[illegible]

BIBLIOTHECA BELGICA,

SIVE

VIRORUM IN BELGIO VITÂ, SCRIPTISQUE ILLUSTRIUM

CATALOGUS, LIBRORUMQUE NOMENCLATURA

Continens Scriptores à Clariss. Viris

VALERIO ANDREA, AUBERTO MIRÆO, FRANCISCO SWEERTIO,

Aliisque, recensitos, usque ad annum M. D. C. LXXX.

TOMUS PRIMUS.

Cura & studio

JOANNIS FRANCISCI FOPPENS

Bruxellensis, S. T. L. Metrop. ac Primat. Ecclesiæ Mechliniensis Canonici Graduati ac Pœnitentiarii.

BRUXELLIS,

Per Petrum Foppens, Typographum & Bibliopolam.

M. D. CC. XXXIX.

EMINENTISSIMO AC REVERENDISSIMO
PRINCIPI
THOMÆ PHILIPPO
Tituli S. Balbinæ S. R. E. Presbytero Cardinali DE ALSATIA Archiepiscopo Mechliniensi Primati Belgii &c. &c.

EMINENTISSIME AC REVERENDISSIME DOMINE

Ad Sacros Eminentiæ Vestræ pedes humillimè devolutus, & purpuram ejus sacram venerabundus suspiciens, novam hanc Bibliothecæ Belgicæ editionem, sive Virorum in XVII. Belgii nostri Provinciis vita scriptisque illustrium Catalogum, librorumque Nomenclaturam, subjicere audeo, Eminentissimo Nomini tuo inscribendam, cui omni jure tituloque debetur. Prodierat jam ferme à sæculo prima hujus Operis editio Lo-

vanii, curante Viro Clariss. Valerio Andrea J. U. D. ac Prof. qui & ipse Athenas Belgicas, similis argumenti librum, à Francisco Sweertio paulò ante Antverpiæ editum, in multis auxerat & emendarat. Verum, uti scribendorum librorum nullus est finis, ita & per sæculi intervallum tantus Authorum accrevit numerus, tanta librorum in omni facultate seu editorum seu recusorum copia, ut quod a præfatis Bibliographis unico Tomo editum fuerat, in duos nunc Tomos excreverit, necdum attentis iis, qui ultimis nostris temporibus vixerunt aut scripserunt: quorum proinde in Tomo III. habenda est ratio. Sequetur is, Deo vitam, vires & temporis otium donante.

Verum-enim-vero cui potius Bibliothecam hanc Belgicam, laborum ac studiorum meorum fructum consecravero, nisi Tibi, Eminentissime Princeps, cui millenis titulis devinctum me imprimis sentio: Cujus sacros labores zelumque infatigabilem tota Diœcesis Tua Mechliniensis jam ab annis viginti & tribus lætabunda suspexit; fructusque experta uberrimos, pro longæva optimi Pastoris sui incolumitate vota ardentissima omnipotenti Deo offerre non desinit. Capitulum autem Tuum Metropolitanum ac Primatiale, præter innumera in se collata beneficia, novo hoc munere sese amplius Tibi obligatum profitetur, Eminentissime Præsul, quod novissimè ante Tuum è Belgio ad almam Urbem discessum Bibliothecam olim à prædecessore Tuo Archiepiscopo Jacobo Boonen inchoatam, magnis curis ac sumptibus Tuis plusquam ad duplum locupletatam, tum futuris Archiepiscopis, tum eidem Capitulo Tuo Metropolitano, non minori affectu quam liberalitate donaveris. Cujus Donationis tenorem ut omnis agnoscat posteritas, liceat ipsa ejus verba hîc adjungere.

Quia vero octoginta trium annorum ſpatio, quod à deceſſu prædicti Prædeceſſoris Noſtri Jacobi Boonen uſque ad præſentem annum effluxit, novorum librorum in omni facultate ingens numerus favore Typographicæ artis in lucem prodiit, ut proinde Bibliotheca Archiepiſcopalis non exiguum pro juvanda bona eruditione augmentum poſceret, opes magnas & induſtriam ſedulam impendimus, ad comparandam Nobis illam librorum præſtantiam & exquiſitorum multitudinem, quæ hodie in Bibliotheca Palatii Archiepiſcopa-

lis Mechlinienſis cernitur; quam multitudinem, Deo dante & vita comite, etiamnum augere conſtituimus, ut ſtudiorum (quæ liberaliſſima & honeſtiſſima impenſa eſt) tamdiu rationem habeamus quamdiu modum. Hunc in finem acceptos Roma è typographia Sacræ Cong. de Propaganda fide rariſſimos codices orientalium linguarum & rituum, in hanc Bibliothecam intulimus, pretioſas non paucas antiquas editiones inſignium præ ceteris librorum, nec non accommodatiores, utilioreſque & plerumque auctiores editiones novas addidimus, veteres plurimos libros ex Prædeceſſorum noſtrorum, uti diximus, liberalitate relictos, aut à Nobis emptos, novis involucris decoravimus, & incompleta nonnulla opera complevimus; tandem illorum noſtroſque libros, veteres & novos permiſcuimus, ſecundum diverſas ſcientiarum aut artium claſſes, ut una ſit omnium Bibliotheca.

Verum-enim-vero probe intelligimus Bibliothecam, ſi ſemper clauſa ſit, fruſtra videri erectam, & æquum eſſe, ut Eccleſiaſtici ordinis Viris, quibus animus eſt & ingenium, copia diſcendi non deſit, ut pluribus proſit, quod pro utilitate publica typis eſt emiſſum. Ideo, re diu multumque perſpecta, ſtatuimus & firmiter decernimus, Bibliothecam noſtram, id eſt, libros omnes à Nobis emptos aut aliàs acquiſitos, & deinceps à Nobis emendos atque Bibliothecæ Palatii noſtri Archiepiſcopalis in hac civitate illatos, aut deinceps à Nobis inferendos, ad plurimorum utilitatem uſumque deſtinare, atque inprimis Archiepiſcopis Mechlinienſibus ſucceſſoribus Noſtris pro tempore futuris, integram ejuſdem copiam facere, nec non Capitulo Noſtro Metropolitico & Primatiali Eccleſiæ Sancti Rumoldi Epiſcopi, Martyris & patroni, in hac civitate.

Et poſt pauca; Ob has cauſas, præſentium tenore litterarum, ex libera voluntate, proprio motu noſtro, ſine ulla obligatione, perpetuo & irrevocabiliter libros omnes à Nobis, ut præmittitur, emptos aut aliàs acquiſitos, & deinceps emendos aut acquirendos, & jam Bibliothecæ Archiepiſcopali

a 2

prædictæ illatos, aut deinceps à Nobis inferendos, damus & donamus Archiepiscopis Mechlinienſibus Succeſſoribus Noſtris pro tempore futuris, nec non Præpoſito, Decano & Capitulo, præſentibus & futuris, Eccleſiæ Noſtræ Metropolitanæ prædictę, ad majorem Dei gloriam, Rei chriſtianæ profectum & Eccleſiæ noſtræ Mechlinienſis honorem & ſplendorem. *Hactenus Diploma Donationis, Capitulo Metropolitano factæ die 10 Julii 1738. & ſumma viciſſim gratitudine acceptatæ.*

Quod autem me attinet, ingratus forem, niſi ultro agnoſcerem, mihi è libris hujus Bibliothecæ Tuæ plurimum adjutorii obveniſſe, quinimo & Eminentiam Veſtram multa mihi additamenta proprio calamo exarata dignatam fuiſſe ſubminiſtrare. Quidni ergo hæc Bibliotheca Scriptorum Belgicorum Tuo conſecranda eſt nomini? qui & Scriptores pleroſque in Bibliothecam Tuam, verè elegantiſſimam, cui parem non habet Belgium, congregaſti, & cui deliciæ ſunt, tempus omne quod à piis operibus curiſque Archiepiſcopalibus vacuum eſt, in hoc Muſæo tuo ſtudiis conſecrare: ut merito dicere liceat, ab eruditione Tuâ ſummâ, jampridem Romanis ac Belgis notâ, à vigilantia paſtorali, à zelo ac pietate, majorem quam ab ipſa Purpura Infuliſque Archiepiſcopalibus Tibi ſplendorem accedere.

Utinam divina Majeſtas, quæ Te beneficio ſingulari Eccleſiæ Mechlinienſi (amorem ac delicias ſubditorum) largiri & conſervare dignata eſt, ad ampliorem Diœceſios Tuæ utilitatem diutiſſime ſalvum cuſtodiat, à Romano itinere, quod haud pridem ob univerſalis Eccleſiæ bonum aggredi oportuit, incolumem nobis totique Belgio reſtituat, omnique cœleſti benedictione accumulet! Hæc imprimis exoptat, qui ſe-ipſum ſuoſque in hac nova Belgicorum Scriptorum collectione conatus, cum perenni obſervantiæ gratitudiniſque affectu dedicat conſecratque

EMINENTIÆ VESTRÆ

Humillimus, obedientiſſimus, ac devinctiſſimus ſervus
JOANNES FRANCISCUS FOPPENS,
Eccleſiæ Veſtræ Metropolitanæ Canonicus Graduatus ac Pœnitentiarius.

LECTORI
BENEVOLO
ET BELGICÆ ERUDITIONIS
AMANTI.

PRæfixerat olim Bibliothecæ ſuæ Belgicę Clariſſimus & nunquam interituræ memoriæ Vir *Valerius Andreas*, J. U. D. Lovanienſis duo hæc effata : unum Plinii Hiſtoriæ Natur. Lib. 35. cap. 11. *Nullum majus felicitatis ſpecimen arbitror, quam ſemper omnes ſcire, qualis fuerit aliquis.* Alterum Aſinii Pollionis, qui dum primus Romæ Bibliothecam publicam erexit atque dicavit, *Ingenia hominum Rempublicam, & ex libris immortalitatem quamdam oriri* dixit. Et ſane Authorum ſcriptorumque notitia communi omnium eruditorum judicio videtur neceſſaria, tum ad ferendum de libris eorum criterium, tum ad acquirendum librorum delectum, quibus ſtudia litterarum reddantur faciliora, breviora, jucundiora, imo & certiora. Ideoque laudantur præ reliquis Authorum Catalogi, qui (licet minus propriè) *Bibliothecæ* appellantur. Unde & nationes, provinciæ, civitates, Academiæ, quarumcumque Scientiarum Profeſſores, Ordineſque Religioſi, per Catalogos Authorum ſeu Bibliothecarum, Virorum ſcriptis illuſtrium Encomia ad æmulationem celebrarunt.

Verſati ſunt in hoc ſcripti genere imprimis Cardinalis *Robertus Bellarminus*, de Scriptoribus Eccleſiaſticis, ejuſque continuatores *Philippus Labbæus*, *Ludovicus Ellies du Pin*, *Caſimirus Oudinus*, *Guillielmus*

Cavus, &c. *Nicolaus Antonius* Author Bibliothecæ Hiſpanicę, *Freherus* in Theatro Virorum illuſtrium præſertim Germaniæ, *P. le Long* in Bibliotheca Gallica, *Pitzæus* de Scriptoribus Angliæ, *PP. Allegambius & Sotwellus*, in Bibliotheca Societatis Jeſu, *Carolus de Viſch* in Bibliotheca Ciſtercienſi, *PP. Echard & Quetif* in Bibliotheca Ord. Prędicat. *P. Niceron* in Notitiis Virorum Litteratorum, aliique prope innumeri, hoc præſertim ſœculo XVIII. quod prę reliquis dici poteſt *Hiſtoricum* ac *Litterarium*, quo Acta Eruditorum in omni ferme regione publici juris fiunt; pluresque illuſtres Scientiarum Academię, five doctiſſimorum Virorum Societates per univerſam ferè Europam exſurrexerunt, quarum & ipſi ſupremi Principes Mœcenates eſſe non dedignantur.

Prodierunt etiam in Belgica noſtra, magnorum ingeniorum fœcunda matre, ſummę eruditionis Viri, qui ſuis in Rempublicam litterariam meritis famam, nunquam, dum litteris ſuis conſtabit honos & precium, morituram, ad poſteros propagarunt. Habuerunt & illi ſuos ſœculo pręcedente pręcones, Viros Clariſſimos, *Aubertum Miræum*, Decanum Antverpienſem, *Valerium Andream* J. U. Doctorem Lovanienſem, *Antonium Sanderum*, Iprenſis Eccleſię Canonicum, *Franciſcum Sweertium* J. C. Antverpienſem. Sed quantumcumque huic Scriptorum Catalogo, ſeu Belgicis Athenis, concinnandis induſtrię laboris & diligentiæ adhibuerint Viri ſummi, reſtabant uſque plurima, quę vel emendarentur vel adjicerentur.

Viſum fuit tantæ molis opus, tantiſque difficultatibus involutum, ut quiſcumque Belga hactenus humeros ſuos eidem vel inchoando ſubduxerit. Et ſane quis ſeſe ad hoc accingere audeat, niſi magnis eruditionis copiis, librorum farragine, Litteratorum Virorum adjutoriis inſtructus, ut juſtum & religioſum de libris eorumque Authoribus judicium ferre poſſit? Id-ipſum dum meditarer, diſſuadebant amici, quòd ultra vires meas eſſet; quòd Authores milleni recognoſcendi ac conferendi forent; quod de multis Authoribus, etiam poſt accuratum examen, non adeſſet ſufficiens notitia; quod multi Authores Acatholici citarentur, quos laudare, Catholico nefas foret, vituperare autem, Acatholicis invidioſum.

Hiſce tamen difficultatibus non perterritus, utilitati publicę unicè intentus, opus verè arduum ſolus aggreſſus ſum; ut Scriptorum noſtratium merita, res geſtas, libros editos ab oblivione vindicarem. Atque imprimis quæcumque apud *Miræum*, *Val. Andream*, *Sanderum* ac *Sweertium* ejuſdem argumenti habebantur, in unam *Bibliothecam Scriptorum Belgicorum* recollegi. Epitaphia quę à *Val. Andrea* prętermittebantur, ſuis Authoribus ſubjeci; alia plura, quę reperire potui, adjeci. Libros poſtmodum editos vel recuſos recenſui: eos qui Romæ à ſacra Congregatione Indicis prohibiti, aut quavis alia Cenſura notati ſunt, ſpecialiùs devi-

tandos monui. Codices Manuscriptos quorumdam Authorum adjunxi, & ubinam lateant, indicavi. Anonymos Pseudonymosve libros veris eorum Authoribus restitui. Solus *Valerius Andreas*, in Bibliotheca sua anno 1643. editâ, Authores circiter 2350. produxerat. His ego alios prope 560. ineditos adjeci: nec tamen vix ultra annum M. D. C. LXXX. progressus sum: posteriores aut contemporaneos aliis curis, seu meis, sive potiùs Virorum Eruditiorum relinquens.

Authores Acatholicos, parciùs quidem, sed tamen sat multos, eosque celebriores, huic Operi inserui, expressè adnotando eam quam professi sunt sectam; quia scire etiam juvat, quales hi fuerint, quos Ecclesia nostra Romano-Catholica condemnavit. Epitaphia illorum apposui, ut ex his veluti Monimentis publicis constaret, quo anno obierint, aut quibus functi sint muniis. Absit tamen à me, ut laudes eis attributas inter mea encomia reputarim. Catalogum librorum ab his editorum recensui quidem: sed eâ tantùm de causa, ut ex titulo noscantur libri, à pio & Catholico lectore devitandi, vel ut simul attendatur, quinam propter perversa dogmata, speciali Sedis Apostolicæ Censurâ prohibeantur. Exemplùm Eminentiss. Cardinalis *Bellarmini* hac in re sequi volui: qui interrogatus aliquando, cur in Musæo effigiem *Guill. Withakeri* Calvinistæ Angli asservaret (licet is multa contra *Bellarminum* vehementi calamo scripsisset) respondisse narratur: *quamvis hæreticus est & adversarius; est tamen doctus adversarius.*

Icones etiam non paucæ Illustriorum Scriptorum apponuntur, quarum aliquæ noviter æri incisæ; cæteræ vero eædem sunt, quæ olim inservierunt Elogiis illustrium Belgarum ab *Auberti Miræo* editis, & Academiæ Scientiarum ab *Isaaco Bullart* evulgatæ. Novas in earum locum Icones apponere, operosum nimis ac sumptuosum fuisset.

Neque etiam fas est silentio præterire Viros Amplissimos *Hieronymum Stevart*, S. T. L. Ecclesiæ nostræ Metropolitanæ Canonicum Graduatum ac Decanum, & *Cornelium Paulum Hoynck Van Papendrecht*, J. U. L. ejusdem Ecclesiæ Canonicum Graduatum & Archipresbyterum, ambos eruditione, libris editis, aliisque in Rempublicam litterariam meritis conspicuos; qui benevolentiâ singulari plurium Authorum encomia librorumque nomenclaturam è Bibliothecis suis mihi subministrare dignati sunt.

Denique librum hunc nobilissimi cujusdam Poëtæ versibus obsignandum duxi.

Nil scribitur totum. Quis hoc mare effundat?
Multùm valent recisa parva de magnis.
Momenta rerum, & quæ argumenta sunt summa,
Suffecerit tractasse; nullus absolvet.

Primus profectò liber, ita numeris omnibus abſolutus, ut vel Authoris nœvis vel typographi mendis careat, etiamnum reſtat edendus. (Ita in Proverbium abiit.) Proinde dum mihi propoſitum fuit, tot Librorum congeriem & argumenti adeo vagi ac varii, imò & variarum Sectarum recenſêre, quarum unaquæque in ſuo ſenſu abundat; futurum confido, ut quivis Lector æquus & benevolus mihi indulgeat, ſicubi vel in recenſendis libris, vel in Authorum encomiis, vel in ætate Scriptorum obſcurorum deſignanda, quippiam omiſerim aut fruſtra appoſuerim: quia noſſe & revidiſſe omnia ſolus non potui. Nec pudebit me, ſicubi erravi, diſcere; nec pigebit, ſicubi hæſitavi, quærere. Ideoque quiſquis hæc leget, ubi pariter certus eſt, pergat mecum: ubi pariter hæſitat, quærat mecum: ubi errorem meum agnoſcit, revocet me; ubi ſuum, redeat ad me.

Quis liber à mendis liber? vix ullus in orbe.
Semper habent mendas devia prela ſuas.
Quas ergo invenies hîc mendas, candide Lector,
Emenda, & mendis diſce cavere tuis.

INDEX PRIMUS,
SCRIPTORUM BELGICORUM
Cognomina, ad faciliorem inventionem NOMINIS cujuſque recenſens.

A

C

E

J

Ianſe-

K

L

Q

R

Ramus

S

W

Y

Ymme-

APPROBATIO.

Bibliothecam Scriptorum omni Scientiarum genere excultorum, quos Belgium nostrum, fœcundissima felicium ingeniorum Parens, à multis retro seculis ad hæc usque tempora largiter profudit, à Viris Clarissimis Valerio Andrea & Francisco Swertio primùm concinnatam, & modo ab Amplissimo Domino J. F. Foppens S. T. L. Ecclesiæ Metropolitanæ S. Rumoldi Canonico Graduato & Pœnitentiario ingenti aliorum Scriptorum additamento locupletatam, multisque iconibus illustratam, magnâ voluptate perlegi. Quid enim *Philomusos* sive litterarum amatores, & præcipuè Belgas, magis oblectare potest, quam notio gentilium ac conterraneorum suorum, qui per æterna excellentis ingenii monumenta artes & disciplinas omnes magnificè exornarunt? Non diffitendum, in hac nova Bibliotheca nonnullos reperiri, qui ab antiqua Patrum suorum fide turpiter desciverunt, ut ad infelicia *Lutheri* & *Calvini* transirent castra, quorum proinde memoria non perennare sed putrescere & penitus interire, quorum lucubrationes, utpote nefariæ, non ad seros nepotes transmitti, sed pro more priorum Ecclesiæ seculorum flammis voracibus absumi deberent. Sed, cum ab inventa Arte typographica infinita penè hæreticorum, aliorumque pestilentium librorum multitudo in Germania, Anglia & Hollandia in lucem protrusa sit, & etiamnum protrudatur, qui Belgium Austriacum quaquaversum, non sine animarum strage, inundant atque inficiunt, Clarissimus hujus Bibliothecæ Auctor, ut lectores incauti ab hujusmodi Scriptorum libris, tanquam à præsentissimo veneno, ac lethali lue sibi præcavêrent, etiam aliquam illorum facere mentionem, necesse esse existimavit; observato tamen Decreto *Clementis VIII.* quò mandatur librorum Censoribus, ut in libris *Epitheta honorifica & omnia in laudem hæreticorum dicta deleant:* & consequenter Scriptoribus, ne libris suis talia inserant. Quænam autem Epitheta sint honorifica, & proinde delenda, colligi potest ex quadam Admonitione præfixa Indici librorum prohibitorum & expurgandorum, pro Catholicis Regnis Philippi IV. Hispaniarum Regis edito Madriti anno 1640. in qua habentur sequentia, à Scriptoribus & librorum Censoribus bene notanda. „ Illa Epitheta verè

„ ſunt honorifica ac proinde delenda, quæ abſolutè & ſine limitatione
„ laudant hominem, ut bonitate, virtute, pietate, &c. præditum.
„ V. G. *Vir optimus*, *pius*, *bonæ memoriæ*, *virtute*, *moribus*, *probitate*
„ *inſignis*. Illa quæ abſolutè ſine limitatione laudem tribuunt ſcientiæ
„ & doctrinæ, V. G. *doctiſſimus*, *ſapientiſſimus*, vel cum aliis immo-
„ deſtis adulationibus: *Princeps Eruditorum*, *Divinus Scaliger*, *Ma-*
„ *gnus Eraſmus*, *Germaniæ lumen Melanchton*, *Decus ſeculi noſtri*,
„ *Ocellus Doctrinæ & eruditionis &c.* omnino notatu digna ſunt, &
„ magnis de cauſis impediri debent. . . . , . . Titulos Doctoris & Ma-
„ giſtri certum eſt, propriè & exactè loquendo, neminem extra Eccle-
„ ſiam poſſidere aut mereri: quemadmodum Univerſitates hæreticæ ab
„ Apoſtolica Sede non confirmatæ jus neutiquam habent gradus & titu-
„ los, qui in Eccleſia valeant, conferendi: proindeque accuratè ſi loqua-
„ ris, non debet is vocari Magiſter aut Doctor inter Catholicos, ſed
„ abuſivè tantùm, ut loquitur vulgus: & ut impropriè & abuſivè vocan-
„ tur Univerſitates, quæ non ſunt Catholicæ. Titulum Theologi non
„ meretur, qui neſcit & non ſequitur veram & ſanam doctrinam Catholi-
„ cam: quamvis materialiter Theologus vocari poſſit is, qui tractat ar-
„ gumenta S. Scripturæ & controverſias Religionis. Unde non leviter
aliquando indignatus fui, quod in opuſculis J. G. *Kerkherdere* Sacræ Cæſareæ Suæ Majeſtatis apud Lovanienſes hiſtorici, qui nuper ad plures abiit, infeſtiſſimi Eccleſiæ Catholicæ hoſtes contra Decreta Pontificia honorificis Epithetis condecorentur. Plurimùm, niſi fallar, diſplicebunt Theologis verè Catholicis, ea quę dictus Hiſtoricus habet in prę-fatione ſua ad *Prodromum Danielicum*. *Monendi ſunt*, inquit, *noſtrates lectores*, *exoleviſſe apud eruditos Catholicos morem illum*, *quo Acatholicos Scriptores ferè cum vituperio & convitio*, *nunquam cum ſignificatione honoris nominare ſolebant* . . . . *Et ipſum humanitatis vocabulum monere nos debet*, *cum hominibus humanè eſſe agendum*. *Ut ad exempla veniam*: *quis Hugoni Grotio invideat appellationem doctiſſimi inſigniſſimique Scriptoris*? *quis neget Samuëlem Bochartum Phalego ſuo*, *Hierozoïcoque*, *& aliis operibus conſecutum eſſe*, *ut ab eruditione laudari ſatis non poſſit*? Et paucis interjectis, *Joannem Clericum*, hominem Socinianum, Sanctorum Patrum conſpurcatorem, Pontificum Romanorum & totius Cleri calumniatorem, atque omnium ferè miraculorum, quorum in ſacris Litteris fit mentio, deſtructorem, nominat *Virum clariſſimum*, *Eruditiſſimum*, & *longè Laborioſiſſimum*. Neque deſunt inter Catholicos, qui *Joannem Barbeirac* Juris & Hiſtoriarum Groningæ Profeſſorem, Calviniſtam furioſum, Epithetis exornent honorificis; qui ab annis aliquot, libro cui titulus: *Samuëlis Pufendorfii de Jure naturæ & Gentium*, *libris octo*, ex latino idiomate in gallicum verſo, Præfationem

bene longam præfixit, quâ in plerosque sex primorum seculorum Patres impotenter debacchatur, & impudentiâ antehac inauditâ in Heroes illos incomparabiles, qui fuêre morum exempla mundique Magistri, quos omnis posteritas ob vitæ sanctitatem & doctrinam planè cœlestem magnopere suspexit & venerata est, bilem suam rabidam evomit: accusans eos non tantùm de stupida ignorantia, turpissimis aberrationibus in rebus fidei & morum, verum etiam (quis non frendeat & excandescat?) de vita flagitiosa. Hic tamen liber plenus convitiorum & blasphemiarum, infami igne meritò cremandus (quis credat?) nonnullorum Catholicorum sunt deliciæ & oblectamentum. Si horum temporum hæreticos fas sit honorificè nominare, quid ni & fas erit *Arrium*, *Julianum*, *Pelagium*, *Nestorium*, & alia præteritorum seculorum monstra, vocare *Viros Clarissimos*, *Eruditissimos*, *Insignissimos*, &c. cum hi & ingenio & litteratura, si non superiores, saltem pares illis fuerint. Colat, laudet, prędicet hæreticos quiscumque volet; veri Catholici cum Apostolis, & SS. Patribus, hæreticos omnes, licet acri ingenio, tenaci memoriâ, profanâ eruditione, imo linguarum omnium Orientalium notitiâ præditos, semper detestabuntur, memores verborum *S. Hilarii: absistite ab Auxentio satanæ Angelo, hoste Christi, vastatore perdito, fidei negatore. Mihi certè nunquam ille aliud, quam Diabolus erit, quia Arrianus est.* Cum igitur nova hæc Bibliotheca Belgica à laudibus hæreticorum abhorreat, ac nihil contineat, quod Fidei Catholicæ aut bonis moribus adversetur, censeo eandem typis mandari, & publicâ luce donari posse. Datum Mechliniç 20 Februarii 1739.

H. Stevart Ecclesiç Metropolitanç S. Rumoldi Canonicus Grad. & Decanus, per Archidiœcesim Mechliniensem Censor librorum Archiepiscopalis &c.

BIBLIO-

ABRAHAMUS ORTELIUS,

Natus Antverpiæ anno 1527 die 4 Aprilis, Patre *Gujlielmo Ortelis*, Augustâ Vindelicorum oriundo, Geographus fuit Regius, atque *Urbis patriæ*, *orbisque terrarum ornamentum* audire meruit, ac *sæculi nostri Ptolomæus*. Orbem enim terrarum universum MANU ORNAVIT; MENTE CONTEMPSIT: quod & symboli loco usurpare solebat, orbis seu globi terrestris picturam amplexus manu. Vixit ad summum vitę diem, *constans adversum spes aut metus*, *amicitiæ cultor*, *candore*, *fide*, *officiis*, *quietis cultor*, *sine lite*, *uxore*, *prole*: Viris principibus doctisque in primis gratus. Illius sunt ista:

Theatrum orbis terrarum: sive Tabulę Geographicæ & Descriptio brevis regionum orbis universi. Quod opus locupletatum sæpiùs fuit, sæpiusque tabulis auctum; donec postremam Theatro manum addidit Joannes Baptista Vrientius, & Latinè, Hispanicè, Italicè spectandum legendumque orbi dedit; ex eoque *Epitomen*, post alios, contexuit Michaël Coignetus, Mathematicus; Plantini typis.

Synonyma Geographica: edita primùm anno 1578 in 4 iisdem typis. Quæ post multùm aucta in *Thesaurum Geographicum* excreverunt, 1578 & 1596 fol.

Aurei sæculi Imago: in qua Germanorum veterum vita, mores, religio, cum Iconibus. Ibid. apud Philippum Gallæum, 1598. 4.

Itinerarium per nonnullas *Galliæ Belgicæ* partes, ab *Ortelio* & *Joanne Viviano* descriptum, 1588. 8. Prodiit iterum Jenæ in Germania anno 1684 cum opusculis Conrardi Peutingeri.

Denique ex *Ortelii* Musæo edita sunt *Deorum*, *Dearumque Capita*, è veteribus Numismatibus, Francisci Sweertii curâ, Gallæi manu, in 4. Bruxellis recusa, typis Francisci Foppens 1683.

Vivere desiit Antverpiæ, anno 1598 ætatis LXXI. 4. Kal. Julii, conditus ad S. Michaëlem, Præmonstratensium intra urbis muros Abbatiam, Justo Lipsio inscriptionem addente, ex qua *Ortelii* elogium à nobis ferè concinnatum: ac laudatus certatim à viris doctissimis, uti testantur *Lacrymæ* mortuo fusæ, & à Francisco Sweertio collectę, editæque cum *Ortelii* Vita.

ABRAHAMI ORTELII,
Quem urbs urbium ANTVERPIA
edidit,
Rex Regum PHILIPPUS Geographum
habuit,
Monumentum hic vides.
Brevis terra eum capit,
Qui ipse orbem terrarum cepit,
Stilo & tabulis illustravit,
Sed mente contempsit,
Quâ cœlum & alta suspexit,
Constans adversum spes aut metus.
Amicitię cultor, candore, fide, officiis:
Quietis cultor, sine lite, uxore, prole,
Vitam habuit quale alius votum,
Ut nunc quoque æterna ei quies sit,
Votis fave lector.
Obiit IIII. Kal. Julii, Anno CIↃ.
IↃ. XCIIX.
Vixit ann. LXXI. Mens. M. D. IIXX.
COLII EX SORORE NEPOTES B. M. Poss.

In Sarcophago.

PIÆ MEMORIÆ SACR.
ABRAHAMO ORTELIO,
Antverpiano,
Geographo regio,
Fratri carissimo,
ANNA ORTELIA CÆLEBS,
Cœlibi H. M. F. CIↃ. IↃ. XCVIII.
HÆC META LABORUM.

ADAMUS,

Atrebas, Canonicus Ecclesiæ Col-

legiatæ Lillerienſis, nec non Archidiaconus in Cathedrali Pariſienſi, ad regendam Morinenſem Eccleſiam anno 1213 aſſumitur. Aſt anno 1229 poſtridie Paſſchatis Clero ac populo valedicens, Præſulatu ſe abdicavit, & in Abbatia Clarævallis Monaſticen profeſſus eſt: ubi cum ſanctè vixiſſet & obiiſſet, ſepultus fuit in Abbatiali Eccleſia, ante Altare S. Mammetis.

Scripſit *Hiſtoriam ſui Ordinis.*

ADAM DE BASSEIA,

A patria, credo, urbe ita nuncupatus, Canonicus in D. Petri apud Inſulenſes, ſcripſit rythmicè opuſculum, hoc titulo: *Ludus Adæ de Baſſeia ſuper Anti-Claudianum Mag. Alani de Inſulis* Incipit prologus: *Solet dici, qui igne indiget &c.* Manuſc. Tornaci ad S. Martinum.

ADAMUS LE BOSSU,

Atrebatenſis, Monachus Ordinis Ciſtercienſis in Valcella, ad ſecundum à Cameraco lapidem, floruit anno 1300 ſcripſitque librum, cui *Joci* titulum dedit.

ADAMUS CONTZEN,

Monſavienſis (quod Ducatûs Juliacenſis opidum eſt, Gallicè *Monjoye*) Societatis Jeſu Doctor Theologus, & SS. Litterarum in Academia Moguntina Profeſſor. Cum magna eruditionis laude docuit, ſcripſit, & pro domo Dei depræliatus eſt, linguæ Græcæ, Hebraicæ, Syriacæ & Caldaicæ in primis peritus. Scripſit verò pleraque quà politica, quà controverſa, tuendæ aſſerendæque ab hæreticorum erroribus Fidei ac Religioni orthodoxæ. Vivendi finem fecit Monachii apud Bavaros anno 1635 die 19 Junii, ſexagenario major, primùm Epiſcopo Bambergenſi, dein Bavariæ Duci atque Electori Maximiliano ab anno 1624 à Confeſſionibus.

Conſultatio de unione & Synodo generali Evangelicorum Mog. 1615. 8.

Crudelitas & Idolum Calviniſtarum revelatum, ſeu *Defenſio librorum Roberti Cardinalis Bellarmini de peccato, contra Davidem Paræum.* Ibid. 1614. 8.

Jubilum Jubilorum, Jubilæum Evangelicum, & piæ lacrymæ omnium Romano-Catholicorum, ad Imperatorem, Reges &c. Ibid. 1618. 8.

De Republica libri x. Ibid. 1620. fol.

Commentarius in Evangelia, Coloniæ 1626 fol. Tomi duo.

Commentarius in Epiſtolam S. Pauli ad Romanos. Ibid. 1629 fol.

Defenſio libri Cardinalis Bellarmini de Gratia primi hominis 8. Moguntiæ 1613.

De Hæreſeon incremento, & utrum annus 1611 *ſit mundo ultimus.*

De Pace Germaniæ libri duo. Moguntiæ 1616.

Diſceptatio de Secretis Societatis Jeſu. Ibidem 1617.

Chronologia Jubilæi Evangelici. Ibid. 1618.

Semen hæreticorum: Germanicè, Moguntiæ 1619.

Politicorum libri X. Ibidem 1620.

Methodus Doctrinæ civilis, ſeu Abiſſini Regis Hiſtoria 8 Coloniæ 1628.

Daniel, ſive de Statu, vita, & virtutibus Aulicorum & Magnatum. Coloniæ 1630.

Reſponſio Theologica ad Problemata Saxonica pro fida Pace Germaniæ 1631.

Palma ſæcularis Lutherano-Evangelica.

Aſinus Palmatus, ſeu Pædagogus Halenſis Sigiſmundus Evenius furens in tyrannide Pontificia ſæculari. Moguntiæ.

Commentaria in Epiſtolas B. Pauli ad Corinthios & Galatas. 1631.

Oratio panegirica de nova Academia

ADAMVS SASBOVTIVS, DELFVS, FRANCISCANVS.

Adamus nomen, Bataui mea patria Delfi,
Progenies Sasbout non inhonora fuit.
Traiectum Latias, et Græcas tradidit artes,
Louanium Hæbræas addidit, atq; Sacras.
Quas vt proferrem, (culpa est sepelire talentum,
Et Domino vsuras non soluisse suas.)
Commoda visa mihi Francisci semita; at; illam
Dum sequor, in medijs cursibus eripior.

16.

Corn. Musius suo et amico P.

tuenda & augenda, dicta in auspiciis Academiæ Molhemiensis, dum primi ibidem S. Th. Doctores crearentur.

Scripsit præterea Tractatus quosdam nondum quod sciam, typis editos, inter quos sunt

De causis bellorum præsentis temporis.

Proba Censura super Epistolam seditiosam de Conventu Cæsaris Ferdinandi II. & Electorum Imperii Ratisponæ celebrato anno 1630.

Instructio de Jubilo Jubilorum ad Neuhausianos.

ADAMUS KEZELIUS,

Bredanus, *Poëmata* quædam lusit, Basileæ vulgata à Joanne *Parco*, 1556 in 8.

ADAMUS SASBOLDUS,

(Vulgò *Sasbout*) anno 1516. 21 Decembris, Delphis apud Batavos patriciâ familiâ patreque bis decimum & quintum Delphorum Consule natus, primis litteris in patria initiatus, ac Poëtarum, Rhetorumque præceptis à Georgio Macropedio Ultrajecti imbutus, eo mox animo fructuque Græcam linguam didicit, ut nondum annos natus XVIII. primam Homeri Iliadem totidem versibus Latinis exprimeret. Lovanium missus, Philosophiam in Castrensi Gymnasio, Linguam sanctam in Trilingui, litterasque sacras Ruardo Tappero & Joanne Hasselio Magistris hausit: ac D. Francisci habitum Regulamque amplexus, easdem apud suos docuit. Vir in singulis singularis & eximius: vixit in Ordine annos novem, vitæ integer, scelerisque purus, & sanctimoniâ clarus. Eum ferunt in Cellam suam pro Bibliotheca, præter Breviarium ac Biblia Sacra, cum scriptis suis alios libros non admisisse.

Edidit *Commentaria in Isaiam Prophetam*, quibus præmisit Tractatum De *Scripturarum sensibus.*

In PAULINAS *Epistolas*, & nonnullas aliorum Apostolorum; quas esse Prælectiones *Joannis Hasselii*, Theologi Lovanienses quidam asserunt. Martinus Delrius Disquisit. Magic. lib. 3 parte 1 quæst. 3 Sect. 2. Franc. Lava Præfat. ad Sententiam Hasselii super facto Nectarii circa Confessionem; & Cornelius Verburchius præfando & ad easdes Epistolas, testantur *Adamum* & illa, & ejus generis complura alia ex Hasselio accuratâ solertique industriâ hausisse: negat verò Michaël Vosmerus, Apologiâ pro *Sasboldo* scriptâ.

Homiliarum opus, quas variis in locis Lovanii Latinas habuit.

Conciones III. super illud Levit. *Eritis mihi sancti*, &c.

Orationem Quodlibeticam de vera Christi Ecclesia.

Denique *Orationem in funere Tilmanni Geldropii*, Collegii Pontificii Præsidis. Omnia primùm sparsim edita, dein emendata & aucta, ligataque simul, Coloniæ, typis Birckmanni, 1568 & 1575 fol.

Obiit Lovanii, anno 1553 ætatis 36 die 21 Martii, sepultus olim in loco Capitulari. Vitam scripsit idem Vosmerus è sorore nepos, & Apologiam pro scriptis ejusdem. Epitaphium amico & gentili suo posuit Corn. Musius:

ADAMUS *nomen*, *Batavi mea patria* Delphi:
Progenies SASBOUTH *non inhonora fuit.*
Trajectum Latias & Græcas tradidit artes:
Lovanium Hebræas addidit, atque sacras.
Quas ut proferrem (culpa est sepelire talentum
Et Domino usuras non soluisse suas:)
Commoda visa mihi FRANCISCI *semita: at illam*
Dum sequor, in mediis cursibus eripior.

Ossa ejus postmodum capsâ plumbeâ inclusa ad pedem summæ aræ (volente

Illustrissimo Philippensi Archiepiscopo *Sasboldo Vosmero* ejus ex sorore nepote) translata sunt, sarcophagoque hæc verba insculpta.

Hic situs est
F. Adamus Sasbout, *Delphius.*
Sacrarum Litterum Prælector;
Qui præclara sui monimenta
Posteris reliquit,
Defunctus anno M.D.LIII. 21 Martii.

Caput vero (in quo dentes omnes adhuc integrè cernuntur) è regione capitis *F. Theodori Smising*, in capsa lignea super chori ostium collocatum est, litteris his aureis appositis.

Hic specta Viator
Caput bonæ memoriæ F. Adami Sasbout, *qui prosapiâ Delphis inclytus, consecratione Sacerdos, divinâ humanaque scientia conspicuus, Græcè & Hebraïcè eruditus, raritate Scriptorum optimè de Republica Christiana meritus; quia semper annos æternos in mente habuit, humilis Francisci normam apud Lovanienses (quos de Observantia vocant) professus, ubi accepit spiritum gratiæ, illic reddidit spiritum vitæ in ætatis flore ac sanctitatis opinione. Reliquæ corporis ejus exuviæ in urna plumbea sub Sarcophago ante summam aram continentur.*

ADELBOLDUS,

Natione Frisius, ex Lobiensi Clerico, (quod Ordinis S. Benedicti cœnobium est, in ditione Leodiensi, secundo milliari à Binchio Hannoniæ opido) Episcopus Ultrajectinus XIX. scripsit

Vitam S. Henrici *Imperatoris* (cujus Cancellarius ac Consiliarius fuerat) libris II. apud Surium. Meminit Sigebertus libro de Scriptoribus Ecclesiasticis cap. 138. Edita dein fuit per PP. Hagiographos Societatis Jesu in Actis SS. ad diem 15 Mensis Julii.

Vitam S. Walburgis, quæ extat in Actis SS. Februarii Tom. 3. pag. 542.

Cantum item nocturnalem in laudem Sancti Martini : & Triumphum ejusdem Sancti de Danis & Suevis, Turoniam infringere volentibus, etsi non magno sermonis cultu, magno tamen pietatis affectu conscripsit, teste Molano in Notis ad Usuardum 4 Julii, qui & *Adelbodum* nominat. Leguntur Lovanii ad S. Martinum.

Præterea *De laude* S. Crucis, ac *Virginis* Mariæ : aliaque quà metro, quà prosâ oratione, Trithemius & Arn. Wionus scripsisse memorant; nondum tamen, quod sciam, edita.

Vitâ defunctus est anno 1027 quinto Kalendas Decembris regiminis anno 19, conditus in Æde sacra D. Martini, à se renovata funditùs.

ADELMANNUS,

Ex Clerico & Scholastico Leodicensi, Episcopus Brixiensis, scripsit ad & adversus Berengarium Turonensem,

De Corpore & Sanguine Domini, librum Lovanii editum, cum aliis similis argumenti libellis, edente Joanne Vlimmerio, 1561. 8. legiturque in Bibliothecâ veterum Patrum Parisiis & Coloniæ edita.

Claruit anno Christi 1040. Fulperti, Carnotensis Antistitis, auditor, & Berengarii in studiis socius, teste Trithemio : ipseque *Adelmannus*, ad Berengarium scribens, eum collactaneum suum vocat, propter dulcissimum contubernium, quod cum eodem adolescentulo in Academia Carnotensi, sub venerabili sene Fulberto, jucundissimè duxerat; seque diu inter Teutonicas aures peregrinatum fuisse refert, cùm regionis & linguæ esset Francorum.

ADOLPHUS METKERCHUS,

Vulgò à Meetkerke, Brugensis, Eques, Franconatium Senator perpe-

ADOLPHVS A MEETKERCKE
ordinis Equestris ex Sindico, inox quęstore et Senatore
N. Franconatum Collegy, flandrię Consilii Pręses obyt
An. M.D.XCI. *ętat* LXIII.

tuus apud Brugenſes, poſt Flandrici Concilii, in illis Belgarum à legitimo ſuo Principe ſeceſſionibus, conſtitutus Præſes, varias Legationes, Ordinum cùm Flandriæ tum Belgii totius nomine, obivit. Fuit è Decemviris pacis apud Belgas reſtituendæ arbitris, Coloniam Agrippinam ab iiſdem Ordinibus anno 1579 delegatis: ipſeque Acta illius Pacificationis, à ſe collecta, additis & annotationibus (quæ tamen pleriſque locis genium auctoris hæreticum produnt) edidit Antverpiæ & Lugduni Battav. 1580. 4 Fuit vero Grecè Latinèque, atque antiquitatis omnis peritiſſimus; unaque cum Laurinis fratribus ac Joanne Stadio in Faſtos Conſulares, Vitas Cæſarum, Magnam Græciam, Huberti Goltii manu, typiſque in lucem edita, operam ſuam contulit. Scripſit elegantem libellum

De *Veteri & recta pronuntiatione linguæ Græcæ*, exploſâ vulgari, uſitatâ hodie Græcis. Brugis, & Antverpiæ 1576. 8. Adjecta eſt eodem authore

Ephemeris ſyllabica dierum feſtorum Eccleſiæ Romanæ.

Moſchi & Bionis Idyllia variè diſperſa in unum faſcem collegit, & Scholiis illuſtravit Brugis, 4. 1565 apud Goltzium.

Reddidit & Carmine Latino *Theocriti Syracuſani Epigrammata*. Wirzeburgi, cum Parergis poëticis Joannis Poſthii edita.

Obiit anno 1591 ætatis 66. pridie Nonas Octobris Londini in Anglia: quò rerum paullatim in Flandria potiente Alexandro Parmæ Duce, ſeceſſerat; morienſque ſcripto teſtatus eſt, *Veram Religionem nullam eſſe extra Catholicam Eccleſiam*, præſente filiâ, quæ monitu ejuſdem ex Anglia, ubi diu vixerat errore capta inſanientis ſapientiæ, Brugas natale in ſolum rediit, vivebatque adhuc anno 1610 exemplum modeſtiæ & pietatis, ut ex Jani Lernutii litteris refert in Elogiis Miræus.

Extitit aliquando in Cathedrali Eccleſia Sancti Pauli Londinenſi inſigne hujus viri celeberrimi Epitaphium, vitæ Familiæque ejus ſeriem continens: quod à *Nathane Chytræo* memoratur in libro quem edidit anno 1594 Herbornę Naſſoviorum, de variis ſuis in Europa itineribus, Inſcriptionibus ac Monumentis, pag. 767. Indeque illud tranſſcribendum duximus, tametſi ſtylo Acatholico concinnatum.

DEO TRINO ET UNI
Opt. Max. ſacrum,
Ac ęviternę memorię
Nobiliſſimi, Honoratiſſimi
Omnique virtutum & eruditionis genere
Pręſtantiſſimi Viri, Domini
ADOLPHI A MEETKERCKE
Brugenſis,
Equeſtris Ordinis,
Summi Flandrię Concilii
Pręſidis digniſſimi & juſtiſſimi,
In creandis per Flandriam
Urbium Civitatumque Magiſtratibus
Legati perpetui.
Qui
Difficillimis Belgarum temporibus
Illuſtrem locum Conſiliarii Statûs,
In ſupremo trium Ordinum
Belgicarum Provinciarum Senatu,
Multis Principibus junctus Collega,
Plus quam decennium ſuſtinuit.
Legationes quoque
Eorumdem Ordinum nomine
Apud varios Germaniæ
Superioris & inferioris Principes,
Regem Gallię,
Ejuſque Fratrem Principem Alençonium,
Tum etiam apud Sereniſſimam hanc
Anglię &c. Reginam,
Principi Havręo factus Collega,
ſummis de rebus, maximâ fide,

ſummaque cum laude, obiit.
Eximię cognitionis, cùm Juriſprudentię,
Tum Hiſtorię famâ celeberrimus.
Nec minus à bonarum Artium,
Humanarumque diſciplinarum & Linguarum
Prę ſertim Latinę & Gręcę
(Quarum poſterioris fuit reſtaurator)
Eruditione commendatiſſimus.
Quodque primum omnium eſt,
Pietatis in Deum & homines,
Veritatis Evangelicę & Juſtitię
Cultor ſtudioſiſſimus.
Cujus cauſſâ
Omnibus ſupradictis honoribus relictis,
Exilium,
etiamſi ipſi in ſua ſenectute durum,
tamen libens Chriſti cauſſâ ſuſcepit;
Nullo Hiſpani auro,
Vel ingentibus pollicitationibus,
Quibus à recto inſtituto dimovere
eum conabantur, expugnabilis.

Is natus annos LXIII. menſes VI. pridie Nonas Octobris, anno poſt natum Meſſiam Salvatorem noſtrum CIↃ. IↃ. XCI. ex hac peritura ad perennem vitam emigravit: cum ex duabus nobiliſſimis ſelectiſſimiſque uxoribus, tam virtute quam genere clariſſimis, Dominâ Jacobâ Cervinâ, & Dominâ Margaretâ à Lichtervelde, plurimos ſuſcepiſſet utriuſque ſexûs liberos. Ex quibus moriens ſex, ex qualibet uxore videlicet tres, reliquit ſuperſtites.

Ex priore *Balduinum*, qui cęſo nuper in expugnatione Daventrię fratre ſuo primogenito D. Nicolao militum Duce fortiſſimo, militibus dicti fratris ſui à Sereniſſima Anglię Regina eſt prę fectus. *Adolphum* patri cognominem, à fratre in ordine militari ſecundum: & filiam *Annam*, uxorem Clariſſimi viri Domini *Pauli Knibbii*, Juriſc. & Sereniſſ. Danię Regis Conſiliarii.

Ex poſteriore filium anniculum *Eduardum*, & duas filias *Eliſabetham* & *Salomen*, tres liberaliſſimę indolis & formę infantes.

Cui placidè in Chriſto humanæ gentis ſoſpitatore obdormienti, hoc meritis ipſius debitum mortale Monumentum, immortalis amoris & reverentiæ, *Petrus ab Heyla*, dictus *Verbeila*, Brugenſis Juriſc. popularis, civis & amicus ejus mœſtiſſ. pos.

Pro ſymbolo habebat duas dexteras inter ſe junctas, quarum una armata eſt, altera inermis: quibus tertia è nube ſuperveniens duas priores complectitur; additis his verbis, ad nomen *Adolphi* alludentibus.

ΦΙΛΟΙΣ ΕΧΘΡΟΙΣΤ' ΑΔΕΛΦΟΣ.
Et amico frater & hoſti.
Quid manus armata eſt? hoſtis. Quidnam altera? amicus.
Tertia? MEETKERKUS, *qui manum utramque capit.*
Quid græcæ voces? ET AMICO FRATER ET HOSTI.
Vocum harum interpres vita Mekerke tua eſt.

ADOLPHUS SCHULKENIUS,

Gelder, S. Theologiæ Doctor & Profeſſor Coloniæ in Ubiis, ac Metropolitanæ Eccleſiæ Canonicus & Vicarius Generalis, ſcripſit,

Apologiam de poteſtate ſummi Pontificis, pro Roberto Cardinale Bellarmino. Coloniæ 1628. 8.

Item *Orationem* duplicem edidit; alteram *Euchariſticam de glorioſa Ferdinandi Imperatoris victoriâ adverſus rebelles Bohemos, captâ Pragâ* &c. 1620. Alteram *Funebrem, in obitum Alberti Pii, Belgarum Principis*, 1621. 4.

ADOLPHUS VORSTIUS,

Natus Delphis apud Batavos anno 1597 Patre Ælio Everhardo Vorſtio, Medicinæ Doctore & Profeſſore Leydenſi:

densi: creatus Medicus Doctor Patavii 1622, Professor verò & Collega Patris sui factus biennio post, anno nempe 1624. Botanices etiam provinciam, defuncto proximè sequente anno, Patre, in eadem Academiâ nactus, Commentarium adhuc ineditum scripsit in Theophrastum Eresium, Philosophiæ Botanicæ Scriptorem, admirandum penè, in quo innumera aliis prætervisa observavit, annotavit, & emendavit. Obiit ibidem 1663 ætatis suæ 66.

Catalogus Plantarum Horti Academici Lugduno-Batavi; quibus is instructus erat 1642. Accedit Index Plantarum indigenarum, quæ prope Lugdunum in Batavis nascuntur. Lugduni Batavorum apud Elzevirios, 1643 in 24.

Recognitio Versionis Johannis Opsopæi Aphorismorum Hippocratis. Lugduni Batav. apud Elzevirios, 1643 in 32. Ibidem, apud Gaesbekios, sine expressione anni, quo excusa fuit, in 32. Huic Editioni compendiosissimæ & elegantissimæ accesserunt loca parallela ex ipso Hippocrate ut & Celso petita; itemque index luculentus.

Vide plura de Adolpho Vorstio ejusque scriptis in libro gallico P. Niceron, cui tit. Notitia virorum illustrium, Tomo XXII. pag. 100.

ADRIANUS ADRIANI,

Antverpianus, Societatis Jesu, primos inter Lovanii fuit, vir pius & eruditus, comis & suavis in conversatione; quem propriùs conspicatus B. Ignatius inter Socios Angelum nominare non dubitavit, indicium hujus rei facienteImagine primi Sæculi ejusdem Societatis lib. 6 cap. 5. Scripsit idiomate vernaculo opuscula varia ascetica, hoc est spiritualium exercitationum: è quibus Latinè reddidit Gerardus Brunelius, Canonicus Daventriensis,

De *Divinis Inspirationibus*, & *de Confessione* libellum. Coloniæ, Typis Birckmanni, 1601. 12.

Flandricè verò circumferuntur, Lovanii excusa,

Mons spiritalis.

De vita activa lib. III.

De bonis temporalibus.

De operibus misericordiæ.

De tribus Votis monasticis.

De origine & progressu vitæ Claustralis.

Orationis Dominicæ explicatio, aliaque, omnia à Catholicis in Batavia sub uno volumine anno 1570 vulgata, addito & Hieronymi Wellæi, qui Lovanii excuderat, nomine.

Obiit Lovanii, anno 1581 die S. Lucæ sacro.

ADRIANUS AMEROTIUS,

Vulgo Amaurii, Suessionensis, J. C. à puero in Belgio educatus, Lovanii inter Magistros Artium primus è Pædagogio Liliensi promotus anno 1516, ingenio suo sic emersit, ut Nobilium adolescentum (in his etiam *Antonii Perenoti*, Cardinalis post Granvellani) pueritiæ formandæ præfuerit. Docuit & Græcas litteras in Collegio Liliensi ac Trilingui Buslidiano, ac per biennium Dominicis diebus apud Augustinianos ad Clerum conciones Latinas habuit: Vir, *præter exactam utriusque litteraturæ peritiam, & Philosophiæ gnarus, & Juris Cæsarei non ignarus, moribus mirè candidis*, Erasmi testimonio lib. 18 Epist. 12.

Obiit anno 1560. Edidit

Compendium Grammatices Linguæ *Græcæ* Lovanii, typis Theodorici Martini 1520. 4.

ADRIANUS BALTIN,

J. C. Franconatium apud Brugenses Pensionarius & Actuarius, vitâ functus

anno 1623 ætatis 78. Edidit Gandavi, typis Guillelmi Lapidani,

Orationem in funere Sereniſſimi Alberti Auſtriaci, Principis Belgarum, Brugis habitam.

ADRIANUS BARLANDUS,

Natus è Baarlandia, vico inſigni Zuyt-Bevelandiæ Zelandorum inſulæ; prima in ſtudiis litterarum tirocinia Gandavi fecit: Philoſophicis hinc diſciplinis datâ operâ Lovanii, Artium ibidem inſignia accepit; primuſque in Collegio Trilingui Buſlidiano Latinam linguam docuit. Mox Angliam petiit, datus itineris comes ac Pædonomus Antonio Grimbergæ Domino, Principis Bergani filio. Reverſus *Joanni Paludano* Rhetori publico Lovanii ſufficitur: multoſque raræ & caſtæ eruditionis diſcipulos habuit. Scripſit verò Latinè ac terſè

Dialogos, ad juventutem linguamque formandam.

Epiſtolam de ratione Studii, ad Guilielmum Zagarum juventutis Ziriczæanæ moderatorem.

De Chriſtiani hominis Inſtitutione Aphoriſmos.

Inſtitutionem artis Oratoriæ, compendio ſcriptam.

Jocorum, veterum ac recentium, libros III.

Scholia in ſelectas Plinii Secundi Epiſtolas.

Scholia in Menandri carmina ſive dicta.

Argumenta & Commentarium in P. Terentii Comœdias. Francof. 1537. & Pariſ. fol. 1552.

Enarrationes in IV. *libros priores Æneidos Virgilianæ*, è vetuſto Codice deſumptas, & Additionibus auctas. Antv. apud Mich. Hillenium, 1529. & 1535 in 4.

In primam Ciceronis Catilinariam, & Philippicam IX.

Proverbiales quoque verſus *è Virgilio* collegit & explanavit. Baſileæ, 8.

Item *Eliſii Calentii Epiſtolas* recognovit & argumentis auxit. Lovanii apud Theodoricum Aloſtenſem, 1515. 4.

Præterea concinnavit, Eraſmo ipſo laudante atque approbante,

Epitomen Chiliadum Adagiorum. Coloniæ, 1524. 8. & *Epiſtolarum* ejuſdem.

Hiſtoriæ verò cùm externæ tum patriæ in primis ſuæ dedit iſta:

Chronologiam brevem, ac Hiſtoriam ab orbe condito ad annum 1532.

De litteratis urbis Romæ Principibus.

De Ducibus Venetis.

De Comitibus Hollandiæ. fol. Lugd. Bat. 1584.

De Epiſcopis Ultrajectinis. fol. Lugd. 1584.

De rebus geſtis Ducum Brabantiæ. 12. Bruxel. apud Franc. Foppens 1665.

De Urbibus inferioris Germaniæ.

Quæ omnia ſeorſim variis in locis primùm ſunt edita, partim etiam cum Iconibus ac Notis; ſimul vero collecta edidit Coloniæ Bern. Gualterus, 1603. 8.

Obiit Lovanii circa annum 1542. Plura in libello Clariſſimi Valerii Andreæ de Collegio Trilingui Buſlidiano. Et ipſe *Adr. Barlandus* ad Joannem Borſalum, Gentilem ſuum, de Vita ſua ac ſcriptis Epiſtolam ſcripſit.

ADRIANUS BLICT,

S. P. Q. Antverpienſi ab actis, primus eo munere ibidem functus, ſucceſſorem anno 1510 nactus fuit Petrum Ægidium. Lecta fuit, eo authore

Collatio moralis ſuper his vulgaribus verbis, Tiry miry, boff, in 8. excuſam.

ADRIANUS BURCHIUS,

Vide infrà ADRIANUS VANDER-BURCHIUS.

ADRIANUS BLYENBURGIUS,

Patricius ac Prætor Dordracenus, varia lusit Poëmata, in quibus sunt *Parentalia*, *Odæ*, *Elegiæ & Adoptivorum* liber unus. Lugd. Batavor. 1588. 8. Moritur in patria anno 1599 (alibi lego 1630) conditus in primaria urbis Ecclesia.

ADRIANUS DE BOULOGNE,

Tornacensis, Societatis Jesu, pluribus in ea annis litteras humaniores professus, Rector Collegii fuit Bethuniensis. Mortuus Tornaci 10 Octobris 1655 ætatis 68 anno. Edidit

Epigrammatum libros III. ab acuta brevitate commendatos. Tornaci, typis Adriani Quinquè, 1642. 16.

ADRIANUS BUTIUS,

Vulgo *de Budt*, Hulstensis Flander, S.T.B. Parisiensis, Monachus Abbatiæ Dunensis Ordinis Cisterciensis, floruit circa annum Dom. 1468. & accensetur illius temporis Historicis à Jacobo Mejero, in Flandriæ Annalibus. Reliquit

Supplementum Chronici. Magistri Ægidii de Roya, Religiosi Dunensis, ab anno 1463 usque ad annum 1478. editum Francofurti anno 1620, cum Chronico Ægidii.

Historiam Monasterii Dunensis, ad sua usque tempora.

Gesta quædam Comitum Flandriæ, ab anno 1465 ad annum 1478.

Tractatum pro Immaculata Conceptione B.M.V.

Epistolas varias. Quæ omnia Brugis apud Dunenses MSS. adservantur.

Obiit Butsius anno 1488. Vitam ejus typis edidit anno 1655 *Carolus de Visch*, Monachus Dunensis, Brugis, in 8. Qui & citat sequens illius Epitaphium.

Longam quisquis amas vitam, ne temne doceri,
Quot vitæ humanæ mors parat insidias.
En tantis titulis ADRIANUS BUDT *redimitus,*
Non potuit meritis vincere jura necis.
Orator magnus, Vates, Artista, meatus
Astrorum pollens, Flandrigenum acta notans.
Carmineis scriptis declaravit Genitricem
Virgineam intactam crimine origineo.
Omnia quid memorem? potuit quæcumque, minuto
(Præter virtutem) marmore tecta jacent.

ADRIANUS CHILIUS,

Maldeghemius, Flander, Brugis ad D. Donatianum ludi primùm litterarii magister, post Parœcus, Græcè Latinèque in primis peritus, versu Latino feliciter reddidit

Aristophanis Plutum. Item *Luciani podagram posteriorem.* Antver. apud Hillenium. Translatum, seu potiùs Paraphrasis in illud, legitur Brugis in Cœnobio Dunensi, Ordinis Cisterciensis.

ADRIANUS DAVID,

S. T. Licentiatus in Abbatia Duacena, nec non in Abbatia Viconiensi prope Valencenas Canonicus Regularis Præmonstratensis, edidit

Tresor sacré de plusieurs belles & precieuses Reliques conservées & honorées en l'Abbaie de Vicoigne de l'Ordre de Premonstré: avec une Chronique abregée de la Fondation de la même Abbaie. Valencenis anno 1634.

ADRIANUS COOLS,

Goudanus Batavus, Societatis Jesu Theologus, Rector Collegiorum Bru-

gensis, Mechliniensis ac Bruxellensis, Præpositus Domûs Professæ Antverpiæ, nec non Superior Missionis Hollandiæ. Bruxellis die 17 Novembris 1662 diem clausit extremum. Parentavit Manibus Reverendiss. D. *Joannis Malderi*, Antverpiensium Episcopi, *Apprecatione funebri*, dictâ in Oratorio Sodalitatis Marianæ. Adheret Commentario postumo ejusdem Malderi in primam Partem D. Thomæ Aquinatis.

ADRIANUS CROMMIUS,

Oorschotanus Brabantus, litteras humaniores Antverpiæ didicit; cursuque Philosophiæ Duaci in Collegio Aquicinctino S. J. absoluto, anno 1609 eidem Societati nomen dedit, & sacras litteras Lovanii pluribus annis interpretatus est; Thesibusque publicè propositis, *Psalmos Davidicos* compendiosâ paraphrasi exposuit typis, 1628. 4. Lovanii, dein Antv. 1652 in 8.

Item *Exodum*, *Leviticum*, *Numeros & Deuteronomium*. Lov. 1630. 4.

Ad hæc *Josue*, *Judices*, *Ruth*, *Libros Regum & Paralipom.* 1631. 4; ac denique *Jobi Historiam*, & *libros Tobiæ*, *Judith*, *Esther*, *Esdræ ac Nehemiæ* 1632. 4. Eodemque anno IV. *Evangelia Historico ordine Concordiæ in modum digesta.*

Vernaculo idiomate, sub nomine anagrammatico *Casimiri Dourinam*, edidit Tractatum *De S Petri Primatu*, *sive prærogativa Sedis Apostolicæ*, adversus calumnias *Jacobi Triglandii*, verbi Calviniani apud Amstelodamenses Ministri. Antver. typis Joannis Cnobbari, in 12. Amstel. in 8.

Obiit P. Crommius 11 Maii an. 1651.

ADRIANUS CRUCIUS,

Societatis Jesu, Gandavi natus anno 1578. Litteras humaniores, Græcamque Linguam docuit, & Latinè reddidit, ediditque

Litteras Annuas Rerum in Regno Sinarum anno 1620 à S. I. gestarum.

Item *Rerum memorabilium annis 1619 & tribus seqq. in Japoniæ Regno gestarum.* Antver. typis Verdussii 1625.

Moritur Antverpiæ anno 1629 die 23 Octobris, procurandæ saluti peste infectorum inserviens.

ADRIANUS DAMANTIUS,

Limbergius, Flander, Gandavi humaniores docuit litteras, Græce in primis eruditus. Leguntur illius *Elegiæ* aliquot, à Jacobo Sluperio unà cum Poëmatibus suis editæ. Itemque *Carmen gratulatorium Francisco, Andium Duci, ad capiendum Flandriæ Comitatum accersito*, anno 1582 typis Plantini excusum. Fertur & heroico versu *Bartasi Septimanam*, opus inter Rythmicos Gallicanos præstantissimum, reddidisse. Accercitus in Scotiam à Georgio Buchanano ad nobilem juventutem bonis litteris imbuendam, aliam vitam moresque induit, & Calviniano stigmate ac dogmate infame nomen fecit.

ADRIANUS DULLAERT

Brabantus, natus in Weerdensi vico anno 1411, Philosophiam artesque liberales toto quadriennio Parisiis didicit; annosque hinc aliquot operam Juri utrique dedit Lovanii, ac demùm Urbi Bruxellensi fuit à Secretis. Descripta ab eo fuit *Origo Cartusiæ*, ad muros ejusdem urbis olim sitæ, hodie intra ipsos muros conspicuæ.

ADRIANUS FABER,

Atrebas, S. T. L. Cathedr. Ecclesiæ Audomarensis Canonicus, edidit anno

1600 à se habitam *Orationem in funere Ill. D. Joannis de Vernois* Audomarensis Episcopi.

ADRIANUS DE FLERON,

Eburo, Cathedralis Ecclesiæ Leodiensis Canonicus ac Vice-Decanus, nec non Ecclesię Collegiatæ S. Petri Malbodiensis in Hannonia Præpositus, edidit *Promulsidem Elogii Tilliani*, 1630. 4.

ADRIANUS FLORENTII,

Vide inf. ADRIANUS VI. PONT. MAX.

ADRIANUS HECQUETIUS,

Atrebas, Ordinis Carmelitani Doctor Theologus Coloniensis (Sorbonicus Ferreolo Locrio) poëticæ tamen potissimùm addictus: edidit

Peripetasma argumentorum insignium, nimirum de immortalitate, æternaque felicitate, de Evangelii semine, Funera illustria, potissimùm doctorum virorum, de crapulæ vitio, jocos & sales, Epigrammata & Carmina miscellanea, &c. Lovanii, typis Joannis Bogardi, 1564. 4.

Scenam rerum inversam, versu heroico & prosâ, editam in 8.

Enarrationem sive *Homilias in Evangelia Quadragesimalia* Parisiis apud Sonnium, 1570. 8.

Revocationem hæreticorum à Lutheranismo, reliquisque hæresum generibus ad Evangelicam, & verè Catholicam Ecclesiæ fidem. Antver. 1557. 8. apud Bellerum.

Denique Gallico idiomate scripsit de proprietatibus quatuor anni temporum, deque historiis ac materiis dierum festorum per annum occurrentium, libros 4. quos inscripsit *Le Chariot d'Année*. Lovanii apud Joan. de Winghe, 1555. 12.

Quo pacto verus Christianus debeat requiescere in suo Creatore, &c. cui titulum dedit *l'Arrest du Cours*. Antver. apud Guilielmum Simonis, 1557. 16.

De perfecta pœnitentia & modo pœnitendi Ibid. & Lugd. 1569. 16.

Instructiones Parochiarum, sive Conciones familiares in Epistolas & Evangelia Dominicalia per annum Antver. typis Plant. 16. & Lugd. 1574.

Ordinarium (*L'ordinaire*) *veri Christiani orandi Deum* &c. Paris. 1576. 16.

ADRIANUS HOFFERUS,

Natione Zelandus, domo & stirpe Ziriczæus, nascitur anno Dom. 1589. 9. Kal. Junii, patre *Rocho Hoffero*, octies Consulari. Post varias functiones, etiam Consulatûs, in Republica Ziriczæana obitas, Quæsturâ Regalium seu Domaniorum Zelandiæ, ad Orientem Schaldis, ab Ordinibus ejusdem Provinciæ donatus est: nec interim in dignitate ista Musis valedixit. Carmina varia lusit, sparsim edita; è quibus

Proteum, sive *Dysticha synonyma*, *in insolitam nec auditam à multo retrò tempore anni 1615 siccitatem*, excudit Ziriczeæ eodem anno Joannes Hellenius, & auctiùs Lugduni Batavorum Bassonus, 1623. 4. prodiit & Ultrajecti 1670.

Paraphrasim Poëticam Epistolæ S. Jacobi Apostoli, Hardervici Nic. à Wieringhen, 1634. 4.

Dedit & *Poëmata Belgica*, Amstelodami, 1635. 4.

Item *Epigrammata in Urbes Zelandicas*, & alia quædam, quæ nuper in sua Zelandia Litterata evulgavit Vir Clariss. Petrus De la Rue.

Obiit Hofferus 21 Maii 1644 ætatis 55 annorum, relicto è conjuge sua Magdalena de Jonghe, filio Rocho Hoffero, Toparcha de Bommenede, patriæ suæ Ziriczeæ Thesaurario & etiam Consule. De cujus scriptis vide inferiùs Parte II.

ADRIANUS HOFSTADIUS,

Lovanienſis, Ordinis FF. Minorum Theologus & Eccleſiaſtes, Vir ob ſuaviſſimam converſationem, ſingularemque eruditionem, cujus ſpecimen plurimis annis in S. Theologiæ publica apud ſuos Profeſſione cum omnium laude Lovanii & Coloniȩ non vulgare exhibuit, omnibus gratus & laudatus: tum verò Conciones frequentes & fructuoſæ cum in Brabantia, tum Ultrajecti, tum etiam Amſtelodami utiliter habitæ & auditæ omnium in ſe benevolentiam conciliabant. Statuerat ipſe doctrinæ ſuæ monumenta in lucem edere, verùm pios ejus conatus invida cluſit mors, quâ præventus Trajecti ad Moſam diem clauſit extremum, anno 1598. inter ſuos ibidem ſepultus, cum ſequenti Epitaphio. A morte auctoris editi ſunt,

Sermones Euchariſtici 49. Antver. typis Joachimi Trogneſii 1608. 8. & Coloniæ.

Extitit ejuſdem luculenta & docta *Symboli Apoſtolici Explicatio*: quæ utinam Ordinis ſui & auctoritate aliquando lucem videat

D. O. M.
Reverendo admodum Patri,
P. ADRIANO HOFSTADIO,
hujus & aliorum Conventuum Guardiano meritiſſimo,
S. Theol. Prælectori,
ac divini Verbi Præconi famoſiſſ.
Obiit XXII. Novemb. M. D. XCVIII.

HOFSTADIUS, *ſacro jacet hic, Franciſce, tuorum*
De numero, magnis notus ubique, Viris.
Ingenii cujus vires Brabantia paſſim
Senſerat & Batavi gens generoſa ſoli.
Lovanium genuit, quem Verbi deinde Miniſtrum
Lectoremque ſtupens audiit eximium.
Hoc, multis tandem fractus ſudoribus antro
Conditus, ætherei vivat in arce poli.

ADRIANUS HOGERBEETS,

Ultrajectinus, filius Rumoldi, viri inter Batavos celeberrimi (de quo plura inferius) J. U. D. verſibus Elegiacis luſit atque exhibuit *Carmen Panegyricum R. D. Huberto à Suetendael*, S. Theol. Licentiato, Monaſterii S. Trudonis in Hasbania Abbati &c. de anniverſario inaugurationis die poſtrid. S. Urſulæ 1639. Ultrajecti 1640 in fol.

Ejuſdem *Elegia ſupplex ex perſona Atrebatenſium ad Ludovicum XIII. Galliarum & Navarræ Regem* &c. Ibid. eod. anno.

ADRIANUS HUBERTI,

Ex Ordine FF. Minorum, evulgavit *Hiſtoriam de ortu, progreſſu & gloria miraculoſæ Imaginis B. M. V. Brevis-Sylvæ, vulgò Cortemboſch dictæ Leodienſis Diœceſis.* anno 1642.

ADRIANUS JUNIUS,

Petri de Jonghe, Viri Conſularis Filius, Hornæ apud Batavos anno 1512 ipſis Julii Kalendis natus, pueritiæ ſuæ formatorem laudat *Nicolaum Galium*, ferreâ, ut ſcribit, memoriâ. Ipſe vero non minus quoque memoriâ valuit, quippe Doctor Medicus, Hiſtoricus, Philologus, Poëta; linguarumque, præter vernaculam, Italicȩ, Gallicæ, Hiſpanicæ, Germanicæ, & Anglicæ (quas juvenis ditiones obierat) ad hæc Latinæ, Græcæque in paucis peritus; quo nomine doctorum omnium admirationem laudemque meruit, atque ingenii tam varii, variis editis monumentis, æternam ſibi memoriam comparavit. Videre autem contigit ſequentia:

De fungo Phalli, in ſabuletis Hollan-

diæ nascente. Delphis, 1564. 4. apud Herm. Schinckelium.

De Anno & Mensibus, Commentarium. Item *Fastorum* librum, sive Ημεϱολόγιον. Basileæ, 1556. 8. apud Henricum Petri.

Emblematum & *Ænigmatum* libellum, typis Plant. 1565. in 8, & 16, cum luculentis Scholiis.

Nomenclatorem: in quo rerum omnium nomina septem diversis linguis explicantur, typis Plantin. 1567 & 1577 Francofurti & alibi, illustrante *Hermanno Germbergio*, 1599.

Animadversorum libros VI. omnigenæ lectionis thesaurum.

Item *De Coma* Commentarium. Basil. 1558. 8. atque iterum Roterodami 1708.

Adagiorum post Erasmum *Centurias* VIII. Basil. 1558. 8.

Philippeidem, seu Carmen heroicum in nuptias *Philippi II.* Principis Hispaniarum, ac *Mariæ* Reginæ Angliæ. Londini, 1554. 4.

A morte *Junii* postumus prodiit fœtus *Batavia*, Lugduni Batavorum 1588. 4. item Dordraci 1652; ubi disseritur, quę fuerit vetus Batavium, & quæ genuinæ Francorum sedes: sed duriore stilo, atque agrestiore venâ, censente Ponto Heutero, lib. 11. de Veterum Belgio cap. 25. quia lineam adhibere ultimam auctori morte prævento non licuerat.

Poëmata Junii, pleraque sacra, etiam à morte auctoris, Antverp. 1599. 8. Plantini typis sunt excusa.

Atque hæc quidem proprio Marte atque industriâ à *Junio* conscripta. Veterum quoque scripta aliquot è Græcis Latina fecit, Latineque scripta emendavit, illustravitque.

Plutarchi Symposiacōn seu *Convivalium Problematum* Decades V. Lugduni apud Gryphium, 8. cum Scholiis brevibus.

Cassii Jatrosophistæ Medicas Quæstiones: cum Græci exemplaris castigationibus. Paris. 1541. 4. apud Wechelum.

Hesychium de iis, qui eruditionis famâ claruerunt.

Et, *Eunapium De Vitis Sophistarum*. Typis Plantini 1572. 8. & alibi.

Præterea ex vastis illis *Eustathii* in Homerum Commentariis utilissima quæque in volumen unum coëgit, & Κέϱας ἀμαλθείας, sive *Cornu-copiæ* inscripsit. Basil. fol. 1558. typis Frobenianis.

Lexicon Græco-latinum multis quoque vocibus auxit. Basil. 1548 fol.

In L. Annæi Senecæ Ludum Claudii Cæsaris (quem ἀποκολοκύνθωσιν inscribi debere primus ipse animadverterat) Scholia scripsit. Item

Nonium Marcellum, & *Fulgentium Placiadem*, *de prisco sermone*, ope veterum Codicum restituit. Apud Plantin. 1565 8.

Denique *Joannis Ravisii Epithetorum Epitomen* recognovit, auxitque, ibidem & Lugduni Batav. apud Raphelengium.

Posteaquam Harlemi Medicinam cum laude exercuisset, & ludum litterarium quibusdam aperuisset, Harlemo bellico furore depulsus, Arnemudam in Zelandia secessit, ubi præ mœrore, imprimis ex relictæ Harlemi Bibliothecæ suæ ruina concepto, è vivis excessit anno 1575 ætatis 63. Mensis Junii die 16.

Sepultus est Middelburgi in famosa quondam Præmonstratensium Abbatia; ubi Epitaphium patri, Academiæ tum ibidem nascentis designato Professori, posuit Petrus filius, Medicus & ipse.

D. O. M. S.
ADRIANO JUNIO, HORNANO,
Philosopho, Medico, Poetæ celeberr.
Bataviæ Historico fideli.
Cujus in omni disciplinarum genere
Exquisita eruditio,
Singularis industria,

Multiplex linguarum ſcientia,
Pari conjuncta comitate,
Doctorum omnium admirationem laudemque meruit.
Poſt varia incomparabilis ingenii Monumenta,
Quibus æternam ſibi memoriam comparavit,
Sub hoc marmore condito,
Patri optimè de ſe merito
PETRUS JUNIUS
Mœſtiſſimus pietatis ergo P. C.
Vixit ann. LXIII. obiit XVI. ſibi cognomine Menſis,
Anno ſalutis Chriſtianæ M. D. LXXV.

Plura de Adriano Junio & ſcriptis ejus vide in libro Lindenii de Scriptoribus Medicis, & in Notitia Virorum illuſtrium P. Niceroni Tomo VII. p. 399.

ADRIANUS VAN LYERE,

Antverpienſis, Societatis Jeſu Theologus atque Eccleſiaſtes inſignis, mortuus eſt 5 Septembris 1661 ætatis 73. Edidit linguâ vernaculâ

Tractatum aſceticum de religione ac cultu SS. Nominis MARIÆ. 12. Bruxellis typis Joannis Mommartii, 1638. Eumdem alii Gallicè, Hiſpanicè, Anglicè reddiderunt.

Edidit etiam *Triſagion Marianum, quod eſt Trium mundi Ordinum, cœleſtium terreſtrium & infernorum, cultus & pietas & adoratio erga S. Nomen Mariæ* fol. Antv. 1655.

De Imitatione Jeſu Patientis. fol. Antv. 1655.

Viam cœli per Roſaria. Flandricè Bruxellis 1645.

Apophtegmata Sacra S. Ignatii de Loyola. fol. Antv. 1662.

ADRIANUS MANGOTIUS,

Gaudę apud Hollandos anno 1554 natus, Philoſophiæ ac Theologiæ operam in Academia dedit Lovanienſi. Paſtorali dein munere annos aliquot functus, ſæculo valere juſſo, Societatis Jeſu Religionem, anno 1585 ipſis Kal. Octobribus profeſſus fuit, ſæpiuſque Lovanii & Antverpiæ ad Parthenios Sodales populumque verba fecit (*Monita ſacra* & MARIANA ipſe nuncupat) è Sacris litteris & SS. Patribus potiſſimùm deprompta; Tomis IV. edita Antverpiæ, typis Hieronimi Verduſſii, 1613 & 1614. 8.

Vivere deſiit Antverpiæ plenus dierum, anno 1629 ætatis 79.

ADRIANUS MARIUS NICOLAUS,

Nicolai Everardi Filius, Mechlinienſis, frater germanus Joannis Secundi ac Nicolai Grudii, Ge'driæ Zutphaniæque Cancellarius; fratrum exemplo Juriſprudentiam cum poëtica connexuit, luſitque *Elegiarum* libros II. *Epigrammatum* lib. 1. *Epiſtolarum* lib. 1. *Satyram* unam, & *Næniam in mortem Joannis Secundi*, cum ejuſdem fratris ſui operibus vulgata.

Præterea *Dialogos Luciani* aliquot metro reddidit, & proſâ oratione libellum ejuſdem *De calumnia.*

Deceſſit vitæ atque aulæ ſatur Bruxellis, anno 1568. 13 Kal. Aprileis. Corpus Mechliniam tranſlatum, & ad patris fratriſque Præſidum tumulos in D. Mariæ depoſitum. Parentavit fratri Nicolaus Grudius, Elegiâ, quæ in Poëmatibus illius legitur. Cur verò nomen *Hadriani*, & cognomen *Marii* ei adhæſerit, ipſe ad Guilielmum Diemenum J. C. hoc Epigrammate ſuo docet:

Unde vocer MARIUS, *Romanæ nomine gentis*,
Belgarum extremis barbarus ortus agris,
Quando ſcire cupis pro conſuetudine noſtra,
Magna ſodalitii pars, Diemine, *mei:*

Nec

Nec gentile mihi est, nec sic dixere parentes,
Cùm tenerum sacro rore caput madui.
Nomine de Divi nomen posuere HADRIANI,
Quod sacra lux illi, lux mihi prima fuit.
Hæc est Septembres bis tertia quæ præit Idus,
Cùm jam sub pedibus pinguia musta fluunt.
At cùm lux eadem MARIÆ *quoque Virginis ortum*
Signet, & hinc latè nomen in orbe ferat,
Adjeci MARIUS, *ne Divo scilicet uni,*
Quàm Divûm Dominæ plus tribuisse ferar.

ADRIANUS MEERBECANUS,

Vulgo VAN MEERBEECK Scholaster in Oppido Alostensi, scripsit idiomate patrio, in Belgarum potissimùm Catholicorum gratiam

Chronicon rerum toto orbe gestarum: ea potissimùm accuratè fideliterque recensendo, quæ à Caroli V. ortu ad hæc usque tempora in Belgio contigerunt, quo è manibus excutiantur Emmanuelis Meterani, ceterorumque id g[illegible]s Memoriæ atque Historiæ; qui partibus plus æquo favent, in Ecclesiam Romanam Principesque Catholicos plurimùm maledici. Edidit Antverpiæ Verdussius, 1620. fol.

Item *Funus* ALBERTI, Belgarum Principis, Latinè, Gallicè ac Flandricè conscripsit, anno 1622. 8. Bruxellæ excusum.

ADRIANUS METIUS,

Alcmarianus Batavus, Medicinæ & Matheseos Professor Franekeræ apud Frisios: primò in Germania vixit, studiisque dans operam, tum privatim tum publicè Astronomiam quoque inter alia ibi docuit. Edidit

Doctrinæ Sphæricæ libros V. Francofurti 1591. 8.

Astronomiæ universæ Institutionem, libris III. quorum I. *Sphæræ* disciplinam tradit: II. *Fabricam Planisphærii* & *Trigonometriam Astronomicam*: III. *Historiam Astronomicam*, astrorum situm ac motum. Franekeræ, 1605. 8. typis Radæi.

Arithmeticæ & *Geometricæ Practicam*, Ibid. 1611. 4.

Geometrices per usum Circini novam Praxin. Amstel. 1623. 8.

De gemino usu utriusque Globi. Ibid. 1611. 4.

Primum Mobile, Astronomicè, Sciographicè, Geometricè & Hydrographicè explicatum. Ibid. in 4.

Calendarium perpetuum, *articulis digitorum computandum*, vernaculo idiomate. Roterodami, 1627. 8.

Extat in majore Ecclesia Franekerana, hocce Epitaphium Metii.

„ D. M. S. & Adriano Metio,
„ Alcmariano Med. Doctori & Ma-
„ thematico celeberrimo, qui cum
„ per annos XXXVIII. easdem Artes
„ in hac Academia cum laude docuis-
„ set, acutâ febre correptus vivere de-
„ siit. Corpus terræ, famam orbi,
„ mentem cælo reposuit XV. Kal.
„ Oct. anno 1635. Uxor mœr. Marito
„ opt. & desideratiss. piet. test. C. H.
„ Mon. P. C.

Nobilis Hypparchos solertes Græcia laudet
Obscuris lucem reddere syderibus.
Doctaque se extollat Ptolomæo nomine Memphis,
Alphonsum toto vespere fama canat.
Et pandant celebres rerum miracula Tusci,
Dania Tychonis floreat ingenio.
Illustrem hoc uno se jactat Frisia Cive,
Gaudet & antiquis Belga tulisse parem.
Quid METY *quæris tumulum? quæcumque notavit*
Visibus, hæc sedi vendicet astra suæ.

Fratrem habuit *Jacobum Metium*, qui primus perspicillum adinvenit, quo turrim vel corpus quodlibet, tribus quatuorve milliaribus dissitum, velut

pede collato & ad oculum dimetiri licet exactissimè.

ADRIANUS MOERBECIUS,

Diestensis, Brabantus, Canonicus Regularis ac Religiosus Norbertinus in Averbodio, ultra annos 34 Pastor in Vorst, talenti sibi crediti, functionisque Pastoralis, plenus jam dierum ac meritorum, rationem redditurus, edidit de Passione Dominica Collationes, seu multiplicem Expositionem, quam *Scalam purpuream* inscripsit, *in VI. Gradus divisam:* cui præmisit *Basim & Apparatum ejusdem Scalæ*; subjecitque *Introductiones & Notas, quibus materia moralis, quæ sparsim in primo Scalæ purpureæ Tomo legitur, Dominicis & Festis applicatur.* Excudit primum hunc Tomum (Scalas nimirum tres) Antverpiæ Verdussius, 1634. fol.

ADRIANUS DE POIRTRES,

Oosterwicanus Brabantus, Soc. Jesu adscriptus anno 1625 ętatis 19, Litteras humaniores docuit Mechliniç & Trajecti ad Mosam, egitque Ecclesiasten Lovanii. Carmen lusit rithmis seu modulis Belgicis mirâ facilitate, suavitate atque elegantiâ. Mortuus est 6 Julii 1674 ętatis 68. Illius sunt, quamvis nomen adcusum non habeant, Carmina pleraque in Imagine primi Sęculi Societ. Jesu, Flandrico idiomate vulgata.

Item *Carmen de victoria Sereniss. Principis Cardinali* FERDINANDI *ad Caloam*, anno 1638 die 21 Junii, sępiùs recusum: & aliud *de victoria in Morinis* eodem anno.

Item metro vernaculo libellus poëticus, jocis & sale plenus, tit. *Mundi Larva detracta*, vulgo *het Masker van de Weirelt*, ut minus duodecies variis in locis excusus.

Vitam S. Francisci de Borgia, edidit latinè 8. anno 1671.

ADRIANUS DE PROOST,

Gandensis, J. U. Doctor in Academia Lovaniensi renunciatus anno 1613. Ecclesię D. Petri ibidem Canonicus, & Canonum Professor extraordinarius, D. THOMÆ *Aquinati*, ex Ordine Prędicatorum Doctori Angelico, *Panegyricum* Bruxellis recitavit, & Lovanii edidit, 1620. 4. Dormalii typis.

Moritur Madriti in Hispania, quò negotiorum causâ concesserat, anno 1623. 15. Kal. Octobris.

ADRIANUS ROMANUS,

Lovaniensis, natus anno 1561 die 29 Septembris, Eques auratus, ac Medicus Cæsareus, interque sui ævi Mathematicos facilè princeps, prima Matheseos, ut reliquarum Philosophiæ partium, rudimenta Coloniæ à Societatis Jesu Patribus accepit. Medicinæ initia ibidem & Lovanii fecit; perfecit verò in Italia.

Ingenio fuit acri & perspicaci, judicio summo, quod in Mathematico utrumque singulare atque adeò summum sit necesse est. Ob quas animi doctrinæque dotes anno 1593. Lovanio in Germaniam atque Herbipolim à loci illius Principe & Episcopo, evocatus, primus in novello ibidem studio Medicinam ac Mathesin publicè docuit; atque elatâ uxore *Annâ Steeghiâ*, Amerfortiâ, (*Godefridi*, Medici Cæsarei, è fratre nepte) vitam sacram amplexus, Canonicum in Æde *D. Joanni* sacra Beneficium obtinuit.

Varias Europæ partes obivit; & Germaniam, Poloniamque vidit ferè universam, Joannis Samoscii, Cancellarii Regni Poloniæ, biennio toto domesticus, à quo Zamoscium (quæ

nova Regni illius civitas est, à conditore suo nomen sortita) invitatus, anno 1610 pridie S. Bartholomæi publicam ibidem Matheseos Professionem auspicatus fuit.

Scripsit varia, ex quibus visa sequentia:

Ouranographia, de Cœlorum numero & ordine. Lovanii, 1591. 4. apud Masium.

Ideæ Mathematicæ prior pars, sive *Methodus Polygonorum*; quæ est de laterum, perimetrorum, & arearum polygoni investigandarum ratione; deque circuli quadratura. Lovanii, 1593. 4. typis Masii.

Speculum Mathematicum, sive organum formâ mappæ expressum, de motibus in primo cœlo ac mobili spectari solitis. Ibid. 1606. 4.

Idea Matheseos universæ: De Mathematicæ natura, præstantia & usu. Herbipoli, 1602. 8. Eamdem postea auxit & inscripsit

Mathesin Polemicam: quà primò tractat de scientiis & artibus Duci necessariis. II. proponit Lemmatibus aliquot rationem dimetiendi loca inaccessibilia. III. tradit Proposita militaria Mathesin requirentia. Francofurti 1605 in 8.

Theatrum Urbium; in quo Urbium præcipuarum per orbem universum brevis est descriptio. Ibidem, 1595. 4.

Supputatio Ecclesiastica, juxta novam veteremque Calendarii rationem: cum *Theoria Calendariorum*. Wirceburgi, 1595. 4.

Theoria Ventorum, quam disputandam publicè proposuit. Ibid. 1596. 4.

Expositio & Analysis in Archimedis Circuli dimensionem.

Apologia pro Archimede, ad Josephum Scaligerum.

Exercitaciones Cyclicæ, contra Scaligerum, Orontium Finæum & Raymarum Ursinum, in X. Dialogos tributę. Simul excusa, ibid. 1597. fol.

Pyrotechnia, sive de ignibus festivis, jocosis & artificialibus, libri duo. Francofurti 1611. 4.

Canon Triangulorum Sphæricorum. Moguntiæ, 1609. 4.

Canon Triangulorum rectangulorum, tam sphæricorum quam rectilineorum; excusus uno quaternione.

Problema Apolloniacum, quo datis tribus circulis quæritur quartus eos contingens. Herbipoli, 1596. 4.

Arithmeticæ IV. *Instrumenta*, novâ methodo ac formâ patente exhibita. Ibid. 1603. in fol. patente.

Methodus exprimendi numeros quantumvis maximos, cifris vulgaribus notatos, juxta gentium ferè omnium consuetudinem. Lovanii, 1607. in fol. patente.

Mathematicæ Analyseos Triumphus: in quo Enneagoni circulo inscripti ad ipsum circulum exhibetor ratio. Ibid. 1607. in fol. expanso.

In Mathumedis Arabis Algebram, in fol. opus imperfectum, ut & pleraque alia partim scribi, partim excudi cœpta: leguntur que Lovanii in Bibliotheca Academica.

Cæterum ROMANUS, dum in Belgium cogitat, ad Spadanas aquas curando morbo institutâ profectione, Moguntiæ moritur, anno Domini 1615. 4. Nonas Majas, in sinu *Jacobi* filii, qui patri per Poloniam, Prussiam, Bohemiam, Hungariam, Germaniam, Belgiumque comes fuit.

ADRIANUS ROULERIUS,

Insulensis, Poëticen in Collegio Marchianensi Duaci tradidit: lusitque

Stuartam Tragœdiam, seu de martyrio Mariæ Scotorum Reginę, ibidem exhibitam; editamque typis Boscardi, 1593.

In patria dein vixit, & D. Petri Se-

minario præfuit. Obiit ibidem, Paſtor in D. Salvatoris.

ADRIANUS SCHOLASTICUS,

Vulgo SCHOLIERS, Antverpienſis, ludum aperuit Antverpiæ. Illius ſunt *Carmina Saturnalitia de amicitia*; ſtrenæ loco data, & dicata S. P. Q. Antverpienſi, anno 1566 typis Plantini. Sepultum credo Antverpiæ ad D. Michaëlis, in periſtylio, ubi Epitaphium legitur uxoris, mortuæ anno 1563. 16. Kal. Sextiles.

ADRIANUS SCRIECKIUS,

Rodornius, natus Brugis anno Domini 1560. 5. Kalendas Januarias, juvenis in Galliam profectus, Philoſophię ac Juri Lutetiæ operam dedit, adhæſitque viris ibi claris Errico Memmio, Fornerio, Pithæis fratribus, aliiſque. Ad ſuos reverſus, Gerardo Hornano Baſſinii, & Nicolao Montmorancæio Stegrę, Comitibus, mox innotuit; & Caſletanam, Stegrenſem, Baſſeanam ac Locrenſem Præturas geſſit. Poſt Ipris in otio egit litterato, ac negotio publico, eidem Urbi ac Sereniſſimis Principibus à conſiliis.

Edidit opus varium ac novum *Originum Celticarum ac Belgicarum libros* XXIII. linguâ Belgicâ, cum duplici Indice: quo docere ac perſuadere conatur, Linguam Celticam (quam & Japheticam, Theutonicam, Cymbricam, Scythicam vocat) Latinâ, Gręcâ, Chaldęâque antiquiorem eſſe: adeoque has ex illa ortas; Celticam verò ab Hebraicâ, linguâ primogeniâ, ſecundam eſſe, & ſolâ dialecto diſtare.

Atque huic paradoxo ſuo firmando *Monita ſecunda*, ſive *Europam redivivam* libris V. & *Adverſaria* ſcripſit, omnia Ipris edita, Franciſci Belleri typis, auctoris curâ & impenſis.

Obiit Ipris Flandrorum, anno 1621. die XXVI. Decembris, apoplexi correptus. *Juſtus Rycquius*, Cathedralis Gandenſis Canonicus, hoc ei Epitaphium pio affectu ſcripſit.

D. O. M.

Si quis Belgica perſonare verba
Primævâ cupis inſtitutione,
Et quæ myſtica denotent, quibuſve
Sint affiinia vocibus Syrorum,
Chaldææque & Hebraicæ loquelæ,
Et Graiæ, Schyticæque, Celticæque,
Et quam priſci Aborigines ſonabant,
Et lunâ populi ſati priores,
Et quam Barbarus aut Latinus orbis,
Mirandos cape SCRIECKII *libellos.*
Lingua totius hîc pateſcit orbis;
Hunc jam plurima talia inchoantem,
Aures qui ſibi credulas pararet,
Et famam ſtrueret perenniorem:
Strinxit livida mors, Viroque in uno
Tot Myſteria, tot bona interemit.
Luge quiſquis es, undecumque lector;
Lingua totius hîc ſileſcit orbis.

ADRIANUS SCHORELIUS,

Batavus, è vico de Schoreel, ſcripſit *Poëmata* varia, Antverpiæ typis Plant. 1566. 16. cum *Cornelii Valerii Triumphis*, Carolo V. Cæſari Aug. Ultrajecti exhibitis; in quibus *Elegiæ*, *Eclogæ*, *Epigrammata*, ętatis adhuc florentis ac creſcentis imaginem exprimentia.

Præmaturè enim è vita abiit, & velut in herba extinctus fuit, cum annum ætatis triceſimum nondum attigiſſet, rediiſſetque Schoreliam in patriam,

Luſtrata Auſonii poſt culmina ſacra Quirini,
Regnaque ſollicito Gallica trita pede.

Vide Bataviam Adriani Junii cap. XVI. in quo de Hollandię agit ingeniis, ſtudiis & moribus, meminitque & *Schorelii*, uti mollis, arguti ac feſtivi in Poëmatiis.

ADRIANUS SPIEGELIUS,

Bruxellensis, Eques Auratus, Medicus ac Philosophus in Patavina apud Italos Academia celeberrimus, Anatomięque & Chirurgiæ Professor primarius, dedit

Isagogen in rem Herbariam. Patavii 1607. & Lugd. Batavor. 1633. in 24.

De Lumbrico laco librum. Venetiis 1619. in 4.

De Febri semi-tertiana libros IV. Francofurti 1624. 4.

De Humani corporis Fabrica libros X. cum figuris æneis 96. opus postumum. Venetiis 1626. fol.

De Formato fætu librum singularem, similiter postumum, & cum figuris. Patavii, eodem anno, fol.

Obiit Patavii anno 1625, ætatis suæ 47, ex accepto à vitro, quod in nuptiis filiæ unicę fractum colligebat, vulnere digiti sinistrę manûs, cui dein supervênit inflammatio brachii &c.

Opera ejus omnia, duobus Tomis in folio edidit ac recensuit *Joannes Antonides Van der Linden*, anno 1645, Amstelodami apud Joannem Blacuw. Elenchum vide in Lindenio renovato pag. 12.

ADRIANUS N. CARTUSIANUS,

Professus apud Montem S. Gertrudis (quod est opidum in confinibus Brabantiæ & Hollandiæ situm) S. Theologiæ Doctor, *humanis quoque litteris nobiliter doctus, vitæ sanctimoniâ spectabilis*, ut ait Petrus Sutor libro 11. Vitæ Cartusianæ cap. 7. scripsit Francisci Petrarchæ exemplo, vel potiùs bonam partem descripsit ex libris ejusdem,

De utriusque Fortunæ remediis, libris itidem II. Priori de prospera, ejusque remediis; altero de adversa agit. Colonię 1471. apud Arn. Hornium, & Lovanii apud Joan. de Westphalia. Alia ejusdem monumenta laudant Dorlandus ac Sutor; sed quæ lucem hactenus non viderunt.

ADRIANUS STRATIUS,

Brugensis, I. C. in Franconatu Flandriæ Pensionarius, ut vocant, post Dammi urbis Præfectus, edidit juvenis Norimbergę *Poëmata* quædam ad amicos, in quibus & *Orationis* DOMINICÆ *Explicatio*, & piæ aliquot *Preces*.

ADRIANUS TODESCHINUS,

Gandensis, sub Paulo V. Pontificiæ cohortis Capitaneus, scripsit, teste Swertio in Athenis Belgicis,

De Castrorum metatione & machinis bellicis Commentarium.

Fecit vitæ finem Romæ; & Adrianus Scorelius Batavus tale posuit Epitaphium:

Pontificis qui fida fuit custodia Pauli,
Hæc TODESCHINI *sunt monumenta Ducis,*
Quo non militibus gratus Dux extitit alter,
Quo non Pontifici gratior alter erat.
Gandavi natus, Romanâ conditur urnâ,
Et patriæ & tumuli nobilis ille loco.
Quis vigor ingenii fuerit, quæ bellica virtus,
Vis referam? famæ crede Viator; abi.

ADRIANUS TOLLIUS,

Leidensis, Batavus, Medicinæ Doctor & Professor in patria, edidit

Observationes in Praxin auream Joannis Stockeri. Leidæ, apud Joannem Maire, 1634.

Commentarium in Historiam Gemmarum & Lapidum, auctore *Anselmo de Boodt*. Ibid. 1636. 8.

Vitâ defungitur anno 1635. peste correptus.

ADRIANUS VANDER BURCHIUS,

Brugensis, Flander, Concilii Provincialis Ultrajectini Actuarius seu Graphæus ab anno 1572, Poëta, ut scripta indicant, non infelix, certè stili non difficilis, desiit vivere Ultrajecti, anno 1606. die 24. Decembris; sepultus ad S. Mariam Majorem.

Patrem habuit cognominem, Regiorum primùm Ultrajecti, dein Gandavi, Senatuum Præsidem, Senatoremque Concilii Status; fratres *Joannem & Lambertum*: illum Concilii sanctioris Præsidem, hunc Ultrajecti in Divæ Virginis Canonicum & Decanum, de quo dicetur suo loco inferiùs. *Adriani* leguntur ista:

Laudes Hieronymæ Columnæ, *Ascanii Columnæ &c.* Antverpiæ 1582. 4.

Epigrammatum sacrorum Centuriæ II. Lugduni Batavor. 1589.

Epigrammatum Centuriæ III. Ibid. 1590. 8.

Hymnus Paschalis, De Vita, Morte & Resurrectione Christi: Item

Farrago piarum Similitudinum. Ibid. 1598. 8.

Charites, sive *Silvæ piorum Amorum.* Ibid. 1595. 8.

Fides ac *Spes.* 1597. 8.

Pia Decasticha, seu Sententiarum & Exemplorum Centuriæ III. 1599. in 8.

Oculi & Oscula.

Item *Funerum & Tristium* liber. Ultrajecti, 1600. 4.

Pia Solatia. Ibid. 1602. 4.

Piorum Hexastichωn Centuriæ IV. Lug. Batavor. 1603. 8.

Hortulus Precum, ad Magistratum Ultrajectinum.

Denique *Petri Apollonii*, Presbyteris Novariensis, *De excidio Jerosolymitano* libros IV. recensuit.

ADRIANUS DE VETERI BUSCO,

Brabantus, forte è loco dicto, *den Oudenbosch*, prope Bredam; fuit Religiosus Monasterii S. Laurentii Leodii. Scripsit *Chronicon Leodiense* ab anno 1449 quo Joannes Stabulanus ejusdem loci Monachus desiit, ad annum 1483. sub Episcopis Joanne Heinsbergio & Ludovico Borbonio.

Brevem Historiam Ecclesiæ Collegiatæ S. Petri Aicuriensis, ad Parochialem Ecclesiam S. Jacobi Lovanium translatæ.

Item *Historiam Monasterii sui S. Laurentii*, continuavit.

Hæc omnia hactenus inedita primum evulgata sunt per PP. Benedictinos Congregationis S. Mauri Parisiis 1729. Tomo IV. Collectionis novissimæ Veterum Monumentorum.

ADRIANUS VI. PONT. MAX.

Antea Adrianus Florentii, parentis nomine, Batavæ gentis more, dictus (patre enim *Florentio*, cognomento *Boyens*, naupego, matre *Gertrude*, civibus Ultrajectinis, perquam probis & religiosis, anno Dom. 1459. natus fuit; ut planè ridiculi sint, qui in suis ad Alfonsi Ciacconii Historiam Additionibus natales *Adriani* majoresve Italiæ vindicant:) Puer partim Ultrajecti, partim Swollæ, ea, quæ ad linguæ Latinæ rudimenta pertinent, feliciter absolvit.

Inde Lovanium ablegatus, in Pædagogio, quod vulgò Porci seu Porcense nuncupant, Dialecticos ac Philosophos inter principem locum anno 1478. obtinuit: pariterque in Theologia, Collegii S. Spiritûs alumnus, ceteris facilè palmam præripuit. Cumque per annos aliquot Philosophiam in

Pædagogio Falconis docuiſſet, donatus fuit pileo laureâque Doctorali anno 1491. die 21. Junii, Margaretâ Caroli Audacis, Burgundiæ ac Brabantiæ Ducis viduâ, impenſas ſuppeditante. Neque multò poſt in D. Petri Canonicus, eoque titulo S. Theologiæ Profeſſor, ob incomparabilem ſacrarum diſciplinarum ſcientiam, ac propè divinam caſtiſſimi animi moderationem, communibus Canonicorum ſuffragiis pronuntiatus eſt anno 1497. Decanus, & Academiæ eo nomine Pro-Cancellarius.

Fuit quoque Antverpiæ ad D. Virginem Decanus; Ultrajecti ad S. Mariam Majorem Canonicus & Theſaurarius, ibidemque ad S. Salvatorem Præpoſitus; in Collegiata S. Petri Anderlechtenſi juxta Bruxellam Canonicus, nec non (uti conſtat ex Actis Capituli S. Petri Lovanii) aliquamdiu Paſtor Majoris Begginagii Lovanienſis.

Eumdem *Maxæmilianus* I. Imperator Lovanio accitum Caroli V. nepotis ſui, pueri ſeptennis, ſtudiis moribuſque formandis præpoſuit. Ferdinandus, Aragoniæ Rex (Carolo nepote procurante) Epiſcopum Dertuſenſem nominavit. Ipſeque poſtea Carolus Regnorum ſuorum moderationi adhibuit, atque Hiſpanici (Ferdinando humanis exempto) Pro-Regem conſtituit; Cardinalemque tit. SS. Joannis & Pauli à Leone X. Pont. Max. renuntiatum, ac demùm anno 1522. omnium Cardinalium ſuffragiis, unico excepto, ſummum electum Pontificem, uti parentem, optimumque & ſupremum in Eccleſia Paſtorem, ſemper eſt veneratus.

Quanta enim inter duos hoſce Principes viros animorum fideique fuerit conſenſio, vel maximè illæ Adriani Pontificis ad Fridericum Saxoniæ Ducem teſtantur litteræ, anno 1522. ſcriptæ, quibus in hæc verba Ducem alloquitur: *Vivunt unà Pontifex* Adrianus, *& Religioſiſſimus Imperator* Carolus, *meus cariſſimus in Chriſto filius & alumnus: cujus tu Edictum verè Chriſtianum adverſus Lutheranam perfidiam, & quod talem decebat Imperatorem, non ſine gravi offenſâ & vili-penſione Cæſareæ Majeſtatis violare non erubuiſti. Non committemus, ut quos* Magnus Carolus *&* Adrianus *Pontifex in Chriſto genuerunt, nunc* Adrianus *Pontifex &* Carolus *Imperator ſub ſchiſmatico & hæretico tyranno, hæreſum ac ſchiſmatum ſinamus interire contagione. &c.*

Staturâ *Adrianus* fuit proceriori, corpore neque obeſo plus ſatis neque gracili, fronte aliquantum depreſſâ, oculis lucidis lætiſque, naſo nonnihil adunco, aliiſque corporis dotibus præditus, quas in eo deprædicat Gerardus Moringus. Ædes ſuas Lovanii in celebre Theologorum Collegium, Pontificium inde dictum, convertit; quod tamen prius ex bonis ante Pontificatum acquiſitis, dotaverat. *Vide Faſtos Academicos Valerii Andreæ.*

Edidit Theologus Lovanienſis

Quodlibeticas Quæſtiones XII. varii argumenti, Lovanii 1515. 8. Pariſiis 1516. fol. & alibi.

Quæſtiones & Expoſitiones in IV. *Sententiarum:* quibus Eccleſiæ Sacramenta explicantur, & dubia circa ea diſcutiuntur. Pariſiis 1512. & 1516. fol. 1527. 8. & alibi.

Reſponſa ejuſdem ad innumeras quæſtiones, quas ad eum varii variis ex regionibus conſilii gratiâ tranſmittere ſolent, in archivis Collegii ab eo Lovanii fundati, lecta fuêre: ut & *Commentaria in Proverbia Salomonis*, teſte Moringo in vita.

Cardinalis verò & Epiſcopus Dertuſenſis in Hiſpaniis ſcripſit

Computum hominis agonizantis, ad Adrianum ab Helweghen, Conſilia-

rium & Quæstorem Ducis Brabantiæ Lovanii.

Item *De sacculo pertuso*, sive de superbia Sermonem. Autverpiç 1520. curante *Alardo Amstelredamo*.

Pontifex denique Maximus *Regulas* publicavit *Cancellariæ Apostolicæ*, ibidem typis Mich. Hillenii 1523. editas.

Misit & Breve luculentum, sive *Epistolam ad Germaniæ Principes*: quâ eos ad concordiam hortatur, Coloniç 1535. cum Conc. Basil. editam.

Ejusdem *Epistolæ ad* CAROLUM V. *Cæsarem aliosque Principes & Ministros, eorumque Epistolæ responsoriæ ad* ADRIANUM VI. extant alicubi in Codice Madriti in Hispania: unde copiam nactus fuerat Clariss. Vir *Gisbertus Cuperus* Vir Consularis apud Batavos.

Epistolas item sive Brevia Apostolica, *ad Fridericum Saxoniæ Ducem*: *ad Germaniæ Principes*: *ad Senatum Bambergensem*: *ad Desiderium Erasmum Roterodamum*, *quibus cum Romam evocat*, *hortaturque ut stylum in Lutherum stringat*. Extant in magno Bullario Romano Tomo I.

Instructionem ad Franciscum Cheregatum, Episcopum Interamnensem: quâ ea continentur, quç cunctis Romani Imperii Principibus tum proponenda videbantur.

Epistolæ Adriani responsoriæ tres, ad Magistratum Ultrajectinum, ad Capitula quinque Ecclesiarum, & ad Decanum Ecclesiç majoris (qui antea gratulati erant jam Pontifici electo) dein fuerunt editç in Historia Episcopatuum fœderati Belgii fol. Tomo I. pag. 121. item apud Burmannum in Analectis.

Obiit Romç, anno Domini 1523. 18. Kalendas Octobris, qui dies exaltatæ Cruci tum festus erat, annos natus LXIV. menses sex, dies sedecim; seditque menses 20. dies 6. sibi semper suisque parcus, sed in populi sibi crediti & in communem Reipublicç utilitatem profusus. Ita ut (teste Cardinale Pallavicino) post hujus Pontificis mortem, in vacuâ arca nullam pecuniam hçredes ejus, prçter 3000. Imperialium, sibi repositam & relictam mirarentur.

Vitam illius fusiùs descripsêre *Paulus Jovius*, *Onuphrius Panvinius*, & *Gerardus Moringus*, Theologus Lovaniensis.

Itinerarium ejusdem ex Hispania Romam, & Pontificatûs ipsius eventum, auctore *Blasio Ortizio*, Canonico Toletano, & Adriano à Sacris domesticis, excusum fuit Toleti anno 1548. 8. Et extat inter Miscellanea Balusii Tom. III. p. 351.

Elogia item sua ab hoc auspicatus est *Aubertus Miræus*. In funere dixit *Conrardus Veccrius*. Ac novissimè Clariss. Vir *Gaspar Burmannus*, Ultrajectensis, pro suo in concivem affectu evulgavit *Analecta Historica de Adriano VI. Trajectino*, *Papa Romano*. Ultraj. anno 1727. in 4.

Denique *Guilielmus Enckefortius*, *Adriani* benignitate & auspiciis tit. SS. Joannis & Pauli Presbyter Cardinalis, (solus & unus creatus) & Dertusensis in Hispania Episcopus, corpus in Vaticano depositum duos inter Pios II. & III. ad S. MARIAM DE ANIMA Germanorum, transtulit, & in augustissimum Mausoleum intulit, cum hoc Epitaphio.

ADRIANUS VI. PONT. MAX.

Trajecto insignis Inferioris Germaniæ
Urbe oriundus,
Dum humanarum rerum
Maximè aversatur splendorem,
Ultro à proceribus
Ob incomparabilem sacrarum disciplinarum Scientiam,
Ac prope divinam castissimi animi
Moderationem,

CA-

CAROLO V. CÆSARI AUGUSTO
Prçceptor,
Ecclesiæ Derthusensi Antistes,
Sacri Senatûs Patribus Collega,
Hispaniarum Regnis Præses,
Reipublicæ denique Christianæ
Divinitus PONTIFEX
Absens adscitus,
Vixit Ann. LXIV. Menses VI. dies XIII.
Decessit XVIII. Kal. Octob.
Anno à partu Virginis CIƆ. IƆ. XXIII.
Pontificatûs sui anno II.
GUILIELMUS ENCKEVORTIUS
Illius benignitate & auspiciis
Tit. SS. Joannis & Pauli Presbyter
Cardinalis
Et Dertusensis Episcopus
Faciendum cur.

❖ ❖ ❖

Ante corporis translationem in Vaticano legebantur hi versus.

Quo Romanorum sextus Pater atque Sacerdos,
Hoc etiam PIETAS *conditur in tumulo.*

Proh dolor: quantum refert, in quæ tempora optimi cujusque virtus incidat!

Aliud.

ADRIANUS VI. hîc situs est,
Qui nihil sibi infelicius
In vita,
Quam quod imperaret
Duxit.

ADRIANUS VLACCUS,

Gandavus, celebris Mathematicus, dedit *Trigonometriam artificialem*, sive Magnum Canonem Triangulorum logarithmeticum, ad decades secundorum scrupulorum constructum; Francofurti in fol. editum.

ADRIANUS WIELANDIUS,

Scripsit *Res Brabantiæ*. Meminit Mejerus in Annalibus Flandriç ad annum 1247.

ADRIANUS DE WITTE,

Antverpiensis, inter primos è Societate Jesu Lovanii, dum illa nondum ibi vel Collegium vel domum certam haberet, confessionibus sacris audiendis, aliisque piis exercitiis operam dedit, non minus re quàm nomine CANDIDUS. Libellum, cui titulus *Trajectus in cœlum*, à morte auctoris *Adrianus Adriani* ex eadem Societate publici juris fecit.

Obiit Lovanii anno 1558. Idib. Januarii, depositus in Monasterio ad S. Claram. Conciones habuerat frequentissimas in Ecclesiis D. Petri ac D. Michaëlis ibidem.

ADULPHUS HAPPART,

Monachus Benedictinus Abbatiæ Andaginensis seu Sti. Huberti in Arduenna, *Historiam Monasterii sui* contexuit diligentissimè sub annum 1535, hactenus MS.

ÆGIDIUS AFHACKERIUS,

Natus in Vreeswyck prope Ultrajectum, S. Theologiæ Professor Coloniæ, edidit sub nomine *Salomonis Theodoti*, apud Ubios SS. Theol. studiosi, libellum elegantem, hoc titulo: *Ενωτικὸν dissecti Belgii*, id est Historica relatio originis & progressûs dissidiorum, quæ in fœderati Belgii Provinciis Remonstrantes & Contra-Remonstrantes annis superioribus inter se exagitarunt. Ursellis, 1618. 8.

ÆGIDIUS AVRIFABER,

Cartusianus in Monte Sion, apud Ziriczæam Zelandiæ opidum, *vir tum doctus tum devotus, aurea fabricatus est opuscula*, ut loquitur Petrus Sutor libro II. Vitæ Cartusianæ, c. VII.

De laude CARTUSIANA.

Opus *Exemplorum*. Laudat Joannes Major in Speculo Exemplorum.

Sermones de tempore & Sanctis. Vide Arnoldum Bostium De Viris illustribus Ordinis Cartusiani cap. XXV. & Petreii Bibliothecam Cartusianam.

Obiit *Ægidius* anno D. 1466. die 20. Februarii.

ÆGIDIUS DE BAILLIOEUL,

Lilleriensis Arthesius, primus Lovanii in Scholis Artium anno 1441, è Pædagogio Liliensi; dein creatus illic S. T. Doctor, atque in eadem Facultate per annos XXV. ordinariè Regens & Legens, scripsit ad N. Doctorem Theologiæ Parisiensem ex Ordine Minorum, adversos doctrinam ejusdem,

Epistolam De signo Crucis, lapidibus subjectis impresso, tollendo; editam Lovanii in 4. absque typographi nomine.

Commentarii ejusdem *in Epistolas Paullinas, & in Canonicas Jacobi, Petri ac Judæ*, leguntur in Cœnobio Bethleemitico extra Lovanium.

Quæstiones autem *super Sententias*, eodem auctore, in Cartusia Lovaniensi extare solebant.

Obiit Lovanii anno 1472. die 18. Maii.

ÆGIDIUS BAVARIUS,

Insulis Flandrorum natus, Societatis Jesu Poëta elegans, etiam in viridi senecta: versus varios amicis lusit, quos par fuisset colligi, & in fascem unum cogi. Prodiit libellus, eo auctore

Mula Catholica Maronis, sive *Catechismus Petri Canisii*, Maroniano carmine expressus; typis Nutii, Antverpiæ 1622. 12.

Item *Passio Dominica*, versibus similiter è Marone potissimùm depromptis descripta.

Gandavi vivere desiit anno 1627.

ÆGIDIUS BETSBRUGGIUS,

Donsæ (vulgo *Deynse*) Flandriæ oppidulo natus, Jurisconsultus & Orator non incelebris, Parisiis & alibi floruit circa annum 1512. Scripsit

De Usura centesima, Besse, Triente, Semisse, &c. adversus Jurisperitos dissentientes ab Hermolao Barbaro, Veneto, Litteratorum illius ævi facilè coryphæo.

Item Declarationem de eo, *An Jurisconsulti sine Eloquentiæ ope Jura civilia intelligere atque exponere possint*; *ad Nicolaum Beraldum*. Prodiit bina hęc Dissertatio 4. Parisiis 1524.

ÆGIDIUS BREEDEYCK,

Anderlaci, territorii Bruxellensis pago, honestis natus parentibus anno 1340. altiorum litterarum studia hausit in Academia Parisiensi, ubi & in scientiâ Peripateticorum excelluit. Presbyteratûs Ordine insignitus, in solo natali Ecclesiaque Collegiata S. Petri (quæ antiquo XVIII. Canonicorum Collegio insignitur) Capellaniam obtinuit, eique devotè deservivit usque ad annum 1380.

Tunc septem sodalibus sibi accitis, perfectioris vitæ desiderio ductus, communitatem instituit: locumque in secretis sylvæ Zoniæ recessibus adeptus, (qui ab erumpentium fontium scaturigine *Septem Fontes*, vernaculè *Sevenborren* nominatus est) illic sedem fixit, ædificia struxit; Ecclesiam anno 1388 consecrari obtinuit; atque ita celebris Monasterii Septem Fontium, instituti Canonicorum Regularium S. Augustini, fundator, primus eidem præfuit, ac *Statuta* præscripsit, XIV. Capitibus distincta.

Decessit senex, plenus dierum ac meritorum, in Busco D. Isaac, ubi abdicatâ Septem-Fontium Prælaturâ,

primum quoque Priorem tunc agebat, anno 1424 die 15. Octobris.

Leguntur *Gerardi Magni* ad *Ægidium* Epistolæ. Scripsitque & ipse luculentas aliquot *Epistolas*.

Item *Tractatum de quinque punctis*, ex dictis potissimùm S. Joannis Chrysostomi. Legi hæc solent in dicto Septem-Fontium Monasterio.

Ad hujus Venerabilis Viri sepulchrum, leguntur in Canonica Silvæ Isaacanæ usque hodie versus sequentes, juxta illius ævi stylum exarati.

Hic Pater Ægidius Breedyckius *est tumulatus*,
Qui Septem-Fontes fundaverat; hic quoque Fratres;
Anno milleno, C. quater, bis duodeno,
Sub Galli festo, mundo migravit ab isto.

ÆGIDIUS BUCHERIUS,

Vulgo Bouchier, Atrebas, Societatis Jesu Theologus & Historicus, multæ vir lectionis, in annorum temporumque calculis subducendis versatissimus. Mortuus est Tornaci 8. Martii 1665. ætatis 89. Evulgavit.

Disputationem Historicam de primis Tungrorum seu Leodiensium Episcopis; unà cum

Chronologia Historiæ Leodiensis, ad annum 1243. Leodii. Extant cum Scriptoribus Leodiensibus à Chapeavillio editis.

Annotatio de Chronologià Regum Francorum Merovædeorum, apud eundem Chapeavillium, Tom. I.

De doctrina Temporum Commentarium in *Victorem Aquitanum*, aliosque *Canonum Paschalium* Scriptores; typis Plantinianis 1634. fol.

Gregorium præterea *Turonensem* uberioribus Notis illustravit. Extat MS. in Bibliotheca Jesuitarum Tornacensium.

Belgium Romanum, Ecclesiasticum & Civile, complectens Historiam à fine Commentariorum Cæsaris ad mortem Clodovæi I. anno 511, in quâ Francici in Gallis Regni successio continetur. fol. Leodii per Hovium 1655.

Ejusdem *Belgium Gallicum, usque ad Carolum Calvum.* in folio, post mortem authoris anno 1685. remansit Manuscriptum, conservaturque Tornaci in Bibliotheca Novitiatûs PP. Societatis Jesu.

ÆGIDIUS BURGUNDIUS,

Gandavensis Patricius, J. C. Nicolai frater, & in supremo Flandriæ Dicasterio Caussarum Fiscalium Patronus, edidit librum, cui titulus,

Ad Epicheremata Politica, sive *animantium hominumque certamina litesque & & lusus* Λ'πάρτηοις, *sive appendix.*

Fani D. Bavonis incendium. Gandavi 1642. in 4. Etenim anno præcedente Kalendis Junii, primâ die Nundinarum, elegans hæc Basilica incendio fortuito conflagraverat: sed paulo post, Reverendissimi D. Episcopi Antonii Triest ac DD. de Capitulo, ære proprio restaurata extitit.

Carmen in Consecrationem D. Nicolai Haudion VIII. Brugensium Episcopi, anno 1642. 4 Gandavi.

ÆGIDIUS CARLERIUS,

Decanus Ecclesiæ Cameracensis, S. Doctor Theologus ac Professor Parisiis de Domo Navarræa, in Concilio Basileensi clarus, ubi per quatriduum respondit ad secundum Bohemorum Articulum, *De peccatis publicè corrigendis.*

Extat Oratio ea Tomo IV. Conciliorum, & emendatior Tomo III. Antiqq. Lectionum Henrici Canisii. Item in Conciliis generalibus P. Harduini Tomo VIII.

Scripsit & diversas *Casuum*, ut vocant, *Consultationes*, duobus voluminibus comprehensas. Priori titulum dedit *Sportæ Fragmentorum*; posterius *Sportulam Fragmentorum* inscripsit. Visum fuit opus utrumque Bruxellis editum anno 1478. & 1479. fol. Atque in Sporta quidem hæc continentur, de multis.

De conservatione bonorum Ecclesiæ.

Defensorium Ecclesiæ.

De Communione sub utraque specie.

De perpetua Virginitate B. MARIÆ.

Contra Iconomachos.

Pro cœlibatu, præsertim Ecclesiasticorum &c.

In Sportulam verò retulit Tractatus sequentes:

De electione Judæ proditoris.

De Hierarchia Ecclesiastica.

De Reditibus ad vitam.

Pro Decimis. De imaginibus.

De integritate Confessionis, & potestate Papæ.

De non esu carnium, apud Benedictinos.

Contra calculatores consummati sæculi

De vitanda Missa Presbyteri Concubinarii.

De Clausura Religiosarum Ordinis S. Dominici, &c.

Narratio ejus de morte Juliani Cæsarini Cardinalis extat in Miscellaneis Baluzii Tom. III. pag. 301.

Ab eodem *Carlerio* scriptum alterum *Scutum Veritatis*, Lovanii extitit in Valle Martiniana, Canonicorum Regularium Cœnobio.

Sed & *Commentarium in libros IV. Sententiarum* scripsisse, lectumque fuisse Bruxellæ atque Insulis apud Dominicanos, habetur ex Joannis Bunderii Indice.

ÆGIDIUS COLLEY,

Honestâ apud Eburones familiâ natus, post absolutum apud suos humaniorum, ut vocant, studiorum cursum, multis etiam Galliæ lustratis Academiis, Gallica juvenili consilio secutus arma, iis dein, caussæ diffisus, militiæque pertæsus humanæ, piissimus adolescens valedixit, atque Ordini S. Crucis in Collegio Leodiensi nomen dedit, fratrem suum majorem natu *Servatium*, ejusdem Ordinis apud Huienses Religiosum, secutus. Poëma lusit

De quatuor hominis Novissimis, Leodii excusum, 1630. 8. Pluraque conceperat, sed invida mors piis conatibus obstitit.

ÆGIDIUS DE CONINCK,

Sive REGIUS, Belliolanus, Flander, Societatis Jesu Theologus, Theologiam, ut vocant, Scholasticam Lovanii annos plures apud suos cum laude docuit, edi ditque Antverpiæ Nutii typis,

Commentariorum ac Disputationum in universam D. THOMÆ doctrinam *de Sacramentis ac Censuris* Tomos II. 1616. & 1619. fol.

Item *De Moralitate, Natura & Effectibus Actuum supernaturalium: & De Fide, Spe, Charitate*, typis ejusdem, 1623. fol.

Respondit & ad *Disputationem, impugnantem absolutionem moribundi, sensibus destituti.*

Reliquit & opus posthumum, *de Deo Trino & Incarnato* fol. Antverpiæ 1645. apud Meursios.

Moritur Lovanii anno 1633. pridie Kalendas Junii.

ÆGIDIUS DE LA COULTURE,

Insulensis, è Calvinismo ad Ecclesiam Romanam & Orthodoxam redux, edidit Gallicè *Apologeticon*, contra Antonium l'Escaillet, in Anglia Mini-

nistrum Gallum. *De visibilitate* Ecclesiæ, *ejusque perpetuitate.* Antverpiæ typis Plant. 1588. 8.

ÆGIDIUS DE DAMMIS,

Flander, Dunensis Cœnobii Monachus Ordinis Cisterciensis, S. T. B. in Academia Parisiensi, vir pius & eruditus, *Martyrologium Sanctorum*, (primus, vel saltem inter primos) ex pluribus codicibus manuscriptis recensuit, auxit & locupletavit: sed morte præpeditus opus suum in lucem non edidit.

Scripsit quoque *Lecturam super omnes Psalmos*, *& in Epistolas Pauli.*

Directorium Originalium SS. Hieronymi, *Ambrosii*, *Gregorii*, *Bernardi*, aliaque plura, quæ olim in Bibliotheca Dunensi Brugis visa fuère Manuscripta; teste *Carolo de Visch* in Bibliotheca Scriptorum sui Ordinis.

Obiit autem *Ægidius* anno Domini 1463.

ÆGIDIUS DELPHUS,

S. Theologiæ Professor, multâ eruditione præditus, & mirâ in pangendis carminibus facilitate, sed non magnâ cum re, inquit Lilius Gregorius Gyraldus, libro de Poëtis sui sæculi: & Erasmus, in Ciceroniano, virum vocat eruditionis variæ, versificatorem non malum, si facilitati nervos addidisset. Vertit *Delphus* carmine,

Epistolam Pauli *ad Romanos.* Basileæ 1562. & cum Annotationibus *Gilb. Cognati* Tomo II. operum illius: itemque Parisiis apud Badium, 1507. cui adhæret

Defensio pro Cleri Flandriæ libertate: cùm Brugis peteretur subsidium, Rege Castellæ Hispanias cogitante.

Psalmos VII. *Pænitentiales*; ac *Litanias* versu reddidit, secundùm in 4. absque anno & loco editas.

Commentarius ejusdem in Ovidium de Remedio amoris, excusus est Paris. 1495. in 4.

ÆGIDIUS DIEPENBORRIUS,

Brabantus, Religiosus Monasterii Septem-Fontium, Canonicorum Regularium, juxta Bruxellas, obiit anno 1451. Scripsit

Exercitium de quinque Vulneribus Christi, lib. 1. *Quicumque cupit &c.*

De incarceratione D. Petri, lib. 1. *Cogitanti mihi &c.*

Invectivam in malos Presbyteros, carmine: *Fœdior heu portus &c.* Omnia olim MSS. in dicto Monasterio.

ÆGIDIUS EVERARDUS,

Aliàs Gerardus, Bergensis ad Zomam Brabantus, Medicus Antverpiensis, scripsit

Commentarium de Herba Panacea: quam alii *Tabacum*, *alii Petum*, aut *Nicotianam* vocant. Antverpiæ 1583. 16. apud Bellerum.

Compendiosa narratio de usu & praxi radicis Mechoacanæ, *ex Hispania nova Indiæ Occidentalis nuper allatæ.* Apud eundem Bellerum, eodem anno.

ÆGIDIUS FABER,

Vulgo de Smedt, Bruxellensis, Carmelita & Doctor Theologus Lovaniensis, Matriculæ Universitatis inscriptus anno 1468.

Plurimùm, dum vixit, apud Maximilianum I. Imperatorem gratiâ & auctoritate valuit; nec disertiorem eo aut eloquentiorem ætas illa Ecclesiasten vidit. Scripsit, Joanne Trithemio recensente.

Chronicon Ordinis sui.

Historiam Brabantiæ

In Magistrum Sententiarum.

Contra Proprietarios.

De testamento Christi in Cruce.

De ortu Religionum.
Commentarios in Ruth, Job, & Epistolam ad Romanos; & alia.
Obiit Bruxellæ, anno 1506. ejusdem Conventûs olim Prior ac benefactor eximius.

ÆGIDIUS A GANDAVO,

Theologus ac Philosophus, reliquit *Quodlibeta* XXXIV. MSS. Lovanii, ad S. Martinum. Tractat Quæstiones varias, Logicas, Physicas, Metaphysicas ac Morales.

ÆGIDIUS GUILLION,

Leodiensis, apud Collegiatam S. Martini Sacerdos, & in suburbano ad S. Margaretam Pastor, ac demùm Gransæi in Burgundia oppidi Decanus, parvæ quidem vir staturæ, sed ingenii maximi, Theologus & Mathematicus in primis excellens. Hic jactis in patria litterarum fundamentis, Romæ annos plures egit, & studuit. Scripsit Gallico idiomate,
Institutiones Arithmeticas, mercatoribus ad subducendas cretâ calculisque rationes utilissimas. Quibus constitutis quasi fundamentis arithmeticis, adjunctisque solidissimis argumentis Theologicis, Calvinianam, ceterasque id genus sectas destruit ac profligat. Leodii, 1604. 8.
De invocatione & intercessione Sanctorum; unà cùm *Vita S. Leonardi*. Ibid. 1605. 8.
Præterea *Algebram Christophori Clavii* fecit Gallicam, ipsoque probante Clavio, cui Romæ familiarissimus vixit, illustravit. Ibid. 1612. 4.
Pluribus incumbentem mors ætate mediâ Gransæi oppressit, maximo Comitis ejus loci, liberorumque, quos in Mathematicis instruebat, mœrore. Reliquit ἀνέκδοτα,
Theoricam & Practicam condendarum & muniendarum Urbium, arciumque.
Epitomen Arithmetices, per terminos, ut scribit, abbreviatos.
Opticen, & hujus Arithmeticas demonstrationes.
Astronomiam vulgarem, cum Cyclis solaribus & lunaribus &c. omnia Gallicè.

ÆGIDIUS DE HERTOGHE,

Medicus, scripsit ad Matthiam Cornarium
Epistolam De Gestatione fœtûs mortui per XIII. annos, Historiam memorabilem. Extat cum Enchiridio Medicæ Consultationis Matth. Cornacii 8. Basileæ 1564: item cum Remberti Dodonæi Medicinalium exemplis raris.

ÆGIDIUS LEODICENSIS,

(A loco natali cognominatus) Aureę Vallis in Ducatu Lucemburgensi, Ordinis Cisterciensis Monachus, & Historicus, pro ratione ævi sui non ineloquens, floruit annis 1230 & 1251. Scripsit fusè, ad Mauritium Canonicum Regularem Novi Monasterii, apud Huium opidum,
Historiam Episcoporum Tungrensium, & Leodicensium, à S. Materno, primo Tungrorum Episcopo, ad annum salutis 1251. Eruit eam è tenebris lucique asseruit Joannes Chapeavillius, cum aliis id genus Scriptoribus, Herigero, Anselmo, Hocsemio, qui *Ægidii* scriptionem excepit, & continuavit usque ad annum 1348. Leodici, 1613. 4.
Vitam & Martyrium S. Alberti Cardinalis & Episcopi Leodiensis, authore hoc Ægidio Aureæ Vallis Monacho, publicavit anno 1612 Aubertus Miræus Antverpiæ, typis Davidis Martinii. Quæ dein etiam in linguam Hispanicam translata fuit per *P. Andream à*

Soto, Sereniſſimæ Iſabellæ Hiſpaniæ Infantis Confeſſarium.

ÆGIDIUS A LESSINIA,

Flander, (vel Hanno potiùs, à Leſſinia, ditionis illius opido) Ordinis fuit Prædicatorum inſignis Theologus, ſcripſitque

In libros I. & II. *Sententiarum.*
De Uſuris.
Flores Caſuum.
Quæſtiones Theologicas.
De concordiis temporum.
De Geometria.
De Cometis.

Et alia; quæ Valencenis ac Tornaci apud Franciſcanos, itemque Bruxellæ in Carthuſia olim fuiſſe lecta, teſtatur Joannes Bunderius, Indice librorum manuſcriptorum per Belgium.

PP. Quetif & Echard Collectores Scriptorum Ordinis Prædicatorum, aſſerunt Tomo I. pag. 370, *Ægidium* hunc floruiſſe Pariſiis tempore S. Thomæ Aquinatis, ac ſpecialem amicum B. Alberti Magni, ad quem ſcripſit anno 1263. Epiſtolam de erroribus Averroïs.

Addunt quoque ejus operibus *Tractatum de unitate formæ*, anno 1278. completum. Extat MSS. Pariſiis apud Prędicatores.

Tractatum autem illius *de Uſuris*, eumdem eſſe dicunt, qui inter Opuſcula S. Thomæ enumeratur. Unde reſtituendus eſt authori ſuo *Ægidio de Leſſinia.*

ÆGIDIUS DE LOVANIO,

Canonicus Regularis ſancti Auguſtini, reliquit *Sermones per annum*: qui viſi ſunt Lovanii ad S. Martinum, in pergameno ſcripti.

ÆGIDIUS DU MONIN,

Canonicus Cathedralis Eccleſiæ ad S. Albanum Namurci, poſtea ingreſſus Societatem Jeſu, edidit libellum, cui titulus.

Sacrarium Comitatûs Namurcenſis. 8. Leodii 1619. In quo Antiſtites, Sancti, Collegia Canonicorum, Abbatiæ, Monaſteria &c. breviter, at dilucidè exhibentur.

ÆGIDIUS COGNOMENTO MUCIDUS,

Gallicè Muisis, Tornaco oriundus, Abbas XVII. Cœnobii Benedictini ad ſanctum Martinum, in eadem urbe Tornacenſi, reliquit *Chronicon*, à Christo nato ad annum 1348. quo vixit.

Multa ille memorat, jam inde à S. Ludovici Galliæ Regis temporibus, ad res Gallicas, atque etiam Belgicas ſpectantia; itemque ad Epiſcoporum Tornacenſium Vitas. Extat Manuſcriptum in dicto D. Martini Cœnobio; ubi & alia ejuſdem *Muiſii* opuſcula, Latinè & Gallicè ſcripta, adſervantur, quatuor Tomis comprehenſa. Latinè quidem,

Tractatus *De his, quæ temporibus ſuis, ante & poſt promotionem ſuam in dicto Cœnobio Martiniano, acciderunt.*

Tractatus *De conſuetudinibus approbatis, antiquitus in eodem Cœnobio obſervari ſolitis.*

De Rebus geſtis ann. 1349. 1350. 1351. & 1352. quo continetur prolixa Narratio *De deſtructione Judæorum*, *de Secta Flagellantium &c.*

Gallico verò metro ſive rythmo conſcripta ſunt,

Liber Lamentationum, in quo ſuas plangit offenſas.

Tractatus *De quolibet hominum ſtatu, tam ſæculari, quàm Eccleſiaſtico aut regulari.*

Catalogus Antiſtitum Cœnobii Martiniani, ad ſua uſque tempora, rythmo Latino & Gallico.

De Pontificibus Rom. qui suo tempore præfuerunt.

De vita & obitu Andreæ de Florentia & Joannis de Pratis, Episcoporum Tornacensium.

Inter mortales esse desiit laudatissimus Præsul, & de Ecclesia sua optimè meritus, anno Domini 1353. ætatis suæ 83. Monachatûs 64. regiminis 22.

ÆGIDIUS NETTELET,

S. Theologiæ Doctor Parisiensis, anno 1472. post obitum Ægidii Carlerii, electus Ecclesiæ Cameracensis Decanus; Vir in divinis scripturis studiosus & sæcularis litteraturæ non ignarus; edidit, Trithemio teste, opus celeberrimum, omni statui necessarium, mirâ industriâ ex D. Hieronymi Epistolis collectum, libris IV. distinctum.

Floruit anno 1494. Trithemio æqualis. Elogium ejus sepulchrale legitur marmori incisum sub turri Ecclesiæ Cameracensis.

ÆGIDIUS PAESMANS NOBENUS,

Hasseleti, opido ditionis ac Diœcesis Leodiensis, anno Domini 1541. 15. Augusti, natus, primos pueritiæ annos sub *Andrea Aleno*, insigni ingeniorum formatore, egit, Musicę in primis addictus, cujus exprimentum aliquando Viennæ fecit, Carolo V. Cæs. Aug. audiente.

Post obitas deinde plerasque Europæ Provincias, sacris cùm studiis tum vivendi rationi animum adjecit, Laureâque S. Theologiæ Lovanii donatus, non uno in loco seduli Pastoris officio functus fuit. Tandem mutato vitæ instituto, plenus licet dierum, tertiam D. Francisci Regulam, Congregationis Zepperensis, amplexus, celebratoque sacerdotii sui jubilæo anno 1621. 15. Junii, paucos annos supervixit. Scripsit

Tractatum *Catechisticum de VII. Sacramentis.*

Elucidationem Catechisticam Symboli Apostolici, Orationis Dominicæ, & Salutationis Angelicæ: quæ rursum prodiit in 4. Bruxellis 1685.

Conciones XV. De Passione Dominica.

Defensionem brevem *pro* SALVE REGINA & AVE MARIA, vernaculo sermone. Bruxellæ, 1622.

ÆGIDIUS PERIANDER,

Bruxellensis, Præceptorem Vilvordiæ nactus *Antonium Silvium*, non vulgaris doctrinæ virum, ad Poësin potissimùm animum adjecit, lusitque Erotica, aliaque extemporanea. Verisimile est, cum circa annum 1560. hæsisse Moguntię in Germania, ibique Beneficium aliquod Ecclesiasticum obtinuisse.

Noctuæ Speculum ex Germanico Latinitate donavit. Francofurti 1567. 8.

Germaniam, elogia scilicet judiciaque doctissimorum Virorum, è variis auctoribus selegit. Ibidem eod. anno, typis Petri Fabricii.

Nobilitatem Moguntinæ Diœcesis Metropolitanæque Ecclesiæ Capitularis, libello descripsit Moguntiæ 1568. Prodiit iterum Tomo III. Annalium ac Scriptorum Mogunt. 1727.

ÆGIDIUS RASIRIUS,

Vulgo de RASYR, Protonotarius Apostolicus & Canonicus ad S. Paulum Leodii, homo variè doctus & citra reprehensionem omnem facetissimus, nisi quod arthritide laborare plurimùm soleret; unde & libellum scripsit versu heroïco, cui titulum fecit,

Carmen Paradoxon, sive *Podagra Tabaci*

laci usu curata &c. Leodii 1633. & Lovanii 1634. 4.

Scripsit & insignem libellum Gallicè, cui titulus, *Paradisus terrestris*, seu *Vera felicitas humana*, opus morale, varium & doctum. Leodii 1633. 4.

ÆGIDIUS DE ROYA.

Natione Gallus, ex Oppido Roiæ apud Picardos verisimiliter oriundus. Adolescens Cistercii Monasticen professus, & hinc Parisios studiorum caussâ missus, Magistralem lauream S. Theologiæ consecutus est; quam etiam ibidem in Collegio S. Bernardi, summâ cum laude ac fructu, annis 19. prælegit. Dein à Monachis Regii Montis in Gallia, in Abbatem expetitus, sexennio iisdem præfuit. Tum dignitati renuncians, Dunas in Flandriam venit, ibique Venerabili Viro Joanni ejusdem Monasterii Abbati obedientiam & stabilitatem vovit, ac per annos XVIII. humilitatis ac Religionis speculum sese præbuit.

Eo tempore *Opus vastum Chronodromi seu Chronici ab origine mundi usque ad annum* 1414. *authore Joanne Brandone S T. D. ac Religioso Dunensi, in compendium redegit ac prosecutus est ab anno* 1431. *usque ad* 1463. Extat typis excusum Francofurti anno 1620, apud Aubrios, in fol. curis *Francisci Sweertii*, unà cum continuatione *Adriani de Budt*, de quo supra. Asservatur etiam MS. Brugis & Cistercii.

Obiit cum fama & indiciis sanctitatis, anno 1478, Brugis in Refugio Dunensi, sepultusque fuit in Abbatia Monialium de Sparmalia ejusdem Ordinis, tunc extra, nunc intra mœnia civitatis Brugensis. Hæc & plura de eo refert *Carolus de Visch* in Bibliotheca Cisterciensi.

ÆGIDIUS SCHONDONCHUS,

Brugensis, Societatis Jesu Theologus, *Sicam Tragicam*, Comiti Mauritio, à Jesuitis (ut Calvinistę mentiuntur) Leidæ intentatam, à *Francisco Costero* Belgico idiomate scriptam, Latinam fecit, 1599. 8. Antverpię typis Trognesii.

Admiranda hujus sæculi dudum moliebatur; sed videre illa per mortem non licuit.

Obdormivit in Domino die 29. Januarii 1617.

ÆGIDIUS DE SMIDT,

Antverpiensis, è Societate Jesu, vitâ functus Antverpiæ, 5. Maii 1670. ætatis 86. Plures libellos asceticos vernaculè edidit, puta *de IV. Novissimis, de Anima Patiente, de Tragico exitu Amani* &c. Antverpię apud Cnobbartium. Plures quoque ex Italico & Gallico vertit in vernaculum, ut

Meditationes de Passione Domini. 8. Antv. 1644.

Historiam Martyrum Japonensium anno 1624.

Regulas Societatis Jesu & Bullas Pontificum Antv. 1647. &c.

ÆGIDIUS STALINS,

Gandavensis J. U. L. Eques Auratus, primùm in Senatu Provinciali Flandriæ, dein à 23 Martii 1628 in supremo Mechliniensi Senatu Consiliarius. Vixit ibidem usque ad annum 1654, quo filium suum Joannem Baptistam Stalins in eadem Senatoria dignitate Mechliniæ Successorem habuit. Compilavit evulgavitque, unà cum Collega suo *Joanne de Bloys*, Edicta Flandriæ, ędita primùm Gandavi anno 1630.

Vide infra de *Joanne de Blois*.

ÆGIDIUS SYNEGORUS,

Limburgensis, docuit in Gymnasio Dusseldorpiano apud Clivios, scholę Rectorem & Collegam nactus Joannem Monhemium, circa annum 1548. quo anno edidit in 8. Coloniæ,

Proverbia Salomonis; versu Elegiaco expressa.

ÆGIDIUS TOPIARIUS,

Aspelariensis, Flander, ex Ordine S. Dominici Antverpiæ, Ecclesiastes celebris & hîc & in Belgio alibi: dedit posteris

Enarrationem Euangeliorum & Epistolarum anni totius de *Tempore & Sanctis*, è tabulis potissimùm *Laur. Villavicentii*, aliisque concinnatam. Parisiis 1565. & 1566. 8. apud Sonnium.

Homilias Quadragesimales in Euangelia & Epistolas; è tabulis *Jac. Veldii.* Ibid. 1567 & Antv. apud Plantin. 1573. 8.

Homilias sive *Conciones per annum*, Plantinus, 1569. & Tilenius, 1573. 8. Antverpiæ excuderunt.

Cathechismum ad hæc formandę juventuti, insertis precibus, idiomate patrio conscripsit.

Obiit Antverpiæ die 4 Maii 1579, grandęvus, ac in Ordine quinquagenario major, turbatis illis temporibus, quibus hæretici (signanter Antverpiæ) Religiosos Conventibus suis exturbabant; & ipse interim saluti Catholicorum clanculo invigilabat. Plura de ipso scriptisque ejus vide in Belgio Dominicano P. de Jonghe, pag. 217.

ÆGIDIUS VOECHTIUS,

Canonicus Regularis Pręmonstratensis, in Abbatia Averbodiensi in Campinia, Antiquitatum peritissimus & poly-histor, descripsit

Historiam Episcopatuum totius mundi.

Comitatum Lossensem & Genealogiam Comitum Lossensium.

Commentarium de Jure Abbatum: quę omnia extant Manuscripta in Bibliotheca Abbatiæ Averbodiensis.

ÆGIDIUS WALLIUS,

Vulgo Van de Walle, Brugensis Flander, in Schola Bogardica (quę singulariter ac fructuosè ibidem viget) educatus, ejusque impensis ad altiora studia promotus; fuit Canonicus in D. Petri Lovanii, Præses Collegii Minoris Theologorum, ibique etiam creatus S.T. Doctor anno 1581. die 9. Maii; ac simul Professor Ordinarius.

Scripsit, *Parenesin Antiquitatis, contra novorum Dogmatum sectatores.* 4. Lovanii. 1595.

Item *Orationem de vera Ecclesiæ posteritate.* Ibidem 4. 1599.

Vivere desiit Lovanii anno 1603. die 28. Octobris, peculio universo in alimentum S. Theologiæ studiosorum relicto, in præfato Minori Collegio; præferentiam tamen annuens iis, qui ex laudata Schola Bogardicâ Brugis mitterentur. Sepultus in Ecclesia D. Petri.

ÆGIDIUS WAULDE,

Bavacensis, Hanno S. Theologiæ Licentiatus, quondam Lovanii anno 1614. è Pœdagogio Castri primus in Scholis Artium, dein Canonicus & Pastor oppidi Binchiensis, atque ejusdem Districtûs Archipresbyter, nec non Ecclesiæ Collegiatæ B. M. V. Ivodiensis in Ducatu Luxemburgensi Decanus; postremò in Metropolitana Ecclesia Cameracensi Canonicus.

Descripsit vernaculo sermone

Vitas S. Ursmari & VII. aliorum Sanctorum Lobiensium, *Ermini, Theo-*

dulphi, *Abelis*, *Hydulphi*, *Amelbergis*, &c.
Accedit *Chronologica descriptio ejusdem Monasterii*, Diplomatibus corroborata. Montibus. 1628. 4.
Item *Funebri Oratione Virtutes* expressit *Isabellæ Claræ Eugeniæ*, Belgarum Principis. Ibid. Gallicè 1634. 4.

ÆGIDIUS WYTSIUS, I. C.

Brugensis, urbis Syndicus (Pensionarium vulgus vocat,) indeque Concilii Provincialis Flandriæ Assessor, emisit Antverpiæ apud Silvium, anno 1562. 8. *Consilium de continendis & alendis domi Pauperibus.* Quod argumentum ad Senatum Brugensem tractarat jam antè *Joan. Lud. Vives* & Ipris *Jac. Papæus*, carmine; idemque Consilium anno 1530. approbavit Sorbona Parisiensis, teste Marchantio in sua Flandriæ Descriptione.

Verùm *Witsium* refellit *Laur. Villavicentius*, Ordinis S. Augustini Doctor Theologus, Cœnobii Brugensis: consultaque Facultas Theologica Lovaniensis, quid de editis hujusmodi libellis judicaret, rescripsit: sese probare scopum *Villavicentii*, *Witsii* autem improbare.

Restituit & *Witsius* auctori suo, *Andreæ Dominico Flocco*, libellum *de Magistratibus Romanorum*, falsò hactenus *Fenestellæ* adscriptum; typis Plantini 1561. 8. Quem tamen Franciscus Robortellius *Jacobo Poggio* adscribere maluit.

Legitur præterea *Witsii* ad Hubertum Goltzium Carmen, contra illud Philippi Beroaldi senioris: *Veras esse imagines ex litteris; vanas & otiosas ex Numismatis*; cum Goltzii Cæsare editum, Brugis anno 1563. fol.

ÆLIUS EVERARDUS VORSTIUS,

Natus Ruræmundæ in Gelria, anno 1565. die 25. Julii, factis Coloniæ in Medicinæ studio initiis, Italiam ferè obivit universam, & præstantissimos artis medicæ Professores Patavii atque Bononiæ audivit. Triennium vixit apud Nicolaum Granam, Episcopum Anglonensem, in Magna Græcia: biennium apud Fabricium Pignatellum, Querceti Marchionem. Ab annorum 14. peregrinatione in Belgium reversus, anno 1598. ad Professionem publicam Lugdunum Batavorum evocatus est. Scripsit,

Commentariolum *de Annulorum origine*; præfixum Dactyliothecæ Abrahami Gorlæi.

Orationem in funere Caroli Clusii, Lugduni editam anno 1609. Item alteram, *honori & memoriæ Petri Pauwii dictam.* Ibid. 1617. 4.

Meditabatur *Notas ad Corn. Celsum de Re Medica.*

Observationum rerumque memorabilium per magnam Græciam, Japygiam, Lucaniam, Brutios, adjacentesque Regiones, Commentarium Hodœporicum.

Item *de Bataviæ piscibus.* Quę omnia morte pręventus edere non potuit.

Obiit Lugduni Batavorum anno 1625, ætatis 59. Professionis 26. die Octobris 22. Defunctum funebri laudatione prosecutus fuit *Petrus Cunæus*, J. U. D. & Professor, & Academiæ Rector.

Arnoldus Buchelius J. C.
Affini cariss. mœstus P.

Vorstius *en jacet hic, cum quo Medicina salusque*
Atque silent Coi dogmata sancta Senis.
Delicium Phœbi, Batavi decus atque Lycæi,
Est solitus magnæ qui dare jura scholæ.
Heu jacet! in proprio quem luxit funere Leyda,
Cuique dedit lacrymas turba Novena suas.
Restat, ut in natis genitoris imago resurgat:
Sic cum sol abiit, sydera clara micant.

ÆLIUS FRANCISCUS VANDER WILIUS,

Hagienſis, Batavus, ſcripſit

De Naturalium rerum ſcientia librum, Lugduni Batavorum typis Plantini, 1592. 8.

Item *Erotica*, ibidem edita.

ÆLSIUS EDUARDUS LEON,

Friſius, vixit Viglio Zuichemo familiaris, cui inſcripſit *Friſiam* ſuam, verſu heroico deſcriptam.

Luſit & *Carmen gratulatorium in Inaugurationem Franciſci Valeſii, Ducis Andium &c.* Antverpiæ, 1582. 4.

ALANUS,

Inſulis Gallo-Flandriæ opido oriundus, primùm Monachus Claravallenſis ſub S. Bernardo, dein primus Abbas Ripatorii, in Diœceſi Trecenſi, ac demùm anno 1151 Epiſcopus Autiſidioreńſis creatus; poſtquam annos ſedecim Cathedram tenuiſſet, veteris ſolitudinis deſiderio tactus, anno 1167. Epiſcopatum ſuum dimiſit, Alexandro III. Pont. permittente, & reliquum vitę in Claravalle piiſſimè tranſegit: obiitque circa annum 1184. die 14. Octobris. Hodie monumentum ſepulcrale viſitur, & Teſtamentum *Alani*, anno 1182. ſcriptum, adſervari dicitur, teſte Nicolao Camuzæo in Notis marginalibus ad Roberti Chronicon Autiſiodorenſe. Scripſit verò *Alanus*

Vitam S. Bernardi, cum Operibus excuſam per Domnum Mabillonium Ordinis S. Benedicti, in editione prima anni 1667. Tom. II. Extitit etiam MS. Atrebati apud Vedaſtinos.

B. ALANUS DE INSULIS,

S. Theologiæ Doctor, Pariſiis Scholæ Eccleſiaſticæ plures annos præfuit; & ab omnigena eruditione, divina humanaque, *Doctor univerſalis* meruit appellari, Trithemio teſte. De eodem jactari ſolet proverbium, *Sufficiat vobis vidiſſe* Alanum, teſte Antonio Verdierio in ſua Bibliotheca Gallica. Sed & inter ævi ſui Poëtas facilè familiam duxit.

Tandem, divinâ revelatione excitatus, Ciſtercium adiens, habitum ibidem Converſorum, ſeu Laïcorum Fratrum induit, oves pavit, aliiſque abjectiſſimis occupationibus ſe exercens, diu manſit ignotus; donec Romæ coram ipſo Pontifice diſputans, divinâ diſpoſitione cognitus fuit. Hiſtoriam narrant Buzelinus in Gallo-Flandria, Henriquez in Menologio ſuo ad diem 30. Januarii, ac alii plures.

Scripſit *Super Sententias* libros IV. ſive *Opus quadripartitum*; uti illud Thomas Waldenſis Tomo II. cap. penultimo indigetat.

In Pentateuchum, ſive libros V. Moyſis.

In Cantica Canticorum lib. 1. MS. Tornaci, ad S. Martinum, Pariſiis 1540. 8.

Oculum ſacræ Scripturæ, ſive *Compendium utriuſque Teſtamenti*, lib. 1. *Reverendiſſimo Patri &c.* MS. Brugis in Cœnobio Dunenſi, Ordinis Ciſtertienſis.

De Maximis ſeu Regulis Theologiæ, lib. 1. *Omnis ſcientia ſuis utitur regulis*, MS. ibid. & Tornaci ad S. Martinum.

Summam de Arte prædicandi. Ibid.

Terminos ſacræ Scripturæ. MSS. in Bibliotheca Ultrajectina.

De æquivocis myſticis lib. 1. *Vidit Jacob ſcalam &c.*

De ſex alis Cherubim lib. 1. Legitur inter opera S. Bonaventuræ, in appendice ad Tomum VII. ſed incorrectè excuſus.

De Parabolis Philoſophiæ, ſive *De-*

strinale altum, versu elegiaco. Daventriæ 1492. & Lipsiæ 1516. 4. cum exponibilibus sententiis, sive Expositione barbarâ : & rythmis Gallicis Parisiis non expresso anno, similiter cum Commentariis.

Anti-Claudianum, seu de Viro optimo & in omnibus perfectissimo libros IX. Basil. 1536. 8. ἀνώνυμον & ἀκέφαλον: Verùm *Alanum* illius auctorem facit Henricus à Gandavo, & Codd. MSS. omnes, versibus, notis & auctoris nomine præfationeque auctiores : editusque est Antverpiæ 1621. 8. typis Joachimi Trognæsii.

De planctu Naturæ liber, contra Sodomiæ vitium, partim metrò, partim solutâ oratione. MS. Oxoniæ in Bibliotheca Balliolensi, & Bruxellæ apud L. Torrium, meminitque Robertus Holcot, ex Ordine Prædicatorum S. R. E. Cardinalis in cap. x. Sapientiæ Salomonis Lect. 128. & *Alanum Magnum de Insula* nuncupat.

Denique *Alani* hujus *Rythmum* elegantem *de Christi Incarnatione*, quo divinum id opus omnes artium liberalium regulas aspernatum fuisse perquam ingeniosè cecinit, exhibet Joannes Buzelinus, in sua Gallo-Flandriæ Descriptione libro I. cap. VII.

Neque illud hîc omittendum, quod notat Interpres *Alani*, in procemio Parabolis ejus præfixo (verba recitat dicto loco Buzelinus) quod vulgò tribuitur D. Augustino, de SS. Trinitate scribenti, & puero aquam è fluvio haurienti atque in foveam effundenti, idem contigisse huic nostro *Alano*: quem scribit dicto factoque pueri motum, in Burgundiam profectum fuisse, Conversumque, laici instar, in Cœnobio Cistertiensi vitam egisse.

Obiit anno 1294. (error enim est Trithemii scribentis anno 1300. claruisse :) Sepulcrum ejus marmoreum apud Cistercienses, exeuntibus ex Oratorio etiamnum ostenditur, hac inscriptione:

Alanum *brevis hora brevi tumulo sepelivit,*
Qui duo, qui septem, qui totum scibile scivit,
Scire suum moriens dare vel retinere nequivit.
Labentis sæcli contemptis rebus egens fit;
Intus Conversus, gregibus commissus alendis,
Mille ducenteno nonageno quoque quarto
Christo devotus mortales exuit artus.

Opera ejus omnia curis diligentibus conquisita, *Carolus de Visch*, Monasterii B. M. V. de Dunis Ordinis Cisterciensis Brugis Prior, evulgavit simul collecta in fol. Antverpiæ typis Guillielmi Lestenii, anno 1653. Vide plura de eodem *Alano* in Bibliotheca Scriptorum Ordinis Cisterciensis ejusdem *Caroli de Visch.*

B. ALANUS DE RUPE,

Vulgo *de la Roche* (Batavis perperam à Valerio Andrea aliisque adscriptus) natus est anno 1428, aut circiter, in minore Britannia ; ab ineunte ætate Ordini FF. Prædicatorum in Conventu Dinanensi apud Britannos adscriptus fuit ; in eoque studiis Philosophicis ac Theologicis diligenter incumbens, eximiam sibi eruditionem comparavit ; jamque emeritus Magistralem Lauream S. Theologiæ anno 1473. in Academia Rostochiensi consecutus est.

Multa egit præclarè, tum in Galliis, tum etiam Belgio, ac signanter Insulis Flandrorum, Gandavi, & Zwollis apud Batavos : quę fusius enarrarunt PP. Collectores Scriptorum Prædicatorii Ordinis Tom. I. pag. 849.

Ejus se discipulum Colonię fuisse fatetur in Quodlibeto de Rosario Michaël Francisci ab Insulis, vir eruditione eximius, & Salubriensis postmodum Episcopus.

Alanus autem pleraque Belgii loca

peragrando, in iis assiduo concionandi studio, ac labore indefesso, pro Christi ejusque sanctissimæ Matris gloriâ multos annos strenuè decertavit, cultumque sacri Rosarii diu neglectum, Deiparę monitu, passim restituit, & Sodalitium ejusdem antiquatum penè velut de novo instituit, in lucemque revocavit. Qua de re, post Jodocum Beyssleium Tractatu de Rosario, videndus citato loco Choquetius. Atque unicum scopum hunc in scriptis suis omnibus præ oculis habuit. Scripsit autem,

Compendium Psalterii MARIANI, cujus initium: *Quia Catholicæ veritatis &c.* MS. apud Regulares Corsendoncanos.

De miraculis sanctissimi Rosarii, librum I. *Quamvis speciosa laus &c.*

De XV. laudibus Psalterii B. MARIÆ; secundùm XV. lapides in rupe altissima Angelicæ Salutationis repertos. MS. Ultrajecti, in Bibliotheca publica. Incipit: *Qui convertit petram &c.*

Monasticæ vitæ Excellentias XXX. Leguntur cum Dionysii Cartusiani libello de vita spirituali excusæ, anno 1533.

In Cantica Canticorum librum I. quo singula Salomonis verba ad Christum & B. Virginem, se invicem colloquentes, accommodantur.

Sermones varios. Et quædam alia, inquit Trithemius.

Obiit vir sanctissimus Swollæ apud Transisalanos, anno Domini 1474. pridie Assumptionis ejusdem Virginis. Cujus hactenus, præter nomen, vix aliquid lectum fuisse, meritò dolendum. Redivivum tamen produxit ex parte, edito *de Dignitate Psalterii* JESU & MARIÆ libro, *Andreas Coppensteinius*, ex Ordine Prædicatorum Theologus, Friburgi, 1619. 4.

ALARDUS AMSTELODAMUS,

A patria cognomen tulit, Theologus multæ & lectionis & eruditionis: litteris etiam politioribus, ac polito, ut illa ferebant tempora, stilo instructus; nec Græcę linguę ignarus. Carmen quoque pangebat non infeliciter, neque naturâ reclamante aut invitâ Minervâ, quod sinistrum de eo Cornelii Callidii judicium est, quasi solo conamine laudem aliquam *Alardus* fuerit meritus. Claruit Coloniæ & Lovanii, familiaris *Ruardo Tappero*, *Jacobo Latomo*, *Goclenio*, *Nannio*, *Erasmo*, aliisque.

Erat naturâ surdaster, sed linguâ volubili. Unde quodam loco Erasmus, *Alardum* ait, quod auribus diminutum esset, linguâ pensare; & in effigiem *Alardi* non-nemo ita lusit.

Lustra decem numerans studiis impensa juvandis,
Impendens & adhuc, talis Alardus *erat.*
Excepto quòd erat surdaster: cetera felix,
Lingua satis pensat, quod gravat auriculas &c.

Multa scripsit, pleraque sacra, & viâ ac ratione è Rodolphi Agricolę pręceptis concinnata: quæ quisquis uno velut fasce colligata atque edolata evulganda curabit, certè operæ pretium facturus erit, materiamque in controversiis methodo tractandis daturus.

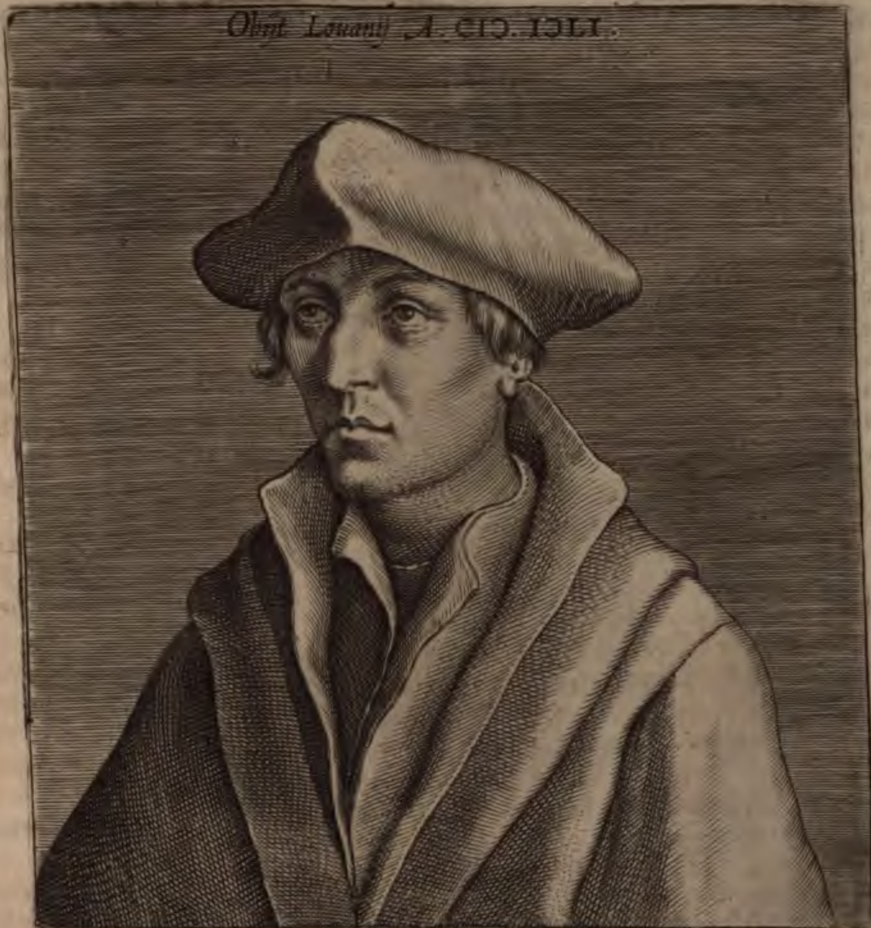
Selectarum Similitudinum sive *Collationum* Tomos III. ex Bibliis Sacris, & SS. Patribus. Coloniæ apud Gymnicum, Parisiis apud Petrum Regnault, 1543. & alibi.

Ecclesiasten, sive *Concionatorem*, juxta locos Rodolphi Agricolæ. Colonię typis Gymnici & Parisiis apud Wechelum.

Descriptionem Hæretici, secundùm locos ejusdem Agricolæ. Salingiaci, 1539. 8. typis Joannis Soteris.

Dissertationem *de Eucharistiæ Sacramento*, Lovanii apud Rescium, 1537. 8.

Parasceven ad SS. Eucharistiæ Sa-menti perceptionem. Cui acced

ALARDVS AMSTELREDAMVS BATAVVS
THEOLOGVS ET PHILOLOGVS.

Totum te ſtudijs impendis Alarde iuuandis,
Sollicitatque tuas Hæreſis orta manus.
Et, ſi quid Logicâ eſt præcellere in arte, Rudolphum
Agricolam æqualis gloria, teque manet.

33. *Aub. Miræus.*

tiones de Passione Christi, è SS. Patribus, aliisque collectæ.

Item *Panegyris Carolo V. Cæsari* versu heroïco scripta, cùm SS. Eucharistiam, in flammis Amstelodami repertam, & à multis retrò sæculis miraculis coruscantem, invisisset. Coloniæ 1561. 8. apud Quentelium.

Ritum edendi Agnum Paschalem, cum *decem plagis Ægypti*, carmine heroïco. Amstelodami 1523.

Baptismum Christianum, & *Matrimonium*, juxta locos communes Rudolphi descriptum.

Orationem de Matrimonio. Lovanii apud Rescium 1542. 8.

Dissertatiunculas III. adversus hæreticos. I. De *Peccato originali*. II. De *Justificatione per Christum*. III. De *Justorum operibus ac meritis.* Antverpiæ 1541. 8. typis Antonii Dumæi, ubi præfando plura *Alardi* scripta Ruardus Tapperus recenset.

Præconium D. Nicolai. Ultrajecti 1543. 8.

Gallinæ Encomium, in gratiam, ut videtur, *Francisci Birchmanni* Senatoris Antverpiani, cujus insignia gentilitia Gallinam referebant. Præfando testatur se *S. Augustini Commentarios de Civitate Dei*, cum Bibliothecæ Vaticanæ Codice vetustissimo contulisse, multaque hactenus ex eo adjecisse.

Encomium Hospitalitatis Abrahæ, versu expressum.

Parænesin de Eleemosyna.

Silvulam Concionum pœnitentialium.

Matthæi Philadelphiensis Precationes latinitate donavit.

Historiam & Miracula Venerabilis Sacramenti miraculosi, Bruxellis frequentati, è Flandrico Latinè interpretatus est, in 8.

Hæc ferè Theologica. Philologiam ac Philosophiam spectant,

Rodolphi Agricolæ Opera. Scholiis aucta. Coloniæ, 1539. 4.

Institutionum Dialecticarum Rodolphi Epitome. Ibid. 1542. 8. apud Gymnicum, Lovanii apud Rescium, & alibi.

Commentarius in Progymnasmata Aphthonii. Col. 1532. 8.

Scholia in Erasmi Carmen Bucolicon, cui tit. *Pamphilus*: additâ *Thesi*, sive *Loco communi, de vitando pernitioso aspectu.*

Mulier, sive *Uxor*, juxta Inventionis Dialecticæ locos explicata. Ibid. simul edita. 1539.

Hippocratis Coi Epistola ad Damagetum de atra bile, paraphrasi Latinâ reddit. Salingiaci, 1539. 8. apud Soterem.

Marbodæus de Gemmis Lapidibusque, Scholiis illustratus, Coloniæ 1539. 8. ab Alopecio editus.

Obiit Lovanii, anno 1544. legatâ orphanis Amstelodamensibus Bibliothecâ, scriptoque hoc sibi Epitaphio:

TOTA TEGIT TELLUS, QUI TELLUS TOTA VOCATUR;

alludens ad vernaculum, *Al-aert*. Conditus est in Æde sacra Ordinis S. Francisci.

ALARDUS AULETIUS,

Leovardiensis Medicus, scripsit ad Ordines Frisiæ

Monitionem de reformanda praxi Medica. 4. Franekeræ 1603.

ALARDUS GAZÆUS,

Atrebas, Angelini Societatis Jesu & Nicolai Ordinis Minorum frater natu major, Ordinis D. Benedicti Monachus Vedastinus, & ad S. Michaëlem juxta Atrebatum Præpositus, multæ ac variæ accuratæque eruditionis vir,

Cassiani Opera recensuit, *Notis* & *Censuris* auxit atque illustravit. Duaci 1617. 8. Tomis II. Atrebati 1628. fol. & Parisiis 1642. apud Cottereau. Quæ editio Commentariis ipsis tertiâ parte auctioribus, novoque insuper Commen-

tario in libros de Incarnatione, qui antè desiderabatur, illustrior facta est, atque illi immortuus auctor.

Reliquit prǽterea auctiores, atque in libros & capita distributas, *Collectaneas Disquisitiones duas*: primam *De Officio sive Horis B. M. Virginis*; *alteram de Officio defunctorum*, *Psalmis Gradualibus & Pœnitentialibus &c.* editas Atrebati, typis Riverii 1622. 8.

Vixit ad annum ętatis suæ sexagesimum, valetudine plerumque infirmâ, vivendique finem fecit anno 1626. mense Septembri, in Præpositura sua juxta altare S. Ludovici conditus.

ALARDUS LE ROY,

Insulis Flandrorum natus anno 1588, atque in Societatem Jesu admissus anno 1607, edidit sequentia, sed tacito suo nomine.

Iter certum cœli, & modum efficacem ad salutem. 12. Tornaci 1621.

B. Virginem causam omnium bonorum, & notam salutis. 12. Ibid. 1622.

Compendium Vitæ B. Francisci Borgiæ. 8. Insulis 1624.

Legiam Catholicam, & *Vitam S. Lamberti* gallicè.

Documenta virtutis ex consideratione avium. 8. Leodii 1653.

Sanctitatem vitæ ex consideratione florum. 8. Ibid. 1641.

Pœnitentiam dilatam. Ibid. 1641. aliaque plura ascetica.

Vivere desiit Leodii anno 1653. die 14. Decembris.

ALBERICUS THOSANUS,

Flander, ita cognominatus, quod esset Monachus Capellæ Thosan, Cisterciensis Ordinis, vulgo *Ter Doest*, olim celebris Abbatię juxta Brugas in pago de Lisseweghe (Dunensi postmodum unitæ.) Scripsit anno 1272, seu potius è Gallico in Latinum transtulit *Chronicon Terræ Sanctæ*, sive *Expeditiones Principum & Baronum Catholicorum in Terram Sanctam*, à S. Bernardo excitatas, ac toto ferme sæculo continuatas. Porro quia in hoc Chronico nomina atque cognomina præcipuorum Nobilium Flandriæ recensebantur, qui Comites suos ad iter Transmarinum secuti fuerant; hinc solebat familiare esse Nobilibus patriæ, qui suorum inde stemmatum Probas deducebant. Extitit antehac MS. in Bibliotheca *Christophori Butkens* Pręlati S. Salvatoris Antverpiæ, dein apud ejus consanguineos.

ALBERTUS ARNHEMIUS,

Cognomento Kivet, Cartusianus in Insula Reginę Cæli, apud Wesaliam Cliviæ opidum, reliquit volumen satis magnum, septem distinctionibus sive Sectionibus partitum, cui nomen, *Referendarium Exemplorum*: in quod retulit insignia ęvi sui exempla, de Venerabili Eucharistia, de S. Cruce, de B. Virgine Deipara, de Nativitate Domini, de Virtutibus, Vitiis, Defunctis. Solet adservari MS. apud Cruciferos Ruræmundenses.

Obiit Auctor in Cartusia Wesaliensi, anno Domini 1449. die 17. Maii, anno ætatis 80. professionis 60.

ALBERTUS,

Canonicus & Custos sive Ædituus Ecclesiæ Aquisgranensis, floruit circa annum 1200. quo litteris consignavit, *Historiam Expeditionis Hierosolymitanæ super itinere sive passagio* (ut ipse loquitur) *Godefridi Bullionii*, & aliorum Principum Christianorum, usque ad annum 1190. aut circiter, libris XII. Edita est à Reinero Reineccio Helmestadii 1602. absque auctoris nomine, & Tomo I. Historię Orientalis, cui titulus

ALBERTVS PIGHIVS CAMPENSIS

tulus *Gesta Dei per Francos*, Hanoviæ typis Wechelianis anno 1611. curâ & studio Jacobi Bongartii.

ALBERTUS EUFRENIUS,

Georgiades, Amstelo-Batavus, Medicus & Poëta, edidit juvenis admodum,

Erotica, *Basia*, *Comam & Silvam*. Lugduni Batavorum 1601.8.

ALBERTUS HERLEMANNUS,

Diestensis Brabantus, dedit

Institutiones Grammaticas, Tabulis contractas, typis Plantinianis in 8.

ALBERTUS HERMANNUS,

Gaudanus, Batavus, Pastor Baerdtwicanus, circa initia tumultuum Belgicorum vixit & floruit, ad Poësin pronus. Scripsit

Sanctæ Matris Ecclesiæ Querelam, carmine Elegiaco, inscriptam Nobili Viro Jacobo de Jonghe, Curiæ Hollandiæ à Secretis.

Poëmatum Miscellaneorum volumen ingens, inscriptum Nobili Viro Cornelio de Jonghe, Baerdtwici Domino.

Manuale D. Augustini, seu libellum *de Contemplatione Christi*, quo sopita cælestis desiderii memoria renovetur, carmine heroïco. Legebantur hæc omnia MSS. Lugduni Batavorum apud Marcum Zuerium Boxhornium.

ALBERTUS HERO,

Snecanus, Frisius, fuit ex primis Collegii Vigliani alumnis Lovanii, absolutoque Theologię stadio, lauream ejusdem Colonię accepit, & Philosophiam in Gymnasio Laurentiano docuit. Pastor deinde in Gerritshemio juxta Dusseldorpium, ante diem ex hac vita sublatus est, annos plus minùs natus XL. anno 1589. VI. Idus Martii. Scripsit

Epigrammata diversa, Latinè, Græcè, & Hebraicè.

De Providentia Dei libros V. Coloniæ 1532. 8. apud Cholinum.

Censura ejusdem *de tribus Lutheranorum agendis* legitur apud Cornelium Schultingium Tomo 4. Bibliothecæ Ecclesiasticæ p. 77.

Plura Suffridus Petri Decade XIV. de Scriptoribus Frisię.

ALBERTUS JOANNIS,

Harlemius Batavus, Ordinis FF. Carmelitarum, Doctor S. Theol. Lovanii promotus circa annum 1471. scripsit

Quæstiones in Magistrum Sententiarum.

Lecturam in Ecclesiasticum.

In Canonicam Joannis primam.

Sermones. Et alia, typis nondum edita.

Obiit Mechliniæ, anno 1496.

ALBERTUS LEONIUS,

Vulgo VAN LEEUWEN, A GROENEWOUDE, Ultrajectinus, domi nobilis, Juris Doctor, & Matheseos non vulgariter eruditus, scripsit

De vera quantitate anni Tropici.

De ratione restituendi annum civilem; ad Gregorium XIII. P. M. Coloniæ, 1578. 8.

Commentarium in doctrinam præcessionis Æquinoctiorum & obliquitatis Zodiaci.

Contra Genethliacos. Antverpiæ, typis Plantinianis in 4.

Comædiam moralem de reducenda pace. Basileæ. 1589.

Vivere desiit Ultrajecti anno 1614. die 30. Maii, sepultus ad S. Mariam minorem.

ALBERTUS A LYMBORGH,

Leodiensis, J. U. Doctor Ingolsta-

diensis, Protonotarius Apostolicus, & ad S. Paulum Decanus, vir fuit ut corporis, ita & ingenii vasti;

Cui Phœbus, castæque novem arrisere sorores: noviesque BB. Petri & Pauli Apostolorum, urbisque Romanæ limina visitavit. Descripsit heroïco carmine

Fundationem Collegii S. Pauli, cum Decanorum continua successione, ab anno 967. adusque annum 1622. Leodii, 1622. in 4.

Obiit anno 1627. ætatis 66. Decanalis residentiæ 24. die 24. mensis Aprilis.

ALBERTUS MEIERUS,

Strant-Frisius, Geographus & Historicus, scripsit

Methodum Apodemicam; quâ docetur, quid singulis in locis, præcipuè in peregrinando, observare debeant studiosi. Rostochii, 1591. 8. typis Mylandrianis.

ALBERTUS,

Monachus Lobiensis, & post Abbas Gemblacensis. Vide *Olbertus*.

ALBERTUS PIGHIUS,

Campensis, Transisalanus, patricio sanguine natus, adolescens Lovanii in Gymnasio Falconensi anno 1509. inter Philosophiæ & ingenuarum artium eruditos primas tulit. Theologicis deinde studiis navatâ operâ, ea Baccalaureus (ut vocant) renuntiatus, Doctoris lauream Coloniæ in Ubiis adeptus est.

Vir multæ ac variæ lectionis, scientiæque omnifariæ, qui studio indefesso, simulque constantiâ atque auctoritate maximam sibi gloriam Romæ, (eò ab Adriano VI. Pontifice, quem & è Belgio in Hispaniam comitatus fuerat, accitus) comparavit: ac mortuo Adriano Clementem VII. admiratorem sui, tametsi peregrini, habuit. In gravissimis publicisque negotiis frequenter legationes obiit Romam, Wormatiam, Ratisbonam: ac Mathesin (quâ plurimùm excelluit) Paullum III. Pontificem Maximum docuit, donatus ab eodem duobus ducatorum millibus, insuperque Præpositurâ ad S. Joannem Ultrajecti anno 1535. apud Sedem Apostolicam tunc vacante.

Familiaris quoque vixit *Jacobo Sadoleto*, Italo, S. R. E. Cardinali, qui ad Pighium anno 1539. ita scripsit: *Nunc in Italiam & ad Urbem cogitabam, quò cùm his paucis mensibus, ut spero, pervenero, ita memoriam tui & meritorum tuorum apud summum Pontificem, Collegasque meos, S. R. E. Cardinales, excitabo & calefaciam, ut & ipse, & ceteri omnes intelligant, doctis & excellentibus viris, quamquam alienis & absentibus, magnos tamen fautores in Urbe Roma non deesse.* Scripsit.

De ratione Paschalis celebrationis: Deque restitutione Kalendarii Ecclesiastici, ad Leonem X. Pont. Max. anno 1520. cùm is Theologorum Lovaniensium super ea re sententiam postulasset, uti ipse præfatur.

De Æquinoctiorum, Solstitiorumque inventione.

Apologiam adversus novam Marci Beneventani Monachi Cælestini Astrologiam, positionem Alphonsinam ac recentiorum omnium, de motu octavi orbis depravantem: atque *Apologiæ Defensionem*. Parisiis apud Robertum Stephanum.

Astrologiæ Defensionem, adversus Prognosticorum vulgus, qui annuas prædictiones edunt, & se Astrologos mentiuntur; ad Augustinum Niphum. Ibid. 1518. 8.

Assertionem Hierarchiæ Ecclesiasticæ, ad Paulum III. Pont. Max. Coloniæ, 1574. folio.

Apologiam indicti à Paulo III. Concilii. Ibid. 1538.

Rationem componendorum dissidiorum, & sarciendæ in Religione concordiæ. Ibid. 1542. 4.

De Missæ Officio, contra Lutheranos.

De libero hominis arbitrio, & divina gratia, libros X. contra Calvinum.

Explicationem Controversiarum præcipuarum, quibus hodie potissimum exagitatur Christi fides & religio, & de quibus tunc in Comitiis Ratisbonæ habitis, tractatum fuit. Quibus subjicitur

Quæstio de Divortiatorum novis conjugiis & uxorum pluralitate sub lege Euangelica.

Item *Diatriba de Actis VI. & VII. Synodi.* Ibid. 1541. fol.

Apologiam contra Buceri calumnias. Moguntiæ, 1543. 4.

Denique *adversus Græcorum errores* scripsit; quem librum Romæ in Bibliotheca Sfortiana extare testis est in sua Antonius Possevinus.

Exstat & *Pighii* nomine *de Moscovia* liber Venetiis anno 1543. typis evulgatus; quem credo tamen non esse *Pighii* nostri laborem.

Obiit senex Ultrajecti, 7. Kalendas Januarii, anni ineuntis 1543. ad S. Joannem in medio templi conditus. Adsculpta sunt insignia, cum signo sacri calicis, & super his mæandri, sive gyri & flexus repræsentantes hunc versiculum.

PIGGIUS ALBERTUS PRÆPOSITUS
HIC REQUIESCIT.

Fortè ibidem & Epitaphium sive Elogium hoc aliquando lectum fuit, Iconoclastarum rabie in istis Belgicis secessionibus deletum:

Hic dormit ille PIGHIUS, *mirè sagax*
Mirèque felix nactus ingenium, statim
Multis & amplis exercens se dotibus.
Lovanii primùm, dein Parisiis
Variis politus artibus, ac his optimis,
Romæ HADRIANI *factus assiduus Papæ*
Comes est, amatus, nemo quantum amabitur,
In Urbe Roma Pontifici ter maximo
PAULO, *supremo tunc Dei Vicario;*
Meritò efferendus pluribus præconiis,
Quod pestilentes vindicavit hæreses,
Quibus Lutherus se, suosque perdidit
Factos rebelles Principes Germaniæ:
Quòd & paratas negligens insidias,
Catholicorum sancta dogmata,
Ecclesiæque asseruit perstrenuè.
Falsas Buceri dum parat calumnias
Paucis, sed aptis, gnaviter convellere,
Vix absolutis operis primordiis,
Aquâ gravatus obrutusque intercute,
Scribendo summum finiit vitæ diem.

Scripsere eidem Elogium Paulus Jovius, Aubertus Miræus, & Joannes Guntherus.

Observet porrò Lector, quædam *Pighii* Theologis doctioribus displicere, ut de Peccato Originis, de Prædestinatione Dei ac Gratiâ Christi; in quibus à D. Augustini doctrina, quam Ecclesia Catholica sequitur, videtur recessisse. Vide Antonii Possevini Apparatum sacrum.

Aliud Epitaphium ALBERTI PIGHII, à Jacobo Latomo scriptum, & olim in choro S. Joannis Ultrajecti pensile, refert Swertius in Athenis Belgicis.

Ne turba tumulum, Viator, istum:
Sed adsta reverenter & saluta
Sacratum cinerem Viri sacrati.
Ille est PIGHIUS *hoc loco sepultus,*
Aures qui Batavas ita expolivit,
Ut dicas sapere Atticos lepôres.
Quare tam bene dormiat, precare,
Quam doctè nitideque & eleganter
Defendit Latiæ decus Tiaræ,
Et morem statuit pium sacrorum:
Utro ut nomine debeant Latini
Plus illi addubitent; utroque certe
Ingens adhibitum Viri fatentur.

ALBERTUS VERLANIUS,

Hornanus, Adriani Junii è filia nepos, edidit

Poëmata, fertilis & eruditæ venæ ſpecimen.

Moritur anno 1606. annos natus 28.

ALEXANDER CANDIDUS,

Vulgò BLANCKART, Gandenſis, Ordinis Carmelitani S. Theol. Licentiatus Colonienſis, *Biblia ſacra* idiomatis partium Germaniæ inferioris pluribus locis emendatiora ac correctiora edidit Coloniæ, typis Gaſparis Gennepæi, 1547 dicata *Georgio Egmondano*, Epiſcopo Ultrajectino, cui erat à Sacris. Commendata eſt hæc verſio à Theologis Colonienſibus.

Judicium Joannis Calvini de Sanctorum reliquiis, collatum cum Orthodoxorum Eccleſiæ Catholicæ Patrum ſententia, eodem *Candido* auctore.

Item *Oratio de Retributione juſtorum ſtatim à morte*. typis ejuſdem 1551. 8.

ALEXANDER CAROLUS DE TROGNEY,

Seu Trogneſius, Antverpienſis, Bibliopolarum ibidem filius & frater, J. U. Doctor anno ætatis 25. renunciatus, Sacriſque initiatus. Tum Protonotarius Apoſtolicus, Eques Ordinis militaris N. D. de Redemptione Captivorum, Præpoſitus titularis Eccleſiæ Collegiatæ S. Werenfridi Elſtenſis in Gelria: Romæ quoque ab Urbano VIII. obtinuit Canonicatum in Metropolitana Ultrajectenſi & Archidiaconatum inibi majorem. Dum autem eo titulo juriſdictionem in Clerum Batavicum exercere molitur, diſſidiorum ibi magnam cauſam dedit, & anno 1619 à Nuncio Bruxellenſi ulterioribus functionibus interdictus fuit. Vide Bataviam ſacram p. 158.

Edidit juvenis, à ſe collectas *Comparationes vett. Poëtarum*; typis Trogneſii, 1610. 8.

Item *Lexicon Flandrico-Latinum*. Ibid.

ALEXANDER GRAPHÆUS,

Cornelii filius, Antverpianus, S. P. Q. ibidem à Secretis, Poëta non inelegans, uti teſtantur Carmina ſparſim edita: è quibus eſt amplum, & libelli inſtar, præfixum Tabulis Urbium, Georgio Bruno auctore, quo & ipſe Graphæus *de præcipuis Urbibus*, & libri illius epigraphe colloquium inſtituit, interlocutoribus *Thaumaſte* & *Panopte*. Coloniæ, 1572. fol.

ALEXANDER,

Ex Priore Abbas Aquicinctinus, Ordinis ſancti Benedicti, altero à Duaco lapide, obiit anno 1174. Scripſerat

Vitam B Goſuini, prædeceſſoris ſui, quę ibidem MS. legitur, typiſque vulgata eſt, curante *Richardo Gibbono*, Societatis Jeſu Duaci 1620 8. Meminit Molanus ad Uſuardum 6. Octobris, qui *Alexandrum* eo nomine ſecundum Abbatem Aquicinctinum nominat, quem primum fuiſſe invenio, ordine ſeptimum. Vitæ quoque B. Goſuini ſcriptor ſub Simone Abbate vixit, qui Alexandro ſucceſſit; ut meritò dubites, an *Alexander* auctor illius ſit.

ALEXANDER HEGIUS,

Cognomen à loco natali ditionis Monaſterienſis retinuit. Fuit per annos 30 Gymnaſiarcha Daventrienſis apud Tranſiſalanos, (unde Daventrienſem eum facit Geſnerus) primuſque Græcas in Belgio litteras excitavit (ut vel ideò quoque Belgis accenſendus veniat) exemplo Rodolphi Agricolæ, præceptoris ſui, qui Germaniæ eaſdem reſtituerat.

Multi illo doctore gloriati sunt, teste Hermanno Hamelmanno libro III. de Viris Illustribus Westphaliæ. Scribitque Erasmus, se admodum adhuc puerum fuisse usum præceptore *Hegio*, in Daventriensi ludo, quem ille moderabatur. Vir, inquit, tam inculpatæ vitæ, quàm doctrinæ non trivialis: in quo unum illud vel Momus ipse calumniari fortasse potuisset, quòd famæ plus æquo negligens, nullam posteritatis haberet rationem. Proinde si qua scripsit, ita scripsit, ut rem ludicram, haud seriam egisse videatur. Quamquam vel sic scripta sunt ejusmodi, ut eruditorum calculis immortalitatem promereantur. Ita Erasmus Adag. *Quid cani & balneo?*

Idem in Dialogo, quem Ciceronianum indigetat: Westphalia, inquit, nobis dedit *Alexandrum Hegium*, virum eruditum, sanctum & facundum, sed qui gloriæ contemptu nihil magni est molitus.

Quod verò *Hegius* præstitit in Grammaticis, ut, explosâ barbarie, suum in scholis & apud litteratos lingua Latina & nomen & dignitatem consequeretur, idem neque in ceteris artibus pro modulo suo instaurandis atque illustrandis intactum reliquit; ut vel ex *Dialogis* liquet, qui eo vel ignorante vel invito prodierunt, videlicet *de Scientia*, *& eo*, *quod scitur*, contra Academicos: *de tribus animæ generibus: de Physica*: Ἠθικὰ ἐρωτήματα: *de Rhetorica: de Arte & inertia: de Natali Servatoris nostri &c.*

Item *Carmina*, pleraque sacra, veluti *de utilitate linguæ Græcæ*: Item *Elegia de Aurea mediocritate*, *Hymni varii*, aliaque. Daventriæ 1501. & 1503. 4.

ALEXANDER MAJOR,

Cathedralis Ecclesiæ Atrebatensis Canonicus, scripsit *Historiam Mannæ*, sive lanæ, quæ anno 363 è cœlo pluviæ mixta defluxit; ut testatur D. Hieronymus in Chronico, adservaturque in Ecclesia Cathedrali feretro argenteo inaurato inclusa. Extat MS. ibid.

ALEXANDER SYLVANUS,

Vulgò VAN DEN BOSSCHE, Flander, vixit in Gallia, regnante Henrico III. cujus fuit domesticus, scripsitque gallicè,

Poëmata & anagrammata varia, de Principibus, Nobilibus & Fæminis illustribus Galliæ. Parisiis 1576. 4. apud Guilielmum Julianum.

Ænigmata quinquaginta. Ibid. 1582. 8. apud Ægidium Beys.

Arithmeticam militarem. Ibid 1572. 4. apud Ægidium Gourbinum.

Descriptionem diei & judicii novissimi. Ibid. 1575. apud Nicolaum Boufons.

Processus Tragicos, sive *Historias* LV. *Tragicas*. Ibid. 1576. 16.

Epitomen centum Historiarum Tragicarum. Ibid 1581. 8.

Collectionem Fæminarum virtute illustrium. Ibid. 1576. 16.

ALGERUS,

Leodiensis, primùm in Ecclesia Collegiata S. Bartholomæi ibidem professione & habitu Clericus, gradu Diaconus, officio Scholasticus: procedente vero tempore in majorem Ecclesiam S. Lamberti ab Oberto Episcopo honorabiliter translatus, per annos fere viginti pro Ecclesiasticis negotiis ad diversas personas & Ecclesias multas insignes conscripsit Epistolas, quæ à plerisque summo conservantur & leguntur studio. Antiquam dignitatem Leodiensis Ecclesiæ relatione & scriptis majorum adeo diligenter habuit cognitam, ut eam totam (ad subsidium memoriæ scriptam) posteritati reliquerit: ne quorundam Clericorum seditionibus. qui novis rebus student,

aliquando labefactaretur. &c.

Post obitum Frederici Episcopi, cum rebus abundaret, & firmo corpore & integris sensibus valeret, ordinatis rebus suis, nudum Christum nudus sequens, arctiorem vitam sub S. Benedicti Regula aggressus est in Cluniacensi Cœnobio, ibique claruit usque ad annum circiter 1130. Ita de *Algero* præfatur Nicolaus Leodiensis Canonicus, ad ejus

Librum de Misericordia & justitia; quem è variis MSS. excerptum primùm edidêre anno 1717. Parisiis Tomo V. Thesauri novi Anecdotorum pag. 1020. Domni *Martene* & *Durand*, Congregationis S. Mauri Benedictini.

Scripsit præterea *de Gratia & libero arbitrio.*

Item doctissimè contra Berengarium Hęreticum, *De veritate Corporis & Sanguinis* Domini *in Eucharistia* libros III. excusos primùm Antverpiæ, ex Erasmi recognitione, post Lovanii, 1561. 8. cum aliis ejusdem argumenti Scriptoribus, recensente Joanne Vlimmerio, & Tomo VI. Bibliothecæ Patrum.

De eo ita Chronicon Cluniacense: Algerus *ab infantia totum se litterarum studio tradens, sub clarissimis viris quorum scientiâ & honestate morum tunc temporis Leodiensis fulgebat Ecclesia, & Francia illustrabatur, nobiliter floruit; adeo ut nulla Christianæ fidei regula eidem credatur incognita.* Meminit & Petrus Cluniacensis, libro II. contra Henricianos de Sacrificio Missę; & scripsisse ait *optimè, plenissimè, perfectissimè*; Lanfrancum verò *bene, plene, perfecte*; Guitmundum, *melius, plenius, perfectius.* Guitmundus *acrior est & ardentior*, inquit Erasmus *ac plus habet spiritûs Rhetorici*; Algerus *sedatior est & religiosior. Uterque tum Dialectices, tum reliquæ Philosophiæ bellè peritus: uterque in Canonicis scripturis ac priscis illis Doctoribus studiosè versatus: uterque tantum habet eloquentiæ quantum à Theologo requirere par est &c.*

Observet tamen pius Lector, quædam cautè in opere isto, alioqui valde bono, legenda: ut cum libro II. cap. I. scribit, species sacramentales non posse corrumpi, vel rodi à muribus; & cap. X. esse de jure divino, ut Sacrificium Missę celebretur in azymo: quod verum non esse, monet Robertus Cardinalis Bellarminus libro de Scriptoribus Ecclesiasticis sub Sæculo XII.

ALOYSIUS a LYMBORGH,

Leodius, non minus nobilitate quàm doctrinâ insignis, ad S. Ægidium Canonicorum Regularium Ordinis S. Augustini apud Leodienses Abbas ab anno 1617, virorum doctorum fautor, & ipse doctissimus, atque in egenos peregrinosque maxime liberalis & hospitalis; descripsit patrio sermone,

Vitam S. Ægidii, Abbatis Arelatensis, patroni sui. Leodii 1637. 8.

Scripsitque carmine Elegiaco (quale vel Ovidius ipse, si surgat ab inferis, agnoscat suum esse) *Apprecationem paræneticam R. D. Erasmo à Xencheval*, Novi-Monasterii apud Hujum Abbati.

In fata concessit anno 1636.

ALUINUS FRISIUS,

Rector Scholæ Snecanę, post Reipublicæ suę à Secretis, vixit circa annum 1400. Scripsit rythmo vernaculo

Compendium Historiæ Frisonicæ, ab exordio gentis ad Caroli Magni tempora. Cujus epitomen libro de Scriptoribus Frisiæ recitat Suffridus Petrus: quo loco de fide auctoritateque Scriptoris illius agit.

ALULFUS,

Tornacensis patriâ, Clericus primùm

in D. Virginis, post Cœnobii Martiniani, Ordinis S. Benedicti, intra muros ejusdem urbis, Religiosus, annis 47. officio Cantoris functus fuit. Odonis Abbatis hortatu, universas tam Veteris quam Novi Testamenti sententias, à *D. Gregorio Magno* expositas, ex operibus illius excerpsit, imitatus in eo Paterium; tresque inde Codices composuit, & quartum de diversis sententiis ipse superaddidit, quod vocavit *Opus Exceptionum*, eique *Gregorialis* nomen indidit; editum Parisiis in 4. & Argentinæ 1516. adservaturque Tornaci manuscriptum Tomis IV. in quorum postremo duo sequentes versus ad calcem leguntur.

Hæc de Gregorii qui traxit opuscula libris,
Gregorii precibus in pace quiescat Alulfus.

Claruit ab anno 1098. obiit que Conversionis suæ anno XLVIII. Vide Herimanum Abbatem in Annalibus ejusdem Cœnobii.

AMANDUS DE CASTELLO,

Ex Canonico Cathedralis Ecclesiæ Tornacensis, primum Cœnobii Martiniani eadem in urbe Monachus, dein Prior Aquicinctinus, postremò Abbas Marchianensis circa annum 1120.

Ecclesiam illam, Herimanno teste, penè destructam, tam interius in religione, quam exterius in divitiis renovando correxit, prout fusius prosequitur ex antiquis ejusdem loci munimentis in sua Gallo-Flandria Joannes Buzelinus.

Scripsit *Amandus*, Aquicincti degens, *Epistolam de Vita & obitu venerabilis Odonis*, Cameracensis Episcopi, qui anno 1119. Aquicincti exul decessit. MSS. ibidem olim & ad S. Martinum Tornaci, quam dein integram inseruit Arnoldus Raissius suæ Belgicæ Christianæ pag. 116.

AMANDUS FABIUS,

Vulgo Boone, Lovaniensis, Guilielmi filius, S. Theologie Licentiatus, vulgavit Coloniæ, à se ibidem pronuntiatum, nomine Fraternitatis S. Gertrudis,

Epicedium Alberti Pii, Belgarum Principis.

Præterea *Epistolam* benè longam *de præcipuis mysteriis Fidei Catholicæ*, è gallico latinam fecit.

AMANDUS GILSELIUS,

Condrusius, Ecclesiæ Collegiatæ S. Crucis apud Leodienses Sacerdos, & Scholæ litterariæ moderator, Grammaticus optimus, grecè latinèque doctus, & mirus in Acroasticis Poëta, sibi licet pænè in omnibus prçceptor; memoriam sui apud posteros reliquit hisce ingenii monumentis, pluries Leodii cusis & recusis,

Deductione pueri ad linguæ latinæ venustatem.

Commercio linguæ latinæ.

Compendio Orthographiæ.

Vocabulario minore, ad imitationem Nomenclatoris Adriani Junii.

Edidit & *Panegyricon Poëmation Boccholztiani culminis*, imparibus numeris. Leodii, 1620. 4.

Item *Onomatopæniam pro* S. Ignatio, Societatis Jesu Fundatore, dum à Gregorio XV. Pont. Max. Sanctorum albo solemniter adscriberetur. Ibid. 1622. 4.

Meditabatur Commentarium *de Nolis, Campanis ac Tintinnabulis.*

AMANDUS ZIERIXEENSIS,

Ordinis Minorum Sacerdos, Prædicator zelosus, Theologus & Lector insignis Lovanii, postea Minister

Provincialis, multùm adlaboravit pro reformatione Provinciæ sibi creditæ. Ministerii cursu exacto, Lectoris denuò officium amplexus fuit, in eoque, quoad vixit, perseveravit.

Vir artium variarum, linguarumque non ignarus: quippe qui græcam, hebraïcam ac chaldaicam calleret linguas, cùm vix typi earum in Belgio noti essent. Congessit ex probatis auctoribus, ut titulus habet, atque eruditâ brevitate digessit

Chronicon, à mundi exordio ad annum 1534. quo in vivis esse desiit, libris VI. quod *Scrutinium* vel *Venationem Veritatis Historicæ* vocabat. Antverpiæ 1534. 8. apud Simonem Cocum. Adhæret ejusdem liber,

De LXX. Hebdomadibus Danielis. Præfatur Franciscus Titelmannus de Auctoris Vita ac scriptis; & has insuper laudat *Amandi* lucubrationes,

Commentarios in Genesin, *Jobum*, & *Ecclesiasten.*

Dominicæ Passionis Historiam.

Spiritualis Militiæ XII. Horas, libr. I.

De XL. Mansionibus.

De S. Annæ conjugio &c.

De Sophi Rege Persarum, *hoste Turcarum.* MS. Lovanii.

Decessit Lovanii, anno, ut dixi, 1534. die 8. Junii. Sepultus in choro FF. Minorum.

AMBROSIUS A GANDAVO,

Natione quidem Flander, at Monasticâ Cisterciensis Ordinis Professione Religiosus Abbatiæ de Spina, in Regno Castellæ veteris apud Hispanos. Vir fuit subtilis ingenii & studii indefessi, præsertim in scientiis Mathematicis, quibus se totum dedit. Hinc apud Carolum V. Cæsarem, ejusque filium Philippum II. Regem honoratus, ac familiari sæpe colloquio gavisus est.

Varia ingenii sui monumenta reliquit, quorum pleraque adhuc in Bibliothecis Hispaniæ latent MSS. Impressi tamen extant sequentia.

Repertorio de los tiempos, id est, *de Supputatione temporum.* 8. Burgis, item Compluti.

De variis Astrorum influxibus. Compluti & Vallisoleti.

AMBROSIUS PONTANUS,

Canonicus Regularis Ordinis S. Augustini in Septem-Fontibus, juxta Bruxellam, edidit

Epitomen Cæremoniarum Romanæ Ecclesiæ. Sed ignoratur tempus quo hæc scripsit.

AMBROSIUS DE WOESTINE,

Brugis nobili familiâ natus, Parisiis anno 1497. Decretorum ac Juris Pontificii Laureâ decoratus, Ordinisque D. Benedicti Religiosus, & Tornaci ad sanctum Martinum Prior, *Jus Canonicum* versibus complexus est, hoc initio:

A Jove Principium Musæ &c. quòd opus aliquando lectum fuit in Monasterio VII. Fontium, juxta Bruxellas. Visitur Tornaci in peristylio monumentum illius, hisce versibus æri incisis exornatum.

Ambrosius *quondam noto cognomine dictus*
Woestine, *eximius virtute & Pallade clarus*,
Brugensis quem terra tulit, dum viveret, hujus
Cœnobii Prior, hîc fato tumulatur acerbo.

Obiit anno 1514. die 8. Septembris.

AMELGARDUS,

Presbyter Leodiensis, Carolo VII. Francorum Regi familiaris, cujus vitam ac filii ejus Ludovici XI., eleganti

ganti ſtylo, unà cum funeſtis Patriæ ſuæ eventibus, oculatus teſtis, litteris conſignavit. Hæc hactenus MSS. è Codice Bibliothecæ Regiæ, Pariſiis evulgarunt PP. Benedictini Congregationis S. Mauri anno 1729. Tomo IV. Collectionis ampliſſimæ Veterum Monumentorum, pag. 741.

AMILIUS BURANUS,

Batavus, Congregationis Fratrum D. Hieronymi, Gerardi Magni æqualis, reliquit

Exhortationem de mutua caritate ſervanda.
Epiſtolam de felici obitu Mgri. Luberti.

Leguntur hæc apud Thomam Campenſem, in Vita Diſcipulorum Florentii.

Obiit Daventriæ, 10. Junii 1404.

AMILIUS STOOCKE,

Vulgariter *Melis-Stoke*, Clericus Trajectenſis ad Rhenum, Florentii V. Hollandiæ Comitis Sacellanus, Hiſtoriæ Batavorum author per-antiquus claruit anno 1300. Lingua ſuâ vernaculâ, ſtylo rythmico, *Chronicon Comitum Hollandiæ, à Theoderico I. continuatâ ſerie ad Guilielmum III.* ſeu ad annum Chriſti 1305. conſcripſit; quod ab antiquariis magnoperè æſtimatur.

Prodiit illud primùm è MSS. Cœnobii Egmundani (cujus Monachum fuiſſe hunc Amilium conjectura non levis eſt) anno 1591. Amſtelodami apud Bernardum Adriani, curis Jani Douzæ, Viri ſanguine & ingenio nobilis. Dein correctius Hagę-Comitis 1620. curis Petri Scriverii; ac tandem tertiò Lugduni Batav. 1699. in fol. apud Joannem du Vivier.

ANASTASIUS COCHELET,

Maſerienſis (quod Regni Galliæ opidum eſt ad Moſam fluvium) Ordinis Carmelitarum Doctor Theologus Pariſienſis, Eccleſiaſtes mirè facundus; vixit & devixit Antverpiæ, circa annum 1614. Scripſit pro *Juſto Lipſio* adverſus Diſſertationem mentiti Idoli Hallenſis, hoc titulo

Palæſtrita Honoris D. Virginis Hallenſis pro I. Lipſio &c. Antverpiæ 1607. 8.

Item *Calvini Infernum.* Ibid. 1608. typis Plantinianis.

Cœmeterium Calvini, adverſus Joannem Polyandrum Miniſtrum Calvinianum. Ibid. 1612. 8.

ANATOLIUS DE BARRES,

Vir Nobilis, Salinarum opido apud Burgundos oriundus, ſtudiorum cauſſâ Lovanium profectus, anno 1545. ibidem, nec-dum annum ætatis ſuæ decimum octavum prętergreſſus, edidit

Arithmeticæ Practicæ libros IV. typis Jacobi Bathenii, in 4.

Poſtea in familiam adſcitus Nobilium domeſticorum Caroli V. Imperatoris, eundem mortuum funebri laudatione proſecutus eſt, cui titulum fecit: Carolus V. *cœlo donatus.* Lovanii, 1559. 12.

ANDREAS ÆGIDIANUS;

Societatis Jeſu, Gandavi apud ſuos Rhetoricam cum laude docuit, ſcripſit heroïco carmine *Panegyricum* Carolo Masio *Gandenſium V. Epiſcopo*, anno 1609.

Pòſt in Indiam Occidentalem profectus eſt, Religionis orthodoxæ propagandæ gratiâ, laboribuſque fractus, ſoluto communi mortalium debito, illic humari voluit. *Ita Swertius in Athenis Belgicis.*

ANDREAS ALENUS,

Weſt-Herckenſis, in finibus Eburonum, quà Dieſthemium via ducit, Ludi literarii in patria Præfectus, quem & Haſſeleti ad Demeram multis annis fuit moderatus, luſit verſu Elegiaco

Sacrarum Heroidum libros III. Lovanii typis Velpii, 1574. 8. editos.

ANDREAS DE BOYE,

Furnensis, Flander, Societatis Jesu, Winoci-Bergense Collegium annis VIII. aliaque alibi administravit. Scripsit ediditque vernaculâ linguâ

Vitas Sanctorum conjugatorum. Antverpiæ typis Cnobbartianis 1631.

Gloriam magnorum Patriarcharum Joachimi & Annæ. Ibid. 1636.

Historias & Vitas Patriarcharum, Prophetarum, Judicum & Regum Veteris Testamenti. 4. Flandricè, sæpius editas.

Devotum Patrem-Familias. 8. Antverpiæ 1645.

Quæ vero ex latina aut hispanica lingua in Belgicam transtulit, hîc studio omitto.

Obiit Antverpiæ die 22. Januarii 1650, prope octuagenarius.

ANDREAS CATULLIUS,

Tornacensis, J. U. L. Rhethoricen Lovanii in Collegio Vaulxiano (olim ante erectum novum Gymnasium celebri) per annos aliquot docuit; hinc anno 1620 Canonicus in Ecclesia Cathedrali Brugensi, ac paulò post Tornaci Nerviorum Canonicus & Officialis sive Judex in Consistorio Episcopali; magni nominis Jurisperitus. Demum Archidiaconus Major ac Vicarius Generalis Tornacensis, & anno 1663. Præpositus Ecclesiæ Collegiatæ S. Hermetis Rothnaci. Diem extremum obiit 27. Septembris 1667. Ejus hæc Scripta leguntur.

Prometheus, sive *de Origine scientiarum Drama*: Urbis & Academiæ Lovaniensis encomium; typis Philippi Dormalii, 1613. 4.

Septuplex gladius, de VII. B. M. V. doloribus Elegiæ totidem, ibidem editæ 1613. 4.

Septuplex Triumphus, sive Gaudia Virginis Dei-paræ, Tornaci, 1614. 4. apud Carolum Martinum.

Lacrimæ, sive Amores casti. Ibid. 1614. 8.

Tornacum Civitas Metropolis & Cathedra Nerviorum 4. Bruxellis apud Joannis Mommart. 1652.

Extat etiam ejus *Dissertatio pro Præcedentia Abbatis S. Joannis Valencenis, & aliorum Canonicorum Regularium, ante Abbatem S. Salvii, & alios Monachos Benedictinos*, typis edita anno 1631.

ANDREAS CORNELIUS;

Stavriensis, Friso, Historicus, obiit Harlingæ, ubi & organis præfectus erat, anno 1589. Scripsit

Chronicon Frisiæ, à Suffrido Petro laudatum: cujus hic est titulus vernaculus.

Kronyke ende waerachtige Beschryvinge van Vriesland, beginnende na des Weirelds scheppinge 3070, *en durende voords tot na de geborte van Christus*, 1565. *eerst door* Okkam Scarlensis; *andermael door* Joh. Vlitarp *weder vernieuwt ende verbetert*; *ten derdenmael door* Andreas Kornelius Stavriensis &c. *verdeelt in XII. boecken.* fol. Leovardiæ 1597.

Verumtamen hocce Chronicon Ubbo Emmius, libro de origine atque antiquitate Frisiorum, fabulis & narrationum portentis adornatum scribit. Recenset & alios rerum Frisicarum Scriptores Suffridus: de quibus idem doctiorum judicium est, cùm ne nomina quidem vindicari ab oblivione potuerint.

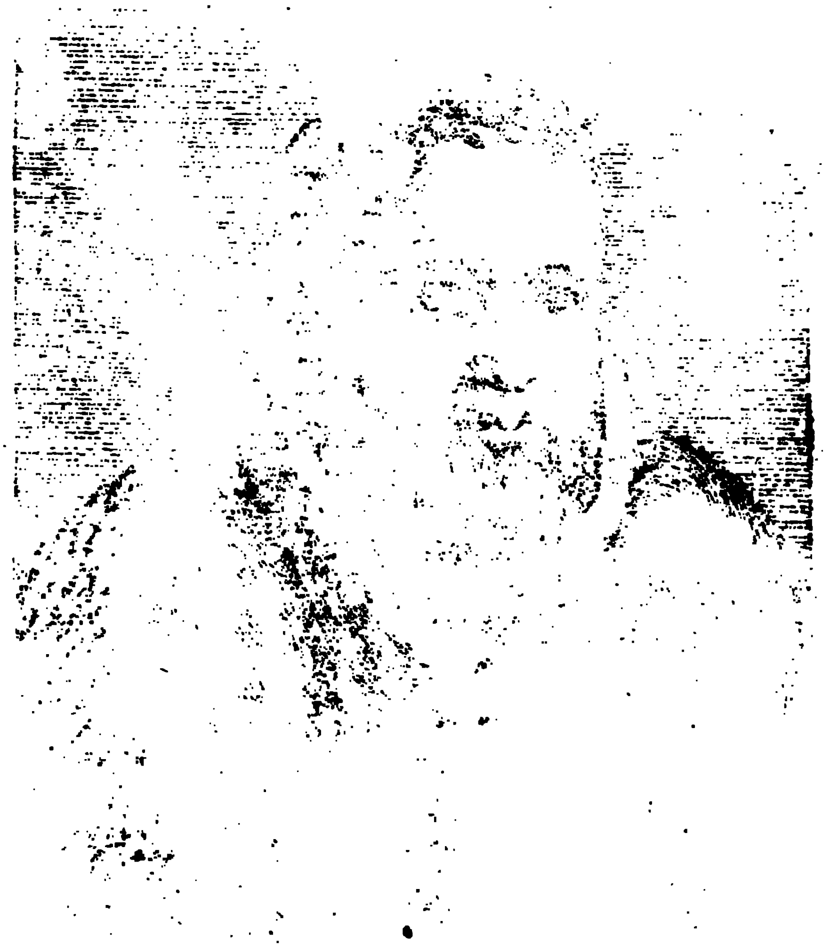
ANDREAS COUVREUR,

Aliàs DE TECTO, Audomarensis, Ordinis S. Francisci S. Theologiæ Professor & Ecclesiastes celebris, edidit, vernaculo sermone,

Divini Amoris sive SS. Eucharistiæ Faculam. Duaci, 1619. 8. typis Belleri.

Philosophiam sacram, sive *Meditationem mortis.* Ibid.

Obiit in Conventu Avesnensi an. 1625.

ANDREAS GAIL, I. C. ET S. C. M.
A CONS. AVL. ÆT. LV. AN. SALVT.
CIↃ. IↃ. LXXXIII

ANDREAS ELIGIUS BACCHERIUS,

Poperinganus, Flander, J.U. Doctor, primùm in suprema Flandriæ Curia Advocatus, postea in Bituricensi Galliç Academia Professor Juris, collegas nactus *Jacobum Cujacium* & *Antonium Contium*, primi nominis Jurisconsultos; edidit ibidem anno 1560. apud Joannem Gamerium.

Theses CCIX. *de Jure, Personis & Rebus extra contractum acquirendis*; ad Michaelem Hospitalium, Galliæ Cancellarium.

Obiit Biturigis anno 1562, ductâ ibidem uxore gallicâ.

ANDREAS CROCQUETIUS,

Duacensis, Monasterii Hasnoniensis Ordinis S. Benedicti apud Hannones Prior, ac inter primos S. Theologiæ Doctor renunciatus in patria, reliquit posteris

Catecheses Christianas, potissimùm ex Homiliis Catecheticis Matthæi Galeni S.T.D., præceptoris sui. Duaci, 1575. 4. typis Ludovici de Winde.

Commentarium in Epistolam Pauli ad Romanos. Ibid. 1577. 8. apud Bogardum.

Commentarium in Epistolam Pauli ad Hebræos. Ibid 1578. 8.

Paraphrasin sive *Conciones* 39. *in VII. Psalmos Pœnitentiales*, gallicè. Ibid. 8. 1579.

Obiit Valencenis anno 1580. peste abreptus.

ANDREAS DENYS,

Atrebas, filius Arthesiæ Præsidis, Societati Jesu adscriptus anno 1608; demum in patrio solo octuagenarius denatus est die 30. Julii 1670. Edidit versû gallico *Poesin sacram, sive illecebras divini Amoris, ex Christi patientis* (ut vocant) *stationibus*. 4. Atrebati 1639.

Sapientiæ Musæum, carmine elegiaco. Rhedonibus 1650.

ANDREAS FABRICIUS,

Hodegiç municipio Leodiensi natus, Philosophiam & Theologiam à *Gothefrido* fratre (de quo libro de Ingolstadiensis Academiæ Professorib us Valentinus Rotmarus) aliisque didicit, & Lovanii ad S. Gertrudem docuit. Postea ab Othone Cardinale Augustano evocatus, Romç per sexennium Oratorem egit Pio V. Pont. Max. atque in consilium adscitus ab Alberto, ejusque filio Ernesto, Catholicis Bojorum Ducibus, ab iisdem amplissimâ Ecclesiæ Collegiatæ Præpositurâ apud veterem Oetingam donatus fuit. Scripsit

Harmoniam Confessionis Augustinianæ: opus insigne; doctrinç Euangelicæ consensum pulcrè declarans. Coloniæ apud Cholinum 1573. 1587. fol.

Cathechismum Romanum Notationibus atque Interrogationibus illustravit. Antverpiæ typis Plantinianis. 1600. 8. & aliàs.

Carmen quoque pangebat, nec infeliciter, nec inamœnè. Exemplo sunt piæ & huic ævo accommodatæ, *Tragædiæ* tres I. *Jeroboam rebellans*, ex libris Regum & Paralipomenon, quâ successus & fructus miserandi schismatum & hæreseon hujus temporis proponuntur. Ingolstadii, 1585. 8. II. *Religio patiens*: quá sæculi nostri exhibentur calamitates. Coloniç, 1566. 8. III. *Samson*, ex Judicum Historia. Ibid 1569. 8.

Diem supremum obiit anno 1581.

ANDREAS GAILL,

Coloniensis, Lovanii studio Juris utriusque navatâ operâ, ductâque hic uxore ad suos reversus, tam constan-

ti labore deinceps ejusdem studii forensibus disceptationibus incubuit, ut inter reliquos Germaniæ Jurisconsultos, alii cum in communi foro experientissimum, illustrem Pragmaticum, & Consuetudinum Germaniæ peritissimum; alii Praxeos Cameræ Imperialis diligentissimum Observatorem; alii Germaniæ Papinianum nuncupent; alii aliis titulis atque elogiis celebrent.

Fuit supremi S. R. Imperii Tribunalis in Camera Spirensi Adsessor annos XI. Consiliarius & Referendarius Aulicus sub Maxæmiliano II. & Rodolpho II. Imperatoribus annos 15. multis Legationibus clarus; quique ad restituendam afflicto per hæreses ac rebelliones Belgio tranquillitatem præ cæteris allaboravit; ANTIQUÆ VIRTUTIS ET SAPIENTIÆ Vir, & Religionis Catholicæ zelator. Scripsit

Practicarum Observationum libros II.

De Pace publica, & *Proscriptis sive Bannitis Imperii* libros II.

De Pignorationibus librum singularem.

De manuum injectionibus sive Arrestis Imperii: Omnia simul sæpiùs excusa, & postremò ex recognitione Gualteri Gymnici J. C. Agrippinatis Coloniæ 1621. 4. typis Antonii Hierati, ac rursus Amstelodami 1663, apud Joannem Stammium.

Multis laboribus morbisque exercitatus, in Christiana pace quievit, anno 1587. die 11. Decembris, ætatis 61. Sepultus Coloniæ in Choro Cœnobii S. Brigittæ, apposito hoc Epitaphio

D. O. M.

Viator quisquis es, siste gradum,
Quod scriptum est lege.
Hoc is, cujus caussa scriptum,
ANDREÆ GAILIO
Fieri rogat,
Agrippinati, Philippi filio,
Jurisconsulto toto orbe celeberr:
Antiquæ Virtutis & Sapientiæ Viro:
Qui exquisitorum in Jure Civili
Operum auctor,
Supremi Sacri Romani Imperii Tribunalis in Camera Spirensi Adsessor
ann. XI.
MAXÆMILIANI SECUNDI VIII.
RUDOLPHI SECUNDI IMPP. VII.
Aulicus Consiliarius & Referendarius
Multis laboribus & difficillimis
Legationibus Romę
Politiæ conservandę caussâ
Morbisque defatigatus,
Anno salutis M. D. LXXXVII.
XI. Decemb. ætat LXI.
Vitam exercitam & laboriosam
placitâ tandem & quietâ in Christum
Pace mutavit.
ANNA KLAWENS &
CHRISTIANA KANNENGIESSERA,
II. Uxor & heredes cariss. ac B. M.
Conjugi gementes ac mœrentes poss.
M. D. XC.

ANDREAS GENNEPIUS,

Ex Balen Campiniæ Brabantinæ Municipio, Linguæ Hebraïcæ Professor in Collegio Trilingui Buslidiano Lovanii, (cujus linguæ, ac potissimùm rei Grammaticæ mysteria Rabbinis propè ipsis callebat accuratiùs) fuit & Medicinæ studio & singulari herbarum rerumque simplicium cognitione excellens.

Fertur quædam meditatus fuisse *de Consensu Editionis Vulgatæ Bibliorum cum Hebraïca veritate*; nihil tamen eorum vidisse contigit hactenus. In Analectis rerum Lovaniensium, manu *Joannis Molani* Doctoris Theologiæ exaratis dicit ille, audivisse aliquando se ex ore *Baleni*, suam esse Grammaticam illam, quam suo nomine *Joannes Isaacus* edidit, seque eam *Isaaco* dictasse.

Obiit anno 1568. ætatis 84. Professionis 36. IV. Idus Februarii, sepultus in D. Petri Lovanii, cum hoc Epitaphio.

„ Doctiss. Viro M. ANDREÆ A
„ GENNEP Baleno, qui Linguam He-
„ braïcam in Collegio Trilingui Bus-
„ lidiano XXXVI. ann. publicè pro-
„ fessus, obiit IV. Id. Februarii, ann.
„ M. D. LXVIII. natus ann. LXX
„ XIIII. adjunctus uxori suæ Ro-
„ BERTÆ A DOERNE, quæ supe-
„ rioris anni XVI. Kal. Jan. obierat.

Migravit octogesimo quarto senex
Ætatis anno functus integerrimè,
Sex atque triginta per annos publicè
Sacras Hebræorum professus Litteras,
Linguamque callens optimè Sanctissimam;
Buslidiano gloriam Collegio,
Sibique favorem comparavit omnium:
Dum consulens benigne ægrotantibus,
Ope medicâ multis salutem contulit.
Nunc liberatus omnibus molestiis,
Fruitur beato cœlitum consortio,
Nomine relicto posteris laudabili.

ANDREAS GERARDUS HYPERIUS,

Flander, Iprensi opido oriundus, Ordinis Prædicatorum Theologus fuit, postea damnatus apostata; multaque scripsit, Tiguri, Basileæ atque alibi excusa, verùm à Tridentinis Patribus in prima classe notata.

Quicquid verò boni habent ejusdem *De formandis sacris Concionibus* libri duo, *Deque rectè formando studio Theologico* libri IV. id in suos similis argumenti libros transtulit Laurentius à Villavicentio, ex Ordine Augustiniano Doctor Theologus Lovaniensis.

Ceterùm *Hyperii Rhetorica*, *Dialectica*, *Physica & in Aristot. Ethica Nicomachica Annotationes* nihil fellis habent: ut neque liber *de Cosmographia*, Haganoæ anno 1532. 4. editus.

Moritur Marpurgi anno 1560. sepultus ibidem juxta Gerardum Geldenaurium, de quo infra.

ANDREAS HELMONDANUS,

A Gravia, Brabantus, scripsit *Commentaria in Invectivas Orationes Ciceronis & Salustii*; apud Oporinum, in volumine Commentariorum in Orationes Ciceronis.

ANDREAS HERBIUS,

Brugensis, Canonicus Cathedralis Atrebatensis, edidit.

Vitas SS. Luglii & Lugliani.

ANDREAS HOYUS,

Brugensis, primùm Seminario Mariano in civitate Atrebatensi, hinc Scholæ Bethuniensi præfectus; indeque in Academia Duacena Græcarum Litterarum, Eloquentiæ atque Historiæ Professor Regius (quem biennio ferè toto cùm græcas tum latinas docentem litteras libenter audivisse se testatus est Valerius Andreas:) Vir fuit ingenio ac judicio præstans, animo candidus, moribus tractabilis, versu, præsertim Catulliano, amœnus. Sermo illi in utroque scribendi genere purus; oratio assurgens, nec humi repens, ut liquet ex iis, quæ hactenus publica fecit. Ejusmodi sunt,

Orationes III. in Quodlibeticis Duaci Quæstionibus pronuntiatæ, *I. De nova apud Europæos Monarchia*, pro tempore, & ad infringendam Turcicæ dominationis potentiam, & ad stabiliendum Christianæ Religionis statum. *II. De Gallicanis Capetiæ Stirpis Regibus*, Satyra sive Somnium. *III. De gentis, urbisque Atrebatum laudibus*, Panegyris. Accedunt his *Bethunia*, & *Duacum*, opida brevi descriptione illustrata.

Item *pro Criticis Apologia*, ad *Justum* Lipsium. Et altera *pro Gregorio VII. Pont. Max* adversus Q. Septimium Florentem Christianum; typis Joannis Bogardi 1594. 4.

Dissertatiunculæ III. *De causis corruptæ pronuntiationis Linguæ Græcæ : de Dialectorum sedibus ac coloniis : de Græca Hagiographorum editione*; editæ cum libello ejusdem, *de Germana ac recta Linguæ Græcæ pronuntiatione*, quem Ορθοέπειαν inscripsit, typis ejusdem. 1620. 8.

Oratio in funere Sereniss. Principis ALBERTI, habita Duaci, VI. Nonas Octob. anno 1621. Ibid. 8.

Historia universa, sacra & profana, ab orbe condito ad Christi Domini Natalem: cui Appendicis loco accessêre

Chronologia ex libris Historiarum Pauli Orosii contexta.

De VII. primis Romanorum Regibus Syntagma.

Item Orationes III. eodem pertinentes. I. *De Mardochæi pietate & laudabili adversus Amanem Theomachum constantia.* II. *De sociali Judæ Machabæi fœdere cum Romanis.* III. *De Pharisæis*, vetere & præpotente apud Judæos secta. Ibid. typis Belleri, 1629. fol.

Matthæus ac Machabæus, sive Constantia, Tragœdiæ sacræ; cum *Elegiis* aliquot. Ibid. apud Bogardum. 1587. 8.

Ezechiel Propheta, paraphrasi poëticâ illustratus. Ibid 1598. 4.

Leguntur & alia ejusdem Carmina, inserta Poëmatibus Fed. Jamotii: & in Fama postuma Justi Lipsii *Elegia* est *Apologetica pro* LIPSIO, benè longa, ab *Hoio* scripta.

Præterea *Gasparis Loarti Meditationes in Passionem Christi* è gallicis latinas fecit, & tetrastichis adornavit. Duaci, apud Bellerum, 8.

Franciscum item *Ariam de Imitatione B. Mariæ*. Antverpiæ 1602. 12.

Vitam Jacobi de Vitriaco, Cardinalis è Thoma Cantipratensi, aliisque descripsit, præfixam Historiæ Orientali ejusdem Jacobi de Vitriaco, cui & Notas breviores adjecit; typis Belleri, 1597. 8.

Proverbiales denique *formulas*, à *Tertulliano* usurpatas, explicavit; editas à Jacobo Pamelio, cum Tertulliani Operibus.

Decessit octogenario major, filio relicto *Timotheo Hoio*, Congregationis Oratorii Presbytero, patrisque in Professione successore.

ANDREAS KETELIUS,

Brugensis, J. U. Doctor, & in suprema Flandriæ Curia Caussarum patronus, Poëta, & Orator disertus; varii argumenti, & plerasque funebres, Lovanii, Duaci, atque alibi, Orationes habuit, Venetiæ Bononiæ & Parisiis excusas. Scripsit &

De Tragedia Aldenardensi, seu de crudelitate hæreticorum in Presbyteros Catholicos ibidem, ad Gislenum Timmerman Abbatem S. Petri Gandavi.

Item *Orationes Alexandrinas*, in laudem Alexandri Farnesii, Belgicarum ditionum Gubernatoris. Vide Antonium Sanderum, de Scriptoribus Brugensibus.

ANDREAS LEMNIUS,

Zelandus, Medicus, scripsit

Epistolam satis longam, *quâ Urinæ studium, & ex ea morborum prævidentiam*, commendat.

ANDREAS MAROCQUIN,

Gisleniani in Hannonia Cœnobii Monachus Benedictinus, *Annales Ecclesiasticos*, sive *Gesta SS. Martyrum*, à *Notariis S. R. E. Summorum Pontificum jussu conscripta*, variis è Bibliothecis collegit, & in Tomos IV. digessit: deque *Gestis SS. Confessorum* Tomos duos conscripsit. Exstant MSS. in Monasterio S. Gisleni.

Vivebat anno 1606.

ANDREAS MASIUS,

Natus Lenniaci juxta Bruxellam, Lovanii puer admodum Philosophos inter excelluit in Pœdagogio Liliensi, & anno 1533. primum in promotione locum obtinuit. Pòst Juris Utriusque studio operam dedit, Laureâque Doctorali insignitus, Cliviorum Duci meruit tandem esse à consiliis.

Vir fuit πλυςόγλωττος: nam præter italicam, gallicam, hispanicam, ceterasque Europę linguas, etiam latinæ, græcæ, hebraïcæ atque syriacæ cognitione non vulgari claruit; *Mosen Mardenum*, Patriarcham Antiochenum, Romæ anno 1553. in syriacis nactus institutorem doctoremque.

Fuit *Joanni à Weza* Episcopo Constantiensi ac Lundensi Archiepiscopo à Secretis, cui & elogium scripsit, quod legitur apud Gasparum Bruschium in Chronologia Monasteriorum Germaniæ. Habuit tunc familiarem, iisdem studiis deditum, *Sebastianum Munsterum*, ad quem frequentes dedit litteras, & latinas & hebraïcas; easque tam doctas, Munsteri judicio, ut illum vel inter Judæos solum educatum testarentur: aliosque familiariter coluit, atque in his *Lævinum Torrentium*, & *Augerium Busbequium*, qui *Masii* potissimùm consilio se dignitate crevisse profiteri ingenuè solet.

Demùm Guilielmo Cliviorum Duci à consiliis, Antverpiam à Philippo II. Rege Catholico evocatus, Bibliorum editioni verè regiæ adornandæ, unà cum Benedicto Aria Montano, Guidone Fabricio, aliisque, præpositus fuit. Edidit typis Plantinianis anno 1570.

Grammaticam Syriacam: opus novum, & Latinis antè intactum. Item *Syrorum Peculium*: hoc est, Explicationem Vocabulorum apud Syros passim usurpatorum. Leguntur ista in Regiorum Bibliorum Apparatu.

Transtulit quoque è Syriaco *Commentarium de Paradiso*, ante annos prope 700. à *Mose Bar-cepha* Syro scriptum: item *B. Basilii* Λειτουργίαν. Antverpiæ iisdem typis, 1569. 8.

Mosis præterea *Mardeni*, Jacobitæ, Patriarchæ Antiocheni, apud Gregorium XIII. Pontificem Legati, *Professiones Fidei duas*: itemque *Epistolas* duas, alteram *Sullakæ Mozellani Nestorianorum Patriarchæ* (quo & familiariter Romæ usus est:) alteram *populi Nestoriani ad Pont. Max.* è syriaco latinè interpretatus est. Ibid. 1569. 8.

Explicationem in Historiam Josuæ Imp. à morte authoris excudit idem Plantinus 1574. fol. In qua tamen expungenda quædam esse monuerunt Censores Romani. Extat rursus inter Criticos sacros, auth. Pearsonio & Walthono, anno 1660. & 1698.

Item *Disputationem de Cœna Dominica*, oppositam Calvinistarum impiis corruptelis, 1575. 4.

Vivere desiit Zevenariæ Cliviorum, anno D. 1573. 7. Idus Apriles.

ANDREAS PAPIUS,

Gandavensis, Flander, Lævini Torrentii Episcopi Antverpiensis è sorore nepos, Coloniæ primùm, pòst Lovanii, litteris græcis latinisque operam dedit, & simul Juris Utriusque studio animum applicuit; Musicus ad hæc & Poëta elegans, ab anno ætatis 18.

Dionysium Alexandrinum de situ orbis: & *Musæum de amore Erûs ac Leandri*, de græcis totidem versibus latinos fecit.

Item *Priscanum Dionysii Interpretem* è MSS. recensuit; omnia cum scholiis. Antverpiæ typis Plantinianis 1575. 8.

Scripsit & *de consonantiis sive harmoniis musicis*, contra vulgarem opinionem. Ibid. 1581. 8.

Leodium ab Avunculo Torrentio, tunc ibidem Vicario generali evocatus,

dum summis caniculæ ardoribus æstûs temperandi gratiâ Mosæ se committit, natando periit anno 1581, vix annos 30. natus. Sepultus in Ecclesia Collegiata D. Martini, in qua Canonicatum obtinuerat. Positum ei fuit hoc Epitaphium.

TRISMEGISTO ORBIS SERVATORI.
Dardanidæ, Ausonii, Gandenses, Musica, Phœbus,
Multiscii flêrunt tristia fata PAPI:
Qui cum plus nimio malefidis credidit undis
Corpus, abit Mosæ sub vada cesa miser.

ANDREAS PAPIUS, Gandensis,
Hujus Ædis Canonicus,
Utriusque Linguæ peritiss.
Musicus & Poëta optimus,
Magni illius Lævini Torrentii
Antverp. II. Episcopo
Nepos & alumnus,
Dum syrios pertæsus ardores,
Ad lontigerorum turrim
Aquæ silenti se committit,
Meando, remeando, tandem fatiscens
Occidit, Id. Julii CIↃ. IↃ. LXXXI.
Triduo post hîc sepultus.
Vivat, & æthereâ luce fruatur.
Hoc PAPIO *posuit* JANUS *collega* GUILELMUS.

ANDREAS PEVERNAGE,

Flander Cortracensis, artis musicæ coriphæus, & in æde primaria Antverpiæ phonascus. Vir ad modestiam factus, & totus candidus, , quæ in musicis mirêris (quibus cum leviusculis notis annata levitas videtur.) Composuit, teste Swertio in Athenis Belg.

Cantiones Sacras, quas *Moteta* vocant, & *prophanas*, 4. 5. 6. 7. 8. vocum; typis Plantini anno 1578. & Phalesii anno 1591.

Collegit *Harmoniam Cœlestem*, ex excellentissimis musicis, typis Phalesii.

Diem extremum clausit Antverpiæ, ibique sepultus, in Ecclesia Cathedrali B. M. V. hoc Epitaphio:

M. ANDREÆ PEVERNAGIO,
Musico excellenti,
Hujus EcclesiæPhonasco,
Et Mariæ filiæ,
Maria Haecht Vidua & FF. mœst. poss.
Obierunt hic XXX. Julii, ætat. XLVIII.
Illa 11. Febr. ætat. XII. CIↃ. IↃ. LXXXIX.

* * *

Joannes Bochius S. P. Q. Antverpiensi à Secretis, amico magno hos versus lusit ex tempore:

Laudibus Ismarium divinis Græcia Vatem
Ornat, ut indomitas flexerit arte feras;
Blandaque Dircæas animarunt cantica rupes,
Fecit & Ogygios condere musa lares.
Delphinus positâ juvenem feritate recepit,
Dum canit in medio naufragus ille mari.
Lesbius, ut fama est, modulis Terpander amænis
Spartanos potuit conciliare truces.
Hermogenem jactant alii; nos vincimus omnes,
Andrea, Musæ laudis honore tuæ.

ANDREAS RANTER,

Frisius, è germanico librum *adversus Judæos à Joanne Pefferkornio* scriptum, ad Maximilianum Imperatorem latinè reddidit. Coloniæ, 1510. typis Henrici de Nussia.

ANDREAS SCHOTTUS,

Francisci filius, Francisci Frater, Antverpianus, è Societate Jesu, nascitur anno 1552. pridie Idus Septembris. Puer Lovanii Philosophiæ Peripateticæ operam dedit in Castrensi Gymnasio, & Rhetoricas præceptiones ibidem tradidit. Discipulus tum illi *Petrus Pantinus*, quem postea ἀποδημίας & peregrinationis suæ comitem Duaci, Lutetiæ, atque in Hispania habuit. Ipse *Cornelio Valerio* ac *Theodorico*

Vico Langio, hoc Græcæ, illo Latinæ, in Collegio Trilingui, linguarum Professoribus; atque amicis *Justo Lipsio*, *Ludovico Carrione*, *Suffrido Petro*, *Popmannis* fratribus, *Guilielmo & Theodoro Canteris*, aliisque familiariter usus est.

Anno 1576. direptâ ac fœdatâ ferro flammisque Antverpiâ, Duacum venit, & in familia vixit Illustris Viri Philippi Lanoii Turquoini Toparchæ, ad quem elegantissima atque aurea, de peregrinatione utiliter instituendâ, Justi Lipsii est epistola, cuique *Schottus* Sextum Aurelium Victorem de Viris illustribus inscripsit.

Duaco Lutetiam concessit, in familiamque adscitus *Augerii Busbequii* Ferdinandi & Maxæmiliani II. Cæsarum apud Solimanum Turcarum Imperatorem Ex-Legati, acceptum ab eo lapidis Ancyrani fragmentum (in quo breviarium est imperii Augusti) è Galatia allatum, primus edidit.

Hîc amicos repperit, iisdem deditos studiis, *Claudium Puteanum*, *Jos. Scaligerum*, par fratrum *Petrum & Franciscum Pithæos*, *Joannem Passeratium*, *Nicolaos Fabrum & Guilonium*, *Papirium Massonum*, ceterosque. Biennio lapso, in Hispanias à parente missus, *Eliam Vinetum* Burdigalæ de viâ salutavit.

Hæsit primùm Madriti in aula, post Compluti menses octo substitit. Inde anno 1580. Toletum se contulit, itineris comitem nactus Reverendissimum *Guilielmum Lindanum*, Ruræmundensem Episcopum, ad lustrandas urbis & Ecclesiæ reliquias. Hîc Alvaro Gometio innotuit, Græcarum litterarum Professori: quo vita functo, *Schottus* Salmanticâ evocatus, favente *Antonio Covarruviâ*, Didaci fratre, ac superatis competitoribus, Cretensi uno & duobus Hispanis, cathedram obtinuit, atque à *Gasparo Quiroga* Cardinale & Archiepiscopo Toletano in familiam vocatus, eidem toto triennio adhæsit, & simul Græcas docuit litteras. Erat tunc Garsiæ Loyasæ à Bibliothecis *Pantinus*, ac *Schotti* in Professione Toletana successor: qui nascente Academiâ Cæsaraugustanâ, eodem evocatus, Rhetoricas præceptiones & simul græcam tradebat linguam.

Præerat tum Ecclesiæ Tarraconensi Archiepiscopus *Antonius Augustinus* J. U. D. quocum *Schottus*, dum à negotiis publicis curisque Ecclesiæ integrum illi esset, communia habuit studia, & de studiis colloquia. Atque ex illius ædibus in Societatem Jesu, voti reus pro salute patriæ concepti, commigravit, salutis anno 1586. ipso Paschatis festo die, postridie Nonas Aprilis, ac sacræ militiæ tirocinia Cæsaraugustæ posuit.

Ex Hispania dein in Italiam trajecit, & Romæ, Superiorum jussu, Oratoriæ artis explanandæ provinciam accepit, translato ad vitam meliorem Francisco Bencio. Triennio ibidem exacto, in patriam postliminio rediit, quæ deinceps illi felicis atque honestæ ἀποδημίας vitæque statio fuit.

Multa scripsit, & ab aliis scripta eruit, recensuit, Latioque donavit: cujusmodi sunt,

In *Scriptorem de Viris illustribus Notæ* uberiores. Duaci, 1577. 4.

In *Sexti Aurelii Victoris Historiam Augustam*, à se primò erutam editamque; & in ejusdem *Epitomen*, typis Plantini, 1579. 8.

In Æmilium Probum sive *Cornelium Nepotem de Vita Impp. Græcorum* Francofurti apud Marnium, 1600. fol.

In *Pomponium Melam de situ orbis*; additis & Parallelis eorum, quæ *Mela* ex *Herodoto* descripsit. typis Plantini, 1582. 4. item Helmstadii 1635.

In *Senecæ Rhetoris Controversias & Suasorias*, græcis lacunis expletis. typis Commelini. 1603. & Parisiis 1606. fol.

In *Valerii Flacci Argonautica*. Coloniæ Allobrogum, 1617. 8.

Vitæ comparatæ Aristotelis & Demosthenis, Olympiadibus ac Præturis Atheniensium digestæ. Augustæ Vindelicorum, typis Christophori Mangi, 1603. in 4.

Laudatio funebris Viri Clariss. Antonii Augustini, Archiepiscopi Tarraconensis: typis Raphelengii, 1586. 4. Extat etiam cum notis Stephani Balusii ad Dialogos Augustini, pag. 587.

Vita Jacobi Laynes, Societatis Jesu Præpositi Generalis II. Item

De Vita & Scriptis Alphonsi Salmeronis: ex Hispanico *Petri Ribadeneiræ*. Coloniæ apud Mylium, 1604. 12.

Vita Francisci Borgiæ, Societatis Jesu Præpositi Generalis III. ex Hispanico ejusdem *Ribadeneiræ*. Ibid. 1603. 12. & Antverpiæ typis Trognesii in 8. cum *Ratione concionandi*, *Borgia* auctore, *Schotto* interprete.

De bono Silentii Religiosorum & sæcularium libri II. 1619. 12.

De sacris & Catholicis S. Scripturæ Interpretibus. Coloniæ apud Joannem Kinckium, 1618. 4.

Adagialia sacra Novi Testamenti græcè & latinè selecta Antverpiæ 1629. 4.

Litteræ Japonicæ anno 1610 & 1611. ad P. Aquavivam Societatis Generalem scriptæ, ab eo ex lingua etrusca latinè redditæ, 1615. 8.

Tullianarum Quæstionum, de instauranda Ciceronis imitatione libri IV. typis Plantini 1610. quibus quintus postea accessit, hoc titulo, *Cicero à calumniis vindicatus*.

Observationum Humanarum libri V.

Nodi Ciceroniani, *Variorumque* libris IV. enodati.

In *Procli Chrestomathiam Poëticam*, Interprete *Schotto*, *Notæ* uberiores. Simul edita Antverpiæ apud Gasparum Bellerum, 1616. 4.

Tabulæ rei Nummariæ Romanorum Græcorumque, *ad Belgicam Gallicamque monetam revocatæ*: ex Budæo, Agricola & Ciacconio; cum brevi Catalogo eorum, qui apud græcos latinosque de ponderibus mensuris & re Nummaria scripserunt. Ibid. apud Gerardum Wolffchatium 1615 8.

Photii Constantinopolitani Bibliotheca, sive Censura atque Excepta lectorum à Photio librorum, *Schotto* Interprete & Scholiaste. Augustæ Vindel. 1606. & Lugduni, 1611. fol.

Zenobius, *Diogenianus*, *Suidas*, *Paræmiographi*, similiter è græco versi, cum Scholiis parallelis. typis Plantini, 1611. 4.

S. Basilii Magni Opera, *Epistolis & Notis* aucta, 1616. fol. apud Belleros fratres.

S. Cyrilli Commentarii in Pentateuchum, græco-latini.

S. Isidori Pelusiotæ Epistolæ propè sexcentæ, è Bibliotheca Vaticana erutæ; Græcè typis Nutii, Antverpiæ 1623. Latinè *Schotto* interprete, Romæ 1629. typis Francisci Corbelletti.

Gasparis Berrerii, Lusitani, *Censura de Pseudo-Beroso*, *Manethone Ægyptio*, aliisque à Joanne Annio Viterbiensi editis, è Lusitanica lingua latinè reddita, exstat Tomo II. *Bibliothecæ Hispanicæ*; *à Schotto* adornatæ, & à Marnio Francofurti 1608. 4. editæ. In qua etiam *Vitæ* sunt *Ferdinandi Nonii Pintiani*, *Petri Ciacconii*, aliorumque, ab eodem *Schotto*.

Hispaniæ illustratæ, *seu rerum Urbiumque Hispaniæ*, *Lusitaniæ*, *Æthiopiæ & Indiæ scriptores varii*, *partim editi primùm*, *partim aucti & emendati*. Francofurti apud Claudium Marnium in fol. IV. vol. quorum duo priora anno 1603. tertium 1606. quartum 1608. prodiêre. In his signanter *S. Isidorum* Hispalensem Episcopum *de Viris illustribus*, Notis illustravit.

Præterea ejusdem *Schotti* curâ atque

industriâ prodiêre : *B. Ennodii*, Ticinensis Episcopi Opera, è MSS. emendata. Tornaci, 1610. 8.

Favonii Eulogii Carthag. in Somnium Scipionis Ciceronis Disputatio. Antverpiæ 1613. 8.

Stephani Winandi Pighii Annalium Romanorum Fastorum Tomus II. & III. demandatâ eâ curâ ab auctore ultimis Tabulis eidem *Schotto*. typis Plantinianis 1615. fol.

Huberti Goltzii Sicilia, *Magna Græcia*, *& Insulæ*, cum *Notis Schotti* : itemque *Fasti Siculi*, ad Capitolinos emendati. Ibidem typis Henrici Aertsenii, 1617. & 1618. fol.

Antonii Augustini Antiquitatum Romanarum Hispanarumque in Nummis Veterum, *Dialogi* XI. Latio donati; auctique duodecimo *Schotti*, *de Prisca Religione*, *ac Diis Gentium*. Ibid. 1617. fol.

Philothei Angli de mundi contemptu libellus aureus, à *Schotto* primùm editus. Ibid. 12. apud Bernardum Gualterum.

Claudiani Mamerti de statu animæ libri III. Notis aucti : & *Pontius Paulinus* castigatus. Ibid. 1618. in Bibliotheca Patrum.

Joannis Rosini Antiquitates, capitibus III. auctæ; videlicet *de Familiis Roman. de Tribubus*, *deque festis Diebus ac Ludis*, è Calendario.

Catalogus Scholasticorum Theologorum, *seu Interpretum S. Thomæ* 4. Coloniæ prodiit 1618.

Index Authorum Romanorum, *externorum & Medicorum*, *qui à Plinio in naturali Historia citantur*; *item Græcorum Latinorumque*, *qui de ponderibus*, *mensuris*, *ac de Re Nummaria scripserunt*. 8. Antverpiæ 1616.

Epistolarum Pauli Manutii libros XIV. Coloniæ 1624. & *Ludovici Granatensis Opera* 1628. evulgavit.

Moritur Antverpiæ tenasmo, anno 1629. IX. Kal. Februarii, ætatis anno 77. qui est climactericus major.

Vitæ suæ decursum ipse *Schottus* amicorum rogatu, paucis ante obitum mensibus propriâ manu descripsit, legebaturque apud Gasparem Gevartium J. C. Antverpiæ, atque ex ore ejusdem ferè desumpta sunt, quæ hîc superiùs scripta sunt.

Encomium alterum R. P. *Andreæ Schotti*, cum quibusdam animadversionibus, lege in Notitia Litteraria P. Niceron Parisiis editâ, Tomo XXVI. pag. 61.

ANDREAS SILVIUS,

Vulgo Du Bois, Marchianensis in Flandria Cœnobii Benedictini Prior, hortatu & jussu Petri, primùm Cisterciensis Abbatis, post Episcopi Atrebatensis, scripsit

De rebus gestis, *& successione Regum Francorum*, ex familia *Merovingica*, libros III. quos *Raphael de Bello-Campo*, ejusdem Monasterii Religiosus, variis Notationibus Appendicibusque illustratos, edidit titulo *Synopseos Franco-Merovingicæ*. Duaci, 1633. 4. typis Petri Bogardi.

Historiam vitæ & Miraculorum S. Rictrudis : nam illius auctorem & stylus & temporis ratio arguit fuisse *Andream Silvium*, teste eodem Raphaele, & anno 1168. vixisse constat ex libro II. cap. XXIV.

Obiit Silvius anno 1194. mense Februario, octogenario major.

ANDREAS A STREITHAGEN,

Mertzenhaussiæ prope Juliacum familiâ non ignobili oriundus, prima litterarum tirocinia Juliaci fecit, ac reliquum deinde cursum Coloniæ absolvit. Inde Heinsbergam à Collegio Canonicorum evocatus, regimen Scholæ atque organi ibidem suscepit : quam provinciam totos 30. annos, & am-

pliùs, firmis semper lateribus, sustinuit. Vir in omni scientia egregiè versatus, potissimùm tamen in Poëtica, Musica cùm harmonica tum organica, atque Arithmeticæ parte difficillima, quam Algebram vocant. Scripsit

De Diva Virgine Aspri-Collense, Justi Lipsii fidem secutus, libros IV. versu elegiaco, puro & eleganti.

Libellum Chrono-dystichorum.

Echonem miscellaneam. Coloniæ, apud Joannem Kinckium, 1622. 12.

Epigrammata, *Vitam S. Gangulphi*, *Paraphrasin Psalmorum Davidicorum*, aliaque. Filium reliquit *Petrum à Streithagen*, civem & Canonicum Heinsbergensem, Musicum, Poëtam, Historicum, librisque editis clarum.

ANDREAS DE TRAJECTO,

Monachus Ordinis S. Benedicti, Cœnobii Spanheimensis, Congregationis Cluniacensis, scripsit, recensente Trithemio Spanheimensi Abbate,

Soliloquium hominis ad Deum, librum I. *Dum olim divina*, &c.

De Profectu virtutum librum I. *Egressus forsan* &c.

De Abstinentia carnium. Tuæ fraternitatis &c.

De Usu Floccorum.

Collationes, *Epistolas & Carmina*: omnia hactenus incognita.

Obiit anno Domini 1445. in Cœnobio Spanheimensi.

ANDREAS TRICQUET,

Malbodiensis Hanno, annos natus 26 & jam Sacerdos, Societatem Jesu amplexus est anno 1618. Octuagenario major è vita migravit Tornaci die 18. Septembris 1668. Scripsit gallicè

Vitam S. Aldegundis Virginis, Malbodiensium Patronæ; prodiit in 4. Tornaci 1666. editio septima.

ANDREAS LE VAILLANT,

Duacenus, S. T. B. Canonicus Regularis Ordinis S. Augustini in Monte S. Eligii, juxta Atrebatum, Monasterii sui Prior per annos 25, & unico anno Abbas. Dedit vernaculo idiomate

Historiam ejusdem Monasterii, cum Serie Abbatum.

Fato præreptus est 10. Maii 1625, ætatis anno 57; cum Ecclesiam variis donariis exornasset; sed propter infirmam valetudinem benedictionis solemnia suscipere non potuit.

ANDREAS VALLENSIS,

Vulgo DEL VAULX, Andanâ, Comitatûs Namurcensis municipio, oriundus, prima juventutis ac litteraturæ spatia decurrit Leodii. Hinc Duacum ablegatus, Philosophiam in Marchianensi ibidem Collegio biennii spatio didicit, totoque septennio docuit, atque interim in Jurisprudentia eos progressus fecit, ut Collegio Baccalaureorum J U. nomine Fisci ac Decani fuerit præfectus.

Lovanium accitus anno 1598. post annos aliquot Philosophicæ Professioni in Castrensi Pœdagogio impensos, anno 1607. Regiis auspiciis Decreta prælegere cœpit, Doctorque J. U. & Canonum Professor Ordinarius anno 1610. die 28. Septembris renunciatus fuit, Collegam nactus *Henricum Zoesium*, Amersfortium, suis quoque scriptis & eruditione celebrem. Collegio item Winckeliano annis tredecim præfuit.

In docendo assiduus erat, in consulendo ac judicando syncerus, totus candidus, bonus ac modestus: ad illustriorem etiam fortunam reservatus; sed à Scholis Academicis abduci nunquam potuit: nullibi jucundiorem libertatem, quam in studiis constituens,

ANDREAS VESALIVS
Edme de Boulonois, fecit

Edidit insigne opus, Scholæ & Foro accommodatum

Paratitla, sive *Summariam & methodicam Explicationem Decretalium D. Gregorii Papæ IX.* Lovanii typis Cornelii Coenesteinii, 1628. 1632. 1640. & Antverpiæ apud Bellerum eodem anno in 4. & aliàs.

De Beneficiis libr. IV. Opus posthumum, primò prodiit Mechliniæ 4. 1646, curâ Nepotis ejus *Andreæ Delvaux*, J. U. L. in supremo Consilio Advocati.

Symbolum sibi assumpserat: PURPURAM SAPIENTIA PERFICIT. Reliquit & quosdam Tractatus ineditos, qui apud consanguineos delitescunt: videlicet

Commentaria in omnes Gratiani distinctiones.

Responsa in Jure Canonico.

Tractatus de Decimis.

De immunitate rerum Ecclesiæ.

De Legibus.

De consuetudine.

De potestate Concilii universalis.

De Dispensationibus.

Responsa in Jure civili.

Tractatus de Empto, Vendito, Locato & Conducto.

Communes contra Communes &c.

Moritur Lovanii anno 1636. die XXVI. Decembris, in Divi Petri ad Aram Virgini Dei-paræ sacram depositus.

ANDREAS VERMAEDIUS,

Arnhemius, Gelder, Societatis Jesu, multis in ea perfunctus laboribus, Coloniæ, Spiræ, & alibi; demum anno 1603. ætatis 58. Spiræ decessit. Ejus legitur

Epistola ad Justum Calvinum, quâ novem ipsius Quæstionibus de Fide respondet; inter Epistolas Catholicas ejusdem Calvini, Moguntiæ anno 1601. excusas.

ANDREAS VESALIUS,

(Sic dictus, à Wesalia, Cliviorum opido, unde *Andreæ* origo, è *Wittingorum* familia) natus est Bruxellis, anno à salute parta 1513. pridie Kalendas Majas, patre *Andrea*, avo *Everardo*, atavo *Joanne*, abavo *Petro*, omnibus primi nominis Medicis. Nam *Everardus* patris sui *Joannis*, apud Mariam Burgundam, Maxæmiliani I. Imperatoris conjugem, in medendo vices juvenis adhuc obire cœpit, & annos nondum natus XXXVI. vivere desiit. *Joannes* verò Medicinam Lovanii in extræmo senio, ætateque ad aulam ineptâ, docuit. Is autem *Petrum* habuit parentem, & ipsum non incelebrem Medicum.

Andreas noster juvenis Lovanii, Coloniæ, Parisiis, Medecinæ operam dedit, nactus hìc præceptorem *Jacobum Silvium*, eruditissimum & celeberrimum artis Medicæ Professorem. Ab illo institutus, ingenio & labore, ad summa mox pertigit. Anno enim 1537. Patavii publicus Anatomes Professor & Archiatros Cæsareus, mox Anatomicorum princeps audiit, in infirma adhuc ætate, at firmato formatoque judicio; adeò ut *stupendum naturæ miraculum* non injuriâ à Gabriele Fallopio fuerit appellatus.

Postea Pisis docuit, octingentorum coronatorum stipendio, auspiciis Cosmi Medicei, Tuscorum Ducis, in cujus etiam aula aliquamdiu vixit.

Vixit & Venetiis, atque anno 1546. unà cum Bernardo Navagerio Reipublicæ Venetæ Oratore ad Ratisbonensia Imperii Comitia profectus fuit. Vixit & Basileæ, ibique in Theatro anatomico artis & industriæ suæ specimen sceleton reliquit, uti in publicis illic Inscriptionibus memoratur. Scripsit latinè, annos vix natus XXVIII.

opus admirandum, & figuris excellentissimis adornatum,

De Humani corporis Fabrica, libris VII. Basileæ 1543 & 1554. Venetiis 1568. & 1604. Amstelodami 1617. & 1640. fol. Germanicè Norimbergæ, 1551. Gallicè Parisiis typis Andreæ Wechelii, 1569. fol. Epitomen operis ejusdem excudit Basileæ Joannes Oporinus, celebris ibidem Typographus.

Examen Observationum Anatomicarum Gabrielis Fallopii. Venetiis 1564. 4.

Chirurgiam magnam, à Prospero Bergarutio editam, unà cum instrumentorum Chirurgicorum formis. Venetiis 1569. 8.

Paraphrasin in librum IX. Rhasis Arabis, de Affectuum singularum corporis partium curatione. Basileę, 1537. 8. 1551. 16. Witenbergæ, 1587. 8. typis Cratonianis.

Epistolam, de Vena axillari dextri cubiti in dolore laterali secanda, Basileæ 1539.

Item alteram, *de Ratione propinandi radicis Chinæ decocti.* Lugduni 1547. 16. edente fratre ejus *Francisco*, Venetiis Basileæ & alibi. In qua etiam ad *Jacobi Silvii* sententiam respondet de Anatomes ratione; *Vesalius* enim contendit, nimium Galeno fidendum non esse, quippe quem non homines, sed alia animalia secuisse asserat.

Prodiit denique manu ejusdem emendata translatio libri *Galeni de Venarum arteriarumque sectione*, Venetiis cum Galeni Operibus, apud Juntas.

Aulicæ tandem vitæ atque uxoris jurgiosæ rixarum pertæsus *Vesalius*, visendæque Palestinæ studio ac religione ductus, unâ cum *Malatesta Ariminensi*, Cyprum indeque Jerosolymam adiit. Tempestate in Zacynthum Insulam, ad patriam reversurus ejicitur, ibique mortem Medicus effugere non potuit. Conditus est in eâ insula, in templo *B. Mariæ*, cum hac simplici Epigraphe:

ANDREÆ VESALII,
Bruxellensis, tumulus,
Qui obiit Idibus Octobr. MDLXIV.
Ætatis suæ LVIII.
Cum Jerosolymis rediisset.

Justus Ricquius Gandensis C. R. & Canon. hoc illi etiam scripsit Epitaphium.

Vesalii cineres, venerandaque gentibus ossa,
Quisquis remotâ contueris Insula,
Qui jacet incultis nemorosa Zacynthos arenis,
Gradum, Viator, & laborem sistito,
Naturæ hîc genium, finemque extremaque rerum
Vidisse credens, cætera insanus labor.

Porro *Andreæ Vesalii Opera omnia, Anatomica & Chirurgica*, denuò prodierunt fol. 2. vol. cum figuris Lugduni Bat. 1725. curâ *Hermanni Boerhave*, Med. Doctoris.

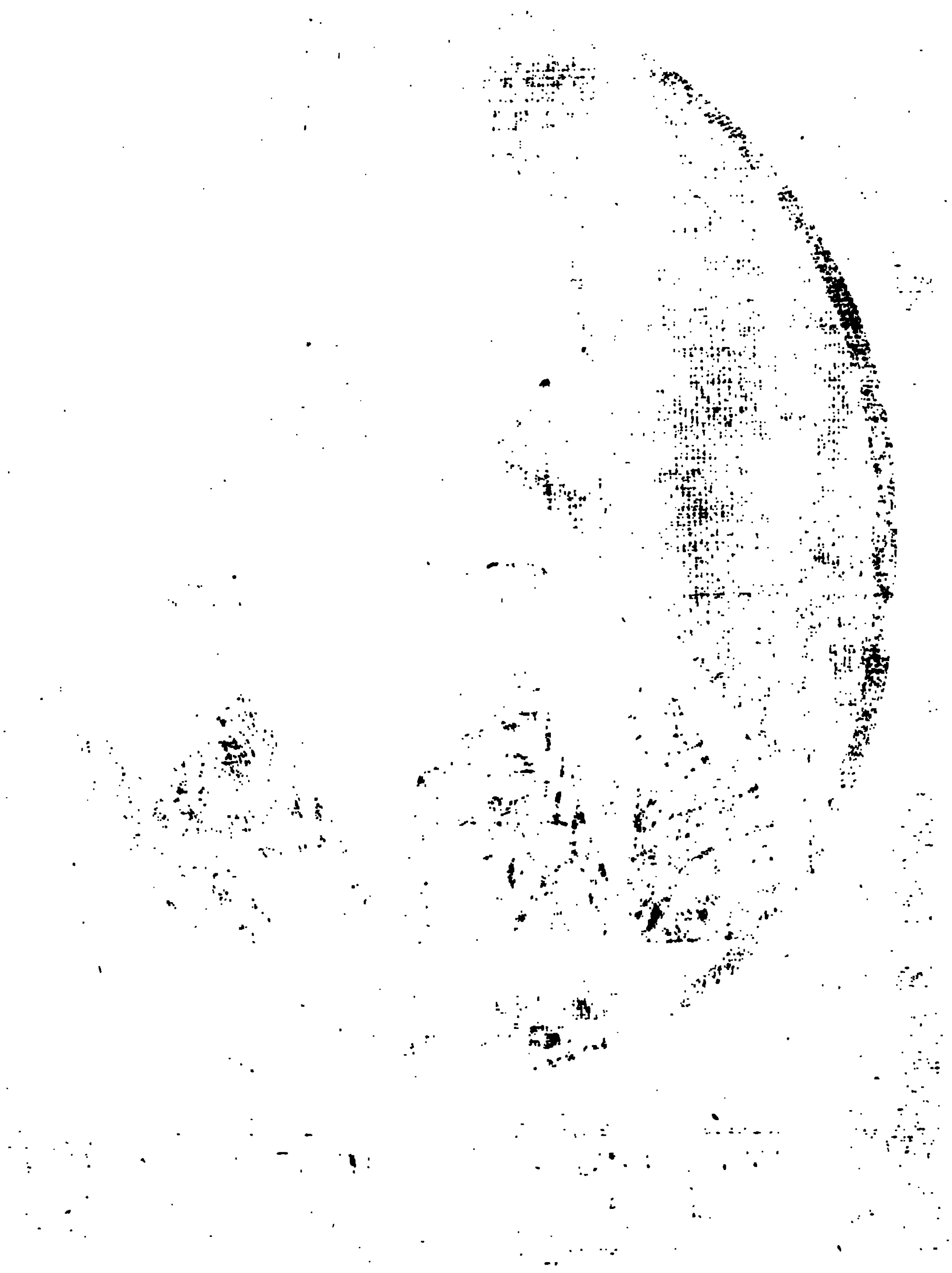
Plura de eo vide in Lindenide renovato, & in Notitiis litterariis Niceronii, Tomo V. pag. 135. Elogium ejus olim quoque contexuêre, *Miræus*, & in libro de claris Medicis *Petrus Castellanus*, post *Petrum Bizarrum* Genuensem in belli Cyprii Historia. Quin & ipse *Vesalius*, de vita & majoribus suis alibi prefatur.

ANGELINUS GAZÆUS,

Atrebas, è Societate Jesu, *Alardi* & *Nicolai* frater, lusit insigni & ingenii & stili acrimoniâ, *Pia Hilaria*, Jambis expressa, & *Elegias* aliquot, quas inter *de Angelo Tutelari* excellit. Duaci, 12. typis Belleri, & auctiùs Antverpiæ typis Plantinianis 1629.

Accessit *Piorum Hilariorum* tomus alter, Insulis 1638. 12.

Octuagenario major decessit Valencenis Kal. Martii 1653.

ANNA MARIA A SCHURMANS.
AN. ÆTAT. XXXIII. CIↃ.IↃ.CXL

ANIANUS COUSSERE,

Casletensis Flander, ex Monacho ac Præposito Winocibergensi Ordinis S. Benedicti, electus Abbas Aldeburgensis juxta Brugas anno 1451; Vir piùs ac doctus, magnusque hujus Cœnobii benefactor, cujus & Ecclesiam à fundamentis restauravit. Migravit ad meliorem vitam secundo Kalendas Junii 1462. sepultus in choro illius Ecclesiæ. Scripsit

Chronicon universale ab origine mundi, usque ad annum 1457. lectum fuit MSS. in Bibliotheca Aldeburgensi.

ANNA BYNSIA.

Virgo Antverpiensis, ac Ludimagistra: quam morum castitas, Religionis orthodoxæ atque Romanæ tuendæ zelus, & rythmica, ut vocant, poësis celebrem fecerunt, etiam apud exteros, postquam *Eligius Eucharius* libros XVI. Rythmorum ejus theutonicorum (quorum altero in Lutherum & illius asseclas acriter invecta est,) versibus Latinis expressit.

Hieronymus Clichtoveus S. Theologiæ Licentiatus scribens ad Lævinum Crucium, epistolâ, quæ præmittitur hujus Parænesi ad Potentatus Christianos &c. *Gaudeo sanè*, inquit, *Musas divino famulari ac inservire cultui: & quod* Anna Bins, *virgo pudicissima, ac Rhetor nostras Antverpiæ egit in Lutherum, & illius asseclas, vernaculâ linguâ, suaviterque sonantibus rythmis, id Crucium uberiùs, & multò quidem efficaciùs, carmine tentasse latino.*

Arte pares Lesbis Sappho & mea BYNSIA, *distant*
Hoc solo: vitia hæc dedocet, illa docet.

ANNA MARIA A SCHUERMAN,

In Diœcesi Coloniensi honestis parentibus, sed à Religione Catholica alienis, nata. Ab ipsa, uti videtur, adolescentiâ, in morum honestate educata, ac humanioribus litteris impensè dedita, postea ingressa Philosophiæ fontes, ipsaque etiam Theologiæ Calvinianæ principia, celebris Musæ nomen inter suos acquisivit. Unde crescente famâ, cum eminente doctrina sexûs feminei, miraculum seu naturæ prodigium, ob ingenii stupendi fœcunditatem, apud Batavos deprædicabatur. Pari digna laude, ob ingentem & inauditam linguarum cognitionem: nam (quod fermè inauditum est) nullam sive Orientalem, sive Occidentalem ignorabat. Præ ceteris callebat Hebraïcam, Chaldaïcam, Syriacam, Turcicam, Græcam, Latinam, Gallicam, Anglicam, Italicam, Hispanicam, Germanicam, ac Belgicam; eratque in omnigenæ litteraturæ studio versata.

Quæcumque etiam manu confici ac mente concipi poterant, ipsa tenebat; ac signanter picturam, sculpturam, ac phrygionicam artem, aliasque quæ sunt mulierum curæ. Hinc etiam contigit, ut dum omnium esset admirationi, litterarum commercium contraxerit & amicitiam cum doctissimis plerisque Viris, qui tunc per Europam claruerunt.

Quin & celeberrimæ Reginæ, Ludovica Maria Gonzaga Uladislai IV. Poloniæ Regis conjux, dum anno 1645. in Poloniam profecta est, & Christina Suecorum Regina, dum relictâ Sueciâ Romam progrederetur, selectam hanc Virginem Annam Schuermanam, Ultrajecti salutarunt, ejusque eruditionem admiratæ sunt.

Postremis vero vitæ suæ annis, pseudo-principiis *Joannis de Labadie* ejusque hypocrisi delusa, dum ille nil nisi vitam Apostolicam deprædicare videbatur; in eosdem errores incidit Anna Schurman; publicè asserens, se op-

timam partem elegisse, veramque Dei Ecclesiam tandem reperisse. Quin & Sereniss. Principem Palatinam *Elisabetham* in eandem sectam induxit, quæ & protectrix primaria errantium Labadistarum apud Batavos evasit. Hinc quidam è primariis Calvinistarum Ministris hoc novum Schurmannæ delirium Oratione typis editâ publicè deploravit, atque Lucifero de cælo decidenti, seu Angelorum lapsui æquiparavit. Eandem Historiam refert P. Niceron in Notitiis Litterariis Tomo XVIII. pag. 400.

Obiit celebs, in loco dicto Wyvert in Frisia, anno 1678, ætatis 71. eruditorum encomiis celebrata. Scripsit eleganti stylo latino

De vitæ humanæ termino Responsum ad Joannem Beverovicium, Medecinæ Doctorem 4. Lugduni Batavorum 1639. Prodiit etiam idiomate Batavico Dordraci in 4. 1639.

Dissertationem de ingenii muliebris ad doctrinam & meliores doctrinas aptitudine. 8. Lugduni Batavorum 1641. cum Epistolis aliquot de eodem Problemate.

Grammaticam Æthiopicam adscribit huic eruditæ mulieri P. le Long in sua Bibliotheca Sacra Tom. II. pag. 1196, dicitque authographum illius extitisse Grypswaldiæ in Bibliotheca Joann. Frider. Mayeri.

Epigrammata Latina varia, aliaque Poemata.

Epistolas varias Latinas, Gallicas, Hebraicas, Græcas & Arabicas, ad Clarissimos sui temporis Viros. Cuncta ejus Opuscula repetitis vicibus Trajecti ad Rhenum, Leydæ & alibi edita prodierunt: sed Romæ per S. Congregationem Indicis prohibita sunt.

VENER. MATER ANNA A Sto. BARTHOLOMÆO,

Nata apud Hispanos Kalendis Octobris 1549. in Regno Castellæ veteris haud procul ab Abula Civitate Episcopali; à teneris annis relicto sæculo, Seraphicam Matrem Theresiam zelo ac pietate imitata, inter primas Abulensis Conventûs Moniales ab eâ recipitur. Fuit isti comes & adjutrix individua; cujus vitam & acta prorsus mirabilia scripto redegit. Quin & ipsa S. Mater de ea dicere solebat: *Ego famam, Anna opera sanctitatis habet.* Ac tandem anno 1582, die 4. Octobris, inter ejus brachia piissimam animam Deo creatori reddidit.

Ex Hispania in Galliam evocata, unà cum V. M. *Anna à Jesu*, (ductore præcipuo Petro Berullio Oratorii Gallicani Fundatore, dein S. R. E. Cardinale dignissimo) prima electa est Priorissa novi Carmelitanarum Virginum Cœnobii, auspiciis Regiis apud Pontisaram instituti, ac paulò post Parisiensi Cœnobio præfecta. Hinc à Serenissimis atque piissimis Principibus Alberto & Isabella evocata in Belgium, inchoavit anno 1611. fundationem Conventûs Monialium Carmelitanarum Antverpiæ; ubi & vivens virtutum excellentiâ, mortua verò miraculorum gloriâ claruit, de quibus ultra centum à Reverendissimo Episcopo *Joanne Maldero*, paucis annis post ejus decessum approbata fuêre. Inter cætera Urbem Antverpiensem anno 1622, ejusque arcem anno 1624, illius meritis & intercessione ab iteratis hostium Batavorum insidiis liberatam ferunt.

Obiit autem Antverpiæ die 7. Junii, SS. Trinitati sacrâ, anno 1626. ętatis suæ 76. professionis 57. Agitur nunc apud SS. Dominum Clementem XII. Pont. Max. ut hæc Venerabilis Mater (cujus etiam temporibus nostris plura nova innotuerunt Miracula) quamprimum Beatarum Virginum Fastis adscribatur. Scripsit in Hispania *Vitam ac res gestas Seraphicæ Matris suæ Theresiæ.*

Scrip-

Scripsit & jussu superiorum *Vitam propriam, ac mirabilia quæ in ea operatus est Dominus*; uti *& Instructiones, seu Monita sua ad Moniales Antverpienses*; quæ primùm idiomate gallico Antverpiæ anno 1646. prodierunt; dein *cum auctario de morte ejus & miraculis, ac Vita quarumdam ejusdem Antverpiensis Cœnobii Monialium pietate illustrium* Bruxellis apud Joannem de Smedt, anno 1708. in 8.

ANSEGISUS,

Abbas Ordinis S. Benedicti, collegit anno 827.

Capitula Caroli Magni & Ludovici Pii Impp. ad secularem & Ecclesiasticam politiam spectantia, Libros IV. quos *Petrus Pithæus* primùm edidit Parisiis anno 1588. in 8. & multò auctiores, cum additionibus & Glossario, ibidem anno 1603.

Hæc autem omnia Capitularia, cum aliis aliorum Regum plurimis hinc inde comparatis Capitularibus, 2. in fol. Tomis evulgavit, collatis inter se compluribus MSS. exemplaribus, *Stephanus Balusius*, anno 1677. apud Franciscum Muguet, Typographum Parisiensem Regium.

Crediderunt plerique (atque imprimis Miræus & Valerius Andreas) Ansegisum hunc fuisse Abbatem Lobiensem in Diœcesi Cameracensi, persuasi authoritate Sigeberti, qui de eo ita scripsit ad annum 827. *Ansegisus Abbas Laubiensis, Edicta Imperatorum Caroli Magni & Ludovici Pii ad Ecclesiasticam Legem pertinentia, in duobus libellis expressit: item Edicta eorumdem, ad mundanam Legem pertinentia, in duobus æquè libellis digessit.*

Sed nullus antiquior *Sigeberto* reperitur, qui ista referat: imo Fulquinus vetustus author, qui Historiam Monasterii Laubiensis ante Sigebertum descripsit, nullam Ansegisi mentionem facit: uti nec illi, qui veterum Abbatum Laubiensium seriem dedêre.

Ita exactissimus *Balusius* in Præfatione suis præcitatis Capitularibus præmissâ, Num. 39. & 40. ubi ea adjudicat *Ansegiso* Fontanellensis seu S. Wandregisili Cœnobii in Normannia Abbati, qui floruit sub Carolo Magno & Ludovico Pio, mortuusque est anno 834. XIII. Kalendas Augusti. Plura vide apud *Joannem Mabillon* Sæc. IV. SS. Ordinis S. Benedicti Tomo I. pag. 630. &c.

ANSELMUS BOETIUS,

Vulgò *de Boodt*, Brugensis, Rodolphi II. Imperatoris Cæsareæque aulæ interioris Medicus, reliquit

Gemmarum & lapidum Historiam cum fig. Francofurti 1609. Hanc postmodum *Andreas Tollius*, Lugduno-Batavus, Medicus Doctor recensuit; figuris melioribus & Commentariis pluribus illustravit, & Indice auxit locupletiore. 8. Lugd. Bat. anno 1636, atque iterum 1647.

Item Tomis II. quibus *Symbola divina & humana Pontificum, Impp. Regum &c* Jacobus Typotius complexus est, adjecit tertium, Pragæ 1600. fol.

ANSELMUS,

Decanus ad D. Virginis Namurci, & Canonicus ac Scholasticus Leodicensis in D. Lamberti, claruit anno 1150. Rogatu Idæ, Cœnobii Cæciliani apud Colonienses Abbatissæ,

Episcoporum Leodiensium res gestas, ad sua usque tempora descripsit, à S. Theodardo ad obitum Wasonis Episcopi, qui in annum Christi 1148. incidit: quod Harigeri (cujus etiam historiam continuâ orationis serie scriptam in sectiones sive capita distinxit)

auctarium est; in quo nihil posuisse se scribit, Epistolâ ad Annonem Archiepiscopum Coloniensem, *nisi quod aut legisset, aut certâ fidelium personarum relatione didicisset, aut certè ipse præsens vidisset.*

Edita est hæc Historia, cum aliis ejusdem argumenti, studio *Joannis Chapeavillii*, Leodii, 1612. 4.

ANSELMUS,

Gemblacensis in Brabantia Cœnobii Abbas Ordinis S. Benedicti, *Sigeberti Gemblacensis Chronicon* ab anno 1112, quo Sigebertus obiit, ad annum 1135 deduxit. Inde usque ad annum 1149 Anonimus quidam: ad annum deinde 1225 Monachus Aquicinctinus similiter Anonimus protraxit: ediditque uno simul fasce colligata Aubertus Miræus, Antverpiæ 1608. 4. Verdussii typis.

Meminit *Anselmi*, & Chronici illius, magnum Chronicon Belgicum ad annum 1137. Anselmus, inquit, *octavus Abbas Gemblacensis Cœnobii hoc anno obiit, qui adhuc vivens, etsi corpore invalidus, tamen erga Dei cultum, & Scripturarum exercitium erat strenuus &c.*

Obiit autem 1138, aut circiter, anno 23. suæ Prælationis, VIII. Kalendas Martii.

Vide de eo plura apud Continuatorem Sigeberti, de Gestis Abbatum Gemblacensium.

ANSELMUS VAN HULLE,

Gandavensis, Serenissimi Principis Guilielmi Auriaci Hollandiæ Supremi Gubernatoris Pictor, author est hujus libri.

Pacis Antesignani, sive Icones Legatorum, plenâ potestate instructorum, qui nomine Pont. Max. Imperatoris, Regum & Rerum-publicarum ad Pacem universalem constituendam Monasterium Westphalorum & Osnabrugam convenerunt; magno studio ad vivum expressæ per Anselmum Van Hulle, cælo insigniorem hujus ævi Sculptorem Folio magno Antverpiæ 1648, & rursum 1691.

ANSO,

Monachus Benedictinus & post Abbas famosi Cœnobii Lobbiensis, ad fines Cameracensis ac Leodiensis Diœceseon; scripsit

Vitam S. Ursmari, ad prædecessorem suum Theodulphum: quæ à Rathério Veronensi Episcopo emendata, & à Surio Tomo II. est edita, tametsi mutila. Integra in Bibliotheca Lobiensi legitur: indeque inserta sæculo III. Benedictino per Mabillonium, & Actis SS. ad 19. Aprilis per PP. Hagiographos Societ. Jesu Tomo II. pag. 560.

Vitam S. Ermini, Episcopi & Abbatis Lobiensis; quæ & à Mabillonio & ab Hagiographis Societ. Jesu denuo evulgata est, ad diem 25 Aprilis, ut supra.

In quibus quidem libellis, ut testatur Fulcuinus Abbas in Chronico Lobiensi, *veritas historiæ, quantum à simplicis eloquentiæ viro describi potuit, amplectenda est.*

Diem obiit extremum, sub Carolo Magno, eodem, quo Imperator factus est, anno, teste Fulcuino, id est anno 800.

ANTONIUS ANSELMO,

Antverpiensis, J. U. Licentiatus in Academia Lovaniensi, in Patria Caussarum Patronus celeberrimus, suęque Urbis per plures annos Scabinus, & ibidem Curiæ Ecclesiasticæ Advocatus Fiscalis; in Consultationibus suis clarus ac solidus, in colligendis interpretandisque Edictis summè laboriosus. Obiit anno 1668. ætatis propè 80. Illius sunt hæc.

Placcaten, *Ordonnantien*, *Privilegien ende Instructien van de Hertoghen van Brabant*, *t' sedert het jaer* 1220. *mitsgaders diversche Tractaten*, *Confederatien*, *Verbintenissen*, *Alliantien ende Concordaten.* Fol. Antverpiæ 1648. 4. vol.

Codex Belgicus, *seu Jus Edictale*, *à Principibus Belgarum sancitum*; *è quatuor Tomis Edictorum*, *Antverpiæ & Gandavi editis*, *collectum.* fol. Antverpiæ apud Petrum Bellerum 1649.

Tribonianus Belgicus, *sive Dissertationes forenses ad Belgarum Principum Edicta.* fol. Bruxellis apud Balth. Vivien 1663. Ad calcem ejusdem libri extat Joannis Rommelii J. C. Brugensis, Dissertatio ad Articulum XIX. Edicti perpetui.

Commentaria ad perpetuum Edictum Sereniss. Belgii Principum Alberti & Isabellæ evulgatum 12 *Julii* 1611 *multis diversorum Senatuum Decisionibus & Magistratuum sententiis illustrata.*

Accedunt Interpretationes seu Decisiones ejusdem Edicti factæ per Consilium privatum &c. fol. Antverpiæ apud Petrum Bellerum 1656.

Consultationes seu Resolutiones & Advisamenta diurna, *ad Quæstiones à Consultoribus & litigantibus propositas*, *quæque in Episcopalibus nec non in sæcularibus & Curiis feudalibus usitatæ*, *& in praxi receptæ sunt. Accedunt varia Documenta concernentia Curiam Ecclesiasticam*, *& Casus in ea tractari solitos.* Fol. Antverpiæ apud Petrum Bellerum 1671.

Apud PP. Brigittinos in pago de Hoboken haud procul Antverpiâ extat hoc ejus Epitaphium.

„ In hac fossa conduntur ossa Nob.
„ Viri D. ANTONII ANSELMO J. U.
„ L. Advocati, & pluries Scabini,
„ quæ hîc præstolantur tubam Ar-
„ changeli sonantem: *Surgite mortui*,
„ *venite ad judicium Dei.* Humanas cu-
„ ras exuit anno sæculi decimi sexti
„ sexagesimo octavo, ætatis vero su-
„ pra climactericum majorem deci-
„ mo septimo, postquam annis 42
„ in utroque foro practicam judicia-
„ riam exercuisset. *Impares orimur*,
„ *pares morimur.*

R. I. P.

ANTONIUS ANTONIDES VANDER LINDEN,

Natus est Enchusæ apud Batavos, patre Henrico Antonide Lindano, viro inter suos celebri, Ecclesiæ in patria primùm Ministro, deinde in Academia Franekerana, inque ipsa ejus erectione Theologiæ Calvinianæ Professore publico. Ipse vero Gymnasii Enchusani Director, & postea creatus Medicinæ Doctor anno 1608. in eadem Franekerana Academia, Artem Medicam professus est in patria & Amstelodami. Obiit circa annum 1650. relictis sequentibus libris.

De monstrosis Vermibus, Observatio rara. Extat pag. 92. Tomi secundi Operum Adriani Spigelii, Bruxellensis. Amstelodami, apud Johannem Blaeu, 1645, in fol.

Physiologia, *explicans Res Naturales*, octo Libris, quorum I. *de Elementis.* II. *de Temperamentis.* III. *de Humoribus.* IV. *de Semine*, *& Sanguine menstruo.* V. *de Partibus.* VI. *de Calido innato & spiritibus.* VII. *de Anima*, *ejusque facultatibus.* VIII. *de Actionibus.* Quibus præmissa sunt Præcognita generalia in universam Medicinam.

Pathologia, *explicans Res Præter-naturales*, tribus Libris, quorum I. *Nosologica*, *seu de Morbis* II., *Ætiologica*, *seu de causis Morborum.* III. *Symbologica*, *seu de Symptomatis*, *& signis morborum.*

Methodi generalis cognoscendi, *prædicendi*, *curandique morbos*, Libri tres.

De Febribus, Liber unus.

De Capitis affectuum curatione, Liber.

De Oculorum affectuum curatione, Liber.

De Aurium affectuum curatione, Liber.

De Narium affectuum curatione, Liber.

De Oris affectuum curatione, Liber.

Observationum Medicinalium, Decades aliquot.

Loci Communes Medicamentorum Empiricorum, singulis ferè humani corporis à capite ad pedes usque partibus, applicatorum, ex probatissimis tum Veterum, tum Recentiorum Scriptis collectorum.

Synopsis Medicinæ practica, continens I. *Pharmacopœam* II, *Medicamentorum compositionem* III, *Medicamenta singulorum affectuum*.

Pharmacopœa, continens I, *Medicamenta simplicia*, *quorum usus Medico necessarius*. II, *Medicamentorum compositorum titulos*, *Autorumque nomina*, *qui ea describunt*. III, *Medicamenta*, *quæ parata in Pharmacopolio servari debent*.

Herbarius, continens simplicia ad Medicinam utilia.

De Thiriacæ Andromachi compositione Libellus.

Aphorismi Hippocratis novâ methodo dispositi, ac Commentario illustrati.

Ad Praxin Medicinæ Theoricam & Empiricam Gualteri Bruelis, *Annotatiunculæ*.

Joannes Antonides Vander Linden Medic. Doctor, in memoriam patris sui *Antonii Antonidæ*, avique *Henrici Antonidæ Lindenidum*, poni curavit sequens Epitaphium (seu Calvinianum encomium) in templo primario Alcmariano.

„ Memoriæ Henrici Antonidæ
„ Vander Linden, S. Theol. Docto-
„ ris, qui Nerdæ natus XIII. Febr.
„ M. D. XLVI. jussu Albani Ducis
„ ob Religionem proscriptus M. D.
„ LXIII. carceris periculum, exi-
„ lium, parentis, soceri, affinium in
„ laniena Nerdena Kal. Dec. M. D.
„ LXXII. internecionem passus, in
„ omnibus divinâ clementiâ sustenta-
„ tus & conservatus, post Ecclesiæ Dik-
„ husanæ Frisiorum M. D. LXXIIII.
„ dein Enchusanæ M. D. LXXVIII.
„ pasturam, tandem ad Cathedram
„ Theologicam vocatus, Academiam
„ hanc in præsentia Illustriss. Gu-
„ bernatoris Guilielmi Nassovii, &
„ Illustriss. ac Præpot. Ord. Dele-
„ gatorum inauguravit 29. Julii 1585.
„ hanc Ædem Academicis exercitiis
„ initiavit XIII. Febr. 1587, & us-
„ que ad XX. Mart. M. D. C. XIV.
„ Verbi divini & veræ Religionis præ-
„ conio Deum liberatorem suum glo-
„ rificavit.

„ Nepos Joannes Antonides Van-
„ der Linden, M. D. & Prof. Ord.
„ & Acad. Bibliothec. secutus volun-
„ tatem Parentis Antonii Vander Lin-
„ den M. D. Amstelod. pietatis causâ
„ posuit XIV. Junii M. D. C.L.

ANTONIUS D'AVE,

Chinaci, opido territorii & Diocesis Leodicensis, nascitur anno 1597. patre cognomine, pridem in exercitu Regiæ Majestatis Centurione, adhuc anno 1642. superstite, annos tunc nato nonaginta. Lovanii decursis studiorum spatiis, in Pœdagogio Standonico seu Porcensi, litteras humaniores, Artemque dicendi ac differendi laudabiliter & cum fructu docuit: Regensque ejusdem Pœdagogii, atque Ethices Professor publicus, suffragante Magistratu urbico, constitutus, ac demùm Collegio Sabaudico datus Præses, S. Theologiæ Doctor anno 1639. v. Kal. Octobris renuntiatus fuit, unà cum *Joanne Sinnichio*, Hiberno, in eodem Pœdagogio Porcensi Philosophiæ tunc Professore. Fuit dein S. T. Professor Regius ac quotidianus, inter Doctores Regentes S. Facultatis Theologicæ cooptatus, in Cathedrali Brugensi per Academica Privilegia Canonicus, diemque extremum clausit Lovanii anno 1664. ætatis 67. Edidit

Dialecticam, sive *de Arte differendi* libros III. Lovanii 1627. 8.

Ethicæ Peripateticæ Enchiridion.

Orationem Funebrem memoriæ Sereniss. Isabellæ Claræ Eugeniæ, Hisp. Infantis, &c. dictam & dicatam, cùm ei Facultas Artium anno 1634. die XXI. Martii justa persolveret. typis Francisci Simonis in 4.

Alias item *Orationes* pro funere Reverendissimi Domini *Guilielmi ab Angelis* S. T. D. Ruremundensis Episcopi denominati anno 1649. & *Nicolai Vernulæi*, Cæsarei ac Regii Historiographi.

Illius est etiam *Dissertatio Juris, quâ demonstratur Jus Patronatûs Regium, ostenditurque Professores Regios quotidianos S. Theologiæ Studii Lovanii debere recipi in Collegium strictum Theologicæ Facultatis.* Hoc Scriptum exaravit, dum ad Facultatem Sacram assumendus, litem sustinêre coactus est.

ANTONIUS D'AVROUTIUS,

Vulgò D'AVEROULT, Bovinienfis, (quod Comitatûs Namurcensis opidulum est) S. Theologię Baccalaureus, abdicato regimine Gymnasii seu Pædagogii, quod Lovanii ab insigni dicitur Falconis, nomen Societati Jesu dedit, anno 1600. Multæ fuit lectionis, versatus in historia potissimùm sacra: è qua cùm vitæ rectè instituendæ exempla petenda sint, utilem illius lectionem esse ostendit, ediditque primùm gallicè

Flores Exemplorum, sive *Catechismum Historialem*; exemplis ex S. Scriptura, SS. Patribus, aliisque auctoribus, ad materias Catechismi Catholici *Petri Canisii* aptè accommodatis. Duaci 1603. & Parisiis 1608. 8. Tomis II. Postea in Societate idem opus latinè reddidit multò auctius Duaci, 1616. 8. Tomis IV. & Coloniæ apud Kinckium.

Dedit præterea *Pios Gemitus Catholicorum*, latinè item & gallicè.

Item *Remedia spiritualia contra pestem.*

Decessit Tornaci Nerviorum anno 1614. X. Kal. Octobris.

ANTONIUS BALINGHEM,

Audomarensis, Societatis Jesu Theologus & Ecclesiastes insignis; quo in munere plures annos, ipsamque adeò vitam trivit. Quæque concionando atque usu longo ipse observarat divini Verbi præconi necessaria in primis esse, scripto posteritatique consignare placuit; cujusmodi sunt:

Scriptura sacra in Locos communes Morum digesta. Duaci, typis Belleri, 1621. fol. Tomis II. Parisiis 1705, & alibi.

Ζωοπαιδία, *seu morum à brutis Institutio*, cùm virtutum tum vitiorum, ordine alphabetico. Antverpiæ typis Nutii, 1621. 8.

Parnassus Marianus, id est Hymni & Rythmi de SS. Virgine MARIA, ex priscis tum Missalibus tum Breviariis, ultra LX. Cui accedit

Parnassus JESU, & *Paraphrasis in* SALVE REGINA. Duaci 1624.

Ephemeris sive *Calendarium* MARIANUM. Ibid. 1629. & 1633. 8.

De Orationibus Jaculatoriis libros IV. Antv. typis Nutii, 1618. 8. quos & gallicè Duaci edidit;

Ex Italico *Vitam B. Aloysii Gonzagæ* item *Stimulum ad confitendum & communicandum*:

Ex Hispanico verò *Principem Christianum Petri Ribadineiræ*, & *Meditationes Ludovici a Ponte*, aliaque etiam gallicè reddidit, quorum Catalogum ampliorem vide in Bibliotheca Scriptorum Societatis per PP. Allegambe & Sotwellum.

Obiit *P. Balinghemius* Insulis die 24. Januarii 1630.

ANTONIUS DE BERGHES,

Vir illuſtris proſapiæ, Abbas ad S. Bertinum Audomaropoli & ad S. Trudonem in Hasbania Ordinis S. Benedicti. Scripſit

Hiſtoriam Ordinis Equitum Aurei Velleris, à Philippo Bono, Duce Burgundiæ &c. anno 1429. inſtituti.

In Abbatia Bertiniana legitur hoc ejus Epitaphium: *Hic jacet bonæ memoriæ Rever. in Chriſto Pater, Domnus* ANTONIUS DE BERGIS, *primò Montis S. Mariæ in Burgundia, deinde S. Trudonis Leodienſis, & tandem hujus S. Bertini, Monaſteriorum Abbas, qui obiit anno* 1531. 22. *Januarii, poſtquam huic Ædi præfuit annis* 38. *menſibus* 5, *diebus* 26, *ætatis ſuæ anno* 76.

ANTONIUS VAN BERCHEM,

Natus in Fura Ducis Brabantiæ municipio, Principis arce nobili, adoleſcens Ordinem Canonicorum Regularium in Rubea Valle juxta Bruxellam profeſſus ibique Supprior, tum anno 1598 electus Prior Viridis Vallis, familiam exulantem eò reduxit, Domumque reſtituit. Fuit & Commiſſarius Generalis Capituli Windeshemenſis.

Tandem in fata conceſſit anno Domini 1622. Sacerdotio ac profeſſione jubilarius, & octuagenario major; poſtquam Seminarium in Univerſitate Lovanienſi, ſuo Ordini, unà cum *Joanne Peterſſemio*, Priore Bethlecmitico, condidiſſet. Scripſit

Sermones de Tempore & Sanctis, per totum annum, qui IV. voluminibus comprehenſi in Viridi-Valle MSS. leguntur.

ANTONIUS DE BOECHOVEN,

Ultrajectinus, J. C. & Curiæ Provincialis Advocatus,

Jus municipale Civium Utricetiorum; ex Teutonica lingua in Latinam traduxit, & non inconditâ anaphraſi illuſtravit. Legitur Ultrajecti apud talium curioſos.

ANTONIUS A BURGUNDIA,

Brugenſis, J. U. L. olim par annos aliquot Societatis Jeſu alumnus, inde in Cathedrali Eccleſia S. Donatiani Brugis Canonicus graduatus Nobilis, Archidiaconus ab anno 1636, ac poſtremò Decanus a die 21 Junii 1651.

Linguæ Vitia & Remedia emblematicè expreſſit. Antverpiæ 1631. 16.

Item *Vanitatem per Veritatem falſi accuſatam & convictam*; quem librum inſcripſit *Lapidem Lydium*. Ibid. typis Cnobbari, 1636 4.

Magnus hic ſuæ Eccleſiæ benefactor, ſepulturam in eâ ſibi delegit, in choro ante ſedem Decani, cum hac inſcriptione;

UT POTIAR, PATIOR.
Admodum Reverendus Dominus
ANTONIUS A BURGUNDIA,
Hujus Eccleſiæ Cathedralis Brugenſis Canonicus, Archidiaconus & Decanus, Genere, Doctrinâ, Scriptis, virtutibus illuſtris,
Pias hìc poſtulat fidelium preces,
Ut ſi fortaſſe expiandus
Adhuc patiatur,
Illarum ſuffragio cœlo citiùs potiatur.
Obiit XXIX. Maii M.D.C.LVII.
Ætatis LXIII.
Requieſcat in pace.

ANTONIUS BUSSENNIUS,

Bredanus, Medicus Antverpienſis, utriuſque linguæ peritus, in lucem edidit

Commentarium in Galenum de inæquali temperie: quem Lovanii anno 1538. Medecinæ Profeſſor ſuis prælegerat.

Antverpiæ 1553. 8. typis Joannis Richardi.

Præfatur adversus Arabum barbariem, & Avicennæ sectatores, qui lacunas sectari, quàm Græcorum, Hippocratis & Galeni libare fontes malunt.

ANTONIUS LA CAUCHIE,

Montensis, Hanno, Societatis Jesu Sacerdos, edidit Gallicè,

Piam Alaudam, *seu Piarum Cantilenarum*, Tomos II.

Obiit Duaci, saluti inserviens peste laborantium, sub annum 1626.

ANTONUS CAUTIUS,

Ultrajectinus, in patria ludum litterarium moderatus fuit, dicendique facultate in primis excelluit. Dedit

Grammaticam Latinam, dilucido compendio scriptam. typis Plantin. 8.

Ejusdem *Gallicam Grammaticam* libris III. excudit Antverpię Bellerus 1576. & Argent. Jobinus, 1586. 8.

Vixit auctor familiaris Justo Lipsio, qui Grammaticæ illius paucos hos versus, velut hederam, appendit:

Quod Scaurus, Caper, & Probus, Palæmon,
Dum formant animos, rudi juventæ
Olim multiplici dedere scripto:
En paucis tibi chartulis Apelles
Pinxit noster. Habe, & fave juventus.
At vos Grammaticæ leves cohortes,
Inflatum genus hordeoque pastum,
Cum sceptris ferulisque abite vestris,
Et decedite CAUCII *libello,*
Qui vestros pedibus trahit libellos.

ANTONIUS COQUELLUS,

Ariensis, Artesius, lusit varia *Poëmata*, Latina & Gallica, seu *Silvulam Otii honesti* MSS. in Bibliotheca Ecclesiæ Cathedralis Tornacensis.

ANTONIUS DE CORDES,

In Schola vici Beyghemiensis haud procul ab Oppido Vilvordiensi Professor Rhetorices, edidit

Phocam Tragœdiam, publicè ibidem exhibitam; excusam Bruxellis, typis Joannis Meerbecii, 1626. 8.

ANTONIUS CORNELIUS,

Linnichianus, ditionis Juliacensis, Professor Gymnasii Laurentiani apud Ubios, *Orationem* ad Clerum ejusdem urbis anno 1521. habuit, quâ perfunctoriè Scripturarum testimoniis docet, cujusmodi esse debeant Ecclesiæ Principes, Sacerdotes & Pastores. Edita est cum Fasciculo Rerum expetendarum, (opere damnato) Ortuini Gratii, 1535.

ANTONIUS DES-LIONS,

Bethuniensis, Societatis Jesu Poëta elegans, & Concionator facundus in Aula Principis Cardinalis Bruxellis. E vitâ sublatus est Montibus Hannoniæ die 11. Junii 1648.

Descripsit gallicè *Historiam Institutionis* ab anno 1188. *celeberrimæ Confraternitatis S. Eligii apud Bethunienses*. Tornaci 1643. Postmodum plusquam duodecies reimpressam, cum additionibus Ægidii Jolly, Toparchæ de la Vaulty, Quæstoris Statuum Arthesiæ apud Bethuniam &c.

Reliquit & prælo dignum, *Poëma de Austriaca in S. Eucharistiam pietate*.

Elegiarum de B. V. Maria libros III. lusit, typis Plantinianis anno 1640. 12. item Romæ 1671. cum additione, de Angeli tutelaris cultu. Latent in variis Collegiis S. J. plura ejus Poëmata, atque imprimis Tragediæ.

ANTONIUS DEUSINGHIUS,

Moersæ, Ducatûs Cliviensis ac Diœcesis Coloniensis oppidulo natus anno

1612, patre *Joanne Otthone*, ex oppido S. Goari, in militia Ordinum Fœderatorum signifero, matre *Agnete Vermeiren* Delphensi. Litterarum studia Harderovici ac Vesaliæ, at præsertim in Academia Lugduno-Batava percepit; ubi & Matheseos ac Linguarum Arabicæ, Persicæ Turcicæque peritiam non vulgarem à Magistro suo *Jacobo Golio* hausit.

Doctoris Medici titulum in eadem Academia Lugdunensi die 27. Sept. 1634. adeptus, primò constitutus est Professor Matheseos in Gymnasio Moersensi anno 1638; ubi de felicitate Patriæ ex Gymnasio acquisita in auspicali Oratione peroravit. Sequenti anno 1639. Harderovicum secessit, ad Professionem Physices ac Matheseos electus, post obitum celebris Viri *Isaaci Pontani*. Cui conjuncta fuit anno 1642. Professio Medicinæ ordinaria.

Hinc ad Groninganam Academiam evocatus, primariam Medecinæ Cathedram ascendit 12. Januarii 1647. atque in Oratione auspicali demonstravit, quod optimus Medicus sit idem Philosophus.

Anno sequente 1648. Academiæ Groninganæ Rector eligitur. Anno 1652. à Guilielmo Friderico Comite Nassovio, Frisiæ Gubernatore Medicus Aulicus constituitur. Bis matrimonio junctus: imprimis anno 1640. cum *Sophia ab Oosterwyck*, Clivicnsi, dein 1650. cum *Magdalena Modestâ Scheidmans* Spirensi, liberos quidem reliquit, sed nullum paternæ eruditionis æmulatorem.

Obiit Groningæ die 29. Januarii 1666. ætatis anno 54. multorum author librorum, quorum hic catalogus.

Oratio de recta Philosophiæ Naturalis conquirendæ Methodo. Hardervici 1640. in 4.

Cosmographia Catholica & Astronomica secundum Hypotheses Ptolomæi in concinnum, brevem, & perspicuum ordinem digesta. Amstelodami 1642. in 8.

Oratio, quâ Medecinæ dignitates perstringuntur. Hardervici 1642. 4.

De vero Systemate mundi Dirsertatio Mathematico: quâ Copernici Systema Mundi reformatur; sublatis interim infinitis pene orbibus, quibus in Systemate Ptolemaico mens humana distrahebatur, in partes quatuor divisa. Amstelodami, Elzevir. 1643. 4.

De Mundi opificio discursus Physicus, duodecim Dissertationibus propositus. Amstelodami 1644. 4.

De Ente in genere ejusque Principiis. Hardervici 1644. 8.

De Anima humana Dissertationes Philosophicæ septem. Hardervici 1644. 4.

De Origine Formarum naturalium, & Animæ humanæ substantia disquisitioni, habitæ cum *Joanne Santeno.* Ibidem 1644. 4.

Naturæ Theatrum Universale, ex Monumentis veterum, ad S. Scripturæ normam, ac rationis & experientiæ libellam exstructum. Hardervici 1645. 4.

Spongia adversus Cavillationes quasdam, selectâ Disputatione Philosophico Theologica in Animæ humanæ substantiam ejectas.

Hexaemeron recognitum, sive de Creatione Meditationes, explicationibus Christiano-Philosophicis, & Animadversionibus necessariis illustratæ, adversus D. J. C. S. Th. D. (id est D., *Johannem Cloppenburgium* Sacræ Theologiæ Doctorem.) Hardervici 1645. 4.

Oratio, quâ Idea Medici absoluti adumbratur, seu quod Optimus Medicus sit idem Philosophus. Groningæ 1647. 4.

Synopsis Philosophiæ Universalis. Groningæ 1648. 12.

Synopsis Philosophiæ primæ, seu Compendium Metaphysicæ.

Synopsis Philosophiæ Naturalis, sive Compendium Physicæ.

Oratio de boni Medici officio. Groningæ 1648. 4.

Can-

Canticum Principis Abi-Alis, Ibn Sinæ, vulgo dicti Avicennæ, de Medecina, seu breve, perspicuum, & concinnè digestum Institutionum Medicarum Compendium. Cui adjecti Aphorismi Medici Johannis Mesvæi, Damasceni, ex arabico latine redditi. Accessit ejusdem Authoris (Deusingii) Oratio de felicitate sapientum. Groningæ 1649. 12.

Synopsis Medicinæ universalis, seu Compendium Institutionum Medicarum, publicis Disputationibus exhibitum & ventilatum. Groningæ 1649. 12.

Exegesis Apologetica, seu locorum quorumdam, quæ in scriptis ipsius, per mutila quædam excerpta, obscuritatem habere visa sunt, collatione factâ præcedentium & consequentium, exacta declaratio.

Joannes Cloppenburgius Heautontimorumenos, seu retorsio injuriarum in libello falsidico, cui titulus, Res Judicata, *cumulatarum.*

Anatome parvorum naturalium seu, Exercitationes Anatomicæ ac Physiologicæ de partibus humani corporis, conservationi specierum inservientibus. Groningæ 1651. in 4.

Dissertationes duæ, prior de motu cordis & sanguinis; altera de Lacte & nutrimento fœtûs in utero. Groningæ 1651. 4. Item *Ibid.* 1655. 12.

I. *Notæ Viri alicujus Clarissimi ad Dissertationem de motu cordis & sanguinis.* II. *Commentarius Autoris in Dissertationem eandem, adversus Notas prædictas* III. *Objectiones Andreæ Schmitzii adversus Dissertationem de Lacte, atque responsiones Autoris, aliaque huc spectantia.* IV. *Dissertatio de Lacte Joh. Ant. van der Linden* V. *Exercitatio Physiologica de Lacte, Hermanni Conringii.* VI. *Dissertatio Deusingii de Venæ sectione in Pleuritide.* VII. *Ejusdem Oratio Panegyrica de Judicii difficultate.*

Genesis Microcosmi, seu de Generatione fœtus in utero, Dissertatio. Groningæ. 1653. 12.

Item accesserunt *Deusingii Curæ secundæ de Generatione & Nutritione.* Amstelodami. 1665. 12.

Idea Doctrinæ de Febribus, breviter, perspicue, ac methodice proposita, publicæque ventilationi submissa. Groningæ. 1655. 12.

Disquisitio gemina de Peste: Prior, an contagiosa Pestis sit? Altera, an vitanda? & quomodo illæsa conscientia? Groningæ. 1656. 12.

Dissertatio de Morbo Manschlagt, ejusque curatione. Groningæ. 1656.

Disquisitio Medica de Morborum quorumdam superstitiosa origine & curatione; speciatim de Morbo vulgo dicto Manschlacht, ejusque curatione, de Lycanthropia, nec non de surdis ab ortu, mutisque, ac illorum cognitione. Ubi & de ratione & loquela Brutorum animantium. Groningæ. 1656. 4.

Tractatus de Peste; in quo de Pestis natura, causis, signis, præservatione, ac curatione agitur Groningæ. 1658. 12.

Dissertationes de Unicornu; Lapide Bezoar, Pomis Mandragoræ, illiusque Magoniis, vulgo dictis Pisse-Diessjes: Agno vegetabili: Anseribus Scoticis. Groningæ. 1659. 12.

Dissertationes de Manna, Sacchara & Monocerote. Groningæ. 1659. 12.

Idea Fabricæ corporis humani; seu Institutiones Anatomicæ, ad circulationem sanguinis, aliaque Recentiorum inventa, accommodata. Groningæ. 1659. in 12. Extat cum sequenti.

Fasciculus Dissertationum Selectarum, primum per partes editarum, nunc vero ab ipso Autore collectarum ac recognitarum; cum Auctario. Groningæ. 1660. 4.

Oeconomia Corporis Animalis, in quinque partes distributa.

Pars 1. *quâ continetur de Nutritione Animalium Exercitatio Physiologico-Medica.* Groningæ. 1660. 12.

Pars 2. *sive de Nutrimenti in corpore elaboratione, Exercitationes Physico-Ana-*

tomica. Ibidem. 1660. in 12.

Pars 3. ſive de Nutrimento Animalium ultimo Exercitationes Phyſico-Anatomicæ Accedit Diſſertatio Epiſtolica de Hepatis officio, & Appendix, ſeu Vindiciæ Hepatis redivivi. Ibid. 1660. 12.

Pars 4. ſive de Motu Animalium. Ibid. 1661. 12.

Pars 5. ſive de ſenſuum functionibus, Exercitationes tres. Ibid. 1661. 12.

Exercitationes de motu Muſculorum & Reſpiratione. Itemque de ſenſuum functionibus, ubi & de Appetitu ſenſitivo, & affectibus. Groningæ 1661. in 12.

Diſquiſitio Phyſico-Mathematica gemina de Vacuo, itemque *de Attractione*; quibus probatur, nullum in rerum natura dari, vel poſſe dari Vacuum; ipſaque experimenta variorum pro Vacuo probando hactenus afferri ſolita expenduntur ac refelluntur; oſtenditurque (contra J. Pecquetum imprimis) non pulſione dumtaxat, ſed & tractione in rerum natura fieri motum. Amſtelodami 1661. 12.

Oeconomus Corporis animalis, ac ſpeciatim de ortu Animæ humanæ diſſertatio In qua demonſtratur non eſſe homini ſimpliciter impoſſibile, per naturale intellectûs lumen ſeipſum noſſe; oppoſita conceptibus Gualteri Charletonis. Groningæ 1661. 12.

Exercitatio de admiranda Anatome Ludovici de Bils; inſerta Reſponſo Ludovici Bilſii ad admonitiones Joannis ab Horne, ut & ad Animadverſiones Pauli Barbette in Anatomia Bilſiana. Roterodami 1661. 4.

Hiſtoria Fœtus extra Uterum in Abdomine geniti, ibidemque per ſex fere luſtra detenti, ac tandem lapideſcentis; Conſideratione Phyſico-Anatomicâ illuſtrata. Groningæ 1661. 12.

Accedit *Laur. Strauſſii Reſolutio Obſervationis ſingularis Muſſipontanæ, Fœtus extra uterum in abdomine retenti*, tandemque lapideſcentis. Darmſtadii 1661 & 1663 in 4.

Fœtus Muſſipontani extra uterum in Abdomine geniti Secundinæ detectæ. Groningæ 1662 12.

Fœtus Hiſtoria partûs infelicis; quo Gemellorum ex utero in abdominis cavum elapſorum oſſa ſenſim, multis poſt annis, per abdomen ipſum in lucem prodierunt. Una cum Reſolutione. Groningæ 1662. 12.

Oeconomus Corporis Animalis reſtitutus; in quo genuinus Animæ humanæ ortus, itemque poſſibilis cognitio ſui ipſius, aſſeruntur & muniuntur. Groningæ 1662. 12.

Apologeticæ Defenſionis pro Oeconomia corporis Animalis. Prodromus; quo perſonato cuidam Benedicto Blotteſandeo larva detrahitur. Cui additum ſpecimen Ingenii, Indolis, ac Religionis, quibus claret Blotteſandeus; nec non Vindiciarum Hepatis redivivi ſupplementum. Groningæ 1662. 12. Eſt contra Olaum Borrichium Med. Doct. Danum qui contra Deuſingium ſcripſerat.

Reſurrectio Hepatis aſſerta, contra Socium Larvatum, Vincentium Sclegelium, ſub perſonati Blotteſandei cohorte furioſa ſigniferum. Acceſſit Diſquiſitio ulterior de Chili motu, & officio Hepatis. Groningæ 1662. 12.

Sympathetici Pulveris Examen: quo ſuperſtitioſa ac fraudibus Cacodemonis implicita Vulnerum & Ulcerum curatio in diſtans, per rationis trutinam, ad ipſas naturæ leges, expenditur; ſubverſis curæ Sympatheticæ fundamentis ab Ill. Comite Digbæo, nec non DD. Papinio & Mohio poſitis. Groningæ 1662. 12.

Conſiderationes circa experimenta Phyſico-Mechanica Roberti Boylei, de vi Aeris elaſtica, & ejuſdem effectibus, quibus obſervata illius rationibus Philoſophicis, omne Vacuum, ipſumque elaterem Aeris Pecquetianum arcentibus, il-

lustrantur. Groningæ 1662. in 8.

In Sylvam Echo : seu Sylvius Heautontimorumenos. Cum Appendice de Bilis & Hepatis usu ; itemque Exercitatione : Utrum Medicina sit scientia an Ars ? Sylvianæ vitiligationi opposita. Groningæ 1663. 12.

Disquisitio Anti-Sylviana de Calido innato, & aucto in Corde sanguinis calore ; qua celeberrimi viri Francisci Sylvii suspiciones ac conjecturæ, ut ab ipso dicuntur, quin imo veræ ineptiæ ejus & nugæ ad libellam veritatis expenduntur, excutiuntur ac refutantur. Groningę. 1663. 12.

Disquisitio Anti-Sylviana de motu Cordis & Arteriarum ; quâ antedicti Francisci Sylvii De le Boe ineptiæ & nugæ ad libellam veritatis expenduntur, excutiuntur, refutantur. Groningæ. 1663. 12.

Disquisitio Anti Sylviana de signo Febrium Pathagnomonico, quod fundamenti loco habendum sit pro Febrium essentia investiganda. Cum Præfatione, Epistolam Cacologeticam Sylvii concernente, & Additamento ad erroneam Sylvii experientiam spectante, quâ is Febres frigidas cum Helmontio comminiscitur. Groningæ 1664. 12.

Sylva cædua cadens ; seu Disquisitiones Anti-Sylvianæ de Alimenti assumpti elaboratione & distributione, quarum 1. *de Alimentorum Fermentatione in Ventriculo.* 2. *De Chyli à fæcibus alvinis secretione, & in vasa Mesaraica propulsione* 3. *De Chyli mutatione in sanguinem, ac circulari sanguinis motu.* Præmissa est Præfatio, caussas Sylviani in Deusingium furoris nude repræsentans, simulque Sylvium injuriosum aggressorem evidenter demonstrans. Groningæ 1664. 12.

Sylva cædua jacens : seu Disquisitiones Anti-Sylvianæ ulteriores ; quarum 1. *De Spirituum Animalium in Cerebro Cerebelloque confectione, per Nervos distributione ac vario usu.* 11. *De Lienis & Glandularum usu.* Addita est Dissertatio de Natura. Groningę. 1665. 12.

Vindiciæ fœtus extra uterum geniti : nec non quorumdam Scriptorum suorum Fasciculo Dissertationum selectarum comprehensorum de Unicornu, Lapide Bezoar, Manna, Saccharo, Agno vegetabili, Anseribus Scoticis, Pellicano, Phœnice, contra Bernardi à Doma furiosos insultus : Ut & aliquarum Elegantiarum Philologicarum Examen, seu Calonum caterva disjecta, cujus Antesignanus Antonius Rosinus personatus. Groningæ. 1664. 12.

Disputatio Anatomico-Medica de Chyli à fæcibus alvinis secretione, ac succi Pancreatici natura & usu. Groningæ. 1665. in 4.

Examen Anatomes Anatomiæ Bilsianæ, seu Epistola de Chyli motu. Groningæ 1665. 12.

Apologia contra Joannis Cloppenburgii Casuum Positiones. Hardervici in 4.

Oratio de Astronomiæ Origine, ejusdemque ad nostram usque ætatem progressu.

Oratio in Cosmographiæ commendationem.

Plura de hoc insigni Medico vide in Mercklini Lindenide renovato pag. 63. in Vitis Professorum Academiæ Groninganæ pag. 213, & in Notitia Virorum Litteratorum P. Niceron Tom. XXII. pag. 24.

ANTONIUS DIONYSII,

Durbuto Luxemburgensis ditionis oppido oriundus, edidit

Scholia in universam Cornelii Syntaxin, 1571.

ANTONIUS DUETIUS,

Hannonius, apud Amstelodamenses in Batavis Gymnasiarcha Catholicus, vario metri genere varia lusit ; suntque opuscula minuta & exilia, versus verò faciles :

Carmen de Natali Jesu. Antv. 1559. 8.
Parænesin ad liberalium Artium studiosos. Ibid. 1560.
Paraphrasin VII. *Psalmorum.*
Vitam Tobiæ majoris, versu Elegiaco.
Descriptionem Ninives.
Eclogas tres. Lugd. Batavor. 1565.
Expostulationem de temporum calamitatibus. Ibid. 1567.
Paupertatis querelam.

Obiit anno 1567. tertio Kal. Septembris.

ANTONIUS DULCKENIUS,

Agrippinas, Cartusiæ Coloniensis alumnus, asceticos ferè piosque libellos, sermone vernaculo ab auctoribus suis conscriptos, quò eorum ad plures rediret utilitas, latinè interpretatus est:

Ex Italico, *Christophori Verruchini*, *Capucini*, *Meditationes de præcipuis spiritualis vitæ mysteriis.* Coloniæ apud Conr. Butgenium, 1605. 12.

Barthol. Salutii, Ordinis FF. Minorum, *Lucem animæ ad perfectionem anhelantis.* Ibid. apud Joannem Crithium, 1606. 12. Quarta pars ejusdem opusculi inscribitur *Paradisus contemplativorum*, edita ibid. 1698.

Lucæ Pinelli è Societ. Jesu, *Exercitia spiritualia de SS. Eucharistiæ Sacramento.* Ibid. 1608. 12.

Ejusdem *Meditationes de Passione Domini*, *de V. Vulneribus Christi*, *de Rosario B. M. Virginis*, *de VII. Vitiis capitalibus & Virtutibus oppositis.* Ibid.

Gabrielis de Inchino, Canonici Regularis Lateranensis, *Conciones de IV. Novissimis.* Ibid. 1608. 8.

Roberti Cardinalis Bellarmini Responsionem ad Tractatum VII. Theologorum Venetorum super Interdicto S. D. N. Papæ Pauli V.

Item *ad oppositiones F. Pauli Sarpi Ordinis Servitarum*, *& Joannis Marsilii* Ibid. typis Bernardi Gualteri, 1607. 8.

Ex Hispanico, *Petri Alcantaræ*, *Ordinis Carmelitarum Discalceatorum de Oratione ac Meditatione* libellum. Ibid. apud Crithium, 1607. 12.

Andreæ Capellæ, Episcopi Urgelensis, in Catalonia, *Meditationes in Euangelia totius anni.* Ibid. typis Butgenii, 1608.

Ejusdem *Manuale Exercitiorum Spiritualium.* Ibid.

Francisci Ariæ ex Societ. Jesu, *de Oratione mentali* libros III. ibid. apud Kinckium, 1608. 12.

Ejusdem *Tractatum de Rosario B. M. Virginis.* Ibid.

Ex Gallico, *Francisci Bonaldi è Societ. Jesu Stellam Mysticam.* Ibid. typis Butgenii, 1608. 12.

ANTONIUS VAN DYCK,

Nascitur Antverpiæ, anno 1599 die 22 Martii, patre *Joanne*, telarum mercatore, matre *Corneliâ Kersboom.* Jactis apud *Henricum van Balen* artis pictoriæ fundamentis, ad sublimiorem pingendi methodum adspirans, in Academiam *Petri Pauli Rubeni* adsciscitur; quo sub artifice in tantum profecit, ut magistro suo non solum in pluribus parem, sed & in iconibus pingendis facilè superiorem, quilibet artis gnarus censêre debeat.

Ad fontem dein, è quo Rubenius omnem pingendi notitiam hauserat, perrexit: Venetiasque imprimis, ac cæteras Italiæ Urbes Siciliamque visitavit. Inde redux in patriam, admirabilis sui penicilli specimina dedit; quæ etiamnum in templis, magnatum palatiis, & privatorum ædibus conspiciuntur.

Ex amicitiâ cum Nobili & erudito Viro *Kenelmo Digbi* contractâ, innotuit Carolo I. Angliæ Regi, omnium bonarum artium, præcipuè vero pictoriæ fautori; qui artis ejus præstantiâ illectus, eum torque aureo ac numismatibus, sed & Equitis titulo

donavit, curavitque Dux Bukingamus, ut ei in uxorem daretur *Maria Ruthen* filia unica venuſtiſſimaque Comitis de Gowry, è proſapia Stuardiana.

Poſtquam vero Belgium, Angliam, Italiam, Hiſpaniamque artis ſuæ operibus illuſtraſſet, ætatis ſuæ anno 42, continuo pingendi negotio, acutiſſimis podagræ doloribus ac lentâ febre exhauſtus vivere deſiit Londini anno 1641. Etiamſi cum ſequiore ſexu & rei chimicæ inveſtigatione ingentem pecuniæ ſummam dilapidaſſet, reliquit tamen uxori ſuæ pluſquam centum millia imperialium, quæ inimitabili ſuo penicillo corraſerat.

Sepulturæ mandatus fuit in cœmiterio juxta Eccleſiam D. Pauli Londini; ejuſque uxor paulò poſt ſecundas iniit nuptias cum *Richardo Price*, Equite Anglo: ſed nec ipſa diu priori conjugi ſuo *Antonio Van Dyck* ſupervixit.

Icones Principum, Virorum doctorum, pictorum, chalcographorum, ſtatuariorum, nec non amatorum Artis pictoriæ, numero 110. *ab Antonio Van Dyck eleganter ad vivum expreſſæ, ejuſque ſumptibus æri inciſæ*; prodierunt in folio magno Antverpiæ circa ann. 1636. poſtmodum pluribus aliis adauctæ, ac variis temporibus reimpreſſæ.

ANTONIUS FRIES,

Geldrienſis, edidit Coloniæ *Semitam Spiritualem*, è Catholicis & probatis Scriptoribus collectam, 1626.

ANTONIUS GARNIER,

Veſontione oriundus è Burgundiæ Comitatu, primùm Antonio Perenoto, Epiſcopo Atrebatenſi, deinde Carolo V. Imperatori à Secretis, poſtremò Eccleſiæ Cathedralis Atrebatenſis Canonicus & Scholaſticus, *Res à Carolo V. Imperatore geſtas* ſcriptis ac poſteritati tradidit; teſte Ferreolo Locrio.

Obiit anno Domini 1578. ætatis ſuæ LX. VII. Kal. Februarii, ſepultus in Cathedrali, ubi monumentum habet.

ANTONIUS A GEMERT TORRENTINUS,

Nobili familiâ natus, Gymnaſiarchâ Silvæducenſis, ſcripſit luculentas declaratiunculas ſingulorum verſuum *Grammatices Deſpauterianæ*, 1573. 4. typis Joannis à Turnhaut; & quædam *Carmina*, ſparſim edita. Obiit Sylvæducis, ſepultus in Eccleſia Cathedrali ſub proprio ſarcophago.

ANTONIUS GENTIUS,

Vulgò Gheens, Bruxellenſis, Monaſterii Rubeæ Vallis, Canonicorum Regularium S. Auguſtini, apud Bruxellam Religioſus (non tamen Prior, ut ait Valerius Andreas) variis è Bibliothecis lociſque *Vitas* ſeu *Hiſtorias Sanctorum* univerſæ Eccleſiæ congeſſit, manu ſuâ deſcripſit, & in Tomos VII. digeſſit.

Ex his quatuor majores ordine Menſium diſtribuit, quibus, ut & minoribus aliis, procurante Joanne Molano, Laurentius Surius olim uſus eſt.

Scripſit & alia *Gentius*: quæ omnia MSS. in Rubea Valle leguntur.

Obiit anno 1543. XVI. Kal. Febr.

ANTONIUS GHENARDUS,

Viſetenſis Condruſius, domi nobilis, Lovanii quondam in Scholis Artium ſecundus anno 1540, inde Canonicus Cathedralis Leodicenſis ad D. Lambertum, S. Theologiæ Licentiatus ac Profeſſor, Pravitatis hæreticæ Inquiſitor, atque Examinator in Diœceſana Synodo deputatus. A Præpoſito Leodienſi Guilielmo à Pictavia viro præſtantiſſimo aſſumptus in ſocium, Concilio Tridentino interfuit. Vir doctrinâ, ſolertiâ, modeſtiâ inſigni.

Enchiridio Sacerdotum, ſive Mani-

pulo Curatorum, à *Guidone de Monte Rocherii*, anno 1333. conſcripto, adjunxit *Ritum celebrandi SS. Miſſæ Officium*, juxta morem Diœceſis Leodicenſis. Adjecit & *Hildeberti* Cenomanenſis Epiſcopi Poëma elegantiſſimum *de Officio Miſſæ* antea non editum. Antverpiæ apud Johannem Bellerum.

Deceſſit anno 1595. ætatis LXXIII. Kal. Martiis, ſepultus in Cathedrali Æde., cum hoc Epitaphio.

D. O. M.

„ Pietate, generis nobilitate &
„ doctrinâ eximio, Antonio Ghe-
„ nardo, S.T. Licentiato, Leodien-
„ ſis Eccleſiæ Canonico, Vice-Deca-
„ no, Hæreticæ Pravitatis Inquiſitori.

Occubat exemplar veræ pietatis avitæ,
Quæ Fidei & morum lumina ſancta dabat.
Quid Doctrina juvat? quid ſtemmata clara parentum?
Anxia quid prodeſt vita? neceſſe mori.
Juſtitiæ columen mirata eſt legia tellus,
Mæſtaque paupertas orba parente ſuo.
oCCIdIs AntonI MartI Ut Venerande CaLendIs,
InCLIta fLet VIrtUs heU pIetatIs apeX.

ANTONIUS GOFFART,

E veteri Cæreſorum, quorum lib. 2. de Bello Gallico Cæſar mentionem facit, ad dextrum Moſæ latus ſito, proximo à Civitate Leodienſi, quà in Condruſios itur, municipio, divitibus & honeſtis parentibus natus, à pueris in patria litteris animum adjecit; indeque Duacum miſſus, Philoſophiæ operam dedit. Hinc profectus in Gallias, variis in Academiis totos decem annos altioribus ſcientiis incubuit.

Tandem anno Domini 1627. Doctoralem S. Theologiæ Lauream in Valentina Delphinatûs Academia adeptus, Philoſophiam Lugduni docuit, & ſimul librorum Cenſuræ intendit; donec Belgio redditus, ſedem ibidem vitæ delegit, proviſus de Perſonatu Grædenſi in Ducatu Luxemburgenſi. Edidit

Compendium Operum Martini Bonacinæ. Antverpiæ typis Joannis Meurſii, & & alibi.

Compendium item *Theologiæ Moralis Pauli Laymanni*, Societ. Jeſu, auctius & locupletius.

Vindicias pro Nicolao Smitheo (aliàs *Joanne Floid Jeſuita Anglo*) *adverſus Cenſuram nomine Facultatis Pariſienſis in ejuſdem librum editam* cui titulus: *Brevis & modeſta Diſcuſſio, &c.* quibus & doctrina *Smithei* vera atque orthodoxa eſſe oſtenditur, & Cenſuræ ipſius iniquitas detegitur. Leodii typis Joan. Tornay 1632.

Obiit meliori fato dignus, in natali ſolo malè per imperitum Chirurgum ſectâ tibiâ, calce equi, dum & ipſe eques eſſet, fractâ, anno Domini 1636. III. Idus Maii.

ANTONIUS GUNTHERUS,

Friſius, Medicus Oldenburgenſis, edidit Lugduni Batavor. 1631. 4.

Obſervationum ac Paradoxorum Chymiatricorum libros II.

ANTONIUS HAVETIUS,

Atrebas, S. Theologiæ Doctor, ex Religioſo Ordinis S. Dominici, primus Epiſcopus Namurcenſis ab anno 1562.

De ſtatu Belgii opuſculum aliquod ediđiſſe, ad Mariam Auſtriacam, Hungariæ Reginam, cui tunc erat à ſacris Confeſſionibus, ſcribit in Cathalogo Scriptorum Arteſiæ Ferreolus Locrius.

Synodum Diœceſanam, ab eo celebratam, excudit Lovanii anno 1571

Joannes Bogardus, dein rursus editam Namurci anno 1720, jussu Illustrissimi Episcopi Berlo.

Moritur Namurci anno 1578. pridie Kal. Decembris, in Ecclesia Cathedrali, D. Albano sacrâ, conditus, cum sequenti Epitaphio.

D. O. M. Æ. S.

Frigida quid mœsto referunt hæc marmora luctu?
Præsulis eximii membra sepulta tegunt.
Dogmate Cæsareos sacro imbuit ille decores,
Regiaque intrepidâ corda superba fide.
Ille Namurcensem primus gestare tiaram,
Et sacri meruit sceptra tenêre gregis.
Ille tibi decus æternum laudemque Namurcum
Eloquii peperit dexteritate sui.
Ergo age, cum lacrimis, dic talia verba sepulto:
Sit tibi sydereâ Præsul in arce locus.
Obiit anno M. D. LXXVIII. ultimâ Novembris.

ANTONIUS HEMERTIUS,

(A pago, opinor, Hemertano sic dictus, territorii Silvæ-Ducensis) Canonicus Regularis in Haga Mariana, Monasterio olim apud Eindhoviam nunc in oppidum Werthense prope Ruremundam translato. Dedit

Paraclesin afflictæ mentis, sive *de Patientia servanda* libros VI. Antverpiæ. 16.

Psalmos XV Reverendissimi P. Joannis Roffensis Episcopi, è latino belgicos fecit, Antverpiæ typis Plantini. Qui rursum excusi fuerunt apud Guilielmum Verdussium 1622. additis aliquot precibus, operâ & studio Francisci Swertii; ut habent Athenæ ejus Belgicæ.

Speculum Perfectionis, è Flandrico Latinè redditum. Ibid. 1547.

Scripsit & *Monasticam Philosophiam*; sed quæ hactenus lucem non vidit: quâ docuit, omnibus sæculis Monachos ceteris ferè doctiores in sacris litteris, concionibus, ac disputationibus atque adeò in Conciliis extitisse, ac solos pœnè sui temporis Historiam conscripsisse, etsi, ut illa tum ferebant tempora, rusticè nonnihil, nec satis latinè, ex fide tamen bonâ. Non rectè itaque ab adversariis jactari efficiebat, indoctum esse Monachum.

Suspicor hunc *Antonium Hemertium* eundem esse cum *Antonio Hulstio*, jam dictæ Hagæ Marianæ Canonico Regulari; cui Valerius Andreas adscripsit libellum sequentem.

Stadium Cursoris Christiani. Antverpiæ 1556. in 12. apud J. Bellerum.

ANTONIUS HERMANNUS GOGAVA,

Graviensis, Medicus & Mathematicus, in Italia celebris, è græco latinè interpretatus est

Aristoxeni Harmonicorum Elementorum libros V.

Item *Aristotelis De Objecto visûs* Fragmentum, cum *Porphirii Commentariis*. 1562. 4. Venetiis.

Citantur & alia, Latio ab eodem donata, *Ptolomæi Harmonica*, *Nicomachi Garesini Musica*, *Sereni Cilindrica*, *Joannis Vitæ XX. Impp. Romanorum &c.* Nihil tamen eorum videre adhuc licuit excusum typis.

Præterea Lovanii, anno 1546. 4. editi sunt *CL. Ptolomæi de Judiciis Astrologicis* libri IV. interpretibus *Joachimo Camerario*, & *Antonio Gogava.*

ANTONIUS HOVAEUS,

Egmondanus, Batavus, S. Benedicti in patria institutum amplexus, ingenii excellentis, doctrinæ singularis, ac pietatis innocentiæque exemplo ceteris præluxit: eoque nomine ad Epternacensis in Ducatu Luxemburgensi

Abbatiæ regimen anno 1563. evectus est. Fuerat ante quidem recens electus in Abbatem Monasterii sui Egmondani, quod destinabatur in dotem Mensæ Episcopatûs Harlemensis, authoritate Papali ac Regiâ tunc erigendi. Verùm ut juri sibi acquisito renunciaret, Epternacensi Mitrâ donatus est.

Obiit regiminis anno sexto, Christi 1568. VIII. Idus Octobris. Moriens cygneâ velut voce hoc sibi cenotaphium lusit:

Hic jacet excelsi præceptor amoris Hovaeus,
Exspectatque sui Judicis ora Dei.
Urna ferat flores, vernent atque omnia circum,
Corpus humi cubitet, mens colat alta polos.

Scripsit solutâ oratione *Dialogum de Sæculi calamitate*, quem *Zuermundium* inscripsit. Coloniæ 1564. 8. typis Materni Cholini.

Vinctâ lusit, Ovidiano stilo & imitatione, sed ad res sacras & castas poësin transferens,

De arte amandi Deum. Ibid 1566. 8.

Item *Odarum*, *Hymnorum* ac *Precum* librum.

Chronicon Flandricum Dominorum, post Comitum Egmondanorum, editum anno 1630 8. ac rursum Harlemi 1664. 4.

ANTONIUS KERSBEECHIUS,

Lovaniensis, Ordinis Eremitarum S. Augustini Doctor Theologus, è Collegio Moguntino anno 1581. desperatis ferè per totam Germaniam Ordinis S. Augustini Conventibus, missus ad Rheni & Sueviæ partes Vicarius Generalis, multa Monasteria ad pristinum vigorem rigoremque revocavit, multis item Monasteriis Ordinem auxit, primusque Seminarium Salisburgense rexit, & Theologicas ibidem disciplinas professus est. Scripsit

Tractatum de Sacramentis Veteris & Novæ legis. Moguntiæ, 1600. 4.

Colloquium habitum *cum Calvinista quodam*, viâ Spirensi. Ibid. 1602. typis Albini.

Item *Dialogismos multos Controversiarum.* MSS.

Reddidit & ex Etrusco sermone in Latium *Francisci Panigarolæ Conciones Quadragesimales*, Moguntiæ.

Item *Vitam B. Matris Teresæ*, Virginis Hispanæ.

Obiit Prior Conventûs Moguntini anno 1629.

ANTONIUS A KONINCKSTEIN,

Cognomento Broickwy, Ordinis D. Francisci Theologus, Ecclesiastes, & Guardianus sive Præfectus Noviomagi in Geldria, scripsit.

Enarrationem in Monotessaron Euangeliorum. Coloniæ 1539. 8. apud Cervicornum.

In Epistolam Pauli *ad Romanos.* Lovanii, 1556. apud Sassenum.

Sermones in Euangelia & Epistolas anni totius. Parisiis 1554. 8.

Itemque *Concordantias Bibliorum.*

Moritur ex laterum dolore, quem pleuritin vocant, anno 1541.

ANTONIUS LALAINUS,

Montigniaci Toparcha, primus Hooghstrati in Brabantia Comes, supremus Finantiarum Præfectus, atque ab anno 1516. Aurei Velleris Eques, Gandavi moritur IV. Nonas Aprilis, anno 1540. Sermone gallico descripsit

Iter seu Profectionem Philippi I Austrii, è Belgio in Hispaniam, cum Joanna conjuge anno 1502 *&* 1503. *ac reditum eorumdem ad Belgas.* Quo Commentario se usum fatetur in Rebus Belgicis Pontus Heuterus, legebaturque apud Illust.

Iust. Dominum Hooghstrati Comitem, & alibi.

Corpus ejus Hooghstrati sepultum marmoreo tumulo, hac inscriptione :
„ Quod ante summum altare Monu-
„ mentum est, reconditos habet ci-
„ neres herois Antonii de Lalaing,
„ Domini de Montigny, d'Estrées, de
„ Merbes, &c. ejusque carissimæ con-
„ jugis Elisabethæ Dominæ de
„ Culemburgo, de Hooghstraten, de
„ Borsalia, quibus invictissimus Ca-
„ rolus V. Roman. Imp. August. an-
„ no Regni sui III. hujus Dominii
„ Hoochstratani in Comitatum con-
„ cessit Erectionem ; ipsis primis
„ creatis Comitibus. Operosum hoc
„ templum, magnis eorum impen-
„ sis funditûs exstructum, in Ca-
„ nonicorum Collegium ordinatum
„ fuit, & Anniversarium in eo singu-
„ lis annis perpetuo celebrandum, fun-
„ datum. Castro autem à primis fun-
„ damentis instaurato, Comitatus præ-
„ dictus, coëmtis Dominiis aliisque
„ possessionibus, longè melioris con-
„ ditionis fuit redditus. Tandem cum
„ diversis Legationibus functus, Phi-
„ lippo Castellæ Regi, Maxemyliano
„ Imp. prædictoque Carolo Cæs. mo-
„ derno, operam fideliter impendit,
„ Aurei Velleris Eques creatus, Finan-
„ ciar. Præfectus, ac Hollandiæ, Ze-
„ landiæ & Ditionis Trajectensis locum
„ tenens, anno tum LX. Gandavi
„ moritur, IIII. Non. Aprilis, anno
„ anno Domini M. D. XL. &c.
„ Ac prædicta Elisabetha transmissis
„ ad posteros non paucis piarum fun-
„ dationum optimorumque operum
„ memorabilibus exemplis, à Deo
„ opt. Max. jam nata LXXXIX. an-
„ nos & mens. IX. Culemburgi præ-
„ sentis seculi commodis eripitur anno
„ Domini M. D. LV. quinto Idus
„ Decembris.

Pax sit tranquilla Sepultis.

ANTONIUS LANQUIER,

Carmelita Atrebatensis, Concionatoris munus apud suos laudabiliter sustinuit : cui informando edidit Parisiis 1578. in 16. typis Sonnii,

Synopsin ad faciendam piam Concionem Orthodoxis ; præsertim Passionis, Resurrectionis & Ascensionis Dominicæ diebus solemnibus.

ANTONIUS LAUBEGEOIS,

Duacensis, Societatis Jesu, Hebraïcè ac Græcè in primis eruditus, quas Linguas in Conimbricensi apud Lusitanos Academia docuit. Fato functus Insulis Flandrorum die 21 Augusti 1626. ætatis 55, ab initâ Societate 38. Edidit

Græcæ Linguæ Breviarium. Duaci, typis Bogardi, 1626. 8.

ANTONIUS L'EVESQUE,

Presbyter Bappalmensis in Artesia, dedit

Enchiridion Catholicum : in quo forma, necessitas, & utilitas orandi Deum ob oculos ponitur. Duaci, 1611. 12.

ANTONIUS MATTHÆUS,

Alter sui ævi *Papinianus*, origine licet Germanus, ob diuturnam in Groningana apud Batavos Academia habitationem ac professionem, nec non ob relictam in Belgio Clarissimorum filiorum numerosam prosapiam jure merito hîc annumeratur.

Obtigit ei natale solum Francoberga Hassorum, quò grassante Marpurgi pestilentiâ sedes suas transtulerat Academia, anno 1564. die 27. Decembris, iis parentibus & majoribus, qui Alsfeldiæ, quò originem familiæ referunt,

Marpurgi ac per Hassiam ultra sæculum claruerunt.

Patrem habuit Conradum Matthæum, supremi Hassorum Dicasterii Assessorem, nec non Marpurgensis Academiæ Professorem & Syndicum; Matrem Ursulam Wemeriam: Fratres tres litterarum gloriâ celebres, Philippum Mathæum J. U. D. Parentis in Professione Marpurgensi successorem, Henricum Ecclesiasten Palatinum, & Joannem Archiatrum Nassovicum & Scholæ Herbornensis Professorem.

Ipse cum ingenio valeret, in disciplinam traditus fuit Pœdagogiarchæ Marpurgensi Justo Vultejo, ex cujus schola solida doctrinæ fundamenta ad Academiam attulit, in album studiosorum relatus anno 1581. Primum triennium cursûs Academici discendæ Philosophiæ, reliquum tempus Jurisprudentiæ impendit, lustratis etiam aliis Scholis Academicis, Heidelbergensi, Wittembergensi, Altorfiensi, & Helmstadiensi; in quâ posteriore Academia Instituta & Pandectas privatim explicuit.

Interea contraxit nuptias sub initium anni 1586. cum Elisabetha filiâ Eckardi Schulteri, qui Hassiæ Principibus ab Archivis erat, ex quo numerosa proles progerminavit, marium novem & trium femellarum.

Anno 1594. in Academia Marpurgensi J. U. Doctor renunciatus, paulo post Herbornam ad Professionem juridicam à Joanne Comite Nassoviæ fuit vocatus. Hinc à Mauricio Hassiæ Principe sub finem anni 1606. Marpurgum accersitus ad Juris Civilis Professionem, in ea statione annos 19 perseveravit, donec anno 1625. in Academiam Groningensem auctoritate Illustrium Ordinum ad Juris Professionem traduceretur. Ibi hemiplexiâ tactus, è vivis excessit 28. Maii 1637. ætatis anno 63.

Quatuor filios habuit, in quatuor Academiis, Cassellis, *Joannem*, qui fata Patris biennio antevertit, Ultrajecti *Antonium* Patri cognominem, Groningæ *Conrardum*, & *Christophorum* in Gymnasio Harderwicano, illos Jurium, hos Medicinæ Doctores clarissimos.

Opera ab eo edita ac sæpius reimpressa, sunt sequentia.

Notæ & Animadversiones in Libros IV. Institutionum Imp. Justiniani.

Collegia Juris sex, unum Fundamentorum Juris, alterum, tertium & quartum Institutionum, quintum Pandectarum, sextum Codicis; quibus adjectæ sunt quædam Disputationes extraordinariæ. Prohibita Romæ anno 1642 & 1646.

Disputationes XVII. de Judiciis, 12. Amstel. 1630. & alibi sæpius.

Orationes Juridicæ.

Tractatus de Auctionibus, cujus liber I. de Venditionibus, II. de Locationibus quę sub hasta fiunt 4. Ultrajecti, Antverpiæ, & alibi.

Disputationes de Successionibus

. . . *De Matrimonio & Tutelis.*

. . . *De Obligationibus XLII.*

. . . *De Criminibus VII. & de Servitute VII.* cum Miscellaneis.

. . . *De Jure Municipali.*

Paræmiæ Belgarum, Jurisconsultis usitatissimæ: item Jus & praxis tam in bonis allodialibus, quam in feudalibus 4. Ultrajecti; Bruxellis 1694 &c.

Scripsit etiam *Commentaria in varios Digestorum & Codicis Titulos*, quæ apud filios hæredes asservabanrur.

ANTONIUS MEYERUS,

Jacobi ex Henrico fratre nepos, natus est Vleternis, juxta Balliolum Flandriæ opidum, ac ludum litterarium, patrui exemplo, cum fructu & laude, quoad vixit, aperuit.

Fuit Gymnasii Thenensis triennio,

Cameracensis septennio, & Atrebatensis totis XXXVII. annis Moderator, Historicus ac Poëta; libris variè editis, & discipulis toto Belgio dispersis, celebris; Joannem Saracenum, Cœnobii Vedastini Antistitem & Cameracensem Archiepiscopum munificum nactus Mæcenatem, filiumque reliquit *Philippum*, doctrinæ paternæ ac cathedræ professoriæ hæredem.

Vitam *Antonii* versibus pluscululis *Andreas Hoius* conscripsit; quos hîc in parte describo, ut vel in iis Lector delectamentum quandoque inveniat:

Me quà cadentem Flandriæ ad solem jacet,
Propinqua Bellæ Vletera *in lucem extulit.*
Ingenua in Artes Bruga *puerum primulas*
Patruo magistro erudiit : at Lutetia
Majusculum expolivit. Et Lovanii
Pubes professus Græca, mihi Cortracidem
Junxi Roseæ *stirpis* Isabellam *toro;*
Ex qua quaternos sexu utrovis liberos
Suscepi. Et hinc Brabantica maritum suæ
Triennio me Thena *præfecit Scholæ:*
Scholæque Cameracum *accitus ab Antistite*
Septenne gessi munus. Atrebates *sui*
Dein credidere Gymnasî regimen : quibus
Septena, plus biennio lustra impiger
Navavi opellam : ut, Troïco velut ex equo,
Ludo è meo, polita utrisque litteris
Ingenia, quotquot tempore exierint suo.
Dum bigamus, utque crudus etiamnum senex
Adnumero vitæ lustra bis septem meæ,
Lue pestilenti febris è vivis rapit.
Sextum Kalendas quem Novembris dicimus,
Mei feretur conscius lethi dies,
Annusque supra mille, sexcentesimus,
Parta à salute quò minùs decurreret,
Bimestre deerat & sequens biennium.
Nicasiani me sepulcreti occidens,
Corpus, priori conjugi adpositum, tenet:
Animam reponat sede siderea Deus
Studii Philippum *filium hæredem mei, &*
Scholæ relinquo, cum nepote Antonio,
Quos mihi propitia fata longùm sospitent.

❖ ❖ ❖

Tumulo suo inscribendos versus hos vivens ipse scripsit :

Mejerus, *ortus apud Flandros, hîc conditus, arte*
Grammaticus, vixi: sum modò, qualis eris.
Esse quid in vita volumus plerique videre?
Mors omnes æquat, pulvis & umbra sumus.
Juxta Isabella Rosa *est, pueros enixa quaternos,*
Pulvis & ipsa, fide vivimus exanimes.

Atrebati in S. Nicasii cœmiterio telluri mandatur. Ejus sepulchrum ornavit Philippus filius, addito tali elogio.

Patri suo M. ANTONIO MEYERO,
Vleterano,
Gymnasii Thenensis triennio,
Et Atrebatensis totis XXXVII ann.
Moderatori,
Historico ac Poëtæ,
Libris variè editis,
Et discipulis toto Belgio dispersis
celebri,
Hoc Monumentum pos.
Philippus Meyerus
Cum Antonio F. Atreb. superstit.
Anno M. D. C. VII.
Ut piis Manibus bene sit,
Magnum Numen precare,
Tuæ sortis memor.

Scripta illius hæc visa sunt, metri ferè legibus ligata:

Comites Flandriæ, ex Annalibus Jacobi Meyeri, versu heroico.

Cameracum, sive Urbis ac populi Camerac. Encomium. Antver. 1556. 8. apud Ægidium Steelsium.

Urſum: de rebus S. Vedaſti Epiſcopi Atrebatenſis libros III. Pariſiis 1580 8.

Catonem Chriſtianum, *ſeu Inſtitutionem paræneticam ad pietatem*, libris x.

B. Nili Epiſcopi & Martyris Gnomas, carmine redditas.

Item *Iſocratis ad Damonicum Paræneſin*. Cameraci, 1561. 4.

Threnodiam, ſeu Illuſtrium Virorum Epicedia & tumulos. Atrebati. 1594. 4.

Addunt alii alia: *Strenas ad Amicos*: *Joannis Auſtriaci Victoriam de Turcis ad Naupactum*: *Epithalamia ſacra & profana*: *Epigrammata*: *IV. Hominis Noviſſima &c.*

ANTONIUS OBERT,

Medicus Audomarenſis, ſcripſit

Paræneſin de venæ ſectione in pleuritide adverſus Fernelii & Fuccii paradoxam ſententiam, 1629.

Item *Anaſtichioſin apologeticam pro Paræneſi ſua*, adverſus Lud. du Gardin, Med. Doct. Duac. 1641. 4. Audomaropoli.

ANTONIUS D'OULTREMANNUS,

Natus Valencenis in Hannonia, ibidemque in Abbatia S. Joannis, Ordinis Canonicorum Regularium S. Auguſtini, Prior ac Parochus, atque ab anno 1636. Abbas, uſque ad 1642, quo è vivis exceſſit. Vir eruditus, ac ſignanter in hiſtoriis & antiquitatibus multùm verſatus, ſcripſit

De Origine & Fundatione ſui Monaſterii.

Item *Res geſtas & Vitas ſingulorum Abbatum.*

ANTONIUS PEREZIUS,

Alpharo, veterum Vaſconum (Variam nominat Plinius) opido, ad Iberum flumen ſito oriundus, XII. annorum adoleſcens, unà cum patre in comitatu Sereniſſ. Principum Alberti & Iſabellæ, in Belgium delatus, ſtudiorum ſuorum encyclopædiam partim Bruxellæ, partim Lovanii abſolvit; acceptoque Juris titulo anno 1611. Idibus Septembris, Bruxellas reverſus, anno uno in Audientia (ut vocant) militum negotiis intendit.

Suſceptâ inde, *ut mores hominum multorum urbeſque videret*, peregrinatione, pleraſque Galliæ atque Italiæ Academias luſtravit, ac Bononiæ publicum ſcientiæ in utroque Jure ſpecimen exhibuit.

Ex hac peregrinatione in Belgium redux factus, Lovanii ſedem laremque fixit, & poſt exercitam annis aliquot juventutem, anno 1614 pridie Kal. Septembris J. U. Doctor renunciatus, primùm Regiis auſpiciis Inſtitutiones Imperiales toto novennio explanavit; poſt ſuffragante Magiſtratu urbico Legum Profeſſor Ordinarius conſtitutus eſt, ac poſtremò Judex ſupremus Regii in Palatinatu exercitûs: exauctoratoque exercitu ad togatam forenſemque militiam rediit.

Ob ſingularem utriuſque Juris peritiam, ſummo apud omnes honore habitus fuit *Perezius*, cujus in rebus arduis conſilium undique expetebatur. A Rege Catholico titulum Conſiliarii honorarii cum ampliore ſtipendio promeritus eſt. Sed tamen indignationem Regiam incurrit poſtmodum, eò quòd incautè judicium protuliſſet in cauſa Reginæ Chriſtianiſſimæ uxoris Ludovici XIV. Galliæ Regis, qui jura ſua in quaſdam Belgii Provincias extenderat. Hinc contra Perezium ſcripſit Clariſſ. *Petrus Stockmans* J. U. D. Lovan. Brabantiæque Conſiliarius.

Vivere deſiit provectæ ætatis emeritusque Profeſſor, Lovanii anno 1674. Poſteritati reliquit

Prælectiones, *ſive Commentarios in Li-*

bros IX. Codicis Justinianæi, in 4. Lovanii 1639; tum auctiores ibidem 1642. ac rursus adjectis tribus posterioribus libris ejusdem Codicis auctiores Lovanii 1651. fol. apud Viduam de Witte; & in 4. tribus Tomis Amstelodami apud Elzevirios 1661. & alibi sæpiùs.

Institutiones Imperiales, Erothematibus distinctas & explicatas. 8. Lovanii 1634. & 1639. dein etiam Parisiis, Antverpiæ, Lugduni Bat. Coloniæ, & alibi in Germania sæpius recusas.

Commentarium in Libros XXV. Digestorum 4., 2. Vol. Amstelodami 1669. apud Elzevirios, & alibi sæpius.

Jus publicum, quo arcana & jura Principis exponuntur. 12. Amstelodami apud Elzevirios 1657. & alibi.

Ne quis erret, fuerunt & alii duo itidem Hispani, doctrinâ insignes & scriptis clari, quibus idem nomen *Antonii Perezii*; prior Ordinis S. Benedicti, Theologus, alter J. U. Doctor Bononiensis; qui ambo circa annum 1620. vixerunt.

ANTONIUS PERRENOT,

Tametsi Burgundus, Belgis tamen meritò accensendus venit, apud quos ab ineunte ætate præcipuis functus est dignitatibus. Natus est Kalendis Septembris 1517. Vesuntione Sequanorum Metropoli (vel in vicino vico de Ornans) Patre *Nicolao Perrenot*, Domino de Granvelle, *Caroli* V. Cæsaris Cancellario & ab intimis Consiliis, matre *Nicolaâ de Bonvallot*, Nobili muliere. Studiorum cursum in omni disciplinarum genere per celebriores Christiani orbis Academias diligenter transegit; atque imprimis Lovanii Philosophiæ operam dedit in Pœdagogio Castri, unà cum Cornelio Jansenio, Augustino Hunnæo, aliisque doctissimis commilitonibus.

Anno 1539, ætatis XXII. promotus ad Episcopatum Atrebatensem, paulò post, unà cum patre ad Concilium Tridentinum à Paulo III. Pont. indictum, Cæsareæ Majestatis nomine se contulit, ibique ad Patres qui convenerant, anno 1543. sexto Idus Januarii, Orationem habuit eloquentem. Fuit & in Ecclesiis D. Rumoldi Mechliniæ & B. Mariæ Ultrajecti Præpositus, in Cathedrali Leodiensi Canonicus, in Cameracensi Archidiaconus Bruxellensis, Abbas quoque Commendatarius S. Amandi in Belgio, S. Vincentii Vesuntione, & S. Petri Luxoviensis in Burgundia.

Post *Carolo V.* imperio sponte se abdicante, atque è Belgis in Hispaniam tanquam in portum vitæ tranquillioris secedente, Granvellanus, velut fidus Achates Philippo filio additur. Inde virtutis merito, â Pio IV. Pont. S. R. E. Cardinalium Senatui adscriptus, primus Mechliniensium Archiepiscopus anno 1561. renunciatur. Rebus deinde in Belgio constitutis, cum Rex Philippus patris Augusti excessu in Hispaniam revocaretur, Margaritæ Austriacæ, regias fratris vices subituræ, publicarum curarum comes datur.

Exorto postea funesto civilique apud Belgas tumultu, invidiæ cedens, anno 1564, in Burgundiam sese contulit: relicto ad regimen Diœcesis Mechliniensis, Vicario generali & Archidiacono *Maximiliano Morillono*, dein Episcopo Tornacensi. Inde mox à Rege Catholico in Hispaniam evocatus, perpetuò eidem carus, summisque honoribus auctus est. Neapolitanis, Pro-Regis imperio præfuit anno 1575. In Hispaniam revocatus anno 1580. dum in Lusitaniam Rex expeditionem suscepisset, æquabili eam jure administravit. Dimisso Mechliniensi Archiepiscopatu, Vesuntinensem anno 1584. obtinuit, uti & Episcopatum Sabinensem, qui Senioribus Cardinalibus solet deputari.

Demum ſeptuagenario major deceſſit è vita Mantuæ Carpetanorum (Madritum hodie vocant) anno 1586. XI. Kalendas Octobris. Laudavit eum pro funere *Joannes Baptiſta Saccus*, & in Hercule ſuo Prodicio *Stephanus Winandus Pighius*, aliique ſæculi ſui Mœcenatem variis elogiis proſecuti fuêre.

Formâ fuit heroïca, atque imperio dignâ; ſummâ etiam morum facilitate, & in eruditos ſingulari, dum vixit, liberalitate. Septem linguas ita calluit, ut ſingulas nativas dixiſſes; memoriâ tantâ, ut alter quaſi Julius Cæſar, quatuor ſæpe aut quinque ſcribas, de arduis Reipublicę negotiis variis linguis dictando, fatigaret. Amorem vero erga litteras arteſque humaniores teſtatur imprimis patria Academia Veſuntina, ab illo inſtaurata.

Oratio ad Reverendiſſ. Legatos Concilii Tridentini Præſides, quam anno 1543. quinto Idus Januarii ibidem habuit, eodem anno Antverpiæ in 8. typis Martini Nutii excuſa fuit.

Decreta & Statuta Synodi Provincialis Mechlinienſis, die 11. Julii 1570. inchoatæ, & die 14. ejuſdem menſis concluſæ, præſidente *Martino Rithovio* Epiſcopo Iprenſi, nomine & loco Reverendiſſimi D. Cardinalis *Antonii Perrenot* Archiepiſcopi Mechlinienſis. Edita anno 1571. in 8. & 4. typis Plantinianis, & aliàs ſæpius.

Acta Secundæ Synodi Provincialis Mechlinienſis, Lovanii habitæ menſe Maio 1574. nomine antedicti Cardinalis. Extant primùm edita per PP. Benedictinos Congregationis S. Mauri, Tomo IV. Theſauri Anecdotorum pag. 447. Pariſiis anno 1717. Sed Actis iſtis non acceſſit ab Apoſtolica Sede confirmatio.

Reliquit idem Cardinalis Granvellanus XXXIV. *Volumina Litterarum* MS. poſt ejus obitum recollecta curis *Julii Chiffletii* Abbatis Balernenſis ac Metropolis Eccleſiæ Veſuntinæ Canonici, & *Joannis Boiſot*, Abbatis S. Vincentii ibidem: quæ in hujus Abbatiæ Bibliotheca aſſervantur. Meditabatur Abbas Boiſot eaſdem cum vita Cardinalis Granvellani in lucem edere: ſed per mortem ejus anno 1694. impreſſio non ſucceſſit, uti nec ab annis paucis, dum quidam iſtam editionem MSS. jam inchoaverat in Hollandia.

Continentur autem hîc Litteræ, pleræque Originales, *Caroli V. Philippi II. Mariæ Reginæ Hungariæ, Eleonoræ Reginæ Galliæ, Mariæ Stuartæ Reginæ Scotiæ, Margaretæ Parmenſis Gubernatricis Belgii, Maximiliani Morillon Vicarii Generalis, Joachimi Hopperi, Viglii, & aliorum; cum reſponſis & annotatis Cardinalis Granvellani* E quibus intricatiſſima illorum tempora negotia, iſtiuſque Præſulis ſolertia ac pro tuenda Religione zelus, mirificè eluceſcerent, ſi lucem viderent.

ANTONIUS LE PIPPRE,

Inſulenſis, Vir Nobilis, ſcripſit librum gallicè, hoc titulo: *Intentions Morales, Civiles* &c. Antverpiæ 1622. 4. apud Bellerum.

ANTONIUS POPULIER,

Flander, miles juxta ac poëta, (teſte Swertio in Athenis Belgicis) gallicorum & latinorum verſuum ſcriptor egregius, impreſſorum Venetiis & Boniæ. Ibi mortuus & ſepultus in D. Georgii templo, tali epigraphe:

Tantæ molis erat; talis vultuſque manuſque,
Brachia, crura; animum pingere nemo poteſt.

Antonio Populier, Flandro,
Caroli V. Rom. Imp. Laterano,
Cataphracto,

Amici mœrentes poss.
Obiit anno Domini M. D. XXX.
v. Januarii.

De mole illius nota; quod longus esset pedes Romanos antiquos octo, cum ½

ANTONIUS DE POVILLON,

Bethuniensis, Abbas ad S. Aubertum, Ordinis Canonicorum Regularium S. Augustini, in urbe Cameracensi, installatus anno 1596. scripsit patrio idiomate

Tractatum de natura & qualitate ciborum.

Item *Historiam compendiosam Antistitum Cameracensium*, & *Chronicon sui Monasterii MSS.*

ANTONIUS RUTEAU,

Hanno-Montensis, Ordinis Minimorum S. Francisci de Paula, S. T. Lector Antverpiæ, primusque Collegii sui Ordinis Præses in Academia Lovaniensi, Definitor, Priorque per Belgium Provincialis: Vir exactè & curiosè doctus, atque in historia, præsertim Ecclesiastica patriaque, admodum versatus. Edidit

De Fructu & applicatione Sacrificii Missæ & Suffragiorum. libros III. Antverpiæ 1634. 4.

De Participationibus seu Litteris Fraternitatis: quibus Amici & Benefactores à Prælatis Religionum admittuntur ad communionem bonorum. Montibus, 1636. 8.

De Vita Quadragesimali, quæ in sacro Fratrum Minimorum Ordine sub voto servatur, libri V. Lovanii typis Corneli Coenestenii, 1642. 8. item auctiores 1646.

Historiam Miraculorum, quæ ad invocationem B. M. Virginis in Wavria inferiori edita feruntur, gallicè, ibid. apud Everardum de Witte 1642. 8.

Annales Provinciæ & Comitatûs Hannoniæ. fol. Montibus 1648. gallicè: collaborante *Francisco Vinchant*, Presbytero.

Commentariorum ac Disputationum in priorem Partem D. Thomæ. Tomus I. de Deo Uno. fol. apud Viduam Joannis Havart. 1653. Sed Tomo II. conficiendo immortuus est Author, in Anderlacensi Conventu juxta Bruxellam, die 9. Julii 1657. Varia ejus MSS. Montibus asservari dicuntur.

ANTONIUS SANDERUS,

Natione Flander, origine Gandavensis, ex antiqua istic, & frequenti Magistratuum functione non incelebri *Sanderorum* familia; Antverpiæ tamen ad annum Christi 1586. mense Septembri (quò tum mater ejus *Maria de Keyser* cum marito suo fortè diverterat) natus fuit, & in Æde Cathedrali salutaribus undis tinctus.

Patrem habuit *Lævinum Sanderum*, Doctorem Medicum; avum *Joannem*, itidem Medicum, at defunctâ conjuge *Lævinâ Steenlantiâ*, nobili matronâ, in Æde Bavoniana postea Canonicum. Adolescens *Antonius* primùm Aldenardæ prima Latinæ Linguæ rudimenta hausit, uberiusque Gandavi humaniore litteraturâ in Gymnasio Societatis Jesu excultus fuit.

Mox Duaci, in Aquicinctina Schola Philosophiæ studia complexus, anno 1609. Kal. Octobris inter primos sui cursus in Artibus Magisterii titulum accepit. Post aliquam deinde in patria moram venit Lovanium, ubi Theologicas excepit Lectiones sub Clarissimis per ea tempora illius Academiæ Professoribus, *Jacobis Jansonio* ac *Baio*, *Joanne Maldero*, atque aliis; indeque Duacum reversus, Magistros illic non minùs celebres habuit, *Guilielmum Estium*, *Bartholomæum Petri* Lintrensem, *Geor-*

gium Colvenerium & Franciſcum Sylvium; ſub quibus etiam Theologicâ laureâ donatus eſt ad annum ejuſdem ſæculi XIX.

A Carolo Maſio Gandavenſium Antiſtite Presbyter ordinatus, per annos plures in eodem Epiſcopatu paſtorale munus geſſit, in eam præcipuè curam incumbens, ut hæreſes noſtri temporis, ac Mennonis cumprimis Anabaptiſtæ, quæ illa præ ceteris loca infecerat, ad quæ miſſus erat, confutaret; errantes in viam Catholicæ veritatis reduceret, ac depravatos populi ſui mores emendaret.

Verùm cùm ob præſtita quædam Regi Catholico obſequia, diutiùs illi tutum non eſſet in locis illis, hoſtili Batavorum excurſioni obnoxiis, conſiſtere, commendante eum in primis Reverendiſſimo *D. Antonio Trieſtio*, Gandavenſi Epiſcopo, à Sacris factus eſt ac Secretis Eminentiſſimo *D. Alphonſo Cardinali de la Cueva*, tum in Belgica exiſtenti: cujus operâ commendationeque Furnenſis in Eccleſia Iprenſi Canonicus, ac mox Graduatus Morinenſium Canonicorum ſuffragiis in eadem Eccleſia electus eſt; in qua, poſtmodum etiam Scholaſteriæ dignitatem obtinuit, die 14 Decembris 1641 poſt diuturnam litem, atque ſententiam latam contra competitorem, Franciſcum de Charpentier dein Archidiaconum. E Scholaſtico conſtitutus fuit in eadem Iprenſi Eccleſia Pœnitentiarius anno 1654.

Vir ingenio doctrinâque elegans, par in utroque dicendique genere, ſive carmen Poëta pangeret, ſive pro concione Orator, atque Eccleſiaſtes verba faceret; aſt celeberrimus imprimis rerum Belgicarum Hiſtoricus. Complura ſcripſit evulgavitque: & quidem ab illo adhuc juvene primùm exiit in lucem

Funus Albertinæ Spinulæ: ad Gaſtonem Spinulam patrem.

Præludia Poëtica. Duaci, typis Laurentii Kellami, 1612. 8.

Poëmatum libri III. in quibus leguntur & *Lacrymæ in funere Sereniſſ. Belgarum Principis* ALBERTI *Auſtriaci*. Gandavi apud Joannem Lapidanum, 1621. in 8.

Diræ in Iconoclaſtas, cum Aſſertione brevi ſacrarum Imaginum. Ibid. apud Gualt. Manilium, 1618. 4.

Poëmata ejuſdem alia ibidem edita, 1633. in quibus inter cetera legitur *Protrepticon Pacis Belgicæ*, ad Alfonſum Cardinalem de la Cueva.

Funus Simonis Kerchovii, Presbyteri Canonici Gandavenſis, cum *Poëmatis* quibuſdam antè non editis. Bruxellis, typis Joannis Meerbecii, 1626. 8.

Panegyricus Virgini Annuntiatæ, apud PP. Recollectos Gandavi dictus. Ibidem apud Gualterum Manilium, 1611.

Panegyrici IV. in laudem B. M. Virginis, in Sodalitate Mariana dicti. Ibid. apud Joannem Lapidanum, 1621.

Oratio de Incarnatione Domini, apud PP. S. I. habita. Ibid. 1623.

Præfationum ad varios liber. Ibid. 1622.

Panegyricus in laudem B. Thomæ de Villanova, Ordinis Eremitarum S. Auguſtini, cognomento *Eleemoſynarii*, Archiepiſcopi Valentini, apud PP. Auguſtinianos dictus. Ibid. typis G. Manilii 1623. 4. Quem cùm in Hiſpaniam ad Archiepiſcopum & Canonicos Valentinos auctor deſtinaſſet, illi, in eximiæ gratitudinis argumentum, miſêre eidem non exiguam partem è femore ejuſdem Divi exciſam, legitimiſque teſtimoniis roboratam; (quæ deinde dono auctoris per manus Ampliſſ. Viri *Joannis Jacobi Chiffletii*, Archiatri Regii & Sereniſſimæ Principis ISABELLÆ, ſacris ejuſdem Lipſanothecis addita fuit) adjunctis humanitatis pleniſſimis litteris.

Encomium S. Iſidori, Agricolæ Hiſpani,

pani, patroni Madritensis. Antverpiæ apud Guilielmum à Tongris, 1623. 8.

Elogium S. Angeli, Martyris Carmelitæ, Bruxellis typis Meerbecii, 1633. in 4.

Panegyris S. Andreæ Corsini, Carmelitæ, Episcopi Fesulani. Ibid. 4.

Hagiologium Flandriæ: de Sanctis ejus Provinciæ. Antverpiæ apud Guil. à Tongris, 1625. 4. & auctius Insulis, 1639. 8.

De Scriptoribus Flandriæ libri III. Antverpiæ 1624. 4.

De Gandavensibus & Brugensibus eruditionis famâ claris. Ibid. 4.

Gandavum, *sive Rerum Gandavensium libri VI*. Bruxellæ apud Joannem Pepermannum, 1627. 4.

Dissertatio parenetica pro Bibliotheca publica Gandavensi ad Magistratum & proceres ejusdem Urbis. Ibid. 1633. 4.

Elogia Cardinalium, *Sanctitate*, *Doctrinâ & Armis illustrium*. Lovanii, typis Cornelii Coenestenii, 1626. 4.

De claris Sanctitate & Eruditione ANTONIIS. Ibid. 1627. 4.

Auctariolum ad Nicolaum Serrarium & Jacobum Gretserum, Theologos S. J. *de ritu Catholicarum Processionum*. Ipris typis Joannis Belletti, 1640. 8.

Panegyricus sacer anno seculari Jubileo Societatis JESU *dictus*. Ibid. 1642. apud Philippum Lobelium.

Considerationes utiles *ad acquirendam Dei suique ipsius cognitionem*, vernaculo sermone. Bruxellę apud Joannem Meerbecium.

Flandriæ illustratæ Tomi II. cum tabulis Geographicis & iconibus Urbium, Ecclesiarum, Cœnobiorum, arcium &c. Coloniæ Agrippinæ apud Cornelium ab Egmond, sumptibus Henrici Hondii, & Joannis Blauw, 1641, & 1644. in folio regali. Hos rursus edidit anno 1726. & sequentibus Christianus van Lom Typographus Hagæ-Comitanus, tribus Tomis magno folio, cum fig.

Ephemeridum Ecclesiasticarum libri XXIV.

Vindiciarum Biblicarum libri VI. Bruxellis 1650. 4.

De Sacrosancto Eucharistiæ Sacramento libri III.

Dissertationes Sacræ ac Politicæ, *de caussis ac remediis calamitatum Belgicarum*.

De caussis, *malitia*, *fraudibus ac remediis hæresion hujus temporis*. libri XVIII.

Bibliotheca Belgica Manuscripta, *sive Elenchus universa Codicum MSS. in celeberrimis Belgii Cœnobiis*, *Ecclesiis*, *Urbium ac privatorum hominum Bibliothecis adhuc latentium*. Insulis, apud Tossanum le Clercq 1641. in 4. Altera pars ejusdem Bibliothecæ prodiit ibid. 1644. liber rarus.

Indiculus variorum Tractatuum, *quos tam in sacris & Ecclesiasticis*, *quam in saecularibus disciplinis usu publico dedit idem Author*. 4. Ipris 1645.

Elenchus Catholicorum S. Scripturæ Interpretum. 4. Lovanii 1649.

Bibliotheca Sacro-prophana, *parandæ librariæ supellectili imprimis commoda*, complectens libros, quos Author habebat in Musæo, etsi pauciores, ad annum 1657. Brugis 4.

Vita S. Augustini, *per Gerardum Moringum*; cum Elogiis ac Notis Antonii Sanderi 12. Antverpiæ 1644.

Chorographia sacra Brabantiæ, *sive celebrium aliquot in ea Provincia Ecclesiarum & Cœnobiorum descriptio*, imaginibus æneis illustrata, folio regio, 3. vol. Bruxellis apud Phil. Vleugaert 1659. & sequentibus. Accedunt Descriptiones Domuum Regiarum, Consiliorum, Pomparum funebrium, variorum Prætoriorum &c. Porro cum libri iidem essent rari ac cari, partim quia maxima pars Bruxellis anno 1695. in ædibus Typographi *Eugenii Frix*, incendio per missiles gallorum ignes excita-

to perierat, partim quia cæteri disperſi erant: hinc novam *Illuſtratæ Brabantiæ* Editionem typis edidit anno 1726. idem *Chriſtianus van Lom*, Typographus Hagienſis, folio regio, in tribus Tomis, cum figuris, & uſque ad annum iſtum Supplemento Chronologico.

Paraverat quoque *Antonius Sanderus* Opera ſequentia, quæ ubi lateant Manuſcripta, hactenus ignoro.

Gallo-Brabantia, ſæcularibus & Eccleſiaſticis Deſcriptionibus & celebriorum quorumdam locorum imaginibus illuſtrata & in XVI. Libros diſtributa; ad majorem Teutonicæ Brabantiæ Chorographiam prævia.

Schediaſmata MSS. Mechliniæ, ſive Chorographica Deſcriptio Urbis Mechlinienſis, ejuſque Ditionis, cum Imaginibus.

Schediaſmata Antverpiæ MSS. ſive Chorographica Deſcriptio Urbis ac Ditionis Antverpienſis, cum fig.

Schediaſmata MSS. Lovanii, ſive Chorographica Deſcriptio Urbis, Academiæ & agri Lovanienſis, cum fig.

Schediaſmata MSS. Bruxellæ, ſive Chorographica Deſcriptio Urbis Agrique Bruxellenſis.

Tornacum & Tornaceſium &c. ut ante, cum fig.

Gallo-Flandria, ſive Urbium Inſulæ, Duaci, & Orchiaci Deſcriptio, cum Territoriis ad eas ſpectantibus MSS. cum imaginibus.

Schediaſmata MSS. Paralipomenon Flandriæ Teutonicæ, in duas partes diviſa, cum fig.

Res Bertinianæ, cum Epitome Rerum Teroanenſium, cum Imaginibus MS. Forte hic intellexit Author Chronicon *Joannis Iperii* Abbatis, quod tandem anno 1717. per Benedictinos S. Mauri Pariſiis evulgatum fuit.

Cæterum anno 1657 *Sanderus* Pœnitentiarii Iprenſis dignitatem Præbendamque, ut tantò liberius Hiſtoriographiæ vacaret, abdicavit. Interea cunctis opibus ſuis in hocce ſtudio conſumptis, ultimos vitæ dies ægrè protraxit, benigno gratuitoque exceptus hoſpitio in Abbatia Affligemienſi Ordinis S. Benedicti prope Aloſtum, ubi & mortuus eſt 16 Januarii 1664. ætatis anno 78. ſepultus ibidem ante Altare S. Mauri. Vir meliori ſorte dignus, libris editis perennem famam adeptus: & ob impenſam in Belgicis Antiquitatibus operam diligentiamque non vulgarem, inter primos Belgii Hiſtoricos celebratus.

Legitur Affligemii Epitaphium ſequens.

D. O. M.
ANTONIUS SANDERUS
Presbyter,
Piis fidelium precibus
Me commendo,
Et à miſericordia Chriſti
Expecto
Donec veniat immutatio mea. Amen.

ANTONIUS SCHOONHOVIUS,

Aliàs dictus, GISBERTUS ANTONII, DE SCHOONHOVIA, Batavus, Canonicus Brugenſis ad S. Donatianum, celebris fuit ob inſignem, quâ præditus erat, omnis antiquitatis, hiſtoriarum, linguarumque cognitionem. Primus in lucem dedit, è Bavonico Gandavi exemplari,

Eutropii Hiſtoriæ Romanæ libros x. integritati ſuæ, ipſumque adeò *Eutropium* ſibi reſtitutos, ſublatis iis, quæ *Paullus Diaconus* iis aut addiderat, Eutropii Hiſtoriam libris duobus producendo, aut de ſuo inculcarat. Quod & Georgii Caſſandri indicat diſtychon, in libri frontiſpicio:

Hactenus Eutropii *titulum, nomenque, ſed ipſum*
Nunc demùm, Lector, conſpicis Eutropium.

Excudit Basileæ Oporinus, 1554. 8. iterumque 1552. adjecto libello

De *Dignitatibus utriusque Imperii*, Orientis atque Occidentis, ac *Provinciarum Romanarum*.

Obiit anno 1557. alia relinquens præclaræ eruditionis monumenta, latitantia tamen pleraque apud amicos; ut testatur alibi Bonaventura Vulcanius; è quibus apud eum extitit doctissima *De origine Francorum Dissertatio*. Hanc è Manuscriptis primus eruit anno 1698. Antonius Matthæus, J. U. D. inter Veteris Ævi Analecta. Tomo I. pag. 57.

ANTONIUS SCHORUS,

Hooghstratanus, Brabantus, Ciceronem, pulsâ barbarie, studuit familiarem scholis reddere, ediditque

Thesaurum Ciceronianum: quo *Roberti Stephani* Thesaurum, ac *Marii Nizolii* Observationes methodo quadam contraxit. Argentorati, 1570. 4. 1580. 8. & alibi.

Phrases Linguæ Latinæ, *è Cicerone* collectas, Basileæ Coloniæ & alibi.

Dialogum de Ratione populariter tractandarum quæstionum.

Rationem discendæ docendæque Linguæ Latinæ ac Græcæ. libros II. Argentorati. 1561. & 1596. 8. Priori *Ciceronis* imitari docet *Epistolas ad familiares*: altero *Isocratis Parænesin ad Demonicum* convertit, explanatque.

Alia hujus generis meditantem mors præpropera rapuit anno 1552. Lausannæ apud Allobroges.

ANTONIUS SEBASTIANUS MINTURNUS,

De Trajecto, seu Ultrajectinus, Cardinalis Guilielmi Enckevordii quondam Domesticus ac familiaris, anno 1559. creatus Episcopus Uxentinus sub Archiepiscopatu Hydruntino in Regno Neapolitano. Interfuit Concilio Tridentino sub Pio IV. Pont. Translatus inde ad Ecclesiam Crotoniatem sub Archiepiscopatu Rhegiensi in Calabria. Præsul sane versu & prosâ eruditissimus, plura reliquit ingenii sui monumenta, quæ partim teruntur à doctis, partim latuerunt in Bibliotheca Cardinalis Montaltii, Sixti V. Pont. Nepotis.

Excessit circa annum 1574. Scripsit *Orationes Tridentinas de Officiis Ecclesiæ præstandis*. Venetiis 1564.

Item Italicè: *Arte poëtica, nella quale si contengono i precetti eroici, tragici, comici, satirici, ed ogni altra poesia* 4 Venetiis 1594.

Porro ad ejus sepulchrum in Cathedrali Sacello, ubi Crotoniates Episcopi terræ mandantur, hoc post ejus obitum inscriptum fuit Cænotaphium, ab *Andrea de Nola*, Patricio Crotoniate.

Tergemino Minturne potens idiomate Præsul,
Heu pietas cessas; heu decus omne siles!
Minturne venerande jaces; hac conderis urnâ,
Pontificale decus, Pontificalis honos!
Doctorum exemplar, vatum tu norma coruscas,
Et Graiâ, & Latiâ, clare Poeta, Lyrâ.
Te lugent cives ornati pectore tinto,
Atque rogo pyræ tristia thura ferunt.
Certatimque viri extollunt tot carmine laudes,
Et quia tam claræ sunt monumenta togæ.
Hæc illi ad tumulum referunt, Divosque precamur;
Luceat ut cineri lux sine fine tuo.

ANTONIUS SEXAGIUS,

Vulgò VAN T' SESTICH; Bruxellensis, Causarum in Consistorio Machliniensi patronus, edidit

Orthographiam Linguæ Belgicæ, præsertim Brabanticæ, & pronuntiandi rationem, Lovanii, 1576. 8. apud Joannem Masium. Filios reliquit, *Joannem* Juris utriusque Doctorem & Professorem Regium Lovanii, *Guilielmum* in D. Quintini ibidem Parochum, & *Antonium*, Consulari aliisque muneribus functum Machliniæ.

ANTONIUS SILVIUS,

Dunkercanus Flander, apud Vilvordianos in Brabantia Gymnasiarcha, scripsit

Colloquia Puerilia, cum gallica & flandrica interpretatione. Lovanii 1573 4. & Antverpiæ 1589. 8. Plantini typis.

Compendium Grammatices & Syntaxeos Despauterianæ. Antverpiæ apud Guilielmum Silvium, 1565. 8.

Obiit Antverpiæ, quò Belgici eum tumultus detulerant, conditus ad S. Michaëlem.

ANTONIUS SMETIUS,

Mechliniensis, S. T. L. olim in Urbe Patria ad D. Virginem Parochus, dein Ecclesiæ Cathedralis Gandavensis Canonicus & ab anno 1614. Archipresbyter, Ecclesiastes facundus; edidit

Orationem in Funere Caroli Masii, Episcopi Gandavensis, habitam.

Obiit Gandavi die 20. Januarii 1636.

ANTONIUS STRATIUS,

Audomarensis, Societatis Jesu, docuit Logicam, Eticam, Mathesin; obiitque Monasterii Westphaliæ anno 1636. ætatis XLIV. die XVII. Novembris. Reliquit

Epigrammatum libros aliquot, qui à morte ejus prodierunt.

Item *Lusum anagrammaticum in nomen* Guilielmi Lamormaini, *ducentenis vicibus variatum*.

ANTONIUS SUCQUETUS,

Machliniensis, Societ. Jesu Theologus, Rector primus Collegii Machliniensis, in quod introduxit Tyrones Novitios anno 1611. iisque primus director præfuit, & anno 1615 Ludum Litterarium aperiri curavit. Dein Provinciæ Flandricæ Belgicæ Præpositus: edidit

Viam Vitæ æternæ, Iconibus elegantissimis curiosè illustratam. Antverpiæ apud Nutium, 1620. 8. Latinè, Gallicè, Flandricè.

Testamentum Christiani hominis, libellum mole quidem exiguum, sed virtute & pondere magnum atque eximium. Ibid. apud Joannem Cnobbarum 1625. in 16.

Moritur Parisiis Româ rediens, an. 1626. ætatis LI. mense Februario.

ANTONIUS THYSIUS,

Antverpiensis, Calvinianus, Theodori Bezæ, aliorumque sui temporis Sectariorum discipulus, Harlemi & Amstelodami Minister (ut vocant) dein Theologiæ illius Professor, primò in Hardrovicana apud Gelros Academia inde in Lugduno-Batava. Unus fuit è Deputatis ab Ordinibus Hollandiæ, ad transferendum ac revidendum *Biblia sacra*, quæ juxta Decretum Synodi Dortracenæ datum anno 1618. in linguam Belgicam versa, & anno 1637. cum Privilegio imo & expensis Statuum præfatorum prodierunt fol. Leydæ & alibi.

„ In templo primario D. Petri Leydæ extat hoc ejus Epitaphium.
„ ANTONIUS THYSIUS, S. Th.
„ Doctor & in hac Lugduno-Batava
„ Academia Professor Ordinarius, bea-

» tam resurrectionem (Christianorum » spem) hîc expectat. Obiit die 7. » Novembris anno Domini M. D. C. » XL. annos natus LXXV. & menses » tres.

ANTONIUS VAN TORRE,

Alostanus Flander, Societatem Jesu ingressus anno 1632, variis in locis studiorum Præfectus, in gratiam studiosæ juventutis dedit in lucem latinè, gallicè ac flandricè,

Dialogos familiares, litterarum Tyronibus, pro pietatis, Scholæ, ludorumque exercitationibus utiles & necessarios. 8. Antverpiæ 1659. & alias sæpius.

ANTONIUS WALÆUS,

Vernaculè DE WAELE, Gandavi natus anno 1573, juventutis annos egit in Gallia, ac signanter Genevæ, ibique Theodori Bezæ familiaritatem nactus, Calvinianum virus imbuit. Dein apud Batavos Francisci Junii & Gomari auditor, suæque sectæ Minister Middelburgi & Hagæ-Comitis, ac Pseudo-Synodi Dordracenæ Assessor, demum in Academia Lugduno-Batava Doctor Theologus, magnam inter suos famam acquisivit. Edidit

Compendium Ethicæ Aristotelicæ, ad normam veritatis Christianæ revocatum. Lugduni Batavorum, typis Elzevirii 1627. 12.

Dissertationem de Sabbatho. 8. Ibid. 1628.

Obiit anno 1639. pro funere laudatus à Joanne Polyandro à-Kerckhove, Theologo Lugduno-Batavo. Cætera ejus Opera prudens silentio involvo, utique Romæ prohibita, & ab Ecclesiaste ac Theologo Reformatorum profecta. Fuerunt illa omnia simul edita Lugduni Bat. 1643. 2. vol. fol.

ARNOLDUS AB AKEN,

Silvæducensis, Sacerdos, vitæ integer, studiosus & laboriosus in pœnitentium confessionibus excipiendis, ægrotisque visitandis, à capta Silvaducis Antverpiæ sedem vitæ atque exilii delegit. Scripsit

Speculum Charitatis, Flandricè. Silvæ-Ducis, 1617. 8.

ARNOLDUS BAERT,

Bruxellæ nascitur anno 1554 patre *Nicolao Baert* Regio Consiliario, & Finantiarum sive sacri Ærarii in Belgio Quæstore generali, matre *Anna vanden Eetvelde*, Patriciæ apud Lovanienses ac Bruxellenses familiæ. Philosophiæ spatiis Lovanii decursis, Legalis disciplinæ cursum Duaci absolvit, supremoque in utroque Jure Doctoræ gradu anno 1567. die 20. Nov. insignitus, Lectiones extraordinarias loco primarii Legum Professoris habuit.

Anno 1579. Decemviris Ordinum Belgii Coloniam Pacis ergò delegatis comitem se dedit, ibidemque publicis in Scholis, inter ceteras Juris partes, Feudales Consuetudines interpretatus est. Bruxellam reversus, Magistratum annis aliquot laudabiliter gessit, donec anno 1598. ab Andrea Cardinale Austriaco, Belgicarum Provinciarum Gubernatore, ad magnum Concilium Belgicum Machliniæ promotus fuit.

Juris scientiâ, usuque forensi, atque in primis memoriâ Jurisconsulto necessariâ excelluit; adeò ut Pandectas Juris nostri memoriter, Legesque quamplurimas verso etiam ordine recitaret. Edidit Lectiones extraordinarias tres Duaci habitas, Coloniæ typis Materni Cholini, 1579. 8.

I. *Ad L. unicam C. De Sententiis, quæ pro quod interest proferuntur.*

II. *Ad L. Vinum 22. D. De Rebus creditis, si certum petetur.*

III. *Ad Tit. De eo, quod certo loco dari oportet.*

Jacobi de Bello-Visu Practicam Criminalem recensuit, & *Annotationibus* auxit. Ibid. 1580. 8.

Nucis Feudalis Nucleus, Cortex & Enucleatio, eodem auctore, edita ibid. 1582. 12.

Vitâ defungitur anno 1629. IV. Kalendas Junii, corporisque exuviæ in Æde S. Joanni sacra conditæ sunt, cum hoc Epitaphio.

„ Cy gist Messire ARNOU BAERT,
„ vivant Seigneur de Berentrode,
„ Maitre des Requêtes ordinaire de
„ l'Hotel du Roi, & Conseillier de
„ Sa Majesté en son grand Conseil,
„ très-passé le 29 May 1629. Et Da-
„ me JENNE DES MARES, sa Com-
„ pagne, trespassa le 25. Octobre
„ 1630. Priez Dieu pour leurs Ames.

ARNOLDUS A BOECOP,

Zutphaniensis Geldrius, è Societate Jesu, scripsit luculentam

Epistolam de Nomine S. HUBERTI, ad Joannem Robertum, ejusdem Societatis, adjectam Vitæ S. Huberti, à Roberto editæ Luxemburgi 1621.

Item *Apologiam de Justo Lipsio:* cui inscriptio est: *Justus Lipsius Catholicus*, sive *de vera Justi Lipsii Religione Catholica, Dialogus.* Extat in fama posthuma Justi Lipsii impressâ Antverpiæ typis Plantinianis.

Obiit P. Boecop Coloniæ Agrippinæ anno 1622. die 19. Februarii, ætatis 36.

ARNOLDUS BOSTIUS,

Carmelita Gandensis, Theologus, Philosophus, Orator & Poëta, vitâ quoque ac conversatione optimus & irreprehensus. Scripsit prosâ ac metro multa, Trithemio, coætaneo illius ac familiari, attestante:

De Patronatu B. MARIÆ carmine ac prosâ librum I. *Petiisti Vir clarissime.*

De Immaculata Conceptione Virginis Dei-paræ, contra *Vincentium à Novo-Castro.* Incipit, *Usquequo semper.*

De Illustribus Viris Cartusiensium. Ex hoc libro Petrus Sutor multa adducit in suis de Vita Cartusianorum libris, fuitque Coloniæ excusus.

De Illustribus Viris Ordinis sui, hoc titulo: *Breviloquium tripartitum de Ordine B. M. V. de Monte Carmelo.* Quod Opusculum antea manuscriptum, inseruit pag. 49. *Vineæ Carmeli*, sive Historiæ Ordinis Carmelitani *P. Daniel à Virgine Maria* Provincialis in Belgio, anno 1662.

De IV. Novissimis, aliaque scripsisse idem Trithemius auctor est.

Claruit sub Friderico Imperatore, familiaris *Roberto Gaguino*, qui ad *Bostium* pro Immaculata Dei-paræ Conceptione scripsit carmine & prosâ: item *Hermolao Barbaro*, qui Opusculum quoddam Dionysii Areopagitę, è græco conversum, *Bostio* inscripsit.

Vivere desiit Gandavi anno Domini 1499. pridie Nonas Apriles, ut è Chronico Monasterii Spanheimensis compertum est: ait enim Trithemium Abbatem litteras ad *Arnoldum Bostium* destinasse, verùm priusquam eæ Gandavum delatę essent, *Arnoldum* ad superos migrasse. Ut frustra sint, qui Moguntiæ, cujus urbis Antistitem habuit Mæcenatem, decessisse volunt.

ARNOLDUS BUCHELIUS,

Ultrajectinus, Vir Nobilis, nascitur anno 1565. die XVII. Martii. Fundamenta litterarum jecit cùm in patria urbe, tum in Leidensi Academia, ubi Hugonem Donellum & Justum Lipsium, quorum tunc celeberrima erat fama, audivit. Lustratis deinde aliis Gal-

liæ, Germaniæ atque Italiæ Academiis, acceptoque tandem J. C. titulo, in patriam reversus, Advocatorum numero adscribitur, caussasque annos aliquot egit.

Verùm dum interim annorum XVI. filius prolesque unica moritur, à molesto & lubrico illo advocandi seu patrocinandi exercitio, ad amœniora studia, unde abierat, reversus, in inquirenda mediæ ætatis antiquitate (quâ maximè historia laborat) plurimùm temporis atque operæ posuit, cum doctissimis etiam viris ea conferre solitus, quæ ad historiæ potissimùm Belgicæ elucidationem facerent. Auctor est *Buchelius*

Descriptionis Urbis Ultrajectinæ, quæ Tabulæ topographicæ ejusdem urbis adhæret, editæ anno 1605.

Item *Diatribæ de Veteri Regimine Provinciæ Ultrajectinæ*, quam *Joannes de Laet* suæ Belgii Fœderati Reipublicæ anno 1630 inseruit.

Dedit & *Descriptionem Florum, Fruticum, Herbarum &c. à C. R. Passoto F.* æri incisorum, 1614.

Adjecitque *Appendicem Atlanti Gerardi Mercatoris à Jodoco Hondio* anno 1630. Amstelodami edito.

Præterea *Joannis à Beka & Guilielmi Hedæ* Historias, pessimè à Bernardo Furmerio habitas, cum exemplaribus MSS. contulit, adjunctis Commentariis & Notis uberioribus, *Corpusque Historiæ Ultrajectinæ* formavit: cui operi excudendo annos natus LXXVI. immortuus est anno 1641. die 15. Julii, sepultus ad S. Gertrudem, relictis libris omnibus ad usum Bibliothecæ publicæ Ultrajectinæ. Operas verò subsidiarias à morte *Buchelii* contulit *Gisbertus Lappius à Waveren* I. C. Ultrajecti, 1642. fol.

ARNOLDUS BUDERICK,

Canonicus Regularis S. Augustini, sacris profanisque litteris, & vinctâ oratione æquè instructus, ante professam in Rubea Valle Religionem, Protonotarius & Clericus Curiæ Romanæ, ac Bonifacii IX. Legatus, primus fuit Prior novi Monasterii anno 1417. fundati in pago de Elzegem prope Aldenardam in Flandria per annos novem. Vitam piam complevit circa annum 1444. Scripsit

De modo servandi Ordinem Canonicorum Regularium.

Odarum de Laude Dei libros XII.

Epistolam Apologeticam, contra detractatores Monasteriorum Ordinis sui.

Dietarium: & alia, MSS. in Rubea Valle. Vide Joannis Busschii Chronicon Windesemense lib. I. cap XLII.

ARNOLDUS CATHIUS,

Leovardiensis, Frisius, Societatis Jesu Theologus, Scripturæ Sacræ in Collegio Lovaniensi Professor, scripsit

Paraphrasin & Notas in Canticum Canticorum, typis Plantin. 1625. 8.

Obiit Ruræmundæ anno 1629.

ARNOLDUS DURSTENIUS,

Scholæ Gaudanæ præfectus, scripsit Carmen Scholasticum *De Nativitate D. Joannis Baptistæ.*

ARNOLDUS EYCKIUS,

Ultrajectinus, ibidem bonarum litterarum Professor, edidit

Tabulas in Grammaticam Græcam, 1582. 4. typis Plantini.

Præcepta Decalogi, versu Elegiaco reddita, formâ tabulæ.

Legitur & ejusdem *Epithalamiorum* libellus.

Miraculorum variorumque motuum & eventuum suæ ætatis liber, quem summâ diligentiâ scripserat, & mille florenorum pretio æstimare solebat, periit incu-

riâ uxoris, divenditus cum ceteris ejus libris.

In *Eyckium* vivum non-nemo ita aliquando cecinit, stringens ex obliquo poëmata illius:

Cùm tua duritie superent Epiprammata quercum;
Jure tuum cingat querna corona caput.

Arnoldus Buchelius J. C. amico suo hoc Epitaphio parentavit.

EYCKIUS *hic jaceo, quem Trajectina juventus*
Viventem coluit, posteritasque colet.
Moribus & gestu vivo insuper ore docebam
Nuper: nunc sileo, sed mea scripta docent.

ARNOLDUS FREITHAGIUS,

Embricensis, Medicinæ Doctor, & in Academia Groningana Professor, ex Italico *Baltasaris Pisanelli* Medici Bononiensis, edidit Latinè

De Esculentorum Poculentorumque facultatibus libro I. Genevæ in 12. 1620.

ARNOLDUS GERARDUS,

Laurentianus, qui pagus est Brugensis agri in Flandria, scripsit

De Fide Catholica librum I. Coloniæ, typis Cholini, 1556. 8.

Obiit in patria, decursâ prope ætate, anno 1591.

ARNOLDUS AB HAERSOLTE,

Swollæ, opido Transisalaniæ, natus, I. C. doctissimus, dedit

Adversaria de Actionibus tam Civilibus quàm Criminalibus, in partes VII. secundùm ordinem Pandectarum, digestis; typis Plantini, 1583. 8.

ARNOLDUS HAVENSIUS,

Silvę-Ducis anno 1540. familiâ ibidem honestâ ac nobili natus, post didicita patrio in solo prima litterarum rudimenta, Coloniam à patre ablegatus, Sophiæque præceptis imbutus Institutum Societatis Jesu anno 1558 amplexus est, Doctorque S. Theologiæ anno 1573. renuntiatus, public eam explanavit, Rectorque Collegi Coloniensi præfuit.

Vixit in Societate annos præte propter septem & viginti: atque exinde vitæ solitariæ amore captus, se Cartusianis adjunxit, ætatis anno 46 quibus Lovanii, Bruxellis, Leodici ac Gandavi, totique adeò Provinciæ Prioris & Visitatoris nomine præfuit, ac singulare vitæ exemplum præbuit. Scripsit

Historiam Cartusianorum Ruremundensium, qui anno 1572. ibidem crudeliter religionis ergò interempti sunt.

Martyrium Cartusianorum Anglorum, *sub Henrico* VIII.

Exhortationem de observatione disciplinæ Regularis & præcipuè Solitudinis &c. ad Cartusianos. Simul Gandavi edita, 1608. 8.

Speculum Crudelitatis Hæreticæ; de crudelitate moribusque priscorum ac recentium Hæreticorum. Coloniæ, 1608. 8.

De Erectione novorum in Belgio Episcopatuum: in quo libro *Vitæ Guilielmi Lindani ac Henrici Cuyckii*, *Episcoporum* Ruræmundensium. Ibid. 1609. 4.

Orationem quodlibeticam *de Auctoritate SS. Patrum in decernendis Fidei dogmatibus*, edidit à morte auctoris Theodorus Petreius Coloniæ 1620. 8.

Scripserat *de Vitæ Solitariæ præstantia & utilitate.* Quod opus ad exitum perductum, morte præventus, typis dare non potuit.

Obiit piè Gandavi, anno 1611. pridie Assumptionis Deiparæ, ætatis 71.

ARNOLDUS HEIMRICIUS,

Ecclesiæ Collegiatæ D. Victoris Santensis Decanus, ne[illegible] Canonicus & Custos Eccle[illegible] Lebuini [illegible] Daven-

Daventriæ in agro Clivensi natus, vixit anno 1460. scripsitque libros VI. *Sophologicos*; in quibus multa ad illorum temporum historiam pertinentia enarrantur.

Præterea carmine descripsit *Deportationem S. Victoris* anno 1465. factam. Eandem Deportationem carmine celebravit *Wilhelmus Cuierus*, natus Calcariæ Cliviorum; qui sub idem tempus floruit.

Item *Epistolam* prolixam & eruditam scripsit ad Ludolphum de Venna, Decanum Majoris Ecclesiæ Trajectensis, datam anno 1476. quæ continet *Conflictum inter Patientiam & Fortunam Ruperti Archiepiscopi Coloniensis*, *cum Historia Davidis Episcopi Trajectensis.* Evulgavit eam haud pridem *Gerardus Dumbar*, Reipublicæ Daventriensi ab Actis, Tomo I. Analectorum suorum pag. 347. Daventriæ 1719. in 8.

ARNOLDUS HELIUS,

Middelburgensis, Zelandus, *Poëmata* varia lusit Normbergæ excusa in 8.

ARNOLDUS HESSELS,

Tungrensis, Canonicus Regularis S. Augustini, vir litteratus & eloquens, magnæ prudentiæ ac hospitalitatis, quemadmodum in Chronico Tungrensi legere est; qui post gestum laudabiliter Monasterii Tungrensis Procuratoris officium, Prior electus est ordine decimus. Scripsit

Tractatum *De Peccatis mortalibus.*

Item *De Differentia inter Mortale & Veniale* MSS. Ibid.

Decessit ex hac vita Tungris anno 1486. Kal. Aprilis.

ARNOLDUS JOANNIS,

[illegible]sis, *Nicolai Eschii*, Beginagii Diestensium Pastoris, alumnus ac successor,

Vitam ejusdem Nicolai Eschii latinè conscripsit, hactenus ineditam.

Obiit anno Domini 1583. VIII. Idus Augusti.

ARNOLDUS AB ISSCHA,

Cognomen à loco natali, Lovanium inter ac Bruxellam sito, mutuatus, Ordinis Minorum, multis annis Guardianum Lovanii egit, pulsus Amstelodamo atque Edamo è Batavis, ubi & carceres pro Fide Catholica passus fuit. Edidit vernaculo idiomate

Sermones quinque, quo modo salubriter in Christum sit credendum.

Officium B. MARIÆ popularibus suis vernaculè reddidit.

Moritur Confluentiæ in Diœcesi Trevirensi, anno 1619. die XV. Martii, sepultus in loco Capitulari.

ARNOLDUS KIEVIT,

Roterodamensis, Vir Nobilis & Consularis, J. U. D. pro suo erga avitam Catholicam fidem zelo, librum in 8. vernaculè scripsit, in quo *Controversa inter Catholicos & Protestantes Capita* brevi & contractâ methodo proponuntur; authoris nomine sub anagrammate *Turani Vekiti* expresso. Obiit in patria anno 1648.

Porro cum liber ille quintâ editione emendatus & auctus, prodiisset Lovanii anno 1648. apud Bernardinum Masium; commoti fuêre Ministri Calviniani, eò quod omnium fermè Catholicorum manibus tereretur. Ideoque impugnatus fuit anno 1661. per *Petrum Cabeliauw*, Ministrum Lugduno-Batavum.

ARNOLDUS DE LALAING,

Vir Nobilis, J. U. Doctor ac Pro-

fessor in Academia Lovaniensi, Caroli Audacis ac Maximiliani Cæsaris Consiliarius intimus, Harlebacensis Ecclesiæ apud Flandros ab anno 1460. Præpositus, uti & Ecclesiæ B. M. Brugis, ac tandem etiam in Cathedrali Leodiensi anno 1481 Præpositus Major. Mortuus est anno 1483. die 21. Martii Lovanii, sepultus ibidem apud FF. Prædicatores in choro templi.

Scripsit ad Paulum Baenstium, Rectorem Papiensem, *Epistolam de congressu Imperat. Frederici & Caroli Burgundiæ Ducis*: quam è gallico latinam fecit Rodolphus Agricola, excusam Basileæ 1518. in 4. cum aliis Rodolphi Opusculis, & alibi.

ARNOLDUS LAURENTIUS,

Berchemius Flander, ex agro Alostensi, carmen pangebat non infeliciter, ut liquet è *Piorum Carminum* libello, quem ab auctoris morte (quæ in annum 1559. incidit) Victor Giselinus evulgavit, Antverpiæ typis Nutii, 1560. in 16.

ARNOLDUS LENSÆUS,

Belliolanus (vicus est Athensis agri, apud Hannones: malè Guicciardinus aliique natum asserunt è Lensio Artesiæ opido) Joannis, Doctoris Theologi Lovaniensis, frater, Medicus ac Mathematicus Ducis Moscoviæ, Antverpiâ accitus, edidit

Isagogen in Geometrica Elementa Euclidis Antverpiæ Plantini typis, 1565. 8.

Periit in Moscovia, cùm regni metropolis Moscua tota à Tartaris incendio deleretur.

ARNOLDUS LUYDIUS,

Sive à LUDE, Tungris familiâ patriciâ natus, Artium & S. Theologiæ Doctor Coloniensis, Sereniss. Cardinalis & Episcopi Principis Leodiensis *Erardi à Marca*, dum in studiis ageret Pædagogus, Bursæque (ut vocant) seu Scholæ Laurentianæ multis annis Regens (in qua & Bursas sive provisiones tres, consanguineis suis conferendas, fundavit) fuit unus è septem in Æde Metropolitana Canonicis Sacerdotalibus; scripsitque

Tractatum *Articulorum seu Propositionum XLIII. male-sonantium*, ex libello *Joannis Capnionis* sive *Reuchlini*, J. U. D. Germani, cui titulus, *Oculare Speculum*, desumptarum. Coloniæ, typis Quentelii, 1512. 4.

Responsiones ad Articulos quinquaginta, desumptos ex prædicto Speculo Oculari, quibus *Capnion* Judæorum Thalmud salvare visus est, cum pro eodem *Capnione* ad Maxæmilianum I. Imperat. scripsissent *Gregorius Benignus*, Archiepiscopus Nazarenus Romæ, & *Hermannus Nuenarius Comes*, Coloniensis Canonicus. Coloniæ, iisdem typis 4.

Præterea opus ingens *Prælectionum in Joannem.*

Item aliud *in Euangelium Matthæi.*

Commentaria in Juvenalem; & *Carmina* nonnulla, quæ partim Tungris apud Regulares, partim Coloniæ MSS. adservantur.

Obiit Leodii anno 1540. die XXVIII. Augusti, in Cathedrali D. Lamberti Canonicus, Bibliothecâ Regularibus Tungrensibus legatâ. Legitur sepulcralis inscriptio in claustris Cathedralis Ecclesiæ, ex opposito altaris D. Virginis ad Gradus:

Arnoldi *pia* Tungrensis *locus hic tegit ossa*,
Eximiâ quondam relligione senis.
Qui sacræ Doctor Sophiæ venerandus, & ingens
Urbis Agrippinæ luxque decusque fuit.
Lamberti hinc sacra complevit in Urbe senectam,

Virtutis speculum factus, & urbis amor:
Maturus, sapiens, placidus, pius, integer, insons,
Exemplo multos, consilioque juvans.
Nunc premit ossa lapis, nunc terram terra recepit,
Spiritus optatam transiit ad requiem.
O quàm grata Deo generatio casta, nitensque!
Quàm felix veris mens opulenta bonis!

ARNOLDUS MERSMANS,

Alostanus, Ordinis Minorum Theologus, variis apud suos officiis, cùm Provincialis tum Definitoris ac Lectoris, aliisque præclarè obitis, varia quoque scripsit, Fidei Orthodoxæ propugnandæ, cæremoniisque Ecclesiasticis, atque imaginum sacrarum cultui à Novatorum morsibus vindicandis in primis utilia, antiquitatis Ecclesiasticæ studiosis jucunda, vacillantibus & dubiis in officio continendis idonea, erroneis in viam reducendis necessaria. Sunt autem ista:

Theatrum Conversionis Gentium: sive Chronologia vocationis omnium populorum ad Religionem Christianam. Antverpiæ 1563. & 1572. 8. apud Plantinum.

De Rogationibus, Peregrinationibus, Hymnis & solemnibus Supplicationibus libri III. Lovanii, apud Joannem Bogardum, 1566. 8.

De sancta Cruce ejusque religiosâ adoratione. Ibid. 1568. 8.

De Veneratione sanctarum Reliquiarum.

De Exomologesi, seu *Confessione Sacerdoti facienda.* Ibid. 1564.

De Pœnitentia publica & solemni. Ibid. 1564.

Oratio de fugienda consuetudine Hæreticorum. Ibid. 1564. 8.

De Hæreticis accusandis & deferendis.

De Purgatorio, ad Ducissam Parmensem.

Catechismus pœnitentium, sive *Dialogus inter pœnitentem & Catechisten.* Ibid. 1565. 8.

Davus perduellis, sive *Rerum publicarum perturbator.* Ibid. 1568. 8.

De Quatuor plaustris hæreticarum fabularum. Ibidem 1568.

Imagines mortis, cum Epigrammatis cuique figuræ subjectis. Coloniæ, 1567.

Medicina Animæ. Ibid. typis Birckmanni.

Vernaculè *de Eucharistiæ Sacramento contra Sacramentarios* Antverpiæ 1567.

Obiit Lovanii anno 1578. die v. Septembris, epidemicâ lue tunc passim grassante, sepultus apud Minores in loco Capitulari, hoc Epitaphio

„ Anno Domini M. D. LXXVIII.
„ v. Septembris, contagiosâ lue ex
„ ergastulo carnis ereptus est Vene-
„ randus Provinciæ Pater & Defini-
„ tor, Frater ARNOLDUS Alostanus;
„ qui cum Provinciam in variis Ordi-
„ nis officiis præclarè ornasset, Ec-
„ clesiamque Christi multis editis piis
„ Voluminibus illustrasset, diem hîc
„ clausit extremum. Cujus anima re-
„ quiescat in pace.

ARNOLDUS MYLIUS,

Ex pago de Vryemoersheim, ditionis & Comitatûs Meursensis, oriundus, Typographus primùm Antverpiensis, post Coloniensis, qua in urbe Senatoris quoque munere functus fuit: dedit

Locorum Geographicorum Nomina antiqua & recentia; cum Abrahami Ortelii Theatro.

Principum & Regum Polonorum Effigies, cum *Commentario.* Coloniæ, 1594. fol.

Moritur lethargo Coloniæ, anno 1604. die 17. Novembris ætatis 64. sepultus in D. Pauli Parochiali Ecclesia, hoc posito Epitaphio.

D. O. M.
Ac Arnoldo Mylio;
Civi, Typographo, Senatori
Coloniensi,
Optimo, celeberrimo, integerrimo, &
Barbaræ Birckmannæ,
Matronæ honestissimæ, conjugibus,
Intimis, parentibus bene meritis,
Huic xxiv. Aprilis anno Christi CIↃ.
IↃ. XCVI.
Illi xvii. Novemb. ann. CIↃ. IↃ. C. IV.
Piè defunctis,
Arn. Marg. Herm. Milii, Birchmanni,
Liberi meritò lugentes PP.
Patrem, anno necdum finito,
Secutus est *Arnoldus* filius,
Quem hîc depositum lugent
Superstites.
Obiit vii. Septemb. anno CIↃ. IↃ. C. V.

ARNOLDUS NYLEN,

Neomagensis Gelder, Ordinem FF. Prædicatorum in Groningano Conventu professus, in Academia Coloniensi S. T. Doctor, neque solum præfati Conventûs sui per annos XIV. Prior, sed & Pastor Ecclesiarum SS. Walburgis ac Martini Groningæ, illiusque Episcopatûs (Sede vacante) Vicarius generalis. Anno 1589. à Rege Catholico nominatur Episcopus, atque à summo Pontifice confirmatus, occupatâ per hæreticos Urbe sua ac Diœcesi; consecrationem suam distulit ad tempora pacatiora, quæ tamen non vidit. E terreno exilio apud PP. Dominicanos Bruxellis, ad cælestem patriam migravit anno 1603. ibique sepultus in veteri claustro, cum sequenti Epitaphio.

Scripsit *Tractatum de Sacramentis in genere & specie* vol. I.

Controversiarum Fidei vol. II.

Explicationem Antiphonæ: Salve Regina; Item *Sermones aliquos de B. M.* Omnia hæc MSS. extabant in Bibliotheca PP. Prædicatorum Bruxellæ, ante quam anno 1695. per missiles Gallorum ignes totum hoc Monasterium conflagrasset.

Currite ut comprehendatis.
D. O. M.
Hic Sepultus est
Rev. P. Arnoldus Nylen,
Religiosus Ordinis Prædicatorum,
Conventûs Groeningensis, S. T. D.
Electus Episcopus Groeningensis.
Qui obiit anno M. D. C. III. 7. Martii.
Requiescat in pace.

ARNOLDUS OLIVERIUS,

Ordinis FF. Eremitarum S. Augustini, ultimus Harlemiensis, dein Mosæ-Trajectensis per annos plurimos Prior, Provinciæ Definitor, Concionator facundus. Obiit Trajecti ad Mosam 14. Aprilis 1600. senex & jubilarius. Reliquit

Exegesin in Psalmum XLIV. Item *Commentarium in Cantica Canticorum*. Extant MSS. Trajecti in Bibliotheca.

ARNOLDUS OLORINUS,

Sive Cygnæus (*Swaens* dictus linguâ vulgari) Goorlæ juxta Tilborchium natus, Decanus & Pastor Gertrudis-bergæ; verùm inde à Geusiis rebellibus ejectus, locum quietis elegit in Beginagio Silvæ-Ducensi. Vir fuit de Republica Christiana optimè meritus, rudibus præsertim quà vivâ voce, quâ stilo instruendis, Fidei Catholicæ confessor & defensor strenuus, Nosocomii Oosterwicani & aliarum piarum in Brabantia institutor auctorque fundationum. Scripsit, latinè quidem,

Thesaurum Salutaris Sapientiæ, 1610. in 8.

Explicationem Missæ & Canonis, 1611. in 16.

De Arte concionandi, eodem anno in 16.

Salutares doctrinas, ac *Phrases*, *mentem linguamque ornantes*, 1612. 8.

Summam Virtutum & Vitiorum, 1615. in 8.

Flandricè verò *Doctrinam consolatoriam contra scrupulos & pusillanimitatem*, 1612. 8.

Demonstrationem veræ & Christianæ Fidei, 1613. 8.

Expositionem Cœnæ & Passionis Dominicæ, 1622. aliaque, omnia typis Joannis Turnhouti Silvæ-Ducis edita.

ARNOLDUS ORIDRYUS,

E Bergheycano, ut conjicere est, Brabantiæ municipio, Philosophiæ juxta ac Græcæ linguæ peritus, vixit Gandavi in familia Abbatis Blandiniensis seu D. Petri: post Angiæ, quod Hannoniæ opidum est, nobilium liberos instituit. Scripsit

Summam Linguæ Græcæ. Parisiis 1537. 4. apud Wechelum. Præfando Præceptores suos laudat *Jacobum Marinum & Rutgerum Rescium*; agensque de superanda linguæ Græcæ difficultate, tradi eam posse ait bimestri aut trimestri studio, quattuor ὁδοιπορίαις seu itineribus tamquam manuducens studiosum Lectorem. Sic alibi Cicero se triduo Jurisconsultum fieri posse jactat. Addit Gesnerus scripsisse præterea,

De Bona mente, carmine Jambico, justum librum.

De Jubilæo, item carmine: *De Cura Pauperum*.

Hesiodi agriculturam versu expressisse.

Item *Comparationem Regis & Monachi* ex Chrysostomo. Quæ tamen omnia hactenus invisa.

Moritur Angiæ, raptus in flore ætatis, dum calidè nimis studiis inhæret.

ARNOLDUS PAGIUS,

Delphensis, Batavus, Philologiæ studiosus & Poëta elegans, lusit diversa *Poemata*, sparsim Delphis Batavorum, & alibi, circa annum 1600. edita.

ARNOLDUS PALUDANUS,

Leodius, Ordinis Minorum Regularis Observantiæ, per Flandriam Minister Provincialis, ac S. Theologiæ Lector Professorque emeritus, edidit

Tractatum *De Foro animæ*, id est, de potestate, quam habent Sacerdotes Confessarii, tum regulares, tum sæculares, juxta Conc. Tridentini formam legitimè approbati &c. Leodii, 1636. in 8.

ARNOLDUS POSSENBRUCHIUS,

Embricensis Clivius, edidit

Panopliam Militis Christiani, è sacris Scripturis depromptam, Coloniæ, 1573. 16. apud Petrum Horstium.

Item *Tractatum de Oratione*: de vi & præstantia ejusdem. Ibid.

ARNOLDUS RAISSIUS,

Duacensis, ibidem in D. Petri Canonicus, piam utilemque operam posuit in Sanctorum hominum apud Belgas memoriis, Cœlitum sacris Reliquiis, Ecclesiarum & Cœnobiorum venerandis archivis, lustrandis, indagandis, eruendis; ediditque publico & Ecclesiæ bono,

Auctarium ad Natales Sanctorum Belgii Joannis Molani, Duaci, 1626. 8.

Hierogazophilacium Belgicum: de Reliquiis sacris in Belgio, Ibid. 1628. 8.

Peristromata Sanctorum. Ibid. 1630. 8.

Origines Cartusiarum Belgii. Ibid. 1632. 4.

Belgicam Christianam, de Episcopis Provinciæ Belgicæ, 1634. 4.

Vitam B. Mariæ Raggiæ, ex Insula Chio oriundæ, tertii Ordinis S. Dominici, hispanicè scriptam, auctore *Joanne Petro à Cæsarea-Augusta*, & hinc gallicè versam, latinitate donavit. Ibid. 1621. 8.

Cœnobiarchiam Ogniacensem Francisci Mosschi, denuo edidit & auxit, Duaci anno 1636.

Cœnobiarchiam Crispiniensem, seu Antistitum S. Landelini in Crispinio res gestas. 8. Duaci 1642.

Vitam S. Landelini, Abbatis & fundatoris Crispiniensis. Ibidem.

Vitam S. Ayberti, Crispiniensis Cœnobii Ascetæ & Reclusi. Ibidem.

Mortuus est Raissius Duaci die 6. Septembris 1644.

ARNOLDUS RATH,

Jurium Doctor, & Professor in Academia Ingolstadiensi, Serenissim. S.R. Imperii Electorum Archiepiscopi Coloniensis & Bavariæ Ducis Consiliarius, edidit

Luctum Academiæ Ingolstadiensis in obitum Christophori Besoldi, in eadem Academia, dum vixit, Codicis & Juris publici Professoris, *Funebri Oratione expressum.* Ingolst. 1643. 12. cum Synopsi Historiæ universalis ejusdem *Besoldi.*

ARNOLDUS DE REYGER

Belga, natus anno Domini 1559. XI. Kalendas Februarii, dein J. U. Doctor & Professor Helmestadii in Academia Julia, tum Jenę apud Saxones, Joachimo Friderico Electori Brandeburgico Colonię ad Suevum à Consiliis, & in inferiori Lusatia ac veteri Marchia Assessor Regius, è Belgio bellorum motibus incendiisque tum ingravescentibus pulsus, circa annum 1586. in Germaniam venit, & in Joachimi Mynsingeri patrocinio atque familia vixit. Claruit ibidem inter Jurisperitos, recensuitque

Mynsingeri Commentarios in Instituta Justiniani Imperatoris, &

Observationum singularium Centurias VI. additis ad marginem Notis, multisque accessionibus, & novis quibusdam Singularibus (ut vocant) passim insertis. Scripsitque ipse *Arnoldus*

Diatribarum libros IV. Jenæ, 1593. 4.

Disputationes de Processu judiciario Ibidem 1596. 4.

Consuetudines Feudales, Jenæ disputatas, Magdeburgi. 1602.

Thesaurum Juris, è variorum Repertoriis concinnatum. Ibid. 1604. fol.

Questionem Juridicam: An doctoralis dignitas obfuscet nobilitatem generis. Spiræ. 4. 1618.

Exercitationes practicas. 4 Magdeburgi 1603.

ARNOLDUS DE ROTERODAMIS,

Cognomento GHEILOVEN, Decretorum Doctor, & Canonicus Regularis S. Augustini in Viridi Valle juxta Bruxellam, claruit annis 1410. & 1430. Grande volumen scripsit, quod græcè inscripsit Γνῶθι σεαυτόν, latinè *Nosce te-ipsum, sive Speculum conscientiæ*; editum Bruxellę. 1476. in fol.

Confessionale Fœneratorum MSS. olim in Bibliotheca Wamesiana apud Ampliss. V. *Petrum Weymsium*, Provincię Luxemburgensis Præsidem.

Somnium Doctrinale, sive *Tractatum de Conditionibus scholarium.*

Canonicalem Expositionem in Regulam S. Augustini.

Lecturam super Constitutionibus Benedicti Papæ XII.

Speculum Collationum Juris, sive *Remissorium Juris tam Civilis quâm Canonici.* Meminit hujus in locis suis Legalibus Nic. Everardus anno 1552; legitur-

que MSS. in Collegio Trilingui Lovanii, Tomis II. descriptum, & inscriptum *Joanni Bontio* J. U. D. Brabantiæ Cancellario, item in Bibliotheca Ecclesiæ Metropolitanæ Cameracensis Tomis III.

Denique opus *Arnoldi* visum est Lovanii, ad S. Martinum, cui *Vaticani* nomen dedit, in pergameno Tomis II. scriptum ac distinctum; estque idem cum *Speculo Philosophorum ac Poëtarum*, uti aliàs indigetatur.

De quo Opere auctor post proœmium ita scriptum reliquit: *Anno* D. 1424. *circa festum Mariæ Magdalenæ per me* Arnoldum de Hollandia, *de Rotterdam, Decretorum Doctorem, in Viridi Valle professum Canonicorum Regularium Ordinis in Silva Zonia, prope Bruxellam, scripsi & complevi, & personaliter copulavi ex diversis libris & diversis historiographis, quos vidi & audivi in Italia, tam Bononiæ, quàm Paduæ, dum eram ibidem studens.* Accedit huic operi, in fine, *Moralizatio currûs triumphalis*, per eundem *Arnoldum*.

Decessit in Viridi Valle anno Domini 1442. pridie Kal. Septembris.

ARNOLDUS SLICHTENHORST,

Arnhemiensis Gelder, J. U. D. edidit linguâ vernaculâ Arnhemii anno 1654. *Historiæ Gelricæ XIV. libros*, cum descriptione Urbium & locorum, & plus quam 300. documentis, quæ in consimili editione Gelrica Isaaci Pontani desiderabantur. Sed Vir Acatholicus stilo mordaci res Ecclesiasticas narratiunculis sarcasticis interspersit, atque in multis falsificavit. Ita censet Knippenbergius in sua ad Ducatûs Gelriæ Historiam præfatione.

ARNOLDUS TRICHTIUS,

Noviomagus, professione Hieronymianus, Collega Georgii Macropedii, *Prima adolescentiæ Progymnasmata* (ita Poëmata sua inscribit) in lucem edidit Coloniæ, typis Quentelii 1569. 8.

ARNOLDUS VAN GELUWE,

Rusticus Flander, natus in loco de Hardoye, qui pagus est sub Brugensi Diœcesi, Brugas inter & Cortracum, vulgariter nuncupatus *den Vlaemschen Boer*, vixit ac scripsit circa annum 1660. Textoriam artem primò per annos octodecim exercuit in Hollandia, plurimum tunc in sua Religione vacillans, atque ad novitates (ut ipse fatebatur) pronus. At postmodum ex ipsa Sectarum varietate, contrarietate, atque incertitudine, factus in Catholica fide constantior, fixit domicilium in Urbe Gandensi. Cum esset latinitatis expers, sermone vernaculo hæreticos insectatus est, & variis argumentis ad hominem, tum conversatione, tum scripto confudit. Scripsit autem sequentia, quæ hîc vernaculè enarrantur.

Val van Babylon. 4.

Zee-brandt. 4.

Corte antwoort, op des H. Sacraments veerthien Beweegh-redenen.

Den Vlaemschen Nachtegael.

Beleidenisse des geloofs.

Palleersel van de Ketterssche vuylbruyt.

Comediants-tonneel.

Scheut-vry-barnasch.

Den Geest van Elisabeth de Vos.

Val van Dagon.

Afgetrocken masker van het gereformeert Woort Godts. 8. *Antv*. 1652.

Het licht op den candelaer. 8. Antverpiæ. 1650.

Geestelycken Jaegher van de Samsons Vossen Ibid. 1650.

Catholycken Echo, ofte waeren Gentschen galm. Ibid. 1650.

Het slot op den mont.

Achtien-jaerighe Hollantsche reyse.

Belcydenisse van Rebecca Broeckaers.

Dobbel slot voor Abraham Willemssen Blyvenborgh.

Den Hollantschen verloren aerbeyt. 8. Gent. 1666.

Goliaths Sweirt Ibid. 1666.

Het verloren Proces.

Claer bewys van de Keirs op den Kandelaer.

Het Swerte-vuyl in den Armeniaenschen snuyter.

Jaergeteyde van den nieuw-gereformeerden ontkapten Capucien, Domine Hamerstede Predicant tot Maestricht &c. 4. Gandavi. 1664.

ARNOLDUS SENGUERDIUS,

Amstelodamensis, Artium Doctor in Academia Leydensi, Philosophię Professor primò in Academia Ultrajectina anno 1638. constitutus, & anno 1645. Rector Magnificus, dein ab anno 1648. in illustri Scholâ Amstelodamensi Physices ac Metaphysices Professor. Initiationem suam eleganti Oratione auspicali *de Vero Philosopho*, dein typis editâ, celebravit. A Magistratu quoque Amstelodamensi munere Bibliothecarii famosę ibidem Bibliothecæ, nec non Rectoris Scholarum publicarum honoratus fuit. Plurima scripsit, passim Philosophica, in quibus Aristotelicam sententiam sectatur. Mortuus est Amstelodami die 8 Martii anno 1667 ætatis 56. relicto filio *Wolferdo Senguerdio* Artium & J. U. Doctore in Academia Lugduno-Batava, de quo plura inferius. Edidit Arnoldus Senguerdius

Logicam. Ideam Methaphysices,

Introductionem ad Physicam 12. Amstelod. 1653.

Collegium Morale,

Osteologiam Corporis humani.

Tractatum de Ostento Dolano. &c.

ARNOLDUS VANDER MEER,

Naeldwycanus, Legum Licentiatus & Miles Jerosolymitanus, vertit ex Hispanico Dialogum ἀνωνύμε elegantissimum,

Desiderium, de expedita ad divinum amorem via, Lovanii, 1554. 8. Gallicè inscribitur, *Thesaurus devotionis.* Hispanicè verò, quâ linguâ conditus liber creditur, *El desseoso.*

ARNOLDUS VERHEL,

Amersforti in Ditione Ultrajectina natus anno 1580, dein liberalium Artium Magister, J. U. Doctor, Philosophiæque Professor magni apud suos nominis in Universitate Franekerana Frisiin per annos XLVII. ejusdemque quartò Rector Magnificus. Devixit anno 1664, ejusque uti & uxoris *Reginæ Graviæ*, extat Epitaphium in Æde primaria Franekerana. Evulgavit

Methodum Universæ Philosophiæ Aristol. 1623.

Speculum primæ Philosophiæ 4. Franek. 1662.

Item *Theses Ethicas* à discipulis disputatas, aliosque plures Tractatus.

In Obitum
Nobiliss. spectatiss.
Clariss. Consultiss. & acutiss. Viri
D. ARNOLDI VERHEL
L. U. D. L. A. M.
Philosoph. Profess. Primar.
In Academ. Franekq. annos XLVII.
Nati Amersfortis 1580. & denati
Quartò Rectoris Magnif.
An. M. D. C. LXIV.

Cessisti tandem fatis grandæve Verhelli,
Vitam Christo, cui dicaveras, reddis.
Græcia Nestoreos extollat laudibus annos,
Prudentiamque prædicet senectutis;
Nestoreum prope cum spacium tua viderit ætas,
Virtute eam prudentiâque vicisti.

Si

Si qua fides pietasque fuit, si candor in orbe,
Pars magna tecum condita est sepulturâ.
Collegæ Venerabilis memoriæ
Pos. Ulr. Huberus.

Super saxo sepulchrali apposita quoque fuit hæc Inscriptio, è flandrico idiomate translata.

„ Anno 1659. Obiit Domina Reincke Gravius, ejus uxor; vixit LIV. annos, & jacet hîc sepulta.

Item in tumulum celebris Philosophi Arnoldi Verhellii, hos versus scripsit H. Neuhusius.

Conditur hac parvâ magnus Verhellius urnâ:
Ingenium tanti non habet ossa Viri,
Quo Sophiæ Doctor per seros claruit annos,
Æternasque sibi conciliavit opes.

Porrò ne quis hisce elogiis tam magnificis decipiatur, addendum ex Valerio Andrea, Verhellium hunc fuisse infamem & excucullatum Apostatam, ac bis maritum, qui quondam in Ordine FF. Minorum Capucinorum Sylvęducis *Pater Angelus* dictus fuerat.

ARNOLDUS VESALIENSIS,

Cognomento HALDRENIUS, Wesaliâ Cliviorum opido oriundus, Doctor Theologus Coloniensis, ac Summæ Ædis Canonicus, trium linguarum peritiâ in primis excelluit, adeò ut græcè quoque carmen pangeret non infeliciter. Scripsisse multa fertur: ex quibus pauca, & quidem posthuma, typorum beneficio videre licuit:

Exegesin Decalogi Et

De Veneratione Sanctorum. Coloniæ. 1535. & 1542.

Modum confitendi, pro Sacerdote. 1554. Ibidem 16. cum Institutionibus Joannis Gropperi S.R.E. Card.

Consultationem quadruplicem super Confessione Augustana quorundam Protestantium, unà cum *Joanne Cochlæo.* Ibid. 1554.

Epitomen Magistri Sententiarum, cum Distichis ad singulas Sectiones. Ibid. 1555. 16.

Partitiones Locorum communium Religionis Christianæ. Ibid. 1568. 12. & Lovanii, 1577. typis Hieron. Wellæi.

Procopii Orationes de Justiniani Augusti ædificiis latinè interpretatus est. Moguntię. 1538. 4.

Obiit Coloniæ, anno Domini 1534. III. Kalendas Novembris, sepultus in Æde Metropolitana, hoc appenso carmine:

Quisquis es, in requiem si vis intrare beatam,
Atque ita cum Christo perpete pace frui:
Verba Dei auscultes, eademque sequaris oportet.
Ergò dum datur hîc vivere, disce mori.
Transitus ad vitam Mors est, si credis in illum,
Qui mortem nostri captus amore tulit.

ARNOLDUS VINNIUS,

Vulgo VINNEN, Hagæ-Comitanus, J. U. D. Lugduno-Batavus, in erudienda informandaque ad humanitatem juventute pluribus annis in patria insumptis, nactus interim necessariam occupationum interstitionem, Jurium quoque studio celebrando recolendoque operam dedit, in quo optimam ætatis suæ partem consumpsit, *Gerardi Tuningii*, J. U. D. in Academia Leidensi toto sexennio auditor: à cujus morte ex adversariis ejusdem *Commentarium in Libros IV. Institutionum Juris civilis*, rude adhuc & impolitum opus, collegit, disposuit, evulgavit, typis Elzevirii 1618. 4. Ipse verò scripsit

Jurisprudentiæ contractæ, sive *Partitionum Juris civilis* libros IV. variis Observationibus & Notis perpetuis illustratos. Hagę-Comitis 1631. 4. Item Roterodami apud Joannem Næranum 1663. & alibi.

Orationem auspicalem, anno 1633. pridie Kal. Martias habitam, dum Pro-

fessionem Juris in Academia Lugduno-Batava ordiretur; typis Justi Livii 4.

Commentarium Academicum & Forensem in Institutiones Juris Civilis Justinianeas. Ibid. typis Joannis Maire, 1642. 4. Quod Opus ita placuit, tum ob materiæ tractatæ sublimitatem, tum ob concinnam methodum, tum præcipue ob styli elegantiam, claritatem, ac brevitatem, ut in omnibus ferme Europæ Academiis fuerit aut reimpressum aut adoptatum, tantumque Authori suo peperit famam, quantam & ipse Academiæ suæ Lugduno-Batavæ. Nota tamen, cum Auctor sit Acatholicus, varia hinc-inde contra Fidem Catholicam offendere; ob quæ hic liber Decreto S. Congregationis Indicis Romæ prohibitus fuit anno 1725. die 4. Decembris; donec corrigatur.

Scripsit præterea *Vinnius*,

De Pactis, Jurisdictione, Collationibus & Transactionibus 4. Roterodami per Joan. Nœranum 1664. Editio IV aucta.

Notas in Authores de Origine & Progressu Juris Civilis Romani, cum Observationibus *Simonis Van Leeuwen.* Lugduni Bat. 1672.

Selectarum Quæstionum Juris libros II. quibus additæ sunt Simonis Vinnii Arnoldi filii Orationes duæ. 12. Roterodami 1672.

Habuit siquidem Arnoldus filium unicum *Simonem*, qui in eadem Academia Lugduno-Batava J. U. Doctor renunciatus fuit postridie Kal. Decembris 1648. atque in aula sua Doctorali Orationem habuit de *Constantia Juris Naturæ*; aliamque anno 1651. *De Sapientia Romanorum in Jure constituendo, reddendo, interpretando.* Ast paulò post in flore juventutis suæ Patri præmortuus est, celebratus hoc Elogio funebri.

Vinniadem rapuit juvenem florentibus annis
Mors. Cur sed juvenem? credidit esse senem.

Obiit Arnoldus Vinnius circa ann. 1668.

ARNOLDUS WION,

Natus Duaci, anno 1554. Idibus Maii, patre Amato, Urbis illius Procuratore Fisci, juvenis nomen D. Benedicto dederat in Abbatia Aldenburgensi juxta Brugas in Flandria. Verùm hæreticis ibidem tum grassantibus, & divina humanaque turbantibus, solum vertere coactus, in Italiam secessit, ad Cassinensem ejusdem Instituti Congregationem. Edidit

Lignum Vitæ, Ornamentum & decus Ecclesiæ, libris V. Venet. 1595. 4. Continentur his Elogia clarorum Ordinis sui Scriptorum, Virorum sanctitate ac dignitate illustrium, aliaque. Ex hoc libro compilavit *Hugo Menard*, Benedictinus Congregat. S. Mauri suum *Martyrologium Benedictinum*, cum Notis editum Parisiis 8. anno 1629.

Item Tractatum *De Antiquissima & Illustrissima Familia Romana Anicia*, quam asserit Divi fuisse Benedicti, ex eaque Principes Austriacos originem ducere.

Vitam S. Gerardi, & Martyris, Hungatorum Apostoli, Notationibus illustravit, teste Baronio in Martyrologio ad 24. Septembris.

ARNULFUS, A MONTE S. ELIGII,

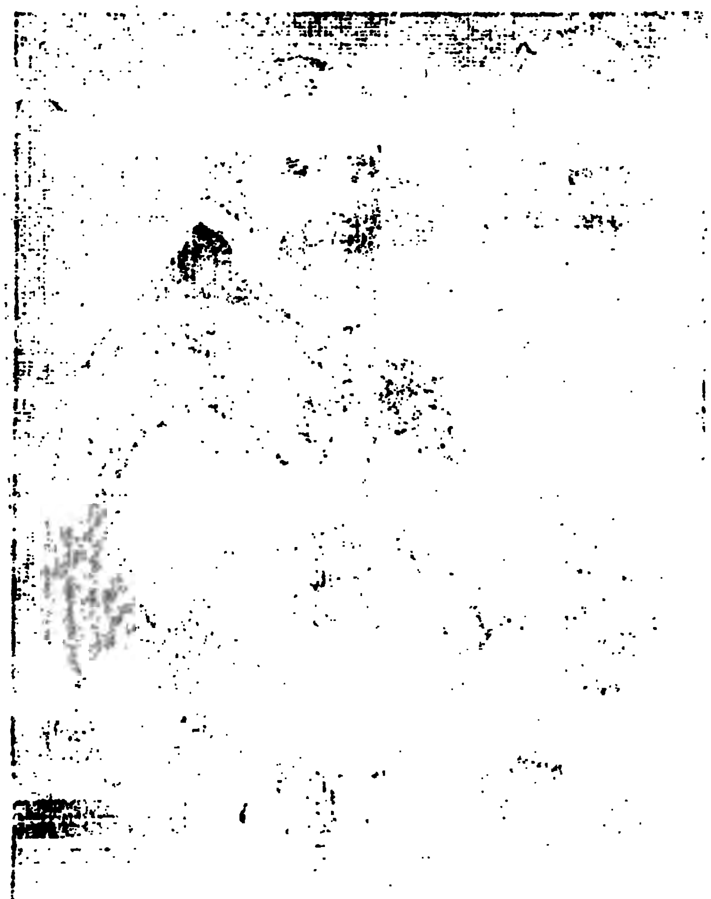
Canonicus Regularis S. Augustini, in dicto Monte, apud Atrebatum, scripsit

Commentarium in Canonem Missæ. MSS. Audomaropoli ad S. Bertinum, & in Claromarisco Ordinis Cisterciensis apud Audomarum Cœnobio.

De Oratione Dominica. MSS. ad S. Bertinum. Ex Joannis Bunderii Indice.

ARSENIUS LEODICENSIS,

Monachus Benedictinus S. Pauli Ro-

AUBERTUS MIRÆUS BRUXELLENSIS
S.T.L. DECANUS ANTVERPIENSIS ECCLE.
Natus Bruxellis 1573 et mortuus
Antverpiæ 19 Octobris 1640.

Harrewyn fecit

mæ, pòst Abbas S. Mariæ de Florentia, ſcripſit

Epiſtolam ad Joannem de Turrecremata Cardinalem anno 1442. pro Commentatione Regulæ S. Benedicti, quæ excuſa eſt & præfixa Commentariis Turrecrematæ in eadem Regulam.

AUBERTUS MIRÆUS,

Vernaculè Le Mire, anno 1573. pridie Kalendas Decembris in Urbe Bruxellâ naſcitur, *Guilielmo*, qui a recepta reductaque ad legitimi ſui Principis obſequium per *Alexandrum Farneſium* Parmæ Ducem, Civitate Patria, ſatagente faventeque *Farneſio*, primus è Catholicis civibus Queſturæ ejuſdem Urbis præfectus fuit. Matrem habuit *Joannam Speeckaert*, Bruxellenſem; Patruos Illuſtriſſimum ac Reverendiſſimum D. *Joannem Miræum*, IV. Antverpienſium Epiſcopum, laudatiſſimæ memoriæ Virum, & *Judocum* S. T.L. Canonicum D. Gudulæ Bruxellis, ac Begginagii Mechlinienſis Curatum; fratrem *Auguſtinum Miræum*, Theologum Duacenum & Canonicum B. M. Valencenis, anno 1624 præmaturè defunctum. Familia eorum antea ſtabilita fuerat Cameraci, ubi Progenitores inter Primarios Cives atque Patricios à ſœculo claruerant.

Litteris politioribus egregiè Duaci delibitus Aubertus, Philoſophiam ibidem diſcere cœpit, Profeſſorem nactus Eximium Virum *Georgium Colvenerium* dein S. T. D. illiuſque Academiæ Cancellarium; abſolvit verò Lovanii in Pœdagogio Falconenſi, in quo ſeptimum primæ Lineæ locum anno 1591. in promotione generali Facultatis Artium obtinuit. Quin & paulò poſt in eodem. Falconis Gymnaſio humaniores ipſe Litteras, magno cum auditorum ſuorum fructu, aliquandiu peritè profeſſus eſt, auditor ipſe *Juſti Lipſii* ferè continuus, atque interioris admiſſionis diſcipulus & amicus.

Studiis ſacris dans operam, in Collegium Majus Theologorum migravit, cui tum præerat Vir Eximius *Joannes Clarius*, Sacræ Theologiæ Doctor, à quo rei œconomicæ adminiſtrationem ſibi imponi paſſus eſt, quoque agente primò Beneficium ſimplex in Eccleſia Collegiata S. Petri Anderlechtenſi, dein Canonicatum in Eccleſia Cathedrali Antverpienſi ex Indulto Nominationis Academicæ anno 1598. obtinuit.

Itaque decurſo Studii Theologici curriculo, abſolutiſque pro Licentia, ut vocant, Diſputationibus, Antverpiam venit; ubi inter honeſtiſſimos optimoſque Viros, & florem in ea Civitate Belgarum, mox eminere cœpit. Cumque per annos aliquot Reverendiſſimo Patruo ſuo fuiſſet à ſecretis, atque ad ſummi momenti negotia adhibitus, varias quoque alias functiones obivit, Scholaſtici, Sigilliferi, Bibliothecarii; quæ licet totum hominem occupare potuiſſent, tanto ardebat amore Muſarum, ut obtemperare ſibi non poſſet, quin ubicumque locorum ſemper legeret, diſquireret, obſervaret, notaret, excerperet aut ſcriberet, & apes imitatus, è floribus aptioribus Auctorum probatorum mellilegium copularet.

Adeoque Miræo nobis adoptare licebit, quod *Plinius Secundus* ſcripſit de ſeniore Patruo ſuo *libro* 3. *Epiſt.* 5. lucubrare eum ſolitum, non auſpicandi cauſâ, ſed ſtudendi à multa nocte; ſomni fuiſſe parciſſimi; nihil legiſſe, quod non adnotaret excerperetque. Addens ſe correptum ab eo, cur ambularet, dixiſſeque: *Poteras has horas non perdere.* Nam perire omne tempus arbitrabatur, quod Studiis non impertiretur. *Nonne videtur tibi*, inquit, *recordanti quantum legerit, quantum ſcripſerit, nec*

in officiis ullis, nec in amicitia Principum fuisse? Rursus, cùm audis quid studiis laboris impenderit, nec scripsisse satis, nec legisse? Hujus rei in MIRÆO *fidem* (inquit Valerius Andreas) *ipse facere possum, quem ille aliquanto tempore domesticum mensæ suæ adhibuit, & deinceps, quoad vixit, amicum & in ferventi gratia habuit.*

Anno 1610. à Patruo Episcopo Antverpiensi missus fuit, primò in Bataviam, ac deinde in Galliam, ut impiis hæreticorum conatibus tempestivè occurreretur, qui Religionem orthodoxam contra pacta Induciarum, per Diœcesim Antverpiensem turbare satagebant.

A morte ejusdem sui Patrui, anno 1611. Duacum profectus est, ut Fundationem sex Bursarum, trium nempe in Philosophia, ac totidem in Theologia, in Collegio ac Seminario Regio, prout memoratus Episcopus ibidem institui supremis Tabulis mandarat, promoveret; ibique S. Theologiæ Laureâ IV. Nonas Maii ab Eximio Viro *Guilielmo Estio* S. T. D. ac Cancellario donatus est.

Nec diu post à Sacris Oratorii Serenissimorum Principum *Alberti & Isabellæ*, Pastor ac Bibliothecarius Aulæ, Protonotarius Apostolicus, & postremò à morte *Joannis Delrio* anno 1624. Decanus nominatus est Cathedralis Ecclesiæ Antverpiensis, atque Episcopatûs ejusdem Vicarius Generalis.

Vir fuit de Ecclesiasticis, in Belgio præsertim, Antiquitatibus optimè meritus: qui hoc unum agebat maximè, ut ἀνέκδοτα hactenus, & cum blattis tineisque luctantia in lucem aspectumque publicum proferret; ut Ecclesiæ statum ac regimen ob oculos poneret; ut Sacrorum Ordinum initia progressusque erueret; ut Principatuum Belgii origines hactenus obscuras illustraret, ac pleraque alia Belgicæ Antiquitatis arcana hactenus abdita recluderet, idque non ex conjecturis aut fabellis popularibus, sed ex probatæ notę Historicis ac Chronographis; quinimò ex ipsis Principum Diplomatibus, quæ in eam rem ex publicis privatisque Bibliothecis atque Archivis plurima ingenti labore ac sumptu collegit & publici juris fecit: quò ferè spectant sequentia:

Elogia Illustrium Belgii Scriptorum, iterum & auctiùs edita, Antverpiæ 1609. in 4. typis Davidis Martinii.

Elogia Illustrium Gentis Spinulæ. Ibid. apud Verdussium 1608. 4. & Coloniæ, 1611. 4. apud Joannem Kinchium.

Vita Justi Lipsii, Doctoris sui, ex ipsius potissimùm scriptis concinnata, Antverpiæ 1609. 8. & in Elogiis Belgicis, ac Fama postuma ejusdem Lipsii apud Moretum.

Origines Monasteriorum Benedictinorum, per Belgium. Antverpiæ typis Verdussii 1608. 8.

Origines Cartusianorum, per Orbem universum. Coloniæ, 1609. 8. apud Hieratum.

Origines Ordinum Equestrium sive Militarium. Libris II. Antverpiæ 1609. 4. & Coloniæ apud Kinchium. 1638. 8.

Origines Virginum Ordinis D. Virginis Annuntiatæ, Antverpiæ 1618. 4.

Origines Ordinis Carmelitani, ab *Elia* Propheta inchoati, ab *Alberto* Patriarcha vitę regulâ temperati, à *S. Teresa* ad primævam disciplinam revocati, ibid. 1610. 8.

Origines Ordinum Augustinianorum, sub Regula D. Augustini militantium, gallicè. Ibid. 1611. 8.

Origines Canonicorum Regularium Ordinis S. Augustini, Coloniæ typis Bernardi Gualteri, 1614. 8.

Originum Monasticarum libri V. 8. Coloniæ, apud Gualterum 1620. Cui accedit

Laudatio S. Thomæ Aquinatis, ejusque doctrinæ, dicta Bruxellis. Ibid. 1620. 8.

Chronicon Ordinis Præmonstratensis; in quo initia ejus, progressusque ac Viri celebres, Cœnobiaque commemorantur. Ibid. 1613. 8.

Chronicon Cisterciense; in quo ejus quoque Ordinis, à *S. Roberto*, Abbate Molismensi primùm inchoati, à *S. Bernardo* mirificè aucti & propagati, initia & incrementa. Ibid. 1613. 8.

Chronicon Benedictinum, sive Benedictinorum Cœnobiorum origines, &c. Ibidem 1614. 8.

De Congregationibus Clericorum in communi viventium. Ibid. 1632. 8.

De Collegiis Canonicorum liber singularis. Ibid 1615 8.

Notitia Episcopatuum Orbis universi, anno 1611. Antverpiæ, ac denuò auctior & emendatior edita typis Plantinianis anno 1613. 8.

Politia Ecclesiastica, sive *de statu Religionis Christianæ per totum Orbem*, libros IV. Coloniæ, 1609. 8. & Lugduni in Gallia 1620. 12.

Geographia Ecclesiastica; in qua Provinciæ, Metropoles, Urbesque titulo Episcopali illustres. Ibid. 12.

Oratio in Exequiis Rodolphi II. Imperatoris, Antverpiæ habita, typis Plantinianis, 1612. 4.

De Windesimensi, *Lateranensi*, *Aroasiensi*, *& Congregationibus aliis Canonicorum Regularium Ordinis S. Augustini* 8. Bruxellis apud Pepermannum 1622. Accedit *Vita & Translatio corporis Ven. Joannis Rusbroquii Ordinis ejusdem in Viridi Valle prope Bruxellam*, *anno* 1622. *die* 8. *Novembris facta*. Item *Elogia & Testimonia variorum de eodem Joanne Rusbroquio*. Ibid. 1622 Agebatur tunc pro ejus Beatificatione.

Commentarius de bello Bohemico, Ferdinandi II. Imperatoris auspiciis. Bruxellæ, 1621. 4. & Coloniæ 1622. 8.

Elogium & Funus Serenissimi Alberti Pii Principis, Bruxellæ 1622.

Commentarius de Vita Alberti Pii Principis &c. typis Plantinianis, 1622. in 4. Item in Sanderi Flandria Illustr.

Laudatio Funebris Serenissimæ Isabellæ Claræ Eugeniæ &c Ibid. 1634. 4.

Chronicon Rerum toto Orbe gestarum, à Christo nato ad hęc usque tempora; Auctoribus, *Eusebio* Episcopo Cæsariensi, *B. Hieronymo* Presbytero, *Sigeberto Gemblacensi Monacho*, *Anselmo* Gemblacensi Abbate, aliisque: cum Auctario Miræi ab anno 1200 ad annum 1608. 4. apud Verdussium.

Petri Divæi Historia Brabantica, *à Miræo* eruta & illustrata, cum Auctariolo. Ibid. 1610. 4.

Disquisitio de SS. Virginibus Coloniensibus, 1608. 4.

Fasti SS. Belgici ac Burgundici. Bruxellis apud Joannem Pepermannum, 1622. 8.

Rerum Belgicarum Annales. Ibid. 1624. in 8.

Stemmata Principum Belgii, ex Diplomatibus ac Tabulis publicis potissimùm concinnata. Ibidem 1626. typis Meerbecii.

Codex Donationum Piarum, præsertim Belgicarum. Ibid. 1624. 4.

Diplomata Belgica, Libri II. Ibidem apud Joannem Pepermannum. 1628. 4.

Donationes Belgicæ, Libri II. Antverpiæ apud Joannem Cnobbarum. 1629. 4.

Notitia Ecclesiarum Belgii, Ibid. 1630. 4. omnia cum *Notis*.

Opera hæc Diplomatica & Historica, secundò fuerunt edita anno 1722. Bruxellis apud Franciscum Foppens in folio, duobus Voluminibus, quorum I. continet Codicem Donationum Piarum, Diplomata Belgica & Donationes, & Notitiam Ecclesiarum Belgii. II. Vol. tria Supplementa, cum appositis circiter 500. Diplomatibus Miræo incognitis. Curam & studium adhibuit, Notasque & Indices apposuit *Joannes Franciscus Foppens*, Bruxellen-

fis S. T. L. tunc Philosophiæ Professor Lovanii in Pœdagogio Liliensi, & Cathedralis Ecclesiæ Brugensis Canonicus. Qui postmodum Canonicus Graduatus in Metropolitana Mechliniensi existens, Volumen tertium Diplomatum Belgicorum Indicemque ampliorem anno 1734. evulgavit Bruxellæ typis fratris sui *Petri Foppens*; & quartum editioni paratum habet.

Rerum Belgicarum Chronicon, à Julii Cæsaris in Galliam adventu usque ad annum 1636. Ibidem, apud Guilielmum Lestenum.

Codex Regularum & Constitutionum Clericalium, cum *Notis*, typis Trognesii 1638. fol.

Bibliotheca Ecclesiastica, sive Nomenclatores VII. veteres, *S. Hieronymus* Presbyter & Doctor Ecclesiæ, *Gennadius* Massiliensis, *S. Isidorus* Hispalensis, *S. Ildefonsus* Toletanus, *Honorius* Augustodunensis, *Sigebertus* Gemblacensis, *Henricus* Gandavensis; cum *Miræi Auctariis & Scholiis*, Ibid. apud Jacobum Mesium 1639. fol.

Bibliothecæ Ecclesiasticæ pars altera, sive de Scriptoribus Ecclesiasticis ab anno 1494, quo Joannes Trithemius Abbas Spanheim. desinit, usque ad sua tempora. Huic operi, dum *Miræus* insudaret, immortuus est, ac tandem Antverpiæ fol. anno 1649. prodiit curâ Nepotis ejus *Auberti van den Eede*, Canonici & Scholastici Cathedralis Antverpiensis, dein Archidiaconi atque VIII. Antverpiensium Episcopi. Eandem Bibliothecam recudi curavit *Joannes Albertus Fabricius*, Historiographus Hamburgi anno 1718. in fol.

Cæterum *Aubertus Miræus* amicis & familiaribus utebatur omnibus ferè ævi sui doctissimis Viris, undequaque ad illum vel concurrentibus, vel per Litteras cum eo communicantibus. Inter quos familiarissimè cum eodem conversati sunt *Andreas Schottus*, *Heribertus Rosweydus*, *Ægidius Bucherius*, Presbyteri Societatis Jesu, *Christophorus Butkens*, Prælatus S. Salvatoris Antverpiæ, *Godefridus Wendelinus* Canonicus Tornacensis, *Nicolaus Rockoxius*, Vir Consularis, *Petrus Paulus Rubenius*, ævi sui Appelles, *Cornelius & Henricus Lancelotti* Fratres ex Ordine S. Augustini S. T. Doctores, ac præ cæteris *Gaspar Gevartius*, Urbis Antverpiensis Archigrammateus.

Tandem inter continuos studiorum labores, Veterum Scriptorum elucidationes, novarumque Historiarum ac Dissertationum editiones, è vivis eripitur Antverpiæ die 19. Octobris 1640, anno ætatis 67. relinquens perennem summæ eruditionis famam, quam Scripta ejus, in toto Orbe Christiano magni habita, testantur. Sepultus est in Choro Cathedralis Ecclesiæ Antverpiensis, ubi legitur duplex Inscriptio, quam heredes in hujus Viri memoriam poni curarunt.

In ambitu Chori.

D. O. M. S.
AUBERTO MIRÆO H. Cath. Eccl.
Decano, Studiis Scriptisque Clarissimo,
Qui Ordinibus Religiosis origines,
Annalibus gesta, Piis Fundatoribus
Famam, Historiis lucem, Scriptoribus
Per elogia vitam, Patriæ claritudinem,
Ecclesiæ huic Decus asseruit:
Quibus assiduè laboranti, ac fœliciter
Operanti & perennare dignissimo
Mors manum injecit anno M. IↃ. C. XL.
Mens. Oct. die XIX. vitæ ejus LXVII.
Joan. Carol. Franchemius Miræus,
Ex asse hæres, avunculo magno,
Proparenti opt. in H. E. Choro
Condito, Gratitud. ergò Monumentum
P. C.

✦ ✦ ✦

In Choro à parte Meridionali.

Uni Trinoque Deo S.
Cui quod de terra acceperat,
Eidem hîc reddidit

Vitâ decessit V. Kal. Nouemb. CIↃ.IↃXCI.

AVGERIVS GISLENVS BVSBEQVIVS.

Te voce, Augeri, mulcentem Cæsaris aures
Laudauit plausis Austrius Ister aquis.
Te Ducis Ismarij flectentem pectora verbis
Thrax rapido obstupuit Bosphorus è pelago.
Te gessisse domum pro nata Cæsaris, ingens
Sequana conspexit, Parisijq; lares

44. *I. Lernutius.*

Aubertus Miræus Bruxellen. Guil.
F. Joannis quond. hic Episc.
Ex Patre N. hujus Cath. Eccl. Decanus,
Et Episcopatûs Vicarius General.
Protonot. Apostol. S. Theol. Lic.
Ser. Alberto & Isabellæ Austriæ
Archid. Belgii Principibus à Sacris
Oratorii, & Bibliothecæ Præfectus.
Piis manibus Lector benè apprecare.

AUGERIUS GISLENUS BUSBEQUIUS,

Busbekâ, Gallo-Flandriæ vico, ad Lisam fluvium sito oriundus, Cominii natus est, patre *Ægidio Gisleno*, Busbequæ Toparcha, matre obscuro loco natâ, liberâ tamen (id est) nulli toro junctâ. Puer in ædibus paternis educatus, illustri quodam ingenio æqualibus prælucens, adeò patris gratiam meruit, ut Caroli V. Rescripto legitimum renuntiari, ac Lovanii, Lutetiæ, Venetiis, Bononiæ, Patavii bonis imbui litteris curaret.

Patre è vivis sublato, juvenis, ætatis anno tertio ac vicesimo, in Angliam à Ferdinandi Imperatoris Oratore evocatur: cujus contubernio per menses aliquot familiariter usus, in patriam revertitur, atque ibidem hæret, donec à Ferdinando ipso Viennam accersitus, in aulam illius concessit, gratus in primis Cæsari, virtutis ac prudentiæ gratiâ.

Acris tum de Transilvaniâ inter Ferdinandum Imperatorem ac Solimannum Turcarum Regem contentio erat; Ferdinando, permutationis titulo, eam sibi vindicante, Solimanno regni defensorem ac protectorem à loci illius Principe se constitutum contendente. Exacerbati utrimque animi. Turcicus tyrannus minas ac bella spirat. Legatione opus erat animo leniendo, aut armis ponendis. Mittitur Constantinopolin Joannes Malvetius: in carcerem conjicitur: liberatus, re infectâ redit.

Suffectus *Busbequius*, quâ erat animi modestiâ atque constantiâ, mitigato Solimanni animo, & impetratis octennii induciis, in Germaniam revertitur. Hæc prima illius in Asiam Legatio: altera *Amasiana* fuit. Utramque stilo complexus, ad posteros ipse transmisit. Tertia Gallicana, quâ Isabellam, Maximiliani Imperatoris filiam, Carolo IX. Galliarum Regi nuptui datam, anno 1570. in Galliam duxit: quæ eundem aulæ suæ præfectum constituit. Quem cum honore locum ad extremum vitæ diem tenuit.

Septuagenarius, impetratâ à Rudolpho Cæsare semestri missione, patriæ & amicis visendis, dum in Belgium cogitat, per Normanniam armis civilibus flagrantem, in vico de Cailly, tertio à Rotomago lapide, juxta S. Germani sacellum, ex hospitio rapitur, nihil de solita animi constantia & libertate remittens, sæpiusque ingeminans, non à militibus se, sed à prædonibus abduci atque spoliari. Territi illi, senem reducunt: qui præsentiens jam tum febrim, ad ædes vicinas Marchionis Maillocensis se deferri jubet, ubi paucis pòst diebus diem suum obiit, anno 1592. v. Kal. Novembris.

Corpus in D. Germani sacello conditum: cor aromatibus condîtum, & laminâ plumbeâ inclusum Busbequam in patrium monumentum illatum est. Epitaphium amico scripsit Justus Lipsius, hisce verbis.

Augerius *istic situs est* Busbequius.
Quis ille? quem virtutis & prudentiæ,
Habuêre carum, gratiâ, ipsi Cæsares.
Hunc Aula eorum vidit, aula & extera
Asiæ Tyranni Quæ Viri felicitas?
Probavit hæc, & illa: in omni tempore,
In munere omni, Nestorem se præbuit
Linguâ atque mente. Jam quies eum sibi,

Et Patria hæc spondebat: ecce sustulit
Viam per ipsam miles, incertum an latro.
Sed sustulit, simulque Sidus Belgicæ,
Quod nunc choreas fulget inter astricas.
JUSTUS LIPSIUS magno amico
Exiguum Monumentum P. C.

Scripsit vero *Busbequius*

Epistolas Turcicæ Legationis IV.

Consilium de re militari contra Turcam instituenda. Extat etiam apud Conringium de Bello contra Turcas, pag. 323.

Itinera II. Constantinopolitanum, & Amasianum, ad Solimannum Turcarum Imperatorem. Antverpiæ 1581. typis Plantin. Francof. 1595. & Monachii cum iconibus, anno 1620. 12.

Epistolarum Legationis Gallicæ, ad Maxæmilianum II. & Rudolphum II. Imperatores libri II. Bruxellæ 1632. 4. curante *Joanne Baptista Houwaert* J. C. Bruxellensi.

Librum *de vera Nobilitate*, *à Busbequio* conscriptum, periisse volunt.

Item *Historia Belgica* trium annorum, quo tempore Dux Alenzonius in Belgio versatus est: extitit aliquando MSS. apud Consanguineos: teste Swertio in Athenis Belgicis.

Cæterum Opera omnia Busbequii simul edita fuêre Oxonii apud Thomam Robinson 1660. in 12. item Amstel. apud Elzevirios eodem anno.

AUGUSTINUS BONTEMPS,

Atrebas, Monachus Benedictinus perantiqui Cœnobii Lobiensis, descripsit heroïco carmine

Tetrarchiam, sive *Vitas SS. Landelini, Ursmari, Ermini, Dodonis*, Abbatum & Pontificum Lobiensium. Duaci, 8. apud Bogardum. Aliaque ejusdem Poëmata leguntur Lobiis.

AUGUSTINUS DES-MONTS,

Canonicus Regularis, evulgavit gallicè *Historiam Miraculorum B. M. V. Foyensis*, prope Dionantum. 8. Duaci 1628.

AUGUSTINUS DODO,

Frisius, Basileæ ad S. Leonardum Canonicus, primus congessit & recensuit *D. Augustini Opera omnia*. Parabat argumenta in opuscula singula, & censuras: sed immaturam ejus operam pestis absumpsit, eo ipso anno, quo opus erat prælo subjiciendum, nempe 1501. quod à morte prodiit, tertio pòst anno, typis Amerbachii.

AUGUSTINUS FABIUS,

De Beringhen, territorii & Diœcesis Leodiensis opido, Canonicus Regularis Tungrensis, Supprior ibidem, & deinde Rector Virginum in Conventu Maseicano. Ejus extat

Antidotarius Animæ, seu libellus piarum Precationum.

Obiit Tungris, anno 1612. IV. idus Octobris.

AUGUSTINUS HUNNÆUS,

Vulgo HUENS, natus Mechliniæ anno 1521. IV. Kalendas Augusti; creatus anno 1558. S. Theologiæ Doctor, & Professor Regius Lovanii, postquam Philosophiam annos plures in Castrensi Gymnasio & Theologiam in Abbatia S. Gertrudis tradidisset. Linguarum in primis peritiâ excelluit, ut fidem faciunt Biblia Regia, opus arduum & numquam satis laudatum, cui emendando & recensendo Censor Regius & Pontificius operam dedit. Hebraïcas etiam litteras in Collegio Trilingui Buslidiano annum unum docuit; Græcas quadriennium.

Quanti verò *Hunnæi* ingenium atque doctrinam fecerit Gregorius XIII. Pon-

AVGVSTINVS HVNNÆVS MACHLINIENSIS,
DOCTOR THEOLOGVS, ET PHILOSOPHVS.

Quid facit Hunnæus? cæcis vt mersa tenebris
Nunc mage Phœbæa lampade clara micent:
Vtq; suos linquant contorta sophismata morsus,
Exuat et laqueos Amphibolia suos.

35. *Laur. Beyerlinchius*

Pontifex scripto ad eum Brevi, ut vocant, Apostolico declaravit, quo è selectissimo Doctorum numero hunc unum delegit, qui SS. Patrum scripta, ad MSS. emendata, à librariorum nævis σφάλμασι vindicata in lucem daret, ni mors lauream illam ac laudem *Hunnæo* invidisset.

Invidia ergò in *Hunnæum* Cornelii Loosæi est, scribentis genio satis reclamante Doctorem factum, Regiumque Professorem libros Sententiarum prælegisse, non admodum sententiosè: & cùm aliud non haberet, quod de *Hunnæo* scriberet, aut vellet scribere, satis præposterè more suo in laudes urbis sedisque natalis sese effundit. Ex lucubrationibus *Hunnæi* hæc leguntur.

Dialectica, seu generalia Logices Præcepta. Antverpiæ typis Plantin. sæpiùs excusa.

Prodidagmata Logices: de Dialecticis vocum affectionibus & proprietatibus. Ibidem.

Catechismus Catholicus. Ibid. 1570. 8.

Catechismi Catholici Schema. Ibid. 1567.

De Sacramentis Ecclesiæ Axiomata: quibus B. Thomæ, totiusque Ecclesiæ de Sacramentis doctrina comprehenditur. Ibid. 1570. 8.

D. Thomæ Aquinatis Summa, è MSS. Codd. restituta. Ibid. fol.

Obiit Lovanii, in D. Petri Canonicus, & Præses Collegii S. Annæ, anno 1578. VII. Idus Septembris.

AUGUSTINUS REYMARIUS,

Machliniensis, juvenis insignis litteraturæ, ante annos præmaturè obiit. Scripsit

Ludum Chartarum, cum Adriani Barlandi præceptoris Dialogis excusum, Antverpiæ 1532. 8.

Bonam quoque partem collegit eorum, quæ Barlandus in Terentii Comœdias edidit: quo prælegente, non pauca *Reymarius* exceperat, non pauca ex authographis ejusdem descripserat non pauca etiam è veteribus Grammaticis ipse collegerat: quæ postea Barlandus relegit, recensuit, & in corpus unum redegit; quod nec ipse inficiatur. Lovanii, typis Rescii, 1530. 4.

AUGUSTINUS SABOTHIUS,

Ordinis Eremit. S. Augustini, Antverpiæ nascitur anno Domini 1593. XIV. Decembris. Trajecti ad Mosam, atque alibi, ad populum de Verbo divino disseruit: edidit

B. Jordani de Saxonia, Ordinis Eremitarum S. Augustini, *de Vitis Fratrum ejusdem Ordinis* libros IV. cum *Notis*. Leodii, typis Christiani Ouwerx, 1625. 8.

Item *Vitam B. Claræ de Montefalco*.

AUGUSTINUS VAN TEYLINGHEM,

Harlemensis Batavus, in Societatem Jesu admissus anno 1606, dein strenuus vineę Christi in Hollandia operarius; obiit 4. Augusti 1665. ætatis 78. Vernaculè edidit opuscula multa contra heterodoxos.

Paradisum voluptatis. Antverpiæ 1630.

Extractum Catholicum, sub nomine Petri Amstelii. 8. Antverpiæ 1641.

De Controversiis Fidei. 8. Antv. 1640.

Ortum tumultuum Belgicorum. 12. Coloniæ 1645.

AUGUSTINUS WICHMANS,

(In sæculo *Franciscus* nuncupatus, accepto hoc nomine, dum lustralibus expiaretur aquis, à patre suo initiali sponsoreque *Francisco Swertio*) Antverpiensis, Canonicus Regularis Ordinis Norbertini in Cœnobio B. MARIÆ Tungerloensi, Sacræ Theologiæ Baccalaureus, primùm Ecclesiæ Mirloensis ac Districtûs Helmondani, pòst

Tilborchii, Diſtrictûſque Hilvaris-Becani Paſtor & Archipresbyter, ac demùm anno 1642. in Coadjutorem *Theodori Verbraecken*, Abbatis, adſumptus. Huic poſt biennium vitâ functo ſucceſſit, fuitque inauguratus die 9 Julii 1644. per Epiſcopum Buſcoducenſem. Vitâ functus eſt die 11. Februarii 1661. benigno & comi vir ingenio, multæque lectionis; nec minoris aut inferioris doctrinæ; uti opera, quæ in lucem dedit, teſtatum faciunt.

Roſa Candida & Rubicunda, id eſt *Martyrium Ven. Petri Calmpthautani*, Canonici Norbertini, Paſtoris in Haren, anno 1572. crudeliſſimè à Geuſiis interempti. Ant. apud Verduſſen 1625 8.

Apotheca ſpiritualium pharmacorum contra luem contagioſam, alioſque morbos, ex S. Scriptura, SS. Patribus, & hiſtoriis authenticis deprompta. 4. Ibid. 1626.

Diarium Eccleſiaſticum de Sanctis contra peſtem tutelaribus. Ibid. 1626. 4.

Diſſertatio Hiſtorica *de Origine & progreſſu Cœnobii Poſtulani*, Ordinis Præmonſtratenſis in Brabantia, dum R. D. *Joannes du Cheſne* in ſecundum ibidém Præſulem benediceretur. Ibid. apud Guilielmum à Tungris, 1628. 4.

Sabbatiſmus Marianus. Ibid. 1628. 8.

Brabantia Mariana, libris III. Ibid. apud Joannem Cnobbarum, 1632. 4

Meditabatur *Lilium inter ſpinas*, ſive *Vitam S. Dympnæ*, Demono-maſtygis & Campinienſium patronæ; item *Syntagma paſtorale* de obligatione Parochorum, MSS. in Tungerloa.

Extat in Eccleſia ibidem hoc hujus Præſulis Epitaphium.

D. O. M.
Rdus. adm. ac Ampliſſimus
Dominus
D. Augustinus Wichmans
Abbas XXXVIII. hîc ſitus eſt;
ſatis dixi.
Decor Domûs hujus,
Scripta præclara,
Et Viri integritas
Cœtera loquentur.
Obiit Ao. 1661.
Prælaturæ XVII.

AUGUSTINUS WILS,

Balenus, Sacerdos, Scholæ Turnhoutanæ ac deinde Herentalenſis Moderator, ubi & vivere deſiit; edidit

Grammaticam Linguæ Latinæ.

Centuriam ſelectarum Fabularum Æſopicarum. Antverpiæ apud Silvium, 8.

Terentii Frondes, ſeu Phraſes. Ibid. 1566. 12.

AUSONIUS A POPMA,

Eloſtanus Friſius, Auſonii filius, è nobili Popmannorum familia, fratrum doctrinâ ſcriptiſque celebrium quartus. Rarum exemplum, tot in una eademque familia fratres germanos ad eruditionis culmen pertigiſſe. Coloniæ Philoſophica ſtudia, Lovanii Juriſprudentiam ſectantes inter æquales ingenio & ſtudio excelluerunt. Ac de *Sixto*, *Tito*, *Cypriano* ſuis locis. *Auſonius* poſteris reliquit

M. Terentii Varronis Fragmenta; *iis adjecto Conjectaneorum* libro. Franekeræ, 1590. typis Radæi.

Notas in Varronis libros *de Lingua Latina*, ac *de re Ruſtica*.

In Epiſtolas M. Tullii Ciceronis ad Atticum. 1619.

Item *in C. Velleii Paterculi Hiſtoriam Romanam*, 1620.

De Differentiis Verborum, libros IV.

De Uſu antiquæ locutionis, libros II. Lugd. Batavor. 1606. 8. apud Raphel. & Argent. 1618.

De Ordine & uſu Judiciorum, libros III. Arnhemii, 1617. 4.

Denique *Fragmenta* veterum *Hiſtoricorum Latinorum*.

B.

BALDERICUS RUBEUS,

Filius Aiberti, Domini de Sarchinville & Queant, apud Atrebates, Gerardo I. & II. ac S. Lietberto Episcopis Cameracensibus & Atrebatensibus à Sacris ac Secretis fuit; postea Ecclesiæ Morinensis Canonicus & Cantor, inde Archidiaconus Noviomensis, demùm Tornacensis ac Noviomensis Episcopus, anno 1097. consecratus, præfuit annos XV.

Obiit Morinis (vulgò Teruanæ) anno 1112 pridie Kal. Junii, *Chronico Cameracensi illustris*, in quo præfatur ac profitetur, nihil dubium, nihil fictum à se positum, nihil etiam quod non aut in Annalibus atque historiis Patrum, in gestis Regum, in Chartis & Archivis Ecclesiæ reperisset.

Continet verò Chronicon illud res gestas Episcoporum Cameracensium & Atrebatensium à Clodovei, primi Galliarum Regis Christiani, temporibus, ad annum 1070. editum Duaci, Bogardi typis 1615. 8. curâ & censurâ Georgii Colvenerii, Doctoris Theologi, qui primus id, ἀνώνυμον hactenus, Auctori suo restituit, Notisque eruditissimis illustravit, & de Vita ejusdem latiùs præfatur.

Scripsit præterea *Chronicon Morinense*: ex Archivis Ecclesiæ Morinensis translatum ad Cœnobium Benedictinum in urbe Cenomanensi, hactenus nondum repertum.

In Cathedrali Æde Morinensi, Virgini Deiparæ sacrâ, sepultus fuit: ibique olim, ante excidium Urbis, legebatur hoc ejus Epitaphium.

P. BALDERICUS, hujus Ecclesiæ
Cantor, & Episcopus Noviomensis,
Anno Verbi Incarnati M. C. XIII.
Prælationis suæ anno XV.
Pridie Kalend. Junii obiit,
Meritis plenus,
Et Chronico Cameracensi illustris.

BALDUINUS AVESNENSIS,

Dominus Bellimontis, Joannis Hannoniæ Comitis frater, nec non Margaretæ Flandriæ Hannoniæque Comitissæ filius, vixit sub annum 1289. ad quem, initio ducto à Carolo Duce Lotharingiæ, fratre Lotharii Regis, deduxit *Chronicon* sive *Historiam Genealogicam Comitum Hannoniæ, & aliorum Procerum*. Legitur latinè & gallicè; verùm gallicum exemplar latino plenius est: ideoque meritò dubites, an gallicum sit translatum in latinum, an verò è diverso.

Ex hoc autem *Balduini* opere (ut in Auctario suo de Scriptoribus Ecclesiasticis notat Aubertus Miræus) *Enguerramus Magnus*, Dominus de Coucy &c. *Genealogiam Familiæ de Coucy & Dreux* desumi, & ad annum 1303. produci mandavit, hoc titulo: *Le Lignage de Coucy & Dreux*. Laudat utrumque opus Andreas du Chesnè in Genealogia Luxemburgica p. 36. & alibi. Extat hodie MS. Parisiis in Bibliotheca Regia, teste P. le Long.

Genealogiæ Comitum Flandriæ ex Chronicis Hannoniensibus ejusdem Balduini, evulgatæ fuerunt postmodum per Dominum Lucam Dacherium Monachum Benedictinum Tomo VII. sui Spicilegii pag. 524.

Porrò famosum Chronicon Balduini, quod olim extiterat Parisiis in Bibliotheca Andreæ Du-Chesnii, dein Bruxellis apud Chiffletios, pariter fuit editum & Notis historicis illustratum anno 1693. à Jacobo Barone Le Roy, Toparchâ S. Lamberti &c. in folio, Antverpiæ in typographia Knobbartiana.

BALDUINUS DE BEER,

Gandavensis, primùm Pastor in Cathedrali Ecclesia S. Bavonis Gandavi, dein ejusdem Canonicus, atque in variis Sanctimonialium Monasteriis Confessarius, edidit linguâ vernaculâ,

Regulam S. P. Augustini, cum explicatione, ad usum Monialium. 8. Gandavi 1651.

BALDUINUS VAN BERLICOM,

Silvæducensis, Senatui Brabantico in Haga-Comitis ab Actis, edidit

Hierostichon, sive Carminum, ex libris sacris metaphrasi poëticâ concinnatorum, libros IX. typis Commelini 1598. 8. in quibus tamen pleraque geniumsapiunt hæreticum.

BALDUINUS DE BOUSSU,

Hanno, S. Theol. Doctor, Abbas Camberonensis XI. Cisterciensis Ordinis in Hannonia, vivere desiit anno 1293, regiminis quinto. Reliquit MSS.

Commentaria in IV. Libros Sententiarum: Sermones de tempore & de Sanctis, & alios quosdam: studiosè hactenus in Bibliotheca Camberonensis Cœnobii asservatos.

BALDUINUS CABILLEAU,

Iprensis, Flander, Societatis Jesu, Sacerdos, Poëta ingenio stiloque elegans ac facilis, quique cum Poëtica arte etiam pietatem animis legentium instillat, nec delectat minùs. Fidem hujus rei faciunt,

Epigrammata, de multis selecta; edita Antverpiæ typis Plantiniani 1621. 12. & aliàs.

Magdalena, Tragædia sacra; iisdem typis, 1625.

Phosphorus, sive *Joannes Baptista:* Lyrica, Symbolica, Epigrammata Elegiæ. Lovanii, typis Cornelii Coenesteinii, 1642. 8.

Agar secundo exul: Elegiarum libri II. Ibid.

Venatio sacra, sive *Puer à B. Virgine amissus*, Elegiis LXXX. Ibid.

Lemmata Historica, tetrastichis comprehensa. typis Francisci Bellet, 1614.

Epistolæ Heroum & Heroïdum, carmine elegiaco, libris IV. Antverpiæ typis Henrici Aertsens. 1636. 8.

Naturæ debitum solvit Antverpiæ 13. Novembris 1652. annos natus 84.

BALDUINUS,

Comes Flandriæ & Hannoniæ, Balduini cognomento Magnanimi filius, anno 1204. primus ex Gente Latinorum Imperator Constantinopolitanus, renunciatus anno ætatis suæ 32. Scripsit ad suos in Belgio

Epistolas de capta per Latinos Constantinopoli: quæ Sonegiis in Archivis Collegii Canonicorum, ad S. Gislenum, atque alibi legebantur, & ab Auberto Miræo Codici Donationum Belgicarum insertæ sunt.

Fuisse historiæ, antiquitatisque, potissimùm patriæ, perquàm studiosum, ac demandasse viris aliquot litteratis id negotii, ut tam Flandriæ quàm Hannoniæ Historias, Leges & Consuetudines, quàm verissimè possent, scriptis proderent, auctor est in Annalibus Flandriæ ad annum 1205. Jacobus Meyerus.

Mortem casumque ejusdem Nicetas Choniates describit his verbis: *Balduinus Imperator Constantinopolitanus, castris ad Hadrianopolin positis, à Joanne Mysiæ Præfecto circumventus, (anno 1205. die 25. Aprilis) capitur. Cumque annum unum & menses quatuor carceris molestias tulisset, tyrannus ei manus pedesque abscindi jussit, reliquo corpore in vallem projecto ac triduo pòst examinato.*

Successit ei in Imperio Constantinopolitano Henricus Frater, & in Co-

mitatu Flandriæ Joanna Filia primogenita. De *Bertrando de Rans*, impostore, qui sese Balduinum Imperatorem è vinculis Bulgarorum elapsum aliquamdiu simulavit, vide Historicos Belgicos.

BALDUINUS DIONISIUS,

Cœnobita Elnonensis in Pabula, Ordinis S. Benedicti, conscripsit versu Elegiaco

Catalogum Abbatum Monasterii Elnonensis, S. Amandi vulgò nuncupati, & ad annum 1592. (quo vivebat *Joannes Carton*, ejusdem loci Abbas, ordine LXXIII.) eum produxit. Legebatur manuscriptus apud D. Petrum Doremieulx Insulis Flandrorum.

BALDUINUS DE GLEN,

Atrebas, Henniacensis Canonicorum Regularium apud Artesios Monasterii Antistes ab anno 1562. quo patruo Francisco de Glen successit, acris & industrii vir ingenii, scripsit latinè anno 1584.

Chronicon sive *Historiam Abbatum Cœnobii Henniacensis*. Laudat in Chronico suo Belgico Ferreolus Locrius.

Monarchiam & seriem Regum Hispaniæ.

Delineationem Belgicarum Provinciarum & transmigrationem earumdem ad Austriacos. Aliaque, nondum visa.

Vivere desiit anno 1594; regiminis 31. mense Decembri. Jacet in sacello templi Henniacensis, sub marmore, cui incisum hoc Epitaphium.

Glendius Artbesiæ jacet hic pars magna Senatûs,
Religionis honos, Henniniique Pater.
Passus erat ter quingentos & quatuor annos,
Lustra decem, mortis Christus & octo suæ.
Bis dena supra annum auctam trieteride vitam
Hic metit; æternam quam super astra tenet.

BALDUINUS DES-HAYES,

Presbyter, Canonicus ac Scholasticus Ecclesiæ Collegiatæ S. Gertrudis Nivellis, gallicè edidit

Vitam ac mortem S. Gertrudis Fundatricis ac primæ Abbatissæ Nivellensis; unà cum serie Historica Abbatissarum sæcularium ejusdem nobilis ac perillustris Capituli. 4 Bruxellis 1652.

Vitam S. Landradæ Fundatricis Canonicarum Belisiensium, vulgo Munsterbilsen in Diœcesi Leodiensi. in 12. Leodii 1665.

BALDUINUS HENRICI,

De Ziriczea, Zelandus, Lovanii tertio loco promotus in Artibus anno 1432; inde Decretorum Licentiatus anno 1444, ac demum Doctor 1453. die 19. Novembris renunciatus. Fuit & SS. Canonum Professor ordinarius, Ecclesiarum D. Petri Lovanii & Anderlechti Canonicus, & S. Lebuini Ziriczeensis Decanus.

Ejus *Lectura ad Libros V. Decretalium* legebatur olim in Bibliotheca Wamesiana, apud *Petrum Weymsium*, Præsidem Senatûs Luxemburgensis.

BALDUINUS JUNIUS,

Vulgò *de Jonghe*, Dordraci Patriciâ familiâ natus, Ordinis Minorum Theologus & Ecclesiastes, Definitor Ordinis, & pluries Guardianus (ut vocant), olim Justi Lipsii Lovanii discipulus ac contubernalis, edidit

Demonstrationes Fidei Orthodoxæ, ex Roberti Bellarmini Controversiis. Antverpiæ. 4. 1611. typis Nutii.

Manuale Theologicum : de præcipuis totius Theologiæ fundamentis. Coloniæ 1614. typis Bernardi Gualteri.

Chronicon Morale : Concionibus anni totius accommodatum. Ibid. 1619. & 1622. 4.

Conciones super Euangelia Dominicalia ac Festorum anni totius. Ibid. 1616. 4.

Domum Sapientiæ & Paradisum Voluptatis, belgicè. Antverpiæ, 1613.

De Romano Pontifice libros III. insertos denuo Bibliothecæ Maximæ Pontificiæ P. Rocaberti Tomo V. Romæ 1698.

Varia præterea Opuscula de variis materiis diversis in locis edi curavit, proprio quidem suppresso, at supposito Constantii Peregrini nomine; cujusmodi sunt,

Iter quadrimestre Comitis Buquoy, progressusque, quo Austria est conservata, Bohemia subjugata &c. Viennæ Austriæ 1621. 8. cui nonnemo reposuit *Constantium Peregrinum castigatum*, seu *Relectionem Itineris quadrimestris Buquoy*, auctore *Berchtoldo Rauchenstein*, 1621. 4.

Tuba Concionatorum, sive *Collationum ignearum* Centuriæ XIX.

I. *De Sacramentis in genere, de Baptismo & Confirmatione.* Lovanii typis Henrici Haestenii, 1629. 8.

II. *De tota Aristotelis Logica & Physica : de Theologia, Præceptis Decalogi & Ecclesiæ.* Ibid. 1630.

III. *De Sanctis*, Duaci, apud Auroy, 1630.

IV. *Ex Novo Testamento.* Ibid. 1629.

V. *Historialis ab origine mundi usque ad annum* LVII. Ibid. 1629.

VI. *De Venerabili Sacramento Eucharistiæ & Sacrificio Missæ.* Lovanii 1630.

VII. *De Doctrina civili.* Ibid. 1630.

VIII. *De SS. Dominico, Petro Martyre & Thoma Aquinate.* Bruxellę apud Meerbecium. 1628.

IX. *In Dominicas & Festa totius anni* Duaci, 1631.

X. *Historia à Christo nato ad Fredericum II. Imperatorem* scilicet annum 1212. Lovanii 1631.

XI. *De Sacramento Pœnitentiæ.* Bruxellæ apud Pepermans 1628.

XII. *De Vita civili.* Lovanii 1629.

XIII. *De SS. Vincentio Valentino, Catharina Senensi, Antonio Archiepiscopo Florentino.* Bruxellę apud Meerbecium 1628.

XIV. *De cognoscendo & amando Deum.* Lovanii. 1629.

XV. *Historialis ab anno mundi* LVII. *usque ad annum ducentesimum.* Bruxellæ 1630.

XVI. *De Sacramentis Extremæ Unctionis, Ordinis, & Matrimonii.* Lovanii 1630.

XVII. *De Vita civili.* Ibid. 1631.

XVIII. *De B. Raimundo, Alberto Magno, Martyribus Japonensibus* &c. Bruxellæ 1629.

XIX. *De S. Angelo Custode* &c. Lovanii 1631.

Pharetra quadruplex divini Amoris. I. De Mundo, Cœlo, Sideribus, & Elementis. II De Meteoris, Gemmis & Metallis. III. De plantis & Brutis. IV. De Homine & Angelis. Antverpiæ typis Trognæsii 1632. 8.

Scutum Catholicæ fidei. I. De Vocatione Ministrorum Ecclesiæ. II. De Præsentia Christi in Venerabili Eucharistia. III. De Purgatorio IV. De Observatione Legis, & Ministrorum cœlibatu. V. De Gratia, libero Arbitrio & Auctore peccati. VI. De Peccato Originali, Mortali & Veniali. VII. De Justificatione & merito bonorum operum. VIII. De Antechristo. IX. De Ecclesia. X. De Prædestinatione. XI. De Invocatione Sanctorum. typis Trognęsii, 1632.

Fasciculus Myrrhæ dilectus, sive Vita Jesu Christi. Ibid. 1631.

Lilium inter spinas, sive de Beatissi-

ma Virgine Maria, Christi Matre. Ibid. 1631.

Canticum Canticorum, Ecclesiæ Dei & Animæ sanctæ applicatum. Ibid. 1631.

Theatrum SS. Principum Veteris & Novi Testamentis. Ibid. 1632. 8.

Mons Spiritualis Confessariorum. Ibid. 1632. 8.

Threni, sive Lamentationes Jeremiæ Prophetæ triplici sensu expositæ. Ibid. 1632.

Sanctorum Angelorum amica Laudatio.

Via salutis æternæ, sive de Symbolo Fidei.

Horologium diurnum & nocturnum, & XII. *Prædestinationis signa.*

Praxis quotidiana audiendi Missam, &c.

Progenies & Vitæ SS. Francisci, Ludovici IX. *Galliæ Regis & Isabellæ Reginæ Portugalliæ.*

Tuba novissima de Judicio.

Schola divini Amoris. Ibid. 1633.

Speculum animæ, de cognitione sui. Ibid. 1633.

Principes Hollandiæ & Zelandiæ &c. Antverpiæ apud Meursium 1632. 8.

Caput Sponsæ, sive *Speculum Prælatorum.* Duaci, apud Auroy. 1631. 8.

Hortus Conclusus, sive Instructio status Religiosi. Ibid.

Viridarium Ecclesiasticum, sive de benedictionibus in Ecclesia variis, de Episcoporum dignitate &c. Ibid.

Obiit Bruxellis, anno 1634. die XII. Aprilis.

BALDUINUS MOREAU,

Hanno, Abbatiæ Camberonensis Cisterciensis Ordinis Religiosus, S. T. B. in Academia Duacena, è Secretario Abbatis Cisterciensis inauguratus anno 1618. Abbas B. M. de Roseriis in Comitatu Burgundiæ. Quod Monasterium, tum bellorum injuriis, tum Commendatariorum incuriâ prope collapsum, jubente Alberto Archiduce in pristinum decorem restituere meditabatur, assumptis secum tribus Religiosis Camberonensibus. Interim ad Romanam Curiam missus à Nicolao Boucherat, Archi-Abbate Cisterciensi, Procurator Generalis Ordinis: anno 1622. febre correptus Romæ interiit.

Edidit *Regulam S. Benedicti ad XXX. MSS. Codicum censuram fidemque revocatam, cum aliis ejusdem Sancti Opusculis, Vitâ & Historiâ*; quibus præfixit Prologum satis prolixum. Duaci 1611. & Coloniæ 1620. in 12.

Reliquit & *Historiam Cisterciensem* MSS. à multis visam & laudatam.

BALDUINUS NINIVENSIS,

Flander, Canonicus Regularis Ordinis Præmonstratensis, in patria,

Chronicon breve à Christo nato ad annum 1294. deduxit, quod MSS. exstitit in Ninivensi S. Cornelii apud Flandros Abbatia, donec anno 1728. *Carolus Ludovicus Hugo*, Ordinis Præmonstratensis, Abbas Stivagii & Fontis-Andreæ, Doctor Theologus, ac Ducis Lotharingiæ Consiliarius & Historiographus, nec non Ptolomaïdis seu Acconensis Episcopus, idem Chronicon inseruit *Sacræ Antiquitatis Monumentis Historicis ac Diplomaticis*, quæ Stivagii in Lotharingia edidit, Tom. I.

BALDUINUS RONSSÆUS,

Gandensis, Erici Brunsvicensium & Luneburgensium Ducis Medicus domesticus; post verò Furnis, Flandriæ occiduæ opido, indeque Gaudæ apud Batavos, publico stipendio eamdem Medicinam factitavit: vir doctrinæ non vulgaris, ac græcè doctus, scripsit

Commentariolum *de Magnis* Hippocratis *lienibus*, Pliniique *Stomarace*, *ac Sceletyrbe*, vulgo *Scorbutum* dicunt. Antverpiæ 1564. 8. & Wittenbergæ, 1624. 8. cum Tractatu Dan. Senerti.

De Hominis primordiis, hystericisque affectibus, & infantilibus aliquot morbis.

Lovanii 1559. & Leidæ 1594. 8.

Venationem Medicam, seu remedia ad omnes morbos, carmine. Ibid. 1590. 8.

Enarrationes in VII. libros posteriores *Cornelii Celsi de Re Medica*. Ibid. 1592. 4.

Opuscula Medica Ronssæi prodierunt denuo Lugduni Batav. 1654. in 8.

BALDUINUS SILVIUS,

Flander, carmine elegiaco lusit *Excidium Morini*. Ipris, apud Joannum Destresium, in 8.

Orationem ejusdem *consolatoriam ad omnes veræ Christianæque Religionis cultores*, excudit Gandavi Gislenus Manilius, 1571. 8.

BALDUINUS VANDER PIET,

Georgii Juris-Consulti filius, Gandavi, anno 1546. mensis Augusti die XI. patriciâ familiâ natus, Lovanii inter Magistros Artium anno 1570. quarto loco promotus. Nascente Duacensi Academiâ, primus, vel primos inter, in ea Juris titulum (qui à Bacca lauri nomen habet) accepit. Donatus rude seu Licentiæ, ut vocant, titulo, se praxi dedit ac forensi studio, quò Reipublicæ Flandricæ utilis esset.

Virum in luce illa versantem Academia repetiit, & obtinuit, contulitque Doctoralem J. U. Lauream Kalendis Februarii 1574. & unà Lævino Pontano Civi itidem Gandensi. Et sane majori, si non sui & familiæ suæ, at Belgicæ universæ honori destinatus erat. Exemplo sint quotquot *Balduino* vivente ac docente ex Duacena prodiêre Academia: atque adeò vulgare de se proverbium fecerat, *Propter unum* Vander Pietium *floret* DUACUM. Etenim

Hujus in ore lepos talis, facundaque Peitho,
Qualis in argutâ voce Periclis erat.

Erat insuper judicium solidum, doctrina exquisita, & (quod in Doctore Juris ac Professore rarum esse solet) cognitio singularis Consuetudinum ac Legum Patriæ, quæ in variis harum Provinciarum locis variæ exsistunt: ad hæc auctoritas summa erga summos infimosque, quam merita Viri pepererunt. Quæ moverunt etiam magni Consistorii Belgici, quod Machliniæ est, Senatores, ut tertiùm *Balduinum* nominarint, qui è numero suorum esset. Verùm *maluit* ille *Judices formare*, *quàm Judex esse*, ut in Epitaphio legitur.

Reliquit Prælectiones
De Fructibus,
De duobus reis.
De Emptione & Venditione.
De Pignoribus & Hypothecis.

Tractatum *Elegantiorum juris Quæstionum.*

Responsa Juris, sive *Consilia*, plura numero: quorum edendorum spem fecerat *Balduinus* nepos.

Decessit Balduinus, Duaci primarius Juris Civilis Antecessor, anno 1609. die XIX. Januarii, annos natus LXIII. delatus ad Parochialem S. Albini, ac conditus in choro templi, cum hoc Epitaphio.

Heic situs est
BALDUINUS VAN-DER PIET
Gandavi Patriciâ Familiâ natus,
Absolutæ Jurisprudentiæ raritate
Inter ævi sui Jureconsf. excellens
J. U. D. & Professor primarius
Annis XXX. in Acad. Duacena.
Qui sæpius ad Concilium Machliniæ
Nominatus, maluit Judices formare,
Quam Judex esse.
Obiit XIX. Januar. CIↃ. IↃ. C. IX. ęt. 63.
Balduinus Vander Piet J. U. L.
Ex Fratre Luca pariter J. C. Nepos
Et Nobiles Viri Carolus de Bernard,
In Guisignies & Bercourt Toparcha,
Joannes Van den Eechoute,
Joannæ & Josinæ,
Ex eodem Fratre Neptium, Mariti,
Poni curavêre.

BALTHASAR AYALA I.C. ET SENATOR
REGIVS MACHLINIENSIS.

FeLIX IngenIo, rethor graVIs, arte dIsertVs
LIngVIsqVe, et CLarVs IVre perItVs erat:
RegIVs In beLLo IVdeX, desCrIpsIt, et iLLa
BeLLICa, qVæ æqVaLI, IVra bILanCe dabat:
PrInCIpIbVsqVe VIrIs gratVs, deCoratVs honoro
27. *OffICIo, seros oCCIdIt ante dIes.*

Iud. de Wert Syndicus Antuerp.

BALDUINUS DE VAULX,

J. U. D. Vir Consularis Leodii, & Sereniss. Principi Leodiensi à Consiliis, raræ doctrinæ vel Guicciardino teste, in sua Belgicæ Descriptione, tantæque memoriæ, ut Leges omnes & Capitula omnia velut in numerato haberet, non sine maxima eloquentiæ laude. Vixit ad extremam usque senectam cælebs, & *Responsorum* plurima reliquit volumina; quæ timendum est, ne apud ignaros hæredes perierint.

Vivendi finem fecit Leodii anno 1601. die v. Februarii.

BALDUINUS WILLOT,

Binchiensis Hanno, Societatis Jesu Sacerdos, fato functus Insulis anno 1663. evulgavit gallicè

Compendium Martyrologii sive Hagiologii Belgici. 12. Insulis 1658.

Vertit item *Martyrologium Romanum.* 8. Mont. 1641.; aliaque plura.

BALTHASAR DE AVILA,

Insulensis Flander, Nobili prosapiâ oriundus, Ecclesiæ Collegiatæ D. Petri ibidem per septennium Canonicus, Christianâ humilitate Præposituram ejusdem recusavit, ut FF. Minimorum S. Francisci de Paula Ordinem amplecteretur. Quadragesimales sæpius habuit conciones gravi eruditione. Quartùm Provincialis existens, ad supremum totius Religionis suæ apicem Innocentii X. Pont. authoritate evehitur. Demum Generalatûs munere defunctus, quietis locum præelegit Insulas, ibique requievit in pace die 2 Februarii 1668. annum agens 77. à professione 52. Evulgavit

Manipulum Minimorum, ex Regulari SS. Pontificum, SS. Congregationum, & ex ipsius Ordinis agro collectum. prodiit Insulis apud Nicol. de Rache 1667. in 8. dein Genuæ reimpressus cum Additionibus 1677. ac postmodum in Gallia in 4.

Sepultus est in Ecclesia Minimorum Insulensium, ante aram principalem, sub hoc energico Epitaphio.

D. O. M.
Reverendiss. Pater
BALTHASAR D'AVILA
Hîc situs est; quem Insula terris dedit,
Canonicum habuit, Præpositum
Exoptavit. Qui magnus ne fieret,
Minimus factus est.
Dignitates fugit, sed non effugit.
Virtus quem Minimum voluit,
Maximum coluit.
Quartùm Provinciam Belgicam rexit.
Toti Ordini Generalis Corrector
Præfuit, & profuit.
Vitæ sanctitate, morum integritate,
Animi fortitudine,
Verus Patriarchæ sui filius,
Dignus in Officio successor.
Demum 2. Februarii anni M.D.C.LXVIII.
Ætatis 77. Sacerdotii 53. Professionis 52.
Mundo eheu! ereptus,
Ejus consors ut sit gloriæ,
Tu lector apprecare.

BALTHASAR AYALA,

Antverpiensis, Jacobi Filius, adolescens Lovanii Juri Civili operam dedit, atque eos in studio illo progressus fecit, ut supremus in Regio apud Belgas exercitu Judex esse meruerit, majore æquitate an prudentiâ meritò dubites. Utramque Regi suo probavit, qui eundem in magno Concilio Machliniensi Senatorem constituit.

Ad altiora conscendenti mors manum injecit, & in ipso ætatis flore extinxit, Alosti in Flandria, anno 1584. Kalendis Septembris, ætatis XXXVI. Scripsit *De Jure, Officiis Bellicis, ac Militari disciplina*, libros III. Duaci, typis

Joannis Bogardi 1582. & Antverpiæ 1597. 8.

BALTHASAR BASSELIERS,

Antverpianus, Ordinis FF. Minorum Regularis Obſervantiæ per Germaniam Inferiorem Definitor, edidit *Conciones Morales ſuper Euangelium Joannis, de Lazaro quatriduano redivivo.* Antverpiæ apud Guillelmum Leeſtenium 1638. 8. quo & vivere deſiit.

BALTHASAR CORDERIUS,

Antverpianus, anno 1592. VIII. Idus Junii natus, Societatis Jeſu Sacerdos Doctor Theologus & Profeſſor in Viennenſi Auſtriæ Academia, Græcè in primis eruditus, quas apud ſuos litteras jam ante Bruxellæ atque alibi docuerat. Vir compoſitis admodum ac religioſis moribus, quem plura impigre ſcribentem atque notantem, etiam ſecundò reverſum Romam, & eadem ſedulò agentem, mors manum de tabula tollere juſſit, & æternùm in Domino quieſcere, die 24 Junii 1650. ætatis anno 58. Edidit

Catenam LXV. Græcorum Patrum in S. Lucam. typis Plant. 1628. fol.

Catenam Græcorum Patrum in S. Joannem. Ibid. 1631. fol.

Joannis Philoponi in Cap. 1. Geneſ. De Mundi creatione libros IV. Græcè & Latinè. Viennæ, 1631. Una cum *Diſputatione de Paſſchate.*

S. Cyrilli Apologos Morales. Ibid. eodem anno: qui tamen libellus, titulo *Speculi Sapientiæ*, jam olim Pariſiis à Joanne Parvo fuerat publicatus.

Dionyſii Areopagitæ Opera, Græco-Latinè, Notis Theologicis illuſtrata, typis Plantin. 1634. fol. 2. vol. Accedunt Scholia S. Maximi & Paraphraſis Pachymeræ, latinè interpretata.

Expoſitionem Græcorum PP. in Pſalmos, digeſtam in Catenam, & latinitate donatam, atque Annotationibus illuſtratam, ex vetuſtiſſimis MSS. Bibliothecæ Cæſareæ ac Ducis Bavariæ. fol. III. vol. typis Plant. anno 1643. & ſequentibus.

S. Cyrilli Alexandrini Archiepiſcopi Homilias XIX in Jeremiam Prophetam, quę hactenus ineditę, atque ex antiquiſſimo Codice MSS. Regiæ Bibliothecæ Scorialenſis deſcriptæ, & à Corderio latinitate donatæ. 8. typis Plant. 1648.

Symbola Græcorum PP. in Euangelium Matthæi, latinè verſa & collata cum Scholiis P. Petri Poſſini ejuſdem Societatis, Galli. fol. 2. vol. Toloſæ apud Joann. Boude. 1646. & 1647.

Job elucidatus. fol. græco-lat. Antverpiæ typis Moreti prodiit 1646.

S. Dorothei Inſtitutiones aſceticæ, novâ interpretatione & Notis illuſtratæ. fol. Antverpiæ 1646.

Joannis Calecæ Patriarchæ Conſtantinopolitani, & Joannis Ceranei Homiliæ in IV. Euangelia, unà cum Opuſculo Joannis Geometræ de B. Virgine. Pariſiis latet hactenus MSS. uti &

Liber Sapientiæ elucidatus.

BALTHASAR MORETUS,

Vernaculè *Moerentorf*, innumerorum penè librorum editor, in lucem editus fuit Antverpiæ anno 1574. die 23. Julii, patre Joanne Moreto, Matre Maria Plantinâ, Chriſtophori celeberrimi Typographi filiâ ſecundogenitâ. Adoleſcens Lovanii gaviſus eſt contubernio incomparabilis viri Juſti Lipſii; qui eum ingenio, judicio, & eruditione pręſtantem reddidit.

Officinam dein typographicam ab avo Plantino feliciter inſtitutam, à patre Joanne Moreto gnaviter propagatam, ſibique anno 1610. patre moriente relictam, unà cum Joanne Fratre rexit ad annum 1618, quo hic obiit. Dignitatem artis ſuæ præclarè

sustinuit, numerosa subinde præla 48. ad minimum operarum ministerio exercens. Hinc anno 1613. Isabella-Clara-Eugenia Hispaniæ Infans Mariam Medicæam Galliæ Reginam secum Antverpiam abduxit, ut Typographæum Plantinianum inspiceret.

Præter elegantiam autem & varietatem lectissimorum typorum, hæc insuper singularis erat ejusdem officinę gloria, quod pietati fere se totum addixisse videretur, nullisque libentiùs operibus ab antiquo insudaret, quam his quæ divino cultui & cælitum honori deserviunt. Hinc etiam Pius V. Christophoro Plantino, Clemens VIII. Joanni Moreto, & Balthasari ac Joanni Moretis Urbanus VIII. impressionem Missalium, Breviariorum, Diurnalium speciali Privilegio concesserunt: quod & alii Pontifices posteris continuarunt.

Fuit autem *Balthazar Moretus* felicis venæ poeta: versusque multos lusit sparsim editos: atque imprimis *Famam posthumam Memoriæ Justi Lipsii* gratus discipulus consecravit.

Præterea *Abrahami Ortelii Parergon Theatri Orbis, sive veteris Geographiæ Tabulas Commentariis Geographicis & Historicis* illustravit 1624. fol.

Obiit cælebs Antverpiæ anno 1641. die 8. Julii, ætat. 67. hærede scripto Balthasaro sui Fratris filio: in Æde Cathedrali B. M. V. juxta patris avique cineres depositus; cum hoc eleganti Epitaphio.

D. O. M.
Sacr. & perenni memorię
BALTHASARIS MORETI
Typographi Regii,
Qui pietate in Deum,
Liberalitate in egenos,
Benevolentiâ in omnes,
Dum vixit, claruit.
Doctrinam,
Quam ex incomparabilis Viri
Justi Lipsii contubernio
Adolescens hauserat,
Non privato sui ipsius otio,
Sed publico rei Litterariæ bono devovit.
Officinam Typographicam,
Ab Avo Plantino feliciter institutam,
A patre Joanne Moreto gnaviter
Propagatam, sibique traditam,
Labore, constantiâ, industriâ,
Rexit, auxit, ornavit.
Vixit Cœlebs annos LXVII.
Devixit VIII. Idus Julii M. D.C. XLI.
Balthasar Moretus, J. F. hæres,
Patruo de se optimè merito *P. C.*

BARBARA PORQUIN,

Leodiensis, sanguinis Italici mulier, Nobilis Viri Domini de Rolly conjux castissima, piissima, &, quod in maritata mirere magis, doctissima, scripsit sermone vernaculo

Hortulum Animæ, variis Orationum flosculis exornatum, & plures alios ejusdem argumenti libellos, quos devotissimus excudi fæmineus exoptat cœtus.

Vivere desiit anno 1624. vel circiter, mulier angelicis decorata moribus.

BARTHOLOMÆUS D'ASTROY,

Ex vico de Spontin, Diœcesis Leodiensis oriundus, Religiosus Ordinis FF. Minorum Recollectorum Provinciæ Flandriæ, quondam S. T. Lector, Provincialis, Custos Provinciæ, Commissarius Generalis &c. concionandi facundiâ, & Controversiarum adversus hæreticos elucidatione celebris. Obiit circa annum 1670. Reliquit

Directorium ad juvandos consolandosque infirmos, & potissimum moribundos. Accedunt selecta loca S. Scripturæ quæ tum ipsis agonizantibus & quibuscumque infirmis, tum iis qui agonizanti-

bus assistunt, utiliter serviunt. 8. Leodii 1655. item 1674. sub titulo *Paraclesis infirmorum* : nec non Antverpiæ 1725.

Scripsit & *Catechismum Fidei: Armamentarium contra hæreses:* Item *Antidotum:* Item *Equuleum contra easdem*: *Hæresim delarvatam* (gallicè) *Antiquitatem Fidei contra Novatores:* Item *Monitorium contra Ministrum erroris*, *dictum Nicolai*; & alia quædam *contra Sacramentarios.*

BARTHOLOMÆUS AB AULA,

Hallis, Hannoniæ oppido oriundus, ad S. Gertrudem Lovanii Pastor, singularis exempli vir, quique propterea plures exemplo vitæ suæ quam verbo Christi lucrifecit; reliquit

Pastorale, sive *Tractatum de Modo administrandi Sacramenta Ecclesiæ :* quem librum vidisse se testatus est Clariss. Valerius Andreas Auctoris manu scriptum, cum censura Henrici Gravii & Joannis Molani S. Theol. Doctorum, eum utilem, dignumque judicantium, qui ab omnibus describatur, qui Ecclesiasticis functionibus destinantur.

BARTHOLOMÆUS BATTUS,

Aloftanus, Flander, Gandavi sedem fixit: sed Lutheranâ hæresi infectus, ac Judici Ecclesiastico denunciatus, per menses novem carceri inclusus, vix non capitis periculum evasit. Paulò post in Germaniam recedens, una cum conjuge ac novem liberis, Rostochii hæsit: ibique diem clausit extremum anno 1558. die 24. Januarii. Scripsit ad liberos suos

Oeconomiæ libros II. seu de Parentum erga liberos, & liberorum erga parentes officio. Antverpiæ 1558. 8. typis Gerardi Spelmanni. Sed libri isti censuram acrem promeriti sunt; quia hæresi suæ immortuus est Author.

Extitit aliquando Rostochii in primario B. M. V. Templo (Epitaphium *Ratti*, quo ejus impietas virtutis nomine palliatur, totiusque vitæ perversæ series recencetur.

Plurima pertuleram quondam qui nomine
Christi
Damna, sub hac recubo BARTHOLOMÆUS *humo.*
Sole sub occiduo cunas præbebat Alostum,
Lambit ubi Teneræ fertilis unda solum.
A puero placuêre sacri mysteria verbi,
Illustrata tuâ, magne Luthere, face.
Hinc ego Pontificum fraudes arteisque perosus,
Sinceræ tenui Relligionis iter.
Quâque Deum potui, colui pietate fideque,
Et labor in Christum credere solus erat.
Tota sed in ventris studio quæ turba moratur,
Cœperat hinc studiis esse inimica meis.
Insidias struit, & falsò mihi crimina fingit,
Donec in hoc duro carcere clausus eram.
Sicque tenebroso descedi squallidus antro,
Dum novies Phœbo Cynthia clara fuit.
At Gandæ proceres tandem (sit gratia
Christo)
Exemptum veteri restituêre loco.
Feceruntque suæ Civem me protinus Urbis,
Cujus ego cultor per duo lustra fui.
Hostibus indomitis donec gravis ira resurgens
Et furor & tristes me petiêre minæ.
Inde meo capiti ferrumque ignemque parabant;
Heu quantum vera est in pietate crucis!
Exilio mutare domos patriamque coactus,
Conjuge cum chara pignoribusque thori.
Plurima sustinui terrâque marique pericla,
Tædia multa viæ, tædia multa maris.
Donec adhæc tandem deflexi littora cursum,
Quæ veræ hospitium Relligionis erant.
Quodque superfuerat confecto tutius ævo,
In studiis clausi fata suprema meis.
Sic mea me tumulo Conjunx prolesque novena.
Condidit; æterno mens mea juncta Deo est.

BARTHOLOMÆUS DE BRUGIS,

Flander, Medicus, scripsit
In Aphorismos Hippocratis, librum I.
In librum Prognosticôn, librum I.
De regimine acutorum Morborum lib. I.
Ex Symphoriano Campegio, libro de claris Medicinæ Scriptoribus.

BARTHOLOMÆUS CAVERSINUS,

Zelandus, Canonicus in Zouburgo Walachriæ, edidit *Dialogos* duos, versibus Elegiacis conscriptos. Prior inscribitur *Dearum judicium datum à Paride*, ex Luciano: alter est *Cupidinis & Ganymedis.* Antverpiæ apud Joannem Loëum.

Item *Dialogum Des. Erasmi Roterodami*, quem *Epicureum* inscripsit, è Latino in Græcum sermonem convertit, Notisque illustravit. Antverpiæ 1567. 8. typis Guilielmi Silvii.

BARTHOLOMÆUS CONRARDI,

Harlemensis, Canonicus Regularis, & Prior in Bethleem, juxta Lovanium, anno 1448. ad hoc munus adsumptus. Scribit de eo Petrus Impens, in Chronico suo Bethleemitico, quod, cùm ex Scholis inferioribus venisset ad Monasterium, vix Grammaticalibus congruitatibus plenè imbutus, tantùm industriâ & laboris sollertiâ infra paucos annos in Cella sua profecerit, ut in divinis Scripturis, speculativa Theologia, & arte Oratoria hactenus in Domo illa non habuerit similem, & testimonio ac suffragio *M. Heimerici de Campo*, S. Theologiæ Professoris, in Baccalaureum promoveri meruerit. Edidit

Tractatum Dialogicum, sub nomine *Fratris* interrogantis & *Magistri* respondentis, *Quæstiunculas & Responsiones per illuminatum S. Theologiæ Professorem M. Heimericum desuper datas*, continentem

Expositiones in librum B Dionysii, & in Boetium de Trinitate & Hebdomadibus.

Meditationes, in modum Orationum: incip. *Domine* Jesu *Christe &c.*

Collationes multas & elegantes.

Piè in Domino obdormivit anno 1453. Ita de eo Impens libro quinto artic. xi. §. 1.

BARTHOLOMÆUS LE DUCQUET,

Leodiensis, J. U. D. ore vir rotundo, sed glabro ac pænè elingui, calamo autem longè doctissimo. Hic in *Responsis* suis (quòrum multa reliquit volumina) nullis uti solet præfationibus, aut verborum ambagibus, sed caussæ jugulum ab initio statim petebat.

Scripsit & Tractatum *De Evictionibus sive Saisiniis*, quâ non est apud Leodienses materia frequentior aut compendiosior. Verùm nihil horum adhuc lucem vidit, magno Pragmaticorum dolore.

Diem obiit supremum anno 1611. vi. Nonas Octobris.

BARTHOLOMÆUS FISEN,

Leodiensis, Societatem Jesu ingressus anno 1610. Antiquitatis in primis Ecclesiasticæ diligentissimus scrutator, rexit Collegia Hesdinii, Dionanti, Insulis &c. Tandem rupto apostemate in capite, ex pure in pectus defluente suffocatus, occubuit Insulis die 26. Junii 1649. ætatis anno 58. Scripsit

De prima origine Festi Corporis Christi, ex viso *S. Julianæ* Virgini divinitùs oblato, deque *Vita Julianæ*, Leodii 1628. 8. typis Joannis Ouwerx.

Paradoxum Christianum, Neminem

LÆDI NISI A SEIPSO Ibid. 1640. 8.

Historiam Ecclesiæ Leodiensis; cujus priorem partem usque ad annum 1252. edidit typis Joannes Tournay, 1642. fol. hoc titulo: *Sancta Legia Romanæ Ecclesiæ filia*, *&c*. Pars secunda, opus Authoris posthumum deductum usque ad ann. 1612, simul cum priori primùm in lucem prodiit Leodii apud Guiliel-mum Streel 1696. fol.

Vitam S. Trudonis Hasbaniæ Apostoli.

Flores Ecclesiæ Leodiensis, sive *Vitas Sanctorum*, *&* *aliorum*, *qui rariori virtute eam Ecclesiam ornârunt*. fol. Insulis 1647.

BARTHOLOMÆUS HONORIUS,

Leodiensis, patre Eerselensi è Campiniæ Brabanticæ municipio oriundus (unde fortè & *Honorium* vocari se, quasi *Eerselium* voluit; *Eer* enim linguâ nostrate idem sonat quod *Honor*) Canonicus Abbatiæ Floreffiensis, Ordinis Norbertini in Comitatu Namurcensi, Parochum multis annis egit in opido Helmondano, Toparchæ sive Domino loci è gente Cortenbachiâ, ceterisque indigenis, longè gratissimus, donec à pestiferis & factiosis Geusiis-Calvinistis expulsus Romam concessit. Eminens fuit in arte poëtica, & plurimùm in historia versatus. Symbolum hoc usurpare solebat: PAREO, NE PEREAM; ipseque aliquando ad effigiem suam ita lusit:

Quem placido cernis meditantem seria vultu,
Helmondæ Pastor Bartholomæus erat.
Legia tinxit aquis, aluit Floreffia vatem;
Cujus ab ore probo vox memoranda venit.
Adsit HONOR *studiis*, *nec desit* HONORIUS *illis*,
Dum datur hac Nobis luce fideque frui.

Scripsit *Admonitionem ad Fratres Inferioris Germaniæ*. Silvæducis apud Joannem Schefferum, 1578.

Hodœporicon Itineris Italici, 1581. 4. apud eumdem.

De Dictis & Factis CAROLI V. Imperatoris. Ibid.

Elogium S. Norberti, *&* *Catalogum celebriorum Ordinis Præmonstratensis per orbem universum Abbatiarum*. Ibid. 1584.

Lætum Introitum Serenissimi Principis Ernesti Bavari, electi Episcopi Leodiensis, partim carmine, partim solutâ oratione. Ibid. apud Joannem à Turnhout, 1581. 4.

Victoriam Nobilissimi Adolphi de Cortenbach, Pro-Comitis Helmondani.

Vaccam Belgicam, ab *Aurantio*, *Casimiro Palatino*, & similibus, exsuctam.

Passionem Gasparis Collignæi, Galliæ Architalassi, Bartholomæanis festis Parisiis, decantavit insigni volumine, sed ironicè.

Quæstiones Theologicas LXX. adversus Calvinistas, 1586. 4.

Denique *Elucidarium B. Anselmi* Cantuariensis Archiepiscopi, hactenus ignoratum, primus in lucem protulit, 1586. 8.

BARTHOLOMÆUS LATOMUS,

Vulgo MASSON, Arluni, quod Ducatûs Luxemburgici opidum est, natus anno à Christo nato 1485. claruit primùm Treviris, deinde Rhetor in Ubiis, pòst Friburgi Collegii Philosophici moderator, demùm Lutetiæ Parisiorum primus Eloquentiæ Professor Regius, summam dicendi laudem docendi usu est consecutus, Budæo favente maximè: cui etiam *Orationem* inscripsit in Prælectionis publicæ auspiciis *De Eloquentiæ ac Ciceronis laudibus* dictam, sumpto à Verrinis Ciceronis initio.

Sed & Erasmus, rerum talium cen-

ſor ac judex peritiſſimus, *Latomum* in amicorum ſuorum ac familiarium album cooptavit, & inter ævi ſui viros doctiſſimos recenſuit.

Scripſit multa, pleraque Tullio illuſtrando & explanando. In omnes pænè Orationes ejuſdem *Scholia* dedit, brevia illa quidem, ſed artificium ac ſchemata velut digito indicantia; pro *P. Quinctio*, *Sexto Roſcio*, *A. Cæcinna*, *L. Muræna*, *Archia poëta*, *ad Quirites poſt reditum*, *pro Cn. Plancio*, *M. Cælio*, *Milone*, *M. Marcello*, *Q. Ligario*, *Deiotaro Rege*, *in Vatinium*, *in Verrinas VII ac Philippicas omnes*. Quæ omnia variis in locis edita; collectaque ſimul in volumen Commentariorum Orationum Ciceronis retulit Joannes Oporinus Baſileę fol.

Leguntur præterea ejuſdem *Annotationes in Ciceronem de Officiis*, *Amicitia*, *Senectute*, *in Somnium Scipionis*, *ac Paradoxa* Coloniæ 1534.

Enarrationes in Topica ad Trebatium, edente *Petro Gallandio*, dum impetrato à Rege commeatu *Latomus*, & ſubſtitutum nactus *Gallandium*, in Italiam eſſet profectus. Argentorati, 1539. 8. apud Mylium.

In partitiones Oratorias, edente eodem. Pariſiis apud Gryphium, 1539. 4.

Summa. De ratione diſſerendi. Coloniæ 1527. & 1542. apud Gymnicum.

Epitome Commentariorum Dialecticæ Inventionis Rodolphi Agricolæ. Ibid. 1532. Baſil. 1536. Pariſiis & alibi.

Scholia in Dialecticam Georgii Trapezuntii. Lugduni 1545. 4.

Item *in Terentii Comedias*. Pariſiis 1552. fol.

In *Horatii Sermones & De Arte Poëtica*. MSS. in Bibliotheca Leydenſi.

Oratio de Peregrinatione ſua per Italiam. Pariſiis ann. 1540. habita. Lugduni apud Gryphium.

Oratio funebris in obitum Richardi, Principis Trevirenſis. Coloniæ. 1531.

Factio memorabilis Franciſci ab Siccingen *contra urbem Trevirenſem*, *cum obſidione ejuſdem*, verſibus heroicis. Ibidem 1523. 4. apud Cervicornum.

Imperator Cæſar Maximilianus defunctus. Auguſtæ 1519. 4.

Gratulatio in Coronationem Regis Rom. ad Carolum V. Cæſarem & Ferdinandum Regem, fratres Auguſtos, carmine.

Elegia de Auſtriæ nomine, ad Carolum V. Imperatorem. Argent. 1527.

Dum verò ſenio fatiſcens à labore quietem & otium quærit *Latomus*, Archiepiſcopo ac Principi Trevirenſi à Conſiliis, ſollicitari mox, atque etiam conviciis peti cœpit à peſtilentis cathedræ Lutheri aſſeclis. Verum conſtans ille in majorum fide ac religione, fidelem ſe Romanæ Eccleſiæ filium ac propugnatorem oſtendit, ediditque

Defenſionem adverſus Martinum Bucerum de Controverſiis ad Religionem pertinentibus, ac ſignanter de diſpenſatione Euchariſtię, de Invocatione Divorum, de Cœlibatu Sacerdotum, de Authoritate Eccleſiæ. Coloniæ apud Melchior. Noveſianum 1545. 4.

Reſpondit & *Petro Datheno*, Minoritæ Iprenſi apoſtatæ, in Comitiis Francofurtinis anni 1556.

Item *Jacobo Andreæ*, *pro SS. Euchariſtia*, *atque incruento Miſſæ Sacrificio*, anno 1557.

Eidem anno 1559. *de Docta ſimplicitate primæ Eccleſiæ*, *& de uſu Calicis*, *ac de SS. Euchariſtiæ Sacrificio.*

Denique *Bartholomæi Latomi & Joannis Sturmii Epiſtolæ adverſariæ de diſſidio periculoque Germaniæ*, *& per quos ſtet*, *quo minùs concordiæ ratio inter partes ineatur*, editæ Argent. 1566. 8.

Moritur octogenario major Confluentiæ, circa annum 1566.

BARTHOLOMÆUS DE LOS RIOS Y ALARCON,

Matritensis Hispanus, Ordinem FF. Eremitarum S. Augustini anno 1598. professus fuit in patria. Evocatus in Belgium anno 1622. Provinciæque huic incorporatus, Prioris ac Diffinitoris officiis functus, atque in Universitate Duacena S. T. Doctor circa annum 1624. renunciatus est. In aula Bruxellensi Principis Isabellæ Claræ Eugeniæ, ejusque nepotis Ferdinandi S. R. E. Cardinalis Infantis, fuit Concionator Hispanus ordinarius; donec in Hispaniam revocaretur, eodem munere coram Philippo IV. Rege perfuncturus. Scripsit de rebus Belgicis,

Phœnicem Thenensem è cineribus redivivum, id est, de cladibus per Hollandos & Gallos Thenensi oppido anno 1635. illatis. 8. Antverpiæ apud Plantinum 1637.

Hierarchiam Marianam, ex occasione Imaginis Deiparæ Virginis *de bono successu*, olim in Aberdonia Scotiæ Urbe miraculis claræ, dein ab Infante Isabella Bruxellæ in templo PP. Austinianorum anno 1626. collocatæ. fol. Antverpiæ 1641.

Item quà Concionator, *Christum Dominum in cathedra Crucis docentem & patientem*, sive Tractatus VII. de ultimis verbis Christi. Bruxellæ apud Mommartium 1645. in 4.

Vittam Coccinneam, sive Commentarium super Euangelia Passionis & Resurrectionis Christi. Antverpiæ apud Leestenium 1646. in 4.

Horizontem Marianum, sive de excellentia & virtutibus B. M. V. Tractatus IX. addito X. *de Nomine Mariæ.* Antverpię apud Leestenium 1647. fol.

Obiit Matriti anno 1652. die 4. Maii, ætatis prope 72.

BARTHOLOMÆUS MACHARII,

Tungrensis, opidi ejusdem Commissarius, scripsit carmine Leonino, ut vocant,

Bella suo tempore in patria Leodiensi gesta, potissimùm per *Carolum Burgundium.* MSS. apud Regulares Tungrenses.

BARTHOLOMÆUS MERCATOR,

Lovaniensis, Gerardi celeberrimi Cosmographi Filius, scripsit admodum adolescens,

Notas breves *in Sphæram*, Geographiæ atque Astronomiæ rudimenta suggerentes. Coloniæ, 1563. 8.

Obiit in ætatis flore, annos natus XXVIII. anno 1568.

BARTHOLOMÆUS A MIDDELBURGO,

(Ita denominatus à loco, ut credo, professionis; natalis enim fuit Veria, Zelandiæ opidum, anno 1485.) Ordinis Minorum S. Francisci, suis non uno in loco Guardianus ac Vicarius præfuit, totosque quadraginta annos, & eo ampliùs, Orator ac præco Verbi divini fuit ferventissimus, tametsi utroque latere herniosus, miræ austeritatis, sobrietatis, & abstinentiæ. Reliquit

Concionum de Tempore & Sanctis Tomos III.

Vivere desiit Ultrajecti anno 1564. qui fuit ætatis LXXX. die XI. Aprilis, sepultus in ambitu Conventûs Fratrum Minorum, ubi, dum sacra starent, ad monumentum & statuam illius legi solebant hi versus, Adriano vander-Burchio auctore.

Verbo olim populum vitæ exemploque docebas,

Hic

Hic tibi semper bonos, hæc tibi cura fuit.
Nunc mundo ablatus, cœli statione teneris,
Et vanas terræ despicis illecebras.
Nos cineres, quos illa tegit, veneramur, & uno,
Quod de te superest, nomine perfruimur.

Plura de viri hujus sanctitate Arnoldus Raissius in Auctario ad Natales SS. Belgii. Porrò *Conciones à Middelburgo* olim adservare solebat *Victor Scorellius*, Presbyter Ultrajectinus, qui eas legavit *Florentio vander Haer*, Canonico ac Thesaurario Insulensi.

BARTHOLOMÆUS A MOSÆ-TRAJECTO,

Prior Cartusiæ Ruremondensis, & Visitator Provinciæ, primùm Theologiæ in Academia Heidelbergensi Professor & ejusdem Rector. Obiit in Cartusia Coloniensi, anno 1446. IV. Idus Julii; ubi & ingenii illius monumenta adservantur, teste Theodorico Petrejo in Bibliotheca Carthusiana; videlicet

Dialogus *de consolatione Novitiorum.*

De Passionibus Animæ.

De VII. Peccatis capitalibus.

De Oratione Tractatus aliquot.

De excellentiis B. M. Virginis.

De omnibus Sanctis.

De Humilitate De Virtutibus.

De fraterna correctione.

De Laudibus Religiosorum, & Silentii observatione.

De non esu carnium apud Cistercienses.

De auctoritate Concilii supra Papam, ad Bullam Eugenii IV.

Sermones VII. *De Obedientia, Humilitate, Dilectione, Pœnitentia & Oratione.*

Instructio, *Quo pacto Religiosus in publico versari debeat.*

Collectanea ex diversis Sanctorum dictis.

Plura recenset Trithemius. De Vita consule Bostium, Sutorem ac Dorlandum.

BARTHOLOMÆUS PETRUS,

Lintrensis, Brabantus, agri sive ditionis Tenensis, Philosophiam Lovanii in Pœdagogio Porci didicit, quinto loco promotus anno 1565, dein eandem per annos decem professus est, eoque tempore imprimis Leonardum Lessium dein Societatis Jesu, discipulum habuit. Anno 1580. rebus ibidem & Brabantiâ totâ turbatis, migravit Duacum, ubi reliquum vitæ transegit, S. Theol. Doctor & Professor, atque ad D. Amatum Canonicus.

Vir fuit in sacra ac profana historia juxta versatus; ut vel ex iis conjicere licet, quæ pauca, & ferè amicorum rogatu, in lucem exire passus est. Ipse enim (ut de se alibi scribit) solet istam multorum scripturiendi pruriginem eo loco habere, ut judicaret nihil magis studiis provehendis obstare, quàm tot inutilium librorum passim & undecumque emergentium proventum. Edidit verò

Vincentii Lirinensis contra hæreses libellum aureum; additis *Notis* brevibus, *ac Dissertatiuncula apologetica de Vincentio*, ejusque scriptis. Duaci, typis Marci Wioni, 1611. 12.

Commentaria in Actus Apostolorum. Ibid. 1622. 4. typis Petri Borremans.

Apostolicæ Sedis Definitiones veteres de Gratia, cum Annotationibus in Epistolam S. Cælestini Papæ pro B. Augustino, & in Epistolam 129. aliàs 79. *Leonis Pont. ad Nicetam*, Episcopum Aquileiensem. Ibid. 1616. & auctiùs 1627. 8. apud Laurentium Kellamum.

Præceptiones Logicas, superiorum disciplinarum ac præsertim S. Theologiæ exemplis illustratas, libros II. 1625. 8.

Explicationem Catecheticam ad Decalogum.

Extat MS. Mechlin. in Biblioth. Ampl. D. Stevart Decani Metropol.

Denique *Guilielmi Estii* opus postu-

mum in Paulinas, ceterasque Canonicas Epistolas adornavit, & in lucem protulit, suppletis etiam iis, quæ ἀτέλεςα *Estius* reliquerat, videlicet in partem *primæ*, ac *secundam* & *tertiam B. Joannis*.

Piè obiit ac plenus dierum anno 1630. die XXVI. Februarii annos natus LXXXV.

BARTHOLOMÆUS AB USINGEM,

Aliàs BARTHOLOMÆUS ARNOLDI, *Usingensis*, Flander, Ordinis Eremitarum S. Augustini, Erphordiæ in Thuringia vixit, & Philosophiam ac Theologiam docuit, ediditque *Summam compendiariam totius Logicæ* ac *Physicæ*, Basil. 1507. & 1511.

Postea hæresim potissimùm Lutheranam recens exortam tum concionibus ad populum habitis, tum scriptis quoque insectatus fuit; quò spectant sequentia,

De falsis Prophetis vitandis à fidelibus.

De Prædicatione Euangelii.

De Cœlibatu Sacerdotum novæ legis, contra Sermonem Langii hæretici, quem fecerat Erfordiæ in nuptiis cujusdam Sacerdotis apostatæ.

De merito bonorum operum. Erphordiæ, 1575.

De Fide, Gratia & Operibus, ad Christianam vitam necessariis Herbipoli, 1576.

Confutationem Sermonum Lutheri de Nativitate B. M de Salve-Regina, Regina-Cœli &c.

De Purgatorio. Ibidem 1527. 8. & alia quædam.

NB. In Encomiastico Augustiniano, Germanus dicitur, ac propter insignia merita creatus Episcopus Salonensis, ac Suffraganeus Principis Episcopi Herbipolensis seu Wirceburgensis in Franconia: ac tandem ibidem fato functus anno 1532. die 9. Septembris, sepultusque in templo PP. Augustinianorum.

BASILIUS GRONINGANUS. Vide WESSELUS.

BAUDEMUNDUS,

Abbas III. ad D. Petrum in Monte Blandinio Gandavi, creditur scripsisse, dum adhuc Notarius esset,

Vitam S. Amandi Trajectensis Episcopi, quam Milo Elnonensis altero libro supplevit. Errant enim, qui eam totam Miloni adscribunt, quia auctor illius refert se à Bono Presbytero, qui Amandum Tornaci vidit, nonnulla accepisse. Milo autem longè posterior ætate fuit, obiitque annò 872. *Baudemundus* verò in vivis esse desiit anno 731. Titulum certè *Baudemundi* præferunt Codices Manusc. ad S. Amandum; qui dein fuerunt inserti Actis SS. Februarii Bollandinis Tomo I. pag. 848.

BENEDICTUS ARIAS MONTANUS,

Hispanus, magnum inter Belgas nomen adeptus est, tum diuturnâ habitatione, tum libris plurimis, quos illic typis Plantinianis evulgavit; atque imprimis SS. Bibliorum correctione novâque ad normam Complutensium editione.

Natus anno 1527, aut circiter, nobilibus quidem sed tenuioris fortunæ parentibus, Hispalensem se nominare solebat: fortè quod ibidem educatus, vel humanioribus litteris imbutus fuisset.

Constans tamen est fama, illum in oppido de *Frexenal*, Pacensis Diœcesis, natales auras hausisse. Theologiæ Magisterium in celeberrima Complutensi Academia adeptus, præter Græcam & Latinam eruditionem, Syrorum quoque & Chaldæorum atque Arabum linguæ peritus, in eruendos maximè Hebraïcos divinorum librorum thesauros, cùm vires ingenii tum actiones

BENEDICTVS ARIAS MONTANVS

E. de Boulonois fecit

omnes contulit. Vulgarium insuper ab his, gallicæ, belgicæ, germanicæ, anglicæ atque italicæ, beneficio temporis & peregrinationis, cognitione non caruit.

Inter Sacerdotes Equestris Ordinis D. Jacobi receptus, Martinum Perezium Ajala, hujusmet Ordinis, Segobiensem Episcopum, ad Tridentinum Concilium Theologus comitatus est: ac Patribus ibidem congregatis ob eminentem eruditionem in precio fuit.

Redux inde in Hispaniam, declinatâ hominum frequentiâ latêre sibi & litteris decreverat, sacrorumque librorum meditationi atque illustrandæ lectioni unicè vacare: electo hunc in finem loco amœno inter Bœticos montes juxta Aracenam. Virum publicatis jam aliquot operibus famâque insignis doctrinæ notum, Philippus II. Hispaniarum Rex diu latêre passus non est. Accersitum itaque ad se, in Belgium ire jussit anno 1568, ut editioni Regiæ *Bibliorum Polyglottorum* octo Vol. in fol. præsideret, quam celeberrimus typographus Christophorus Plantinus, Antverpiæ quadriennii spacio absolvit, pietate ac munificentiâ præfati Regis adjutus.

Nec defuerunt quidem, qui in tam vasto opere subsidiariam manum Ariæ Montano afferrent; nempe Franciscus Raphelengius Plantini gener, Guido & Nicolaus Fabricii, Joannes Harlemius S. J. Andreas Masius, Guilielmus Canterus, aliique summæ eruditionis Viri. Attamen Montanus ipse pro munere sibi à Regia Majestate mandato, semper postremam adhibuit perlustrationem examinationem atque approbationem. Præfationes quoque, Appendices, & indices apposuit; jamque completum opus, Romæ Gregorio XIII. Pont. Regio nomine ac suo, elegantissimâ oratione obtulit.

Reversus in Hispaniam, meritâ apud Regem Catholicum gratiâ floruit, ditatus ab eo Ecclesiasticis pensionibus, ad summam usque bis mille ducatorum, item Commendâ (ut vocant) *de Pelay-Perez*, Ordinis S. Jacobi. Commissum etiam fuit à Rege munus docendi sacras Litteras in S. Laurentii Scorialensi Cœnobio FF. Hieronymianorum, expensis regiis recenter extructo.

Post alia multa officia, in Prioratu suo S. Jacobi Hispalensis diem extremum obiit Kalendis Junii anno 1598. (non autem 1611. ut habet Bibliotheca Hispanica) Vir immortali famâ dignus, sepultus ibidem, cum Epitaphio jam recensendo.

Librariam supellectilem Manuscriptam Laurentianæ Regiæ Bibliothecæ legavit; typis editam Sodalibus suis Hispalensibus; reliquorum autem hæredes bonorum Carthusianos ejusdem Urbis Monachos nuncupavit: inter quos secessum sibi & latebras destinatæ jam cellulæ, imperturbato fruiturus otio, divinaque magis per dies amans & sitiens comparaverat. Opera illius hæc sunt.

Biblia Sacra, (Regia sive Antverpiensia dicta) *Hebraïcè, Græcè & Latinè, Philippi II. Regis Catholici pietate & studio, ad sacrosanctum Ecclesiæ usum*; cum Præfatione Benedicti Ariæ Montani & Apparatu. VIII. Vol. in folio. Christophorus Plantinus excudit Antverpiæ; nempe Tomum I. Kalendis Martii 1569, seu (ut habet inscriptio hebraïca) in Mense Nisan, anno 329, juxta minorem supputationem. Posteriores autem Tomi anno 1572. iisdem typis Plantinianis perfecti sunt. Fertur Rex Philippus II. ad opus istud 30. ducatorum millia contulisse. Legi hîc merentur Observationes P. le Long Tomo I. Bibliothecæ sacræ pag. 12.

Index Correctorius Librorum Theologicorum, Catholici Regis authoritate editus Antverpiæ 1571 in 4.

Commentaria in XII. Prophetas Minores. fol. Antverpiæ apud Plantinum 1571. ac rurſum 1582. in 4.

Elucidationes in IV. Euangelia & in Acta Apoſtolorum. Ibidem 1575. in 4.

Elucidationes in omnia SS. Apoſtolorum Scripta & S. Joannis Apocalypſin. Ibid. 1588. in 4.

De optimo Imperio, ſive in Librum Joſue Commentarius. Ibid. 1583.

De variâ Republica, ſive Commentaria in Librum Judicum Ibid. 1592. in 4.

Antiquitatum Judaïcarum Libri IX. Lugduni Bat. typis Raphelengii 1593. Extant etiam Tomo III. Apparatûs ſacri ejuſdem Ariæ Montani; uti & inter Criticos ſacros.

Liber generationis & regenerationis Adam, ſive Hiſtoria generis humani; Operis magni pars prima, id eſt, *Anima.* 4. Antverpiæ 1593.

Hiſtoria Naturæ, ſeu prima in magni Operis *Corpore* pars. 4. Antverpiæ 1601.

Davidis, aliorumque Pſalmi ex Hebræo in latinum carmen converſi. 4. ibid. 1574.

Commentarii in XXX. priores Pſalmos. Ibid. 1605. Alia item plurima, quæ Apparatui ſacro inſerta ſunt: uti *de divinæ Scripturæ authoritate, linguarum uſu*; *De variâ In libris Hebræis lectione, & de Maſoreth ratione atque uſu &c.*

Varia item Poëmata ſacra; quorum ampliorem indicem habet Bibliotheca Hiſpanica Nicolai Antonii, pag. 162. item Obſervationes P. Niceron in Notitia Scriptorum illuſtrium, Tomo XXVIII. pag. 104.

Deo viventium S.
BENEDICTI ARIÆ MONTANI,
Hiſpalenſis,
Doctoris Theologi,
Sacrorum Librorum ex Dei beneficio
Interpretis eximii;
Et Teſtimonii D. N. Jeſu Chriſti
Annuntiatoris ſeduli,
Viri incomparabilis,
Titulis cunctis majoris,
Monumentis auguſtioris,
Oſſibus in diem Reſurrectionis juſtorum
Aſſervatis, cum honore,
D. Alphonſus Frontiberius
Prior Conventûs S Jacobi Hiſpalenſis,
In Prioris quondam ſui
Opt. meriti memoriam
P. C. anno M. DC. V.
Obiit anno CIƆ. IƆ. XC. VIII.
Ætat. LXXI.

BENEDICTUS DE BACQUERE,

Teneramundanus Flander, Religioſus Abbatiæ B. M. V. de Dunis Ordinis Ciſtercienſis Brugis, Poeta venuſtus, Orator diſertus, Theologus ſolidus: fuit primùm S. T. Profeſſor Antverpiæ in Monaſterio S. Salvatoris, dein Brugis apud ſuos, tum etiam in Monaſterio Ebirbacenſi in Diœceſi Moguntina, in quo ſimul ab Abbate Veteris-Montis, Ordinis Ciſtercienſis per Weſtphaliam & Tractum Rheni Vicario generali, conſtitutus fuerat Prior. Poſtremò Brugis, Abbatiæ Dunenſis Prior, diem clauſit extremum die 28. Julii 1678. ætatis anno 65. Profeſſ. 45. Scripta ejus hæc ſunt.

Admiranda morum & nominis Norberti Metamorphoſis. 8. Antverpiæ 1647.

Orationes Sacræ Lovanii diverſis in locis habitæ. Antverpiæ 1649.

Præconium Deiparæ Virg. Mariæ, ac S. Patriarchæ Benedicti. 12. Antv. 1649.

Honorarium funebre in obitum Bernardi Campmans Dunenſium Abbatis. Antverpiæ 1649.

Oratio ſingularis in Politicos hujus temporis.

Anagrammata divinæ & humanæ Trinitatis, concionatoriè per S. Scripturæ arcana, PP. ſententias, Philoſophorum placita & Poetarum floſculos elucidata.

Nota, per Trinitatem humanam & creatam ab hoc Authore intelligi Beatiss. Virginem & SS. Annam & Josephum : sed expressiones hujusmodi merito reprehenduntur.

Sacrarum Consolationum Pharmaca. 12. Brugis, 1653.

Senum Medicus, quædam præscribens observanda, ut sine magnis molestiis senectus protrahatur. 8. Coloniæ Agrip. 1673.

BENEDICTUS HAEFTENUS,

Ultrajectinus, in sæculo JACOBUS dictus, Religionem Benedictinam Affligemii professus, nomen *Benedicti* adsumpsit ; ac Lovanium velut postliminio reversus, S. Theologiæ curriculum, antea feliciter cœptum, gnaviter porrò decurrit, absolvitque. Pòst constitutus Affligemii Præpositus, sub manuductione Illustriss. *D. Jacobi Boonen*, Archiepiscopi Mechliniensis, & eo nomine Abbatis Affligemiensis, primævam & strictiorem Regulæ Benedictinæ observantiam sive Reformationem ibidem anno 1627. cum aliis recepit, perorante Cornelio Jansenio Doctore Theologo Lovan. dein Episcopo Iprensi. Hoc spiritu imbutus, non solùm ibi feliciter rexit, sed & Reformationem in omnium hominum cordibus ac moribus, editis piis nec minùs doctis libris, promovere contendit ; quales sunt,

Schola Cordis, sive aversi à Deo cordis ad eundem reductio & instructio, cum iconibus æneis. Antverpiæ apud Verdussium 1629. 8.

Paradisus, sive *Viridarium Catechisticum*, odis sive cantionibus belgicis & latinis, ad musicos tonos affabrè reductis, consitum. Ibid. 1622. 4.

Panis quotidianus, seu *Meditationes sacræ*, in singulos anni dies distributæ. Ibid. 1634. 12.

Propugnaculum Reformationis Monasticæ Ordinis S Benedicti. Cui respondendo opposuit Scutum inexpugnabile Æquitatis *Carolus Rymius*, ad S. Petrum in Monte Blandinio Gandavi Abbas.

Via Regia Crucis, iconibus illustrata.

Disquisitiones Monasticæ, quibus S Benedicti Regula & Religiosorum Rituum antiquitates variè dilucidantur, præmissâ S. Benedicti Vita. fol. 2. vol. Antverpiæ apud Petrum Bellerum 1644.

Venatio sacra, sive Ars quærendi Deum, Antverpiæ typis Jacobi Meursii 1650.

Sunt præter hæc & alia ejusdem Haefteni Opuscula Manuscripta, quę Affligemii servantur : ut *Bibliomnema*, sive Memoriale S. Scripturæ ; *Paradisus malorum punicorum*, seu Idea vitæ Religiosæ, emblematibus expressa : *Columba Meditans*, sive Praxis Orationis mentalis, emblemate adumbrata ; *Opera Poëtica*, in quibus Epigrammata, Ænigmata & alia varia de variis carmina.

Migravit ad Christum, relictâ inter suos firmâ sanctitatis opinione, pridie Kal. Augusti 1648, ætatis anno 60. dignitatis 32. Æternæ ejus memoriæ Cœnotaphium posuit *Odo Cambierius* suo & reliquorum Affligemiensium nomine ; quod hodieque conspicitur in Ecclesia Affligemiensi, hîsce verbis.

D. O. M.
Æternæ memoriæ
Reverendi admodum Domini
D. BENEDICTI HAEFTENI,
Hujus Monasterii Præpositi,
Morum integritate, candore,
Modestiâ, eruditione,
Scriptis, clarissimi ;
Qui postquam suis,
Ad suscipiendam hîc
Cassinensem Observantiam præivisset,
Rebus multis domi forisque
Præclarè gestis,
Migravit ad Christum,

Anno M. D. C. XLVIII.
Pridie Kal. Augusti, ætatis anno LX.
Dignitatis XXXII.
Hæc quicumque legis, moriturus & ipse, precare,
Mortuus æternâ, pace quiescat. Amen.

BENEDICTUS REMIGIUS NOIDENS,

Antverpiensis, Clericus Regularis Minor, S. T. Professor, in Hispania vixit, ibique (teste Nicolao Antonio in Bibliotheca Hispanica) evulgavit.

Practica de officio de Curas y Confessores, para Penitentes. 4. Madriti 1651. typis Regiis.

Relox espiritual, politico y moral, para componer la vida del hombre. Ibid. 1656.

Alivio de las almas, y camino contra escrupulos. Madriti 1664.

Decisiones practicas y morales. 1668.

Historia moral del Dios Momo 1666.

Item *Oratorio sacro.* 1668.

BENEDICTUS RUTEAU,

Hanno-Montensis, Monasterii S. Dionysii prope Montes Religiosus Benedictinus, & quondam Scholarum Rector apud Gerardimontenses, edidit tum latinè, tum gallicè,

Vitam & Martyrium SS. Adriani & Nataliæ, unà cum Chronico Abbatiæ Gerardimontensis, 8. Athi, anno 1637.

BERNARDINUS SURIUS,

Ruræmundensis Gelder, Ordinis FF. Minorum Recollectorum Provinciæ Germaniæ Inferioris Sacerdos, Prædicator, Confessarius ac Novitiorum Instructor, olim sæpius Guardianus, ac quondam Terræ Sanctæ Commissarius. Hic anno 1644. unà cùm Fratre Philippo Sinceliers Laïco, devotionis causâ ad visitanda loca sacra Redemptionis nostræ, Jerosolymam profectus, per annos quatuor ibidem hæsit, ac Præses fuit S. Sepulcri. Redux in Belgium, iter suum tum flandricè anno 1649. tum gallicè anno 1665 jam Jubilarius evulgavit, hoc titulo

Pius Peregrinus, sive Iter Jerosolymitanum. in 4. Brux. apud Franc. Foppens.

Obiit in Conventu Ruræmundensi die 3 Aprilis 1665.

BERNARDINUS VETWEIS,

Marcoduranus Juliacensis, Ordinis FF. Minorum strictioris Observantiæ S. Theologiæ Lector Jubilatus, ac Provinciæ Coloniensis quartùm ac Definitor perpetuus Minister, edidit

Compendium Controversiarum Fidei hujus temporis. Coloniæ typis Crithii. 1640. 8.

Speculum veræ Ecclesiæ Christi, ac falsarum Ecclesiarum, Libr. XXI. in fol. Colon. 1664.

BERNARDUS,

Monachus Cisterciensis Abbatiæ Clarimarisci prope Audomaropolim in Arthesia anno 1328. floruit, ac descripsit *Genealogiam Comitum Flandriæ.* E MS. Codice ejudem Monasterii evulgata fuit anno 1717. per PP. Benedictinos Congreg. S. Mauri Tomo III. *Thesauri Novi Anecdotorum* pag. 380.

BERNARDUS,

Ultrajectensis Clericus, super *Eclogas Theodoli* commentatus, divinas historias & sæculares fabulas allegoricâ expositione dilucidavit. Ita Sigebertus de Script. Eccles. cap. CLXX. De *Theodolo* idem Sigeb. cap. CXXXIV. Uterque & *Theodolus*, vel potiùs *Theodulus*, & *Bernardus* extitit manusc. Leidæ apud Marcum Zuerium Boxhornium.

BERNARDUS BAUHUSIUS,

Antverpianus, Societatis Jesu Sacer-

dos, memoriâ in primis excelluit, quam in concionibus, quas Lovanii ad S. Michaelem, atque alibi, frequentes habuit, plures admirati sunt.

Epigrammata selectiora, insigni acumine composita, typis edidit Plantin. 1615. & 1619. 12. In his *Protheus Parthenius*, sive Versus de Virgine Deipara conceptus, sensu integro ac salvo Prothei instar tot formas induit, quot in cœlo stellas Mathematici numerant, nimirum 1022. In quem *Thaumata* scripsit *Erycius Puteanus*, 1617. 4.

Tot tibi sunt dotes, VIRGO, *quot sidera cœlo.*

Obiit Antverpiæ, in Domo Societatis Professa, anno 1619. xv. Kal. Decembris. Fratrem habuit *Gisbertum Bauhusium*, Carthusianum, professione Lovaniensem, qui *Lucæ Pinelli*, è Societate Jesu libellum *de Perfectione Religiosa* vernaculo idiomate reddidit, excusum Antverpiæ, 1605. 8.

BERNARDUS DESSENIUS CRONENBURGIUS,

Natus Amstelodami anno 1510; in Italia Medicinæ titulum nactus, indeque reversus in Hollandiam, Groningæ apud Frisios per integrum novennium Medicinam publicè professus est. Inde Coloniam Agrippinam digressus, ibidem Medicinam, liberali stipendio conductus practicavit. Obiit Medicus & Botanicus eximius anno 1574. ætatis suæ 64. à Petro Andrea Matthiolo in Epistolis Medicinalibus non semel laudatus. Scripsit.

De Compositione Medicamentorum lib. 1. ubi de praxi Pharmacopolarum. fol. Francofurti 1555.

Commentarium de Peste. Coloniæ, 1564. 4. typis Gymnici.

Defensionem Medicinæ veteris & rationalis, adversus *Georgium Phædronem*, & Sectæ Paracelsicæ sectatores. 1573. & *Divisionem particularem Medicamentorum purgantium usitatorum & pillularum in minore pondere.* Ibid. simul edita, 1573. 4.

Legitur *Epistola ejusdem ad Petrum Andream Matthiolum*, Senensem Medicum, libro II. Epistolarum Medicinalium.

BERNARDUS EVERARDUS,

Armenterianus, Flander, lusit *Salomonem*, Comœdiam sacram; aliaque carmina, Duaci, typis Boscardi, 1564 9.

BERNARDUS GERBRANDUS FURMERIUS,

Leovardiensis Frisius, J. U. Doctor, & Ordinarius Patriæ suæ Historicus, à Sibrando Siccama ac Pierio Winsemio coævis scriptoribus laudatus magnopere, sed ab Ubbone Emmio, contra quem scripsit, aliisque parvi habitus. Devixit Leovardiæ anno 1616. die 6. Augusti: ibidem in templo Galilæo conditus. Reliquit

Annalium Frisicorum Libros III. quorum primus de Principibus, alter de Ducibus, tertius de Regibus tractat. 4. Franekeræ 1609.

Annalium eorumdem trias altera prodiit Leovardiæ 1612.

Trias tertia, libri tres, in quibus res inter Frisios & Hollandos controversæ hactenus, historicè demonstrantur. 4. Leovardiæ 1617. Opus posthumum, cum Præfatione Pierii Winsemii.

Scripsit & *pro Antiquitate Frisiæ Apologiam*, adversus Ubbonem Emmium. Franekeræ 1613. in 4.

Preterea *Chronicon Episcoporum Ultrajectensium ac Comitum Hollandiæ authore Joanne à Beka*, cum Appendice Suffridi Petri (sui quondam Præceptoris) ab anno 1345. ad annum 1574. in lucem protulit 1612. in 4.

BERNARDUS DE LUXEMBURGO,

Ordinis S. Dominici Coloniæ Doctor Theologus, ac SS. Litterarum Professor, Conventûs Lovaniensis aliquando Regens, & in Diœcesi Coloniensi Hæreticæ Pravitatis Inquisitor. Obiit Prior Coloniæ anno 1535. pridie Nonas Octobris. Scripsit

Quodlibetum De Jubilæo, anno sæculari 1500. Lovanii habitum.

Catalogum Hæreticorum omnium, qui ad hæc usque tempora passim Litterarum monumentis proditi sunt; illorum nomina, errores, & tempora quibus vixerunt ostendens. Paris. anno 1524.

Tractatum de Purgatorio. Coloniæ, 1527. apud Joannem Kempensem.

De S. JOSEPHO *Virginis sponso & nutritio D. N. Jesu Christi*. Ibid. 1510. apud Mart. de Werdona.

De Ordinibus Militaribus, & Armorum Militarium mysteriis, libellum. Ibid. 1527. 8. Et alia quædam, de quibus vide P. Echard, in Biblioth. Prædicat. Tom. II. p. 93.

BERNARDUS DE MONTGAILLARD,

Ortu quidem Gallus, sed longâ inter Belgas commoratione, ac providâ duarum Abbatiarum, Nizellensis atque Aureæ-Vallis gubernatione, nomen ac locum inter Belgas jure merito acquisivit.

Illustri apud Vascones *Persinorum* familia procreatus, Cistercienfium strictam Reformationem in Fuliensi Cœnobio (quod est Tolosanæ Diœcesis) juvenis amplexus est, anno ætatis 18. Eum Henrici III. Francorum Regis Concionatorem ordinarium Gallia tota obstupuit; Abbatias plures, ac duos etiam Episcopatus, Apamiensem & Andegavensem, humiliter recusantem vidit.

Vir erat clarissimis animi & ingenii dotibus ornatus, omni scientiarum genere instructus, orator summus, spirituum discretione mirabilis, hæreseos & vitiorum oppugnator acerrimus, & & Catholicæ Religionis assertor invictus. Eo zelo ductus, dum esset Prior Fuliensium in Parisiensi suburbio, *prolixam* imprimis scripsit *Epistolam*, eleganti sermone elaboratam, *ad Henricum III. Galliæ Regem*, quâ eum suaviter fortiterque officii sui commonet, atque ut hæreticorum audaciam comprimat, adhortatur. Impressa hęc fuit Parisiis anno 1589. apud Nicolaum Nivelle & Rolinum Vitry.

Post mortem Regis illius, aspirante ad Coronam regiam Henrico IV. Navarræ Rege, partes Confœderatorum (*la Ligue*) pro aris & focis sectatus est. Ideoque Romam tempore Clementis VIII. Papæ missus, authoritate ejusdem Pontificis à Congregatione Fuliensi avulsus, in Belgium directus fuit, ac reliquos illic vitæ dies transegit; in aula Sereniss. Archiducum Alberti & Isabellæ Concionator, à cujus ore nobiles æque ac plebei pendebant.

Horum Principum nominatione, promotus fuit anno 1612. ad Abbatiam Nizellensem in Gallo-Brabantia, ac post triennium ad Auream Vallem in Luxembrgensi Ducatu. Hanc per annos XXIII. tanto cum fructu rexit, ut ejus non tam instaurator, quam de novo Fundator, jure-merito habeatur. Extat *Libellus MSS. Constitutionum Regularium, quas pro Monasterii sui Reformatione condidit*.

Ab Infante *Isabellâ* præ cæteris electus fuit, qui in funerali pompa Episcoporum, Abbatum atque Nobilium Bruxellis, *Oratione funebri sacris Alberti piissimi Principis manibus parentaret*; quæ Oratio tantæ fuit elegantiæ, ut jussu dictæ Infantis mox typis manda-

ta

BERNARD
DE MONTGAILLARD,
ABBÉ D'ORVAL.
mort le 28 Juin 1628.

ta fuerit; extatque hoc titulo gallicè, *le Soleil Eclipsè &c.*

Legitur et ejusdem *Narratio de translatione Reliquiarum S. Mennæ Martyris ad Aureæ Vallis Monasterium.*

Dixit quoque jussu *Alberti* Archiducis *Orationes funebres Rudolphi & Matthiæ Imperatorum, Ernesti Archiducis, & augustissimæ matris illorum, Imperatricis.* Quæ omnia humilitatis amore suppressit, uti & ingentia *Sermonum orationumque volumina, de omni materia*, è quibus pleraque (exemplo S. Guerrici Igniacensis Abbatis) ante obitum suum, in ignem conjecit.

Obiit Abbas Mongaillartius, non sine sanctitatis opinione in Abbatia sua Aureæ-Vallensi anno 1628. die 8 Junii, sepultus ibidem ante gradus dormitorii intra vetus templum; ordinato sibi hoc Epitaphio, quod paulò ante obitum scripserat.

D. O. M.
Viri magni, probi, boni,
Chari Patres, Filii, Fratres,
Accedentes, discedentes,
Adscendentes, descendentes,
Videte, legite, audite, exaudite;
Hic jacet vester Bernardus,
Cui vos dilecti, qui vobis dilectus,
Miser & miserabilis,
Misericordiam Domini, & vestram
Expetens, exoptans, expectans.
Eia! heu! eia! estote misericordes.
Memores estote judicii mei;
Sic enim erit & vestrum:
Heri mihi, & vobis hodie;
Hæc charissimi, hæc perpendite,
Et mihi misero preces pendite.
Abite, Sancti estote, valete.
Expecto donec veniat immutatio mea,
Frater BERNARDUS DE
MONTGAILLARD,
Hujus Ecclesiæ Abbas XXXIX.
Vivendo moriens, & moriendo vivens,
Sibi posuit.

Exequiæ ejus, magno Prælatorum, procerum, populique concursu per tres dies celebratæ sunt: quibus totidem Orationes funebres habuit Vir doctiss. *Andreas Valadier* Abbas S. Arnulphi Metensis: quæ simul prodierunt Luxemburgi in 4. apud Hubertum Reuland, hoc titulo: *Les Saintes Montagnes & collines d'Orval & de Clairvaux, vive representation de la vie exemplaire & du religieux trepas de Dom Bernard de Persin de Montgaillard, Abbé d'Orval, sur le modele de S. Bernard Abbé de Clairvaux, au jour & celebrité de ses exeques &c.*

Postmodum in eadem Aureæ Vallensi Ecclesia structum ei fuit Mausolæum longè honorificentius, exhibens Prælatum genuflexum ante statuam Deiparę Virginis, cum hac inscriptione.

D. O. M.
BERNARDUS DE MONTGAILLARD
H. S. E.
Magnum Ordinis & Sæculi sui decus,
Nobili apud Vascones
PERSINORUM Familiâ ortus,
In sacram Fuliensem adscriptus,
Et mox in Cisterciensem translatus,
Toto virtutis nisu in Deum surrexit.
Pontific. Innocentio IX. Clementi
VIII. acceptus,
Regi Henrico III.
Et Principibus Alberto & Isabellæ
A concionibus.
Italiam & Galliam adolescens,
Vir Belgicam
Aureo ore in admirationem sui traxit.
Insulis Appamiensi & Andegavensi
Oblatis & neglectis,
Tres Nizellis annos,
Tres & viginti Aureæ-Valli,
Quo affectu, eo fructu
Verus Pater præfuit.
Quid tandem?
Anno Christi M.D.C.XXVIII.
Pietatis, doctrinæ, facundiæ
In terris jubar extinctum est,

Ut in cœlo fulgêret;
Post annos exactos 65. menses 6. dies 15.
bernarDo aUreç VaLLIs AbbatI
frater LaUrentIUs De La roChe
sUCCessor
HoC pIetatIs epItaphIo parentabat.

BERNARDUS SCHOTANUS,

A Sterringa, Frisius, Henrici J.U. Doctoris, magni Parentis non minor filius, Juris Utriusque Doctor ac Professor, in Academiis Franekerana, Ultrajectinâ, ac Lugduno-Batava, in omnibus summæ eruditionis famam, publico autem sequentes libros reliquit. Anno 1636. constitutus fuit primus novellæ Academiæ Ultrajectinæ Rector, illudque munus toto quinquennio sustinuit. Scripsit,

Collegium Quæstionum ad Institutiones Juris Civilis. Amstelodami 1640.

Examen Juridicum, cum Annotationibus practicis. 8. Ultrajecti 1645, & aliàs sæpius.

Processus Judiciales, 12. Hannoveræ & Leydæ 1653.

Fundamenta Juris, 8. Lugduni 1663.

Disputationes Juridicas ad Pandectas; quibus accedit Oratio funebris in exequiis Authoris ab Arnoldo Vinnio J. U. D. Amstelodami 1653.

Ex Epitaphio ejus, quod est Franekeræ in templo primario, colligi potest amplius ejus Encomium.

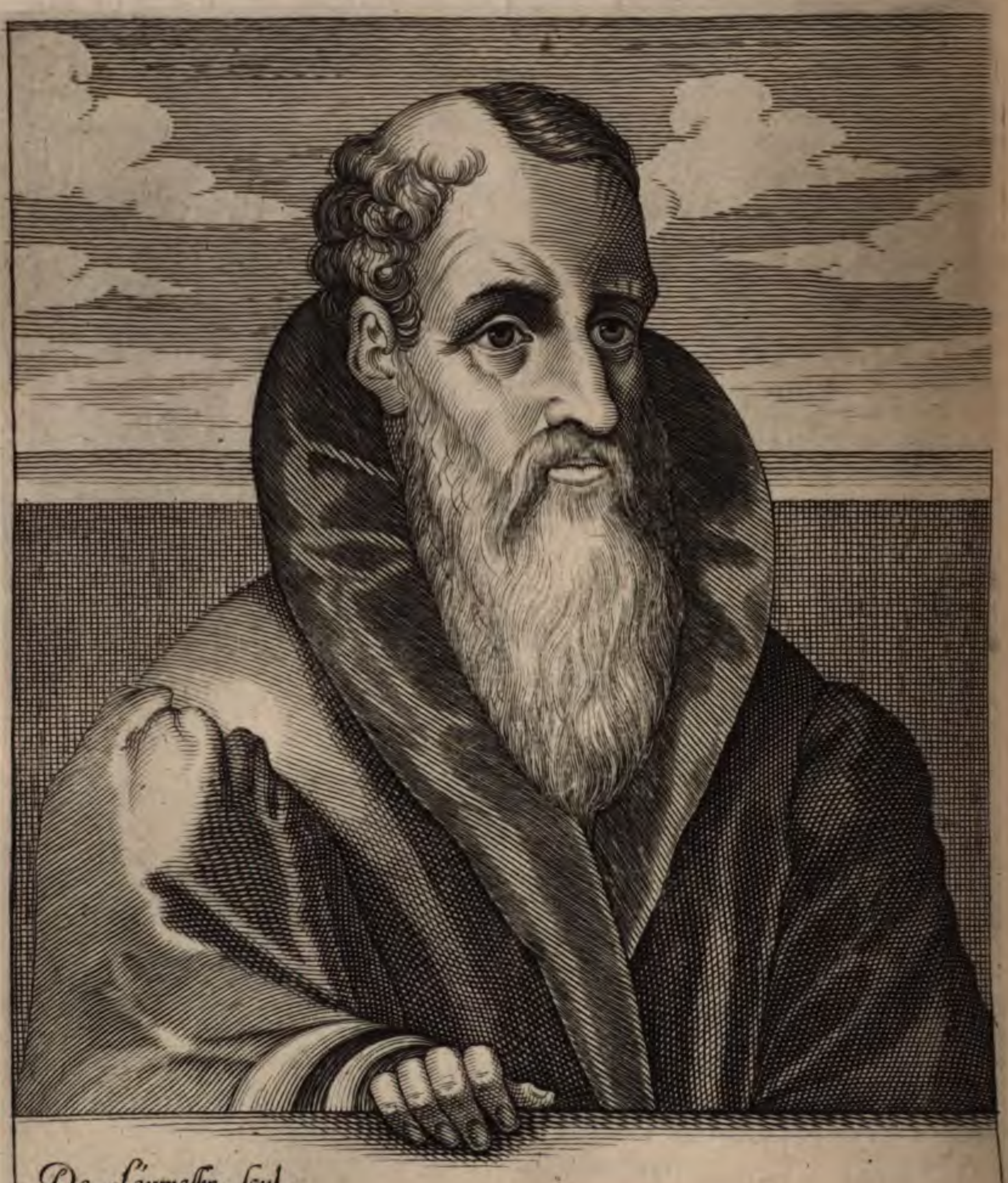
D. O. M. S.
Clarissimo
Et undequaque laudatissimo Viro,
D. Bernhardo Schotano,
Frisio,
Religiosissimi J. C.
Primi & Primarii
InAcademia Franekerana Antecessoris,
D. Henrici Schotani P. M. Filio,
J. C. to sui temporis celeberrimo
Et Mathematico insigni;
Primùm in Suprema Frisiorum Curia
Advocato solertissimo per annos III.
Post in Academia Patria Franekerana
Juris per annos X.
Exinde in Ultrajectina
Juris & Matheseos per ann. V.
Ad extremum in Lugduno-Batava
Juris per ann. II. Professori primario,
In illa bis,
In ista à Cunabulis Academiæ
Per quinquennium,
In hac semel Rectori Magnifico,
Consiliario perpetuo,
Quondam Civitatis Patriæ Syndico,
Rei pupillaris Administratori,
In Ecclesia tum Patria tum Batava
Seniori gravissimo,
De juventute studiisque publicis
Quâ lucubrationibus,
Quâ viva voce, præclarè merito;
Viro cum primis humanitate
promptisque officiis
Nulli non domi forisque grato,
Nemini molesto;
Postquam perpetuis vigiliis & laboribus,
Tandem & nephriticis doloribus
Emaceratus, piè placidèque
Expirasset Lugduni-Batavorum
Anno M. D. C. LII. Octobris V.
Ætat. suæ LIV.
Hoc Monumentum PP.
Mæstiss. superstites Vidua & Filius.

BERNARDUS SELLIUS,

Noviomagus, Gelder, edidit *Problemata*, ex præcipuis utriusque Testamenti historiis desumpta, æneis tabulis incisa, Lugduni-Battav. typis Plantinianis, 1593. Laudat Antonius Possevinus Bibliothecæ Selectæ libro XVII.

BERTHOLDUS AB AKELAKEN,

Dordracenus, J.C. & Antiquarius, Ludovico Comiti Egmondano à Consiliis, obiit anno 1646. Scripserat

BOETIVS, EPO, I.C.

De jure ejusdem Comitis in Ducatum Geldriæ ac Comitatum Zutphaniæ.

BOETIUS EPO,

Rhordahusanus, natus anno orbis redempti 1529. parentibus honestis & Catholicis: factis in patria studiorum initiis, Coloniam anno 1543. ætatis XIV. ablegatur, litterarum ac linguarum Latinæ, Græcę, Hebraicæ præceptis imbuendus, titulumque Philosophi capit anno ejus sæculi XLIX. ętatis XX. & dum ibidem docendi tirocinium facit, juveni studium arridet Medicinæ. Swollam inde concedens, anno 1552. biennium docet.

Hinc Lovanium profectus, Homerum & Hesiodum ibidem publicè interpretatur. Hîc Theologiæ ac Juris scientia adolescenti placet. Lovanio evocatus atque invitatus ab *Eustachio Chapuysio*,, Sabaudici apud Lovanienses Collegii fundatore, docendi provinciam Niceæ Allobrogum, in alio ejusdem Chapuysii Collegio, sibi imponi patitur.

Non ita multò pòst Lutetiæ Parisiorum annum unum dumtaxat hæret ac docet, Jurisque studio deinceps (ceteris postpositis) sese mancipat. Atque in hac peregrinatione sua, dum veluti motoriam agit fabulam, variis variarum vulpium caudis (ita enim de se ipse scribit, præfando ad sua Antiquitatum Ecclesiasticarum Syntagmata) agitatus, nunc horum, nunc aliorum dogmatum fæce resperfus, nunc etiam Calvini, quasi cujusdam majorum gentium Dei, consalutatione apud ipsam Genevam lætatus, & Calvinianis in Regno Francico tinctus præceptiunculis, redolentibus in speciem nescio quid censoriæ Reformationis.

Tandem vir factus perfectior reipsâ deprehendit, pollicitationes illas dogmatum fuisse & esse ab Antiquitatum Ecclesiasticarum veritate remotissimas; ut cum postea meritò & errorum fœdissimorum vehementer puduerit ac pœnituerit, & piissima Mater Ecclesia gremio suo complexa, ritu debito refoverit.

Atque ab eo tempore animum Antiquitatibus potissimùm Ecclesiasticis indagandis adjecit; acceptâque Tolosæ, auspiciis *Berengarii Fernandi* J. U. D. & Professoris, Præceptorisque sui, supremâ Juris utriusque laureâ, anno 1560. ætatis XXXI. Lovanium reversus, ad docendum se, suaque componit. Ubi biennio exacto, anno 1562. III. Nonas Octobris, dum Universitas Duacena auspiciis Regiis initium capit, solemni in urbem pompâ, cum ceteris Professoribus ac Doctoribus *Boëtius* introducitur.

Hîc annis XXXVII. summâ in docendo dexteritate, in consulendo, rebusque publicis tractandis prudentiâ, exactis, jure ac titulo Comitis Palatini, solus ex primis illis, velut colonis Lovanio Duacum deductis, superstes, ac primarius Juris Pontificii Antecessor, moritur septuagenario major, anno 1599. XVII. Kal. Decembreis, apud Societatis Jesu Patres conditus, brevi hâc, uti jusserat, inscriptione, decem dumtaxat vocibus constante:

BOETII *corpus quiescit hîc* EPONIS.
Animam respice, ô Jesu, benigniter.

Pristinæ memor conditionis, pro insigni paterno gerebat tridentem rusticum, cum subjecta epigraphe: *Tridens laboriosus, at beatus est.*

Liberos suscepit è Maria Cabillavia Iprensi XII. reliquit verò moriens VIII. in his *Eponem Boëtium*, anno 1602. renunciatum Juris utriusque Doctorem, Canonum Professorem primarium, qui anno 1642. Deo naturæque concessit.

Multa ſcripſit, queîs Philologiam, Hiſtoriam ſacram, Jus cùm Cæſareum tum Pontificium egregiè illuſtravit; quorum hîc elenchus:

Sententiæ Homericæ, collectore, & interprete *Boëtio*. Lovanii, 1555. 4. apud Petrum Colonçum.

Oratio *de Honorum Academicorum titulis*. Duaci, 1564. 8. apud Jacobum Boſcardum.

De Romanæ perfectæque Jurisprudentiæ fructibus genuinis Ibid. 1568. 8.

De Aureola Doctorali, inſerta Quæſtionibus Heroicis.

Oratio Funebris, piiſſimis *Philippi II. Regis Catholici*, *Manibus*, nomine Univerſitatis Duacenſis anno 1598. III. Nonas Novembris habita. Ibid. 1599. apud Bogardum.

Antiquitatum Eccleſiaſticarum Syntagmata IV. ad Regem Catholicum, & Ordines Belgii. Ibid. 1578. 8. Primum agit

I. *De Jure Proventuum Eccleſiaſticorum.*

II. *De Legum Eccleſiaſticarum*, *ceterarumque fontibus*, ſive *de Decalogo*,

III. *De Rudimentis admirabilibus*, ſive *Oratione Dominica.*

IV. *De Vita* S. Ivonis, ſtudioſorum Juris patroni.

Antiquitatum Eccleſiaſticarum Syntagmata V. ad Gregorium XIII. Pont. Max. Ibidem eodem anno 1578. videlicet

I. *De Antiquitate Miſſæ, & unde dicatur.*

II. *De Idololatria*, *ejuſque primordiis*, *ac lue.*

III. *De Hierarchia Eccleſiaſtica*, *vel uno capite Eccleſiæ in terris ſpectabili*

IV. *De provocatione à Pontifice ad Concilium*, extat etiam in Bibliotheca Maxima Pontificia P. Rocaberti Archiepiſcopi Valentini, Tomo V. pag. 761.

V. *De jure Jubilæi & Indulgentiarum.*

Heroicarum & Eccleſiaſticarum Quæſtionum libri VI.

Oratio Saturnalis, *ſeu Quodlibeta*, *de Gente Friſica*, habita Duaci anno 1587.

I. *De Regalibus & univerſo jure Principis in beneficiis Eccleſiaſticis.*

II. *De Juriſdictione Eccleſiaſticorum temporali.*

III. *De Jure immunitatis Eccleſiaſticæ.*

IV. *De Vita & honeſtate Clericorum.*

V. *Ne Clerici vel Monachi ſæcularibus negotiis ſe immiſceant.*

VI. *De Saturnino permutationis beneficialis Jure.*

De Jure ſacro, vel *Principiorum juris Pontificii*, libri III.

I. *De vero Juris Pontificii fine*, *fontibus*, *auctoribus*, *auctoritate &c.*

II. *Hiſtoria & ars Juris Pontificii.*

III. *Paratitla Decretalium Gregorii* IX. PP. Omnia ſimul Duaci excuſa, 1588. 8.

Commentarii novem Teſtamentarii; videlicet, I. In *L. Gallus D. De lib. & poſthumis*. II. In *L. In quartam*. III. In *L. Titia*. IV. In *L. Neſennius D. Ad L. Falcidiam*. V. In *L. Filium quem C. Fam. erciſcundæ*. VI. & VII. In *Cap. Rainutius & Rainaldus*, *de Jure duarum quartarum*. VIII. *de Jure teſtandi promiſcuo.* IX. *de Jure exequendi Teſtamenta*. Ibid. 1581. 8.

Denique è tenebris eruit, & prælo dedit, *Juliani Archiepiſcopi Toletani de futuro ſæculo* libros III. Ibid. 1564. 4. apud Ludovicum de Winde.

Reliquit verò affectos Commentarios IX. ſelectiores, nempe

I. *Prælium Doctorale*, ſeu *de Obligationibus faciendi præciſè complendis.*

II. *De Dividuis & Individuis*: ad Pandectarum hac de re Leges.

III. *De Juris Eccleſiaſtici Patronatûs individuitate*: ad Cap. I. de Jure Patronatûs, & Clem. ult. eod. tit.

IV. *De Jure Suffragiorum*, *Votorum & Vocum.*

V. *De Jure Pactorum, præcipuè nudorum*; in Tit. Decretal. de pactis & in L. Juris Gentium D. eod.

VI. *De eo quod interest:* ad Carolum Molinæum.

VII. *De pœnis Legalibus.*

VIII. *De Pœnis conventionalibus.*

IX. *De Pœnis Testamentariis.*

BOETIUS AB HOLDINGA,

Frisius, in Historiis ac præsertim patriæ antiquitatibus ad miraculum eruditus, scribente Suffrido Petro, reliquit

De Frisia opus insigne.

Catalogum verborum Frisicorum, quæ cum Græcis conveniunt. Laudat Suffridus: aliis videre non contigit. Vixit auctor Embdæ in Frisia orientali, circa annum 1581.

BONAVENTURA BASSÆANUS,

Ordinis FF. Capucinorum, sic dictus à loco natali quod est Gallo-Flandriæ Oppidulum prope Insulas, olim vocatus in sæculo *Ludovicus de Pippre.* Fuit S. T. L. in Academia Duacena, ibique aliquandiu Philosophiæ Professor in Collegio Regio; dein strictioris vitæ desiderio Capucinorum institutum amplexus, inter eos virtute ac eruditione muniisque claruit; S. Th. Lector, Guardianus Leodii ac alibi, Provincialis &c. circa annum 1640. ediditque

Theophilum parochialem, sive de quatuor obligationibus, quibus Parochiani tenentur erga Parochiam, nempe Concionis, Missæ, Confessionis & Communionis Paschalis. Antverpiæ 1635. item Parisiis 1657. & 1670. item Duaci, Leodii, Romæ &c.

BONAVENTURA DERNOYE,

Leodius, Ordinis FF. Minorum S. Francisci, Minister Provincialis per Flandriam, variis in locis Guardianus, aliisque muniis primariis perfunctus, nec non Ecclesiastes facundus atque Theologus eximius. Obiit Cortraci die 11. Aprilis 1653, ibidem apud FF. Minores in templo sepultus, apposito sequente Epitaphio. Scripsit sequentia.

Fraxin Justitiæ Christianæ, per totius anni menses, hebdomadas & dies. Coloniæ 1630.

Recollectiones de B. Virgine, gallicè. Brugis.

Domus Dei. Partes IV.

Breviarium Recollectionum, pro singulis diebus anni. Partes IV.

Praxis Reformationum.

Redde quod debes.

Cave, pro superioribus.

Magistri Novitiorum informatio, cum Exercitiis Candidatorum.

Consilium malignantium, sive dœmonum, contra Reformationem.

Apotheca eorum, qui deputati sunt consolationi infirmorum.

Le petit ordre des trois devotions de N. Dame, avec ses exercices.

Correctior errantium & deceptorum in fide.

Memoria mirabilium Eucharisticorum.

Victoriæ divinæ bonitatis.

Correctorium Capitulum regulare summi Abbatis Dei

Recessus solitarius, cum exercitiis pro FF Minoribus Recollectis.

Formulæ Reformationum.

Considerationes ad horas laïcales, super Pater noster, flandricè.

Medulla S. Euangelii, per Christum dictata S. Francisco in sua Seraphica Regula. Antverpiæ 1657.

Situs hîc est, quem justo miraris,
R.A.P.F. BONAVENTURA DERNOYE,
Quem Provincia Flandriæ
Recollectionis Promotorem;
Quem Provincia Saxoniæ Stæ. Crucis

Habuit Instructorem, Guardianum,
Diffinitorem;
Quem Provincia S. Andreæ
Amplexa est Visitatorem;
Quem Provincia S. Joseph
Præter alia laudabiliter obita officia
Bis venerata est
Ministrum Provincialem;
Quem Capitulum generale Romanum
1639 suscepit Provinciæ
Commissarium;
Quem doctrinâ & scriptis illustrem,
Pietate & Religione,
Multisque aliis dotibus ornatum
Altissimus judex hinc evocavit
1653. tertiò Idus Aprilis.
Hunc, ut cœlum beet, ora viator.

BONAVENTURA SPEECKAERT,

Bruxellensis, ex Ordine Capucinorum, scripsit flandrico idiomate *Speculum Sapientiæ Jesu Christi*, *&c.* Antverpiæ 1632. 8.

BONAVENTURA VULCANIUS,

Brugis *Petro Vulcanio*, vulgò *de Smet*, urbis Syndico seu Pensionario, ut vocant, natus anno 1538. pridie Kal. Julias, juvenis partim Gandavi vixit, nactus ibidem bonis in litteris instructorem *Joannem Olivarium*, virum eruditissimum, partim Lovanii, usus familiariter *Petro Nannio*, bonarum litterarum in Collegio Trilingui Buslidiano Professore. Hinc anno 1559. ætatis XXI. in Hispaniam accitus, annos undecim *Francisco à Mondoza* S. R. E. Cardinali & Episcopo Burgensi à studiis, Epistolis, ac Bibliothecâ fuit.

In patriam cogitans miserè afflictam, Coloniæ aliquantisper substitit, *Thomâ Redingero*, viro amplissimo, usus patrono; verùm ob concitatas & illic turbas, aliò deflectere coactus est. In Belgium redux, primò Antverpiæ parumper moratus est, Scholæ publicæ, ibidem primùm tunc institutæ, primus Rector. Inde anno 1578. Lugdunum Batavorum ad Græcæ Linguæ professionem à Curatoribus Academiæ vocatus est: quam ibidem annos XXXII. sustinuit, & ætate fractus, obtentâ ab Ordinibus missione, emeritus usque ad annum 1615. vixit, septuagenario major; unde ipse de se hoc Epigramma lusit:

Ter-denos docui Leidis, binosque per annos,
Cattigenûm pubem Grajugenûm ore loqui.
Nunc manibus pedibusque, oculisque atque auribus æger,
Et senio languens lampada trado aliis.

Bibliothecam habuit exquisitissimam, ac pluribus Manuscriptis libris, tum Latinis tum Græcis refertam, quos ad augmentum Bibliothecæ Academicæ Lugdunensis legavit munificus Benefactor. Vide Catalogum ejusdem Bibliothecæ, à pag. 343. usque ad 351.

Multa cùm Latinè tum Græcè scripta primus eruit, recensuit, Notis auxit, & è Græcis Latina fecit; quorum hæc lucem aspexerunt: sed multa Romæ damnata, quòd Author Calvinianam hæresim professus fuisset.

Cornelii Frontonis, *Nonnii Marcelli*, *Agraetii*, *Ælii Donati*, *Aruntii Celsi*, *Fl. Sopitarii Charisti*, *Asconii*, *Servii*, *Festi*, *Varronis*, *Scauri*, *&* *Agellii*, *veterum Grammaticorum Libelli*, *de proprietate & differentiis Latini Sermonis:* omnia variis lectionibus & Scholiis per Vulcanium illustrata. Basileæ apud Petrum Pernam, 1577. in fol.

Ariani De Rebus gestis Alexandri Magni libri VII. *&* *Historia Judaica*, Græco-Lat. typis Henrici Stephani, 1597. fol. & rursus cum notis Jac. Gronovii, Leidæ 1704.

Agathiæ Scholastici de Imperio & de re-

bus gestis Justiniani Imp. libri V. Græco Lat. cum *Notis*. Lugduni Batavorum. 1597. 4. typis Raphelengii. Item typis Regiis Lutetiæ 1660, in Corpore Historię Bizantinæ.

Constantinus Porphyrogenneta de Thematibus : De agminibus militatibus per Orientem distributis, Græco-Latinè, cum *Notis* Ibid. 1588. 8.

Nili, Archiepiscopi Thessalonicensis, de Primatu Pontificis Romani libri II. Item apud Melch. Goldastum Tomo I.

Idem *de Purgatorio* Græco-Latinè Leidæ. 1595. 8.

Theophylacti Simocatæ Quæstiones Physicæ, & Epistolæ.

Item *Cassii Latrosophistæ Quæstiones Medicæ*, primùm editæ. Ibid. 1597. 12.

Aristoteles de Mundo, (sive is *Theophrastus* est) ad Alexandrum, Græco-Latinè, amplo *Commentario* illustratus. Cui adjecit *Gregorii Chiprii*, Archiepiscopi Constantinopolitani, *Encomium Maris*; *& Pauli Silentiarii Jambica.* Ibid. 1591. 8.

B. Cyrilli de Adoratione in spiritu & veritate, Dialogi XVII.

Idem *Contra Anthropomorphitas*, Græco-Latinè, cum *Notis*. Ibid. 4.

Callimachi Hymni & Epigrammata; *Moschi & Bionis Idyllia*, Latino carmine reddita, cum Notis. Ibid. 1584. 12.

Polixenus, sive *Glossarium Latino-Græcum & Græco-Latinum*, cum Notis Vulcanii, & aliorum veterum authorum Glossariis. Lugduni Batavorum, apud Franciscum Raphelengium, fol. 1600.

Jornandes de Getarum seu *Gothorum origine & rebus gestis* Ibid. 1597. 8. cum *Notis Lombardicis*, & aliis Gothicæ antiquitatis monumentis. Extat item in Corpore Historiæ Bisantinæ.

Apuleii Opera omnia, pòst *Colvianam* editionem, è MSS. castigata. Ibid. 1597. 12.

B. Isidori Hispalensis Episcopi *Originum* libri XX. & simul

Martiani Capellæ de Nuptiis Philologiæ & Mercurii libri IX. emendati & *Scholiis* illustrati. Basil. 1597. 8. apud Petrum Pernam.

Adservantur necdum edita in Bibliotheca Lugduno-Batava

Emanuelis Chrysoloræ Epistolæ.

Tractatus *de Comparatione veteris & novæ Romæ*, Græco-Latinus, interprete *B. Vulcanio.*

Cyrillus de SS Trinitate : & ejusdem *Glaphyra*, eodem interprete.

Tatiani Harmonia IV. Euangeliorum, cum interpretatione verbali linguâ Gothicâ.

Proverbia Gnomica, *ex Hispanica lingua Latinis Trimetris & Dimetris, ad imitationem Mimi Publiani versa.*

Odæ tres Anacreonticæ Græcæ, in Natalem Domini.

Julius Pollux, cum Notis MSS.

Poëmata Græca & Latina; item è Græcis Latinè, & è Latinis Græcè versa : unà cum *Versibus & Epistolis* aliquot magnorum virorum, in gratiam *Vulcanii* scriptis.

Epistolæ Bonaventuræ Vulcanii ad diversos scriptæ, in fol.

Præfatio in Iliada Homeri, in Hesiodum & Xenophontis Cyropadiam; aliaque.

BONAVENTURA WAUSTRY.

Abbatiæ Alnensis, Sabim inter & Mosam, Religiosus Cistercienfis, evulgavit gallicè

Vitam B. Humbelinæ Sororis S. Bernardi, & Sanctimonialis Ordinis Cisterciensis; unà cum Constitutionibus, quas adhuc observant Moniales ejusdem Ordinis Reformatæ, per Hispaniam. Lovanii apud Oliviers 1633. in 8.

S. BONIFACIUS,

Patrio nomine WINFRIDUS appel-

latus, apud Occidentales Saxones in Anglia claris natus parentibus; Frisiorum, Hassorum, Thuringorum, Bojariorum, aliorumque Germaniç populorum, quos Christianæ fidei mysteriis informavit, Apostolus fuit.

Adolescens studiorum causâ in Nutcellense Cœnobium commigravit, ubi sub Wimberto Abbate eum brevi in litteris progressum fecit, ut docendi etiam alios onus in se paulò post susceperit.

Anno ætatis trigesimo, Sacerdotio decoratus, injunctum prædicationis officium primùm in patria, deinde in Germania magnâ omnium laude exercuit. Romanorum Pontificum Gregorii III. & Zachariæ amicitiâ ac privilegiis ornatus', Moguntinensis primus Archiepiscopus, ac Sedis Apostolicæ Legatus declaratus est. Eâ fretus authoritate, & accedente Francorum Regum gratiâ, Christianam fidem in partibus superioris ac inferioris Germaniç adeo promovit, ut infidelium centum ad minus millia sacris undis tinxerit. Varios Episcopatus ibidem erexit; ipsumque Ultrajectensem rexit post S. Willebrordum.

Tandem martirio coronatus, obiit in Frisiæ villa Doccumio, die 5. Junii 754. quo amplam memoriam ejus inseruerunt Actis suis PP. Hagiographi Societatis Jesu. In celeberrimo Monasterio Fuldensi, quod in Buchonia sylva fundaverat, sepultus fuit.

S. Bonifacii, ac plurium aliorum Epistolæ, cum libro de Vita & Martyrio S. Livini Episcopi, Gandavensium Patroni, eodem Bonifacio authore, studio P. Nicolai Serrarii Societatis Jesu Theologi, emerserunt è prælo Moguntiæ anno 1605. in 4.

Concilia III. sub eodem S. Bonifacio habita, anno 742 & sequentibus, extant inter Consilia Generalia Labbçi Tomo VI. & Harduini Tomo III. uti & *Statuta quædam ejusdem*; quæ primùm edidit Domnus Lucas Dacherius, Monachus S. Mauri, Tomo IX. Spicilegii sui, Parisiis anno 1669.

Ejus librum *de vera & Catholica fide* laudavit Zacharias Papa, in Epistola ad ipsum scripta, apud Othlonum lib. 2. cap. 9.

Sermones XV. ejusdem, ex MS. Codice Illustriss. D. Daguesseau Franciæ Cancellarii, ante annos 800 exarato, primis typis donarunt Domni Martene & Durand, Monachi Benedictini è Congregatione S. Mauri: Tomo IX. Collectionis Veterum Scriptorum ac Monumentorum, Parisiis edito anno 1733. pag. 186. E quibus decem priores Sermones jam ante ediderat erueratque Domnus Mabillonius ex MSS. Christinæ Suecorum Reginæ Codicibus.

Quantum autem ad *Vitam S. Livini*, à Serrario sub nomine S. Bonifacii editam, censet Mabillonius in sæculo II. SS. Ordinis S. Benedicti pag. 449. eam non posse adscribi huic Præsuli Moguntinensi, sed alteri Bonifacio seniori, qui circa annum 680. floruerit.

Arnoldus Wion, Monachus Benedictinus, libro V. de Ligno Vitæ pag. 688. plures alios libros S. Bonifacio adscribit, quos MSS. extitisse asserit in Abbatia Fuldensi. De his consule etiam Volumen primum Rerum Moguntinarum pag. 347. authore Georgio Christiano Joannis, edition. Francofurt. anno 1722.

S. BRUNO,

Coloniæ Agrippinæ è nobili familiâ ortus, cum primordia liberalium Artium in patria percepisset, Lutetiæ Parisiorum in eam rerum Theologicarum notitiam provectus est, ut vulgato testimonio *Venerabilis Magister Bruno* appellaretur. Fuit in Ecclesia Metropolitana Remensi Canonicus ac

Scho-

Scholasticus, imò & Cancellarius. Anno 1082, adunatis sibi sex sociis spiritu pœnitentiæ compunctis (de verâ causâ secessûs ejus usque adhuc disputant Eruditi) ad locum horroris & vastæ solitudinis, cui nomen Carthusia, S. Hugone Episcopo Gratianopolitano concedente, confugit: quam eremum cum sex annis coluisset, ab Urbano II. Pont. Romam evocatus, Privilegia novo Ordini suo obtinuit. Inde in Calabriam transiens, ibidem altero Monasterio extructo, migravit ad Dominum anno 1101. die 6 Octobris, quo S. Mater Ecclesia Festum ejus recolit, posteaquam anno 1514. à Leone X. Pont. Sanctorum fastis adscriptus fuit.

Auctor fuit (teste Cardinale Bellarmino de Scriptoribus Ecclesiast.) *Expositionis in Psalmos Davidis.*

Item *Commentarii in omnes Epistolas Pauli.* fol. Parisiis 1509. Quæ opera ejus denuo prodierunt Parisiis apud Judocum Ascensium anno 1524. 3. Vol. in fol. item Coloniæ Agripp. curâ Theodori Petrei Carthusiani, 1611. 2. Vol. fol.

Confessio S. Brunonis, extat in Analectis Mabillonii Tomo IV. pag. 400. Non desunt tamen, qui hæc Opera Brunoni Astensi, Monacho Benedictino, ac dein Episcopo Signiensi, adscribenda esse contendant.

Cœterùm requiescit usque hodie corpus S. Brunonis in Carthusia S. Stephani prope Regium in Calabria, ubi & olim tumulo ejus appositi fuerunt hi versus.

Primus in Eremo Christi Fundator ovilis
Promerui fieri, qui tegor hoc lapide.
Bruno mihi nomen, genitrix Alemannia, meque
Transtulit ad latebras grata quies nemoris.
Doctor eram, præco Christi, vir notus in Orbe,
Desuper illud erat, gratia non meritum.
Cujus vincla dies Octobris sexta resolvit,
Spiritui requiem, qui legis ista, pete.

BRUNO D'AFFRINGUES,

Patriâ Audomaropolitanus, XLV. Prior Generalis Majoris Carthusiæ anno 1610. electus, inter doctissimos sui temporis viros reputatus est; ac totis 31. annis Ordinem istum moderatus. Scripsit

Sermones & Conciones Capitulares ad Fratres ac Novitios, hactenus MSS. teste Theodoro Petreio in sua Bibliotheca.

Morbis ac senio confectus, dimisso prius ob virium defectum Prioratu ac dignitate annexa, piè obdormivit in Domino in eadem majore Carthusia anno 1642.

Sic habet de ipso Catalogus Priorum Generalium præfati Ordinis.

Rev. Pater BRUNO II.
D'AFFRINGUES,
Audomaropolitanus,
Professus Carthusiæ,
J. U. Doctor insignis,
Antiquitatum Ecclesiasticarum
Peritissimus indagator,
Cum magnæ Authoritatis,
Scientiæ & pietatis famâ
Ordinem rexit,
Summis Pontificibus charus,
DD. Cardinalibus nominatissimus,
Et apud omnes celebris.
Præfuit annis XXXI.
Obiit VI. Martii M. D. C. XLII.

S. BURCHARDUS,

Episcopus Wormatiensis, ex Hassia oriundus, Monachus fuit Lobiensis, Ordinis S. Benedicti, in Diœcesi Leodicensi, quem ibidem *Olbertus*, ex Monacho Lobiensi primùm Gemblacensis, ordine quartus, deinde primus Abbas ad S. Jacobum in urbe Leodicensi, sacris erudiit litteris, suoque magiste-

rio ad Cathedram provexit Wormatienſem anno 1000. curante Otthone III. Imp. Sunt qui eum Canonicis Eccleſię Cathedralis Leodienſis adſcribunt, & Cæſaris Cancellarium fuiſſe affirmant.

Scribit Sigebertus de Scriptoribus Eccleſiaſticis cap. 142. *Burchardum*, ſtudio, ore & manu *Olberti*, item in Chronico ad annum 1008. collaborante magiſtro ſuo *Olberto* Abbate, edidiſſe *magnum Canonum Volumen*; non ordinem temporum ſequendo, ut quondam *Dionyſius* Abbas, & *Iſidorus Hiſpalenſis*, ſed rerum & cauſſarum ſeriem in locos communes digerendo.

Opus illud *Decretorum*, conſtans Sanctionibus Conciliorum, Decretis ſummorum Pontificum & SS. Patrum teſtimoniis, Libris XX. excuſum fuit Coloniæ anno 1548, typis Melchioris Noveſiani, item Pariſiis 1549. in 8. apud Joannem Petit, & alibi.

Burchardum poſtea emulati ſunt, *Ivo Carnotenſis Epiſcopus* in celebri ſua Collectione Canonum, & in *Pannomia*, (quam tamen alii *Hugoni* Catalaunenſi adſcribunt) & *Gratianus* Monachus Benedictinus Italus in ſuo *Decreto*.

Objiciunt quidem heterodoxi, in haſce Collectiones irrepſiſſe multas Rom. Pontificum Pſeudo-Epiſtolas ac Decreta ſuppoſita. Unde etiam extat hæc Propoſitio XXXVIII. damnata in Wiclefo: *Decretales Epiſtolæ ſunt apochryphæ, & Seducunt à fide Chriſti, & Clerici ſunt ſtulti qui ſtudent iis.* verùm (ut ait doctiſſ. Emanuel Schelſtratius Antiquit. Illuſtr. p. 2. diſtinc. 3. cap. 5.) *Quantumcumque de ſuppoſitione conſtet, de veritate tamen ſententiarum ambigere vix licet: ſicque patet quam verè ſcripſerit Pariſienſium Archiepiſcopus Petrus de Marca, male atrocioribus verbis Epiſtolas Decretales dilacerari: quas è ſententiis & verbis Legum, Canonum antiquorum & SS. Patrum, qui quarto ſaltem ſæculo Floruerunt, concinnatas eſſe conſtat* &c. ſufficiat ſaltem, poſt correctionem Decreti anno 1580. juſſu Gregorii XIII. Pont. Romæ factam, doctrinam in hiſce Sacris Canonibus contentam Sedis Apoſtolicæ Authoritate univerſim probatam fuiſſe.

Cæterum obiit *Burchardus* ſanctè & religioſè, uti ſemper vixerat, anno 1025. fundatâ Eccleſiâ Collegiatâ S. Pauli Wormatiæ, pluribuſque aliis aut erectis, aut reſtauratis. Feſtum ejus die 20. Auguſti celebrat Ordo Benedictinus.

C.

CÆSAR HABRECHTUS,

Brugensis, J. C. & Poëta, in exercitu Belgico Catholico per annos fere XXV. Judex sive Auditor Legionis primum Gallicæ, deinde Italicæ, ac demum Hispanicæ, lusit, *Quinquennale Diarium belli Belgici, ac pacem sequestram.* Antverpiæ typis Joachimi Trognæsii.

Item varia *Carmina encomiastica & Epigrammata*, Romæ & Patavii, dum istic ageret, excusa.

CÆSARIUS,

Coloniæ Agrippinæ, si non natus, certè educatus, litterisque in Schola Ecclesiæ Collegiatæ S. Andreæ imbutus, *Heisterbacensis* dictus à Monasterio istius nominis, seu Valle S. Petri juxta Bonnam, ubi Institutum Cisterciense anno 1199. amplexus est. Postea illic ob pietatem morumque insignem probitatem Magister Novitiorum, & in Abbatia Villariensi apud Brabantos Prior, sub Guilielmo VII. Abbate constitutus.

Abbas Trithemius, libro de Scriptoribus Ecclesiasticis, Cæsarium vocat *Virum devotum, & in Regulari Disciplina præcipuum, atque in divinis scripturis longà exercitatione studiosum* Vitam usque ad annum circiter 1240. protraxisse creditur.

Scripsit interim stylo simplice & aperto, sed devoto, in gratiam Novitiorum,

Illustrium Miraculorum & Historiarum memorabilium sui temporis Libros XII. primum editos anno 1481. dein rursus anno 1591. in 8. ex recensione *Tilmanni Bredenbachii* Theologi & Canonici ad S. Gereonem Coloniæ; ac demum Antverpiæ apud Martinum Nutium 1604, in 8. Extant quoque Tomo I. *Bibliothecæ Veterum Scriptorum Ordinis Cisterciensis.* Porro in hoc Opere quam simplex fuerit Cæsarius in credendo, quam facilis in fabulis scripto consignandis, nullus negabit, qui præfatos XII. Libros pervolverit, nullus leget, qui non ad fabulas istas riserit. (Exemplo imprimis sit caput 36. libri v.) Unde etiam in Indice Librorum prohibitorum Hispanico censurantur, donec expurgentur.

Scripsit quoque *de Vita & Passione S. Engelberti Coloniensis Archiepiscopi Libros III.* quos primùm *Laurentius Surius* inseruit Vitis SS. ad diem VII. Novembris; dein vero *Ægidius Gelenius* Coloniensis Canonicus, Notis & auctario à se illustratos, rursum edidit in 4. Coloniæ apud Gisbertum Clementem anno 1633.

Fasciculum Moralitatis, seu Homilias Dominicales & Festivas per annum, autore Cæsario, è MSS. Codicibus primùm evulgavit Joannes Andreas Coppenstein, Ordinis FF. Prædicat. Theologus, additis ad marginem lemmatis & citationibus. 4. Coloniæ 1615. per Petrum Henningium.

Commentariorum in Ecclesiasticum libros IX. citat Trithemius.

Chronicon Episcoporum Coloniensium MSS. extare dicitur in Abbatia veteris Montis.

Dialogus inter Capitulum, Monachum, & Novitium, dicitur esse in Bibliotheca Collegii S. J. Brugis.

Quæstiones Quotlibeticæ ejusdem recensentur inter MSS. Codices Bibliothecæ Bodleianæ in Anglia.

Cæterum omnia sua alia scripta recensuit ipse-met Cæsarius, in Epistola quadam præfato *Fasciculo Moralitatis* præfixâ; quorum etiam elenchum vide apud *Carolum de Visch* in Bibliothe-

ca Scriptorum Cistercienſium, pag. 57.

In Menologio Cistercienſi memoratur ad diem XXX. Novembris obitus B. Cæſarii Heiſterbacenſis : ejuſque ſpecialis fit memoria in Abbatia Villarienſi.

CÆSARIUS A S. BONAVENTURA,

Lugduni-Batavorum natus die 6. Martii 1605, patre *Petro Bertio*, celebri ibidem Theologiæ Calvinianæ Profeſſore; aſt poſtmodum ejuratis erroribus, conſtanti Religionis Catholicæ propugnatore. Patrem unà cum matre ac fratribus ſecutus in Galliam, Ordini FF. Carmelitarum Diſcalceatorum nomen dedit, uti & duo ejus fratres germani, *Paulus à Jeſu-Maria, & Petrus à Matre Dei.* Ipſe verò dein deſtinatus Miſſionarius in Hollandiam, fundavit illic, ſeu primus inſtituit Gallicam Miſſionem Carmelitarum Diſcalceatorum, quæ eſt in Haga-Comitis. Hinc ad Inſulam Melitenſem (celeberrimum Catholicæ Fidei propugnaculum) evocatus, ibique Carmelitani Conventûs Prior, obiit 27. Octobris 1662. pietate & doctrinâ inſignis.

Scripſit *Tractatum de SS. Euchariſtiæ Sacramento*: in quo è SS. ſcripturis demonſtrat realem Corporis Chriſti præſentiam, nomen & ſignificatum *Tranſſubſtantiationis* vindicat, & poteſtatem Eccleſiæ ad prohibendum laïcis uſum calicis; ac probat in Miſſa offerri verum ac proprium Sacrificium. Ita de eo Bibliotheca Scriptorum Carmelitarum Excalceatorum, P. Martialis à S. Joanne, edita Rothomagi anno 1730.

CAJUS ANTONIUS HOPPERUS,

Joachimi Hopperi, Friſii J. U. Doctoris in Academia Lovanienſi, Philippo II. Regi à Conſiliis Statûs Belgici filius, è Canonico Eccleſiæ S. Petri Anderlechtenſis renunciatus anno 1617. Præpoſitus S. Petri Lovanii illiuſque Academiæ Cancellarius : Vir antiquitatum Belgicarum, Eccleſiaſticæ inprimis amans & doctus, virtute & eruditione familiam ſuam non mediocriter exornavit. Scripſit (teſtante Swertio in Athenis Belgicis)

Eccleſiaſticam Friſiæ Hiſtoriam.

In Choro præfatæ Eccleſiæ D. Petri juxta aram majorem legitur hoc ejus Epitaphium.

D. O. M.
CAJUS ANTHONIUS HOPPERUS,
Joachimi Hopperi J. U. D. Equitis,
Philippo II. Regi Catholico
In Hiſpania à Conſiliis Statûs Belgici
ac Sigilli Præfecti
Tit. S. R. E. Protonotarius,
A Sereniſſ. Principibus
ALBERTO &
ISABELLA - CLARA - EUGENIA,
Anno CIϽ. IϽ. CXVII.
v. Kal. Maii declaratus Succeſſor
Georgii ab Auſtria, à morte ejuſdem
dignitate ac munere
Cancellarii defungitur
Anno CIϽ. IϽ. C. XXXIV.
XII. Kal. Septemb.

CAPPIDUS,

Stavrienſis Friſius, Hiſtoricus & Sacerdos, vixit circa annum 920. Scripſiſſe fertur

Genealogias Principum, Ducum ac Regum Friſiæ.

Hiſtoriam Eccleſiaſticam Gentis Friſiæ.

Vitas item Sanctorum quatuor, Lebuini, Otgeri, Plechelmi & Odulphi. Verum hæc jam pridem in conflagratione Bibliothecæ Stavrienſis, periiſſe exiſtimantur. Laudat tamen fragmenta Suffridus Petri, de Scriptoribus Friſiæ Decade VII. cap. 3.

CAROLUS AB AREMBERG,

Bruxellensis, filius Illustriss. Principis Caroli Ducis Croiaci Arschoti & Arembergii, & Annæ Croiacæ, in sæculo dictus *Antonius*, Comes de Seneghem; aulæ & sæculo renuncians, humilem FF. Minorum Capucinorum Religionem amplexus est, habitumque suscepit Lovanii die 4. Martii anni 1616, ætatis suæ 23. Dein variis ac primariis Ordinis sui muniis functus est, ut Guardiani, Provincialis, & iteratò Definitoris ac Commissarii generalis. Evulgavit

Flores Seraphicos, sive Icones & gesta Virorum Illustrium Ordinis FF. Minorum Capucinorum, (qui ab anno 1525. usque ad annum 1580. miraculis ac vitæ sanctitate claruerunt) *compendiosè descripta*. Fol. Coloniæ Agripp. elegantissimis typis ac fig. 1640.

Virtute eximiâ natalibus conjunctâ, rarâque dicendi facundiâ, Theologiæque peritiâ, tantum sibi nomen pepererat, ut fama sit, eum non ad Episcopalem modo sed & Cardinalitiam dignitatem fuisse evehendum, nisi recusasset. Fuisse etiam insignem Architectum, vidêre est ex fabricâ Conventûs Bruxellensis, cujus ipse-met prototypon efformavit ac delineavit, eò ingeniosiùs, quod in montis declivi ædificatus sit. Auctor fuit præterea Conventûs Furæ-ducensis, cujus ædificationem in Sylva Soniæ adinvenit, instituit atque perfecit anno 1628, favore Serenissimæ Infantis Hispaniæ Isabellæ Claræ Eugeniæ, cui in deliciis pietatis erat.

Tandem plenus meritis ac diebus, Jubilarius Religionis & Sacerdotii, obiit Bruxellis anno 1669. ætatis 76. sepultus ibidem in loco Capitulari PP. Capucinorum, cum hoc humili Epitaphio:

A. R. P. Carolus d'Arembergh, Bruxellensis, Jubilarius, Exprovincialis, Diffinitor & Commissarius Generalis: ✠ *anno* 1669. 5. *Junii.*

CAROLUS DE BLENDECQ,

Atrebas, Religiosus Abbatiæ Marchianensis, Ordinis S. Benedicti, descripsit gallicè

Cinq Histoires admirables de quatre personnes possedées du diable en la ville de Soissons, delivrées miraculeusement par la vertu du S. Sacrement: receuillis des Actes du Notaire Roial & du Greffier: avec un Traité de l'Operation & energie des diables & demons, tant aëriens, que sousterrains 8. Parisiis apud Nicolaum Buon. 1613.

CAROLUS BOISOT,

Bruxellensis, Vir Nobilis, Canonicus Regularis, primùm in Viridi Valle juxta Bruxellam, indeque assumptus anno 1608, nominantibus Alberto & Isabellâ Principibus nostris, in Abbatem & Toparcham Sonnebecanum in agro Iprensi. Desiit esse in vivis anno 1636. die 27. Augusti. Edidit

Ordinationes & Statuta ad Regulam S. Augustini, pro sui Ordinis Religiosis. Coloniæ 1628. in 8.

CAROLUS DE BOISSCHOT,

Bruxellensis, Ordinis FF. Eremitarum S. Augustini Conventûs Lovaniensis, frater Illustriss. Viri Francisci Cancellarii Brabantiæ, variorum Conventuum Prior ac Concionator facundus, nec non Abbatiæ Eeckhoutanæ Brugis Canonicorum Regularium Abbas denominatus. Obiit Bruxellis anno 1641. die 18. Martii, ætatis 68. professi. 49.

Prælo dedit Lovanii *Ordinationes seu Ceremonias Ordinis Augustiniani*.

CAROLUS DE BONIERES,

Atrebatensis, Baro de Auchy, Philippi IV. Hispaniæ Regis ad Sigismundum & Uladislaum Poloniæ Reges ter Legatus, Regi suo à consiliis bellicis, dum Matriti senectam ageret; militiâ & publicis aliis muniis olim exercitatus; modestiâ, prudentiâ, benignitate Vir eximius, pietateque ac in Regem suum fidelitate venerabilis. Obiit Matriti 24. Maii 1668. ætatis suæ anno 88. Scripserat hispanicè

Arte Militar, deducida de sus principios. 4. Cæsaraugustæ 1644.

Epitome floreado de los Commentarios de Cajo Julio Cæsar. Prodiit Varsaviæ in Polonia apud Bert. Elert. 1647. in 4.

B. Francisco de Sales del amor de Dios, ex interpretatione ipsius ex gallico Matriti (sed tacito nomine) prodiit.

CAROLUS DU CANDA,

Audomarensis, Artesius, Cœnobii Dompmatinensis Ordinis Præmonstratensis Canonicus ac Prior, edidit

La Vie de St. Thomas Archeveque de Cantorbie, avec les Constitutions Roiales, qui ont causé son exil & son Martire, & les miracles advenus par son intercession, en l'Abbaie de Dommartin, près de Hesdin en Artois. 4. Audomaropoli apud Cor. Boscardum 1615.

Transtulit quoque ex Italico in Gallicum

Vitam, Sanctitatem & Miracula & Acta Canonizationis S. Caroli Borromæi. 8. ibidem 1614.

Item *Vitam S. Franciscæ Viduæ Romanæ.*

CAROLUS CLUSIUS,

Atrebati nascitur anno 1526. XII. Kal. Martii, patre *Michaele de l'Ecluse*, Watenesii Toparcha, & Curiæ Provincialis Consiliario. Primis litterarum rudimentis imbutus Gandavi, anno 1546. Lovanium ablegatus, latinæ & græcæ linguæ Professores in Collegio Trilingui Buslidiano audivit, ac deinde (volente ita patre) Virum clariss. *Gabrielum Mudæum* Jura profitentem.

Lovanio anno ætatis XXII. digressus, in Germaniam concessit, & Marpurgi, Witebergæ, Argentorati aliquanto tempore substitit; indeque per Helvetios atque Allobroges in Galliam profectus, Monspelium pervenit, ubi toto triennio *Guilielmi Rondeletii* Doctoris & Professoris Medici, contubernio ac mensâ usus fuit, ac deinceps Medicinę stirpiumque noscendarum illum amor cepit. Monspelio, post gradum, ut vocant, Licentiæ in Medicina adeptum, in Belgium anno 1550. revertitur, & ibidem hæret usque ad annum 1563. quo iterum Germaniam adiit.

Profectus hinc in Hispaniam, Regnum illud à Pyrenæis montibus ad fretum usque Gaditanum peragravit universum, & bonam Lusitaniæ partem, rei in primis herbariæ stirpiumque exoticarum cognitioni animum intendens. Anno 1571. è Belgio in Angliam trajecit; reduxque biennio exacto, à Maxæmiliano II. Imperatore numero familiarium Aulicorum adscribitur, Hortoque Cæsareo præficitur: vixitque in eo munere sub eodem Maxęmiliano & Rodolpho II. ad annos circiter XIV.

Tum Francofurtum ad Moenum concedens, privatam per annos ferè sex vitam egit, donec anno 1593. Lugdunum Batavorum condecorandæ Academiæ à Curatoribus ejusdem evocatus, publicoque per annos XVI. stipendio honoratus, ibidem cælebs vivere desiit anno 1609. pridie Nonas Aprilis, annum ætatis ingressus LXXXIV. majori laude dignus, nisi avitæ fidei desertor, ex contractâ quondam cum

CAROLVS, CLVSIVS,
N. de Larmessin, sculp,

Philippo Melanchtone aliisque Sectariis familiaritate, Calvinianam hæresim imbuisset.

Pro funere dixit *Aelius Everardus Vorstius* Medicus. In effigiem ejusdem lusit aliquando ita Justus Lipsius:

Omnia Naturæ dum, Clusi, *arcana recludis*,
Clusius haut ultrà sis, *sed* Aperta *mihi*

Scripsit verò *Clusius* in ista peregrinatione suâ varia, typis Plantini anno 1574. 1576. 1582. & 1583. edita, quæ postea in unum corpus contraxit, & Tomis II. distinxit, quibus hæc continentur.

Rariorum Plantarum Historia, libris V. cui subjungitur

Fungorum in Pannoniis observatorum brevis Historia. Antverpiæ typis Plantini 1601. fol.

Exoticorum libri X. quibus Animalium, Plantarum, Aromatum, aliorumque Fructuum Historiæ describuntur. fol. Lugduni Batavorum fol. 1605. per Raphelengium.

Aromatum & Simplicium aliquot Medicamentorum apud Indos nascentium Historia, libris II. (qui est liber VII. & & VIII. Exotic.) linguâ Lusitanicâ διαλογικῶς à *D. Garcia ab Horto*, Pro-Regis Indiæ Medico, conscripta, deinde Latino sermone in Epitomen contracta.

Aromatum & Medicamentorum in Orientali India nascentium Historia (qui est liber IX. Exotic.) auctore *Christophoro à Costa*, ex Hispanico sermone Latina facta, & in Epitomen contracta.

Simplicium Medicamentorum ex novo orbe delatorum Historia, ex Hispanico *Nicolai Monardi*, Hispalensis Medici; liber Exoticorum X.

Ejusdem *Monardi libri* III. *Medicinæ secreta & varia experimenta continentes* I. agit de Lapide *Bezoar* & Herba *Scorzonera*, præsentissimis adversus venena remediis. II. De *Ferro*, & ejus qualitabus. III. De *Nive*, ejusque commodis.

Rerum memorabilium in Græcia, *Asia*, *Aegypto*, *Judæa*, *Arabia*, *Observationes* libris III. expressæ, ex Gallico *Petri Belloni*, Cenomani.

Ejusdem *Belloni de neglecta Plantarum cura*, *& earum cognitione* libellus. Omnia hæc, interprete *Clusio*, & pleraque cum *Notis* ejusdem, simul edita Lugd. Batavor. 1605. fol.

Curæ posteriores (*seu stirpium & animalium novæ descriptiones*) *ad libros Exoticorum*. Ibid. 1611. fol. apud Raphelleng.

Antidotarium Florentinum latinè reddidit.

Item *Remberti Dodonæi Historiam Plantarum* galllicè.

Denique à morte prodiit *Galliæ Belgicæ Chronographica Descriptio*. Joachimi Morsii curâ. Ibid. 1619. 8. itemque *Clenardi Epistolæ*; & *Historia Americana*. *&c.*

Bonæ Memoriæ
Caroli Clusii Atrebatis
Pos.
Qui ob nominis celebritatem
Probitate, eruditione,
Tum rei in primis Herbariæ
Illustratione partam,
Inter Aulæ Cæs. familiares allectus,
& post varias peregrinationes
A Nob. demum & Ampliss. DD. Cur.
Et Conss. in hanc Urbem
Condecorandæ Academiæ evocatus,
Et stipendio publico per ann. XVI.
honoratus,
LXXXIV. æt. suæ annum ingressus,
Obiit cœlebs IV. April. M.D.C.IX.

CAROLUS COLOMA,

Hispanus, Joannis Comitis de Elda, atque Elisabethæ à Saa Nobilis Lusitanæ filius, Eques Ordinis S. Jacobi, Commendatarius de Montiel

& de la Offa, Gubernator Urbis ac Territorii Cameracensis, ac Campi-Magister generalis in Belgio. Obiit Madriti, Philippi IV. Regis Consiliarius, OEconomus ac Cubicularius 23. Octobris 1657, reliquens è conjuge sua Margareta de Liedekercke præclaram progeniem. De bello Belgico scripsit hispanicè

Las guerras de los Estados baxos, desde el año 1588. *hasta el de* 1599. Antverpiæ per Petrum Bellerum 1625. in 4. item Barcinone 1627.

Opera Caii Cornelii Taciti in hispanicum transtulit. 4. Duaci apud Marcum Wîon 1629.

CAROLUS DE L'ESPINOY,

J. C. & in Provinciali Flandriæ Senatu Consiliarius, *Philippi Nigri* Aurei Velleris Cancellarii primique Antverpiensium designati Episcopi è sorore nepos, edidit ejusdem *Nigri*

Tractatum postumum *de Exemptione Canonica, cum Annotationibus atque Additionibus suis.* Antverpiæ typis Joannis Keerbergii, 1593. fol.

CAROLUS FERDINANDUS DE VLIERDEN,

Lamberti Filius, avo patreque Leodiensibus, sed Oirschoto Brabantiæ municipio oriundis, in patria litteris humanioribus imbutus, Philosophiæ ac Jurisprudentiæ operam dedit Lovanii, & suos inter excelluit, laureamque Licentiæ in utroque Jure anno 1627. meruit. Scripsit pænè puer, versu Elegiaco,

Leodiensium Affectus & Plausus, exhibitos in coronatione Ferdinandi II. Cæsaris. Leodii, 1619. 8. apud Joannem Ouwercx.

CAROLUS FERNANDUS,

Brugensis, à primis ætatis annis captus oculis, & ob id elementorum penitus ignarus, tantum sui miraculum præbuit (ut Trithemius loquitur) tantumque in studiis profecit, ut Orator, Philosophus, ac Theologus eâ tempestate insignis evaserit, & publico ac perpetuo salario Lutetiæ litteras humanitatis fuerit interpretatus. Post, contemptis omnibus, Monasticam D. Benedicti regulam in Vincentiano apud Cenomanos Cœnobio (Casalinum vulgò dicunt) amplexus est. Scripsit

De Conceptione purissima Dei Genitricis, contra *Vincentium de Castronovo*, Ordinis Prædicatorum.

De Animi tranquillitate libros II. Parisiis apud Badium, 1512.

De Observatione Regulæ Benedictinæ, Epistolam paræneticam. Ibid. 1512.

Monasticarum Confabulationum libros IV. Ibid. eodem anno.

Speculum Monachorum, sive *de Disciplina Monastica* libros IV. Ibid. 4. MSS. Tungerloæ & Ultrajecti in Biblioth. publica.

Odarum in laudem Christi libros IV.

Orationum & Epigrammatum libros III.

Epistolarum libros II. Pluraque Trithemius recenset, quæ ἀνέκδοτα fortasse in Bibliothecis latent. Obiit autem anno 1496. Frater illi fuit *Joannes Fernandus*, de quo infrà.

CAROLUS FRANCISCUS AMOUNET,

Bruxellensis, Ordinis FF. Minimorum Sacerdos, potens in opere & sermone, ideoque Bruxellis in Aula Burgundica delectus Concionator ordinarius Sereniss. Principis Joannis Austriaci Gubernatoris Belgici: quinque diversa idiomata sibi habuit familiaria. Finem vivendi fecit in patria Kalendis Aprilis 1667. ætatis anno 42. professionis 25. Sacerdotii 18. Illius sunt

Homilia in laudem D. Thomæ, habita Insu-

Insulis, edita Antverpiæ typis Plantinianis 1658. in 4.

Velleris Aurei Mysteria latinè & gallicè, dicta in sacello aulæ Burgundicæ. 4. Bruxellis apud Franciscum Foppens 1658.

Sacro-Sancta D. Ivonis Jurisprudentia, enunciata Antverpiæ. 4. apud Balthasarum Moretum 1658.

Oratio funebris pro Comitissa Mulerti & Autreppiæ, gallicè 4. Antverpiæ typis Plantinianis 1658.

Oratio in exequiis Philippi IV. Hispaniæ Regis, gallicè dicta Bruxellis, anno 1665. Ibid. apud Balthasar. Vivien.

Sermo in Jubilæo Rev. P. Balthasaris d'Avila Ex-Generalis Ordinis FF. Minimorum. Insulis apud Rache 1666. & alia plura.

CAROLUS GALLUS,

Arnhemius-Gelder, discipulus quondam Calvini ac Bezæ, Theologię Calvinianæ Professor ab anno 1587. in Academia Lugduno-Batava; fuit & sectæ suæ Minister Daventriæ & Hammonæ. Multa scripsit, primæ damnatorum Authorum Classi inserta: atque imprimis

Clavim Propheticam novam Apocalypsios in 8. Antv. 1592 & Leydæ 1593.

Vivere desiit in Oldenbroeck, anno 1616. die 28. Januarii, annum agens ætatis 86.

CAROLUS A GROBBENDONCK,

Mechliniensis, Societatem Jesu amplexus in Belgio anno 1617, inde post annos aliquot subsidiarius missus in Bohemiæ Provinciam tunc nascentem, in ea professus est Rhetoricam, Ethicam, Theologiam Scholasticam ac Moralem & SS. Litteras, partim Olomucii, partim Pragæ, ubi etiam Præfecturam generalem studiorum multis annis gessit. Vir ob eximiam eruditionem, sapientiam, ac pietatem maximo apud omnes in pretio. Demum septuagenario major ad societatem civium supernorum evocatus est Pragæ die 16 Decembris 1672. Scripsit

De Ortu & progressu Spiritûs politici, & quò ille, nisi fortiter ei occurratur, tandem sit evasurus. fol. Pragæ 1666.

Item theutonicè, sed tacito nomine, *Methodum pie transigendi tempus sacri Adventus* 4. Pragæ 1660. nec non *Reliqua anni tempora.* ibidem annis sequentibus. Item *præcipuas festivitates B. M. Virg.* Ibid. 12. 1669.

CAROLUS VAN HOORN,

Gandavensis, Ordinem Eremitarum S. Augustini in patria professus, in Universitate Duacena S. T. Doctor, Ecclesiastes facundus; eruditionis specimina dedit non solum in cathedris, sed & libris sequentibus.

Cornucopiæ Concionum sacrarum & moralium, formatarum supra cunctas Ferias & Dominicas totius Quadragesimæ. 4. Coloniæ Agrip. 2. Vol. 1. Tom.

Tractatus Marialis de Laudibus & prærogativis B. M. V. divisus in 24. Conciones. 4. Gandavi apud Maximilian. Graet 1660.

CAROLUS VAN HOUCKE,

Iprensis J. U. L. è Secretario Capituli Canonicus graduatus, ac tertius Archidiaconus Cathedralis Ecclesiæ Iprensis ab anno 1589; mortuus est ibidem 15. Augusti 1620. Scripsit

De origine, progressu atque institutis Monasterii Virginum de Nonnenbosſche, ob turbas civiles ex Iprensi agro in urbem translati; titulo *Appendicis ad Origines Cœnobiorum Benedictinorum in Belgio, Auberto Miræo* collectore. Audomaropoli, 1607. 8. apud Franciscum Belletum.

CAROLUS VAN HOUCKE,

Iprensis, Nepos præcedentis, Societatem Jesu ingressus anno 1613, edidit vernaculè

Tractatum de Tribulatione, olim à P. Ribadineira hispanicè scriptum. 8. Antverpiæ 1635.

Litrum Spirituale pro Animabus in Purgatorio existentibus.

Tractatum de Fundatoribus Ordinum.

Vivere desiit Ipris die 15. Octobris 1650.

CAROLUS HYACINTHUS PUTEANUS,

Bruxellensis, Ordinis S. Dominici, obiit 25. Martii 1626, annum vix agens ætatis trigesimum. Dedit

Dissertationes Palæstricas de Providentia & Fato, deque Felicitate Hominis, & supremâ Dei lege, quæ variis adjuvantibus causis, suo loco, tempore & ordine peragitur. Bruxellis, 1623. 4. apud Joannem Pepermannum.

CAROLUS A LANDAS,

Tornacensis, J. C. scripsit

Tractatum *De Procuratoribus, & quibusdam Juris controversi Parergis*, 1591.

CAROLUS LANGIUS,

Gandavi natus, patre *Joanne de Langhe*, Carolo V. Cæsari à Secretis; Italiâ lustratâ, ac Juris utriusque laureâ ornatus, & ad S. Lambertum Leodii Canonicus, *optimus doctissimusque Belgarum*, Justi Lipsii elogio, audire meruit: qui eundem in Constantia libro 1. Cap. xi. Bruxellensem facit, Langii verbis: *Nam si genitalis soli us soli id nomen, patria mihi quidem Bruxella tantùm erit, tibi Iscanum*, &c. Ceterùm *Langius* utriusque linguæ peritus, Poëta, & inter ævi sui Criticos fuit flos delibatus; ut testantur

M. T. Ciceronis Officia, De Amicitia, ac de Senectute, è membranis Belgicis emendata, *Notisque* illustrata. Antverpiæ typis Guillielmi Silvii, 1563. & 1573. 8. & cum Observationibus humanis Andreæ Schotti, 1615. 4.

Leguntur ibidem & Carmina quædam ejusdem selectiora,

De Laudibus Urbis Leodicensis.

In navalem Christianorum de Turcis victoriam.

Hymnus in Natalem Domini: Paraphrasis in Orationem Dominicam &c.

Variantes Lectiones in Plauti Comœdias, collectore *Langio*, excudit Antverpiæ Plantinus, 1566. 16. cum *Adriani Turnebi, Junii*, & aliorum *Observationibus.*

Meditabatur in totum *Ciceronem emendationes*. Cœperat & *Senecam*, *Solinum* ac *Suetonium* Scholiis illustrare; multaque in *Plinio*, *Theophrasto* & *Dioscoride* & aliis non visa observarat: quę sive morte præventus, sive modestiâ ductus, non evulgavit. *Ita de Langio Miræus in Elogiis Belgicis pag. 133.*

Inter vivos esse desiit Leodici, anno 1573. IV. Kal. Augusti, ad D. Lambertum in Choro veteri conditus, sub tumulo marmoreo cum hac Inscriptione. Bibliothecam amici, ne discerperetur, suo ære redemit Lævinus Torrentius, dein Antverp. Episcopus, eaque postmodum accessit Collegio PP. Societatis Jesu Lovanii.

CAROLUS LANGIUS J. C.
Vir, ut scripta ejus testantur, doctiss.
Cui Lævinus Torrentius,
Et Joannes Doverinus, Collegæ,
Monumentum poss.
Obiit CIϽ. IϽ. LXXIII. IV. Kal.
Augusti.

Janus Lernutius hæc amico effudit:
*O! Langi, Historiæ, linguarum & Juris aviti,
Et rerum Naturæ intima notitia,*

CAROLVS LANGIVS, PHILOLOGVS.

Vtra in te ſpectem virtutum munera, Langi,
Doctrinam in ſtudijs, ſeu probitatem animi?
Concedis nulli: ſola hæc ſub judice lis eſt,
An doctrina in te, vel probitas ſuperet.

Fr. Raphel.

Virtutesque simul tecum interiêre, simulque
Interiêre mihi gaudia rapta mea.

CAROLUS MAGNUS,

Romanorum Imperator, Rex Francorum, Belgarum Princeps, &c. locum sane inter Scriptores Ecclesiasticos meretur, utpote optimarum Artium fautor, Litteratorum Mœcenas, Disciplinæque Ecclesiasticæ, restaurator.

Natus erat in Castro de Ingelheim apud Moguntiam anno 742; Pipini Francorum Regis, Romanæ Ecclesiæ defensoris, filius.

Non solùm patriâ, verùm etiam peregrinis linguis eruditus, barbara & antiquissima *Carmina*, quibus veterum Regum bella & actus canebantur, scripsit & memoriæ mandavit. Inchoavit etiam *Grammaticam* patrii sermonis. *Mensibus anni*, juxta propriam, id est Teutonicam, linguam vocabula imposuit. *Ventos* etiam duodecim propriis nominibus appellavit, cùm antea quatuor tantùm cardinales venti nominarentur. Ita ferè Andreas Silvius, Prior Marchianensis, de gestis Regum Francorum libro II. cap. VII. post Sigebertum in Chronico ad annum 796.

Capitula, id est *Leges Ecclesiasticæ & Civiles Caroli Magni*, collectore *Ansegiso* Abbate Fontanellensi, excusa sunt Basileæ in 8. & folio, curantibus Vito Amerbachio, & Joanne Tilio Episcopo Meldensi; ac rursum auctiora Parisiis 1588. & 1603. 8. cum Notis & Glossario Petri Pithoei. Sed prælo insigniore in fol. duobus Voluminibus, cum tribus libris eorundem Capitularium à Benedicto Levita collectis, & Marculphi Monachi & aliorum antiquis Formulis, impressa sunt tertiò Parisiis anno 1677. in Typographia Regiâ, Notisque illustrata à *Stephano Baluzio*, Tutelensi, doctissimo Antiquario.

Extat & *Codex Carolinus*, *seu Epistolarum Caroli Magni ad Paulum*, *Stephanum*, *& Adrianum Pontifices*, *& aliorum ad ipsum*, quem edidit Ingolstadii *Jacobus Gretzerus*, S. J. anno 1613. Item innumera Donationum ac Fundationum *Diplomata*, quæ leguntur in Collectione antiquarum Lectionum Henrici Canisii, in Spicilegio Dacherii, Analectis Mabillonii, Diplomaticis Operibus Miræi, Capitularibus Baluzii &c.

Opus Illustrissimi & excellentissimi seu spectabilis Viri, Caroli Magni, contra Synodum quæ in partibus Græciæ pro adorandis Imaginibus gesta est. Sed liber hic Romæ à S. Congregatione Indicis fuit prohibitus tanquam Opus Carolo Magno Cæsari falsò adscriptum. Prodierat olim Parisiis anno 1555, curâ Joannis Tilii Meldensis Episcopi: & rursus anno 1608. Francofurti, cum Notis Melchioris Goldasti: nec cessant hodie Hæterodoxi idem Opus Carolo Cæsari tribuere, ut inde præsidium aliquod contra cultum SS. Imaginum obtineant. (Vide Placcium de *Pseudonymis* pag. 162.) Interim notanda sunt verba Antonii Possevini S.J. in Apparatu sacro pag. 298. *Carolo Magno cui tribuuntur Libri IV. contra sacras Imagines, & Septimam Synodum, quique anno 1549. editi sunt, ii non sunt illius, sed plenissimi mendaciorum, licet tempore Caroli M. fuerint scripti. Quod Caroli M. non sint, extat Liber Adriani Papæ I. ad Carolum, in quo Adriani Libro perspicuè intelligitur, libros istos ab hæretico aliquo conscriptos, & à Carolo ad Pontificem missos, ut eis responderetur &c.*

Fragmentum *De veteris Ecclesiæ cæremoniis*, â quibusdam Caroli nomine falsò editum Antverpiæ 1560. typis Belleri, est *Alcuini*, desumptum ex libro, quem ille scripsit de Divinis Officiis. Est tamen *Caroli Magni*, quæ præfigitur, *Epistola de ratione Septua-*

gesimæ, *Sexagesimæ & Quinquagesimæ &c.* Legiturque Tomo III. Bibliothecæ veterum Patrum editionis Parisiensis anni 1589.

Ferunt legi Romæ præ foribus Basilicæ Vaticanæ Epitaphium Adriano Papæ à Carolo versibus elegiacis olim scriptum. Cujus rei meminit & Eginhardus in ejus Vita: *Nuntiato*, inquit, *sibi Adriani Pont. obitu, quem amicum præcipuum habebat, sic flevit, ac si fratrem aut charissimum filium amisisset. Itaque Elogium scripsit mortuo, quod Romæ in templo divi Petri visitur.*

Rebus excessit humanis gloriosissimus Imperator, anno ætatis LXXII. Regni XLVI. Italiæ subactæ XLIII. Imperii XIII. salutis generi humano partę 814. V. Kal. Februarii, Aquisgrani in Basilica Virginis Deiparæ, quam ipse à fundamentis exstruxerat, conditus.

Fastos Carolinos, seu res â Carolo magno gestas edidit *P. Henricus Turckius*, Societatis Jesu fol. Francofurti 1707. De statura Caroli Magni scripsit Marquardus Freherus. De Romano-Catholica fide ac Religione ejus, contra Protestantes librum edidit *P. Nicolaus Schatenius*, Societ. Jesu 4. Neuhusii 1674.

CAROLUS V.

Imperator Rom. & Belgarum Princeps, cognomento MAXIMUS, patriâ Gandavensis, nascitur anno ab orbe redempto millesimo quingentesimo, VI. Kal. Martii; de quo si plura dicam, fuerit id fortasse præter institutum nostrum, qui tantum Principem, minimèque litteratum, referam in hunc censum virorum Scriptis illustrium. Nam plures tametsi calleret linguas, & belgicè, germanicè, gallice, hispanicè atque italicè promptè disertèque eloqueretur, tamen latinè neque ipse loquebatur, neque alium loquentem plenè planeque assequebatur. Feruntque, cùm aliquando Genuæ quempiam latinè perorantem audivisset, neque quid sibi vellet, caperet satis, altiùs suspirantem dixisse: *Succurrit nunc, quod olim Præceptor* ADRIANUS *segniori mihi ad studia subinde inculcare solebat, nimirum fore aliquando, ut pueritis illius incuriæ non parum pœniteret. Id quod nunc malo meo, licet seriùs, experior.* Refert in Vita Adriani VI. Pont. Gerardus Moringus. Quamvis neque indecora Imperiali Majestati legendi, scribendi, commentandi aliquid cura, aut labor reputandus esset, exemplo C. Julii Cæsaris, M. Aurelii Antonini, Theodosii, Constantini, Leonis, & denique Caroli Magni. Plurimas certè Leges ac Constitutiones CAROLUS, easque saluberrimas ac sanctissimas, prudenter tulit, quę idiomate flandrico Gandavi anno 1559. sunt evulgatæ. Latinè verò circumferuntur,

Constitutiones Politiæ & Reip. Imperialis, de Judiciis capitalibus, & de pace publica tenenda, interprete *Justino Goblero* Francofurti 1565. fol.

Epistola ad Clementem VII. *Pont. Max.* quâ ab ęo petit generalem Christianorum omnium congregationem: additâ Clementis responsione. Basileæ typis Cratandri. item 1527. Antverpiæ typis Hillonii.

Epistola ad Cardinales, de eadem re. ibid. excusa.

Item *Apologia Madriciæ Conventionis, Epistolæ Regis Galliæ, Pontificis &c. cum Responsis Cæsaris.*

Declaratio, *Quomodo in negotiis Religionis agendum*: cum *Formula Reformationis.* Moguntiæ, apud Joannem Schoefferum.

Edictum, quo *Martini Lutheri* hæresin damnat. Antverpiæ apud Vorstermannum, 4. & in Annalibus Ducum Brabantiæ Adriani Barlandi, edit. anni 1526.

Responsio Caroli V. & Principum Ca-

tholicorum ad Confessionem Augustanam. Legitur apud Fabricium, & alibi.

Oratio habita in Conventu Ordinum Generalium Belgii Bruxellis. Flor. 1556. 4.

Instructions de l'Empereur Charlequint à Philippe II. & de Philippe II au Prince Philippe son fils. Ex italico manuscripto trantulit atque edidit Berolini anno 1699 *Antonius Teissier* Gallus.

Testatur & *Hieronymus Ruscellius*, Italus, in opere Epistolarum, scripsisse quoque Carolum V. Cæsarem linguâ gallicâ, ad imitationem C. Julii Cæsaris, *Historiam Rerum à se gestarum.* Prodiit Hannoviæ anno 1602. *Libellus Caroli V. de propriâ vitâ.*

Piissimè mortuus est in Monasterio S. Justi, Sodalium Hieronymianorum, Diœceseos Toletanæ, IX. Kal. Octobris anno Christi 1558. ætatis LVIII. Imperii XL. Regnorum XLIII.

Prodiit anno 1698. Lipsiæ *Oratio de morte Caroli V. Imp. Euangelicâ*, authore J. Frid. Mayero Theologo Lutherano: sed tam insigne commentum, à Fratre Paulo servita & Gregorio Leti adinventum, memoriæ Cæsaris ad mortem usque Catholicæ Fidei tenacimi summè injuriosum, jam pridem refutarat Cardinalis Palavicinus Tom. II. Hist. Conc. Trid. lib. 14. cap. 11. aliique qui de Caroli V. morte scripserunt.

CAROLUS LUDOVICUS DEMATIUS,

Vernaculè De Maats, Lugduni Batavorum natus anno 1597, dein fuit Calvinianæ sectæ Minister Londini in Anglia ac Middelburgi in Zelandia, donec evocaretur anno 1636. ad recens erectam Academiam Ultrajectinam, ut ibidem Theologiam ac sacras Litteras explanaret, & Ministerium pro suis exerceret. Orationem auspicalem habuit anno 1639. creatus anno sequente Doctor Theologus; mortuus anno 1651. die 20. Aprilis, laudatus pro funere per Joannem Hoornbeeck.

Evulgavit *Disputationes XIV. de Voto Jephte.* 4 Ultrajecti 1649.

Item *Sylvam Quæstionum insignium, Philologiam, Antiquitates, Philosophiam, potissimum vero Theologiam spectantium.* Ultrajecti anno 1651. Prohibitam Romæ per S. Congregationem Indicis 20 Novembris 1663. & alia quædam, quæ hactenus videre non contigit.

Filium reliquit *Carolum de Maets* Ultrajectensem, Phil. & Med. Doctorem, in Academia Lugduno-Batava Chymiæ Professorem; Authorem *Prodromi Chymiæ rationalis*, Observationibus Medicis illustratæ. Ultrajecti, 1684. in 8. Obiit Leidæ 29. Januarii 1690.

CAROLUS MALAPERT,

Hanno-Montanus, è Societate Jesu, cùm alias scientias didicit & docuit; Poëta elegans atque excellens, in quo & ingenii acumen & stili nitorem perpetuò observes: tum verò Mathematicas potissimùm amplexus, eas cum laude ac fructu in Academia Duacena professus fuit. Edidit

Sedeciam Tragœdiam.

De ventis libros II.

Christum Patientem Elegiis IX. ac *Miscellanea*; typis Plantin. 1616. 12.

Reliqua Mathesin spectant: veluti *Oratio de Laudibus Mathematicæ*; in qua de novis Belgici Telescopii phenomenis differit. Duaci, typis Belleri, 1620.

Commentarius in Libros VI. priores Euclidis Ibid.

Elementorum Geometriæ faciliorum libri II. Ibid. 1624. 12.

Institutiones Arithmeticæ Practicæ Duaci 1620.

Austriaca Sidera Heliocyclia, Astronomicis hypothesibus illigata. 1633. 4.

Superiorum jussu in Hispanias missus, ut in Regia Madritensi Academia Mathesin profiteretur, in itinere, opi-

do Victoriæ, diem supremum obiit anno 1630. Nonis Novembribus.

CAROLUS A MANSFELT,

Luxemburgius, *Petri Ernesti* Mansfeldii Comitis Filius, qui nonagenario major prolem hanc sustulit; Philosophus, Theologus ac Jurisconsultus, quas Lovanii scientias didicit, graduque Licentiæ in J. U. anno 1614. IV. Kalendas Februarii insigniri meruit. Erat tum Serenissim. Principum ALBERTI & ISABELLÆ &c. à Sacris Oratorii, & ad D. Gudilæ apud Bruxellenses Canonicus; dein Regii Consilii in Ducatu Luxemburgensi ex Equestri ordine Consiliarius & in Ecclesia Collegiata S. Piati Seclinienfis juxta Insulas Præpositus, usque ad annum 1637. quo cæpit esse Decanus S. Gudilæ Bruxellis.

Fuit præterea Aulæ Bruxellensis, sive Sacelli Burgundici Capellanus Cęremoniarumque Magister, ac regiorum Exercituum in Belgio Vicarius generalis. extremum diem obiit anno 1647. Scripserat

Paratitla Decreti: de jure sacro in genere; deque Ecclesiasticorum moribus & officiis. Lovanii, typis Philippi Dormalii, 1616 8.

Utriusque Juris Concordem Discordiam; quâ Canones cum Legibus pugnantes conciliantur. Luxemburgi typis Huberti Reulandt, 1619. 8.

Cœnobitica, De Canonicorum Vita & Origine. Ibid. 1625. 8.

Exercitationem Civilem ad Regulas Juris in VI. Ibid. 1626. 8.

Exercitationem Civilem ad Breve Apostolicum Urbani Papæ VIII. de Constitutione & potestate Delegati Apostolici in Militia Belgica Regii Exercitûs. Bruxellis apud Godefridum Schovartium, 1638. 8.

Sacerdotis Breviculum venerationi Cleri sacrum. typis Martini de Bossuyt, 1642. 12.

Militem Christianum. Ibid. 12.

Castra Dei, sive *de Parochia*, *Religione & disciplina militum.* Ibid 1642. 4.

Magisterium Militare, sive de Jurisdictione & jure Militiæ Belgicæ. 4. Antverpiæ 1649.

CAROLUS DE MEAN,

Leodiensis, Toparcha d'Attrein, filius Petri Scabini Urbis Leodiensis & Annæ de Gherinx, Nepos Laurentii, qui anno 1585. ejusdem Urbis fasces Consulares gesserat. Fuit Jurisconsultus suo ævo celeberrimus & integerrimus, ejusdem Urbis sæpius Consul, Consiliarius sui Principis privatus & Ordinarius, in Urbe Mosæ-Trajectina Commissarius Decisor, variis Legationibus atque Tractatibus clarus; tum libris editis, tum rerum actarum dexteritate, tum etiam præclarâ prosapiâ (è quâ plurimi Cathedrale D. Lamberti Capitulum hodiedum illustrant) famam adeptus immortalem. Elucubravit

Observationes & Res Judicatas ad Jus Civile Leodiensium. Fol. Leodii apud Leonardum Streel 1654. Tom. IV. 3. Vol. item rursus ibidem 1670.

I. Tomus agit *de Feudis*, *de Viro & Uxore eorumque liberis*, *de Pactis dotalibus & Testamento & successionibus ab intestato.*

II. *De hypothecis*, *saisiniis*, *utroque retractu*, *& omni Jure reali contractuum.*

III. Tomus habet *Quæstiones Canonicas. Actum inter vivos. De Jure testatæ & intestatæ successionis. De Judiciis. De Jure Urbis Trajectensis. Item Decisiones Miscellaneas.*

IV. & V. *Observationes*, *Appendicem & assertionem Quæstionum antea tractarum.*

Sepultus est Leodii in Ecclesia Monialium S. Claræ, cum hoc elogio.

Memoriæ Nobilis Domini
Caroli de Mean,
Domini d'Attrein,
Episcopi & Principis Leodiensis
A Consiliis Statûs
Privatis & Ordinariis,
Mosæ-Trajecti Commissarii Decisoris,
Consulis Leodiensis &c.
Legationibus, Tractatibus
Pro Republicâ, & scriptis clari,
Et Dominæ
Joannæ vander Heyden a Blisia,
Conjugum.
Exuit ille mortalitatem anno 1674.
VI. April.
Hæc anno 1672. Decembris die XVII.
Conjugii XLVI. ineunte.
Precare Lector,
Ut quos grande mortalitatis œvi
Spacium conjunxit,
Immortalitatis felix jungat
Æternitas.

Ex hoc felici connubio tredecim natæ sunt proles. Senior *Petrus Baro de Mean*, Dominus Temporalis d'Attrin, Cornesse, Drolenvaux, supremus Advocatus de Xhos, in Consilii Ordinarii Senatu Consiliarius; Patriæ Ordinum Deputatus, in Causis Violentiarum Revisor, nec non Commissarius Decisor Mosę-Trajectensis, Stemma familiæ continuavit. Alter *Joannes-Ernestus*, Collegiatæ S. Martini Leodii Canonicus. Tertius *Guilielmus*, Canonicus Cathedralis Leodiensis, & S. Martini Præpositus. Quartus *Laurentius*, Canonicus item Lambertinus, & Præpositus B. M. V. Trajecti ad Mosam. Quintus, *Joannes Ferdinandus*, vir maximi nominis, Ecclesiæ Cathedralis Leodiensis Decanus, Præpositus Ecclesiarum S. Servatii Trajecti & S. Pauli Leodii, &c. Atque è filiabus quinque, duæ Abbatissę S. Claræ, tres Moniales Ordinis Cisterciensis, quarum una fuit Abbatissa Parthenonis de Vivegnies.

CAROLUS MUSART,

Aeriensis Arthesius, à puero se studio pietatis dedit, cultuique Mariano promovendo. Hinc anno 1601. adscriptus in Societatem Jesu, apud Duacenos primùm Philosophiam ac sacras Litteras professus est; Theologię Doctor renunciatus, eandem in antiquissima Universitate Cæsarea Viennensi exposuit; operarius indefessus atque ad informandas in pietate hominum mentes singularis industrię & efficacitatis. Huc spectant libelli ab eo editi.

Clavis Trinodis Herculis Christiani, sive *Memoriale æternitatis.*

Speculum mortalitatis humanæ.

Tres Claves Cœli aureæ : sive Meditatio quotidiana Passionis Dominicæ.

Cultus singularis B. Virginis.

Actus amoris Dei & contritionis. Viennæ 1632.

Actus Virtutum interiores & exteriores.

Lilium Marianum : de Sodalium Marianorum castitate. 1622. 12. item Viennę 1634.

Anima evigilans è somno peccati, sive Rationes VII. ad animam ad meliorem vitam excitandam. Duaci 1629. in 12. & Viennæ 1631.

Manuale Pastorum; opusculum curam animarum gerentibus utilissimum. Duaci, apud Serruriet 1653.

Adolescens Academicus, cum fig.

Cor Deo devotum : & alia ascetica.

Obiit P. Musart Viennæ 17. Januari 1653.

CAROLUS PHILIPPUS HATTRON,

Bruxellensis, J. C. magni Concilii Belgici apud Machlinienses Assessor à die 17 Octobris 1628. Scripsit librum, cui titulus

Aula, *Otium*, *Scena vitæ & Consilia*. Bruxellæ typis Huberti Antonii, 1619. in 8.

Item *Pietas & Regnum*, id est Regia simul & pia institutio. Ibid. 1622. in 4.

Vivere præmaturè desiit Mechliniæ anno 1632.

CAROLUS RYMIUS,

Gerardi in Curia Flandriæ Consiliarii è Barbarâ Clayssoniâ Filius, Patricius Gandensis, J. U. D. Eques Romanus, Bellemi & Eeckenbecæ Toparcha, quondam Lovanii secundus in Scholis Artium anno 1551. Postmodum Philippo II. Hispaniæ Regi Catholico primùm in Luxemburgensi, pòst in Sanctiore Senatu à Consiliis, Maxæmiliani II. Imperat. ad Selimum Turcarum tyrannum Legatus annos ferè sex, linguarum totidem, ac Romani Juris, omnisque adeò antiquitatis non leviter peritus, & ad res agendas velut natus, exemplo *Cornelii Sceperi & Augerii Busbequii*, *Hodœporicon de Itinere suo Turcico* conscripsit.

Ceterùm Legationem istam eo successu ac laude obivit *Rymius*, ut potentissimus Imperator meritò prædicaverit, solos ferè Flandros Legatos Germaniæ suæ Imperioque maximè profuisse.

Præterea *Carmen* elegantissimum versu heroïco *in Gentem* RYMIAM, *ejusque insignia*, contexuisse, ac lectum fuisse Gandavi, testis est Sanderus.

Mortuus est Gandavi anno 1583. sepultus ibidem in æde Cathedrali S. Bavonis.

CAROLUS ROTCASIUS,

(Justus Lipsius Centuriâ I. Miscell. ad Janum Lernutium vocat RUBICASIUM, quasi *Rootcasium*) Ardenburgensis, Flander, J. C. & Ambachti Furnensis Actuarius, Jurisprudentiam cum politiore litteratura conjunxit; illius quidem Lugduni apud Batavos privatus aliquamdiu Professor, cùm apud Flandros omnia turbarent: at respirante patriâ ad munus suum rediit, vitâque honestè & innocenter actâ, Furnis obiit ipso Cinerum anno 1606.

Scripserat Tractatus in Jure insignes *Opinionum* ac *Responsorum*, quos prælo paratos reliquit.

Luserat & juvenilia quædam *Carmina*, ut in Juliam *Epigrammata*, aliaque, sed quæ imperfecta venire in manus hominum auctor vetuit.

CAROLUS SCRIBANIUS,

Origine Genuensis, patre natus Placentino, matre Gandavensi, in urbe Palatina Bruxellensi; Societatis Jesu Theologus, Historicus, ac Philosophus; par fuit cuivis cùm functioni, tum scriptioni; ingenio doctrinâque excellens, judicio autem prudentiâque paucis comparandus.

Præfuit Rector Collegiis Antverpiensi ac Bruxellensi, totique Provinciæ Flandro-Belgicæ Præpositus Provincialis; atque in perpetuis maximisque occupationibus plurima scripsit, quâ Theologica, quâ Ascetica, quâ Polemica, adversus Fidei hostes Calvinistas. Hujus potissimùm industriæ nova debetur Basilica Societatis Jesu Antverpiæ, ex candido marmore Ligustico constructa, picturisque summi precii, celeberrimorum Virorum Rubenii, Van Dyck, aliorumque decorata (priusquam anno 1718. die 18. Julii fatali fulminis incendio conflagrasset.)

Videbatur natus ad componenda dissidia, litesque dirimendas, potissimùm inter proceres Aulicos; unde auctoritatem sibi non exiguam conciliârat. Bis Romam profectus, plerisque mox, Pur-

Purpuratis Patribus, atque in primis Maphæo Cardinali Barberino, postea Urbano VIII. Pont. Max. innotuit; pluresque alii viri principes, atque ipse Ferdinandus II. Imp. cùm alloquio tum litteris familiaribus, consilii & officii caussâ, *Scribanium* dignati & amplexati sunt.

Cumque apud Henricum IV. Galliæ Regem instarent urgerentque calumniatores, *Amphitheatrum Honoris*, cujus *Scribanius* credebatur auctor, flammis esse abolendum: Rex contrà, amplissimo diplomate sponte transmisso, civem illum suum, Gallicique Regni naturalem, ut vocant, indigetavit; ut habet Imago primi Sæculi Societatis Jesu libro VI. cap. V. Ceterùm *Scribanii* leguntur ista:

Ars mentiendi Calvinistica, nomine *Romani Veronensis* edita.

Amphitheatrum Honoris, adversus Calvinistas, libris IV. typis Plantinian. 4. nomine *Clari Bonarsii*.

Commentarius in Dominici Baudii Gnomas. Antverpiæ 8. absque nomine.

Defensio postuma Justi Lipsii. Ibid. 1608. 12. apud Moretum.

ANTVERPIA: *De Viris Civiumque laudibus ac moribus*.

Origines Antverpiensium: Urbis initia & descriptio. Ibid. 1610. 4.

Orthodoxæ Fidei Controversa, libris VI. Ibid. in 8. quorum I. *De Scriptura*, *Traditionibus*, *Judice*. Extractum illius habetur in Bibliotheca Maxima Pontificia P. Rocaberti Tomo VII. pag. 1. Romæ 1698.

II. *De Apostolicæ Fidei germanis denuntiatoribus*. 1609.

III. *De Reliquiis Sanctorum*.

IV. *De Miraculis*.

V. *De Sanctorum Invocatione & cultu:*

VI. *De Imaginum Cultu*.

Philosophus Christianus 1614. in 8. typis Nutii.

Meditationum Sacrarum Tomi II. bellgicè; & latinè, *Joanne Brisselio* interprete, 1615. 8. & Coloniæ 1618. 12.

Amor Divinus. Ibid. 1615. 8. & Coloniæ 1618. 12.

Superior Religiosus. Ibid. 1619. 12.

Medicus Religiosus: de Animorum morbis & curationibus. Ibid. 1619. 12.

Adolescens Prodigus. Ibid. 1621. 8.

Cœnobiarcha; de prudenti & religiosa gubernatione, 1624. 8.

Politico Christianus. Ibid. 1624. 4. & 1625. 8.

Christus Patiens, piis Exercitationibus illustratus, 1629. 4.

Moritur Antverpiæ anno 1629. ætatis LXI. VIII. Kal. Julii, ipso S. Joannis Baptistæ Natali. Epitaphium ejus elegans extat Antverpiæ in Templo Domûs Professæ.

D. O. M.
Æternæ memoriæ
Incomparabilis Viri
R. P. CAROLI SCRIBANII S. J.
Quem Bruxella mundo,
Antverpia cælo dedit;
Postquam
Pontifici Max.
Cæsari, Regibus, Principibus plurimis
Domi, forisque carus,
Hęreticis stylo terribilis,
Bonis omnibus amabilis,
Animi magnitudine, constantiâ,
Judicio, consilio, linguarum peritiâ,
Rerum usu
Nulli secundus,
Europam totam
Famâ sui nominis luculenter implesset:
Diffidia Nobilium familiarum
Mille controversiarum arbiter,
Privatæ pacis Vindex,
Publicæ studiosus,
Feliciter composuisset,
Societatem Jesu in Belgio per annos XXVIII. quà Provincialis, quà Rector
Mirè promovisset,
Prudentiâ, morum gravitate,
Vitæ integritate

Religione in Deum,
Pietate in patriam conſpicuus
Laudabiliter vixit annos LXIX.
Ex merito amoris, quod licuit,
Optimo Patri ſpirituali
Lacrimabile mortis & reſurrectionis
Monimentum, Domus & Familia
Hautapeliorum præter votum poſuit
Anno reparatæ ſalutis M. D. C. XXIX.
Junii die XXIV.
Bene precare mortuo lector,
Brevi moriture.

CAROLUS SMYTERIUS,

Gandavenſis, in Curia Flandriæ Advocatus, & dein in Curia Hollandię Conſiliarius, juris humaniorumque litterarum ſcientiâ clarus. Reliquit, teſte Swertio in Athenis Belgicis,

Carminum libros aliquot.

Deciſionum & ſententiarum libros IV.

Obiit Ultrajecti, & ſepultus in Eccleſia S. Petri, hoc Epitaphio.

Nobili ac Docto Viro
D. CAROLO SMYTERO Gandenſi,
Curiæ Hollandiæ Senatori Regio.
Hic poſuit Flander Smyterus Carolus urnam,
Conſul apud Batavos Regis Ibere tui.
Cum Batavos bellis vexat civilis Erynnis;
Fixos heu propriis viſcera vulneribus:
Martius hunc rapuit, cœloque Aſtræa locavit,
Hic celebri tantum nomine fama viget.

CAROLUS SUCQUET,

Flander, J. C. eximius, patrem habuit *Antonium Sucquetum*, Carolo V. Cæſari à ſecretioribus Conſiliis. *Carolus* Biturigibus in Gallia, Doctorem nactus *Andream Alciatum*, purioris Juriſprudentiæ & literaturæ melioris cognitione excelluit; ipſeque poſtmodum Taurini in Gallia ſub-Alpina Jura publicè interpretatus eſt, & præmaturè obiit, nondum adoleſcentiæ annos egreſſus. Scripſit

De Interdictis librum, Taurini vulgatum. Mortem *Sucqueti* lugubri leſſu proſecutus eſt Joannes Secundus, Poëta. Legiturque ad eundem Deſ. Eraſmi Epiſtola 12. libri XXIII. & ad Eraſmum Alciati lib. XXVII. Epiſtola 31. *Carolum Sucquetum tuum*, inquit, *ſum Doctorali laureâ quam primùm ornaturus quod publico impendio fiet. Ejus enim doctrinæ, commendationique meæ hoc à Republica Biturigum tributum, quod pauciſſimis ad hanc diem contigit.* Deinde *Viglium* ac *Sucquetum* componens, *cautus*, inquit, *uterque, peritus uterque, diſertus uterque. Haud mirum benè convenire utrique.*

CAROLUS TYSENACQUIUS,

Vir Nobilis, J. U. D. Philippo II. Regi Catholico à Conſiliis Status & à Sigillis, nec non Ordinis Aurei Velleris Theſaurarius. Dein ab anno 1569. cedente Viglio Zuichemio, Secretioris Concilii in Belgio Præſes, reliquit

Commentaria, ſive *Memorias de Cauſis & initiis turbarum Belgicarum*, quibus in Hiſtoria ſua contexenda adjutum ſe fatetur Vir Ampliſſ. Nicolaus Burgundus.

Obiit Bruxellis anno 1572, ſepultus in Eccleſia B. M. de Zabulone, unà cum conjuge Catharina Boiſot.

CAROLUS VERMANDERUS,

Vulgò VAN MANDER, natus in Molebecano Flandriæ municipio anno 1548. genii ac naturæ ductum ſecutus, jam inde ferè à puero ſeſe arti pictorię, rithmiſque vernaculis componendis totum dedit. Romamque anno 1574. profectus, primoribus iſtic, quorum palatia penicillo ſuo adornabat, gratus acceptuſque fuit.

Reverſus in Flandriam, dum omnia

ibi turbata, laremque patrium vastatum repperit, furori cedens, ad Batavos secessit, totosque xx. annos vixit Harlemi. Reliquum verò vitę Amstelodami egit, usque ad annum 1604. Scripsit vernaculo idiomate *Tragoedias* & *Comoedias* varias.

Fundamenta artis Pictoriæ.

Vitas Pictorum, veterum & recentium.

Expositionem Metamorphosis Ovidianæ. Harlemi, 1604.

Iliadem Homeri, & *Virgilii Opera* rythmo belgico expressit.

Accessit his à morte auctoris *Origo*, *Destructio & Resurrectio urbis Amstelodamensis*, &c.

CAROLUS VERON,

Crispiniensis, Hanno, Ordinis Eremitarum S. Augustini S. Theologiæ Doctor in Academia Duacena, & Ecclesiastes celebris, Conventûs Tornacensis Prior, Ordinisque per Belgium Definitor ac Prior Provincialis; quo in munere vivere desiit Tornaci Nerviorum anno 1637. die 10. Augusti. Vir fuit non minùs rerum agendarum prudentiâ, quàm sacrarum Litterarum peritiâ instructus. Scripsit gallicè,

Vitam S. Gerlaci, Ordinis Præmonstratensis, Tornaci, 1618. 12.

Triumphum SS. Joseph & Annæ. Ibid. 1624. 12.

Breviarium Breviarii. Ibid. 1627. 12.

De sacri Apostolatûs excellentia, sive *de S. Bartholomæo* libros III. Ibid. 1635. 4.

De Origine, substantia, & efficacia piorum Suspiriorum. Duaci 1632. 12. Aliaque.

CAROLUS VIRULUS,

Quasi *Homuncionem* dicas, vulgò *Manneken*, patriâ Casletensis Flander, Pædagogii Liliensis Lovanii (quod inter quatuor Facultatis Artium Scholas antiquissimum est) primus Institutor & per annos plures Rector, dum illic simul cum Philosophicis artibus, humaniores quoque litteræ olim tradebantur. Scripsit

Formulas Epistolarum, in omni genere scribendi; quas ipse suis in Lilio prælegere solebat: excusas primùm anno 1482. item Parisiis 1490. Daventriæ 1503. apud Richardum Pafraet, Coloniæ & alibi. Ex quibus animadverti potest, quæ fuerit in infantia Academiæ Lovaniensis litterarum sermonisque Latini, ut ita dicam, balbuties.

In quas proinde, ut barbaras, meritò incurrit Erasmus libro de conscribendis Epistolis. *Jam apud Italos*, inquit, *coeperant reviviscere bonæ litteræ, cùm Lovanii magno cum applausu legerentur Epistolæ* Caroli *cujusdam, qui multis annis moderatus est Pædagogium Liliense, quas nunc nemo dignetur sumere in manus.*

Memoratu hîc dignum est, quod de eodem *Virulo* scribit Joannes Ludovicus Vives libro IV. De tradendis disciplinis: *Vellem*, inquit, *ut docti aliqui delectarentur eo more, quem fuisse* Caroli *cujusdam* Viruli *narrari audiebam Lovanii, hominis non perinde litterati, ut boni: nec illi ingenium aut diligentia defuit, sed locus & tempora. Is Lovanii Gymnasio Liliano præerat; & quia sub cura sua pueros habebat complures, ad visendos vel filios vel propinquos, cùm venirent varii generis homines, colloqui illos cum eo erat necesse, &, ut est consuetudo regionis, convivari etiam. Inquirebat horas aliquot ante convivii tempus, quibus in rebus plurimùm & dextrè esset conviva suus versatus. Erat alius nauta, alius miles, alius agricola, alius faber, alius sutor, alius pistor. De eodem ipse artificio aliquid interea legebat & meditabatur: tum veniebat ad mensam paratus, ut & oblectaret convivam sermone de rebus*

ipsi notis, & ab illo ita provocato & secretissima artis facile cognosceret, audiretque brevissimâ horâ, quæ ille usu multorum annorum vix esset assecutus. Ita discedebat de colloquio & conviva lætior, & convivator prudentior ac peritior.

Ceterùm *Virulus* Lovanii sepultus, quiescit apud Canonicos Regulares S. Martini, in templi Choro, cujus ferè solus fundator exstitit. In ejus Sarcophago sic legitur.

Hoc Monumento conditum est corpus
Præstantis Domini
CAROLI VIRULI,
Qui præfuit Pœdagogio Lilii
Cum summa gloria
Sex & quinquaginta annis,
Magnus hujus Cœnobii,
Dum vixit, suffragator,
Ac pauperum eleemosynarius,
Universitatis quoque Lovaniensis
In Litteris humanis
Et omni humanitate Decus.
Obiit autem V. Idus Maii,
A natali Christi anno CIↃ. CCCC. XCIII.
Agens annum ætatis octogesimum.

CAROLUS DE VISCH,

Furnensis Flander, natus in pago de Bulscamp ejusdem Castellaniæ, Religiosus Abbatiæ B. M. V. de Dunis Ordinis Cisterciensis Brugis, professus anno 1618. tum S. T. B. F. in Academia Duacena. Anno 1629. profectus in Germaniam, ad restaurandum Monasterium Ebirbacense in Diœcesi Moguntina, Theologiam suis ibidem confratribus prælegit. Dein per annos 12. Confessarius apud Moniales Vallis Cœli, tunc Dixmudę, nunc Brugis commorantes. Postremò ab annno 1660. Abbatiæ Dunensis Prior, ibidem mortuus est die 11. Aprilis 1666. In Theologia, æquè ac Historia Ecclesiastica versatus, antiquitatum Belgicarum zelosus & assiduus scrutator, & libris sequentibus clarus, quos ipse in Bibliotheca suâ Cisterciensi recensuit.

Tractatus varii Theologici, dictati in Abbatia Ebirbacensi in Germania. Extant MSS. apud Dunenses.

Historia Monasterii Ebirbacensis, cum serie Abbatum & fundatione aliorum Monasteriorum quæ ex Ebirbaco prodierunt. Extat in Notitia Abbatiarum Ordinis Cisterciensis per Jongelinum, Coloniæ anno 1640. item MSS. apud Dunenses.

Historia Abbatiæ Thosanæ, ejusque unio cum Episcopatu Brugensi, ab eoque rursum separatio.

Fundatio Prioratûs Waerschotani, Gandavi. cum serie Priorum Extant ambæ in Bibliotheca Scriptorum Ordinis Cisterciensis.

Fundatio ac Progressus Abbatiarum Speculi B M. Groeningæ, nunc Cortraci: & Vallis Cœli, nunc Brugis, cum serie Abbatissarum. Extant MSS. in Bibliotheca Dunensi.

De Instructione Religiosorum in tribus viis perfectionis, purgativa, illuminativa & unitiva, per 30. Conciones flandricas. MSS. apud Dunenses.

Vitas BB Ligerii & Fulconis primorum Abbatum ac Fundatorum Abbatiæ Dunensis. Flandricè.

Vitas BB. Eberardi de Commeda & Richardi de Frisia, Monachorum Ordinis Cisterciensis, sanctitate illustrium. Brugis 1655.

Alani Magni de Insulis, Doctoris universalis, Opera moralia parenetica & polemica, tineis & blattis erepta & Notis illustrata, edidit fol. Antverpiæ typis Lestenii 1653.

Bibliotheca Scriptorum Ordinis Cisterciensis; primùm edita Duaci anno 1649, dein notabiliter aucta, Coloniæ Agripp. apud Joannem Busæum 1656. in 4.

Compendium Chronologicum Abbatiæ B. M. V. de Dunis, Ordinis Cisterciensis, olim Morinensis, nunc Brugensis Diœcesis

CAROLVS DE VISCH, ABBATIÆ *Dunensis Prior emeritus. S Theol. Professor. Diuersis Libris editis Clarus. Ætatis Anno 69.*

C. van Caukercken fecit

8. Bruxellis apud Vleugaert 1660.

Vita Adriani Cancellier, Monasterii Dunensis quondam Abbatis. 8. ibidem. 1660.

CAROLUS UYTTENHOVE,

Gandavensis, Vir Nobilis, (ad cujus parentem *Carolum* Markemii Toparcham, virum Gandavi Consularem, & avum *Nicolaum* supremi Flandriæ Concilii Præsidem, plures Epistolæ leguntur Erasmi) Grammaticam in patria sub *Joanne Ottone* didicit.

Hinc Parisios profectus, bonam vitæ partem egit in illo hominum eruditorum velut microcosmo, & latinæ græcæque linguæ accuratam cognitionem assecutus est, usus familiariter *Dionisio Lambino*, *Adriano Turnebo*, *Joanne Aurato*, aliisque: viris etiam principibus, Principumque Legatis, ob politam eruditionem atque eruditam quandam festivitatem, longè gratissimus.

Præter vernaculam ac græcam, calluit linguas gallicam, anglicam atque italicam. Carmina plerumque græcè in commendationem Auctorum scripsit, hoc ferè anagrammate cognomen suum indigetans, Οὐδὲν-ὁ-βίος. Leguntur ejusdem

Epigrammata, *Epitaphia*, *Epitalamia*, Græca & Latina.

Epitaphia in mortem Henrici II Galliarum Regis, typis Roberti Stephani, 1560.

Astralagus, sive *Xeniorum* liber: Anagrammatismi & Allusiones ad illustrium aliquot hominum nomina.

Epistolarum Centuria. Coloniæ, 1597. 8.

Mythologia Æsopica, metro Elegiaco. Steinfurti, 1607. 8.

Commentariolus, sive libellus Adsertatorius, quo Principum duorum, Philippi II Hispp. Regis & Mahometi III Turcarum Imp. vires, opes, Provinciæ &c. explicantur, ex italico *Joannis Boteri* latinè redditus, *Utenbovio* interprete.

Abiit ad plures Coloniæ (ubi, ductâ uxore filiâ Toparchæ de Daelenbroeck, è ditione Juliacensi, fortunarum suarum sedem fixerat, privatamque in studiis litterarum vitam agebat) anno 1600. ætatis LXIV. Kalendis Augusti, nullis relictis liberis. Hoc sibi Epitaphium ipse posuit.

Hic & ego tandem capio ecce in pulvere
  somnum,
Opperiorque diem, mea quâ mutatio fiat;
Namque animam redimet famulorum JOVA
  suorum,
Ipse creaturamque suam servire suetam
Asseret à carie corruptæ molis, in ævum
Libertate Dei soboles ut honore fruatur.
Hæc animo spes certa meo atque immota
  reposita est.

CAROLUS WINCKIUS,

Iprensis, Ord. Prædic. S. T. L. Prior, ac Prædicator generalis; *Hymnos*, quorum usus in Ecclesiastico Dei cultu, edidit idiomate cùm latino tum flandrico. Gandavi, 1573. 8.

Vitæ finem habuit exul Parisiis anno 1582. ob turbatam in patria Religionem.

CASPAR BARLÆUS,

Vulgò VAN BAERLE, Antverpiæ natus die 12. Februarii 1584. Doctor Medicus, primùm Logices in Academia Lugduno-Batava, pòst Philosophiæ Moralis in inclyto Amstelodamensi Gymnasio Professor, Poësi plurimùm valuit vinctâque numeris oratione sublimè incessit; sed nec solutâ minùs disertus fuit. Anno 1618, in famosâ Synodo Dordracenâ, citatis illic Remonstrantibus (quorum sententias profitebatur) non inutilem suo studio operam præstitit.

Obiit Amstelodami 14. Januarii

1648, pro funere laudatus à celebri Viro Joanne Arnoldo Corvino J. U. D.

Poëmata, pleraque primùm feparatim fparfimque edita, in unum volumen contraxit, nimirum *Heroïcorum* libros III. in quibus meritò agmen ducit *Hymnus in Chriſtum*.

Elegiarum libros II. & *Miſcellanea*, Lugduni Batavor. typis Elzevir. 1631. 12. quibus alia deinde accefferunt; ut *Triumphus Fœderati Belgii ſuper debellatis ad Moſam urbibus* &c. Amftel. 1632. fol. *In Ducatum Limburgicum additum Fœderatorum Imperio*. Ibid. 1633. fol. *Tumulus Guſtavi Adolphi, Suecorum Regis: Panegyricus Armando Cardinali Richelio* fcriptus; aliaque. Amftelod. apud Elzevirios, item apud Blauw 1655. 2. Vol. in 12.

Diſſertatio De Bono Principe, adverfus Machiavellum; recitata, cùm Amftelodami Philofophiam Moralem aufpicaretur, Idibus Martiis, an. 1633. Ibid. fol.

Medicea Hoſpes, five Defcriptio publicæ gratulationis, quâ *Mariam de Medices*, Galliarum Reginam, excepit S. P. Q. Amftelod. 1639. fol. apud J. & C. Blauw, cum elegantibus figuris æneis.

Oratio Panegyrica de victa Hiſpanorum Claſſe. Ibid. fol.

Oratio de Ente rationis. Ibid. fol.

Epiſtolæ variæ. Amftelod. 1667. Proftant etiam inter præftantium Eruditorum Epiftolas Ecclefiafticas, in fol. Amftelod. 1684.

Orationes variæ. 12. Amftelod. 1643. item 1652.

Methodus ſtudiorum & morum. Extant apud Grotium de ftudiis inftituendis.

Rerum per octennium in Braſilia & alibi geſtarum, ſub præfectura Jo. Mauricii Naſſoviæ Comitis, Hiſtoria. Fol. Amftel. 1647. Potiffima pars impreflorum codicum hujus Hiftoriæ periit incendio typographiæ Blavianæ.

Obſervationes aut experimenta Magnetis, & vis magnetica terræ &c. Flandricè Amftelod. 1651.

Et alia plura in favorem Remonftrantium, quorum elenchum vide in Bibliotheca Scriptorum Remonftrantium, authore Ant. Cattenburgh.

CASPERIUS GEVARTIUS,

Natus Antverpiæ anno 1593. 8. Idus Augufti, patre Joanne Gevartio J. C. celeberrimo, quondam à Sereniff. Archiducibus Alberto & Ifabella ad pacifcendas cum Batavis inducias delegato; qui dein mortuâ uxore Corneliâ Aertfiâ, inter Canonicos Cathedr. Antverp. cooptatus, Diœcefis illius Officialis extitit, ac devixit anno 1613. *Caſperius* filius Antverpiæ in Societatis Jefu Collegio prima ac folida ftudiorum fundamenta jecit. Hinc Lovanium ac Duacum profectus, ad majorem ingenii cultum capeffendum, ab amatis puero Mufis avelli vix potuit; Poëtæ nomen famamque adeptus inter ævi fui primos. Vixit quoque Lutetiæ Parifiorum, gratus ac familiaris cùm aliis, tum verò in primis *Errico Memmio*, tunc Prætori Urbano, pòft fupremæ Galliarum Curiæ Præfidi, quo cum communia de ftudiis colloquia habere eft folitus. Pòft Antverpiæ, patrio in folo, fedem fixam pofuit, S. P. Q. illius Urbis ab Actis, vulgò Graphiarium vocant; & Jurifconfulti titulum anno 1621. Duaci accepit. Dein anno 1644. à Ferdinando III. creatus Confiliarius, & Hiftoriographus Cæfareus.

Deceffit Antverpiæ x. Kal. Aprilis anni 1666. ætatis 73. fepultus in Bafilica Mariana, in communi Familię Monumento, cum eleganti Epitaphio, quod infra (ubi de Joanne Gevartio patre ejus agitur) recenfebitur. Edidit adolefcens admodum

Lectionum Papinianarum libros V. in *Statii Papinii Silvas*. Lug. Bat. 1616. 8.

Electorum libros III. quibus vett. Scriptorum loca quà emendantur, quà

illuſtrantur, & Epitaphium vetus *Ælia Lælia Criſpis* novè explicatur. Pariſ. 1619. 4.

Epithalamium in Nuptias Danielis Heinſii & Ermgardis Rutgerſiæ. Lugd. Batt. 1617. 4. Item in *Nuptias Maxæmiliani Belliforerii & Judithæ Memmiæ*. Pariſ. 1618. 4. *Silvam in Statuam Equeſtrem Henrici IV. Galliarum Regis*, Pariſiis in ponte novo erectam. Ibid. 4. aliaque Carmina ſparſim edita.

Triumphum Auſtriacum, id eſt *Deſcriptionem Arcuum Triumphalium & Pegmatum in Adventu Sereniſſ. Principis* FERDINANDI AUSTRII, *Hiſpaniarum Infantis*, *Belgarum & Burgundionum Gubernatoris &c.* an. 1635. XV. Kal. Maii *Antverpiæ exhibitorum*; *cum Delineatione Picturarum Iconumque*. Pleraque à manu atque inventione *Petri Pauli Rubenii*, Pictorum, dum vixit, principis, ac ſtilo ejuſdem *Gevartii*: cujus etiam hîc inſerta *Elogia XII. Imp. Auſtriacorum*, & pleraque alia Antiquitatis monumenta.

Acceſſit *Calloa recuperata*. Antverpiæ typis Joan. Meurſii, 1642. in fol.

Edidit item denuò *Imperatorum Romanorum Icones* ex priſcis Numiſmatibus ad vivum delineatas, & brevi Narratione Hiſtoricâ illuſtratas per *Hubertum Goltzium*. Quibus acceſſit ab ipſo *Gevartio* Rom. Imp. Auſtriacorum ſeries, ab Alberto II. Aug. ad uſque Ferdinandum III. Aug. per annos CC. continuos deducta, cum fig. elegantiſſimis, fol. Antv. ex Officina Plantiniana Balt. Moreti 1645.

Meditabatur *Notas in libros Aſtronomicorum*, qui vulgò *M. Manilio* tribuuntur; ipſe verò *Fl. Manlio Theodoro*, viro Conſulari, adverſus Joſ. Scaligerum, Triſtanum Gallum, alioſque vindicat.

Item *M. Aurelii Antonini* τῶν εἰς ἑαυτὸν libros XII, plenis *Commentariis* illuſtratos.

CHRISTIANUS ADRICHOMIUS,

Delphius, Batavus, naſcitur an. 1533. die S. Valentino Martyri ſacro, patre *Adriano Nicolai*, viro probo & Catholicæ Religionis retinentiſſimo, qui obiit an. 1560. VI. Nonas Martii, quo die recurrentis anni *Chriſtianus* Presbyter ordinatus fuit.

Proavunculum habuit *Martinum Dorpium*, S. Theol. Doct. & Profeſſorem Lovanii celeberrimum.

Fuit *Adrichomius*, dum adhuc ſtarent apud Batavos res ſacræ, Præfectus Virginum velatarum ad S. Barbaram, in patria; indeque à primis Geuſio-Calviniſtis pulſus, Machliniæ, Trajecti & Coloniæ vixit. Soletque ſe ſcribere *Chriſtianum* CRUCIUM; & ſub eo nomine edidit Antverpiæ 1578. 12.

Vitam JESU *Chriſti* ex IV. Euangeliſtis breviter contextam, cum annexa Oratione *De Chriſtiana beatitudine*, quam habuit in Synodo ſive Capitulo, ut vocant, Generali celebrato an. 1570. die XXIII. Julii. Atque huc reſpexit *Corn. Muſius*, ejus gentilis, in Epitaphio, quod vivus vivo poſuit:

Illuſtre à CHRISTO *ſumptum qui nomen habebam,*
Et duplici Delphis qui CRUCE *notus eram;*
Conditus hîc jaceo reliquis cum Patribus, olim
Exſurrecturus, cùm tuba clara canet.

Coloniæ autem in diſcutiendis Jeroſolymitanæ urbis atque antiquitatisruderibus verſatus fuit, fidelemque & accuratam hîc operam poſuit; niſi quod Beroſo, Manethoni, & id genus ſuppoſititiis, ut creditur, Scriptoribus, ab Annio Viterbienſi vulgatis, pius æquo tribuat interdum. Scripſit autem,

Theatrum Terræ Sanctæ, cum Tabulis geographicis: quod à morte auctoris, an. 1593. & 1600. in fol. Arn. Mylius Coloniæ foras dedit. Complectitur

Descriptionem Terræ Sanctæ, juxta XII. Tribus Israël.

Descriptionem Urbis Jerosolymitanæ.

Chronicon, *utriusque Testamenti historiam continens*: atque in Theatro hoc erigendo ornandoque variis, ut dixi, Scriptoribus usus est. Prodiit rursus in folio Coloniæ 1682.

Neque Belgæ nostri asymboli fuêre, è quibus varii in Terram sanctam piè susceptâ peregrinatione, feliciterque, & ex animi voto perfectâ, eamdem aut descripserunt ipsi, aut ab aliis descriptam ad posteros cum grata sui memoria transmiserunt. De quibus sparsim in hac ipsa Bibliotheca: ut *Georgius Languerant*, Montensis, *Jacobus le Saige* Duacensis, *Joannes Dublioul* Nervius, *Joannes Cotovicus* & *Hesius* Ultrajectini, *Joannes Paschasius* Machliniensis, & alii. *Hermannus Burculoo* Civitatem Jerosolymitanam ac loca sacra Palestinæ obivit & descripsit universa, Ultrajecti 1538. *Gerardus Kuyrentorff*, Campensis, Transisalanus, *Petrus Aenholt*, Prior in Wolzende, & *Edo Rombes*, Consul Snecanus in Frisia, dederunt Descriptionem itineris Jerosolymitani an. 1520. peracti, Campis impressam. *Joannes Heuterus*, Prætor Delphensis, anno 1521. unà cum *Joanne Scorelio*, Canonico Ultrajectino & pictore celebri, aliisque peregrinationem suam absolvit.

Quin & dictus *Scorelius* civitatem Jerosolymitanam ex oculari inspectione delineavit; quod ipsum exemplar vidisse se testatur ibidem *Adrichomius*. *Joannes Godscalci Iserman*, Delphius, an. Dom. 1561. iter illud absolvit & descripsit, teste iterum oculato populari ejus *Adrichomio*.

Ceterùm *Adrichomius* naturæ debitum solvit Coloniæ, anno 1585. XII. Kal. Julii, anno ætatis LII. exilii à patria ob causam Fidei XIII. Conditus in Nazarethano Virginum Canonicarum Regularium S. Augustini Cœnobio, cui etiam aliquamdiu Hierarcha præfuit.

D. O. M.
Monumentum Reverendi & eruditi
D. CHRISTIANI ADRICHOMI,
Delphi, Sacrarum Virginum
S. BARBARÆ
Apud Delphos Hierarchæ.
Obiit anno Nativit. Domini
CIↃ. IↃ. LXXXV. XII. Kal. Julii
Anno ætatis LII.
Exilii vero, quo caussâ Fidei
A patriâ exulavit, XIII.

Gens Adrichoma Deo nomen, sed patria Delphi
Vitam inter Batavos clara potensque dedit.
Barbaræ apud Fanum rexi sine labe Sorores,
Integra quando domi paxque fidesque stetit.
Ast ubi cuncta ruêre, fides, pax, jura, recessi,
Anteferens patrio rura Ubiana solo.
Hic Solymorum Urbem Bavara de gente dicabam
ERNESTO, *præstans & memorabile opus.*
Otia pertæsus, scripsissem plura: sed atrox
Utile mors studium sustulit omne meum.

CHRISTIANUS DE S. AUDOMARO,

Artesius, à natali solo cognomentum mutuatus, varias scientias calluit, atque in Mathematicis potissimùm excelluit; reliquitque

Arithmeticam, lectam aliquando in Bibliotheca MSS. Canonicorum Regularium S. Victoris Parisiis.

CHRI-

CHRISTIANUS BOUWENS,

Mosæ-Trajectensis, S. Theol. Baccal. & Pastor in Vleytingen, scripsit

Arcana linguæ Teutonicæ. Leodii, 1629. 8.

Romani Imperii Symmetriam cum Corpore humano: De initio, progressu, statu & fine Imperii adusque finem mundi. Ibid. eodem anno.

CHRISTIANUS BRUNINGIUS,

Ultrajectinus, græcæ & hebraïcæ linguæ peritus, Lovanii caussâ studiorum agens, Justo Lipsio fuit perfamiliaris & domesticus. Scripsit

Breviarium Philosophiæ Barbaricæ, carmine, typis Raphelingii, 1600. 12. unà cum libro ejusdem argumenti, *Ottone Heurnio* auctore.

CHRISTIANUS CELLARIUS,

Isenbergæ, Furnensi in agro, apud Flandros natus, primùm Lovanii Græcas Litteras publicè docuit. Pòst Bergis ad S. Winocum Ludum litterarium aperuit. Legitur ejus ad Dispensatores pauperum per Flandriam

Oratio contra mendicitatem publicam, pro nova pauperum subventione. Antver. 1530. 8. Meminit hujus Orationis in suo de continendis & alendis domî pauperibus Consilio *Ægidius Witsius* J. C. & *Cellarium* ait, improbis quorumdam hortatibus inductum, antea Orationem pro Mendicis scripsisse; sed quam deinde (inquit) saniorem edoctus sententiam recantavit, confodit, & laceravit. Addit in eamdem sententiam, consultam hac de re, Facultatem S. Theologiæ respondisse Parisiensem: quod tamen, *Witsium* refellendo, negat *Laurentius à Villavicentio*, Doctor Theol. Lovaniensis.

Ejusdem *Cellarii Carmen Heroïcum de Bello per* CAROLUM V. *in Hungaria adversus Solimannum Turcarum Imp. gesto*, editum ibid. typis Joann. Graphæi, 1533. 8.

Item alterum *De incendio Urbis Delphensis*, 1526.

CHRISTIANUS CLEYNEN,

Canonicus Regularis Tungrensis, ac Rector Virginum ejusdem Instituti Leeuwensium, scripsit

Praxin cantualem, seu Manuductionem ad cantum discendum.

Tractatum *de Arithmetica.* MSS. apud Regulares Tungrenses.

Moritur an. 1553. die XXVI. mensis Februarii.

CHRISTIANUS FURNIUS,

Scholarcha Mosæ-Trajectinus, à Valerio Andrea hîc citatur: quem puto eundem cum sequente. Lusit

Carmina Scholastica. Trajecti, 1553. 4. apud Jac. Batenium.

CHRISTIANUS ISCHYRIUS,

Aliàs FORTIS, sive STERCK idiomate vernaculo, Juliacensis, Presbyter, Trajectensis ad Mosam opidi Proto-didascalus, dedit

Ecphrasin & Enarrationem in Psalmos Pœnitentiales.

In Psalmos de B. MARIA *Virgine.*

In Psalmos ac Lectiones de Defunctis.

Meditationes in Orationem Dominicam.

De bonis operibus & Igne purgatorio.

De Jejunii & ciborum delectu.

De Divorum suffragiis. Omnia Coloniæ edita, typis Gasp. Gennepii, Antver. 1533. apud viduam Christoph. Ruræmundensis, & Lovanii apud Anton. Bergagne, 1551. 8.

Homuli Comœdiam, eodem interprete, edidit Antver. Steelsius, 1548.

CHRISTIANUS VAN HEULE,

Batavus, evulgavit Vocabularium Belgicum, vulgo *Neder-Duytsche Spraeck-konst*. Leydæ 1633. in 8.

CHRISTIANUS LUPUS,

Vernaculè DE WULF, Vir nulli secundus, seu merita doctrinæ spectes, seu virtutis & gratiæ. Ipris apud Flandros natus est anno 1612. die 23. Julii; literisque humanioribus imbutus in patria (ubi Rhetorices Præceptorem habuit *P. Godefridum Henschenium*, S. J. insignem Hagiographum) Augustinianam Eremum, annos vix quindecim natus, in Conventu Iprensi ingressus est. Vixdum Theologiæ studia Lovanii compleverat, cum ad Philosophiæ lectionem Coloniam evocatur; ubi & Alexandro VII. Pont. tunc Nuncio ac Legato à latere, innotuit.

Ad Academiam Lovaniensem revocatus anno 1640, Theologicam adiit professionem; missisque Philosophiæ vepretis, vastissimam S. Scripturæ, Ecclesiasticorum Canonum, & SS. Patrum, præcipuè Augustini, sylvam ingressus, cæpit instar *lupi rapacis* sacratæ doctrinæ *prædam* undique *rapere*, & in prodigiosæ memoriæ ventrem recondere. Solebat tum temporis, & per subsequentes annos, dum per occupationes licuit, quotidie quindecim horarum spacium sacræ huic venationi impendere. Tanta quoque erat ejus memoriæ promptitudo atque tenacitas, ut passim *Bibliotheca ambulans* appellaretur.

Anno 1642. Licentiæ gradum in Academia Lovaniensi adeptus, paulò post ad Duacenam missus à superioribus, suæ quoque doctrinæ radios ibidem diffudit.

Fervebant tunc inter Theologos Belgas discordiæ & contentiones, è damnato *Jansenii* libro subortæ: quorum aliqui judicio Urbani VIII. Pont. omnino resistebant, alii damnatam *Augustini Iprensis* doctrinam à probatis *S. Augustini Hipponensis* dogmatibus non discernebant. His adhærere credebatur *P. Lupus*; eâque ratione positum fuit à quibusdam obstaculum, ne ad suscipiendam Doctoralem lauream Lovanii admitteretur. Sed tandem agente ipso Ordinis Generali *P. Philippo Vice-Comite*, & *Innocentio X.* Pont. annuente, totâque plaudente Academiâ, S. Th. Doctor renunciatur die 4. Februarii 1653.

Post biennium, Fidei suæ & observantiæ rationem Urbi & Orbi redditurus, Romam profectus est: ubi mox totius Curiæ Romanæ favorem & amorem sibi conciliavit, ipsi imprimis Alexandro VII. Pont. (qui eum Coloniæ noverat) carus, sed & pluribus Eminentissimis Cardinalibus, aliisque primariis Viris, signanter *Lucæ Holstenio* Bibliothecæ Vaticanæ Præfecto, & *P. Henrico Norisio* dein S. R. E. Cardinali, familiari conjunctus amicitiâ.

Româ cum elogio dimissus anno 1660. *Lovanium* reversus est, secum conferens à se obtentum *Diploma Pontificium, quo SS. Augustini & Thomæ inconcussa tutissimaque declarantur Dogmata*. Paulo pôst inter octo-Viros S. Facultatis Theologicæ Regentes cooptatus, exinde cæpit ardentiùs Historiam Ecclesiasticam, ac SS. Canones & Decreta Synodorum Generalium, Scholiis & Notis doctissimis illustrare, pluresque Librosque typis evulgare; in quibus suam de Romani Pontificis infallibilitate doctrinam ubique protestatus est *Lupus*.

Nomine Reverendissimi P. Generalis bis Capitulo Provinciali præfedit, bis etiam Provinciæ Diffinitor, tandem

ad Provinciæ clavum & regimen anno 1676. omnium votis, invitus & reluctans admotus est: quo in munere Christianum se Pastorem ovibus suis exhibuit: cupiens prodesse, non præesse. Oblatam sibi à Clemente IX. Sacristiæ Pontificiæ curam & Episcopatûs Tagastensis dignitatem (ut fama est) religiosè & humiliter respuit. Lectionem insuper in Collegio Romanæ Sapientię, centum scutorum dote ornatam recusavit: uti & ampliores honores, quos Magnus Hetruriæ Dux, modo studia sua illi addiceret, sponte detulerat.

Posthæc, Romam secundò profectus est anno 1677. una cum Ex. VV. *Martino Steyartio*, *Francisco Van Vianen*, ac *Petro Lamberto Le Drou*, S. T. DD. Lovan. tum ut ejusdem Facultatis Articulos Sanctiss. D. Innocentio XI. Pont. offerrent judicandos (*Citantur apud Steyartium in Propositiones damnatas*) tum ut damnationem plurimarum Propositionum in praxi perniciosarum impetrarent. Voti compos effectus, damnatisque per Innocentium XI. 65. ejusmodi Propositionibus die 2 Martii 1679. in Belgium reversus est P. Lupus sub finem anni istius, dupliciNumismate aureo à Pontifice honoratus; quod utrumque Hierothecę SS. Sacramenti Miraculosi, Lovanii in Templo PP. Augustinianorum asservati, devotè appendit.

Interea in locum demortui *Gerardi Van Werm*, S. T. Doctoris ac Regii publicique in Academia Lovaniensi Professoris, à Principe Parmensi, Belgii Gubernatore, commendantibus eum Viris primariis, sufficitur, favore prorsus singulari: cum visum antea non fuisset, Cathedram hanc Doctori Regulari fuisse concessam. Sed eam haud diu tenuit: nam s nio laboribusque sacris confectus, per quatuor & amplius menses lecto doloris affixus, colicâ, calculo, febribusque atque alvi profluvio cruciatus, ad extrema devenit. Tum, ipso Visitationis Deiparæ festo, visitavit eum Illustriss. D. *Sebastianus Antonius Tanara*, S. Sedis apud Belgas Pronuncius, unà cum Venerabili P. *Marco ab Aviano* Ord. FF. Capucinorum (qui vulgo *Miraculorum patrator* habebatur.) Huic vero ægritudinis levamen Dei nomine spondenti, respondit P. Lupus; *indignum se esse, cujus causâ fierent miracula: hoc unicum miraculum se optare, ut ejus benedictione acceptâ, spiritus suus transmitteretur in manus Domini Jesu.*

In hocce desiderio placidè ac piè diem clausit extremum Lovanii in Monasterio Augustinianorum die 10. Julii 1681. ætatis anno 70. Religiosæ vitæ 54. Sacerdotii 46. Doctoratûs 29. Sepultus ibidem in choro, positâque ad perennem ejus memoriam sepulchrali inscriptione.

D. O. M.
Hic quiescit
Ordinis Sancti Augustini,
Academiæ Lovaniensis,
Sanctæ Sedis
Sub Alexandro VII. Clemente IX.
Clemente X. Innocentio XI.
Totiusque Orthodoxiæ verbo magnificatus, Doctor S. Th. Regius ac
Prim. Profess.
Adm. Rev. P. CHRISTIANUS LUPUS
Provincialis,
Scientiarum Bibliotheca,
Obiit x. Julii M. D. C. L. XXXI. R. I. P.

Aliud quoque legitur ejus Epitaphium, defuncti manu scriptum, atque post ejus obitum repertum.

Hæres peccati, naturâ filius iræ,
Hic jaceo, dignus nomine reque LUPUS.
Indignus, non re, sed solo nomine Doctor.
Verbis, non factis, me docuisse fleo.
Perdocuisse alios, & non docuisse se-ipsum,

Quid juvat ? o ! mundi fumus, inane, nihil !
Agne Deus, Patris Doctrina, Redemptio mundi,
Hunc tibi prostratum commiserare reum.
Et latro & meretrix gratis tua Regna subintrant :
Gratia peccatis fiat & ista meis.

Inferius ſcripta erant hæc verba hæc verba, manu P. Lupi. *Supplico ſepeliri inter Fratres Laïcos, quorum meritis divina clementia dignetur me indignum adjungere.*

Oratione funebri typis editâ, laudes P. *Lupi* proſecutus eſt P. *Franciſcus Farvacques*, Inſulenſis, ejuſdem Ordinis S. T. D. Lovan. illiuſque in S. Facultate ſucceſſor. Vitam quoque deſcripſit P. *Joſeph Sabatini* Ravenatenſis, præfati Ordinis, ac Bibliothecæ Angelicæ in Urbe Præfectus ; quæ edita fuit in Procemio Scholiorum Lupi ad Acta Epheſini & Chalcedonenſis Conſilii ; atque hinc ejus Elogium contraximus.

Scripta autem ab eo ſunt hæc.

Apologia pro Anima ſenſitivâ ovi. 4. Coloniæ. 1639.

Apologia altera, adverſus Profeſſores Marpurgenſes. 4. Coloniæ 1641.

Prodidagmata Philoſophiæ. Bruxellis 1640.

Quæſtio Quodlibetica, de Origine Eremitarum, Clericorum ac Sanctimonialium Ord. S. Auguſtini; deciſa ex ipſo S. Auguſtino, aliiſque SS. PP. ei coævis : in qua dilucidantur varii antiqui ritus Eccleſiæ Africanæ, ac diſcutitur Cenſura Lovanienſis Operum S. Auguſtini. 8. Duaci 1651.

Diſſertatio Dogmatica, de germano ac avito ſenſu SS. PP. univerſæ Eccleſiæ, & præſertim Tridentinæ Synodi, circa chriſtianam Contritionem & Attritionem. 4. Lovanii apud Maſium 1666. Item inter Opera ejus poſthuma.

Synodorum Generalium & Provincialium Statuta & Canones, cum Notis & Hiſtoricis Diſſertationibus. Tom. I. & II. Lovanii apud Maſium 1665. & tres poſteriores Tomi Bruxellis apud Franc. Foppens 1673.

Tertulliani Liber de Præſcriptionibus contra Hæreticos, cum Scholiis & Notis. 4. Bruxellis apud Franc. Foppens 1675.

Divinum ac immobile S. Petri Apoſtolorum Principis, circa omnium ſub cælo fidelium ad Romanam ejus Cathedram Appellationes, adverſum prophanas hodie vocum novitates, aſſertum Privilegium. 4. Moguntiæ 1681. Prodiit potiſſimùm contra *Paſſchaſium Queſnellum*, qui in Opera S. Leonis Papæ Notas Diſſertationeſque Authoritati ſanctæ Sedis injurioſas appoſuerat. Idem *Tractatus P. Lupi de Appellationibus* per Thomam Roccaberti Archiepiſcopum Valentinum, denuo inſertus fuit Bibliothecæ Maximæ Pontificiæ Tom. VI. pag. 81.

Epiſtolæ variorum Patrum ad Epheſinum Concilium, ex Manuſcripto Bibliothecæ Caſſinenſis Monaſterii depromptæ. Item *Commonitorium Cæleſtini Papæ, Tituli Decretorum Hilarii Papæ, Neapolitanum Concilium, Epiſtolæ Anacleti Anti-Papæ*; ex Bibliothecæ Vaticanæ MSS. primùm in lucem datæ per P. Lupum, cum ejuſdem Scholiis & Notis *ad Epiſtolas & Acta Concilii Epheſini & Chalcedonenſis.* 4. Lovanii 1682. apud Nempæum, 2. Tomi. Extant etiam, ſed ſine Notis, in Conciliis Baluſii Tomo I.

Epiſtolæ & Vita D. Thomæ Martyris & Archiepiſcopi Cantuarienſis, nec non Epiſtolæ Alexandri III. Pont. Ludovici VII. Galliæ Regis, Henrici II. Angliæ Regis, aliarumque ſublimium ex utroque foro perſonarum; concernentes Sacerdotii & Imperii concordiam : in lucem productæ ex MS. Codice Bibliothecæ Vaticanæ, quem ex indulto

Summi Pontificis P. Lupus acceperat. 4. Bruxellis 1682. apud Eugen. Frix. Multa hîc hausit Lupus è Vita S. Thomæ Cantuariensis, quæ est inter Opera Thomæ Stapletoni S. T. D. Duaceni, sub tit. *tres Thomæ*.

Opuscula Posthuma ejus, hactenus inedita & edita, curante P. *Guilielmo Wynants* ejusdem Ordinis, prodierunt Bruxellis 4. apud Eugen. Frix, 1690. In quibus Tractatus IX. sequentes.

I. *Dissertatio de Antiquitate, auctoritate & legitimo usu Sententiæ Probabilis.*

II. *Dissertatio de Simonia Monasteriorum*, contra Zegerum Bernardum Van Espen, J. U. Doctorem Lovan.

III. *Dissertatio de antiqua Disciplina Christianæ Militiæ.*

IV. *Antiqua Ecclesiæ ac Reipuplicæ in Pelagianam Hæresim Decreta*, cum Scholiis.

V. *Dissertatio dogmatica de Contritione & Attritione*; deque supra

VI. *Epistola familiaris ad Henricum Noris Veronensem, Ord. S. Aug. S. T. D.* dein S. R. E. Cardinalem; in qua P. Lupus respondet quibusdam, ad nonnulla nuperæ suæ de Christiana Contritione Dissertationis Capita hæsitantibus.

VII. *Exhibitio SS. Canonum circa Jus Regularium Ecclesiarum, quoad prædicationem divini Verbi, adversus larvati Christophori Philalethis Responsionem stabilita & confirmata.* Est contra Martinum Steyartium S. T. D. Lovan.

VIII. *Dissertatio de SS. Sacramenti publica expositione & de sacris Processionibus, in quibus circumfertur, cum sacris SS. Reliquiis & Imaginibus, Venerabile Altaris Sacramentum.* Est contra Decretum ab Illustriss. D. Alphonso de Berghes Archiepiscopo Mechliniensi promulgatum anno 1675. quod etiam dein à SS. D. Innocentio XI. confirmatum fuit anno 1682.

IX. *Oratio panegyrica in laudem S. Hostiæ miraculosè in carnem conversæ Middelburgi Zelandorum anno 1374.* quæ Lovanii in Ecclesia PP. Augustinianorum religiosè asservatur & colitur, dicta in tri-sæculari Jubilæo anno 1674. die 16. Septembris.

Consultus super Statu Ecclesiæ Ultrajectinę post mutatam in fœderato Belgio religionem, in quadam *Resolutione*, ita respondit: *sicut in Carthaginensi, Hipponensi & cunctis aliis per infidelitatem destructis Ecclesiis, existens hodie Clerus non spectat ad ipsarum cardinem, sed sunt dumtaxat Vicarii, seu Apostoli Romanæ Ecclesiæ; ita quoque est Harlemi, Groeningæ, Middelburgi, Daventriæ, Leovardiæ, Ultrajecti. Et ita erit quousque eadem Romana Ecclesia Episcopalem, ac Clericalem cardinem reparaverit.* Hanc Resolutionem citat his ipsis verbis Jo. Christianus Erckelius in Assert. Jur. Eccl. Metrop. Ultraj. pag. 17. Sed nec ipse nec alius eam publicarunt integram, verum occultant MSS. Asseritur, hanc Consultationem Lupi datam esse ad proposita sibi dubia per Joan. Neercasselium Episcopum Castoriensem Vic. Apostolis Feed. Belgii, exinde solitum prætentis Canonicis Ultrajectinis adulatoribus suis reponere: *se adeo esse Archiepiscopum Ultrajectinum, quàm ipsi essent Ultrajectini Canonici.*

Cæterum Opera omnia Eximii P. Lupi denuò impressa sunt Venetiis, IV. Tomis in fol. anno 1724. & sequentibus, curante P. *Thoma Philippino*, Ravennate, S. T. D. ejusdem Ordinis, qui & quædam nondum edita, atque è Bibliotheca Augustiniana Lovaniensi deprompta, adjecit.

CHRISTIANUS MASSÆUS,

E Warnstono sive Waestena oriundus, ad Lisam fluvium in Flandria, an. 1469. XIII. Maii, Congregationis

S. Hieronymi Presbyter, primùm Gandavi, dein Cameraci, à Jacobo de Croy ejus loci Episcopo an. 1509. evocatus, juventutem optimis & disciplinis & moribus imbuit: qua in professione adeò diligens fuit ac constans, ut inde *Camercenatis* cognomentum tulerit, teste in Flandria sua ad an. 895. Jac. Meyero. Æmulum habuit *Joannem Despauterium*, Grammaticorum tunc facilè principem. Scripsit

Grammaticas Præceptiones, carmine.

Artem Versificatoriam. Parif. typis Badii, 4.

Contra Jacobum Merlinum Dialogorum lib. I.

De Psalmorum Titulis & Actoribus Tractatum, à Trithemio laudatum

Chronicorum ab origine mundi ad an. 1540. libros xx. quo in opere quinquaginta ampliùs annos consumpsit, ut de se alibi ipse scribit. Meminitque Trithemius Abbas, ad Massæum an. 1507. ita scribens, *Memor esto*, Christiane, *in editione Chronicorum tuorum, quòd omnes fermè Chronographi in supputatione annorum Domini graviter erraverunt, omittentes* XXIV. *annos, qui sub Consulibus non rectè supputati transierunt; quod ex Mariano Scoto Monacho, & Augustino Westgallo, Lovaniensi Theologo, subtiliter invenies calculatum.*

Calendaria IV. *Aegyptium, Hebraïcum, Macedonicum, Romanum*. Excusa cum Chronico, Antverpiæ fol. 1540. typis Joan. Criniti.

Denique *Vitam D. Hieronymi* à se studiosè conscriptam, ipse in Chronico suo ad an. 420. auctor est.

Legitur ejusdem breve *Chronicon Cameracense*, MSS. Cameraci, in Abbatia S. Sepulchri.

Vitâ, docendique munere defunctus est Cameraci anno 1546. VII. Kal. Octobr. apud suos conditus. Epitaphium ei scripsit *Godefridus Rainerius*, ejusdem Instituti Sodalis, quod ibidem lectum aliquando fuit.

CHRISTIANUS A RODENBURG,

Ultrajectinus, in eâ Academia J. U. Doctor renunciatus, dein per annos aliquot caussarum patronus disertissimus; donec anno 1649 ætatis suæ 28. (Republicâ eruditionem Viri annis præferente) supremæ Curiæ Provincialis Trajectensis Senator adlectus est. Fuit quoque die 2. Februarii 1659. assumptus inter Canonicos Capituli D. Petri (jam pridem sæcularizati, pro solis Acatholicis) ac paulò post in primum Ordinem Electorum Procerum Reipublicæ Ultrajectinæ cooptatus. Accessit anno 1660. die 21. Septembris Decanalis Dignitas præfati Capituli S. Petri, quam votis confratrum suorum obtinuit. Ad sublimiora quoque Reip. munia evocatus, anno 1654. Legatus ad Regnum Angliæ destinatur; paulò post in Consilium Statûs cooptatur; & anno 1657. inter Assessores Curiæ bipartitæ, ad componenda negotia controversa cum Rege Hispaniarum, institutæ. Demum relictò apud omnes & eruditionis & integritatis nomine, in fata concessit Ultrajecti die 18. Januarii 1668. cum ætatis suæ an- 48. vixdum attigisset.

Scripsit *Tractatum de Jure conjugum, cum tractatione præliminari de Jure quod oritur ex Statutorum vel Consuetudinum discrepantium conflictu*. 8. Ultrajecti anno 1654. dein Antverpiæ, 1676. Coloniæ 1699. & alibi.

CHRISTOPHORUS BROUWERUS,

Arnhemius, Geldrus, Societatis Jesu Theologus ac Philosophus, hi-

ſtoriæ cùm profanæ tum Eccleſiaſticæ eruendæ ſtudioſus in primis : quo etiam nomine illius, ut hominis ſui amantiſſimi, & de Eccleſia optimè meriti, Cæſar Card. Baronius Tomo X. Annalium Eccleſ. non ſemel meminit. Edidit

Venantium Fortunatum, Notis, & novis Poëmatiis auctiorem. Coloniæ, 1624. 4.

Scholia in Poëmata Rabani Mauri; tomo VI. Operum Rabani.

Antiquitatum Fuldenſium lib. IV. typis Plantinianis, 1613. 4.

Sidera Illuſtrium & SS. Virorum, qui Germaniam rebus geſtis ornarunt. Moguntiæ, 1616. 4.

Hiſtoriam Epiſcoporum Treverenſium, & Epiſcoporum Eccleſiæ Treverenſis Suffraganorum, Metenſium, Tullenſium, ac Virdunenſium. Coloniæ apud Bern. Gualterum, 1626.

Obiit Brouwerus Treviris die 2. Junii 1617. ætatis 58. Religionis 37. Porro Opus *Antiquitatum & Annalium Trevirenſium* libris XXV, ac duobus Tomis in folio, cui Brouwerus primam ac præcipuam manum appoſuerat, edito *Proparaſceve ac libris* XXII. demum numeris omnibus abſolutum prodiit curâ *Jacobi Maſenii* ejuſdem Societatis Theologi Juliaco-Dalenſis fol. Leodii apud Joan. Matt. Hovium 1671.

Improbant tamen eruditi non pauci, quod P. Brouwerus, ſtudio elegantioris latinitatis præoccupatus, pleraque antiquiora Diplomata præfato Operi inſerta ſic corrigere tentaverit, ut ſimul eorum integritati authoritatique non parum detraxerit.

CHRISTOPHORUS BUTKENS,

Antverpienſis, Religioſus Ciſtercienſis in Monaſterio S. Salvatoris, vulgo *Petri Potz* à fundatore ſuo nuncupati, atque è Suppriore, Novitiorum Directore ac Proviſore, Prior-Prælatus, anno 1631. benedictus. Vir erat ingenii acrimoniâ, morum honeſtate, linguæ eloquentiâ mirabilis, hiſpanici, italici, gallici, latini ac teutonici idiomatis peritiſſimus, in politicis eminens; Hiſtoriarum, præſertim Belgicarum, cæterarumque antiquitatum curioſus explorator : in Proſapiis Regum Principum, Ducum, aliorumque Nobilium inquirendis, probandis ac firmandis nulli ſecundus. Unde tum Magnates, tum etiam in utroque Jure Conſiliarii ac Judices, ad ipſum pro enodandis intricatiſſimis Stemmatum Nobilitatumque quæſtionibus recurrebant, atque ab ejus ore pendebant.

Porro dùm Prælatus Butkenius anno 1650. Hagæ Comitis apud Batavos pro recuperandis Monaſterii ſui proventibus, coram Ordinibus Fœderatis cauſam ſuam ageret; immaturo morbo, imo & morte præventus piam efflavit animam die 30. Septembris: cujus corpus Antverpiam relatum, juxta ſummum Altare Eccleſiæ ſuæ S. Salvatoris, terræ mandatum fuit : appoſito Epitaphio infra recenſendo.

De rebus Genealogicis ſcripſit ſequentia gallicè.

Annales Genealogici Familiæ de Lynden, libri XV. Antverpiæ 1626. fol. apud Joannem Cnobbaert cum fig. Pro hoc Opere vapulavit multis apud Arnoldum Buchelium alioſque Batavos, quòd quædam Diplomata corrupiſſet, imprimis ſubſtituendo *Lindinium pro Liſiduna*, ut magno alicui viro blandiretur. Ita Buchelius in Notis ad Hiſtoriam Wilhelmi Hædę pag. 42. editionis anni 1642.

Genealogia B Guilielmi, è familia Dynaſtarum Montiſpeſſulani, Monachi Ciſtercienſis in Grandi-Sylva.

Genealogiæ D. Petri Pots, *fundatoris*

Monasterii S. Salvatoris Antverpiæ, quæ extat in Descriptione seu Chorographia illius in Brabantia Ant. Sanderi, principalis Author fuit.

Trophæa quà sacra, quà prophana Ducatûs Brabantiæ libris IX. De origine successioneque Ducum ac Principum Brabantiæ & Familiarum illustrium hinc descendentium, Antverpiæ apud Christophorum Jegher 1641. in folio. Libro X. alteroque Tomo daturus erat *Descriptionem Urbium, Municipiorum, Baronatuum*; item *Catalogum Ecclesiarum, Abbatiarum ac Monasteriorum Brabantiæ*, aliaque: sed mors Opus tunc intercepit: cujus nova editio dein prodiit gallicè anno 1724. in fol. 2. Vol. Hagæ-Comitis apud Christianum Van Lom. Tomo II. præter ante promissa addita fuit *Series Magistratuum IV. primariarum Urbium Brabantiæ*.

Accessit anno 1726. *Supplement aux Trophæes tant sacrés que profanes du Duché de Brabant de Mr. Butkens, traduit & recueilli des meilleurs Historiens, & tiré des Archives de Brabant.* Fol. 2 Vol. Hagæ Comitis apud Christ. Van Lom.

Siste viator,
Lege, lauda, & luge.
Jacet in tenebroso hoc Sarcophago
Mortuus è nobiliss. Familia de Butkens
Christophorus,
Qui millenas & mille millenas Familias
De Republica bene meritas,
Nec non sanctitate insignes,
E mortis tenebris tulit ad lucem;
Prælatus S. Salvatoris;
Non habens per Europam
In scientia Nobilitatis facilè sibi parem,
In Belgio primus.
Eheu! Carne exutus,
Sed animâ salvus,
Sed scriptis immortalis;
In æternum cum S. Salvatore
Regnet in cœlis,
Qui in terris per annos XX.
Præfuit laudabiliter Monasterio
S. Salvatoris
Obiit 30. Septembris,
Ætatis suæ anno LX.
Jubilæi sæculo M. D. C. L.
Ad supremum Jubilum migrans.
Piis Fratris manibus
Lubens & lugens Frater posuit.

CHRISTOPHORUS DAVENPORTUS,

Coventriensis Anglus, circa annum 1598 nobilibus natus parentibus, Joanne Davenporto & Elisabethâ Wolley: dein dictus communiter *Franciscus à Sta. Clara*, ex quo Ordinem FF. Minorum Recollectorum ingressus est, nempe die 7. Octobris 1617; annoque elapso eundem in Conventu Iprensi professus. Provinciam Anglicanam FF. Minorum, ob Fidei Catholicæ Professionem exulantium, in Belgio instaurare tunc ceperant Rev. PP. *Joannes Jennings*, eximii quondam Martyris Edmundi Jennings germanus frater, & *Petrus Marchantius* Commissarius generalis. Cujus instituti confirmationem ut obtineret à Capitulo generali Ordinis anno 1625. in Alma Urbe Roma celebrato, illuc profectus est P. *Franciscus Davenportus*, indeque Doctoris S. Theologiæ lauream retulit.

Fuit & principalis promotor Conventûs Minorum Anglorum in Urbe & Academia Duacena; variaque ibidem officia, Lectoris S. Theologiæ, Præsidis, Guardiani, Custodis Custodum, Commissarii generalis ac Ministri Provincialis cum summa laude obivit. Inde profectus ad Missionem Anglicam, firmandis in Fide Catholicis revocandisque ab hæresi popularibus (contemptis etiam insidiis vitæque periculis) totum se dedit; hæsitque ibidem per annos ferme 50. eo solum tempore excepto, quo sub finem regni

gni Caroli I. Regis & Cromwellianæ tyrannidos, saluti suæ per fugam consulere coactus fuit.

Fuerat ante à sacris Reginæ Henricæ, Henrici IV. Galliæ Regis filiæ & infausti Regis Caroli I. Conjugis. Postmodum quoque uti Theologus ac Capellanus adfuit Catharinæ Lusitanicæ Regis Caroli II. uxori. Tandem in pace quievit apud Londinum pridie Kalendas Junii 1680, anno 82. Vir eximiæ pietatis, eruditionis profundæ atque omnigenæ, aperti cordis, indolis nobilis ac suavis, atque imprimis zelator animarum ac salutis popularium suorum. Fidem faciunt sequentia ejus Opera, tam de Scholasticis quam Controversis quæstionibus.

Systema fidei, sive Tractatus de Concilio universali, de structura Fidei, de distinctione Fundamentalium & non fundamentalium in rebus ad fidem spectantibus; de Vindiciis sacri Tridentini; de Origine Papatûs Romani, & an Petrus & Paulus fuerint simul Papæ. 4. Leodii 1648.

Dein hæc & alia ejus Opera, primùm sparsim edita, simul collecta denuò prodierunt duobus Tomis in fol. Duaci 1665.

Tomo primo continentur

I. *Systema fidei seu Tractatus de Concilio universali &c cui annectitur Opusculum de definibilitate Controversiæ Immaculatæ Conceptionis.*

II. *Tractatus de Schismate, speciatim Anglicano.*

III. *Fragmenta seu Historia minor Fratrum Minorum almæ Provinciæ Angliæ.*

IV. *Manuale Missionariorum, seu Commentatio super nobiliores quæstiones Regulæ S. Francisci ad Missionarios spectantes.*

Tomo secundo continentur

I. *Apologia Episcoporum.*

II. *Liber Dialogorum, seu summa Veteris Theologiæ Dialogismis tradita.*

III. *Problemata Scholastica & Controversialia speculativa.*

IV. *Opusculum de medio Statu Animarum.*

V. *Paralippomena Philosophica de mundo peripatetico.*

VI. *Religio Philosophi, seu peripatetica discussio celeberrimi Miraculi restauratæ tibiæ abscissæ & sepultæ, secundum principia Aristotelis examinati.*

VII. *Epistolium adversus judiciariam Astrologiam.*

De libris ejus vide etiam singularia quædam observata P. Niceron in Notitia Virorum illustrium Tomo XXIII. pag. 385.

CHRISTOPHORUS DE FRANCE,

Rainutii filius, *Hieronymi* nepos, *Adriani* frater, qui omnes olim Mechliniæ in magno Regiæ Majestatis Consilio Senatoriâ dignitate functi, dein quoque Provincialis Artesiæ Consilii Præsides extitêre; & quidem *Rainutius* atque *Adrianus* inde rursus ad magni Consilii Præsidentiam gerendam evocati.

Christophorum Mechliniæ natum autumant aliqui, patre illic ab anno 1587. usque ad 1606. Senatore; alii vero Atrebatensem dicunt. Canonicatu primùm in Ecclesia S. Petri Ariensi donatus, patruo *Hieronymo* ibidem Præposito dignissimo cohabitavit; ast paulò pòst in Cathedralem Atrebatensem assumptus Canonicus, atque è Scholastico Decanus anno 1626. electus est. Hinc anno 1635. die 15. Julii inauguratur VIII. Audomarensium Episcopus, apud quos tandem annorum ac meritorum cumulo gravatus, vivere desiit die 10 Octobris 1656. Ipso Præsidente prodierunt

Statuta Synodi Diœcesanæ Audomarensis anno 1583 Audomaropoli (à Joanne Six II. Episcopo) *celebratæ, renovata, aucta & publicata die XIX. Aprilis anni* 1640. Audomaropoli apud Carolum Boscardum, eodem anno, in 4.

CHRISTOPHORUS VAN HEURNE,

Vir Nobilis, Toparcha Bemeghemius, ac J. U. Doctor, Familiarum Illustrium, præsertim Belgii, Genealogias, aliasque varii argumenti antiquitates studiosè conquisivit, ac miscuit utile dulci. Optandum propterea, ut lucubrationes hujusmodi bono publico lucem aliquando videant, videlicet

Inscriptiones, Epitaphia, Armaque gentilitia Illustrium Familiarum Belgii.

Chronicon de rebus Gandavensium, ejusdemque Urbis Fasti Consulares.

De Officio Heraldi, vulgò *Roi d'Armes.*

De Duello & Torneamentis: aliaque.

CHRISTOPHORUS LONGOLIUS,

Belga, Machliniæ *se natum*, Machliniæ *educatum*, *Germanicæ linguæ & Cæsareæ ditionis oppido*, disertè ipsemet scribit, initio Defensionis secunde, quam pro se dixit. Et eâdem Oratione *non obscuro se, sed honesto loco natum* ait, *& in gente ea, quâ Quinctus Nicolaus Pontifex Max. cùm de supplendo Pontificio Senatu agitaretur*, Richardum Longolium, *Constantiensem Antistitem, delegit, quem Patrum numero adscriberet.*

In Batavis tamen natum asserit Des. Erasmus ad Damianum à Goes, Lusitanum: *Longolium, qui* inquit *totus incubuit, ut Ciceronem exprimeret, hinc Galliæ sibi vindicant, hinc* Machlinia *sibi asserit, cùm reverà fuerit purus putus Hollandus, prognatus à patre Hollando, in celebri Hollandiæ oppido, cui pulchritudo hortorum nomen* Schoonhoviæ *dedit.*

Hic ne quis mihi protinus obstrepat, quod dico, patruus ipsius Petrus Longolius, *vir apprimè doctus mihi narravit. Non arbitratus sum committendum, ut hoc decoris Hollandiæ præriperetur.* Hæc ibi, Epistolâ anno 1535. scriptâ.

Alibi tamen, ut Epistolâ ad Jud. Gaverium an. 1524. & in Dialogo, quem Ciceronianum inscripsit, eundem hominem vocat Brabantum, Machliniæ natum, apud Gallos educatum. Erasmum secuti Damianus à Goes, in Hispaniæ descriptione, ad Petrum Nannium, & Adr. Junius in Batavia, *Longolium* Batavis annumerant, Schoonhoviâ opido oriundum: adeoque meritò talium curiosis examinandum relinquitur id, quod non-nemo suggessit, *Longolium* nostrum nobili *Langenraeckiorum* familiæ (ea pridem pagum cognominem in Provincia Ultrajectina è regione Schoonhoviæ possidebat) originem ortumque debere, & alibi fortè natum, alibi educatum, adeoque ejusdem cum *Gisberto Longolio* fuisse originis: quippe quem *Christophori Longolii* patruum faciat Franc. Sweertius; sed quo auctore nescio.

Sunt denique qui origine Parisiensem faciunt, Machliniæ quidem natum, at patre Parisiensi *Antonio Longolio*, Leonensium Episcopo, Regis Ludovici XII. Eleemosynario, & apud Belgas id temporis Legato, perductumque inde adhuc puerum Lutetiam, ut apud suos in antiqua splendidaque *Longoliorum* familia liberaliter educaretur. Ita Scævola Sammarthanus in Elogiis clarorum Gallorum. Obiit verò Antonius Parisiis anno millesimo quingentesimo, VIII. Kal. Augusti.

Longolius igitur noster, ut ista mittamus, annos vix novem natus, Lutetiam missus est, litteris politioribus informandus. Crescentibus annis, in Valentina, Galliæ Narbonensis Academia, Jus civile didicit, ac totos sex annos in eo studio consumpsit, usus *Philippo Decio* præceptore. Lutetiam revocatus, magnum mox cùm agendo

CHRISTOF. DE. LONGVEIL.

I. Larmessin sculp.

tum respondendo nomen famamque est consecutus, atque in centum-virale concilium adhuc juvenis allectus, *Guilielmum Budæum*, *Lazarum Bayfium* amicos habuit. Græcæ tum litteræ adolescenti in delitiis esse cœperunt, quas pertinacissimo studio nondum vertente anno accuratè didicit, totoque quinquennio in Græcis Scriptoribus lectitandis versatus fuit.

Plinii hinc Historia Naturalis, variarumque rerum cognitio placuit: illius causâ plurimas regiones peragravit, Italiam, Galliam, Helvetiam, Germaniam, Hispaniam & Angliam; hoc præcipuè instituto, ut hinc locis sibi in Plinio obscuris lucem aliquam mutuaretur, animalium, stirpium & regionum historias propriùs oculis usurpando: docuitque admodum adolescens in Pictaviensi Gallorum Academia ejusdem Plinii Historiam. Romæ, cùm vix octavum ac vicesimum attigisset ætatis annum, Civitatis illi Jus decretum est, multis id ægrè ferentibus & invidentibus.

Verùm tantum abfuit, ut perduellionis accusatio, cujus arcessebant *Longolium* adversarii, nigrum nomini ejus thêta affixerit, ut etiam ad honores majores aditum aperuerit. Vix enim Italiâ excesserat, cùm eum retinere in Gallia certatim amici omnes conarentur: quos inter Rex ipse præmia publicè proponebat. In Italiam reversus, Patavii substitit, & studiorum ibidem sedem posuit. Fuit verò *Longolius* Ciceronianæ in primis dictionis æmulus; quamvis nimiam imitationis curam, quæ naturam sæpè bonam corrumpere solet, in eo improbet Joannes Ludovicus Vives, libro de conscribendis Epistolis.

Cæteroquin *in rerum inventione peracutus fuisse videtur & copiosus, in tractandis argumentis dexter ac felix, nusquam non præbens admirandæ cujusdam indolis specimen*, ut de eodem in Ciceroniano suo scribit Erasmus: inter nobiles futurus, si licuisset vivere. Ingenio quippe fuit acri ac vehementi, memoriâ constante & firmâ, atque incredibili industriâ, in primis etiam juventæ annis; quos vix egressus flos ille Belgarum extinctus est. Scripsit

Orationem de Laudibus C. Plinii.

Commentarium in libros XI. Plinii Paris. fol.

Historiam Herbarum.

Orationem de Ludovici Francorum Regis & Gentis Laudibus.

Orationem ad Lutheranos jam damnatos. Colon. apud Gymnicum 1529. 8.

Comparationem Juris Civilis cum re Militari.

Commentarios quosdam *ad Jus Civile*, dum illud Patavii interpretaretur.

Elegias, & *Epigrammata* varia.

Denique *Epistolarum* libros IV. in quibus Tullianæ Suadæ & Eloquentiæ ad unguem expressa imago. Basil. 1540. & 1570. apud Episcopium, Lugd. apud Gryphium, 1563. 16. Coloniæ, & alibi.

Reliqua, quæ scripserat, abolenda ipse censuit; idque ut fieret, amicis moriens seriò commendavit. Moritur verò Patavii, anno 1522. ætatis XXXIII. apud Franciscanos, Ordinis illius habitu, conditus. Tumulum & inscriptionem sepulcralem *Petrus Bembus*, dein S.R.E. Card. amico & hospiti posuit.

Vitam scripsit *Reginaldus Polus* Cardinalis Britannus, ut in ejusdem Cardinalis Vita *Andreas Dudithius* testatur (in cujus etiam contubernio vixerat) quæ ἄδηλος cum Epistolis hodieque circumfertur.

CHRISTOPHORO LONGOLIO, Belgæ
Romanam Civitatem
Propter eximiam in studiis Litterarum
Præstantiam adepto,
Summo ingenio, incredibili industriâ,
Omnibus bonis artibus prædito,

Supra juventæ ann. in qua extinctus est,
Magno cum Italiæ dolore,
Cui ingentem spem sui nominis
Excitaverat,
PETRUS BEMBUS amico & hospiti pos.
Te juvenem rapuêre Deæ fatalia nentes
Stamina; cum scirent moriturum tempore nullo,
LONGOLI, *tibi si canos seniumque dedissent.*

CHRISTOPHORUS DE MATTRE'E,

Condrusius Eburo, Vir nobilis, præterque eas linguas, quas tres vocamus præcipuas, omnium Europæarum peritus, scripsit opus insigne

De Venerabili Sacramento Eucharistiæ, dignum quod auctoris sui nomen præferat. Verùm alieno excusus est liber nomine, & sic tulit alter honorem.

CHRISTOPHORUS PLANTINUS,

Celeberrimus olim Belgii Typographus, qui & libros prope innumeros edidit, & eruditos ad evulgandas lucubrationes suas ultro excitavit. Antverpiensibus merito accensendus, ob fixum illic domicilium; tametsi inter Gallos natus anno 1514. in vico Montis-Ludovici, altero à Turonibus milliari.

Flagranti Artis typotheticæ desiderio captus, hanc à puerilibus annis sectatus est: ita tamen ut litteras meliores simul haud neglexerit. Ea-propter utrique proposito satisfacturus, Provincias primùm Gallicas peragravit: postea vero etiam terras exteras salutavit: ibique vel corrigendo, vel disponendo typos, vel imprimendo etiam dispofita, sedulam Reipublicę litterariæ operam navavit.

Lugduni autem apud Batavos præcipuè, aliquod tempus hujusmodi laboribus, imprimis corrigendo, terere non est veritus. Antverpiæ denique post varios casus fixas sibi posuit sedes, atque rem œconomicam æque ac typographicam illic instruxit. Ex sua uxore *Joannâ de la Riviere*, suscepit filium unicum, qui obiit duodecim annos natus: tres filias, quarum major *Margareta* nupsit *Francisco Raphelengio*, minor *Martina Joanni Moreto*, & *Ægidio Beysio* minima *Magdalena*. *Plantinus* autem, tum tria haberet in locis diversis Typographæa, Antverpiæ scilicet, Lugduni Batavorum & Parisiis, ea suis generis concessit, *Raphelengio* Lugduno-Batavum, *Beysio* Parisiense: *Moretus* post soceri mortem cum vidua Antverpiense possedit. Apud hos tres Plantini generos permansit solemnis usque Plantinianæ Typographiæ mentio, Plantinianique usus emblematis & adagii: LABORE ET CONSTANTIA.

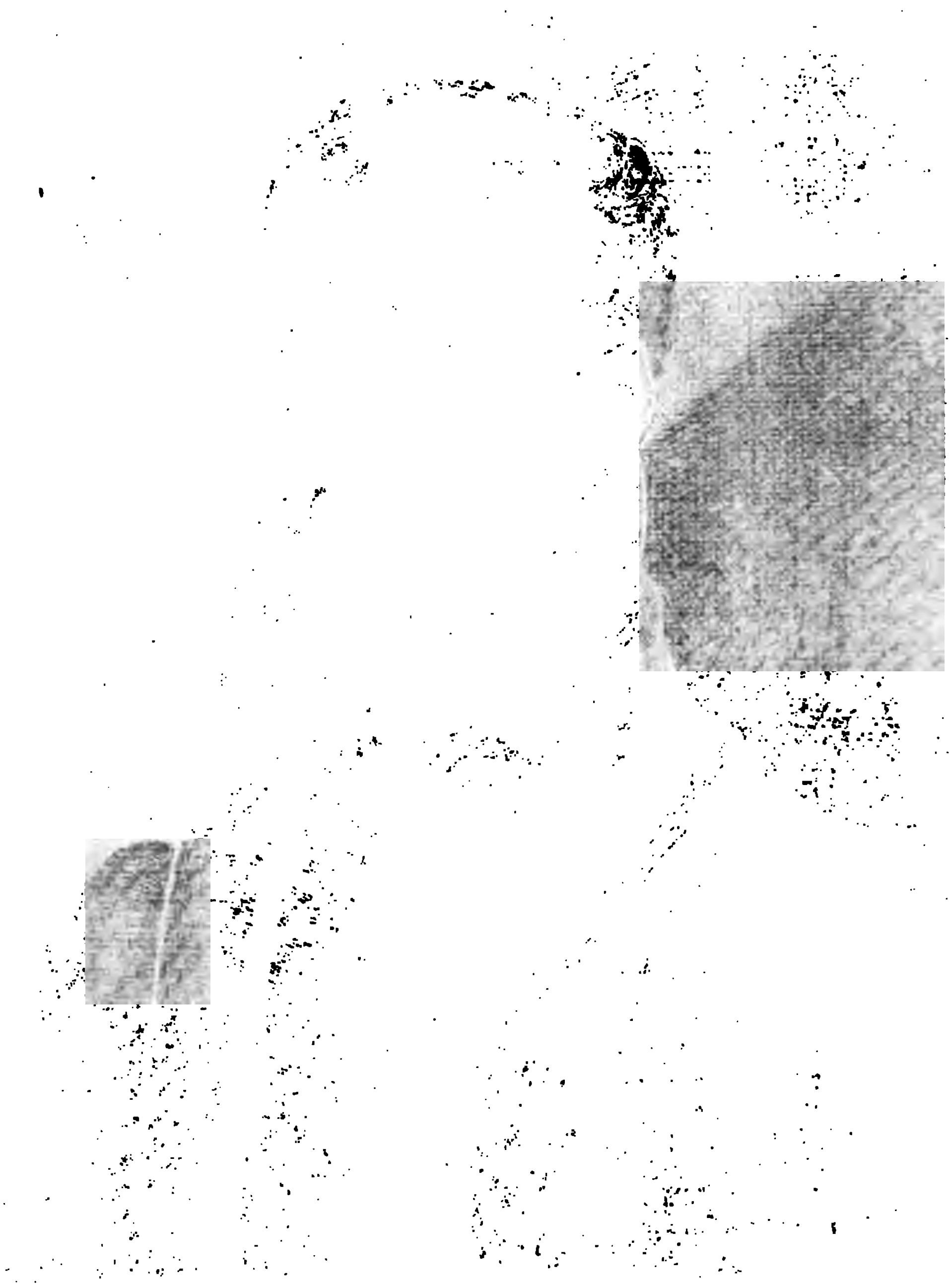
Vir erat solers & alienus ab istis vitiis, quæ solent Impressoribus alioqui esse communia, ut fœdâ lucrandi libidine sua mendosissimè deproperent. Non sua imprimebat, ut rem faceret tantùm, sed ut litteris bonis præcipue utilitatem, sibique famam compararet. Duodecim aluit impressores: & correctores non paucos eruditione omni præstantes. Quin etiam argenteis fusilibus litteris usus fuisse traditur.

Memorabile est, quod de illo referunt, quod ne doctissimis quidem, quibus semper instructus fuit Correctoribus, aut etiam ipsi-met sibi, licet hujus rei oculatissimo & assiduo, satis confisus, publicè exponere solitus fuerit revisa privatim exemplaria, priusquam illa præli impressurâ multiplicarentur, & transeuntium de illis judicia experiri (Apellis ferè exemplo) voluerit; proposito etiam præmio, ut pro numero errorum, quos quisque observasset, muneratus discederet.

Fidelissimi hujus Typographi Ty-

CHRISTOPHORVS PLANTINVS
TVRONENSIS E. de Boulonois fecit

pographæum ſtructurâ ſuâ magnificâ omnia fere reliqua ſuperabat ædificia, maximumque habebatur Antverpiæ ornamentum: tot abundabat opificibus, ut ſupra centenos aureos in ſingulos dies expenderet. Hinc factum eſt, ut eruditorum plerorumque laudem mereretur & amicitiam, atque imprimis Juſti Lipſii, cujus plures extant ad Plantinum Epiſtolæ, ejuſque præ ceteris elegit prælum, cui ſuas lucubrationes committeret.

Cœperat anno 1555. munere typographico Plantinus inclareſcere; anno 1571. *Proto-Typographi Regii* titulo exornatus eſt; ac demum, poſtquam vixiſſet annos 75. deceſſit Antverpiæ anno 1589. Kalendis Julii, à latere dextro chori Cathedralis B. M. V. Eccleſiæ honorificè ſepultus, & hoc Epitaphio donatus.

D. O. M. Sacr.
CHRISTOPHORO PLANTINO,
Turonenſi, Civi & incolæ Antverpiano,
Architypographo Regio,
Pietate, prudentiâ,
Acrimoniâ ingenii Magno,
Conſtantiâ ac labore Maximo;
Cujus induſtriâ atque operâ
Infinita opera, vetera, nova,
Magno & hujus & futuri ſœculi bono
In lucem prodierunt.
JOANNA RIVIERA, Conjux,
Et liberi hæredeſque
Illa optimo viro, hi Parenti,
Mœſti poſuerunt.
Tu qui tranſis, & hæc legis,
Bonis manibus bene apprecare.
Vix. ann. LXXV. Deſiit hîc vivere
Kal. Quintil. anno Chriſti.
CIↃ. IↃ. XXCIX.

Chriſtophorus ſitus hic Plantinus, Regis Iberi
Typographus; ſed Rex Typographûm ipſe fuit.

CHRISTOPHORUS VLADERACCUS,

Geffenſis, qui Brabantiæ pagus eſt altero à Silva-Ducis lapide, gentis Vladeraccæ dominium, cujus loci Dominum habuit parentem, ex illegitimo tamen toro, unde Ducis-Silvius audire maluit; ex Scholarchâ Amersfortiano Præfectus Scholæ patriæ annis decem, Eloquentiam ibidem annos XL. Ciceronem aſſiduè prælegendo, ſimulque Linguas Græcam atque Hebraïcam, publicè docuit. Scripſit

Epitomen Dialectices Hunnæi. Silvæ-Ducis, apud Schefferum, 8.

Leges Scholæ Ducis-Silviæ. Ibid. apud Turnhautum, 1593. 8.

Enchiridion ſelectarum Precum. Ibid. in 16. 1583.

Polyonyma Ciceroniana. Antverpiæ typis Plantin. 1597. 8.

Selectiſſimas Latini ſermonis Phraſes, ex uno ſoloque Cicerone, belgicè redditas. Ibid. 1586. 8.

Formulas Ciceronianas, Epiſtolis conſcribendis utiles. Ibid.

Marci Accii Plauti Florum libros IV. cum *Scholiis* Ibid. 1597. 12.

Apotheoſin, ſive *Carmen Funebre in Georgii Macropedii obitum*, cui in profeſſione ſucceſſit. Ibid. 1565. 8. apud Guil. Silvium.

Moritur Sylvæ-Ducis anno 1601. Idibus Juliis, in Eccleſia Cathedrali conditus, cum hoc Epitaphio.

Dum docui, vixi: lites cane pejus & angue
Exoſus, pacem da mihi, Chriſte, tuam.
M. CHRISTOPHORUS VLADERACCUS,
Profeſſor Trilinguis X. ann.
Rector Scholæ,
Et XL. annos Lector primarius,
Qui obiit anno CIↃ. IↃ. CI.
Idibus Julii.
Huic viator bene precare.

CHRISTOPHORUS WITTICHIUS,

Germanus, natus anno 1625. in oppido Brigensi inferioris Silesiæ, maximam vitę suæ partem transegit apud Batavos. Ac primo quidem Mathesin anno 1651 in Academia Herbornensi, Philosophiam in Academia Groningana; Theologiamque tum Duysburgi in Clivia, tum anno 1655. Neomagi in Gelria, tum ab anno 1671. in Academia Lugduno-Batava publicè professus est. Obiit ibidem 19. Maii 1687. funebri Oratione laudatus à Jacobo Gronovio. Opera ejus innotuêre sequentia.

Consensus veritatis in Scriptura divina & infallibili revelatæ, cum Veritate Philosophica à Carthesio detectâ. 4. Lugd. Bat. 1682.

Exercitationes Theologicæ, & Oratio de Oraculorum divinorum veritate & gentilium falsitate Ibid. 1682. 4.

Theologia pacifica Lugd. Bat. 1671. cum appendice 1683. & defensione. 4. Amst. 1689.

Causa Spiritûs S. Personæ divinæ, ejusdem cum Patre & Filio essentiæ asserta &c. 4. Leydæ 1678.

Causa Spiritûs S. victrix demonstrata. 8. Lugd. 1682. contra Problema paradoxum de Spiritu S. authore Christophoro Sandio, Ariano.

ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ, *sive Investigatio Epistolæ Pauli ad Romanos.* 4. Lug. 1685.

CHRYSOSTOMUS HENRIQUEZ

Gente Hispanus, studiorum suorum copiosas elucubrationes hausit ac reliquit in Belgio. Natus erat Mantuæ Carpetanorum Nobili Stemmate anno 1594; postque absoluta humaniorum litterarum studia, anno ætatis XIII. nondum completo, Cisterciense Institutum in Abbatia B. M. de Horta (Diœcesis Seguntinæ) amplexus est. Peracto triennali novitiatu, solemnium votorum professionem emisit ibidem, anno ætatis 18. Philosophicis ac Theologicis studiis imbutus in Abbatia Montis-ramorum, inde in Belgium, ad parentum & fratrum instantiam (Bruxellis in aula Alberti Archiducis degentium) à superioribus mittitur.

Mox Bibliothecas Abbatiarum Cisterciensium aliaque antiquitatis monumenta avidè excussit & indefessè; ubi & fertilissimam reperit messem proposito suo accommodam. Hinc anno 1622. titulum Historiographi generalis Congregationis Hispanicæ, Ordinis Cisterciensis obtinuerat, ac paulo pòst S. Theol. Magister & Commissarius generalis Religiosorum Hibernorum ejusdem Instituti renunciatus est: cui & Abbas Morimundensis adjecit titulum Magni Prioris Ordinis Militaris de Calatrava.

Interim Historiographiæ diu noctuque incumbens, diem clausit extremum Lovanii in Collegio Alnensi die 23. Decembris 1632. ætatis suæ (quod vix credes, post lectum librorum ejus Catalogum) anno 38. Professionis 22. Sacerdotii 14. Sepulturæ traditus in Monasterio Vineæ B. M. Cisterciensis Ordinis Lovanii.

Felici successu edidit ex pervetustis Codicibus probatisque Scriptoribus

Menologium Cisterciense, Notationibus illustratum. Fol. Antverp. typis Plantin. 1630.

Adjunxit *Constitutiones, Regulam, & Privilegia Ordinis Cisterciensis, & Congregationum Monasticarum & Militarium, quæ hoc Institutum observant.* Ibid.

Fasciculum SS. Ordinis Cisterciensis. fol. 2. Vol. Bruxellis apud Joann. Pepermans 1623.

Coronas Sacras Ord. Cisterc. Bruxellis apud Meerbekium anno 1624. in 4.

Vitam Joannis Rusbroquii Prioris Viridis Vallis apud Bruxellam. Ibid. 1623.

Solem Cisterciensem in Belgio, item *Arborem Martyrum Ord. Cisterc.* in magno filio patente. Ibidem 1622.

Quinque prudentes Virgines, *seu Vitas B. Beatricis de Nazareth*, *B. Aleydis de Scharenbeca*, *B. Idæ de Nivella*, *B Idæ de Lovanio*; *B. Idæ de Leeuwis.* 8. Antverp. 1630.

Phœnicem reviviscentem; hoc est, *de antiquis Angliæ & modernis Hispaniæ Scriptoribus Ord. Cist.* Bruxellis apud Joannem Meerkeeck, in 4.

Lilia Cistercii libros VI. in tribus Tomis, in quibus vitæ SS. Ord. Cist. Huic Operi cum immortuus esset Author; typographus, qui sub prelo jam habebat, destitit. Cumque postea Balthazar Bellerus Duaci anno 1633. editionem resumpsisset, editis prioribus duobus libris in uno Volimine, ultra progressus non est: adeo ut posteriores quatuor verisimiliter perierint.

Plura alia scripsit, quorum elenchum vide in Bibliotheca Hispanica Nicolai Antonii Tom. I. pag. 194. & in Bibliotheca Scriptorum Cisterc. Caroli de Visch, pag. 65.

CHRYSOSTOMUS SANCTIUS,

Neapolitanus, scripsit ad Comitem Nugarolum,

Epistolum De situ & moribus Hollandiæ. Lovanii apud Theod. Martinum, edente *Martino Dorpio.* Coloniæ cum Historia Batavica *Gerardi Geldenhaurii*, 1541. 4. & alibi cum aliis Bataviæ Illustratæ Scriptoribus. Fuit homo exterus, Italus natione, sed huc referendus, cum nihil ejus exstet præterquam de Hollandia à se lustrata.

CLAUDIUS BRICOURT,

Cameracensis, Canonicus Cathedralis Atrebatensis, *Catechismi Romani Epitomen* versibus Latinis expressit. In Academia Duacena creatus fuit J. U. Doctor die 23 Octobris 1590, ibidem etiam Juris Cæsarei Professor Extraordinarius.

CLAUDIUS DE CARNIN,

Duacensis, Theologus & J. C. ibidem ad D. Petrum Canonicus & Pastor, eruditione, cùm sacrâ tum profanâ, clarus; edidit librum, cui titulus:

Malleus sive Oppugnatio turris Babel; id est Defensio utriusque Politiæ. Duaci, 1624. 8.

Item *De vi & potestate Legum humanarum.* Ibid. 1608. in 4.

CLAUDIUS CHIFFLETIUS,

Burgundio, J. U. D. ac Professor in Academia Dolana, præclarâ Chiffletiorum familiâ oriundus, quæ quot ferme Viros protulit, totidem consecravit Reipublicæ litterariæ ornamenta. Scripsit ipse, magnâ vitæ suæ parte moratus in Belgio,

De Numismate antiquo; qui liber posthumus prodiit Lovanii in 8. 1628, una cum *Ericii Puteani* Tabulis Rei Nummariæ. Idem subjunctus est *Dissertationi de Otthonibus æreis Henrici Thomæ Chiffletii*, 4. Antv. 1656.

De Vita & libris Monobiblion Ammiani Marcellini, 8. Lov. 1627. Rursum prodiit Parisiis anno 1681. cum ejusdem Amm. Marcellini operibus in fol. curante Adriano Valesio.

Status Reipublicæ Romanæ sub Constantino Magno & filiis: extat cum præcedente.

Obiit *Claudius Chiffletius*, annos 1580. (teste P. Niceron Tomo XXV.) annos natus 40.

CLAUDIUS DAUSQUIUS,

Audomaropolitanus, seu, ut ipse scribere amat, Sanct-Omarius, natus

anno 1566. Nonis Decembris, primùm per annos aliquot Societati Jesu adscriptus fuit. Dein anno 1610. Duaci S. Th. Licenciatus, Canonicus in D. Virginis apud Nervios, Ecclesiastes insignis, rarâ græcæ linguæ, omnisque antiquitatis cognitione præditus; unus hausit quidquid in Annalibus fidele, quidquid eruditum apud Grammaticos, quicquid in Poëtis varium; justus hæres veterum litterarum. Quantum rerum, quantum sententiarum; quantum antiquitatis in uno pectore? Ita de *Dausquio*, ejusdem tunc Instituti Sodale, Clarus Bonarscius, sive Carolus Scribanius, Amphitheatri Honoris lib. II. cap. XIII.

In plerisque tamen, verbis usus novè cusis atque insolentioribus, & & sermone pridem desito, duriusculum se facit. Bibliothecam habuit exquisitam, quam Capitulo suo legavit, atque imprimis MS. varia Ejus exstant

Basilii Seleuciensis Episcopi Homiliæ XLV. versæ è Græco, Notisque pereruditis illustratæ, typis Commelinianis, 1604. 8. Extant inter Opera S. Gregorii Thaumaturgi.

Notæ uberes *in Q. Calabri* Παραλειπόμενα, & *Cointhi Smirnæi* Ἰλίου ἅλωσιν, Francof. apud Aubrios, 1614. 8. Est hæc continuatio Librorum Iliadis Homeri; quam cum olim Cardinalis Bessarion in quodam Calabriæ Monasterio invenisset, hinc Authori nomen *Quinti Calabri* adhæsit. Prodierunt iterum hæ Notæ *Claudii Dausquii* anno 1734. Lugd. Batav.

Commentaria in Silium Italicum de bello Punico. Libr. XVII. Parif. 1618. 4.

Scutum duplex, alterum *B. Virg. Aspri-Collensis*; alterum *Justi Lipsii*, adversus Agricolam Thiacum, Scotum. Duaci, 1610. typis J. Bogardi.

S. Pauli Sanctitudo in utero, extra, in solo, in cœlo, libros III. Parif. 1627. in 8.

S. Josephi Sanctificatio extra uterum, seu *Binoctium*, adversus *F. Petrum Marchantium* Minoritam. Lugduni, 1631. 8.

Spongia libelli Audomarensium Minoritarum.

Ascia Conciliabuli Dordraceni. Atrebati 1629. 8.

Antiqui novique Sermonis Latii Orthographia, Tomis II. digesta: in quibus &

Notæ ad Valerii Probi Notas. Tornaci 1632. fol. apud Adr. Quinque. Item fol. Parisiis 1677.

Terra & aqua, seu Terræ fluctuantes juxta Audomaropolim. Ibid. 1633. 4. Item Parif. 1677.

Oratio de D Thomæ Aquinatis Torre, sive castitatis cingulo. Duaci 1635. 4.

Reliquit MSS. *Quæstionum Theologicarum* libros V.

De Arte Poscinummia libros II.

Reliquiæ Linguæ Græcæ ex sacris Auctoribus.

Reliquiæ Linguæ Latinæ ex priscis.

CLAUDIUS DESPRETZ,

Atrebas, Dominus de Queant, & in suprema Artesiæ Curia Advocatus, scripsit, teste Ferreolo Locrio in Catalogo Scriptorum Artesiæ,

Comment. & Quæstiones in libros Metaphysicorum & Etices Aristotelis.

Speculum Vitæ humanæ libris XX.

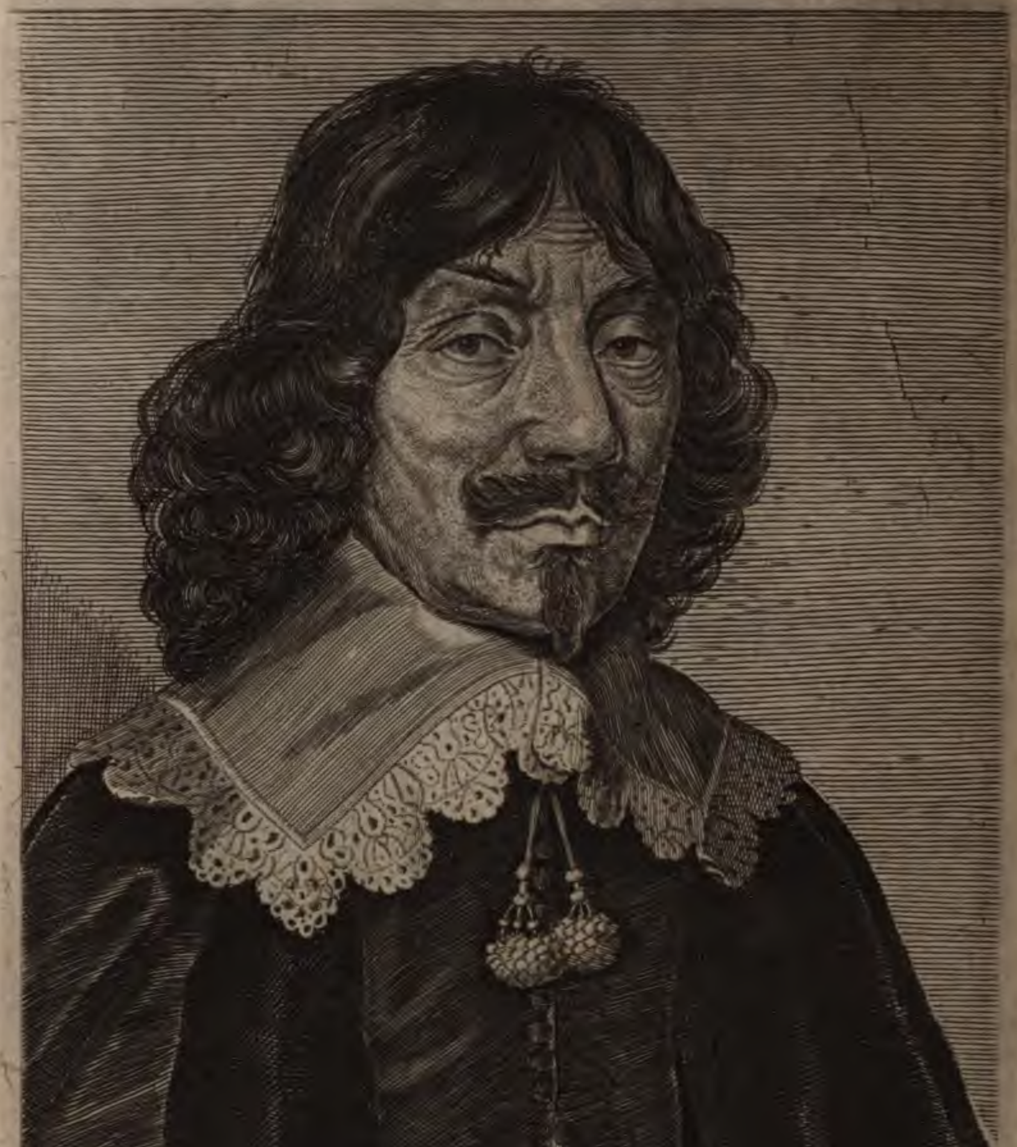
Notas in Lactantium Firmianum de Divinis Institutionibus.

Analecta ad Summam Juris Canonici Henrici de Segusia Card. Hostiensis.

CLAUDIUS DORESMIEUX,

Atrebas, concinnavit librum cui titulus

Bibliographus Belgicus, seu librorum Index, qui in Regiis, maximè Catholicis Belgii Provinciis, anno 1640. novi, vel emen-

CLAVDIVS·SALMASIVS
Boulonnois fe

emendatiores vel auctiores prodierunt, in 4. Classis I. Insulis apud Toss. le Clerc 1641. Classis II. & III. Bruxellis in 4. apud Joann. Mommart.

CLAUDIUS SALMASIUS,

Vernaculè SAUMAISE, magnum olim Academiæ Lugduno-Batavæ decus ac ornamentum, potest eâ ratione Eruditioribus Belgis, tametsi natione Gallus, accenseri.

Divionensem quidem se scripsit: sed in suburbano avi sui, quod prope Semurium visitur in Alexio Balivatu, in Burgundia natus est anno 1596, è familiâ jam à sœculis illustri: patre Benigno, loci de Saumaise-le-Duc Toparchâ, in supremo Burgundionum Senatu Consiliario, viro probè Catholico: matre Elisabethâ Virotte Guilielmi in eâdem Curia Senatoris filiâ, Calvinianis erroribus imbutâ. Hæc filio suo ab annis teneris idem virus instillavit, inscio tamen patre ac reluctante: qui tandem octuagenarius anno 1640, Fideique avitæ semper tenax obiit, filio in sua hæresi persistente.

Salmasium adhuc juvenem Josephus Scaliger & Isaacus Casaubonus admirati; imo professi sunt, se à litterarum ejus lectione semper doctiores discedere. Cum vix XIV. annorum esset, Nilum & Barlaamum Schismaticos de Primatu Papæ recensuit. Decimo quinto anno Florum edidit, unà cum Notis, & Joanni Grutero dedicavit. Hæc scripta pòst alia secuta sunt, quæ omnia enumerare difficile foret.

In Academia Parisiensi græcis latinisque litteris ad stuporem eruditus, ad Heidelbergensem in Palatinatu concessit, ubi & Jura didicit, quæ Dionysius Gothofredus & Janus Gruterus, viri celebres hîc profitebantur, & eorum favore Bibliothecam illic exquisitissimam perlustravit. Inde reversus in Galliam, doctissimorum virorum amicitiam sibi conciliavit: sed & contra Sirmondum & Petavium S. J. Theologos, longè ipso doctiores, bellum litterale gessit.

A Venetis multis aureorum millibus promissis invitatus est, ut ter tantum in anno in Academia Paduana publicè prælegeret: quod modestè recusavit, uti & oblatam in Oxoniensi apud Anglos Academia Professionem. A Curatoribus Universitatis Lugduno-Batavæ anno 1631. dignus æstimatus est, ut *Josephi Scaligeri* locum, licet longo post intervallo, impleret. Hîc itaque sedem laremque fixit, unà cum conjuge Anna Mercier, filia Josiæ Merceri de Bordes, Gryniaci apud Gallos Toparchæ: atque in actibus publicis locus ante omnes Professores, immediatè post ipsum Magistratum Urbis, decretus ei fuit. Quin & aulam Auriaci Principis, quæ in civitate Leydensi ampla est & augusta, singulari liberalitate, quoad viveret, anno 1643. illi & familiæ ejus inhabitandam concessit idem Senatus: non tamen absque multorum invidiâ.

Holmiam à Christina Suecorum Regina invitatus, honorificèque receptus est: quæ & duorum filiorum Salmasii, defuncto patre, specialem curam habere voluit. In Galliam à Ludovico XIII. Rege & à Cardinale Richelio revocatus, anno 1641, induci tamen haud potuit, ut suum apud Batavos domicilium derelinqueret, quantumvis ei Diplomate Regio promissum fuisset annuum sex mille florenorum honorarium: contentus hoc publico affectûs Regii testimonio, quo eum, licet absentem, Equestri Ordine donavit, & in sanctioris sui Consilii ordinem cooptavit.

Magnifica sane variorum Acatholicorum judicia de Salmasio proferuntur: apud quos reputatur in omni

Litterarum genere excultissimus, ac sine controversiâ summis œvi sui Viris œquiparandus: ita ut unus ille homo (ipsis garrientibus) esset Theologus doctissimus, solertissimus Jurisconsultus, exquisitissimus Medicus, Philosophus subtilissimus, admirabilis Philologus, ac Polyhistor, in antiquis scriptoribus atque antiquitatibus versatissimus. Hugoni Grotio audiebat:

Optimus interpres veteris Salmasius œvi.

Linguarum notitiæ adeo avidus erat, ut Arabicam, Ægyptiacam, Persicam, Chinicam & Indicam, cæteris Europæis quas antea callebat, adjungere non dubitaverit. Verumtamen acquisitâ meritis superbiâ, factus est immodicus æstimator sui, aliorumque contemptor, omnisque scientiæ, cujus ipse Author non esset, inimicus. Nemini suorum temporum litterato pepercit: nemo omnium qui tunc claruerunt, virulentum ejus dentem evasit. (*Ita de Salmasio Nic. Heinsius aliique plures notarunt.*) Hinc multa ejus scripta (sic enim jusserat) post mortem ab uxore combusta sunt, quod in iis durius in viros doctos invectus fuisset. A Venerabili Joanne Bona S. R. E. Cardinale non immerito dictus est *Ecclesiæ Romanæ hostis infensissimus, hæreticus pestulentissimus, vir loquax & mordax, &c.*

Ægrotantem conjugem ad aquas Spadanas comitatus, cœpit & ipse arthritide, quam febricula comitabatur, laborare. Cumque medicorum consilio potionem sumpsisset, ex eâ contra naturalem ejus dispositionem operante extinguitur Spadæ die 3. Septembris 1652. ætatis anno 58. Corpus ad majorem Ecclesiam Mosæ-Trajectinam translatum, ibique humatum fuit.

Vitam ejus admodum prolixam *Antonius Clementius* Ziriczæus, Calvinianus Minister, Epistolis Salmasianis præfixit: inque ejus funere coram consessu Academico Lugdunensi Orationem habuit *Adolphus Vorstius*, Med. Doctor, qui eum *Principem Eruditorum* indigitavit.

Opera ejus omnia Romæ Decreto S. Congregationis Indicis, die 18. Decembris 1646. prohibita fuêre, quorum Catalogus, ab eodem *Ant. Clementio* collectus pag. LXIV. Prologi de Vita Salmasii, hic est.

De Primatu Papæ, cum Apparatu: cui accessêre *Nili & Barlaami de eodem Primatu Tractatus*. Heidelbergæ 1608. & Lugd. Bat. 1645.

L. Annæus Florus, cum Commentariis. Heidelbergæ apud Commel. 1619. item cum plenioribus animadversionibus Lugd. Bat. apud Wyngaerde 1648. apud Elsevir. 1655. & in editione Joannis Georgii Grævii Amstelod. 1692.

Explicatio duarum Inscriptionum veterum, Herodis Attici Rhetoris & Regillæ conjugis honori positarum. Item *Notæ ad Dosiadæ Aras, Simmii Rhodii ovum, alas & securim, & ad fistulam Theocriti.* 4. Lutetiæ per Hier. Drovat 1659.

Epistola de Regionibus & Ecclesiis suburbicariis. Parisiis 1619.

Notæ in Historiæ Augustæ Scriptores sex, qui post Suetonium scripsêre. Ibid. 1620.

Eucharisticon Jac. Sirmondo S. J. pro adventoria, de Regionibus & Ecclesiis suburbicariis. 4. Paris. 1621.

Q. Sept. Florentii Tertulliani liber de Pallio, Notis illustratus. Paris. 1622. & Lugd. Bat. 1656.

Plinianæ Exercitationes in C. Julii Solini Poly-Histora. Item C. Julii Polyhistor, ex veteribus libris emendatus. Paris. 1629. Item Ultraj. 1689. in fol. dum huic Editioni accesserunt *Exercitationes de Homonymis Hilos Jarricæ*, nunquam antehac editæ, ut & *de Manna & saccaro.*

Lucius Ampelius. Lugd. Bat. apud Elzevir 1638. & rursus 1655.

Tractatus de Usuris. ibid. 1638. Has licitas esse, nullamque in mutuo fieri alienationem, contra communem Theologorum sententiam, existimabat Salmasius.

Annotationes ad pervigilium Veneris. Lugd. Bat.

De modo Usurarum. Lugd. Bat. apud Elzevir. 1639.

Dissertatio de fœnore Trapezitico. Lugd. apud le Maire 1640.

Diatriba de Mutui Alienatione, sub ficto nomine Alexii à Messalia, contra Coprianum. Ibid. 1640.

Commentarius in Epictetum & Simplicium. Ibid. eodem anno.

Tabula Cebetis, cum Prolegomenis. Ibid.

Notæ ad Achillem Tatium. Ibid.

Interpretatio Hyppocratæi Aphorismi LXXIX. Sect. IV. de Calculo, cum Epistolis 2 contra Beverovicium. Lugd. Bat. 1640. in 8.

Responsio ad Epistolam Joannis Cloppenburgii Theologi. Eodem anno.

Brevis confutatio Notarum in Dissertationem de Trapezitis, larvati ejusdam Theologi. Lugd. per Jo. Maire 1640. 8.

Dissertatio (sub nomine Wallonis Messalini) *de Episcopis & Presbyteris*, contra Dionysium Petavium S.J. Theol. Ibid 1641. in 8.

Commentarius de Lingua Hellenistica, & origine ac Dialectis Græcæ Linguæ. Ibid. apud Elzevir. 1643. in 8.

Funus Linguæ Hellenisticæ, & ejusdem Ossilegium. Ibid. apud Maire 1643. 8.

Epistola ad Menagium, de Herode Infanticida. Parisiis 1644.

Dialogus de Cæsarie Virorum, & mulierum Coma, 1644.

Arnobii Textus emendatus. Lugd. Bat. 1645.

Miscellæ Defensiones de variis Observationibus & emendationibus ad Jus Aiticum & Romanum. Lugd. Bat. 1645. in 8.

Confutatio Disputationis Joannis Wissembachii de Mutuo. Ibid. anno eodem.

Elenchus Echteseos de Mutuo, & Jurisprudentiæ methodicæ partitionibus elementariis Joannis Otthonis Thabor. Lugd. Bat. apud Maire 1645.

Item contra Caroli Fabrotti Epistolam de Mutuo. Ibid.

Epistola ad J. Pacium (sub nomine Simplicii Verini) *de libro posthumo Hugonis Grotii*. Ibid 1646.

De Transsubstantiatione (sub nomine Simplicii Verini) *contra Grotium*. Hagiopoli per Theodorum Eudoxium 1646.

Epistolæ ad Th. Bartholinum de Cruce. 1646.

Tractatus de subscribendis Testamentis, & Annulis Antiquorum: sive *Specimen Confutationis Animadversionum Des. Heraldi*. Lugd. Bat. apud Elzevir. 1648.

De annis climactericis, & antiqua Astrologia, Diatribæ. Ibid. eodem anno.

Defensio Regia pro Carolo I. ad Carolum II. Angliæ Reges: septies & amplius recusa. 4. Parisiis 1650.

De Re militari Romanorum. Lugd. apud Elzevir 1657. in 4. Extat etiam in Thesauro Grævii Tomo X.

De Calceo. Extat cum Nigronio de caliga veterum, pag. 151.

Epistolarum Salmasii CXXV. liber unus; cui accedunt de laudibus & vita ejusdem Prolegomena; accurante Antonio Clementio, Ziriczeo: qui & ibidem pag. LXXII. recenset Catalogum librorum MSS. quos Salmasius magno numero ad editionem paraverat, & plures dein aliis libris inserti fuêre, alii vero extant in Bibliotheca Academiæ Lugduno-Batavæ.

CLAUDIUS MAILLARD,

Societatis Jesu Sacerdos; obiit 1655. Lipsium imitatus, edidit gallicè

Historiam B. M. V. Hallensis. 8. Bruxellis 1631. Item Parisiis 1651.

CLAUDIUS DU VIVIER,

Ordinis FF. Minimorum, Pontisarensis Gallus, diuturnâ in Belgio commoratione nostratibus accensendus, apud quos Provinciam S. Francisci de Paula fundavit, eique tertiùm utiliter præfuit, prout & ante Provinciam Parisiensem secundò rexerat. In SS. Scripturis eruditus, Alberti & Isabellæ Principum Belgii Ecclesiastes plane incomparabilis, XXXIII. annorum cursu singulis diebus per Adventûs & Quadragesimę tempora, tum in Gallia, tum in Belgio emenso, in Leodiensi Conventu, die 7. Augusti 1630. obdormivit in Domino, ætatis anno 62. professionis 45, relictâ sanctitatis opinione; ob quam etiam inter viros illustres annumeratur in Saussaii Martyrologio Gallicano.

Gallicè edidit in 8. stylo eleganti, *Vitam & Miracula S. Francisci de Paula, Ordinis FF. Minimorum Institutoris*, Duaci apud Bellerum 1622.

CLEMENS PRUS,

Duacenus, Ordinis FF. Minimorum S. Francisci de Paula, Concionator & Confessarius, publicavit gallicè *Theatrum tragicum, in quo Christus Dominus exhibetur ut Sponsus Sanguinum, moriens pro salute hominum.* 4. *Duaci.* 1651.

COELESTINUS A S. LUDUINA,

Aliàs PETRUS GOLIUS, Batavo-Lugdunensis, celebris viri *Jacobi Golii* (de quo infra) germanus frater, Carmelita Discalceatus, Vir verè Apostolicus, sacrarum linguarum imprimis peritus, Missionarii munus Aleppi in Syria, aliisque Terræ Sanctæ locis, nec non in Indiis Orientalibus cum laude exercuit. Conventum Ordini suo in Monte Libano erexit, ac in eo Venerabilem Dei Servum *Franciscum de Chateuil*, Gallum, excepit; in notoriâ illic sanctitatis opinione defunctum anno 1644. ipso S. Pentecostes die. Orationem ejus funebrem P. Cœlestinus arabicè declamavit.

Unus fuit ex iis, quos *Sergius Risius*, Archiepiscopus Damascenus, Maronita, potissimum consuluit pro editione Bibliorum Arabicorum, Romæ anno 1671. jussu & typis S. Congregationis de Propaganda Fide editorum.

Ad Missiones Orientales FF. Carmelitarum missus â Præposito Generali, Suratæ vivere desiit, virtutibus ac zelo salutis animarum clarus.

Ex latino in arabicum idioma transtulit pium *Thomæ à Kempis de Imitatione* Christi librum, qui eo idiomate fuit editus Romæ, typis de Propaganda Fide.

Vertit etiam arabicè *Vitam S. M. Theresiæ.*

Ex arabico latinum fecit volumen continens *plurimas Parabolas ac Sententias authorum Arabicorum.*

Pratum Solitarii & consolationem Anachoritæ, opus de virtutibus, à 500 retro annis à Monacho quodam Ægyptio scriptum.

Volumen Alchorani.

De præcipuis controversiis inter Catholicos & hæreticos Orientis.

Sermones aliquot in Euangelia.

Sermonem Historicum S. Gregorii Decapolitæ.

Pios aliquot alios Libellos:

Initia Missionis PP. Carmelitarum, in Monte Libano, Italicè. Ita habet R. P. Martialis à S. Joanne in Bibliotheca Scriptorum Ordinis sui, editâ Burdigalæ anno 1730.

CONRADUS,

Gente Suevus, Episcopus Ultrajectensis XXII. anno 1075. electus,

plura bona Ecclesię suæ donavit, novamque Ecclesiam in D. Virginis honorem Trajecti condidit, unà cum Collegio XXX. Canonicorum, dotavitque sumptibus Henrici IV. Imp. cujus partes tutatus est, ideoque Schismaticus audiit. Anno 1099. die 14. Aprilis, insidiis cujusdam Frisii interemptus fuit. Sepultus in Ecclesia, quam ipse fundaverat.

Plura vide in Batavia sacra Heussenii, pag. 134. atque imprimis testimonium D. *Lamberti Vander Burch* hujus Ecclesiæ Decani piissimi, qui ossa Conradi Præsulis, impiorum hominum manibus dispersa, anno 1592. recollegit, & loco honorifico reposuit.

Putatur hic Præsul à quibusdam Author *Apologiæ de Unitate Ecclesiæ conservanda, & schismate inter Henricum* IV. *Imperat. ac Gregorium* VII. *Pont. Max.* Quidam verò *Venerico* Vercellensi Episcopo, alii *Walramo* Naumbergensi adscribunt. Eruit eam è Bibliotheca Fuldensi Marquardus Freherus; legiturque Tomo I. Rerum Germanicarum.

Lectus quoque fuit Ultrajecti *Ordo Conradi Episcopi Trajectensis, Fundatoris Ecclesiæ* B. MARIÆ &c.

CONRADUS GOCLENIUS,

Mengerichusanus, Westphalus, Canonicus B. M. V. Antverpiensis, Lovanii perpetuò vixit, & vivere desiit. Primus in Collegio Trilingui, ab *Hieronymo Buslidio*, Mechliniensis Ecclesiæ Canonico, noviter erecto, ab anno 1520. Linguæ Latinæ docendæ Provinciam sustinuit; ut meritò & in hoc Scriptorum Belgicorum censu locum habeat. Familiarissimè *Goclenio* usus fuit *Desid. Erasmus*, qui à judicio, doctrinâ, industriâ, morumque comitate amicum suum non uno loco deprædicavit. Leguntur *Goclenii*

Notæ perbreves *in Officia Ciceronis*, ut titulus loquitur, Basil. 4.

Lucani Poëtæ Opera ab eo recensita. Ibid. 4.

Elenchus Lucubrationum Desid Erasmi versu elegiaco.

Denique *Luciani Hermotimus*, seu *de Sectis Philosophorum* Dialogus, è Græco Latinè versus, ac Thomæ Moro inscriptus. Lovanii, typis Theodorici Martini, 1522. 4.

Obiit anno 1539. die 25. Januarii, sepultus in Æde D. Petro sacra, sub hoc Epitaphio.

CONRADO GOCLENIO,
Mengerichusano,
Liberalium Artium,
Trilinguisque Collegii Latino
Professori facundiss.
Ac Conservatori optimo,
Nec non Canonico Antverpiensi,
Amici poss.
Obiit ipso die Conversionis S. Pauli
Sub horam primam pomeridianam
Anno à Christo nato CIↃ. IↃ. XXXIX.
VIII. Kal. Febr.

Conradus jacet hic Goclenius; alter Erasmus
Ingenio, linguâ, moribus atque fide.
Hunc lugete virum græcæ charites que latinæ,
Et decus amissum Buslidiana Domus.
Ille Scholarum auxit pomeria lata Lovani,
Traxit eo omnigenûm millia multa virûm.
Immatura quidem rapuit te Parca disertum,
Vix dum condideras integra lustra decem.
Præmia sed voluit Christus tibi digna labore,
Et festinatas reddere delitias.

CONRADUS VECCRIUS,

Aliàs VEGERIUS (nam & hoc modo nomen ejus expressum extat) Luxemburgensis, Carolo V. Imp. à Secretis, vir non minûs gnarus politè, bellè, graphicè excepta notare, quàm ex tempore concepta benè, ornatè, copiosè dicere, scripsit

De Vita & Gestis Henrici VII. Imp. libellum, excusum Haganoæ 1531. Bas. 1541. & Francof. 1584. fol. inter Scriptores rerum Germanicarum à Justo Reubero editos.

Item *Orationem Funebrem Adriani VI. Pont. Max* (cujus inter clientes totis xv. annis vixit) Romæ anno 1523. in S. R. E. Cardinalium consessu habitam, & Coloniæ editam apud Conr. Cæsarium, in 4.

CONRADUS ZUTPHANIUS,

Ab Achtevelt, scripsit carmine *De Fallacia Mulierum* libros IV. in 8. excusos.

Triumphos Caroli V. hoc est versu, heroïco sive Caroleio (ut ipse vocat) victorias ejus omnes & res feliciter gestas celebravit, ediditque anno 1561. sub nomine *Pasquilli Meri*, *Germanici*, *Apostolici*. Sed nomen ipse suum exprimit sub finem Epistolæ nuncupatoriæ ad Maximil. Morillonium. Videturque in frontispicio ideo nomen mutasse, quia in Poëmate illo falsè perstringit eos Germaniæ Principes, qui adversus *Carolum V.* tum bellum gerebant.

Chronicon Geldriæ, item versibus; quo & res ejusdem *Caroli V.* est compluxus, anno 1562. editum.

CONSTANTINUS L'EMPERUR,

Ab Oppyck, Batavus, filius *Joannis l'Empereur ab Oppyck*, quondam Brielæ & Hagæ-Comitum Ministri Calviniani (anno 1635. vitâ functi) & Abigaëlis Thysiæ; ipse verò Theologiam primò professus in Academia Geldro-Hardervicana, tum in Frisio-Franekerana, inde ad Lugduno-Batavam evocatus est. Ac primò quidem constitutus est anno 1618. Linguarum Hebraïcæ Chaldaïcæque Professor publicus, postmodum etiam Controversiarum Judaïcarum. Academiæ Rector anno 1638, ac tandem Theologiæ Professor à die 21. Martii 1647. sed anno vixdum exacto, maturæ debitum solvit mense Junio 1648. pro funere laudatus à *Jacobo Triglandio*, Doctore Theologo. Hæc sunt quæ edidit

Commentarius ad Codicem Babylonicum, seu Tractatum Thalmudicum Middoch seu mensurarum, de mensuris Templi; in quo varia S. Scripturæ loca explicantur. 4. Lugd. Bat. 1630.

Versio & Notæ ad Paraphrasin Josephi Jachiadæ in Danielem. Amstelodami 1633. in 4.

Itinerarium D. Benjaminis, hebraïcè & latinè Lugd. Bat. in 8.

Moysis Kimchi Grammatica Chaldaïca. Ibid. 8.

Confutatio Abarbanelis & Alscheichi in Caput LIII. Isaïæ. Ibidem 1631. in 8. item Franekeræ 1685.

Commentarius in Tractatum Thalmudicum, qui dicitur Porta, de Legibus Hebræorum Forensibus, Hebraïcè & Latinè 4. Ibidem 1637. apud Elzevirios.

Commentarius ad Bertramum de Republica Hebræorum. 8. Lugd. 1641.

CONSTANTINUS HUGENIUS,

Hagiensis Batavus, patre matreque natus Brabantis, Eques ac Zuylechemii Toparcha, Principi Arausionensi à Consiliis ac Secretis, variæ vir eruditionis, variarumque linguarum cognitione in primis excellens, edidit

Otiorum libros IV. id est Poëmata varii stili & argumenti, latino, italico, gallico & patrio idiomate. Hagæ-Comitis, 1625. 4.

De usu & abusu organi libros II. linguâ vulgari.

Obiit plenus dierum anno 1687, ætatis suæ 90.

Ejusdem in fingendis exprimendisque per ectypas imagines vultibus studium atque elegantiam celebrat elegans Poëta Caspar Barlæus, cujus extat in effigiem *Caroli V Cæs ab Hugenio* metallo donatam Epigramma. Filium reliquit *Christianum Hugenium*, Philosophum suo ævo clarissimum, de quo plura inferius, Parte II.

CORNELIA ADRICHOMIA,

Arnoldi Filia, Batava, Monialis velata Ord. D. Augustini Bevcrowici in Diœcesi Harlem., Nobilitate & sacræ Poësios studiis longè clarissima, *Psalmos Davidicos* carmine reddidit, aliaque pia scripsit poëmata; cujus eruditum ingenium admirati sunt *Jacobus Faber* Stapulensis, & *Cornelius Musius*, Sacerdos Delphensis & Martyr.

Hoc sibi ipsa scripsit Epitaphium, teste Swertio in Athenis Belg.

Corpus humo, superis animam CORNELIA *condo*,
Pulverulenta caro vermibus esca datur.
Non lacrimas, non singultus tristesve querelas,
Sed Christo oblatas jam precor umbra preces.

CORNELIUS ADRIANI,

Vulgari sub nomine *Fratris Cornelii* notissimus, Dordracenus, Ordinis FF. Minorum Theologus & Ecclesiastes, vir singularis cùm eruditionis tum eloquentiæ, trium sacrarum Linguarum callentissimus, quas & Brugis Flandrorum publicè docuit. Populum Brugensem annis continuis XXX. divini verbi suavissimo pavit alimento, interque frementium Hæreticorum calumnias, libellorumque ludibria, semper constans & invictus, verus Brugensium Apostolus, Religiosis omnibus causâ Fidei proscriptis, plenus dierum ac meritorum obiit anno 1581. pridie Idus Julii, annos natus LX.

Scripta ejus à morte impudicis salibus, dicteriis, ac meris sycophantiis inspersa, maligna hæresis vitiavit, & in ludibrium viri optimi & innocentissimi edidit, teste Sandero. Ipsa Em. Meterani in Historia Belg. ad annum 1578. conglomerata in P. Cornelium dicteria mendaciaque, abundè testantur implacabile Novatorum odium.

Lectæ pridem fuerunt *Conciones* ejus doctissimæ, & *Tractatus de VII. Sacramentis.* Priores ab annis paucis vernaculè editæ fuêre in Hollandia: sed nullatenus genuinæ.

In Templo FF. Recollectorum Brugensium positum ei fuit hoc Epitaphium.

D. O. M.

„ Rev. Patri Fr. Cornelio Adriani
„ Dordraceno, hujus aliquando Cœ-
„ nobii ante Provinciæ vastitatem to-
„ to Belgio splendidissimi amplissimi-
„ que Gardiano vigilantissimo, & Sa-
„ cræ Theologiæ Interpreti facundis-
„ simo, Viro incomparabilis tum eru-
„ ditionis, tum eloquentiæ, trium-
„ que Linguarum, quæ sacræ sunt,
„ & dicuntur, callentissimo.

„ Qui annis continuis triginta po-
„ pulum Brugensem incredibili cum
„ gratia, fructu, atque utilitate, di-
„ vini verbi suavissimo pavit alimonio,
„ sementem vere spargens Evangeli-
„ cam; tantâque contentione ziza-
„ nia è malignorum spirituum fibris
„ evellens, ut verus Brugensium Apo-
„ stolus, splendor, decus, & orna-
„ mentum Christianæ Reipublicæ, Ca-
„ tholicæ, Orthodoxæ, Romanæ
„ fidei propugnator acerrimus, nec
„ secus quam alter Athanasius validis-
„ simus hæreticorum malleus dici po-
„ tuerit. Quique inter varias hujus
„ exulceratissimi seculi calamitates,
„ inter innumeras hæreticorum calum-
„ nias, inter obstrigillantium syco-

„ phantarum caninos insultus, libellorumque famosa ludibria, tam invictam semper animi moderationem tenuit, ut nullis unquam vel hostium fidei oppugnationibus, vel rerum adversarum procellis potuerit convelli. Qui denique in hoc D. Francisci Instituto annis fuit quadraginta, summa cum probitate vitæ, eruditionis gloriâ, Religionis zelo flagrantissimo, optimè de hac Civitate, tam in Theologica Professione publice, quam in perpetuis indefessisque ad populum concionibus ad mortem usque promeritus fuit. Laborumque suorum tandem aliquando amplam mercedem verissimus fidelissimusque Christi Confessor percepit, piis omnibus ingens sui desiderium relinquens. Hoc amoris & observantiæ testimonium ac monumentum, Patri opt. ejusdem Ordinis Fratres posuerunt anno à partu Virginis gloriosę CIↃ. IↃ. LXXXI. pridie Id. Jul. Ejusque mortui effigiem Fr. Franciscus Everardus hujus loci Gardianus, qui viventem unicè semper colebat, sinceræ dilectionis ergo in hoc templo, pro rerum pręsentium facultate restaurato, appendi curavit.

Ejusdem aliud Epitaphium in Xenodochio S. Joannis ad cornu summi altaris.

Ecquis in obscuro latitans, dic parva tabella,
Tumulo hic repostus conditur?
Quis fugiens adeo est & famæ, & lucis, & auræ,
Umbris ut hic velit obrui?
Tune Pater celebri condigno ex marmore crypta
Hic Dordracene recubas?
Quem tam facundæ decoravit gratia linguæ,
Monita Salutis cum dares,
Ut tua fama volet totum vulgata per orbem,
Stridente quamvis Zoilo.
Sed quia Seraphici placuit pia semita Patris,
Placuit sepulchrum ignobile.
Nam tituli & Pario excisæ de marmore tumbæ
Ætate longâ intercidunt.
Virtus sola viget vivitque æterna, nec ævo
Labente longo extinguitur.
Hæc jam te æquavit Superis, cæloque locavit
Sertis decorum fulgidis.
Quid juvat ignoto hunc igitur requiescere busto,
Qui mente cælo vixerit?

Aliud ad FF. Minores Brugis.

D. O. M.
Reverendis Parribus
V. P. F. CORNELIO DORDRACENO
Et P. FRANCISCO EVERHARDI
Hujus Cœnobii Franciscani
Guardianis dignissimis,
Concionatoribus celeberrimis,
Hæreticorum malleis,
Catholicorum propugnatoribus;
Quorum posterior hic mortuus
Et sepultus anno 1589. 5. Novembris,
Prior turbulento tempore, anno salutis
Humanæ 1581. 14. Julii
In Nosocomio S. Joannis
Sepulturæ locum, Catholicorum
Operâ obtinuit:
Sed ejus ossa huc transtulit,
P. JOANNES VANDER STRAETEN
Itidem Guardianus,
Peregrinus Jerosolymitanus
Ac Montis Sinay, anno 1615. 5. Maii,
Alterâ die Consecrationis hujus novi
Templi, quibus & hunc lapidem posuit;
Anno 1616. his associetatus R. I. P.

CORNELIUS AMERSFORCIUS,

Ordinis Canonicorum Regularium S. Augustini Cœnobii Amersfordiani, vivebat anno 1540. Habuit *Orationem* elegantem, *in sui Ordinis Capitulo*

Capitulo Generali. Legitur apud Regulares Tungrenses.

CORNELIUS AURELIUS,

Gaudanus (hanc enim patriam cognomine suo adumbravit) cognomento Lopsen (ut patet ex epistola ejusdem ad Joannem Berium Gymnasiarcham Roterodamensem, præfixâ Farragini sordidorum Verborum Cornelii Croci) Canonicus Regularis S. Augustini in Hemsdonc, territorii Dordracensis, ejusdem cùm Desiderio Erasmo instituti, atque adeò præceptor & institutor fuit: Historiæ ac Poëtices gloriâ ita celebris, ut nihil tale ambienti Maximilianus Imp. per Oratorem suum Stephanum de Cracovia laurum Apollineam miserit, uti ipse Epistolâ ad Joannem Hemstedium scriptum reliquit. Scripsit verò

Defensionem Gloriæ Batavinæ, uti & *Elucidarium variarum Quæstionum super Batavina regione & differentia.*

Diadema Imperatorium, sive De officio boni Imperatoris. Lugd. Batavor. 1586. 8. Raphelingii typis, edente *Bon. Vulcanio.*

De gloria & miseria septem Artium liberalium lib. I.

Prognosticon, sive *Caroli V. Cæs. Præconia*, versu elegiaco.

Prosopopæia Phrisiæ, de egregiis illustris D. de Wassenair facinoribus, ad N. D. Joannem de Wassenair. Extat MSS. in Bibliotheca Academiæ Lugduno-Batavæ.

Querimoniam Pacis, similiter versu elegiaco.

De B. Virg. Deiparæ doloribus Odarum librum. MS. apud Marcum Zuerium, Leidæ.

De S. Cornelio, Pont. & Martyre, de *SS. Martino* & *Nicolao.*

De Hollandiæ illustribus Viris & Locis.

Orationum libros II. & *Epistolas* varias &c. MSS. in Bibliotheca Lugduno-Batava.

Claruit, ut apparet, anno 1500. familiaris *Guilielmo Hedæ*, *Alardo Amstelodamo*, & *Reinero Snoio*, aliisque doctrinâ tum celebribus.

Ejus ad Erasmum Epistolæ plures, & responsoriæ Erasmi, extant in Appendice Erasmi Epist. CCCCVII. & sequentibus.

Adscribitur huic Authori, *Apocalypsis, sive visio mirabilis de Miserabili statu Matris Ecclesiæ, & de summa spe ejus reparandæ ex inopinata promotione Hadriani VI. in summum Pontificem.* Quod opus MSS. Bibliothecæ Academiæ Lugduno Batavæ olim legatum à Bonaventura Vulcanio, illic latuit usque ad ann. 1727. quo Gaspar Burmannus J. U. D. Analectis suis de Adriano VI. id inseruit.

CORNELIUS BAERSDORP,

Goesanus, Zelandus, Eques & Medicus cubicularius Caroli V. Imp. è Galeni traditionibus scripsit

Methodum universæ Artis Medicæ, in in partes V. dissectam. Brugis, 1538. fol. typis Huberti Croci.

Obiit Brugis anno 1565. ibique sepulturam delegit in Ecclesia Cathedrali S. Donatiani; cæruleoque lapidi ære quondam obducto insculptum legitur hodiedum hoc illius Epitaphium

„ *Cy gist Messire Cornille de Baersdorp,*
„ *Chevalier, en son vivant Conseiller &*
„ *Archi-Medecin du feu Empereur Char-*
„ *les V. & de Madame Leonore Reyne*
„ *de France & de Marie Reyne de Hon-*
„ *grie, qui mourut le 24. de Novembre*
„ *en l'an 1565. Et Dame Anne de Mos-*
„ *scheroen sa compagne, laquelle trèspas-*
„ *sa le . . . . . .*

CORNELIUS BALBIANUS,

Flander, Medicus, in Italia vixit, edi-ditque italico sermone ;

Speculum Chimicum. Romæ 1629. 9. typis Lud. Grugnani.

CORNELIUS BARTHOLOMÆI,

Brugensis, Canonicus Regularis Ordinis S. Augustini in Abbatia Eechautana, ibique S. T. Professor circa annum 1650. Pro præcedentia Ordinis sui ante Cistercienses, ac signanter in favorem Eechautanæ Abbatiæ ante Dunensem in eadem Civitate Brugensi, edidit librum sequentem ; in quo simul agit de Origine Abbatiæ Eechautanæ, nec non Sanctimonialium Trudonensium Brugis, deque aliis multis rebus historicis.

Pondus Sanctuarii : quo explorata, leviora ostenduntur, quæ continet libra Joannis Caramuelis Lobcowitsii S.T.D. pro Cisterciensium & aliorum omnium Benedictinorum, respectu Aroasiensium ac reliquorum Canonicorum præcedentia 4. Brugis apud Kerckhove 1651.

Insuper *Prophetiam Eechoutanam scriptam circa annum* 1400. *ab Abbate Lubberto Hautschilt*, elucidavit, atque ad calamitates Flandriæ & bellum quadragenarium (nimirum ab anno 1568. ad 1608.) ipse Cornelius Bartholomæi Commentator applicuit. Quem librum dein abbreviatum prelo paratum reddidit *D. Augustinus Blomme*, Canonicus Regularis Eechoutanus. Extat ibidem MSS.

CORNELIUS BATTUS,

Veriensis, Zelandus, claruit anno 1498, Medicus urbis & Republicæ Veriensis, nec non Adolphi à Burgundia Annæ Borsaliæ filii, morum instructor. Edidit

Cosmographiam, Belgico idiomate, 1512.

CORNELIUS A BEECK,

Canonicus Regularis in Monasterio Divisionis Apostolorum Ultrajecti, & ibidem Prior, scripsit

Chronicon sui Monasterii : in quo multa de interdicto Ultrajectinorum & absolutione per Nic. Card. Cusanum.

Orationem contra Proprietarios, cujus initium : *Fera pessima devoravit &c.*

Tractatum de Visitationibus Monasteriorum Incipit : *Vinea Domini Domus Israel.* Legitur MS. Ultrajecti.

CORNELIUS BLOCCHIUS,

Sive Blockius, Hagæ-Comitanus, J. U. Licent. sæculi pertæsus sese Canonicis Regularibus adjunxit Ultrajecti, & Prioris munus suscepit anno 1532. obiitque Nonis Decembrib. an. 1553. Edidit

Tractatum de Simonia Religiosorum, excusum Ultrajecti, cum Constitutionibus Capituli Windesemensis, anno 1553.

Item *Sermonem de Proprietatibus Religiosorum*, ibid. excusum, & Lovanii 1565. Verùm falsò ibi nomen *Joannis Costerii* præfixum. An non forte Blocchius hic idem cum Corn. Beeckio, de quo supra ?

CORNELIUS A BREDA,

Bruxellensis, Vir Nobilis, Antiquitatis omnis atque historiarum in paucis peritus, ingenii placidi ac modesti, judicii præstantis studiique indefessi, juvenis Lovanii V.CL. *Eryciam Puteanum* docentem assiduè audivit, atque ut majorem ingenii cultum caperet, Italiam visit. Scripsit Venetiis

Cymbam, sive *de Hora vescendi Dialogum*.

Errores per Germaniam: quibus Germaniæ veteris ritus ferè includit. Lovanii, apud Flavium, 1613. 4.

Obiit Cremsii, in Bohemiâ, dum castra Ferdinandi II. Imp. contra rebelles Bohemos sequitur, anno 1620.

CORNELIUS DE BYE,

Nascitur anno 1540 die 10. Novembris Hagæ-Batavorum, familiâ Nobili. Parentibus inconsultis, Granatæ in Hispania, Ordini FF. Eremitarum S. Augustini anno 1559. adscribi voluit. Hinc anno 1563. provectus ad Indos Occidentales, per annos 20. & ultra pro Dei gloria, Fidei Catholicæ propagatione & animarum salute conversatus est. Sæpius uno die ipse solus, homines ampliùs 2000 baptizavit. Sępe in ejus concione supra 6000 auditores numerati sunt; ut verè inter Indorum Apostolos numerari queat.

Converso in Italiam itinere, Romæ S. T. Doctor creatus anno 1600 & à Generali Ordinis sui dimissus cum facultate Vicarii Generalis per Belgium, Angliam, Scotiam, & Hiberniam, postremos vitæ dies egit Bruxellis, ubi & Alberto & Isabellæ Principibus gratus, omnibusque ob morum suavitatem ac vitæ sanctitatem carus extitit. Denique tibiæ male affectæ diuturnis languoribus exesus, placidè, ut vixerat, in Domino obdormivit, non sine sanctitatis apud omnes opinione, anno 1614. die 26. Julii, ætatis suæ 74.

Scripsit, (testibus Crusenio, Curtio & Elsio Ord. Scriptoribus) *Sermones Dominicales*, *item de Sanctis*.

Conditus fuit Bruxellis in Æde antiquâ, cum hoc Epitaphio.

D. O. M.
Bone lector bene precare
R. P. M. Fratri Cornelio de Bye
Theologiæ Doctori, Ordinis S. August.
Dum viveret Vicario Generali in Belgio,
Qui,
Postquam viginti duos annos Indis
Et Americis Euangelium promulgavit,
Et Hispaniæ & Italiæ incolas docuit,
Magno sui relicto desiderio
Hic quievit XXVI. Julii CIↃ.IↃC.XIIII.
Ætatis suæ LXXIIII. Religionis LV.
Amici mœsti posuêre.

CORNELIUS CAMERARIUS,

Gandavensis, Insulis Flandrorum ad D. Petrum Canonicus, vir doctus, dedit

Grammaticam Linguæ Latinæ.

Rhetoricas Præceptiones: & *Versus* varios lusit.

CORNELIUS CLAES,

Purmerendanus Batavus, descripsit vernaculè Iter suum in Indias Orientales 4. Amstelod. 1651.

CORNELIUS COLUMBANUS VRANX,

Teneræmondanus, quondam in Academia Lovaniensi secundus in Scholis Artium è Pœdagogio Castri anno 1555, hinc S. Theologiæ Licentiatus, ejusdemque Professor in Tongerloensi Norbertinorum apud Brabantos Abbatia. A Reverendiss. D. Cornelio Jansenio, I. Gandavensium Episcopo inter primos Ecclesiæ suæ Canonicos Graduatos cooptatus ac Pœnitentiarius constitutus â 2. Junii 1570, eo munere per annos aliquot laudabiliter functus, transiit ad Benedictinam S. Petri Abbatiam in Monte-Blandinio, ibique vitam Monasticam professus 15. Augusti 1584. Postmodum ex Priore, omnium applausu electus Abbas anno 1597. ætatis LXII. ac post biennium consecratus.

Collegit de verâ atque reali Corporis Christi in Eucharistia prçsentiâ contra Calvinianos, SS. Patrum *Joannis Chrysostomi*, *Ambrosii & Cypriani* Testimonia, inscripsitque *Malleum Calvinistarum*. Antverpiæ apud Joan. Keerbergium, 1607. 8.

Scripsit & alia idiomate teutonico, ut *Consolationem Animarum in Purgatorio*; *de Eucharistiæ Sacramento*; *Colloquia de variis Miraculis B. Mariæ*; *deque Vita & Laudibus ejusdem* &c. Gandavi edita 1602. 8.

Decessit anno 1615. die XV. Augusti, annos natus LXXXIV. professus XXXII. Vir quidem annis obsitus, ac labore studiisque fractus, verùm ingenio floridus; cujus hoc Epitaphium legitur in ambitu, juxta Ecclesiæ ingressum.

Cornelius jacet hoc sub marmore Vranxius, annis
Obsitus, ingenio floridus & meritis.
Candidus & simplex, & prudens sensibus; at cui
Plus aliquid niveæ simplicitatis erat.
Desine, qui miseris turbas hæc busta querelis,
Si vis inferias condere, da violas.

Usurpare pro symbolo solebat, COLUMBARUM INSTAR, SINE FELLE. Anno 1610. Jubilæum quinquagenarium sui Sacerdotii, ac millenarium Monasterii â prima fundatione celebravit, dixitque tunc de hoc argumento Orationem Latinam *Cornelius à Marca*, ejusdem loci Religiosus.

CORNELIUS CORNELII A LAPIDE,

Bucoldianus, ditionis ac Diœcesis Leodiensis, Societ. Jesu, parvus quidem corpore, at ingenio magnus fuit, disciplinarum omnium capax, Orator, Philosophus, Theologus, Historicus, linguarum Græcæ atque Hebraïcæ peritus: cujus in lucubrando, commentando, scribendo, in legendis evolvendisque SS. Patrum atque Interpretum variorum scriptis studium continuum & indefessum meritò omnibus admirationi esse debet.

In sacris litteris erat perdius & pernox, tametsi valetudo plerumque infirma & dubia, viresque debiles essent; quas in Collegio Soc. Jesu cùm Lovaniensi (ubi & linguam Hebraïcam unà profitebatur) tum Romano, quadraginta, & eo ampliùs, annos pari celebritate doctrinæ ac nominis interpretatus est, scripsitque in plerosque libros sacros Commentaria, commendata in primis à soliditate, brevitate, claritate, ac methodo.

Namque ei hoc propositum erat vel maximè (quemadmodum ad Epistolas Paulinas præfando ipse de se testatur, atque id ipsum aliàs non semel repetit & inculcat) ut scilicet solidè breviterque, methodicè & clarè S. Scripturæ universæ (si ita Deo visum esset) sensum traderet, maximè genuinum ac litteralem, stylo ad hoc usus didactico & methodico.

Solos itaque reliquit ineditos Commentarios in librum Job & in Psalmos. Extant in Bibliotheca J. F. Foppens Canonici Mechlin. Dictata præfati P. Cornelii in Psalmos, olim Lovanii in Schola PP. Societatis discipulorum calamo excerpta.

Intervênit Antverpiæ anno 1608. unà cum P. Mangotio, Gaudano, S. J. Disputationibus, præsertim de SS. Eucharistia, publicè habitis contra Franciscum Lansbergium Prædicutium Roterodamensem, ejusque filium Samuelem, Theologum Calvinianum. Sed nullus ex hoc Colloquio fructus evênit: uti nec è tot aliis alibi eandem ob caussam habitis; propter impudentiam & cavillationes hæreticorum.

Staturâ adeo pusillus erat, ut cùm

Romæ ad alloquium pontificium admitteretur, mandaret ei iterato Sanctitas sua ut assurgeret, quia adhuc genuflexum existimabat: cum tamen stans peroraret. Ipse autem modestè respondisse fertur: *Beatissime Pater, ipse fecit nos, & non ipsi nos.*

Leguntur autem hæc, ab eo typis edita,

Commentaria in Pentateuchum, sive libros V. Moysis. Antver. typis Nutii, 1616. & 1630. fol. 1648. 1659. &c.

In Josue, Judicum, Ruth, in Libros IV. *Regum*, II. *Paralipomenon, &c.* Ibid. 1642. item Parisiis &c.

In Esdram, Nehemiam, Tobiam, Judith, Esther & Machabæos. fol. Antverp. 1645. 1659. &c.

In IV. *Prophetas*, quos vocant *Majores.* Ibid. 1621. & 1634. &c.

In XII. *Prophetas Minores.* Ibid. 1625. & 1628. item Parisiis.

In Proverbia Salomonis Ibid. 1635. &c.

In Ecclesiasten, Cantica Canticorum & Sapientiam. fol. 1635. 1649. &c.

In Ecclesiasticum. Ibid. 1633. 1643.

In Euangelia Ibid. 1639. 1649. &c.

In omnes B. Pauli Epistolas. Ibid. 1614. 1617. 1622. 1635.

In Acta Apostolorum, Apocalypsin & Epistolas Canonicas. Ibid. 1627. 1648. &c.

Migravit ad beatam felicemque æternitatem (quæ illi, dum vixit, semper erat in ore ac calamo) Romę an. 1637. die XII. Martii. Additur, loco Epitaphii, publicum Societatis testimonium: *ipsum ea omnia quæ ad se poterant pertinere, vivendo expressisse; neque ejus vitæ Historiam posse describi luculentiorem eâ, quam suis ipse Commentariis tradidit, normâ vivendi.* Ita Imago primi Sœculi, pag. 880.

Postmodum omnes ejus Commentarii in XVI. voluminibus recusi fuerunt sæpiùs, tum Antverpiæ ac Parisiis, annis diversis; tum Venetiis 1710. & Lugduni in Gallia 1732.

CORNELIUS CROCUS,

Amstelodamensis, Sacerdos, ac ludo litterario in patria præfectus, præclaris naturæ ac gratiæ donis ornatus, eruditi ingenii laude floruit, omne Terentii myrothecium, Ciceronisque arculas consumere adnixus, inquit in Batavia sua Adr. Junius. Vixit familiaris *Alardo Amstelodamo*, quocum Lutheranæ factionis homines constanter oppugnavit. Natus enim videbatur (Alardi verbis) CROCUS, ad factionem pestemque arrogantissimorum sciolorum comprimendam.

Atque ut intelligant posteri animum *Croci* Catholicum, zelumquè bonum ac studia, lubet hic adscribere verba ex epistola ejus autographa an. 1531. pridie Epiphaniæ ad Officialem Trajectensem scripta, suggerente suppeditanteque Viro clariss. Gisb. Lappio à Waveren J. C. Ultrajectino, apud quem plures Croci Epistolæ leguntur.

Vehementer te oro, inquit, *ut liceat mihi Preces meas ad unum mensem tantùm intermittere, quas legere habeo, quòd sim minoribus Ordinibus initiatus. Nam cupio sacris laboribus occupari interea, & scribere quædam, quæ possint animos quorumdam à Lutherana & Oecolampadiana hæresi avertere aut præmunire, ne, qui adhuc synceri sunt, corrumpantur. Et opus est festinato: nam sunt quidam partim cognati mei, partim noti, partim etiam qui fuerunt discipuli mei, quorum saluti prodesse hac in parte mihi videor posse, & necesse est, ut quàm primùm faciam, quia mense proximo quidam illorum navibus profecturi sunt in partes orientales, ut hîc Amsterdami mos est &c.*

Minoribus autem ordinibus (ut hoc quoque curiosi habeant) *Crocum* initiavit Joannes Roffensis in Anglia Episcopus. Scripsit porrò exemplo *Adr. Barlandi*, quo Lovanii eloquentiæ doctore fuerat usus,

Colloquiorum puerilium Formulas. Antver. 1536. 8. & alibi.

Limam Barbariei, sive *Farraginem sordidorum Verborum*. Coloniæ apud Gymnicum, 1520. 8. & alibi.

Silvulam Vocabulorum, *puerilis lectionis exercitationi accommodatam*. Salingiaci. 1539. 8.

Josephum, *Comœdiam sacram*. Antver. apud Steelsium, 1548. 8.

Paraclesis ad capessendam Sapientiam. Josephi casti exemplo.

Hypomnemation in x. *Præcepta Decalogi*.

De vera Ecclesia, Colon. apud Gymn.

Disputationem contra Anabaptistas. Antver. 1535.

Epistolam de Fide & Operibus, adversus Joannem Sartorium. Ibidem 1531.

Meditationes in Passionem Dominicam. Coloniæ 1532. & Antverpiæ 1535. 8.

Orationem in Jesu Christi *laudem*. Antverp. 1548. 8. apud Steelsium. Pleraque hæc simul edita ibid. 1612. in 16. apud Jac. Miesium.

A Joanne Lusitaniæ Rege ad Conimbricensis Academiæ initia magnis honorum invitatus illecebris, ire noluit, ne patriæ juventuti, quam adversus hæreticos in Catholicâ instituebat Fide, deesset. Tandem, defunctâ matre, quam vetulam aluerat, voti caussâ Romam pedibus contendit, & ad ipso B. Ignatio, inter primos Societatis Jesu Clericos, etiamsi quinquagenarius, admitti meruit. Ast paulò post, anno nempe 1550, brevi morbo consumptus, quam serus ad vineæ dominicæ labores accesserat, tam citus ad denarii mercedem pervenit. *Ita Imago primi Sœculi*, *pag*. 872.

Vitam amici scripto consignarat *Nicolaus Cannius*, Erasmo olim à manibus; sed quam hæredum litterarum rudium incuriâ intercidisse, auctor est Petrus Opmerus libro de Martyribus Hollandiæ.

CORNELIUS CURTIUS,

Bruxellensis, Eremita Augustinianus, S. Theol. Licentiatus, Studiorum apud suos Bruxellæ & Lovanii Præfectus, Conventuum Ingolstadiensis in Batavia, Viennensis in Austria, Pragensis in Bohemia, Bruxellensis in Brabantia Prior, Ordinisque sui per Belgicam Magister Provincialis, sacræ Cæsareæ Majestatis Consiliarius & Historiographus: Vir utravis oratione, cùm solutâ tum vinctâ numeris stiloque excellens, ingenio comi & benigno; varia scripsit, genium auctoris sui ubique exprimentia; cujusmodi sunt:

De Clavis Dominicis lib. I. Monachii, 1622. 12. & Antver. 1632. & 1670.

Vitæ SS. Ruperti & Virgilii, Antistitum Salisburgensium. Ingolstadii, eodem anno.

Erotopægnion, sive *Epistolas familiares*, ad Christoph. Eyserum. Ibid. 1621.

Poëmatum libros III. Antver. 1629. in 12.

Amphitheatrum Amorum, *Christophoro Fonseca* auctore, *Curtio* interprete. Ingolstadii, 1623. 8.

Quadragesimale ejusdem, ex Hispanico Latinè redditum. Coloniæ, apud Corn. ab Egmont.

Vitas quinque BB. Virginum Augustinianarum, *Claræ de Monte Falchio*, *Ritæ de Cassia*, *Christianæ sive Oringæ*, *Christianæ de Vice-Comitibus*, & *Christinæ de Aquila*. Coloniæ 1636.

Elogia Virorum Illustrium Ord. Eremit. S. Augustini, cum Imaginibus ad vivum expressis. Antver. 1636. 4. apud Joan. Cnobbarum.

Vitam S. Nicolai Tolentinatis, *aliorumque aliquot Ordinis. Eremitarum S. Augustini Beatorum*. Ibid. 1637. 16.

Imperfecta reliquit, *Syntagma de Annulis*.

Vitam S. Joannis Boni Ord. Eremit. S Augustini.

Chronicon universale Monasticum; à *Prospero Stellartio*, ejusdem Ordinis inchoatum, à se auctum & suppletum, aliaque.

Obiit in Abbatia Monialium Westmonasteriensium, Ordinis S. Augustini in Wasia. VII. Idus Octobris 1638. ætatis anno 48.

CORNELIUS DONTHIER,

Ordinis Minorum Nivellis apud Brabantos Guardianus (ut vocant) & Ecclesiastes egregius. Scripsit patrio idiomate pium libellum, sæpiùs recusum,

De Effusionibus Sanguinis Salvatoris. Obiit anno 1554.

CORNELIUS DANCKAERTS,

Batavus, evulgavit sermone vernaculo

Historiam Vitæ & bellorum Gustavi Adolphi Suecorum & Vandalorum Regis. fol. Amstelodami ann. 1642. cum fig.

CORNELIUS DREBELIUS,

Alcmarianus Batavus, professione Medicus, Philosophus & Arithmeticus incomparabilis, celebris Huberti Goltzii aliquando domesticus, sororem ejus in uxorem duxit, quacum Angliam adiit, ubi Regis Jacobi I. munificentiâ liberaliter aliquandiu est habitus. Motum perpetuum, à temporibus Archimedis incognitum, adinvenisse se jactavit; teste Swertio in Athenis Belg. Eam ob famam Rodolphus II. Imp. Drebelium suum esse voluit, ac magnis stipendiis auxit. Mortuo Cæsare, Angliam repetiit, ibique circa ann. 1630. vixit. Illius sunt Tractatus duo,

I. *De natura Elementorum*, quomodo venti, pluviæ, fulgura, tonitrua ex iis ducantur, & quibus serviant usibus.

II. *De Quinta-essentia*, ejus viribus, usu, & quomodo ea ex mineralibus & animalibus extrahenda.

Accedit Epistola ad Regem Angliæ, *de perpetui Mobilis inventione.* Petrus Laurenbergius vertit hæc opuscula è belgico in latinum, prodieruntque in 8. Hamburgi 1621. Genevæ item Francofurti 1628.

CORNELIUS DUNIUS,

Amstelodamensis, J. C. & caussarum patronus in suprema Hollandiæ Curia, vir & doctus & pius, scripsit

Tractatum *de Alluvionibus*; de cujus editione convenerat aliquando cum typographo Antverpiæ; verùm mors præpropera auctori vitam, operi lucem invidit. Delituit aliquando in Haga Comitis apud hæredes Dimmerios.

CORNELIUS DUPLICIUS SCEPPERUS,

Neoportuensis, (quidam scribunt natum Dunkercæ) patrem habuit *Joannem Scepperum*, vices Regii Architalassi gerentem, nullis sanguinis fortunæve avitæ dotibus insignem. At patre futurus major filius, post Grammatices præcepta probè cognita, Parisiis Dialectices argutiis, Physicæque arcanis imbutus, principem in promotione (ut vocant) locum ceteris præripuit. Ad Rempublicam ubi accessit, primùm Christierno II. Regi Daniæ innotuit, eique à secretis fuit.

Carolus deinde Cæsar, ob exactam plurium linguarum notitiam, senilemque prudentiam, varias obire Legationes jussit, ad eundem Christiernum Daniæ, ad Franciscum Galliæ, ad Sigismundum Poloniç, ad Henricum VIII. Angliç, Reges, & secundùm

ad Solimannum Turcorum Imp. atque Equeſtri honore ornatum in ſecretius Statûſque Concilium adſcivit.

Vir fuit in omni diſciplinarum genere verſatus, Aſtrologus, Poëta, Hiſtoricus, parique facilitate ſolutam texebat orationem & carmen. Scripſit

Aſſertionum Fidei libros VI. adverſus Aſtrologos, futurum anno 1524. cataclyſmum prædicentes. Antverp. eodem anno.

Apologiam pro Chriſtierno II. Daniæ Rege, in Belgium profugo.

Elegiam in mortem Iſabellæ, ejus uxoris, ad D. Petrum in Blandinio Gandavi ſepultæ, ibidem parieti aureis litteris inſculptam.

Hodœporicon ejuſdem *Conſtantinopolitanum*, latêre apud hæredes, teſtis eſt in Flandria ſua Jac. Marchantius.

Vitâ functus eſt Antverpiæ, die XXII. menſis Martii anno 1554. ætatit LII. in Eikenſi ſua Toparchia ſepultus, ubi inſignem à fundamentis arcem excitârat. Pro Epitaphio ponit ei Swertius hoſce verſus.

Grande dedit fidei documentum, grande laboris
SCHEPPERUS, *profugam dum comitatur heram.*
Grandius eſt animi doctrinâ nobilis, alto
Cum Cicerone tonans, digna Marone canens.

CORNELIUS GEMMA,

Lovanienſis, *Raineri Gemmæ* Filius, natus Lovanii anno 1535. pridie Kal. Martii, Medicinæ Doctor ibidem creatus anno 1570. X. Kal. Junii, ſimulque Regius ac primarius Profeſſor à Duce Albano conſtitutus. Philoſophus quoque ac Mathematicus ad miraculum uſque doctus, atque arcanorum naturæ, ſi quis alius, callentiſſimus (quod illi elogium tribuit præfando ad Obſervationes ſuas Medicinales, Joannes Schenckius) acceptam à patre eruditionis famam egregiè illuſtravit, editis

De Arte Cydognomica Tomis III. Philoſophiam Hippocratis, Galeni, Platonis & Ariſtotelis in unam methodi ſpeciem referentibus. Antverp. typis Plant. 1569. 4.

Coſmocritico, ſeu *De Naturæ divinis Characteriſmis*, ſeu raris & admirandis ſpectaculis, libris II. Ibid. 1575. 8. Sub finem operis adjecit narrationem *De caſu mirabili cujuſdam abſceſſus in puella Lovanienſi*.

Item *De raro genere Epidemicæ febris ac peſtilentis, quæ per biennium durans, ad annum M. D. L. XXIV. graſſata eſt.*

De prodigioſa Cometæ ſpecie ac natura, qui anno 1577. plus decem ſeptimanis refulſit: Apodeixi tum Phyſicâ tum Mathematicâ. Ibid. 1578. 18.

Aſtrolabio Gemmæ patris ſupremam manum & limam addidit. Ibid. 1556.

Leguntur denique Lovanii in Bibliotheca Academica ejuſdem

Poëmata: *De Mundi cœleſtis cum elementari ſymmetria.*

Emblemata Philoſophica ruinæ Belgicæ.

Fabula Mulieris redivivæ, Comœdia.

Item *Oratio De neceſſitudine mutua Praxeos & Theoriæ in arte ſeu Facultate qualibet.*

Vivere deſiit an. 1579. IV. Idus Octobris ætatis XLIV. graſſante Lovanii epidemicâ lue, relicto filio *Philippo*, Doctore Medico. Conditus apud FF. Prædicatores, atque à *Maximiliano Vrientio* hac honorariâ inſcriptione celebratus.

Quis lapis hic? GEMMÆ. GEMMAM
Lapis an tegit? inquis.
At condi in GEMMA *debuerat potius.*
Non ita: nam quævis minor illâ GEMMA *fuiſſet,*
Et poſito à GEMMA GEMMA *ſit iſte lapis.*

COR-

CORNELIVS GEMMA LOVANIENSIS,
MEDICVS ET PHILOSOPHVS.

Gemma, cui ſuperi patuerunt inuia mundi,
Cui nubes ſuperare vagas, ſedesque repoſtas
Mente datum ſancta eſt, et toto currere cælo,
Immortale feres nomen, dum gemma feretur
In digitis, fuluoque decens radiabit in auro.

Io. Secundus.

CORNELIVS GRAPHEVS.

N.L.Fe.

CORNELIUS GHISTELIUS,

Antverpienſis, Poëta non infelix, luſit carmine elegiaco,

Iphigeniæ immolationem, libris II. 1554. typis Belleri.

Carmen gratulatorium ejuſdem *ad Philippum Regem Angliæ, ac Principem Hiſpaniæ*, excudit Plant. 1556.

Virgilium, *Horatii Satyras*, *Terentium*, alioſque, Teutonicis rythmis ſive modulis expreſſit.

CORNELIUS GISELBERTUS PLEMPIUS,

Amſtelodami natus anno 1574. VIII. Kalen. Septembris, domi abecedarius præceptorem habuit *Petrum Apherdianum*, ob tumultus Geuſicos Ex-gymnaſiarcham; Harlemi Rhetor ac Poëta *Simonem Sovium*; Lugduni Batavorum Dialecticus & Græciſſans *Joannem Geſſelium*, Amersfortium; Lovanii Philologus *Juſtum Lipſium*: ubi & Medicinæ ſtudium illi placuit.

Verùm mox vela vertit, & Jura Duaci amplexus, Lauream ejuſdem ſtudii Aureliis è media Francia in patriam reportavit. Hagæ deinde annos aliquot vixit inter cauſſidicos; ipſe tamen nihil minùs quàm cauſſidicus, ſed litteratæ quietis & Muſarum honeſtarum cultor perpetuus, tranſlato Amſtelodamum domicilio, ibidem in in tranquillo otio vixit, & devixit, exeunte anno 1638. Luſit Poëmata varia, ſimul excuſa 1630. 8. in quibus

Elegiarum libri V. *Quiſquilia*, *Suſpiria*, *Quaſillus*, *Crepuſcula*, *Iſchion*, *Saturnalia*.

De Vita ſua liber ſingularis, ad Pet. Scriverium.

Amſterodamum, ſeu *De Patria* libri duo.

Tabellæ: *Emblemata quinquaginta*

Muſius ſeu *Rythmi*: *Idyllia* XXI.

Verinus ſeu *Dyſticha Parallela*.

Parodiæ: *Epigrammatum* libri III.

CORNELIUS GRAPHÆUS,

Seu SCRIBONIUS, (vulgari linguâ SCHRYVER) Aloſtanus, Flander, ſed Antverpianâ civitate donatus, eidemque à Secretis: Vir ævo illo diſertus, & variæ eruditionis, Poëta, Orator, Hiſtoricus, & Cantor eximius, ac variarum Linguarum peritus; dedit

Pompam Spectaculorum in ſuſceptione Philippi II. Antver. 1550. fol.

Deſcriptionem Pacis inter Franciſcum I. Galliæ Regem, & Carolum V. Imp. carmine heroïco. Ibid. apud Joan. Coccium, 1540. 8.

Deſcriptionem Senatûs Antverpiani, à Carolo V. inſtituti. Ibid. 1541.

Gratulationem Carolo V. Imp. an 1520. pro reditu illius ex Hiſpaniis per Britanniam in Belgium: item alteram pro reditu ejuſdem 1540. per medias Gallias. Antverpiæ excudit idem Coccius, 1540. 8.

Conflagrationem Templi D. MARIÆ *Antverpienſis*, verſu heroïco. Ibid. apud Joan. Graphæum, 1534.

Sacrorum Bucolicorum Eclogas III. Ibid. 1536. 8.

Carmen Paſtorale, quo Chriſti Nativitas deſcribitur.

Monſtrum Anabaptiſticum, *rei Chriſtianæ perniciem*, 1535.

Exprobrationem in Diocletianum pro Divo Pancratio. Lovanii apud Theod. Martinum, 1515.

Querelam proditi Chriſti, *contra Turco-Chriſtianos*, carmine.

Paraphraſin Pſalmi CXXIII. contra Martinum Roſſemium. Antver. 1543.

Enchiridion Principis ac Magiſtratus Chriſtiani: in quo concinnando mutuas contulit operas *Petrus Ægidius*, eidem urbi ab Actis. Coloniæ apud Cervicornum, 1541.

Conjugandi & Declinandi Regulas. Antverp. 1529. 8.

Colloquiorum Formulas, è Terentii Comœdiis.

Excessit è vivis die XIX. Decembris anno 1558. ætatis LXXVI. conditus in D. Virginis, quà meridiem spectat, relicto filio erudito *Alexandro Graphæo*, cujus carmina quædam in Auctorum commendationem leguntur. Extat hoc ejus Epitaphium

CORNELIUS SCRIBONIUS,
Præclaræ hujus Urbis à secretis,
Sibi suisque,
Et ADRIANÆ PHILIPPIÆ
Dulciss. Uxori vivens pos.
Ipsa quidem vixit ann. LXXI.
Decessit autem XVII. Augusti M.D.LVI.
Uno & XL. ann. marita:
Matrona & prudentiss.
Et pietatis cultrix eximia.
Ille vero caram secutus conjugem,
Migravit XIX. Decembris M.D.LVIII.
Cum vixisset annos LXXVI.

CORNELIUS GRASSIUS,

Antverpianus, Cartusiæ Coloniensis alumnus, anno 1592. professus, post mortem *Zachariæ Lippeloi*, ejusdem Ordinis, *Vitas Sanctorum à Surio* collectas, à *Lippeloo* in compendium redactas, auctiores fecit & recensuit. Coloniæ, typis Bernardi Gualteri Tomis IV. 8.

Scripsit etiam idiomate Belgico *De sacrosancto Missæ Sacrificio.* Ibid. 1603. in 16.

CORNELIUS GROTIUS,

Delphis Batavorum nascitur anno 1544. VIII. Kal. Augusti. Studiorum causâ Galliam lustravit; Philosophiamque Lutetiæ Parisiorum, ac Jurisprudentiam Aureliis ubi perdidicit, utramque in Academia Lugduno-Batava tunc recens condita docuit. Interruptum docendi munus ob debilem sanitatem, post quadriennium resumpsit anno 1587. & quintò Rector Academiæ suæ præfuit. Laudantur illius,

Commentarii ad libros IV. Institutionum Juris Civilis.

Ad primam Partem sive IV. priores Digestorum.

Commentarii & Observationes Feudales: item *Tract. singularis De differentiis Feudorum à Feudis Hollandicis.* Verùm nihil horum typis excusum est hactenus.

Denascitur anno 1610. ætatis LXVI. ipso quo natus fuit die. Patruus erat Viri Clariss. Hugonis Grotii.

CORNELIUS GUALTERIUS,

Vulgò WOUTERS, Patricius Gandavensis, Joannis Gualteri in suprema Flandriæ Curia Senatoris filius, Brugis ad D. Donatianum Canonicus, usque ad annum 1554. quo præbendæ renunciavit. Dedit

Annotationes in Hegesippum de Bello Judaïco. Coloniæ apud Cholinum, 1559. & 1575. 8. Fuit studiorum *Georgii Cassandri*, peregrinationumque socius; de cujus Vita ac laudibus Coloniæ Orationem habuit, atque Epitaphium memoriæ ejusdem ibidem apud Franciscanos posuit.

Moritur ipse anno 1582. die XII. Augusti.

CORNELIUS HAEMRODIUS,

Amstelodamensis, *Bataviam*, *Urbesque omnes inter Helium & Flevum* descripsit, dum Lovanii studiorum causâ ageret. Edita est cum Amstelodamo Joannis Isaaci Pontani; item cum Disceptationibus Chorographicis ejusdem & Animadversionibus ad *Hamrodium*. Hardervici, 1617. 8.

Decessit è vivis anno 1599. in patria.

CORNELIUS HANEGRAVIUS,

Loemelius, è Majoratu Sylvæducensi, Canonicus Regularis Præmon-

CORNELIVS IANSENIVS I. EPISCOPVS GAND.

Unus vt Aßyriis qui viuit odoribus ales
Exstincto superest posthumus ipse sibi;
Sic tibi, Iansenî, Phoenix secli vnice nostri,
A tenebris lux est, morte petita salus.
Corporis exuuiis positis in funere, viuit
Spiritus ante Deum, fama per ora virûm.

Max. Vrintius.

ſtratenſis, ex Abbatia Tungerloæ, pridem Paſtor in Broechem, dein Romæ ſui Ordinis Procurator, & Collegii S. Norberti in Alma Urbe per Abbates Tungerloenſes inſtituti ſecundus Præſes, obiit ibidem circa ann. 1640. Scripſerat

Vitam S. Hermanni Joſeph, Ord. Præm Italicè.

Compendium Vitæ & Inſtituti S. Norberti Romæ 1632. 8. typis Jac. Maſcardi.

CORNELIUS AB HOOGHELANDE,

Batavus, Philoſophiæ Profeſſor in Academia Batavo-Lugdunenſi, Renati Carteſii familiaris amicus, eidem dedicavit

Cogitationes, quibus Dei exiſtentia & animæ ſpiritualitas demonſtrantur. 12. Amſtel. 1646. apud Elzevir.

CORNELIUS HENRICUS MATHISIUS,

Brugenſis, Medicus, claruit Piſis in Italia circa annum 1526. ac redux factus in Belgium præfuit valetudini Mariæ Hungariæ Reginæ. Latinè reddidit *Auctuarii*, Joannis Zachariæ Filii *de Methodo medendi* libros VI. Venetiis, 1554. 4. & Pariſ. 1555. 8.

Obiit ex equi lapſu, dum in itinere ægrorum ſuorum viſitationi incumberet.

CORNELIUS HERLS,

Medioburgenſis Zelandus, in Urbe patria Chirurgus expertiſſimus, dedit in lucem

Examen Tractatûs Medici de Moſcho, à Davide Ultralæo editi. Middelb. 1613. in 8.

Item vernaculè *Examen Chirurgiæ*, dein evulgatum à Ferdinando Gruiwaert, Goeſano, Middelburg. 1660. in 8.

CORNELIUS JANSENIUS,

Hulſtenſis, Flander, perceptis Gandavi ſub *Eligio Houchario* ſtudiorum rudimentis, Lovanii in Caſtrenſi Pædagogio Philoſophiæ biennalem curſum abſolvit anno 1529. ſecundus in Scholis Artium. Hinc exactam trium linguarum, quas in Cruce ſalutifera Chriſtus conſecravit, cognitionem eſt aſſecutus; probè ſibi conſcius, quantopere earum ſcientia, quæ à pleriſque malè cordatis Theologis tam neglectim habetur, ad genuinum perfectumque S. Scripturæ intellectum indagandum eſſet neceſſaria.

His itaque inſtructior, alumnus Collegii Theologici majoris, ſe totum S. Theologiæ ſtudio mancipavit: quam & poſtea in Tongerloenſi Præmonſtratenſium apud Brabantos Abbatia annos plus minus duodecim eſt interpretatus, Concordiamque hîc Evangelicam primò contexuit, & Commentarium in eamdem Religioſis prælegit.

Hinc Paſtor anno 1550. ad S. Martinum Cortraci annis ferè totidem munus illud laudabiliter adminiſtravit. Lovanium reverſus, anno 1562. Laureâ Doctorali inſignitur, Theologorum Collegio præficitur, Decanatu Eccleſiæ Colleg. D. Jacobi donatur, Tridentum, unà cum *Michaele Baio & Joanne Heſſelio*. à Philippo II. Rege Hiſpaniarum Catholico mittitur, ejuſque proſperum exitum intuitus eſt.

Mox à reditu anno 1568. primus Gandavenſium Epiſcopus ab eodem Rege nominatus, à Pio IV. Pont. confirmatur: totumque penè octennium populum non minùs publicâ privataque doctrinâ, quàm ſingularis pietatis

exemplo inſtituit. Pietatem certè ubique etiam ſcripta illius ſpirant, quæ plurima & accuratiſſima & doctiſſima reliquit; ſcilicet

Quantus Sol cœlo, tantus JANSENIUS *orbi eſt.*

Concordia Euangelica & ejuſdem Concordiæ ratio IV. Euangeliſtarum. Lovanii, apud Barthol. Gravium, 1549. Prodromus Operis ſubſequentis.

Commentarii in Concordiam, ac totam Hiſtoriam Euangelicam. Antverpiæ, Venetiis, Lugduni, Coloniæ, & alibi excuſi. Opus egregiè limatum, totiusque orbis ſuffragiis approbatum, & quo ceteris in hoc ſcribendi genere palmam eripuit, teſte Cæſare Cardinale Baronio Tomo I. Annalium Eccleſiaſtic. *Complurium*, inquit ad ann. Dom. XXXI. *recentiorum in eadem re* (Concordia Euangelica contexenda) *enituit ſtudium, quorum præcipuè ſibi locum vindicare videtur eruditus æquè ac pius* Cornelius Janſenius, *Epiſcopus Gandavenſis, cujus hîc nobis proponimus ſequenda veſtigia* &c. Idemque in Apparatu ad Annales Num. 106. *Janſenium* vocat *vigilantiſſimum ſacrarum Litterarum Interpretem.*

Paraphraſis & Annotationes in omnes Pſalmos Davidicos, item in ea Veteris Teſtamenti *Cantica*, quæ per Ferias ſingulas totius anni uſus Eccleſiaſticus obſervat. Lovanii, apud Pet. Zangrium, 1569. 4. & aliàs ſæpiùs.

Commentarii in Proverbia Salomonis; & Eccleſiaſticum.

Annotationes in Librum Sapientiæ Salomonis. Antverp. 1589. 4.

Brevis Confeſſio Fidei, Flandrico ſermone conſcripta, & Gallicè edita Lovanii 1567. 8. apud Joan. Bogardum, interprete *Nicolao de Leuze*, dicto *de Fraxinis*, Philoſophiæ Profeſſore.

Synodus Diœceſana, habita Gandavi 1570, edita ibidem anno ſequenti.

Paſtorale Eccleſiæ ſive Diœceſis Gandavenſis, Rituali Romano accommodatum; olim Epiſcopi Janſenii juſſu editum, dein à VII. Epiſcopo Antonio Trieſt auctum fuit & recognitum. 8. Gandavi 1640.

Obiit ſenio ac laboribus confectus Gandavi III. Idus Aprilis 1576. ætatis LXVI. in crypta Ædis Cathedralis D. Bavonis ſepultus, cum ſequenti Epitaphio. Exſequias funebri laudatione proſecutus eſt *Petrus Simonis*, tunc Archipresbyter ejuſdem Eccleſiæ, Iprenſis poſtea Epiſcopus, quæ cum reliquis illius Operibus Antverpiæ edita eſt; cujuſque operâ *Janſenii* ſcripta limatiora prodierunt.

Præclariſſimis tum litterarum omnium
Tum veræ Religionis dotibus
Ornatiſſimo
Viro, Domino, ac Magiſtro noſtro
CORNELIO JANSENIO
Ab Hulſt, S. T. Doctori,
Hujuſque Eccleſiæ primo Epiſcopo,
Qui poſtquam totum pœne octennium
Populum
Non minus publicâ privatâque Doctr.
Quam ſingularis pietatis exemplo
inſtituiſſet,
Deceſſit tertio Idus Aprilis
Anno Domini M. D. LXXVI. ætatis ſuæ
LXVI. Bonis Doctiſque omnibus
Magno relicto deſiderio.

CORNELIUS JANSENIUS,

S. T. D. ſeptimus Iprenſium Epiſcupus, ob exortas ex Opere ejus poſthumo, cui nomen *Auguſtinus*, tot Controverſias, ac tot ſubſecutas Sedis Apoſtolicæ Deciſiones, toto orbe famoſus.

Patriâ fuit Batavus, natus in vico de Acquoy, qui Oppido Leerdamenſi vicinus eſt. Parentes habuit honeſtos ac probè Catholicos, *Joannem Otthonis de Acquoi & Catharinam Gysberts.* Unde

TIS QVI ET OBITVS LIII.
IN VERITATE

etiam antiquo vulgi in Belgio more *Cornelius Janssens*, sive Joannis filius dictus est.

In lucem editus anno 1585. die SS. Simoni & Judæ sacro, ab ipsa prope infantia specimen memoriæ atque ingenii singularis exhibuit. Missus primùm Ultrajectum, ibidem in Palestrâ litteraria latinitate adeò feliciter imbutus est, quantum ejus postea styli elegantia demonstravit. Hinc anno ætatis XVII. missus Lovanium ad Pædagogium, quod a signo antiquæ domûs Falconis dicitur, disciplinis Philosophicis adeo gnaviter feliciterque incubuit, ut studii biennalis decurso stadio, anno 1604. in Academico quatuor Pædagogiorum concursu (inter 118. promotos) primam ingenii palmam ac prærogativam loci facilè præripuerit.

Pari dein felicitate studio Theologico nomen dedit in Collegio Adriani VI. Pontificis, cui tum præerat Jacobus Janssonius Amstelodamensis Batavus S. T. D. qui Jansenium suum paterno affectu excepit. Hic uti quondam fuerat famosi Doctoris Michaëlis Baii alumnus præ cæteris longè charissimus; ita Jansenius Jansonii discipulus haud difficulter juravit in verba Magistri, ac plura Baii dogmata postmodum in famoso Opere, quod posthumum reliquit, defendenda suscepit.

Post aliquot annorum studium S. Theologiæ impensum, Licentiæ gradum Lovanii obtinuit. Interea cum Joanne Vergerio du Havrane, suasu Avunculi sui Bertrandi Descaux Bajonensis Episcopi, tunc Lovanii in studiis agente, dein Abbate Sancti Sigirani dicto, amicitiam contraxit; quæ mutuo litterarum commercio firmata fuit, communicatisque invicem consiliis non rectis, utrique eorum plurimum nocuit. Cum hoc Abbate discessit in Galliam, seu Regni hujus visendi causâ, seu curandæ valetudinis per vehementem applicationem debilitatæ, sive etiam ingenii amplius excolendi studio.

Ac primùm quidem hæsit Lutetiæ Parisiorum, ibique Linguarum Græcæ atque Hebraïcæ, ulteriori notitiæ, quam Lovanii haurire cæperat, insignem navabat operam, uti & Lectioni SS. Patrum, ac præsertim Augustini. Paulò post cum eodem Sancirano migravit Bajonam: ubi hic ab Episcopo avunculo suo Canonicatum in Cathedrali B. M. Ecclesia obtinuit, Jansenius vero dicitur constitutus fuisse Moderator Seminarii, quod is Episcopus Bajonæ erexerat.

Lovanium postea revocatus, novo Divæ Pulcheriæ seu Batavorum Collegio, curâ Philippi Rovenii Archiepiscopi Philippensis & Apostolici apud Batavos Vicarii in hac Academia recens erecto, primus Præses datus est, ejusque ædificia ad eam, quam hodie cernimus formam, composuit.

Anno 1617. die 24 Octobris Doctoralem S. Theologiæ lauream recepit, una cum Henrico Lancelotto Mechliniensi, Ordinis Eremitarum S. Augustini Theologo. De hac celebri Promotione, quæ prima fuit, in qua secundum novas Leges Academiæ per Serenissimos Archiduces Albertum & Isabellam præscriptas per tres diversos dies sine Præside disputandum erat &c. vide Fastos Academiæ Lovaniensis ad annum citatum.

Anno 1618. S. Theologiæ Professor Ordinarius, simulque Ecclesiæ Divi Petri Lovanii Canonicus à S. P. Q. Lovaniensi nominatur. Quin & sub eodem tempore, vigore Privilegiorum hujus Academiæ, Præbendam in Ecclesia Collegiata Divi Petri Insulis adeptus est.

Interea scribendis evulgandisque Libris ac Resolutionibus Theologicis totum sese dedit Jansenius, tum in Scrip-

turam ſacram, tum contra hæreticos ac ſignanter Miniſtros Sylvæducenſes, qui Doctores Catholicos ad diſputationem publicam ſuper Articulis Fidei auſi fuerant provocare. Tum etiam inchoavit famoſum Opus ſuum de Gratiâ, cui titulum *Auguſtinus* impoſuit, cuique per annos XXII. ſummâ animi contentione incubuit; clam tamen, & ſolo conſcio Abbate Sancirano. Jam tum variis animo præſagiebat procellas, quas Litteris ſuis ad præfatum Abbatem datis, identidem ſignificabat, adjungens eò magis ſe terreri, quo in hoc Opere longius progrederetur. Interea quoque pro negotiis Academiæ Lovanienſis, ejuſque Privilegiis tuendis bis in Hiſpaniam ablegatus fuit ad Regem Philippum IV. annis nimirum 1624. & 1626.

Anno 1630. Regius S. Scripturæ Profeſſor poſt obitum Doctoris Joannis Paludani renunciatus eſt, & anno 1635. ejuſdem Academiæ Rector. Eodem tempore evulgavit Opus famoſum, cui ſuppreſſo nomine ſuo, titulum dedit, *Mars Gallicus*, &c. Quod tamen eruditorum Gallorum contradictione ac refutatione non caruit.

Poſt hæc ad vacantem Iprenſem Cathedram à Rege Catholico nominatus eſt, Litteris datis anno 1635. die 28. Octobris, eo videlicet die quo natus fuerat. Quin & vertente anno, eodem ſimiliter die Bruxellis in Epiſcopum conſecratus eſt, annum tunc agens primum ſupra quinquageſimum.

Mox Cathedræ Iprenſis poſſeſſionem adeptus, brevi temporis intervallo, quo ſuos rexit, adimplevit tempora multa; à vitæ modeſtia, morum gravitate, ſimulque affabilitate ac benignitate, nec non conſervandæ Eccleſiaſticæ diſciplinæ zelo plurimùm commendatus. Epiſcopales ædes reſtauravit & in meliorem formam redegit, extructo etiam novo vaſtoque ædificio.

Vix anno cum dimidio in Epiſcopali dignitate exacto, magno gregis ſui mœrore Ipris extinguitur anno 1638. pridie Nonas Maii, morbo contagioſo correptus, quo ſolus ipſe inter omnes incolas tunc laborabat. Conſtans apud Iprenſes traditio eſt, Janſenium morti vicinum mandaſſe aſſiſtenti ſibi Sanctimoniali Ordinis S. Auguſtini, (quarum Inſtitutum eſt ægrotantibus inſervire) ut adferret ſibi Librum illum infauſtum, ſub titulo *Auguſtinus*, hactenus manuſcriptum, in ignem, ut creditur conjiciendum; dicente Epiſcopo, multas ſe prævidere oriruras ex eo in Eccleſia Dei commotiones. Sed liber repertus non eſt, & Janſenius in agoniam prolapſus, ultra ſui compos eſſe deſiit.

Paulò ante mortem, breve condidit Teſtamentum, quo Librum ſuum Executoribus legavit, adjunctâ ſuâ erga Apoſtolicam Sedem ſubmiſſione, in hæc verba:

„ Ego Cornelius, Dei & Apoſto-
„ licæ Sedis gratiâ Epiſcopus Ipren-
„ ſis, de mea librâ voluntate do & do-
„ no omnia mea ſcripta, ad explica-
„ tionem S. Auguſtini ſpectantia, Ca-
„ pellano meo Reginaldo Lamæo,
„ partim quia magno labore ea ſcripſit
„ vel dictavit, partim quia ſine Ori-
„ ginali Copiâ corrigi non poſſunt.
„ Hac tamen mente hanc Donatio-
„ nem facio, ut cum Doctiſſimis Vi-
„ ris Magnifico Domino Liberto Fro-
„ mondo, & Reverendo Domino
„ Henrico Caleno Canonico Me-
„ chlinienſi conferat, & diſponat
„ de Editione, quam fideliſſimè. Sen-
„ tio enim aliquid difficulter mutari
„ poſſe. Si tamen Romana Sedes ali-
„ quid mutari velit, ſum obediens
„ filius, & illi Eccleſiæ, in qua ſem-
„ per vixi uſque ad hunc lectum mor-
„ tis, obediens ſum. Ita mea poſt e-
„ ma voluntas eſt. Actum ſextâ Maii

M. D. C. XXXVIII. *Ita Jansenius moribundus; utinam idem saperent Jansenianі!*

Eadem submissionis verba, etiam ampliora protulerat Jansenius, tum in Libro Proœmiali damnati sui Operis, tum in Epilogo. Atque etiam aliunde certum est, eum tum in Thesibus, quas pro adipiscendo Magisterii gradu propugnavit, tum in Commentariis in Euangelium (præsertim in Cap. 22. Lucæ) in Sede Apostolica agnovisse auctoritatem infallibilem in iis quæ ad fidem moresque pertinent.

Sepulturæ mandatus fuit in choro Cathedralis suæ, ad gradum infimum majoris Altaris, ejusque tumulo primum hoc (sed tamen à veritate alienum) appositum fuit Epitaphium, jussu Liberti Fromondi S.T.D. Lovaniensis & Henrici Caleni Archidiaconi Mechliniensis, quos sui Testamenti Executores constituerat.

D. O. M.
CORNELIUS JANSENIUS
Hîc situs est;
Satis dixi.
Virtus, eruditio, fama, cetera loquentur.
Lovanii diu admirationi fuerat,
Hîc incepit tantùm.
Ad Episcopale fastigium evectus,
Ut Belgio ostenderetur,
Ut fulgur luxit, & mox extinctus est.
Sic humana omnia,
Etiam brevia, cum longa sunt.
Funeri tamen suo superstes
Vivit in Augustino,
Arcanarum cogitationum ejus,
Si quis unquam, fidelissimus Interpres.
Ingenium divinum, studium acre,
Vitam totam,
Huic Operi arduo & pio dederat,
Et cum eo finitus est.
Ecclesia in terris fructum capiet,
Ipse in cœlo jam mercedem.
Sic vove & apprecare Lector.
Extinctus est contagio anno M. D. C. XXXVIII. pridie Nonas Maii,
Ætatis anno nondum L. III.

Anno 1655. die 10. Octobris ad sextam vespertinam, mandato Regis Catholici ipsiusque Episcopi Iprensis Joann. Franc. de Robles, sublatus est prior iste lapis sepulchralis, unâ cum suo Epitaphio, quòd ultra modum laudaretur Liber, jam tum Romę condemnatus. Substituta fuit hæc Inscriptio die 26. Martii 1673. inverso priore marmore:

D. O. M.
Hîc jacet
CORNELIUS JANSENIUS,
Septimus Iprensis Episcopus,
Satis dixi.
Vixit annis LII.
Obiit VI. Maii M. D. C. XXXVIII.
Dic Viator,
Requiescat in pace. Amen.

Nocte inter 23. & 24. Aprilis 1673. denuo erutus fuit lapis prædictus, de mandato Comitis de Monterey Gubernatoris Belgii, ad jussa Reginæ Hispaniarum Regentis, Matris Caroli II. Regis. Neque pòst ulla apposita fuit Inscriptio; ita ut hodie Sepulchrum Jansenii non aliter discernatur, quam per lapidem quadratum cum cifris (1638.) in quadro dispositis.

Lemma ab Episcopo Jansenio assumptum fuerat: *In veritate & Charitate.*

Orationem funebrem in ejus Exequiis Lovanii in Æde Collegiata Divi Petri celebratis, habuit *Joannes à Lapide* S. T. L. Canonicus Ordinis Præmonstratensis Abbatiæ Grimbergensis, & Collegii Theologiei ejusdem Ordinis in Academia Lovaniensi Præses; quæ Oratio typis edita Lovanii anno 1641. paulò post Romæ Decreto S. Congregationis Indicis fuit prohibita, ob nimias laudes Jansenio attributas.

Alia Cornelii Jansenii Encomia lege apud Authores ei coætaneos ac quondam familiares amicos *Antonium Sanderum* S. T. L. Cathedralis Iprensis Canonicum Graduatum ac Pœnitentiarium, in primâ Flandriæ Illustratæ Editione; & *Valerium Andream* J. U. Doctorem Lovaniensem, tum in Fastis Academicis, tum in Bibliotheca Belg. Item vide Synopsim Vitæ ejus a *Liberto Fromondo*, S. T. Doctore Lovaniensi, qui fuit Episcopi Jansenii in publica S. Scripturę Professione Successor. De hisce tamen Elogiis præmonendus Lector, eadem fuisse justò ampliora, nec non faventia Libro, quem dein Sedes Apostolica condemnavit. Sed vel scripta fuêre eo tempore, quo necdum Româ Rescripta venerunt, vel ex nimio erga Authorem affectu, non per omnia probando.

Porrò hęc sunt quæ edidit Jansenius.

Oratio de interioris hominis Reformatione, habita anno 1627. in Monasterio Affligemiensi, cum Vener. D. *Benedictus Haeftenius* ejusdem Præpositus & alii, sub Reformatæ S. Benedicti Regulæ Observantia professionem in manibus Archiepiscopi sui *Jacobi Boonen* emitterent.

Alexipharmacum pro Civibus Silvæducensibus, adversus Ministrorum suorum fascinum, sive *Responsio brevis ad Libellum eorum provocatorium.* Lovanii 1630. Causam huic libro dedit, quod Gisbertus Voetius Pseudo-Minister Silvæducensis & alii duo, Theologos Catholicos ad disputationem publicam provocassent; quam dum acceptarant Cornelius Jansenius & Guilielmus ab Angelis S.T. DD. Lovan. palinodiam dein cecinit Voetius.

Spongia Notarum, quibus Alexipharmacum aspersit Gisbertus Voetius. Lovanii typis Hastenii 1631. in 8. & Jacobi Zegers 1641. in 12. Causam Jansenii ad Episcopatum promoti, dein contra heterodoxos prosecutus est Libertus Fromondus S. T. D. Lovan.

Tetrateuchus, sive Commentarius in quatuor Euangelia Ibidem typis Zegeri 1639. in 4. & aliâs sæpius.

Pentateuchus, sive Commentarius in quinque libros Moysis. 4. Ibidem 1641. & alibi.

Analecta in Proverbia, Ecclesiasten, Sapientiam, Habacuc & Sophoniam. 4. Lovan. 1644. 1685. & 1705. apud Guil. Stryckwant.

Responsum duplex, alterum Theologorum Lovaniensium, *de vi obligandi conscientias, quam habent Edicta Regia super re Monetaria*, anno 1633; alterum Theologorum simul ac Jurisperitorum, anno 1626, de Juramento, quod publicâ authoritate Magistratui Lovaniensi *designato imponi solet*, utrumque stylo Jansenii.

Alexandri Patricii, Armachani, Theologi, Mars Gallicus, seu de Justitia armorum & Fœdorum Regis Galliæ, Libri II. anno 1633. Sæpius dein recusus Liber magnam authori suo Jansenio (licet is nomen suppressisset) famam peperit: neque tamen ab acri Gallorum refutatione immunis evasit. Vix ultra mensem operi isti insudavit Jansenius, hospicio exceptus à Clar. Petro Roose Sanctioris Consilii Præside, qui Tractatus Fœderum aliaque documenta subministrabat.

Epistolæ Corn. Jansenii ad Joannem du Verger de Havranne Abbatem S. Sigirani, inter scripta ejusdem Abbatis in Gallia detectæ sunt, prodieruntque mysteria iniquitatis hoc titulo: *La Naissance du Jansenisme decouverte, ou Lettres de Jansenius à l'Abbé de S. Cyran, depuis l'an 1617. jusques en 1635.* Lovanii 1654. in 8. item Parisiis, & alibi sæpius. Harum Litterarum authographa Parisiis in Collegio Ludovici Magni S. J. asservantur. Easdem dein etiam edidit Gerberonus: Notasque suas

ſuas Apologeticas pro Baio, Janſenio & Sancirano appoſuit.

Auguſtinus, *Tomi III.* liber unus, fol. quorum primo tractat Janſenius de hæreſi Pelagiana; & in ſequent. naturæ humanæ ſtantis ſeu innocentis vires, lapſæ vulnera, & gratiæ per Jeſum-Chriſtum liberatricis naturam, efficaciam, neceſſitatem, è S. Auguſtini principiis eruere contendit. Prodiit Lovanii apud Jacobum Zegers 1640. & Pariſiis eodem anno, ac paulò poſt Rothomagi.

Narrant aliqui, Janſenium hoc Opus meditantem, omnia S. Auguſtini Opera fere decies, libros vero de Gratia & libero Arbitrio ut minus trigeſies à capite ad calcem evolviſſe, decerptis & in adverſaria per claſſes diſtributis, quæ in rem ejus videbantur.

Hic liber, hic eſt, è quo dein tot tantæque contentiones ac ſciſſuræ exortæ ſunt in Eccleſia Dei. Urbanus VIII. Pont. per Bullam *In eminenti*, eum in ipſo ſui exordio proſcripſit die 4. Martii 1641; uti & Innocentius X. per Bullam: *Cum occaſione impreſſionis libri, cui titulus Auguſtinus &c.* datam 31. Mai 1653, quâ ad inſtantiam LXXXV. Præſulum Galliæ quinque Propoſitiones ex eodem libro excerptas ut hæreticas condemnavit. Alexander VII. Pont. die 14. Februa- 1664. per Bullam *Regiminis Apoſtolici*, *Formularium* præſcripſit, quo voluit, quinque Propoſitiones præfatas, *in ſenſu ab authore Janſenio intento damnatas*, ab omnibus rejiciendas eſſe, eidemque Formulæ ſubſcribendum.

Exinde Janſeniana hæreſis, adinſtar colubri tortuoſi, cujus caput attritum eſt, per varios gyros & cavillationum deflexus, pondus authoritatis, quâ damnabatur, effugere conabatur. Adinventa fuit *vana Juris & Facti diſtinctio*: ac ſufficere quibuſdam videbatur, ſi quinque Propoſitiones damnando, de ſenſu Janſeniani libri, *obſequioſum* (ſic ipſi vocabant) ſilentium teneretur. Hunc ſubdolum errorem præcidit Clemens XI. Pont. per Bullam: *Vineam Domini Sabaoth*: datam 16 Julii 1705; quâ Prædeceſſorum ſuorum Conſtitutiones confirmando & innovando, ſimul declaravit, obedientiæ quæ iiſdem debetur, obſequioſo ſilentio minimè ſatisfieri; ſed damnatum in quinque Propoſitionibus præfati Janſeniani Libri ſenſum, quem illarum verba præ ſe ferunt, ab omnibus Chriſti fidelibus, ut hæreticum, non ore ſolum, ſed & corde rejici ac damnari debere; nec aliâ mente, aut credulitate, ſupradictæ Formulæ ſubſcribi licitè poſſe. Sic itaque cum S. Auguſt. dici poteſt. *Româ Reſcripta venerunt: cauſſa finita eſt: utinam & error aliquando finiatur!*

CORNELIUS DE JODE,

Antverpianus, Coſmographus clariſſimus, vitâ, eruditione ac moribus inſignis, Norvegiam, Daniam, Iſlandiam, aliaſque remotas regiones typis evulgandis, perluſtravit. Verùm optimis conatibus præpropera & invida mors lævum pedem oppoſuit: dum enim ex Hiſpaniis in Belgium cogitat, de efferenda magnâ auri quantitate ſollicitus quam ſibi coacervaverat, quamque Edictis Regiis vetitum erat efferre, hoc tandem ſtratagema ſibi profuturum cogitavit. Adaptavit ſibi, non ferreum ſed aureum thoracem ſive pectorale, ſicque itineri ſe dedit: eâ ratione frigus pectus invaſit. Aurum itaque quod aliis vitam, illi mortem & exitum attulit Montibus Hannoniæ anno 1600, in florida 32. annorum ætate. (Ita de eo Swertius.) Sepultus fuit Montibus in Æde primaria D. Waldetrudis, cum ſequente Epitaphio. Edidit

Introductionem Geographicam in Tabulas Europæ, Asiæ, Africæ, & Americæ, à se evulgatas, 1595. fol.

D. O. M. S

Cornelio de Jode, Antverpiano,
Cosmographo Clariss.
Vitâ, eruditione ac moribus insigni:
Qui cum Norvegiam, Daniam,
Islandiam, aliasque remotas Regiones
Typis evulgandis, perlustrasset,
Hâc iter ex Hispaniis faciens
Morbo correptus
Obiit xvii. Octobris CIↃ. IↃ. C.
Ætatis vero suę XXXII.
Fratres mœsti poss.

Vita mori dederat, Mors vivere, vita labores
Cum lacrimis, lætam mors dedit huic requiem.

CORNELIUS KEMPIUS,

Natus Doccomii in Frisia, bonis ibidem litteris ac moribus operam dedit. Scripsit

De Origine, Situ, Qualitate & Quantitate Frisiæ, libris III. Coloniæ, 1588. 8. apud Gosuinum Cholinum. De hoc libro habes judicium Suffridi Petri libro de Scriptoribus Frisiæ, quo *Kempii* vitam ac studia breviter complexus est.

Obiit Groningæ, circa annum Domini, 1587.

CORNELIUS KILIANUS,

Alias Van Kiel, ex Duffela, Brabantiæ inter Mechliniam & Liram Municipio, constantis laboris & perennis industriæ laude quinquaginta annis Plantinianæ typographiæ Correctorem egit; quàm fideliter, peritè, doctè, ipsi loquuntur libri, quos typographia illa procudit, in primis nitidos, elegantes, & sine nævo.

Latinitate disertus, versificatu felix, quemadmodum *Epigrammata* varia & faceta (à lepido ac faceto ingenio profecta) sparsim edita, itemque *Venationes Ferarum, Avium & Piscium, à Joanne Stradano* depictæ, *à Philippo Gallæo* æri incisæ editæque, carmine à *Kiliano* illustratæ, aliaque id genus fidem faciunt.

Vernaculam quoque linguam excoluit, cultumque illius ac proprietatem revocavit, edito *Etymologico Linguæ Teutonicæ*, seu Dictionario Latino-Flandrico, collatis obiter aliis quoque idiomatibus, typis Plantin. 1599. 8. & Alcmariæ, 1605. cum Auctario *Ludolphi Potteri*, Groeningensis.

Vertit in Linguam Flandricam *Lud. Guiciardini Descriptionem XVII. Provinciarum Belgii:* Item

Philippi Cominæi Historiographi celeberrimi Memorialia; typis Moreti.

Homilias Macarii, ibidem.

Edidit quoque *Icones illustrium fœminarum novi veterisque Testamenti*; *Item Icones Prophetarum majorum & minorum Vet. Testam: versibus Illustratas.*

Obiit Antverpiæ, ætate provectus, anno 1607, ipso Paschatis festo, sepultus in cœmiterio Basilicæ Marianæ, apposito eleganti Epitaphio.

D. O. M.
Cornelio Kiliano, Dufflæo,
Constantis laboris
Et
Perennis industriæ laude
Ornato, & amato Viro.
L. annis Plantin. Typographiæ
Correctorem gessit,
Quam fideliter, peritè, doctè,
Ipsos rogate libros, elegantiâ, nitore,
Famâ æternæ artis primos.
Nec semper alienos tractavit,
Cùm & suos reliquerit,
Latinâ oratione disertus, versificatu
Felix, Patriam quoque Eloquentiam
Excoluit, cultumque ejus
Et proprietatem revocavit.

Obiit ætate operibusque gravis, M.D.C.VII. ipso Paschatis festo.

CORNELIUS LANCILOTTUS,

Machliniensis, Ordinis Eremitarum S. Augustini, Doctor Theologus, *Henrici* ejusdem Ordinis frater germanus, linguarum, præter vernaculam, gallicæ, hispanicæ, italicæ callentissimus. Variis muneribus in Ordine functus fuit, Conventûs non unius Rector, totiusque Ordinis sui per Belgium ann. 1607. Prior Provincialis. Primus coloniam Augustinianam in urbem deduxit Antverpiensem, atque Ædem sacram suâ potissimùm industriâ è piorum eleëmosynis condidit, symbolam in primis conferente *Henrico vander-Goesio*, S. P. Q. Antverp. à Thesauris.

Vir ob singularem doctrinam, morum modestiam atque affabilitatem, ob prudentiam vitæque integritatem omnis ordinis ac nationis hominibus longè gratissimus. Edidit

Nectar & Antidotum, ex Operibus D. Augustini collectum, & digestum ordine alphabetico, contra sectatores quoslibet.

Item *Pancarpium Augustinianum*: continens *Vitas SS. Augustini*, *Monicæ*, *Nicolai Tolentinatis*, & *B. M. Virginis Encomium*; itemque *Sodalitatis corrigiatæ Privilegia*, *Indulgentias* &c. typis Plantinianis.

Vitam Divi AUGUSTINI, fusiùs quoque descripsit. Ibid. 1616. 8.

Lucerna Vitæ perfectæ, *cùm Sacerdotalis tùm Monachalis*, *juxta Regulam D. Augustini*, à morte prodiit. Ibid. typis Verdussii, 1642. 4.

Tollitur è medio Antverpiæ, dum sauciatis ac moribundis militibus solatium spiritale impertit, inter ipsa pietatis officia, pestiferis pœdoribus obnoxia, æger ab ęgris reversus, anno vitæ XLVIII. à Christo nato 1622. die 20. Novembris.

Sepultus apud suos, hoc Epitaphio, in summo Choro.

D. O. M.
Hîc conditur Ædis hujus Conditor
Et Cœnobii Rector,
Admodum Rev. Pater
CORNELIUS LANCILOTTUS, S.T.D.
Qui Provinciæ clavum tenuit,
Et Coloniam Augustinianam
Huc deduxit.
Virtus & doctrina hunc extulit.
Sed eheu! mors acerba sustulit
Inter officia pietatis
Ægrum ab ægris reversum.
Finiit anno vitæ suæ XLVIII.
M. D. C. XXII. XIII. Kal. Novembr.

CORNELIUS LAURIMANNUS,

Ultrajectinus, Scholæ patriæ moderator, Rhetor & Poëta Comicus, scripsit

Odas Annales, juventuti Scholæ Ultrajectinæ modulandas.

Item Comœdias sacras, *Militem Christianum*. Antver. typis Guil. Silvii: *Hesteram* Reginam, Lovanii apud Ant. Bergaigne; *Exodum*, sive Transitum maris rubri: *Thamar* & *Tobiam*; itemque *Nabath* Tragi-Comœdiam, atque alia Poëmata, quę Manusc. possedit olim *Joannes de Jonghe*, in sacro Consistorio Machliniensi Advocatus.

Sed & *Joannis Beleti*, Doct. Parisiensis *Rationale de Divinis Officiis*, castigavit, ediditque cum duplici Præfatione. Antverpiæ apud Steelsium in 16.

Diem supremum obiit Ultrajecti, anno 1573. mense Aprili, sepultus in Choro Ecclesiæ B. Mariæ de Civibus, ut tunc vocabant. Chorus enim ille an. 1586. authoritate Magistratûs divenditus ac dirutus fuit, hodieque ædes novas is locus excitatas habet.

CORNELIUS LIENS,

Urbis Zirixeæ Medicus ordinarius, pòst municipii Aggeris Martiniani in Tolensi Zelandiæ insula Prætor (vulgò Drossardum vocant) ibidemque inter Toparchas ejusdem loci sub magnifico monumento, quod sibi vivus fieri curaverat, reconditus post annum 1636. Edidit

Concertationem Epistolicam, cum Adversariis Phil. Lansbergii. Ziriczeæ 1614. in 8.

CORNELIUS LOOSE,

Sive Callidius, Gaudanus, sive Chrysopolitanus (ut enim cognomen latino, ita nomen urbis natalis græco vocabulo expressit) anno 1564. promotus Lovanii inter Pœdagogii Porcensis alumnos, in secunda (ut aiunt) linea. Inde Theologus Moguntinus, Canonicus in patria, ac pòst rebus in Batavia turbatis, Vice-Pastor ad S. Mariam de Capella Bruxellis. Scripsit

Illustrium Germaniæ utriusque Scriptorum Catalogum. Moguntiæ, 1581. 8. Quo in libro nimis calidè in novorum Episcopatuum erectionem incurrit: & dum Scriptores nobis promittit, solas ferè Urbes, Scriptorum sedes natales, depingit.

De Tumultuosa Belgarum rebellione sedanda, sive, ut ipse inscripsit, *De spiritu vertiginis utriusque Germaniæ in Religionis dissidio, &c.* Ibid. 1579. & 1582. 8. Item Luxemburgi, 1580. 4.

Defensionem Urbis & Orbis: adversus Christianum Frankenium, ceterosque Sectarios, ἀρτολατρείαν impiè asserentes. Mog. 1581. 8.

Duellum Fidei & Rationis; an in Eucharistiæ Sacramento verè sit Corpus Domini: adversus Paradoxa VI. Frankenii. Ibid. 1581. 8.

Apologiam in Orationem Philippi Marnixii, pro Sereniss. Archiduce Austriæ Matthia & Ordinibus Belgicis, Wormatiæ habitam. Luxemb. 1578. 4.

Ecclesiæ Venatum. Coloniæ, apud Godef. Campensem, 1585. 8.

Thuribulum aureum sanctarum Precationum. Moguntiæ, 1581.

Apparatum Mensæ Dominicæ: in quo sunt pia Exercitia, Preces ac Meditationes. Coloniæ, 1591. 12.

Officium Venerabilis Sacramenti, cum Precibus. Ibid. 1591. 12.

Epitomen Melchioris Cani, Dominicani, *De Locis Theologicis.* Moguntiæ, in 8.

Denique Scholis, primumque discere incipientibus, libellum dedit, hoc titulo: *Scopæ Latinæ, ad purgandam linguam à barbarie*, Alphabeticâ serie. Ibid. 1582. 8.

Conscripserat & libros aliquot in Lamiarum patrocinium, *De vera ac falsa Magia*, temerè & præsumptuosè, ut ipse in Palinodia sua coram *Petro Binsfeldio*, Episcopi Treverensis in Spiritualibus Vicario Generali, aliisque anno 1592. die XV. Martii, testatus est, quâ illos ipsos libros, à se compositos, & articulos iis contentos, ut erroneos, seditiosos, ac temerarios, contraque communem Doctorum Theologorum sententiam, revocavit, damnavit, & pro non dictis atque assertis à se haberi voluit. Palinodiam *Loosei* recitat Martinus Delrius Appendice I. ad librum V. Disquisitionum Magicarum.

Obiit Bruxellis, circa annum 1597. quo extremæ suæ voluntatis tabulas condidit, & petiit sepeliri in cœmeterio Ecclesiæ, quam Capellam vocant, ante imaginem Christi bajulantis Crucem.

CORNELIUS LUMINÆUS A MARCA,

Gandavensis, Religiosus ad D. Petrum in monte Blandinio, (quod est Instituti S. Benedicti Cœnobium, juxta Gandavum) Poëta, Orator, Historicus; in singulis ita eminens atque excellens,

- - - - Ut omnia in unum
Confluxisse putes cœlica dona virum.

Potissimùm tamen in Tragicis, in quibus ea ubique elucet verborum ac sententiarum majestas, ut nihil ferè hìc debeat priscis, quibus non æquare solùm, sed & præferre eum liceret, nisi vetustatis obstaret reverentia. Orationes certè, perpetuis ad Scripturas sacras allusionibus, velut vernantibus quibusdam flosculis, adornatæ, quoddam Christianæ eloquentiæ specimen exhibent. Fidem hujus rei faciunt,

Tragœdiæ sacrę III. *Dives Epulo*, *Carcer Babylonius*, *Jephte*. Item *Lessus sacri*, *& Miscellanea.*

Orationes sacræ VIII. *Encomium D. Virginis assumptæ*, *S. Catharinæ Senensis*, *D. Pauli conversi*, *D. Thomæ Aquinatis*: *De Jubilæo sacerdotali R. Adm. D. Corn. Columbani Vrancx*, Abbatis: *in Primitiis* R. & Doctiss. Viri *Ant Sanderi*: *De Pastore bono*, *& Passione Dominica.*

Duces Burgundiæ, *iidemque Flandriæ Comites*, *& res ab iis gestæ.* Edita hæc simul Lovanii, typis Phil. Dormalii, 1613. 8.

Accessere his *Pleias sacra*, constans Orationibus, *Hyas sacra*, & *Corona Virginea*, sive de laudibus potissimùm Virg. Matris Homiliæ XII.

Item *Musæ Lacrymantes*, seu *Pleias Tragica*, id est Tragœdię sacræ VII. *Bustum Sodomæ*, *Abimelech*, *Jephte*, *Sampson*, *Saul*, *Amnon*, sive Incestus Thamarę, *Sedecias*. Duaci, 1628. 4.

Denique *Stemmata & Flores*, sive *Diarium Sanctorum*, versibus Jambicis. Ibid. 1628. 4.

Meditabatur editionem *Hecatombes*, sive *Homiliarum centum*, *de variis Religionis Christianæ mysteriis.*

CORNELIUS MANILIUS,

Gandensis, artem exercuit typographicam, Latinis etiam litteris non vulgariter imbutus, Gualteri itidem typographi pater; descripsit, typisque suis excudit,

Pompam Triumphalem Philippo II. Hispp. Regi, Gandavi, cùm istic Velleris aurei Comitia celebraret, exhibitam; Latinè, Gallicè, Flandricè, 1558.

Drama item vernaculum *de morte.*

CORNELIUS MARTINIUS,

Antverpiensis, Philosophus, in Academia Julia seu Helmstadiensi apud Germanos vixit, hæresi Lutheranâ infectus. Edidit

Commentariorum Logicorum, adversus Ramistas, libros V. Helmstadii, 1623. in 8.

Metaphysicam, Jenæ eodem anno in 8.

Notas in Apuleium περὶ ἑρμηνείας; cum Notis Gerardi Helmenhorstii.

De Statibus Controversis. Helmstadii ac Lipsiæ 1600.

CORNELIUS MARTINIUS,

Zelandus, edidit gallicè

Genealogias Forestariorum & Comitum Flandriæ, cum brevi *Historia de Vitis eorumdem*, ex melioris notæ Chronographis: ad Sereniss. Belgarum Principes ALBERTUM & ISABELLAM. Antverpiæ excudit Joan. Bapt. Vrientius, cum Iconibus.

Scripsisse præterea *Genealogias illu-*

ſtrium Familiarum Ordinis Velleris Aurei, teſtatur in ſua ad ſtemmata genealogica præfatione Pontus Heuterus.

CORNELIUS MUSIUS,

Vlaerdingâ, opido in Batavis antiquiſſimo, oriundus, naſcitur Delphis an. 1503 Idib. Juniis, patre *Joanne Muys.* Primam pueritiam in patria egit. Philoſophiam Peripateticam Lovanii in Caſtrenſi Gymnaſio edoctus, *Conrardum Goclenium* Latinas, *Rutgerum Reſcium* Græcas litteras profitentes attentè audivit, ſtudiorum nactus ſocios *Gerardum Moringum*, *Joannem Haſſelanum*, & alios. Lovanio Gandavum evocatus, juventutem ibidem inſtituit.

Unde Lutetiam primò, dein Pictavium à Carolo Coquinio, Abbate Aquicinctino, cum nobilibus aliquot adoleſcentibus miſſus eſt. Hîc biennium egit, & clariſſimis Poëtis *Joachimo Politi*, *Juliano Havretio*, *Salmonio Macrino ac Joanni Secundo* innotuit. In patriam reverſus, ſacris D. Agathæ Virginibus annos ferè XXXVI. præfuit, omnibus gratiſſimus, hoſpitalis in pauperes, ævi ſui doctis carus, ingenio comi, feſtivo, ſubtili. Sed de vitæ ſuæ curſu *Muſium* ipſum audiamus canentem, Ode *de temporum fugacitate*, ad Jacobum Sanctaragundum Præpoſitum Thoraltanum in Flandria, ſtudiorum ac peregrinationum ſocium:

Matre probâ exortum, nec non ſidoque bonoque
A genitore ſatum,
Delphica *me excepit*, *quâ non urbs altera terris*
Clarior in Batavis:
Seu ſacra templa Dei longè auguſtiſſima ſpectes,
Sive domos nitidas:
Seu populi integros mores, *ſanctamque requiras*
Innocuamque fidem.
Heic flevi, *heic riſi*, *primùm heic ut diſcere vellem*,
Blandus uterque parens
Cruſtula multa dedit, *vel poma aut dulcia liba.*
Heic ſtudiis operam
Sed ſegnem impendi, *donec*, *genitore ſepulto*,
Lovanium *petitur*:
Nobile Lovanium *turritis mœnibus*, *atque*
Artibus omnigenis &c.
Poſtea Gandavum (*ſi DIs placet*) *inſtituendos*
Evocor ad pueros.
Illinc Cortracum *meliori ſorte vocatus*,
Stemmate magnifico
Prognatos doceo, *ſed adhuc multa ipſe docendus.*
Hic ego Præpoſitum,
Sed non Præpoſitum, *te primùm ludere vidi*,
Nunc nuce, *nuncque trocho.*
Unde & Lovanium, *gelidæ poſt tempora brumæ*,
Teque tuumque ſimul
Cognatum, *vere in primo ducoque ſequorque.*
Aſt ibi qualis eram,
Nemo te melius novit: *me dicere cuncta*
Et refricare piget.
Præterea Atrebatum, *ſtudiis ubi rara*, *culinæ*
Plurima cura data eſt.
Tandem Pariſiam *læti properamus ad urbem*,
Nec tamen ergo diu
Manſimus, *aſt morbis nos inde fugantibus aſpris*,
Sive jubente Deo,
Rurſus Lovanium *remeamus*, *poſtea rurſum*
Pariſios *petimus*:
Queis perluſtratis, *tecum per & ampla vireta*,
Per Genebaſque domos,
Per Ligerim atque Andes, *ſociis comitantibus*, *altum*
Pictavium *venio* &c.

Scripſit verò Musius carmine familiari, ac faventibus Muſis,

Martyrio coronatur Lugd. Batau. CIↃ.IↃLXXII. *Æt.* LXXII.

CORNELIVS MVSIVS DEL=
PHENSIS BATAVVS.

Hagia Secundi ſyllabas amat docti,
Et Isca felix Lipsio eſt:
Te jure ſemper gloriabitur, Muſi,
Hollandiorum Delphium.

49.

Fr. Raphelenguis.

Institutionem Fœminæ Christianæ, ex ultimo Proverbiorum capite.

Odas & Psalmos aliquot. Pictavii, typis Marneffiorum. 1536. 4.

De Temporum Fugacitate, deque sacrorum Poëmatum Immortalitate. Ibid. 1536. 4.

Imaginem Patientiæ, versu elegiaco.

Tumulorum Desiderii Erasmi libellum. Lovanii 1536. in 4. apud Rescium.

Encomium Solitudinis, Rythmicè. Antver. typis Plantini, 1566. 4.

Hymnum de S. Cornelio S. Agatha &c.

Denique *Monachum*, & *Silvulam Precationum Regiarum*, quas ferunt *Guilielmum II.* Hollandiæ Comitem & Rom. Imp. recitare solitum, cum *Musii Precibus honorariis*, à morte ejusdem evulgavit *Lucas ab Obmeer*, Delphius J. U. D. Lugd. Batavor. 1582. 16. apud Joann. Stratium.

Ceterùm *Musio* Musarum non suffecit laurea: accessit & martyrii altera ab impio atque insano homine *Guilielmo Lumeio*; qui Lugduni Batavorum virum annis LXXII. & laboribus piis fractum, variis & immanissimis cruciatuum generibus exagitatum, naso & auribus truncatis, manuum pedumque digitis, & iis, quæ naturæ honestas abdidit, præcisis, per nivem sanguine innocenti rubentem, ad forum (cui à marmore cæruleo nomen) trahi & in crucem agi jussit, decimo Decembris die, horâ noctis decimâ, anno 1572.

Plura de *Musii* Vita ac morte Guilielmus Estius S. T. D. in Martyrum Gorcomiensium Historia (quæ rursus extat in Actis SS. Julii ad diem X. per PP. Societ. Jesu) ac Petrus Opmeerus libro de Martyribus Hollandiæ. Epitaphium ipse sibi vivens scripserat, è quo viri modestiam agnoscas:

Quod CORNELIUS MUSIUS
Hoc in sepulcro cluditur,
Nemo indecorè lacrumet,
Vivus resurget denuò.

Æternitati
CORNELII MUSII, Delphii
Sacerdotis, Poëtæ, Martyris,
JUSTUS RYCKIUS Gand. pon.

Sancte senex, refluos mare dum volvetur in æstus,
Dum feret Eoo Phœbus ab axe diem,
Dum roseum gelidæ fugient Titana tenebræ,
Humidaque in tenebris Cynthia lumen erit,
Dum LUMINÆI *scelus exitiata Tyranni,*
Et Batavûm furias utraque noscet humus,
Doctrinæ laus rara tuæ intemerata manebit,
Stabit & invicti GLORIA *Martyrii.*

CORNELIUS NEOSTADIUS,

Brielanus, Batavus, Dominus in Sevenhoven, Coppel &c. natus anno 1549. juvenis Duaci, in ipsis ferè Academiæ auspiciis, studiorum suorum auspicia fecit. Primus Legum Doctor anno 1575. Lugduni apud Batavos renunciatus, postmodum ejusdem Academiæ Curator fuit, atque anno 1580. in suprema Hollandiæ Curia Senator.

Filiam *Pauli Buys*, supremi Hollandiæ Advocati, (*Pensionarium* vulgo dicunt) uxorem habuit. Et quamquam dignitate & operâ soceri sui favorem procerum meritus esse videretur, tamen quidquid dignitatis adeptus est, id sane jure ei contigit. Nam & in litteratura & jure nulli secundus, etiam Consuetudinis morisque patrii perscrutator summus fuit: eaque quæ per annos 34. ex fori frequentatione didicerat, publici juris fecit. Obiit Hagæ-Comitis anno 1606. ætatis 57. Opera ejus primùm seorsim, deinde simul edita, sunt hæc.

Utriusque Hollandiæ, Zelandiæ, Frisiæque Curiæ Decisiones, item

Tractatus de Feudi Hollandici Frisicique Occidentalis origine & successione, nec non

Curiæ Feudalis ejusdem Provinciæ Observationum Feudisticarum Decades sex,

quarum quinque posthumæ nunquam antehac editæ. Accedunt

De Pactis antenuptialibus Observationes & Decisiones. 4. Hagæ-Comitis 1667.

CORNELIUS OOMS,

Gelensis, J. U. L. primò Secretarius Illustriss. Episc. Triest, tum in Cathedrali Ecclesia Gandavensi Canonicus Graduatus & Officialis, atque gradatim Archipresbyter, Archidiaconus, ac Decanus. Cum in postrema dignitate vixisset annis 13. mortem obiit Gandavi anno 1654, ætatis 55. Scripsit

Vindicias pro perillustri ac Reverendissimo D. Antonio Triest Episcopo Gandavensi, adversus Vindicias aliquot externorum Patrum & Monialium Monasterii Teneramundani Ordinis Sanctæ Brigittæ. 4. Gandavi 1640. Attamen, ad subortas dissentiones tollendas, utrasque has Vindicias prohibuit S. Congregatio Indicis Romę anno 1646. die 18. Decembris.

CORNELIUS PETRUS,

Leydensis, Medicus, græcè doctus, scripsit

Annotationes in Dioscoridis libros IV. priores *de Herbis.*

Experimenta & Antidota contra varios morbos; cùm à se, tum à *Joanne Spiringo*, celebri Academiæ Lovaniensis Physico, quo cum familiariter vixisse videtur, observata.

De Rebus occultis in Natura mirandis: aliaque Antverpiæ, apud Joan. Graphęum 1533. 8. simul edita. Præfatur in indoctos & imperitos Medicos, qui vel Montepessulano, vel salutatâ tantùm à limine Italiâ, hinc sine litteris, sine doctrina aliqua proficiscentes, novâ transformatione nobis non studiosi Medicinæ sed Doctores veniunt, vestibus crepantibus obambulantes, digitos obæratos ostentantes, & nescio quid splendoris præ se ferentes, cùm non plus luminis habeant, quàm lucerna illa Lucianica extincta &c.

CORNELIUS PERDUCCIUS,

Winocibergensis Flander, è Societate Jesu, Philosophiam per annos aliquot in Academia Duacena professus, scripsit gallicè

Accessum animæ ad Deum per semitam confidentiæ Duaci 1635. Tornaci 1642.

Item *les Entretiens & douceurs du S. Amour, ensuite & en vertu d'une attentive consideration des bienfaits reçus de la main de Dieu.* 12. Valencenis 1656.

Tractatum de Arte bene moriendi. Montibus 1642.

Considerationes piæ super beneficio vocationis ad Statum Religiosum & ad cælibatum. Montibus 1647.

Admonitiones piæ ac salutares pro facilitando ingressu in exercitium Orationis. Valencenis 1651; aliaque plura ascetica.

Mortuus est Valencenis anno 1671. die 6 Decembris, ætatis 78.

CORNELIUS A PYNACKER,

Batavus, è vico cognomine prope Delphos natus, J. C. juvenis honestâ ac laudabili ἀποδημίᾳ studiorum caussâ Galliam, Germaniam & Pannoniam utramque lustravit, linguasque varias, etiam orientales, didicit. Patriæ redditus, animum ad forum & forenses caussas tractandas in suprema Hollandiæ Curia applicuit. Unde mox evocatus, anno 1611. Professionem Juris in Academia Lugduno-Batava sustinuit, primusque dein in excitata recens ab illius Provinciæ Ordinibus Groningana Academia Jura ab anno 1615. docuit.

Anno 1624. auspiciis Ordinum fœderati

derati Belgii, ad Algerianos & Tunetanos profectus fuit, ipſeque de hac ſua Legatione, & rebus aliquot Africanis, quædam ſcripſit. Evulgavit

Jura & Privilegia Militum, è variis auctoribus collecta.

Item *Andreæ Fachinæi Controverſias Juris* Centuriis XIII. juxta Pandectarum ſeriem diſpoſuit, ac breviter decidit, 1619. 4.

Mortuus Groningæ die 22. Januarii 1645. ætatis anno 74.

CORNELIUS A SANTVLIET,

Brabantus, ex oppido ſui cognominis apud Antverpiam oriundus, Monaſterii S. Jacobi Leodii circa ann. 1460. Monachus Benedictinus, ingens *Chronicon* ab initio mundi exorſus, ad annum Chriſti 1461. protraxit, ſimulque ſcripſit *De Geſtis Epiſcoporum Leodicenſium*; dictus à Joanne Chapeavillo *Scriptor fideliſſimus ac diligentiſſimus*: quippe qui Chronico ejus non ſemel uſum ſe fuiſſe teſtatur.

Fuit autem illud è Manuſcriptis dicti Cœnobii primò editum anno 1729. per Monachos Benedictinos Congregationis S. Mauri Pariſiis in ſua Collectione ampliſſima Veterum Monumentorum Tomo V.

CORNELIUS T'SAS,

Turnhautanus, S. T. Lic. olim Lovanii quartus in Scholis Artium anno 1617. dein Philoſophiæ in Pœdagogio Caſtri, ut & poſtea Theologiæ in Seminario Mechlinienſi Profeſſor, ubi & Præbendam in Eccleſia Metropolitana D. Rumoldi anno 1627. per Privilegia Academica adeptus eſt. Ab Archiepiſcopo *Jacobo Boonen* ad Romanam Curiam pro negotiis & Præſulis & Diœceſios anno 1632. deputatus.

Hinc anno 1638. ad Iprenſem Eccleſiam conceſſit, Præbendâ de Membro S. Martini obveniente viâ permutationis cum *Amato Coriache*, Mechlinienſi poſtmodum Archidiacono. Prodierunt eo Authore libri ſequentes.

Epitome Praxeos Virtutum Theologicarum, Fidei Spei & Charitatis, præſerſertim quà media ſunt ſalutis. Romæ typis Vaticanis 1632. in 12. Ex qua Epitome deducta dein fuit neceſſitas VII. Punctorum ſeu Articulorum Fidei neceſſitate medii ad ſalutem credendorum. Quod Symbolum prætenſum Innocentius XI. Pont. damnavit 16. Auguſti 1682. unà cum pluribus libellis vernaculis & anonymis id-ipſum inculcantibus.

Tractatus de Singularitate Clericorum, eorumque cum mulieribus vetitâ cohabitatione. 4. Bruxellis 1653. in 4.

Neque ſtudio Theologico tantum, ſed & Juriſprudentiâ claruit *Saſſius*; unde & per annos plures Officialis, & etiam Sede vacante Vicarius Generalis extitit. Ipris, ubi diem ſupremum obiit 8. Octobris 1656, legitur in Eccleſia Cathedrali hoc ejus Epitaphium.

D. O. M.
Piis Manibus ſacrum
R. D. CORNELII SAS, S. T. L.
In hac Eccleſia Cathedr. Canonici.
Qui Pietate, an doctrinâ melior,
Cum dubites,
Certus ſis, in utraque enituiſſe.
Quod de ſe judicium,
publicè legendo, ſcribendo,
Aliis ad exemplum vivendo,
Abundè adſtruxit.
Muniis
Officialis & Vicarii generalis
In hoc Epiſcopatu,
Cum honore functus,
Orbi ereptus eſt VI. Idus Novemb.
M. D. C. LVI. annum agens LXIII.
Quiſquis hæc legis,
Quam tibi optas, beatam æternitatem,
Defuncto apprecare.

CORNELIUS SCHONÆUS,

Gaudanus, Poëta Comicus, Doctorem Philosophiæ Lovanii habuit *Joannem Beverum*, virum famâ & ingenii subtilitate notum. At naturæ ductum secutus *Schonæus* Poësin amplexus est, & rem Comicam.

Dedit Comœdias sacras XVII. quibus ad imitationem P. Terentii veteris Ævi Poëtæ, nomen *Terentii Christiani* indidit. Sunt autem istæ: *Naaman Tobæus*, seu Tobias, *Nehemias* seu de instauratione Hierosolymæ, *Sauli* conversio, *Josephi* castitas, *Judithæ* constantia, *Susannæ* innocentia, *Danielis* Judicium, *Triumphus* CHRISTI, *Typhlus*, *Pentecoste*, *Ananias*, *Baptistes*, *Discoli*, *Pseudostratiotæ*, *Cunæ*. *Vitulus*: partim Antver. editæ typis Plant. 1570. 8. & junctim Coloniæ apud Ger. Grevenburchium, 1614.

Item *Carminum libellum*. Ibid. apud Guil. Silvium.

Grammaticam Linguæ latinæ. Harlemi, 8. aliaque.

Decessit Harlemi, Scholę illius Moderator per annos XXXVI. anno 1611. ætatis LXXI. die XXIII. Novembris, sepultus in Ecclesia D. Bavonis, quondam Cathedrali.

Rector juventæ, *Musici doctor gregis*,
Schonæus *egi fabulam fictam prius.*
Veram peregi; summus hic actus mihi.
Scenam relinquo. Vos valete & plaudite.

CORNELIUS SCHREVELIUS,

Gymnasiarcha Lugduno-Batavus, Medicinæ Doctor, sed Scholiastes celebrior, illustravit Notis libros Homeri, Hesiodi, Ovidii, Claudiani, Virgilii, Martialis, Juvenalis, Persei, & Lexicon Hesichii.

Edidit quoque *Lexicon manuale græco-latinum & latino-græcum*, ad usum studiosæ juventutis sæpius in Hollandia reimpressum; ut & Cantabrigiæ apud Anglos 1685. in 8.

Obiit anno 1667.

CORNELIUS SCHULTINGIUS,

Natus Steinwichii, apud Transisalanos, sacræ Theol. Licentiatus Coloniensis, ac Regens Bursæ (ut vocant) Laurentianæ in Ubiis, ibidemque ad S. Andream Canonicus, vir pius ac doctus, edidit

Ecclesiasticæ Disciplinæ libros VI. Coloniæ.

Bibliothecam Ecclesiasticam. Ibid. 1599. & 1602.

Opus variarum Lectionum & Animadversionum adversus lib. 1. Institutionum Joan. Calvini. Ibid. 1601. 4.

Refutationem totius Theologiæ Calvinianæ, præsertim Institutionum ejusdem Calvini. Ibid. 4.

Thesaurum Antiquitatum Ecclesiasticarum; è VII. prioribus Annalium Baronii Tomis, contra Centuriatores Magdeburgenses ac Calvinistas, totidem Tomis ordine alphabetico contextum. Ibid.

Tragicomœdiam Constantini Magni & S. Helenæ. Ibid. 1602.

Confessionem Hieronymianam, è D. Hieronymi Operibus, juxta Locorum Theologicorum capita, Tomis IV. apud Mylium, 1584. fol.

Denique *Hierarchicam Anacrisin*, adversus varios Calvinistarum libros, & celebratas ab iisdem Synodos. Ibid. apud Herm. Hobergium, 1604.

Inter vivos agere desiit, anno 1604. die D. Georgio Martyri sacro, ad S. Andream sepultus, apposito sequenti Epitaphio. Fratrem habuit *Petrum Schultingium*, J. U D. & Professorem, ac Senatûs Agrippinensis per XXX. annos Syndicum. De prosapia

Schultingiorum legitur Carmen *Guil. Halcandri*, Coloniensis, præfixum Bibliothecæ Ecclesiasticæ.

Hæc tibi Cornelium Schulting *præsentat imago*
Vivum, quà vivus conspiciendus erat.
Robore vastus erat, canus, vultuque decorus,
Dotibus ingenii summus & oris erat.
Laurenti primùm docuit, post rexit alumnos,
Hinc gravitas, illinc dulcor & oris erat.
Illud Apostolicæ fecit, hoc Ædis alumnum
Andreæ, merito præmia digna viro.
Hæc ubi pertæsus, scriptis inclaruit urbi,
Quin orbi, ingenii dans monumenta sui.
Ossa sub hoc saxo latitant defossa sepulcro,
Spiritus in cælo, carcere missus, agit.

CORNELIUS SCHYLANDER,

Albissensis, Batavus, Medicus Antverpiensis, ubi & apud Bogardos Chirurgiam se publicè prælegisse præfando testatur. Scripsit autem

De Medicina Astrologica libros IV. Antver. apud Joan. Withagium, 1575.

Practicam Chirurgiæ. Ibid. typis Nutii, 1577. 8.

CORNELIUS SCUTIUS,

Medicus & Mathematicus Brugensis, in Academia Lovaniensi Medicinæ Doctor creatus anno 1541. Edidit

Dissertationem de Medicina, habitam Brugis, cum ibidem Galeni Therapeutica publicè explicaturus esset. Antverp. 1546.

Disputationem Astrologicam ac *Medicam* contra Diarium (quod Almanachum vulgò vocant) *Petri Bruhesii* à Rithoven; Græcè ad Franciscum Craneveldium (ut vel inde hominis ingenium agnoscas) & Latinè ad D. Haloinum Equitem. Antver. 1547.

CORNELIUS DE SNEKIS,

Frisius, natus in Indick, propè Snekam, Ordinis S. Dominici, S. Theol. Doctor & Professor in Rostochiensi Academiâ & Prior Provincialis per Saxoniam, Franciam, Poloniam, ac Congregationis Hollandiæ anno 1505. Vicarius generalis. Scripsit

Defensionem Ecclesiasticorum, adversus Sebastianum Polonum, Ministrum Lutheranum, in 4.

Sermones XXI. super Fraternitate de Serto Rosaceo B. Mariæ *Virginis*, cum adjunctis, à Judoco Badio Lutetiæ evulgatos, 1514. Rostochii 1517. & MSS. Lovanii ad S. Martinum.

Accedunt *Conciones Synodales* ejusdem, Halberstadii 1511. & sequent. habitæ sub Ernesto Duce Saxoniæ, Magdeburgensi & Halberstadiensi Præsule.

Sermones XV. de Rosario, seu Tomus alter Concionum ejus, servatur MSS. apud Prædicatores Mosætrajectinos.

Sermones LXXV. super Missus est: extant MSS. apud Prædicatores Calcarienses in Clivia.

Priorem agebat Conventûs Rostochiensis, dum pestis Lutherana illic invaluit: quin & cum ipso Martino sæpius disputasse fertur: Fideique Romano-Catholicæ veritatem adeo evidenter demonstravit, ut ab adversariis ad necem conquisitus refugium apud Joachimum Electorem Brandeburgicum quærere cogeretur: apud quem toto fermè biennio egit.

Tandem in Frisiam, caram patriam reversus, in Conventu suo Leovardiensi, ubi vitæ regularis spiritum hauserat, mortalis vitæ terminum posuit, die 14. septembris 1531. sepultus ibidem in choro, morum gravitatæ & vitæ sanctimoniâ reverendus.

CORNELIUS A SOMEREN,

Dordraci natus anno 1593, hauſtis in Academia Leidenſi Medicinæ principiis, ac dein inſtitutâ peregrinatione in Galliam, Doctoralem Medicinæ Lauream anno 1615 ſuſcepit ibidem in Univerſitate Cadomenſi. Dumque Artem illam ſummâ omnium laude proſequitur in Patria, ibidem quoque extitit Scabinus, Præſes, Theſaurarius, Commiſſarius Admiralitatis in Zelandiâ. Tandem obiit Dordraci die 11. Decembris 1649. ætat. 57, relicto filio *Joanne à Someren* J. C. Clariſſimo, de quo inferius.

Scripſit Epiſtolas & Tractatus *De calculo renum & veſicæ*

De variolis & morbillis 8. Dord. 1641.

De Vitæ termino.

De Unitate librum ſingularem ad S. P. Q. D. Dord. 1639. Reliquit item plures Tractatus ineditos, qui penes heredes remanſerunt.

Conſilia & Obſervationes Medicinales.

Librum ſingularem Conſiliorum de Morbis mulierum.

Obſervationes Chirurgicas.

Methodum curandarum febrium.

Epiſtolas ſuas, cum Doctorum Virorum Reſponſis.

CORNELIUS A SWANENBURG,

Juris U. D. & Profeſſor Leidenſis, apud Batavos, natus ibidem anno 1574. die XII. Septemb. quinque ante Academiæ diem natalem menſibus. Puer admodum à patre optimis præceptoribus traditus erudiendus, optimam quoque de ſe ſpem ad altiores ſcientias præbuit laboremque ſuum ſtudio Juris Leidæ ac Duaci impenſum ejuſdem Leidenſis Academiæ Curatoribus ita probavit, ut an. 1597. publicum profitendi munus adhuc juveni impoſuerint: quam provinciam totis annis XXXIII. ſuſtinuit. Scriptorum nihil reliquit præter unicum libellum,

De Jure accreſcendi, Leidæ editum, 1633. 12.

Defunctum 12. Maii 1630. pro funere laudavit *Petrus Cunæus*, J. C. Leidenſis.

CORNELIUS VALERIUS,

Veteraquenſis (quod Hollandiæ opidum eſt, vulgo *Oudewaeter*.) natus eſt circa an. 1512. Puer *Georgii Macropedii* diſciplinæ traditus, triennio nondum exacto, Lovanium miſſus eſt, & annos ferè ſex *Conrardum Goclenium* latinas, *Rutgerum Reſcium* græcas in Collegio Trilingui docentes litteras audivit. In patriam revocatus, annos totidem Rhetoricen tradidit.

Mox Lovanium rediit cum nobilibus aliquot adoleſcentibus, & luſtratâ cum iiſdem Galliâ, iterum Lovanium reverſus, decimo pòſt anno amico ſuo *Petro Nannio* linguæ Latinæ in Collegio Trilingui Profeſſori anno 1557. ſucceſſit; provinciamque illam ita fideliter ſubivit, nihil ut puriùs ac terſiùs dici quàm à *Valerio* poſſe videretur, *utrique paginæ factum ingenium*, (ut in Batavia ſua ſcribit Junius) *in utroque dicendi genere penè par*; atque adeò *non minùs diſertus utiliſque, poſtquam loqui deſiit, quàm clarus & æternus, poſtquam ſcribere*, uti in Monumento legitur ſepulcrali; quod dudum neglectum, Præceptori de ſe deque Nobilitate Belgica optimè merito gratus diſcipulus perilluſtris atque Ampliſſ. D. *Georgius ab Auſtria*, Cancellarius, anno 1610. poſuit.

In docendo eâ utebatur methodo, quam volebat omnibus bonas Litteras profitentibus inculcatam, ut Philoſophiam in ſocietatem vocarent; Dialecticam, dico, Phyſicam, eamque

CORNELIVS VALERIVS VLTRAIECTINVS
ORATOR ET POËTA.

Quisquis es, et magni nescis decora alta Valeri,
Adspice magnorum nomina clara virûm.
Lipsius hunc coluit, Schottus, Canterus, et omnis
Belgica Nobilitas est venerata ducem.

Aub. Miræus.

quæ de Moribus eſt : contrà atque putidi quidam magiſtelli, qui bonas litteras barbaro & impuro, ne dicam Sophiſtico ore profanant.

Deſcripſit verò nitidè ac terſè totam Artium encyclopædiam ;

Grammaticarum Inſtitutionum libros IV.

Rhetorices & Dialectices Tabulas.

Phyſicæ, ſeu *de Naturæ Philoſophia Inſtitutionem.*

Sphæram, ſeu *Prima Aſtronomiæ ac Geographiæ Præcepta.*

Ethicæ, ſive *Moralis Philoſophiæ Epitomen.* Omnia typis Plantinianis, & alibi, non ſemel edita ; à nonnullis Erotematibus, ab aliis verſibus adornata.

Dedit & breves *Animadverſiones in Officia Ciceronis, cum Canteri ac Cauchii Notis.*

Orationem Funebrem in obitum Jacobi à Meloduno, Lovanii apud Velpium, 1560. 4.

Triumphum Caroli V. Cæſaris, urbem Ultrajectinam ingredientis, carmine heroïco ; typis Plantini, 1566. 16. cum *Andreæ Scorelii* Poëmatibus.

Colloquia Gallica Noëlis Barlemontii Latinè reddita. Lovanii, & alibi.

Viſæ ſunt præterea variæ *Cornelii Orationes ac Præfationes* in Profeſſionis ſuæ auſpiciis dictæ ; itemque *in Funere Petri Nannii*, & *Caroli V.* Cæſaris : aliaque, quæ in Collegio Trilingui Manuſſ. adſervari dicuntur.

Vivere Lovanii deſiit an. 1578. ætatis LXI. die II. Augusti, in D. Petri depoſitus, hocce Epitaphio

D. O. M.
CORNELII VALERII
Ultrajectini
Oſſa
Heic condita & conſumpta :
Nomen
Adſcribere aliena pietas voluit,
An aliena tamen ?
A Diſcipulo venit.
Et quantus ille cui venit ?
Meruit
Juventutem Belgicam
Ore & ſtylo.
In Collegio Trilingui
Docuit,
Non minus deſertus utiliſque,
Poſtquam loqui deſiit ;
Quam clarus & æternus,
Poſtquam ſcribere.
GEORGIUS AB AUSTRIA
Præpoſitus hujus Eccleſiæ
Et Academiæ Cancellarius
Neglectum XXXII. ann.
Monumentum Præceptori P. C.
Ann. M. D. C. X.
Vixit ann. LXVI. Docuit XXI.
Obiit M. D. LXXIIX. III. Eid. Sext.

CORNELIUS VERDONCK,

Turnhautanus, Campinienſis, Muſicus excellens, nec phonaſcis Italiæ impar. Primos juventutis annos *Cornelio Prunio* Senatori & Theſaurario Antverpienſi conſecravit, poſtremos *Joanni Carolo de Cordes*, Toparchæ in Wichelen & Cerſcamp.

Inſignem ejus in arte Muſica peritiam extollit familiaris ejus Franciſcus Swertius, in Athenis ſuis Belgicis, eique adſcribit *Cantiones prophanas, quas & Moteta vocant*, typis Phaleſii Antverpiæ & Amſtelodami.

Deceſſit Antverpiæ, anno 1625. die 4 Julii, ſepultus apud Carmelitas, hoc Epitaphio.

D. O. M. S.
Siſte gradum Viator,
Ut perlegas quam ob rem
Hic lapis litteratus ſiet.
Muſicorum Delitiæ
CORNELIUS VERDONCKIUS
Hoc cippo eheu clauſus!
Perpetuum ſilet.
Qui
Dum vixit.

Voce & arte musicâ
Mortem,
Surda nî esset,
Flexisset.
Quam dum frustra demulcet,
Cæli choris vocem æternùm
Sacraturus abit,
IV. Non. Jul. anno M.D.C.XXV.
Ætat. LXII.
At tu bene precare Lector
Et vale.
Clienti suo mœstus ponebat
DE CORDES.

CORNELIUS VANDER WOUDE,

Alcmariensis Batavus, edidit vernaculè

Chronicon Alcmariensis Oppidi ejusque Districtûs. 8. Alcmariæ 1645. & 1658.

CORNELIUS WYTFLIET,

Lovaniensis, J. C. & amplissimo Brabantiæ Senatui primùm à Secretis, ac dein ab Actis (Graphiarium vocant) vir ut in Jure, ita in ceteris artibus, multùm ac variè versatus: dedit

Descriptionis Ptolemaicæ augmentum, sive *Occidentis Notitiam* brevi Commentario illustratam: quo inventionem, situm ac mores illarum Provinciarum proponit. Lovanii, 1598. fol. typis Gerardi Rivii, & gallicè Duaci libris II. quorum primus Historiam continet Indiæ Occidentalis; alter Orientalis, auctore *Antonio M.* typis Francisci Fabri, 1605.

CUNERUS PETRI,

A Brouwers-Havia, quod Zelandiæ opidum est, in pago *Duyvendyckio* natus, sed Brouwers-havii educatus; Lovanii in Pædagogio Castrensi cursum studii Philosophici absolvit, promotus anno 1550. duodecimus primæ Lineæ. Datâ hinc Litteris ac studiis sacris diligenti operâ, eadem in vicina Parcensi Norbertini Ordinis Abbatia ipse interpretatus est. Inde ad D. Petrum Plebanus, ac S. Theol. Doctor anno 1560. creatus. Fuit omnis novitatis osor, ideoque præsertim *Michaelis Baii*, Doctoris Theologi, ejusque doctrinæ adversarius, cui & palam & scriptis sæpius restitit.

Tandem primus Leovardiensium, apud Occidentales Frisios, constitutus est Episcopus, Cathedræque possessionem an. 1570. Kalendis Februarii accepit, Clero Senatu populoque ad Ecclesiam S. Viti comitante.

Synodum primam habuit eodem anno, die XXV. Aprilis, *Statutaque* Lovanii edidit, Hieron. Wellæi typis; edita rursum anno 1719. in Historia Episcop. Leovard. per Heussenium.

Quamdiu licuit, nihil prætermisit quod boni est Episcopi. Verùm invalescente factiosorum Calvinistarum atque Anabaptistarum adversus legitimum suum Principem rebellione, occupatâque ab iisdem Leovardiâ captus, arcique Harlinganæ mancipatus, biennio exacto, dimissus, & Episcopatu depulsus, Monasterii Westphalorum aliquamdiu substitit, Coëpiscopi seu Suffraganei munere functus, ac reliquum deinde vitæ Coloniæ in Ubiis exul transegit, Sacrasque ibidem Litteras publicè interpretatus est. Scripsit

De Sacrificio Missæ. Lovanii, 1572. 8.

De Meritorum Christi & Sanctorum consensu. Ibid.

Quæstiones Pastorales, & de Cælibatu Sacerdotum Ibid.

Veræ ac germanæ Ecclesiæ Christi Designationem, per XIV. proprietates sive Notas. Ibid. 1568. 8. Eundem Tractatum anno 1698. inseruit Tomo VII. suæ Bibliothecæ maximæ Pontificiæ Illustriss. *Thomas Roccabertus* Valentinus Archiepiscopus.

De Principis Christiani officio. Coloniç, typis Mat. Cholini, 1580. 8.

Ad Principes Electores, de Pace cum Hispp. Rege

De Gratia, libero Arbitrio, Prædestinatione, Justificatione, Indulgentiis, & Divi Petri cathedræ firmitate Ibid. 1583. 8.

Scripsit etiam nonnulla vernaculo sermone, ut *contra Anabaptistas*, *de Purgatorio* &c.

Moritur ærumnis confectus Coloniæ, anno 1580. die XV. Februarii, ætatis ann. XLIX. in Æde summa ad Aram SS. trium Magorum humili sarcophago conditus, apposito hoc Epitaphio; Vir longiore vitâ & fortunâ feliciore dignus.

Pietati sacrum.
Occiduæ Frisiæ CUNERUS *Episcopus*
(*Hospes*)
Primus & extorris dormit in hoc tumulo.
Gauko Gaukema, Frisius,
Canonicus Aquisgranensis
Ponebat
InItIo annI UnDeCIMI.
R. I. P.

CYPRIANUS CORNELIUS GRAPHÆUS,

Alostanus, *Poëmata* quædam edidit Lutetiæ, Ascensii typis: ut & *Vitam S. Guilielmi*, Carmine, ad Guilielmum Cardinalem Croyum. An idem cum *Corn. Graphæo*, de quo supra actum, adhuc dubito.

CYRIANUS CROUSERS,

Antverpianus, Ordinis FF. Minorum Capucinorum per Tractum Rheni Commissarius, scripsit

Lectiones parænetica ad Regulam S. Francisci; in quibus plurima non vulgaria ad formandos mores Religiosorum, aliarumve spiritualium personarum documenta suggeruntur. 4. Coloniæ 1625. Liber à S. Congregatione Indicis Romæ prohibitus ann. 1656. & 1662. donec corrigatur.

CYPRIANUS A S. MARIA,

Dictus in sæculo, *Philippus de Plouy*, Dixmudanus Flander, ex Ordine FF. Carmelitarum Discalceatorum, Lovanii Prior ac S. T. Professor; obiit Bruxellis die 23. Martii 1653. Edidit

Thesaurum Carmelitarum, sive *de Confraternitatis S. Scapularis excellentiâ*. Coloniç 1625. in 4. postmodum etiam Monachii & Augustæ Vindelicorum recusum.

Item *Joseph & Theresiam*, *seu modum colendi S. Joseph*, juxta doctrinam & exemplum S. Theresiæ.

CYPRIANUS A POPMA,

Elostanus Frisius, unus fratrum Popmannorum, *Ausonii*, *Sixti*, *Titi*, eruditione atque editis ingenii monumentis illustrium; studiorum tirocinia Lovanii ac Coloniæ egit, atque æquales inter ingenio industriaque excelluit.

C. Sallustii Opera è membranis emendavit, & *Emendationum* rationes adjecit. Lovanii 1576. 16. apud Wellæum, & Antverp. typis Plant. cum Rivio, Carrione &c.

Henrici etiam *Mediolanensis Libros de Controversiis Hominis & Fortunæ*, versu elegiaco scriptos, primus eruit, & *Commentario* illustravit. Coloniæ, 1570.

Moritur Elosti, in patria, & in paternum monumentum infertur, an. 1582. ætatis XXXII. postridie Kalen. Octobr.

CYPRIANUS REGNERI AB OOSTERGA,

Swollanus, J. U. Doctor ac Institutionum Professor in Academia Ultrajectina, inauguratus die 19. Martii 1641. *Bernardo Schotano*, ex hac Academia ad Franekeranam transeunti suc-

ceffit. Fuit & quartò ejufdem Rector Magnificus, ac fenex in fata conceffit die 24. Octobris 1687. Opufcula ejus funt hæc.

Logica Juridica 12. Ultraj. 1638.

De injuftitia Legum quarumdam Romanarum; fimul cum Apologia pro Manibus Petri Cunæi J. U. D. Leydæ 1647. 12.

Differtatio de Mutuo, quod fit alienatio, adverfus Claudium Salmafium. Leydæ 1640. in 8.

Propempticon ad Salmafium Ibid. 1640.

Differtatio de Jure Canonico. 4 Lugd. 1644.

Cenfura Belgica, five Notę & Animadverfiones in Pandectas & Codicem. 4. Ultraj. 1661. 1669.

Cenfura in omnes & fingulos Canones Juris Canonici. Lugd. 4. 1669.

Cenfura in Novellas, Conftitutiones Juftinian. & Confuetudines Feudorum. 4. Ultraj. 1669.

Item *Methodum Feudorum Ever Bronchorfti* Notis illuftravit. 8. Ultraj. 1652.

CYPRIANUS RORUS,

Machlinienfis, omnium muficorum Princeps; teftantur id cantiones quamplurimæ ab eo in Italia editæ, nunquam auditæ abfque fumma admiratione. (Ita Swertius in Athenis Belgicis.) Moritur Parmæ, & fepultus in æde Cathedrali hoc Epitaphio:

CYPRIANO RORO, Flandro,
Artis muficæ
Viro omnium peritiffimo,
Cujus nomen famaque
Nec vetuftate obrui
Nec oblivione deleri poterit;
Herculis Ferrarienfis Ducis II.
Deinde Venetorum,
Poftremo
Octavii Farnefii Parmæ & Placentiæ
Ducis II. Chori Præfecto,
Ludovicus Frater, Fil. & heredes
Mœftiffimi pofuerunt.
Obiit anno M.D.LXV. Ætatis XLIX.

CYPRIANUS STAPERTIUS,

Vulgo dictus VOMELIUS, à Frifiæ occidentalis pago, in quo natus eft anno 1515. Primis litterarum elementis imbutus in patria, folidiora his præcepta Gaudæ, Harlemi, atque alibi adjecit, ftudiumque Juris, Wittenbergæ feliciter inchoatum, Coloniæ ac Lovanii ad maturitatem perduxit, creatufque J. U. Doctor Moguntiæ, Comes Palatinus, & Affeffor Cameræ Imperialis, munere illo ab anno 1563, ufque ad diem obitûs annos XV. functus eft. Scripfit

Silvarum libros III. Erphordię, 1540. quibus acceffit liber quartus, ibidem 1547. 8.

Odam ad Deum, pro tranquillo Chriftiani orbis ftatu, 1546.

Epicedium ad Carolum V. Imp. cùm Palatinatu ornatus effet.

Mifcellaneornm librum. Argentorati, 1544.

Virorum aliquot celebrium civitatis Magdeburgenfis Epitaphia.

Deceffit Spiræ anno 1578. III. Nonas Martii. Depofitus ad S. Joannem, fcripto fibi hoc Epitaphio:

Hoc Frifius condor tumulo CYPRIANUS, *avitâ*
VOMELIDUM à STAPERT *gente domoque fatus.*
Aoniâ lauri licet arte merebar honorem,
Eft Aftræa tamen plus Dea culta mihi.
Teftis erit Mogani præclara Academia, quæ me
Tradentem audivit Civica Jura frequens.
Teftis erit Cameræ fimul Imperiale Tribunal,
Quod colui Affeffor per tria luftra Spiræ.
Ut hîc, Chrifte, tuum fupremum exfpecto Tribunal,
Tu mihi non Cenfor, fed pius efto Pater.

DAMA-

D.

DAMASUS BLYENBURGIUS,

Patricius Dordracenus, natus anno 1558. è Poëtis variis contexuit

Centonem Ethicum. Lugd. Batavor. 1599. 8.

Veneres Blyen-burgicas, sive Carmina erotica è diversis similiter Poëtis congessit, & digessit. Dordraci, 1600. 8.

Dedit & *Epitomen Operum B Fulgentii*, in xxx. capita distributam. Amstelodami, 1612. 8.

Profectus in Bohemiam anno 1616. decessisse ibidem creditur.

DAMIANUS A LIGNO,

Antverpianus, Ord. S. Dominici, S. Theologiæ Professor, eruit è tenebris

Jacobi de Vitriaco Sermones de Tempore. Antver. 1575. fol. typis Steelsii.

Obiit ann. 1577. xv. Octob. Regens, ut vocant, Studii Duacensis.

DANIEL BOMBERGUS,

Antverpianus, vir pius & doctus, de litteris Hebraïcis ita meritus, ut nomen suum omnium sæculorum memoriæ consecraverit sempiternæ, & vel ideo quoque hîc memorandus. Nam typographicam exercens artem Venetiis, neque labori nec sumptibus parcens, publicæ utilitatis gratiâ, plurimis collatis exemplaribus evulgavit ibidem

Biblia Hebræa, cum Masora & Targum, seu Paraphrasi Chaldaïca Onkelosi *in Pentateuchum*, Hierosolymitana *in eundem*, Jonathanis *filii Uzielis in Prophetas &c. item cum Commentariis Rabbinorum; unde Biblia Rabbinica dicta*: cum Præfatione latinâ Leoni X. Pont. dicata à Felice Pratensi, qui relicto Judaismo Christianam fidem susceperat. Fol. Venetiis anno 278. minoris supputationis: hoc est, à Christo incarnato 1518.

Eadem *Biblia Hebraïca, cum quibusdam variantibus lectionibus*, in 4. Venetiis per ipsum Bombergium, eodem anno 1518.

Editio secunda eorundem Bibliorum prodiit 4. Venetiis, in domo Bombergii, operâ fratrum filiorum Baruc mense Alul, anno 281. Christi 1521.

Tertia editio ibidem anno 1525. quarta 1533. de quibus vide Bibliothecam Sacram P. Le Long, Tomo I. pag. 63.

Bombergii cum laude meminit Benedictus Arias Montanus (in Præfatione sua ad Biblia Regia Antverpiensia) uti & filii ejus Danielis Bombergii, æquè pii, ac docti, qui paterni tum nominis, tum ingenii hæres, Novi Testamenti antiquissimum exemplar Syriacum Coloniâ ad Ariam Montanum attulit. Obiit autem Bombergius pater Venetiis anno 1549.

DANIEL EREMITA,

Vulgo l'Hermite, Antverpiæ natus circa annum 1584. parentibus Acatholicis, adolescentior factus amicitiam *Josephi Justi Scaligeri* & *Isaaci Casauboni* promeruit. His eum commendantibus, à D. de Vic Gallico ad Nationem Helveticam Legato, in familiam adscriptus, eoque hortante, Religionem Catholicam amplexus est.

Hinc in Italiam profectus, *Cosmo Medicæo*, magno Etruriæ Duci innotuit, eique à secretis fuit, ac variorum Legatorum comes. Eâ occasione Rudolpho II. Cæsari, aliisque Principibus Germaniæ Viris gratus fuit, multisque muneribus honoratus. E vi-

tâ exiit Liburni, urbe maritima Etruriæ, anno 1613. ætatis 29. Aliqui ex morbo gallico, alii veneno extinctum ſcribunt: ait Swertius in Athenis Belgicis. Edidit

Panegyricon Coſmo Medicæo, Ferdinandi filio, Magno Etruriæ Principi, cum Mariæ Magdalenæ Auſtriacæ nuptiarum ſacris inaugurаretur. 4. Florentiæ 1608.

Epitaphium, ſive Laudationem in funere Ferdinandi Medicæi, Magni Hetruriæ Ducis, dictam Idibus Martii 1609.

Iter Germanicum, ſive Epiſtolam ad Equitem Camillum Guidum ſcriptam, de Legatione ad Rodulphum Cæſarem & aliquot Germaniæ Principes. Lugd. Bat. 1637. in 16.

De Helvetiorum, Rhætorum, Sedunenſium ſitu, Republica & moribus Epiſtolam, ad Ferdinandum Gonzagam Mantuæ Ducis filium. Lugd. apud Elzevir 1627. in 24.

Ad Janum Gruterum, cum antiquas Inſcriptiones ederet, Carmen.

Aulicæ Vitæ ac Civilis libros IV, ejuſdemque *Opuſcula* varia, *Joannes Georgius Grævius* primùm luce donavit in 8. Ultrajecti anno 1700. Latuerat toto pene ſæculo hoc Opuſculum in Italia; donec à D. *Magliabechio* traditum fuit *Grævio*, qui Vitam Danielis Eremitæ eidem præfixit. Laudatur etiam à PP. Societatis in Ephemeride Trivoltiana, ad Menſem Septembris 1701. pag. 3.

Epiſtola nobiliſſ. & literatiſſ. Viri Patavio ad Gaſparem Scioppium Romam ſcripta. 1610. in 4.

Auvertimenti civili di Aſcanio Piccolomini, eſtratti da i primi VI. libri degli Annali di Cornelio Tacito, dati in luce da Dan. l'Heremita. Florentię 1609. in 4.

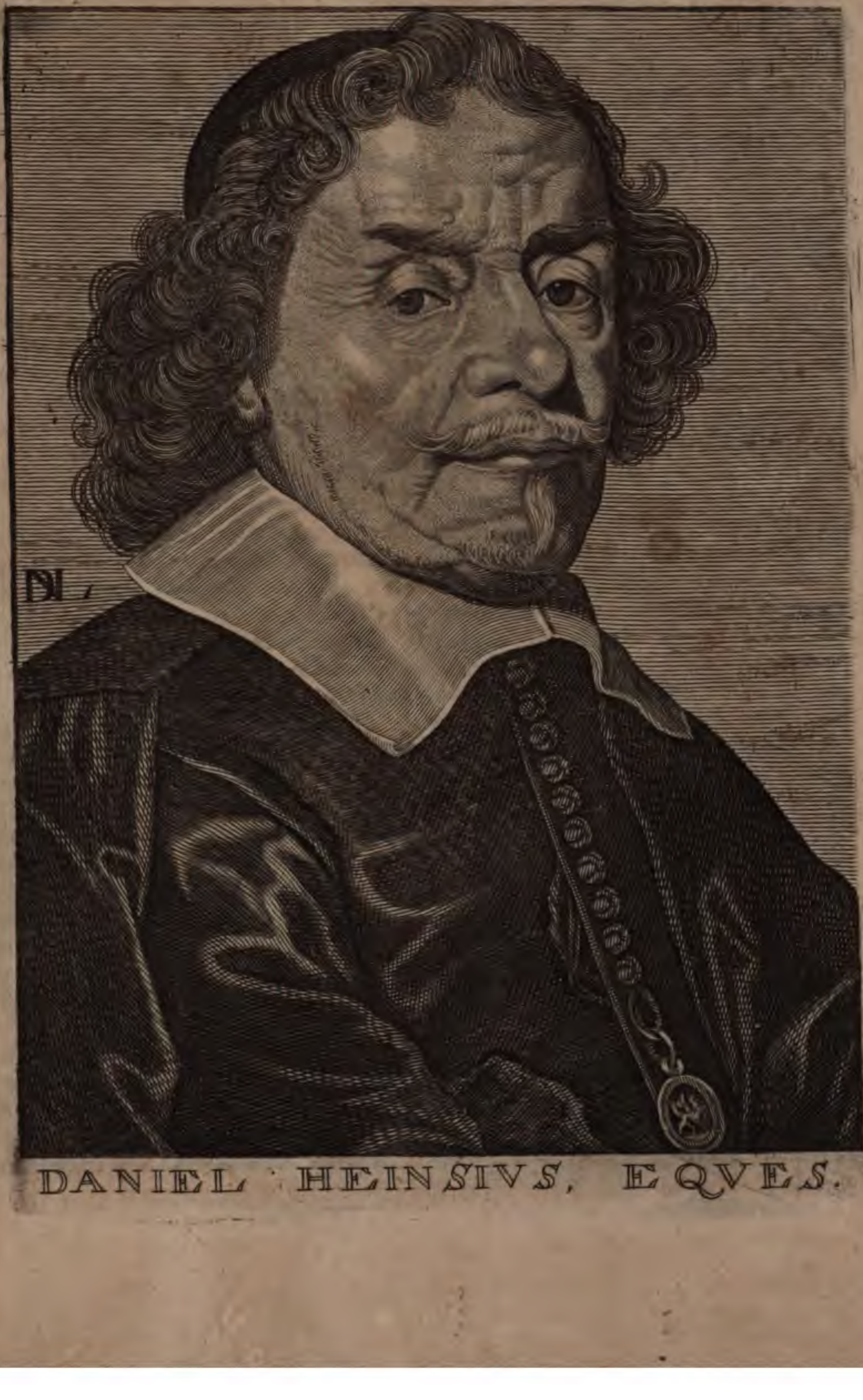
Plura de eodem Authore vide in Notitia Litteraria P. Niceron Tomo XXIX. pag. 31.

DANIEL HEINSIUS,

Nicolai Filius, Gandavi natus anno 1582. trimulo vix major, dedito Regi ac legitimo ſuo Principi Gandavo, aliò delatus, prima litterarum elementa Hagæ-Comitis, ipſo patre manuducente, didicit: quocum in Zelandiam migrans, ibidem Philoſophiæ potiſſimùm Moralis ac Naturalis præceptis imbutus fuit. Ab eodem parente ſuo miſſus inde Franekeram Friſiorum, anno ætatis XIV. cœpit operam dare ſtudio Juris. Seſquianno hic exacto, altero quoque anno, & eo amplius, Lugduni Batavorum ſe quoque Juris ſtudioſum profeſſus eſt. Verùm utrobique græcæ litteræ primas ſibi in adoleſcente partes vindicarunt, quas puer vix novennis ita arripuerat, ut jam tum verſus luderet græcos, & quicquid deliquiſſet in ſcholis etiam verſibus expiaret.

Lugduni in amicitiam venit *Joſephi Scaligeri*, qui deperire juvenem ſolebat: docereque ibidem publico ſalario adoleſcens annorum XXIII. cœpit Latinos Græcoſque Scriptores. Poſtea Politicis Hiſtoriciſque interpretandis anno 1605. deputatus fuit, demandatâ eidem & Bibliothecæ anno 1608. præfecturâ.

Eundem Regni ſui Conſiliarium atque Hiſtoricum Suecorum Rex *Guſtavus II.* habuit; Reſpublica denique Veneta per Delegatum ſuum *Marcum Antonium Moroſinum* Hagæ-Comitis Ordinis Equeſtris D. Marci ornavit inſignibus. Mirus in quolibet ſcriptionis genere artifex, ſeu carmen pangat, idque variis numeris, etiam rythmo vernaculo, ſeu ſolutam texat orationem: adeoque ſummis Europæ ingeniis meritò foret comparandus, nedum anteferendus, niſi nomen illud ſuum, quod aliàs, etiam apud Italos ac Catholicos pleroſque, audiebat non

DANIEL HEINSIVS, EQVES.

malè, ipse Conventui Reformatorum Dordracensi adsidens Actuarius, Calviniani dogmatis Sectæque novitate non parum obscuraffet.

Obiit die 25. Februarii 1655. ætatis anno 74. relictâ præclarâ ac eruditâ posteritate, de qua, ævo nostro, Vir illustris *Antonius Heinsius*, è Syndico Delphensi, supremus per annos XX. Reipublicæ Fœderatæ Pensionarius, fato functus 3. Augusti 1720.

Dicto, seu lemmate vulgari utebatur *Daniel Heinsius*: QUANTUM EST QUOD NESCIMUS? quod si uspiam, in hoc Viro ad stuporem erudito adimplevit eventus: nam morti proximus omnium pene rerum oblitus fuit. Hinc *Constant. Hugenius* de morbo ejus & morte elegans Epigramma posuit.

Sciverat Heinsiades, quantum nescire fatentur,
Quos nescire nihil credere fama jubet.
Ultima lento subrepens inscitia morbo
Reddidit infantem, nec sine laude senem.
Successit melior fugiente scientia; postquam
Omnia descivit, scire mori didicit.

Quantùm porrò aliquando sciverit, ostendit hic librorum ejus syllabus.

Crepundia Siliana: *Notæ* in *Silium Italicum* Lugd. Batavor. 1600. 16.

Hesiodus, ejusque *Interpretes*, cum *Notis*, atque *Introductione in Opera ac Dies* Ibid. 1603. 4.

Theocritus, ejusque *Interpretes*, cum *Scholiis Theocriticis* Ibid. 1604. 4.

Q. Horatius Flaccus, cum *Animadversionibus* & *Notis*: & libro *de Satyra Horatiana*, 1612. 8. Item cum *Veterum Scholiis*, 1620. 4.

L. Annæi Senecæ Tragædiæ; cum *Animadversionibus*. Ibid. 1611. 8.

P. Terentii Comœdiæ, cum *Dissertatione de Plauto ac Terentio*. Amstelod. 1618. 8. & Lugd. typis Elzevirii, 1625. 12.

Aristoteles de Poëtica, ordini suo restitutus, cum *Interpretatione* & *Notis*. Accedit *de Constitutione Tragica* liber, secundùm Aristotelem. Ibid. 1611. 8.

Paraphrasis Andronici Rhodii in Aristotelis Ethica ad Nicomachum, græco-lat. Ibid. 1607. & 1617. 4.

Maximi Tyrii Platonici Dissertationes XL. græco-lat. cum *Notis*, 1607. & 1614. 8.

Theophrasti Eresii Opera passim emendata ac suppleta, & *Gazæ* interpretatio interpolata, 1613. fol.

Clemens Alexandrinus, Latinâ item interpretatione interpolatâ. fol. Parisiis apud Carolum Morel. 1629.

De contemptu Mortis, libri II. versu & prosâ, 1621. 8.

Paraphrasis perpetua in Politica Aristotelis, 1621. 8.

Aristarchus sacer, sive *Exercitationes ad Nonni Paraphrasin in Joannem*, 1627. in 8. prohibitæ Romæ 19. Martii 1633. & 18. Decembris 1646.

Sacrarum Exercitationum in Novum Testamentum libri XX. 1641. fol. prohibiti Romæ 18. Decembris 1646.

Poëmata varia, vario metri genere, in quibus *Elegiarum* libri III. & alter Monobiblos sive singularis: *Manes Jos. Scaligeri, J. Lipsii, Dousæ*: *Hipponax*, qualis esse debeat verè litteratus: *Silvarum* lib. I. *Peplus Græcorum Epigrammatum*, aliaque Græcè scripta, & è Græcis Latinè reddita, 1613. 1616. & aliàs. Item rythmo Belgico de *Baccho Hemskerckio*, classis navalis ductore, edente *Petro Scriverio*. Ibid. 4.

Jambi, partim morales, partim ad amicos. Ibid. 1602. 4.

Auriacus, Tragœdia. Ibid. 4. item *Herodes Infanticida*, 1632. 8.

Orationes item argumenti varii; pleræque in Prælectionum auspiciis habitæ, uno simul volumine semel iterumque evulgatæ, 1615. 1620. 8. & aliàs. In his *Homilia* elegans est *In Theophaniam*, sive *Domini Natalem*: item *In*

cruentum CHRISTI *Sacrificium*, five *Passionem Domini.*

Panegyricus Josepho Scaligero dictus.

Oratio in Funere ejusdem Scaligeri, anno 1609.

Panegyricus, five *Laudatio Funebris Jani Dousæ*. Lugd. Bat. 1605. item 1627.

Gratiarum Actio, pro Bibliothecarii munere.

In Pindarum: Quomodo veteres Philosophi Poëtarum scriptis sint usi.

De conjungendis Græcorum Lingua & Disciplinis.

De Civili Sapientia; & *Præfatio* in librum II. Politic. Aristotelis.

De Præstantia ac Dignitate Historiæ: in auspiciis Professionis.

De Prima Romanorum ætate & virtute: ad L. Florum.

De Secunda & postrema Romanorum ætate; ad Corn. Tacitum.

Julius Cæsar, five *de mutatione Reipubl. Romanæ.*

Socrates, five *de Doctrina & moribus Socratis.*

De Stoica Philosophia.

De Utilitate, quæ ex Tragædiarum lectione percipitur.

De Poëtis, & eorum Interpretibus.

Oratio & Præfatio in librum de Mundo, vulgò *Aristoteli* inscriptum.

Dissertatio De libello L. Annæi Senecæ, quem *Claudii Ludum*, five Α'ποκολοκύνθωσιν inscripsit.

Dissertatio Epistolica, An Viro literato ducenda Uxor, & qualis?

Dissertatio Epistolica De servitute naturali; quâ expenditur atque conciliatur Jurisconsultorum & Aristotelis hac de re sententia.

Laus Asini; ad S. P. Q. eorum, qui, ignari omnium, scientias hoc tempore contemnunt. 1632. 4. nomine Auctoris suppresso.

Laus Pediculi, ad conscriptos Mendicorum Patres &c. Extat inter Dissertationes ludicras & amænas, Leidæ 1638. in 12.

Gratulatio ad Senatum Reip. Venetæ pro fœdere cum Ordinibus Belgii fœderati inito.

Orationes in obitum Reineri Bontii, Doct. Medici, & *Philippi Cluverii* habitæ, 1624.

Laudatio Funebris Mauritio, Principi Auriaco &c. anno 1625. dicta.

Rerum ad Sylvam-Ducis atque alibi in Belgio aut à Belgis an. M. D. C. XXIX. gestarum Historia, 1631. fol.

Panegyricus Gustavo, Suecorum Regi &c. consecratus, 1632. fol.

Denique *Heinsio* adscribuntur *Satyræ Menippeæ III. Hercules tuam fidem: Virgula Divina: Cras credam, hodie nihil.*

DANIEL JONGTYS,

Dordracenus, Medicinæ Doctor, fuit Roterodami Scabinus item Medicus Practicus, ibique obiit anno 1654. Plura scripsit vernaculè, Medica, Poëtica & Historica.

De præcellentia Viri ante Mulierem, contra Joannem Beverovicium, pro præcellentia mulieris scribentem. Rotter. 1646.

De Torturæ abusu & necessaria moderatione. Ibid. 1651.

Dialogus inter Venerem & Minervam. Dord. 1641.

Theatrum Zelotypiæ. Rott. 1664.

Varia item Opera *Danielis Sennerti*, Vratislaviensis Med. Doct. celeberrimi, è latino flandrica reddidit. Dordr. 1638.

DANIEL MIVERIUS,

Medicinæ Doctor, ac Reipublicæ Goesanæ in Zelandia stipendiarius, Mathesi operam Heidelbergæ dedit sub *Hermanno Witekindo*, Professore Academico. Scripsit

Apologiam pro Philippo Lansbergio, adversus *Jacobum Christmannum* Professorem Logices Heidelbergensem. Mittelburgi, 1607. 8.

Epistolæ quædam Medicæ, extant cum Miscellaneis Henrici Smetii, Francofurti 1611. in 8.

DANIEL PETRI,

Bergi-Zomensis, Canonicus Regularis in Viridi Valle, & ibidem anno 1523. electus XIII. Prior, litterarum Mœcenas, Bibliothecam Monasterii CXX. voluminibus adauxit. In fata concessit die 17. Maii 1534, relicto

Tractatu de compunctione cordis: item Brevi exercitio ad dignè celebrandum, & aliis, MSS. ibid.

DANIEL RAYMUNDI,

Leodiensis, ad S. Maternum in Ecclesia Cathedrali Canonicus secundæ fundationis, Poëta non infelix, atque historiarum quarumcumque, præsertim verò Ecclesiasticæ, in primisque Ecclesiæ Leodicensis, studiosus ac diligens indagator. Quo nomine plurimum commendatur â *Joanne Chapeavillio*, qui operâ illius in edendis rerum Leodiensium Scriptoribus usus fuit: ut & à *Cæsare Cardinale Baronio*, ad quem *Dissertatiunculam de S. Huberto* Leodiensium primo Episcopo scripserat. Hæc *Baronio* adeò grata accidit, ut eâ lectâ quædam suis in Annalibus immutarit, memoriamque *Raymundi*, si quid hîc immortale, immortalem reddiderit.

Multa ad artem Musicam spectantia (nam & hîc excelluit) ut & Poëmata varia, scripsit: multa, quę ad historiam pertinent Ecclesiasticam, & pręcipuè patriæ suæ, summo judicio congessit; necdum tamen evulgata.

Migravit ad Superos anno 1634. die XXIV. Martii, septuagenario major.

DANIEL SANTBECHUS,

Noviomagus, Gelder, insignis Mathematicus, edidit

Problematum Astronomicorum & Geometricorum Sectiones VII. Basil. apud Henr. Petri, 1561. fol.

DANIEL A VLIERDEN,

Patricius Bruxellensis, Oorschoto & Dominio *de Vlierden*, quod vetus est familiæ cognominis peculium, oriundus, Philosophiæ operam dedit Lovanii, atque à Theologia, cui annis quattuor, & ultra, incubuerat, transiit deinde ad Medicinam, ejusque addiscendæ gratiâ in Italiam profectus, Bononiæ gradu Doctorali insignitus fuit.

In Belgium reversus, valetudini præfuit *Mariæ Austriacæ*, Caroli V. sororis, viduę Ludovici Regis Hungariæ. Fratres habuit, *Petrum*, *Ægidium*, *Gabrielem*, S. Theol. Licent. & Canonicum Gandavensem, *Joannem* J.U. Doct. Carolo V. ejusque filio Philippo II. à Secretis, & *Adolphum*, Domanii Principalis Parem sive Commissarium, ut vocant. Scripsit ad *Gabrielem* fratrem

Epistolam, libelli instar, quâ ostendit *Medicum non corpori solùm, verùm etiam animæ suppetias dare*. Basil. apud Froben. 1544. 8.

Item *Conclusiones Medicas*, Bononiæ disputatas, & anno 1543. excusas.

DAVID GORLÆUS,

Ultrajectinus, edidit Commelinii typis

Exercitationes Philosophicas; quibus Philosophia Theoretica ferè universa discutitur, 1620. 8.

DAVID HAECX,

Antverpiensis, J. C. Cathedralis Ecclesiæ in patria Canonicus, Ur-

bano VIII. Pont. Max. à Cubiculis, aliisque in Urbe muniis clarus edidit

Dictionarium Malaïco-Latinum, & *Latino-Malaïcum*. 4. Romæ typis Congregationis de Propaganda Fide. 1631.

DAVID LINDANUS,

Gandensis, J. C. è Gymnasiarcha Teneræmondano, Territorii illius Syndicus, utroque dicendi ac scribendi genere promptus, & historiæ, præsertim patriæ, peritiâ instructus: dedit

Orationem de Homine ejusque Institutione; è veterum ac recentium scriptis solerti curâ contextam. Antverp. 1609. 4. apud Verdussium.

De Teneræ-mondanæ Urbis Antiquitate, Situ, Nobilitate, libros III. Ibid. 1612. in 4. Prodierunt rursum anno 1708. Lovanii, unà cum Antiquitatibus Belgicis J. B. Grammaye.

Poëmata varia, latinè & belgicè, in amicorum gratiam scripta.

Paradoxon pro Nuditate contra Vestes non fuit editum.

Meditabatur quoque, exemplo *Petri Meniæ*, Hispani, *Dissertationum* libros III. Verùm has illi meditationes invidit dira fati necessitas.

DAVID A MAUDEN,

Antverpianus, nascitur anno 1575. primisque litteris in patria eruditus, Lovanium deinde missus, emenso Philosophiæ stadio, Theologiam Jurisprudentiamque simul didicit; ratus utrumque hoc studium non inutile, nedum necessarium futurum ei, qui animarum sit curam suscepturus, gradumque Licentiæ, ut vocant, ann. 1606. VIII. Idus Junii accepit. Quondam inter Canonicos graduatos Cathedralis Ecclesiæ Daventriensis cooptatus: dein fuit Bruxellæ, in Ecclesia B. Mariæ de Capella per annos XXV. Pastor, & in opido Bredano Ecclesiæ Collegiatæ D. Petri Decanus, scriptoque se Jurisconsultum ac Theologum professus est. Quò spectant sequentia, in usum potissimùm concionantium collecta ac concinnata:

Discursus Morales in Præcepta Decalogi. Lovanii, 1625. fol. typis Henr. Hastenii.

Antidotum, adversus calumniosos libellos *Joannis Lillers*, Practici, è Belgio proscripti, seu *Discursus III. de Montibus Pietatis* &c. Ibid. 1627. 4.

Speculum aureum Vitæ moralis, quo *Tobias* ad vivum delineatur atque explicatur. Antver. typis Joan. Meursii, 1631. fol.

Alithologia, sive *Veritatis Explicatio*, *quâ Præpositura nuncupata Capellæ* (quæ ab aliquibus à Godefrido Barbato Duce Brab. fundata asseritur) *ad incudem revocatur* &c. Brux. apud God. Schovartium, 1635. 4.

Naturæ debitum persolvit Bruxellis, anno 1641. VI. Idus Aprilis, sepultus in sacello B. M. V. Ædis suæ parochialis.

DAVID MICHAEL REGIUS,

Religiosus tertii Instituti S. Francisci Antverpiæ, Vir doctus & magnæ lectionis, cui Ordo Bibliothecam debet: multa meditatus est: sed pauca in lucem prodierunt, quia morte præventus. Extant ejus tantummodo *Indices Romani Missalis*, compendio quicquid in eodem continetur, dilucidè ante oculos ponentes, quos amico optimo *Christophoro Plantino* inscripsit, qui & typis mandavit anno 1573. Moritur Antverpiæ anno 1588. legiturque hoc ejus Epitaphium apud Swertium in Athenis Belgicis.

Hic situs est DAVID MICHAEL REGIUS; *omen*
Esse sub his titulis res dedit ipsa fidem.

DE SIDERIVS ERASMVS ROTTERODAMVS
Qui Patria lumen qui nostri gloria secli
Hansius Holbenius pinxit

Davidem *Hymnographum expressit meditatio verbi*
Divini, & facilis condere vena melos.
Belligerum Cœli doctorem retulit ardens
Zelus in hæreticæ dogmata perfidiæ.
Regius *emicuit regali pectore, Mundi*
Præmia cum rigidus sprevit inanislui.
Sumptibus immensis conflarat Bibliothecam,
In qua παιδείας quâ patet Orbis erat.
Hic se versabat, curisque suavibus ultrò
Victus Apollineas mellificabat apes.
Hanc & amicorum studiis prostare volebat,
Nam neque cum Musis stat comes invidia.
Ævi hic florentis primos vix legerat annos,
Cum mox attonito mors inopina subit.
Hoc reliquum superest nobis, pia fundere vota,
Ut lux defuncto cœlitus irradiet;
Quâ pastus mentem, calidoque incensus amore,
Pro nobis validas fundat & ille preces;
Ut pax in terris, misero hoc dum jungimur ævo,
Nos gremio foveat Sedis Apostolicæ.

DAVID THEODORUS PLASEER,

Ziriczæus, Zelandus, Medicus Antverpiensis, edidit
Commentarios Belgicos in Aphorismos Hippocratis.
Item *Enchiridion, continens remedia contra pestem.* Antver. 1603. typis Jac. Meesii.

DESIDERIUS ERASMUS,

Antea *Gerardus Gerardi* dictus, nomine *Gerardi*, ob cognatam idiomatis Belgici significationem, mutato in prænomen *Desiderii*, & agnomen *Erasmi*, quæ ejusdem notionis græca vox est. Natus est anno 1467. pridie SS. Simonis & Judæ, Roterodami, vel, ut quidam volunt, Gaudç: id enim olim affirmasse non semel Reynerum Snoyum, Consulem & Medicum Gaudanum, *Erasmo* familiarem, in schedis Monasterii Steinensis lectum fuit; qui Gaudæ natum, Roterodami (quò matrem partui propinquam destinari placuit) educatum dicere solebat: tametsi constans modò teneat opinio, Gaudæ fuisse conceptum, Roterodami in lucem editum.

Patrem habuit *Gerardum* Septimontanum, civem & incolam urbis Gaudanæ, honesto genere natum, nec expertem humaniorum litterarum, tum verò ad omnem urbanitatem ac jocorum elegantiam ita factum, ut *Eutrapeli* (vulgò *Praet*) cognomentum indetulerit; matrem verò *Margaretam*, Petri Medici filiam. *Gerardus*, quia Margaretam ducere uxorem per parentes fratresque non licebat, Romam concessit. Reversus, sacris initiatus est: unde parente parocho, Gaudanæ civitatis vicino, natum fuisse, præposterè Jovius scripsit.

Erasmus verò puer admodum Ultrajecti in Æde sacra, musicis imbutus, Chorauli, ut vocant, munere functus est. Inde Daventriam deductus, primum pueritiæ suæ doctorem habuit haud pœnitendum, *Alexandrum Hegium*, Westphalum. Ubi illud memorabile accidit, quòd, cùm *Hegii* discipuli sui scholam visitaret *Rodolphus Agricola*, probaretque tirocinium & adolescentum scripta, prætulerit tamen Erasmum, propter inventionis acumen, orationis puritatem, & figuras aptè, ceu flosculos, interspersas, atque accersito ad se è sua classe adolescentulo, dum propiùs eum intueretur, quasi considerata indole ex lineamentis, adjecerit hanc vocem, *Tu eris magnus.*

Parente utroque orbus, Canonicis Regularibus in Syon juxta Delfos instruendus formandusque traditus, Dialecticas, ut de se alibi scribit, nænias didicit non omninò infeliciter, annos tum natus tredecim. Ætate maturior

anno 1486. Instituti ejusdem familiam in Steinensi juxta Gaudam Cœnobio amplexus, adhæsit ibidem *Cornelio Aurelio*, Poësios lauru celebri, & Historico, ut ejus erat ævi genius, insigni; itemque *Guilielmo Gaudano*, quocum in Steinico rure annis ferè decem vixit, non minori animorum observantiâ, quàm studiorum similitudine; atque anno 1492. v. Kalendas Majas, die S. Marco sacro, Sacerdos factus est.

Jamque ingenii dare specimen cœperat, scriptisque famam extendere, cùm *Henrico à Bergis* Cameracensi Antistiti, Romam iter paranti, *Erasmum* Superiorum auctoritate in familiam suam evocare placuit: qui mutato de adeunda Roma consilio, eumdem studiorum gratiâ, & potissimùm sacris imbuendum litteris, Lutetiæ Parisiorum, in Collegio Montis Acuti, aluit.

Hic igitur dum Theologiæ, quam Scholasticam vocant, operam daret, rediit simul & ad græcas litteras, utcumque adhuc puero degustatas, coactusque est in maxima Græcorum codicum ac doctorum inopia ipse sibi esse præceptor; primumque in Luciani Dialogis aliquot latinè interpretandis experimentum fecit. Nobiles in eodem Collegio adolescentes quosdam Anglicæ nationis nactus discipulos, per eos viam in Angliam, atque ita in *Mori*, *Linacri*, *Tonstalli*, aliorumque amicitiam aperuit, annum tunc agens ætatis primum supra tricesimum.

Hinc Belgium revisit; atque ut erat ingenio excitato, vario, & peregrinationis amante, Italiam, Germaniam, Galliam, & pleraque Europæ Gymnasia docendo obivit. In Taurinensi Galliæ cis-Alpinæ sive Pedemontanæ ditionis Academia, cum socio Anglo, S. Theol. Doctor renuntiatus est anno Pontificatûs Julii II. secundo. Servarat hactenus semper habitum religiosum, quem postea Bononiæ ejusdem Julii II. & Leonis X. Summorum Pontificum consensu in vestem sacerdotalem mutavit: ut ex Erasmi ad Servatium Priorem suum litteris videre licet.

Incredibile dictu, quantum in colendo atque ornando *Erasmo* certatum ab omnibus fuerit; aliis rei litterariæ principatum ei deferentibus: unde tot in illum congesta elogia, *Renascentis elegantiæ Parens*, *Litterariæ Reipubl. Ocellus*, *ævi sui Phœnix*, *Doctorum decus*, *columen*, *lumen* &c. aliis eum ad se pertrahere conantibus, aliis è diverso retinere satagentibus. In aulam Caroli V. Cæsaris adscitus fuit titulo & salario Consiliarii, Guidone Morillonio eidem Cæsari à Secretis potissimùm agente, qui sic *Erasmi* fortunas illas primas sustentavit & auxit, ut scribit Petrus Nannius Miscellan. libro V. cap. 1.

Quod ad Scripta attinet, fatetur ipse in Purgatione sua adversus Epistolam non sobriam Martini Lutheri, se *quodam genii affectu propensiorem fuisse ad jocandum, tum in scriptis, tum in familiaribus colloquiis: nec eam rem sibi semper cessisse feliciter, dum aliorum animos ex ingenii sui simplicitate metiretur.*

Quod ipsum alibi non semel repetit, ad Petrum Barbirium Decanum Tornacensem lib. 1. Epist. 11. *Ut ingenuè*, inquit, *quod verum est fatear, sum naturâ propensior ad jocos, quàm fortasse deceat & linguæ liberioris, quàm nonnumquam expediat.* Quædam etiam eo sœculo scripsit, *scripturus fortassis circumspectiùs, si præscisset exoriturum hoc sæculum plus quàm tragicum*, ut eidem ibidem scribit. Et ad Adrianum VI. Pont. lib. XXIII. Epist. 11. *Nos olim quædam liberiùs lusimus: sic tum ferebat temporum tranquillitas, non suspicantes hoc sœculum exoriturum.*

Dum enim disciplinarum humaniorum excedit limites, dum SS. Patrum

scripta

Scripta censoriâ notat virgulâ, nimiùm sibi in Theologicis ac Fidei controversiis tribuens, dum in vitam moresque potissimùm Ecclesiasticorum ac Religiosorum nimis acrem sæpè stilum stringit, scripta sua dicteriis atque erroribus quibusdam aspersit; digna propterea, quorum promiscua omnibus lectio minimè permitti debeat. Legatur de eo Petri Canisii Epistola in selectas D. Hieronymi Epistolas, Mariale ejusdem libro V. cap. x. itemque Ant. Possevini Apparatus sacer.

Exstant Lovanii in Bibliotheca Academica, *Erasmi Roterodami*, Doctoris Bullati (ita prę se fert titulus) *Propositiones erroneæ, scandalosæ atque hæreticæ*, jussu Facultatis Theologicæ Lovaniensis anno 1552 dum ad Concilium Tridentinum eundum esset, ex omnibus illius Operibus à *Joanne Hentenio*, Doctore Theologo ex Ordine Prædicatorum collectæ; cum hoc Epilogo de *Erasmi* Apologiis.

Annotandum, quòd Erasmus *ad omnia, quæ ipsi ex Paraphrasibus, aliisque ejus lucubrationibus objiciuntur, de constitutionibus humanis ac ceremoniis, de Votis, cœlibatu, matrimonio, potestate Pontificis, de delectu ciborum, festis ac jejuniis, de bello, de calumnia adversus Theologos, Monachos, Episcopos & Principes, ubique tueatur se, nusquam agnoscens errorem, quantumvis aperta sint loca; nunc dicens, quod egerit Paraphrasten, non Commentatorem, nunc contrà, juxta quod ipsi commodum est. Alibi dicit, se in persona Christi, Apostolorum aut Euangelistæ loqui, & pro illo primitivæ Ecclesiæ tempore, nihil suspicatum de his temporibus exulceratis. Quod si apertiùs, quàm ut tergiversari possit, allusum est ad ceremonias hujus temporis, id se fecisse dicit ad tollendum abusus, non ipsas ceremonias. Præterea ad legalia veteris legis confugit, quod de illis locutus sit, dum aliàs nequit effugere. Denique cautus est* Erasmus, *dum scribens temperat ab assertionibus, sed densis argumentis trahit lectorem in suam sententiam; multoque cautior est in defendendo quæ scribit. Omnem ictum adversarii ut instructus dimicator à se depellit, aut in adversarium detorquet ferientem.* Hactenus *Hentenius*.

Ut ut sit, illud quoque diffitendum non est, quosdam imprudentiùs & sæpè præpostero quodam zelo *Erasmum* aggressos fuisse, eidem sinistriora de Fide dogmata, adeoque & Arianismum, falsò impingentes: quibus ille quacumque ratione satisfacere est conatus. Et certè laude is suâ frustrandus non est, vel ob vivax & promptum ad omnia ingenium, quod in Operibus illius, non unius generis, passim elucet: adeò ut de *Erasmo* & ad *Erasmum* scripserit Adrianus VI. Pont. *Inest tibi magna ingenii vis, varia eruditio, scribendi promptitudo, quanta nostrâ memoriâ paucissimis aliis, ne dicam nullis.*

Porrò Erasmianarum lucubrationum, prout eæ Basileæ anno 1540. typis Frobenianis in IX. Tomos digestæ atque editæ sunt, ordo hic est.

TOMO I. continentur, quæ ad Litterarum institutionem pertinent.

De duplici copia Verborum ac Rerum libri II.

Theodori Gazæ Grammatices libri II. *Erasmo* interprete.

Syntaxis, sive *de Constructione* VIII. *Partium Orationis.*

Luciani Opuscula varia latinè interpretata; *Saturnalia, Chronosolon, Epistolæ Saturnales, de luctu, Abdicatus, Icaro-Menippus, Toxaris, Alexander sive Pseudomantis, Somnium, Timon, Tyrannicida* (item Declamatio *Erasmi* Lucianicæ respondens) *De iis, qui mercede conducti sunt, Dialogi Amatorii* XVIII. *Hercules Gallicus, Eunuchus, de Sacrificiis, Lapithæ sive Convivium, de Astrologia.*

De Ratione conscribendi Epistolas.

De Pueris statim ac liberaliter instituendis.

De Ratione & ordine Studiorum.

Declamatio in Laudem Medicinæ.

Libanii aliquot *Declamationes* è Græco *versæ*

Parabolarum seu *Similium* liber.

Colloquiorum Familiarium liber, sæpius editus ac translatus: notatus in prima classe librorum prohibitorum. Interpolarat olim ea, resecatis iis, quæ offendere poterant, *Nicolaus Cannius*, Erasmo à Manibus; sed periit labor ille. Et certè Erasmus ipse lib. XXVII. Epist. ad Amicos Lectores, stili exercendi gratiâ scripsisse ea se refert, nihil minùs cogitans, quàm ut ederentur. Et in Purgatione sua adversus Epistolam non sobriam M. Lutheri, *Colloquia*, inquit, *me invito atque etiam irato prodierunt, quibus adjeci quædam in gratiam typographi, levi sanè brachio, ut qui uno die interdum tria absolverim Colloquia. Quamquam non ubique jocor in Colloquiis, & si jocor, non jocor otiosè.* Idem lib. XXI. Epist. ad Thomam Volsæum Cardinalem Angliæ scribit, ut Colloquia sua alicui græcè ac latinè docto, nec in odium, nec in favorem notabiliter propenso, perlegenda tradat: *Si deprehendantur*, inquit *impia, me quoque suffragante eripiantur juventuti: sin offendant leviora quædam, poterunt ex bonorum virorum judicio corrigi, quò penes juventutem maneat utilitas* Quod cùm factum adhuc non sit, è juventutis ea manibus excurienda sunt, nec purgationi Erasmianæ dandus locus.

De recta latini græcique sermonis Pronunciatione.

Ciceronianus, sive *de optimo dicendi genere Dialogus.*

De civilitate morum puerilium.

Galeni Exhortatio ad bonarum Artium studia, Latinè reddita.

Idem *De optimo dicendi genere*, eodem interprete.

Item de eo, *Quod optimus Medicus, idem sit & Philosophus.*

Epitome in Elegantias Laurentii Vallæ.

Euripidis Hecuba & Iphigenia, latino versu expressæ.

Commentarius in Nucem P. Ovidii Nasonis.

Epigrammata varia, aliaque *Carmina.*

TOMO II. continentur *Adagiorum Chiliades* IV. Opus variæ atque omnifariæ tum lectionis, tum doctrinę.

TOMO III. *Epistolarum* ad diversos, & *Præfationum* in auctores varios, libri XXVIII. seu Epistolę 1299. cum Appendice aliarum 517. Opus similiter varium, ex quo totam *Erasmi* vitam, genium, ingenium, moresque colligere liceat.

TOMO IV. è *Plutarcho* libelli varii latinè interpretati; veluti *de Discrimine Adulatoris & Amici. Quomodo utilitas capiatur ab inimicis.*

De tuenda bona valetudine.

Principi maximè philosophandum.

Utrum graviores morbi Animi, an Corporis.

De cupiditate Divitiarum.

Num rectè dictum ab Epicureis Λάθε βιώσας.

De Curiositate.

De cohibenda Iracundia.

De vitiosa Verecundia.

Apophthegmatum libri VIII.

Moriæ, id est, *Stultitiæ Encomium*; sæpius editum; verùm damnatæ lectionis. Quin & Erasmus ipse alibi, *Moriam*, inquit, *scripsi tranquillis rebus, cùm mundus altùm indormiret cæremoniis ac præscriptis hominum, haudquaquam scripturus, si horum temporum tempestatem exorituram præscissem.* Ita ille in libello, quem inscripsit, Detectionem præstigiarum &c. Et in Purgatione sua adversus Lutherum, *Moriam*, inquit, *lusi tranquillo sæculo, quam facilè, si ita videatur, noxæ dedidero.* Fecisset prudentiùs, si è consilio *Martini Dor-*

gii, Doctoris Theologi Lovaniensis, *Encomio Moriæ*, parum feliciter edito, reposuisset *Apologiam Sapientiæ*. Quamquam non ignorentur fuisse viri, etiam magni, interque eos *Thomas Morus*, cui *Moria* inscripta est, qui hac in re *Erasmi* partes egerint.

Panegyricus Philippo I. Regi scriptus, de triumphali ejus in Hispaniam profectione, & reditu.

Institutio Principis Christiani, ad Carolum V. Imp.

Isocrates de Regno administrando, Latio donatus.

Declamatio de Morte.

Querela Pacis, undique profligatæ & ejectæ.

Lingua, sive de ejus usu atque abusu. Liber censurâ in prima classe notatus.

Xenophontis Rhetoris Hieron, sive *Tyrannus*, Latinè versus.

De Senectutis incommodis Carmen, ad Guilielmum Copum, Basileensem.

TOMO V. *Enchiridion Militis Christiani.*

Oratio de Virtute amplectenda.

De ratione veræ Theologiæ.

Paraclesis ad Christianæ Philosophiæ studium.

Exomologesis, sive *Modus confitendi.*

Enarratio Psalmorum I. II. III. IV. XXII. XXXIII. XXXVIII. LXXXV.

De puritate Tabernaculi, *sive Ecclesiæ Christianæ*, in Psal. XIV.

Consultatio de Bello Turcis inferendo, in Psalm. XXVIII.

De sarcienda Ecclesiæ concordia, in Psalm. LXXXIII.

Concio de magnitudine misericordiarum Domini.

Concio de Puero JESU.

Virginis & Martiris comparatio.

Epistola consolatoria ad Virgines sacras, quâ exponitur illud Esaiæ : *In silentio & spe erit fortitudo vestra.*

Christiani Matrimonii Institutio. Est prohibitæ lectionis.

Vidua Christiana

Ecclesiastes, sive de Ratione concionandi libri IV.

Catechismus, sive *Explanatio Symboli Apostolici & Decalogi.*

Modus orandi Deum. Et *Precationes* aliquot.

Pæan ad Virginem Matrem. Item *Obsecratio in rebus adversis.*

Epistola de contemptu Mundi.

Disputatiuncula cum Joanne Coleto, *de tædio*, *pavore & tristitia* JESU, *deque verbis*, *quibus visus est mortem deprecari* : Pater si fieri potest &c.

De præparatione ad mortem.

Ode de casa natalitia JESU : *deque puerperio Virginis Deiparæ.*

Expostulatio JESU *cum homine*, suapte sponte pereunte.

Hymni varii in CHRISTUM, B. MARIAM, ANNAM &c.

Liturgia Virginis Lauretanæ.

Carmen votivum S. Genovefæ.

Commentarius in Hymnum Prudentii de Natali pueri JESU ; *& de Epiphania* JESU *nati.*

Christiani hominis Institutum, versibus Jambicis.

Epitaphium Odiliæ, *& de ejus filio.*

TOMO VI. *Novum Testamentum*, ex *Erasmi* Interpretatione, cum *Annotationibus* ejusdem.

TOMO VII. *Paraphrases in Novum Testamentum.*

TOMO VIII. è Græcis Patribus conversa ; ac primò è S. JOANNE CHRISOSTOMO,

Adversus Judæos, Homiliæ V.

De Lazaro & Divite IV.

De Visione Esaiæ, V.

De Philogonio Martyre. Homilia I.

De orando Deum, libri II.

De Davide & Saule, *deque tolerantia*, Homiliæ III.

Cum Presbyter esset designatus, Homilia I.

Cum Saturninus & Aurelianus acti essent in exsilium, Homilia I.
De Fide Annæ, II.
Commentariorum in Acta Apostolorum, Homiliæ IV.
Commentariorum in B. Pauli Epist. II. *ad Corinthios*, Homiliæ VIII.
Commentaria in B. Pauli Epistolam ad Galatas.
In Epistolam ad Philippenses, Homiliæ II.
Ex S. ATHANASIO: *de S. Spiritu* Epistolæ II.
Epistola *De Synodo Nicæna*, contra Eusebium.
Apologetici II. adversus eos, qui calumniabantur, quod in persecutione fugisset.
De Passione Domini, ac de Cruce, Homilia I.
Homilia de eo, quod scriptum est: Euntes in Castellum &c.
De Virginitate.
De peccato in Spiritum Sanctum.
De S. Spiritu liber *Athanasio* inscriptus.
ORIGENIS Fragmentum in *Euangelium Matthæi.*
Erasmus de Vita, Phrasi & Operibus Origenis.
Ex S. BASILIO; *Principium Isaïæ.*
De S. Spiritu.
De Laudibus Jejunii, Homiliæ II.
Item additamenta quædam, ut *Oratio de pace & discordia contra factiosos*; *Oratio in funere Berthæ de Heyen*, *&c.*
TOMO IX. Apologetica ERASMI includuntur.
Epistola Apologetica, ad Martinum Dorpium S. T. D. Lov. *pro Moria.*
Apologia de Elohim, ad Jacobum Stapulensem S. T. D. Parisiensem.
De Linguis liber I. ad Jac. Latomum, S. T. D. Lov.
De Novo Testamento, ad eundem Dorpium.
Pro Matrimonii Encomio, ad Joann. Briardum, S. T. D. Lovan.
Apologia de eo, quod verterat, *in principio erat Sermo.*
Apologiæ tres ad Notationes Eduardi Lei.
Apologia ad Jacobum Lopez Stunicam; cum Appendice adversus libellum ejusdem, cui titulum fecerat *Prodromus.*
Adversus Conclusiones ejusdem.
Adversus Sanctium Caranzam de tribus locis ab eo notatis.
De loco Pauli, Omnes quidem resurgemus &c. adversus *Nicolaum Egmondanum*, Carmelitam, S. T. D. Lovan.
Adversus Natalem Beddam, Theologum Parisiensem.
Annotatiunculæ quædam ad Notulas Beddaicas.
Apologia adversus Petrum Suterem, Cartusianum: cum Appendicibus duabus, unâ *adversus Antapologiam Sutoris*; alterâ *de Scriptis Jodoci Clichtovei.*
Declarationes ad XXXII. Articulos Censuræ Facultatis Theol. Parisiensis.
Responsio ad Petri Curtii S. T. D. Lovan. Defensionem.
Apologia ad Phimostomi cujusdam Disputationes de Divortio.
Apologia ad juvenem gerontodidascalum.
Apologia ad Monachos quosdam Hispanos.
Ad Epistolam Alberti Pii, Carporum Principis.
Apologia adversus ejusdem libros XXIII.
De ciborum delectu, sive *De esu carnium Epistola*, ad Episcopum Basileæ.
Diatribe, sive *Collatio De libero arbitrio.*
Postrema editio anni 1703. Tomo X. disponit sequentia:
Hyperaspistes Diatribæ adversus librum de servo arbitrio Martini Lutheri.
Purgatio adversus Epistolam ejusdem Lutheri non sobriam.
Detectio præstigiarum libelli cujusdam, de Cœna Domini.
Epistolæ adversus Pseudo-Euangelicos, ad *Eleutherium*: ad *Grunnium*: ad *Fratres Germaniæ Inferioris.* In quibus ner-

vosè stringit Lutheranos aliosque Novatores.

Spongia adversus aspergines Ulrici Hutteni.

Pantalabus, sive adversus febricitantem quendam.

Antibarbarorum liber.

Adversus impudentes quosdem graculos.

De Termino suo Epistola apologetica.

Accedit eodem Tomo X. Martini Lydii Apologia pro Erasmo, ejusdemque Oratio funebris per Guilielmum Insulanum, & Indices &c.

A morte Erasmi anno 1544. typis Rutgeri Rescii prodiit etiam *Compendium Rhetorices*, olim ab *Erasmo* conscriptum in gratiam *Damiani à Goes*, Equitis Lusitani.

Plures quoque veteres Scriptores, qui antea, quòd undique scaterent mendis, negligentiùs habebantur, minoreque cum fructu legebantur, prodierunt *Erasmi* operâ studioque ad manusc. Codices recogniti, castigati, argumentis Scholiisque illustrati.

P. Terentii Afri Comœdiæ VI.

Catonis Disticha moralia. Et *Mimi Publiani*, cum *Scholiis*.

Ciceronis Officia, & *Quæstiones Tusculanæ*, cum *Scholiis*.

Senecæ Philosophi Opera, è MSS. castigata & tertiùm recognita: cum *Judicio Erasmi de Seneca*, & *Scriptis ejusdem*. Et plures alii: videlicet, *Q. Curtius*, *Suetonius*, *Ælius Spartianus*, *Cyprianus*, *Hilarius*, *Irenæus*, *Ambrosius*, *Lactantius de Opificio Dei*, cum *Scholiis*: *D Augustini* Opera; itemque *D. Hieronymi*, cum *Scholiis*: *Origenes*, deque *Vita*, *Phrasi*, *docendi ratione*, & *Operibus Origenis*: *Algerus de Eucharistia*.

Præterea in Erasmi libellum *De civilitate morum* Scholia scripsit *Gybertus Longolius*, non uno loco edita. Libellum *de Constructione*, eodem auctore, Scholiis illustratum ab *Henrico Primæo*, edidit Antver. 1537. Hillenius.

Denique in *Moriam* ejusdem exstat *Commentarius Gerardi Listrii*: cujus tamen auctorem facit ipsum *Erasmum* in Opere suo Chronographico Petrus Opmerus. Holbenius figuras apposuit.

Obiit *Desiderius Erasmus*, dum à Maria Hungariæ Regina in Brabantiam revocatus, relicto Friburgo, ubi sexennio vixerat, Basileæ hæret, Ecclesiasten editurus, anno salutis partæ 1536. ætatis LXX. die 11. Julii, ante chorum Ædis primariæ sepultus, addito hoc Epitaphio.

Christo Servatori Sacr.
DESIDERIO ERASMO,
Roterodamo,
Viro omnibus modis max.
Cujus incomparabilem in omni
disciplinarum genere eruditionem
Pari conjunctam prudentiâ,
Posteri & admirabuntur
Et prædicabunt.
Bonifacius Amerbachius,
Hieronymus Frobenius,
Nicolaus Episcopius,
Hæredes, & nuncupati
Supremæ suę voluntatis vindices,
Patrono opt. non memoriæ,
Quam immortalem sibi
Editis lucubrationibus comparavit,
Iis tantisper, dum orbis terrarum stabit,
Superfuturo,
Ac eruditis ubique gentium
Colloquuturo,
Sed corporis mortalis,
Quò reconditum sit ergo,
Hoc Saxum posuêre.
Mortuus est V. Eid. Jul.
Jam Septuagenarius,
Anno à Christo nato M. D. XXXVI.

In Saxo Sepulchrali.

DESID. ERASMUM Roterodamum
Amici sub hoc Saxo condebant,
V. Eid. Jul. M. D. XXXVI.

Optaverat quidem ille ante obitum alibi in ditione Cæsaris vivendi commodum locum: nam constans fama est,

eum anno 1534. à Paulo III. Pont. opulentâ Ecclesiæ S. Lebuini Daventriensis Præpositurâ fuisse donatum; & ad altiora propediem evehendum. Sed ingravescens valetudo coëgit Basileæ hibernare. Ita enim in postremis suis ad *Conradum Goclenium*, amicorum syncerissimum, scribit litteris, decimo-quinto ante obitum die. Nam Basileæ quamquam esset apud amicos quoque syncerissimos, quales Friburgi non habebat; *tamen*, inquit, *ob dogmatum dissensionem, malim alibi finire vitam.* Verùm sic erat in fatis.

Lemma sibi proposuerat Erasmus, magnanimâ mente conceptum, CONCEDO NULLI. *Fuisset tamen major, si minor esse voluisset*; ut aiebat J. Scaliger.

Vitam autem scripsit *Beatus Rhenanus*, ad Carolum V. Cæsarem: & *Erasmus* ipse, ad *Geclenium* suum, quam cum Epistolis postumis Paulus Merula vulgavit Lugd. Batavorum, in 4. 1607. Librorum elenchum carmine dedit idem *Goclenius*: item *Adrianus Barlandus* Epist. ad Cornelium fratrem, ipseque *Erasmus* Epistolâ, ad Joannem Boltzhemum, Canonicum Constantiensem, & alterâ ad Hectorem Boëthium. Orationem funebrem *Guilielmus Silvius* Menapius; Elogium *Aubertus Miræus*, & in Batavia sua *Adrianus Junius*: aliique variis Epitaphiis defunctum honorarunt, simul editis Antverp. typis Mart. Cæsaris, 1537. 8.

In morte Erasmi quidam lusit hosce Versus.

Fatalis series nobis invidit Erasmum;
Sed Desiderium tollere nemo potest.

Opera omnia Erasmi ex recensione *Joannis Clerici*, emendatiora & auctiora, atque ad optimas Editiones collata, denuo prodierunt anno 1703. magnificè impressa Lugduni Batavorum apud Petrum Vander A. fol. XI. Vol.

Primo præfixa est Vita Authoris, per varios conscripta, ac simul etiam omnia ejus Epitaphia & Elogia. Ultimum autem Vol. continet Indicem ad omnia ejus Opera generalissimum; item sententiam Erasmi quoad Religionem.

Visitur hodieque Roterodami in Hollandia exigua domus ad cæmiterium, in quâ natus fuit Erasmus; cuique apposita fuit hæc Inscriptio.

Ædibus his ortus, mundum decoravit
Erasmus
Artibus ingenuis, Religione, Fide.

Item

Hæc est parva domus, magnus quâ natus
Erasmus.

Anno 1547. *Philippo*, Belgarum Principe, Caroli V. Cæs. filio, dein Hisp. Rege, Roterodamum introeunte, Magistratus Roterodamensis *Erasmo* Civi suo erexerat ad pontem Mosæ Statuam primùm ligneam, dextrâ manu calamum tenente, sinistrâ verò Scriptum continens sequentia: *Serenissimo Hispaniarum Principi D. Philippo à Burgundia, Desiderius Erasmus Roterodamus.* Porro statua hæc anno 1622. mutata fuit in æneam, artificiosè fusam, de sublato inde Crucifixo pariter æneo. Hinc ortum hoc Epigramma vernaculum.

En was-het dogh niet jammer,
Dat Christus niet en was een Rotterdammer?

Id est: *numquid dolendum, Christum non fuisse Roterodamensem?* quo significatur ironicè, tunc forsitan Imaginem Crucifixi contra Iconoclastarum rabiem fuisse conservandam.

Jacobus Marsollier, Parisinus, Cathedralis Eccl. Uzetiensis Præpositus evulgavit anno 1713. gallicè *Apologiam Erasmi*, quâ probat eum in unitate Romano-Catholicæ Fidei vixisse semper, & obiisse. Non defuêre tamen Scriptores, qui hanc *Marsolerii* sententiam impugnaverint. Unde vulgata jam olim proverbia: *Erasmus posuit*

vum, Lutherus exclusit. Aut Erasmus Lutherizat: aut Lutherus Erasmizat &c Vide Memorialia P. Niceron de Viris illustribus Tomo VII. pag. 66.

DETHARDUS HORSTIUS,

Frisius, J. C. claruit in Helmstadiensi seu Julia Academia. Edidit

Jurisprudentiam Justinianeam. Helmstadii, 1579. 8.

Synopsin Thesium sive Axiomatum Juris, ad secundam partem Pandectarum. Ibid. 1583. 4.

DIODORUS TULDENUS,

Nicolai J. C. Filius, *Joannis* in suprema Brabantiæ Curia Senatoris ac Vice-Cancellarii frater, natus est Silvæ-Ducis patriciâ & clarâ familiâ *de Tulden*; maternâ stirpe *de Auwen*, etiam nobili atque Equestri. Litteris humanioribus, Logicâque ac Physicâ compendiosè à privato Magistro in patria paternisque ædibus institutus, inde Lovanii, naturæ genio instigante, præcipuo conatu Ethicen, Politicen, Jurisprudentiamque amplexus fuit, summus sectator cultorque cultissimæ doctrinæ ac suavissimi commercii Viri, *Erycii Puteani.*

Post susceptum anno 1615 VII. Idus Octobris Jurisconsulti titulum, se foro dedit, causasque Advocatus egit aliquantisper in patria, ejus mox Senatui ac Magistratui insertus. Scripsit tunc *Dissertationum Socraticarum* libros II. qui partim Ethicen, partim Politicen spectant, Lovanii anno 1620. typis excusos. Qui libri concepti conscriptique ab eo jam tum adolescente, ostendunt judicii maturitatem, stili elegantiam, lectionis varietatem, studii ac laboris constantiam, pertinaciamque.

Quò factum, ut, genio eum velut manuducente ad liberiorem ac liberaliorem doctrinarum cultum, eodem ipso anno ad vacantem Juris Civilis ac Paratitlorum Professionem Lovanii competitores suos facilè vicerit. Jurium Doctor interea renuntiatus anno 1631. unà cum Clariss. *Petro Stockmans*, post totos tredecim annos in ea Professione pari constantiâ diligentiâque exactos, S. P. Q. Lovaniensis suffragiis Primariam Legum Cathedram obtinuit; cùm etiam jam antè in Germaniam cum simili prærogativa ad Cathedram Professoriam vocatus fuisset. Constitutis itaque Lovanii laribus, ductâque conjuge *Catharinâ Clarâ de Grevenbroeck*, nobilis Oirschotanæ in Campania Brabantica familiæ, liberos superstitês tres, mares binos genuit.

Vocatus inde ad supremum Belgicæ Consilium, quod Mechliniæ residet, anno 1645. ut qui ante tot Judices formarat, ipse quoque pro meritis Judex fieret. Verum eâ in dignitate vix quadrimestri sedit, obiitque eodem anno die 19. Novembris, sepultus in Ecclesia Metropolitana S. Rumoldi.

Paterni nominis famam prosecutus est filius *Joannes Florentius Thuldenus*, in supremo Mechliniensi Senatu constitutus anno 1668. Consiliarius, dein etiam Fisci Regii Advocatus, ac tandem Madriti apud Carolum II. Regem Consiliarius intimus. In cujus gratiam idem Rex anno 1696. erexit Baronatum de Thulden & Rumsdorp.

Libros verò atque ingenii foetus plures dedit Diodorus Thuldenus.

De Principiis Jurisprudentiæ libros IV. Lovanii, 1621. 8.

De Causis ac Remediis corruptorum Judiciorum, libros IV. cum Dissertatione

De consultissima ad Jurisprudentiam via. Coloniæ. 1624. 4.

De Jurisprudentia Extemporali, seu *de Regulis Juris* libros II. Lovanii, 1629.

4. quos deinde tertiâ parte auctiores fecit.

Initiamenta Jurisprudentiæ, sive *Orationes auspicales* XIII. quibus adjecta est *Laudatio Funebris V. CL. Stephani Weymsii*, J. C. Ibid. 1635. 4.

Commentarium ad Institutionum Juris Civilis libros IV. Ibid. 1633. 4.

Commentarium ad Cod. Justinianeum. Ibid. 1633. fol.

De sui Cognitione libros V. Ibid. 4.

Reliquit editioni paratum *Commentarium in Digesta sive Pandectas Juris*, Methodicum, Ætiologicum, Pragmaticum.

Rerum ex facto propositarum Casus enucleatos.

De Civili Regimine, libros VIII.

Sophiæ Eclecticæ, sive *Placitorum & Monitorum ex omni Antiquitate selectorum, digestorum & illustratorum*, libros IX.

De Providentia, libros IV.

Orationes de Officio operantium Juri.

Opera omnia Diod. Tuldeni simul fuerunt edita Lovanii ann. 1701. & 1702. typis Ægidii Denique in IV. Vol. in fol.

DIONYSIUS DE BERSACQUES,

J. C. Nobilis Atrebas, scripsit *De origine, serie & rebus gestis Comitum Artesiæ* Historiam Latinam, quâ in Chronico suo Belgico concinnando Ferreolus Locrius non mediocriter usus fuit, vel ipsomet teste.

DIONYSIUS COPPEE,

Condrusius, Poëta vernaculus, cui non minus honoris suis ab Hujensibus debitum, quàm Danti Aligerò à Florentinis tributum fuit. Scripsit Tragædias III. verè tragico & apto, sed gallico stilo & rithmo, quarum hi tituli:

Lambertias, sive de crudeli Martyrio S. *Lamberti*, Leodiensium patroni &c.

De Passione Dominica. Leodii apud Leonar. Streel. 1624. 12.

Vita SS. Justinæ & Cypriani, Martyrum. Ibid. apud Joann. Ouwerx, 1621. in 12.

Item *Panegyricum Caroli Comitis Bucquoy*; aliaque.

DIONYSIUS HARDUINUS,

Francisci frater, Gandensis, J. U. D. Juridicus militum, seu Auditor per Flandriam orientalem, & Proto-Scabinus ad S. Bavonem Gandavi, vir cùm doctus, tum doctorum elogiis passim celebratus: ac tametsi vivus vidensque nihil conscripserit, quod quidem typis divulgari passus sit; constat tamen insignem illustrandæ præsertim Flandriæ suæ locasse operam, ejusque laboribus alios non parum usos fuisse.

Etenim in primis adscribi *Harduini* debent, quæ *de Nobilitate* Joannes Hollanderus anno 1621. vulgavit, ex Analectis & adversariis, ut fatetur, *Harduini*. Quæque de *Flandriæ Scriptoribus Antonius Sanderus* edidit, partim ex *Harduini* Elencho sive Catalogo transscripta sunt; quod nec ipse diffitetur. Ac verendum est, ne aliquando idem aliis ejus contingat lucubrationibus; ut sunt,

De Magistratibus Flandriæ, liber I.

De Præsidibus Curiæ Provincialis in Flandria, & Concilii Sanctioris in Belgio.

De Cancellariis Burgundiæ.

Historia Ecclesiastica Flandriæ.

De illustribus Zelandiæ Familiis.

De Nobilitate Burgundica, Namurcensi & Leodicensi.

De Nobilitate Hispanica.

De Titulis ac Principibus Regni Neapolitani.

Elogia Gentis Farnesiæ. Et si quæ alia alibi fortè latitant.

VEN. PATER DIONISIVS A RICKEL. CARTVSIANVS, DOCTOR ECSTATICꝰ
BENEDICTVS DEVS IN SECVLA

Diem extremum clausit in patria anno 1605, & sepultus in D. Michaëlis Parochia, hoc Epitaphio.

DIONISIO HARDUINO,
Thomæ F. J. U. D.
In Italia, Belgio,
Civilib. militarib. Magistratibus
Honestè functo:
Hîc quidem præter alios
Juridici militum, seu Auditoris
Per Flandriam orientalem,
EtProto-scabini perpetui adS.Bavonem
In patria Gandavo,
Illic vero Diœcesis Cassanensis
In Calabria Vicarii,
Et Gubernatoris generalis.
Obiit IV. Januarii, M.D.C.V.

Justus Ryckius concivi suo adolescens hoc Epitaphium lusit:

Si mens justitiæ cultrix, probitasque Fidesque
Communi eriperent pectora sancta nece;
Immortalis eras Dionysie, *sanctaque nunquam*
Stamina fatalis dissoluisset anus.
Sed quia communi nihil exit lege solutum,
Justitia heic, probitas, & jacet alma fides.

VENERABILIS PATER, DIONYSIUS A LEEWIS,

Patriâ RYCKELIUS, (quod Hasbaniæ municipium est, ditionis Leodicensis, juxta Lossam sive Los-Castrum, quo in opidulo ipsa ejus consanguinitas adhuc perseverat, atque in tanti Viri memoriam *Dionisii* nomen eidem familiæ etiamnum est familiare) Religione Cartusianus, Professione Ruræmondensis, Universitatis Coloniensis alumnus, in qua eruditionem hausit non vulgarem, atque in primis Sacrarum Literarum cognitionem tam uberem, tamque felicem, ut vix parem invenerit.

Tot namque Vir iste, Deo plenus, (teste *Theodorico Loërio* ejusdem Instituti Religioso) scripsit atque edidit libros, ut, nisi eosdem propriâ etiam manu scripsisset, incredibile foret, unum hominem, qui vel nulli alteri operi animum adjiceret, potuisse omnia legere, nedum meditari, componere, scribere atque corrigere.

Aderat in tractandis rebus mira quædam diligentia & raritas, in eruendis mysteriis sedulitas: plenus eruditione, copiosus varietate, pietate refertus ac sanctitate conspicuus; utpote qui divinis etiam revelationibus dignus sit habitus; unde & DOCTORIS EXSTATICI nomen meruerit.

Utitur quidem nonnumquam rudioribus atque asperioribus, minusque receptis vocabulis, sed tamen vivis, animatis, flammeis, ad imum spiritum penetrantibus, Lectoremque mirabili potestate transformantibus. Nam eâ tempestate vixit, quâ genus omne studiorum sola barbaries occupârat, cui propterea etiam stylum suum accommodavit.

Fertur *Eugenius* IV. Pont. Max. cùm ex libris Dionysii nescio quem sibi vidisset oblatum, dixisse, LAETETUR MATER ECCLESIA, QUÆ TALEM HABET FILIUM, teste Papirio Massono in Vita Pauli II. Ex lucubrationibus illius, curante in primis eodem *Loërio*, edita sunt sequentia Coloniæ, non uno anno, typis Quentelianis, in fol. Tomis VII.

Enarrationes, sive *Commentarii in Vetus ac Novum Testamentum*; quadruplici sensu, literali, tropologico, allegorico & anagogico: *In Pentateuchum*, 1547. fol. *In Libros Josue, Judicum & Paralipomen.* 1552. *In Libros Job, Tobiæ Judith, Esther, Nehemiæ & Machabæorum*, 1551. *In* IV. *Prophetas Majores*, 1548. *In* XII. *Prophetas Minores*, 1549. *In Psalmos Davidicos*: quibus accedunt *Comment. in Cantica* VII. *ma-*

tutinalia; *in Symbolum Fidei*; *in Hymnum Te Deum laudamus &c.* 1531. *In Proverbia*, *Ecclesiasten*, *Canticum Cantic. &c.* 1555. *In* IV. *Euangelia*, 1543. & Venetiis 1569. *In omnes B. Pauli Epistolas*, 1545. *In Epistolas Canonicas: in Acta Apostolorum*, *& Apocalypsin*, eodem anno.

Monopanton, id est, *Unum ex omnibus S. Pauli Epistolis ad materias certas contractum Opusculum*. Venetiis, 1518. & Lugduni apud Gryphium, 1547. 16.

Enarrationes in Dionysii Areopagitæ Opera. Coloniæ, 1546.

Commentarii in libros IV. Magistri Sententiarum. Ibid. 1535. & Venetiis 1584. Tom. IV.

Summa Fidei Orthodoxæ. Ant. 1569. 8. & Venetiis in 16. Tomis II.

De Fide Catholica contra Gentiles Dialogion, libris VIII. partitum. Coloniæ, 1534. 8.

De IV. *Hominis Novissimis*: & *de particulari Judicio & obitu singulorum*. Delphis Batavor. 1487. Coloniæ, 1568. & 1591. 12. & alibi. Monet Cardin. Bellarminus de Scriptor. Eccles. libellumhunc cautè legendum circa statum animarum in Purgatorio degentium.

Speculum omnis status Humanæ Vitæ. Norimbergæ, 1495. 4.

Opuscula alia minora ejusdem *Dionisii* in unum volumen congesta, & tribus classibus distincta, edidit *Gerardus Hamontanus*, Cartusianus Coloniensis, typis Joan. Birckmanni, 1559. fol. Prior classis ea complectitur, quæ ad Clerum pertinent,

De Regulis & Doctrina Christianorum libros II.

De Vita & Regimine Præsulum.

De Vita & Regimine Archidiaconorum.

De Vita Canonicorum, anno 1532. Antverpię, item 1645. Gandavi.

Contra pluralitatem Beneficiorum lib. II.

De Simonia Tractatum duplicem.

Contra Ambitionis pestem.

De Vita & Regimine Curatorum, *seu Parochorum.*

De Doctrina Scholarium, *seu Scholasticorum.*

Altera classis concernit Vitæ Monasticæ professores.

Exhortatorium Novitiorum, per modum Dialogi.

De Votis & Professione Monasticis.

De Reformatione Claustralium.

De Reformatione Monialium Dialogus.

De Vita Inclusarum.

De Vita Purgativa.

De Laude & præconio Vitæ Solitariæ.

De Vita & fine Solitarii.

De Præconio, *sive laude Ordinis* CARTUSIENSIS.

De Remediis tentationum.

Tertia classis continet concernentia Sæculares Laïcosque.

De Vita & Regimine Principum libros III.

Epistolam parenæticam, ad Imp. & Principes Catholicos, *de bello instituendo adversus Turcam.*

De Vita & Regimine Nobilium.

De Regimine Politiæ.

De Vita & Regimine Militum.

De Statu Vitæ Virginalis.

De laudabili Viduarum vita.

Adversus Avaritiam Epist. ad quandam Viduam.

De laudabili conversatione Conjugatorum.

De Vita Mercatorum, *& justo rerum pretio*, Dialogum.

JESU *& Pueri Dialogum.*

JESU *& Senis Dialogum.*

His deinde accesserunt Tractatus VII. simul excusi Lovanii, 1576. 4.

De arcta via salutis, *& contemptu Mundi.*

Speculum Amatorum Mundi.

De gravitate & enormitate Peccati.

De conversione Peccatorum, Dialogus.

De Fonte Lucis & semita vitæ.

Devotum Præcordiale.

Dialogus inter Patronum & Canonicum.

Item *Inflammatorium divini Amoris.* Coloniæ apud Butgen. 1605.

Exhelcosis, sive *Medulla* atque *Excerptum Summæ S Thomæ Aquinatis.*

Exhelcosis ex Summa Guilielmi Antisiodorensis.

Commentarium in Boëthium de Consolatione Philosophiæ; qui denuo cum Notis uberioribus, olim à Petro Bertio adjectis, prodiit Lugduni Bat. 1671.

Enarratio Hymnorum, præsertim veterum.

Expositio librorum Joannis Climaci.

Translatio librorum Joannis Cassiani ad stilum faciliorem.

De exemplis & Documentis authenticis.

De Ente & Essentia.

De Scientia Universalium.

Compendium Philosophicum, seu *Elementatio Philosophica.*

Compendium Theologicum, seu *Elementatio Theologica.*

De lumine Christianæ Theoriæ, lib. II.

Contra Alchoranum ac perfidiam Machometi & Sarracenorum, libri IV. Coloniæ 1533.

Dialogus inter Christianum & Sarracenum, *de Lege* CHRISTI.

Contra artes Magicas & errores Waldensium.

Contra Superstitiones.

De Natura æterni & veri Dei.

De venustate Mundi, *& pulchritudine Dei.*

Creaturarum in ordine ad Deum Consideratio Theologica.

De distantia perfectionis divinæ & humanæ.

De Munificentia & Beneficiis Dei.

De Laudibus superlaudabilis Dei.

Laudes Dei devotissimæ.

De Donis S. Spiritus, libri IV. Manusc. in Corsendoncano Canonicorum Regul. Cœnobio, apud Turnhautum.

Horæ de Sanctissima Trinitate.

Horæ de Passione Domini nostri Jesu Christi.

Meditationes de Passione Domini.

Expositio Passionis secundùm IV. Euangelistas MS. in Corsend.

Expositio Missæ MS. Ibid.

Dialogus de Celebratione & Sacramento Altaris.

Tractatus de sacra Communione frequentanda.

Sermones VI. *de Venerabili Sacramento.*

De Laudibus Virginis Dei-paræ, libri IV.

De Præconio & dignitate ejusdem, libri IV.

De mutua cognitione in patria MS. in Corsend.

De Sanctorum Reliquiarumque veneratione, *& de Processionibus sacris.*

De causa diversitatis eventuum.

De Auctoritate & officio Summi Pontificis.

De Potestate & jurisdictione ejusdem.

De Auctoritate Conciliorum generalium.

Enarratio in Tertiam Regulam S. Francisci.

De Vita Solitariorum. MS. Ultrajecti in Bibliotheca.

Sermones de Tempore & Sanctis, ad Sæculares.

Sermones de Tempore & Sanctis, ad Religiosos.

Summa de Vitiis & Virtutibus, sive *Illuminatorium salutaris Sapientiæ.* MS. in Corsend.

Contra vitium proprietatis Monachorum.

De modo devotè psallendi.

De modo & ordine judicandi & corripiendi.

De fructuosa temporis deductione.

De mortificatione vivifica & reformatione interna.

De Passionibus Animæ. MS. Ultrajecti in fol.

De puritate & felicitate Animæ.

De custodia Cordis, *& profectu spirituali.*

De Gaudio spirituali.

De Pace interna.

De Contemplatione. MS. Ultrajecti.

De Oratione. MS. in Corſend.

De Meditatione.

De Regulis vitæ Chriſtianorum.

Unguentum Myſticum de rebus Tungrorum MS. apud Regulares Tungrenſes.

Collationes II. pro Capitulo generali Ordinis Carthuſienſis.

Apocalypſis, ſive *Revelationes ſibi à Deo factæ.*

Epiſtolæ, ad diverſos. Et alia: quorum Catalogum ipſe Auctor conſcripſit, quem in Bibliothecam ſuam Cartuſianam *Theodorus Petreius* retulit. Pleraque Coloniæ lecta fuêre; inde Ruræmondam, ubi primùm nata, tranſlata ſunt, teſte ibidem Petreio, qui deſiderari ex illis, nondumque reperta eſſe notat ſequentia.

De divina Eſſentia

De deformatione & Reformatione Eccleſiæ.

De Regimine Prælatorum.

De officio Legati.

De honeſta converſatione Clericorum.

Dialogus inter Chriſtum & Principem.

De Vita & exemplis Antiquorum Patrum.

De actu Viſitationis. De triplici Via.

De Diſcretione Spirituum.

De Elevatione mentis in Deum.

Dialogi, *De charitatis profectu, & de perfectione charitatis.*

Neque prætermittendum, inſtante Dionyſio Ryckelio, & ſatagente Carolo Audace Burgundiæ Duce fundatam fuiſſe circa annum 1470. *Domum S. Sophiæ*, Carthuſiani Ordinis juxta Sylvam-Ducis: cujus ipſe Dionyſius primus Prior deſignatus fuit.

Vir hic, tot lucubrationum & excellentium librorum (quorum ultimus fuit *Meditationum* volumen, quod ſe ait ſcripſiſſe anno ætatis ſuæ ſeptuageſimo nono) auctor, vitæque ſanctimoniâ clariſſimus, animam Deo beatam reddidit in Cartuſia Ruræmundenſi, anno 1471. ætatis 79. profeſſionis 48. menſe Martio, die *D. Gregorio Magno* Eccleſiæ Doctori ſacro, qui ſtilo veteri fuit viceſimus ſecundus, hodie eſt duodecimus.

Quo etiam die (ut id quoque ad tanti Scriptoris laudem commendationemque hoc loco adjiciam) anno 1608. ab obitu *Ryckelii* centeſimo trigeſimo ſeptimo, ſacra ejus oſſa per *Henricum Cuyckium*, Epiſcopum Ruræmundenſem, exhumari juſſa, inventa ſunt ſibi mutuò majorem partem cohærentia, & (quod tota miretur poſteritas) pollex & index manus dexteræ, duo nimirum ſcribendorum librorum inſtrumenta maximè neceſſaria, integri, carnoſi & vividi. Vide Litteras Epiſc. Cuyckii apud *Arnoldum Havenſium* de Erectione novorum in Belgio Epiſcopatuum lib. III. cap. X. & XI.

De Vita autem Scriptiſve qui plura deſiderat, legat Præfationem ante ejus Commentarium in Epiſtolas D. Pauli, curâ Doctorum Theologorum Colonienſium primùm editum anno 1530; item libellum *Theodori Loërii*, Operibus *Dionyſii* adhærentem; Bibliothecam Carthuſianam *Theodori Petreii*, & *Petrum Dorlandum* Chronici Cartuſ. lib. VII.

Anno 1718. conventum fuerat inter R. P. Joſephum Engelgraeve Priorem Bruxell. ac Viſitatorem Carthuſianorum in Belgio, & Franciſcum Foppens typographum Bruxellenſem, de nova editione Operum omnium Dionyſii Carthuſiani, typis ſuis exhibendâ, unà cum quibuſdam Tractatibus ineditis, qui in Ruræmundenſi Carthuſia aſſervantur. Aſt ubi de eadem Editione actum fuit in Generalì Capitulo Majoris Carthuſiæ, voluerunt PP. Galli eam fieri in Gallia, omniaque Manuſcripta illuc transferri. Quod dum recuſarunt noſtrates, conatus iſte evanuit.

DIONYSIUS MUDZAERTS,

Tilburchius, (quod est Sylvæ-Ducensis territorii insigne municipium) Canonicus Regularis Abbatiæ Tongerloensis, Norbertini Ordinis, primò Pastor in Calmpthaut, dein Virginum velatarum sui Ordinis Vallis S. Catharinæ, olim in civitate Bredana Præpositus, edidit idiomate vernaculo

Historiam Ecclesiasticam ab orbe condito usque ad an. 1624. ex probatissimis Auctoribus optimâ fide concinnatam.

Historiam Ecclesiæ Belgicæ, similiter ex fidelissimis rerum Belgicarum Scriptoribus contextam, Antver. 1624. fol. Tomis II. apud Verdussium.

Litanias de S. Augustino.

Vitam S. Norberti, cum translatione S. ejus corporis Magdeburgo Saxoniæ in Pragam Bohemiæ anno 1627. Ant. 4.

Vitas omnium SS. Ordinis Præmonstratensis, quæ nitidissimè descriptæ asservantur Tongerloæ ad editionem paratæ.

Obiit Antverpiæ, die 19. Novembris 1635.

DIONYSIUS TRIVERIUS,

Lovaniensis, Hieremiæ Filius, Reipublicæ atque urbis Ziriczeæ in Zelandia Medicus, *Methodum Medicinæ universæ*, opus postumum patris, in lucem protulit. Præfatur adversus Empiricos & imposturam eorumdem. Lugd. Batavor. typis Raphel. 1592. 12.

DIONYSIUS DE VILLERS,

Tornaci Nerviorum in D Virginis Canonicus & Cancellarius, concinnavit *Officium proprium SS. Patronorum Ecclesiæ Tornacensis*; Duaci editum, 1591. 8.

Vir fuit antiquitatis omnis, præsertim quæ in Nummis est Romanorum, admodum curiosus & gnarus. Indicio hujus rei domus erat, quam habitabat, cimeliorum ac librorum generis omnis locuples thesaurus, & velut spirans Bibliotheca.

De familiis Principum ac Nobilium Belgii, deque Genealogiis eorumdem moliebatur opus; verùm sera illius aut nulla potiùs exspectatio erit., auctore anno 1620. ætatis LXXIV. ipso S. Andreæ die festo, humanis exempto. Libri Codicesque manuscripti hodie sunt Bibliothecæ Ecclesiæ Cathedralis Tornacensis, quę curâ ac liberalitate Canonicorum, Dionisii Villerii, Hieronymi Winghii, & Claudii Dausqueii inchoata fuit.

Memoriæ Æviternæ
V. R. DIONYSII VILLERII,
Antiquarii & Genealogi.

Desine terra tuos, VICOS, SRADASQUE, *latina*
Jactare, *vel* PANVINIOS:
Non PASQUALINOS *mater generosa Quiritum*
Clarosque dic BURGHESIOS.
Teutona non Tellus VELSERI *scrinia* MARCI,
Ditemque Galla CHOULIUM:
Belgica nec geminos LAURINOS *dicere malis*,
TORRENTIUMQUE *nobilem:*
Innumeroque alios aliæ desistite terræ
Laudare, *queis Numismatum*
Cura fuit veterum dilectas quærere gazas
Cum divite elegantia.
Unus cunctorum vicit DIONYSIUS *artem*,
Urbe hospitatus NERVIA.
Sospite quo, *miseros dignata invisere cœtus*
Moneta mater copiæ,
Plutus & effosso terrarum apparuit imo;
Sacris notatus litteris,
Romuleosque Duces referens, *atque ora priorum*,
Pelasgidarum & Barbarûm.
Qui nunc ad tumulum DIONYSI *perditus atrum*,

Pullo indecorum syrmate,
Funereamque gerens taxum, *lacrymâque madescens*,
Tristem refundit Næniam :
Gloria quæ tecum steterat, *Dionysie*, *nostra*,
Tecum heu ! jacente concidit.

Justus Ryckius, Gandensis Canon. pro veteri in amicum affectu Pos.

DIONYSIUS VOSSIUS,

Celeberrimorum Virorum, Gerardi Joannis Filius, Isaaci frater, Batavus, Dordraci natus, anno 1606. XI. Idus Martii, juvenis excellentis ingenii, variæ eruditionis, non in latinis modò græcisque litteris, quæ solæ totam hominis ætatem occupent, verùm etiam in Hebræis, Syris, Chaldæis, Arabicis; ut prætercam gallicam, italicam, hispanicam linguas, quibus loquebatur. Edidit

Panegyricum duplicem, dicatum *Frederico Henrico*, Arausionensium Principi &c. prosâ oratione & versu heroico. Amsterod. 1633. 4.

Annales Belgarum, *aliarumque gentium*, auctore *Everardo Reydano*, latinè reddidit. Leidæ, eodem anno, fol.

C. Julium Cæsarem castigatum. & *Notis suis illustratum* prelo paraverat.

Item *Moysen Maimonidem de Idololatria*, ex Hebræo fonte in latinam linguam à se derivatum & Commentario illustratum, (cui, ut & Cæsari, non multum ad perfectionem suam deerat) aliaque communicare Reipublicæ Litterariæ gestiebat : verùm succrescentem illum florem mors nimis præpropera in ipsa velut herba succîdit.

Obiit Amstelodami anno 1633. VIII. Kalendas Novembris, annos vix natus XXI. sepultus in Æde nova, seu S. Catharinæ : cum paulò ante, ob vulgatam eruditionis famam, in Dorpatensem Livoniæ Academiam, à Rege Suecorum Gustavo-Adolpho recens constitutam, litteris Academiæ ejusque Cancellarii, ad Historiarum & Eloquentiæ Professionem perhonorificè accersitus fuisset.

DIONYSIUS VUELSTEKIUS,

Iprensis Flander, J. C. & Poëta suavissimus, lusit

Epigrammatum, librum I. Middelburgi 1612.

DOMINICUS ACRONIUS,

Frisius, Historicus, evulgavit

Historiam Civitatis Franekeræ. 12. Franek. 1651.

DOMINICUS ARUMÆUS,

Frisius, J. U. D. atque ab anno ætatis XXI. Professor in Salana sive Jenensi Saxonum Academia, ac Dicasterii Provincialis & Scabinatûs Assessor, obiit ibidem quasi subito, dum academico munere fungeretur, anno 1637. Edidit

Decisionum & Sententiarum in Dicasterio Jenensi pronunciatarum libros II. Jenæ, 1608. & 1612. 4.

Commentarium methodicum *de Mora*, 1608. 12.

Exercitationes Justinianeas ad Instit. Juris Civilis.

Disputationes ad præcipuas Pandectarum & Cod. Leges.

Ad Consuetudines Feudales.

Ad L. 2. Cod. de rescind. vendit. Simul edita, 1620. 4.

Discursus Academicos ad Bullam Auream Caroli IV. Imp. 1617. 4.

Discursus item *Academicos de Jure publico*. Tomis III. ibid. ann. 1616. & 1621. ordine excusos.

Disputationes de Appellationibus, *Deposito*, *Jure emphiteutico*, *Mulierum matrimoniis*, *Judiciis*, *Pignoribus*, *Regaliis*, *Vicariatu Imperii* &c. diverso tempore editas.

Comitiis Imperii Romano-Germanici. Jenæ 1660.

Sepultus est Jenæ in templo primario, sub hoc Epitaphio.

...ris eram, Græcique potens Sermonis amator,
Cui radicalis cognita lingua fuit.
...sas tractavi, subsellia prima subivi,
Causidicæque fui lumen, honorque Togæ.
...idicâ subito sensus in sede reliqui,
Nec breve mors brevis est dicere passa vale.
...am dicas aliena, prius tua discito judex
Vicinum capiti dicere cura Jovem.

DOMINICUS BAUDIUS,

J. C. natus Insulis Flandrorum an... 1561. VI. Idus Apriles, prima litteraturę elementa discere cœpit Aquisgrani, quò pater de gente Reformato... rum apud Belgas potiente Ferdinando Duce Albano, cum familia profugerat, ipseque se Theologastrum aliquanto tempore professus est. Verùm postea versis velis Lugduni Batavorum per menses XV. assiduam Juri operam cùm navasset, Doctoris titulum ab *Hugone Donello* accepit pridie Nonas Junias, 1585. Ibidemque, post lustratam Angliam Galliamque, primò Eloquentię anno 1602. deinde Historiarum Professor designatus est, cum onere scribendæ Historiæ ei ab Ordinibus Fœderatis anno 1611. imposito.

Ceterùm in *Baudio* vivente memoriam, ingeniumque plerique admirati sunt: geniumque hominis Epistolæ ejus passim produnt, quas scribere ad amicos incredibili facilitate solebat, in quibus ita se expressit, ut in iis vivere adhuc & spirare videatur: nec abludunt alia ejus opuscula, cùm soluto tum adstricto sermone composita.

Poëmata varia, vario metri genere, Lugd. Batt. 1607. 8. sed quorum bona pars in Pont. Max. ac Regem Catholicum effusa, meritò pias offendit aures. Prodierunt rursus 1640. Amstelod. apud Janssonium.

Carmina gratulatoria, honori *Ambrosii Spinulæ* dicata. Ibid. 1609. 4.

Monita Civilis Sapientiæ versibus Jambicis.

Monumentum Honori & Memoriæ Sereniss. Britaniarum Principis Henrici Frederici consecratum, 1613. 4.

Orationes aliquot, à morte *Baudii* simul editæ, 1619. in 8. & die 11. Aprilis 1628. Romæ per S. Congregationem Indicis prohibitæ; videlicet

In C. Plinii Panegyricum Oratio Auspicalis, publicis Lectionibus præmissa, anno 1603.

Ad Studiosos Leidenses, ob cædem commilitionis tumultuantes.

Ad Jacobum I. Angliæ Regem, sub persona Ordinum Belgii fœderati, de non ineundo fœdere cum Hispano.

Oratio Funebris dicta honori & Memoriæ Josephi Scaligeri, anno 1609.

Hortatio ad amplectendas belli Belgici Inducias, anno 1609. edita sub nomine *Juliani Rosbecii.*

Dissertatio de Induciis belli Belgici, edita sub nomine *Pacati Latini.*

De Induciis belli Belgici lib. III. 1613. in 4.

Epistolarum Centuriæ III. Ibid. 1615. 8. & Amstel. 1639. 12.

Commentariolus de Fœnore. Ibid. 1615. 8.

Obiit anno 1613. XI. Kal. Septembris, Lugduni apud Batavos; putidus assentator nequissimorum sui sæculi hominum Theodori Bezæ, & Fratris Pauli Servitæ Veneti &c. Non inficiandum tamen, fuisse Poëtam suavissimum, & latini sermonis elegantiâ priscis Romanis parem. Ita de eo Scaliger & Grotius.

DOMINICUS BENDIXIUS,

Sneecanus, Frisius, S. T. L. Pasto-

rem egit in patria ac Leovardiæ, primusque Canonicus Graduatus & Archidiaconus novellæ Cathedralis Ecclesiæ S. Viti Leovardiensis à *Cunero Petro* Episcopo constitutus, cum eodem Præsule à Calvinistis ejectus, Coloniæ aliquamdiu vixit; moriturque Dusseldorpii Canonicus, anno 1586 XIV. Januarii.

Scripsit, Suffrido Petro teste,

Sermones de vitanda peccati occasione.

De Humilitate.

De Ira, Invidia & Continentia.

Contra luxum & crapulam. Et alia, non visa.

DOMINICUS CUSTOS,

Antverpiensis, civis Augustanus & Chalcographus, æri incidit ac vulgavit,

Principum Christianorum Stemmata, ab *Antonio Alibizio*, nobili Florentino, explicata. Augustæ Vindelic. 1611. in fol.

Atrium Heroïcum, sive Impp. Regum, Principum &c. effigies Ibid. fol.

Sanctos Augustanos, cum explicationibus. Ibid.

Comites Tirolenses, &c. *Electores Saxoniæ*, cum *Commentario*. Ibid. 1599. & 1601.

Duces Bavariæ, cum *Commentario*. Ibid. 1605.

Regum Neapolitanorum Vitas & Effigies, 1605. fol.

Delicias Urbis Romæ. Ibid.

Itinerarium Georgii ab Ehingen Tabulis illustravit.

DOMINICUS DE FLANDRIA,

Ordinis Prædicatorum Theologus fuit ac Philosophus, ut illa ferebant tempora, excellens. Claruit anno 1470. docuitque annos plures Bononiæ, Regens Studii, (unde quidam Bononiensem non rectè faciunt) & posteris reliquit

Quæstiones Metaphysicales in Aristotelem

Quæstiones XX. in libros posteriorum Analyticorum Aristotelis.

Quæstiones XXIII. in Elenchos Aristotelis: omnia Venetiis edita, 1496 & 1565. apud Juntas.

Quæstiones Quotlibetales, Venetiis 1500.

Quæstiones & Annotationes in libros Aristotelis de Anima. Ibid. 1503. typis Octaviani Schoti.

DOMINICUS JANSSEN-BOY,

Unus ex quatuor fratribus germanis, Ordinis Prædicatorii Religiosis, Missione Apostolicâ & scriptis claris; nativitate Ziriczæus, professione Conventûs Antverpiensis alumnus.

A Sacra Congregatione *de Propaganda Fide* anno 1623. Hamburgum missus, ibidem se fortissimum fidei athletam, & Missionarium verè Apostolicum exhibuit, à Lutheranis plurima perpessus. Nam quidam Joannes Muller, ad S. Petrum pseudo-Pastor Lutheranus, ferre non valens fructus, quos P. Dominicus quotidie reportabat, socios suos contra ipsum adeò exacerbavit: ut simul omnes ex condicto in speudoprædicationibus suis multa scommata, & contumelias non solum contra P. Dominicum, verum etiam contra ipsum Senatum evomerent, exclamantes: contra leges patriæ tolerari Sacerdotem pontificium, ipsumque, velut malum pestiferum, urbe pellendum fore.

Cùm verò clamoribus se nihil efficere perspicerent: libellum famosum, multis convitiis & calumniis refertum, contra P. Dominicum, & Senatum in vulgus sparserunt, quo indocta plebs ad tumultum excitaretur. Ad quem præveniendum Senatus P. Domi-

Communem viam iniit Leodici Eburonum CIↃ.IↃXCIX.

DOMINICVS LAMPSONIVS PHILOLOGVS ET PICTOR.

Est. qui carmine, vultque penicillo
In præconia Lampsoni tua ire,
Quod est, quodque fuit tui editurus:
At frustrà. Neque sit tibi poëta
Te præter, neq; pictor, aut Apelles,
Hic ipsus redeat licet, Maroque.

Hub. Audeiantius.

Dominicum è civitate discedere jussit, concesso tamen biduo ad præparandas sarcinas : sed sedatâ plebe, in urbe remansit usque ad annum 1634. quo tandem abire coactus fuit.

Hinc Coloniam tetendit, & indè Antverpiam rediit. Ne autem talentum adeò pretiosum in Conventu absconderetur, à Superioribus Amstelodamum missus fuit, ubi ea, quæ Missionarii Apostolici sunt, maximo zelo, & non sine ingenti animarum fructu strenuè peregit usque annum 1647. quo ex hac vita migravit die 14. Martii.

Scripsit idiomate germanico *Tractatum de Jejunio* contra Lutheranos

Librum, cui titulus: *Scriptor veridicus Christianæ Confraternitatis gloriosissimi nominis Dei.* In cujus fine habetur *Davidicum gloriosissimi Nominis Dei Officiolum.* Latinè. Hamburgi anno 1634. in 8. absque typographi nomine.

Ob hujus libri impressionem P. Dominicum Hamburgo à Senatu pulsum scribit P. Guilbertus de La Haye Conventûs Insul. Iterùm ab Authoris exilio prodiit liber ille Coloniæ, quo tunc secesserat, illique adjecit germanicè *brevem methodum pro Confessione & Communione*, unà cum *Orationibus, ac Hymnis de nomine Jesu.* Coloniæ typis Joannis Kinckii anno 1636. in 8.

Postea, Antverpiæ degens, prælo supposuit *alteram partem Miraculorum S. Patris Dominici in Soriano*, flandricè scriptam à suo fratre P. Cornelio ex italico Frangipani. Antverpiæ typis Gerardi van Wolschaten anno 1643. in 8.

DOMINICUS LAMPSONIUS,

Brugensis, Poëta & Pictor excellens, vixit in Anglia, domesticus *Reginaldi Poli* S. R. E. Cardinalis, eoque functo, anno 1558. in Belgium trajecit, & reliquum vitæ egit Leodici, tribus ex ordine Episcopis Leodicensibus, Roberto Bergio, Gerardo Groesbequio & Ernesto Bavaro à Secretis. Scripsit solutâ Oratione

Vitam Lamberti Lombardi, pictoris Leodicensis, Brugis editam, Goltzii typis, 1565. 8.

Elogia in Effigies Pictorum celebrium Germaniæ Inferioris, carmine. Antver. 1572. 4. apud Crocum.

Psalmos VII. Pœnitentiales, Lyricis versibus reddidit, edente *Jano Lernutio.* Pleraque simul Leodii edita, unà cum *Poëmatiis* quibusdam fratris sui *Nicolai Lampsonii*, ibidem ad S. Dionysium Decani, 1626.

Decessit Leodici, anno 1599. ætatis LXVII. in Ecclesia Collegiata S. Dionysii sepultus, hoc Epitaphio.

Ad Dei Omnipotentis Honorem
Et
DOMINICI LAMPSONII
Variâ scientiâ & functione publicâ
Clari,
In hac Ecclesia sepulti,
Suique memoriam
NICOLAUS LAMPSONIUS
Ejusdem Ecclesiæ Decanus,
Ejus Frater pos. anno CIↃ. IↃC. III.
SIC erat hoC Latè notUs LaMpsonIUs anno,
Ipsâ defUnCtUs qUâ sanCtUs ALeXIUs horâ.

DOMINICUS SCHENKELIUS,

Silvæ-Ducensis, Medicus in patria, & Collega *Joannis Nemii* in Schola moderanda; vir de politiori litteratura optimè meritus, præter *Carmina* aliquot, sparsim edita, edidit libellum juventuti studiosæ utilem, cui titulus

Orationes Terentianæ, cum germanica interpretatione. Silvæ-ducis apud Joan. Turnhautum, 1557. 8.

DONATUS,

Diaconus & Monachus ad S. Trudonem in Hasbania, ſcripſit circa annum 800. ad Angilramnum, Archiepiſcopum Metenſem,

Vitam cjuſdem *S. Trudonis.* Meminit Theodoricus Abbas, & ex eo Molanus ad Uſuardum 23. Novembris. Extat quoque apud Mabillonum ſæculo II. SS. Ord. S. Ben. pag. 169.

DOROTHEUS LOEFFIUS,

Gravienſis (quod eſt controverſum Brabantos inter & Geldros Oppidum) Societati Jeſu adſcriptus anno 1619, Philoſophiam, Theologiam Sacraſque Litteras Lovanii dudum profeſſus eſt, græcæ atque hebraicæ linguæ periſſimus; Bruxellis fato functus circa ann. 1677. Edidit

Paraphraſin & Theſes ſacras in Epiſtolam D. Pauli ad Romanos, fol. Lovanii 1640.

Breve artificium legendi hebraïcè. fol. Antv. 1640.

Defenſionem brevem Conſtitutionis Innocentii X. de V. Propoſitionibus Janſenii, ſub nomine Alexii Philoromæi. 4. Leodii 1654.

Cultum Immaculatæ Conceptionis B. V. ſolidum, ac Deo Deiparæque pergratum. 12. Bruxellis 1663.

Vitam P. Bernardi Colnagi Societ. Jeſu. Flandricè. 8. Antv. 1666.

DOROTHEUS WALRAVIUS,

Hornanus, Batavus, J. C. ſcripſit juvenis Legumque ſtudioſus Lovanii, Carmina ſacra

De B. Mariæ Virginis Conceptione, Annuntiatione, Purificatione, Aſſumptione. Lovanii, typis Maſii, 1608. 4.

Moritur anno 1599. tertio Idus Aprilis, annos natus XXVI. extra oppidum Hornanum, in pago dicto Binnenwyſent, cæſus à ruſtico.

DROGO,

Ex Monacho Benedictino Bergenſi ad S. Winocum, primùm Presbyter ſeu Paſtor Giſtellenſis juxta Brugas, ac deinde Morinorum ſive Teruanenſium anno 1036. creatus Epiſcopus XVI. non litteris minùs quàm pietate nobilis, ſcripſit, teſte Valerio Andrea,

Vitam, Miracula ac Tranſlationem S. Levuinæ, Virg. & Martyris, libris II. MSS. Bergis S. Winoci. Extant etiam in Mabillonii ſæculo VI. Benedictino Parte II. p. 112.

Vitam & Paſſionem S. Oſvaldi Regis: & de eodem *Sermones* duos. Ibid. & Camberonæ in Hannonia.

Libro ſingulari Auctoris anonymi *de Vita S Winoci* Confeſſoris, adjecit alios duos: qui ibidem Manuſcripti adſervantur.

Vita & Martyrium S. Godelevæ, Giſtellæ juxta Brugas anno 1070. pridie Nonas Julias paſſæ, *Drogone* auctore, ad Radbodonem Epiſcopum Noviomenſem & Tornacenſem, legitur apud Surium 6. Julii, & olim duplo prolixior Duaci apud Georgium Colvenerium S. Theol. Doctorem, ac Tomo XI. Biblioth. PP. editionis Colon. 1618. Poſtremò extat apud Hagiographos Societ. Jeſu, ad diem VI. Julii, item in Opuſculo ſeparato, quod *R. P. Joannes Baptiſta Sollerius* ejuſdem Societatis Theologus anno 1720. Illuſtriſſ. D. *Van Suſteren* Brugenſium Epiſcopo, unà cum eruditis Obſervationibus ſuis dedicavit.

Obiit Drogo Morinorum Præſul, ac quondam Monachus Sithienſis, circa annum 1077. cum Epiſcopatûs ſui quinquageſimum attigiſſet. *Ita Mabillonius in Annalibus Benedictinis.*

Notet autem hîc Lector, nonnullos harum Vitarum duos facere Auctores, alterum Monachum S. Andreæ juxta Brugas & Paſtorem ſeu Sacer-

dotem Gistellensem, qui Vitam S. Godelevæ circa annum 1070. scripserit; alterum Monachum Winoci-Bergensem, ac Morinorum postea Præsulem: cùm unus idemque videatur, conveniantque in tempore, quo vixêre, locorum viciniâ ac nomine. Quamquam dubitari quoque possit, an idem sit *Drogo*, qui Monachus Bergensis, & Teruanensium fuit Episcopus, cùm libro III. cap. XIII. Vitæ S. Winoci, *Drogonis* Episcopi fiat mentio. Sanè supra-laudatus *P. Solerius*, qui dubium hoc penitiùs examinavit, tres censet fuisse *Drogones*, atque unum ex his utroque juniorem, Monachum S. Andreæ, verum Authorem Vitæ S. Godelevæ.

DURANDUS,

Ex Henrici II. Imp. Cancellario Leodiensium Episcopus creatus anno 1021., humili licet loco natus, plurimùm tamen tum litteris tum moribus nobilem illam suo tempore illustravit Ecclesiam. Scripsit ad Henricum Franciæ Regem,

Epistolam de Corpore & Sanguine Domini, contra Brunonem, Andegavensem Episcopum & Berengarium, Turonensem. Inseruit eam Annalibus suis Baronius, ad ann. 1035. legiturque Tomo III. Bibliothecæ Patrum. Meminit ejusdem Epistolæ Guitmundus libro I. de Corpore & Sanguine Domini.

Vivere *Durandus* desiit Kalendis Februarii anno 1025. secundùm Ægid. Bucherium, in sua Historiæ Leodiensis Chronologia. At Baronius putat *Durandum* adhuc sedisse anno 1035. quia Henricus Rex, ad quem scribit, ab anno 1033. cœperit regnare solus, coronatus à patre Roberto an. 1028. ac propterea falli Sigebertum, qui *Durandi* ingressum ponat anno 1021. atque alium in ejus locum anno 1025. surrogatum fuisse scribat. Unde Clariss. Valerio Andreæ aliquando verisimile videbatur, *Durandum* non ad Henricum, sed ad Robertum Regem scripsisse.

Verùm cùm eundem Durandum ante hæresin à Berengario publicatam obiisse constet, falli videtur Baronius, magisque probanda opinio Claudii Roberti, in sua Gallia Christiana, & Auberti Miræi ad Sigebertum de Scriptoribus Ecclesiasticis cap. 154. prædictam Epistolam *Deoduino* adscribentium, qui anno 1048. Leodicensibus Episcopus datus, anno 1075. vivere desiit.

Fallitur verò & Antonius Possevinus in Apparatu sacro, qui unum eumdemque facit hunc *Durandum*, cum *Durando à S. Portiano*, Ord. Prædicat. Theologo & Episcopo Meldensi, qui claruit anno 1310. id est toto sæculo posteriùs.

E.

EBRARDUS,

CAnonicus Regularis Ordinis S. Augustini Monasterii Watinensis, olim nobilis Præposituræ in Diœcesi Morinensi usque ad Erectionem Episcopatûs Audomarensis, quo redditus ejus Mensæ Episcopali attributus; domus vero Regularis tandem PP. Anglis Societatis Jesu concessa. Reliquit *Ebrardus*

Chronicon Watinensis Monasterii, quod è Manuscripto Abbatiæ Dunensis Brugis, evulgarunt primùm Domni *Edmundus Martene* & *Ursinus Durand*, Monachi Benedict. ex Congr. S. Mauri in Thesauro novo Anecdot. Tom. III. pag. 798. Parisiis.

Author etiam fuit Ebrardus *Opusculi de Miraculo* quod Brugis contigit anno 1088. cum S. Donatiani meritis paralysi curatus est Tancradus Canonicus Regularis Watinensis. Extat in Actis Translationis S. Donatiani apud Surium 14 Octobris, apud Hariulphum in libro Miraculorum S. Richarii cap. 1. & apud Mabillonium sæculo V. Benedictino.

ECKEBERTUS,

Clericus Ecclesiæ Leodiensis, scripsit, teste Trithemio,

De Ænigmatibus Rusticanis libros II.

Vivebat anno 1060. regnante Henrico III. Imp.

EDO NEUHUSIUS,

Leovardiensis Frisius, ibique per annos plures Gymnasii Litterarii Rector; à Senatu Groningano ad idem munus illic obeundum anno 1619, promisso etiam ampliore stipendio, invitatus, Scholam tamen Leovardiensem deserere noluit, ibique peste correptus interiit anno 1636. Scripserat

Theatrum ingenii humani, sive de cognoscenda hominis indole, & secretis animi morbis, libros II. 8. Amstelod. 1633. & 1664.

Fatidica Sacra, sive de divina futurorum prænunciatione libros II. 8. Amstel. 1635. Romæ per S. Congregationem Indicis prohibitos, die 26. Octobris 1640.

De Infantia Romani Imperii, sub septem Regibus, item versu heroïco *Manes Nassovios*, seu *Epicedion Wilhelmi Ludovici Comitis Nassovios*, anno 1620.

In Victorias Belgicas, &c. quæ omnia Amstelodami evulgavit anno 1657. filius *Reinerus Neuhusius* Gymnasiarcha Alcmarianus.

EGBERTUS VAN DEN HOOFT,

Alias HOOFDIUS, Enchusanus Batavus, vernaculè edidit

Historiam Oppidi Enchusani, 4. ibid. 1666.

EGBERTUS HOPP,

Clivius, Jurium Licentiatus & in Curia Cliviensi Caussarum patronus, descripsit germanicè brevem patriæ suæ Historiam, cum Genealogia Comitum ac Ducum Cliviæ, hoc titulo:

Kurtse Beschreibung dess Lants, sampt angebenckter Genealogia *der Graffen und Hertogen zu Cleve*. 8. Cliviæ 1655.

EGBERTUS SPITHOLDIUS,

Zutphanius, S. Theol. Licentiatus Coloniensis, Canonicus & Plebanus in D. Virginis Antverpiæ, ab anno 1595. Librorumque Censor, vir pius & morum suavitate amabilis, dedit

Pia Precationum & contemplationum Exercitia. Antver. typis Plantin. 1604. 12. Latinè ac Flandricè.

Meditationes in Passionem & Resurrectionem Christi. Ibid. 1612. 12.

Animam Deo reddidit anno 1627. die xv. Aprilis, sepultus in Sacello Circumcisionis, ubi vivens sibi hoc monumentum delegerat.

Hunc lapidem posuit sibi
EGBERTUS SPITHOLDIUS
S. T. L.
Canonicus & Plebanus Antverp.
Qui hic residentiam suam habuit
Ab anno Domini M. D. XC. V.
Et obiit die XV. mensis Aprilis
M. D. C. XXVII.
Cujus animam Deo opt. ter max.
Transiens precor commenda.

EGGERICUS BENINGA,

Nobilis ex Grimersum in Frisia Orientali, Consiliarius Comitum Frisonum & Gubernator in Lieroort, in fata concessit anno 1562. *Chronicon* seu *Historiam Orientalis Frisiæ* contexuit, quam Notis illustratam evulgavit *Antonius Matthæus* J. U. D. in Analectis suis anno 1706. Tom. VIII.

EGINHARDUS,

Sigeberto & aliis EINARDUS, AINARDUS vel AGENARDUS, dictus, è Francia orientali oriundus circa nemus Ottonicum, à Carolo Magno in Regia aula enutritus, ac Palatii Regalis Notarius seu Cancellarius, ingenio, doctrinâ, rerumque usu ita excelluit, ut inde *Magni* ac *Sapientis* cognomentum promeruerit, Walafrido Strabone, Abbate Augiensi, indicium ejus faciente.

Fuit postea primus Abbas Monasterii Selingstadiensis in Diœcesi Moguntina ad Mœnum fluvium, à se constructi ac dotati; inde IX. ad S. Petrum in Monte Blandinio apud Gandavum anno 826. creatus, Abbas quoque Fontanellensis in Gallia; ac postremò XV. ad S. Bavonem Gandavi. Scripsit

Vitam CAROLI *Magni Imp* tantò veracius, inquit Sigebertus, quantò adhæsit ei familiarius; Coloniæ non semel editam, Lipsiæ 1617. 4. & alibi.

Meminit hujus operis Chronicon Gandense MS. apud Molanum ad Usuardum 28. Januarii: *Anno* 826. *Vir venerabilis* Einhardus, *Ludovico piissimo Imperatori multùm familiaris, factus est Abbas Gandensis Cœnobii, qui Gesta inclyta & Acta gloriosi Imp.* Caroli magni *lucido stilo descripsit*. Meminit & *Lupus* Abbas Ferrariensis epistolâ ad Eginhardum scriptâ.

Extat etiam hęc *Vita Caroli magni*, in Actis SS. per PP. Hagiographos Societ. Jesu, Tomo II. Mensis Januarii pag. 877. item inter Scriptores Francicos Andreæ Du Chesne Tomo II.

Varii quoque eam Notis illustrarunt, ut Frantzius, Marquardus Freherus, Georgius Helwich Moguntinus Francofurti 1631. Fredericus Bessellus Borussus, Helmstadii 1667. Joannes Henricus Boeclerus Argentorati 4. 1644. Demum prodiit cum Notis variorum 4. Ultrajecti 1711. curante Joh. Hermanno Schminckio.

Annales Regum Francorum, Pippini, Caroli Magni, & Ludovici Pii, ab anno 741. *ad an.* 829. Extant inter Scriptores Francicos Du Chesnii, & Germanicos Reuberi.

Epistolas ad diversos: quas Tomo II. Scriptorum Francicorum inseruit idem *Du-Chesnius*, edito Paris. 1636. fol.

De Translatione & Miraculis SS. Marcellini & Petri (quorum sacras reliquias Gandavum attulit,) libros IV. à Surio Tomo VII. 2. Junii primùm evulgatos, cum *Rythmo seu Carmine Jambico de iisdem Sanctis*. Extant quoque in Actis SS. Junii Tom. I.

Psalterium Gallicanum abbreviatum, teste Sigeberto.

Obiit Gandavi, anno 844. VIII. Kalendas Augusti; sed juxta Mabillonum anno 839.

EILARDUS AB ALMA,

Frisius, Poëta non infelix, juvenis admodum versus scribillare cœpit, & descripsit

Bellum Gigantum libris IV. typis Sanctandreanis, 1587. 4.

Obiit Heidelbergæ, Kalendis Octobris anni 1586. ætatis XXII. *Lambertus Ludolphus*, Daventriensis, amico suo hoc Epitaphium posuit.

Memoriæ & honori
Præstantissimi Poëtæ
EILARDI AB ALMA.

Conditur hoc tumulo primis extinctus in annis
EILARDUS, *Frisii spesque decusque soli.*
Scilicet hoc vivo meruisset Patria, quidquid
Cum Latio veræ Græcia laudis habet.
Si juveni pietas, doctrina, modestia, forma,
Ingenium, vitæ tempora longa darent;
Ingenium, pietas, pudor & doctrina dedissent
Huic merito vitæ tempora longa suæ.
Sed pede mors pulsans æquo mortalia cuncta,
Cum pueris juvenes & rapit atra senes.
Non tamen extinctum jacet hic cum corpore nomen;
Usque tui vivet nominis, ALMA, *decus.*
Hoc tua promeruit (nulli sic condita Vatum
Tempora, quos hæc vel prisca tulisse liquet)
Musa, Gigantæos grandi quæ carmine motus,
Gestaque cum superis impia bella canit.
Cæelestem jam læta tui migravit in aulam
Pars melior, molli hac ossa teguntur humo.
Hæc quicumque legis tumulo superaddita metra,
Nil nisi, dic tacitè, pulvis & umbra sumus.

EILHARDUS VERIUS,

Vulgo DE VEER, Amsterodamensis, Batavus, pleraque idiomate vernaculo conscripsit, aut ex aliis linguis in vernaculam transcripsit; *Vetusque Hollandiæ Chronicon*, novo supplemento auxit, atque ab anno 1515. usque ad 1591. seu ad sua tempora deduxit. Prodiit Dordraci.

ELBERTUS LEONINUS,

Vulgò DE LEEUW, Gelder natione, à procera & heroïca statura LONGOLII cognomentum Lovanii tulit. Elementaria litterarum principia didicit Bommeliæ, natali in solo, parentes ibi nactus cives mediocrium fortunarum: à quibus deinde destinatus Trajectum ad Rhenum, sub *Georgio Macropedio* circiter triennium operam dedit disciplinæ Grammaticæ.

Trajecto Embricam migravit, exortâ famâ instantis belli inter Carolum Ducem Gelriæ ac Domum Burgundicam, ubi per quadriennium sub doctore *Matthia Bredenbachio* scribendis Orationibus & Carminibus feliciter exercitatus, Lovanium profectus *Petrum Nannium* Professorem in Collegio Trilingui percelebrem audivit, & simul Jurisprudentiæ studiis vacavit: in quibus eos progressus fecit, ut anno 1547. Licentiæ gradu insigniri meruerit.

Tum Atrebatum profectus, linguæ gallicę discendæ gratiâ, vix annum ibi substitit, reversusque Lovanium uxorem duxit *Barbaram de Haze*, filiam *Joannis*, primarii Legum Professoris, conciliatore nuptiarum *Dominico Cakaert*, primario Canonum Prof. Qui cùm biduo post nuptias ipsoque adeò tempore nuptiarum vivere desiisset, in ejusque locum *Vulmarus Bernaerts*, Canonum Antecessor horis pomeridianis, esset surrogatus, ad hanc

ſic vacantem cathedram *Leoninus*, adhuc ſponſus à Magiſtratu Lovanienſi vocatus fuit.

Anno 1550. XIII. Kal. Junii Doctoralia ſuſcepit inſignia; â quo tempore celebritatem aliquam nominis conſecutus fuit ex docendi officio, & frequentia reſpondendi de Juris quæſtionibus, quæ ex omnibus Europæ partibus adferebantur, tunc adhuc ſuperſtite celeberrimi nominis Juriſconſulto *Gabriele Mudæo*, primario Legum Profeſſore.

Quo anno 1560. decedente, ad cathedram primariam, S. P. Q. Lovanienſis conſpirantibus ſuffragiis, *Leoninus* adſumptus fuit; creſcenteque inde nominis ac famæ celebritate, ab omnibus ferè Belgii Principibus ac Magiſtratibus conſuli colique cœpit.

Gratus inſuper Margaretæ Parmenſi Duciſſæ, Cardinali Granvellano, Guilielmo Principi Auraico, Egmondano & Megenſi Comitibus, inprimiſque Philippo Duci Arſchotano: qui omnes, quamvis inter ſe graviſſima exercerent odia, tamen omnia ſua negotia, etiam ſecretiſſima, querelaſque, quas ſovebant inter ſe, *Leonino* utrimque libenter communicabant & credebant, nec interceſſionem ejus repudiabant; at pertinax odium reconciliationem non admiſit.

Sanè inter cauſſas, quibus ipſe, de Vita ſua ſcribens, refert ſe motum fuiſſe, cur Ordinum ſecutus partes, deinceps cum iiſdem remanſerit, ponit & hanc, quod propter nimiam benevolentiam ac familiaritatem, fidemque, quâ pollebat apud Principem Auraicum, veniſſet in ſuſpicionem apud Regios, atque etiam Regem ipſum, alicujus molitionis contrariæ, &, quod deterius, ſeditioſorum conſiliis conſentire diceretur; quod à ſe ſcribit fuiſſe alieniſſimum.

Addit & illam, quod, quia Conſiliarius erat Statûs, ac præcipua Reipublicæ negotia ſibi concredita notaque haberet, ideo infidum exiſtimaverit illa prodere, & tranſire in alteram partem. Sed & Solonis dictum, inquit, ac conſilium ob oculos habebam, quod bonus vir in civilibus diſſentionibus partem eligere debeat inferiorem, & magis periculoſam.

Anno 1581. â diſceſſu Matthiæ Archiducis conſtitutus fuit Cancellarius Geldriæ; Principeque Auraico, anno 1584. è vivis ſublato, ſubeundæ, Ordinum auſpiciis, Gallicanæ Legationi cum aliis admotus fuit, & inſtante urgenteque majori parte Collegarum, Orationem ipſe ad Regem habuit, & verba fecit in communicationibus ſuper delato Principatu Belgii habitis.

Poſtea cùm actum eſſet cum Regina Angliæ, & Comes Leiceſtrius ut Gubernator Hagæ-Comitis exciperetur, iterum *Elberto Leonino*, Ordinum nomine, congratulationes & orationes habendæ fuerunt: magnoque tum ſumptu & ſtudio coluit familiaritatem cum præcipuis Angliæ Proceribus, illoſque, quantum potuit, AD MODESTÆ GUBERNATIONIS STUDIUM (ita ipſemet ſcribit & loquitur) unà cum ipſo Leiceſtrio commovere ſemper adlaboravit; uti & antè, inquit, apud Joannem Auſtriacum, & deinde apud Archiducem Matthiam laboraverat: ſed aliorum perſuaſionibus circumventus & deceptus Leiceſtrius, ad benè agendum moveri non potuit; id quod breve imperium habuit & infelicem exitum.

Addit deinde de Scriptis ſuis, deque Religione, cujus controverſia, judicio *Leonini*, totam Rempublicam perturbavit, *Ego*. inquit, *ſimplicem Religionem amplectendam ſemper prædicavi, & etiam nunc prædico: prorſus divina & humani ingenii captum excedentia, divinitati & ſecreto Dei atque Angelorum judicio*

relinquens: honorandam potiùs & admirandam divinitatem quàm definiendam judicavi. Enixè laboravi, ut nimiùm subtiles disputationes è Republica ejicerentur, de quo memini in Oratione ad Ordines habita, quæ post primam Centuriam Consiliorum meorum impressa est. Ita ille, suo se sensumque suum circa Religionem satis superque prodens. Legendæ sunt Orationes doctissimæ *Henrici Cuyckii* tunc in Academia Lovaniensi Doctoris Theologi, dein Ruremundensis Episcopi, adversus istam quorumdam Belgarum pseudo-politicam.

Vivere desiit Leoninus Arnhemii anno 1598. pridie Nonas Decembris, annos natus LXXIX. sepultus in Collegiata D. Eusebii. Vixit in primo atque unico matrimonio annos quinquaginta duos. Superstes vidua Bruxellam ad suos reversa, annis XXXVI. marito supervixit. Epitaphium ejus sic habet.

ELBERTO LEONINO J. C. ampliss.
In florente quondam Academia
Lovaniensi Primario Juris Professori,
Consiliario Statûs,
Ducatûs Geldriæ
Comitatûsque Zutphaniæ
Cancellario.
Obiit anno M. D. XCVIII.
Die VI. Decembris,
Ætatis suæ LXXIX.
Natus Bommeliæ
Vixit in primo ac unico matrimonio
Annos LII.

E scriptis Elberti Leonini pleraque à morte auctoris typis excusa sunt.

Centuria Consiliorum. Antver. 1584. fol. typis Plantini.

Oratio habita in conventu Ordinum Generalium Antver. an 1579. tempore Colloquii Coloniensis, *De Bello, Religione & Pace per Belgium* Ibid.

Emendationum sive *Observationum* libri VII. Arnhemii, 1610. 4.

Prælectiones ad Tit. Cod. De Jure Emphiteutico Francof. 1606. 8.

Item *ad Lib IX. Cod.* in quo Tituli & Leges omnes ad instar *Processûs Criminalis* explicantur. Coloniæ, 1604. 4. edente *Joanne Philippo Steinhausen.*

Commentarius ad Tit. Dig. De Usufructu. Lichæ, 1600. *

Plura alia avi sui scripta possidebat, *Leonini* è filia nepos, *Elbertus Zoesius*, Amersfortius J. C. Thomæ filius, primò caussarum in Curia Ultrajectina patronus, dein ab anno 1611. Curiæ Senatoriæ ibidem Assessor, vitâ functus 22. Januarii 1622. Qui quidem aliquos è libris præcedentibus prelo dari curavit; sequentes vero reliquit ineditos.

Consiliorum Centurias alias II. à *Leonino* editioni paratas.

Notas in V. Libros Decretalium, jussu Gregorii XIII. congestas.

Commentarios in Libros V. VI. VII. & VIII. *Pandectarum.*

Dissertationem Leonini de Trapezitis Belgii, vulgò *Lombardis*, publici juris fecit *Marcus Zuerius Boxhornius*, Lugduni Bat. 1640. in 8. item Groningæ 1668. in 4.

S. ELEUTHERIUS,

Episcopus Ecclesiæ Tornacensis ordine tertius, natus est Tornaci, Sereno & Blandâ parentibus Christianis, ac multa à paganis pro CHRISTO passus legitur. Nam bis Romam propter fidei negotia profectus fuit, Synodumque contra Acephalos hæreticos celevit. Scripsit

Sermones de Sancta Trinitate, de Incarnatione Christi, de Nativitate Domini, de Annuntiatione Dominica Qui omnes Manuscr. exstabant Tornaci ad S. Martinum, & plerique in Monasterio Bonæ Spei apud Hannones. Editi dein fuerunt Insulis anno 1726. in Summa Statutorum Synodalium Tornacensium pag. XI.

Item

Item ibidem pag. 1. *Acta Synodi habitæ sub B. Eleutherio Episc. Tornacensi contra hæreticos*, *circa ann.* 520. Ex antiquissimo Codice MS. Bibliothecæ Cœnobii S. Martini Tornaci.

Vitam ejus scripsit *Guibertus de Tornaco* Ord. Minorum Doctor Theologus, MS. ibidem, hoc initio: *Reverendo Patri ac Domino Joanni* &c. Quam vide in Actis SS. ad diem 20. Februarii.

Obiit verò *S. Eleutherius* an. 531. aliis 523. die 20. Februarii, Episcopatûs sui anno XLV. Sepultus Blandinii (qui juxta Tornacum vicus est) à S. Medardo Episcopo Tornacensi ac Noviomensi.

B. ELIAS DE COXIDA,

Cognomen sortitus à patria, Agri scilicet Furnensis vico *Coxida*, Religiosus Cisterciensis Instituti, & Abbas VII. Dunensis, olim juxta Furnam Cœnobii, modo Brugis consistentis. Vir doctrinâ ac sanctimoniâ eminens, ad vitam immortalem transiit anno 1203. Menologio Cisterciensi inter Sanctos inscriptus ad diem 8. Octobris.

Plures olim in Bibliotheca Cisterciensi legebantur *Sermones* illius; qui temporum injuriâ nunc perierunt, exceptis duobus, in Capitulo Generali Cistercii habitis, quos ab interitu vindicavit *Carolus de Visch*, Monachus Dunensis, eosque Bibliothecæ suæ Scriptorum Cisterciensium pag. 90. & sequentibus inseruit.

ELIAS PUTSCHIUS,

Antverpiæ nascitur anno 1580. die XXVI. Novemb. puerque in Germaniam delatus; politiori litteraturæ potissimùm Lugduni apud Batavos operam dedit. Edidit

Salustii Opera, *Fragmentis & Notis aucta*; typis Raphel. 1601. 8.

Grammaticos veteres XXXIII. quà editos antea, quà ineditos. 1601. Hanoviæ typis Marnii 4.

Elegiæ illius nitidæ ac fluidæ, prodierunt Lipsiæ & Hanoviæ, in 8.

Obiit juvenis, ann. 1606. VII. Idus Martii Stadæ, in Archiepiscopatu Bremensi, sepultus in D. Nicolai. Vitam ejus scripsit *Conradus Rittershusius*, Assessor Noricus.

ELIAS SCHEDIUS,

Batavus, Historicus, ediderat juvenis

De Diis Germanis, *sive veteri Germanorum*, *Britannorum*, *Gallorum*, *Wandalorum Religione*, *Syntagmata quatuor*. Amstel. apud Elzevir anno 1648. 8. Imprimi curavit parens Authoris, qui ætatem 26. annorum agens, apoplexiâ correptus interiit 2. Martii 1641. cum Cracoviam tenderet, auditurus ibi Jus Canonicum profitentes.

ELIAS A S. THERESIA,

In sæculo JOANNES BAPTISTA WILS dictus, domo Antverpiâ, S. Theol. Baccalaureus, ad S. Willibrordum in suburbanis ejusdem opidi Pastor, post Carmelita Excalceatus: Vir magni zeli, & Concionator indefessus, qui potiorem vitæ partem, quà verbum Dei disseminando, quâ confessiones peccatorum excipiendo, maximo cum fructu in Ordine consumpsit. Lusit in sæculo

Epigrammata de Viris vitæ sanctimoniâ illustribus ex Ordine Præmonstratensi. Lovanii, typis Joan. Masii, 1615. 4.

In Ordine pium & Concionatoribus utilissimum Opus magno studio ac labore collegit, latineque evulgavit., cui titulus,

Legatio Ecclesiæ Triumphantis ad Militantem pro liberandis Animabus fidelium de-

Poëmata; vulgo *den Leerenden laccbenden Waerſeggher* 12.

Symbolum ei familiare erat: *Virtus aranda.*

EMMANUEL METERANUS,

Sive Demetrius, vulgo *van Meteren*, Antverpiæ natus, anno 1535. VII. Idus Julii; celeberrimi Viri Abrahami Ortelii Conſanguineus. Denatus eſt Londini in Anglia, inter mercatores Belgicos Vir Conſularis, anno 1612. VI. Idus Aprileis, ætatis LXXVII. Scripſit ſermone patrio

Hiſtoriam Rerum potiſſimùm in Belgio geſtarum, à Caroli V. natali ad ſua uſque tempora; Tumultus ſcilicet Belgici anſam & initium; ſcopum & exitum: ſæpiùs editam, & gallicè ac latinè ex parte redditam. Diligens quidem Hiſtoricus, ſed ſæpe-numero maledicus; quippe qui ſtudiis factionis hæreticæ plus nimium abreptus, Sectarios ſuos laudavit ad nauſeam, ſimulque infarſit in Commentarios ſuos calumnias atrociſſimas, quibus famam Virorum Catholicorum vitæ optimæ & integerrimæ conatus eſt proſcindere, pro more omnium ſæcurum hæreticis uſitato.

Symbolo utebatur, *Emmanuel; quis contra nos?*

Poſuit ei hoc Epitaphium *Jacobus Colius* Ortelianus.

Emmanueli de Meteren,
J. F. Antverpiano,
Viro ſingulari,
Mercatori exacto,
Hiſtorico eximio,
Qui prono genii ſui ductu
Tumultus Belgici pluſquam
Quadragenarii anſam & initium
Scopum & exitum
Poſteritati Litteris conſecravit;
Esthera de Corput, conjugi B. M.
Liberique IX. Parenti opt.
M. H. P.
Obiit anno ab Incarnatione Chriſti
M. D. C. XII.

Aliud.

D. O. M. S.
Et Memoriæ
Emanuelis Demetrii,
Domo Antverpiâ,
Londini quondam Belgarum
Mercatorum Conſulis:
Qui ſic Mercator, ut Litteras
Odiſſe crederes:
Sic Litteratus, ut odiſſe merces.
Teſtis una Belgii, quam dedit, Hiſtoria.
Mercurius & Pallas amicum,
Esthera de Corput Virum ſuum,
Pro ſe quiſque collugent.

EMMANUEL SWERTIUS,

Septimontius, ſive ex Sevenbergen, Hollandię Oppidulo oriundus, edidit

Florilegium, tractans de variis floribus, & aliis Indicis plantis, ad vivum delineatum, in duabus partibus & quatuor linguis concinnatum. Fol. Francof. ad Mænum 1612. cum fig. Poſtea hoc quoque titulo:

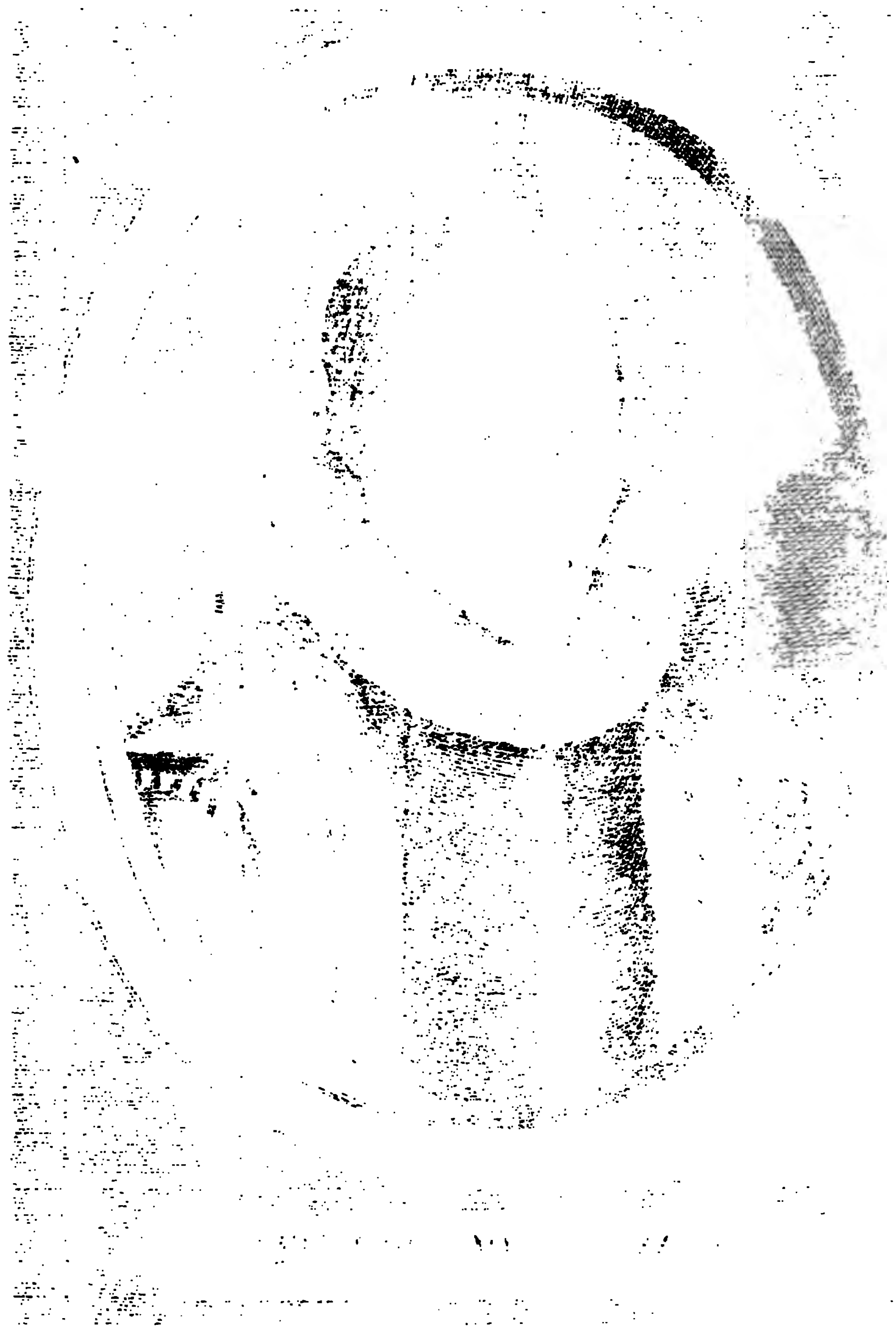
Florilegium, in quo diverſorum florum, nunquam antea exhibitorum genera & raræ Indicarum plantarum & radicum formæ ad vivum delineantur. Fol. Amſtelodami 1647. fig.

EMMANUEL RODRIGUEZ,

Ordinis Eremit. S. Auguſtini, & Scholarum Antverpienſium Præfectus, Poëſios & melioris litteraturæ cognitione excelluit. Legitur Drama ejus Tragicum, cui titulus, *Herodes Sæviens*. Joan. Cnobbarus Antver. excudit, 1626. 8. Item Comœdiam, cui titulus *Rodericus Fatalis*, Lovanii anno 1631. excuſam.

Eodem auctore edita eſt *Grammatica Angelorum myſticorum*, ſive *Labyrinthus Cryptographicus*, quo ſibi mutuò ejus artis periti occultos animi ſui concep-

EMANVELI · DE · METEREN

EMVNDVS DINTERVS, BRABANTIÆ HISTORIOGRAPHVS,
EIVSQ. DVCIBVS EX ORDINE IIII. A SECRETIS.

Hic vir, hic est, tibi quem promitti sæpiùs audis,
Hic præco historicus, terra Brabanta, tuus.
Hoc duce magna Ducum attollet se fama tuorum,
Et Latij Heroas ambitiosa premet.

Aub. Miræus.

tus per litteras omni suspicione carentes multifariam, tutè, secretè & fideliter significare possunt. Antver. apud Ger. Wolfschatium, 1639.

EMMANUEL SUERIUS,

Vulgò SUEYRO, Eques Ordinis seu Militiæ Christi, nascitur Antverpiæ anno 1687. x. Kal. Martii, parentibus Didaco Lopez Sueyro, & Leonorâ Sueyro, Lusitanis; politissimi vir ingenii, variarum linguarum & disciplinarum, in primis verò Historices ac Mathematices, gnarus fuit.

Præter *Corn. Tacitum* ac *Sallustium*, quos apud nos loqui Hispanicè docuit, dedit eadem linguâ

Descriptionem brevem Belgii. Antver. 1622. 8.

Annales Flandriæ, Tomis II. Ibid. 1624. fol.

De Antverpia Tractatus MSS.

Plura meditanti longiorem vitam nimis præpropera invidit mors, Bruxellæ anno 1629.

BEATUS EMO,

Frisius, Religiosus Ordinis Præmonstratensis, atque ex Præposito creatus primus Abbas Horti Floridi, vulgo Werumensis Monasterii ejusdem Ordinis apud Omelandios Groningam inter & Dammonam, in Diœcesi Groningana apud Batavos. Sanctè in Domino obdormivit anno 1237. Scripsit

Chronicon Cœnobii Werumensis seu Horti-Floridi ab anno 1203. *usque ad* 1237; quod primùm luce donavit anno 1700. *Antonius Matthæus* Tomo III. *Analectorum Veteris Ævi* 8. Dein rursus edidit anno 1728. *Carolus Ludovicus Hugo* Ord. Præm. Abbas Stivagii & Episcopus Ptolemaïdis, inter sacræ Antiquitatis Monumenta Historico-Diplomatico Tom. I.

Porrò *B. Menco*, Abbas tertius Werumensis, Emonis Chronicon, ibi is desiit, continuavit ad annum 1273, & Emonis elogium facit primis Historiæ paginis. Annus is putatur, quo & Menco obiit.

EMUNDUS DINTERUS,

Seu DE DINTER (qui vicus est Maeslandici territorii, in agro Silvæducensi) Brabantus, Antonio I. Joanni III. Philippo I. & II. Burgundionibus, Brabantiæ ex ordine Ducibus, à Secretis.

Pòst aulicæ pertæsus vitæ, memor illius *Exeat aulâ, qui vult esse pius*, sacris est initiatus, à Philippo Bono constitutus Canonicus in D. Petri Lovanii. Inde ad Corsendoncanum Canonicorum Regularium S. Augustini Cœnobium, prope Turnhautum, quinquagenario major, sese contulit. Bruxellas reversus, vitâ excessit in Palatio anno 1448. & in Ecclesia Abbatiali D. Jacobi in Monte-Frigido sepultus; ubi hodieque effigies ejus vetusto habitu visitur.

Scripsit in gratiam Philippi II. Boni cognomento, latinè, sed stilo rudiori, primò quidem Fratris, ut ait, *Andreæ* Chronica & vestigia insistendo, deinde ex aliis antiquis Chronicis Registris ac scripturis,

Chronicon Brabantiæ, quod lectum fuit Manuscriptum apud Regulares Corsendoncanos, crediturque illud autographum esse, item Antverpiæ apud Casp. Gevartium, J. C., & alibi.

Annales Brabantiæ per Dyntherum, ab anno 1255, usque ad 1425, extiterunt etiam gallicè Manuscripti in Bibliotheca D. Marchionis de Westerloo.

Editus est & Francofurti anno 1529. *Dinteri* libellus paucarum pagellarum, & rursum insertus Tomo III. Scriptorum Germanicorum Marquardi Freheri, hoc titulo:

Vita Philippi Burgundi, Ultrajectensis Episcopi, unà cum Genealogia Ducum Burgundiæ, Brabantiæ, Flandriæ, Hollandiæ, &c. quam ab Hectore Troiano fabulosè deducit.

D. O. M. Hic jacet
Magister EMUNDUS DINTERUS,
Illustrium Principum & quondam
ANTONII, JOANNIS & PHILIPPI &c.
Ac etiam PHILIPPI
Burgundiæ & Brabantiæ Ducum
Secretarius;
Qui obiit anno Domini M. CCCC.
XLVIII. Mense Februario XVII.
Cujus anima requiescat in pace.

ENGELBERTUS CULTIFICIS,

Vulgo MESMAKER, Neomagensis Gelder, S. Theol. Magister Ord. S. Dominici in patriâ: fuit & fundator & primus Prior Conventûs Zwollensis in Transisalania. Obiit circa annum 1491. Scripsit

Epistolam declaratoriam, quâ Mendicantium Privilegia defendit adversus Pastores quosdam. Extat typis excusa, anno 1479. 8. & Parisiis 1507. 8.

Tractatum *de Simonia in receptione vitanda.* Ibid. 8.

Eidem tribuit Joannes Bunderius in Indice suo sequentia:

Speculum veræ Religionis.

De audientia Confessionum, ad Canonicos Clivenses.

De tribus Votis.

In *Regulam* B. AUGUSTINI.

In Euangelium Joannis.

Idioma Juris. Et alia, quæ Swollis, Calcariæ Clivorum, Noviomagi, & Hagæ-Comitis testatur fuisse lecta.

ENGELBERTUS DES-BOIS,

Bruxellensis, nobili & per-antiquâ apud Burgundos familiâ ortus, J. U. L. Metropolitanæ Cameracensis Ecclesiæ Canonicus & Archidiaconus Valencenensis; hinc anno 1619. Præpositus S. Petri Insulensis, indeque elapso decennio VII. Namurcensium Episcopus. Primus inter omnes Belgii Antistites Bullam Urbani VIII. Papæ contra librum & doctrinam Jansenii suscepit & promulgavit. In Abbatiam Broniensem (Mensæ Episcopali jam pridem unitam) strictiorem Regulæ Benedictinæ observantiam, evocatis ex Abbatia Lætiensi quibusdam spiritu Ludovici Blosii imbutis, anno 1647. pariter introduxit. Ibidem etiam humari voluit, fato functus Namurci anno 1651. addito Epitaphio sequente.

Praxin bonarum Intentionum, a quodam Societ. Jesu Sacerdote conscriptam, latinè reddidit. Duaci, typis Joannis Bogardi, 1619. in 12.

Decreta Synodi Diœcesanæ Namurcensis, quam anno 1639. Episcopus habuit, ipse ibidem publicavit, denuò edita Namurci 1720. in 4. unà cum præcedentibus ac subsequentibus Episcoporum Decretis, apud Carolum Gerard. Albert.

D. O. M.
Monumentum hoc sui corporis
Suique in Cœnobium Broniense
Amoris eximii pignus posuit
Per-Illustrissimus & Reverendissimus
Dominus
D. ENGELBERTUS DES-BOIS,
VII. Namurcensium Episcopus,
Quem præstans virtus,
Ex Archidiacono Cameracensi,
Insulensi Ecclesiæ præposuit.
Ac tandem
Ad Pontificalem Cathedram
Namurcensem
Summâ omnium approbatione
Evexit.
Illum dedit orbi vir Nobilis
CATHARINUS DES-BOIS Burgundus,
Angiæ Gubernator,

ENGVERAND, DE, MONSTRELET,

ERYCIVS, PVTEANVS,

Tractatus, allocutiones, actiones, ceu totidem Probas adduxit.

Ab anno 1400, quo *Joannes Froissardus*, alter Historicus Belgicus, desiit, *Rerum suo tempore gestarum, bellorumque civilium Historiam inter Domum Aurelianensem ac Burgundicam*, usque ad annum 1467, quo Philippus Bonus Burgundiæ Brabantiæque Dux, Imperii Belgici conditor, vivere desiit, Tomis III. deduxit, unà cum *Chronico rerum à Ludovico XI. & Carolo VIII. Francorum Regibus gestarum*, usque ad annum 1498. Parisiis fol. typis Antonii Verardi, & 1572. apud Petrum Huillier; item 1595. & 1603. postremam editionem curante *Dionysio Sauvage*.

Scribit *Joannes le Charpentier* in Historia sua Cameracensi Tom. II. pag. 805, *Monstreletum* obiisse Cameraci anno 1453, ibique apud FF. Minores sepultum, relictâ è conjuge suâ *Joannâ de Valhuon* filiâ unicâ *Bonâ de Monstrelet*, nuptâ *Martino de Beaulaincourt*, dicto *le Hardy*, Viro Nobili. Sed quomodo tunc poterat Monstreletus Historiam ad 1467. perducere?

ERASMUS A CHOKIER,

(Quod Dominii & Castri nomen est) cognomento de SURLET, *Joannis* frater, Toparcha de Cortilz, &c. nascitur Leodii anno 1569. Annuntiatæ Virginis festo, dein J. U. D. multifariâ doctrinâ, fide integrâ, generisque avitâ nobilitate clarus, omnibus carus. Lovanii Juris studia multis annis tractavit, dein Urbem Leodiensem anno 1622. ut Consul rexit, & inter ingenii sui monumenta reliquit,

Tractatum de Jurisdictione Ordinarii in Exemptos, & horum ab Ordinario exemptione, Tomis II. distinctum. Prior editus Coloniæ, 1620. alter 1624. 4. Priorem verò *Joannes à Chokier* è fcedis defuncti fratris multò reddidit auctiorem. Ibid. 1629. 4.

Prodiit denuo Coloniæ Agripp. anno 1682. tribus Tomis in 4. quorum tertius varias perutiles Additiones complectitur, nec non Rotæ Romanæ Decisiones novissimas in eadem materia editas, operâ *Joannis Petri Verhorst*, J. U. Doctoris ac dein Episcopi Arbensis ac Suffraganei Trevirensis.

Tractatus de Advocatiis Feudalibus. Coloniæ 1614. 4.

Promittebat & *Tract. de Privilegiis Senectutis*, cujus meminit Tomo II. De Jurisd. Ordin. &c. p. 1. §. 10, n. 9. & §. 19. n. 12.

Moritur in patria anno 1625. ætatis XLVIII. die 19. Febr. apud Dominicanos Sacello Monumentoque majorum illatus, uti & dein conjux sua Catharina Woot de Trixhe, è qua præclaram reliquit posteritatem.

ERASMUS GHOYDE,

Præpositus Virginum Sanctimonialium inclyti Monasterii S. Gerlaci prope Falcoburgum, Ord. Præmonstratensis, scripsit

Vitam & Miracula S. Gerlaci, Eremitæ ejusdem Ordinis, libris II. 1600.

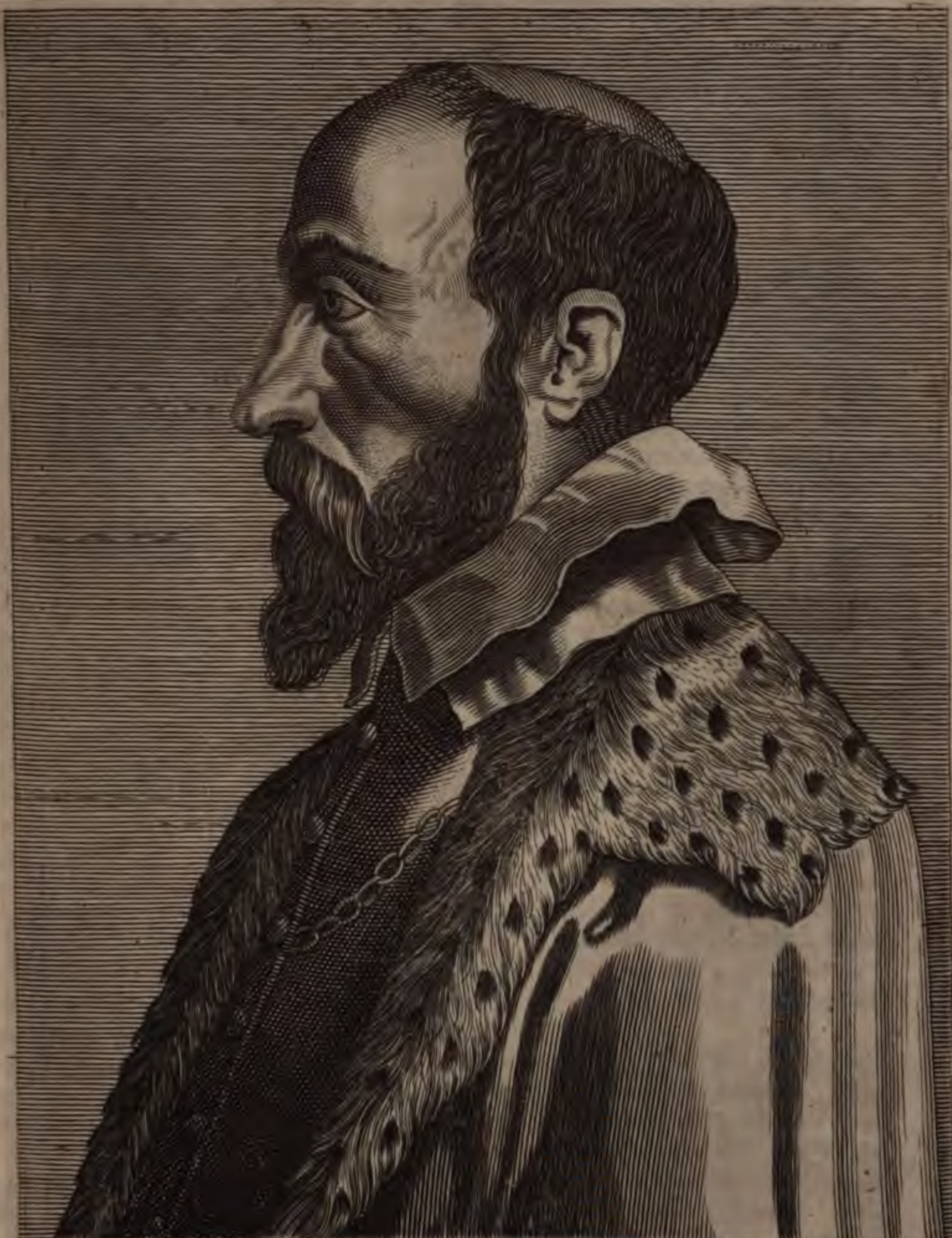
ERNESTUS EREMUNDUS,

Frisius, Historicus, scripsit latinè *Originem & Historiam Tumultuum Belgicorum*. Leydæ 1619. 8. Verùm nimium tribuit affectibus, studetque plus æquo partibus auctor ille.

ERYCIUS PUTEANUS,

Venlonæ, Geldriæ Superioris oppido, anno 1574. pridie Nonas Novembris (die S. Modestæ sacro) natus est, patre *Joanne* viro Consulari, Bamelrodiæ stirpis, matre *Gertrude Segers*, *Henrici* Prætoris Venlonensis filiâ.

Ab

ERYCIVS , PVTEANVS,

Ab ipsis quasi unguiculis nil nisi martem spirans, non alia ferè crepundia quàm arma tractabat, sæpiusque inter milites quàm pueros versabatur. Verùm à matris obitu Dordracum translatus, & litteris elegantiisque admotus, æquales inter mox excelluit, & varia industriæ præmia tulit, à præceptoribus, uti fieri assolet, proposita.

Eloquentiam deinde & Philosophiam Coloniȩ Aprippinensium à Patribus Societatis Jesu hausit; jam inde mirum in modum Mathesi, musicæ, picturȩque deditus. Jus Civile Lovanii didicit, tituloque Baccalaurei seu Lytæ anno 1597. XV. Kalen. Julii insignitus fuit; *Justo Lipsio* tunc perquàm familiaris & carus: quem ut audiret, oblatam à Sereniss. Bavariæ Duce per Præceptores suos Cimeliorum præfecturam & custodiam neglexit.

Ejus suasu atque auspiciis, transacto Lovanii biennio, eodem anno in Italiam profectus, ab Illustriss. atque Excell. *Joanne Fernandæo Velascio* Mediolanensi Gubernatore aliquamdiu detentus, in magnatum amicitiam penetravit; quamvis præcipua illi & litteraria consuetudo intercederet cum Clariss. Viris, famâ & scriptis illustribus, *Ludovico Septalio*, *Joanne Baptista Sacco*, *Joanna Baptistâ Silvatico*, aliisque. Eminentiss. Cardinali *Frederico Borromæo*, Archiepiscopo Mediolanensi, S. Caroli Nepoti ac successori dignissimo imprimis gratus fuit intimusque, ac dein continuo litterarum ejus commercio honoratus. Patavium deinde, valetudinis & simul studiorum caussâ, se contulit, ac domo perillustris Viri *Joannis Vincentii Pinelli* usus est.

Hinc verò anno 1601. cùm XXV. ætatis ageret, Mediolanum ad publicam & Palatinam Eloquentiȩ Cathedram revocatus, magis magisque ingenium intendere cœpit, & sparsâ nominis famâ, Historiographi quoque titulo à Rege Catholico auctus, Romæque in Civium patriciorumque numerum cum tota posteritate solemni Senatusconsulto anno 1603. adscriptus, ac Mediolani in ordinem Doctorum J. U. more rituque majorum cooptatus, firmatâ ibidem sede, cùm familiam aleret, anno 1604. pridie Kalen. Martii, uxorem sibi elegit, curarum sociam, *Mariam-Magdalenam-Catharinam Turrianam*.

Verùm anno 1606. à Serenissimis Belgarum Principibus, Brabantiæque Ordinibus in Belgium evocatus, & successor *Justo Lipsio* datus, familiam transtulit Lovanium, qua in urbe totos XXXVI. annos docuit & scripsit; viris principibus ac magnatibus ceterisque omnis ordinis primoribus in Belgio, & extra, in primis gratus, vel modestiæ ac doctrinȩ gratiâ, ut vel Epistolarum ingens moles atque apparatus fidem facit.

Talem adhuc juvenem deprædicabat Lipsius, *Vitâ* scilicet *moribusque modestum*, *ingenio ad optimas artes facili & tenaci*, *versu & prosâ bonum*: & porrò talem ipse se egregiè præstitit. Superavit enim hæc, aut si quæ alia sunt encomia; Atticumque stili acumen pari elegantiâ & facilitate usurpans, ostendere non minùs vivendo quàm docendo semper studuit, in litteris etiam sapientiæ ac virtutis studium contineri. Aliquid Justi Lipsii etiam in vultu ac voce ejus esse, plures confessi sunt, præsertim qui Lipsium eâ ætate noverunt.

Una ei cura semper fuit, benè de juventute & Republica mereri. Dignus proinde, qui Serenissimo ALBERTO Pio à consiliis esset, & PHILIPPO IV. Regi Catholico in Belgio quoque hoc nostro ab Historiis. Dignus etiam, cujus Palladi, ingenio, studiisque Arx ipsa Lovaniensis, Præfecturæ titulo, serviret.

Scripsit multa, partim in Italia, partim in Belgio; Oratoria, Epistolica, Philologica & Philosophica, Historica, Politica, & Mathematica: utrâque oratione, ac rythmo quoque vernaculo, Atticus.

ORATORIA.

Suada Attica, sive *Orationes selectæ, pleræque conjunctim editæ* Lovanii, 1615. 8. typis Joann. Christop. Flavii.

Pro titulo Professorio gratiarum actio, sive *Eloquentiæ Auspicia*, ad Senatum Mediolanensem: antea *Panegyrici* titulo edita Mediolani, apud Malatestam, 1601. 4.

Biennii Apologismus; *de perfecti Rhetoris officio*, sive *Eloquentiæ Auspicio secunda*. Ibid. 1602. 4.

De Rhetoribus & Scholis Palatinis Mediolanensium Ibid. 1603. 8.

Pro Libertate Litterarum. Ibid. 1604. in 8.

De Usu fructuque Librorum, & Bibliotheca Ambrosiana. Ibid. 1606. 8.

De Facilitate Linguæ Græcæ. Ibid. 1605. 8.

Pro Raphaele Montorfano. Alexandriæ, 1605. 4.

De L. Julio Floro; deque titulo ac munere Historiographico.

Juventutis Belgicæ Laudatio. Lovanii, 1607. fol. & aliàs.

Lipsiomnema Anniversarium, sive *Laudatio Funebris* JUSTI LIPSII, die anniversario habita. typis Plantin. 1607. 4.

De Libris & Libellis. Lovanii, apud Rivium, 1609. 12.

Stimulus sive *Exhortatio ad Litterarum studia* Ibid. 1610. 12.

De Sapientia Mystica, in Griphum Ausonii.

Democritus, sive *De Risu*. typis Flavii, 1614. 4.

De Puteali Libonis. Mediolani, 1606. in 8.

In Q. Curtium Præfatio, de præstantia Historiæ Curtianæ.

In Corn. Tacitum Affectus, sive *Præfatio*. Lovanii, typis Masii, 1619. 4.

Encomium Ovi. Lovanii in 8. & Monachii, 1617. 12.

De Eloquentiæ studiis Dissertatio, quâ Suadæ FRANC. WOVERII Joannis filii duodecennis applauditur. typis Plant. 1622. 4.

Homilia de Purificatione Matris Virginis. Lovanii, typis Flavii, 1612. 4.

Item *De Annuntiatione*. typis Plan. 1618. 4.

De Assumptione. typis Dormalii, 1610. 8.

De Pharmacopoliis Dissertatio, ad Senatum Bruxellensem, & quædam alia inedita.

EPISTOLICA.

Epistolarum Atticarum Apparatus: nimirum *Promulsis*, in Centurias tres distributa; typis Flavii, 1612. 4. & Elzevirianis, 1616. 8. *Missus Secundi*, item in Centurias III. iisdem typis: *Bellaria*, Centuriæ totidem: *Delitiæ adoptivæ* Centuria una.

Epistolarum Atticarum Centuria singularis & nova: ad V. N. & A. *Franc. Kinschotium*, supremum Belgicæ Thesaurarium. typis Dormalii, 1625. 4.

Epistolarum Atticarum Apparatus novus: Centuria I. & II. anno 1637. III. & IV. anno 1639. 12. Antver. typis Cnobbari.

Pompa Prosphonetica, sive *Præfationum Syntagma* Lovanii, apud Everardum de Witte, 1639. 8.

Cryptographia Epistolica: cum Epistolis edita, typis Flavii. 1612. 4.

Item *Epistolarum Apparatus posthumus*, in VII. Centurias distributus. in 8. Tomi II. Lovanii apud Bouvetium. 1662.

PHILOLOGICA PHILOSOPHICA, ac MISCELLANEA: è quibus seorsim ac deinde junctim editę sunt Diatribæ X. sequentes.

I. *Geniales Sermones*. Francof. typis

Wechel. 1601. 8. antea Mediolani, 1598. 4. *Reliquiarum* titulo.

II. *Mu athenæ*, five *Septem Difcrimina Vocum*; typis Wechel. 1602. 8. antea Mediol. 1599. 8. titulo *Palladis Modulatæ*.

III. *Iter Nonianum*; typis Wechel. 1602. 8. antea Venetiis, 1600. 8. titulo *Pleiadis Muficæ*.

IV. *Facula Diftinctionum*. Lovanii apud Ger. Rivium, 1610. 12.

V. *De Diftinctionibus Schediafma*. Mediolani, 1601. 12.

VI. *De* Erycio *Nomine Syntagma*. Francof. typis Wechel. 1606. 8.

VII. *De Laconifmo*. Ibid. 1606. 8.

VIII. *Thyrfi Philotefii*, five *Amor Laconiffans*. Lovanii, 1609. 12. antea *Tefferarum* titulo Mediolani, 1604.

IX. *Comus*, five *Phagefipofia Cimmeria: de Luxu Somnium*; typis Rivii, 1608. 12.

X. *Confolatio Cæcitatis* Ibid. 1609. 12.

De Cometa anni 1618. *Paradoxologia* libris II. Ibid. apud Mafium, 1619. 12. & Coloniæ apud Butgen. eodem anno.

Pecuniæ Romanæ Ratio, facillimo ad noftram calculo revocata. Ibid. apud Rivium 1620. 8. edita rurfus anno 1719. Tomo III. *novarum Antiquitatum Romanarum*, per Alb. Sallengre.

De Stipendio Militari apud Romanos Syntagma. Ibid. 1620. 8.

Martyremata Academica: doctrinæ & Probitatis Teftimonia. typis Elzevir. 1618.

De Symbolo. Ibid. 1615.

Ænigma Regium. Monachii, apud Raph. Sadelerium, 1622. 12.

Stricturæ in Ifaacum Cafaubonum Lovanii, typis Flavii, 1622. 4.

Unus & Omnis, *Vis & proprietas* Unius. Ibid. typis Coeneftenii, 1623. 4.

Enchiridion Ethicum ex Ariftotele olim collectum, *Puteano* interprete. Ibid. apud Dormalium, 1620. 8.

Reliquiæ Convivii Prifci, *ac ritus alii & cenfuræ*. Prodierunt rurfus Tomo XII. Antiquitatum Romanarum per Grævium 1699.

Brumæ Chimonopægnion, five *de laudibus hyemis*. Monachii 1619. 8.

De Jurejurando antiquorum; item apud Græv.

De Natatu liber, ineditus.

De Ternario numero, *in Aufonii Griphum Commentarius*. Inedit.

Eortologium Romanum: dies Romanorum fefti & folemnes. Inedit.

De Nundinis Romanis Syntagma, feu nova Faftorum velut Facula. Lovan. 1646. item in Grævii Antiquit. T. V.

Chironomia Antiquorum, five *de ratione Geftuum*. Inedit.

De Anagrammatifmo, quæ Cabalæ pars eft, Theorefis. 12. Bruxell. 1643.

Vitæ humanæ Bivium, lineis Ariftotelicis conftitutum, *De Virtutibus & Vitiis* Lovanii 1645.

Infcriptionum Sylloge. Aliaque inedita.

Historica & Politica.

Hiftoriæ Infubricæ five *Barbaricæ* libri VI. qui irruptiones Barbarorum in Italiam continent. typis Elzevirii, 1614. 8. & Joann. Cnobbari, 1639. 16. item plenis *Commentariis* illuftrati: cum *Barbarorum Encomio*, ad Eminentiff. Franc. S. R. E. Card. Barberinum. Lovanii, typis Dormalii, 1630. fol. Item Lipfiæ 1678.

Hiftoriæ Medicææ libri II. Res à *Joan. Jacobo Medicæo* circa Lacum Larium geftæ. Ibid 1614. 4. & Antver. 1634. in 16. item in Græv. Thef. Italiæ.

Hiftoriæ Belgicæ liber fingularis, *De obfidione Lovanienfi ann.* 1635. Antver. typis Cnobbari, 1636. 16.

Arx Lovanienfis à principibus luftrata. Lovanii apud Mafium, 1619. 12.

Genealogia Puteanæa Bamelrodiorum Venlonenfium ab origine urbis five anno 1343. *deducta*. Excudit Dormalius, 1630. fol.

Hispaniarum Vindiciæ Tutelares : venisse in hæc Regna S. Jacobum Apostolum &c. Ibid. apud Rivium, 1608. in 8.

Diva Virgo Aspri-Collis : Beneficia ejus & miracula novissima. Lovanii, apud Henr. Hastenium, 1622. 4.

Pietatis Thaumata in Protheum Parthenium, unius libri versum & unius versûs librum stellarum numeris sive formis ∞. XXII. variatum, typis Plantin. 1617. 4.

Divæ Virginis Bellifontanæ Descriptio. Ibid 1631. 4.

Diva Virgo Thenensis in Lacu. Manusc.

S. Genovefæ, Ducis Brab. filiæ, Iconismus. Lovanii, apud Masium, 1618. 4.

De S. Flavia Domitilla, Martyre, Observatiuncula Epistolica; ad locum Martyrologii Rom. Nonis Maii. Ibid. apud Coenestenium, 1629. 4.

Phœnix Principum, sive ALBERTI PII *morientis vita.* Ibid. typis Hastenii, 1622. 4.

Idea Virtutis, Principis unius omnium optimæ ISABELLÆ CLARÆ EUGENIÆ *Vitâ & Morte in exemplum delineata.* Ibid. apud Coenestenium, 1634. 4.

Purpura Austriaca Hiero-basilica Sereniss. Principis FERDINANDI, *Hisp. Infantis S. R. E. Cardinalis effigiem colore panegyrico repræsentans.* Antverp. typis Cnobbari, 1635. 4.

Theatrum Heroicum, Impp. Austriacorum, Ducum Burgundiæ & Regum Hispaniarum. Bruxellæ, typis Joan. Mommartii, 1642. fol.

Elementa Basilica : quibus Educatio Principis continetur; typis Coenestenii, 1626. 4.

Doctrinæ Politicæ Fontes, ex Aristot. libro I. & II. de Republica, perpetuis Aphorismis descripti. Ibid. 1627. 4.

De Induciis belli Belgici Dissertatio Politica. Ibid.

Belli & Pacis Statera. Ibid. 1633. 4.

Ærarium Pietatis novum & militare, sine tributo, vectigali, onere &c. Bruxellæ, 1630.

De officio Judicis, typis Elzevirianis, 1619. 8.

Auspicia Bibliothecæ publicæ LOVANIENSIS. 1639. 4.

BRUXELLA, *incomparabili exemplo Septenaria : Griphus panegyricus Scholiis heptadicis, civile regimen pleno numeri splendore referentibus, explicatus.* fol. Bruxellis apud Mommartium 1646.

MATHEMATICA.

Dissertatio Epistolica de primis mundi annis. Manusc.

Olympiades, solâ manu, ut verè annis mundi respondent, computatæ. Lovanii typis Coenestenii, 1626. 4. item in Thesauro Antiquit. Græc. Gronovii Tomo IX.

Indigitamenta Temporum, sive *Fasti perpetui digitorum articulis computati.* Antv. apud Abrah. Verhoevium, 1630. 4.

Circulus Urbanianus, sive *Linea ἀρχημερινὴ compendio descripta* : quâ Dierum Civilium principium Hieraticum, hactenus desideratum, constituitur. typis Coenesteni, 1632. 4.

De quatuor Principiis Diei, à *Joanne Boyvino* propositis, *Theoresis.* Ibid.

Circuli Urbaniani Vindiciæ, adversus *Jac. Michalorum*, Urbinatem. Ibid. 1633. 4.

De Bissexto : nova temporis Facula, quâ intercalandi arcana hactenus obscura illustrantur. Item in Thesauro Antiquit. Roman. Grevii Tom. VIII.

Item *Corona Radiata*, sive *Dierum apud Indos Diorthosis*, Fastis exæquandis necessaria. Ibid. 1637. 4.

Dissertatio de Belli Fulmine Langreano, quo plures ordine, & distincto incendio globi ex uno eodemque tormento exploduntur. Bruxellæ, typis Mommartianis, 1640. fol.

Pyrgometria, sive *Munitionum Lineæ*, proportione constitutæ, inventione novæ, ductu faciles. Manusc.

Calendarium perpetuum. Inedit.

Decessit Erycius Puteanus Lovanii in arce Cæsaris XV. Kal. Octobris 1646. annos natus LXXI. menses x. dies 12. In Ecclesia Colleg. S. Petri, Sacello S. Carolo Borromæo consecrato, & non ita pridem extructo, primus omnium sepultus est, cum sequenti Epitaphio, quod sibi ipse mortis memor scripserat. Reliquias etiam ejusdem Sancti in hoc sacello summæ venerationi expositas ipse Puteanus favore suo apud Cardinalem Fredericum Borromæum obtinuerat.

ΣΠΟΥΔΑΙΩΣ ΖΗΝ ΑΡΙΣΤΟΝ.
Vixisse ne me nescias, adhuc loquor.
PUTEANUS *ego sum; mentis ardor quem bonæ*
Evexit, ore publicè utilem, & stylo.
Quid plura? tu quod es; fui. Te cogita.
An non ubique cura, crux, molestia?
Ceu naviges, vel Scilla vel Charybdis est.
Post fata portus, vita morte nascitur.
Mori necessum est; non necessum est emori.
Vixisse pulchre in rebus est æternitas.
Mortuum audis,
Ut ego te vivum.
Benè precare mortuo.

EVERARDUS DE AMERSFORDIA,

SS. Litterarum Licentiatus, Bursæque Laurentianæ Regens Coloniæ, claruit circa ann. 1490. ediditque

Commentaria in libros Aristot. de Cœlo & Mundo, ad finem usque libri I. copiosissime deducta; quoad reliquos verò libros à *Joanne Nurtingen* similiter sacræ Paginæ Licentiato continuata & expleta. Coloniæ typis Henr. Quentelii, 1497. fol. Vide infra de *Jacobo Tymæo.*

EVERARDUS BALCK,

Daventriensis, J. U. Doctor & Professor publicus in Gymnasio Hardervi-ceno apud Geldros, Jura ipse in Bituricensi Galliarum Academia atque alibi didicerat. Vitâ functus est in patria, die 11. Martii 1628. Edidit

Electorum Juris Civilis libros II. Hardervici, 1628. 8.

Orationem de commodiori perdiscendi Juris Civilis ratione, Hardervici in Prælectionum auspiciis anno 1625. habitam. Ibid.

Commentarium ad L. Quisquis C. Ad L. Juliæ Majestatis. Franekeræ, 1625. 8.

EVERARDUS,

Sive EBRARDUS à BETHUNIA, vulgò GRÆCISTA dictus, eo quod an. 1212. librum carmine conscripserit *Græcismi* titulo, *de Figuris, deque octo Orationis Partibus*, de quo hic versus est:

Anno milleno centeno bis duodeno,
Condidit Ebrardus *Græcismum* Bethuniensis.

Hunc recitat Arnoldus de Roterodamis in Opere suo manuscr., quod Vaticanum inscripsit. Fuit aliquando in pretio liber ille, cum *Alexandro de Villa-Dei.* Hodie verò doctis ac litteratis hominibus ferè displicet & ridiculus est, tametsi suis eum Expositionibus *Joannes Vincentius Metulinus* speciosiorem reddere sit conatus. Editus est in 4. Lugduni anno 1490.

Leguntur & *Elementa Grammaticæ*, auctore *Ebrardo*, cum Commentariis, nescio an *Metulini*, Lovanii ad S. Martinum.

Item *Epistolæ secundùm artem dictatæ*, ut titulus habet, in Monasterio Dunensi, Ordinis Cisterciensis, Brugas translato.

Scripsit præterea *Everardus* Opus quadripartitum in illud Joannis Euangelistæ, *In principio erat Verbum.* Manusc. Coloniæ, apud Dominicanos.

Item *Antihæresin contra Waldensis Hæreticos*: cujus meminit *Jacobus Pamelius*

Scholiis ad Epist. 63. Cypriani; ediditque ex eodem ipsius Manuscripto *Jacobus Gretserus* Ingolstadii. 1614. 4. cum Notis marginalibus: dubitat tamen, an *Ebrardi* sit, vel *Everhardi*, quem Græcistam vocant. Certè nomen & patria concordant. Hæc *Antihæresis* extat quoque in Bibliothecâ PP. Lugdunensi Tomo XXIV.

Ad calcem sui libri adjecit *Ebrardus Disputationem contra Judæos.*

EVERARDUS A BILLICH,

Patriâ & Ordinis Carmelitani professione Coloniensis Agrippinas, S.T. Doctor ejusdem Universitatis, in Concilio Tridentino magni nominis Theologus, Consiliarius Ecclesiasticus, & designatus Episcopus Cyrenensis ac Suffraganeus Coloniensis. Vigesimo ante Consecrationem die obiit, anno 1557. XI. Januarii. Laus ejus (inquit Ægid. Gelenius in Descriptione Coloniæ Ubiorum) integrum potius Commentarium requirit, quam ut possit hoc loco breviter perstringi. Vitam edidit Gaspar Gennepæus. Illius est

Defensio judicii Universitatis & Cleri Coloniensis, adversus calumnias Philippi Melanctonis, Martini Buceri, Oldendorpii & eorum asseclarum. Parisiis per Carolum Guillard 1545. in 8.

Oratio illius *habita ad Patres Tridentinos*, extat in Concilii Labbæi Tom. XIV. col. 1088.

Hanc ei posuêre Coloniæ Inscriptionem sepulchralem Carmelitani Patres.

Reverendissimus P.
EVERARDUS BILLICUS,
Episcopus Cyrenensis,
Postquam, ut erat præcellentis
Lectissimique ingenii,
Acerrimique judicii,
Differendo, concionando,
Commentando, quam-plurima
Atque egregia præstitisset,
In Wormatiano Colloquio A. 1540.
Et in Ratisponensi Congressu A. 1541.
In Trident. Concilio A. 1546.
In Augustanis Comitiis A. 1548
A Cæsare R. I. Carolo V. coactis,
Orthodoxam Religionem
Mirificè tutatus esset:
Postquam Legationes varias
Cleri Universitatisque Coloniensis
Nomine obiisset:
Postquam Allemanicam Provinciam
Ordinis Carmelitani
Annos XV. moderatus esset:
Tandem eo quo fuerat anno
Ab Ill. D. Antonio Schauwenburgico
Principe, Suffraganeus constitutus;
Animam Deo reddidit
Anno M. D. LVII. die XI. Januarii.

EVERARDUS BRONCHORSTIUS,

Daventriensis, Joannis J.C. Noviomagensis, & Claræ Costeræ filius, Coloniæ, Marpurgi, Erphordiæ, & Witebergæ, decurso Juris stadio, studii fructum Basileæ tulit, & Doctoris titulo atque insignibus donatus est, anno 1579. XVI. Kal. Septemb. Witebergam reversus, anno uno jura privatim docuit; eademque biennio integro Erphordiæ publicè explanavit.

Patriæ redditus, Consulari munere functus est: quo tempore Adelheidam à Middelburgo, Gerardi Consulis Swollani filiam, uxorem duxit, è qua liberi ei superstites fuerunt tres, inter quos filius Gerardus Bronchorstius, J.U. & ipse Doctor. Anno 1586. Professorum Juridicorum numero in Academia Lugduno-Batava adscriptus, Rectoratum anno 1604. gessit: è vivis excessit ibidem anno 1627. Edidit

Orationes II. unam *De Studio Juris rectè instituendo*; alteram *de Jurisprudentiæ laudibus.*

Tractatum *De Privilegiis Sudiosorum, tum Professorum ac Doctorum.*

Ε'ναντιοφανῶν *Centurias IV. & Conciliationes eorumdem.*

Controversiarum Juris Centurias II. Miscellaneas. Hanoviæ, 1615. 8. & ab ultima manu auctoris, Lugd. Batavor. 1621. 4.

Methodum Feudorum, Leidæ in 8. editam.

Enarrationem in Tit. Digest. De diversis Regulis Juris antiqui: quem Coloniæ, Juris studiosus, privatim sodalibus suis prælegerat. Francof. 1607. 8. & 1636. 12.

Aphorismi politici, primò è variis Scriptoribus per Lambertum Danæum collecti, dein per Bronchorstium multis exemplis illustrati. Liber Romæ prohibitus die 18. Decembris 1646.

Pro funere *Bronchorstii* dixit *Petrus Cunæus* J. U. D. pridie Kalen. Junii. Extat Leidæ hæc Inscriptio.

Opt. Memoriæ
EVERARDI BRONCHORSTII,
Daventriensis J. C.
Qui in juventute
Per celebriores Germaniæ Academias
Munere primùm discendi,
Mox etiam docendi,
Ac deinde Doctoris laureâ insignis,
In Urbe Patriâ
Consulatu laudabiliter perfunctus,
A Curatoribus illustris Academiæ
Lugdunensis in locum Viri Clarissimi
Hugonis Donelli J. Cti. suffectus est;
Rarâ eruditione, industriâ,
Diligentiâ, ac comitate usus,
Ordinarii Professoris atque Antecessoris
Juris, per annos plus minus XL.
Et subinde Magnifici Rectoris titulo;
Tandem publicis functionibus
Scriptisque & senio
Confectus ac emeritus,
Lugduni Batavorum vivere desiit
Anno 1627, cum vixisset annos 73.
Monumentum, si non æternum,
Saltem durabile,
ALITHA A MIDDELBURGO,
Conjux liberique pietatis ergo P. C.
Inferius habebatur.
EVERARDI BRONCHORSTII
Daventriensis, Juris-Consulti eximii,
Quod mortale fuit, heic quiescit.
Præclara ingenii Monumenta
In hominum manibus & admiratione
Versantur.
Obiit anno M. D. C. XXVII.
XXVII. Maii

Astreæ columen, tuus hic Daventria Consul,
Professor tuus, hic, Leyda Batava jacet.
Quâ mortalis erat BRONCHORSTIUS, *excidit ævo.*
Nescit at è libris gloria parta mori.

EVERARDUS FOECK,

J. C. (dictus FRIECK apud Valerium Andream, sed ab Antonio Mathæo & Heussenio, antiquitatum Ultrajectensium peritioribus, cognominatus FOECK) Decanus Ecclesiæ S. Salvatoris Ultrajectensis circa annum 1390. Scripsit ad instantiam *Gerardi Magni*, Clericorum Vitæ Communis in Belgio Institutoris,

Conclusiones, quibus vitam in communi degentium multis argumentis approbat & tuetur.

Insignem fuisse suæ Ecclesiæ benefactorem, probat ejus Testamentum, inter Analecta Ant. Matthæi Tom. II. pag. 552. Obiit autem VIII. Kal. Aprilis 1418.

EVERARDUS MERCURIANUS,

Luxemburgensis, olim Lovanii in scholis Artium anno 1544. inter primos promotus, tum Pastor in Parochia de *Voit* Diœcesis Leodiensis. Inde Parisiis Societati Jesu adscriptus; Romæ à S. Ignatio per-benignè acceptus,

factus est Domûs Professorum Romanæ Vice-Præpositus aliaque dein munia adeptus. Anno 1557. reversus in Belgium, ut res illius Provinciæ componeret, Commissarii appellatione, quæ anno vertente in Provincialis illi nomen dignitatemque transivit. Anno 1565. Assistens designatur Romæ novo Præposito Generali S. Francisco Borgiæ, cui consensu communi in eo munere suffectus est 23. Aprilis 1573. quartus ipse Præpositus, Generalis à S. Patriarcha Ignatio. Vir gravis & prudens, magnâ moderationis laude Societatem rexit. Vitâ functus est Romæ Kalendis Augusti 1580. Ita habet Catalogus Scriptorum ejusdem Societ. ubi memoratur,

Epistola à Mercuriano ad Superiores Societatis scripta, documenta bona gubernationis continens, legiturque inter Epistolas Præpositorum Generalium ordine quinta.

EVERARDUS N.

Prior in Zelemensi apud Distemium Cartusia, scripsit

Tractatum *De tentationibus, earumque Remediis.* MS. apud Regulares Tungrenses.

De Accessu & Conversione cordis ad Deum.

Sermones & Epistolas varias.

EVERARDUS NICOLAIUS,

Nicolai Præsidis Filius natu major, patris defuncti *Topica Legalia* cum fratribus Lovanii evulgavit. Aliud illius non scitur. Circumfertur quidem *Ordo studii Juris Civilis*, nomine *Everardi*, apud Bavaros aut Batavos nati; duos enim fuisse cognomines in Elogiis Aub. Miræus observat.

Obiit *Everardus* noster Machliniæ, Concilii Præses, anno Dom. 1561. ætatis LXIII. Fuerat primò caussarum patronus in Haga-Comitis; atque hinc Frisiæ, pòst Machliniæ supremi Concilii Belgici Senator; indeque Frisiæ Præses: ex hoc secretioris Concilii Assessor, & demùm Machliniæ ab anno 1556. Præses. Mortuum *Nicolaus* frater versibus hisce prosecutus est:

EVERARDUS *tegor hoc tumulo: de Præside Præses*
Qui genitus, juvenis respondi civica jura;
Grandia dum fugio, dum tuta & parvula sector,
Inde Senatorem Frisius me vindicat ordo.
Quæ Regio ut multos languentem viderat annos,
Jam meliore velut cœli fruiturus & aurâ
Machliniæ jubeor magni pars esse Senatûs.
Mox iterùm Frisias Præses ablegor in oras.
Inde sed in propriam me clemens evocat aulam,
Postque senem summo Rex ornat honore Philippus,
Exantlatorum pretium non vile laborum.
Namque priùs genitor quâ sederat arce, locavit.
Cujus ego ut mores vivens imitatus & artes,
Haud Regi ingratus, nulli gravis, omnibus æquus,
Et carus patriæ vixi, & dilectus amicis.
Sic etiam ante pedes illius habere sepulcrum
Nunc juvat, extinctum neque deseruisse parentem.

Extat Mechliniæ in choro Eccl. Colleg. B. M. V. hoc Epitaphium.

D. O. M.
Clariss. Consult. Doctiss. Viro ac Dño,
EVERARDO NICOLAI, Equiti Aurato,
Et Summi Belgicæ Concilii
Præsidi,
Parenti pientiss.
Liberi mœsti Poss.
Vixit annos LXIII.
Obiit anno à Christo nato
CIƆ. IƆ. LXI. VI. Idus Maii R. I. P.

EVE-

EVERARDUS REIDANUS,

Vulgò Van Reyd, J. U. D. Consul primùm Arnhemiensis, dein Consiliarius Joannis Nassovii Comitis, Gelriæ Zutphaniæque supremi Præfecti, tùm etiam Guilielmi Ludovici Nassovii Frisiæ Gubernatoris familiaris intimus, & inter Ordines Belgii fœderati Generales Deputatus; Justi Lipsii Epistolis clarus. Scripsit vernaculo idiomate

Historiam rerum in Belgio gestarum, ab anno quidem 1566. ad annum 1583. summariè, & exinde ad an. 1601. prolixiùs exactiusque, ac politicè, ut erat secretorum multorum conscius, & rerum pace belloque gestarum tum veterum tùm recentium admodum peritus. Liber editus est à morte auctoris, Arnhemii, 1626. 4. & 1633. fol. Latinè verò, interprete *Dionysio Vossio* Leidæ in fol.

Moritur Leovardiæ Frisiorum anno 1602. ætatis suæ LII. die XXV. Februarii, Epicedio laudatus ab Adolfo Dans Poëta Amstelodamensi.

EVERARDUS WASSEMBERGIUS,

Embricæ in Clivia natus anno 1610. Parentibus avitæ fidei tenacissimis, disciplinis cum humanioribus, tum etiam Theologicis Lovanii operam dedit, & juvenis admodum, editis ingenii monumentis, famam aliquam nominis captare ac mereri cœpit. Tum à Ferdinando IV. Romanorum, Philippo IV. Hispaniarum, Uladislao IV. Polonorum Regibus, atque ab Archiduce Leopoldo Guilielmo in Historiographum, Bibliothecarium & Secretarium latinarum expeditionum assumptus fuit: atque ab eisdem Principibus nec non à diversis Electoribus S. R. I. catenis aureis, numismatibusque liberalissimè remuneratus. Scripsit sequentia historica atque politica.

Humanæ vitæ scbena, conditiones hominum & mores ad amussim repræsentans. 8. Lovanii 1636.

Florus Germanicus, sive *Commentariorum de bello Germanico liber singularis.* 16. Antverpiæ 1641.

Commentarii de bello inter Imperatores Ferdinandos II. & III. & Fredericum Palatinum, aliosque. 12. Francofurti 1648.

Embrica seu Civitatis Embricensis descriptio libris III. fol. Clivis 1667.

Panegyricus Leopoldo Guilielmo Archiduci post expeditionem Belgicam 1647. *dictus.* fol. Antv. typis Plantin. 1648.

EVERHELMUS,

Abbas primùm Altimontensis in Hannonia, post Blandiniensis Gandavi (in cujus loci Chronicis vocatur Everelimus, notaturque electus Abbas, ordine XVIII. anno 1058. defunctus verò anno 1069.) scripsit

Vitam B. Popponis, cognati sui, & Abbatis Stabulensis, quod est ditionis Leodicensis Monasterium. Exstat apud Surium, 25. Maii, & apud Hagiographos Societ. Jesu.

EUSTACHIUS LENSIUS,

Ordinis Præmonstratensis Doctor Theologus, atque ex Monasterii Viconiensis, apud Valentinianas Hanno-niæ opidum, Canonico, Vallis Christianæ & Serenæ in Diœcesi Suessionensi Abbas, scripsit

Cosmographiam Mosis, libris III.

Seminarium Verbi Dei: alphabetico digestum ordine.

In Regulam S. Augustini: ad Gervasium, Præmonstratensium Primatem.

In Hymnos, ab Ordine Præmonstratensi receptos.

De Metris, lib. I.

De Tropis & Schematibus, lib. I.

De Significationibus Nominum & Qua-

litatibus Rerum, ex D. Gregorio.

De Mysteriis S. Scripturæ lib. I.

Postremò *Tractatum de SS. Trinitate*, quem morte præventus reliquit imperfectum. Dum namque sublimi huic meditationi ac mysterio totus inhæret, animam plenus dierum decrepitusque efflavit, anno 1225. Dicitur & in *Genesin*, *Exodum*, *Deuteron.*, ac *Paralipomena Commentarios* scripsisse. Exstant operum istorum pleraque MSS. apud Viconienses.

EUSTACHIUS,

In Monte S. Eligii, Ordinis Canonicorum Regul. S. Augustini, juxta Atrebatum Religiosus, & S. Theol. Professor, reliquit

Quæstiones in libros Magistri Sententiarum, MSS. ibid.

EUSTACHIUS WILTHEIM,

Luxemburgensis, Curiæ Provincialis ibidem per annos plures Consiliarius, ac dein Præses ab anno 1648. usque ad 1667. quo è vivis excessit. Collegerat (teste Rev. P. Abbate Calmet in Procemio Historiæ suæ Lotharingicæ) Acta ac documenta quamplurima ad exarandam Historiam Ducatûs Luxemburgensis. Extiterunt illa MSS. tribus voluminibus in folio in Bibliotheca quondam Domini de *Balonfaux*, Consiliarii Senatûs Luxemburgensis, viri in antiquitatibus patriæ versatissimi, qui & multa studio proprio adjecit, & hanc Historiam in lucem edere meditabatur.

EUSTACHIUS A ZICHENIS,

Quod Brabantiæ opidum est, cognomento VANDER RIVIEREN, honestâ atque antiquâ familiâ ortus, quintus in Promotione Magistrorum in Scholis Artium anno 1500; hinc Institutum S. Dominici professus Lovanii, multâ commendatione regularis observantiæ & singularis eruditionis præfuit Prior; anno 1517. S.T.D. Lovaniensis ac Studii suæ Provinciæ Regens.

Hic putatur omnium primus, vel saltem è primis, Lovanii in Martinum Lutherum, Catholicæ Romanæque fidei desertorem, & Religionis suæ apostatam, acuisse stilum; ediditque

Confutationem brevem Errorum ejusdem Lutheri, eorum potissimùm, quos Lovaniensis ac Coloniensis Theologica damnavit Facultas. Antver. typis Mich. Hillenii in 4.

Tractatum *De VII. Sacramentis*. Ibid. 1523. 4. apud Simonem Cocum.

Scripsit & *contra Canonem V. Enchiridii, ab Erasmo editi*. Ibid. apud Vorstermannum, 1531.

Lovanii an. 1538. die 16. Ap. moritur.

EUTICHIUS DE CORDES,

Antverpianus, Monachus S. Justinæ de Padua, & ejusdem Congregationis Benedictinæ Abbas, interfuit Concilio Tridentino. Reliquit

Commentaria in omnes Pauli Epistolas.

In *Symbolum Apostolorum.*

Dictionarium Biblicum. Extant hæc MSS. in dicto Monasterio, teste Arnoldo Wiono in Ligno Vitæ.

Vivere auctor desiit anno 1582. mense Septembri.

EWALDUS GALLUS,

Rector Scholæ Weertensis in Gelria opidi, scripsit

Grammaticam latinam, libris III. Antver. 1563. 8. apud Nutium.

Dialogos & *Leges Morales*, ex *Erasmi* libello, de morum civilitate.

EWALDUS VOGELIUS,

Medicus, Brabantus natione, scripsit librum

De Lapidis Physici conditionibus: quo Gebri & Raimundi Lullii methodica continetur explicatio. Coloniæ, 1595. 8

F.

FR. FAUSTINUS CRANIUS,

Diestensis, Ordinis Capucinorum S. Francisci, ex nota Diestemii Craneorum familia natus, auctor est libri, cui titulus, *Alter Alexius, natione Scotus, Capucinus, sub nomine F. Archangeli* &c. Coloniæ, apud Joan. Christophori, 1620. in 12.

Describitur eo libro Vita *Joannis Forbesii* & Dominæ *Margaretæ Gordonicæ*, piissimi filii, parentis piissimæ; utraque tam mirabilis, ut Jacobus à Castro, Episcopus Ruræmundensis, datis ad P. Commissarium Generalem Provinciæ Rhenanæ litteris, eundem obnixè rogaverit, has Vitas, prout à nostro Diestemiensi conscriptæ sunt, evulgari ad commune bonum ut pateretur.

Idem libellus iteratò prodiit Leodii, 1632. 12. titulo paullulum immutato: *Conversio & conversatio P. Archangeli, Regio sanguine clari, in Ordine Capucinorum beatâ morte demortui* &c. anno scilicet 1606. Teneræ-mondæ, ubi Guardianum agebat, ętatis suæ XXXVI. Tertiò prodiit vernaculè Brugis anno 1704. in 8. curâ P. *Gregorii Brugensis*, Capucini, dicti in sæculo *Grenier.*

FEDERICUS JAMOT,

(Sic enim auctor prænomen scribere solebat) Bethuniensis, Doctor Medicus, Linguæ utriusque peritissimus, Poëta excellens, carmine præsertim Pindarico: quo in genere principem fere locum tenuit.

Tryphiodorum Ægyptium de Ilii captivitate versibus Latinis reddidit, & *Scholiis* illustravit. Parisiis, 1578.

Idyllia aliquot Theocriti è Græcis Latina fecit, Paris. 1574.

Ausonii Idyllion de Vita humana, græcis versibus expressit.

Poëmata item varia, græca ac latina; *Hymnos*, *Idyllia*, *Odas*, *Funera*, &c. typis dedit Plantinianis, 1593. 4.

Paraphrasis Poëtica, græca & latina, *in VII. Psalmos pœnitentiales*, ad ad Michaelem D'Esnæum Episc. Tornac. adservatur in Bibliotheca publica ejusdem Ecclesiæ.

Præterea *Galeni Paraphrasin in Menodoti Exhortationem ad Artium liberalium studia*, ab *Erasmo* latinè redditam, recensuit & *Annotationibus* auxit. Parisiis, 1583. 4.

Ac postremò Tractatum *Demetrii Papagomeni de Arthritide*, græcè conscriptum, fecit gallicum, additis *Notationibus* & *Correctionibus* scitu dignissimis. Parisf. 1567. 8. Vide de Joanne Borgesio.

FERDINANDUS DE CARDEVACQUE,

Atrebas, nobilis ac patriciæ familiæ, Dominus de Beaumont, puer *Antonio Meiero*, viro docto ac pio, Scholæ Atrebatensis Moderatori, à parente *Carolo* in disciplinam traditus, reliquos facilè ut ingenio, judicio, memoriâ, ita & doctrinâ antecessit. Maior factus, historiæ ac politicæ scientiæ se totum dedit, atque in eruendis patriæ antiquitatibus sedulam posuit operam: deciesque Consul Rempublicam non minùs feliciter quàm fideliter accuratèque administravit: Vir ob vitæ integritatem, morumque elegantiam, gratus & amatus omnibus. Scripsit

Historiam Comitum Artesiæ.

Historiam Episcoporum Tornacensium.

Næniam in obitum Alexandri Farnesii, Parmæ ac Placentiæ Ducis, versu elegiaco.

Gallico verò rythmo librum reliquit,

cui titulus, *Amor divinus*. Legi ista solebant apud *Joannem Franciscum Cardevacquium*, auctoris nepotem.

Obiit *Ferdinandus* præmaturè, in ipso ætatis velut flore, vixdum secundum supra quadragesimum numerans annum, Kalendis Decembribus anno 1614. in templo Minorum apud Majores suos depositus.

FERREOLUS LOCRIUS,

San-Paulinas Artesius, natus anno 1571. apud Atrebates ad D. Nicolaum Parœcus, in historia sacra profanaque juxtà versatus, & Poëta non infelix, edidit

MARIAM *Augustam* in VII. libros distributam, *Chronico* & *Notis* illustratam. Atrebati, 1608. 4.

Chronica Anacephalæosis edita seorsim, 1606. 8. typis Guil. Riverii.

Chronicon Belgicum, ab anno Dom. 257. ad annum 1600. perductum: in quo Artesiæ potissimùm gesta proponuntur. Accedit *Catalogus Scriptorum Artesiæ*. Atrebati, 1616. 4. à morte auctoris.

Laudationem Funebrem Matthæi Moullartii, Atrebat. Episcopi, anno 1600.

De Nobilitate & Virginum Præfectura, gallicè.

Carmina item lusit varia, *Epigrammata*, *Anagrammata*, *Chronologica*.

Denique *Historiam Comitum ac Comitatûs S. Pauli*, & *Genealogiam Comitum Artesiæ* prætexuit: quas tamen videre adhuc non contigit.

Vivere desiit an. 1614. XI. Kalendas Septembris, post fidelem multis annis Reipublicæ Christianæ navatam operam, iisdem studiis, quibus contentus vixerat, feliciter immortuus.

LoCrIUs oCCIdIt (heI) doCta
LUgete CaMœnæ.

FESTUS HOMMIUS,

Frisius, ex Hielsum in territorio Leovardiensi natus anno 1576. patre *Hommero Homminga*; studiorum tyrocinia in Franekerana & Lugdunensi Academiis posuit. Calvinistarum dein minister fuit in Oppido Doccumensi, inde etiam Lugduni Batavorum, & anno 1618. Conciliabuli Dordraceni pro Gomaristis contra Arminianos assessor & scriba. Hîc fuit ei commissum studium transferendi Biblia sacra in linguam Batavam; quod unà cum aliis Theologis aggressus Leydæ anno 1629, perfecit post triennium, proditque vernaculè, hoc titulo.

Biblia Sacra, *jussu Generalium Ordinum Fœderati Belgii juxta Decretum Synodi Dordracenæ*, *ann.* 1618 1619. *ex idiomate Originali in linguam Belgicam fidelissimè translata*: *cum novis adjunctis declarationibus marginalibus & locis parallelis* &c. Fol. Leydæ & Hagę-Com. cum privilegio Ordinum Fœderat. 1637.

Fuit & Regens Collegii Theologici in Academia Lugduno-Batava ab anno 1619. ac paulò post deputatus in Angliam, ut Acta supradictæ Pseudo-Synodi Jacobo I. Anglorum Regi exhiberet: ubi & à Pseudo-Præsulibus Anglis benignè exceptus, & inter Doctores Theologos Academiæ Oxoniensis solemni ritu cooptatus est.

Scripsit latinè

Disputationes LXX. adversus Pontificios, *seu Collegium Anti-Bellarminianum.*

Specimen Controversiarum Belgicarum.

Narrationem Historicam ortûs & progressûs controversiarum Belgicarum.

Disputationum Belgicarum adversus Pontificios Decadem unam, *de S. Scriptura.*

Belgicè verò hæc: *De bello Libros III. in usum militum*; cum esset prædicutius, in expeditione Brabanticâ.

Tabulas Exegeticas in Catechesin Ecclesiarum Palatinarum & Belgicarum.

Responsionem ad argumenta Remonstrantium, in Collatione Hagiensi proposita.

Considerationem super vocatione Conradi Vorstii. Is erat Theologus Arminianus.

Declarationem Collationis Delphensis.

Responsionem ad Remonstrantium secundam Remonstrantiam. Et alia quædam scripta, quæ proscripta sunto, ipseque Author damnatæ memoriæ habetor. In templo primario D. Petri Leydæ legitur hoc ejus Epitaphium.

Hoc tumulo conditur
Vir celeberrimus
Festus Hommius, S. Theol. Doctor,
Eccl. Leid. Pastor, Coll. Theol. Regens.
Docuit Eccl. hanc annos XL.
Rexit Coll. annos XX.
Vixit annos LXVI. menses sex
Denatus V. Julii M. D. C. XLII.

FLORENTIUS BROUCHORSTIUS,

Nobilis Hollandus, Societatis Jesu Presbyter (quem ad Sodales Marianos dicentem Lovanii *Justus Lipsius* numquam audire neglexit) edidit anno 1562. 4. Pictaviis apud Franc. Zoyzarellum, *Urbis Pictaviæ tumultum*. *& ejusdem restitutionem*, carmine Elegiaco. Tumultus hic fuit Hugnotarum, templa atque imagines evertentium.

Obiit *Florentius* anno, nisi fallor, 1610. De Stemmate verò *Brouchortio* vide Valerium Gouthovium, in Additamentis ad Chronicum Hollandico-Belgicum.

FLORENTIUS CONRIUS,

Hibernus, Ordinis FF. Minorum Recollectorum Theologus ac Provincialis, magnam vitæ partem in Academia Lovaniensi docendo exegit, ibique Conventum S. Antonii à Padua, Fratribus suis, ob veram fidem, persecutionem in patria continuam patientibus, munificentiâ Philippi III. Hispan. Regis fundari anno 1606. impetravit.

Vir in S. Scripturis ac SS. Patribus, præsertim Augustino apprimè versatus, scriptis partim in lucem editis, partim prælo necdum traditis, & summâ eruditione longè clarissimus. Ob eximia merita ad Archiepiscopatum Tuamensem in Hibernia evectus, ab ipso Maphæo Cardinale Barbarino, tunc Archiepiscopo Nazareno ac Nuncio Apostolico ad Regem Galliæ. dein Urbano VIII. Pont. Max. anno 1608. consecratus. Sed ob furorem hæreticorum pœne continuò è Diœcesi sua exulans, eandem per Vicarios Generales administrare coactus est.

Obiit anno 1629. in Urbe Regia Madritensi, quò negotiorum caussâ concesserat: unde ossa ejus postmodum relata fuêre ad Conventum Recollectorum Hibernorum Lovaniensium, apposito ad cornu dextrum summi Altaris sequenti ejus Elogio funebri.

Scripsit autem hic Archiepiscopus *Tractatum de statu parvulorum sine baptismo decedentium.* 4. Lovanii 1627. qui qui dein etiam editus fuit Rothomagi anno 1652. ad calcem *Augustini* Cornelii Jansenii Iprensis Episcopi.

Alium quoque de Gratiâ librum edidit Conrius, cui hunc titulum præfixit: *Peregrinus Jerichontinus* &c. opus ejus posthumum Parisiis 1641.

Illustrissimus ac Rev. P. F.
Florentius Conrius,
Ordinis Minorum Regularis observantiæ
Archiepiscopus Tuamensis,
Provinciæ Hibernicæ quondam
Minister, pietate, doctrinâ,
Prudentiâ maximus,
Æternâ memoriâ dignissimus,

Quo ſollicitante, pro reſtauranda
In Hibernia Fide orthodoxa,
Hoc S. Antonii à Padua Collegium
Munificentiâ Philippi III. Hiſp. Regis
Fundatum eſt, anno Chriſti M.D.C.VI.
Laboribus variis, Fidei & Patriæ ergo,
Fractus, piè obiit, in Conventu
S. Franciſci Madriti ann. M.D.CXXIX
XIV. Kal. Dec. ætatis LXIX.
Archiepiſcopatûs XXI.
Hujus Collegii Patres anno M.D.CLIV
Quo ejus oſſa ex Hiſpania tranſlata,
Et hic immortalitatis præmium
expectant, grati poſuêre.

FLORENTIUS VANDER HAER,

Lovanii naſcitur patre *Lamberto*, Medicinæ Doctore, matre *Maria vander Borch*, patriciæ apud Lovanienſes familiæ. Ipſe verò origine fuit Ultrajectinus, ex equeſtri ibidem proſapia oriundus, jam inde à *Godeſcalco Woerdeno*, Equite, poſtmodum dicto *Vander Haer*, à dominio ſcilicet, ac domo, quam ipſe in Parochia Vleutenſi, ad ſecundum ab Ultrajecto lapidem, ædificavit, obiitque anno 1186. *A Godeſcalco* deſcendit *Gisbertus Boeckelius Vander-Haer*; ab hoc, poſt intermedios aliquot, *Ludolphus Vander-Haer* an. 1501. cui ex uxore *Foeytia* filii duo fuerunt, *Joannes*, Quæſtor Domanii Principis per Provinciam Ultrajectinam, & *Lambertus* hujus *Florentii* noſtri pater.

Educatus is fuit Lovanii in Collegio Trilingui Buſlidiano apud *Cornel. Valerium*, accuratiſſimum ingeniorum formatorem, boniſque in litteris inſtitutorem. Pluribus deinde annis Canonicus & Theſaurarius fuit Inſulenſis, atque innovando ibidem quotannis Magiſtratui Regiâ auctoritate Delegatus ordinarius: Vir ob ſingularem prudentiam, & multiplicem eruditionem Principibus aliiſque primoribus longè gratiſſimus. Scripſit eleganter ac fideliſſimè

De initiis Tumultuum Belgicorum libros II. Duaci, apud Bogardum, 8. 1587. & Lovanii, cum auctariolo aliquo, atque interſectione Capitum; typis Judoci Coppenii, 1640.

Antiquitatum Liturgicarum arcana, ex Scriptoribus partim editis, partim ineditis concinnavit, Duaci, typis Belleri, 1605. 8. Tomis III. Eſſe verò *Florentium Vander-Haer* harum Antiquitatum auctorem ac collectorem, cùm nomen ipſe ſuum ſuppreſſum voluerit, conſtat vel ex Præfationis ad Lectorem hac clauſula: *Vale, Lector, & Auctori tam Florido, & tantùm caſtis* ARIS *addicto, quantum ab inceſtis* HARIS *alieno, fave &c.*

Præterea gallico idiomate evulgavit *De Caſtellania Inſulenſi* libros II. in quibus differit de ſtatu, officio & familia Caſtellanorum, deque ſtatu Comitum ſub Romanis, Gothis, &c. Inſulis, 1611. 4.

Deſiit agere inter vivos planè decrepitus, ætatis anno LXXXVII. qui fuit Incarnationis Dominicæ 1634. menſe Februario.

FLORENTIUS AB HANSWYCK,

Mechlinienſis, Ord. FF. Minorum Capucinorum, Provinciæ Flandro-Belgicæ Concionator ac Definitor, obiit in Ordine Jubilarius Bruxellis 7 Martii 1651.

Edidit *Cornucopiam Concionatorum, abundantem enarrationibus ſymbolicis & moralibus diverſorum conceptuum* fol. II. vol. Antverp. per Leeſtenium 1646.

FLORENTIUS HARLEMENSIS

Batavus, Carthuſiæ Lovanienſis Prior, vir magnæ religionis, neque

contemnendæ eruditionis, ſcripſit belgico idiomate,

Viam Vitæ, ſive *de Chriſtianæ Vitæ Inſtitutione*, libros V. primùm quidem *Tacito Nicolao Zegero*, ex Ord. Minorum, Antver. typis Henr. Petri, 1552. pòſt *Laurentio Surio* Cartuſiano interprete; qui & auctarium operi adjecit lectu dignum. Coloniæ apud Quentel. 1595. 8. & aliàt.

Fratres habuit germanos, *Vincentium* & *Rudolphum*, Ord. Minorum per Belgium Provinciales.

FLORENTIUS LEYDANUS,

Batavus, Ord. Minorum, collegit

Hiſtoriam novorum in Germania Inferiori ſui Ordinis Martyrum. Ingolſtadii, apud Wolfgangum Ederum, 1582.

FLORENTIUS RADEVINIUS,

Leerdamus, alter à *Gerardo Magno*, ejus Congregationis, quam ille Daventriæ collegerat, quæque poſt mortem in Cœnobium Canonicorum Regularium Capituli Windeſemenſis coaluit, primus atque unicus fuit, quem idem *Gerardus* ex omnibus ſuis Clericis ad ſacerdotium promovit, quique iiſdem Clericis vitæ in communi degendæ, ad Apoſtolicæ vitæ normam, primus quoque auctor extitit.

Plura videtur ſcripſiſſe, citatque *Exercitia* ejus *ſpiritualia* Joannes Mauburnus, auctor Roſeti Exercitiorum ſpiritualium Tit. IV. Alphab. XIV. Sed unicus hodie ſupereſt libellus, cui titulus, *Formula Novitiorum* MS. apud Regulares Tungrenſes.

In Domino magnâ ſanctitatis opinione, obdormivit anno 1400. Vitamque illius deſcripſit Venerabilis *Thomas à Kempis*, tanto magiſtro dignus diſcipulus.

FLORENTIUS SCHOONHOVIUS,

Gaudanus, Batavus, J.U. Doctor, Poëta elegans, edidit admodum adoleſcens,

Carminum variorum libros III. *Lalagen*, ſive *Amores Paſtorales*. Lugd. Batavor. 1613. 8.

Bucolicorum ſive *Eclogarum* librum I.

Hymnorum lib. I.

Item *Emblemata*, partim civilia, partim moralia, *Commentario* illuſtrata. Gaudæ. 1618. 4. ac rurſum Amſtelod. 1648.

FLORUS,

Monachus Benedictinus ad S. Trudonem in Diœceſi Leodicenſi (teſte Trithemio) vulgo FLORUS MAGISTER dictus; ſcripſit, vel potiùs auxit,

Martyrologium, ut colligo ex Adonis ad Martyrologium ſuum præloquio, qui *nomina quædam Martyrum Venerabilis Flori ſtudio in labore Bedæ accreviſſe* memorat. Unde etiam colligitur eum paullò poſt tempora Venerabilis Bedæ vixiſſe, ſub annum 760. Uſuardus in ſuo quoque concinnando Martyrologio præfatur *ſe Flori memorabilis viri latiora jam in eo ipſo ſequi veſtigia.* Exſtat fragmentum apud Agobardum, Lugdunenſem Epiſcopum, à Papirio Maſſono vulgatum.

Flori ejuſdem *Exegeſis* ſive *Expoſitio Miſſæ*, legitur Tomo IV. Bibliothecæ veterum Patrum editionis Pariſ. & Tomo IX. edit. Colon. 1618. editionis denique Lugd. 1677. Tomo XV.

Meminit autem *Flori Magiſtri* Dionyſius Petavius, & Lugdunenſis Eccleſię facit Diaconum, qui nomine ejuſdem Eccleſiæ ſcripſerit contra *Hincmarum*, Remenſem Epiſcopum, circa annum 843. Ut valde dubitem, an rectè Trithemius *Florum* Martyrolo-

giographum scribat Monachum fuisse Trudonopolitanum.

Sed & Sigebertus libro de Viris Illustr. cap. 92. *Florum* quendam memorat; & *S. Pauli Epistolas* ex integro exposuisse auctor est; idque diversa D. Augustini loca Epistolis Paulinis adaptando: sicque, ut idem ait Sigebertus, *novo & mirabili studio de alieno labore magnum sui Operis Volumen edidit*. Lectum id fuit MS. Leodici ad Laurentium.

Consulendus hîc est *Joannes Bollandus* S. J., in præfatione ad Tomum II. Actorum SS. Mensis Martii, ubi Martyrologium Bedæ ac Flori è MSS. Codicibus produxit in lucem; illudque non Floro Trudonensi Monacho, sed Lugdunensi Diacono adscribit. Ita etiam disseruit erudité *Cas. Oudinus* Tom. I. & II. de Scriptoribus Eccles. citans Mabillonum aliosque.

FOLCARDUS,

Sive FOLCHARDUS, Monachus Bertinianus, Ord. S. Benedicti, vixit Leonis IX. Pont. temporibus, circa annum 1050. & fusè descripsit

Vitam S. Bertini, Abbatis.

Vitam S. Audomari, Morinorum Episcopi. Extat utraque manusc. Audomaropoli ad S. Bertinum, legiturque apud Surium 5. & 9. Septembris. Item apud Mabillonium Sæculo III. Benedictino.

Meminit Folcardi Scriptoris hujus, Cardinalis Baronius, in Notis suis ad Martyrologium Romanum: sed non rectè eum dixit Abbatem Monasterii Bertiniani.

FOLKERUS SIMONIS,

Snecanus, Frisius, ex Rectore Scholæ patriæ Consul urbis floruit circa ann. 1496, scripsitque

Chronicon Frisiæ, latinè. Extat Manusc. in Frisia passim.

FOPPIUS SUETONIUS AB AETZEMA,

Frisius, J. U. Doctor, atque in Academiis Lugdunensi, Helmstadensi ac Wirtembergensi Jurium Professor, edidit

Dissertationum ex Jure Civili lib. II. Helmstadii 1607.

Poëmata Juvenilia, *Odas*, aliaque varii generis ac materiæ, Paris. 1605. 8. typis Mich. Sonnii vulgata.

FRANCISCUS AGRICOLA,

Lonensis, qui pagus est Aldenhoviæ vicinus, in Ducatu Juliacensi, vir fuit antiquæ probitatis & eruditionis, si quis alius: primùm Rodingensis, pòst Sittardiensis Ecclesiæ Pastor & Canonicus, Conciliique seu Districtûs Susterensis Archipresbyter. Senio piisque laboribus confectus, decessit Sittardiæ anno 1621. pridie Nonas Decembris. Edidit

Commentarium de Verbo Dei scripto & non scripto. Leodii, 1597. 8.

De Lectione S. Scripturæ, ejusque Interpretibus Orthodoxis.

De Lectione Horarum Canonicarum: simul edita, ibid. 1600. 12.

De æterno & vero Deo, nec non indubitato Christo & Messia Christianorum, libros III. adversus Calvinistas. Coloniæ, 1605.

Demonstrationum Euangelicarum libros IV. quibus demonstratur, Christum secundùm animam revera ad inferna descendisse, & piorum animas inde è Limbo liberasse. Ibid 1578. 8. apud Colinum.

De Christo Salvatore, ejusque regno gratiæ & gloriæ cùm cognoscendo tum capessendo.

Tracta-

FRANCISCVS-BALDVINVS-

N. L'armessin sculp.

Tractatum *de amplissimis Privilegiis & certissimis Signis veræ Christi in terris Ecclesiæ*. Ibid. typis Bern. Gualteri, 1616.

De cultu & Veneratione Divorum, deque *Imaginibus Sanctorum in cœlo regnantium*. libros II. Ibid. 1580. & 1614. 8. apud Kinckium.

De SS. Reliquiis; præsertim Aquisgranensibus, quas illi piâ industriâ *Caroli Magni* possident.

De conjugio & cœlibatu Sacerdotum, Investigatio. 8. Coloniæ apud Cholinum 1580.

De periculoso & abominabili statu Concubinariorum impœnitentium. Ibid. 1604. apud Herm. Hobergium.

De Primatu D Petri Apostoli & Successorum ejus Romanorum Pontificum, ex Græcis Latinisque Patribus. Ibidem. Tractatum hunc anno 1698. inseruit Tomo XII. suæ Bibliothecæ Maximæ Pontificiæ Illustriss. Thomas Roccaberti Valentinus in Hispania Archiepiscopus.

Linguâ vernaculâ scripsit *Speculum Pœnitentiæ*. Ibid. 1582. 8.

Confutationem Anabaptistarum Ibid.

Institutionem de SS. Eucharistiæ Sacramento. Ibid. 1575.

Speculum Biblicum officiorum cujuscumque conditionis. Ibid. 1577.

Meditationes hebdomadales de Passione ac Morte Dominica. Item *Precationes Catholicas ad SS. Trinitatem &c.*

Denique *Colloquium Theodori Malcotii, de Lutheri ejusque consortium in caussa Religionis inconstantia*, Germanicè vertit & auxit. Ibid. 1583. 8.

FRANCISCUS AGUILLON,

Bruxellensis, è Societate Jesu, Collegii Antverpiensis Rector, Philosophiam Duaci annos plures, Theologiam, aliasque alibi facultates docuit: Mathematicarum artium peritissimus. Scripsit

Opticorum libros VI. typis Plantin. 1614. fol. Exspectabantur ejusdem

Catoptricorum & Dioptricorum libri: at spem illam fefellit præpropera auctoris mors, anno 1617. die XX. Martii.

FRANCISCUS AMELRY,

Ordinis B. M. V. de Monte Carmelo, S. Theol. Baccalaureus, Conventûs Iprensis Prior, vir cùm eruditus, tum pius, eoque nomine apud Clerum populumque nomen famamque adeptus; scripsit

Paraphrasin in Psalmum CXIV. In exitu Israël de Ægypto &c. Antver. apud Simonem Cocum, 1551. 8.

Dialogum sacrum, in quo Anima Christiana ad perfectam S. Scripturæ cognitionem perducitur. Coloniæ, apud Conr. Burgenium.

Dialogum de Amante Anima ad Sponsi sui cognitionem perducta. Ibid. 1605. 12.

FRANCISCUS BALDUINUS,

Atrebas, filius Antonii in Curia Arthesiensi Procuratoris Fisci & Henricæ Joannæ de Forest, celebris nominis Jurisconsultus, natus est anno 1520 Kalendis Januariis, Urbe & familiâ antiquâ ac nobili. Lovanii græcis latinisque litteris probè tinctus, totum ibi sexennium cum Jurisprudentia Antiquitatis atque Historiarum notitiam conjunxit. In aula deinde Caroli V. Cæsaris cum Joanne Berghizomio Marchione aliquamdiu vixit. Postea in Galliam, & simul in *Budæi*, *Baifii*, aliorumque amicitiam, & *Caroli Molinæi* familiam, venit.

Hinc apud Biturigas toto septennio Jura professus, & in Doctorum Collegium ab *Eguinario Barone* die 12. Martii 1549. cooptatus: ibidem uxorem

duxit *Catharinam Biton*, viduam Philippi Labbæi (qui fuit abavus P. Labbæi celebris è S. J. Theologi) ex eaque unicam filiam reliquit.

Anno 1556, dictâ *Baronis* Magistri sui Oratione funebri, Bituricensem Academiam reliquit, Turingiamque ad excitanda ibidem purioris Jurisprud. studia evocatus est. Verùm in itinere existens, cùm *Carolum Molinæum* redire eò velle intellexisset, Argentoratum deflexit, ibidemque Jus civile anno uno docuit.

Inde Heidelbergam concessit, ubi, præter ordinariam Juris professionem, etiam Historiæ prælectionem sustinuit annis ferè quinque; donec in comitatu existens *Casimiri*, Comitis Palatini ad Rhenum, à *Friderico* patre in Lotharingiam missi, ab *Antonio Borbonio*, Navarræ Rege, in Galliam revocatus est, & in clientelam ejusdem adscitus: qui & Carolum filium naturalem disciplinæ illius tradidit, atque in Reipublicæ negotiis ac controversiis Religionis, quæ tum agitabantur, operâ *Balduini* uti voluit.

Quo factum, ut ministelli tunc quidam, panico veluti terrore perculsi, & cæcâ invidiâ incitati, multa adversus *Balduinum* molirentur, ipseque Joannes Calvinus minùs æquo ferre eum animo cœperit; fortè quia à *Balduino* sibi mutueret, quem plurimorum consiliorum testem consciumque aliquando habuerat: quâ de re operæ fuerit pretium ea legere, quæ Florentius Vander-Haer scribit de initiis Tumultuum Belgicorum lib. I. cap. XXV.

Certè errasse se fatetur ingenuè *Balduinus*, & dum adolescens, amens, suique oblitus Calvino obsequitur, perdidisse optimos adolescentiæ florentis annos: amicum tunc nactus *Joannem Crispinum*, gentilem suum, omnis postea humanitatis oblitum, ex quo ille factus fuit servus Allobrox, quemadmodum ipse scribit Responsione sua ad Calvinum, Coloniæ ann. 1562. edita.

Antonio Rege Navarræo apud Rothomagum, bello adversus Ludovicum fratrem Condæum Principem, occiso, Carolum filium Tridento in Galliam reduxit; fortunis omnibus, direptâ etiam bibliothecâ, exutus. Dum in patriam tandem cogitat (nimis enim desultoriam egerat, prudens ceteroquin homo, vitam) ad excitatam recens auspiciis Philippi II. Hisp. Regis Catholici Duacensem invitatur Academiam: id apud Duacenates per Maximilianum à Bergis Archiepiscopum Cameracensem potissimùm satagente Bergensi Marchione, aliisque Belgii Principibus, ut haberent, quocum de Religione ac Republica deliberari atque constitui posset. Nam *Balduinus* in ea erat sententia, ut veterem Edictorum severitatem leniendam profiteretur, affirmaretque retinere eâ ratione Ecclesiæ auctoritatem, neque veteres consuesse, neque iis, quæ tunc erant, temporibus diu posse.

Verùm cùm ab ambitiosis illis aulæ studiis esset alienior, non diu hìc substitit, atque è Belgio bellorum civilium motu metuque pulsum, iterum excepit Lutetia; inde Andegavum: exactoque ibidem triennio, dimissâque quæ ei oblata fuerat in Academia Vesuntinensi publicâ Juris cathedrâ, Henrici Andium Ducis, in Regem Poloniæ electi, jussu, Parisios rediit, & altero pòst mense vitâ decessit, anno 1573. ætatis LIII. XI. Novembris.

Morienti oculos clausit *Joannes Maldonatus*, Societatis Jesu Theologus ac Professor præstantissimus. Mortuo Epitaphium & Elogium breve posuit *Papirius Massonus* J. C.

CUJACI,
BALDUINUS hìc jacet.
Hoc tecum reputa, & Vale.

Mortuis vobis, Jurisprudent. corripiet
Gravis sopor.
Franciscus Balduinus J. C.
Obiit anno ætatis LIII. xi. Novembris,
A partu Virginis M. D. LXXIII.
Papirius Massonus Balduini Auditor pos.

De Vita ejusdem verius plusculos lusit *Joannes Auratus*, Poëta Regius, quos ex parte *Miræus* in Elogio suo transcripsit. In Religione suâ multum inconstans, dimissâ Catholicâ nunc uni, nunc alteri sectæ sese addixit: dumque omnes ad concordiam adducere meditatur, novam ex omnibus sectam fabricare videbatur, quam nec capiebat ipse, nec ab aliis capiebatur.

Ad scripta quod attinet, in iis eâ methodo quâ profitendo quâ scribendo uti solebat, ut Jurisprudentiam cum historia perpetuò conjungeret. Qua in conjunctione tantam litterarum & antiquitatis scientiam proferebat, ut minimè pigeret Doctissimos Curiæ Parisiensis patronos, in juris & legum studio usuque diu & multùm versatos, sese *Balduino*, tamquam Moloni cuidam Apollonio, recoquendos tradere, uti Joannes Vetus ad Responsionem *Balduini* alteram præfando testatur.

Hæc autem ejus scripta ad publicam notitiam pervenerunt.

Leges de re Rustica: item *Novella Constitutio prima*, *De hæredibus*, & *Lege Falcidia Justiniani Imp.* interprete & Scholiaste *Balduino*. Lovanii, typis Rutgeri Rescii, 1542. 4. & Basil. 1543. 8. apud Oporinum.

Prolegomena seu Præfata de Jure Civili. Paris. 1545. 4.

Commentarii in libros IV. Institut. Juris Civilis Justiniani Imp ad ejus methodi, quam à *Gabriele Mudæo* acceperat, exemplum adumbrati: quod nec ipse diffiteri, & sic grati discipuli officium prætermittere, voluit, post Tit. xii. De success. sublatis &c. libro iii. Institut. Paris. 1546. Francof. 1582. & Lugd. 1583. fol.

Commentarii ad Leges Romuli & XII. Tabularum Lugd. cum Comment. Institut. & seorsim Lugd. Basileæ 1557. & Parisiis.

Juris Civilis Catechesis. Basil. apud Oporinum, 8. 1557.

Disputationes duæ de Jure civili, ex Papiniano, cum *Papiniani Vita*. Heidelbergæ, 1561. 8.

Notæ ad libros I. & II. Digestorum seu Pandectarum. Basil. 1557. 8.

Ad LL. Voconiam, *Falcidiam*, *Juliam Papiam Poppæam*, *Rhodiam*, *Aquiliam*. Ibid. 1559. 8.

Commentarios *De Pignoribus & Hypothecis*: *de Conditionibus*: *de divisione Stipulationum*, ad l. 2, & l. 4. §. *Cato D. de Verb. obligat. De Cautione*, ad Paulum *in L. Lecta* 40. *de Rebus creditis*: *de Evictione & duplæ stipulatione*, ad *L. Ex mille de Evictionib. & ad Regulam Catonianam* ibid. 8.

Scævola, sive *Commentarius de Jurisprudentia Muciana*. Ibid. 1558. 8.

Explicatio L. Si pacto C. de Pactis. Parisiis. 1570. apud Sonnium.

De Calumniatoribus: Ad LL. de famosis libellis. Ibid. 1562. 4. apud Wechelum.

Ad Leges Majestatis sive perduellionis Commentarius. Ibid. apud Claudium Fremy. 1563. 8.

Justinianus, sive *de Jure novo* Commentariorum libri IV. Basileæ, 1560. in 8.

Constantinus Magnus, seu de Legibus Constantini Imp. Ecclesiasticis atque civilibus. Ibid. 1556. 8. Hunc Belgici Censores, & auctor ipse, repurgandum censent. Denuo editus, curâ Joachimi Cluten de Parcha, Megalopolitani. Argentorati 1612. in 8.

Leges & Edicta veterum Impp. de Christianis. Ibid. 8.

Addit his Locrius *Chronicon Arthesiæ*, & *Notas ad Consuetudines Artesienses* MSS. quas anno 1704. primùm edidit Parisiis *Adrianus Maillard*, Ambianensis J. C. & in suprema Curia Parisiensi caussarum Patronus, in suo Tractatu ad Consuetudines Arthesiæ.

Hactenus memorata ad Jus civile pertinent: cetera Historiam ferè spectant, maximè Ecclesiasticam.

De Institutione Historiæ universæ; deque Historia cum Jurisprudentia conjungenda, libri II. Parisiis, 1551. 4. apud Wechelum.

Historia Carthaginensis Collationis: sive Disputatio de Ecclesia, olim inter Catholicos & Donatistas habita. Ibid. 1566. 8.

Delibatio Africanæ Historiæ Ecclesiasticæ, sive *Optati Milevitani de Schismate Donatistarum* libri VII.

Item *Victoris Uticensis de Vandalica persecutione* libri III. cum *Prolegomenis & Annotationibus Balduini*. Ibid. 1569. 8. apud Sonnium.

Prolegomena in Minucii Felicis Octavium: qui falsò ad eum diem octavus est habitus *Arnobii* (cui hæserat) *contra Gentes* liber. Heidelbergæ, 1560. 8.

Relatio ad Henricum Andium Ducem, Poloniæ ac pòst Galliæ Regem, eo nomine Tertium.

De Legatione Polonica Oratio. Parif. 1573. 4.

Historia Regum & Principum Poloniæ, gallicè, ex latino *Joannis Herburti de Fulstin*. Parif. 1573. 4. non apposito quidem nomine, Traductorem tamen fuisse *Balduinum* scribit in Biblioth. sua gallica Antonius Verdierius.

Apologia triplex *adversus Joannem Calvinum ac Theodorum Bezam*, Hæresiarchas, quâ fraudes illorum erroresque detegit, quòd *Balduinum* crederent auctorem libelli *De Officio pii viri, & publicæ tranquillitatis amantis in hoc Religionis dissidio*; qui Georgii *Cassandri* erat. Prima est *Commentarius ad LL. de famosis libellis & calumniatoribus*, quem eâ occasione scripsit: altera Responsio edita est Paris. & Coloniæ, 1562. 8. ac tertia ibid. 1564. hoc titulo, *Pro Fr. Balduino Responsio ad Calvinum & Bezam*, *cum refutatione Calvini de Scriptura & Traditione*.

Addi meretur *famosa Supplica*, quam die 3 Aprilis 1566. Nobiles Belgæ 300. Margaritæ Ducissæ Parmensi Bruxellis obtulerunt, pro obtinendo novellæ Religionis libero exercitio: quâ etiam occasione famosum *Geusiorum* nomen eis adhæsit. Habuit hæc Supplica authorem *Balduinum*.

Denique in causa Reformationis Ecclesiæ, *Informationem* quandam gallicè scripsit, cum Apologia, adversus calumniatorem, qui nomine & titulo Principis alicujus Galliæ sese prædictæ Informationi opposuit. Parif. apud Nic. Chesneau, 1578. 16.

Addit & Franciscus de la Croix du Maine in Bibliotheca sua Gallicâ *Historiam Andegavensem*, *Genealogias Ducum Andium*, *aliasque Memorias illustrium aliquot Familiarum Franciæ* &c. non excusas hactenus, sed quæ passim à curiosis possideri & legi ait Author iste. Certè hæc MSS. habuit Andreas Du Chesne Galliæ Historiographus, eaque nunc asservantur in Bibliotheca Regia Parisiis, teste P. le Long.

Legitur & *Francisci Balduini* nomine, Argentinæ editus libellus, titulo *Christianorum Jurisconsultorum contra Duarenum*, sed suppostitio, uti in Apologiis ipse affirmat.

Sed & quæ eidem in Bibliotheca Conrardi Gesneri adscribuntur *Annotationes in Officia Ciceronis*, non hujus, sed *Petri Balduini* sunt.

Vide plura de Balduino in Collectaneis P. Niceronii de Scriptoribus illustribus Tomo XXVIII. pag. 255.

FRANCISCUS DE BAR,

Ex Seizencourt juxta Veromanduum vulgo S. Quentini fanum in Picardiâ ortus, Religiosus Monasterii S. Salvatoris Aquicinctini propè Duacum, ejusdemque Magnus Prior per 32. annos, Historiarum Ecclesiasticarum & profanarum peritissimus, Vir magnæ virtutis neque minoris eruditionis, quam editis pluribus monumentis posteritati testatus est. Vivere desiit Aquicincti die 25. Martii 1606. ætatis anno 68.

Tredecim Tomos in folio MSS. reliquit Bibliothecæ Aquicinctinæ, inter quos amplissima Cœnobii sui perspicitur Historia, sicut & alia infra citata Opera.

TOMUS I. *De Episcopatu Tornacensi. De Monasterio S. Amandi. De Episcopatu vel Diœcesi Audomarensi. De Monasterio S. Bertini.*

TOMUS II. *De Ordinibus SS Basilii & Benedicti. Annales Congregationis S. Justinæ. De Ordinibus Vallis Umbrosæ, Carthusianorum, Cisterciensi, Humiliatorum, Montis Virginis, plurium militum, S. Augustini, Eremitarum S. Hieronimi, Præmonstratensi, Guillelmitarum, Carmelitarum, Prædicatorum, S. Pauli Eremitæ, De Vita & Ordinibus S. Francisci; De externis Ordinibus Ethnicorum in Indiâ.*

TOM. III. & IV. *Compendium Annalium Ecclesiasticorum.*

TOM. V. *De Monasteriis Franciæ, Italiæ, & Hispaniæ.*

TOM. VI. *De Veneficiis. Annotationes in Tractatum de Veneficiis, Compendium Historiæ Eccles. Eusebii Episc. Epitome F. Joannis Faziardi, Celestini, ab origine Mundi, usque ad Regnum Francisci I Francorum Regis. Catalogus Hereticorum. De Tartarorum moribus, & Paradiso terrestri.*

De Antiquitatibus Urbium totius Galliæ, ex Egidio Corrozet Parisiensi & Claudio Champus Lugdunensi. Compendium Historiæ Angliæ.

TOM. VII. VIII. *Tractant de sex ætatibus mundi, ab hujus Creatione usque ad annum Christi 1573. Joanne Doboeuf Collectore, quondam Rev. Dom. Episcopi Atrebatensis Francisci Richardoti Audientiario ac Promotore, cujus scripta variis chartis dispersa in hunc Ordinem redigi curavit præfatus Franciscus de Bar 1586.*

TOM. IX. *De Cisterciensis Ordinis Scriptoribus. De Carmelitarum, Prædicatorum, Franciscanorum, Celestinorum, Canonicorum Regularium, Congregationis Montis Cassini, Eremitarum S. August. Congregationis S. Brigidæ, Fontis Avellanensis, Bonorum Hominum, SS. Trinitatis Ordinibus, & Scriptoribus.*

De Sacerdotibus Regularibus S. Pauli juxta Mediolanum, ejusdemque urbis Antiquitate.

De Societate Jesu. De Monasteriis Æthiopiæ, de Religione Militari Hierosolimitana, de Templariis, de Equitum Teutonicorum Ordine, de Religiosis Militaribus Hispaniæ, de Religionibus Indiæ & Japoniæ. Conversio Bonzorum.

TOM. X. *De Episcopis Cameracensibus. De Monasteriis & Abbatibus Lobiensibus, S. Gisleni, Crispiniensibus & Altimontensibus.*

De Collegio Canonicorum Nivellensium.

De Monasteriis Maricolensi, Sancti Sepulchri Cameraci, Fidemiensi, S. Salvii juxta Valencenas, Valcellensi, Camberonensi, de Fontinellis, Cisoniensi, S. Joannis Baptistæ Valencenensis, Cantipratensi, de Premiaco, Cameraci, Vallis Scholarium Montibus, de Beaumont Valencenis.

Alii tres Tomi in folio continent amplissimam Monasterii Sancti Salvatoris Aquicinctensis Historiam, nec non plures Annotationes circa tempora quibus vivebant supremi totius Europæ Principes.

Extat insuper in Archivis Aquicin-

ctinis Epiſtola Cardinalis Baronii, prædictum de Bar de Annalibus Eccleſ. conſulentis. Ita retulit anno 1734. Antonius Lancry, dicti Monaſterii Aquicintini Religioſus ac Bibliothecarius.

FRANCISCUS DE-LE-BOE, SYLVIUS,

Hannovienſis Germanus, aſt longo apud Batavos incolatu Belgis accenſendus. Natus anno 1614. patre *Iſaaco de le Boë*, è nobili quondam apud Cameracenſes familiâ oriundo, matre *Anna de la Vignette.* In Academia Baſileenſi Doctoris Medici titulum adeptus anno 1637. die 16. Martii, artis hujus penitiùs diſcendæ cauſâ per Galliam Germaniamque peregrinatus eſt. Hinc anno ætatis circiter 28. ad celeberrimum Amſtelodamenſe emporium ſedem tranſtulit, eâque felicitate curandis morbis ſeſe applicuit, ut mox præcipuus Amſtelodamenſium Practicus haberetur.

Inde à Curatoribus Academiæ Lugduno-Batavæ evocatus, anno 1658. in locum *Alberti Kyperi*, Medicinæ Practicæ Profeſſor primarius conſtituitur: neque minorem docendo, quam ante practicando, famam ſibi conciliavit: à peritioribus omnium ferme regionum Medicis per litteras in caſibus difficilioribus conſultus: & ab ægris cujuſcumque conditionis, ad obtinendam medelam conquiſitus.

Agitari tum temporis inter Medicos ceperat nobilis illa de circuitu ſanguinis controverſia; quæ ſive primùm mota, ſive publicè propoſita à Nobili Viro *Harvæio* Anglo (ut fere omnia in principio paradoxa ſolent, licet veriſſima) omnes ſibi ferme contrarios habebat Medicos in tota Europa celeberrimos. Sed his non obſtantibus, ſententiam iſtam de circulatione ſanguinis, tum frequentioribus cadaverum diſſectionibus, tum ſolidioribus ab ipſa experientia deſumptis argumentis probatam, primus in Academiam Lugduno-Batavam invexit *Sylvius.* Tantam vero res illa Doctori huic famam conciliavit, ut niſi quis in ejus Anatome diſcipulus fuiſſet, ille pene illius ignarus judicaretur.

Matrimonio bis junctus fuit: primò quidem cum *Anna de Ligne*, Amſtelodamenſi, quam anno 1657. amiſit: ſecundis vero nuptiis cum *Magdalena Lucret à Schletzer*, quam anno 1669 poſt biennalem thorum peſtis, quæ per Hollandiam graſſabatur, abſumpſit, uti & multos è primariis Leidenſis Academiæ Profeſſoribus. De hac itaque epidemicâ lue, ejuſque cauſis, *Sylvius* anno 1670. Rectoratu Academico defungens, eruditam habuit Orationem. Neque diu poſt ſupervixit: nam laboribus ac languoribus debilitatus, mortem obiit in urbe ſua Academica die 14. Novembris 1672, ætatis anno 58. laudatus pro funere à Collega ſuo & amico *Luca Schacht*, Medic. Doctore ac Profeſſore.

Porro Opera Silvii primùm ſeorſim variis locis temporibusque edita, ſimul prodierunt in 4. Amſtelod. apud Danielem Elzevirium anno 1680, quorum hic eſt elenchus.

Diſputationum Medicarum Decas.

De Methodo medendi libri II.

Praxeos Medicæ Idæa nova, libri III. cum Appendice, per Tractatus X.

Opuſcula varia, in quibus, Dictata ad C. Bartholini Inſtitutiones Anatomicas. Per libros III.

Oratio ejus inauguralis de Hominis cognitione, habita Lugduni XV. Kal. Octobris 1658. dum Medicinæ Practicæ Profeſſionem ordiretur.

De Medicamentis Chymicis Theſes.

Epiſtola Apologetica adverſus Antonium Deuſingium Medic. Doctorem Acade-

miæ Groninganæ : qui continuas habuit cum Doctore Sylvio altercationes medicas, ac simul graviter rixosas.

Oratio de affectûs epidemii, anno 1669. Leidensem civitatem depopulantis, atque primariis habitatoribus orbantis, causis naturalibus, dicta 8. Febr. 1670. cum Academiæ Rectoratum deponeret.

Denique *Oratio funebris in obitum Francisci de le Boë Sylvii*, habita 19. Decembr. 1672. *à Luca Schacht M D.*

Occurrunt etiam in quadam editione Parisiensi Operum Sylvii, Tractatus duo, unus *Institutionum Medicarum*, alter *de Chimia* : at ipse eos repudiavit, & pro suis minimè agnovit.

Paraverat sibi in Templo D. Petri Leydæ hoc Epitaphium.

FRANCICUS DE LE BOE, SYLVIUS,
Medicinæ Practicæ Doctor,
Tam humanæ fragilitatis,
quam obrepentis plerisque mortis
Memor,
De comparando tranquillo
Instanti cadaveri sepulcro,
Ac de constituenda commoda
Ruenti corpori domo,
Æquè cogitabat serio,
Lugduni Batavorum
Anno M. D. C. LXV.

FRANCISCUS BONÆ SPEI,

Aliàs dictus CRESPIN, Insulensis, Ord. FF. B. M. V. de Monte Carmelo, inter primos facile præcipuus strictiorem Carmelitani Ordinis observantiam in Belgium introduxit spe bonâ, charitate & authoritate fulcivit. Adversâ, ac per totam fermè vitam continuâ, usus valetudine, asthmatis angustias, quæ potissimam quietis nocturnę partem pœne quotidie præpedientes, ipsum ad extremum exhauriebant, perpetuo studio superavit.

Tot annis Philosophiam ac Theologiam Lovanii & alibi Regens docuit, ut fuerit Professor facilè bis emeritus. Applicatus dein Provinciæ regimini, bis Provincialem, ac sæpius Definitorem ac Priorem egit. Pro negotiis Ordinis ter Romam, ac semel Madritum ivit.

Obiit *Bonæ Spei* plenus, in Conventu Bruxellensi anno 1677. die 5. Januarii, ætatis anno 60. Professionis 42. Sacerdotii 36.

Eruditum ac indefessum Viri hujus in librorum scriptione calamum, produnt toti mundo pręclara in Philosophia, Theologia, Jurisprudentiâ, Historiâ Ordinis sui, aliisque his affinibus edita Monimenta sequentia, tam subtiliter elaborata, ut de eorum solidâ intelligentiâ meritò desperet, qui non verè fuerit *Bonæ Spei*.

Historico-Theologicum Carmeli armamentarium, proferens omnis generis scuta, quibus tela seu argumenta in Ordinis Carmelitani Antiquitatem, Originem &c. vibrata fortiter & suaviter enervantur. 4. Antverpiæ apud Marcell. Paris. 1669.

Apologêma retortum, seu retorta Disputatio Apologetica de Ignorantia invincibili & Opinionum Probabilitate, pro Prosperi Fagnani Doctrina Cap Ne innitaris, contra Doctrinam de Probabilitate Illustriss. D. Joannis Caramuelis. 4. Antverpiæ 1665.

Theologia universa. fol. Antverpię 1662.

Philosophia universa.

Noctua Belgica, ad Aquilam Germanicam Ex P. Caramuelis.

Christi Fidelium Parochiale Apologeticum, contra Parochophylum. 4. Bruxellis 1667.

Christi Fidelium Contritionale, cum SS. Synodi Tridentinę, & antiquę Facultatis Theologicæ Lovaniensis vindiciis & venditiis. 4. Mechlin. 1667.

Visio Eliæ de Immaculata Conceptione.

Motivum Juris pro excusatione legitima

Provincialium Ordinum Mendicantium, à contributionibus, impositionibus, gabellis &c. data iis quorum intereſt. in 4.

Liber Apologeticus pro Joanne XLIV. Epiſcopo & Patriarcha Jeroſolymytano directè, & Lucifero Sardorum Epiſcopo indirectè, adverſus criminationes (ut ait) Ex. P. Chriſtiani Lupi. 4. Antv. 1666.

Chriſtianum Monitum ad P. Chriſt. Lupum, ſuper Appendice apologetica pro Joanne XLIV. Patriarcha. Ibidem.

Cauſa Chriſtorum Dei, ſive SS. Epiphanii & Hieronymi, Cardinalium Baronii & Bellarmini, & SS. Facultatum Pariſienſis & Colonienſis, pro Joanne Patriarcha Jeroſolymitano, adverſus criminationes Ex P. Lupi. 4. Ibidem.

FRANCISCUS BOUCHAULT,

Atrebas, Religioſus Vedaſtinus, Ordinis S. Benedicti, in opido Atrebatenſi, cum eſſet Magnus Prior celeberrimæ illius Abbatiæ, nec non Præpoſitus Haſprenſis prope Valencenas, poſtulatus fuit in Abbatem S. Sepulcri ejuſdem Ordinis in civitate Cameracenſi; aſt propter infirmitates recuſavit. Obiit Kalendis Januarii 1627. Reliquit

Chronologiæ ſacræ & profanæ à Chriſto nato Tomos VI. MSS. ibidem.

FRANCISCUS BURCHARDT,

Colonienſis, J. U. D. gratus Imperatoribus, Principibus: auctor illius elegantiſſimi libri, cui titulus *Autonomia*, teſte Swertio in Athenis Belgicis. Vitâ deceſſit Bonnæ, & ſepultus in collegiata ſanctorum Caſſy & Florentii, hoc Epitaphio:

Clariſſimo nominatiſſimoque viro
FRANCISCO BURCHARDT,
J. U. Doctori,
III. Imperatorum Romanorum
Et
VII. Colonienſium Archiepiſcoporum
Principumque Electorum
Ordine ſuccedentium
Conſiliario,
Reſpectivè & Cancellario,
Qui ſicut vixerat
Piè obiit,
Anno M. D. LXXXIV. VI. Auguſti.
Pietatis & obſervantiæ ergo
Poſitum.

Corpus humum petiit, repetivit ſpiritus aſtra
Franciſci Burchardt, nulli virtute ſecundi.
Is qualis fuerit, tituli, quos facta pararunt,
Commemorant breviter, cogitandaque plura relinquunt.
Vir pius & juſtus: qui publica, non ſua, zelo
Ac ſtudio magno tractavit, & occidit illis.
Qui non percepit vivens hîc præmia digna,
Vivat in æternum, quæ ſors eſt maxima rerum.

FRANCISCUS A BURGUNDIA FALESIUS,

Balduini à Burgundia Dom. de Falaix Filius, politiſſimi vir ingenii, & multæ apud multos gratiæ, multiſque obitis Legationibus clarus, vixit circa ann. 1550. ſcripſitque

Itinerarium Philippi II. Principis Hiſpaniarum in Belgium.

Item *Poëmata* varia, *Jambos ſenarios*, *Aurea Carmina Pythagoræ &c.* olim MSS. in pergameno apud Lucam Torrium, J. C. Inſulis.

FRANCISCUS BUISSERET,

Hanno-Montenſis, poſt abſolutum domi humaniorum curſum ſtudiorum, Lovanium ablegatus, ibidem in Lilienſi Pædagogio inter Artium Magiſtros

gistros anno 1569. ætatis xx. secundum locum assecutus fuit, & ad Philosophiæ Professionem adsumptus. Post quinquennale studium J. U. Licentiâ donatus ann. 1574. obtentoque in Ecclesia metropolitana Cameracensi Canonico beneficio, Romam adiit, ac Bononiæ in numerum Doctorum J. U. adscriptus fuit. Cameracum reversus, ex Officiali, Archidiacono, Decano anno 1586. Sedisque Vicario Generali, Episcopus fuit Namurcensis annis xv. Tandem Archiepiscopus & Dux Cameracensis, in ipsis pontificatûs sui auspiciis anno 1615. vi. Nonas Maii Valencenis morbo corripitur ac quasi subito moritur. Edidit

Historiam Religiosæ cujusdam Montibus Hannoniæ à Satana obsessæ.

Statuta & Decreta Synodalia Diœcesis Namurcensis. Lovanii, 1605.

Translatum cadaver dignissimi Præsulis Cameracum, ibidem in Æde Metropolitana terræ mandatum fuit, appositâ ad tumbam sepulchralem hac Inscriptione.

Epitaphium
Illustrissimi & Reverendissimi Domini
FRANCISCI BUISSERET,
Qui Metropolitanæ hujus Ecclesiæ
Muniis functus præcipuis,
Ab anno M. D. LXXIV. Canonicus,
Officialis, Archidiaconus Major,
Decanus, & Sedis Vicarius Generalis,
Inde annis quindecim
Episcopus Namurcensis;
Tandem
Archiepiscopus & Dux Cameracensis
Assumptus,
Primo Pontificatûs sui anno obiit,
Ætatis LXVI. salutis humanæ
M. D. C. XV. Mai II.
Tu animæ lector
Bene apprecare.

Vitam hujus Præsulis, virtutes, ac res gestas expressit ille qui cordis secreta noverat, ejusdem Domesticus ac Secretarius *Nicol. de Guise* J. U. Licentiatus, ac Metropolitanæ Cameracensis Canonicus, libello Cameraci edito anno 1616.

FRANCISCUS BYRSÆUS,

Limburgensis, scripsit

Dialecticarum Præceptionum libros II. cum tabulis in easdem. Coloniæ, ann. 1565. apud Quentelii hæredes, & Calenium.

Obiit Scholæ Noviomagensis in Geldria Gymnasiarcha.

FRANCISCUS COSTERUS,

Machliniensis, Societ. Jesu Doctor Theologus Coloniensis; qua in Academia & Philosophiam & Theologiam annis pluribus magna cum laude docuit. Pòst Provinciæ Rhenanæ ac deinde Belgicæ seu Germaniæ Inferioris iteratò Præfectus, prudenter ac singulari vitæ exemplo eandem administravit: & grassantibus per Bataviam hæreticis Calvinianis, se illis strenuè opposuit, cùm scriptis in lucem editis, tum concionibus ad populum sæpè uno die ternis, habitis; ut *Hæreticorum* dici *Malleus* meritò queat.

Præcipuus verò cultor fuit Beatissimæ Virginis Deiparæ, cui se infantem à parentibus consecratum ferebat, eique Sodalitates in Rhenana Belgicaque Provinciis primus erexit.

Scripsit partim Latinè, partim Flandricè,

Enchiridion Controversiarum præcipuarum *in Religione*, latinè ac flandricè. Coloniæ 1600. 8. apud Mylium, & aliàs alibi.

Apologeticum pro Enchiridio, adversus Franciscum Gomarum, Calvinianum. Ibid. 1604. 8.

Epistolam ad Franciscum Gomarum *Anti-Costerum*: Ibid. 1600. 8.

Epistolam ad Gasp. Grevinchovium, Calviniani verbi apud Roterodamenses Prædicantem. Ibid. 1600.

Demonstrationem veteris Orthodoxæ Fidei: quam *Theodorus Petreius*, Cartusianus latinam fecit. Ibid. 1607. 8.

Apologias duas pro dicta Demonstratione, adversus Grevinchovium.

Apologias item *duas contra Jacobum Molanum.*

Responsionem ad Sententiam Senatûs Leydensis contra Petrum Pan. Quam latinam fecit *Ægidiùs Schoondonchus*, ejusdem Societ. hoc titulo: *Sica Tragica Comiti Mauritio à Jesuitis (ut volunt Calvinistæ) Leydæ intentata.* Antver. typis Trognæsii. 8.

Responsionem ad Assertionem analyticam Andreæ Calliæ Calvinistæ contra SS. Eucharistiam Coloniæ, 1586. 12.

Responsionem ad Lucæ Osiandri stolidam Refutationem VIII. Propositionum Catholicarum. Ibid. 1608. 8.

Refutationes duas Responsionis Petri Coci ad V. ipsius Propositiones.

Refutationes VIII. Oppositionum ignoti Calvinistæ, belgicè.

Catechismum breviorem, & prolixiorem alterum, item belgicè.

Institutionum Christianarum libros VI. in gratiam Sodalitatis Dei-paræ Virginis. Antver. typis Plantin. Coloniæ & alibi.

Meditationes quinquaginta in Passionem Dominicam Ibid. & alibi.

Meditationes totidem in Vitam Dei-paræ Virginis. Ibid. & Coloniæ.

Meditationes VII. in Hymnum Salve Regina; & Canticum Ave maris stella. Antver. & alibi.

Meditationes de IV. humanæ Vitæ Novissimis. Bambergæ, 1624.

Conciones uberes ac doctissimas *in Dominicas anni ac Festa.* Belgicè, Antver. apud Trognesium; latinè, Coloniæ apud Hieratum, 1608. 4. interprete *Theod. Petreio.*

Annotationes in novum Testamentum, ac in ea præcipuè loca, quæ rapi in controversiam ab hæreticis solent. Belgicè. Antver. apud Trognæs. 1614. in fol.

Plenus dierum non morbo, sed ætati succubuit, cùm annos septem supra sexaginta in Societate vixisset, ad annum ætatis LXXXVIII. constante semper, ac ne brevissimo vel unius quidem diei morbo tentatâ valetudine, decessitque Bruxellis, anno 1619 pridie Nonas Decembris. Vide Imaginem primi Sæculi S. J. lib. VI. cap. V.

FRANCISCUS A CRANEVELD,

Noviomagus Gelder, Vir Nobilis & Equestris dignitatis, puer Lovanii in Gymnasio Liliensi *Joannem Despauterium* audivit, promotus ibidem primus in Scholis Artium anno 1505. Pòst Juris Utriusque Doctor Lovanii anno 1510. renuntiatus, Reipublicæ primùm Brugensis Orator (Pensionarium vulgò nuncupant) indeque magni Concilii Belgici apud Machlinienses Senator anno 1522. electus est.

Sexagenario major græcas litteras nec erubuit Consiliarius, nec desperavit senex, serò licet, seriò ac citra ullum præceptoris adminiculum discere, M. Catonis Censorii exemplo: adeò ut latina de græcis faceret, & litteras etiam græcè scriptas ad amicos mitteret, versusque græcos iisdem inscriberet.

Procopii libros VI. de Ædificiis Justiniani Imperatoris latinè reddidit. Parisiis cum *Theodorici Adamæi* Annotationibus, typis Wecheli, 1577. 4.

Item *Basilii Magni* Homilias tres. I. *De utilitate capienda ex gentilium auctorum libris.* II. *De Invidia.* III. in illud, *Attende tibi ipsi.* Lovanii apud Rescium, 1534. 8. Alteram item, *adversus Ebriosos.* Ibid. 1535. 8.

Præfatus etiam est in libros *De veri-*

tate Fidei Christianæ Joannis Ludovici Vives : quo familiariter, ut & *Des. Erasmo*, *Thoma Moro*, *Petro Nannio*, *Adriano Barlando*, usus fuit.

Obiit Machliniæ, anno 1564. ipso die S. Francisci, quem quoad vixit, religiosè coluit. Filium reliquit *Jodocum*, Geldriæ Consiliarium, *Alardum* Lovanii inter Patricios receptum &c.

FRANCISCUS DE LA CROIX,

Valencenensis, Societ. Jesu Theologus, vir pius, variis in locis Rector, Provinciæ Gallo-Belgicę bis Provincialis &c. Obiit Tornaci apoplexiâ tactus, 11. Augusti 1644. Edidit

Hortulum Marianum Duaci, typis Balth. Belleri, 1621. 16.

FRANCISCUS VAN DER DILFT,

Antverpianus, J. C. Eques auratus, & Senator in patria, vir totâ Europâ Legationibus clarus, & (Apuleii elogio) inter doctos nobilissimus, inter nobiles doctissimus. Unde & à genere, formâ, eruditione, moribus juvenem adhuc, Mercurino Gattinario Cæsaris Consiliario, commendat Erasmus; ut per illum *Dilfio* in aulam Cæsaream pateat aditus, generosis moribus informando. Scripsit

Orationem gratulatoriam ad Carolum V. profligato è Pannoniis Solimanno Turcarum tyranno, Barcinone habitam. Lovanii, 1533. 4. apud Servatium Sassenum.

FRANCISCUS A DONGELBERGHE,

Bruxellensis, Toparcha de Herlaer, Zillebeke &c. J. U. L. filius Henrici, quondam Consulis Bruxellensis, & Adrianæ Borluut, Dominæ de Zillebeecke. Fuit in suprema Brabantiæ Curia Consiliarius, melioris litteraturæ eruditione eminens, prosâ versuque elegans.

Prælium Woeringanum Joannis I. *Brabantiæ Ducis anno* 1280 *Nonis Junii*, (quo Limburgum Ducatui Brabantiæ perpetuò unitum fuit) carmine heroïco expressit; additis *Annotationibus* ac *Genealogiis aliquot Illustrium & Nobilium Familiarum*. Bruxellæ, typis God. Schovartii, 1641. fol.

Obiit circa annum 1655, relictâ ex Joannâ Oudart Dominâ de Steenberghe inclytâ posteritate, atque imprimis filio Carolo, in supremâ etiam Brabantiæ Curia Consiliario.

FRANCISCUS DOUSA,

Lugduno-Batavus, celeberrimi *Jani Dousæ* illius Academiæ Curatoris filius, edidit

Lucilii Satyrarum Reliquias, cum *Notis*. Leydæ 1597. in 4.

Julii Cæsaris Scaligeri Epistolas & Orationes. Leydæ 1600. in 8.

Addit Valer. Andreas *Commentarium Scaligeri in Aristotelem de Historia Animalium*; sed minùs rectè, cum hic primùm Tolosæ prodierit anno 1619. curis *Philippi Jacobi Maussac*.

FRANCISCUS DORESMIEUX,

Atrebas, ex Præposito Canonicorum Regularium Montis S. Eligii juxta Atrebatum, Abbas ab anno 1625. usque ad 1639, quo decessit die 26. Octobris.

Novam S. Vindiciani Camerac. & Atrebat. Episcopi Vitam adornavit, quam habes in Actis SS. Bollandinis ad diem XI. Martii.

Item *Chronicon Abbatum & Virorum illustrium sui Monasterii*. MS.

FRANCISCUS DUSSELDORPIUS,

Lugduno-Batavus, Patricius, Jurisconsultus, Theologus, Sacerdos, post insignes in Apostolatu patrię suæ,

nec-non Cliviæ, præstitos labores, dum natalium & fortunæ bona gloriamque fugit, atque in senio quietem contemplationis sectatur, vir celeberrimus Coloniæ ignotus moritur anno 1630. pridie Kalendas Aprilis. A morte auctoris editus est

Tractatus de Matrimonio non ineundo cum his, qui extra Ecclesiam sunt, Antver. apud Cnobbartium 1636. 8. Agit author præsertim contra matrimonia quæ in Fœderatis Belgii Provinciis coram Ministro vel Magistratu Acatholico contrahuntur.

Reliquit & *Annalium* sive *Historiarum* volumina duo; aliaque.

FRANCISCUS FABRICIUS,

Marco-Duranus, (quod agri Juliacensis opidum est) vir græcè & latinè doctissimus, *Adr. Turnebi* & *Petri Rami* apud Gallos auditor, Scholæ Dusseldorpiensi in Ducatu Montium, Principis auctoritate, Gymnasiarcha præfuit; ediditque ibidem

Disciplinam ejusdem Scholæ Dusseldorpiensis, 1566. 8.

M. Tullii Ciceronis Historiam per Coss. & annos LIV. digestam, Coloniæ, typis Cholini, 1563. 8. & aliàs.

Commentarium in Orationem pro Q. Ligario. Ibid. 8.

Notas in Verrinam I. & II. Ibid. 1572. in 8.

In Orationes pro M. Fonteio, pro T. Annio Milone, & *de provinciis Consularibus.* Ibid.

Annotationes in Quæstiones Tusculanas Ciceronis. Ibid. 1569. 8.

Annotationes in P. Terentii Comœdias, quibus *M. Ant. Mureti* laborem auxit, lectionesque confirmavit. Antver. typis Plantinianis, 1565. 12.

Scholia in Pauli Orosii Historiam, sive *Mundi Orchestram* (ita enim inscribendus liber ille, eo quòd varii rerum casus, imperiorum mutationes, ac bella in eo repræsententur, exploso vulgato illo *Ormesta*, ut monuit in Hercule Prodicio Steph. Vinandus Pighius) Coloniæ, 1574. 8. & Moguntiæ, 1615. recensente *Andrea Schotto* è S. J.

Et Græco vertit *Lysiæ Orationes II. pro Eratosthenis cæde*; & alteram funebrem. Itemque *Plutarchi de Liberis educandis* libellum. Antver. 1563. 8. typis Guil. Sylvii, cum *Notis.*

Obiit anno salutis partæ 1573. VII. Kalendas Martii.

Septenas VoLVens beLLI CIta LUna
CaLenDas
Fato FabrICII trIstIa sIgna Dabat.

Joannes Arcomius, Hagiensis, præceptori suo hoc lusit Epigramma:

FABRICIUS *fabricatur opes juvenilibus annis*,
Cujus erat genitor non minùs arte faber.
Sed quantò vili mens præstat corpore, tantò
Ingenii partem dexteritate præit.
Cecropiæ numquam genitor juga sacra subivit,
Cum Siculo excudit filius arma Deo.
Palladis inque arces ad summa cacumina scandit,
Unde hominum errores corrigit atque videt.
Ergo FABRICIUS *gemino fit munere cinctus:*
Et belli & pacis tempore tutus erit.
Cecropiæ auxilium te adversum Zoïle præsto est,
Te adversum Martem Mulciber arma gerit.

Epitaphium quoque amico græcè conscripsit *Gerardus Falkenburgius*, Noviomagus.

FRANCISCUS FABRICIUS,

Ruræmundanus Gelder, Medicus Aquisgranensis, græcarum litterarum peritus, descripsit

Thermas Aquisgranenses, sive *de Balneorum naturalium, quæ sunt Aquisgrani*

& Porceti, natura & facultatibus. Coloniæ, apud Genepæum, 1564. 8. & ibid. 1617. 8. apud Kinckium.

Reddidit quoque Latino versu *Tragœdiam Gregorii Nazianzeni* (seu cujus ea est) quæ *Christus Patiens* inscribitur. Coloniæ, 8. & Antverpiæ apud Steelsium, 1550. 8.

FRANCISCUS GAUTRAN,

Gravelinganus Flander, in Societate Jesu variis atque primariis muniis perfunctus, tandem senio fatiscens Tornaci obiit, die 11. Julii 1669. Edidit *Summam vitæ spiritualis.* gallice, Tornaci 1669.

Dissertationem Historicam, sitne Tornacum Urbs Nerviorum eorumve Metropolis. 12. Torn. 1658. latinè & gallicè.

Vitam S. Drogonis. Torn. 1651.

FRANCISCUS GOETHALS,

Aliàs *Panagathus* & *Eucollus*, cognomenta hæc ex Græca nomenclatura mutuatus, Brugensis (alii dicunt Gandavensem) Jurisconsultus atque Poëta, apud Brugenses per annos aliquot Caussarum patronum egit, ediditque sequentia.

Carmen de Diva Virgine. Antver. apud Plant. in 8.

Soter gloriosus, sive Christus triumphans, Comædia. Ant. 1563.

Hester, Amphitragœdia. Gandavi.

Proverbia gallico-flandrica. Antverpię typis Plantini.

De felici & infelici Republica, Tract. politicum, ad Senatum Brugensem, 1567. 8. excusum Lovanii, typis Joan. Bogardi.

De Dominii distinctione; occasione Orationis, quam de communione omnium rerum inter amicos Brugis publicè habuerat. Ibid.

Lovanii Juris Utriusque Doctor anno 1570. Nonis Junii renuntiatus, Professor Regius Paratitla docuit; vocatusque anno 1583. Duacum, totos triginta & tres annos docendi provinciam in ea Academia sustinuit, Legum Comes, & Canonum Antecessor primicerius.

Moritur anno 1616. conditus in Æde D. Amato sacra, in qua Canonicum beneficium obtinebat, factus Sacerdos vivâ etiam-num & consentiente uxore, ac Pontifice dispensante.

Filium reliquit N. Goethalsium, in Æde Cathedr. Gandavensi Canonicum, virum doctum ac pium.

FRANCISCUS GOMARUS,

Brugis Flandrorum natus anno 1563. Patre *Francisco*, Calvinianis erroribus imbuto, Matre *Joannâ Moerman.* Philosophiæ in Anglia, Theologiæ in Academia Heidelbergensi in Germania incubuit, ubi & græcas hebraicasque Litteras didicit. Fuit aliquamdiu Calvinianæ Sectæ Minister Francofurti ad Mœnum. Tum ad Academiam Lugduno-Batavam anno 1594. evocatus, Theologiam ibidem secundum Calvini ac Bezæ principia docuit, tantumque inter suos nomen sibi comparavit, ut ejus Discipuli usque hodie *Gomaristæ*, seu *Rigidiores Calvinistæ*, aut *Contra-Remonstrantes* appellentur.

Antagonistam habuit *Jacobum Arminium*, in eadem Universitate Doctorem Theologum, ejusque cum illo diffidia in Materia de Gratia, Justificatione & Prædestinatione, causam dederunt celebri Conciliabulo Dordraceno, in quo Gomari sententia triumphavit. Fuit dein *Gomarus* Theologiæ Professor primarius in Academia Groningana, ubi & diem extremum obiit die 21. Januarii 1641. ætatis annum agens 78.

Opera ejus Theologica omnia, maximam partem posthuma, edita fuerunt

Amſtelodami 1644. fol. in tribus partibus; quarum I. continet *Orationem de Fœdere Dei*, explicationemque ſelectorum locorum ex Matthæo, Luca & Joanne. II. *Analyticam explicationem in pleraſque Epiſtolas Apoſtolicas, & quinque priora Capita Apocalypſios. III. Diſputationes alioſque Tractatus Theologicos*, quorum aliqui ſunt contra *P. Franc. Coſterum* S. J. Theol.

FRANCISCUS GOUBAU,

Antverpienſis, olim per annos plures Romæ verſatus in aula Marchionis Caſtelli-Roderici, Catholici Regis Philippi IV. ad ſanctam Sedem Legati, huic Legationi ab Epiſtolis exiſtens, latentes piiſſimi Pontificis *Pii V Epiſtolas* Romæ reperit, ſuiſque Notis ac indicibus illuſtratas, dum in Belgium reverſus eſſet, anno 1640. typis Plantinianis evulgari curavit in 4.

FRANCISCUS GOUDANUS,

Auguſtiniani Ordinis Monachus, ex iis, quos Canonicos vocant Regulares, in Cœnobio Steinenſi prope Delfenſe opidum, & in Doncano S. Martini Prior, vixit circa annum 1520. Reliquit

Poëmatum librum unum, ad Reinerum Snoium, conſobrinum ſuum, ſtudiorum cauſâ tunc Lovanii agentem.

Epiſtolarum familiarium volumen, eidem Snoyo inſcriptum. Extiterunt hæc MSS. Lugduni Batt. in Bibliotheca Marci Zuerii Boxhornii.

FRANCISCUS HÆMUS,

Inſulanus Flander, Presbyter, Gymnaſiarcha Cortracenſis, Poëta diſertus, dedit

Sacrorum Hymnorum libros duos: cum *Silva variorum Carminum*. Inſulis, 1556. in 8.

Poëmata varia; *Funebrium* libros II. *Miſcellaneorum* III. Antv. typis Plantini, 1579. 16.

Item *Scholia in Virgilium*, *Horatium*, *Ovidium &c.* teſte Swertio.

Fortuitum Urbis Inſulenſis Incendium, trecentarum pœnè ædium, anno 1545. III. Nonas Septembreis.

Exorto civili per Flandriam bello, ut Geuſiorum-Calviniſtarum furores effugeret, Atrebatum ſeceſſit, exceptus ibidem ab amico ſuo *Antonio Meyero*; reverſuſque Cortracum, Religioni & Regi ſuo reſtitutum, anno 1585. XVII. Januarii, vivere deſiit.

Ubertus Clericus hoc illi Epitaphium ſcripſit.

Dum teneras juvenum mentes virtutibus HÆMUS
Palladiæ format gloria magna Domûs,
In tantum peracuta decus ſua ſpicula torquet
Ah! truculenta nimis de tribus una ſoror.
Anne ideo quia ſublatum ſit funere corpus,
Candida non vivet fama per ora Virûm?
Pars corpus minor interiit, cum laude triumphans
Cœlica pars major ſpiritus aſtra colit.

FRANCISCUS DE HAMAL,

Namuranus, illuſtri familiâ natus, Societati Jeſu anno 1628. adſcriptus, Theologiæ ac Controverſiarum Fidei Profeſſor. Obiit Montibus Hannoniæ 12. Maii 1655. Edidit

Annuas Litteras Paraquariæ ann. 1635. *& ſequentium.* Inſulis 1642.

FRANCISCUS HARÆUS,

Vernaculè VERHAER, Ultrajectinus, S. Theol. Licentiatus Duacenſis, qua in urbe annos aliquot Rhetoricam profeſſus eſt. Peragratâ deinde Germaniâ Italiaque, ipſam etiam Moſcoviam, unâ cum *Ant. Poſſevino* Societatis Jeſu, à Pontif. Max. miſſo eò Legato, penetravit.

In patriam redux, primùm Cano-

nicus Graduatus in Ecclesia Cathedrali S. Joannis Silvæducis fuit. Dein suos inter Ultrajecti vixit: hinc Namurci in Cathedr. S. Albini, demùm Lovanii in D. Jacobi Canonicus, sedem fixit, & vivendi finem fecit anno 1632. die XII. Januarii, in D. Petri depositus, juxta tumulum *Thomæ Stapletoni*, Doctoris Theologi, Præceptotis sui. *Haræi* studio atque industriâ accuratè fideliterque collecta, scriptaque, lucem viderunt sequentia.

De Vitis Sanctorum, ex *Laurentii Surii* Tomis VII. *Compendium*, phrasi Auctorum servatâ, exemplo *Bedæ*, *Usuardi Adonis*, & ex recentioribus *Joannis Molani*, quo firmior esset rerum sacrarum fides; typis Plantinianis, 1591. 8. & duplò auctius, illustratumque *Chronologiâ* perpetuâ ac *Notationibus* variis, ex scriptis *Cardinalis Baronii*, *Onuphrii*, *Molani*, & aliorum, Coloniæ apud Arn. Quentelium, 1605. fol. Quin & Lugdunenses Vitas has vulgarunt, quibusdam tamen Historiolis malæ fidei ac nullo delectu inspersis, uti monuit posteriori editione suâ auctor.

Olympiades & Fasti, concordi serie Historiæ sacræ ac profanæ, usque ad Christum passum. Coloniæ, 1602. 4. & Antverpię apud Verdussium 1614. Habuit aliquando Author præ manibus idem *Chronicon universale*, ad sua ferè tempora deductum; ut & particulare *Belgicum*.

Chronologia brevis ab orbe condito usque ad Christum passum; clarè demonstrans Jesum Nazarenum esse Messiam, Dan. 9. prænuntiatum, in 8.

Annales Ducum Brabantiæ, ac Tumultuum Belgicorum, usque ad ann. 1609. Antver. typis Plantin. 1622. fol. Tomis III. fig.

Specimen hujus operis dederat antea vernaculo idiomate, editâ *Syncera Declaratione causarum belli Belgici*, ab anno 1566. ad ann. 1608. Antver. 1612. 8.

Catena aurea in IV. Euangelia, mutuato nomine *D. Thomæ Aquinatis*. 1625. 8. typis Verdussii.

Biblia sacra, illustrata Expositionibus priscorum Patrum, litteralibus & mysticis &c. Ibid 1629. fol.

Vernaculo denique sermone edidit librum insignem, quem *Medicum Spiritualem* inscripsit, 1599. 8. apud Bellerum.

FRANCISCUS HENRICUS DE KINSCHOT,

Bruxellensis, Henrici J. C. clarissimi filius, (de quo plura inferiùs) Eques Militaris Ordinis S. Jacobi, Toparcha de Rivieren, Jette, Ganshoren &c. è Senatore Consilii Belgici apud Regem in Hispania, Supremoque Ærarii nostratis Thesaurario creatus à Philippo IV. Cancellarius supremi Senatûs Brabantiæ anno 1650. Vir summę integritatis priscique candoris: vivere desiit anno 1654. ætatis 74.

Responsa, sive Consilia Juris, à patre suo olim exarata, plurimùm ab ipso aucta, prodierunt Bruxellis in fol. typis Mommartianis 1653.

FRANCISCUS L'HERMITE,

Antverpiensis, Societatem Jesu ab anno 1615. ingressus, dein Collegiorum Ruremundensis, Gandensis ac Lovaniensis Rector, Superior Missionum Hollandicarum, Domûs Professæ Antverpiensis Præpositus &c. scripsit vernaculè, sed tacito nomine,

Tergiversationem hæreticam, & sternutatorium oblatum Samueli Doreslaer Prædicanti Delphensi, de Communione sub utraque specie, ab Ecclesia Romana laïcis prohibita. 8. Antv. 1648.

Arborem majalem, in qua tractat tria: I. Encœnia infernalia, in quibus explodit remissionem peccatorum Calvinistarum per solam fidem. II. Encænia

cælestia per Indulgentias Ecclesiæ Catholicæ. III. Theriacam propinat cuidam hæretico, qui dicta Encænia impugnarat. 8. Antv. 1648.

Vitas complures Coadjutorum temporalium Societatis virtute illustrium. 8. 2. vol. Antver. 1648.

Vitam Cæsaris Cajetani è Societ. Jesu, ex italico in latinum item flandricum vertit. 8. Antv. 1670.

Synopsin brevem vitæ & virtutum P. Antonii Julii Brignole Societ. Jesu, ex italica latinam fecit. 8. Antv. 1671.

FRANCISCUS VAN HONDEGHEM,

Haesebroucanus Flander, (quod est Diœcesis Iprensis Oppidulum) Ord. FF. Minorum Recollectorum, Provinciæ S. Joseph in Comitatu Flandriæ, Sacerdos, Prædicator & Confessarius, vulgavit

Domum Propitiationis pauperum, sive Patrocinium Mariæ Deiparæ. 4. Bruxellis per Franc. Vivien 1655.

ΥΠΟΤΥΠΩΣΙΣ, *sive Lux meridiana festivi & Immaculati Conceptûs Mariæ Augustæ, ab Ecclesiæ luminaribus majoribus & minoribus dimanata.* Bruxellis. 1660. in 8.

FRANCISCUS HORANTIUS,

Minorita, universæ Regiæ expeditioni Flandricæ Sedis Apostolicæ gratiâ Præfectus (ita ipse titulo libri sui præfigit) id est, Vicarius Generalis ad exercitus Regios, & Joanni Austriaco Belgarum Gubernatori à sacris Confessionibus. Edidit adversum *Michaelem Baium* S. T. Doctorem in Academia Lovaniensi, *Epistolam de Ecclesia Christi*, quâ Baium redarguit, quod ad propositas de Ecclesia Christi Quæstiones per Philippum Marnixium à Sta. Aldegunde, nimis segniter respondisset.

Prodiit hæc Epistola primùm Coloniæ anno 1580. apud Petrum Gazdlum in 8. Dein etiam damnatis Baii Operibus anno 1696. curâ Gabrielis Monachi Benedict. editis apud Batavos, inserta fuit pag. 314. unà cum Epistola Apologetica Baii, pag. 339.

Porrò ne quis hunc *Horantium*, licet in variis Belgii Conventibus diu moratum, Belgis annumeret; dicimus eum fuisse Hispanum, patriâ Cuellariensem, olim in Tridentino Concilio Episcopi Palentini Theologum; ac demum anno 1581. creatum Episcopum Ovetensem in Hispania. Obiit die 14. Octobris 1584. Plura de eodem ejusque Scriptis Bibliotheca Hispanica Nicolai Antonii.

FRANCISCUS JACOBI,

Trajectensis ad Mosam, scripsit

De modo visitandi & corrigendi subditos, & de Modo inquirendi contra defectus eorum. Liber excusus est in 4.

FRANCISCUS JUNIUS,

Extraneus quidem, ast longâ inter Batavos commoratione librisque ibidem editis, jure locum inter Scriptores Belgicos sibi vendicat. Natale solum illi fuit Heydelberga Palatinatûs Rhenensis caput: Pater *Franciscus Junius*, Biturix Gallus, ac multiplicis diffusæ eruditionis Vir, librisque editis clarus. Matrem habuit *Joannam*, *Simonis l'Heremite*, Toparchæ Petinasartii, Scabini Antverpiensis filiam.

Anno 1592. deliberatum erat Parenti remigrare in patriam, ad Henricum Magnum Galliæ Regem. Ast cum transiret Belgicam Fæderatam, Præpotentes Ordines Bataviæ, provinciam in Academia Leidensi sacras Litteras docendi illi attulerunt, quam magno celeberrimi illius Athenæi plausu admini-

ministravit usque ad annum 1602, quo è vivis excessit.

Interea Franciscus Junius in his terris adolescebat. Cum ætas ferret, animum cœpit ad Mathematicas disciplinas applicare, bellicisque artibus se dedere: sed cum bellum pactis induciis duodecennibus componeretur anno 1609, aliam vitæ rationem iniit, totum se mancipans sacrarum Litterarum cæterarumque optimarum Artium studiis: & ante elucubrationes proprias, Patris sui scripta collegit ac publicavit.

Dein contendit in Galliam, & anno 1620. ex illa trajecit in Britanniam, receptusque in familiam Arundelliæ & Surriæ Comitis, ipsos annos triginta illic transegit: quo tempore Libros suos *de Pictura Veterum* condidit. Literarum commercium ei intercedebat cum Hugone Grotio, Claudio Salmasio, Gerardo Joanne Vossio (cui soror Junii nupserat) Usserio Archiepiscopo Armacano, ac non paucis aliis, quos eruditionis fama inter Acatholicos reddiderat celebriores."

Cum in Anglia incidisset in multos veteres Anglo-Saxonicos libros, illam cœpit linguam excolere, quam cum ad Belgicam, quæ ei erat vernacula, Germanicam & Anglicam illustrandam, verasque pervestigandas origines plurimùm facere cognovisset, multùm studii & operæ in illa perdiscenda collocavit. Huic addidit postea cognitionem omnium veterum linguarum septemtrionalium, Gothicæ, Francicæ, Cimbricæ, quæ & Runnica dicitur, ac Frisicæ. Unde didicit ex illis solis multas etiam Francicæ, Hispanicæ, Italicæ linguæ, quâ nunc illæ gentes utuntur, vocum origines & proprias notiones erui posse.

Post annorum 30. moram, in Hollandiam tandem rediit Junius, precibus sororis & aliorum necessariorum expugnatus. Totus ibi fuit in conte-xendis Anglo-Saxonicis, Francicis, & Cimbricis Lexicis ac Glossariis, & explanandis antiquissimis harum gentium Scriptoribus. Cumque intellexisset, in occidentali Frisia pagos & oppidula esse, Worcomum, Staveram, Molqueram, qui vetere Frisicâ linguâ intaminatâ uterentur, cujus magna affinitas esset cum Anglo-Saxonica; sed quæ ab aliis Belgis non intelligeretur: totum biennium inter Frisios exegit.

Tum in Hollandia, bonâ quadam fortunâ nactus est antiquissimum Codicem Gothicum, qui argenteus dicitur, quoniam quatuor Euangelia litteris argenteis in illo fuerunt descripta. Huic describendo & dilucidando totum se dedit: eumque cum *Gothica Euangeliorum Interpretatione ac Glossario Gothico* publici juris fecit: atque ex his Notitiis demonstravit, Gothicam esse matrem cæterarum omnium Teutonicarum linguarum.

Plura de ejus elucubrationibus vide in Vita ejus, procemio *Librorum de Pictura Veterum* à *Joanne Georgio Grævio* præfixâ. Triennio antequam moreretur, Junius, in Britanniam remigravit: bienniumque posuit Oxonii, in maximâ dignatione apud omnes: ultimum vero vitæ suæ annum exegit Windsoriæ apud sororis suæ & magno parente non minorem filium, *Isaacum Vossium*, qui in Collegium Canonicorum ibidem à Carolo II. magnæ Britanniæ Rege, suis fuerat cooptatus meritis. Apud hunc Junius annos natus 89. tandem obiit; Windsoriæ in sacello Cathedrali conditus, apposito Epitaphio sequenti.

FRANCISCO JUNIO,
Francisci Junii Biturigis filio,
Nobilitate generis, integritate morum,
Et omnigenâ doctrinâ conspicuo Viro,
Nato Heidelbergæ anno salutis

M. D. LXXXIX.
Qui per omnem ætatem,
Sine querela aut injuria cujusquam,
Musis tantum & sibi vacavit :
Universitas Oxoniensis,
Cui Scripta & monumenta laboris sui
Moriens penè nonagenarius commisit,
In grati animi significationem
Lubens meritoque titulum posuit
Anno M. D. C. LXXVIII.

Scripsit Junius, *de Pictura Veterum* libros tres, primum editos Amstelodami apud Guilielmum Blauw, in fol. anno 1637. ac Carolo I. magnæ Britanniæ Regi ab Authore dicatos: dein pluribus locis emendatos & auctos, Roterodami apud Regner. Leers 1694. curante *Joanne Georgio Grævio*.

Accedit *Catalogus, antea ineditus, Architectorum, Mechanicorum, sed præcipuè Pictorum, Statuariorum, Cœlatorum, Tornatorum, aliorumque artificum, & operum quæ fecerunt, secundum seriem literariam digestus : incipiendo ab Aarone*. Ibidem.

Observationes in Willerami Abbatis Francicam Paraphrasin Cantici Canticorum, olim editam Lugduni Bat. à Paulo Merula. Amstelod. 1655. in 8.

Opera Theologica, exegetica & elenctica Francisci Junii senioris, edita curis Francisci filii, cum præfixa Authoris vita & narratione obitûs. fol. 2. vol. Genevæ 1607. in 8.

In Oxoniensi Bibliotheca habentur hæc *Francisci Junii* junioris Scripta, quæ illi moriens legavit.

Glossarium V. Linguarum Septemtrionalium. Hoc describendum curavit *Joannes Fell*, Episcopus Oxoniensis, IX. Voluminibus, quæ excudenda erant sumptibus Universitatis Oxoniensis, auspiciis Gilberti Ironside S. T. P. Coll. Wadham. Præfecti, & Academiæ Pro-Cancellarii.

Bedæ Historia Ecclesiastica, tota Notis illustrata Junii.

Chronologia Saxonica, collata cum MS. & additione trium schedarum aucta.

Lambardi Latina, emendata ac Notis illustrata.

Eadmerus, ex Editione Sheldeni, cum Notis Junii.

Spelmanni Psalterium Saxonicum, interlineale, collatum cum MS.

Douglas s'Translation, of Virgil. with marginal Notes. Anglicè.

Chaucerus, per totum Notis illustratus.

Caedmonis Paraphrasis, cum conjecturis extemporaneis & indiculo.

Somneri Lexicon Saxonicum, cum variis Lectionibus, ex MSS.

Multi præterea *Scriptorum Anglo-Saxonicorum veteres Codices*, quos ipse Junius manu sua ex veteribus Membranis excerpsit, atque descripsit.

In Willerami Paraphrasin Cantici Canticorum Notæ Junii longè ampliores.

Tatiani Monotessaron, cum Præfatione Victoris Episcopi Capuæ, atque Annotationibus amplissimis Junii; in quibus comparantur cum Francica, Gothica & Anglo-Saxonica.

Vocabularius, qui inscribitur *Teutonista*, edit. 1475. fol. cum Notis Junii.

Auctarium Notarum in Tatianum. 4.

Otfridi Euangeliorum liber, nitidissime scriptus, cum Indice Capitulorum à Junio parante novam Editionem.

Annonis Archiepiscopi Coloniensis Vita Rythmica.

Glossarium Theotisco-latinum, cum Notis, secundum alphabetum.

Dictionaria duo Francica antiqua, cum pluribus aliis veteribus Cod. Francicis ac Frisicis, Junii manu ac Notis exaratis.

Leges Frisiorum, Codex MSS. cum Notulis marginalibus. Item liber antiquus Legum Frisicarum, impressus, cum Notis Ubbonis Emmii & Junii MSS.

Jus Comitatûs Frisiæ, ex Codice Werneri Emmen, & aliæ Leges Frisicæ, ex Simonis Gabbamæ MSS.

FRANÇISCUS LUCAS
Brugensis, Theolog.s Lovan: Decanus Eccl:
Audomar: SS. Litt. Interpres fideliss:
obiit 19. Febr: 1619. ætat: 70.

FRANCISCUS DE LICHT,

Antverpienfis, Presbyter, edidit libellum cui titulus, *Veritas genuina* NIHILI *afferta*. Antverp. typis Mart. Binnart, 1642. 16.

FRANCISCUS LUCAS,

Brugenfis, quintus olim Lovanii anno 1568. in Promotione generali in Artibus, è Pædagogio Caftri: hinc S. Th. Licentiatus, à Canonicis Graduatis Brugenfibus Audomaropoli tempore tumultuum Belgicorum exulantibus inter fuos cooptatus; aft fub idem tempus à Graduatis Audomarenfibus electus, fuit in iftâ Urbe Pœnitentiarius, ac tandem ab anno 1602. Decanus.

Vir eratGræcè, Hebraïcè, Syriacè ac Chaldaïcè in primis peritus, præceptore, inftitutore, patre & familiari (ita enim ipfe alibi fcribit) per feptennium, & eo ampliùs, ufus *Joanne Guilielmo Harlemio*, Societ. Jefu Lovanii Præpofito, cum eoque, & *Ben. Aria Montano*, aliifque, Regiorum Bibliorum editioni præfectus. In Theologicis, ceterifque ad hanc fcientiam fpectantibus, eximius, variifque ad S. Scripturæ lucem editis libris celeberrimus. Exemplo fint hæc ejus Scripta:

Notationes in Biblia Sacra. Antver. apud Plantin. 1581. 4. & aliàs.

Romanæ Correctionis in latinis Bibliis juffu Sixti V. Pont. recognitis, loca infignia. Ibid. 1603. 12. & aliàs fæpiùs.

Operi huic aliud fucceffit infignius, utiliufque: nempe SS. Bibliorum vulgatæ Editionis *Concordantiæ*, ad recognitionem juffu Sixti V. Pont. Bibliis adhibitam recenfitæ atque emendatæ; curante primum Francifco Luca, ac dein locupletante Huberto Phalefio Monacho Affligemenfi. Prodiit prius anno 1617. dein Antverpiæ typis Plantin. fol. anno 1642. Coloniæ apud Balt. ab Egmont 1684. & alibi fæpiùs.

Itinerarium JESU *Chrifti*, ex IV. Euangeliis.

Commentarii in Euangelia, Tom. IV.

Notarum ad varias Lectiones in Euangeliis libri II. Priori græcæ, altero latinæ varietates explicantur.

De ufu Chaldaicæ Bibliorum Paraphrafeos, five *Apologia pro Chaldaico Paraphrafte*, juffu Theologorum Lovanienfium fcripta. Antver. fimul Plant. typis edita, in fol.

Oratio Funebris in obitum Joannis Sixti, *II* Audomarenfium Epifcopi. Antver. typis Plantini in 4.

Oratio in Funere Jacobi Pamelii, defignati Audomarenfium Epifcopi.

Oratio in obitu Jacobi Blafæi, IV. Audomarenfis Epifcopi.

Conciones variæ, de variis Chriftianæ fidei myfteriis, ibid. editæ, 8.

Denique *Confeffariorum Inftructio*, ibid. 8.

Anno 1712. Commentarius ejus in SS. quatuor J. C. Euangelia, & Notationes in omnes Veteris & Novi Teftamenti libros, iterum prodierunt, per quinque Tomos in folio digefti, Antverpiæ, feu potius Lugduni Batavorum, apud Chriftianum Vermey.

Vitâ laboribufque defungitur Vir integerrimus ac feptuagenarius anno 1619. die 19. Februarii, fepultus in Cathedrali Audomarenfi, ante facellum S. Dionyfii, hoc pofito Epitaphio.

Hic jacet R. D.
FRANCISCUS LUCAS, Brugenfis,
Hujus Ecclefiæ
Theologus & Decanus,
Vitæ integritate, eruditione,
Linguarum peritiâ
Variifque ad S. Scripturæ lucem
Editis libris, celebris,
Qui fe fidelium precibus commendat.
Obiit anno M. D. C. XIX.
Die Februarii XIX.

FRANCISCUS MEINARDUS,

Frifius, Anteceffor Juris in Academia Pictavienfi, apud Gallos, edidit *Difputationem de Juribus Epifcoporum*, ad Cap. XVI. de Officio Jud. ordinarii. Pictavii, 1612. 8. typis Ant. Mefnerii.

FRANCISCUS MENNENS,

Guilielmi Filius, natus eft Antverpiæ anno 1582. die XIX. menfis Martii, poftque delibatas domi litteras humaniores, aditis Hifpaniis, Offunæ in Bætica (ubi Academiam ab anno 1449. erexêre Offunæ Duces, Tellezii de Giron) Jurifprudentiæ operam dedit. Reverfus in Belgium, dubius aliquantifper quem vitæ ftatum capefferet, elato utroque parente delegit Ecclefiafticum, obtinuitque Beneficium Canonicum Liræ ad S. Gummarum. Edidit

Delicias Equeftrium feu *Militarium Ordinum*, id eft, Origines, Statuta, Symbola & infignia eorumdem. Coloniæ, 1613. 8. apud Joannem Kinckium, & Francof. 1614. 8. in Chronico Chronicorum politico.

Communicavit aliquando id genus alia de Nobilium, puta Ducum, Comitum, aliarumve majorum gentium ftemmatibus atque infignibus; verùm quid iis à morte auctoris factum fit, ignoratur.

FRANCISCUS MERCATOR,

Vulgò CREMERS, Silvæducenfis, ad S. Michaëlem Lovanii Paftor, fcripfit libellum, cui titulus: *Rabies ac Clades Franco-Batava, five Thenarum Excidium, Obfidionifque Lovanienfis anno 1635. à duplici Exercitu Franco-Batavo perpeffæ compendiofa & vera Narratio*; typis Cornelii Coeneftenii, in 4.

Lovanii anno 1636. igne epidemico extinguitur.

FRANCISCUS MILEMAN,

Brugenfis, Sacerdotio jam initiatus acceffit ad Societatem Jefu anno 1636. ætatis 27. dein per annos 27. Miffionarius Groningæ apud Batavos, piis illic laboribus immortuus eft anno 1667. die 17. Januarii. Edidit Belgicè.

Fidelem Ductorem, fub nomine *Francifci van Brugghe*. 8. Amftelod. 1664.

Demonftrationem Chrifti verè ex Maria Virgine incarnati. 12. Antver. 1661.

Belgicam Echonem, five Cantilenas facras. 12. Antver. 1664.

FRANCISCUS MODIUS,

Oudenburgi in agro Brugenfi, anno 1546. natus, adolefcens Duaci *Andream Hoium* in Græcis ac Latinis doctorem habuit; in Jurifprudentia verò *Joannem Venduillium* ac *Boetium Eponem*, Anteceffores celeberrimos, atque anno 1573. J. U. laureâ donatus, eadem in Academia difcendo difceptandoque, & de quæftionibus Juris oblatis pro re & tempore refpondendo, ut & poftmodum Lovanii, annos aliquot confumpfit: donec vis fati Belgici aliò eum abripuit. In Germaniam itaque concedens, Coloniæ aliquantifper fubftitit, vixitque in Egmondani Comitis familia.

Hinc, ut erat animi varii ac fluctuantis, ad alios delatus, in amoemoribus illis hortulis fefe ut plurimùm recreavit, Mæcenatem atque amicum Herbipoli nactus *Erafmum Neuftetterum*, cognomento *Sturmerum*, Equitem Francum, Cobergenfem Præpofitum, apud quem triennio moratus eft. Scripfit

Lectiones Nov-antiquas, opus Criticum in Epiftolas centum diftributum. Francofurti, typis Wechelianis, 1584. in 8.

Obijt Aëriæ apud Artesios Canonicus CIↃ.IↃXC.

FRANCISCVS MODIVS BRVGENSIS.

Tu quoque carminibus, Modi, celebrabere nostris,
Inter Apollineos dignus honore viros.
Inscribamque tuæ meritò tria verba tabellæ;
Modius Aonij gloria rara gregis.

Notas in *Q. Curtium de gestis Alexandri Magni.* Coloniæ, in 8. 1581.

In *T. Livium.* Francof. apud Feyrabendum, in fol.

In *Flavii Vegetii de re militari* lib. IV.

In *Sexti Julii Frontini Stratagemata.* Coloniæ, 1580. in 8. & Lugd. Batavor. 1607. 4.

Justini quoque, ex Trogo Pompeio, *Historiarum Epitomen* emendavit & recensuit. Francof. typis Joan. Wecheli, 1587. 8. & 1591. 16.

Poëmata Modii varia, ad Erasmum Neustetterum, Wirzeburgi, 1583. 8.

Octostilcha ad singulas Cleri Romani figuras; addito libello singulari, *De Ordinis Ecclesiastici origine, progressu, vestitu.* Franc. 1585. 4.

Prodiêre ex ejusdem Bibliotheca *Maphæi Vegii Laudensis Poëmata duo.*

Pandectæ Triumphales, sive Pomparum, Festorum, ac solemnium apparatuum, Conviviorum, Spectaculorum, &c. Tomi II. Francof. typis Feyrabendi, 1586. fol. Extant etiam in Gronovii Thesauro Antiquitat. Græcarum Tomo XI.

Notæ sive Collectanea *in Corpus*, ut vocant, *Juris*, hoc est, in Pandectas ac Codicem Justinianeum. Ibid. fol.

Rerum Criminalium Praxes, & Tractatus ea de re nobiliorum Jurisconsultorum simul colligati, Tomis II. Ibid. 1587. fol.

Denique *Collectanea ejusdem de rebus* potissimùm *Flandriæ* adservari solent Audomaropoli in Bibliotheca publica.

Obiit Canonicus Aëriæ, apud Artesios, anno 1597. sepultus in templo S. Petri, Monumenti omnis expers. Vitam ex ipsius *Modii* scriptis concinnavit Melchior Adamus, Silesius, libro de Vitis Scriptorum Germanorum.

Francisco Modio J. C. & Philologo,
Justus Ryckius Gandens. Canon. pos.
Marmoreo Licinum tumulo vidisse jacentem,
Pompæum nullo, sæcula prisca gemunt.
Nostra gemant, Bavios titulo splendente notatos;
Obscuro Modium *delituisse loco.*

FRANCISCUS MONACHUS,

Et familiæ nomine & professione, ortu Machliniensis, Ordinis Minorum, scripsit

Epistolam De Orbis situ ac descriptione: quâ de ditione *Presbyteri Joannis* vulgò dicti, deque Paradisi situ disserit. Antverp. apud Withagium, 1565.

Regiones quoque Septemtrionales in Tabula conspiciendas dedit, Antverp. apud Sylvestrum à Parisiis.

FRANCISCUS MONCÆJUS,

Vulgò Monceaux, Atrebas, Toparcha Froidevallius, Vir Nobilis & Jurisconsultus. Nuncupatorem lustricum atque avunculum habuit *Franciscum Balduinum*, qui ad generis nobilitatem præclara ingenii ornamenta adjunxit, singulari & raro in Nobilibus hodie exemplo. Ipse *Balduini* vestigiis insistens, magnâ ingenii sollertiâ eleganti âque expolitus, cùm in poëtica, tum in arcanis S. Scripturæ indagandis, plurimùm versatus fuit. Vectigalium per Atrebatesium Duum-vir Præfectus, ab Alexandro Farnesio Parmæ Duce ad Henricum IV. Regem Galliarum delegatur: ubi dum Regem operitur, ad amatas puero Musas rediit, ediditque

Bucolica sacra, sive *Canticum Canticorum Salomonis Regis*: item

In Psalmum XLIV. Paraphrasin Poëticam.

Lucubrationum in Caput I. Cantici Canticorum libros II. & ex Lucubrationibus in *Caput VII. ejusdem Cantici, De portis civitatis Judææ, & de fori, Judiciorumque in iis exercendorum antiquo more*, librum singularem. Paris. 1587. 4. typis Abelis l'Angelier.

Apparitionum Divinarum, quæ de Rubo, & quæ in Ægypto revertenti in diversorio Moysi facta, Historiam. Atrebati, 1594. 4.

Aaronem Purgatum, sive *de Vitulo aureo non-Vitulo*, libros II. In quibus simul *Cheruborum Moysis, Vitulorum Jeroboami, Theraphorum Michæ* forma & historia explicatur. Atrebati, apud Guil. Riverium, 1606. 8. Liber Romæ prohibitus, anno 1609. Extat etiam in Criticis Sacris Pearsoni, Tomo IX.

Responsionem pro Vitulo aureo non Vitulo, ad schedulam auctoris anonymi, objectiones aliquot continentem. Paris. 1609. 8. cum *Roberto Visorio*, De Aarone purgato destructo.

De Claudia Rufina Regia Virgine, Auli Prudentis Senatoris Romani conjuge, Syntagma; quo veteris Ecclesiæ Britannicæ incunabula Regia proponit: Claudiam enim Britannicam facit, & Britannici Regis filiam. Tornaci, apud Car. Martinum, 1614. 8.

Templum Justitiæ, carmine elegiaco. Duaci, typis Boscardi, 1590. 8.

Hesdinum, similiter versu elegiaco.

FRANCISCUS A MONTMORENCY,

Aëriensis Arthesius, olim Comes Stegrensis & Moerbecanus, Præpositus Eccl. Coll. S. Petri Casletensis, Decanus Cathedralis Ecclesiæ S. Lamberti Leodiensis &c. frater germanus natu major R. P. Florentii Montmorencii, Viri in Societate celeberrimi, Provincialis utriusque Belgicæ, Vicarii Generalis Societatis Romæ &c. Maturâ ætate Societatem Jesu ingressus, cum antè Aëriensis Collegii fundationem promovisset. Morbis dein diuturnis afflictatus, animam Deo reddidit Duaci die 5. Februarii 1640. ætatis 62, initæ Societatis 22. Scripsit felice venâ

Politicam sacrorum Canticorum Expositionem, & *Idillia Sacra*. 4. Duaci, Antverpiæ & Viennæ.

Epinicion partâ de Batavis ad Antverpiam victoriâ. 4. Antver. 1638.

Paraphrasin poeticam Psalmi XLI. in funere Principis Robecani Nepotis sui. 4. Duaci 1637.

Pietatem victricem Psalmis VII Lyricè expressam. 8. Antv. 1639.

FRANCISCUS MOSSCHUS,

Nivigellas sive Nivellensis, Brabantus, linguæ utriusque peritus, Historicus, Poëta ac Jurisc. Ecclesiæ Armenteriensis Curio, & ad S. Piatum apud Siclinium Melanthesiorum in Flandria Canonicus: eruit è tenebris, ediditque

Historiam Orientalem & Occidentalem Jacobi de Vitriaco Card. libros II. additis *Notis* brevibus per *And. Hoium*, cum Auctoris Vita. Duaci, typis Belleri, 1597. 8.

Vitas BB. Arnulphi Villariensis, Simonis Alnensis, & Mariæ Oigniacensis. Atrebati, 1600. 8.

Cœnobiarchiam Ogniacensem, sive *Antistitum Monasterii Ogniacensis*, ad Sabim fluvium siti, *Catalogum*, cum *Elogiis*. Duaci, typis Joann. Bogardi, 1598. 8. & iterum Duaci anno 1636. cum additionibus Arnoldi Raissii.

Addidit his Ferreolus Locrius, *Apologiam pro Sanctorum Reliquiis.*

Eden, sive *Paradisum* B. MARIÆ *Virginis*. Multaque alia moliebatur, & editioni parata habebat; sed mors præpropera Auctori vitam longiorem, & laboribus ejus lucem invidit.

FRANCISCUS NANSIUS,

Isembergensis ex agro Furnensi Flander, *Pauli Leopardi* (de quo infra) auditor, linguarum græcæ latinæ-

que, atque adeò antiquitatis omnis, peritissimus fuit, Senatorque perpetuus Franconatium apud Brugenses. Verùm in tumultibus istis Belgicis partem minùs sanam secutus, solumque vertere coactus, ex Senatore primùm Gymnasiarcha Leydensis, pòst Dordraci in Batavis Linguæ Græcæ Professor, reliquum vitæ in otio litterato transegit. Edidit

Notas ad Nonni Paraphrasin in Joannem. Lugd. Batavor. typis Raphel. 1589. 8. Item *Curas secundas.*

Platonis Dialogum de Virtute, qui *Menos* inscribitur, interprete & Scholiaste *Nansio*. Paris. typis Regiis fol.

Grammaticam Despauterianam, suppresso nomine: typis Plant. 4.

Reliquit *Prælectiones in Theocritum: Annotationes in Hesiodum, in Callimachum, Theognidem, Phocylidem, Pytagoræ aurea Carmina, & Plutarchum de Educatione liberorum.* Leguntur in Biblioth. Lugduno-Batava.

Obiit Dordraci, anno 1595. septuagenarius.

FRANCISCUS NICOLAI,

Ordinis Minorum, vir probatæ & vitæ & doctrinæ, scripsit

Apologiam adversus calumnias Francisci Lamberti in Regulam S. FRANCISCI. Antver. 1528. apud Hillenium.

FRANCISCUS A NOVA CURIA,

Vulgò VAN NIEUWENHOVE, Ordinis S. Francisci Theologus & Ecclesiastes, in Flandria celebris; Gandensi, Brugensi, Dunkercano, Cœnobiis Guardianus præfuit, sacras litteras docuit, & de divinis ad populum verba fecit. Reliquit

Sermones de Dominicis & Festis, per annum.

Sermones Quadragesimales.

Commentarium in Epistolam Pauli ad Ephesios.

Expositionem Regulæ Ord. D. FRANCISCI.

De Casibus reservatis Episcopo, à jure, consuetudine, &c.

Oeconomiam Christianam: de societate conjugali, herili & externa.

In Orationem Dominicam. In Symbolum Apostolorum.

De VII. Ecclesiæ Notis sacris, vel *Sacramentis Axiomata.*

Et alia: quæ omnia Tomis III. Gandavi MSS. adservantur, ab incendiis & direptionibus Monasterii reservata.

Obiit auctor Gandavi, anno 1562. die VIII. Junii.

FRANCISCUS NIEULANDT,

Aliàs A NOVA-TERRA, Gandavensis, Presbyter, Ecclesiæ D. Petri Lovanii Scholasticus, multis annis ibidem Moderator fuit Scholæ publicæ Litterarum humaniorum, græci idiomatis æquè ac latini peritus; edidit

Doctrinam Christianam, utrâque hac linguâ. Lovanii typis Bart. Gravii 1560. in 8.

Domum, quam inhabitare solebat, moriens anno 1574. III. Idus Junii, Collegio rei Litterariæ deputavit, quod à Fundatore suo *Gandavense* nuncupatum fuit, aut etiam *Vaulxianum*, quòd nobilis Vir Joannes de Vaulx Insulensis, dotem illius notabiliter adauxisset. Cujus loco successit anno 1657. (translatis Fundationibus) novum SS. Trinitatis Gymnasium.

FRANCISCUS PALUDANUS,

Antverpiensis, in Ordine FF. Minorum S. T. Lector, Bruxellis & alibi Guardianus (ut vocant) ac tandem anno 1648. Minister Provincialis; de

ſuis optimè meritus; deceſſit Antverpiæ anno 1651. die 19. Septembris, in choro ſepultus. Edidit vernaculè

Manuale Fraternitatis Chordigeræ.

Schema Vitæ & Stemmatis B. Joannæ Valeſiæ, Francorum Reginæ, Ordinis B M. de Annunciatione Fundatricis.

Vitam S. Eliſabethæ, Reginæ Portugalliæ.

Relationem ad Regem Hiſpan. ſuper converſione novi Mexici.

FRANCISCUS PIETIN,

Religioſus ſive Canonicus Regularis Phalempinienſis, Hiſtoriæ potiſſimùm patriæ animum, dum viveret, adjecit, atque ex Cœnobii monumentis concinnavit

Chronicon Phanopienſe, ſive *Phalempinienſe.*

Stemma item *Caſtellanorum Inſulenſium*, Gallicè. Utrumque ibidem manuſc. adſervatur.

FRANCISCUS PIROULLE,

Limburgenſis, S. T. Licentiatus, olim Lovanii ſecundus in Artibus anno 1607. è Pœdagogio Porcenſi, dein Philoſophiam Lovanii in Pædagogio Lilii annos plures profeſſus, Brugis in Eccleſia Cathedrali S. Donatiani nominatus eſt Canonicus. Poſt aliquot annorum reſidentiam, viâ permutationis factus eſt Leodii Canonicus ad D. Paulum anno 1637. ibidemque Præſes Seminarii Epiſcopalis, quod vulgo *ad Catenam* dicitur. Obiit anno 1651. Edidit

Echonem, & Orationem Funebrem, in obitum Sereniſſ. ISABELLÆ, *Claræ Eugeniæ*, Belgarum Principis &c.

Orationem de Annuntiatione B. M. Virginis.

Item alteram *in Laudem D. Joannis Euangeliſtæ.* Brugis, typis Nic. Breyghelii 4. 1634.

FRANCISCUS PLANTE,

Brugenſis, Poeta apud Batavos, ſcripſit in laudem *Mauritii*, Principis Naſſovii, ſupremi in Republica Hollandica Locum-tenentis, carmine heroïco, ut Heroëm decebat,

Mauritiados Libros XII. cum figuris eleganter ſculptis; fol. Lugduni Batavorum 1647. in charta regia.

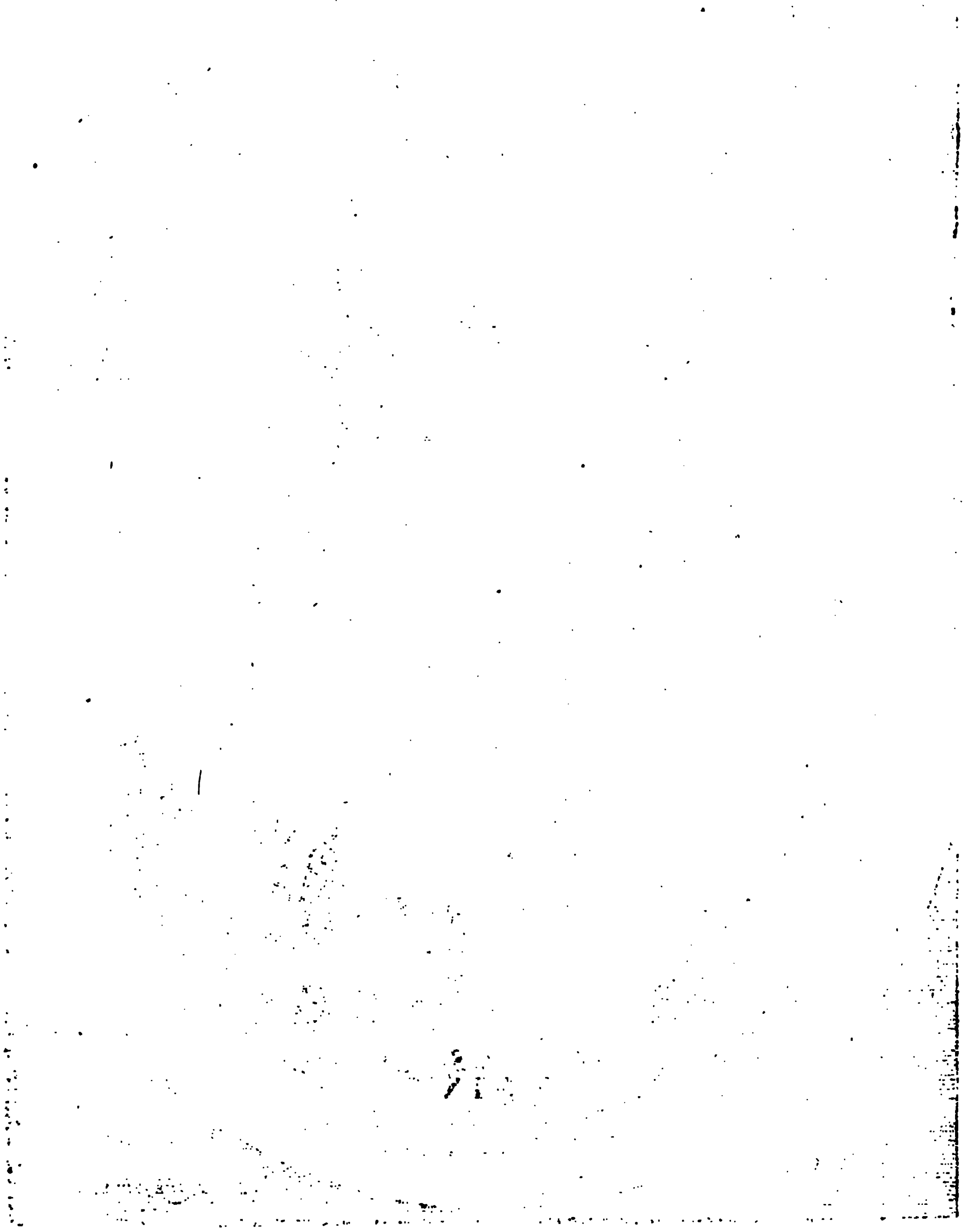
FRANCISCUS POLLET,

Duacenſis, J. C. adoleſcentiam ſuam cùm Lovanii tum aliis in Academiis ſtudiorum cauſſâ ferè peregit; in quibus non mediocre eruditionis ſuæ ſpecimen edidit, præſertim verò in ampliſſimo illo Pariſiorum Palladio, ubi publicè privatimque docendo ſe per aliquot annos exercuit, frequenti coronâ & magno auditorum applauſu, forique varia tribunalia frequentavit, ut cum theoria Juris praxin conjungeret. Tandem ad ſuos reverſus, cauſſarum patronus, urbiſque Duacenſis Decurio factus eſt.

Cumque ad majora vocaretur, hunc quaſi de via pergentem mors invida rapit, cùm annum ætatis triceſimum vix exceſſiſſet. Antiquitatis ſtudioſiſſimus fuit, auctorque abuſuum quorumdam corrigendorum, quos in Curiam Decurionum praxinque irrepſiſſe animadverterat; ob vitæ integritatem comitatemque omnibus, quibuſcum vixit, gratus; vel unius teſtimonio, ex quo hæc ferè deſcripta ſunt, *Philippi Broidæi*, J. U. Doctoris Duaceni, qui filiâ *Polleti* ductâ uxore, gener, hæreſque bonorum ac ſacrorum, partum ejus poſtumum,

Hiſtoriam Fori Romani, libris V. conſcriptam, Paralipomenis, Scholiiſque & Corollariis auxit atque illuſtravit. Duaci, 1576. 8. typis Joan. Bogardi, & Lugduni, 1583. 8.

FRAN-

FRANCISCVS RAPHE-
LENGIVS
De Larmessin. sculp.

FRANCISCUS POTEL,

Carmelita Atrebatensis, & sui Ordinis Provincialis, scripsit idiomate vernaculo

Originem Sodalitii Scapularis B. M. Virginis de Monte Carmelo.

FRANCISCUS RAPAERT,

Brugensis, Doctor Medicus, scripsit

Magnum & perpetuum Almanach, à consuetis nugis liberum, eoque verè medicum, de Phlebotomia, de Balneis, de Purgationibus &c. sive *Flagellum*, ut vocat, *vulgarium Prognosticorum Medicorum, Empiricorum & Medicastrorum*, editum Antver. 1551. 8. Cui anno insequenti *Petrus Hassardus* reposuit *Clypeum Astrologicum*, Lovanii, apud Bergaigne.

FRANCISCUS RAPHELENGIUS,

Vernaculè RAULENGHIEN, Lanoii Ditionis Insulanæ in Gallo-Flandria oppido natus die 27. Februarii anno 1539. cum prima fundamenta litterarum Gandavi jecisset, patrem amisit. Proinde matris jussu ad mercaturam se convertere coactus, à mercatoribus, apud quos collocatus erat, Norimbergam missus, animo ipsius ad mercaturam minus aut apto aut inclinato, apud eos ipsos, ad quos missus erat, commoditatem nactus est, studia pauxillum intermissa per biennium circiter continuandi.

Domum deinde reduci, nova se obtulit occasio Lutetiam proficiscendi: ubi, florente tunc Academiâ, magnos in linguis græcâ & hebraïcâ, sub primariis Professoribus, & imprimis *Joanne Mercero*, fecit progressus. Supervenientibus illic bellorum civilium tumultibus, in Angliam se contulit, & Cantabrigiæ aliquantisper græcam Linguam professus est; donec institutâ in patriam, revisendæ matris gratiâ, profectione, Antverpiam in reditu divertit, ad coëmendos aliquot libros, quorum tunc Cantabrigiæ non magna erat copia.

Dum Antverpiæ aliquantisper hæret, correcturâ typographicâ arridente, mutato consilio operam suam *Christophoro Plantino* addixit. Qui adeo ingenuitate morum ipsius delectatus est, & potissimùm quod Typographiæ suæ, eruditionem juvenis cum insigni conjunctam diligentiâ, perutilem fore animadverteret; ut ipsi maximam natu filiarum Margaretam anno 1565. conjugem dederit.

In soceri igitur Typographiâ corrigendorum librorum præcipuam molem plures annos sustinuit, cùm *Biblia* illa magna, quæ *Regia* vocant, edere *Plantinus* aggressus est. Horum in editione incredibile est, quantos labores *Raphelengius* insumpserit: dum accuratissimè singula recognoscit; annotationibus, ubi opus, illustrat; versionem interlinearem adornat; Grammaticam Hebraïcam ex optimis quibusque Grammaticis, cum judicio & curâ collectam, addit; Epitomen Thesauri Linguæ hebraïcæ *Sanctis Pagnini* infinitis vocibus auget, & innumeris locis emendat; quod luculentè ex testimonio *Benedicti Ariæ Montani*, inter Prolegomena præmisso patet.

Multa iisdem annis ad ornamenta librorum, quos socer excudebat, præcipuè in Linguis Orientalibus, corrigendo illustrandoque contulit; quamvis rarò nomen suum adscribi pateretur.

Tandem socero Lugduni Batavorum, quo longiùs à turbis abesset, commorante, omnis molestia regendæ Typographiæ in illum ferè solum Antverpiæ incubuit. *Plantino* autem sub finem anni 1585 Antverpiam reverso, *Raphelengius* vice versâ Lugdunum Ba-

tavorum cum familiâ commigravit; & in partem Typographiæ, quam eò Plantinus transvexerat, successit.

Hîc Linguę Hebraïcæ Professor anno 1586 designatus, operam suam & Curatoribus Academicis, & auditoribus suis probavit. Otium insuper majus nactus, seriò Arabicæ Linguæ cognitioni, quò dudum animus illum ferebat, se dare cæpit: & subsidio librorum, quos *Gulielmus Postellus* & *Andreas Masius* lubenter subministrarant, Lexicon Arabicum satis copiosum confecit, adjutus etiam nonnihil usu librorum *Josephi Scaligeri*, quocum sæpe numero de iis studiis conferebat. Lexicon hoc, cum in nimiam molem excrevisse illi videretur; demptis multis quæ minus necessaria existimabat, in formam editioni aptiorem contractius descripsit: ita tamen, ut & tyronibus sufficere, & provectioribus etiam placere posse, persuasum sibi haberet.

Sed vix ultimam manum illi describendo imposuerat, cum mors, quam toto triennio, tùm tœdio amissæ uxoris, tùm paralysi afflictatus, sæpe optarat, virum doctissimum humanis exemit, die 20. Julii, anno Christi 1597. ætatis suæ duo-de-sexagesimo, superstitibus tribus filiis, Francisco, Christophoro & Justo, ac filiâ unicâ.

Staturâ fuit paulò infra mediocrem; formâ faciei non indecenti; florido colore; barbâ spadiceâ oblongiore; moribus sine fuco & fallaciis, & præcipuè ab omni fastu alienissimis. Familiares habuit Viros doctos, *Ariam Montanum*, *Josephum Scaligerum*, *Joannem Drusium*, *Franciscum Junium*, aliosque: sed intrinsecè *Abrahamum Ortelium*, *Cornelium Kilianum*, *Carolum Clusium*, *& Justum Lipsium*.

Hæ sunt ejus lucubrationes.

Grammatica Hebræa, ex optimis quibusque Grammaticis collecta.

Thesauri Linguæ Hebraïcæ, Sancte Pagnino authore, *Epitome*.

Variæ lectiones & emendationes in Chaldaïcam Bibliorum Paraphrasin. Extant hæc tria in Bibliis Poliglottis Antverpiensibus.

Dictionarium Chaldaïcum, vocum earum quæ passim in Bibliis.

Lexicon Arabicum, prodiit demum post ejus obitum, Lugduni 1613. in 4. curâ *Thomæ Erpenii.*

Conscripserat etiam usui suo *Lexicon Persicum*, vocabulorum quæ in Pentateucho.

Item *Observationes linguæ Hebraïcæ.*

Et Tabulas in *Grammaticam Hebraïcam*, quas edi noluit; ne Guilielmo Postello, qui primus Christianorum Grammaticæ Arabicæ rudimenta evulgavit, gloriam pręripere voluisse, videretur.

In ejus obitum.

Aspicis augustam tumuli se tollere molem;
Lenique terram vertice,
Exiguo raram gremio quæ possidet umbram,
Manesque nobiles. Procul
Hinc fuge, cui scelerum cura est, cui gloria rerum
Ventosa pectus erigit:
Virtuti patet ille locus, solique beatus
Sacer modestiæ vacat.
Virtutum domus est: jacet hic RAPHELENGIUS *ille*
Ingentis Europæ decus.
Huic oriens aurora suos ediscere soli
Permiserat lubens sonos:
Eoosque domi rediens transduxit honores,
Paucisque cognitus licet,
Cum patriis Batavis Arabas confudit & Indos.
Ah! hospes, ah? en qui fuit
Sol oriens nobis, Linguasque Orientis ab ortu
Transvexit, occidit tamen!

FRANCISCUS RAPHELENGIUS,

Lugduno-Batavus, Francisci filius,

typographus & ipse, scripsit
Notas & Castigationes in L. Annæi Senecæ Tragœdias; typis Plantin. 8. & Lugd. Batavor. 8. 1620.
Elogia carmine Elegiaco in Imagines quinquaginta doctorum Virorum. Antver. 1587. fol. præter Poëmata alia, sparsim edita.

FRANCISCUS REGIUS,

Ordinis Minorum Theologus & Ecclesiastes celebris, claruit in Gallia Theologiæ Lector, in Belgio Verbi divini prędicator, à Carolo V. Cęsare libenter auditus. Exstat illius
In Orationem Dominicam Commentarius, gallicè scriptus.
Obiit Nivellis, cujus loci Cœnobium, Principum, quibus erat à sacris concionibus, eleemosynis à fundamentis erexit.

FRANCISCUS RICHARDOT,

Tametsi Burgundionibus natus, Belgarum tamen numero accensendus hîc venit, tum quòd magnam ætatis partem in Belgio transegerit, & Doctoris personam in Duacena Academia, Regis Catholici Philippi II. auspiciis excitata, primus sustinuerit; tum quòd ex Palatino Ecclesiaste, longè diserto, Atrebatium Episcopus post Antonium Perenottum, Cardinalem Granvellanum, fuerit anno 1561. renuntiatus.
Docuerat antea in Ordine Eremit. S. Augustini Parisiis & Vesontione, ibique anno 1554. Suffraganeus & Episcopus Nicopolitanus consecratus fuit, atque in aulam Belgicam adscitus, beneficium Canonicum in Ecclesia D. Gudilæ, munusque Scholastici obtinuit.
Edidit *Conciones* in aula habitas gallico sermone, typis Plantinianis, in 8.
In Orationem Dominicam VI.
In Euangelium Lucæ Missus est, seu de Incarnatione, IV.
De Eucharistiæ Sacramento totidem.
De sacris Divorum Imaginibus, Sermonem I.
Conciones II. *in funere Isabellæ Reginæ*, uxoris Philippi II. & hujus filii, *Caroli* Principis Hispaniarum.
Orationem, ad Senatum Duacensem, anno 1562. de ortu Academiæ, quæ post Philippum II. Regem, suam Richardoto Præsuli imprimis debet erectionem.
Item alteram Antverpiæ, de venia rebellibus à Rege & Pontifice concessa, anno 1570.
Hæc Ecclesiastes: cetera Episcopus; gallicè quidem vulgavit
Institutionem Pastorum, Atrebatensis Diœcesis, anno 1562.
Disputationem cum Hæretico, in custodia habitam, anno 1568.
Latinè verò has ipsius Orationes Audomaropoli *Franciscus Schottus*, J. C. typis Caroli Boscardi edidit, 1608. 4.
Orationem in Tridentino Concilio habitam, anno 1563. de bono Ecclesiæ.
Item alteram in *Cameracensi Synodo*, anno 1575.
Edidit & *Statuta Synodalia Atrebatensia*, adjectis quoque Prædecessorum Statutis. 4. Duaci apud Windium 1570, ac rursum Antverpiæ apud Trognesium 1588.
Obiit apud Atrebates, VII. Kal. Augusti, ann. 1574. Epitaphium illi in Ecclesia sua Cathedrali marmoreum, elogiumque posuit *Joannes Richardotus*, J. C. è sorore nepos, adoptato sibi nomine *Richardoti*, Artesiæ primò, post intimi Præses Concilii Bruxellis, sub Alexandro Parmensi Principe & Alberto Austriaco. Pro funere eum Duaci laudavit *Thomas Stapletonus*, S. Theologiæ Professor. Paulus verò Manutius quanti ejus viri doctrinam facundiamque faceret, ostendit Epistolarum libro VI. Epist. 11.

D, O. M. S.
FRANCISCO RICHARDOTO, Burgundo,
Atrebatium Episcopo,
Viro in omni disciplinarum genere
Versatiss. & Concionatori eloquentiss.
Qui ob singularem Doctrinam,
Et præclaras animi dotes
Omnibus Ordinibus unicè carus,
Postquam hanc Ecclesiam periculosis
Temporibus ingenti dexteritate &
Assiduis Concionibus
Annos ipsos XIII. feliciter rexisset,
Magno sui relicto desiderio
Annum ætatis agens LXVII.
E vivis excessit;
JOANNES RICHARDOTUS
Philippo II. Hispaniarum Regi
A rerum statûs secretisque consiliis
Ac libellis, & Artesiæ Præses,
Avunculo opt. Nepos mœstiss. pos.
Obiit VII. Kal. Aug. M. D. LXXIV.

FRANCISCUS LE ROY,

Insulensis Flander, Societ. Jesu ingressus anno 1611. Philosophiam Theologiamque in Academia Duacena dudum professus, dein in pluribus Civitatibus Concionator magni nominis. Rexit Collegia Duacense, Montense aliaque. Postremò Romæ functus officio Theologi apud Præpositum Generalem, & Censor librorum à Societate edendorum pro Assistentia Germaniæ, per annos ultra viginti, diem illic clausit extremum. Descripsit

Templum Sapientiæ, sive Dissertationem mystagogicam, quâ nominatim inquiritur, fueritne Templum Salomonis supremæ Dei sapientiæ speciali titulo ac vero nomine dedicatum. fol. Insulis 1664.

Porticum Salomonis, Sapientiæ Templo, sublimioris Academiæ, aut Scholæ cælestis adinstar adjectum; fol. Leod. 1668.

Occupationem animæ, Jesu Christo crucifixo devotæ. Pragæ typis Academicis 1668. in 4.

Exercitationes Theologicas adversus hæreses ævi præsentis: quarum Pars I. continet Sectarum, quæ Religionis Reformationem pretendunt, Labyrinthum inextricabilem. Pars II. earumdem blasphemias adversus Dominum & adversus Christum ejus. 8. Leodii apud Petr. Danthez. 1680.

FRANCISCUS LA RUE,

Insulanus, Doctor Medicus, conscripsit

De Gemmis, quarum in Apocalypsi mentio; aliisque, quarum hoc ævo usus, libros II. Præmittitur *Paschasii Balduini* ad Auctorem epistola, quâ de duobus his *Ruei* libris fert judicium. Paris. apud Wechelum, 1547. Tiguri apud Gesneros fratres, & Lugduni, typis Franc. Fabri, 1588. cum Franc. Valesii Philosophia sacra.

FRANCISCUS A SCHONENBERG,

Ecclesiæ Colleg. B. Martini apud Alostenses Decanus, illiusque Begginagii Pastor circa annum 1650, edidit vernaculè

Vitam Joannæ à Dedemaecker Begginæ, ibidem anno M. D. C. XXXI. in opinione sanctitatis defunctæ. 12. Mechliniæ apud Jaye. 1662.

FRANCISCUS SCHOTTUS,

J. C. *Andreæ* frater, *Francisci* Filius, Antverpiæ natus est, anno 1548. v. Idus Novembris, ex illustri Douglassiorum, hodieque in Regno Scotiæ perseverante, stemmate, familiæ suæ originem repetens; uti illustria JACOBI, Regis Magnæ Britanniæ, Comitumque Douglassiorum testimonia,

ÆTATIS SVÆ LXIX. DECANATUS XXVIII. OBIIT XXVII FEBRUARII ANNO MDCXLIX
NE NIMIS
FRANCISCUS SYLVIUS,
A BRANIA COMITIS,
S.T. DOCTOR IN ACADEMIA DUACENA.

visa lectaque aliquando, fidem faciunt. Vir fuit Consularis, & Senator quasi perpetuus, singulari humanitate, & ingenio eleganti præditus; nomenque suum ad posteros transmisit, edito, ad Rob. Card. Bellarminum,

Itinerario Italiæ, Rerumque Romanarum, libris III. ex priscis novisque Scriptoribus; Antver. typis Plant. 1600. & 1625. 12. quos Vincentiæ, scriptis tabulisque auctos, dedit *Hieron. de Capugnano*, Dominicanus Bononiensis.

Auxit idem Itinerarium ipse auctor libris quatuor, qui *Germaniæ* iter continent; Coloniæ, typis Bern. Gualteri, 1620. 12. Item parte tertiâ, quę *Galliæ* & *Hispaniæ* itinera monstrat, ibidem editâ.

Epistolâ, præfixâ *Hispaniæ illustratæ*, Tomo IV. Francof. typis Wechel. anno 1608. vulgato, ad Joan. Miræum, Episc. Antverpiensem, præfatur de *Andreæ* fratris sui ἀποδημίᾳ.

Vivere autem desiit Antverpiæ anno 1622. die XVII. Martii: conditus in novo ac marmoreo Societatis Jesu Templo.

FRANCISCUS SCHOTTUS,

Antverpianus, *Jacobi* filius, *Francisci* & *Andreæ* ex fratre nepos, post obitam Italiam, visamque Romam, in patriam redux, in Abbatia S. Michaëlis Ordinem Præmonstratensem professus est. Hinc primùm in Borsbeeck, tum in Neerockerseel, Parochi munus cum laude & fructu obiit, & è vita ac munere ante diem abiit, die IV. Octobris 1617. annum agens 38. Edidit juvenis

Thesaurum Exemplorum Sententiarumque, è Græcis Latinisque Scriptoribus, Centuriis IV. distinctum. Duaci, typis Car. Boscardi, 1607. 12.

D. O. M. S.
Quisquis es qui transis, paulullum
Hîc siste, & pauca lege.
R. D. Fr. Francisci Schotti
Jac. F. Antverp. quidquid è terra
Sumptum, terra habet.
Qui post obitam Italiam visamque
Romam, in patriam redux,
Ibidem ad S. Michaëlem Canon.
Norbertinus, primum in Borsbeeck
Juxta Antverpiam,
Hinc in Neerockerseel juxta Lovanium
Parochi munus cum laude & fructu obiit:
Et è vita ac munere ante diem abiit
IV. Non. Octob. die S. Francisco sacro
Anno Domini M. D. C. XVII.
Ætatis XXXVIII.
Hoc est vivere, memorem esse mortis,
Hoc est mori, memorem esse vitæ.

FRANCISCUS SILVIUS,

Natus est anno 1581. Braniæ-Comitis, antiquo Hannonię oppido, Bruxellas inter & Montes, medio prope itinere. Patrem habuit *Guilielmum du Bois*, matrem *Margaritam de Compere*, aliàs *Cop*: cives pios æquè ac probos. Juvenis Philosophiam Lovanii didicit in Pœdagogio Porci (Valer. Andreas ait, in Castro) moxque ab expleto cursu, Lovanio evocatus Duacum, Seminarii Episcoporum Provinciæ Cameracensis factus est contubernalis; unàque in Collegio Regio institutus Philosophiæ Professor, ipsam non minore fructu quam laude per annos aliquot docuit.

A Professione Philosophica transiit ad Doctoratum S. Theologiæ, quem an. 1610. V. Idus Novembres Duaci suscepit, juvenis licet, sed nihilominus ad majora maturus. Obstabat quidem, quod nulla Lectio Theologica tunc vacaret, quam *Sylvius* potuisset implêre. Sed *Bartholomæus Petrus* Doctor celebris & scriptis clarus, Lectionem quâ fungebatur cessit *Sylvio* (in quem erat propensissimus) eam postea resumptu-

rus (ut & fecit) quando huic aliter fuiſſet proviſum.

Nec diu expectatum ; nam anno 1614. Lectionem primariam ab obitu *Guilielmi Eſtii* vacantem obtinuit ; S. Thomæ Aquinatis diſcipulus & interpres fideliſſimus ; ut ejus ſcripta, (quę in omnium manibus ſunt) abundè teſtantur.

Dein Præſes Seminarii Epiſcoporum, & Canonicus Eccleſiæ Colleg. S. Amati anno 1618. Kalendis Februarii, utriuſque muneris partes ſic implevit, ut anno 1622. die 28. Januarii, concordantibus Collegarum votis ejuſdem Eccleſiæ Decanus fuerit renunciatus, eâque ratione Vice-Cancellarius Univerſitatis Duacenæ.

Quibus in muneribus quomodo ſe geſſerit, quamque vivendi rationem habuerit, hęc pauca accipe. Singulis diebus manè horâ quartâ ſurgebat : preces, aliaque pietatis exercitia uſque ad quintam perſolvere ſolitus. Tum primus Canonicorum choro aderat in Matutinis Horis ; ubi tantiſper moratus, donec ſubditorum ſibi Canonicorum aliorumque Beneficiatorum præſentiam, diligentiam pietatemque accuratiùs obſervaſſet, ad ſacriſtiam ſecedebat, SS. Miſſę Sacrificium Deo libaturus. Exinde domum reverſus, ad lectionem publicam ſe præparabat : quâ perſolutâ domum repetebat, uſque ad medium duodecimæ ſtudio aut libris edendis vacaturus. In meridie frugali ac neceſſariâ dumtaxat refectione utebatur : animi ſpiritualem ſimul adhibens refectionem, jubens ſibi prælegi unum alterumve S. Scripturæ capitulum. Poſtmodum tantisper quieſcebat, ac deinde ſtudia reſumebat uſque ad quintam veſpertinam : dum Officium nocturnum cum ſocio legere ſolebat, ut mane ad cætera eſſet expeditior.

Eam vivendi conſuetudinem tenuit ad extremum uſque vitæ diem, que lætus aſpexit die 27. Februarii 164 dum annum ætatis ageret LXIX. Vi tutes ejus enarrarunt, quotquot nov runt Virum hunc, in opinione ſancti tatis defunctum. Oſſa illius cinere que, è medio templi S. Amati, ub prius ſepulta fuerant, majoris reve rentiæ & venerationis ergo in mediu chorum transferri voluit Capitulu S. Amati ; appoſito hoc Epitaphio.

D. O. M. Sacrum.
Hîc ſitus eſt
FRANCISCUS SILVIUS,
A Brania Comitis,
Quem Lovanium
Philoſophiæ & Artium Laureâ
Coronavit,
Duacum ejuſdem Doctorem
In Regio ſuſpexit,
Præſidem ſibi datum
Epiſcoporum Seminarium,
Doctorem S. Th. renuntiatum
Cathedra eaque primaria
Multos annos habuit,
Academia ſuum Vice-Cancellarium ;
Canonicorum S. Amati Collegium
Et Chorus Decanum,
Eumque per aſſiduum laborem
SS. Auguſtinus & Thomas,
Ille Diſcipulum tenacem,
Hic fidum Interpretem ;
Cui ſolemne Officium
Ritu duplici Decanali
Quotannis decantandum,
Etiam vivus curavit & fundavit.
Pauperes & Religioſæ Familiæ,
Quos bonorum ſuorum omnium
Ex aſſe fecit heredes,
Liberalem Patronum.
Multis elucubrationibus,
Studiorum laboribus,
Et morborum acutiſſimis doloribus
Fractum, publico certatim omnes
Et honorifico funere elatum
Luxêre.
Exceſſit è vivis

FRANCISCVS, SONNIVS,
De, L'armessin, sculp.

Anno à Nativitate Christi
M. D. C. XLIX. ætatis 69.
Mensis Februarii die 21.

Multa scripsit, omnium calculo probata: in quibus præsertim elucet animi mansuetudo atque tranquillitas; ita ut, quantumvis subinde lacessitus aut scriptis offensus, numquam tamen livorem livore depulerit, etiam cum aliorum opinionem impugnare cogeretur. Lucem viderunt eo vivente,

D. Thomæ Aquinatis Opuscula, è MSS. Codd. emendata. Duaci, apud Pet. Borremannum, 1609. 8. Tom. II.

Explicatio Doctrinæ D. Thomæ, de primo Motore. Ibid. apud Marcum Wionum, 1609. in 4.

Sententiarum liber de Statu hominis post peccatum, è SS. Patrum scriptis. Ibid. 1614. & 1616. 8. item apud Ger. Patté, 1624. 12.

Instructiones Pastorum S. Caroli Borromæi, ad Belgicarum Ecclesiarum usum accommodatæ. Ibid. 1616. & 1624. 8.

Enchiridion Petri Binsfeldii, Notationibus actum & illustratum, 1622. 1625. & 1630. 8.

Summa Conciliorum Barthol. Carranzæ Additionibus illustrata; typis Ger. Patté, 1639. 8.

Commentarii in Summam integram D. Thomæ *Aquinatis.* In primam partem anno 1631. fol. apud Ger. Patté. In I. II. ibid. 1635. in II. II. ibid. 1628. In III. Partem & Supplementum, typis M. Wioni, 1628. & 1622. item 1637. apud Ger. Patté, & aliàs sæpius, Antverpiæ, Duaci, Parisiis, Coloniæ, & alibi.

Commentarius in Genesin. Ibid. 1639. in 4.

De præcipuis Fidei Controversiis, Ibid. 1638. 4.

Resolutiones Casuum variæ. Ibid. 1638. in 4. magni apud Casuistas ponderis.

Orationes Theologicæ. Ibid. apud M. Wion, 1621. 8.

Oratio Apologetica pro D. Thoma Aquinate 1624. 12.

Oratio de Sanctissima Trinitate. 1633. 12. apud Patté.

Officia parva septem. 1628. 16. apud Laur. Kellamum.

Denique *Regulam S. Benedicti*, Gallicè; typis Wioni, 1621.

Editionem novam Operum *Silvii* curavit anno 1698, sex Tomis in folio *P. Norbertus Delbecque*, à Brania-Comitis, Ord. Præd. S. Theol. Magister; qui & Vitam prolixiorem Authoris iisdem præfixit. Priores IV. continent *Commentarios in Summam D. Thomæ.*

Tomus V. varia ejus *Opuscula*, antehac seorsim edita.

Tomus VI. *Commentarios in IV. priores Libros Pentateuchi*, usque ad Caput XXXIV *Numerorum*, cui Author immortuus est: è quibus quæ in *Leviticum* & *Numeros* scripserat, nunquam antehac fuerant edita.

FRANCISCUS DE SMIDT,

Antverpiensis, Societ. Jesu, mortuus Liræ 7 Julii 1659. vernaculè evulgavit

Historiam Canadensem. 12. Antv. 1651.

Meditationes quotidianas per decursum anni. 8. Ant. 1681. aliaque plura Ascetica, (quorum Seriem vide in Bibliotheca Scriptorum Societ. Jesu) vel edidit, vel ex latino & hispanico vertit in flandricum.

Vitam Catharinæ Daneels, Monialis Annunciatæ Lovaniensis, quæ sanctè obiit anno 1626, descripsit vernaculè. Antver. 8. 1647.

Item Vitas *Petri Canisii*, *Mariæ de Carvajal*, &c.

FRANCISCUS SONNIUS,

Cognomento De Campo, vulgò *Vanden Velde*, ex Campaniæ Brabanticæ vico, cui *Son* nomen (unde &

Sonnii illi cognomen adhæsit) oriundus, post facta Silvæducis atque Ultrajecti studiorum initia, Philosophiam Lovanii hausit, primumque inter Artium Magistros anno 1527. locum obtinuit, Collegii pauperum Standonici tunc alumnus.

Pòst in Collegio Pontificio Adriani VI. sacras litteras avidè arripuit, & ad S. Jacobum eadem in urbe constitutus est Parochus: Doctoris laurea anno 1539. unà cum *Joanne Hasselio* insignitus Professorque Ordinarius. Migravit deinde Ultrajectum, postquam ibidem in Æde Cathedrali dignitas illi Canonica obtigisset; ubi & Inquisitor hæreticæ pravitatis est deputatus. Interfuit Concilio Tridentino, & Colloquio Wormatiensi anno 1557.

Romæ apud Paullum IV. Pont. Max. de novis per Belgium creandis Episcopis negotium peregit, Philippi II. nomine: ipseque primùm ab anno 1562. apud Sylvæducenses annos IV. pòst Antverpiæ primus quoque Episcopus sedit annos VI. Scripsit

Catechismum, sive *Examen tironum militiæ Christianæ*. Ultrajecti, 1554. 8. & Sylvæducis, 1570. 12.

Demonstrationum Religionis Christianæ ex Verbo Dei libros III. Antver. 1562. fol. & 1564. 4. Quibus à morte Auctoris accessit liber quartus, *De VII. Sacramentis*, 1577, 8. Plantini typis.

Confutationem Calvinianæ Confessionis, per Inferioris Germaniæ regiones sparsæ. Coloniæ, 1567.

Statuta Synodalia Diœcesis suæ, Antverpiæ apud Plantinum, 1576. 8.

Prodiit etiam apud Batavos anno 1570. in 8. libellus, hoc titulo: *Divisio totius Belgicæ Urbium Abbatiarum &c. ad opprimendum per novos Episcopos Euangelium, Romæ anno 1558. definita, authore Franc. Sonnio Theol. Lovan.*; adjunctis Notis impiis, ac veneno Calviniano scatentibus. Sed demum *Acta* genuina *Sonnii*, *pro Erectione novorum Belgii Episcopatuum*, ex ejus Authographo fideliter eruta, prodierunt in *Collectione nova Diplomatum Belgicorum*, sive Supplemento ad Opera *Miræi*, Tomo III. à pag. 515. Bruxellis 1734. curante J. F. Foppens, Ecclesiæ Mechlin. Canonico.

Obiit anno Christi 1576. pridie Kalen. Julii, ætatis LX. in Cathedrali D. Virginis Æde conditus: cui tumulum marmoreum quiescentis habitu S. P. Q. Antverpiensis posuit.

D. O. M.
A sole nomen mutuatus
Hìc occidit
FRANCISCUS SONNIUS,
Qui ab humili ortu,
Et per sacri Studii gradus
Summosque honores,
Apud Sylvæducenses ann. IV.
Dein huic Urbi primus Antistes illuxit,
Utque plures per Belgium Antistites
Darentur, Legatus effecit.
Vim doctam mentis & styli
Hæreses senserunt,
Et Wormaciense Colloquium.
Pependit ab ore docentis
Lovan. Sylvæd. & Urbis hujus populus.
At Sortem iniquam!
Vix annos sex hìc præfuit,
Dum ætate & meritis gravis,
A Principe Pastorum evocatus
Decessit anno sal. M. D. LXXVI.
Æternum ut vivat, lector precare.

Inscriptio altera.

D. O. M.
FRANCISCO SONNIO, Brabantino,
Ex Acad. Lovan. Doctori Theol.
Primùm Sylvæduc. pòst Antverp.
I. Episcopo,
Invicto in hæreses Athletæ,
Hìc spe resurrectionis quiescenti,
Collegium Canonicorum,
Et S. P. Q. Antverp.
Parenti Opt. L. M. poni cur.
Vixit ann. LX.

Obiit

Obiit damno publico
Pridie Kal. Quinct. M. D. LXXVI.
Mortalis cum sis, mortuo bene precare.

FRANCISCUS SONSBEKIUS,

Swollanus Frisius, J. C. clarissimus, scripsit *Commentarios ad Usus Feudorum*, quos Lovanii feriis Augustalibus publicè enarrarat; excusos ibidem typis Servatii Sasseni 1554. in fol. Prodierunt iterum in Thesauro sive Oceano Juris, Tom. X. parte II. Venetiis 1584.

FRANCISCUS STATIUS ADVORTENTIUS TRIUMPHO,

Frisius, Bolsverdiæ natus, vir suo judicio quàm ingenio doctior; scripsit *De Mæcenate* libros VI. ad *Viglium Zuichemum* & *Joach. Hopperum* Frisios, Senatores Regios: quibus mira se multaque scripturum pollicetur, juxta illud: *Sint Mæcenates, non deerunt, Marones.*

Accessit *Oratio Funebris*, in Germania habita. Excudit Leydæ Gerardus Horstius, 1565. 8. Vixit Amstelodami, Presbyter bonæ quidem vitæ, sed ex nimio studio perturbati cerebri.

FRANCISCUS SWEERTIUS,

Filius Francisci & *Gertrudis Van Os*, Antverpiæ natus est anno 1567. Vir ingenio sollerti ac lepido, &, quod de Cæsare alibi scribit Cicero, sale mero conditus & facetiis. Mercurium simul sectari solebat ac Musas, tempusque omne à Mercurialibus negotiis liberum & vacuum scriptioni dare. Unde de eodem non illepidè Jacobus Colius ita cecinit, pleraque *Swertii* scripta versu complexus:

Pinxerat Ortelius Capita *effigiesque Deorum*;
Descripsit totos Sweertius *ecce Deos.*
Funus & Ortelii *doctus cùm plangeret orbis,*
Ne pereant Lacrymæ, *cura laborque que tuus.*
Quæque penes tantùm fuerant Monumenta *Brabantos*,
Te duce diversas nunc adiêre plagas
Congeris Errantes Musas, *aperisque latentes*,
A te sic lumen Lipsius *ecce capit.*
Illius & Flores *carpis, nectisque corollas,*
Ipsa quibus Pallas nil mage suave petat.
Proh! quàm Mercurium tibi habes Phœbumque faventes,
Mercibus ex æquo qui studiisque vacas!

Narrationes Historicæ in Deorum Dearumque capita, ab *Ortelio* vulgata; ex Analectis *Andreæ Schotti* S. J. Antverpiæ typis Joannis Bapt. Vrientii, in 4. 1602. & in Thesauro Gronovii Tomo VII.

In XII Cæsarum Icones; ex Analectis ejusdem *Schotti*. Ibid.

Belgii totius sive XVII. *Provinciarum Germaniæ Inferioris* brevis *Descriptio.* Adhæret Mappæ Belgicæ, à *Vrientio* editæ, 1603.

Lacrimæ in Funere Abrah. Ortelii, collectore *Sweertio*, cum *Ortelii Vita*, typis Joan. Keerbergii, 1601. 8.

Meditationes Joannis Cardinalis de Turrecremata in Vitam CHRISTI; cum *Vita Card.* & *Precibus* selectis, Coloniæ, 1607. 12. apud Bern. Gualterum.

Selectæ Orbis Christiani Deliciæ, hoc est, Epitaphia, Inscriptiones &c. ex Urbibus, Templis, Bibliothecis, & aliunde. Ibid. 1608. 8. & iterum 1625.

Monumenta Sepulcralia Brabantiæ, Antver. 1613. 8. typis Belleri.

Notæ in Hieronymi Magii De Tintinnabulis libellum postumum, typis Wechelianis, 1608. 8. & Amstelodami 1664. in 12.

Musæ Errantes Justi Lipsii, sive Poëmata ejusdem. Antver. 1609. 4.

Flores Lipsiani, sive Sententiæ & similitudines è *J. Lipsii* scriptis. Coloniæ,

1614. & 1620. 12. Quod ante *Sweertius* cœperat, *Lipsio* vivente, *Nic. Stochius*, edito è monumentis ejusdem Mellificio duplici, Similium & Aphorismorum, Lugd. Batavor. 1591. 12. & *Joach. Nissæus*, edito Mellificio Delitiarum, Francof. apud Marnium. Sed & Philosophiæ totius Flores è Lipsio editi sunt Magdeburgi, 1600. 8.

Poëmata Joannis Bochii S.P.Q. Antverp. à Secretis, & *Ascanii Filii*, quæ sedibus incertis vagabantur, à *Sweertio* similiter edita. Coloniæ, 1615. in 8. apud Kinckium.

Joco-seria atque *Epitaphia*, *vetera*, *nova*, *latina*, *gallica*, *hispanica*, &c. Ibid. 1623. typis Gualteri, 8.

Sententiæ rariores ex primæ notæ Historographis. Ibid. 1625. 16.

Denique *Athenæ Belgicæ*, sive Nomenclator Inferioris Germaniæ Scriptorum: cujus majorem partem ex sua Bibliotheca Belgica toto quinquennio antè evulgatâ, transcripsisse contendit Valerius Andreas. Antver. 1628. fol. typis Guil. à Tungris. Sed & Swertius in Præfatione sua *Athenarum Belgic.* vicissim & acriùs in Val. Andream invectus est; contenditque sibi deputari non posse ad culpam; *quod in eadem* (inquit) *arenâ uterque ludimus, quod ad metam eandem currimus, quod in simili argumento fructum & laudem quærimus.* Ita Swertius.

Uxorem duxerat Susannam Van Erp, ab eaque sex liberis susceptis, moritur Antverpiæ anno 1629, ætatis LXII. sepulchro paterno in D. Georgii illatus. Symbolum illi erat AMA LATERE.

FRANCISCUS TANT,

Minorita, Urbis Brugensis & Conventûs alumnus, Dunkerkensis & Iprensis Guardianus, Parisiis aliquot annos S. Theologiæ impendit; scripsitque, testante Swertio in Athenis Belgicis,

In Magistrum Sentent. M. S.

Ætate florente, ad vitam immortalem migravit anno 1602.

FRANCISCUS THORIUS,

Balliolanus, Flander, Medicus & Poëta, claruit Parisiis. Vulgavit *Joannis Strafelii*, Belgæ, Profess. Græci, *Commentariolum in aurea Carmina Pythagoræ*, cum ejusdem *Strafelii* Epitaphiis. Paris. 1562. 8.

Scripsit & *Carmen de Pace*, è Gallico translatum: item *Epigrammata* & *Satyras*.

FRANCISCUS TITELMANNUS,

Hasseleti (quod est territorii Leodicensis opidum) natus, Philosophiæ studia Lovanii peregit, primus in Scholis Artium è Pœdagogio Porcensi anno 1521. Paulò post, Institutum FF. Minorum S. Francisci Observantium amplexus Lovanii, Theologus extitit notæ famæ, doctrinæ ac pietatis; quam ubique scripta ejus spirant, doctis & piis omnibus probata.

Carum hunc habuit CAROLUS V. Cæsar, qui fertur eidem fuisse auctor, ut in Psalmos scriberet Davidicos. Et tamen virum talem Gilbertus Cognatus novem mordacibus Epigrammatiis, quæ leguntur Tomo I. Operum illius, atque Erasmus, Epistolâ ad Bilibaldum Pirckhaimerum anno 1530. scriptâ, eumdem, ut *juvenem gloriosissimè loquacem*, perstringere non erubuerunt. Sed ejusmodi tum erant tempora, neque Erasmus doctrinæ suæ castigatorem ferre poterat. Scripta verò *Titelmanni* ista:

De Consideratione Dialectica libri VI. sæpiùs recusi.

De Consideratione rerum Naturalium, libri XII. Lovanii, & alibi.

Paraphrastica Elucidatio in Job. Antverpiæ apud Steelsium, 1547.

In Cantica Canticorum, & *Ecclesiasten.* Ibid. 1545.

In Psalmos omnes Davidicos : additis & *Notationibus in eosdem ex Hebræo ac Chaldæo.* Paris. 1545. Antver. apud Nutium, 1573. fol.

Elucidatio in Cantica Ferialia, quæ ex consuetudine Ecclesiæ in Horis Canonicis decantantur. Ibid.

In Euangelium Matthæi. Antver. apud Steelsium, 1545.

In Euangelium Joannis. Paris. 1543. & Lugd. apud Rovillium 1556.

In omnes Epistolas Pauli, & aliorum Apostolorum. Venet. 1547.

Collationes in Epistolam Pauli ad Romanos.

Epistola Apologetica pro opere Collationum, ad *Erasmum.*

De auctoritate Apocalypseos B. Joannis, adversus eumdem. Antver. in 8.

Summa Misteriorum Fidei Christianæ, ex SS. Scripturis. Coloniæ, 1555. & Antver. typis Joan. Belleri, 1571. 16.

Expositio Cæremoniarum Officii Missæ. 1558. 8.

Meditationes sacræ pro cordis in Deo constabilitione. Antver. 1530. typis Michaëlis Hillenii.

De SS. Trinitate, Expositio Officii Ecclesiastici, quo Ecclesia in illius diei solemnitate utitur. Cui adhæret

Oratio de præmatura morte bonorum, eodem auctore. Ibid. 1530.

Scholia in Arnoldum Carnotensem, Abbatem Bonæ Vallis, *De VII. Verbis Domini in Cruce.* Antver. apud Mart. Cæsarem. 1532. 8.

Vita Joannis de Myrica, Lovaniensis, I. U. Doct. & *Oratio in Funere ejusdem* habita à *Titelmanno.* Obiit *Myrica* anno 1527.

De Fide & Moribus Æthiopum. Ibid. 8. 1534. apud Simonem Cocum, unà cum Chronico *Amandi Zierixiensis*, à *Titelmanno* edito. Atque hæc ferè omnia Lovanii scripta, dum sacras ibidem Litteras ac Philosophicas disciplinas traderet.

Romam anno 1537. profectus, novellum Capucinorum Institutum amplexus est, seque contemplationi totum & leprosorum curæ mancipavit. Obiit Romanę Provinciæ Vicarius seu Prælatus, Anticoli, in agro Romano, anno 1553. XII. Septembris, non sine sanctitatis opinione, cùm vix sextum ac quadragesimum ætatis annum attigisset.

Vita ejus ac miracula gallicè in folio patente excusa sunt Leodii, typis Joan. Glainii ; pluraque collegit *Zacharias Boverius*, Capucinus, in sui Ordinis Annalibus ad an. 1537. Eadem edidit *Barthol. Fisen*, S. J. in Floribus Ecclesiæ Leodiensis ad diem XII. Septembris, anno 1647. pag. 407.

Fratrem habuit *Titelmannus*, Petrum nomine, qui & ipse Lovanii primus in Scholis Artium anno 1531. dein S. T. L. Hæreticæ Pravitatis Inquisitor & Decanus Rothnacensis, ac tandem Canonicus Cortracensis : obiit anno 1572.

FRANCISCUS TOLENSIS,

Cognomento PISTORIUS sive ARTOPÆUS (vulgo de BACKER) natus in Tola Zelandiæ insula, Canonicus fuit Regularis Augustiniani Ordinis, & Supprior, ut vocant, in Monte S. Agnetis, apud Swollam Trans-Isalaniæ opidum : jussus inde migrare, cum reliquis, anno 1570.

Varia scripsit, quæ in sui Ordinis Cœnobio Lovanii ad S. Martinum leguntur, hoc ferè ordine :

Dialogum De studio sacrarum litterarum : interlocutoribus *Apollonio*, *Manardo* & *Phileto.*

Item alterum de eadem materia: *Quo modo sacris invigilandum Litteris*, interlo-

cutoribus *Leonardo*, *Judoco & Philephoro*; anno 1561. in fol.

Declamationem de bonarum litterarum studiis, in illud Musonii: *Si quid feceris turpe cum voluptate, voluptas perit, turpitudo manet: si verò quid feceris honestè cum labore, labor abit, honestas manet.* 1572.

Orationem protrepticam ad studium sacrarum Litterarum.

Orationem paræneticam ad idem studium.

Dialogum de Invocatione Divorum: interlocutoribus *Cæcilio & Valeriano*, 1573.

Homilias III. de D. Gertrude, Virgine.

De Fide, Pudicitia, ac Virtute fæminei sexus, 1574.

De vera Virginitate, ejusque cultu.

Præterea Orationem habuit anno 1576. Kalendis Julii, cùm *Joannes Latomus*, Thronianæ Domus Præpositus, Jubileum sacerdotale XXV. annorum celebraret.

Carmen quoque scribebat, genio non ita reclamante, ut apparet ex *Epithalamio*, *Eliæ Leonino J. C. & Dympnæ Roelantiæ* scripto: item ex illo, quo artificium & imposturas expressit, quibus infelices Belgas miserè infatuavit Guilielmus Princeps Aurantius.

Denique *Thomæ Kempensis de Imitatione Christi* libros IV. latiniores fecit: quod ante illum malâ fide præstiterat Sebastianus Castalio; toto libro quarto, qui de Sacramento tractat Eucharistiæ, sacrilegè sublato. Antver. apud Bellerum, 1575. 16. cum Auctoris Vita.

FRANCISCUS VEKENUS,

Vulgo VANDER VEKEN, Antverpiensis, Societati Jesu adscriptus anno 1613. Philosophiam Theologiamque totis 30. annis explicuit in Academia Coloniensi, in qua S. T. Doctor creatus fuit, dein etiam Provinciæ suæ Flandro-Belgicæ Provincialis. Peracceptus fuit Alexandro VII. Pont. Max. cui dum Apostolici Nuncii munere fungeretur Coloniæ, innotuerant Francisci eruditio & dotes; ideoque evectus ad summum Pontificatum Romam ipsum evocavit; & sacræ Pœnitentiariæ Theologum esse jussit. Obiit in Domo Professa Romana die 29. Aprilis 1664. ætatis anno 68. Scripserat.

De Deo uno & trino & Attributis fol. Antver. apud Balth. Moretum 1655.

De simplicitate & libertate divina 4. Colon. 1648.

In Canonem Sacrificii Missæ Expositionem brevem. 12. Coloniæ 1644.

Actus sex primarum Virtutum & Paraphrasim Cantici trium puerorum, post Missam. Coloniæ 1643.

In Orationem piissimam Anima Christi, & Psalmum Miserere Ibid. 12. 1643.

In initium S. Euangelii secundum Joannem. Ibid. 12. 1649.

FRANCISCUS VERVOORT,

Mechliniensis, Ordinis Minorum S. Francisci, Minister Provincialis in Belgio, scripsit idiomate flandrico librum de Amore Dei, quem inscripsit *Vestem Nuptialem Bezæ diaboli*, aliosque quosdam vernaculos, item in *Psalmos Davidicos* &c.

Moritur Mechliniæ anno 1555. die XXIV. Novembris.

FRANCISCUS VOSSIUS,

Dordracenus, *Joanis Gerardi* Filius, at parenti præmortuus, lusit

Carmine panegyrico Victoriam navalem, auspiciis Ordinum fœderatæ Belgicæ, ductuque *Martini Heriberti Trompii*, partam. Amstel. 1640. fol.

FRANCISCUS VRANK,

Batavus, in suprema Hollandiæ Zelandiæque Curia, quæ Hagæ-Comi-

Franciscus Zypeus
Mechliniensis, I.C. et Archidiacon.
Antverp. obiit A.o M.D.C.L. 4. Nov. Ætat. 72
NIL ADMIRARI.

tum refidet, Confiliarius, lecto fatali decumbens fcripfit, contra Francifcum Haræum, Theologum Hiftoricumque Catholicum,

Refutationem finceræ Declarationis caufarum belli Belgici, ufque ad annum 1608 à præfato Haræo editæ. 8. Bredæ 1618; neque operi fuo fupervixit Vrankius.

FRANCISCUS WENNIUS,

Parcenfis ad muros Lovanienfes Abbatiæ Canonicus Præmonftratenfis ac Prior, exhibuit

Speculum Religioforum. 4. Lovanii 1645.

FRANCISCUS WOWERIUS,

Joannis Filius, Antverpianus, puer admodum an. 1622. XVI. Kalen. Augufti, Bruxellis, in confeffu Principum procerumque, *Oratione anniverfariâ* inclytæ memoriæ ALBERTI PII, Belgarum Principis, Manibus parentavit; editâ Antver. typis Plant. 1623. 4. unà cum *Erycii Puteani* Differtatione, quâ Suadę *Wouerii* applauditur.

FRANCISCUS A ZANDICQ,

Zelandus, urbi Ziriczæenfi à fecretis & confiliis, *Orationem* habuit ad CAROLUM V. ex Africa reducem. Extat inter Archiva Curiæ dicti opidi.

FRANCISCUS ZICHEMIUS,

Brabantus, ab opido natali cognomentum hoc mutuatus, Ord. Minorum, Cœnobii Machlinienfis ac Trajectenfis Guardianus; fcripfit

Explicationem in VII Verba, qua in Cruce CHRISTUS *protulit.*

Concionem de Eleemofynæ efficacia. Antver. 1556. Belleri typis.

Enarrationem in Prophetam Jeremiam. Coloniæ 1559.

Exhortationem Laconicam ad Mortem. Trajecti ad Mofam, 1554. 8. apud Jac. Balthenium.

FRANCISCUS ZYPÆUS,

Vulgò VAN DEN ZYPE, J.C. Canonicus, Officialis atque Archidiaconus Antverpienfis, natus Mechliniæ anno 1580. fed Antverpiæ renatus: huc enim delatus infans (occupatâ à rebellibus Machliniâ, facrifque Ecclefiæ ritibus abrogatis,) fonte facro tinctus fuit. Major factus, ac litteris ftudiifque politior cultiorque, miffus eft Lovanium, & quintum inter Artium, ut vocant, Magiftros locum anno 1599. obtinuit.

Exin Juris fe ftudio dedit, & Baccalaureorum J. U. Collegio Fifci titulo præfuit: quod munus deinde poft menfes aliquot coactus eft deferere, vocatus à Reverendiff. D. *Joanne Miræo*, Antverpienfium Præfule, ut illi ab Epiftolis effet fecretioribus; atque interim etiam Canonicis Anderlechtenfibus adfcriptus fuit. Lovanium reverfus, pro gradu Licentiæ, ut vocant, in utroque Jure confequendo, anno 1604. die X. Januarii difficilem repetiit materiam, *De eo quod intereft*, tam feliciter (uti habent Acta dicti Baccalaureorum Collegii) *ut nomen fuum, quod jam antè apud omnes per exercitia varia ita inclaruerat, ut magis poffe non videretur, multò fplendidius reddiderit.*

Vir fanè ingenio eleganti, moribus humanis, ac fori utriufque jure ufuque longo inftructus, cui etiam Scripta pleraque fua accommodavit: &, quæ laus ejus non infima eft, Authoritatis Pontificiæ & Jurifdictionis Ecclefiafticę affertor ftrenuus, ac Molinæi, Fevreti, Efpeniique pfeudo-principiis omnino oppofitus. A pluribus etiam Epifcopis Belgii ad Infulas expetitus ac no-

minatus. Extant illius hæ lucubrationes.

Juris Pontificii Novi Analytica Enarratio. Coloniæ, typis Hierati, 1620. 1624. 8. & tertiis curis auctior, 1641. in 4.

Judex, Magistratus, Senator, libris III. Antver. typis Verdussii, 1633. fol.

Notitia Juris Belgici. Ibid. 1635. 4.

Consultationes Canonicæ, pleræque ex Jure novissimo Conc. Trid. recentiorumque Pontificum Constitutionibus depromptæ. Ibid. 1640. fol.

Responsa de Jure Canonico, præsertim novissimo.

De Jurisdictione Ecclesiastica & Civili, libri IV.

Hiatus Jacobi Cassani obstructus, libri III. quibus immensa Scriptoris illius ambitio atque inordinatus erga Regem suum affectus detegitur, nulloque jure niti demonstratur &c. Ibid. 1639. 12.

Hæc omnia ejus Opera in unum tandem Corpus collecta, duobus Vol. in folio prodierunt Antverpiæ apud Fratres Verdussios 1675. ac dein alibi, & sæpius. Aliud Authoris Encomium collige ex Epitaphio, quod extat Antverpiæ in Basilica Marianâ.

NIL ADMIRARI.
Rev. Adm. D. FRANCISCO ZYPÆO,
J. C. Protonotario Apostolico,
Hujus Ecclesiæ Canonico,
Pridem Jurisdictioni sacræ Præfecto,
Archidiacono, & Episcopatûs
Vicario generali,
Domino de Cowendalen &
Oudermeulen,
Doctrinæ elegantiâ,
Vitæ morumque integritate,
Juris dicundi solertiâ,
Editisque ingenii sui monumentis,
Bene de sua,
Bene de postera ætate merito,
Petrus Florentius, & Guilielmus Zypæi
Fratri bene merenti
Hoc Monum. P. C.
Decessit anno salutis M. D. C. L.
Prid. Nonas Novembris Ætatis suæ 71.
Piis manibus Lector bene precare.

FRANCO.

Abbas II. Monasterii Affligemiensis, Ord. S. Benedicti, in Brabantia, vir scientiæ mirabilis, castitatis integerrimæ, gravitatis honestissimæ, à Principibus terræ, ab Episcopis & viris religiosis in multa reverentia habitus; ut legitur in Supplemento Sigeberti Affligemii. Scripsit, jubente Fulgentio Abbate,

De Gratia seu Beneficentia Dei libros XII. Antver. 1565. Belleri typis, & Friburgi, 1620. 12.

Metricè, *Statum futuræ gloriæ* descripsit, teste Henrico à Gandavo cap. XXXIX.

Addit Trithemius *Sermones de B. Virgine*; *& Epistolas ad diversos.*

Legitur & *Franconis Monachi*, quem existimo esse hujus nostri *Franconis*, apud Regulares Tungrenses, *Tractatus De Cursu Vitæ spiritualis*, per Distinctiones XII. vel, ut ipse scribit, Tomos XII.

Electus est Abbas, anno 1122. datus successor *Fulgentio*, quo jubente opus *de Gratia Dei* inchoarat, teste eodem Trithemio. Ipse verò jam factus Abbas *opusculum prædictum consummavit, in ejusdem opusculi fine laudes sui prædecessoris declamans.* (Ita dicto loco Henricus Gandavensis.) Obiit anno 1135. Idibus Septembris.

FRANCO A BURGERSDYCK,

Petri filius, Lyræ in agro Delfensi, ad secundum ab urbe lapidem, nascitur anno 1590. v. Nonas Maias. Litteras humaniores, linguamque Græcam, partim Amersfortii, partim Lugduni apud Batavos didicit, docuitque Philosophiam toto quinquennio Salmurii

apud Gallos. In patriam reverso, primùm Logicæ deinde Ethicæ Professio à Curatoribus Academiæ Lugduno-Batavæ injungitur: cui & immortuus est anno 1635. Scripsit

Ideam Philosophiæ Moralis, 1629. 12.

Ideam Philosophiæ Naturalis.

Institutionum Logicarum libros II.

Collegium Physicum Disputationibus XXXII. absolutum. Lœidæ, 1637. 12.

FRANCO CALABRE,

Lovaniensis, Monachus Cisterciensis & Abbas Villariensis in Brabantia, continuavit & ultimam manum apposuit Chronico Monasterii sui; obiitque anno 1485.

Porrò hæc *Historia Monasterii Villariensis in Brabantia* Ordinis Cist. libris III. distincta, è duobus MSS. Codicibus, uno Abbatiæ Bonifontis in Diœc. Remensi, altero Dunensis in Diœc. Brugensi, primum fuit è tenebris eruta anno 1717. atque in Thesauro novo Anecdoctorum collocata Tom. III. pag. 1267. curantibus Domnis *Edmundo Martene* & *Ursino Durand* Monachis Benedict. Congregationis S. Mauri.

Villarii lectum fuit hoc ejus Epitaphium.

Hoc sub sarcophago jacet Abbas CALABRE FRANCO,
Quem Baccâ dignum præclara Lutetia donat.
Magnum, subtilem, nitidum, doctumque, facundum,
Moribus, ingenio, vitâ quoque, dogmate, verbo.
Hic septem viginti simul fere præfuit annis,
Mille quadringentis cumque octuaginta da quinque
Secula dum liquit, Decembris sexta Kalendas.

FRANCO ESTIUS,

Gorcomius, Guilielmi Estii S. T. D. apud Duacenos celeberrimi propinquus, Poëta elegans, descripsit Carmine heroïco atque eleganti,

Laudem Rei Herbariæ, ad Rembertum Dodonæum; præfixo Historiæ Stirpium ejusdem *Dodonæi*. Antverpiæ apud Plantin. 1583. fol.

Legitur aliud ejusdem *Carmen* satis longum, præmissum *Godeschalci Stewechii* in Vegetium Commentariis.

Prognen Tragœdiam; *Tabellas Goltzianas*; *Regiam Pacis*, aliaque, adservare Amstelodami manusc. solebat Corn. Giselbertus Plempius.

FRANCO,

Scholasticus Ecclesiæ Leodicensis, scientiâ litterarum & morum probitate clarus, resedit anno 1060. sub Henrico Imperatore. Scripsit, Sigeberto ac Trithemio testibus, opus subtile,

De quadratura Circuli, ad Herman. Archiepisc. Coloniensem.

De Computu Ecclesiastico, librum I.

De Jejuniis quatuor Temporum. MSS. Leodici, ad S. Laurentium.

De Laudibus B. MARIÆ *Virginis*, olim MSS. in Monasterio VII. Fontium apud Bruxellam.

S. FREDERICUS,

Ab ADELEN, à castro agri Franekerensis sic dictus (alii Adgilli II. Frisiorum Regis ex filia nepotem faciunt) Episcopus Ultrajectinus VIII. & Martyr illustris, multùm laboravit in Frisia contra Arianam hæresin. Cumque ob incestas nuptias in Ludovicum Pium Imper. & Juditham Ducis Bavariæ filiam, ejus consanguineam, acriùs incurreret, curâ Imperatricis ante sanctum Dei altare fuit obtruncatus anno 839. multisque miraculis cla-

ruit. Exſtat Vita apud Surium, 18. Julii, item in Actis SS. per PP. Hagiographos Antverp. Sed de cauſa necis ejus alii aliter ſentiunt. Vide Bataviam ſacram pag. 101.

Scripſerat S. Fridericus

Orationem luculentam *De SS. Trinitate*, quâ Friſii olim adverſus larvas, in albarum mulierum ſpecie apparentes, uti ſolebant. Hæc ferè Vorperus libro II. cap. XXXII. Becanus, & alii.

Hoc carmen ſepulchrale ad tumbam S. Frederici exhibet Ant. Matthæus in Fatis & Fund. Eccl. pag. 65.

Hoc tegitur ſacrum FREDERICI *marmore Corpus*,
Martyris egregii, *Præſulis atque pii.*
Et pius Albricus cubat hic, *magnuſque Lugerus*,
Complureſque alii; *tu modo flecte genu.*
Dixerit haud facilè quiſquam tibi corpora Divûm,
Quot locus hic habeat; *tu modo flecte genu.*

FREDERICUS AB HEILO,

Presbyter & Donatus, profeſſus in Monaſterio Heiloënſi, qui Hollandiæ inter Alcmariam & Egmondam eſt pagus, vir devotus & litteratus, Poëta, Orator & Theologus, multa edidit opuſcula, quæ in prædicto Monaſterio, & alibi, ante tumultus hoſce Belgicos legi ſolebant, dein à Marco Zuerio Boxhornio, ſuo ſibi ære redempta, poſſidebantur Lugduni apud Batavos:

De Incluſione Religioſorum.
De Dignitate Sacerdotali libri I.
De Collectione mentis in ſe.
De Choreis.
Contra Sacerdotem lubricum.
De Peregrinantibus.
De Fundatione Domus Regularium prope Haerlem.
Carmina de S. Baſilia, in *Warmonde* quieſcente.
De Feſtivitatibus B. Mariæ
Sermones de Tempore & Sanctis: *Epiſtolæ*, & alia.

Obiit anno 1455. v. Idus Octobris in Monaſterio de Heilo.

FREDERICUS HILTROPF,

Aſſindienſis (vulgo ESSEN, quod eſt Comitatûs Marcani ac Diœceſis Colonienſis oppidulum) J.U.L. liberi & illuſtris Capituli Comitiſſarum Virginum Imperialis Eccleſiæ Aſſindienſis Syndicus & Advocatus celeberrimus; evulgavit

Protribunalium moderni Fori Libros IV. ſive Proceſſum Judiciarium ad celebriorum hujus ſæculi Tribunalium Practicam obſervationem perſpicuâ brevitate accommodatum. 4. Coloniæ apud Henningium 1629; ac rurſum 1705. & 1709.

FREDERICUS AB INTHIEMA,

Friſius, Juriſconſulti titulo Lovanii donatus, primò Vorcomii in patria cauſſas tractavit forenſes, & Conſulatum urbis geſſit. Hinc in ſuprema Friſiorum Curia Leovardiæ Advocatum egit: ortoque hîc anno 1592. hæreticorum diſſidio, ſolum vertere coactus, in Friſiam conceſſit Orientalem, Comitique Embdano à Conſiliis fuit. Scripſit, teſte Suffrido Petri,

De Regum malorum gubernatione libros II.

Conſiliorum Juris opus grande.

Querelam Batavorum. Item *Carmen De Nativitate*, *Sepultura & Reſurrectione* CHRISTI.

FREDERICUS DE MARSELAER,

Toparcha de Opdorp, Perck, Loxem &c. Eques, Antverpiæ natus eſt patre *Adriano*, Senatorii ordinis, Poëtâ vernaculo

I VOLVERET ÆTA

vernaculo; ibidemque litterariis rudimentis imbutus, Lovanium deinde ablegatus est, Philosophiâ Jurisprudentiâque imbuendus; titulumque Jurisconsulti anno 1611. x. Kalendas Apriles accepit.

Lustratâ hinc Italiâ, sedem fortunarum suarum delegit Bruxellam, ductâ in uxorem illustris stirpis *Margaretâ de Baronaige*; functus ibidem non uno Magistratu, Senator, Thesaurarius, ac septimùm Consul urbis Bruxellensis.

Scripsit, post *Octavianum Magium*, *Conradum Brunum* & *Albericum Gentilem*, de Legationibus Dissertationes, quas inscripsit

ΚΗΡΥΚΕΙΟΝ, sive *Legationum Insigne*, libris II. Antver. apud Guil. à Tongris, 1618. 8. & duplo auctiùs, ibid. typis Plantin. 1624. 4. LEGATI titulo. ac rursum in fol. Antv. 1666.

Legatio mentis ad Deum. 12. Br. 1671.

Moliebatur item *Consilia & Conatus Nobilium*.

Obiit die 7. Novembris 1670, sepultus unà cum conjuge, in choro Ecclesiæ parochialis de Perck, ubi visitur utriusque insigne Mausolæum marmoreum, cum hoc Epitaphio.

Æternitati S.
Omnipotentis misericordiâ,
Gratiâ Virginis, quæ genitrix vitæ est,
Primævæ nescia labis,
Suffragiis SS. Francisci & Claræ,
Ignatii & Theresiæ,
Piorum precibus,
Sub hoc marmore quiescens,
Post mortalis occasum,
Immortalis vitæ ortum exspectat,
FREDERICUS DE MARSSELAER
Eques Auratus,
Illustri â centum lustris lare,
Toparcha liberi Dominii de Opdorp,
Principibus & populo charus,
Qui post septimum Urbis Bruxellæ
Consulatum,
Nec non publica alia gesta munia,
Post discussam
Obeundæ apud Deum hominesque
LEGATIONIS FORMAM,.
Supremam suscepturus,
In cœlum ut proficisceretur expeditiùs,
Hîc sarcinam deposuit mortalitatis,
Juxta dignissimam casti thori conjugem,
MARGARETAM DE BERNAIGE,
Ex Baronibus de Wesemall', Lecke,
Bautershem, Dominis de Wavre,
Perck, Elewyt,
Quæ præmaturo cedens fato,
Antecesserat XX. Julii, anno
M. D. C. XLVI.
Ipse subsecutus VII. Novembris
Anno M. D. C. LXX.
O homo imago Dei, terræ vapor, umbra, putredo,
Summa boni & voti est, nosse & amare Deum.

FREDERICUS MOLLERUS,

Brabantus, è Poëtarum classe, scripsit

Carmen heroïcum *De prima Hebdomade*, seu *Mundi Hominisque ortu & hujus lapsu*. Duaci, 1587. 4. typis Joan. Bogardi.

Item elegiacum *De creatione & Angelorum lapsu*. Lovanii, 1600. 4. apud Masium.

FREDERICUS SCHENCK,

Ex illustri vetustaque Baronum de Tautenburch familia oriundus, patre *Georgio*, Aurei Velleris Equite, & Frisiæ Occidentalis ac territorii Groningani Gubernatore, è priori conjuge (quę ex *Vossiorum* apud Trans-Isalanos familia erat) unicus filius.

Vir fuit doctissimus, divini humanique juris peritissimus; staturâ quidem corporis exiguâ satis, at animo erecto atque excelso, spiritu vegeto,

ingenio acri & ad quidvis expedito, judicio etiam in infirma adhuc ætate firmo ac præmaturo; adeò ut ætatis anno XVII. Laureâ Juris Doctorali insigniri, vicesimo verò secundo Carolo V. à secretioribus consiliis esse meruerit; ac demùm Assessor Præsesque Cameræ Imperialis Spiræ, *Viglium Zuichemum*, Frisium, nactus Collegam.

Porrò memor illius *Exeat aula, qui vult esse pius*; ætatis tertium & tricesimum agens annum, relicto Spirensi auditorio anno 1536. Ecclesiasticæ vitæ, cui eum destinarat parens, sese dedit, & ex Præposito D. Petri Ultrajecti ac S. Plechelmi Oldensaliæ, primùm LXI. Episcopus, pòst primus Archiepiscopus est designatus, præfuitque annis XXI. Obiit anno 1580. XXV. Augusti, ætatis LXXVII. conditus in Ecclesia Metrop. ad ostium sacristiæ, sub tumulo honorifico etiamnum conspicuo, atque hoc Epitaphio.

D. O. M.
In memoriam Illustrissimi,
Reverendissimi,
FREDERICI SCHENCK,
Liberi Baronis in Toutenborch,
Domini in Wennessenbach, &c.
Archipræsulis Ultrajectini dignissimi,
Georgii Schenck,
Equitis aurei Velleris fortissimi,
Cæsareæque Majestatis
Caroli V. nomine apud Gelros,
Transisalanos, Frisios,
Olim Præfecti, filii,
Nobilitate nec non eruditione cõspicui,
Juris utriusque,
Sacræque Theologiæ Doctoris eximii,
Quondam Augusti Spirensis Senatûs
Præsidis amplissimi;
Dominique sui,
Cui per annos aliquot fuerat à secretis,
Clementissimi,
Jacobus Goudanus,
Gratitudinis benevolentiæque ergo
Dedic. Oct. Kal. Sept. die,
Anni millesimi quingentesimi
Octuagesimi, mortem obiit.
In Pontificatu annos novemdecim vixit.

LEMMA.
IN MEMORIA ÆTERNA ERIT JUSTUS.

Scripsit autem hæc, in Jure pleraque, & Tractatui Tractatuum inserta.

Triadem Forensem, Judicis, Actoris, & Rei. Antver. 1528. 8.

Progymnasmata Fori: sive *De iis, qui in judicio versantur, & de Actis civilium judiciorum*, libros II.

Viridarium Conclusionum Juridicarum. Simul edita Halæ Suevorum, typis Pet. Burbachii, 1537. fol. & Coloniæ, 1589. 8.

Tractatum de Testibus. Coloniæ, 1577. fol. cum aliis ejusdem argumenti Scriptoribus.

Interpretationes in libros III Feudorum. Ibid. 1555. & Heydelbergæ, 1584. in fol.

Dialogum contra temulentos. Antver. apud Hillenium.

Enchiridion veri Præsulis, sive *de Officio Episcopali.* Ibid. 1525. 8.

De vetustissimo sacrarum Imaginum usu in Ecclesia Catholica Ibid. 1567. 8. typis Joan. Latii.

Acta Concilii Provincialis Trajectensis, per Reverendiss. & Ampliss. D. Fredericum, Dei & Apostolicæ Sedis gratiâ Archiepiscopum Ultrajectensem, præsentibus quinque Episcopis Comprovincialibus, Abbatibus & Prælatis, in Civitate Trajectensi & insigni Ecclesia Metropolitana indicti & celebrati, anno 1565. Extant in Batavia sacra Heussenii Parte 2. pag. 25.

FREDERICUS VANDER MYE,

Delfensis, Batavus, Reipublicæ Bredanæ Doctor Medicus, elegantis doctrinæ, carmenque pangere so-

litus non invitâ Minervâ ; ſcripſit *De Arthritide & calculo gemino* Tractatum duplicem, id eſt, de eſſentia, cauſis, differentiis, ſignis & curatione horum affectuum. 4. Hagæ-Comitis 1624. apud Arn. Meurſium.

Diſputationem Philoſophicam de Lapidum generatione Ibid.

De Morbis & Symptomatibus popularibus Bredanis, tempore obſidionis &c. Antver. typis Plant. 1627. 4.

Hiſtoriam Medicam de vertigine, catharro, tuſſi vehementi, abortu &c. & curatione tentata honeſtæ fęminæ *Corneliæ van Dunne*. Ibid. 1624. 4.

FREDERICUS A SANDE,

Regneri filius J.C. Conſul urbis Arnhemienſis, ac deinde Geldriæ Zutphaniæque Senator, & Advocatus Fiſci, ad eas dignitates, abſolutis feliciter domi foriſque ſtudiorum laboribus, doctrinæ, prudentiæ, aliarumque virtutum merito evectus, nomine Fœderati Belgii varias Legationes apud Ducem Brunſvicenſem Urbeſque Anſeaticas obiit, ac demùm Hagam-Comitis ad Ordinum conſeſſum evocatus, ibidem è vita abiit, anno 1617 ætatis XL. Illius eſt

Commentarius in Geldriæ & Zutphaniæ Conſuetudines Feudales. Hardervici, 1625. 8. & Arnhemii, 1637. 4. typis Jac. Bieſii.

Commentationem verò ejuſdem *de Effeſtucatione*, cum Additionibus, & ſupplemento duorum Capitum, publici Juris fecit *Lambertus Goris*, Arnhemii, 1638. typis Jac. Joannis.

Porrò hæc ejus Opera Juridica, unà cum Operibus fratris ejus germani, *Joannis à Sande*, in ſupremâ Friſiorum Curiâ Senatoris, denuò prodierunt in fol. Bruxellis apud Fratres t'Serſtevens 1721. curis *Liberti Franciſci Chriſtyn*, ſupremi Brabantiæ Conſilii Senatoris ac Vice-Cancellarii.

FREDERICUS DE VRY,

Amſtelodamenſis emporii toto orbe celeberrimi & civis & Conſul, operis hujus vernaculi author fuit,

Hiſtorie, oft kort ende waerachtig verhael van den oorſpronck ende voortganck der Kerkelyke beroertens in Hollandt. 4. Amſtelod. 1621.

FULBERTUS,

Doctor clariſſimus, ſcripſit, jubente Epiſcopo Gerardo, librum

De Vita & Miraculis S. Auberti, Epiſcopi Cameracenſis. Ita Baldericus in Chronico Camerac. libro I. cap. LXXVII. Legitur apud Surium Tomo VI. 13. Decembris, item Cameraci in Abbatia S. Auberti. Atque ex fine ejuſdem Vitæ colligitur, auctorem illius vixiſſe ſub Erluino & Gerardo I. Epiſcopis, adeoque eumdem eſſe cum hoc noſtro *Fulberto*.

Erluinus autem obiit anno 1011. vel XII. & Fulbertus iſte in nova Galliæ Chriſtianæ editione memoratur Carnotenſis Epiſcopus. Si ita: obiit anno 1028. Videndus Commentarius Oudini de Scriptoribus Eccleſ. Tomo II. pag. 519. ubi plures alios Tractatus huic Fulberto adſtruit.

B. FULCO,

E Canonico B. M. Audomaropoli, Abbas Sithienſis S. Bertini & S. Vedaſti Atrebati, indeque anno 882. electus Archiepiſcopus Remenſis. Scholas publicas Remis inſtituit, *Conciliumque* habuit anno 892. in quo Carolus Simplex, Filius Ludovici Balbi, Francorum Regni legitimus Succeſſor ab eodem Præſule inungitur, & datæ ſunt

ab eo comminatoriæ *Litteræ* ad Balduinum Comitem Flandriæ, rerum Eccleſiaſticarum invaſorem.

De his fuſiùs *Flodoardus* in Hiſtoria Remenſi libro IV. cap. I. & ſequentibus; atque ex eodem, Sirmondus, Labbæus, & Harduinus in Conciliis Generalibus.

Porrò cum ſediſſet Fulco annis XIX. à Wenemaro Lillerienſi, Balduini Flandrorum Comitis fraude, anno 901. lanceis interimitur: inter eos qui pro Eccleſiaſtica immunitate martyrium paſſi ſunt, celebratus apud Molanum, Miræum, aliosque recentiores Hagiographos, ad diem XVII. Junii.

FULCUINUS,

Seu FOLQUINUS, ex Monacho Sithienſi ſive S. Bertini, intra muros urbis Audomaropolitanæ, Abbas XXII. Laubienſis Monaſterii, Ordinis S. Benedicti, ad Sabim fluvium, ſecundo milliari à Binchio Hannoniæ opido, ſub finem ſæculi X. claruit. Scripſit

De Rebus geſtis Abbatum Laubienſium. MSS. Laubiis, Gemblaci, Tornaci in Collegio Societ. Jeſu & alibi.

Hocce Chronicon dein evulgavit anno 1664. Domnus *Lucas d'Achery*, Benedictinus è Congregatione S. Mauri Tomo VI. ſui Spicilegii Pariſiis editi. Quod opus *Fulcuini* dein ab aliis productum fuit: quorum unius *Breve Chronicon* vide editum Tomo III. novi Theſauri Anecdot. per eoſdem Benedictinos pag. 1409.

De Miraculis S Urſmari. Manuſc. Leodici ad S. Jacobum. Extat etiam in Actis SS. Menſis Aprilis Tom. II.

Vitam S. Fulcuini. Epiſc. Morinenſis ſeu Teruanenſis, qui obiit anno 855. XIX. Kal. Januarii; olim MS. Cambronæ in Hannonia, & in Rubra Valle apud Bruxellam, dein inſertam Actis SS. per PP. Hagiographos Societ. Jeſu, item Actis Ordinis S. Ben. per Mabillonium Tomo IV. parte I. pag. 622.

Homiliam ſuper Evangelio de Zizaniis. MS. Lovanii ad S. Martinum.

Obiit anno 990. ad S. Urſmarum apud ſuos conditus, poſito ad tumulum hoc Epitaphio.

Celebs Fulquinus requieſcit hic tumulatus,
Nobilitate cluens, Abbatis nomine glicens,
Divinis ſatagens, humana ſophiſmata callens
Cujus peccatis veniam lector petat omnis.

GABRIEL MVDÆVS BRECHTANVS, I.C.
PRIMARIVS ANTECESSOR LOVANIENSIS.

Adſerit vt Pietas ſibi te MVDÆE; *ſed et te*
Diua Themis totum vindicat eſſe ſuum:
Decretum eſt vt ſis, quod Paulli norma ſtupeſcit,
Totus et iſtius, totus et alterius.

Auo nepos Iac. Rolandius.

G.

GABRIEL AYALA,

ORigine Hispanus, habitatione Antverpiensis, Medicinæ Doctor in Academia Lovaniensi renunciatus anno 1556. fuit simul Poëta; ediditque

Popularia Epigrammata Medica.

Carmen pro vera Medicina

De lue pestilenti: cum Notis.

Elegiarum librum unum. Omnia hæc simul impressa Antverpiæ apud Guilielmum Silvium 1562. in 4.

GABRIEL VAN BEMMEL,

Bruxellensis, J. C. titulum anno 1612. adeptus Lovanii, & S. P. Q. Bruxellis ab Actis, vir ab eruditione atque humanitate laudatus, scripsit

Triumphos SS. Ignatii de Loyola & Franc Xaverii, Societat. Jesu, in Divos relatorum. Bruxel. 1622. 8.

GABRIEL COLINS,

Angianus, Canonicus Regularis Ordinis Norbertini, apud Ninovienses, scripsit idiomate Flandrico

Vitam S. Wivinæ, Fundatricis & primæ Abbatissæ Bigardiensis, juxta Bruxellas. Antver. 1632. 8.

GABRIEL JANSENIUS,

Scholarcha Alostanus, in Flandria, puer operam dedit Brugis Guilielmo Liekerckio. Scripsit Tragi-comœdias V. sacras, ac tres fabellas; quarum hi sunt tituli:

I. *Monomachia Davidis cum Goliath.* II. *Nabalus.* III. *Judicium Regis Salomonis* IV. *Cæcus à Nativitate.* V. *S. Martinus.*

Fabellarum verò inscriptiones sunt. I. *Brusquetus*, Galliarum Regis circulator & morio. II. *Philippus fatuus sub matre stolida.* III. *Nobilis ruralis.* Adjuncta sunt *Epigrammata* varia. Omnia simul Gandavi edita, apud Gualterum Manilium, 1600. 8.

GABRIEL MUDÆUS,

Natus Brechtæ (quod municipium est agri Antverpiani non ignobile nec infrequens) eodem quo Carolus Cæsar anno, parentibus honestis, loco & re non infimis. Exemplum *Joannis Custodis*, avunculi sui majoris, secutus, litterarum se studiis à teneris dedit.

Unde & Lovanium puer admodum missus, anno 1523. in celeberrimo quatuor Pœdagogiorum concursu, primum locum studii Philosophici, in Liliensi Gymnasio, consentientibus suffragiis tulit, ætate adhuc infirmâ & immaturâ; atque *Nicolao Clenardo*, *Alardo Amstelodamo*, ceterisque id genus viris, doctrinâ & famâ magnis atque illustribus, ob commendationem indolis mox innotuit: usus etiam convictu & familiaritate interiore *Erasmi* in prædicto Liliensi Collegio, ubi ille, quoties Lovanii versabatur, excipi hospitio solebat.

Eo factum, ut, liberis sui doctorem Philosophiæ Jurisque quærente *Laurentio à Blioul*, Viro in Aula tum potente, qui *Mudæo* præferretur, repertus fuerit nemo. Cum quibus exindè non Lovanii solùm, sed & in plerisque Galliæ Academiis conjunctissimè vixit, causasque Parisiis publicè peroravit, cum admiratione & stupore audientium.

Lovanium reversus, unà cum *Hieronymo de Blioul*, *Laurentii* Filio, anno 1539. pridie Nonas Maii supremum in Jurisprudentia titulum accepit; & anno 1544. primam Juris Cathedram ob-

tinuit. Erat *Mudæo* ingenium ſubtile, judicium maturum, memoria firma etiam in infirma ætate; oratio polita & elegans, multis id ævi incognita: antiquitatis notitia non vulgaris: quæ omnia cum exquiſita Juriſprudentiæ doctrina in ſuggeſtum adferebat, ex eoque proferebat, magno cum delectu ac fructu.

Primus tum Lovanii eam interpretationis rationem tradidit, ut cum Philoſophia (Artium liberalium inſtrumento) literarum ſcientiam atque antiquitatis notitiam conjungeret, ut rem univerſam definiendo deſcriberet, partiendo diſtribueret, diſtinctione cauſarum evolveret, eventuum explicatione muniret, & quid in quoque verum aut falſum ſit commonſtraret.

Quam à Præceptore & hoſpite docendi rationem accepit & ſecutus eſt *Matthæus Weſenbecius*: qui *Mudæi* tempore ſupra duo ſtudioſorum Juris millia Lovanii numerata αὐτόπτης affirmat. Ceterùm *Mudæum* Doctorem ſuum paſſim laudant, *Andreas Gaillius*, *Franciſcus Balduinus*, *Hieronymus Francus*, aliique. Pluribus verò in laudes Præceptoris abit *Petrus Vanderanus*, Enchiridii Judiciarii libro III. cap. VII. quo loco in præcipuas Juris partes commentatum fuiſſe ac paraphraſticas elucidationes reliquiſſe *Mudæum* memorat.

De eodem Jacobi Cujacii, Juriſconſultorum coryphæi, ad diſcipulum quemdam ſuum Belgam, Biturigibus diſcedentem, hoc elogium eſt, *Ante illum talem in Belgio non habuiſtis, nec poſt illum habituri eſtis.*

A morte auctoris editi ſunt, curâ & ſtudio hæredum, præfante *Jacobo Roelantio* J. U. L. *Mudæi* genero, de media quadam via Legum interpretandarum, quam ſequi ille ſolet, *Commentarii* de Contractibus quattuor, *ad Tit.* Digeſt. *I. Pro Socio II. De contrahenda Emptione & Venditione.*

III. *De actionibus Empti & Venditi.*

IV. *De Pignoribus & Hypothecis.* Lovanii, typis Servatii Saſſeni, 1563. fol. & Francofurti anno 1586. typis Feyrabendii, ubi acceſſere

Commentarii in Tit. D. de Petitione Hæreditatis. Et

In Tit. de Actionibus, ex Inſtitut. libro V. qui & ſeparatim antea editi, Pariſiis, 1583. 8. Francof. 1585. 4.

Comment. ejuſdem *in Titulos* XXI. *priores libri* VI. *Cod. de Teſtamentis*, excuſi Spiræ, 1604. 4.

Item *in Titulos omnes Cod. De reſtitutionibus in integrum.* Francof. cum aliis ejuſdem argumenti Scriptoribus, in fol.

Deceſſit Lovanii, anno 1560. die XXI. Aprilis, ſepultus in D. Michaëlis ante Venerabile Sacramentum, ſub Epigraphe ſequenti, relicto *Hieronymi* filio, qui J. U. Doctor anno 1570. renuntiatus, annis octo ſupervixit. E filiabus, altera nupta *Joanni van Aeſt* J. C. Bruxellenſi, altera *Jacobo Roelantio* J. C. Antverpiano.

GABRIELI MUDÆO,
Parenti amantiſſ.
Liberi poſſ.
NOCUIT DIFFERRE PARATIS.

GASPAR AMMONIUS,

Haſſelenſis Eburo, S. Th. Doctor, Præſes Provincialis Auguſtinianæ familiæ in Suevia & ad Tractum Rheni; Linguam hebraïcam apprimè calluit, ac publicè profitebatur circa annum 1515; eo ſcilicet tempore, quo *Mart. Lutherus*, hæreſiarcha totam commovit Germaniam; atque ex ipſo Auguſtiniano Ordine non paucos ſeduxit. Edidit Ammonius,

Grammaticam Hebraïcam, in libros V. diſtinctam, alioſque libros grammaticales, quorum unus agit de tri-

plici accentu, & carmine hebraïco componendo. Monuit Possevinus in Apparatu Sacro, hos libros cautè legendos.

GASPAR BARZÆUS,

A Goesa, Zelandus, vulgò *Gaspar Belga*, militiæ primò stipendia meruit sub Carolo V. Imp. Verùm sæcularis pertæsus militiæ, Christo nomen dedit, sub Sanctissimi Nominis JESU tesserra; fuitque è primis B. Ignatii, Societ. Jesu Fundatoris Sociis, & individuus B. Francisci Xaverii in India socius, atque Ormutinæ Insulæ Apostolus, ubi multorum conversione ac miraculis claruit.

Scripsit binas *Epistolas*, easque prolixas, *de Rebus Ormutinis* (quæ Insula est Sinûs Persici) deque conversione ejusdem insulę ad Orthodoxam fidem. Quarum prior scripta anno 1549. IX. Idus Decembris in Ormutio, ad Socios Conimbricenses: altera ad Lusitanos, anno 1551.

Epistolam item *Indicam*, ad B. P. Ignatium, scriptam anno 1553. cùm Rector esset Collegii Goani in India. Editæ omnes, cùm Epistolis Indicis. Lovanii, 1570. 8.

Obiit Goæ, anno 1553. XV. Kal. Novembris. Plura de Vita ejus ac rebus gestis libro XIV. & XV. Historiarum Indicarum *Petrus Maffeius*, & libro singulari *Nicolaus Trigaultius*, Duacensis, Societatis ejusdem.

GASPAR DE BAVINCOURT,

Atrebas (seu Bapalmensis aliorum testimonio) Eques Jerosolymitanus, ex Monacho Aquicinctino, Ordinis S. Ben. Abbas Oudenburgensis apud Brugas, ejusdem Ordinis renunciatus anno 1569, ac paulò post ab Ordinibus Flandriæ in Hispaniam ad Regem Philippum II. deputatus. Reliquit gallico idiomate descriptum

Iter suum *Jerosolymitanum*, & *ad Montem Sinai*.

De sui cognitione, versibus Gallicis, libros II.

De Arithmetica lib. I. Aliaque, quorum tamen nihil in publicum prodiit.

Ad Superos migravit anno 1576. die XI. Februarii, ætatis anno XLVIII. regiminis octavo.

GASPAR BERUS,

Lovaniensis, Ord. S. Mariæ de Monte Carmelo Bruxellis, scripsit

Commentaria in Epist. PAULI *ad Romanos*.

Explicationem X. *Præceptorum*. Et alia, recensente *Petro Lucio* Carmelitâ, qui ea Bruxellis se vidisse testatur.

GASPAR COLLART,

Sereniss. Belgarum Principis Isabellæ Claræ Eugeniæ domesticus, stabuli per annos prope 30. præfectus, ac gregis equarum proletarii in Silva-Zoniæ director, descripsit libello gallico:

Recueil & abregé, contenant les qualitez de toutes les parties de la bouche du cheval, la curiosité du cheval leger, le devoir du Maitre d'escurie; les receptes pour les maladies des chevaux &c. 12. Bruxellis apud Schoevaerts 1627.

GASPAR GELLIUS,

Diestemius, Brabantus, Religiosus Præmonstratensis Abbatię Floreffiensis, in Comitatu Namurcensi, edidit

Poëmata sacra; in his *de Ordinis sui Origine, & B. Norberti Vita*, carmine heroïco. Lovanii, apud Zangrium, 1600. 4.

GASPAR HARTEVELDT,

Canonicus Eccl. Colleg. S. Catharinæ Graviensis, scripsit

Chronica Geldriæ. Molanus in Natal. SS. Belgii, 19. Decembris.

GASPAR JONGELINUS,

Antverpiensis, Ord. Cisterciensis, professus ad S. Salvatorem in patria, post annos duodecim migravit ad Abbatiam Veteris Montis, sive *Aldenbergh* in Ducatu Montensi prope Coloniam, ac S. Th. Doctor creatur. Electus anno 1641. Abbas Disenbergensis sive Montis S. Disibodi in Diœcesi Moguntina, ac postea cedente in favorem ejus ipso Sigismundo Archiduce Austrio-Tyrolensi Abbas Uterinæ Vallis, vulgo *Eusserthal* Diœc. Spirensis.

Verum utroque hoc Monasterio per Lutheranos occupato, proventibus suis frustratus, alia quædam Beneficia ab Augustiss. Cæsare Ferdinando III. obtinuit in Regno Hungariæ, ac signanter Canonicatum in Cathedrali Ecclesia Javarinensi, vulgo *Raab*.

Titulum insuper Historiographi Cæsarei cum annuo honorario adeptus est; vivebatque etiamnum Viennę in Austria anno 1659. Tandem itineribus lassatus, variisque afflictus morbis, ad aerem natalem remigravit, requievitque in pace Antverpiæ anno 1669. ætatis 64. professionis Monasticæ 45. Abbatialis dignitatis 30. Evulgavit

Notitiam Abbatiarum Ord. Cisterciensis per Orbem universum, libris x. quibus singulorum Monasteriorum Origines & Incrementa; Benefactorum, aliorumque illustrium Virorum Diplomata, Donationesque recensentur. Coloniæ, apud Joan. Henningium, 1640. fol.

Origines ac Progressus Ordinis Cisterciensis Abbatiarum Equestrium seu Militarium de Calatrava, Alcantara &c. Ibid. typis Brickmannicis, 1641. fol.

Purpuram Divi Bernardi, repræsentantem Elogia & insignia gentilitia Pontificum, Cardinalium, Archiepiscoporum, qui assumpti ex Ordine Cisterciensi in S Romana Ecclesia floruerunt. fol. Coloniæ apud Henr. Kraft 1644.

Originem ac progressum celeberrimi Monasterii de Castro-Aquilæ Ordinis Cist. in Wedderavia Diœc. Moguntinæ, fol. Colonię 1644.

Manipulum rerum memorabilium Claustri Hemmenrodensis Ord. Cist. in Archi-Diœcesi Trevirensi fol. publicavit Coloniæ Jongelinus, collaborante *Nicolao Heesio* Religioso Hemmenrodensi.

Purpuram S. Benedicti, repræsentantem Elogia & Insignia Gentilitia Pontificum, Cardinalium, Archiepiscoporum & Episcoporum ejusdem Ordinis. Item

Elogia & Insignia Cardinalium & Episcoporum Ordinis Carthusiensis. Hæc amborum Ordinum schemata compendiosa prostant in folio patente, sive tabulâ pensili.

Meditabatur etiam *Opus genealogicum, continens Genealogias Regum Principum aliorumque Virorum illustrium qui aliquod Cisterciense Cœnobium fundarunt.*

Item *Catalogum Principum utriusque sexûs, qui spreto sæculo, in Cisterciensi Ordine Christo militarunt:* additis singulorum Insignibus gentilitiis. An hęc duo Opera lucem aliquando viderint, aut ubi nunc lateant MSS., ignoratur.

In Ecclesia, quæ vulgo Petri Pots dicitur Antverpiæ, ad portam Sacristiæ Monumentum extat marmoreum, referens hujus magni Historiographi Epitaphium. D. O. M.

Lege Viator & luge.
Expectat hic viam universæ carnis
R. D. GASPAR JONGELINUS,
Quem Philippus IV. Rex Catholicus
Disembergensi, Ferdinandus III.
Imperiali Monasterio Uterinæ Vallis
Abbatem præfecit, cedente
Sigismundo Archiduce Tyrolensi;
Quem Carolus & Franciscus
Lotharingiæ Duces
A secretis & consiliis habuere;

Hunc

Hunc Cæſar Leopoldus
Et Ordo Ciſtercienſis
Hiſtoriographum ſuum Generalem
Venerantur.
Obiit hujus Abbatiæ filius
XVI. Junii, anno M. D. C. LXIX.

GASPAR KINSCHOTIUS,

Hagæ-Comitanus Batavus, Poëta magni nominis, edidit *Poëmatum libros IV.* 8. Hagæ-Comitum 1685. Liber I. ſacra & pia, 2. Elegias 3. Res geſtas. 4. Poëmata miſcellanea continet. Quantus Vir fuerit, diſce ex hoc Epitaphio.

Mem. Sacr.

Gasparo Kinschotio, Lud. F.
„ Qui ex nobili Kinſchotiorum ac tot
„ magnorum fœcunda nominum familia
„ oriundus, Gentis ſuæ ſplendorem ani-
„ mi atque ingenii nobilitate penſavit.
„ Poſtquam Linguarum Litterarumque
„ humaniorum ſcientiâ non perfun-
„ ctoriè imbutus, nec non Juriſpru-
„ dentiæ Romanæ titulo decoratus,
„ in comitatum VII. Virorum ad Pa-
„ cis negotia è Fœderato Belgio cum
„ ſumma poteſtate Legatorum adſci-
„ tus, haud pœnitendam publico
„ operam in celeberrimo Monaſterienſi
„ Conventu per triennium navaſſet,
„ ſeque omnium undique Legationum
„ primoribus ſingulari officiorum arte
„ ſpectatum, charumque & bonis om-
„ nibus amabilem reddidiſſet, in ipſo
„ juventutis flore ſummæ litterati Or-
„ bis ſpei, ac publicis votis immaturâ
„ morte intercepto, amico integerri-
„ mo, ſuaviſſimo, optimè de ſe me-
„ rito, & ſupremis quoque Tabulis af-
„ fectum ſuum erga ſe teſtato, Janus
„ Vlitius mœſtus P. Vixit annos 27.
„ Menſem I. Receſſit in pace die 4.
„ Kalend. Januar. anno Æræ Chri-
„ Chriſtian: 1649.

De morte ſuaviſſimi elegantiſſimique Poëtæ Kinſchotii ſcripſit Idyllium, ſub nomine Daphnidis alter Poëta Batavus Joannes Van Mye, Lugd. Bat. 1650.

GASPAR LANTHOVIUS,

Monialium in Vimiaco, juxta Atrebates, qui & locus ejus fuit natalis anno 1518. Præfectus, edidit *Variorum Epigrammatum farraginem*, Duaci, apud Bogardum, 1587. 8.

Vivebat anno 1616. annos natus 98.

GASPARUS SCHETS,

Corvinus, *Eraſmi* Filius, Antverpianus, Eques, Baro Weſemaliæ, Toparcha Grobendonckius &c. Finantiarum ſeu Ærarii Principalis in Belgio ſupremus Theſaurarius, interque Decemviros, Ordinum Belgii nomine Coloniam Pacis ergò delegatus: Vir fuit, ſive prudentiam ſpectes, multorum annorum experientiâ partam, ſive ſapientiam atque acumen ingenii, ſeu denique doctrinam eloquentiamque, in ſingulis ſingularibus animi dotibus excellens. Edidit juvenis, ad Eobanum Heſſum, Poëtam,

Elegiam, doctam hercle, atque elegantem, ut cum optimis Poëtarum componi queat, ita cenſente in Atvaticis ſuis Joanne Goropio Becano; legiturque in fine Iliados Homericæ, ab Eobano verſu Latino redditæ, & *Gaſpari* noſtro inſcriptæ. Baſil. apud Rob. Winterum, 1540. 4. & Oporinum, 1594. 8. Aliaque deinceps, amicis inſtantibus, venamque ejus laceſſentibus, ſubinde luſit *Carmina*; è quibus legitur *Epigramma*, præfixum Deſcriptioni Belgicæ *Lud. Guicciardini*, anno uno ante tumultus Belgicos, velut præſagum eorumdem tumultuum.

Ejuſdem Auctoris eſt *Oratio exhortatoria ad Pacem*, in Conventu Ordinum Belgii anno 1579. Nonis Octobris ἀνωνύμως edita: quâ belli cauſſæ, reſ-

que inter eosdem Ordines & Principem Auriacum actæ, summatim explicantur, & quid pacem tunc impedierit, eamque promovere debuerit, ostenditur.

Decessit Montibus Hannoniæ anno 1580. V. Idus Novembris.

GASPAR SCHUERMANS,

Antverpiensis, J. C. & Poëta elegans, multis annis caussarum patronum egit in patria; multaque reliquit *Consilia*, digna luce publicâ. Lusit præterea vario metri genere,

Somnium in mortem Christophori Plantini, Architypographi Regii: editum cum Epigrammatibus Funebribus Joan. Bochii ad Manes ejusdem Plantini, 1590. fol.

Moritur anno 1618. Assumptæ Virginis festo, depositusad S. Andream.

GASPAR STOLCKWYCK,

Sacellanus Ecclesiæ Cathedralis Harlemensis, ac magni Beginagii in eadem urbe Pastor, obiit anno 1605. Scripsit

Vitam D Petri Ballingi, Presbyteri Harlemensis, in Ecclesia Cathedrali à Geusio milite cæsi, anno 1578. de quo *Arnoldus Raissius* VI. Kal. Junii ad Natales Molani. Libellus excusus est Coloniæ, 1596. 8.

GASPAR VERHORST,

Sive JASPARUS (ita enim scribere auctor ipse solebat) Amstelodamus, Carthusiæ Ultrajectensis professus ac Vicarius, & Prior Domûs Campensis, obiit anno 1558.

Libellum, cui titulus, *Mons Aureus*, è vulgari germanica in latinam linguam transtulit, excusum Ultrajecti, 1556. typis Joan. Schoonderwoerdii.

GASPAR VERSTOCKT,

Antverpiensis, Abbatiæ S. Bernardi ad Scaldim Ordinis Cisterc. in Brabantia Religiosus, transtulit è latino in flandricum

Vitam S. Bernardi Abbatis, v. *libris comprehensam*, *quibus pro sexto adjecit Epistolas Alexandri III Pont. de Canonizatione ejusdem S. Patris.*

Calendarium SS. ac Beatorum Ordinis Cisterciensis, *ex Menologio Henriquez collectum*. Antverpiæ typis Leesten. 1650.

Chronotaxis Ordinis Cisterciensis, *sive Filiationes Monasteriorum hujus Ordinis*: in magnis foliis patentibus Antverpiæ prodiêre anno 1650.

Cœnobiographia, *seu Descriptio Abbatiæ Loci S. Bernardi ad Schaldim in Brabantia*, quæ extat in Brabantia Antonii Sanderi, Authorem habuit Gasp. Verstockt.

GASPAR A WACHTENDORP,

Batavus, edidit vernaculé

Antiquitates Hollandicas, *seu breve Chronicon rythmicum*, in XIV. libros distributum & usque ad annum 1560. continuatum, cum fig. 4. Amstelod. 1645. & Hagæ-Comitum 1648.

GAUGERICUS HISPANUS,

Vulgò L'ESPAGNOL, Lendiensis, Arthesius, S. Th. Doctor Duaci anno 1617. die XVIII. Julii unà cum Gaspare Nemio, dein Archepiscopo Cameracensi renunciatus, ipse etiam Pastor ad S. Crucem Atrebati, ac postmodum Congregationi PP. Oratorii Duaceni adscriptus. Vir eximiè doctus, edidit

Medicum Animæ, sive de cura spirituali infirmorum, Instructionem ad Parochos. 12. Duaci apud Viduam Wyon. 1641.

Summulam Cajetani, Scholiis & Indice illustratam.

Item vernaculè, *l'Institution de la Messe*, *avec ses ceremonies*. 12. Insulis. 1654

Preservatif contre les Sectes. 12. Ibid. 1651.

GEMMA FRISIVS, DOCCOMIENSIS,
MEDICVS ET MATHEMATICVS.

Ut simulat solem radiantis gemma pyropi,
Sic Gemmam artifici picta tabella manu.
Hæc vultum dedit, ipse animi monumenta perennis;
29. *Ne quid in exstincto non superesse putes.*

GAUGERICUS RIVIUS,

Servienſis, Hanno, J. C. titulum anno 1603. Lovanii adeptus, & in ſuprema Curia Belgica Machliniæ cauſarum Patronus, adoleſcens ab indole, induſtria, doctrina atque virtute Juſto Lipſio carus & gratus fuit, conſuetudine ejuſdem annos aliquot uſus Lovanii. Scripſit eleganter & eruditè, ad priſcum ritum,

JUSTI LIPSII *Principatum Litterarium.* Antverp. typis Plant. 1607. 4.

GEMMA FRISIUS,

Sive RAINERUS GEMMA (illud enim nomen ei proprium fuit, quod Suffridum Petrum fugit;) natus Doccomii anno Dom. 1508. VI. Idus Decembres, educatus Groningæ, ubi prima ac felicia jecit litterarum fundamenta. Lovanium à parentibus ablegatus, & diligenti Medicinæ ac Matheſi navatâ operâ, Doctoralem lauream anno 1542. reportavit, & de ſuperiori mox loco profiteri cœpit: Mathematicas domi diſciplinas tradere ſolitus.

Eo nomine in magna fuit gratia apud præcipuam Nobilitatem Belgicam, ipſumque adeò Carolum V. Cæſarem, earum artium non ignarum, à quo ſæpiùs Bruxellas eſt evocatus, & viciſſim ipſe ab Aulicis Lovanii ſalutatus. Quantum porrò in Mathematicis valuerit, ſcripta omnium manibus trita loquuntur.

Arithmeticæ Practicæ Methodus. Antverp. 1540. 8. & cum Annotationibus *Jacobi Peletarii*, Pariſ. 1563. & 1572. Coloniæ, 1565. & 1592. 8. Denique Wittebergæ, 1611. 8. cum Scholiis *Joan. Pauli Reſenii.*

De Annuli Aſtronomici uſu. Antver. 1548. & 1564. 8. apud J. Steelſium.

De Principiis Aſtronomiæ & Coſmographiæ; deque uſu Globi Coſmographici. Ibid.

De uſu Radii Aſtronomici, ſeu *Regulæ Hipparchi.* Ibid.

De Aſtrolabio Catholico, & uſu ejuſdem. Ibid. 1556. 8.

De Locorum deſcribendorum ratione, deque diſtantiis eorum inveniendis.

Charta, ſive *Mappa mundi* (ut vulgus vocat) id eſt Orbis totius Deſcriptio, Carolo V. dicata. Lovanii, 1540.

Denique *Coſmographiam Petri Appiani* caſtigavit & auxit. Antv. 1530. fol.

Obiit *Gemma* Lovanii, cum tyrannide calculi per annos ſeptem aut ampliùs miſerrimè conflictatus, anno 1555. Maii XXV. natus annos XLVI. ſepultus apud Dominicanos, relicto filio *Cornelio*, doctrinæ & Cathedræ paternæ hærede.

JOANNES SECUNDUS, Hagienſis Poeta hoc docto Epigrammate laudavit:

Gemma cui ſecti patuerunt invia mundi,
Et quicquid longâ vidit vertigine Phœbus,
Cui nubes ſuberare vagas, ſedeſque repoſtas
Mente datum ſancta eſt, & avito currere Cœlo,
Fataleſque rotas tereti ſuſpendere ligno,
Immortale ferens nomen; dum Gemma feretur
In digitis, fulvoque decens radiabit in auro,
Phœbæique terent iteranda volumina currus.

GEORGIUS AB AUSTRIA,

Maxæmiliani Imp. filius naturalis, Leodienſis Eccleſiæ Canonicus, Brixienſis in Germania Epiſcopus ab anno 1525. Valentinus in Hiſpania Archiepiſcopus ab anno 1539. ac tandem Leodienſis Epiſcopus anno 1544. poſt abdicationem Cornelii à Bergis, cujus fuerat per triennium Coadjutor.

Celebravit anno 1548. *Leodii Synodum Diœceſanam*, cujus *Acta & Decreta* prodierunt denuo Bruxellis apud Eman. de Grieck 1712. in 8.

Vivere desiit hic Præsul Leodii die 5. Maii 1557. sepultus in choro Ædis suæ Cathedralis ad latus sinistrum: cujus monumento hoc fuit appensum Epitaphium. D. O. M.

Qui clarum AUSTRIACA *de Stirpe* GEORGIUS *ortum*
Duxerat, heu! tumulo mortuus hoc tegitur.
Brixina principio, post ipsa Valentia, tandem
Suscepit sacrum Legia Pontificem.
Hisque locis Præsul, nulli pietate secundus,
Rexit, quâ decuit cum probitate gregem.
Quinquaginta duos natus paulò amplius annos,
Letali morbo sæpius abripitur.
MaII qUInta aderat LUX, soLe Cadente sUb Undas,
oCCIdIt; at deUs hUIC det frUIer reqUIe.

GEORGIUS BENEDICTI A WERTELOO,

Harlemensis, Poëta, Lipsio operam dedit, & *Epinicia*, *Epitaphia* & *Epigrammata* varia scripsit, anno 1586. edita.

Item *De rebus Guilielmi, Comitis Nassovii* &c. libros II. Lugd. Batt. 8.

Vivere Heidelbergæ desiit an. 1588. v. Nonas Martii, anno ætatis XXV.

PETRUS SCRIVERIUS Amico hoc Epitaphium posuit.

Hic est hic BENEDICTUS *ille, carus*
Dousæ, Lipsiadæque, Junioque:
Quem Batava tota, quem Britanna,
Quem Germanica perstrepunt Lycæa.
Hic est hic Benedictus ille, notus
Festivis Epigrammatum libellis.
Hic est hic BENEDICTUS *ille, linguâ*
Suâ, non Epigrammatum locutus.
Hic est hic BENEDICTUS *ille, Vates*
Latino bonus ore, nec Latino.
Huic si faveris, hospes, & videnti
Viventique aliquod decus dedisti,
Noli nunc malus invidêre, noli:
Sed levem posito precare terram.

GEORGIUS BRUNUS,

Doctor Theologus Coloniensis, Ecclesiæ B. M. ad Gradus Canonicus & Decanus, litterarum bonarumque Artium cognitione totus tinctus; scripsit, testante Swertio in Athenis Belgicis,

Orationem Quodlibeticam, contra concubinarios Sacerdotes. Coloniæ 1566. in 8.

Doctrinam Catholicam, contra multos Lutheranorum articulos, peculiari opere confirmavit. Ibidem 1605. typis Gualteri.

Vitam Salvatoris nostri, ac Beat. Mariæ Virg. cum elegantissimis æneis tabulis.

Ex IV. Commentariorum in Concordiam Euangelicam Libris Cornelii Jansenii, Homilias omnium dierum Dominicalium totius anni. Coloniæ 1578. & Venetiis 1579.

Theatrum Urbium, V. Voluminibus, in diversas linguas translatum.

GEORGIUS BRUXELLENSIS,

Philosophus seculo illo non incelebris, atque in Universitate Parisiensi Dialecticorum Interpres, scripsit sermone barbaro,

Facillimam in Aristotelis Logicam Interpretationem, textu, nonnullisque à Magistro Thoma Bricot editis Quæstionibus accumulatam. Parisiis apud Felicem Bailligault 1496. in 4.

In Summulas Petri Hispani.

In Physicam ejusdem, Lugd. cum Annotationibus & Quæstionibus Thomæ Bricot, 1504. & 1509. & Rotomagi, 1508. 4.

GEORGIUS CABELLIAU,

Aldenardensis Flander, Monachus Aldenburgensis, in Diœcesi Brugensi Ord. Benedictini, scripsit

Historiam Urbis & Abbatum Aldenbur-

genfium, quæ ibidem MS. legitur. Orditur autem à prima civitatis illius ædificatione, ac destructione ejusdem ab Attila & Nortmannis, deducitque ad annum 1570. Aliud ibidem ejusdem Ecclesiæ & Abbatiæ extat Chronicon, antiquissimo charactere scriptum, sed incerto auctore.

GEORGIUS CASPIUS,

Hannonius, Medicus clarissimus, dedit

Responsionem ad Bonaventuræ Grangerii *Admonitionem de Cautionibus in sanguinis missione adhibendis.* Basileæ, 1579. 8. apud Joan. Mareschallum.

Castigationem Animadversionis ejusdem Grangerii, *adversus Leonardum Botallum.* Ibid. 1582.

GEORGIUS CASSANDER,

Nascitur Brugis Flandrorum (sive in insula fortè cognomine, vulgò *Cassandt*) anno 1515. Latinè Græceque doctus fuit, & vario doctrinæ genere excelluit, litterasque humaniores Gandavi, Brugis, & alibi docuit. Ac Brugis quidem primus à Magistratu obtinuit lectionem illam publicam (quam bonarum litterarum vocabant, quæque nunc est Theologica in Seminario) quam Joannes de Witte laudatæ memoriæ Cubanus Episcopus, recens Brugis fundaverat. Postea rerum sacrarum cognitioni & studio animum adjecit, nactusque studiorum suorum ac peregrinationis socium & comitem individuum, *Cornelium Gualterum* aliàs *Wouters*, Gandavensem, antea in D. Donatiani Brugis Canonicum, Coloniæ tandem Agrippinæ domicilium fixum invenit.

Hîc igitur quicquid ab afflicta valetudine, quacum sæpiùs conflictari solebat, reliquum fuit temporis, id ferè omne impendit in cognoscendas Religionis orthodoxæ controversias, quæ tum potissimùm in Imperio agitabantur, ac rationes, quibus eæ utcumque componi possent, conquirendas, & quidem maximè in id studii genus, quod in observatione morum, rituum, ac ceremoniarum Ecclesiasticarum est positum.

Quo factum est, ut Ferdinandus I. Imp. (cùm in id, tum publicè per Comitia & Conventus, tum privatim per suos totus incumberet, ut latiùs quotidie serpentes ejusmodi controversiæ ac diffidia, quoad liceret, extinguerentur) *Cassandrum* ad se evocari jusserit, cujus ipse consilio uteretur, si fortè concordia inter utramque Religionem, Catholico-Romanam ac Lutheranam seu Protestantium, iniri posset.

At *Cassander*, ob continuos ferè articulorum dolores ita exhaustus viribus, ut domo efferre pedem non liceret, sententiam de singulis inter Catholicos ac Protestantes agitatis capitibus suam scripto comprehensam, ad Maxæmilianum II. Imp. (qui Ferdinando patre mortuo, idem illi denuò mandarat) transmisit.

Verum auctor ille in hoc scripto suo, & plerisque aliis, dum in perscrutandis Scripturis sacris, in volvendis SS. Patrum monumentis atque hæreticorum scriptis curiosiùs indagandis ac legendis versatur, hæresios notam vix effugit. Et dum in componendis Religionis diffidiis se ponit sequestrum atque arbitrum, à recta Fidei semita nimium quantum exorbitasse visus est.

Docebat enim, nullam hæresin sic errare, ut à salute abducat, quamdiu in Christum creditur, vel Apostolicum Symbolum tenetur: Ecclesiam item Catholicam non in disciplinæ solum & morum integritate, sed & in Doctrinæ sinceritate defecisse; licitumque esse homini Christiano in articulis Fi-

dei Orthodoxæ dubitare; quod impium est & temerarium.

Quare scripta ejus pleraque Theologica, Coloniæ scorsim & & per partes edita, & Lutetiæ dein simul evulgata, à Patribus Concilii Tridentini, aut damnata in prima (ut dicunt) classe, aut censurâ notata sunt: quemadmodum & ipsum *Cassandrum*, morti vicinum, adsistente sibi magno testium numero, ea damnasse, ac submisisse se scriptaque sua in omnibus judicio & & auctoritati sanctæ Ecclesiæ, plures fide dignos sibi Coloniæ attestatos fuisse, scribit *Bernardus Sutholt* J. C. in Causæ Conjectione, Cur, ejuratâ hæresi Calvinianâ, fidem Romano-Catholicam sit amplexus.

Testatur & Cornelius Schultingus Bibliothecæ suæ Ecclesiasticæ Tomo IV. parte I. *Cassandrum*, etsi varia antè scripsisset sententiæ Ecclesiæ non per omnia consentanea, Catholicè ac piè in gremio Ecclesiæ esse defunctum.

Varia autem scripsit, Literaria, Historica, Theologica: quorum hæc series.

Oratio Panegyrica in Laudem Urbis Brugarum, institutâ recens ea in urbe à *Joanne Albio*, ejusdem urbis cive, Episcopo Cubensi, studiorum humanitatis Lectione publicâ; habita Nonis Maii anno 1541. Gandavi eodem anno.

Tabulæ breves *in Præceptiones Rhetoricas*. Antver. Paris. 1548. & Coloniæ, apud Gymnicum, 1550. 8.

Tabulæ Præceptionum Dialecticarum, & *Locorum Dialecticorum*. Coloniæ, 1545. & 1550.

De Viris Illustribus, in sacris Bibliis, usque ad Regum historiam. Ibidem, 1550. 8.

Scriptori de Viris Illustribus, adjecit Illustrium aliquot gesta, qui ante Procam & cum Pompeio fuerunt. Ibid. 1549. 8. typis Gymnici.

Evulgavit & *Honorii Augustodunensis de Prædestinatione & Libero Arbitrio* Dialogum: sed quem suppositium opinantur ac malæ fidei, reperto in Tongerloensis Abbatiæ Bibliotheca à *Joanne Conen*, editoque germano Honorii partu. Addidit *Cassander* binas *Epistolas*, ad B. Augustinum, unam *Prosperi*, alteram *Hilarii*, Episcopi Arelatensis, *de reliquiis Pelagianæ Hæresis*, ex veteribus Codicibus recognitas. Coloniæ, apud Silvium, 1552.

Item *B. Vigilii*, Martyris & Episc. Tridentini, *Opera*: in quibus *Disputationem*, *inter Sabellium*, *Photinum*, *Arrium & Athanasium*, auctori suo vindicavit. Et adjecit

Commentarium de duabus in Christo Naturis & unica Hypostasi; adversus præcipuas hujus temporis hęreses. Colonię, 1555. 8.

De Baptismo Infantium Testimonia veterum &c. *De Batismo Infantium Doctrina Catholicæ Ecclesiæ*. *De origine Anabaptisticæ sectæ*. Et *de variis ritibus Baptismi celebrandi*. Ibid. 1563. 8.

De celibatu & conjugio Clericorum. Extat in Calixto de conjugio Clericorum pag. 450.

Liturgica, de ritu & ordine Dominicæ Cœnæ celebrandæ; è variis Scriptoribus. Ibid. 1558. 8.

Ordo Romanus de Officio Missæ Ibid.

Preces Ecclesiasticæ, quæ *Collectæ* vulgò dicuntur. &c.

Hymni Ecclesiastici præsertim qui *Ambrosiani* dicuntur, cum *Scholiis Cassandri*; & ejusdem Appendice *de invocando Spiritu sancto* Ibid. 1556. 4.

De Officio pii ac publicæ tranquillitatis verè amantis Viri, in hoc Religionis dissidio. In quem, ut neutris placentem, scripsit de Catholicis *Joannes Hesselius*, S.T.D. Lovaniensis; & de hæreticis Joannes Calvinus, ratus *Franc. Balduini*, J. C. Atrebatis, opus id esse.

Defensio insontis libelli de pii Viri officio &c. nomine *Veranii Modesti Pacimontani*.

De Articulis Religionis inter Catholicos & Protestantes controversis, *Consultatio*, ad Ferdinandum I. & Maximil. II. Imp. 1577. 8. (Vide judicium *Jo. Molani*, libro I. de Canonicis, cap. 26.) Prodiit rursus anno 1642. Lugduni Batavorum, unà cum Adnotationibus Hugonis Grotii, qui in eandem ibat cum Cassandro sententiam, ad conciliandas diffidentium sententias. Contra utrumque scripsit *Andreas Rivetus* Professor Lugduno-Batavus, in Tractatu suo, *de Christianæ pacificationis, Ecclesiæ & reformandæ vera ratione* Lugd. Bat. 1642. 8.

De sacra Communione Christiani populi in utraque panis & vini specie, *Consideratio.*

Acta Colloquii Cassandri cum duobus Anabaptistis, anno 1558. & 1565.

Traditionum veteris Ecclesiæ & SS. Patrum Defensio, adversus Calvini Criminationes, qui indignissimo calamo Cassandrum strinxerat.

Epistolæ CLVII. Quibuscum confer Litteras variorum ad Cassandrum & Gualterum, à *Petro Burmanno*, J. U. D. editas, in Sylloge Epistolarum Virorum illustrium, Tomo II. Leidæ 1727.

Cassandri Opera fere omnia, licet non eo ordine, quo hîc recitata sunt, uno Tomo Parisienses ediderunt, in folio 1616. curante *Christophoro Thuano*, typis Hieronimi Drouartii. Prohibita rursum Romæ anno 1616.

Non visa tamen Parisiis

Supputatio rei nummariæ Romanorum ac Græcorum ad monetam Flandricam. Gandavi, 8.

Sententiæ selectiores ex Plautinis Comœdiis, cum *Scholiis* in loca obscuriora. Ibid. 8. 1536. typis Jod. Lamberti.

Et *de Arte Concionandi* liber.

Decessit Coloniæ Agrippinæ anno salutis 1566. die 3. Februarii, ætatis anno LII. relicto post se patre, sene decrepito & indigente. Conditus in Æde sacra Franciscanorum, ad summum Altare, sepulcrali elogio à *Cornelio Gualtero*, ejus individuo comite, ornatus.

QUANDO TANDEM?
Deo Opt. Lax. Sacr.
GEORGIO CASSANDRO,
Belgæ, Theologo,
In perscrutandis sacris Bibliis
Et expendendis SS. Patrum Monum.
Atque sententiis diligentiss.
Qui hoc nomine, tum pietate,
Animique moderatione clarus,
Ab invictissimis Impp.
FERDINANDO I. ET MAX. II.
De conciliandis articulis in Religione
Controversis consultus,
Et in aulam adscitus fuit.
Iter autem eò propter podagram,
Cujus pòst doloribus occubuit,
Suscipere prohibitus,
Librum de ea conciliatione perutilem
Pacis amantibus Ecclesiis,
Ex eorundem Cæsarum auctoritate
Jussu mandatoque confecit.
Viro itaque vario doctrinæ
Genere præstanti,
CORNELIUS GUALTERUS,
Gandavensis, studiorum ejus
Atque peregrinationum
Socius individuusque comes,
Populari suo posuit.
Vixit Annos LII. M. v. D. x. H. v.
Obiit III. Non. Febr. M. D. LXVI.
Te vivente mihi gratissima docte Georgi
Vita fuit; hic at te moriente mori.
Mors meta laborum.
Infimo post loco:
Absit gloriari, nisi in Cruce Domini.

GEORGIUS CASTELLANUS,

Eques Gandensis (dictus *l'Avanturier* Francisco de la Croix & Antonio Verdierio in suis Bibliothecis Gallicanis) Poëta, Historicus & Orator Ducum Burgundiæ, scripsit gallicè *Historiam de Vita Rebusque gestis Philippi Boni*, Burgundiæ Brabantiæque Du-

cis, quâ se usum fuisse in Historia sua concinnanda scribit Pontus Heuterus.

Templum Ruinæ Nobilium aliquot infortunatorum, exemplo Boccatii. Paris. 1517.

Epitaphia Hectoris & Achillis, rythmis Gallicis. Ibid. 1525. 8.

Historiam Jacobi de Lalain, Equitis aurei Velleris, vitâ functi anno 1453. Quam jam diu manuscriptam, luce dignam judicavit Clariss. Vir Julius Chiffletius, Bruxellæ, apud Hub. Antonii, 1634. 4.

Plura leguntur ejus MSS. Atrebati apud Vedastinos.

Obiit eo ipso tempore, quo Carolus Audax Novesium obsidebat, ut in Chronicis suis testatur *Joannes Molinetus*, ejus discipulus: conditus in Aula Comitis, juxta Valentinianas, Hannoniæ opidum, sub hoc Epitaphio

Cy dessoulz gist d'excellente memoire GEORGE CHASTELLAIN, *Chevalier, lequel après avoir circuy diverses regions & en icelles exercé les armes militaires, en eage florissante, au pouvoir de ses sens, s'est venu rendre au service du très Victorieux Philippe Duc de Bourgoigne, en estat de Panetier & Privé Conseil; & au reste de vieillard, a prins si glorieuse occupation à reduire les Gestes de ce feu tant triomphant Prince, par tel ordre & diligence, que à la recitation de ses Escrits, fleuriront en perpetuelle recordation ès cœurs des nobles & clairs engins. Vive & regne son esprit en éternelle felicité Et au comble de LXX ans, deceda de ce siecle, le XX. de Mars M. C.C C.C. LXXIIII.*

Priez Dieu pour ame.

GEORGIUS COLVENERIUS,

Natus in Gempensi Brabantiæ vico, Parochiæ S. Georgii in Winghe, ad secundum à Lovanio lapidem, quà Diestemium iter est, parentibus honestis & Catholicis, *Huberto Colveneer*, orto ex pago & Baronatu de Leefdael, & *Catharinâ van Oppem*, anno 1564. die XXI. Maii, quæ erat Dominica Pentecostes, altero inde die primus à fonte consecrato ibidem baptizatus fuit; sed educatus à nono ætatis anno usque ad XIX. Alosti in Flandria (unde se scribere Alostensem maluit) ubi & encyclopædiam literarum humaniorum absolvit.

Inde Alosto capto, Martis castra aliquanto tempore secutus, ab expugnata anno 1584. Aldenarda in gratiam cum Minerva rediit, cursuque Philosophiæ in Regio Duaci Gymnasio absoluto, eamdem ipse ibidem annis quattuor professus est. Hinc ut se totum Theologiæ, rerumque Ecclesiasticarum cognitioni daret, ad Seminarium Regium transiit, donatus S. Theol. Licentiâ anno 1593. IX. Kal. Decembris: moxque officium Visitationis & Censuræ librorum ei ab Universitate commissum est, ac deinde Præsidentia Casuum (ut vocant) Conscientiæ in dicto Regio Seminario eidem collata ipsis Kal. Aprilis 1595. Regiam verò & publicam Catechesios Professionem consecutus est anno 1599.

Eodem anno Doctorem Theologum vidit Academia, & à morte *Guilielmi Estii*, Theologi τȣ̃ πάνυ anno 1613. in D. Petri Præpositum, atque Academiæ Cancellarium. Vir sanè in eruendis ac colligendis Antiquitatis atque Historiæ Ecclesiasticę reliquiis diligentissimus ac fidelissimus: cujus rei specimen non unum dedit, cùm veterum libris primùm in lucem editis, tum Orationibus variis, ad juventutem Academicam habitis, de materiis plerisque, ex ultima antiquitate Ecclesiastica repetitis, ut ex Catalogo earum colligere est. Edidit autem

Thomam Cantipratanum de Bono universali, sive *de Apibus mysticis*, *cum Scholiis & Vita auctoris.* Duaci, 1597. 1605.

1603. 1627. in 8. typis Balth. Belleri.

Joannis Nideri Formicarium, cum Notis Ibid. 1602. 8.

Chronicum Cameracense, hactenus ἀνώνυμον, à Balderico, Gerardi, eo nomine primi Camerac. Episcopi, Sacellano conscriptum; cum *Notis*. Ibid. 1615. 8.

Flodoardi Presbyteri & Canonici, *Historiam Ecclesiæ Remensis* libris IV. primùm editam anno 1611. à Sirmondo, Scholiis illustravit. Ibid. 1617. 8. Extat etiam in Bibliotheca PP. Lugdunensi Tomo XVII. pag. 500. & seqt.

Miracula CCX Confraternitatis VII. Dolorum sacratissimæ Virg. MARIÆ: *de que ortu & progressu ejusdem Confraternitatis*. auctore *Joanne de Coudenberghe*, Ecclesiæ Abbenbrocensis Decano. Ibid. typis Pet. Auroii. 1629. 12.

Calendarium ejusdem *sacratissimæ Virg.* MARIÆ, ex variis Syrorum, Æthiopum, Græcorum, Latinorum Breviariis, Menologiis, Martyrologiis & historiis concinnatum. Ibid. apud Bellerum, 1638. Tomis II. in 8.

Ad hæc in lucem produxit *Synopsin Rerum Ecclesiasticarum*, auctore *Eduardo Risthono*, S. T. D. Anglo, à se auctam & recognitam. Ibid. typis Bogardi, 1595. folio expanso.

Item *Rabani Mauri*, Archiepiscopi Moguntini, *Opera Omnia*, typis Ant. Hierati excusa Coloniæ 1627. fol. Tomis VI.

Denique, rogatu Illustr. D. *Francisci Vander Burch*, Archiepiscopi CaCameracensis, *Officia propria peculiarium Sanctorum Nobilis Ecclesiæ Malbodiensis*, ad normam Breviarii Romani conformata. Duaci, apud Bellerum, 1624. 8.

Item *Nobilis Ecclesiæ S. Waldetrudis opidi Montensis*. Ibid. 1625. 8.

Ecclesiæ prætere ea *Abbatialis Donowiensis*. Ac postremò *Ecclesiarum Collegiatarum*, *Chimacensis*, in Hannonia, & *Cominiensis* in Flandria.

Extat ejus Epitaphium Duaci in Ecclesia Colleg. S. Petri, ex quo ejus obitum cæterasque laudes conjicies.

Sub hoc marmore quiescit
Ex. D. M. N.
GEORGIUS COLVENER,
Alostanus, S. T. D.
Et per annos 50 Professor,
Hujus Eccl. Præpositus,
Simulque Universitatis Cancellarius
Annis 36. Seminarii Henniniani primus,
Et usque ad mortem Præses,
Pietatis, doctrinæ modestiæ ac
Beneficētiæ verè speculum & exemplar.
Decessit ex hac vitâ
Plenus dierum ac bonorum operum,
Cum in hac Ecclesia fundasset
Duplex Patroni,
Et reliqua fere bona
Testamento legasset
Erectioni Seminarii
Ad Propagandam Fidem.
Obiit 29. Maii Ætatis 88.
Anno salutis M. D. C. XLIX.

GEORGIUS DOUSA,

Jani filius, Batavus, juvenis admodum, dum alii, studiis elegantioribus dediti, Galliam ferè visunt, plurimi verò Germaniam, Italiamque, ipse in Græciam, olim omnis humanitatis inventricem, penetrare ausus est, deditque *Epistolam de Itinere hoc suo Constantinopolitano*: cum *Inscriptionibus* vett. Byzantio & ex reliqua Græcia allatis, ac *Meletii Patriarchæ Alexandrini Epistolâ*, ad Janum Dousam patrem. Lugduni Batavor. typis Raphel. 1599. 8. Extat etiam in Thesauro Antiquitt. Græcarum Gronovii Tom. VI.

Georgium item *Cedrenum de Originibus urbis Constantinopolitanæ*, edidit cum Notis *Joan. Meursii*, 1607. 8. typis Commelinianis.

GEORGIUS GALOPIN,

Montensis, Hanno, Ordinis S. Benedicti in Cella Gisleniana Religiosus, S. Theologiæ Lector, atque historiæ antiquitatisque Ecclesiasticæ sedulus indagator, eruit è tenebris, edidítque librum, anonymi quidem auctoris, sed piissimi doctissimique, cui titulus, *Vidua Sareptana exposita sensu litterali ac mystico*, in libros III. distributa. Duaci, typis Bogardi, 1634. 8.

Item *Olbertum*, Gemblacensem Abbatem, *de Vita & miraculis S Veroni*, Confessoris, cui & *Scholia* adjecit. Montibus Hannoniæ, 1636. 4. apud Joan. Havart. Dein inserta Actis SS. Bollandinis ad diem 30. Martii.

Ven. *Petri*, *Cantoris* Ecclesię B. Mariæ Parisiensis, ac S. Theol. Doctoris & Professoris *Verbum abbreviatum*, opus morale, cum *Notis*. Ibid. apud Franc. Waudræum, 1639. 4.

Collectionem Antiquitatum Ecclesiasticarum; gallicè. &c

Flandriam generosam, seu compendiosam seriem Genealogicam Comitum Flandriæ, cum eorum gestis heroïcis ab anno 792. ad 1212. ex MSS. Monasterii S. Gisleni collecta. 4. Montibus 1643.

Commentarium S. Brunonis Herbipolensis Episcopi in Pentateuchum Moysis; primùm edidit, Notisque illustravit, anno 1648. Duaci in 4.

GEORGIUS GENTIUS,

Batavus, evulgavit

Historiam Judaïcam, ab eversa Æde Jerosolymitana; ex hebraïco latinè versam. 4. Amstelodami 1651. Hebraïcum jam ante, curis Judæorum, prodierat Pragæ anno 1609.

GEORGIUS DE HALLUIN,

Cominii ac Halewinii in Flandria Toparcha, Equestris familiæ ac dignitatis, è Proceribus fuit aulæ Caroli V. Cæs. ab eoque missus Orator ad Henricum VIII. Angliæ Regem: Vir numquam satis laudatus, idemque humanissimus doctorum virorum Mæcenas, ut de eo ex schedis Dionisii Harduini scribit Ant. Sanderus.

Tribuit eidem Joannes Despauterius in Epistola ad Halewinum, Arti Versificatoriæ præfixâ, *delicatissimum in literis palatum acerrimam censuram, cui nihil non exactissimum placeat*; ex quo, quidquid ipse in lingua latina profecerit, plus didicerit, quàm ex alio quovis præceptore. Scripsit

De Restauratione Linguæ Latinæ libros VI. Antver. 1533. 8. apud Simonem Cocum. I. est de Concordia Grammaticorum. II. De eruditione puerorum. III. de Libris per ordinem legendis. IV. de Vera elegantia &c. V. de Sententiis Ciceronis &c.

Annotationes in Virgilium, uti ipse testatur libro I. cap. VI. de Restaurat. Linguæ Lat. Extant in Biblioth. publ. Ecclesiæ Cathed. Tornacensis.

De Musica: cujus opusculi libro I. cap. X. meminit.

De Coronatione Imperatorum.

Contra errores Mart. Lutheri. Gallicè, teste Judoco Clichtovæo.

E vita abiit anno 1537. sepultus Halewinii.

GEORGIUS HALONIUS,

Leodicensis, Poëta Tragicus, edidit Tragœdias III. sacras, versu scriptas cùm erudito tum gravi, quarum hæ ἐπιγραφαι, *Laurentias*, *Lambertias*, & *Catharina* Antver. apud Joan. Bellerum, 1556. 8. Lusit Tragœdias illas Lovanii, cùm studia liberorum Comitis Barlemontii moderaretur.

GEORGIUS HORNIUS,

Germanus quidem, è Palatinatu oriundus, ast longo apud Batavos in-

GEORGIVS MACROPEDIVS. PHILOLOGVS.

Tu Seneca, et nostri potes esse Terentius æui,
Seu struis ad faciles viua theatra pedes,
Seu ploras tragicas, Macropedi, carmine clades,
Materiam sanctis adsimilante modis.
Desine iam Latios mirari Roma cothurnos:
Nescio quid maius Belgica scena dabit.

Ant. Sanderus.

colatu Belgis accensendus; fuit in Academia Lugduno-Batava Historiarum & Eloquentiæ nec non sacrarum Linguarum ab anno 1654. Professor, magni inter suos nominis; in Historiis seu sacris seu prophanis, atque in Versionibus & Interpretationibus Biblicis plurimùm versatus. Antagonistam habuit *Isaacum Vossium*, in eadem Academia Doctorem Theologum, ac S. Scripturæ Professorem, quocum ei ferme continuum fuit bellum Litterarium.

Evocatus è Belgio Heidelbergam, ad docendam in ea Academia Theologiam, dum sese ad iter disponit, mortem obiit Lugduni Batavorum anno 1670. die 10. Novembris. Opera ejus præcipua hæc sunt.

Historia Philosophica, Lugduni Bat. apud Elzevir. 1655. in 4.

Dissertatio de vera ætate Mundi; quâ sententia illorum (maximè *Isaaci Vossii*) refellitur, qui statuunt natale Mundi tempus ad minimum 1440. vulgarem Æram anticipare. Lugd. Bat. 1659. 4.

Commentaria & Notæ in Sulpicium Severum. . . . . . . Prohibentur Romæ per S. Congreg. Indicis 10 Junii 1658.

De Originibus Americanis Libri IV. Hagæ-Com. 1652.

Arca Moysis, sive Historia Mundi, contra Isaacum Vossium. Lugd. 1668. 8.

Auctarium Defensionis de vera ætate Mundi. Lugd. Bat. 1659. Prohibitum Romæ.

Defensio Dissertationis de vera ætate Mundi contra castigationes Isaaci Vossii. Ibid. 1659. in 4. Prohibit. Romæ.

Dissertationes historicæ & politicæ. 8. Leydæ 1655. & 1669.

Arca Noë, sive Historia Imperiorum & Regnorum à condito Orbe, ad sua tempora. 12. Lug. 1666.

Orbis imperans, seu Tractatus de XIII. Orbis Imperiis Historico-Politicus, per Animadversiones subnexas partim castigatus, partim illustratus à L. Joachimo Fellero Professore Lipsiensi. Francofurti & Lipsiæ 1677. Prohibetur Romæ per S. Cong. Ind. 3. Apr. 1685.

Orbis Politicus Imperiorum, Regnorum, Principatuum, Rerum-publicarum. cum memorabilibus Historiis & Geographia veteri ac recenti. Vesaliæ Cliv. 1669. in 8. & Veronæ apud Italos 1688. Prohibetur die quo supra.

Historia Ecclesiastica & Politica &c. Lugduni Bat. 1665. Gorcomii 1683. & Francofurti 1704. item gallicè Roterod. 1700. 2. vol. Prohibita Romę 3. April. 1685.

Eandem usque ad annum 1687. continuavit *Baltazar Bekker*, Minister Calvinianus, Leydæ in 8. Tum *Melchior Leydeckerus*, Theologus Ultraject. adjecto quoque *L. Capelli* Historiæ Judaicæ Compendio, in linguam vernaculam transtulit 1696. Amstel.

Orbis Antiqui delineatio, sive Geographia vetus, sacra & profana. fol. Amstelod. apud Janssonios. 1677. item 1684.

Disputatio de Palatinatu superiore & Electoratu Rheni. Extat in Repræsentatione Reipublicæ Germanicæ pag. 773.

GEORGIUS LANGUERANT,

Hanno-Montanus, peregrinationes suas Romanam, Jerosolymitanam &c. anno 1485. susceptas, patrio idiomate descripsit: hoc titulo,

Les Saints voiages & pelerinages de la saincte Citè de Hierusalem, & du Mont de Sinay, à Madame saincte Catharine Vierge & Martyre. fol. 1489. fig. absque loco editionis.

GEORGIUS MACROPEDIUS,

(Vernaculè Lanckveldius) Gemertanus, agri seu ditionis Silvæducensis, Ordinis Fratrum S. Hieronymi in Communi viventium, natalibus clarus, vitæ sanctimoniâ, animi moderatione & eruditione clarior. Nam

præter latinam, græcam, hebraïcam ac chaldaïcam, quas callebat, linguas, Mathematicis disciplinis, etiam ad ipsorum organorum exquisitam fabricam, imbutus erat: Grammaticus ad hęc ac Poëta Comicus raræ felicitatis & exactæ diligentiæ.

Ultrajectinæ Scholæ aliquando Gymnasiarcha præfuit, *Franciscum Haræum, Guilielmum Canterum*, *Henricum Sedulium*, innumerosque alios nactus discipulos. Pòst Sylvæducis aliquot annos pari laude ac fructu docuit.

Fallitur verò *Henricus Pantaleon*, dum in sua Prosopographia, parte III. scribit, *Macropedium* post prima artium fundamenta jacta in patria ad varias Academias pervenisse, atque in primis Linguarum puritati, & arti poëtices incubuisse; refelliturque ab *Arnoldo Trichtio*, Noviomago, professione Hieronymiano, qui in Elegia quadam de Vita *Macropedii* ita canit:

Cuncta per immensos quæ attrita Lyceia propinant
Sumptus, ingenii vis dedit una tibi.
Non tibi Lutetia est, non visa Colonia, non quas
Ex studiis urbes Itala terra colit.
At dum Silvosâ *Ludum moderaris in urbe,*
Inque illâ, quæ olim Legia *dicta fuit*;
Atque Ultrajecti *tandem, sic doctus ad unguem*
Prodis, ut possit nemo stupere satis.
Palladis aut doctæ mammas suxisse videris,
Aut sanè humanum transiliisse modum.
Quin habuisse sacri quid, nescio, numinis intus,
Arbitror, ad Musas quod reserarit iter.

Ita ille, cui, uti aliquando Collegæ *Macropedii*, potior habenda fides, quàm Pantaleoni in suis illis vagis incertisque farraginibus. Scripsit *Macropedius*,

Linguæ Latinæ ac Græcæ Rudimenta.

Syntaxeos sive *Constructionis Latinæ Præcepta.*

Prosodiam, versu heroïco, in 4. excusam.

Dialecticam: prima & brevia illius Præcepta.

De conscribendis Epistolis. Dilingæ, 1564. Francof. 1598. & alibi.

Computum Ecclesiasticum. Ultrajecti, 1541. 8.

Calendarium Chirometricum; & aliud versu heroïco, præcipua Ecclesiæ festa continens. Basil. typis Henr. Petri, & alibi.

Scholia brevia *in Euangelia & Epistolas per annum.* Antver. 1567. 8. apud Silvium.

Item *in Hymnos & Sequentias.* Silvęducis, 1552. 4.

Lusit & Comœdias varias (quo in genere plurimùm valuit) cùm sacras tum profanas, ut *Bassarum*, *Lazarum mendicum*, *Andriscam*, *Hecastum*, *Rebelles*, *Alutam*, *Asotum*, *Petriscum Adamum*, *Jesum Scholasticum*, *de Passione Christi*, *& de Susanna*: variis in locis seorsim excusas; junctim Ultrajecti, 1552. 8.

Vivere desiit Silvæducis, in patria, podagræ cruciatu ac laboribus exhaustus, anno 1558. sepultus illic in Æde sacra suorum sodalium. Leguntur in in obitum ejus *Christophori Vladeraci Carmina* (qui *Macropedio* in Gymnasio Silvæducensi successit) uti & sequens *Cornelii Valerii* amici singularis elogium.

Cœlo, potitus post labores plurimos
GEORGIUS MACROPEDIUS,
Scholastici Moderator optimus gregis,
Toto orbe nobilis senex,
Corpus reliquit hoc podagricum loco,
Longo labore exercitum.
Humanitas, studium juvandi maximum,
Benignitas amabilis,
Candor animi, pietas & eruditio,
Hunc reddidère cœlitem.
Comico doctissimo, Præceptori suo,
Pietatis ergo,
Joannes Lentius, Regius Senator, posuit,
GEORGIO MACROPEDIO,
Grammatico & Poëtæ.

JULIUs æſtIVo CoLLuſtrans nUbILa phœbo
MaCropedI eXt InCtos VeXIt ad aſtra dIes.

GEORGIUS MAIGRETIUS,

Buillionæus, ditionis Leodicenſis, Ordinis Eremitarum S. Auguſtini per Belgium ſive Germaniam Inferiorem Prior Provincialis, Conventûſque Huenſis anno 1614. primus fundator, S. Theol. Doctor Lovanienſis ab anno 1604; quâ doctrinæ laude, qua agendarum prudentiâ atque dexteritate in primis excelluit. Obiit Idibus Maii 1633. Scripſit pleraque patrio, id eſt gallico idiomate; quorum hîc elenchus eſt:

Novitiatus, ſive *Perpendiculum Vitæ Monaſticæ.* Duaci. 1602. & 1609. & Leodii 1615.

Inſtitutio ac Dignitas Confraternitatis Cincturatorum S. Auguſtini. Duaci, 1604. Leodii, 1611. & Antver. 1628. 8. typis Henr. Aertſſii, interprete *Melchiore Daelhemio* ejuſdem Ordinis, qui ita inſcripſit: *Arca honoraria Chriſti ac Sanctorum, ortum auctumque Zonigeræ Sodalitatis S. Auguſtini continens.*

Radiolus, ſive *Atomus Vitæ Monaſticæ*; de fructibus, quos civitates colligunt uberrimos in Religioſorum ad eas ingreſſu & adventu. Duaci, 1608.

Heraclitus Chriſtianus redivivus, in quo cujuſvis ſtatûs hominum miſeriæ deplorantur. Leodii 1613.

Iconographia Martyrum Ord. Eremit. S. Auguſtini, ſculpta Antver. 1615. per Adrian. Collaert.

Surculi ſacri pullulantes è palma primorum Ord Eremit. S. Auguſtini Martyrum. Leodii, 1615. & auctiores 1620. Item Antverpiæ hoc titulo, *Martyrographia Auguſtiniana*, typis Verduſſii, 1625. 8.

Litaniæ Auguſtinianæ, Lovan. apud Ger. Rivium, 1626.

Auguſtino-Pyctacium Provinciæ Flandriæ, *ſeu Germaniæ Inferioris.* Bruxellis 1625. apud Hub. Antonii.

Vita B Joannis Saguntini, ex Ord. S. Auguſtini. Tornaci, 1610. & Antver. apud Verduſ. 1625. interprete *Nicaſio Baxio.*

Compendium Vitæ B. Thomæ Villanovani, Archiepiſc. Valentini, ex eodem Ord. Leodii, 1626.

Vita S. Eliſabethæ, Reginæ Luſitaniæ, cum ceremoniis in ipſa canonizatione, cui auctor anno 1625. intererat, adhibitis. Ibid. 1626. 8.

Laudatio funebris Joſinæ Eleemoſynariæ, Comitiſſæ à Marca &c. Illuſtriſſ. Comitis Rupefortii conjugis, publicè pronuntiata. Ibid. 1627. 12.

Tractatus brevis, quo clarè oſtenditur, *Religioſos Mendicantes ad alium Ordinem, etiam ſtrictiorem, tranſire non poſſe (excepto ſolo Cartuſianorum) abſque ſpeciali ſummi Pontificis licentia.* Ibid. 1630.

Denique *Theatra Tragi-Comica & Anatomica Belgicarum miſeriarum*, ab auctore publicè pronunciata tempore Quadrageſimali Bruxellis: quorum editio ob rationes politicas retardata fuit.

GEORGIUS MERULA,

Pauli Hiſtoriarum in Academia Lugduno-Batava Profeſſoris, filius, & ipſe Lugduno-Batavus, græcè eruditus, edidit

Vitam Traiani Imp. è Diogene Græco traductam.

GEORGIUS PASOR,

Germanus, Ellaræ in Comitatu Naſſoviæ natus, SS. Linguarum peritiſſimus, magnam vitæ partem tranſegit Franekeræ in Friſiorum Academia, in quâ & fuit Linguæ Græcæ Profeſſor. Obiit anno 1637. Edidit

Manuale Græcarum vocum Novi Teſtamenti; *deque Græcis N. Teſtamenti Accenti-*

bus Lugd. Batavor. 1634. 12. Item Herbornæ, Amstelod. & alibi.

Syllabum sive Ideam omnium Novi Testamenti dictionum, seu dialectorum. 12. Amstelodami, Franekeræ, Francofurti, & alibi sæpius.

Lexicon Græco-Latinum in N. Testamentum. 8. Londini, Amstelod. Genevæ &c. ac rursus studio *Joannis* Leusdeni Amstelod. 1675. & Lipsiæ 1695.

Extat Franckeræ in Templo majori sequens ejus Epitaphium.

Heic caro Pasoris rctubat, sed fessa labore:
Mens sursum tendens geniis comitata triumphat.

GEORGIUS PASOR,
S. Theol. & L. Hebreæ
Per annos XIX. Herbornæ,
Græcarum Litterarum per annos XI.
Hac in Academia Professor,
Heic gloriosam carnis præstolatur
Resurrectionem.
Natus Ellaræ Nassovior. Kal. Augusti
M. D. LXX.
Denatus Franekerę IV. Eid. Decembr.
M. D. C. XXXVII.

GEORGIUS RATALLER,

Leovardiæ in Frisia natus est patre Joanne, è vetusta ac nobili *Ratallerorum* familia, circa ann. D. 1518. Præceptorem puer Ultrajecti nactus fuit *Geor. Macropedium*, cui egregiam de se spem exspectationemque jam tum dedit.

Post obitas dein Gallicas Italicasque Academias, in Belgium redux, primùm in supremo Artesiæ Concilio; mox anno 1560. in magno Belgicæ Consistorio apud Machlinienses Senator ac supplicum libellorum Magister, & demùm à die 11. Augusti 1569. supremæ apud Ultrajectinos Curiæ Præses fuit, Legati munere functus ad Daniæ Regem anno 1566. Vir totus à gratiis factus, quippe in quo doctrina, dignitas, virtus, & ante omnia humanitas ex æquo certarent.

E poëticis ejus lusibus lucem ista viderunt.

Hesiodi Opera & Dies, versu Elegiaco latinè reddita, &

Epigrammatum liber I. Francof. simul edita, 1546. 8.

Sophoclis Tragœdiæ omnes, latinitate donatæ. Antverp. apud Guil. Silvium, 1576. 8.

Euripidis Tragœdiæ III. *Phœnissæ*, *Hippolytus Coronatus & Andromacha*. Cum Fragmentis è Vett. Poëtis, apud Stobæum, eodem metri genere expressis. Ibid. typis Plant. 1581. 16.

Scripsit etiam *Catalogum brevem Toparcharum Ultrajectinæ Ditionis, sub Carolo V. & Philippo II Item Præsidum qui supremo Senatui præfuerunt* Hunc penes se fuisse testatus est Suffridus Petri de Scriptoribus Frisiæ.

Decessit morte planè subitaneâ, in ipsa Curia, atque in sinu pœnè Collegarum, die VI. Octobris, 1581. jam sexagenarius.

GEORGIUS A TEMPSECA,

Brugensis, reliquit Collectanea quædam ad *Historiam Atrebatensem* pertinentia, ex quibus multa se hausisse fatetur in suis quoque Collectaneis Meyerus, quorum in Chronico suo Belgico meminit identidem Ferreolus Locrius, ad an. 1189. 1222. 1225. & 1252.

Fuit autem *Georgius de Themsicke*, J. U. D. Consiliarius Ecclesiasticus in supremo Mechliniensi Senatu, circa annum 1500, dein etiam in sanctiore Consilio Bruxellis; Decanus ibidem ad S. Gudulam, Prępositus Ecclesiarum Colleg. S Salvatoris Harlebaci, S. Petri Casleti, & S. Bavonis Harlemi, Decanus B. Mariæ Cortraci, & etiam (nisi lis obstitisset) eâdem dignitate functurus Brugis in D. Donatiani. Ita vigebat eo tempore Beneficiorum

pluralitas, & simul residentiæ neglectus: indeque tot abusus, providè tandem per Concilium Tridentinum sublati.

Obiit idem *Georgius à Themseca*, anno 1536. senio provectus.

GEORGIUS THOURINUS,

Leodicensis, S. Theol. Doctor, Canonicus, Scholasticus & Ecclesiastes Cathedralis Ecclesiæ Leodiensis, anno 1581. die XXIX. Novemb. in eadem Ecclesia habuit

Orationem Gallicam in funere Annæ, filiæ Ferdinandi I Imp. uxoris Alberti Bavariæ Ducis, præsente *Ernesto*, Episcopo-Principe Leodiensi &c. 1581. 4. typis Christiani Ouwerx.

Item *Orationem latinam de Seminario Clericorum*, Leodii ab eodem *Ernesto* Principe constituto. Ibid. 1592. 4.

Ejusdem sunt libri II. unus *Statutorum & Legum Seminarii*; alter, quo *ratio* redditur *erecti Seminarii*. Ibid. 1592.

GEORGIUS VIBOTIUS,

Puteolanus, Philologus, edidit *Dialecticam* Ipris excusam. Item *Rhetoricæ*, & *Artis Epistolicæ Compendium*. Antver. typis Joan. Withagii, 1556. in 8.

GEORGIUS VIVIEN,

Natus altusque Antverpiæ, parentibus Valencenatibus, *Petro Vivienno* & *Jacobâ Baillardâ*, quæ XXXII. proles peperit duos nacta maritos, geminos tamen numquam peperit. Ex *Petro* decem mares, quorum decimus *Georgius* fuit. Secundis nuptiis *Joanni Damæo* Gandavensi nupsit: qui duos & XX. ex ea liberos sustulit; filios XV. filias septem. Rem miram accipe: XXV. filios peperit, filiâ mediâ nullâ interjectâ. Obiit hæc sexagenaria, circa ann. 1572. condita in Æde sacra D. Jacobi.

Ceterùm *Georgius* â parentibus Lovanium ablegatus, anno 1555. Artium, ut vocant, Magister renuntiatus est. Hinc ad graviora studia animum applicans, primò Medicinæ dare operam cœpit: verùm motâ mox illius nauseâ Theologiæ studium placuit, & ordinis ac vitæ Ecclesiasticæ ratio. Hinc ad Jurisprudentiam transitum fecit, nactus Doctorem & præceptorem *Gabrielem Mudæum*.

Peragratâ Hispaniâ Angliâque, circa ann. 1559. Parisiis Regentem & Professorem egit. Supremis Jurisprudentiæ gradibus in Gallia acceptis, revocatus in patriam anno 1562. Curię Brabanticæ Advocatus fuit, alteroque pòst anno Episcopi Cameracensis Juratus, & octennio toto in hisce functionibus vitam egit.

Scripsit interea *Historiam Rerum memorabilium*, ad Ferdinandum, Ducem Albanum.

Tabulas universalis Philosophiæ.

Orationum librum.

De Officio probi Patris-familias libros IV. Lovanii, 1563. 8.

De Officio probæ Matris-familias libros totidem. Antver. typis Nutii, 1563. 8.

Instructionem rei militaris, terrâ marique libros IV. gallicè. Ibid. typis Joan. à Ghela. 1563. 16.

Dialogos sacros Historiarum Vet. & Novi Testamenti, gallicè. Ibid. 1564. in 16.

Synopsin Juris utriusque. Lovanii, 1563. 8. apud Wellæum.

Encyclopædiam: ad Secretarium Vargas.

Oeconomicorum seu *Ethopoliticorum*, libros IV.

Atque hæc ferè Bruxellæ scripsit; cætera Coloniæ.

Cùm enim in primis illis Belgii tumultibus, quosdam famæ suæ ac nominis arbitros inveniret non satis æquos, circa annum 1570. in Germaniam sese contulit, & substitit in Ubiis. Hîc per biennium Jura privatim docuit, & quædam scripsit. Quo factum, ut ad Juris utriusque profitendi munus admissus fuerit publico civitatis salario, & tertio pòst anno Aulæ Illustriss. Archiepiscopi ac Principis Electoris Assessor.

Sed & hîc æmulos quoque suos reperit, quasi Universitatis perturbator esset; hoc solo ferè argumento, quòd aliqua ejus opera, germanicè quidem secundùm ineptiam Lutheri, translata essent, ex quibus ineptissimus ille est liber, *de Officio Matris familias*, editus Lipsiæ, anno 1565. interprete Joanne Bartholomæo Annæbergensi; alia verò etiam gallicè, ex opinione perversi Calvini, versa essent.

Verùm omnia ista facilè ipse *Vivien-nus* refutavit, & ementita fuisse docuit ac demonstravit primariis Coloniæ viris, nec sibi commercium aliquod fuisse cum Sectarum illis asseclis, uti pluribus præfatur ad *Delineationem Elementorum Christianismi* editam Coloniæ, 1577. fol. apud Arnol. Rosthium. Edidit autem ibidem an. 1571. 8. typis Theod. Baumii,

Justiniani Imp. Institutiones Juris Civilis, à se emendatas, cum *Tabulis*.

Compendium de diversis Regulis Juris Civilis.

Epitomen Regularum Juris Canonici.

Tit. D. De Gradibus Affinitatis & Consanguinitatis, *Scholiis* ac *Schematismis* auctum.

Enchiridion de Verborum ac Rerum significatione, adjectis etiam *Scholiis*, & *Antinomiis* 1570. 8. apud Pet. Horstium.

Item flandricè *Commentarium ad Læti Introitûs Statuta Ducatûs Brabantiæ*. 4. Coloniæ 1577.

In quibus alia allegat, quæ vel ἀτέλεστα vel ἀνέκδοτα, ut puto, reliquit; saltem incognita nec visa hactenus, videlicet:

Lexicon utriusque Juris, pag. 28.

Methodum Docendi, Discendique Juris. pag. 61.

De locis argumentandi Legalibus p. 14.

Proverbia Juristarum. p. 61. 91.

De Arrestis & Arrestationibus. p. 50. 65. 82. & sæpiùs.

Commentarios in librum *I Pandectarum.* p. 89. 87. 122.

Consiliorum Volumina p. 148.

GERARDUS,

Affligemiensis in Brabantia Monachus Benedictinus, scripsit librum

De statu Matrimoniali Extat MS. in Parcensi Monasterio, juxta Lovanium.

GERARDUS DE ANTVERPIA,

Clericus, vixit in Gallia circa annum 1270. sedente Romæ Gregorio X. Pont. cui *Biblia tabulata* inscripsit, quem librum se scripsisse ad instantiam *Guidonis de Turre*, Arvernorum Episcopi, præfando testatur. Legitur MS. Ultrajecti ad S. Joannem in Bibliotheca publica.

GERARDUS,

Belga, Monachus Benedictinus & Abbas in Germania, Vir piissimus, scripsit *Opuscula* quædam Ascetica, *verè aurea & divina ad Monachos*, excusa primum Augustæ Vindelicorum anno 1633, operâ *P. Gabrielis Bucelini*, *Ord. Bened.* Viri doctissimi; deinde Bruxellis ad instantiam quorumdam Belgii Prælatorum ejusdem Ordinis, secundò impressa 12. 1673.

GERARDUS BERGENSIS,

Fortè idem cum *Ægidio Everardo*, de quo supra) Reipublicæ Antverpiensis Medicus juratus, scripsit

Commentarium de Herba Panacea.

De Præservatione & Curatione morbi articularis, & Calculi, typis Plantini, 1563. 8.

De Pestis Præservatione. Ibid. 1565. 8. & apud Bellerum, 1587. 16.

De consultationibus Medicorum: & methodicæ Febrium curationis, Commentariolum. Ibid. 1586. 8.

Moritur Antverpiæ anno 1583. die xv. Septembris, conditus in D. Jacobi.

GERARDUS DE BOOT,

Godefridi Filius, Arnoldi frater, Medicinæ Doctor, Gorcomii anno 1604. natus, Londini in Anglia sedem domicilii fixit Regius Medicus. Edidit in Belgio Tractatum Belgicum, quem *Horas jucundas* sive *delectabiles* inscripsit, 1630 4.

Item cum *Arnoldo Botio*, fratre suo, Medico Comitis Leicestriæ Pro-Regis Hiberniæ, evulgavit Dublinii in Hibernia anno 1641. 4. Tractatum latinum, hoc titulo:

Philosophia Naturalis reformata, id est *Philosophiæ Aristotelicæ accurata Examinatio ac solida Confutatio, & novæ & verioris Introductio*

GERARDUS BRANDT,

Enchusianus Batavus, Theologus è Sectâ Remonstrantium, eorumque pseudo-Ecclesiæ quæ Amstelodami est, Rector, natus 25. Julii 1626, denatus 11. Octobris 1685. relictis liberis Gasparo & Gerardo, paternę eruditionis hæredibus ac scriptis claris. Historiarum studio magis quam Theologico addictus fuit, ediditque flandrico idiomate libros sequentes.

Brevis enarratio Reformationis & bellorum adversus Hispaniam in & circa Belgium ad annum M. D. C. è variis historiis fide dignis & scriptis authenticis absque partium studio (ut ait) instituta: sine nomine impressa anno 1657. recusa Amstel. 1658. Accedit Chronicon breve præcipuarum historiarum Belgii ab anno 1600. deductum ad 1658.

Historia Reformationis, aliorumque Ecclesiasticorum gestorum in Belgio & vicinis oris, cum Annotatis & Observationibus. I. Volumen, cujus 10. priores libri prodierant anno 1668. in 8. dein fuit pertextum ad annum M. C. & impressum Amstelod. anno 1671. Post triennium prodiit Volumen alterum, prosequens Historiam ad ann. M. D. C. XVIII. Post obitum Viri hujus prodiêre III. & IV. Volumen, impressa Roterod. 1704. in 4. Porro *Richardus Cumberland*, Anglus, Pseudo-Episcopus Petroburgensis, totam hanc Brantii Historiam in linguam Anglicam transtulit, ac curavit imprimi IV. Volum. in fol. Londini 1720. & 1723.

Defensio Historiæ Reformationis, contra criminationes Henrici Rulæi, Ministri Amstelodamensis.

Vita & res gestæ Michaelis de Ruyter, Ducis, Equitis, ac Vice-Architalassi Generalis Hollandiæ & Westfrisiæ. Accedit Historia maritima Provinciarum Confœderatarum ab anno 1652. usque ad 1676. Prodiit primùm belgicè, dein germanicè, item gallicè Amstel. fol. 1698. cum fig.

Diarium Historiarum &c. cum indice dierum, quibus nati sunt & obierunt celebres heroes, viri eruditi & artifices. Amstelod. 1689. in 4.

Poemata Gerardi Brantii, collecta per N. Borremans. Roterod. 1649. in 8.

Poemata ejus sacra & prophana 4. Amst. 1688. ibid. recusa II. Tom. 1726.

Historia judicii habiti annis 1618. *&* 1619, *de tribus captivis, M. Johanne ab Olden-Barnevelt, M. Ramboldo Hogerbeets, Mro. Hugone Grotio.* Roterod. 1708. in 4. & rursus anno 1710 cum augmento variarum annotationum.

Examen, an illi qui est addictus sententiæ Remonstrantium, licitum sit cœtum suum relinquere, & frequentare conciones Contra-Remonstrantium, studio commodi sui. 8. Amstelod. 1657.

Vita Equitis Petri Cornelii Hoofdii, præfixa novæ Historiæ Belgicæ ab illo conscriptæ. fol. Amstel. 1677.

Vita Judoci Vondelii Poëtæ celeberrimi. 4. Amstel. 1682.

Thuanus restitutus: sive Sylloge locorum variorum in Historia illustris Viri Jacobi Augusti Thuani hactenus desideratorum. Amstel. apud J. H. Boom 1663. in 12.

Ita habetur in Bibliothæca Scriptorum Remonstrantium auth. Adriano à Cattenburg. pag. 19.

GERARDUS DE BREDA,

Brabantus, Cartusianus in Domo Capellæ B. Mariæ, juxta Angiam, Hannoniæ opidum, qui olim locus viros doctrinâ ac pietate præstantes produxit plurimos: de quibus Dorlandus libro VII. cap. xxv. & seqq. Coronæ Cartusianæ, ubi de *Gerardo* nostro ita loquitur: *Gerardus de Breda multâ sacrarum Litterarum eruditione mirandus, vitæ sanctimoniâ præclarus, dulcis eloquio, sententiis plenus, tum ore, tum calamo cunctis opem ferre studuit.* &c. Scripsit autem, teste Theodoro Petrejo in sua Bibliotheca Cartusiana,

Vitam Domini nostri Jesu-Christi, rythmo.

In Psalmum LXVII. *Exurgat Deus, & dissipentur inimici.*

De Religiosorum Professione.

De VII. Horis Canonicis.

De Sacramento Altaris, sive *Eucharistiæ*. Et alia in Bibliothecis asservari solita; teste P. Bunderio.

GERARDUS BROEKELAER,

Arnhemius, Geldrus, in Ecclesia Cathedrali Buscoducensi D. Joannis Evangelistę Canonicus, & in D. Catharinæ Parochia per annos XXVII Pastor vigilantissimus. Obiit ibidem anno 1602.

Vir latinè, græcè, atque hebraïcè doctissimus, in difficillimo Belgicæ statu multa egit & passus est pro fide Catholica, opponens se murum pro domo Dei; ut aliquo-usque animadverti potest ex scripto, quod sub finem Victoriæ Turris David ipse adtexuit & inscripsit *Tesseram Reformatæ Religionis.*

Victoria autem *Turris Davidicæ contra Turrim Babilonicam, pro Venerabili Sacramento Altaris* &c. edita est Silvæducis, 1580. 8. Tractat idem, quod Joannes Garetius fusiùs & curiosiùs ante eum præstiterat.

Scripsit insuper *Prodromum Pacis.* Ibid. 1580. 8.

Odam item *Triumphalem civium Silvæducensium.* Ibid. 1588. 4.

S. P. Q. Sylv. hoc ei in parochiali sua S. Catharinæ Ecclesia poni voluit Epitaphium.

Monumentum
Venerandi Viri ac Domini
Gerardi a Breuckelaer,
Ecclesiæ Cathedralis Buscoducensis
D. Joannis Evangel. Canonici,
Et Divæ Catharinæ Parochiæ
Per annos XXVII.
Pastoris vigilantissimi dignissimique.
Vatidicus vero cecinit modulamine David,
Æternâ justus mente probandus erit.
Non igitur fas est ignotum te bone Pastor,
Breuclaer, *à sera posteritate premi:*
Cujus vita fuit multâ virtute probanda,

Lux gratos superis terrigenisque facit.
Dum bene solliciti Pastoris munia curas,
Tam charas vigili corde tueris oves;
Ut quoque nil veritus fueris profundere vitã,
Fæx tibi Calvini dum rapuisse studet
In tam presenti discrimine Catholicorum:
Ni manus ejecto prompta tulisset opem.
Hoc meritus docto fueras hortamine, civem
Sedulus officii dum memorem esse mones.
Excultus latio sermone, idiomate græco,
Hebreæ Linguæ sat quoque gnarus eras.
Magnificam templi studuisses reddere formã,
Si tibi pro voto tradita cuncta forent.
Sed cœli nunc Templa colas optamus, in arcto
Condantur licet hic ossa sacrata loco.
Hæc tibi vota facit Sylvæ præclara Senatus,
Ob merita, hac tabulâ condecoratque rogum.
Ut qui dum vivus nullos jectaris honores,
Hoc tibi reddatur post pia fata decus.

Obiit anno M. D. C. II.

GERARDUS BRUNUS,

Sive BRUNESIUS, Daventriensis, Consularis ibidem viri filius, & Canonicus Cathedralis B. Lebuini in patria, magni vir judicii, indefessæ lectionis & singularis humilitatis, Latinitate donavit

Praxin Vitæ spiritualis jussu Nic. Sfondrati, Cardinalis & Episc. Cremonensis, pòst Pont. Max. Gregorii XIV. editam Coloniæ typis Birckmanni 1586.

Item è Flandrico libellum *Adriani Adrianii*, è Societ. JESU, *De Confessione.* Ibid. 1587.

Obiit patrio in solo, anno 1630. ferè septuagenarius.

GERARDUS BUSÆUS,

Noviomagus, primus in Scholis Artium Lovanii anno 1556. è Porcensi Pœdagogio, dein S. Theol. Licentiatus, sub Michaëlis Baii, viri eximii ac tum celeberrimi disciplina: pòst Canonicus & Ecclesiastes Sanctensis, beneficio Joannis Guilielmi, Cliviæ ac Montium Ducis, cujus pueritię præfuit. Scripsit jussu Guilielmi Lindani, Episcopi Ruræmundensis, *Catechismum*, ad Senatum Noviomagensem, Germanicè. Coloniæ 1572.

Addit Callidius, scripsisse, *Responsionem* ad Matthiam Illyricum. *De Communione sub utraque specie*; verùm exemplaria ab hæreticis suppressa desiderari. Item *De Eucharistiæ Sacramento*; sed lucem nondum vidisse.

Fratres habuit *Joannem* & *Petrum*, Societatis JESU Theologos insignes, scriptis itidem celebres.

GERARDUS CANDIDUS,

Vulgò *de Witte*, Antverpiensis, edidit

Designationem brevem, seu potius *Diarium rerum in Belgio ab anno 1566. ad annum usque 1580. gestarum.* Francof. 1580. fol. Tomo secundo Annalium Rerum Belgicarum.

GERARDUS CANNYFIUS,

S. Theol. Baccalaureus, Scholæ Silvæducensis Archi-didascalus, vir litteratissimus, teste Joanne Despauterio, qui eum Præceptorem suum laudat, & *Grammaticam* scripsisse auctor est Præfat. in I. partem suæ Grammaticæ.

GERARDUS CORSELIUS,

Leodicensis, *Petri* J.C. Filius, *Joannis Wamesii*, J. U. D. item celeberrimi è sorore *Maria* nepos, nascitur anno 1568. VI. Idus Junii, nomine *Gerardi* accepto à Gerardo Cardinale Groesbecano, Episcopo & Principe Leodicensi, initiationis Christianæ arbitro. Tirocinia studiorum fecit in urbe natali, donec Poëticis Rhetoricisque apprimè instructus, collectoque gręcarum Lit-

terarum unico ad altiores ſcientias ſubſidio & ornamento, Treviros abiit Philoſophicis operam daturus; quibus deinde Lovanii Porcenſi in Gymnaſio finem impoſuit anno 1586. decimo-octavo propè ætatis, quartus inter Magiſtros Artium.

Inde patris avunculique preſſis veſtigiis, ad ſtudium utriuſque Juris animum applicuit, cum ingenii vivacitate, acri judicio, oriſque facundia, tanto conatu impetuque adjecto, quantum poſtea ſucceſſus demonſtravit. Etenim Licentiæ Laureâ donatus, annos natus viginti tres, licet per id tempus Græcas ibidem ab anno 1591, in Collegio Trilingui Buſlidiano profiteretur Litteras, Doctoris tamen gradum titulumque ſuſcepit anno 1594. VI. Non. Februarii, ac nondum evoluto biennio Inſtitutionum Profeſſor Regius nominatus, prima Jurisprudentiæ elementa toto decennio cum laude fructuque explicuit.

Demùm ex Anteceſſore Juris Civilis primario ad ſupremum Belgicæ Senatum à Belgarum Principibus Alberto & Iſabella anno 1617. Machliniam evocatus, Oratione ſolemni Scholæ Academiæque eodem anno, V. Kal. Junii valedixit, alteroque poſt anno Concilii Sanctioris Aſſeſſor ac Libellorum ſupplicum Magiſter, eorumdem Principum voluntate conſtitutus, id muneris incomparabili integritate, rarâque aſſiduitate totis annis XVII. ſuſtinuit; Præpoſiturâ interea Eccl. Colleg. Harlebecanæ auctus anno 1630. Iſabellâ gubernante.

Vir fuit ab heroïca ſtatura, auctoritatem quandam præ ſe ferente, omnibus venerabilis; à doctrina, junctâ cum modeſtia ac candore, ſuſpiciendus omnibus. Talem certè Academia coluit Lovanienſis, cujus, dum in ea vixit, fuit velut COR & Ηλιοσ. Teſtis iſtius rei eſt ſupremus ibidem Magiſtratus, quem ſine exemplo nonùm tenuit, bonorum omnium gaudio & applauſu, cùm dicerent nullius humeris melius ſecuriuſque, atque *Corſelii*, munus onuſque hoc Rectorale ſedere.

Legitur illius *Oratio in funere magni Juſti Lipſii* habita, edita Rivii typis, 1606. 4. & Plantin. in Fama poſtuma ejuſdem. Præterea in gratiam Collegii Baccalaureorum J. U. collegit *Indicem Legum & Capitulorum* ſelectiorum, adſcriptis auctoribus, Ibid. 8. apud Rivium.

Reliquit *Prælectiones in Codicem Juſtinianeum*, opus præclarum, & Juris Romani, veteris novique, theſaurum; *Reſponſa de jure* ſive *Conſilia* varia, *Orationes* item varias, de variis materiis non uno loco aut tempore Lovanii habitas: quæ ſcripta *Petrus Weymſius*, Præſes Provinciæ Luxemburgenſis olim poſſedit.

Ceterùm CORSELIUS animam Deo reddidit Bruxellę anno 1636. X. Kal. Octob. ætatis ſexageſimum octavum ſupergreſſus, quodque mortale fuit ſepulcro illatum eſt apud S. Gudilam in Sacello Ven. Sacramenti, ubi defuncti memoriæ viſitur ab hæredibus poſitum inſigne Monumentum, cujus hæc inſcriptio.

D. O. M.
GERARDUS CORSELIUS,
H. S. E.
Qui Leodici Eburonum natus,
Lovanii Primarius Anteceſſor,
Cum per IV. luſtra jus enarraſſet,
Academię Rector nonùm præfuiſſet,
Ad ſupremum Mechlinienſe,
Inde ad Sanctius Conſilium
Eſt adſcitus.
Quod munus XX. annis geſſit,
Principibus ac Regi fidus:
A quo
Belgico in Hiſpaniis Conſilio adlectus,
Præpoſiturâ inde Harlebecenſi ornatus:
Sed amplioribus augendus honoribus

Nî fata invidissent,
Magno sui apud omnes relicto desiderio
Vivere desiit anno M. D.C.XXXVI.
Septembris XXII.
Ætatis LXVIII.
Avunculo bene merenti,
Propè hanc Aram sepulto,
Mœsti Heredes posuerunt.

GERARDUS DRUNÆUS,

Ordinis Præmonstratensis Canonicus in Tongerloa, ac Rhetensis in Brabantia Parœcus, Mathematicus inter sui Ordinis primos, varia ingenii sui artisque monumenta atque instrumenta reliquit. Instrumenta Ernesto Bavaro, Leodicensium Antistiti ac Principi, dono dedit. Scripta Tongerloenses adservant sodales, nimirum ista:

Tabulas Sinuum. Item *Ascensionum rectarum & obliquarum.*

Tabulas Parallaxeos, seu diversitatis aspectus.

De usu Quadrantis Astrolabii.

De ortu & occasu. De mediatione cœli siderum.

Kalendarium Historicum & Poëticum, exhibens solis locum in Zodiaco, ortum & occasum, quantitatem diei ac noctis &c.

Tabulam Festorum mobilium, ab anno 1582. ad ann. 1601. & alia nonnulla.

Obiit eo anno 1601. die XXIII. Januarii.

GERARDUS ELIGIUS,

Cartusianus & Vicarius Bruxellensis, litteras humaniores Antverpiæ didicit in Scholis Societatis Jesu, atque in Poëticis excelluit, lusitque *Carmina* diversa, sparsim edita. Scripsit &

Vitam ac Martyrium B. Justi Goudani, Cartusiæ Delfensis apud Batavos Professi & Sacristæ. Bruxellis, 1624. 4.

GERARDUS FALCOBURGIUS,

Noviomagus, eloquentiæ ac doctrinæ omnigenæ gloriâ cumulatissimus, græcèque ad miraculum eruditus: edidit juvenis adhuc

Notas in Nonni Panopolitani Dionysiaca typis Plantini, 1569. 4. & Francof. apud Marnium, 1606. 8.

Carmina ejusdem græca Janus Dousa suo in Tibullum Schediasmati subjunxit; pluraque alia alibi sparsim edita leguntur. Aliæ item lucubrationes ineditæ in Academia Lugduno-Batava ad editionem reservantur.

Vixit apud Hermannum Comitem de Niewenair in Ubiis, ac vino depositus iter faciens, equo delapsus periit Steinfurti, anno 1578. VIII. Idus Septembr. annos natus XL.

GERARDUS DE FLORINES,

Arnulphi Florinensis Dynastæ filius, patriâ Leodiensis, Henrici Imp. Capellanus, atque ab anno 1013. Cameracensis & Atrebatensis Sedium tunc adhuc unitarum Episcopus, obiit anno 1048.

Synodus Atrebatensis ab hoc Præsule habita Atrebati anno 1025, primùm fuit edita per Domnum *Lucam Dachery*, Monachum Benedictinum Congreg. S. Mauri, Tomo XIII. sui Spicilegii pag. I.

GERARDUS GELDENHAURIUS,

Noviomagus, Ordinis Cruciferorum Monachus, & Philippo Burgundo, Episcopo Ultrajectino, à Sacris; sed qui post turpi apostasiâ à Catholicis Belgis ad Germanos Marpurgenses transfugit, ubi postquam annos aliquot Historiam explanasset, dum

Wittembergam versus iter instituit, à latronibus confossus, fisso securi capite, miserè periit, anno 1542. die x. Januarii, ut refert Reinhardus Lorichius, Hadamarius, Scholiis ad Aphthonii Progymnasmata. Edidit *Geldenhaurius*

Scholia in Dialecticam Georgii Trapezuntii. Coloniæ 1538. 8.

Historiam Batavicam: cum Appendice de vetusta Batavorum Nobilitate, de Episcopis Ultrajectinis &c. Argentorati, apud Christ. Egenophum, 1533. 8. Coloniæ 1541. & Tomo II. Scriptorum Rerum Belgic. Francofurti 1580. in fol. & ann. 1650. Harlemi per Petr. Scriverium, unà cum

Lucubratiuncula de Batavorum Insula.

Germaniæ Inferioris Historias. Argentor. 1532.

Vitam Philippi à Burgundia, Episcopi Ultrajectini, *boni Philippi Burgundiorum Ducis filii: in quâ Christiani Principis exempla proponuntur, & origo belli inter Episcopum Ultrajectinum & Carolum Gelriæ Ducem inseritur.* 8. Argentorati 1529. Verùm libellus hic (quod monitum lectorem velim) totus hæreticus est. Eundem denuo edidit, cum Notis & Observationibus, *Antonius Matthæus* J. U. Doctor Ultrajectinus, inter Analecta prisci Ævi Tomo I. pag. 216. Lugd. Bat. 1698.

Catalogum Episcoporum Ultrajectinorum. Marpurgi, 1542. 8.

Epistolam ad Guilielmum Gelriæ Principem gratulatoriam, *de Principatuum suorum adeptione.* Coloniæ, 1541. cum Historia Batavica.

Epistolam de Zelandia, ad Martinum Dorpium S.T.D. Lovanii, apud Theod. Alostensem. Pleraque hæc collegit, simulque edidit in Batavia sua illustrata Pet. Scriverius, Lugd. Batavor. 1650. 4.

Transtulit etiam Latinè quædam *Joannis Marii*, Belgæ, *de miranda Regum Germaniæ antiquitate*, è gallico.

Satyras ejusdem VIII. à Martino Dorpio approbatas, excudit Lovanii Theod. Alostanus, an. 1515.

Theologica, ab eodem in Germania edita, à Patribus Tridentinis in prima classe damnata sunt; adeoque indigna, quæ hic numerum faciant.

Exstat ad *Geldenhaurium* Desid. Erasmi Epistola in Pseudo-Euangelicos, quâ eum, scriptaque ejus graviter reprehendit; & *Vulturium* indigitat, alludens ad vocem vernaculum *Gierardt.* (*Gier* enim *Vultur* significat.) Indicavit hoc alio loco idem Erasmus in Epistola quadam ad Bilibaldum Pirckheimerum an. 1530. ita scribens: *Quidam* Gerardus Noviomagus, *è Brabantia profugus, & ex amicissimo subitò factus capitalis hostis, novam tragœdiam movet Argentorati, nebulo seditioni natus. Is est ficto nomine* Vulturius.

Marpurgi in summo templo positum ei fuit à Lutheranis hoc Epitaphium

Hic NOVIOMAGI *requiescunt membra*
GERHARDI,
Juxta hunc ANDREAS *conditur* HYPERIUS.
Ut pia doctrinæ concordia junxerat ambos,
Sic idem amborum contegit ossa locus.
Quos sociat tumulus, sociabunt cœlica regna,
Ut capiant Fidei præmia justa suæ.

GERARDUS GOOSSENS,

Medicus Lovaniensis, edidit

Compendium Rhetorices ex prælectionibus *Petri Guersii.* Antver. apud Joan. Loëum, 1567. 8.

GERARDUS HAMONTANUS,

E Leodiensis Campiniæ oppidulo oriundus, Carthusiæ Coloniensis per annos XXX. Prior, ibique fato functus anno 1566. IV. Nonas Augusti.

Opuscula Vener. Patris *Dionysii Cartusiani* selectiora congessit ac digessit,

Coloniæ edita, 1559. fol. typis Birckmanni.

Exercitia de Psalterio gloriosæ Virginis MARIÆ, partim ex scriptis SS. Patrum, partim ex litteris Apostolicis, &c. similiter collegit & edidit. Ibid.

Sed & libellum Coloniæ, an. 1541. apud Gasp. Genneppæum evulgatum, hâc ἐπιγραφῇ, *Hortulus Devotionis, variis Orationum piorumque exercitiorum, quæ mentem in Deum rapiunt, floribus peramœnus*, videri *Hamontani* laborem, auctor est in Biblioth. Cartusiana Theodor. *Petreius*: apud quem plura de eo leges.

GERARDUS HARDERWICENSIS,

A Geldriæ opido cognomen mutuatus, Artium & S. Theol. Doctor, Regens Collegii sive Bursæ Laurentianę apud Colonienses, & ad S. Columbanum Pastor, moritur an. 1503. Fuit Alberti Magni assecla & defensor egregius, ediditque.

Commentaria in Logicam Aristotelis. Coloniæ 1494. apud Uldaricum Zellium.

GERARDUS VAN HERDEGOM,

Mechliniensis, Canonicus Norbertinus in Tungerloo, & Pastor Ecclesiæ Parochialis de Baerle in Campinia, edidit

Divam Virginem Candidam Ord. Præmonstrat. Matrem ac tutelarem. 4. Bruxellis 1650; quo Libro præsertim expenduntur Antiquitates Ecclesiarum Campiniensium.

GERARDUS DE JACEA,

Vulgo DE IEAUCHE, qui Gallo-Brabantiæ vicus est, Capellanus & Notarius Capituli S. Albani Namurci, reliquit *Gesta Comitum Namurcensium.*

Vixit anno 1525. Laudat ea non semel in Namurco suo Joan. Gramajus.

GERARDUS JACOBI,

Astensis, Brabantus, è Majoratu Sylvæducensi, S. Theol. Baccalaureus, Pastor Zoemerensis in Brabantia, & Districtûs Helmondani Archipresbyter, vir antiquæ fidei ac synceritatis, celebravit versu, ut facili, ita simplici, & succi poëtici egeno,

Martyres Gorcomienses, à *Guil. Estio*, Theol. Duacensi, descriptos. Antver. 8. typis Davidis Martinii.

Item *Divam Virginem Ommelensem*; qui vicus est Astensis Dominii; de quo libro Poëta quispiam apposité:

Ut res sunt miræ, sic est mirabile carmen,
Quale prior populo non dedit ulla manus.

Nam singuli versus, cujuscumque sint metri, continent annum patrati miraculi, laboriosâ admodum compositione. Excudit Gerardus Rivius Lovanii. 1607. 4. Habuit nepotem ex fratre *Joannem Jacobi*, Canonicum in D. Donatiani Brugensem, de quo inferiùs suo loco.

GERARDUS JOANNES VOSSIUS,

Wassemburgi in Juliacensi Ducatu anno 1577. natus, patre *Joanne Vossio*, matre *Corneliâ de Biele* Ruræmundanis, ad Calvinianam, quam profitebantur, Sectam, è Belgio profugis.

Litteras politiores græcamque linguam didicit Dordraci, condiscipulum inter alios ibi nactus *Erycium Puteanum*, quocum postea, vel studiorum caussâ, perpetua illi dum vixit, necessitudo fuit. Vixit autem Rector Scholæ Dordracenæ annos xx. Professor

Eloquentiæ ac Chronologiæ in Academia Leidensi Constitutus anno 1618: sed cum dogmata Arminianorum tueretur, paulò post jussu Synodi Dordracenæ suspensus à munere, quod demum 9. Novembris 1622. resumpsit. Inde anno 1633. ad celebre Amstelodamensium Gymnasium migravit, Historiarum Professioni deputatus.

Obiit Amstelodami die 17. Martii 1649. ætatis anno 72. Eruditionem ejus, tum Batavi, tum exteri summis laudibus prædicarunt. Nemo rem Grammaticam accuratiùs excussit & explicuit: veteres Historicos græcos æquè ac latinos ita illustravit ac imitatus est, ut eis coætaneus videretur. Quin & Cardinalis Bona hoc tulit judicium: *Jo Gerar Vossius omni doctrinarum genere atque omni eruditione mirabiliter excultus: utinam Orthodoxâ Fide imbutus fuisset!*

Positum ei fuit hoc Epitaphium.

Hoc tumulo plorat Pietas, & Candida Virtus,
Et luctu Pallas saxea diriguit.
Invida Mors ridet; ridet quoque Vossius *illam,*
Dum calamo Mortem vincit & ingenio

Plura de Vossio ejusque Scriptis notatu digna, vide in Notitia Literaria Virorum illustrium P. Niceron, Tomo XIII. pag. 89. Multa enim scripsit Eloquentiam Historiamque illustrantia: quæ primùm variis temporibus locisque sparsim edita, dein simul collecta prodierunt in folio Amstelodami ex Typographia Blavianâ anno 1701, atque in sex Tomos divisa.

Tomo I. *Etymologicon Linguæ Latinæ Præfigitur de Litterarum permutatione Editio nova, Isaaci Vossii Observationibus aucta.*

Tomo II. *Aristarchus, sive de Arte Grammatica* libri VII.

Item *De Vitiis sermonis, & Glossematis latino-barbaris, libri IX. quorum quinque posteriores tunc primùm prodierunt.*

Tomo III. *Commentariorum Rhetoricorum, sive Oratoriarum Institutionum libri VI*

2. *De Rhetoricæ natura & Constitutione*

3 *De Artis Poëticæ natura & Constitutione.*

4 *Poëticarum Institutionum libri III.*

5. *De Imitatione, tum Oratoria, tum præcipuè Poëtica, Recitatione Veterum.*

6 *De Veterum Poetarum temporibus, libri II.*

7. *De Artium & Scientiarum natura ac Constitutione, libri V. antehac diversis titulis editi.*

Liber 1. *De quatuor Artibus popularibus.*

2. *De Philologia.*

3. *De Mathesi, seu scientiis Mathematicis.*

4 *De Logica.*

5 *De Philosophia.*

De Philosophorum Sectis, liber.

Tomo IV. *Ars Historica, sive liber de Historiæ & Historices Natura, Historiæque scribendæ præceptis.*

2. *De Historicis Græcis*, lib. IV.

3. *De Historicis Latinis*, lib. III.

4. *Historiæ universalis Epitome, nunquam ante edita.*

5 *Opuscula varii argumenti*

Vita Fabiani Comitis à Dhona.

Consilium Gregorio XV. Pont. max. exhibitum per Michaelem Lonigum, cum censura G J. Vossii.

Aphorismi de statu Ecclesiæ restaurando &c per Mich Lonigum, cum Censura G. J. Vossii.

In Epistolam Plinii de Christianis, & Edicta Cæsarum Romanorum adversus Christianos, Commentarius.

De Cognitione sui.

De studiorum ratione, Dissertatio gemina, generalis & particularis

Oratio in obitum Thomæ Erpenii, Orientalium Linguarum in Academia Lydensi Professoris.

Oratio de Historiæ utilitate.

In Fragmenta T. Livii Andronici, Q. Ennii, C. Nevii, M. Pacuvii, & L. Attii Castigationes & Notæ.

VI. Epistolæ selectiores, à Vossio & ad Vossium scriptæ

TOMO V. *De Theologia Gentili & Physiologia Christiana, sive de origine ac progressu Idololatriæ; deque naturæ mirandis, quibus homo adducitur ad Deum, Libri IX.* Prohibentur Romæ per Congregat. Indicis, 7. Februar. 1718.

TOMO VI. *Chronologiæ sacræ Isagoge, sive de ultimis Mundi Antiquitatibus, ac imprimis de Temporibus rerum Hebræarum, Dissertationes VIII*

2. *Dissertatio gemina; una de J. C. Genealogia, altero de annis quibus natus, baptizatus, mortuus.*

3. *Harmoniæ Evangelicæ de Passione, Morte, Resurrectione ac Ascensione J. C. Salvatoris nostri, libri III* Prohib. Romæ 2. Julii 1686.

4. *De Baptismo Disputationes XX. & una de Sacramentorum vi ac efficacia.*

5. *Theses Theologicæ & Historicæ de variis Doctrinæ Christianæ capitibus*, quas olim disputandas proposuit in Academia Leydensi. Hæ fuerunt Romæ prohibitæ per Congreg. Indicis 2 Julii 1686.

Dissertationes tres de tribus Symbolis Apostolico, Athanasiano, & Constantinopolitano: prohibitæ Romæ 10. Junii 1654.

7 *Historiæ de controversiis quas Pelagius ejusque Reliquiæ moverunt, libri VII.*

8. *Fragmentum de Manichæis & Sticis*, nunquam antehac editum.

9. *Dissertatio Epistolica de Judicio Magistratûs in Rebus Ecclesiasticis.*

10 *Responsio ad Judicium Herm. Ravensperger, de Libro ab Hugone Grotio pro Catholica Fide de Satisfactione J. C. scripto, adversus Faustum Socinum.*

GERARDUS DE JODE,

Noviomagus, in Mathesi ac Chalcographa arte plurimùm excellens, meruit annos aliquot stipendia sub Carolo V. Cæsare, emeritusque cum musis in gratiam rediit. Edidit

Speculum Orbis, Tabulis & Descriptionibus illustratum. Antver. in fol.

Addunt alii *Microcosmum*, figuris æneis ornatum.

Apologiam Creaturarum: & *Thesaurum Historiarum Vet. & Novi Testamenti.*

Decessit Antverpiæ anno 1591. ætatis LXXXII. Nonis Februarii.

GERARDUS DE LEEUW,

Apud Batavos vixit, & scripsit *Dialogum Creaturarum moralizatum.*

Item *Gesta Romanorum moralizata.* Gaudæ, 1480. fol.

GERARDUS LEODICENSIS,

Ordinis Cisterciensis (incerti hactenus ævi & habitationis Author) scripsit

De Remediis contra amorem illicitum. M. S. Audomaropoli, ad S. Bertinum.

GERARDUS N.

Ordinis Prædicatorum Theologus, & Lector Leodicensis, floruit circa annum 1300. scripsitque

Sermones de Tempore & Sanctis.

De Doctrina Cordis lib. I. incipit: *Præparate corda vestra &c.* & *de Testamento Christi* MS. ad S. Martinum Tornaci, in Monasterio Viridis Vallis, juxta Bruxellam, & alibi.

Meminit illius P. Echard Tom. I. de Scriptor. Ord. Prædic. pag. 450, eumque nominat *Gerardum Teutonem*, Provinciæ utriusque Germaniæ anno 1293. Provincialem, qui & B. Patris Dominici præclaris gestis miraculisque colligendis allaboravit.

GERARDUS LISTRIUS,

Rhenensis in Batavia, Grammaticus ac Medicus, scripsit

De Tropis ac Schematibus. Antverp. 1524. 4.

De VIII. Figuris Constructionis. Ibid. 1531. 8. cum similis argumenti libello, Erasmo auctore.

Commentarium in Dialecticam Petri Hispani. Swollæ, 1520. 4.

Commentarium in Encomium Moriæ Erasmi. Coloniæ & Basileæ editum: uti & anno 1703. Leidæ, Tomo IV. novæ Editionis Operum Erasmi. Quem tamen non *Listrii*, sed ipsiusmet *Erasmi* esse laborem, asserit in Opere suo Chronographico Petrus Opmeerus, supposito *Listrii* nomine.

Lusit etiam carmine heroïco *Ultrajectinæ Regionis Descriptionem*, ad Philippum Burgundum Episcopum Ultrajectinum. Marpurgi, apud Egenolph. 1542. 8.

GERARDUS LOPPERS,

Qui pagus est in territorio Groningano, Frisius, primùm Groningæ, pòst Trajecti ad Mosam Scholæ præfuit; ubi & diem extremum obiit, circa an. 1582. Auxit pòst Hieron. Varlenium *Epicteti Enchiridion*, è Stobæi Eclogis: & subjunxit eidem *Imaginem Vitæ*, latinis versibus è Græco expressam. Lovanii, 1550. 8. apud Gravium.

Scripsit & *Propugnationem sententiæ Cardinalis Baronii contra Marsilium Neapolitanum*, Theologum in 4. Alia recenset Suffridus Petrus; sed quæ exiisse typis non existimo.

GERARDUS MAGNUS,

Vulgò de GROOT, Daventriæ natus est ad Isalam flu. anno 1340. patre Wernero quondam Consule Daventriensi. Lutetiæ Parisiorum in Sorbona sacris litteris ac pietate instructus, æqualibus vitæ & doctrinæ exemplum mirificum dedit. Sorbonâ relictâ ad suos reversus, priusquam vitæ sanctiori se daret, Ultrajecti atque Aquisgrani Canonicus fuit, teste Petro à Beeck in suo Aquisgrano.

Quibus beneficiis deinde abdicatis, Clericos sive Fratres Vitæ communis seu bonæ voluntatis, Daventriæ in patria instituit, qui Scholas Latinas juventuti undique ad se confluenti aperirent, & non bonis tantùm litteris, sed & benè vivendi moribus discipulos instruerent.

Verbum dei ferventissimè Diaconus tantùm prædicabat, teste Christiano Massæo Chronic. libro XVIII. nec sacerdotii suscipere gradum audebat, eo se indignum esse clamitans, dicere identidem solitus: *Pro toto auro Arabiæ nollem habere curam animarum vel spatio noctis unius.* Scripsit plurima, è quibus

Protestatio de Veridica prædicatione;

Conclusa & Proposita;

De studio in sacris libris;

Leguntur cum Operibus Thomæ Kempensis typis edita. Reliqua in Bibliothecis Belgicis ante tumultus hosce MSS. exstare solebant, ut testatur in Indice manuscr. librorum per Belgium Joannes Bunderius, videlicet:

De Vita in communi degentium. MSS. apud Regulares Tungrenses.

De Contractibus & usuris, lib. I.

De Institutione Novitiorum, liber I. extat MS. in Rubra Valle apud Bruxellam, Tungris apud Regulares, in Biblioth. publica Ultrajectina.

De Locatione Curæ Pastoris. MS. in Bethlehem, apud Lovanium. Incipit: *Quæritur, An quis possit?*

De Incommoditatibus Matrimonii. liber I. in Rubra Valle, & Lovanii ad S. Martinum.

Contra quendam volentem matrimonium contrahere. MS. in Viridi Valle.

De Focariis, ad Clerum Trajectensem. MS. in Rubra Valle, in Biblioth. publica Ultraject. & apud Regulares Tungris.

Contra Turrim Trajectensem. MS. olim in VII. Fontium Monasterio apud Bruxellam, & Daventriæ, apud Fratres.

Tractatus de Paupertate. MS. in Viridi Valle.

Sermo in die Palmarum. MS. Leodici ad S. Jacobum, & in Viridi Valle.

De IV generibus Meditabilium MS. olim in Herinensi Carthusia, juxta Angiam.

De vitio Detractionis. Lovanii ad S. Martinum.

Sermo de Nativitate Christi. MS. olim in Zelemensi Cartusia, apud Diestemium.

Epistola de Schismate, ad Cantorem Parisiensem. Ibid. & in Monasterio VII. Fontium, ac Tungris apud Regulares.

Ad Beguttas de Simonia. MSS. in VII. Fontium Monasterio.

Tractatus de Beneficiis curatis. MS. Ibidem.

De cohabitatione & exercitiis Devotorum Ibid.

Epistolæ ad diversos. Ibid. & Huii apud Cruciferos, in Cartusia Gandensi & Zelemensi, Tungris apud Regulares.

Epistola, ad quemdam vehementer tentatum. Lovanii ad S. Martinum.

Concordia Euangelistarum de Passione Domini. MS. olim Daventriæ, apud Fratres.

In Lectiones mortuorum, ut vocant. MS. Coloniæ in Cartusia.

Cordiale IV Novissimorum MS. Embricæ apud Minores. Alii illud *Gerardo Vlindersbovio* adscribunt.

De revocatione Lapsi. MS. Lierdę in Cartusia, & Huii, apud Cruciferos.

In librum Joannis Ruysbroeckii, qui dicitur *Ornatus spiritualis desponsationis.* MS. Namurci, apud Cruciferos.

In librum ejusdem Ruysbroeckii, de XII. Virtutibus. Ibid.

De compunctione & eruditione Scholarum. MS. Lovanii ad S. Martinum. Hæc, & plura, per Belgium MSS. vidit & observavit Joan. Bunderius in Indice. Addit his Petrus à Beka, in Aquisgrano

De Conversatione interna.

De Regimine Monialium; & Catalogus Biblioth. Egmondanæ *Tractatum de gradibus Ecclesiasticorum*, & *De Communione*; atque alii alia. Utinam verò quicquid *Gerardi Magni* reperiri usquam potest, quispiam colligat, & bono publico in lucem proferat!

Ad vitam meliorem transiit Orator Euangelicus sanctissimus, anno salutis 1384. die XX. Augusti, ætatis suæ XLIV. sepultus apud suos, atque hoc Epitaphio celebratus.

GERARDUS MAGNUS *vixit sicut pius agnus*;
Fecit quod dixit: sicut docuit quoque vixit,
Sicut non fictus, aliis mitis, sibi strictus.
Lux fuerat Cleri, tradens huic lumina veri.
Lux fuerat pravis, oculus mentis bene gnavis.
Hic mundo spretus, sed pneumate corde repletus.
Ejus doctrina, falsi fuerat quasi spina.
Ridiculum vanis, odium mentis male sanis,
Quæ falsos læsit, pars veridicis sed adhæsit.
Illi pro vero, fuit utilis hic quia Clero.
Ut Clero laïcis prodesse volens inimicis,
Doctrinâ veri, debet Christus misereri.
Ejus de jure, pro tali ponere Curæ
Talis namque fore voluit gratis: sed amore
Divino tractus, nullâ mercede coactus
Namque resignavit Præbendas, sicut amavit
Christum, sic stravit carnem, tenues quoque pavit,
De propriisque bonis tenuit regimen rationis

Sic fuit exemplo, lux in Christi bene templo,
GERARDUS MAGNUS, *quem verus diligit agnus,*
Sanctorum sortem tenet, evincens modo mortem.

Vitam illius descripsit Thomas à Kempis, de Origine Cœnobii, Capituli & Congregationis Windeshemensis, Aub. Miræus in Chronico, ad annum 1384. & in Originibus Ordinum S. Augustini, (qui & in Codice suo Regularum sive Constitutionum Clericalium, Origines, Constitutiones seu Statuta ac Collegia prædictæ Congregationis breviter repræsentavit) ac Jodocus Badius Ascensius, vitæ Thomæ à Kempis, cap. VIII. & IX.

Anno 1697. die 26. Junii per latomos quosdam Daventrienses, qui muros diruebant in vetere Domo Fratrum, seu in ambitu ejusdem, reperta fuerunt ossa plurima, atque imprimis duo crania, quorum unum erat *Gerardi Magni*, alterum *Florentii Radewini*, quæ erant in muro capsæ inclusa & ferreis cratibus obsepta. Atque in priore quidem legebatur hæc inscriptio. *Hoc est Caput Magistri Gherardi Magni, Dyaconi, Viri devotissimi.* Hæc autem pia residua recollecta per R. P. *Hermanni Petri* Superiorem Domûs FF. S. Jeronymi Embricæ in Clivia, eò per ipsum anno præfato 1697 translata sunt, majori cum veneratione asservanda.

GERARDUS DE MARBAYS,

Trajectinus ad Mosam, in D. Virginis ibidem Canonicus, Philosophus & Historicus, claruit anno 1495, teste Abb. Trithemio. Scripsit

De Materia prima Dialogum.

Dialogum de captione Urbis Tungrensis, interlocutoribus *Andreâ Kanthdro* Frisio, *Mathæo Herbeno* Trajectensi, & *Ægidio de Holy.*

GERARDUS MATTHISIUS,

Geldrus, Philosophiæ ac S. Theologiæ apud Colonienses Professor, ibidemque Collegii Montani annos multos Præfectus, atque in Ecclesia Metropolitana Canonicus anno 1572. IV. Idus Aprilis vivere desiit, in Odejo Dominicanorum sepultus. Ferunt eodem, quo decessit die, distichon hoc pronuntiasse:

Quod satis est vixi: jam quina decennia natum
Mors rapit: heu nullus sum, nisi, Christe, juves.

Scripsit, pleraque Philosophiæ illustrandæ: *Epitomen Logicæ Aristoteleæ*, Græco-lat. Coloniæ, 1569. apud Petr. Horstium.

Epitomen lib Aristotelis de Cœlo: quam & *Analysi* explicavit. Ibid. 1568.

Epitomen librorum Aristotelis de rerum Principiis Ibid. 1570.

Scholia in Organum Aristotelis. Ibid. 1565. 4. Tomis II.

Præterea vertit *Pythagoræ* ac *Phocilidis Carmina aurea.*

In Theologicis, præter *Orationem parœneticam de extremo Domini adventu* & *Concionum* volumen *de Adventu*, reliquit posteris, ejusdem Horstii typis

Commentarium in Epistolam D. Pauli ad Romanos.

GERARDUS MERCATOR,

Natus est anno 1512. III. Nonas Martii, Rupelmundæ in Flandria, parentibus Juliacensibus. Silvæ-Ducis in Brabantia operam Grammaticæ dedit, & Dialecticæ initia didicit sub *Georgio Macropedio.* Lovanium ablegatus, ibidem in Pædagogio Porci Magisterii gradum adeptus, deinde ferè privatim cum Philosophia Mathesin junxit, eâ contentione, ut sæpè neque cibum interdiu, neque somnum noctu caperet; eò

GERARD —————— MERCATOR

N. L'armeßin, sculp.

fructu, ut mox ipse instrumenta Mathematica quælibet ex ære conficeret; Tabulas ad hæc Geographicas ex arte sculperet, globisque artificiosè radio dimensis cœlum ac terram interiùs, quà licuit, demonstraret.

Qua in re studium suum Gemmæ in primis Frisio (quem & privatim Doctorem habuit) cæterisque ita probavit, ut *Mathematicorum sui temporis facilè Princeps*, ac *Geographorum nostri sæculi Coryphæus* audire meruerit, concedente hoc illi elogium Abrahamo Ortelio. A Carolo V. Imp. inter aulæ suæ domesticos, à Guilielmo Juliacensium ac Clivensium Duce in Cosmographum adscitus. Fuit insuper singularis in eo pingendi, cælandi, scribendique peritia. Scripsit

Chronologiam à Mundi exordio ad ann. 1568. ex Eclypsibus & Observationibus Astronomicis, ac Bibliis sacris: opus Onuphrio Panvinio probatum. Coloniç, 1568. folio, & Basileæ, 1577. 8. typis Thome Guarini.

Harmoniam Euangelistarum: adversus Carolum Molinæum, Jurisc. Gallum. Duysburgi, 1592. 4.

Rationem scribendarum Litterarum latinarum, quas Italicas cursoriasque vocant. Antverpiæ.

De usu Annuli Astronomici. Lovanii, 1552.

Emendavit & *Tabulas Geographicas Ptolomæi*, veteremque Geographiam ad mentem auctoris restituit. Ibid. 1589. fol.

Prætereа *Globi terrestris sculpturam* edidit, ad Nicolaum Perrenotum, anno 1541.

Item *Globi cælestis sculpturam:* ad Georgium ab Austria, Episcopum Leodicensem. Lovanii, 1551.

Tabulas ac *Descriptiones Geographicas Orbis universi*, *Palæstinæ* sive *Terræ sanctæ*, *Europæ*, *Germaniæ*, *Galliæ*, *Britannicarum insularum*, &c. quas σποράδην editas in unum postea fascem coëgit, & *Atlantem* inscripsit. Cui præmisit librum *de Creatione ac fabrica Mundi*; in quo tamen cap. XVIII. circa peccatum originale errorem suum prodit. Duysburgi, 1595. 4. Immortuus est labori illi suo *Mercator*, ut Apelles Veneri. Successit itaque alter velut Hercules *Jodocus Hondius*, qui Atlantem Mercatoris novissimè edidit, & adjecit, quæ in Europa deerant, Hispaniæ Tabulas, itemque Africç, Asiæ, & Americæ, earumque Descriptiones. Amstelodami, 1607. 1611. 1630. 1666. & aliàs.

Alia recenset à *Mercatore* scripta Gualterus Ghymnius in Vita ejusdem, Theologiam spectantia, ut *Commentarium in Epist. Pauli ad Romanos*, *in Ezechielis Capita aliquot*, *& in Apocalypsin*; sed quæ hæresin ejusdem, in quibusdam fidei articulis detegant. Judicium de *Mercatore* ac *Chronologia* ejusdem habes apud Antonium Possevinum libro II. Biblioth. Selectæ.

Moritur Duysburgi, in Clivia, an. 1594. IV. Non. Decembris, relicto *Bartholomæo* filio, quem, dum Lovanii ageret, sustulerat; quique illi hoc posuit Monumentum.

D. O. M. S.
GERARDO MERCATORI.
Flandro, Rupelmundano,
Juliacensium Provinciâ oriundo,
Domestico Caroli Imp. Rom.
Guilielmi P. ac Joannis Guilielmi F.
Juliacensium, Clivensium, &c.
Ducum Cosmographo,
Mathematicorum sui temporis
Facile Principi:
Qui Globis artificiosis, radio dimensis,
Cœlum ac terram, interiùs & exteriùs,
Quâ licuit, demonstravit;
A varia Doctrinâ laudato;
Virtute, quod caput est,
Et integritate vitæ,
Et omni morum comitate claro,

Heredes Patri B. M. dolentes,
Et eruditorum ſtudioſa Cohors
Amico pos.
Editus in lucem fuit III. Nonas Martii.
H. VI. A. M. CCCCC. XII.
Exceſſit è vivis IV. Non. Decemb.
H. XI. A. M. D. XCIV.

GERARDUS MONTANUS,

Vulgo VAN DEN BERGHE, Meneneſis Flander, Societ. Jeſu, Eloquentiam Madriti in Hiſpania plures annos docuit: ediditque

Compendium Rhetorices ſine diſpendio, ex Ariſtotele, Cicerone, Quintiliano.

Metaphraſin Poëticam in Cantica Canticorum Salomonis.

Epigrammatum in Martyres Societ. Jeſu, Centuriam.

Elegias II. de Victoria, quam Uladiſlaus Poloniæ Princeps anno 1620. *retulit.* Inſeruit eas Annalibus ſuis Eccleſ. ad ann. 1472. Abraham. Bzovius: aliaque memorat in ſua Biblioth. Societ. Jeſu Phil. Alegambe.

Moritur Villagarciæ in Hiſpania an. 1632. die XIX. Sept. ætatis anno XLIV.

GERARDUS MORINGUS,

Bommelanus, Gelder, primus Lovanii in Scholis Artium è Pœdagogio Caſtri anno 1513 inde in eadem Academia S. T. L. ac Lector, primùm ad S. Gertrudem Lovanii, deinde Canonicus, Paſtor Lectorque ad S. Trudonem, in Ditione Leodicenſi: Vir exactæ doctrinæ & eloquentiæ, & dignus *Adriano Barlando* diſcipulus. Scripſit

Orationem Quodlibeticam de Paupertate Eccleſiaſtica, Lovanii anno 1528. habitam

Orationem in laudem Temperantiæ & vituperium Intemperantiæ. Antver. 1530. 8. apud Mich. Hillenium.

Commentarium in Eccleſiaſten, partim paraphraſticè, partim fuſiore explanatione. Ibid. 1533. 8.

Vitam S. Auguſtini, ex ipſis potiſſimùm ſanctiſſimi viri monumentis. Ibid. 1533. 8. Prodiit rurſus in 8. Antverpiæ an. 1644. cum Elogiis ejuſdem Sancti, ac Notis *Ant. Sanderi*, Canon. Iprenſis.

Vitam S Trudonis. SS Liberii & Eucherii Lovanii, 1540. 4.

Vitam Hadriani VI. Pont. Max. Ibid. typis Reſcii, 1536. 4. Prodiit denuo Ultrajecti anno 1727. inter Analecta hiſtorica de Adriano VI. Authore *Caſparo Burmanno J. U. D.*

Leguntur præterea MSS. in dicto S. Trudonis Cœnobio, *Vitæ SS. Antonii & Guiberti Gemblacenſis.*

Præcepta Vitæ honeſtæ: ad Rob. Comitem Arenbergium.

Chronicon Trudonenſe, ab anno 1410. poſt quem continuavit Monachus quidam S. Trudonis.

Obiit Trudonopoli anno 1556.

Ceterùm non rectè *Gerardum* hunc *Moringum*, Scriptorem Vitæ S. Trudonis, Monachum Benedictinum ad S. Trudonem facit Arn. Wionus, ex eoque Poſſevinus, & floruiſſe volunt, ann. 1100. Multò ineptius Cornelius Looſæus *Gerardum Moringum* cum *Noviomago* confundit.

GERARDUS MULERT,

Ultrajectinus, cùm & generis & opum, aliarumque bonarum rerum præſidio inſtructus eſſet, ad Legum ſcientiam ita ſe applicuit, ut & in foro & in ſcholis cum laude ac famâ nominis magnâ verſatus ſit. Fuit enim ab anno 1529. magni Concilii Belgici Machliniæ Senator, peritiâ juris, rerum gerendarum prudentiâ, ac Legationibus clarus, ac denique ſub *Georgio Schenckio*, Friſiæ Gubernatore, Lo-

cum-tenens ejusdem, anno 1539. & sequent.

Scripsit juvenis Parisiis, & edidit anno 1509.

Additiones in Flores ultimarum voluntatum Rolandi Bononiensis, Scriptoris antiqui; qui jura testamentorum usui publico accommodavit.

GERARDUS DE NEUFVILLE,

Vesaliensis, Clivius, Artium & Medicinæ Doctor, scripsit

Arithmeticam Theoricam & Practicam. Bremæ excudit Thomas Viller, 1624. in 8.

GERARDUS OTTHONIS,

Ex Pagode Maren prope Sylvamducis in Brabantia, Sacerdos & Pastor addixit se Societati Jesu anno 1619; dein variis in locis Missionarium egit apud Batavos. Supererat Antverpiæ in Domo Professa anno 1671. Varia scripsit Opuscula ascetica, quorum seriem exhibet Bibliotheca Scriptorum Societ. Jesu.

GERARDUS RODOLPHUS,

Graviensis, Canonicus Ecclesiæ S. Elisabethæ in patria, illustrium Schetorum præceptor, ac domesticus *Elberti Leonini*, Antecessoris Lovaniensis, græcè latinèque peritus: scripsit

De Litteris Canonicis, videl. *Formatis, Pacificis, Commendatiis ac Dimissoriis*, quarum in Ecclesia primitiva usus fuit. Coloniæ, 1582. 8. apud Calenum. Ibidemque exulans *Matheseos Tabulas* folio patente evulgavit.

Item Tractatum duplicem, in Tabulas redactum, in folio similiter patente: alterum *de Apparatu Bellico*, tam mari quàm terrâ faciendo, uti olim apud Romanos fiebat & hodiernâ militiâ fieri solet, Leodii, 1585. alterum *de Stipendiis Militum*, & eorumdem conficiendorum ratione. Ibid. 1586. typis Petri de Heer.

Obiit demùm Canonicus in Ecclesiâ Colleg. D. Petri Leodii, circa annum 1594.

GERARDUS RONDELLUS,

S. Theol. Doctor, Ecclesiæ Cathedralis Leodiensis Canonicus, claruit anno 1409. in Concilio Pisano, quò deputatus fuerat à Joanne de Bavaria Leodiensi Episcopo, ad procurandam Ecclesiæ pacem, ac schismatis extinctionem. Scripsit

Tractatum, *Utrum ingressus in Religionem approbatam sit alter Baptismus* MS. apud Regulares Tungrenses.

GERARDUS DE ROO,

Veteraquinas, Batavus, Ferdinandi Archiducis Austriæ à Bibliothecis: Vir præstantis ingenii & eruditionis, scripsit librum, cui titulus,

Convivium Cantorum. Monachii, 1585. 4.

Annales Rerum belli domique gestarum ab Austriacis, Habspurgicæ Gentis Principibus: à Rodolpho I. usque ad Carolum V. Quos à morte auctoris recensuit, auxit & è latino in germanicum translatos evulgavit *Conradus Dietzen à Weydenberg*, præfati Principis Secretarius, Oeniponti, typis Joannis Agricolæ, 1592. fol. ac rursùs Augustæ Vindelic. 1621.

GERARDUS RYM,

Prænobili apud Gandavenses familiâ oriundus, Abbas ad S. Petrum in Monte Blandinio, Ord. S. Benedicti, juxta Gandavum. Obiit anno 1636. ætatis 57.

Scutum inexpugnabile Æquitatis, sive Æquam & modestam Responsionem opposuit libello, edito sub nomine *Propugnaculi Reformationis Monasticæ*

Ord. S Benedicti, auth. *Bened Haefteno*, Præpos. Afflig. Duaci, typis Laur. Kellami, 1635. 4.

GERARDUS SCHAAP,

Petri filius, Amstelodamensis, Eques, Toparcha de Cortehoef, priùs Senator Urbis Dordracenæ, dein etiam patriæ suæ Amstelodamensis, & Consul, eoque nomine deputatus ad Admiralitatem Zelandicam; Legatus Ordinum Fœderatorum ad Daniæ ac Sueciæ Reges, nec non Academiæ Lugduno-Batavæ Curator ab anno 1641. usque ad 1662, quo obiit die 2. Junii.

Hic omnium primus apposuit manum, hortantibus Fœderatis Belgii Ordinibus, ut quęcumque eorum Edicta, Leges &c. ab anno 1581. ad 1641. in unum Volumen redacta, publicâ luce donarentur; quod Opus alii dein continuarunt. Præfert Liber ejus hunc titulum.

Nederlands Plakkaert-Boeck, waer in alle de Plakkaten, Ordonnantien, Akkoorden, en andere Acten en Munimenten, uitgegeven. fol. Amstel. 1644.

GERARDUS A SCHIEDAM,

Batavus, Cartusianus, Prior Domus Apostolorum juxta Leodium, excessit è vivis, ann. 1443. sub Eugenio IV. Scripsit recensentibus Trithemio ac Bostio,

De Cura Pastorali librum I.

De VII Sacramentis. MS. olim Alosti apud Guilielmitas.

De Vitiis & Virtutibus Dialogum.

Speculum Religiosorum, Clericorum.

De Decem Præceptis.

Sermones de Tempore & Sanctis.

GERARDUS A SCHUEREN,

Batavus, Cancellarius quondam Ducis Clivensis, concinnavit

Dictionarium Teutonico-Latinum, cui *Theutonistæ* titulum edidit.

Vixit anno 1487. teste Marco Zuerio in Theatro Urbium Hollandiæ cap. IV.

GERARDUS SELLIUS,

Herentaliensis, Gymnasiarcha Silvæducensis, edidit ibidem apud Joan. à Turnhaut, in 4.

Rudimenta Linguæ Latinæ.

GERARDUS SORIUS,

Vulgò Souris, Cœnobii Broniensis, Ord. S. Benedicti in Comitatu Namurcensi Religiosus professus, ac postmodum Prior,

Catalogum Abbatum ejusdem *Cœnobii Broniensis*, partim ex vetustissimis ac pœnè oblitteratis chartis, partim ex ipsorum Epitaphiis collegit ac congruo ordine digessit, & ad ann. 1618. produxit. MS. ibidem & alibi.

Gallicè conscripsit *Vitam S. Gerardi Broniensis.* Namurci, 1618. 8.

GERARDUS STEMPELIUS,

Gaudanus, Mathematicus, *Astrolabii Fabricam* effabrè effinxit *tam universalis quam particularis Stellati*; usumque illius docuit absque Matris, Dorsi aut Retis auxilio. Arnhemii, 1619. 4.

GERARDUS SYNELLIUS,

Groninganus, Abbas Vallis B. Mariæ in Norda, apud Frisios, Poëta sacer, scripsit metro dramatico

Hortulum Orationum libris III. Daventriæ, apud Albertum Pafradum, 1525.

GERARDUS TERLINCH,

Carmelita, *Chronicon Huesdanum*: quo bellum prosequitur inter Hollandum

dum ac Brabantiæ Ducem de Huesdanæ civitatis jure, quam Joannes XX. Toparcha, sine liberis decedens, à Brabanto in feudum acceperat, aut certè vendiderat.

GERARDUS TUNINGIUS,

Lugduno-Batavus, nascitur anno 1561. Puer, raro & memorabili exemplo, sex mensium spatio accuratè Latinam perdidicit linguam, cui & Græcam adjunxit, aliasque peregrinas postea. Jus verò civile, per immensa Pandectarum Codicisque volumina sparsum, mensibus XV. evolvit; adeoque solo totoque triennio, aut quadriennio vix integro, tótum studiorum cursum absolvit; ab undevicesimo demùm ætatis anno, quod tempus otiosè transegerat, auspicatus. Testantur id suis versibus Hugo Grotius & Janus Rutgersius, & in Vita ejus Daniel Heinsius.

Primus in Academia Batava anno ætatis XXII. Laureâ Doctorali ab Hugone Donello ornatus est. Inde Hagam se contulit, ubi in conspectu & luce hominum caussas agere, reis adesse, & forensibus disceptationibus totum se dare cœpit. Biennio hîc exacto denuò Lugdunum rediit, ac mox ad Professionem Juris, Lipsio ac Dousa authoribus vocatus, incredibili facundiâ plurimos illud annos docuit. Vir ad Rempublicam natus; nisi beatus, quam ambitiosus esse maluisset. Edidit

Apophthemata, Linguis V. græcâ, latinâ, italâ, gallicâ & hispanâ; typis Raphel. 1609. 8.

Commentarium in libros IV. Institutionum Juris Civilis, ex adversariis Auctoris collegit, disposuit, edidit *Arnoldus Vinnius*. Ibid. 1618. 4. Notet tamen Lector, *Tuningii* hunc librum videri quasi Epitomen Commentariorum *Francisci Hotomanni* in easdem Institutiones, indeque ad verbum ferè descriptum: quod editorem fugit.

Commentarium ad IV. Digestorum libros. Item *ad Tit. de Verborum significationibus.*

. . . *ad Titt. de Regulis Juris:* necdum (quod scitur) editos.

Vitam cœlebs finivit anno 1610. die XIX. Augusti, Bruxellæ, quò feriarum æstivarum & animi caussâ se contulerat, sepultus in S. Catharinæ, ubi Joannes Tuningius fratri Epitaphium posuit.

GERARDO TUNINGO, Lugduno-Bat.,
Legum Doctori,
Et in eadem Urbe earundem
Primario Professori,
M. H. L. C.
Joannes Tuningius Frater
M. D. C. X.

Deo Opt. Max. SS.
Et æternæ Mem.
GERARDI TUNINGII,
Lugdunensis, J. C.
Qui cum ætate provectior
Ingenio summo, invicto vigore
Ad litterarum studia venisset,
Illas pariter & Linguas,
Cum humani divinique Juris scientiâ
Solo quadriennio domi percepit;
Hanc ibidem ubi didicerat,
Annos plurimos
Omnes facundiss. docuit.
Frater Fratri opt. suaviss.
Cum lacrymis P. C.

GERARDUS A VELTWYCK,

Ravesteinensis (aliis Ultrajectinus) Lovanii quondam primus in Scholis Artium è Pœdagogio Castri anno 1528. dein Caroli V. Cæsaris Consiliarius & Ordinis aurei Velleris Thesaurarius anno 1549. multis Legationibus, multâque rerum experientiâ claruit: atque in Hebraïcæ Chaldaïcæque linguæ cognitione per Europam universam, tam

inter Christianos quàm Judæos, pauciſſimos ſui ſimiles habuit.

Laudat eum Joannes Iſaacus libro ſecundo Defenſionis Veritatis Hebraïcæ adverſus Guil. Lindanum, in fine.

Scripſit metro ſive rythmo Hebraïco librum, cui titulus שבלי תהו *Schevilé Thohis*, *Itinera Deſerti*: de Judaïcis diſciplinis & earum vanitate. Venet. typis Bombergianis, 1539. 4.

Oratio ejuſdem *ad Solimannum Turcarum Imp.* anno 1545. habita Latinè, item *Epiſtola* ad Nic. Granvellanum de eadem ſua Legatione lecta fuit apud L. Torrium. Habuit tunc itineris comitem *Hugonem Favolium*, cujus extat Hodoeporicon Bizantinum eâ occaſione ſcriptum.

In fata conceſſit Viennæ in Auſtria anno 1555.

GERARDUS VERVOEST;

Flander, Ord. Minorum, Gandavi Ipris & alibi Guardianus ac Lector,

In Orationem Dominicam. Antverp. 1594. 8.

In Paſſionem Dominicam Conciones III. Ibid. 8. apud Joan. Keerbergium.

Sermones III. de Paraſceve, ac Reſurrectione Christi. Ibid.

De præſtantiſſimis Novi Teſtamenti donis, 1593. apud Joan. Maſium Lovanii.

Moritur Furnis, in Flandria, anno 1596. apud ſuos conditus.

GERARDUS VORSELMAN,

Ex Groot-Sundert, Brabantus, Medicinæ Doctor, edidit patrio idiomate

De Arte culinaria librum. Amſtelodami, 1615. 8.

GERARDUS VOSSIUS,

Borchlonius, Eburo, Præpoſitus Eccleſiæ Colleg. B. M. Tungrenſis, Protonotarius Apoſtolicus ac S. Theol. Doctor Romanus: vir Græcè Latineque apprimè eruditus, eoque nomine Guilielmo Sirleto & Antonio Carafæ Cardd. gratiſſimus, quorum ope celeberrimas Italiæ Bibliothecas luſtravit, ac de SS. Patribus optimè meritus eſt. Edidit Lovanii

Rhetoricæ artis Methodum, 1571. 8.

Commentarium in Somnium Scipionis, ex M. Tullii libro VI. de Republ. unà cum *Paraphraſi*, & *Paradigmate Variarum Lectionum*: ad Joannem Moronum Card. in cujus Romæ familia vixit. Romæ, apud Bladium, 1575. in 8.

Multa præterea SS. Patrum monumenta ex Italicis Bibliothecis primus eruit, atque è græco latinè reddidit. Ex his Romæ edidit, 1580. 4.

S. Joannis Chryſoſtomi quædam *in Apoſtolorum Principes Petrum & Paulum*; *eorumdemque glorioſiſſimum Martyrium.* Itemque *in XII ſimul Apoſtolos*: cum *Scholiis*. Quæ recentioribus hujus S. Patris Operibus inſeruntur.

Theodoretum, *Epiſc. Cyri de Caritate*, Græco-lat. cum *Scholiis*, *variiſque Lectionibus*. Romæ, 1585.

Geſta quædam *ac monumenta Gregorii IX. Papæ*, Græco-lat. cum *Scholiis*. Ibidem 1586. item in Conciliis Labbæi.

S. Ephraem-Syri Opera omnia, cum *Notis*, Tomis III. Romę fol. 1589. 1593. & Coloniæ, 1603.

S. Gregorii Thaumaturgi, Epiſc. Neocæſarienſis, Opera omnia: cum *Auctoris Vita* & *Miſcellaneis SS. aliquot Patrum*: additis etiam *Scholiis*. Moguntię 1604. 4. typis Balth. Lippii.

S. Bernardi de Conſideratione ad Eugenium Papam libros V. Scholiis, variiſque lectionibus illuſtravit. Coloniæ, 1605. 12.

Præfatus etiam eſt in *Phyſica Franc. Silveſtri Ferrarienſis*, Dominicani, Romæ 1586. 4.

Pollicebatur insuper *B. Leonis I. Pont. Max.* Opera omnia, recognita, aucta, illustrata. *Hilarii* item *Papæ Acta & Epistolas aliquot* Verùm morte præventus fidem exsolvere non potuit.

Obiit autem anno 1609. xxv. Martii, Leodii, depositus ibidem in Seminario ad *Catenam* dicto, ab *Hermanno Vossio* fratre, Consule Hasseletensi, qui posuit ei hoc Epitaphium.

Ad Dei Opt. Max. gloriam,
Ad honorem Reverendi admodum
Eximiique Domini
GERARDI VOSSII,
A Borchloon
Artium & S. T. Doctoris,
Prothonotarii Apostolici,
Insignisque Tongrensis Ecclesiæ
Præpositi, qui Sanctorum Patrum
Ephrem Syri, Gregorii Thaumaturgi,
Nec non Papæ Leonis magni,
Aliisque Ecclesiæ
Antiquitatum monumentis illustratis,
Recognitis & in lucem editis,
Obiit Leodii anno M.D.C.IX.
Mens. Martii die vigesimâ quintâ.
HERMANNUS VOSSIUS,
Consul Hasselensis, Germanus frater,
Ejusdem ex testamento hæres,
Mæstus posuit.

GERARDUS VOSSIUS,

Gerardi Joannis filius, Batavus, vitâ functus anno 1650. edidit

M. Vellejum Paterculum cum *Notis.* Lugd. Batavor. typis Elzevirianis, 1639. 12.

GERARDUS A WASSENAER,

Ultrajectinus, J. U. Doctor, atque in Curia Ultrajectina Advocatus celeberrimus, fuit quoque Collegii Canonicorum Ecclesiæ D. Petri ibidem Notarius & Secretarius ac Bibliothecarius. Edidit sermone vernaculo Tractatus sequentes.

Praxin judiciariam, sive Modum procedendi in Curiis ac Tribunalibus 4. Ultrajecti 1660, unà cum Dictionario terminorum in judicio usitatiorum; ac rursum 1729. Ultraj. apud Jac. Poolsum.

Praxin Notariatum, sive Instructionem & Methodum conficiendi principaliora Instrumenta, Contractus, Acta, Testamenta &c. 4. Ultrajecti 1661 & alibi.

GERARDUS WITTEN,

Tungrensis, Canonicus Regularis Ordinis S. Augustini in patria, magni illius *Joannis Witteni*, J. C. Præpositi Tungrensis, sub sex ordine Episcopis Leodiensibus Cancellarii, pronepos, ex Suppriore Vallis S. Elisabethæ, ejusdem Ordinis, Prior Hospitalis S. Jacobi Tongrensis, edidit idiomate Flandrico ex Gallico

Exercitia Fraternitatis VII. Dolorum D. V. Mariæ, Tungris erectæ. Leodii, 1628. 8.

Speculum item *Dacriani*, ex Latino, quod & Capitibus suis distinxit.

GERARDUS A WOLSCHATEN,

Antverpiensis, Præpositus Monetæ Regiæ in Ducatu Brabantiæ, evulgavit flandricè librum, cui titulus,

Mors Larvata mundi vanitatibus, cum figuris à *celeberrimo Pictore Hans Holbeen* delineatis. 8. Antver. 1654.

GERARDUS ZERBOLT,

Etiam Zutphaniensis dictus, ab urbe & loco natali, primis Fratribus Congregationis Clericorum in communi viventium, â Gerardo Magno institutæ aggregatus, scripsit

De Reformatione virium animæ.

De Spiritualibus Exercitiis sive Ascensionibus.

Liber uterque ſimul impreſſus, Pariſiis & Coloniæ, 1579. & in Biblioth. Veterum Patrum Tomo XIV. edit. Colon. 1618. Meminit utriuſque præclarè Thomas â Kempis, in Gerardi Vita, his verbis: *Licet brevi vixerit tempore, gratiſſima tamen reliquit doctrinæ monumenta. Erat enim ſtudioſus valde in Scripturis ſanctis, trahens etiam ex abditis Sententiis Doctorum varias aromatum ſpecies contra vitiorum morbos, ad ſanandum animarum languores, ſicut præcipuè patet in duobus libellis ab eo editis, quorum unus incipit*, Homo quidam, *&* *alius* Beatus vir, *intitulatur.*

Obiit anno 1398. ætatis XXXI.

Fuit alius ejuſdem nominis Theologus Colonienſis, quem *Quæſtiones Sententiarum Notabiles*, itemque *Quodlibetarias* reliquiſſe memorat Trithemius de Scriptoribus Germaniæ. Nec eſt quod dubitet Ant. Poſſevinus de *Gerardi* noſtri ſcriptis: cùm vel Thomas ipſe Kempenſis illius familiaris contrarium facilè ſuaſerit. Ex quo etiam patet, non verè Trithemio *Conradum de Zutphania* dici, qui *Gerardus* eſt; quique annum 1400. non attigit, contrà atque idem Abbas affirmat; adeoque floruiſſe tunc non potuit.

GERARDUS ZOES,

Aliàs SOUSIUS, Amersfortius Batavus, è Societate Jeſu, ſtylum quo pollebat in linguâ vernaculâ, impendit ad vertendos ex variis linguis libros pios, quos deinde magno numero edidit, & ſæpe nomine ſuo occultato. Obiit Mechliniæ die 21. Septembris 1628. Extant

Brevis narratio Vitæ Franciſci à Villaregali & Joannis Ximenez Coadjutorum Societatis Jeſu, & Vita P. Balthazari Alvarez. Mechliniæ 1620.

Compendium Vitæ S. P. Ignatii. Ibid. 1623.

Relatio de Martyribus Indiæ Orientalis. Ibid. 1622.

Paradiſus cæleſtium voluptatum revelatarum S. Gertrudi. Lov. 1625.

Litteræ Japonicæ anni 1624. Aliaque plura aſcetica, quæ à P. Allegambe in Bibliotheca Scriptotum Societ. Jeſu recenſentur.

GERLACUS PETRI,

Daventrienſis, Canonicus Regularis Ordinis S. Auguſtini in Cœnobio Windeſemenſi, vir admodum pius, rerumque cæleſtium contemplationi totus addictus, quemque ferunt ſæpè inter pſallendum in choro viſum toto corpore ſurſum ferri; ſcripſit libellum aſceticum, cui titulus,

Ignitum cum Deo Colloquium; Coloniæ excuſum, 1616. 12. ex latino belgicè redditum, primò per *Nicaſium Heſium*, Ord. Minorum, Martyrem poſtea Brielenſem, deinde correctiùs accuratiuſque per *Joannem Gorcomium*, Silvæducis, 1613. 8.

Item *de libertate ſpiritus, cum Exercitiis eò ſpectantibus.* MS. apud Regulares Tungrenſes.

Author hic extaticus, alter *Thomas à Kempis* nuncupatus, obiit anno 1411. XIV. Kalendas Decembris, ex calculi doloribus, annos tantum natus XXXIII.

GERLACUS VINITOR,

Colonienſis Presbyter, Baſilicæ S. Urſulæ in Urbe Ubiorum Vicarius ac Cæremoniarum Magiſter, recenſuit

Compendium ſacrorum Rituum ac Cærimoniarum, cum præviis Decretis & Statutis Synodalibus à Maximiliano Henrico Electore Colonienſi anno 1651. evulgatis. Coloniæ Agripp. 1656. in 12.

Compendium de Sacramentis eorumque ceremoniis. Ibid. 1654.

GERVASIUS TORNACENSIS,

Canonicus Cathedr. Ecclesiæ Suessionensis, scripsit

De divina quattuor Energumenorum liberatione, facta apud Suessiones, anno 1582. in qua sacrosanctæ Eucharistiæ vis & veritas eluxit. Paris. 1583.

De eadem Historia vide supra Carolum de Blendecq.

GILBERTUS,

Sive GISLEBERTUS, Balduini IV. Flandriæ & Hannoniæ Comitis Cancellarius, & S. Germani in urbe Montensi ac S. Albani in Namurcensi Præpositus, nec non Sonegiensis, Condatensis ac Malbodiensis Ecclesiarum Canonicus, claruit annis 1188. & 1223, celebris sui temporis Historicus. Scripsit

Historiam Hannoniæ, à temporibus Richildis (quæ fuit filia Ragineri eo nomine postremi Hannoniæ Comitis) *ad sua usque tempora.* Exstare dicitur manusc. Montibus ad S. Waldetrudem.

GILBERTUS,

Sive GISLEBERTUS, Decanus Ecclesiæ S. Andreæ Elnonensis, pòst ibidem Monachus Benedictinus, scripsit eleganti poëmate

De incendio Elnonensi libros IV.

Deportationem S. Amandi per Franciam, ac miracula per eundem in via patrata, libros III. Meminit Molanus ad Usuardum 6. Februarii, & exhibet Opusculum Bollandus in Actis SS. Februarii Tomo I.

Expositionem in omnes Epistolas S. Pauli. Exstant omnia MSS. ad S. Amandum.

Obiit ann. 1095. sepultus Elnone in Ecclesia SS. Apostolorum, cum hoc Epitaphio, teste eodem Chronico:

Hoc GISLEBERTUS *sub marmore pausat opertus,*
Dogmata diva ferens, & Christo totus inhærens.
Formam Pastoris nostris qui gessit in hortis:
Tandem sublatus terris petit astra vocatus.

GILBERTUS JACCHÆUS,

Exterus quidem, utpote natus Abordoniæ, septemtrionalis Britanniæ sive Scotiæ emporio: ast quia per longam vitæ partem fuit Philosophiæ Professor & Artium ac Medicinæ Doctor renunciatus anno 1611 in Academia Lugduno-Batava, Belgis adjiciendus. Obiit ibidem anno 1628. Scripsit

Primas Philosophiæ Institutiones. 8. Lugduni Bat. 1616. item 1628.

Institutiones Physicas. 8. Amstelodami apud Elzevir 1644.

Institutiones Medicas. 8. Lugduni-Bat. in 12. 1624. 1654. &c.

GILBERTUS DE LANNOY,

Descripsit *Iter* seu *Peregrinationem* suam anno 1422. *per Ægyptum Syriam, aliasque regiones:* legebaturque Itinerarium illud Bruxellæ in Bibliotheca Aulæ, quam anno 1731. flamma vorax absumpsit.

GILBERTUS DE OVIS,

Vulgo VAN EYEN, Gandavensis, Flander, ex Ordine FF. Prædicatorum S. Theol. Doctor in Academia Parisiensi, anno 1265. unà cum S. Thoma Aquinate Scholam Ordinis sui rexit: Vir tum eruditione, tum vitæ integritate ac sanctimoniâ clarus. Obiit Gandavi anno 1283. Scripsisse fertur

Super Euangelia & super Epistolas Pauli quam-plures Postillas; item in Apocalypsin S. Joannis: quæ Opera sæculo XVI. Iconoclastarum tempestate perierunt.

GILBERTVS PHILARETVS, LEMBVRGIVS, MEDICVS.

Princeps aquarum, quas salubribus venis
Produxit, aut producet alma Natura,
Spadana lympha, alumna Eburonum terræ,
Vires adepta in virus omne morborum;
Hic nobilem te fecit, et tenebroso
Obliuionis vindicauit à regno.

I. Lipsius.

1511. patre *Joanne*, opidi Prætore, natus, humaniores litteras vicino in opido Narda sub *Lamberto Hortensio* didicit. Post Lovanii operam Medicinæ dedit, familiaris *Gemmæ* patri. Inde Bononiam, gloriosam studiorum matrem, adiit, ibidemque, post sollicitam & curiosam eidem studio impensam operam, honorem ac titulum Doctoratus obtinuit, insignia tradente *Jacobo Arochio*, Medicinæ Doctore, anno 1545. Exinde Medicinam fecit Campis atque Ultrajecti, ubi ductâ in uxorem *Jacoba Westreniâ*, sedem fortunarum fixit, obiitque anno 1574. IV. Januarii, sepultus ad S. Paulli Ecclesiam Abbatialem. Edidit

Institutiones Grammaticas, quas juvenis Zierickzeæ Zelandorum exercitii gratiâ docuerat, Antver. anno 1539. 8. ab Henrico Petri Middelburgensi excusas.

GISBERTUS LAPPIUS A WAVEREN,

Joannis & *Barbaræ Baecxiæ* Filius, *Gisberti* nepos, Ultrajectinus, studiorum caussâ Lovanii & Duaci egit, titulumque Jurisconsulti è Gallia retulit: Vir exquisitæ, variæ & miscellæ eruditionis lectionisque inexhaustæ, atque avitæ fidei tenacissimus.

Eruditioni ac curis ejus debent Catholici, quod plurima Ecclesiæ Ultrajectinæ Monumenta ab interitu vindicata, ad posteros dimanârint.

Corpus Historiæ Ultrajectinæ, auctoribus *Joanne de Beka*, *Joan. Gerbrando de Leidis*, *Guilielmo Heda* &c. à morte *Arnoldi Buchellii* pertexuit, & *Lamb. Hortensium De secessionibus Ultrajectinis* recensuit, Notisque marginalibus illustravit; adjectis eorum Vitis. Ultrajecti 1643. fol.

Meditabatur *Vitam Viglii Zuichemi*, ab ipso *Viglio* scriptam, Notis variis illustratam. Vitam hanc hactenus ineditam, propriâ Viglii manu scriptam, habet in Bibliotheca sua Eminentiss. D. Cardinalis de Alsatia Archiepiscopus Mechliniensis.

GISBERTUS MASIUS,

Bommelanus, Geldrus, S. Theol. Licentiatus, Ecclesiæ Cathedralis S. Joannis Euangelistæ per annos circiter XVII. Plebanus, postea ab anno 1594. quartus Episcopus Silvæ-ducensis; vir fuit omnibus titulis laudatus, & celeberrimi nominis Ecclesiastes. Edidit

Statuta Synodi Diœcesanæ II. celebratæ anno 1612. præmissâ insigni *Oratione*, quam in eadem Synodo ad Clerum habuit, excusa Coloniæ, 1613. typis Kinckii. Prodierunt denuo Lovanii anno 1700. curis Eximii Viri *Martini Steyartii* S. T. D. Vicarii Apostolici Diœcesis Sylvæducensis &c. ejusque Opusculis passim interseruntur.

Conciones ejusdem in multorum olim versabantur manibus, multoties descriptæ, dignę, quæ lucem vidissent.

Laboribus fractus, sed animo infracto, ad immortalitatem transiit Sylvæducis, die 11 Julii 1614. sepultus in choro suæ Cathedralis, ac tumbâ marmoreâ Cœnotaphioque honoratus: ubi post mutatum dominium, & veræ Religionis cultus publicos eliminatos, malesani quidam Pręsulis requiescentis effigiem naso manibusque truncarunt.

D. O. M.
Hîc jacet
GISBERTUS MASIUS,
IV. Sylvæducensium Episcopus,
Quem Bommelia mundo protulit,
Ducis-Sylva Infula excepit,
Mors virtutibus annisque auctum
Intercepit.
Quid hîc triumphas germana Somni?
Ille tibi reddidit quod debuit,
Et quod non debuit,
In Patriam transtulit.

GISBERTUS SCHEVICHANUS,

Arnhemius Gelder, Societatis Jesu S. Theologiæ Doctor Græcii in Styria creatus, ubi & Philosophiam docuit. Vir fuit excellente memoriâ præditus, & in SS. Patrum lectione assiduus. Scripsit

De Augustissima & SS. Trinitate cognocenda, amanda, laudanda libros XII. Moguntiæ typis Albani, 1619. 8.

De Ecclesiasticorum Vita, Moribus, Officiis, libros III. Ibid. typis Balth. Lippii, 1621. 8.

Vitâ defungitur Moguntiæ anno salutis 1622. ætatis suæ LXIV. die 20. Maii.

GISBERTUS THEODORICI DE RUTENBERCH,

Cartusianus, Procurator Domûs Salvatoris Novæ-Lucis, prope Ultrajectum, deinde Prior Domûs Sionis Ziericzeæ, multa & mirabilia edidisse fertur, è quibus superest

Chronicon Cartusiæ Ultrajectinæ. Citatur ab Arnoldo Raissio, in suo Hierogazophylacio, pag. 380.

GISBERTUS VOET,

Heusdanus (quod est Oppidum Diœcesis Sylvæducensis, Brabantiæ Hollandiæque conterminum, ideoque inter utramque Provinciam dudum controversum) Natus anno 1589. 3. Martii; fuit in Academia Groningana creatus Theologiæ Calvinianę Doctor, ac dein primarius Ultrajecti Professor.

Anno 1630. existens Heusdeni in patriâ Calvinianæ sectę Minister, unà cum *Godefrido Odemans*, *Henrico Swalmio* & *Samuele Everwyn*, famosis apud Batavos Prædicutiis, Catholicos Sacerdotes Sylvæducis latentes, vel quascumque personas Ecclesiasticas provocavit ad publicam seu privatam Collationem ac Disputationem; etiam spectante (si vellent) Magistratu, super veritate & antiquitate Fidei habendam.

Quibus mox per litteras seu affixiones publicas datas Lovanii die 9. Junii 1630. responderunt duo S. Th. Doctores Lovan. Guilielmus ab Angelis Civis Buscoducensis, & Cornelius Jansenius SS. Litterarum Professor, dein Episcopus Iprensis; paratos se esse, mox cum ipsis in arenam descendere „ dummodo sit ruri locus in medio, utrique parti tutus ac facilis: nullus exercitus utramvis partem terreat: nullus Magistratus præsidens alterutri faveat: nullus divinarum rerum imperitus Judex sit: utrique parti securitas ab adversariis suis impetretur &c.

Sed Prædicutiis Hollandis hasce justas conditiones rejicientibus, aut fortè congredi metuentibus, Disputatio à Catholicis acceptata, nullum ultra progressum habuit.

Scripsit interea *Jansenius*, *Alexipharmacum pro Civibus Sylvæducensibus, adversus Ministrorum suorum fascinum*; sive *Responsionem brevem ad Libellum eorum provocatorium*. Huic cum *Notas* suas apposuisset *Voetius*, reposuit *Jansenius Spongiam Notarum, quibus Alexipharmacum aspersit Gisb. Voetius* Præterea pro *Jansenio*, Episcopalibus curis jam impedito, respondit *Libertus Fromondus*, S. T. D. Lovan. editâ *Caussæ desperatæ Gisb. Voetii adversus Spongiam Rev. Corn. Jansenii Crysi*, item *Epistolâ* ad eundem: titulo *Sycophantæ*.

Nec minor fuit *Voetio* Concertatio adversum *Samuelem Maresium* & *Joannem Cocceium*, Theologos Calvinianos; atque hinc orta est apud Batavos Sectarum divisio, in *Voetianam* & *Cocceianam*: vulgatique fuerunt contra Voetium hi versiculi.

Voetius odit, alit, fallit, defendit, adoptat,
Pacem, diffidium, Patres, absurda, malignos.

Hos

Hos tamen versus in laudem Parentis sui contra *Maresium* ita retorsit *Paulus Voet*, J. U. Doctor & in Academia Ultrajectina Antecessor.

Voetius odit, alit, defendit, prodit, adoptat,
Dissidium, pacem, Patres, malefacta, benignos.

Ultra superius allegata contra Jansenium, scripsit sequentia.

Exercitia & Bibliotheca studiosi Theologiæ. 12. Ultraj. apud Joan. Waesbergium 1651. Cui accessit Auctarium Samuelis Maresii ad eam Bibliothecam, 8. Groningæ 1652.

Politica Ecclesiastica. Amstelod. per Joann. à Waesberghe 1663. Tom. IV. in 4.

Ascetica, sive Exercitia Pietatis. Gorichemii per Paul. Vinck 1664. in 8.

Diatriba de Cœlo Beatorum. Gorichemii iisdem typis 1663. in 8.

Diatribæ alteræ. Rheno-Trajecti in 8. 8. per Sim. de Vries 1668.

Disquisitio ad primum Samuelis VIII. *de Jure Regio. Hebræorum.* decripitâ in 8. Ultrajecti 1661. & alia plura, è quibus vernacula quædam.

Obiit Voetius, decrepitâ 89. circiter annorum ætate, Ultrajecti Kal. Novembris 1676, dum ibidem per annos 42. fuisset Theologiæ ac Linguæ Hebraïcæ Professor, Ecclesiæ Calvinianæ Ultrajectensis Minister, ac quartò suę Academiæ Rector; relicto ex Deliana Van Diest, filio *Paulo*, atque ex eo Nepote *Joanne Voetio*, J. U. Doctoribus eruditione clarissimis.

GISBERTUS AB YSENDOORN,

Gelder, natus in pago de Ede sub Tetrarchia Arnhemiensi anno 1601, à primâ juventute itineribus sese accinxit, atque anno ætatis 19. creatus Artium Magister in Universitate Parisiensi, totum sese dein studiis Philosophicis addixit. Italiâ, Galliâ, Hispaniâque usque ad annum 1629. perlustratis, fixam deinceps sedem habuit in Patria.

A Magistratu Daventriensi constitutus Philosophiæ Professor anno 1634, per annos plures ibidem magna cum laude docuit; donec anno 1647. à Curatoribus Academiæ Geldro-Hardervicensis evocatus, primus ibidem Philosophiam professus est. Vivere desiit circa annum 1660. Scripta ab eo sunt

Effatorum Philosophicorum Centuriæ duæ 8. 1633. & 1642.

Collegii Philosophici Hardervicensis Pars I. 1636. Pars II. 1638. in 8.

Compendium Logicæ Peripateticæ. 8. 1640.

Phisiologia Peripatetica. 4. 1642. 1643. 1653.

Logica Peripatetica. 4. 1645. & 1652.

Ethica Peripatetica. 4. 1659.

Medulla Physicæ generalis & specialis. 12. 1658.

Vide plura in Historia Daventriensi Jacobi Revii pag. 695, ubi seriem Vitæ suæ ipse-met Gisbertus ab Ysendoorn uberiùs exposuit.

GISBERTUS WINCKELIUS,

Gandavensis, Societ. Jesu, obiit Vesaliæ in obsequiis spiritualibus militum anno 1621. ætat. 33. edidit

Tabulas Græcanicas. fol.

GISLENUS BULTEEL,

Clytius, Patricius ac sæpiùs Consul Iprensis, Poëta elegans, vir magnæ authoritatis dexteritatisque; obiit circa ann. 1607.

Carmina ad amicos varii argumenti lusit, quorum pars aliqua in Tomis Poëtarum Belgicorum an. 1614. Francofurti edita est: reliqua penes hæredes latent.

GISLENUS HAMMIUS,

Cartusianus Gandensis, scripsit carmine Heroïco, *Panegyricum in adventum Sereniss. Principum Alberti & Isabellæ Archiducum Austriæ &c. in civitatem Gandensem.* Gandavi, apud Gualterum Manilium, 1604. 4.

GODEFRIDUS,

Abbatiæ S. Pantaleonis Coloniæ Monachus Benedictinus, scripsit *Chronicon*, quod incipit ab anno post Christum natum 1162, usque ad 1237. Unde liquet eum claruisse anno circiter 1240. Illud *Marquardus Freherus* edidit in suo *Collectaneo Veterum Historiæ Germanicæ Scriptorum* Tomo I. pag. 239. editionis Francofurtensis anni 1600.

GODEFRIDUS BULLIONIUS,

Marchio Antverpiensis, Rex Jerosolymorum &c. natus non sine omine fausto futuræ ejus militiæ traditur: nempe cum signo gladii ad brachium dexterum deorsum ad manum usque protendentis. Nec sine ratione.

Nam voti reus, institutâ ad Terram sanctam peregrinatione, divendito Castro suo *de Bouillon*, cum territorio longè latèque patente, Ecclesiæ Leodiensi, atque amplissimo patrimonio, tum suo tum fratris matrisque suæ, partim oppignorato, partim distracto, numerosissimum collegit exercitum, eoque comitatus, solo Dei zelo ductus tetendit in Palestinam, eamdem è Saracenorum manibus ereptam Ecclesiæ Catholicæ vindicaturus.

Pòst occupatam Civitatem sanctam Jerosolymitanam, octavo pòst die omnium unanimi consensu in Regem est electus, ac Regni sui anno primo sanctè obiit, xv. Kal. Augusti anno 1100. sepultus in Ecclesia Sepulchri Dominici. Vide Molanum in Natal. SS. Belgii. Extat hujus

Epistola ad Rom. Pontificem de Bello suo in Palæstina gesto. MS. apud Regulares Tungrenses.

GODEFRIDUS CANDELARIUS,

Prior Carmelitarum Aquisgranensium vitâ functus anno 1499; scripsit, recensente Trithemio,

Sermones de Tempore & Sanctis.
Orationes ad Clerum.
Orationem pro coronatione Reginæ.
De Conceptione Beatiss. Virginis.
Epistolas varias, ad Trithemium & alios.

GODEFRIDUS LE COISPELIER,

Audomarensis, Monachus Benedictinus Abbatiç S. Eugenii juxta Senas Etruriæ Urbem apud Italos, claruit anno 1342. Scripsit idiomate suo gallico librum *de Virtutibus Christianis* cui titulum dedit, *la Violette*. Extat MS. in Bibliotheca celebris Abbatiæ Vedastinæ Atrebati.

Author se-met-ipsum designavit hisce verbis: *Jou Godefrois fiex de Jehan le Coispelier jadis Bourgeois de S. Omer, Moyne de l'Ordre S. Benoit de l'Abie S. Eugene de les Sene le veille de Toskane, nés en la ville de S. Omer susdite, fit chest Livre en la sovent dite Vile, en l'oneur de Dieu, de se Mere, & de tous Seins, specialement de Monsieur S. Georges l'an de grasse M CCC & XL. deux, , environ le seint Jehan Baptiste en esté, pour le commun pourfit & l'amour de habitans, où je me tenoie molt aloyes tant de char & de sanc, comme de lynage, comme de pure benivolent, bien deservie envers mi souvent.*

GODEFRIDUS DRIELLIUS,

Noviomagus, Theologus Moguntinus, edidit

Hyperaspisten, sive *Defensionem Rosarii*: in quo pro nomine Rosarii, pro orationibus & repetitione ac numero earumdem, pro globulis precariis disputat Herbipoli, 1588. 4. Vide infrà in *Joanne Busæo*, cujus hæc est Defensio, discipuli nomine evulgata.

GODEFRIDUS DE FONTIBUS,

Rogerii Condatensis & Fontium in Hannonia Dynastæ filius, olim in Academia Parisiensi S. T. D. illiusque uti Cameracenæ ac Condatensis Ecclesiarum Canonicus, nec non Archidiaconus Leodiensis; sedit Cameracensium Præsul ab anno 1220, usque ad obitum 1238. antonomasticè *Bonus Episcopus* appellatus.

Meminerunt Annales Cameracenses, Legis quam dedit Rectoribus Urbis, & quam hodie vocant, *la Loy de Godefroy*.

Adscribuntur ei *Quotlibeta XIV. de variis argumentis* habita in Schola Parisiensi: quæ MSS. extare dicuntur Parisiis in Bibliotheca Regia. Videndus Oudinus de Scriptor. Eccles. Tomo III. qui *Quotlibeta ista* non huic Episcopo, sed *Magistro Galfrido Cancellario Parisiensi* ad ann. 1283. attribuit.

Item à Guilielmo Gazæo tribuitur ei Liber de *Officiis divinis sive Ecclesiasticis*: sed est *Guiardi de Lauduno*, successoris *Godefridi*.

Porro ab hoc Præsule, ejusque Nepote ac successore mediato *Nicolao de Fontanis*, Oppidulum ad limites Hannoniensium ac Leodiensium, vulgare nomen *Fontaine-l'Eveque* adeptum fuit.

GODEFRIDUS FRANCKEN,

Sylvæducensis, Societat. Jesu, Philosophiam docuit in Academia Olomucensi, Theologiam moralem Nissæ in Silesia. In Daniam quoque Sueciamque Missionarius penetravit. Demum oblatâ opportunitate navis, quæ ex Daniâ solvit in Africam, ad lucrum animarum navigavit in Regnum Combo, ac Vir ille Apostolicus ad laborum præmia evolavit in Guinea die 19. Novembris 1654. Edidit, dum Olomucii prælegeret,

Assertiones ex universa Philosophia; quibus attexuit

Problemata XVIII. Optica de visu ejusque objecto. Olomucii 1630.

GODEFRIDUS AB HULST,

Sive à Taxis, fortè ex opido cognomine oriundus, celebris suo tempore fuit Grammaticus, solebatque olim *Grammatica* illius tyronum teri manibus.

GODEFRIDUS HENSCHENIUS,

Venradii Gelriæ Ducatûs Oppidulo natus anno 1600, XII. Kal. Februarii: perceptis in Gymnasio Sylvæducensi humanioribus litteris, præceptore *Joanne Bollando*, Societati nomen dedit anno 1619. Dein litteras humaniores Cortraci atque in aliis Flandriæ Collegiis docuit; simulque in litteratura græca sic excelluit, ut non solum quoties opus erat, ex græco in latinum converteret facili calamo quamlibet solutam orationem, sed etiam versus utrâque linguâ venustè pangeret: quorum specimen imprimis habetur in Imagine primi Sœculi Societatis Jesu.

Postmodum à Magistro suo *Bollando* anno 1635. ad elaborandum magnum illud opus de Actis SS. in Socium, electus, in die VII. Januarii (hactenus enim solus Bollandus rem promoverat) suam illi cœpit conferre operam. Igitur unà ediderunt anno 1643. Acta SS. Januarii, in II. Vol. & anno

1658. Acta SS. Februarii in III. Vol.

Tum invitante ipso summo Pontifice Alexandro VII. & Societatis Præposito Goswino Nickel, Romam profectus Henschenius ad eruderanda ibidem in celeberrimis Bibliothecis Monumenta de Sanctis, totos XXIX. menses in ea peregrinatione impendit, reversus Antverpiam ineunte anno 1661. Dum autem parantur Acta Mensis Martii, eodem anno 1665. quo primus Tomus prodiit, è vivis excessit P. Bollandus, prosequente interea P. Henschenio.

Ast quia jam ætas ingravescebat, morbique subinde ingruebant, fuit ei Socius additus *P. Daniel Papebrochius*, qui & Romani itineris comes fuerat.

Exeunte anno 1668. celebravit solemniter Henschenius in Domo Professa Antverpiæ quinquagesimum suum ab ingressu Societatis annum, Missam decantans, atque tunc plane sanus, vegetus, ac verè ad labores natus. Editionem Actorum Mensis Aprilis parabat interea, unà cum Papebrochio: deficienteque Antverpię solito Typographo *Joanne Meursio*, cupidè obtulit præla sua Vir Amstelodami Senatorius *Joannes Blauw*. Ecce autem, impresso jam primo die Mensis Aprilis, ac pene jam secundo, contigit ut celeberrima ista Typographia Blaviana nocte diem 23 Februarii 1671. subsequente, tota deflagraret, cum omni Typographico instrumento. Sed (quæ Dei Sanctorumque protectio singularis fuit) cum exiguo authographi detrimento.

Tum resumpta fuit Antverpiæ impressio apud *Michaelem Knobbaert* Bibliopolam atque Typographum, prodiitque Mensis SS. Aprilis anno 1675. Mox properata fuit editio dimidii Mensis Maii, patrocinante Ferdinando Furstembergio Paderbornensi ac Monasteriensi Episcopo ac Principe. Additus quoque fuit novus Hagiographorum Socius P. Daniel Cardonius.

Sed ecce nova calamitas: sub autumnum anni 1678. morbus pestiferus Belgium ac specialiter Urbem Antverpiensem involvit, qui & Typographi familiam totam occupavit, nemini omnino in eo parcens: præfatum quoque P. Cardonium maximæ spei adjutorem de medio sustulit, ac vix non P. Papebrochium abstraxit: dum *Henschenium* fere octuagenarium sua satis senectus urgeret. Convalescenti post septem menses *Papebrochio* datus est socius P *Conrardus Janningus*, tunc in Mechliniensi Gymnasio gręca docens: eorumque curâ prodierunt anno 1680. tres priores Tomi Mensis Maii.

Exinde gravi unius anni paralysi detentus *Henschenius*, paulatim cæpit ad extrema deduci: nec tamen prorsus studia deposuit, quin pro supplemento priorum Mensium adhuc utiliter laboraret: accepto novo Socio P. *Francisco Baertio*.

Tandem die 12. Septembris 1681. ætatis 81. Antverpiæ in Domo Professa spiritum Deo reddidit: assumptus (ut confidimus) ad societatem Civium supernorum, quorum Encomiis per tot annos insudaverat. Vitam ejus, virtutes, ac studia prolixè descripsit P. *Daniel Papebrochius*, eamque Tomo VII. Actorum SS. Mensis Maii præmisit.

Præter Tomos Actorum SS. de quorum editione singulatim agemus infra ad Tit. de *Hagiographis Societatis Jesu*, quædam specialiter edidit Henschenius: nempe

Exegesin Historicam, seu Diatribam de Episcopatu Tungrensi & Trajectensi, cum Episcoporum Regumque Franciæ iis coævorum Chronologia & populis Diœcesi illi subjectis. 4. Antverpię typis Jac. Meursii 1653. Extat item in fronte Tomi VII. Actorum SS. Maii.

Chronographiam S. Theophanis illustratam.

Extat Tomo III. Actorum SS. Martii.

Vita R. P. Joannis Bollandi, è Societ. Jesu primi Hagiographi. Extat Tomo I. Actorum Martii.

De Genealogico Stemmate Regum Franciæ primæ stirpis, per tres Dagobertos. Extat Tomo III. Actorum Martii.

De tribus Dagobertis Francorum Regibus Diatriba. 4. Antverpiæ apud Jac. Meursium 1655. Extat etiam in fronte Tomi III. Actorum Aprilis.

Diatriba in Catalogos veteres Romanorum Pontificum. Extat in fronte Tomi I. Actorum Aprilis.

Exercitatio singularis de anno & die mortis S. Ambrosii. Extat Tomo I. Actorum Aprilis pag. XXXVIII.

Notitiæ breves Italiæ, Hispaniæ, Galliæ, Belgii, Germaniæ, quinque libellis, ex Actis SS. Januarii & Februarii. 8. Antv. 1658.

Notitiæ breves triplicis status, Ecclesiastici, Monastici & Sæcularis, ex Actis SS. Januarii, Februarii & Martii. Ibid. 8. 1668.

GODEFRIDUS A LITH,

Venradius, Gelder, Fratrum Ord. S. Crucis, ad D. Nicolaum Venlonæ Prior, edidit

Sacrificium Vespertinum, sive *de Passione Dominica Conciones XL.* Coloniæ, 1628. 8. typis Bern. Gualteri.

Lucernam splendentem super Candelabrum sanctum, id est *Explanationem Constitutionum sacri ac Canonici Ord. FF. S. Crucis.* Ibid. 1634. 4.

GODEFRIDUS A MIERLO,

Brabantus, è pago hujus nominis in Majoratu, ut vocant Sylvæducensi, oriundus, adolescens Ordinem Prædicatorum in Conventu Sylvæducensi amplexus fuit. Postmodum creatus S. T. Doctor, Prior Sylvæducis & Ultrajecti, & anno 1559 Provinciæ Germaniæ inferioris Magister Provincialis.

Nicolao à Niewlant primo Harlemensium Episcopo ob decrepitam ætatem Episcopali honori & oneri cedenti, successor datus est anno 1569 à Philippo II. Hisp. Rege *P. Godefridus*, anno sequente die 11. Februarii Antverpiæ consecratus. Anno 1571. Diœcesanam Synodum Harlemi habuit: sed invalescentibus demùm hæreticis, anno 1578. sede suâ expulsus, primùm hæsit Monasterii Westphalorum, à Principe Joanne Guilielmo Juliaci ac Montium Duce, Episcopo ibidem assumptus in Suffraganeum.

Hinc Daventriam (sede vacante anno 1587.) evocatus, Ecclesias impiè profanatas ritu Catholico reconciliavit, gregemque ovilis illius, tanquam suum, doctrinæ & exemplaris vitæ pabulo nutrivit. Quo in munere ultimum exilii & vitæ mortalis finem lætus aspexit die 28. Julii 1587. Corpus ejus in Choro Cathedralis Ecclesiæ S. Lebuini Daventriensis honorificè tumulatum fuit. Prelo subjecit,

Kalendarium perpetuum secundùm Institutum Ord. Prædic. XXXVI. Tabulis constans, à Didaco Ximenio Hispano concinnatum, at resectis Hispaniæ propriis Festis, reductisque ad sua loca communibus Officiis correctum & emendatum. 12. Antverpię typis Plantinianis 1566.

Statuta Synodi Diœcesanæ, habitæ Harlemi, anno 1571. die 2. Octobris. Extant in Batavia sacra Parte II. pag. 315. unà cum Testamento hujus Præsulis.

Sermones de Tempore, Quadragesimales, & de Sanctis.

Item plura pro Fide Catholica adversus hæreticos Lutheranos & Calvinistas. Quæ postrema vel ignota latent, vel in generali Conventuum FF. Prædicatorum apud Batavos eversione perierunt.

GODEFRIDUS,

Sacerdos Rhodanus, in Campania Brabantica, ſcripſit

Vitam S. Odæ, Virginis Rhodenſis. Exſtat MS. in Rubra Valle, apud Bruxellam. Editum quoque fragmentum Vitæ S. Odæ eſt Lovanii, 1485. apud Joan. de Weſtphalia, & Coloniæ, Parte II. Legendæ, ſed auctore ἀνωνύμω.

GODEFRIDUS VAN SANTVOORT,

E Rhoda S. Odæ, municipio territorii & Diœceſis Silvæ-ducenſis oriundus, naſcitur anno 1577. die x. Junii, poſtque emenſa ſtudiorum ſpatia, titulum J.U. Licentiati anno 1606 Lovanii adeptus, Antverpiæ in Divæ Virginis Cathedrali Collegio Canonicorum adſcribitur. Verùm abdicato deinde, raro hodie exemplo, Canonicatu, ut Deo & ſibi liberiùs vacaret, totum ſe devovit exercitiis vitæ ſanctioris, extra ſtrepitum ſæcularem amans neſciri, & ſanctum otium æmulari. Scripſit ſeu tranſtulit varia Opuſcula aſcetica.

Ex Italico in Latinum *Synopſin Vitæ quinque Sanctorum*, à Gregorio XV. Pont. inter Divos relatorum, *Iſidori Agricolæ*, *Ignatii Loïolæ*, *Franc. Xaverii*, *Matris Tereſæ & Philippi Nerii*. Antver. 1624. 8.

Ex Hiſpanico Tractatum *De tranquillitate animæ Chriſtianæ*, auctôre *Joanne Bonilio* Ibid. 1626.

Ex Gallico *Summulam perfectionis Chriſtianæ*. Ibid. 1626. 12. apud Nutium.

GODEFRIDUS STEEGHIUS,

Amersfortius, primùm Julii Epiſcopi & Principis Herbipolenſis, pòſt Rudolphi II. Imp. Medicus cubicularius, dedit

Deſcriptionem Fontis medicati Kiſſingenſis. Wirzeburgi 1595. 8.

Item *Artem Medicam*. Francofurti, apud Marnium, 1606. fol. Laudat in eo libro præceptores ſuos *Nicolaum Bieſium* Lovanii, *Laurentium Joubertum* Monſpelii, & *Vidum Vidium* Piſis, Medicinæ Doctores & Profeſſores.

GODEFRIDUS STRIROYDE,

Dieſthemius, Brabantus, Ordinem FF. Prædicatorum in Conventu Lovanienſi profeſſus, ac ſæpius Prior & ſtudiorum Regens, Doctoralem quoque Lauream in ea Academia adeptus eſt anno 1523. die 11. Februarii, & inter Regentes Theologicæ Facultatis cooptatus.

Fuit Inquiſitor adverſus hæreticam pravitatem, & Eccleſiaſtes ſui temporis celeberrimus, ita ut ſubinde ob nimium populi concurſum diebus ſolemnioribus in hortis & areis, ſacra verba edicere cogeretur.

Evulgavit Brabantico idiomate *Paraphraſin in VII. Pſalmos Pœnitentiales*; quæ etiam gallicè poſtmodum edita eſt.

Obiit actu Prior Lovanii die 10 Novembris 1540. (aliis 49.) ſepultus in medio chori; ejuſque perennem memoriam referunt hi verſus ad parietem penſiles.

En tibi, parva licet, magni monumenta
STRIROII
GODFRIDI, *cujus patria Dieſtha fuit.*
Qui magnus Sophiæ humanæ Sacræque
Profeſſor,
Egit præconem non ſine laude ſacrum.
Adde, quod ornari curat ſedilibus ædem;
Unde illi ſemper debeat iſta Domus.

GODEFRIDUS VEREYCKEN,

Antverpiæ anno 1558. natus, litte-

ris politioribus probè imbutus, ac græcè peritus, cognitionem Philosophiæ non vulgarem assecutus fuit: quam cùm Parisiis in Collegio Boncortiano profitetur, ibidem & Medicinæ studio animum applicuit, idemque Tolosæ absolvit, promotus Doctor anno 1586. Idibus Junii.

In Belgium reversus, mox in numerum Medicorum Urbis ac Reipublicæ Antverpianæ adsumptus fuit, multisque annis artem illam exercuit. Tandem senio meritisque gravis, vitæ sedem stationemque ultimam delegit Machliniæ apud filium patri cognominem J. C. & in suprema Belgicæ Curia caussarum patronum, ubi triennium vixit, vivendique finem fecit anno 1635. VI. Nonas Decembris, depositus ad S. Joannem. Scripserat in isto otio suo

Tractatum *De cognitione & conservatione sui*, excusum Machliniæ, 1633. 8.

GODEFRIDUS WENDELINUS,

Taxandrus Salius, natus in opido Hercano, ditionis Lossensis, Diœcesis Leodiensis, anno 1580. postridie Nonas Junias, ibidem sub *Henrico Aleno*, viro doctissimo, Andreæ ex fratre nepote ac discipulo, eum in litteris progressum fecit, ut mox condiscipulis reliquis antecelleret, pangeretque decimo-tertio ætatis anno Jambos supra ætatem ac spem eruditos. Biennio pòst Tornacum missus, prima quoque loca inter Rhetorices candidatos apud Societ. Jesu Patres tenuit: donec anno 1597. Lovanium concederet ad Philosophiæ studia capessenda, nusquam interim in litteris humanioribus cessator; quando & linguæ Hebraïcæ cognitione sese imbuit.

Verùm non diu hîc substitit inquies ingenium. Anno enim insequenti, cujusdam condiscipuli sui invitamento, perrexit in Germaniam, Pragam petiturus; sed Norimbergæ correptus dysenteriâ, proficisci ultrà prohibetur, atque ægrè sibi restitutus in Belgium revertitur.

Hinc Galliam petiit, & Lugduni διορθωτὴν egit typographicum, ac labente anno Jubilæo 1600 Romam adiit, peragratâque Italiæ bonâ parte, dum per Massiliensem Galliæ provinciam iter domum versus instituit, substitit ibidem aliquantisper, studiaque sua impensiùs excoluit, Diniensem instituendo ac formando juventutem, discipulum præ multis unum nactus *Petrum Gassendum*, Philosophum dein scriptis famâque celeberrimum.

Anno deinde 1604. vix visâ patriâ, eamdem Galliam repetiit, vixitque Parisiis in familia *Andreæ Arnaudi*, amplo stipendio annis octo, seque & liberos ejus ad Jurisprudentiæ fastigium evexit, caussasque ipse in Advocatorum numerum adlectus egit.

Anno denique 1612. reversus in Belgium, rebus familiæ hæreditatisve paternæ compositis, pietatis studiis deinceps se addicere occœpit, initio facto ab institutione juventutis patriæ, atque anno 1620. Bethasiorum, juxta Diestemium, pòst Ecclesiæ Hercanæ Parochus, atque inde Condatensis in Hannonia Canonicus fuit.

Tum apud Franciscum Gandavillanum Tornacensem Episcopum ab Epistolis & secretis, constitutus quoque fuit per Diœcesim hanc Officialis, nec non Cathedralis illius Ecclesiæ Canonicus. Obiit anno 1660 Rothnaci, existens Collegiatæ ibidem Ecclesiæ Decanus.

Vir in omni disciplina atque encyclopædia universa plurimùm versatus, tum verò Matheseos laude ac linguarum cognitione in primis excellens; eoque nomine luculentum testimonium me-

ruit Erycii Puteani, de Olympiadibus scribentis, *Unus ille*, inquit, *aut scit omnia, aut, si hoc homini negatum, quam paucissima ignorat: major sæculo nostro, quia ad antiquum se composuit, cum Eudoxo, Metone, Calippo, Hipparcho olim nominandus. Omnes exhausit scientias, ut unam sciret, & summus esset, utque sacris studiis ornamentum à Mathesi adferret.* Ab illius ingenio sunt:

Loxias, seu *de obliquitate Solis Diatriba.* Antver. apud Verdus. 1616. 4.

Aries, seu *Aurei Velleris Encomium*, versibus Elegiacis. Ibid. typis Plant. 1628. 4.

De Tetracty Pythagoræ Epistolica Dissertatio ad Erycium Puteanum. Lovanii, cum libro ejusdem Puteani de Bissexto, 1627. 4.

Censura & judicium de falsitate Bullæ Martini I. quam pro fundamento prætensæ exemptionis exhibuit Abbas S. Amandi. 4. Bruxellis apud Franc. Vivien 1643.

Paraverat etiam libros sequentes: *Eudoxus, seu de Motu Fixarum.*

Solis ac Lunæ Motus ac Tabulæ facillimæ.

Theoricæ Planetarum novæ.

Historia Eclypseon Lunarum hujus sæculi.

De Diluvio libri VII.

Chaos Temporum sive *Chronicon* &c.

Salicas leges, malo loco in ergastulis ignorationis delitescentes, vel sub peregrinis erronearum opinionum verberibus vapulantes, libertati suæ ac natalibus restituit, sibique nomen immortale comparavit libro Antverpiæ typis Plantinianis edito in fol. anno 1649, cui titulus,

Leges Salicæ illustratæ; illarum Natale solum (Belgium) *demonstratum; cum Glossario vocum Advaticarum.*

Porrò de Legum Salicarum origine agit *Sigebertus Gemblacensis* Monachus, ad annum XII. Honorii Imp. qui est Æræ Christianæ 422; his verbis:

,, Franci uti cœperunt Legibus, & *Legem Salicam* dictaverunt per quatuor Gentis suę Proceres electos de pluribus, his appellatos nominibus: *Usogast, Bosogast, Salagast, Widigast*, in Villis Germaniæ *Salehaim, Bodohaim, Windohaim.* Hi quatuor Proceres per tres Mallos convenientes, & caussarum origines sollicitè tractantes, de singulis discutiendo, sicut *Lex Salica* declarat, judicium decreverunt. &c.

GODEFRIDUS WREYS,

Mollensis, è municipio Brabanticæ Campiniæ, inter primos in Artibus Lovanii promotus, ibique S. Th. laureâ donatus, fuit dein Pastor Ecclesiæ B. M. V. ultra Diliam Mechliniæ, nec non primus Decanus Capituli noviter illic fundati anno 1643. Postmodum ob præclaras animi dotes anno 1653. electus Canonicus graduatus Ecclesiæ Metropolit. S. Rumoldi, & eodem anno Pœnitentiarius. Vivere desiit anno 1656. die 3. Junii, ætatis 56.

Habuit anno 1655. *Orationem* elegantem in funere Illustriss. *D. Jacobi Boonen* IV. Archiepisc. Mechlin. 4. typis excusam Lovanii.

S. GODEGRANDUS,

Aliis *Chrodegangus*, Episcopus Metensis, natus est in Hasbania patre *Sigiramno*, viro illustri, & *Landradâ*, Caroli Martelli filiâ, litterisque & pietati operam navavit primùm in Monasterio S. Trudonis, deinde Metis. Episcopus hic ordinatus anno 743. paulò post Gorziensis Monasterii (olim in hac Diœcesi celeberrimi, de Ord. S. Ben.) fundamenta posuit. Meminit hujus Sigebertus in Chronico, & obiisse scribit anno 765 vel 768. Idemque libro de

Viris

Viris illustribus memorat eum scripsisse

Regulam sanctæ Religionis, quam specialiter Metensis Ecclesiæ Clericis observandam dedit, ut Canonici Canonicè viverent. Hanc interpolatam edidit primus in *Spicilegio* suo *Lucas Dacherius*: sed puram atque ab omni intruso purgatam *Phil. Labbæus*, S. I. obtulit Tomo VII. pag. 1444. Conciliorum Generalium ultimæ suæ editionis. Vide Molanum in Natal. SS. Belgii, item Acta Bollandina, ad diem VI. Martii.

GODESCALCUS ROSEMUNDUS,

Brabantus Eindhovianus, (quod est Silvæducensis territorii oppidum) tertius olim Lovanii inter Magistros Artium anno 1502. promotus è Pœdagogio Falconensi, ibique dein Philosophiæ Professor. Anno 1516. S. Th. Doctor renunciatus, & in D. Petri Canonicus SS. Litteras magnâ laude explanavit, ut & Verbum Dei Ecclesiastes eximius: *Vir melior* (Erasmi judicio libro XIX. Epist. 13.) *quam pro vulgari sorte Theologorum.*

Primus, vel è primis ad controversas de Casibus, ut vocant, Quæstiones, è D. Thoma Aquinate hauriendas viam aperuit. Scripsit

Confessionale, seu *Modum ritè Vivendi ac salubriter Moriendi.* Antverpiæ, 1518. 8. apud Hillenium, & Lovanii, 1554. 8. apud Waen, & alibi.

Expositionem succinctam in Orationem Dominicam, pro simplicibus, ut ipse scribit in Confessionali cap. XII. art. XX.

Obiit anno 1526. Nonis Decemb. primus Collegii Pontificii, ab Hadriano VI. excitati, Præses, sepultus in Nosocomio urbis, cujus loci Virginibus velatis, ægrotorum curam habentibus, annos plures præfuerat: addito hoc Epitaphio, quod ibidem legitur.

Sepultus est hoc loco
Incomparabilis Vir,
Dominus GODSCALCUS ROSEMUNDUS,
Eyndhoviensis,
Genere non ignobili natus,
S. Theol. Professor,
Non titulo tantum, sed vitâ,
Sed Linguâ:
Lovanii ad D. Petrum Canonicus,
Atque hujus Xenodochii Virginibus
Præpositus,
Illibatus omnis sanctimoniæ flos.
Mortuus est anno M. D. XXVI.
Nonis Septemb.

Præterea muro laterali insculpti leguntur hi versus.

Ne desit, cujus virtutem imiteris & acta,
Quis sit in hoc busto conditus, oro legas.
GODSCHALCO *mihi nomen erat, cognomen habebam*
A MUNDA, *cui par vita pudica*, ROSA.
Doctor & Interpres divinæ mentis habebar,
Respondique meo sedulus officio.
Non etenim tituli vixi contentus honore,
Sed Christi docui nocte dieque gregem:
Submovique lupos, & per deserta vagantes
Ad caulam duxi Pastor amicus oves.
Quodque alios docui, semper prior ipse subivi:
Virtutem exemplo sic didicêre meo.
Sum largitus opes miseris, dum vita manêret,
Atque in eundem usum cuncta relicta mihi.
Quæ partim Domus hæc, quæ continet ossa sepulchro,
Perpetuo infirmæ pabula plebis habet.
Pro quibus officiis merces mihi digna relata est,
Corpore nam posito spiritus astra tenet.

GODESCALCUS STEWECHIUS,

Heusdanus, multę vir lectionis & accuratæ diligentiæ, in Historiis & Antiquitatibus, Veterum præsertim Romanorum, plurimùm versatus, præ-

ceptorem laudat *Victorem Giselinum.* Ipse verò Professorem egit Mussiponti apud Lotharingos; indeque Treviros, ad inspiciendas Bibliothecas, cùm se contulisset, ibidem moritur & sepelitur. Scripta ejus hæc visa sunt.

Comment. eruditus *in Fl. Vegetium De re Militari.*

Conjectanea ad libros Strategematum Sexti Julii Frontini. Antver. 1585. & Lugd. Batavor. 1607. 4.

Quæstiones & Conjecturæ in Apuleii Opera. typis Plant. 1586. 8.

Electa in Arnobii adversus Gentes libros VII. Ibid. apud Trognæs. 8.

De Particulis Linguæ Latinæ. Coloniæ, typis Birckmanni, 1580. 8.

GODESCALCUS,

Leodiensis Ecclesiæ Diaconus, & Canonicus, floruit circa ann. 770. Scripsit tempore Caroli Magni, jussu Agilfridi Episcopi,

Vitam S. Lamberti, Episcopi Leodicensis: cujus meminit Renerus ad S. Laurentium Monachus Benedictinus cap. ultimo Vitæ S. Lamberti, his verbis: *Vitam S. Lamberti primus, jussu Agilfridi, Episcopi, scripsit Godescalcus Diaconus, ipsius Congregationis Clericus, qui fuit tempore Pipini & Caroli Magni: & Gesta quidem ejus veraciter prosequutus, de causa Martyrii parum libero ore locutus est. Quod hac de causa fecisse creditur, ne sui temporis Regibus culpam Majorum suorum videretur exprobrare &c.* Extat hæc Vita apud Chapeavillum Tom. I. pag. 319. in antiqua Lectione Canisii Tomo II. & in Mabillonii sæculo III. Benedictino parte I.

GONSO,

Abbas IV. Monasterii S. Joannis Baptistæ Florinensis, territorii & Diœcesis Leodiensis, Ord. S. Benedicti, frater Wazonis Leodiensis Episcopi; fundavit in Ecclesia S. Gengulphi Florinis Canonicatus septem: ideoque retulit à Leone IX. Pont. hoc insigne testimonium: *in quo, quia pleniter suum honorem Monastica obtinet Religio, mihi complacui &c.* Decessit circa annum 1060. Scripsit librum

De Fundatione Ecclesiæ S. Gengulphi Florinensis, & de *Miraculis* ejusdem Sancti. Molanus in Natalibus SS. Belgii XI. Maii.

GOSWINUS DE BEKA,

Ex J. U. Doctore Cartusianus, Gandensi ac Divionensi Cartusiis præfuit. Fuit primus Teutonicæ Provinciæ Visitator, quem libros aliquot *cùm in Jure Canonico, tum in Theologia*, itemque *Epistolas* permultas scripsisse Arn. Bostius, Dorlandus lib. XVII. ac Petrus Sutor de Vita Cartusianorum lib. II. Tract. 3. cap. VII. referunt, deque laudibus illius pręclarum ferunt testimonium. Vixit anno 1420.

GOSWINUS DE BOSSUT,

Brabantus, Monachus & Cantor Villariensis in Brabantia Monasterii, Ord. Cisterciensis, scripsit

Vitam B. Arnulphi Cornibontii, Conversi Villariensis, cum *Lectionibus* & *Notis* de eodem. Exstabat MS. Villariæ plenior & distinctior eâ, quam Atrebati Franciscus Moschus curaverat edi. anno 1600. Postmodum per PP. Hagiographos Societatis Jesu inserta fuit Actis SS. ad diem 30. Junii.

GOSWINUS HENRICI,

Venlonensis Gelder, Ordinis Prædicatorum Theologus, Professione Coloniensis, Provinciæque Teutonicæ alumnus, devixit ibidem die 19. Ja-

nuarii 1640. Fuit Mariani nominis promotor, cultorque eximius, quo spectant ab eo edita.

Hortulus Conclusus, Dei-paræ Virginis cultoribus reseratus. Coloniæ, apud Bern. Gualterum, 1633. 12.

Aurea Corona anni in SS. Rosario per singula Euangelia Dominicalia variis figuris &c. cælata, id est: Prædicatorum, tum præcipue SS. Rosarii Manuale, in quo Vita Christi & Mariæ varie illustratur, Tomis II. Ibid. 1634. 8.

GOSWINUS HEXIUS,

Brabantus ex pago de Loenhaut in Majoratu Silvæducensi, Carmelita Conventûs Vlissingensis in Zelandia, S. Theol. Doctor Parisiensis, Episcopus Hieropolitanus, & Suffraganeus Ultrajectinus, sub Episcopo Davide Burgundo. Conventum Ordinis sui Ultrajecti instituit. Scripsit

Commentarium in libros I. *&* II. *Sententiarum.* MS. Brugis in Cartusia.

Directorium perturbatæ Conscientiæ. MS. olim Gandavi, apud Cartusianos.

Quæstiones de Virtutibus Theologicis & Cardinalibus. MS. olim Vlissingæ, apud Carmelitas. Ex Bunderio. His Trithemius ac Petrus Lucius addunt

De Decem Præceptis, librum I.

De modo Prædicandi, lib. I.

De Exemplorum copia.

Quadragesimale.

Sermones de Tempore & Sanctis.

Obiit anno 1475. pridie Kalen. Aprilis Ultrajecti, sepultus in Choro templi Carmelitarum, (quod hodie ex cessione est Dominorum atque Equitum Melitensium) sub sarcophago, in quo pedum & mitra Episcopalis, cum hac inscriptione:

Conditur hic dominus Goswinus *& Ordinis hujus*
Fratrum Conventûs, qui fuit eximius
Doctor Parisius, Præsul Jeropolitanus,
Loenhout *quem genuit; proh dolor! hinc obiit.*

GOTSELINUS,

Ad D. Bertini, apud Audomaropolim, Artesiæ urbem, Monachus Benedictinus, patriâ (ut creditur) Morinensis. Floruit anno 1110. Hunc (ut in Natalibus SS. Belgii, 8. Julii, in S. Grimbaldo scribit Molanus) B. Anselmus, Cantuariensis Archiepiscopus aliique, ob doctrinam ac pietatem viri singularem in Angliam evocarunt: ubi primùm Ramesiæ, deinde Cantuariæ ad S. Augustinum vixit. Quibus in locis varias descripsit Sanctorum Vitas.

Vitam S. Augustini, Cantuariensium Archiepiscopi, libris II. teste Molano ad Usuardum, 26. Maii. Extat apud Mabillonum sæculo I. Benedict. & in Actis SS. Bollandinis, ad diem præfatum.

Vitam S. Laurentii, Anglorum itidem Episc. qui Augustino successit. Incipit: *Dominis carissimis & paternæ* &c. Molanus ad Usuardum 2. Februar.

Vitam S. Erkenwaldi, seu *Eronvaldi*, Episcopi Londinensis, incipit: *Post Passionem & Resurrectionem.* Catalogus Script. Britanniæ.

Vitam S. Suithuni, Episc. Wintonensis, hoc initio: *Glorioso Anglorum Rege Egberto.* Exstat apud Surium, Tomo IV. 2. Julii, aut ejus potiùs Epitome.

Vitam S. Grimbaldi, patriâ Morinensis, qui ex Monacho Bertinensi factus est Wintoniensis in Anglia Abbas. MS. in S. Bertini Monasterio, sed in Epitomen, ut apparet, contracta: *Urbs Morinorum quondam ampla* &c.

Vitam S. Edithæ seu *Eadgithæ* Virginis, quæ olim MS. exstitit Londini apud Augustinianos, teste Bunde-

rio: modo autem apud Mabillonum ſæculo V. Benedictino, pag. 636. & apud Surium ad diem 16 Septembris.

Vitam S. Milburgæ, forte *Wereburgæ*, Virg. Molanus ad Uſuardum, 23. Februarii & Catalogus Scriptorum Britanniæ. Extat etiam in Februario Bollandino.

Vitam S. Witeburgæ, Virginis. Idem Catalogus & Molanus ad Uſuardum. 8. Julii.

Vitam denique *S. Ivonis Epiſcopi*, ex Perſide in Angliam tranſlati, ab *Andrea Leucandro*, Abbate Rameſienſi, ſcriptam, reddidit latiniorem. Idem Catal. & ex eo Molanus 10. Junii ad Uſuardum. Item extat in Actis SS. Junii Tomo II. pag. 288.

Plura de eo Mabillonus, Voſſius, Henricus Warthon, Oudinus de Scriptor. Eccleſiaſticis pag. 561. Tomo II. & alii.

GREGORIUS BERTOLF,

Lovanienſis, inter Magiſtros Artium quinto loco promotus anno 1506, J. U. Doctor, ob ſingularem prudentiam, rerumque uſum, quem Bruxellæ publicis privatiſque cauſis actitandis comparaverat, primus Senatûs Cæſarei in Friſia à Carolo V. conſtitutus Præſes, conſignavit

Statutorum Friſiorum opus idiomate patrio.

Obiit Leovardiæ, anno à ſalute generi humano partâ 1527.

GREGORIUS DAINEFFE,

Leodius, Ord. Eremit. D. Auguſtini S. Theol. Doctor & in Abbatia S. Huberti per annos plures Profeſſor, Latinitate donavit

Epitomen Hiſtoriarum Vitæ monaſticæ S. Auguſtini, unà cum *Inſtitutione & antiquitate Familiæ ejuſdem* &c. *Joanne Gonſalez de Critana* auctore. Antverpiæ apud Verduſ. 1612.

Ipſeque commentatus eſt opus inſigne, variâ doctrinâ refertum, *de triplici Mundo, Divino, Angelico, & Humano*; cujus prior tantùm pars de Mundo Divino lucem vidit, Leodii 1639. fol. typis Leon. Streel.

GREGORIUS HOPPERUS,

Joachimi Filius, J.C. Dalemii Toparcha, Sanctiorisque Conſilii apud Belgas Aſſeſſor, libros parentis *de vera Juriſprudentia*, unà cum *Cajo Antonio* fratre in lucem protulit typis Plantinianis. Præfatur ipſe de vero Juriſconſulti objecto, & quo modo circa Juriſprudentiam ſit verſandum, deque inſtituti paterni iis in libris ratione ac ſcopo. Vivere deſiit anno 1610. Bruxellæ.

GREGORIUS SILVANUS,

Ghelenſi Brabantiæ municipio oriundus, Gymnaſiarcha Gierlenſis, græcè doctus, ſcripſit

Syntaxeos Latinæ Didaſcalicon. Antver. 1539. 8.

GREGORIUS TEGNAGEL,

Lovanienſis, Regneri Juris ibidem Doctoris & Profeſſoris filius, Juris Utriuſque & ipſe Doctor, ac Cameræ Imperialis Spiræ Adſeſſor, ſcripſit

Methodicam totius Juris Tractationem.

Authenticas etiam *Conſtitutiones* in ordinem commodiorem redegit. Quæ an lucem hactenus viderint, nondum pro comperto habeo. Vide Suffridum Petrum de Scriptoribus Friſiæ.

GREGORIUS A SANCTO VINCENTIO,

Brugenſis, Societatis Jeſu Sacerdos

ac Theologus, in lucubrationibus Mathematicis ſignanter excelluit; factâ etiam ſpe quadrandi circuli: (ut de eo aſſerit Valer. Andreas.) Hinc à variis Principibus & Regibus expetitus, nominatim à Ferdinando II. Imp. cujus poſtulato profectus eſt Pragam, poſtea à Philippo IV. Rege Hiſp. ut filium ſuum Joannem Auſtriacum Mathematicis ſcientiis inſtitueret. Tandem apoplexiâ tactus, Gandavi plenus dierum expiravit die 27. Januarii 1667. ætatis 83, poſt celebratum triplicem Jubilæum, Religionis, Sacerdotii, & traditæ Matheſeos. Edidit

Opus Geometricum Quadraturæ Circuli & Sectionum Coni, X. libris comprehenſum. fol. Antv. 1647. 2. vol.

Opus Geometricum poſthumum ad Meſolabium, per rationum proportionalium novas proprietates. fol. Gand. 1668.

Theoremata Mathematica ſcientiæ ſtaticæ de ductu ponderum per planitiem, recta & obliqua horizontem decuſſantem, propoſita Lovanii, typis Haeſtenii, cum figuris œri inciſis, 1624. in 4.

GRIPHON,

Flander, Ord. Minorum, S. Theol. Profeſſor Lutetiæ Pariſiorum, à Sixto III. Pont. Max. in Orientem miſſus, Palæſtinam adiit, & Græcos præſertim Marcionitas, (rectiùs *Maronitas*) Montis Libani incolas, ad fidem Orthodoxam adduxit; adeò ut regionum illarum Patriarcha à Caliſto III. appellaretur.

Obiit anno 1475. E multis unicum exſtat illius opuſculum, teſte Henrico Willotio,

Itinerarium Terræ Sanctæ.

GUALBERTUS,

Monachus Benedictinus Marchianenſis Cœnobii in Gallo-Flandria, floruit circa ann. 1125, ediditque

Epiſtolam prolixam de Miraculis Stæ. Rictrudis, primæ Abbatiſſæ Marchianenſis. Quod opus è Bibliotheca Marcianenſi erutum, primò evulgarunt PP. Hagiographi Societ. Jeſu, Tomo III. Actorum Maii p. 118.

GUALTHERUS,

Canonicus Regularis ac Prior Abbatiæ Aroaſienſis Ordinis S. Auguſtini in Artheſia, tranſtulit anno 1162 ab Oſtiis Tiberinis ad ſuum Aroaſienſe Monaſterium majorem partem Reliquiarum *S. Monicæ* Viduæ, matris S. Auguſtini.

Hinc *Vitam S. Monicæ*, *ejuſque Officium tranſlationem* deſcripſit; quam ſecundum varia Manuſcripta PP. Hagiographi Antverpienſes inſeruerunt Tomo I. Actorum SS. Maii, pag. 474. & ſequent.

GUALTERUS BRUELIUS,

Aliàs Brant, Medicinæ Doctor, edidit

Praxin Medicinæ Theoricam & Empiricam, ex Galeno, Hippocrate, Aëtio, aliiſque. Antver. typis Plant. 1580. Lug. Batavor. 1589. 1599. 1628. 8. &c.

B. GUALTERUS DE BRUGIS,

Sic dictus a patria urbe Brugenſi in Flandria, Magiſter in Theol. & Ordinis FF. Minorum Miniſter in Francia, ſeu Turoniæ Provincialis, *vir vitæ laudabilis, litterarum ſcientiâ præditus, diſcretionis maturitate conſpicuus, præclarus meritis, & aliàs in ſpiritualibus & temporalibus circumſpectus.* Hoc ſanè de illo teſtimonium tulit Nicolaus III. Pont. dum anno 1278. Pictavienſi eum Eccleſiæ præfecit ac propriis manibus conſecravit.

Constitutiones Synodales, pro optimo Ecclesiæ Pictaviensis regimine edidit ann. 1280. & 1284. Extant inter Concilia generalia P. Labbæi; uti & P. Harduini Tomo VII. Scripsit quoque, jubente Alexandro IV. ac teste Trithemio, de Scriptor. Eccles.

Commentarios in libros Magistri Sententiarum, lectos aliquando MSS. Brugis & Ipris, apud Franciscanos.

Quotlibetorum librum unum.

Rudimenta pro Concionatoribus.

Sermones per anni circulum: & sæpe auctor Summæ Angelicę testimonio ejus utitur, teste Willotio.

Tabula Originalium, extat in Abbatia Baudeloënsi Gandavi.

Tractatus de Pœnitentia, MS. Ipris, apud Tertiarios.

Denique *Quæstiones disputatæ ejusdem*, Valencenis in Hannonia apud Franciscanos, & Colonię apud Carthusianos.

Notæ sunt è coœvis Authoribus discordiæ inter ipsum & Bertrandum de Gutto Burdigalensem Archiepiscopum indeque ad summam B. Petri Cathedram evectum, sub nomine Clementis V. quarum hæc causa fuit. Vetus erat dissidium inter Bituricensem & Burdigalensem Archiepiscopos de Aquitaniæ Primatu, qui Decreto Sedis Apolicæ fuerat Bituricensi adjudicatus. Itaque Gualtero Brugensi, Episcopo Pictaviensi datum fuit in mandatis, ut Bertrando Burdigalensi interdiceret, ne titulo Primatis ultra sese appellaret, ac obtemperare renuentem anathemate percuteret.

Fecit hoc Gualtherus. Ast Bertrandus, statim ac Summus Pontifex est creatus, sumpto Clementis V. nomine, clementiam adversus contumacem (ut aiebat) Suffraganeum suum minimè servavit; eumque Episcopali dignitate privavit, & ad claustrum suum remisit.

Quam injuriam cum impatienter ferret Gualterus, & paulò post lethali ægritudine infirmatus ad extrema devenisset, appellavit à præfata sententia Clementis Papæ, ad judicium Dei: ac membranam Appellationis, animam exhalando die 21. Januarii 1306. in manum suam inseri jussit, cumque ea tumulari in Æde Minorum Pictaviensium.

Cum ergo Clemens huc venisset, & Gualteri mandatum resciisset, sepulchrum coram se secretò jussit aperiri, ad videndum schedulam: sed cum Archidiaconus Urbis chartulam frustra è manu Gualteri extrahere conaretur, rem miratus Pontifex, virtute obedientiæ, ut schedulam relaxaret, Gualtero mortuo imperavit, postquam sub religione sacramenti pollicitus est, eam se restituturum; quam cum apertâ manu legisset Pontifex, eam restituit. Postea sancti Episcopi memoriam colens, ejus sepulcrum in FF. Minorum Ecclesia ornari jussit: quod cum per Calvinianos iconoclastas dirutum fuisset, ipsius loco positus est ante majus altare lapis, cum hac inscriptione, quæ adhuc hodie legitur: *Heic jacet S. Gualterus.*

Plura referunt Auctores Benedictini novæ Galliæ Christianæ Tomo II. pag. 1187. uti & Spondanus in Annalibus ad annum 1308. Ipseque Thuanus Tomo V. Histor. cap. 131. refert querelas Pictaviensis Episcopi anno 1604. ad summum Pontificem delatas contra P. Generalem Ordinis Minorum, qui spreto Ordinario, sepulcrum B. Gualteri aperiri jusserat. Colitur inter SS. Ord. Min. ad diem XXII. Januarii; ut habet Joannes Molanus ex S. Antonini Chronico parte 3. tit. 24. cap. 9. &c.

In tumulo B. Gualteri Episcopi legebantur olim versus sequentes: ex Codice FF. Minorum.

Frater Gualterus, qui DoctorTheologiæ,

Qui tam severus vitiis, qui gemma sophiæ,
Qui speculum morum fuerat terrorque malorum,
Hunc decorare chorum meruit, decor ipse Minorum,
Qui pugil Ecclesiæ fuerat, post gesta valoris,
Ut decet, in requie fruitur mercede laboris.
Clara Patris merita multis patrocinia præstant,
Publica, quod sit ita, miracula jam manifestant.

Ad caput sepulcri hæc erant.

Pontifex GUALTERUS,
Dei cultor verus,
Vitæ suæ termino
Quievit in Domino
Mense Januarii
Pridie Vincentii,
Anno trecentesimo
Sexto cum millesimo.
Orent pro lætantibus
Ut sint cum cælestibus.

GUALTERUS DE CASTELLIONE,

Insulensis Flander, Præpositus Cathedr. Ecclesiæ Tornacensis, floruit anno circiter 1190, vel ultra etiam. Extant

Libri X. Alexandreïdos, sive de gestis Alexandri Magni, ab hoc Gualtero eleganti metro heroïco ad Guilielmum Remensem Archiepiscopum scripti, qui Argentorati 1531. Ingolstadii & Lugduni 1558. typis editi.

Libelli tres contra Judæos, extant hactenus Manuscripti in Bibliotheca Branensi Ord. Præm. in Diœcesi Suessionensi.

Item alia ejus *Opuscula* MSS. in Bibliotheca Regis Galliæ. Ita de eo Oudinus de Scriptor. Ecclesiast. Tomo II. pag. 1666.

GUALTERUS GRAVIUS,

Cognomento RUYSIUS, patriâ Graviensis, Religione Dominicanus & Prior Noviomagi, edidit

Apologiam adversus librum Erasmi *de Confessione.*

Item *Contra librum ejusdem de Esu Carnium.* Antver. apud Simonem Cocum 1525. Verùm quia Erasmo persamiliaris erat, nomen præfixit *Godefridi Ruysii Taxandri.*

De ritibus olim circa Baptizatos & Confitentes observatis. Coloniæ 1530.

Item *Præfationes*, quæ vocantur, numero CXIII.

Obiit Prior, anno salutis partæ 1534. III. Kal. Junii.

GUALTERUS,

(A Meyero dictus *Galbertus*, Brugensis Notarius) fuit Ecclesiæ Morinensis seu Teruanensis Canonicus & Archidiaconus & circa ann. 1128. claruit. Scripsit ad Joannem Morinorum Episcopum

De Vita & Martyrio CAROLI, cognomine Boni, Flandriæ Comitis, filii Canuti Regis Daniæ, Martyris. MS. Tornaci ad S. Martinum: editumque Paris. 1615. 8. typis Cramoisy, procurante Jac. Sirmondo, Societ. JESU. Extat denuò in Actis SS. per PP. Hagiographos Societ. Jesu, Mense Martio, Tomo I. p. 163.

GUALTERUS PAULLUS,

Huensi opido in Condrusiis oriundus, Societ. Jesu Doctor Theologus, Philosophiæ cursum Duaci tertiò absolvit, sacrasque ibidem litteras, & post Viennæ in Austria pluribus annis exposuit. Vir Græcè Latinèque in paucis peritus, & in humanioribus disciplinis plurimùm versatus.

Viennâ Romam evocatus à Præposito Generali *Mutio Vitellesco*, Censorem Generalem librorum Societatis suæ

egit per quinquennium. Ibi dum Serenissimis Bullonii Ducibus esset à sacris Confessionibus, cum illis in Galliam profectus est, & post aliquod tempus reversus Duacum, residuum vitæ moderandis ibidem Studiis & excipiendis in templo Confessionibus insumpsit. Demum maturus cœlo, & octuagenario major, piè admodum discessit ex hac vitâ Duaci die 17. Aprilis 1672. Edidit

Septem Dolores B. M. Virginis, rythmo numeroso expressos. Viennæ 1631.

Canticum novum Animæ salientis à mundo, à terra, à cœlo, à seipsa in Deum. Melodiæ Lyricæ genus Rythmometrum. Ibid. 1637. fol. typis Matthæi Formicę; unà cum *Regio itinere Ferdinandi III.* Dein recognitum, editumque Duaci anno 1663, hoc titulo.

Scalæ & alæ animi ascendentis in Deum ab inferno, à mundo, à terra, à cœlo stellato, ab empyreo, à seipso, à nihilo sui.

Affectus Eucharistici, rythmo-metro. 12. 1640.

Cogitationes seriæ, bivium duplex, unum mortalitatis, alterum æternitatis; cui adjuncta est *Cantici novi* nova editio 12. Duaci 1653.

Jesus-esus, novus orbis, famis & sitis, animi vera satietas. Cui adjunctus est *Triumphus Corporis Christi, Leodio ductus per totam Ecclesiam.* fol. Duaci 1661.

Hortus olivarum, dolor, amor, rosa spinâ, Cui additur *Cordolium Deiparæ*, & *Cor mancipium Jesu & Mariæ*, Rhytmometricè. Duaci 1667.

Paraverat item opera Theologica sequentia, quæ mors intercepit.

Jesu-logia, seu Fundamenta totius Theologiæ & Philosophiæ.

Medulla sanctioris Theologiæ, interjecta scalis & alis animi ascendentis in Deum.

Item *de B. Virgine Deipara.*

Controversiæ Fidei disputatæ per sæcula, quibus natæ sunt hæreses.

GUALTERUS TANGERIUS,

Silvæducensis, J. C. bonarum Artium Professor Coloniæ, ipse præceptorem habuit celeberrimi nominis J. C. Petrum Ravennatem, Italum. Ejus *Poëmata* quædam leguntur, Coloniæ anno 1505. edita.

Edidit & *Summulam Raymundi*, à se correctam, uti præfando ad Guilielmum fratrem suum testatur, Ibid. typis Quentelianis, 1508.

GUIARDUS DE LAUDUNO,

Episcopus Cameracensis (*Guidonem*, seu *Wiardum*, Demochares nominat, & Scriptoribus Ecclesiasticis annumerat) scripsit

De Officiis Divinis sive Ecclesiasticis, cujus initium: *Quoniam sæpè me rogasti.* Laudat librum Joannes Garetius libro De vera præsentia Corporis Christi in Eucharistia: quem tamen *Godefrido Fontano*, Guyardi nostri prędecessori, adscribit Gazæus libro de Episcopis Cameracensibus.

Dialogum de Creatione Mundi, qui incipit: *Secundum Marcum Tullium.*

Item *Sermones II.* satis prolixos *De Passione Domini.* MSS. in Flinensi, apud Duacum, Virginum Cœnobio, ut indicavit Georgius Colvenerius, Notis ad Thomam Cantipratanum. Prioris initium est: *Christus passus est pro nobis.* Alterius, *Stabat juxta Crucem* JESU. &c.

Obiit Affligemii anno 1247. teste Balduino Ninivensi, Ordinis Præmonstratensis Chronographo, qui ex Cancellario Parisiensi Cameracensem Episcopum creatum refert. Malè ergò in Possevini Apparatu excusum: *Vivebat anno 1277. & quod decurrit.*

GUIARDUS DE MOULINS,

Presbyter, Canonicus Ecclesiæ S. Petri

Petri Aerienſis ; Epiſcopatûs olim Teruanenſis, anno 1291, ætatis ſuæ (ut ipſe ait) quadrageſimo, Bibliorum Sacrorum è latino in gallicum Verſionem inchoavit, perfecitque anno 1294 menſe Februario. Dein anno 1297 die feſto S. Remigii electus præfatæ Eccleſiæ Aerienſis Decanus.

Vulgo nuncupabatur hæc Verſio: *la Bible Hiſtoriaux, ou les Hiſtoires Eſcolatres* : completiturque Hiſtoricos Veteris & Novi Teſtamenti Libros, Gloſſis ſeu Poſtillis in textu inſertis: additis in Veteri Teſtamento Pſalmis Librisque Sapientialibus, & in Novo Epiſtolis Apoſtolorum, & Apocalypſi. Extat illius Codex Membranaceus Pariſiis in Bibliotheca Regia, Num. 6820. ac typis prodiit juſſu Caroli VIII. Regis, circa annum 1487.

Fuit ſanè *Guiardus* hic, primus, vel inter primos qui Biblia ſacra gallicè tranſtulerunt; ut notat P. Le Long, Tomo I. Bibliothecæ Sacræ pag. 315. citans quoque authoritatem *Dan. Huetii* Abrincenſis Epiſcopi, de claris Interpret. pag. 38.

Porrò quam inſolita, ipſique Sedi Apoſtolicæ ingrata olim fuerit SS. Bibliorum in Linguas vernaculas tranſlatio (hodie, magno rei Catholicæ damno, adeo communis, præſertim in Galliis) patet ex Epiſtola 141 libri II. Innocentii III. Pont. editionis Baluſianæ, ſcriptâ circa ann. 1200. *Significavit Nobis Vener. Frater Metenſis Epiſc. quod tam in Diœceſi quam in Urbe Metenſi laïcorum & mulierum multitudo non modica, tracta quodammodo deſiderio Scripturarum, Euangelia, Epiſtolas Pauli, Pſalterium, Moralia Job, & plures alios Libros ſibi fecit in Gallico ſermone transferri, Tranſlationi hujuſmodi adeo libenter, utinam autem & prudenter, intendens, ut ſecretis conventionibus talia inter ſe laïci & mulieres eructare præſumant* &c. Lege totam hanc Epiſtolam apud Baluzium pag. 432. & ea de quibus Innocentius III. tunc conquerebatur, hiſce pariter temporibus evenire conſpicies.

B. GUERRICUS,

Abbas Igniacenſis Ord. Ciſterc. in Diœceſi Remenſi; fuerat Tornacenſis antea Canonicus & Scholæ B. Mariæ Magiſter, ingenio facilis, eloquio dulcis & compoſitus, teſte Abbate Trithemio. Tantùm D. Bernardi (cujus diſcipulus eſſe meruit) magiſterio profecit, ut ejuſdem calculo dignus primâ Sede judicaretur; uti teſtatur Auctor anonymus in Vita Venerab. Hugonis Abbatis Marchianenſis, antea alumni Cœnobii Martiniani apud Tornacenſes, ubi eadem Vita MS. legitur.

Meminêre *Guerrici*, uti diſcipuli S. Bernardi, Petrus Caniſius libro IV. de B. Maria cap. XXVIII. & alibi, Molanus in Natalibus SS. Belgii 20. Augusti, Miræus in Chronico Ciſtercienſi, ad ann. 1129. Arn. Wionus libro 1. Ligni Vitæ cap. 148. qui ſcribit eum floruiſſe anno 1130.

Fallitur propterea Sixtus Senenſis, qui in Bibliotheca ſua ſancta ponit claruiſſe anno 1300. ſecutus veriſimiliter Trithemii ordinem, cujus verbis utitur ex libro de Scriptoribus Eccleſiaſticis. Reliquit

Sermones de Tempore & Sanctis; editos à Joanne Gagnejo, Pariſ. 1539. & 1547. Item emendante & edente Joanne Coſterio, Antverp. apud Nutium, 1576. 12. Leguntur nunc ad calcem Operum D. Bernardi, appoſiti primùm per Jacobum Merlo-Horſtium, dein etiam per Joannem Mabillonium, in altera horum Operum editione, Tom. II.

Leguntur & *Guerrici Poſtillæ ſuper Pſalterium*, Tornaci ad S. Martinum.

Item Tractatus *De languore animæ amantis* MS. Brugis apud Religioſos Dunenſes.

Eidem Guerrico Abbati attribuuntur etiam *Commentaria in Euangelium S. Matthæi*, *in Epistolas Pauli*, *& Canonicas*; quæ dicuntur extare MSS. in Bibliotheca Villariensi.

B. GUIBERTUS,

Sive WIBERTUS MARTINUS, è Monacho Gemblacensi priùs Abbas Florinensis in Diœcesi Leodiensi, dein Gemblacensis in Gallo-Brabantia: pedum deposuit anno 1206. post biennium vitâ functus, anno Sacerdotii 63.

Extat ad hunc Abbatem Epistola Innocentii III. Papæ, relata in Decretales Capit. *Sicut tuis*, quâ Pontifex eum excusat, quod ipso nesciente ac invito, pecunia per Monachos pro ejus Ordinatione oblata, & à Leodiensi Episcopo accepta fuisset.

Scripsit *Vitam S. Hildegardis*. MS. Gemblaci.

De Solemnitate Paschali. MS. ibid.

De Miraculis S. Martini. Lovanii ad S. Martinum.

Apologiam pro S. Severo Sulpitio, libris II.

Et *Epistolam De Scriptoribus Vitæ S. Martini*. Exstat ea Tomo VII. Bibliothecæ Patrum. Apologia verò legitur Gemblaci, & Lovanii ad S. Martinum.

De Destructione Monasterii Gemblacensis, extat apud Lambecium Tomo II. & in Mabillonii sœculo V. Benedict. pag. 312.

Extant præterea manuscr. Gemblaci, & Lovanii, *Epistola Radulphi*, Monachi Villariensis, *ad Guibertum* Gemblacensem; & *Guiberti ad Radulphum*: pluresque aliæ cùm *Guiberti*, tum aliorum ad *Guibertum*. Item *Collectanea pro Consolatione infirmorum*, auctore *Guiberto*.

GUIBERTUS DE TORNACO,

(Qui & GILBERTUS, WIBERTUS, ac WILIBERTUS) Ordinis S. Francisci, claris ortus natalibus, ac celebris suo ævo Theologus Parisiensis, scripsit, jussu Joannis Episcopi Tornacensis,

Vitam S. Eleutherii, ejusdem urbis Episcopi: olim extabat MS. Tornaci ad S. Martinum, nunc edita in Actis Sanctorum per PP. Societatis Jesu ad diem XX. Februarii, Tomo III.

Sermones de Statibus hominum variis. Lovanii, typis Joan. de Westphalia, circa annum 1473. Lugduni, 1511. Paris. 1513. 8. leguntur que manuscripti Atrebati apud Vedastinos, & alibi.

Sermones de Dominicis, & Sanctis. Manusc. Tornaci, ad S. Martinum & in Bibliotheca Abbatiæ Alnensis. Præmittuntur *Alexandri* Pont. ad *Guibertum* binæ Epistolæ, quibus petit, ut dictos Sermones sibi mittat, cum responsione *Guiberti*.

Sermones super AVE MARIA. Coloniæ, apud Minores.

Quadragesimale manusc. Confluentiæ, apud eosdem.

De Virginitate, manuscript. Tornaci, apud eosdem.

De Verbis Domini in Cruce. Leodii, ad S. Jacobum.

De Reformatione Pacis. Tornaci ad S. Martinum.

De Nomine JESU *Sermones VIII*. manus. ibidem.

De Morte non timenda. Tornaci in Biblioth. Cathedr.

Erudimentum Doctrinæ, libri III. Brugis in Cœnobio Dunensi.

Tract. *De modo addiscendi*, ad Joannem Præpositum Brugensem. Ibid.

Chronica manusc. Coloniæ apud Augustinianos.

Regulam Regum, sive *De eruditione Regum*, ad B. Ludovicum Galliæ Regem. MS. in Dunensi Monasterio.

Quodlibetum. apud Minores Bellovacenses.

De Voto. In Viridi Valle, apud Bruxellam.

Legitur in Bibliotheca Patrum, Coloniæ evulgatus Tractatus anno 1618, ac dein Lugduni 1677. ejusdem, *De Officio Episcopi, & Ecclesiæ Cæremoniis*, editus antea Coloniæ 1571. à Theod. Coesveldio, Ord.S. Antonii Religioso.

Item Tractatus *De Pace & animi Tranquillitate.*

Sed & *Gilberti* cujusdam, seu *Guiberti* (fortè hujus nostri) *Commentarius in Epistolas D. Pauli*, legitur manusc. Parisiis ad S. Victorem, Audomaropoli ad S. Bertinum, ad S. Amandum Elnone, & alibi.

Item *Commentarius in Magistrum Sententiarum*, Tornaci ad S. Martinum, hoc initio *Dan.* 12. *Pertransibunt populi, & multiplex erit scientia:* qui in antiquo Indice Bibliothecæ ejusdem Cœnobii attribuitur *Guiberto.*

Denique *Hodœporicon primæ profectionis S. Ludovici Galliæ Regis in Syriam*, auctore *Guiberto Tornacensi*, laudat Henr. à Gandavo, libro de Script. Ecclesiast. cap. LIV.

Claruit anno 1270. Ejus hoc legitur Epitaphium, Tornaci ad S. Martinum in Codice manusc. Sermonum de Nomine Jesu, ad calcem ejusdem:

O Vas munditiæ, septemplicis arca Sophiæ,
Cultor justitiæ, Professor Theologiæ,
Quondam præco viæ Domini, similis vir Eliæ,
Sacrâ pauperie debellans arma Goliæ.
Sobrie, juste, piè, Frater Guiberte, *Mariæ*
Vi precis eximiæ patriæ sis incola diæ.
Doctorem patriæ Tornacum flens, Jeremiæ
Luctum fac hodie, tibi mors est ista Josiæ.

GUIDO DE COLLEMEDIO,

Episcopus Cameracensis, ordine LIV. floruit circa ann. 1300. sed pauca de ipso referunt Annales Cameracenses. Baluzius in Notis suis habet, Guidonem hunc à Clemente V. Pont. translatum anno 1306 ad Ecclesiam Salernitanam apud Neapolitanos, ibique paulò post decessisse. Scripsisse fertur

Dialogum de VII. Sacramentis, manusc. olim in septem Fontium Monasterio: *Quoniam me sæpiùs.*

Sermones ejusdem aliquando in Bibliotheca Martiniana Tornaci lecti fuere, hodie verò desiderantur.

GUIDO LAURINUS,

Brugensis J. C. Watervlieti Dominus, juvit in Vett. Numismatibus digerendis explicandisque Marcum fratrem, ac Hubertum Goltzium. Legitur ejusdem

Dialogus Plutonis & Telluris, in Thesaurum antiquorum aureorum Numismatum sub Vespasiano Aug. depositum, & anno 1561. in Aubrocicourtiano Flandriæ pago repertum, sub finem Julii Cæsaris Goltziani. Moritur Insulis, sepultus in D. Mauritii.

GUIKARDUS,

Monachus (non tamen Abbas) S. Trudonis, in Hasbania Ord. S. Ben. latinè scripsit

Vitam S. Trudonis. Meminit Arnoldus Wionus, libro de Viris Illustribus Ordinis Benedictini, quem Lignum Vitæ inscripsit, & Theodoricus dicti loci Monachus & Abbas, in Vita ejusdem S. Trudonis, quam post Donatum Diaconum & Guikardum conscripsit.

GUILIELMUS ABSELIUS,

Bredanus, Prior Cartusianorum Brugensium, Professus Domus Capellæ juxta Angiam, vir vitæ austeræ & sanctæ; scripsit testante & recensente

Arn. Boſtio libro de illuſtribus Cartuſianis cap. XXX.

Tractatum ſuper Oratione Dominica, carmine eleganti.

De vera Pace Epiſtolas varias. Et alia, quæ ibidem Boſtius, ex eoque Dorlandus libro VII. Coronæ Cartuſianæ cap. 28. commemorat.

Deceſſit ex hac vita anno 1471. die v. Auguſti, profeſſionis XL.

GUILIELMUS ÆGIDIUS,

Wiskerckius, Zelandus, Mathematicus, ſcripſit librum,

De Cœleſtium Motuum indagatione ſive calculo, editum typis anno 1494. 4.

GUILIELMUS AFFLIGEMIENSIS,

Ejuſdem loci Monachus Benedictinus, floruit circa an. 1300. Cœnobii Prior, ſcripſitque

Vitam S. Lutgardis Aquirienſis, Virginis. Molan. ad Uſuardum, 16. Junii. MS. Affligemii. Hanc Vitam à Fratre Thoma (Cantipratano) latinè ſcriptam, Guilielmum convertiſſe in Teutonicum rythmicè, duobus ſibi ſemper rythmis conſonantibus, auctor eſt in Catalogo ſuo Henricus Gandavenſis.

Sermones, ac *Viſiones cujuſdam Monialis*, Ordinis Ciſtercienſis, eodem Gandavenſi & Trithemio teſtibus: quæ Affligemii MSS. adſervantur.

GUILIELMUS ALANUS,

Lancaſtrenſis, Anglus, nobilibus ortus parentibus anno 1532. patre Joanne Alano, matre Mariâ Liſtera; ſtudia ſua tum Philoſophica tum Theologica in celebri Oxonienſi Academia inchoavit, quę curâ Cardinalis Reginaldi Poli anno 1552. ab hæreſi expurgata fuerat. Quin & *Alanus* cuidam illic Gymnaſio, quod Aulam B. Mariæ vocant, aliquamdiu Regens præfuiſſe, atque in Metropoli Eboracenſi Canonicatu donatus fuiſſe perhibetur.

Rebus Catholicis poſtmodum denuo in Anglia regnante Eliſabethâ turbatis, ſeceſſit in Belgium, ſtudiaque in Oxonienſi Academia deguſtata, perfecit Duaci, ibique anno 1566. Magiſtralem S. Theol. Lauream adeptus eſt, unà cum viris celeberrimis, Matthia Boſſemio, Joanne Rubo, ac Thoma Stapletono (de quibus inferiùs:) ac Regium aliquamdu egit Profeſſorem.

Hinc Metropolitanæ Cameracenſis Eccleſiæ Canonicus, dein Remenſis in Gallia, primus fuit author inſtituendorum Seminariorum pro ſuæ Gentis exulibus, per totam ferè Europam tum diſperſis; regebatque anno 1568. Seminarium Duacenſe; quod inter omnia primum fuit ad normam S. Concilii Tridentini in regionibus Cis-Alpinis inſtitutum. Dein probante ac dotante imprimis Gregorio XIII. Pont. aliud Remis, alia vero duo in Hiſpania erexit.

Romam tertiò vocatus, inchoato illic quoque Seminario (antea Hoſpitali SS. Trinitatis ad campum Floræ) à prælaudato Pontifice Præſes datus eſt. A Sixto V. die 7. Auguſti 1587. S. R. E. Presbyter Cardinalis renunciatus; atque à Philippo II. Hiſpan. Rege penſione notabili ſuper Archiepiſcopatu Panormitano donatus, dein ipſâ quoque Infulâ Mechlinienſi anno 1591.

Dum autem pro rebus Eccleſiæ moram aliquantiſper Romæ trahit, prius quam Archiepiſcopus conſecraretur, ſupremum illic diem obiit XVII. Kal. Novembris 1594, non tam annorum numero, quam laborum pro fide & Eccleſia exantlatorum pondere gravis, fractuſque urinæ retentione.

Vernaculo Anglico plures libros edidit, qui propter utilitatem eruditio-

GUILIELMUS ALANUS, S. R. E. CARDINALIS, S. T. D.
Duac. Archiēpus Mechlin. designatus; obiit Romæ
A°. MDXCIIX

nemque latinè ſunt redditi.

De Sacramentis Eccleſiæ in genere,

De Sacramento Euchariſtiæ,

De Miſſæ Sacrificio, libros III. Antv. 1576. in 4. & Duaci typis Belleri 1605.

De authoritate Sacerdotum per Sacramentum Pœnitentiæ.

De Purgatorio & Oratione pro defunctis. De Indulgentiis.

De Prædeſtinatione. De Imaginibus.

De intentione Papæ in erigendis Seminariis, contra libellum famoſum à quodam hæretico editum: ſub titulo: Juſtitiæ Britannicæ.

Apologia pro Sacerdotibus Societatis Jeſu, & aliis Seminariorum alumnis, adverſus duo Decreta Reginæ Eliſabethæ; in qua explicantur cauſæ inſtitutionis prædictorum Seminariorum, & cur Sacerdotes Catholici in Angliam mittantur. 8. Treviris. 1583.

Apologia Martyrum Angliæ &c. 4. Treviris 1588. per Henr. Bock.

Biblia Sacra è latino Anglicè vertit, una cum Gregorio Martino & Richardo Briſtoo Anglis Theologis; quæ & Remis ſunt edita: teſte P. Antonio Poſſevino in Apparatu ſacro. Dein quoque Novum Teſtamentum ſic prodiit Antverpiæ 1600. Londini 1602. Pariſiis 1633.

Scripſit quoque ad Erneſtum Bavarum Leodienſem Epiſcopum, *Epiſtolam de miſerabili ſtatu & calamitate Regni Angliæ, fervente ſchiſmate*; extat apud Chapeavillium in Geſtis Epiſcoporum Leodienſium Tomo III. pag. 588.

Sepultus fuit Cardinalis Alanus Romæ, in Templo Collegii Anglorum; addito hoc Epitaphio.

Deo trino & Uni.
GUILIELMO ALANO
Lancaſtrienſi,
S. R. E. Præsb. Cardin. Angliæ,
Qui extorris à Patria,
Perfunctus laboribus diuturnis,
In orthodoxa Religione tuenda
Sudoribus multis, in Seminariis
Ad ſalutem Patriæ inſtituendis,
fovendis, periculis plurimis,
Ob Eccl. Rom. opere, ſcriptis,
Omni corporis & animi contentione
Defenſam, hîc in ejus gremio,
Scientiæ, pietatis, modeſtiæ,
Integritatis famâ & exemplo clarus,
Ac piis omnibus charus, occubuit
XVII. Kal. Novemb. Anno
Ætat. LXIII. exilii XXXIII.
Sal. hum. M. D. XC. IV.
Inter lacrymas exulum pro Religione
Civium, perpetuum illorum effugium.
Gabriel Alanus frater,
Thomas Heſchetus ſororis filius,
Fratri, Avunculo Chariſſ.
Optimèque Merito
mærentes potuerunt.

GUILIELMUS ALTARIUS,

Carolomontanus, Arteſius, ſcripſit *Encomium Galliæ Belgicæ*, editum Antver. 1559.

GUILIELMUS AB ANGELIS,

Silvæducis natus anno 1583. Kalendis Septembribus, parentes habuit *Adrianum Van Engelen* & *Helenam Janſſens*, inter hæreticorum bellorumque tumultus, avitæ Religionis integritatiſque tenaciſſimos. Lovanium ad altiora ſtudia deſtinatus, inter Magiſtros Artium anno 1600. promotus eſt ſeptimus è Pœdagogio Porcenſi, in quo dein toto decennio Philoſophiam profeſſus eſt, ab anno nimirum 1606.

S. Th. Doctor renunciatus die 11. Octobris 1616. eodemque tempore Præſes Collegii, quod à Clariſſ. fundatore *Viglio Zuichemio* nomen obtinuit. Fuit & Profeſſor Ethices Chriſtianæ, Theologiæ in vicina Abbatia Parcenſi Lector, indeque per annos multos Pro-

fessor ejusdem Academicus, S. Facultatis Regens atque ad D. Petrum Canonicus.

Tum anno 1646, jam prope emeritus, Collegio Adriani VI. Pont. Præses datur, ac paulò post, (renunciante *Henrico Caleno* Mechliniensi Archidiacono) ad Ruremundenses Infulas à *Leopoldo Guilielmo* Archiduce ac Gubernatore nominatur anno 1648. Sed dum Confirmationis Apostolicæ Diploma expectatur, supremum diem in suo Collegio obiit 5. Februarii 1649. pro funere laudatus à Collega *Antonio Dave*, S. T. D. oratione typis editâ. Fuit inter dissensiones super damnatione doctrinæ Jansenianæ, S. Sedi religiosè addictus; unde & *Innocentius X.* Pont. ejus merita hoc expressit encomio: *ingenium in luce gradiens, veritati obsequens, ejusque doctrina Religioni conformata &c.*

Scripsit vernaculo sermone adversus Ministros Silvæducenses, nomen CATHOLICI sibi falsò vindicantes, hoc tit. *Den deckmantel des Catholycke naems, afgeruckt van de Calvinisten.* 8. Lovanii 1630. & alia quædam contra *Gisbertum Voetium*, pseudo-Ministrum; qui cùm Pastores Catholicos ad Disputationem publicam super Articulis controversis provocasset, Doctores Lovanienses, *Jansenius* & *ab Angelis* congressum acceptarunt; *si modo daretur locus utrique parti securus, nullusque adesset rerum divinarum imperitus judex*, &c. Sed Calvinistæ non comparuêre.

GUILIELMUS APOLLONIUS,

Veriensis Zelandus, patre ibidem Consule natus, Calvinianæ Sectæ Minister, primùm in Vico S. Annæ in Muda, tum Middelburgi ab anno 1631. ibique etiam in Schola (quam illustrem vocant) Theologiæ Professor publicus. Decessit anno 1657. Adversarium habuit *Nicolaum Vedelium*, in Academia Franekerana apud Frisios Professorem Calvinianum, contra quem scripsit imprimis sequentia.

Jus Majestatis circa sacra, sive Tractatum Theologicum de Jure Magistratûs circa res Ecclesiasticas; oppositum Tractatui Vedelii de Episcopatu Constantini Magni. 8. Medioburgi 1642. & 1643. Tom. II.

Consideratio quarumdam Controversiarum ad regimen Ecclesiæ Dei spectantium. 8. 1644.

Grallopæus detectus, seu Epistola ad Jodocum Larenum de Grallarum Authore. 8. Mediob. 1646.

Disputationes Theologiæ de Lege Dei, in quibus natura legis divinæ, proprietates, perfectiones, omnesque Controversiæ explicantur, quæ orthodoxis cum Pontificiis, Socinianis, Antinomis aliisque intercedunt, &c. Ibid. 1655. in 12. Opusculum vel ex ipso titulo damnandum.

Item pauca alia scripsit vernacula; fusiùs à *D. Petro de la Rue*, Zelandiæ litteratæ collectore anno 1734. relata.

GUILIELMUS DE AQUISGRANO,

Cognomento ZWERS, aliàs TEXTOR seu TEXTORIS, Canonicus Ecclesiæ Imperialis Aquisgranensis, Ecclesiastes Basileensis, & in Erfordiensi Gymnasio S. Theol. Professor, ingenio subtilis, eloquio Scholasticus, vitâ & conversatione præclarus, ut Trithemii verbis utar. Claruit anno 1485. regnante Frederico III. Imp.

Scripsit, recensente eodem Trithemio, & Petro à Beeck in suo Aquisgrano,

In Euangelium Joannis.
In Canonem Missæ.
De Passione Dominica.
Quæstiones Disputatas.
Itinerarium Terræ Sanctæ. MS. apud Regulares Tungrenses.

Præparamentum hominis Christiani se ad mortem disponentis.

Sermones varios habitos in Ecclesia Basileensi.

Notandum tamen, in Historia Provinciæ Belgicæ PP. Augustinianorum, auth. R. P. Tombeur, eundem *Guilielmum Aquisgranensem* vendicari Ordini Augustiniano, dicique filium Conventûs Coloniensis, ac S. Theol. ibidem Doctorem.

GUILIELMUS ASSONLEVILLE,

Atrebas, Christophori, Regii in sacro Consistorio Senatoris, filius, Bouchautii in Brabantia Toparcha, J. C. & Philologus, inde ab adolescentibus adhuc annis ob oculorum vitium anagnostâ usus fuit, dum studia Duaci & & Lovanii tractaret.

Obiit præmaturè anno 1597. v. Idus Junias, ætatis anno XXXII. Bruxellis in sacello augustissimi Sacramenti conditus, curante funus, à variis adornatum, *Leone Meyero* Antverpiano, typis Plantin. 1599. 8. Superstitem tamen etiamnum scripta nobis sistunt:

Declamatio Quodlibetica, habita Lovanii anno 1588. tribus distincta Quæstionibus: quarum I. *Utrum beatior sit illa Respubl. in qua Princeps per se quidem sapiens, nihil, aut certe parum, aliorum judicio tribuit: An verò illa, quæ tametsi Principem non ita industrium sortita sit, tamen Prudentum arbitrio eandem gubernari patitur?*

II. *An multitudo Doctorum, aut Juris Interpretum varietas, Justinianeis conveniat?*

III. *Utrum* Accursii *Glossemata ad Jus Civile studiosæ Legum juventuti sint utilia?* Antver. typis Plant. 1589. 8.

Oratio Panegyrica de Annuntiatione Beatissimæ Virginis MARIÆ, Lovanii habita. Ibid. 1589. 8.

Atheomastix, sive adversus Religionis hostes Dissertatio. Ibid. 1599. 8. à morte edita.

GUILIELMUS BECANUS,

Iprensis, Flander, è Societ. Jesu, Poëta & Orator insignis, descripsit eleganti calamo, quà versu quà prosâ, *Introitum Triumphalem Sereniss.* FERDINANDI *Austriaci, S. R. E. Card. in Flandriæ metropolim Gandavum*, anno M. D. C. XXXIV. Antver. 1636. fol. apud Joan. Meursium.

Item *Idyllia & Elegias*: quę extant cum Poëmatibus P. Hosschii.

Obiit Lovanii 12. Decemb. 1683.

GUILIELMUS DE BERCHEM,

Duysliæ in Geldria natus, ac Niellensis Ecclesiæ Pastor, Protonotarius, atque Canonicus Ecclesiæ Colleg. S. Stephani Noviomagensis, claruit anno 1466. ad quem perduxit

Compendium Chronicorum Geldriæ: è diversis, ut præfatur, Chronicis in longum protractis. Multa interserit ad externam etiam Historiam spectantia, ut de rebus in Flandria, Hollandia, & alibi gestis. Incipit: *Creator omnium Deus.* &c. Visum fuit aliquando Antverpiæ: ex eoque epitome brevis adservatur Lovanii ad S. Martinum.

Ejusdem *Historia captivitatis Adolphi Gelriæ Ducis* asservatur Noviomagi inter Archiva illius Ducatûs; teste Val. Andrea.

GUILIELMUM BAUDARTIUS,

Deinsę Flandrorum anno 1565. natus, apud Batavos vixit multaque scripsit, in quibus tamen (ubi commodum est) se sensumque suum circa Religionem detegit; & inter alia Belgico, sed terso atque emaculato sermone, *Apophthegmata* edidit: item volumina duo *Memoriarum Ecclesiasticarum & sæcula-*

rium Historiarum, ab anno 1603. ad an. 1624. Verùm pleraque talia admixta habet, quæ Catholici Censores & Lectores meritò damnent.

Ejusdem *Polemographia Auraico-Belgica* edita est Amstelodami apud Mich. Colinum, 1621. 4.

Item *les Guerres de Nassau*, Amstelod. 1616. apud Mic. Colin.

GUILIELMUS BERNARDI,

Ordinis Minorum Theologus, scripsit

De Sacrarum Literarum communione & sensu.

De Ritibus Catholicæ Ecclesiæ.

De Sepulturis. Parisiis simul excusa, 1547. 8.

GUILIELMUS BIBAUTIUS,

Tiletanus, Flander, fulmine territus, & ad instar D. Pauli ad melioris vitę semitam evocatus, factus est Carthusiæ Vallis Regalis juxta Gandavum alumnus, inde Prior Domûs S. Mariæ apud Montem S. Gertrudis, ac tandem totius Ordinis Generalis anno 1521. electus; scripsit

Sermones & *Conciones Capitulares*, de Vitæ spiritualis profectu, ad Fratres; quæ à Cartusianis in singulis ferè Domibus omnium teruntur manibus, ac typis excusæ Antverp. in 4. 1654.

Obiit anno 1535. die XXIV. Julii, in majori Carthusia, ubi tale ejus extat elogium.

D. O. M. S.

Occidis ereptus terris, GUILIELME BIBAUTI,
Maxima Cartusiæ flenda ruina Domûs.
Heu subiti rerum lapsus! heu Parca superba!
Quæ citius Patres sternit ubique pios.
Hic vir erat spirans sincero pectore Christum,
Incumbens studiis nocte dieque sacris.
Historias sanctas, arcanaque scripta legebat,
Pertæsus mundi, cœlica semper amans.
Nec tamen hoc studium, pietas aut obstitit ista,
Ne fieret juris Mors truculenta tui.
Dena suæ vitæ numerarat lustra peractæ,
Hoc sua cum legeret membra caduca loco.
Nam mens quæ tantum spectavit, ad astra volavit,
Inque tuo recubat, Christe benigne, sinu:
Utque tuum quondam nobis nomenque decusque,
Sic nunc Angelicis prædicat illa choris.

Vitam illius Lævinus Ammonius Cartusianus ejusdem Domûs Gandensis, descripserat: sed quam temporum injuriâ, ac Cartusiæ illius eversione periisse verisimile est. Vide Theodorum Petreium in Bibliotheca Cartusiana, & Notis ad Chronicon Cartus. Petri Dorlandi.

GUILIELMUS DE BLITTERSWYCK,

Bruxellensis Patricius, primùm illius Urbis Scabinus, inde anno 1643. Catholicæ Majestatis in supremâ Gelriæ Ducatûs Curia Consiliarius ac Pro-Cancellarius; tum anno 1662. Magni apud MechlinienſesConsilii Senator (ubi & mortuus est anno 1680.) eruditionis famâ celebris, J. C. Orator ac Poëta. Ab illo exaratæ fuerunt Inscriptiones emphaticæ quæ hodiedum in suprema Senatûs Mechliniensis Curia leguntur. E conjuge sua *Guilielmâ Van Zinnicq* Brùxellensi, numerosam ac præclaram reliquit progeniem.

Vertit ex hispanico in latinum (suppresso tamen nomine) *Symbola Politica Christiana*, fol. Bruxellis apud Mommartium 1649. iterumque Amstelod. 1652. Opus insigne Clariss. Viri *Didaci de Saavedra*, Hispani, quondam ad Tractatum Pacis Monasteriensis Legati.

Edidit

Edidit *Dissertationem de Rebus-Publicis*.

Item *Ruremundam vigentem, ardentem, renascentem*, pietate Alexandri VII. Pont. & zelo Episcopi Eugenii Alberti d'Allamont &c. Arserat enim pene tota civitas die 31. Maii 1665. Porro Librum hunc in fol. dicavit Blitterswykius anno 1666. huic Pontifici, quem olim Coloniæ Nuncium familiariter noverat, quique ad supremam Orbis dignitatem evectus, filium ejus septimo-genitum non est dedignatus in sacro baptismatis fonte patrini officio honorare, dato nomine *Alexandri Septimii*.

Hic postmodum Societatem Jesu ingressus est, unà cum *Carolo* fratre, qui omnium sui ævi Concionatorum coryphæus fuit, obiitque Antverp. 14. April. 1705.

GUILIELMUS BOLOGNINO,

Antverpiensis, S. Theol. Licent. Philosophiam Lovanii professus, in Pœdagogio Falconis, ubi olim inter Magistros Artium promotus fuerat tertius in Cursu anni 1608. Postmodum ad D. Georgium in patria Parochus fuit, deinde in D. Virginis Cathedrali Canonicus, atque etiam librorum Censor. Vixit ad annum 1660. scripsitque patrio sermone

Tractatum *De ementita Antiquitate Fidei seu Sectæ Calvinisticæ*, adversus Ministros Silvæ-ducenses. Antverpiæ, 1630. 8. apud Joannem Trognæsium.

De Judice Controversiarum in materia Religionis. Ibid. 1638. 8. apud Mesium.

Funus reformatæ Cœnæ 1632. 8. apud Joan. Knobbaert.

Alaudam Spiritualem, sive Cantilenas Flandricas, in honorem Christi & Sanctorum ejus. 8. Antv. 1645.

GUILIELMUS DE BONT,

Aliàs *Custodis*, civis & J. U. Doctor nascentis Academiæ Lovaniensis, ad quam è Facultate Artium Parisiensi inter primos Professores evocatus fuerat anno 1427. Fuit dein SS. Canonum Primarius Professor, Ecclesiæ Collegiatæ D. Petri per sex annos Decanus, Sacri Palatii Apostolici Caussarum Auditor, Archidiaconus Antverpiensis in Eccl. Cath. Cameracensi, in D. Gudilæ Bruxellis & D. Petri Anderlechti Canonicus &c. Obiit Lovanii anno 1454, sepultus ante Altare D. Andreę sacrum: Vir certè ævo isto maximus, pro more illius scripsit

Quodlibetum de Usuris, & emptione Redituum vitalium ac perpetuorum, recitatum Lovanii anno 1450. excusum Parisiis in 4. dein Lugduni in Oceano Juris Tomo VII. pag. 74.

De Contractibus Mercatorum, & De casibus ad pœnam mortis lege imponendam.

Differentias Legum ac Canonum Quamquam Tractatus hic à nonnullis veriùs adscribatur *Galvagno Beneventano*: ut alter de Contractibus &c. *Baldo Perusino*.

Extiterunt etiam ejusdem *Bontii* Lecturæ sive Enarrationes ad Lib. II. priores *Decretalium* MS. Lov. ad S. Mart.

Avunculum habuit *Joannem de Bont*, J. U. D. primum Brabantiæ Cancellarium, in Ecclesia Leodiensi Archidiaconum Famennæ, in Cameracensi Thesaurarium in D. Gudilæ Cantorem: qui fundatâ Domo XII. Apostolorum Bruxellis, anno 1453. è vivis abiit, magnus Lovaniensis Academiæ patronus.

GUILIELMUS BORLUUT,

Patricius Gandensis, J. C. & in suprema Flandriæ Curia Advocatus, adolescens edidit Lugduni apud Gallos, Tornasii typis, 1558. *Historias memorabiles ex libro Exodi, & sequentibus*.

GUILIELMUS VAN DEN BOSSCHE,

Leodiensis, urbis Teneramundanæ Medicus, edidit *Historiam Medicam*, Bruxellis 1639. 4. cum fig.

GUILIELMUS BRANTEGHEM,

Aloſtanus, Flander, Cartuſianus Antverpienſis, (quæ modò Domus Liram vicinum opidum eſt tranſlata) edidit Antver. 1533. in 16. apud Mart. Cæſarem,

Enchiridion piarum Precationum, ex Veteri ac Novo Teſtamento, cum Iconibus: quod aliàs *Pomarium Orationum* vocatur.

GUILIELMUS BROCHÆUS,

Limburgius, Societ. Jeſu Theologus, eximiæ pietatis, Romæ nomen Societati dedit anno 1551. inter ipſa illius incunabula receptus à B. Ignatio. In Germaniam inde miſſus, Moguntiæ Theologiæ & SS. Litterarum arcana plurimis annis tractavit. Hinc variis pro Eccleſia Dei & Ordine ſuo laboribus ſuſceptis, Treviris ingraveſcentem annis ſpiritum piè ac tranquillè poſuit, die ultimâ Februarii 1583. Scripſit

Diſputationes de Orationis vi ac neceſſitate.

De Sacramentis novæ Legis.

De tribus bonorum Operum generibus.

De Oeconomia Verbi.

De Lege & libertate Chriſtiana.

De veritate Corporis Chriſti in Eucharistia.

GUILIELMUS CANTERUS,

Natus eſt Ultrajecti, anno 1541. die XXIV. Julii, patre *Lamberto* Friſio Groningenſi, Juris Conſulto Clariſſ. ac Senatore, matre *Joannâ de Wyck* (quorum ipſe vitam lib. II. Novarum Lectionum cap. XXVI. breviter complexus eſt:) primùm in patria ſub *Georgio Macropedio* ſolida jecit linguæ utriuſque fundamenta. Deinde Lovanii datus in diſciplinam *Cornelio Valerio*, lateri illius hæſit annos quattuor.

Ætatis anno ſexto-decimo Galliam, Italiam, Germaniamque luſtravit, & in doctiſſimorum virorum, *Joannis Aurati* (quem in Grçcis doctorem quoad vixit, coluit) *Caroli Sigonii*, *Fulvii Urſini*, *Antonii Mureti*, aliorumque amicitiam venit; quibuſcum omnis illi ſermo erat de litteris (Græcis præſertim, in quas naturæ quodam ductu ferebatur,) deque bibliothecis, libris benè inſtructis.

Lovanium demùm reverſus, privatim vixit, quò majus ſtudiis otium ſuppeteret, diemque partitus, horas antemeridianas lectioni, pomeridianas ſcriptioni applicabat: adeò quidem exactè, ut ſingulas ad clepſydram revocaret. *Semper ille in libris* (Juſti Lipſii verbis utor Cent. I. Miſcel. Epiſt. I. ad Cornelium Valerium) *chartis, noctu, diu, aſſiduus, accubuus: nec dies ſolùm omnes appenſi & numerati ad hanc curam, ſed horæ, quas ſingulas ad clepſydram dividere & attribuere ille ſolitus huic lectioni, aut huic ſcriptioni.*

Tandem in febrim lapſus, ac longâ tabe conſumptus, vitâ defunctus eſt piè ac Catholicè, anno 1575. ætatis XXXIII nondum completo, die XVIII. Maii: ſepultus in D. Jacobi, atque Epitaphio honoratus à *Theodoro* fratre, doctrinâ libriſque editis celebri. Scripſit porrò *Canterus*

Novarum Lectionum libros VIII. Antver. typis Plantin. 1571. 8. & Francof. in Lampade Critica.

Syntagma de Ratione emendandi Græcos Auctores. typis Plant. 1571. 8. &

Notas breves *in Epiſtolas Familiares Ciceronis.* Ibid. 1568. 1572. & aliàs.

Scholia brevia *in Propertium.* Ibid. 1569. 8.

Annotationes in Lycophronis Caſſandram; quam & Latinè ad verbum tranſtulit.

Epitomen Caſſandræ, græco-latinam,

GVILIELMVS CANTERVS, VLTRAIECTINVS, PHILOLOGVS.

Clepsydra quid ſignat? Studiorum, hac indice, penſa
Metiri ſolitus, Plinius alter eras.
Dum tamen alternam mens indefeſſa quietem
Abnuit, es vitæ prodigus ipſe tuæ.

A. Miræus.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Carmine Anacreontio. Basil. typis Oporini, 1566. 4.

Pepli Fragmentum, sive *Heroum Homericorum Epitaphia*, auctori suo *Aristoteli* primus restituit, Latinè vertit, Annotationibus auxit. Ibid. typis Guarini, 1566. 4. & Antver. apud Plantinum, 1571. 8.

Pythagoreorum quorundam *Fragmenta Ethica*, è Stobæo desumpta, Græco-lat. apud Oporinum, 1566. 4.

Aristidis Orationes, Latinè reddidit, Tomis III. Basil. 1566. fol & Græco-lat. apud Paulum Stephanum, 1603. 8.

Gorgiæ Orationes II Thucydidis I. Lesbonactis I. Andocidis I. Herodis I Antisthenis I Lysiæ I. Dinarchi I Alcidamantis I. Basil. typis Pernæ, 1566. fol. cùm Aristide.

Synesii Orationes aliquot: *De dono ad Paconium Conciones II. Constitutiones* item *duas*, & *Hymnos aliquot*. Ibid. 1567. 8. edente Oporino.

Joannis Stobæi Eclogarum libros II. quorum prior *Physicas*, posterior *Ethicas* complectitur.

Gemisti Plethonis De Rebus Peloponnesiacis Orationes duas: & libellum *de Virtutibus*. Antver. 1575. fol. Plantini typis.

Concinnavit etiam *Variarum in Græcis Bibliis Lectionum libellum*, cum Bibliis Regiis editum.

Ad hæc *Euripidis*, *Sophoclis* & *Æschili Tragœdias* à mendis repurgatas dedit, ostensâ Carminum ratione, antea aut ignoratâ penitus, aut obscuriore; unà cum *Sententiis* aliquot insignioribus à Cantero Latino versu redditis, typis Plantini, 12.

Denique admodum adolescens ex Italicis Latio reddit *Orationes Funebres* auctoris incerti *in Obitus* aliquot *Animalium* Lugduni Batavor. excudit Raphelengius, 1590. 8.

Vitam *Canteri* pluribus complexus est Suffridus Petrus libro de Scriptoribus Frisiæ. Consule etiam P. Niceronum in Notitia Scriptorum illustrium, Tomo XXIX. pag. 334.

Nobili, variâquê Eruditione,
Utriusque Linguæ Monumentis
Claro Viro
GUILIELMO CANTERO,
Ultrajectino,
Qui XXXIII. annos natus,
Minus LXVI. Diebus
Obiit XV. Junii, M. D. LXXV.
Fratri suo Cariss.
THEODORUS CANTERUS Posuit.

Mortuus ante diem, longo dignissimus ævo
GUILIELMUS *heu!* CANTERUS, *heu meus occidit.*
Quo mihi discipulo juvenis non carior alter,
Quo jam Viro conjunctior nemo fuit
Huic studium à puero conjungere Græca Latinis;
Sermone linguam excolere, pectus artibus:
Exarare stylum, Doctorum volvere scripta,
Notare & observare passim plurima.
Ardua dehinc adiit mysteria fontis Hebræi,
Linguâ expolitus omnium sanctissimâ.
Hei mihi quantus erat graviore ætate futurus!
Qui lustra sex annosque tres modo vixerit.
Occidit ille quidem ante diem, sed docta manebunt
Monumenta, multis comparata laboribus.
CORNELIUS VALERIUS
Discipulo cariss. posuit.

GUILIELMUS CAOURSIN,

(Quem alii *Canoersinum* aut *Courinum* appellant, sed malè) Duaci natus, patre è Rhodiensi insula oriundo; per annos XL. Ordini Equitum S. Joannis Jerosolymitani (qui olim *Rhodienses*, nunc vero *Melitenses* dicuntur) operam suam summâ fide integritateque addixit. Vice-Cancellarius Ordinis ab anno 1462, Legationes obivit varias, tum ad Rempublicam Venetam, tum Romam ad Paulum II. & Innocentium

VIII. Pontif. titulum *Comitis Palatini ac Secretarii Apostolici* promeruit; tum denique ad Ferdinandum quoque Neapolitanum Regem.

Diem clausit extremum anno 1501. in Rhodiensi Insula, postea quam edidisset

Obsidionis Rhodiæ Urbis (quæ anno 1480. contigit) *descriptionem.*

De terræ motûs labe, quâ Rhodii affecti sunt.

Orationem in Senatu Rhodiorum, de morte Magni Turcæ, habitam pridie Kal. Junias 1481.

De casu Regis Zyzymi, Commentarium.

De celeberrimo fœdere cum Turcorum Rege Bagyazit per Rhodios inito, Commentarium.

De admissione Regis Zyzymi in Gallias, & diligenti custodia & asservatione, exhortationem.

De translatione sacræ dextræ S. Joannis Baptistæ ex Constantinopoli ad Rhodios, Commentarium.

Orationem ad Innocentium VIII Papam, habitam 1485.

De traductione Zyzymi Suldani, fratris Magni Turchi ad Urbem, Commentarium.

Volumen Stabilimentorum Rhodiorum Militum sacri Ordinis Hospitalis S. Johannis Hierosolymitani; probatum ab ipso supremo Magistro *Petro d'Aubusson*, totoque Equitum conventu anno 1494.

Opera hæc omnia simul edita Ulmæ in Suevia anno 1496. uno Vol. in fol. cum fig. Agit etiam de Caoursino Notitia Virorum illustr. P. Niceroni Tomo XV. p. 142.

GUILIELMUS CODDÆUS,

Natus Lugduni apud Batavos, anno 1575. puer in patria studiis admotus, præter alias, Hebraïcam in primis Linguam coluit & didicit, manuductore usus ad eam rem Franc. Raphelengio, cui in Professione illa defuncto successor datus fuit an. 1601. Edidit

Notas breves *ad Grammaticam Hebræam Petri Martinii.* Lugduni, 1612. 8. typis Raphelengii.

Hozeam Hebraicè & Chaldaïcè, cum *Notis* Ibid. 4.

Orationem Funebrem, Rudolphi Snellii, Mathematici, laudibus dicatam.

Catalogum librorum omnium Arabicorum, Chaldaïcorum, Syriacorum & Hebraïcorum, qui aut allegantur, aut tam inediti quam editi, extant.

Alia recenset in Athenis suis Batavis Joannes Meursius. Porrò à professione sua Hebraïca absolutus fuit Coddæus die 31. Augusti 1619. neque diu supervixit.

GUILIELMUS CORDIER,

Lobiensis, Poëta, edidit libellum *De Varia Fontium quorumdam natura, Fluminibus, & Anni partibus.* Binchii, 1544.

GUILIELMUS COREN-HUYSIUS,

Balliolanus, Flander, in Comitio Flandriæ Causarum patronus: Vir insignis litteraturæ, & linguæ utriusque cognitione non vulgari præditus: quæ illi ad Jurisprudentiam & honores aditum patefecit. Namque ex Advocato primùm in Hollandiæ, deinde Flandriæ Curia Senator, ac demùm anno 1605. ejusdem Flandrici Concilii Præses constitutus fuit. Vivere desiit Gandavi anno 1617. Exstat, illo auctore,

Pandectarum seu *Digestorum Juris Civilis Partitio & Methodus*, edita typis Plantini, 1565. 8. & Gandavi, apud Jac. Vivarium.

GUILIELMUS CRIPIUS,

Batavus, ex Syndico Delfensi in suprema Hollandiæ Curia Senator, indeque Geldriæ Cancellarius: Vir eloquentiæ laude clarus, Poëta argutus, lepidus ac festivus, id quod monstrant edita ejus aliquot *Epigrammata*. Præfatur ad Mich. Marulli & Joannis secundi Poëmata, anno 1561. evulgata.

Ejusdem elegans exstat libellus pro *Consolatione Cæcorum*.

Postquam Consilium Geldricum Arnhemo translatum esset Ruremundam, ac Cancellarii officium diu vacasset, creatus est Cancellarius 15 Septembris 1582. Obiit grandævus 25. Januarii 1610.

GUILIELMUS CRIPIUS,

Gelder, Guilielmi Filius, Historiæ Poëticesque cognitione excellebat. Moliebatur librum *De Præeminentia Regis Catholici Hispaniarum*: sed hæsisse credo in incœpto, morte citâ sublatum. Tantùm visa ab illo *Vita S* Gerlaci, ab anonymo circa annum 1230. conscripta, in epitomen redacta, Coloniæ an. 1607. excusa.

GUILIELMUS CUP,

Bommeliæ apud Gelros natus anno 1606; in Academia Frisio-Franekerana J. U. Doctor ac Professor primarius, scriptis & eruditione celebris. Reliquit

Dissertationum Juris fasciculum. 8. Franeker. 1664.

Dissertationes ad Instituta. 8. Ibid.

Institutiones Juris. Ibid.

Disputationem de Lege Falcidia 4. Ibid. 1649.

Disputationes XXVI. de Successionibus. 4. Ibid. 1651.

In templo primario Franekerano legitur hoc illius Epitaphium.

Hoc Saxo continentur ossa
Viri Clarissimi
Guilielmi Cup, J. U. D.
Ejusdemque Facultatis, dum viveret,
Professoris apud Frisios Primarii;
Nati Bommeliæ,
Denati Franekeræ XVI. Jan. 1669.
Ætat. 63. beatam resurrectionem
Cum fidelibus expectantis.
In charissimi patris sui
Memoriam
Mœstus posuit filius
Winandus Cup, J. U. D.

GUILIELMUS DENYS,

Ordinis FF. Erem. S. Aug. S T. L. Brugis, Antverpiæ, Angiæ, ac demum Herendaliæ primus Prior. Obiit Antverpiæ Jubilarius anno 1653. 25. Septembris.

Scripserat *Epicedium Ferdinandi II. Imp.* editum Ipris 1631.

GUILIELMUS DIVES,

Sive Rycquius, Gandensis, Poëta sacer.

Elegiam de Passione Domini edidit Antverpiæ, cum Dominici Mancini, Philippi Beroaldi, & aliorum similis argumenti libellis, 1517. Mich. Hillenii typis, & aliàs alibi.

GUILIELMUS DUPASIUS,

Vulgò Dupais, Gemblacensis, Religiosus & anno 1552. Abbas Floreffiensis, Ordinis Præmonstratensis Diœcesis Namurcensis, variarum disciplinarum, atque in primis politioris litteraturæ admodum peritus; scripsit *Poëmata sacra*, Leodici, 1577, 8. apud Morberium excusa.

Obiit anno Domini 1578. regiminis XXVI. Leodici, quò ob bellicos tu-

multus secesserat. Vide Miræum in Chronico Ordinis Præmonstratensis, ad annum 1576.

GUILIELMUS DYEMENUS,

J.C. natus est Roterodami, anno 1508. è Gelrica stirpe & antiquâ & nobili. Adhuc puer â patre Lovanium ablegatus fuit, primariis illic linguis ac disciplinis honestioribus informandus. Ità ad Jurisprudentiæ adyta aditum sibi fecit, eâ contentione atque industriâ, ut à Juris, ut vocant, Baccalaureis Collegii illius Decanus sive Præses electus fuerit, quæ prima inter eos dignitas est.

Lovanio relicto, aliisque Christiani orbis Academiis perlustratis, Aurelias, Gallicorum in Academiam, venit. Hìc Nationis Germanicæ Procurator, Carolum V. Cæsarem illac transeuntem, insigni studiosorum Germanorum coronâ venientem excepit, ac decedentem prosecutus fuit. Doctor ibidem Juris renuntiatus, in Belgium rediit, & è schola, in forum Machliniæ prodiit.

Hinc eundem evocavit Carolus V. Imp. & anno 1535. in suprema Veteris Trajecti Curia Senatorem, Parvæque, ut vocant, Rotæ Præsidem constituit: quo in munere annos ipsos XLVIII. versatus fuit, summa cum laude, gratiâ, & auctoritate.

Decessit ex hac vita, fractus annis ac laboribus, oculisque captus, anno 1583. V. Idus Novembris.

Vir fuit ad enucleanda Legum scripta, expediendasque difficultates natus, solidæ atque exquisitæ eruditionis, judicii exacti, memoriæ pænè divinæ: & quod summum est, vitæ integer, Orator & Judex bonus. Scribendi genere utebatur puro & eleganti, uti apparet ex iis, quæ ab *Arnoldo* filio edita sunt:

De formulis quibusdam Copulatis & Disjunctis, ad Salvii Juliani locum, ex libro De Ambiguitatibus; Lovanii, 1606. 4. apud Masium.

Ad Regulas Juris Romanorum antiqui, Lugduni Batavor. 1616. 8. quibus præfixum *Dyemeni* Elogium. Aliaque filius possidere solebat; nempe *Commentarios* justi operis *ad Institutiones Juris Justineaneas*: brevesque *Annotationes* ad easdem.

Tractatus complures; *De Imperio & Jurisdictione.*

De Officio ejus, cui mandata est Jurisdictio.

De V. pedum Præscriptione non sublata.

De Rerum ac Verborum significatione.

Anti-Paratitla contra Cujacium.

Notas varias; *ad Bartolum*, *ad Accursium*, &c.

Item ad T. *Livium*, *M. Varronem*, *& Historiam Livianam.*

GUILIELMUS VANDER ELST,

Flander, Presbyter & Pastor in Bouchaute ac Waterdyck, edidit

Poëmata sive *Rythmos Belgicos*, diversi statûs hominibus dicatos. Antver. apud Verdus. 1622. 4.

GUILIELMUS AB ENCKEVOIRT,

Trajecto ad Mosam oriundus, natus est in Mierlo Brabantiæ municipio, fuitque primò Canonicus B. M. Antverpiensis, Præpositus D. Rumoldi Mechliniæ (ubi & hodie subsistit duplex hujus Præsulis Fundatio) Decanus S. Joannis Euangelistæ Sylvæducis, nec non Persona seu Pastor Ecclesiæ Ascanæ, juxta Bruxellam; quem Personatum unà cum bonis decimisque annexis anno 1534. à Paulo III. Pont. Collegio Lovaniensi Adriani VI. Papæ incorporari obtinuit: cujusproinde velut alter Fundator habetur.

Fuit & Præpositus ad S. Salvato-

rem Ultrajecti, resignante *Adriano Florentii*, tum Cardinale; ab eodemque jam Pontifice Romano Libellis Supplicibus dandis ac subnotandis (*Datarium* vulgo vocant) prçfectus, Ecclesiæque Dertusensi in Hispania Antistes datus, ac demùm in Collegium Cardinalium die ante obitum Adriani decimotertio solus cooptatus. A Clemente verò VII. Ecclesiâ Trajectensi ad Rhenum honestatus, Romæ diem clausit extremum anno 1534. die XIX. Julii, in Æde sacra S. Mariæ de Anima depositus. In Nomenclatore Cardinalium, Tolosæ anno 1614. excuso, traditur scripsisse

Orationem ad Facultatem S. Theologiæ Lovaniensem.

WILHELMO ENCHEVOIRTIO
Brabantino,
S. R. E. Presb. Card.
Qui plurimis Romanæ Reipub.
Magistratibus & Germaniæ Procuratiõe
Integerrimè functus,
Ab Hadriano VI. Pont. Max.
Cujus item res administraverat,
Libellis dandis,
Et Ecclesiæ Derthusensi præfectus,
Et in Cardinalium Collegium,
Claro benevolentiæ indicio,
Translatis in eum
Pristinæ suæ dignitatis insignibus,
Solus cooptatus.
Deinde etiam à Clemente VII.
Ecclesiâ Trajectensi honestatus est:
Carolo V. Imp. libentiss.
Quem ab illo Coronam Imperii
Accipientem inunxit,
Quique beneficiorum memor,
Hadriani cadaver
E Petri Basilica in hanc Ædem
Cujus construendæ & ornandæ adjutor
Fuit, Sepulcro posito transferri curavit.
In egenos & in omnes homines benefic.
JOANNES DOMINICUS Tranensis,
ANTONIUS SANSEVERINUS Cardinales
Et PETRUS VORSTIUS Episcopus
Aquensis,
ANDREAS CASTILLO Scriptor Apost.
Ex testamento poss.
Vixit annos LXX.
Mortem obiit M. D. XXXIV.

GUILIELMUS ESTIUS,

Gorcomii natus, non ignoto Hollandiæ opido, patre *Hesselio*, viro admodum Catholico & Orthodoxæ Religionis studiosissimo, de vetusta nobilium olim Arcis Estensis, haud procul Tilâ in Batavis, Toparcharum stirpe: unde cognomentum & insignia apud posteros manserunt. Puer Ultrajecti litteris politioribus linguisque sub *Georgio Macropedio* eruditus est. Lovanii in studiis Philosophicis feliciter institutus, anno 1561. inter Magistros Artium septimo loco promotus est è Pœdagogio Falconis, in quo dein toto decennio Philosophiam docuit.

Postmodum S. Theologiæ Doctor anno 1580. creatus, mox Duacum accersitur, Regioque ibidem Seminario primus Præses datur. Anno 1597. ad D. Petrum Præpositus, & Universitatis eo nomine Cancellarius salutatur: Vir sanè multis pietatis, doctrinæ & eloquentiæ, modestiç christianæ, atque in pauperes beneficentiæ, nominibus suspiciendus.

Lovanii adhuc existens operam quoque suam contulit in *D. Augustini Opera*, studio Lovaniensium castiganda; & Tomum IX. è manusc. recensuit. Scripsit præterea

Martyrium Edmundi Campiani, Societ. Jesu, è gallico. Lovanii 1582. 8. apud Masium.

Historiam Martyrum Gorcomiensium XIX. majori numero Fratrum Minorum, (quorum Guardianus *Nicolaus Pickius* Estii erat avunculus) an. 1572. à Geusiis rebellibus interemptorum. 8. Duaci

1603. Namurci 1655; dein integrè insertam Actis SS. ad diem X. Julii (quo prædictorum Martyrum festum colitur) anno 1721. per PP. Hagiographos Societ. Jesu. Eam quoque vernaculam reddidit *P. Guilielmus Spoelbergh*, Minorita, Antverpiæ typis Plantini, in 8.

Martyrium item *Guilielmi Gaudani*, Minoritæ, ac *Cornelii Musii*, Delphii, Theologi ac Poëtæ. Excudit Duaci Balthasar Bellerus, 1603. 8.

Commentarium incomparabilem nullique secundum, *in omnes B Pauli Epistolas*: cujus editioni immortuus est. Prodiit verò à morte, Ex. Viri *Bartholomæi Petri* curâ, *cum Auctario ejusdem in Epistolas Joannis Canonicas*, Tomis II. typis ejusdem Belleri, & Coloniç, 1631. fol. & aliàs Parisiis ac Rothomagi.

Commentarios in Libros IV Petri Lombardi, vulgò *Magistri Sententiarum*: quibus *S. Thomæ Aquinatis Summa Theologica* pariter illustratur. Ibid. 1615. fol. Tom. II. & alibi. Opus absolutissimum, & quo in re Theologica, post S. Thomæ Summam, (teste *Mart. Steyartio*) non datur magis eruditum ac elaboratum.

Annotationes in præcipua ac difficiliora S. Scripturæ loca. Ibid. fol. 1621. & auctiùs 1628. studio *Gasparis Nemii* S. T. D. dein Archiepiscopi Cameracensis; item Coloniæ 1632. 4. & aliàs sæpius.

Orationes Theologicas XIX. 1614. 8.

Estio quoque, tanquam authori principali, famosa adscribitur *Censura Facultatis Theologicæ Duacenæ*, adversus Doctrinas Lessii, Hamelii, aliorumque Societatis Jesu Theologorum.

Denique, inter alia Carmina, Elegiam lusit elegantem *de Libera Religione* apud Molanum de Fide hæreticis servanda libro I. cap. XXII. & Versus aliquot *de Agno Dei*, in Oratione ejusdem de Agnis Dei cap. XIII.

Moritur Duaci, non sine sanctitatis opinione, anno 1613. ætatis LXXII. XII. Kalendas Octobris: depositus in Æde sacra D. Petri, ad Altare S. Sepulchri, Epitaphio laminæ æreæ insculpto.

Deo Sacrum.
GUILIELMUS ESTIUS,
Ex Gorichemio, Hollandus,
S. Theol. Lovanii Doctor,
Et Duaci Professor,
Simulque Regii Seminarii Præses
Annis XXXI.
Ac hujus Ecclesiæ Præpositus,
Eoque titulo
Universitatis Cancellarius annis XVIII.
Pietatis, Doctrinæ, Modestiæ,
Beneficentiæ, speculum,
Hic sepultus est.
Decessit XX. Septembris M.D.C.XIII.
Ætatis suæ LXXII.
Gratulare spectator, & piè precare.

Cenotaphium quoque amico posuit Andreas Hojus, vitæ seriem versibus hisce complexus.

Patria Gorcomium *est; qui me eduxêre parentes,*
Hic stirpe Estiades, Pikias *illa fuit.*
Sumere ab his licuit mihi vitæ exemplar honestæ;
Tota stetit prisca pro pietate domus.
Trajectum *antiquis Rheni contermina ripis,*
Musarum ingenuis artibus erudiit.
Lovanium *in Sophiæ Stagiritidis ardua luxit,*
Et titulo ornavit duplice Theologum.
Ad Cathedram & regimen Schola me Catuaca *vocavit:*
Æde Petri gessi munia Præpositi.
Ter denis spartam geminam, haud inglorius, annis
Doctor, uti & Præses Regius excolui.
Doctrinæ ingeniique mei monumenta relinquo:
Unde mihi, invitâ morte, perennet honos.

GUILIELMUS FABIUS,

Vulgò Boonaerts, Hilvari-Becanus, Medicinæ Licentiatus, Antverpiæ

verpiæ annis aliquot Scholas rexit litterarias, discipulosque suos sanâ de Fide doctrinâ inter tumultuantes ibidem hæreticos erudiit. Hinc Lovanium migravit, Græcarum literarum in Trilingui Collegio Buslidiano Professor. Concinnavit ex Varennio, Rulando, aliisque,

Epitomen Syntaxeos Linguæ Græcæ, editam Antverpiæ 1584. 8. apud And. Baium.

Obiit Lovanii 1590. die XXVIII. Maii, occisus à petulantibus studiosis per noctem grassantibus.

GUILIELMUS FABRICIUS,

Noviomagensis Gelder, Philosophiam Lovanii in Pœdagogio Castrensi professus, anno 1594. die 30. Augusti S. Th. Doctor renunciatur, unà cum Reverendiss. dein Præsulibus *Joanne Maldero* Antverp. *Petro Lombardo*, Armachano, & *Jacobo à Castro*, Ruremundensi.

Huic postremo successit anno 1605. in regimine Collegii Majoris Theologorum, fuitque simul Apostolicus & Regius Librorum Censor, nec non ab anno 1625. post *Jacobum Jansonium* Ecclesiæ D. Petri Decanus, & Privilegiorum ejusdem Academiæ Conservator. Moritur vehementi apoplexiâ correptus, anno 1628. die festo D. Thomæ Aquinatis, dum è templo PP. Prædicatorum, audito ejusdem Sancti encomio domum redit. Ediderat

D. Leonis Magni Enarrationem in Dominicam Passionem, è variis ejus locis ac Sermonibus erutam, digestamque juxta ordinem Euangelicæ narrationis.

Isagogen sive Introductionem in eandem, ex ejusdem D. Leonis Operibus concinnatam. Quibus & suas adjecit *Annotationes*. Lovanii apud Joan. Masium; 1600. 8.

Evulgata est ibidem, eodem auctore, quamvis suppresso nomine etiam loci ac typographi, *Confutatio Censuræ quorumdam Theologorum Parisiensium*, sub nomine Facultatis Theol. Paris. editæ, *in quasdam Propositiones ex R. P. Santarellæ libris collectas*, 1627. 4.

Ejus Elogium, quod vice Epitaphii sit, *Ludovicus Medardus*, ad S. Petrum Canonicus, his verbis eleganter expressit:

GUILIELMI FABRICII
Insignis Ecclesiæ Collegiatæ Divi Petri
Decani Pacifici,
Privilegiorum Almæ Universitatis
Lovaniensis Conservatoris Integerrimi,
Librorum Auctoritate Apostolicâ &
Regiâ Censoris Exactissimi,
Majoris Theologorum Collegii
Præsidis Vigilantissimi,
Doctrinæ, pietatis, innocentiæ,
Theologis, Canonicis, Ecclesiasticis,
Ad imitationem veri Exemplaris,
POSTHUMA DENATI VOX.

O Hi me! quàm verè velut aqua delabimur omnes! Non sic Undam Unda, ut Mors Vitam, propellit. Exemplum quæris Viator? à me sumas licet. Sanus sospesque eodem penè momento & Vivo & Morior, nullâ vivæ actionis, præter placidos Mortis singultus, intercapedine. An non potui meritò tam festinâ & inopinâ morte infelix videri? Et potui & debui; nisi Doctrinæ & Virtutis currum aurigante candore, me sub Censoria meorum constanter actuum plusquam Librorum virgula, in suavi optimæ conscientiæ pulvillo confidentem, Censor ille supremus, qui scrutatur renes & corda, ex miserrimo Tempore ad beatissimam Æternitatem transvexisset. Abi jam, Viator, meique memor ac tui, sic Vitam instrue, ut quocumque te loco Mors occupaverit, neque novum tibi sit, neque subitum vel in momento MORI. Etenim qui sic vixit, etiam mortuus, numquam vivere desiit.

GUILIELMUS FANNIUS,

Leodii ad S. Maternum Canonicus, vixit anno 1608. scripsitque

Chronicon Universale, potissimùm hujus Patriæ.

De Vita B. Julianæ, Virg. Cornelienſis, & *Institutione Festi Ven. Sacramenti.*

Vitam S. Annæ. Legebantur hæc, manu auctoris scripta, apud *Joannem Rivium*, S.T.D. Augustinianum Lovanii; & fortè hodie latent ibidem.

GUILIELMUS FILLATRE.

(Dictus etiam DE LATRE, sed minùs rectè) Burgundus, ex illicitâ quidem copulâ natus erat; verumtamen defectum hunc natalium virtus, doctrina ac dignitates ejus primariæ abundè compensarunt. Fuit primùm Monachus Benedictinus in Cœnobio S. Petri Catalaunensi; inde Prior Cermasii in Barrensi Ducatu, Abbas S. Theodorici Remensis, ac paulò pòst S. Bertini Audomarensis.

In Academia Lovaniensi Decretorum Licentiatus admittitur anno 1436. die XIV. Januarii, eodemque mense Doctor. Anno sequente inauguratur Virdunensium Episcopus; anno 1449. Tullensis, & 1461. Tornacensis; commendante imprimis Philippo Bono, Burgundiæ Duce, cui à consiliis intimis erat *Fillatrius*, simulque Cancellarius inclyti Ordinis Aurei Velleris, à Philippo haud pridem instituti: variis quoque Legationibus clarus, tum ad Pium II. Pont. tum ad alios plures, Reges ac Principes.

Præter *Orationem*, quam dixit Brugis in funere *Ducis Philippi Boni*, (quæ forte extat alicubi MS.) scripsit gallicè de Ordinis Aurei Velleris Origine, magnanimitate Regum Franciæ ac Ducum Burgundiæ. En titulum.

La Toison d'or, auquel soubs les vertus de magnanimité & justice, sont contenus les haults, vertueux & magnanimes faits, tant des tres-Chrestienes Maisons de France, Bourgogne, & Flandres, que d'autres Rois & Princes de l'ancien & nouveau Testament. fol. Parisiis 1517. item Trecis in Gallia apud Nicol. Rouge, 1530.

Notet vero Lector, argumenti ejusdem Opus, gallicè scriptum, tribui ab aliis *Joanni* Abbati ad S. Bertinum Audomaropoli (ita Arn. Wionus in Ligno vitæ) ab aliis vero *Antonio de Berghes*, illic itidem Abbati: de quo superiùs actum.

Porro Præsul *Fillatrius* Gandavi vitâ functus est anno 1473. die 23. Augusti, ac testamento voluit in Abbatiali sua Ecclesia ad D. Bertinum humari; ubi posita hæc epigraphe.

Abbas quisquis erat clarâ Wilelmus in aula,
Hoc jacet in templo, cui bona multa tulit.
Virduni fuit hic Præsul, Tullique deinceps,
Indeque Tornaci per pietatis opus.
Hic Ducis invicti Burgundi in Sede Philippi
Consilii primus, qui bene nosset, erat.
Sic omnes morimur: sed virtus sola beatos
Efficit, illa comes, Teque Guilelme, beat.

GUILIELMUS FULLONIUS,

Sive GNAPHEUS, (hoc enim cognomentum Græco vocabulo expressit) Hagiensis, Gymnasiarcha Elbingæ ac Regiomonte apud Sarmatas. Præfuerat & antea Scholæ quoque patriæ, atque Alberto Marchioni Brandeburgico à consiliis fuit. Excelluit in Comico scribendi genere, Comicique numeros omnes in eo argumento *Gnapheum* expressisse auctor est in Batavia sua Adr. Junius. Scripsit autem

Eloquentiæ Triumphum, vario metro: Gedani, 1541. 4. & Coloniæ apud Gymnicum 1551.

Acolastum Comœdiam, *de Filio prodigo.* Ibid. 1540. & Antver. 1560. apud Joan. Loëum.

Misobarbarum Comœdiam.

Hypocrysin, Tragi-Comœdiam, &

alia, in quibus abortivum se Ecclesiæ filium prodit, ac præsertim

Vitam Joannis Pistorii à Woerden, qui apud Batavos ob hæresin anno 1525. exustus fuit: & *Apologiam pro captivo Wordenate*, &c. Hanc anno 1659. è MS. evulgavit Leidæ in 12. *Jacobus Revius.*

GUILIELMUS GALLANDIUS,

Aëriensis, Artesius, *Petri Gallandii* è fratre nepos, Boncurtiani Lutetiæ Parisiorum Gymnasii Præfectus ac bonarum Litterarum Professor, ibidem decessit anno 1612. in Sacello Boncurtiano sepultus. *Petrum Ronsardum* Poëtam celeberrimum intimè coluit, scripsitque

Orationes aliquot & *Poëmata* varia, 8.

GUILIELMUS GAZET,

Atrebas, S. T. L. quondam Lovanii in Vaulxiano Gymnasio Litterarum Professor, inde Canonicus S. Petri Aëriensis, Pastor ad S. Mariam Magdalenam Atrebati in patria, in Historia Ecclesiastica, præsertim Belgii, multùm versatus. Quam & populari idiomate illustravit, serie Episcoporum & Sanctorum in Belgio, Cœnobiorum fundationibus, aliisque linguę suæ hominibus transcriptis. Sunt autem

Vitæ Sanctorum Tomis II. Remis, 1613. 8.

Speculum Conscientiæ. Duaci apud Bellerum.

Sacrum Convivium; id est Exercitia de SS. Eucharistia. Ibid.

Exercitia Spiritualia, & *Litaniæ*, per septimanam. Accedunt Preces quotidianæ *B. Joscionis* Monachi Benedictini ad S. Bertinum. Atrebati, Duaci, Montibus 1641. Insulis 1644. &c.

Remedia contra scrupulos Conscientiæ.

Catalogus Episcoporum Atrebatensium & Cameracensium.

Historia sacræ Lanæ, (vulgò *Manna*) adservatæ in Cathedrali Ecclesia Atrebatensi. Meminit illius S. Hieronymus in Chronico, ad annum 270. & Paulus Orosius libro VII. & alii.

Historia Cerei Atrebatensis. De quo Aub. Miræus ad Anselmi Gemblacensis Abbatis Chronicon, anno 1129.

Tabulæ sacræ Galliæ-Belgicæ, sive Series Episcoporum ac Sanctorum Belgii.

Bibliotheca sacra Belgica. Omnia hæc Atrebati, apud Guil. de la Riviere gallicè sunt evulgata.

Magdalim Comœdiam sacram, à *Gazæo* scriptam, excudit Duaci Joannes Bogardus. 1589. in 8.

Historiam Ecclesiasticam Belgii, ediderunt à morte auctoris hæredes, Valencenis, 1614. 4.

Moritur verò, magno sui relicto desiderio, Atrebati anno 1602. ætatis LVIII. VIII. Kal. Septembris, conditus ad D. Magdalenam.

GUILIELMUS GENTIUS,

Noviomagus, Jurium Doctor, Regius primùm in Geldria, atque hinc à rebellibus exulare jussus anno 1579. in suprema Brabantiæ Curia Consiliarius, elatâque uxore Præpositus ad Divam Walburgim Arnhemiensis; Vir fuit omnibus omnium virtutum ac bonarum artium numeris absolutissimus, in Fide orthodoxa semper firmùs ac constans. Edidit

Adagia quinquaginta è Jure Civili collecta & explanata; quæ cum Chiliadibus Erasmi leguntur, Parisiis, 1571. fol. & Antver. apud Plant. cum Gislinianis.

Item *Exempla illustrium aliquot Miraculorum SS. Eucharistiæ.* Paris. 1574. 8. & Coloniæ, 1584. 8. typis Cholini. Præfatus ad Lectorem *Gelricam* promittebat *Historiam*; & in Jure civili quædam, *Formulas Testamentorum*, & *Codicillorum*, *Actionum* & *Exceptionum*, apud veteres Romanos usitatas, aliaque. An exierint, nescio.

GUILIELMUS GOESIUS,

Batavus, J. C. Vir Nobilis & eruditus, Castri Bouchorstiani Dominus, in Curia Hollandiç Senator &c. edidit

Rei agrariæ Authores Legesque varias, quibus adjunxit suum de Antiquitatibus agrariis librum singularem, & *Nicolai Rigaltii* Observationes ac Notas. 4. Amstelod. apud Joannem Jansonium Waesbergium. 1674.

Scripsit & contra Salmasium, *De Mutui alienatione*, (sub nomine *Lucii Veri*) Lugd. Bat. 1646. & 1648. in 8.

Item *Animadversiones in Speciminis Salmasiani cap. I. & II.* Hagæ-Com. 1657. in 8.

Ejusdem est *Pilatus Judex*, ubi Processus Pilati contra Christum juridicè expenditur. Hagæ, 1677. in 4.

GUILIELMUS A GOUDA,

Ordinis FF. Minorum de Observantia (ut vocant) Theologus, edidit Daventriæ apud Jacobum de Breda, iterumque anno 1504. nomine typographi suppresso,

Expositionem Mysteriorum Missæ. Eadem Antverpiæ recusa apud Matthiam Goesium, & Dilingæ, 1567. folio.

GUILIELMUS GROTIUS,

Vulgo DE GROOT, J. C. Delphis apud Batavos natus die 10. Februarii 1597. celeberrimi Hugonis Reipublicç Fœderatæ Syndici germanus ac junior frater, fuit Consiliarius illustrium Comitum Hohenloensium, & Senior (ut aiunt) cœtûs Remonstrantium Hagæ-Comitis. Huic sectæ cum adhæsisset unà cum fratre, illo exulante, Guilielmus nullam pro meritis promotionem apud Batavos consecutus est. Caussarum patronum egit Hagæ-Comitis, ubi fato functus est die 12. Martii 1662, relictis præclaris suæ Juris-peritiæ monimentis.

Isagoge ad Praxin Fori Batavici. 4. Amstelod. 1655. item belgicè anno 1656. Hagæ-Com. Prodiit iterum latinè, cum Paraphrasi ac Supplemento *Abrahami de Pape*, J. U. D. Leidæ 1694. in 4.

Enchiridion de Principiis Juris-naturalis. 4. Hagæ-Com. 1667. item Jenæ 1669.

De Vitis Jurisconsultorum, quorum in Pandectis extant nomina. 4. Hagæ-Com.

Item *Poëmata* Hugonis fratris sui collegit & edidit ab anno 1617. ut & plures ejus Epistolas.

GUILIELMUS HACHUSANUS,

Daventriensis, post Gybertum Longolium Scholiis illustravit *Desid. Erasmi de Civilitate morum* insignem libellum. Montibus Hannoniæ, 1607. 8. apud Lucam Rivium.

GUILIELMUS HAMERIUS,

Novesianus, Ditionis Coloniensis oppido oriundus, Ordinem Prædicatorum in Cœnobio Gamundensi in Suevia professus, claruit circa annum 1564 S. Th. Doctor, græcè hebraïcèque doctus. Unicum ejus opus innotuit,

Commentationes in Genesim, doctç ac utiles, plurimis Hebrææ, Græcæ & Latinæ linguæ authorum sententiis ornatæ &c. folio. Dilingæ apud Sebast. Mayer. 1564.

GUILIELMUS HANETON,

Philippi filius, qui erat in Aula Bruxellensi Audienciarius, ac primus Principis Secretarius: fuit J. U. Doctor, & Tornacensi Nerviorum urbi à Consiliis, postmodùm Bruxellis in supremo Senatu Consiliarius. Vir ingenii candidi atque affabilis, ejusque ex ore melle dulcior fluebat oratio. Juvenis Jurisprudentiæ initia Lovanii fecit;

& Decani Baccalaureorum J. U. defunctus munere, ad majorem ingenii cultum, fructumque studiorum uberiorem capessendum, in Gallias profectus est, detentusque apud Biturigas, Jurisprudentiam honorario publico professus fuit.

Privatim, in gratiam juventutis Belgicæ, tempore vindemiarum (quo ab ordinaria Professione feriæ sunt) *Feudorum Jura* explanavit: quæ cùm in manus postea incidissent *Joannis Avichorstii* J. C. curavit is ea typis publicari, in libros IV. digesta, Coloniæ 1564. 8. apud Birckmannum; inde relata in Thesaurum sive Oceanum Juris, Tomo X. Venetiis 1584.

Verùm cùm plurima in iis quà prætermissa, quà mutata auctor reperiret, eadem in manus ipse resumpsit, curisque secundis repurgata dedit, ut ibidem præfatur. Quæ cum dudum latuissent, prodière Lovanii in 4. apud Zangrium 1647. cum *Notis Pauli Christinæi & Valerii Andreæ*; *& cum Perioche Feudali Wesembecii.*

Ceterùm notet lector, pari ferè methodo atque ordine tradita postea jura Feudorum ab *Eguinario Barone*, qui annis XV. ab *Hanetonii* discessu jura Biturigibus docuit, & *Hanetonium* in omnibus ferè secutus fuit.

Scripsit præterea *Hanetonius Tractatum de Ordine & Forma Judiciorum*, primò similiter inconsulto & inscio auctore excusum Francofurti typis Christoph. Eginolphi, verùm recusum deinde à manu & correctione auctoris, Duaci, 1570. Coloniæ, 1584. & Spiræ, 1591. 8.

GUILIELMUS HARDIGNY,

Luxemburgensis, Societatis Jesu Sacerdos, olim in Missionibus, tum in castris, tum in pagis rusticanis strenuus operarius, edidit gallico idiomate

Librum Precum & Praxeon spiritualium.
Vitam & Miracula S. Adriani Mart.

Obiit Montibus Hannoniæ die XV. Octobris, anno 1637. ætatis XLVIII.

GUILIELMUS HEDA,

Alfenus, (*Alfen* sive *Alfyn* pagus est in Rhenolandia, ab urbe provinciæ illius capitali Lugduno-Batavorum secundo distans milliari, quem Adrianus Junius in Nomenclatore suo vocat *Albiniana castra*, nomine à vetere non multùm alieno) aliis dictus Egmondanus, à loco, qui ibi dicitur *He* vel *Hede*.

Vir fuit amplissimus pariter & doctissimus, in historiis versatissimus, in Antiquitatibus verò perquirendis ac scrutandis sollertissimus; Philippo I. Austriæ Archiduci, Hispaniarum Regi à Secretis, Præpositus atque Archidiaconus (id est Levita, ut se in Historia sua inscribit) Arnhemiensis, Canonicus Ecclesiarum Majoris item S. Salvatoris, & Decanus ad S. Joannem Ultrajecti, nec non Pastor sive Curatus alterius Portionis parochialis Ecclesiæ S. Jacobi Civitatis Ultrajectensis. Nepotem habuit Nicolaum à Nova-terra, primum Harlemensium Episcopum.

Sigillo utebatur, cum hac inscriptione: SIGILLUM WILHELMI HEDÆ POETÆ LAUREATI ET COMITIS PALATINI. Scripsit

Chronicon, seu Historiam Hollandiæ & Episcoporum Ultrajectinorum: editum curis *Bernardi Furmerii* unà cum *Joannis Becani* Chronico, Franekeræ Frisiorum, 1612. 4. & emendatius Ultrajecti, cum Vita Auctoris, per *Gisbertum Lappium à Waveren* J.C. 1643. fol.

Genealogiam seu *Panegyricum Austriacum*, dicatum Maxæmiliano & filio ejus Philippo: quod fabulis & nugis scatere addit Swertius.

Vitas SS. qui ex Britannia digressi Frisiam & Bataviam ad Christi cultum converterunt: sed hoc MS. periit.

Obiit Antverpiæ (ubi & Canonicus fuit,) in domo habitationis suæ, quam de novo ipse ædificandam curavit, hodieque omnibus conspicua est, anno 1525. III. Nonas Novembris, in Ecclesia Deiparæ Virginis humatus.

GUILIELMUS HENRICUS VORSTIUS,

Batavus, fuit Conrardi filius, qui natione Coloniensis Germanus, è Sectâ Arminianorum Theologus, ac quondam Professor in Academia Lugduno-Batava decessit anno 1622. Ipse vero Guilielmus Linguæ Hebraïcæ Professor extitit, & Concionator Remonstrantium Lugdunensium, dum cogebantur Waermondæ convenire. Ejus curis prodiêre

Maïmonidis Liber de fundamentis Legis, cum versione & notis ejusdem Vorstii. 4. Amstelod. 1638.

Disceptatio de Verbo vel sermone Dei, cujus creberrima fit mentio apud Paraphrastas Chaldæos Jonathan Onkelos & Thargum Hierosolymitanum. Prodiit Irenopoli apud hæredes Jacobi Laringhii 1643. in 4. Item belgicè 1649.

Chronologia sacra-profana Rabbini David Ganz & Pirke, seu Capitula Rabini Eliezer, translata in Linguam latinam, cum Observationibus. Lugd. Bat. 1644. in 4.

Item Belgicè; *Acta Litteris consignata inter Contra-Remonstrantes & Remonstrantes, Ultrajecti habita anno* 1653, *de mutua tolerantia.*

GUILIELMUS HERCKENROY,

Trudonensis, nascitur anno 1560. dein Canonicus Regularis Ord. S. Augustini, Tungrensis Cœnobii Prior, magnæ vir pietatis, & disciplinæ regularis observantissimus, conversatione & sermone suavis, summis infimisque carus, summaque in dignitate (sive Visitatoris aut Commissarii, sive Prioris Generalis Capituli Windesemensis munera obiret) humillimus: in pauperes beneficus, quibus etiam detractas sibi vestes elargiri solebat: in templo assiduus, otiosus numquam, semper aut scribens aliquid, aut legens, aut orans. Secundò in Germaniam profectus, annuente Cæsare Ferdinando II. undecim ex hæreticorum manibus Monasteria recuperavit.

Debet illi civitas Tungrensis Scholas litterarias, quas ibidem regendas per Regulares suos instituit; debet totus Ordo, sed ipsum potissimùm Tungrense Cœnobium, suam illi disciplinam & instaurationem. Scripta ejus tota spirant pietatem, & sunt sequentia:

Collationum seu *Exhortationum Capitularium* volumen.

Remedia contra pusillanimitatem & scrupulos, ex SS. Patrum dictis.

Modus juvandi morituros.

Meditationum liber, cum *Modo meditandi.*

Modus visitandi Monasteria.

Exercitia Pietatis, per ferias distributa.

Anno 1632. die die XXIII. Martii, inter suorum adstantium preces & precabundus ipse suavissimè in Domino obdormivit, annos natus LXXII. ex mœrore, ut creditum fuit, contracto morbo, ubi intellexit luctuosam illam Germaniæ cladem, in viscera ejus irruente ac sæviente Suecorum & conjuratorum ferro.

GUILIELMUS HESIUS,

Antverpiensis, Societ. Jesu, Mathesin & Philosophiam professus, Ora-

tor facundus, Bruxellis in Sacello Burgundico coram Archiduce Leopoldo Belgii Gubernatore, per plures annos latinè dixit: fluentis item venæ Poëta. Varia Collegia rexit, & anno 1673. senex Domum Professam Antverpiensem Præpositus moderabatur. Edidit

Emblemata sacra de Fide, Spe, Charitate, typis Plantini, 1636. 12.

Item *Emblema Elegiarum* duplex: quo applaudit Lyricorum libris *Matthiæ Casimiri Sarbievii*, ex eadem Societate. Ibid. 1634. 12.

Legatum fidelem ad Oratores Christianos. 12. Antv. 1657.

GUILIELMUS II.

Hollandiæ Comes, & Romanorum Rex, ab Innocentio IV. P. M. in Italiam accitus, Genuæ Cæsarea accepit insignia. Inde in ulteriorem profectus Germaniam, certiorque factus Frisiorum rebellione turbari Hollandiæ otia, dum secundò in eos movet, à Frisiis occiditur ad V. Kal. Febr. anno 1255. Ejus nomine editum est

Agalma Religiosorum, sive *Meditationes circa mysteria Passionis Dominicæ*, Coloniæ apud Kinckium, 1610.

GUILIELMUS HERMANNUS,

Gaudanus, *Cornelii Aurelii* è fratre nepos, *Erasmi* contubernalis, vitæque & studiorum annos aliquot apud Canonicos Regulares Ord. S. Augustini in Stein, juxta Gaudam, sodalis (quem *inter doctos optimum*, *inter bonos doctissimum* idem Erasmus Panegyrico ad Philippum Regem, & alibi *animæ suæ partem*, nominare solet) scripsit libellum

De Bello Geldro Germanico, Amstel. rudibus typis olim vulgatum. Hoc ipsum (ut credo) *Hollandiæ Gelriæque bellum*, quod circa annum 1507. gestum fuit, primus elucidavit Antiquitatum scrutator *Antonius Matthæus*, J.U.D. Tomo I. Analect. Veteris Ævi.

Silvam Odarum, Parisiis in 4. 1497. edente Erasmo.

Expostulationem Christi morituri, editam Antver. 1559. 16. cum aliis similis argumenti libellis, typis Joan. Belleri.

Vertit quoque è Græco *Fabulas* aliquot *Æsopi*.

Denique versu heroïco expressit insignis herois ac Martyris Hollandiæ *D. Hieronis Vitam & Passionem*; quæ legitur Lovanii, ad S. Martinum.

Alardus Amstelodamus hoc illi Epitaphium posuit.

GUILIELMUS A GOUDA *Aureâ venâ fluens*,
Bonus arte dicendi, *sed ex tempore*,
Melior Poëta, & *optimus Historicus*.
GOUDA, *hac quiescit abditus urnâ*.

GUILIELMUS DE HILDERNISSE,

E pago hujus nominis sub Diœcesi Antverpiensi ac Marchionatu Bergizomensi oriundus, Religiosus Ord. FF. Carmelitarum, ac quondam Prior Conventuum Mechliniensis ac Bruxellensis, hîc adjungitur, non quà bonus scriptor, sed quà malus plurium Errorum Auctor, quos scriptis vel concionibus publicavit.

Propterea anno 1411. per sententiam *Petri de Aliaco* Cameracensis Episcopi ac dein S. R. Ecclesiæ Cardinalis condemnatus, omnium suorum Dogmatum palinodiam publicè cantare coactus fuit: nec dubito tamen, quin meliora dein senserit. Extat inter Miscellanea *Stephani Baluzii* Tomo II. Editionis Parisiensis anni 1679. pag. 277. sequens titulus.

Errores Sectæ Hominum Intelligentiæ, & *Processus factus contra F. Wilhelmum de*

Hildenissem Ord. B. M. de Monte Carmeli, per Petrum de Alliaco Episcopum Cameracensem anno Christi 1411.

Item pag. 285. *Sequuntur Propositiones falsæ, erroneæ & hæreticæ XVIII. per me Fratrem Wilhelmum in forma quæ sequitur, revocandæ.*

Item pag. 288. *Sequitur subsequenter Cedula, quam Ego Frater Wilhelmus propriâ manu scripsi, super Articulis mihi impositis, eos abjurando & reprobando.*

GUILIELMUS HUYSMANS,

Lyranus, J. U. Licent. Duacensis, & linguæ Latinæ in Collegio Trilingui Buslidiano Lovanii pauculis annis Professor, reddidit Latinè ex Italico,

Narrationes rerum Indicarum anni 1585. & 1586. ex variis Societatis litteris desumptas. Lovanii apud Jo. Masium, 1589. 8. Celebratur à Joanne Bernartio libro I. De utilitate legendę Historiæ, à candore, fide, humanitate.

Fuit postea Rector Scholæ Dionantensis, apud Eburones: inde in Italiam concessit, & decessit ibidem, anno 1613.

GUILIELMUS JACOBI,

Egmondanus in Hollandia Monachus Benedictinus, versibus descripsit

Historiam Alexandri Magni.

Chronica Martiniana. Et alia. Quæ omnia in Abbatia Egmondana olim fuisse lecta, testatur Bunderius.

GUILIELMUS JANSONIUS BLAEUW,

Amstelodamensis, Typographus, Mathematicus, atque Geographus celeberrimus, Tychonis Brahæi quondam discipulus, ac familiaris amicus, non modo typis elegantissimis sed & variis libris editis summum sibi nomen acquisivit. Mortuus est 18. Octobris 1638, ætatis 67. filios relinquens Joannem & Cornelium, paternæ artis industriæque hæredes. Scripsit vernaculè

Tabulas declinationis solis ac stellarum fixarum. 8. Amstel. 1625.

Tabulas latitudinis ortûs solis &c. 4. Amstel.

Speculum maritimum. fol. ibid. 1653.

Instructionem duplicem de globis terrestribus ac cœlestibus 4. 1647.

Institutionem Astronomicam. 8. Amst. 1655.

GUILIELMUS JENNYN,

Brugensis, Pastor in West-Capella, Poëta & author sequentium

Bivium juventutis, carmine delineatum. 4. Brugis 1652.

David cadens & resurgens, tragicè exhibitus. 4. ibidem. 1663.

Lusus anagrammaticus & chronographicus, circa nomen Principis Joannis Austriaci, Belgii Gubernatoris. ibidem in 4.

GUILIELMUS INSULANUS MENAPIUS,

Grevibrocensis, (quod Ducatûs Juliacensis est opidum) plerisque Christiani orbis Academiis peragratis, Patavii in Philosophicis *Nicolao Leonico Thomæo* operam dedit: doctissimorum adhæc virorum consuetudine usus, Romæ diu vixit, Medicæ non rudis artis. Ad suos reversus, Præpositus ad S. Adelberti Ecclesiam Colleg. Aquisgrani designatus est; quod ibidem munus cum vita deposuit anno 1561. Scripta ab eo hæc leguntur:

Encomium Febris quartanæ, editum denuo Lugduni Bat. anno 1636. inter Dissertationes ludicras variorum.

Ratio curandi Febrim quartanam. Basileæ, apud Oporinum, 1541. 8.

Ratio Victûs salubris, & sanitatis tuendæ. Coloniæ, 1540. 4. & Basileæ 1541. 8.

Silva seu *Miscellanea Observationum Linguæ Latinæ.*

Laudatio Funebris Desid. Erasmi. Basileæ, in 8. typis Rob. Winteri, & iterum Tomo X. Operum Erasmi.

Oratio Suasoria ad Carolum V. Cæs. & Franciscum I. Galliæ Regem, *pro Pace concordiaque constituenda.* Ibid. 1537. 8.

Statera Chalcographiæ, quâ bona ejus & mala simul appenduntur, an. 1547. Coloniæ, & 1617. in 12. cum ejusdem *Menapii Historicis Observationibus.*

De Aula Dialogus, in quo partim refelluntur partim attenuantur criminationes in Aulam, Æneæ Silvii & Ulrici Germani, Lutherani. Coloniæ, 1530 & Francof. 1606. 8. cum Aulico Balthasaris Castellionis, in 8.

Dialexis De SS. Eucharistia. Coloniæ, 1542.

Denique *Divinatio extremorum mundi temporum*, anno 1549.

GUILIELMUS JORDAENS,

Canonicus Regularis S. Augustini in Viridi-Valle, apud Bruxellam, *Joannis Ruysbroeckii*, primi ibidem Prioris, viri sanctissimi, discipulus, vivere desiit anno 1372. die 23. Novembris. Scripta quædam ejusdem *Ruysbroeckii* ex idiomate Brabantico Latinè reddidit, veluti

De Tabernaculo spirituali.

De Nuptiis spiritualibus libros III.

De Calculo, sive *De perfectione filiorum Dei.*

Varias quoque ipse ingenii sui lucubrationes reliquit,

Rythmum, De conflictu vitiorum cum virtutibus.

De Apibus, sive *De X. Præceptis.*

De reprobatione visionum mulierculæ cujusdam.

De septemplici lapsu.

Lamentum super obitu Joannis à Speculo Curegemii, Monachi & Diaconi in Viridi-Valle.

Flores B. Augustini, & Moralizationes de Civitate Dei. Leguntur pleraque MSS. in dicto Cœnobio.

GUILIELMUS LAMORMAINI,

Arduennas, Societatis Jesu Doctor Theologus in Academia Græciensi in Stiria, in quâ Philosophiam ac Theologiam cum laude professus est. Præfuit deinde Collegiis Græciensi ac Viennensi, & Ferdinando II. Imp. plures annos fuit à Confessionibus. Descripsit ejusdem

Ferdinandi II. Rom. Imp. Virtutes: Viennæ, 1638. 4. & Coloniæ eodem anno in 12. Estque liber hic quartus & postremus operis, quod moliebatur de Vita ejusdem Imperatoris: cum Epigraphe: *Idea Principis Christiani.*

Oratio in Funere Sereniss. Mariæ, matris Ferdinandi II. Græcii habita anno 1608. die XXVIII. Maii, ibidem excusa est.

Obiit non minus meritis cumulatus, quam ætate gravis, Viennæ in Domo Professorum, die 22. Februarii 1648.

GUILIELMUS DE LANDSHEERE,

Cassetanus Flander, Societatis Jesu Sacerdos, litteras humaniores, S. Scripturam ac Theologiam Moralem pluribus annis professus, scripsit

Controversias quasdam contra Jacobum Laurentium, Prædicantem Amstelodamensem. Ant. typ. Henr. Aertsens 1642.

Delicias piorum spirituales, item *Eucharisticas.* 4. Ipris 1648.

Salutaris hominis Christiani exercitationem; cui accedit *Fasciculus myrrhæ, ex piis variorum erga Christum Patientem affectibus collectus.* Prodiit primùm Ipris in 12. anno 1648, dein frequenter reimpressus.

De Sanctorum cultu. 8. Antv. 1648.

De Miraculis. Ibidem 1649. 8.

Rationabilem exigentiam ab Hebræis, ut probent sua Biblia esse Verbum Dei. Antv. 1649.

Diarium hominis piè Christiani. 4. Ipris 1653.

Originem & progressum novæ Reformationis. 8. Antver. 1664.

Viam æternitatis ingressus est Gandavi 7. Decembris 1666.

GUILIELMUS LAPIDANUS,

Vulgò VAN DEN STEENE, Viroviacensis, Flander, Monachus Benedictinus Bergis ad S. Winocum: scripsit *Methodum Dialectices Aristotelicæ.* Lugduni, apud Griphium, 1542.

De non timenda morte. Lovanii, apud Rescium, 1533.

De miseria conditionis humanæ. Ibid. apud Gravium.

Conciliationem dubiorum in Sacrificio Missæ.

Enarrationes in VII. Psalmos Pœnitentiales, Lovanii, apud Barsium, 1530. Alia ejusdem adservari solent Winoci-Bergis; sed postea in apostasiam lapsum fuisse refert in Catalogo manusc. Abbatum S. Winoci Petrus Waloncapellius.

GUILIELMUS LEMNIUS,

Levini Filius, Ziriczæus, Zelandus, Medicinam, patris exemplo, factitavit, atque *Errico*, Suecorum Regi, à consiliis valetudinis fuit: quo à fratre suo *Joanne*, Finlandiæ Duce, Regnum affectante, in vincula conjecto, *Guilielmus*, fidus domino Medicus, unà fortunis vitâque exuitur, eodem, quo pater è vivis excessit, anno (nempe 1568.) si Melchiori Adamo libro de Vitis Germanorum Medicorum credimus. Legitur *Guilielmi* ad patrem *Epistola*, quâ obiter docetur, *plus efficere in animis hominum educationem, quàm aëris ambientis aut loci qualitatem*; edita Antver. typis Nutii, 1554. & Lugd. Bat. cum libello patris, de Termino vitæ, 1638. 12.

Scripsisse quoque luculentum *Tractatum de Stomacace* testatur pater libro II. cap. VI. de Complexionibus; verùm is hactenus lucem non vidit.

GUILIELMUS LINDANUS,

Damasi Filius, Dordraci anno 1525. in lucem editus est, parentibus Catholicis, Patriciis Dordracenis, ac Lindæ (quæ anno 1422. communi inundationis calamitate involuta, cum LXXI. pagis â maritimo æstu absorpta est) Dominis. Duodecim annorum puer apud Meranos (Comitatûs Hooghstratani vicus est) triennium litteris melioribus operam gnaviter dedit. Mox Philosophiam Lovanii Porcensi in Gymnasio feliciter didicit.

Theologiæ deinde scientiam, antesignanis potissimùm *Ruardo Tappero*, *Judoco Tiletano*, & *Joanne Hasselio*, singularem est affecutus; Græcas interim litteras, Hebraïcasque, tradentibus *Rutgero Rescio* & *Andrea Baleno.* Eam ob causam in Galliam concedens, Rabbinorum Commentariis scriptisque uberiùs degustandis, familiarissimè ibidem *Joanne Mercero* & *Adriano Turnebo*, Linguarum Professoribus, aliisque usus est.

Lovanium reversus, anno 1552. sacris Ordinibus initiatur, sacræque Theologiæ Laureâ insignitur; alteroque post anno ad excitatam tunc recenter auspiciis Ottonis Truchsesii, Episcopi Augustani ac S. R. E. Cardinalis, Dilinganam Suevorum Academiam evocatus, per triennium inibi sacras profitetur Litteras.

Lovanium revocatus anno 1556. Lau-

GVILIELMVS LINDANVS EPISCOP. GANDENSIS.

Dordracum patria est, Grudiæ patria altera Athenæ,
Illæ animi altrices, corporis illa mei.
Conspicuum sanctâ coluit Rurmunda tiarâ,
Et Ganda in cineres officiosa meos.
Non meliore loco nasci, potuive renasci;
Non meliore coli, non meliore mori.

Max. Vrientius S.P.Q. Gand. a Secretis.

ream Doctoralem capit. Denique ex Decano Hagæ-Comitano, Consiliario Regio, Episcopi Ultrajectini per Bataviam Frisiamque Vicario, & in Fidei violatę reos Quæsitore, primus Ruræmundensium apud Geldros Antistes anno 1561. designatus ac consecratus, non nisi septimo pòst anno ad capiendam possessionem Ecclesiæ suæ admittitur.

Admissus autem nihil prius habuit, quàm ut arduum in primis & periculosum disciplinæ Ecclesiasticæ, ac reformandi Cleri negotium aggrederetur. Semel iterumque exsul, dum militum rabie & tumultu plena sunt omnia, an. 1578. relictis oviculis pastor, Romam proficiscitur: cujus adventus Gregorio XIII. Pont. Stanislao Hosio, Sirleto, ceterisque Cardinalibus gratissimus accidit; uti & Regi Catholico in Hispania, quò cum Internuntio Apostolico profectus erat.

Reversus, loca pleraque repperit peste atque inediâ exhausta, è millibus aliquot vix vicesimum numerat. Quod tamen muneris sui fuit, quantum potuit & quantum licuit, præstat: Diœcesin obit universam, subditos ore & scripto instruit atque in officio continet.

Alterâ Romam institutâ profectione anno 1584. & absolutâ, anno deinde 1588. ad Gandensem Cathedram promotus, vix trimestri spatio supervixit, moriturque IV. Nonas Novembres, annos natus LXIII.

Fuit certè vir illę (Cardinalis Baronii elogium est, Notis ad Martyrologium Romanum XXIII. Nobembr.) *non tantùm omnis generis litterarum eruditione clarissimus, verùm etiam egregii Confessoris Fidei nobilitatus insignibus: quippe qui exilia, proscriptiones, ærumnas incredibiles, ac mortes ferè frequentes inconcusso robore Fidei caussâ sustinuit.* Hactenus Baronius.

Quanti verò eumdem fecerit Cardinalis ille, vel ex eo liquidò constat, quod suas ad Martyrologium Romanum Notationes publici usus ac juris facturus, priùs eas unius *Lindani*, viri accuratissimi, gravissimo judicio voluerit subjectas.

Reliqua de viri innocentissimi & doctissimi Vita, rebusque præclarè pro Religione Orthodoxa gestis, Arnoldus Havensius suppeditat Commentario de Erectione novorum in Belgio Episcopatuum. Ceterùm Scriptorum *Lindani* Catalogus Silvæducis, 1584. 8. editus fuit, qui hîc quibusdam additis subjicitur, annorum, quibus scripsit, servatâ serie:

De optimo genere Interpretandi Scripturas libri III. Coloniæ, 1558. 8.

Tabulæ Analyticæ omnium Hæreseon hujus sæculi.

Panoplia Euangelica seu *de Verbo Euangelico*, libri V. Coloniæ 1590. fol.

Stromatum libri III. *pro Defensione Conc. Tridentini*, adversus Chemnitium. Ibid. 1575. typis Cholini.

De Sacrificio Missæ audiendo, sive quonam modo sit studiosis Dilinganis quotidie audienda Missa.

Dubitantius Dialogus: De origine sectarum hujus sæculi, Colonię, 1571. 8.

Ruewardus Dialogus, De animi tranquillitate: quo Sectarii omnes ex suismet principiis ad Catholicam revocantur Ecclesiam.

Diatriba analytica de vera Jesu Christi apud Romanos Ecclesia, contra Witebergenses, eam Witebergæ collocantes. Coloniæ, 1572. 8. Extat denuo in Bibliotheca Maxima Pontificia P. Rocaberti Tomo XX. p. 463.

Apologeticon libri III. ad Germanos, *pro Concordia cum Catholica Christi Ecclesia*, contra novam Protestantium Confessionem Augustanam, ex Lutherana Calvinizantem. Antver. 1570. & pars altera, 1578. 4. typis Plantini.

Confutatio Confessionis Antverpiensis, Flandricè.

Apologia ejusdem, contra Illyricum, Flandricè.

Paraphrasis & Castigationes in Psalmum CXVIII. cum Isagoge & Oratione parasceuastica in eumdem.

Commentatiuncula brevis *de Cantico Angelico Allelu-ia.*

Responsio pro vero ac vivo Christi corpore in sancta Eucharistia, adversus Joan. Campani blasphemias. Simul edita Coloniæ, typis Cholini, 1575. 8.

De Sapientia Cœlesti: ad Sophiam Lindanam, Sanctimonialem, Jesu Christi sponsam, typis Plantini, 1567. 16.

Psalterium Vetus, à mendis 600. repurgatum, & de Græco atque Hebraïco fontibus illustratum. Ibid.

De modo veræ Confessionis. Belgicè, 1568.

Oratio Synodica, habita in Synodo Ruræmundensi, *de Officio Pastorum.*

Paraphrases in Psalmos XXX. priores, typis Plant. 4.

Paraphrases in Psalmos, ad Laudes antelucanas decantari solitos. Ibid.

Catechismus, Belgicè. Ibidem.

Speculum Sacerdotale: sive Meditationes, quibus se Sacerdotes quotidiano præparent Sacrificio. Coloniæ, 12. & aliàs sæpiùs.

Exhortatio ad Hollandos, ut redeant ad Catholicam Christi Ecclesiam. Cujus Præfatio demonstrat *D. Thomam fuisse Germanorum Apostolum.* Ibid. 4.

Mysticus Aquilo, sive Declaratio Vaticinii Jeremiæ Prophetæ: *Ab Aquilone pandetur omne malum*; quâ demonstratur, non pertinere ad Saxoniam, unde omne malum Ecclesiæ aperiatur, sed ad calamitates Ecclesiæ illinc orituras. Ibid. 1580.

De Apostolico Virginitatis Voto, atque Euangelico Sacerdotum Cœlibatu, libri V. pro Conc. Tridentino, adversus Chemnitium. Ibid 4. 1580.

Orationum Theologicarum Eximii Theologi *Ruardi Tapperi* Tomi II. à *Lindano* in lucem editi, 1577. & 1578. 8. qui *Præfectionem* doctissimam apposuit ad Rodolphum II. Imp.

De fugiendis hujus sæculi Idolis, novisque istorum Euangelicorum Dogmatibus &c. Coloniæ, 8.

De Virtute Ecclesiæ, ad Weertenses, Belgicè, 1580.

Contra Carnivoros, qui vetitis temporibus carnes comedunt, Belgicè, 1580.

Dogmaticæ Conciones, Bredæ habitæ, quibus doctrinæ de Ecclesiæ Origine, Unitate, Certitudine, ex Prophetis & Apocalypsi: item de Sacramentis, ceterisque Controversiis, explicantur, Belgicè; suntque numero XXIII.

Concordia discors, sive Confessionis Augustanę adulteratæ Confutatio, 1582. Coloniæ.

Labyrinthus Christianus, Belgicè, 1583.

Dux Viæ ad verum Deum Christum Jesum, Belgicè.

Conciones per Quadragesimam & Adventum.

Conciones in Festis Sanctorum habitæ.

Conciones Catechisticæ aliquot.

Cathechismus, juventuti Ruræmundensi scriptus, juxta Concilii Tridentini doctrinam, 1571. & 1583. Colon.

Illuminator obcæcatorum Calvinistarum, 1586. Belgicè.

Missa Apostolica, seu *Liturgia S. Petri Apostoli*, G. L. *cum Annotationibus & Apologia pro eadem*, apud Plantin. 1588. item Parisiis 1595. in 8. apud F. Morel, Typogr. Reg. Extat etiam in Bibliotheca PP. Lugdunensi, Tom. II. p. 14.

Glaphyra in Epistolas Apocalypticas S. Joannis Apostoli, ad Episcopos Catholicos, ubi veri Episcopi adumbratur typus. Prodiit Lovanii, à morte auctoris, 1602. in 8.

Eusebius, sive *de fugienda impœnitentia*, *& de ingredienda seriò angustæ vitæ Evangelicæ via* : ad Clericos Ecclesiæ Catholicæ.

Paraphrasis in VII. Psalmos Pœnitentiales, ad concipiendum veræ compunctionis spiritum concinnata. Coloniæ 1609. typis Bern. Gualteri.

SEQUENTES libri nondum in lucem editi sunt, prælo tamen parati, teste Arnoldo Havensio.

Theophilus, sive *De officio pii viri*, contra Cassandrum.

Pro Decreto Concilii Tridentini de Purgatorio, contra quartum Tomum Examinis Chemnitii in idem Conc. Tridentinum.

Epistola Apologetica pro Concilio Tridentino : quâ respondetur Præfationibus Chemnitii in suos Examinis III. & IV. Tomos &c.

Exhortatio secunda ad Hollandos, *de Gog & Magog in Belgium adventantibus*, cum Præfatione ad Guilielmum Aurangiæ Principem.

Lacrymæ Germaniæ, ad S. D. N. Gregorium XIII. &c. de Clericis non Canonicè viventibus.

Cur necessaria sit SS. Bibliorum Castigatio? ad Gregorium XIII.

Epistolarum libri III. *Politicarum*, *Theologicarum & Miscellanearum*.

Et quartus *Hebraïcarum Quæstionum*, qui habet *Apologiam* LXXII. *Interpretum*.

Romanum Pontificem verè ac meritò appellari Universalem Episcopum Ecclesiæ Christi.

De Victoria Christi contra Judæos, *& Judaizantes Bibliorum Interpretes* : ubi ordine alphabetico plura proponuntur SS. Bibliorum loca à Judæis modò depravata, & aliter lecta quàm olim vetus legit Synagoga, LXX. & doctissimus D. Hieronymus, Aquila, Symmachus &c.

Paraphrasis in Psalmum, Exurgat Deus.

Paraphrasis in Cantica Canticorum, cum *Annotationibus Variarum Lectionum & trium linguarum*.

Missa Apostolica : in qua est luculenta & solida Rituum & Apostolicarum Cæremoniarum explicatio.

Christomachia Calvinistica : quâ nunc Satanas Christianos conatur semi-Turcas facere.

Decuriæ locorum, *ab Hæreticis nostri sæculi in Patribus aut edendis aut pervertendis depravatorum*.

Epistola ad N. Calvinizantem, *ut ad Catholicam redeat Ecclesiam*, *&c.*

Tabulæ naufragii Nicæni, ubi aurea SS. Canonum & Actorum Nicænorum ramenta ex variis veterum Patrum scriptis repræsentantur.

Acta Colloquiorum Religionis per Germaniam conciliandæ causâ habitorum, potissimùm anno 1530. Augustæ, 1540. Ratisbonæ, 1557. Wormatiæ.

Communi tumulo cum Prædecessore Jansenio sepultus fuit in Æde Cathedrali Gandavensi, ubi visitur tumba in Sacello S. Ivonis, cum hac Epigraphe.

Unicus est Phœnix, *cineres hæc tumba duorum*
Phœnicum veræ Religionis habet.

D. O. M.
Reverendissimis in Christo Patribus,
S. Th. Doctoribus,
CORNELIO JANSENIO
Et
WILHELMO DAMASI LINDANO.
Primo & secundo hujus Urbis
Episcopis, ob multos in scrutandis
Et interpretandis Sacris Scripturis
Exanthlatos labores,
Et merita in Dei Ecclesiam
Et rem Christianam, positum.
Obiit hic 11. Nov. M.D.LXXXVIII.
Ille vero XI. Aprilis M. D. LXXVI.
Quomodo in vita dilexerunt se,
Ita in morte non sunt separati. II. Reg. I.

GUILIELMUS DE LOUVEIGNIES,

Ex vico cognomine juxta Bavacum Hannoniæ oppidum, ut creditur, oriundus, Monasterii Bonæ Spei Præmonstratensis Canonicus, ac in Decretis Doctor; dein primùm Abbas Clari-fontis, tum Cuissiacensis, demum Abbas & Archimandrita Præmonstratensis anno 1287. electus: non minus conversatione quam doctrinâ clarissimus.

De consilio Co-Abbatum, in Capitulo generali anno 1290. pulchro ordine digessit *Statuta Ordinis Præmonstratensis, in IV. Distinctiones.*

Anno 1304. quietis gratiâ, dignitate Abbatiali sese abdicavit, ac piè obdormivit in Domino, anno 1311.

GUILIELMUS LUPUS,

Vulgo Wolffs, Godsenhovius, agri seu territorii Thenensis, Lovanii in Gymnasio Standonico sive Porcensi Professor, & Rhetor publicus; obiit circa annum 1580. scripsit

Vitam S. Trudonis, carmine heroïco, excusam Lovanii, typis Sasseni, 1540. 4. cum Ger. Moringo de Vita ejusdem.

GUILIELMUS MAGISTER,

Vulgò Le Maitre, Medicus Insulensis, moritur anno salutis 1585. mense Augusto. Edidit

Isagogen Therapeuticam de sævitia, curatione & præventione Pestis. Francof. 1572. 8.

GUILIELMUS MALINÆUS,

Brugensis, Vir Nobilis, & Carolo V. Imp. à Cubiculis interioribus; præter priscam probitatem, priscâ & eleganti doctrinâ imbutus, Latinè reddidit

Ludovici ab Avila Commentariorum de Bello Germanico à Carolo V. Cæs. gesto, libros II. Antver. apud Steelsium, 1550. 8.

Legebantur in multorum manibus ejusdem *Epistolæ*, pleræque circa annum 1551. & quattuor sequentes scriptæ ad Ludovicum Dominum Pratensem, & una benè longa ad Paulum Jovium de Tunetana Victoria: de quibus Justi Lipsii, summi ingeniorum arbitri, in Epist. ad Lamb. Vander Burchium anno 1583. scriptâ hoc judicium est: *Epistolas* Malinæi *legi seriò: & fateor dupliciter delectatum me, & quòd res ipsa stilusque placuit, & quòd in Belgica nostra tam politum ingenium patrum ævo.* Iterùm: *Latuit iste, quem, uti ex gustu unius libelli video, adfirmem fuisse virum judicio & doctrinâ inter primos. Stilus non adfectatus & doctus: sententiæ breves, nec obscuræ; eaque omnia, quæ non exspectes à subita nec elaborata ratione scribendi.*

Bruxellis in Ecclesia Collegiata D. Gudilæ habetur tale ejus Epitaphium.

Hîc conditur,
Variâ eruditione
Ac morum probitate celebris,
Guilielmus Malinæus,
Caroli V. Imp. Rom. semper Augusti,
Dum viveret, à Cubiculis;
Et pietate atque prudentiâ insignis,
Hyppolita Reynen,
Ejus uxor amantissima.
Obiit ille Kal. Januarii
Anno à partu Virginis M. D. LX.
Hęc verò Kal. Octobris M.D.LXXIX.

Cæterum Guilielmus iste præclaram reliquit posteritatem, nempe filium *Carolum*, in supremo Rei maritimæ Consilio & Rationum Belgii Camera Præsidem; Nepotem *Aurelium Augustinum*, è Senatore Consilii Brabantiæ, Præsidem Flandriæ & Sanctioris Consilii Assessorem; Abnepotes *Carolum Aurelium Augustinum* Principum

Leopoldi Guilielmi, ac Joannis Austriaci Belgii Gubernatorum, equis stabuloque Prefectum, & *Philippum*, magnum Brabantiæ Forestarium: quorum postremus nonagenario major obiit Bruxellis 1707.

GUILIELMUS MARQUIS,

Antverpianus, primùm Hulstensis in Flandria opidi, pòst Antverpiensis & Nosocomii ejusdem urbis Medicus, scripsit de Aloës essentia, qualitatibus & facultatibus librum, hoc titulo,

Aloë morbifuga in sanitatis conservationem concinnata. Antverpiæ, apud Guil. à Tongris, 1633. 8.

Item *Decas pestifuga*, seu Quæstiones decem Problematicæ de Peste, cum instructione purgandarum ædium infectarum. Antv. 1627. apud Cæs. Trognesium, in 4.

GUILIELMUS MARCI,

Dionantensis, Eburo, Societ. Jesu Coadjutor Spiritualis (ut vocant) obiit Valencenis anno 1638. Edidit Gallicè

Recreationem iis, qui quid veritatis in unaquaque re sit, cupiunt cognoscere. Rhotomagi & Parisiis.

Supplicationem Valencenensem die VIII. *Septembris quotannis institui solitam.* Valencenis apud Joannem Vervliet, 1614.

Luscinias Spirituales. Ibid. apud eumdem.

GUILIELMUS MARTENUS,

(Ita auctor ipse scribere solet, non MARTINUS) Dunquercæus, Flander, J. U. Doctor, & Poëta, primùm Lovanii vixit studiorum caussâ; pòst in in Italia, usus familiariter Andrea Alciato (quem præceptorem laudat) & Viglio Zuichemo. Scripsit ad eumdem Viglium Concilii secretioris Præsidem apud Belgas,

Ecphrasin Elegiacam in Tit. Digest. *De diversis Regulis Juris antiqui*, cum *Scholiis.* Lovanii, apud Velpium, 1553. 4.

Obiit Præses Concilii Luxemburgensis, anno 1559.

Fratrem habuit consanguineum, *Joannem Martenum*, doctum ac pium virum, Cantorem & Canonicum Cathedralis Gandavensis.

GUILIELMUS MASIUS,

Leendanus, è Sylvæducensi districtu, nascitur anno 1588. XI. Idus Maii. Post hausta Trajecti ad Mosam litterarum humaniorum fundamenta, Lovanii ingenio studioque emersit, & Clariss. *Valerium Andream* collegam nactus anno 1621. die XXI. Novembris Doctoralibus Juris utriusque ornatur insignibus, Legumque declaratur Antecessor Ordinarius anno 1627. Ingenii ac judicii singularis testes sunt

Singularium Opinionum in Jure Civili libri III. vulgati Lovanii, 1629. 4. quibus alios tres adjecit anno 1641. typis Jac. Zegeri.

Tractatus de rei debitæ æstimatione 4. Lov. apud Andr. Bouvet 1653.

GUILIELMUS A MECHLINIA,

Monachus Affligemiensis, Ord. S. Ben. Prior in Wavria, demùm Abbas ad S. Trudonem, in Hasbania, ab anno 1276. usque ad 1297. quo obiit. Scripsit

Vitam B. Beatricis, Priorissę in Nazareth. MS. ad S. Martinum Lovanii.

GUILIELMUS MENNENS,

Particius Antverpianus, J. C. Philosophus ac Poëta, natus est anno 1525. patre Guilielmo, matre Machtilde Doornia. Recensuit, & typis Plantinianis evulgavit, 1566. 16. *Adriani*

Scorelii Poëmata postuma. Scripsit etiam

De Aureo Vellere, sive *Sacræ Philosophiæ*, *Naturæ & Artis admirabilum* lib. III. Antverpiæ apud Gasp. Bellerum, 1604. 4. & rursus Argentor. 1622.

Obiit Antver. anno 1608. die XXVIII. Decembr. relicto *Francisco* filio, Liræ Canonico, scriptis quoque nomen adepto; atque in Æde D. Jacobo sacra conditus est.

GUILIELMUS MERCERUS,

Nascitur Athi, opido Hannoniæ, anno 1572. v. Kal. Febr. patre *Joanne Merchier*, ad publica Magistratûs munia, dum vivebat, quotannis ferè adsumpto, matre *Mariâ Louchier*. Studiis humanioribus in patria dans operam triennii spatio scholas omnes, cum prærogativa loci, obivit; atque ætatis anno XVII. Lovanium ablegatus locum in promotione ad Licentiam Philosophicam obtinuit à primo tertium.

Hinc annis aliquot in Collegio Adriani VI. studio Theologico impensis, ei Linguarum Græcæ atque Hebraïcæ cognitionem non vulgarem conjunxit. Indeque Professioni Philosophicæ deputatus in Pædagogio suo, cui ab insigni Porci nomen tribuitur, paullò post ad primariam in Falcone evocatus fuit: ubi eâ industriâ fructuque docuit, ut vix umquam discipulos suos communi concursui commiserit, quin illi bravium & prima in promotione loca ceteris præriperent.

A Philosophico hoc pulvere transitum fecit ad Theologicam Professionem, quam primò in nobili Abbatia S. Gertrudis annos octo, deinde Doctor renunciatus anno 1605. Regiis auspiciis in Scholis publicis totos viginti & octo annos pari semper sedulitate atque assiduitate sustinuit: adsumptus interim ad regimen Collegii Houterlæi, Theologici, quod Minus vocant, atque anno 1625. Pontificii, dignitatemque Decanalem in Ecclesia D. Petri, successor *Guilielmi Fabricii* anno 1628.

Vir fuit, ut & de ingenii dotibus, deque virtutibus ejus aliquid dicatur, doctrinæ omnifariæ; quippe Orator, Poëta, Historicus, Philosophus, Theologus, Mathematicus, Musicus, in omnibus eximius. In primis verò memoriâ excelluit & ingenii acrimoniâ, adeoque Scripturam sacram velut in numerato habebat. Nihil ferè legebat, quin retineret firmiter, eratque ipse velut ἔμψυχος seu spirans quædam omnis generis librorum bibliotheca.

Cum hisce ingenii dotibus conspirabant reliquæ ejus virtutes: Humilitas, quæ vix ab eo impetrare potuit, ut pateretur aliquod ingenii sui extare apud posteros monumentum; Pietas, quæ sæpiùs inter celebrandum ei suspiria & lacrymas excussit; Castitas, quam ut illibatam conservaret, illecebras omnes, â quibus vel minimum metui periculum poterat, procul à se abesse jussit. Temporis suique, dum vixit, rigidus & exactus fuit observator, ad omnem fortunæ aleam inconcussus: semper sibi similis, id est, lenis & placidus, etiam in extremo vitæ suę actu. Obiit autem anno 1639. die VI. Augusti, in Choro templi sui conditus. Edidit

Commentaria in Tertiam partem Summæ D. Thomæ à Quæstione LX. De Sacramentis, Censuris, Irregularitate, Indulgentiis, Purgatorio & extremo Judicio: laudatum atque utile opus, praxique Ecclesiæ accommodatum. Lovanii, typis Hastenii, 1630. fol.

GUILIELMUS MOERBECANUS,

Flander, è vico de Moerbeecke juxta Ninoviam, Ordinis Prædicatorum Theologus, & Romanæ Ecclesiæ Pœnitentiarius,

nitentiarius, dicitur de græco in latinum transtulisse libros omnes Naturales ac Morales Aristotelis, ad instantiam D. Thomæ Aquinatis. Transtulit idem librum *Procli*, MS. olim Gandavi apud Dominicanos.

Item *Simplicii Commentarium in libros Aristotelis de Cœlo & Mundo*. MS. in Bodeloënsi Monasterio, apud Gandavum, teste Bunderio in Indice.

Ceterùm *Guilielmus* hic Valerio Andreæ idem visus est cum *Thoma Cantipratano*, ut colligi videbatur ex Christiani Massæi Chronico, ad annum 1269. ubi *Wilhelmum Brabantinum*, Ordinis Prædicatorum, conscripsisse librum Apum memorat. Quæ nominis mutatio unde orta sit, inquirit Georgius Colvenerius in Vita Thomæ Cantipratani, vel quòd *Brabantini* nomine notior esset, quàm proprio; vel quòd præ humilitate nomen libris suis non adscripserit: vel denique, quod sæpè contingit, in Religionis ingressu aliud assumpserit.

Sed longè rectiùs refert P. Echard Tomo I. de Scriptoribus Ordinis Prędicat. pag. 388. *Guilielmum de Moerbeka*, linguæ græcæ peritissimum, ac Gregorii X. Pœnitentiarium, claruisse anno 1274. in Concilio Lugdunensi, ac paulò pòst promotum ad Archiepiscopatum Corynthiensem in Græcia, ubi & anno 1280. resedisse notatur, ac circa annum 1300. fato functus. Plura de eodem scriptisque ejus vide libro citato Scriptorum Ord. Prædicat. Parisiis edito anno 1719.

GUILIELMUS MONTANUS,

Athensis, Hanno, Societ. Jesu Coadjutor Spiritualis, ut vocant, scripsit gallicè varia Opuscula ascetica:

De Confessione Sacramentali.

Praxin bonarum Intentionum.

Praxin Christianarum Virtutum.

Exercitium Pietatis super Pater noster, Ave Maria, & Credo.

De Virtute Pœnitentiæ. Valencenis 1619. Viennæ 1644.

De Methodo serviendi Deo, D. Virgini &c.

Aliquot annis ante obitum ad patientiæ exercitium cœcus effectus, vivere desiit 28. Martii 1658.

GUILIELMUS NAKATENUS,

Ex Oppido Gladbacensi, Juliacensis, Societat. Jesu, per annos plures concionator facundus in Æde Metropolitana Coloniensi, edidit germanicè *Cæleste Palmetum, seu selectorum Exercitiorum libellum*, primò excusum Coloniæ 1660, dein latinè, gallicè, flandricè, hispanicèque redditum. Cujus quidem libelli octo prioribus annis XIV. ultra millia exemplarium fuerunt distracta.

GUILIELMUS NASSOVIUS,

Princeps Orangiæ, fundator Reipublicæ VII. Provinciarum Fœderatarum atque author Rebellionis sæculo XVI. contra Philippum II. Regem Catholicum; apud omnes istius ævi historicos notissimus: occisus fuit Delphis in Hollandia 10. Julii 1584. Prodiit ab ipso, aut ejus nomine,

Apologie du Prince Guillaume d'Orange contre le Ban & Edict publié par le Roi d'Espagne, par lequel il proscrit ledit Seigneur Prince. 8. Delphis. 1581.

GUILIELMUS VAN DEN NIEULANT,

Antverpiensis, Pictor & Poëta vernaculus utrimque excellens, publicè exhibuit coram S. P. Q. Antverpiensi, typisque deinde publicavit,

Tragoedias VI Saulem, Neronem, Liviam, Cleopatram, Sophonisbam & Sa-

lomonem; typis Guil. à Tongris, 1617. 1624. & 1626.

Ejusdem *de Homine* Poëma rythmicum. Ibid. 1621. 4.

GUILIELMUS OONSELIUS,

Antverpiensis, nascitur anno 1571. die IX. Augusti. Familiæ religiosæ S. Dominici nomen dedit Gandavi, cursumque studiorum partim in Hispania, partim in Belgio peregit, S. Theol. Licentiatus Lovanii & Magister in Ordine renuntiatus. Vir vitæ integer, doctrinâ & eloquio clarus, præco Evangelii non minùs zelosus quam disertus, præfuit suis Prior Gandavi ac Brugis. Tandem morte inopinatâ, Teneramundâ rediens & à Priore benedictionem petens, ante pedes ejus expiravit, Gandavi 3 Septembris 1630. Ejus sunt hæc:

Consolatorium Animæ hinc migrantis, sive *Praxis juvandi ægrotos*. Gandavi, 1618. 12. apud Corn. Marium.

Syntaxis ad Verbi Dei tractationem, Alphabeti serie. Antver. 1622. 8. typis Guil. à Tongris; Duaci apud Bellerum 1624. & Parisiis 1682, curâ *Petri Gussanvillæi* Presbyteri Carnotensis.

Officina sacra Biblica, præcipuarum dictionum S. Scripturæ, ordine similiter Alphabetico. Duaci, 1624. 8. typis Belleri.

Hieroglyphica sacra, id est Rerum sacratarum & divinæ sapientiæ arcanorum Sacræ notæ &c. Antver. 1627. 12.

Enchiridion Concionatorium, ex Rosa aurea *Silvestri Prieratis*, Ord. Prædicat. Ibid. 1619. 8.

Perspectiva Christianæ Nobilitatis, latinè, hispanicè, gallicè & belgicè. Ibid. 1626. 8. apud Verdus.

Victoria & Triumphus Apostolicæ Rom. Ecclesiæ, & casus Synagogæ hæreseos, Belgicè. Gandavi, 1625.

Libellus Precum, ex Soliloquiis S. Scripturæ, item Belgicè. Ibid. 1626. Nec non alia quædam Opuscula, de quibus consule Belgium Dominicanum, Authore P. de Jonghe, editum Bruxellis 1719.

GUILIELMUS PANTINUS,

Tiletanus Flander, Medicus Brugensis, Lovanii vixit, scripsitque

Commentarios & Annotationes in Corn. Celsi De re Medica libros VIII. Basileæ excudebat Joan. Oporinus, fol. 1552.

Decessit Brugis, an. 1583. VI. Nonas Octobris, ad D. Walburgis sepultus. Patruus hic major fuit *Petri Pantini*, Tiletani, Decani ad S. Gudilam Bruxellis, viri famâ scriptisque clari. Illud memorabile de *Guilielmo*, hosti Brugas invadenti processisse non aliter obviam, quàm duobus armatum libris, uno in pectore, altero à tergo.

GUILIELMUS PARADIS,

Namuranus, S. T. B. F. Ecclesiæ Collegiatæ B. M. V. Namurci Canonicus & per annos XVII. Decanus, obiit mense Novembri 1648.

Scripsit *Tractatum de Reservatioue, seu Casibus Reservatis*. 4. Namurci 1644. & Lugduni 1665.

GUILIELMUS PARENT,

Medicus Leodiensis, edidit, grassante lue epidemicâ,

Methodum sanandi Peste affectos. 8. Leodii 1669.

Dialogum inter Hippocratem, Paracelsum & Themisoonem, quo demonstrantur omnes causæ Pestis, ejusque species & effectus; simulque probantur Positiones Methodi suæ supra-dictæ. Leodii 1671. 8.

GUILIELMUS PISO,

Lugduno-Batavus, Medicinæ Doctor, magnam vitæ partem exegit in Brasilia (dum hanc regionem Batavi occuparent) item in Indiis occidentalibus. Hîc itaque, auspicio & beneficio Mauritii Comitis Nassoviæ illarum Provinciarum & Maris summi Præfecti, descripsit

Historiam naturalem Brasiliæ; in qua non tantùm plantæ & animalia, sed & indigenarum morbi ingenia & mores describuntur, & iconibus plusquam 500. illustrantur. Lugd. Bat. apud Franc. Hackium, & Amstelod. apud Ludov. Elzevirium, 1648. fol.

De Indiæ utriusque Re, naturali & Medicâ, Libr. XIV. Amstel. apud Elzevirios, 1658. fol. Authores vero & tituli Librorum, qui hoc Volumine exhibentur, sunt, teste Lindenio de Scriptor. Medicis.

I. Guil. Piso, de Aëribus, aquis & locis.

II. De natura & cura morborum, Occidentali Indicæ, imprimis Brasiliæ, familiarium.

III. De Animalibus, aquatilibus, volatilibus, & terrestribus, educibilibus.

IV. De arboribus, fructibus & herbis Medicis, atque alimentariis, nascentibus in Brasilia & regionibus vicinis.

V. De noxiis & venenatis, eorumque antidotis: quibus insertæ sunt animalium quorumdam vivæ sectiones: tum & aliquot Metamorphoses Insectorum.

VI. Mantissa aromatica, sive de Aromatum Cardinalibus quatuor, scilicet Camellâ, Caryophillâ, Nuce muscatâ & Pipere; deque Plantis aliquot in Medicinam receptis, Relatio nova.

Accedit *Georgii Marcgravii de Liepstat Tractatus Topographicus & Meteorologicus Brasiliæ, cùm observatione eclipsis solaris.*

Commentarius ejusdem, de Brasiliensium & Chilensium indole ac lingua &c.

Item *Jacobi Bontii*, Bataviæ novæ in majore Java Medici Ordinarii, *I. De conservanda valetudine. II. Methodus medendi. III. Observationes in cadaveribus. IV. Notæ in Garciam ab Orta. V. Historia animalium, & VI. Plantarum.* Quibus sparsim inseruit G. Piso Annotationes & Additiones, quà Icones atque res necessarias.

GUILIELMUS PHILIPPI,

Hallensis, in Academia Lovaniensi J. U. ac Medicinæ Licentiatus atque Professor, Philosophiam quoque per annos XXXII. in Pœdagogio Liliensi docuit, ubi & inter Magistros Artium tertius anno 1618. promotus fuerat. Dein uxorem duxit, retentâ simul Philosophicâ Professione, in vim sententiæ Consilii Brabantiæ; ita tamen, ut imposterum Professoratu excideret ipso facto, qui uxorem duxisset. Obiit Lovanii anno 1664, relicto filio *Joanne Antonio Philippi*, J. U. Doctore ac Professore, viro admodùm faceto.

Edidit *Medullam Logicæ, Physicæ & Metaphysicæ, secundùm Principia Aristotelis.* 4. Lovanii III. Tomis 1661. & sequentibus.

GUILIELMUS PISCIS,

Sive Poisson, Atrebas, Poëta Laureatus, dedit carmine Elegiaco, (teste Ferreolo Locrio)

Des. Erasmi Roterodami Encomium & Epitaphia in ejusdem obitum. Lovanii, apud Rutgerum Rescium, 1537. & Antverpiæ apud Mart. Cæsarem, anno eodem.

Meminit etiam Valerius Andreas alterius *Gisberti Piscis*, Atrebatis, in Urbe natali caussarum Patroni, eique adscribit *Commentarium* luculentum & doctum *in Consuetudines Arthesiæ*. An forte non idem Author, qui supra?

GUILIELMUS DE PRETERE,

Societatis Jesu, Bruxellæ anno 1578. natus, maximam vitæ partem Antverpiæ egit: totusque incubuit animarum saluti, omnia propterea factus omnibus; atque in primis B. M. Virginis honori ac cultui promovendo omnem industriam adhibuit. Scripsit, ediditque ascetica Opuscula sermone vernaculo.

Enchiridion Sodalitatis Beatæ Virginis. Antverp. 1611. 12.

Examen pro Confessione generali. Ibid. 12.

Spiritualem Paradisum piarum Cantionum. Ibid. 1619.

Remedium spirituale in morbis contagiosis. Ibid. 1614. 1625. & auctiùs 1626.

Moritur Antverpiæ die x. Novemb. anno 1626. ætatis 48. Vide de hoc plura apud Phil. Alegambe in Bibliotheca Scriptorum Societ. Jesu.

GUILIELMUS PROCURATOR,

Cognomen hoc adeptus à cura Cœnobii Egmondani, Ord. S. Benedicti, apud Batavos. Continuavit *Chronicon Egmondanum*, incipitque ab Adæ Principis & Ludovici Lossensium Comitis infelicibus nuptiis, hoc est, ab anno 1205. in quo desinit Monachus Egmondanus, qui Chronicon illud Belgicum, & potissimùm Hollandiæ, condidit, orsus ab anno 1147. Vide Joannem Vossium de Historicis Latinis libro II. cap. LV.

Guilielmus autem noster in Continuatione sua ad annum 1424. scribit se Monachum Egmondanum, & quondam fuisse Capellanum in Brederode.

Editionem *Chronici Egmondani*, unà cum *Continuatione*, Petrus Scriverius meditatus fuerat. Produxit autem Antonius Matthæus J. U. D. in Analectis Veteris Ævi, 1700. Tomo IV.

GUILIELMUS QUACKELBEEN,

Cortracensis, Flander, Medicus; Augerii Gisleni Busbequii valetudini præfectus, ac Byzantium cum eodem profectus, ibidem moritur, ut in Itinerario suo Busbequius memorat. Extat illius ad Matthiolum Epistola prima libri III. Epistolarum Medicinalium *De Plantis quibusdam*, à se Constantinopoli ad Matthiolum missis.

GUILIELMUS A RADELANT,

Batavus, è vico de Eemnesse, J. U. D. Advocationis munere in suprema Provinciæ Ultrajectinæ Curia annos decem functus, exinde ibidem per XVIII. annos, nempe à die 4. Octobr. 1580. Consiliarius sedit; ac tandem à die 8. Junii 1598. Præsidis titulo honoratus fuit. Sed anno 1611. die 29. Maii ab eo officio per Status Provinciæ Ultrajectinæ exauthoratus, haud diu post supervixit. Symbolo utebatur: *Virtus repulsæ nescia sordidæ.*

Prodierunt à morte

Decisiones ejus postumæ, memoriæ causâ, dum vixit, annotatæ, *Curiæ Provincialis Trajectinæ*, 1637. 4. typis Joan. Doornii, & rursus 1648 Amstelodami.

GUILIELMUS DE REBREVIETTES,

Arthesius, Vir Nobilis & Dom. d'Escouvres, scripsit gallico idiomate

Imaginem Nobilitatis S. Gertrudis ejusque parentum. 8. Paris. 1612.

Imaginem veri Pastoris, seu Historiam S. Alberti Leodiensis Episcopi. 8. Paris. 1613.

Apotheosin Christianam, sive Panegyricum Sereniss. ALBERTI, Belgarum Principis &c. Bruxel. 1622. 8.

GUILIELMUS RUCHIUS,

Gandavensis, Presbyter, scripsit *Caroli V. Genealogiam*, editam Antver. 1536. typis Graphæi.

GUILIELMUS A RUYSBROECK,

Ordinis Minorum Historicus, scripsit, teste Valerio Andrea,

Itinerarium Orientis.

De Gestis Tartarorum.

Porrò is est (ut credo) *Guilielmus de Rubriquis*, anno 1255. à S. Ludovico Rege missus ad Principem Tartarorum. *Vide Hist. S. Ludovici.*

GUILIELMUS CORNELIUS SCHOUTENS,

Hornanus, Batavus, edidit *Diarium* vel descriptionem itineris à se facti annis 1615, 16. & 17., cum à parte Australi freti Magellanici novum ductum in magnum Mare detexit, totumque Orbem circum-navigavit. 4. cum fig. Amstel. 1619. ac rursum 1648. item gallicè ibid. 2. Vol. in 12. 1706.

Extat Insula in Mari pacifico prope novam Guinæam, quæ in hodiernum diem ab Inventore suo *Schoutenii Insula* appellatur.

GUILIELMUS SEGUIER,

Audomaropoli in Arthesia natus anno sæculari 1600. Ordinem FF. Prædicatorum professus in patria anno ætatis XVII. in Academia Duacena lauream Magisterii in S. Theologia obtinuit die 9. Novembris 1637. Tornaci tertiùm Priorem egit: ac tandem à suis Audomarensibus anno 1670. in Priorem expetitus, vix inchoato regimine infirmari cœpit, ac vivere desiit 11. Aprilis anni subsequentis. Vir disciplinæ tenax, Privilegiorum Regularium defensor, Jurisperitus æque ac Theologus, & imprimis Historicarum Antiquitatum curiosus scrutator.

Sepultus in peristilio juxta Ecclesiæ PP. Audomarensium odæium, hac inscriptione.

Monumentum
Rev. Adm. ac Eximii P.F.
GUILIELMI SEGUIER,
Ord. Prædic. Sac. Theol. Doctoris,
Et Studii generalis Duacensis
in Collegio S. Thomæ
Repetitis vicibus Regentis primarii;
Privilegiorum Mendicantium,
Suis scriptis fidelis defensoris,
Sæpius Capitulorum Provincial.
Diffinitoris, tertiò Tornaci,
Ac sui Conventûs Audomarensis
Prioris emeriti,
Qui ætatis suæ anno LXXII. obiit
XI. Aprilis M. D. C. LXXI.
R. I. P. A.

Scripsit autem hæc.

Præludia defensionis FF. Mendicantium pro jure deferendi rectà ad suas Ecclesias corpora Fidelium defunctorum, quorum sepultura ibidem electa est. 12. Duaci 1664.

Pharetra defensionis Mendicantium, continens Jus commune circa sepulturam fidelium apud Religiosos &c. Duaci 1648.

Bulla Urbani VIII Papæ, & Declarationes Congregationis Cardinalium circa sepulturam fidelium in Ecclesiis Regularium, adjunctis Notis ad Litteras Monitoriales sub nomine Prosperi Caffarelli Auditoris Generalis Caussarum Cameræ Apostolicæ publicatas &c. 8. Duaci apud Bellerum. 1651.

Laurea Belgica Ordinis Prædicatorum, in celeberrimis Belgii Universitatibus Lovaniensi & Duacensi comparata. 12. Tornaci apud Viduam Andreæ Quinque 1659.

Laurea Belgica &c. in diversis extra Belgium Universitatibus comparata. &c. Ibid. 1660.

Infulæ Belgicæ Ordinis FF. Prædic. seu de Episcopis, qui ex eodem Ordine Belgium illustrarunt. Ibid. 1660.

Palma triumphalis SS. Rosarii, de

Turcis anno 1571. *à Principibus Christianis, prælio navali ad Naupactum reportata.* Duaci 1665.

Triumphus Doctrinæ S. Thomæ quinti Ecclesiæ Doctoris, sapientum orbis Christiani judicio elogioque expressus. MS. apud Dominicanos Audomarenses, uti & sequentia.

Monumenta & Antiquitates Provinciæ Inferioris Germaniæ : item gallicè *Diarium Antiquitatum ac rerum notabiliorum, tum Ordinis, tum patriæ suæ*; aliaque plura, quorum seriem vide in Bibliotheca Scriptorum Ord. Prædic. Tomo II. pag. 639.

GUILIELMUS SIMONIUS,

Tiletanus, Flander, in compendium redegit

Vitas Sanctorum, Aloysio Lipomano collectore. Lovanii, typis Sasseni.

GUILIELMUS DE SOMERE,

Sylvæducensis, ibidemque ultimus ante occupatam à Batavis civitatem in Conventu Prædicatorum Prior, vir integer vitæ, scelerisque purus, ex libris potissimùm Ludovici Granatensis Prædicatorii Ordinis Ascetici insignissimi, collegit

Viridarium seu Paradisum Precum. Sylvæd. 1621. 12.

Post expugnatam anno 1629. Sylvamducis, cum fratribus exulans, piè moritur mense Martio 1635.

GUILIELMUS SPOELBERGH,

Bruxellis nascitur anno 1569. die XXI. Augusti, dein Ordini FF. Minorum adscriptus, ejusdem per Provinciam Belgicam Definitor, variisque in locis Præfectus sive Guardianus, ut illi vocant, fuit; atque utiles frequentesque ad populum conciones habuit. Scripsit, vertitque vernaculo sermone varia, veluti

Speculum Conscientiæ.

Exercitia super mysteriis Sacrificii Missæ.

Meditationes de bonitate Dei.

Meditationes super XL. Opera B. V. Mariæ.

Catholicam Instructionem contra Catechismum Phil. Marnixii. &c.

Triumphum Sanctorum ex tertio Ordine S. Francisci, cum Iconibus.

Latinè verò edidit, Notationibus auctius emendatiusque, *Speculum Vitæ B. Francisci & Sociorum ejus.* Antver. 1621. 8.

Manuale Fratrum Minorum.

Conciones Morales de Dominicis, Festis ac Feriis per annum, apud Guil. Leestenum, 1626. 4. Quibus postea accesserunt *Collationes Morales ad singulas Dominicas & Festa*, itemque *Exhortationes ad Religiosos.* Ibid. apud eumdem, 1632. in 4.

Machliniæ an. 1633. Kalendis Junii, diem clausit extremum, sepultus in choro, quem à fundamentis restaurare cœperat.

GUILIELMUS STANIHURSTUS,

Bruxellensis, Nobili ac perantiquâ apud Hibernos familiâ oriundus, patre *Richardo*, qui ob fidem Catholicam exul in Belgio, elatâ dein uxore ordinatus Sacerdos, Sereniss. Principibus Alberto & Isabellæ fuit à sacris Oratorii. Ipse vero *Guilielmus* anno 1617. Societati Jesu adscriptus, varia illic subiit munia, fuitque Ecclesiastes celeberrimus, ac plurium librorum scriptor; fato functus die 10. Januarii 1663.

Thesaurus Moralis Francisci Labatæ, cum Additionibus Stanihurst. 1652. Antv.

Regio Mortis. Antv. 1652.

Carcer inferni. Ibid. 1655.

Dei immortalis in corpore mortali patientis Historia 8. Ibid. 1660.

Quotidiana Christiani hominis Tessera. Ibid. 1661. in 4.

Veteris hominis, per expensa IV. Novissima, Metamorphosis, & novi Genesis. 8. Ibid 1661. item gallicè Duaci 1666.

Selectissima moralis Doctrinæ præcepta, metris expressa. 12. Ibid. 1662.

Ecclesia Militans. 4. Antv.

Album Marianum, in quo Dei in Austriacos Beneficia, & Austriacorum erga Deum obsequia recensentur. fol. Lov. 1641. tacito Authoris nomine.

GUILIELMUS SPREEUWEN, Trudonensis, Canonicus Regularis Tungrensis, vir piissimus, ex utero materno dicatus Deo, cœlestium contemplationi totus addictus, atque *in meditatione Vitæ & Passionis Christi exardescens, de dilecti sui* JESU *actionibus & passionibus fasciculum myrrhæ sibi colligebat*, ut in Vita ejus legitur. Desiit esse inter vivos anno 1467. die XXIV. Julii. Prodiit à morte, post centum & sexaginta annos, procurante *Joanne Voetsio*, ejusdem Ordinis ac loci Religioso,

Fasciculus Myrrhæ, seu *Pii Discursus super Mysteria Redemptionis humanæ & præcipua totius anni Festa.* Lovanii, 1631. in 12.

Item *Schola triplex, Perfectionis, Compassionis & Jubilationis.* Ibid. 1632. 12.

GUILIELMUS TAELBOOM, Brugensis, Lovanii anno 1561. inter Magistros Artium quarto loco promotus, dein ibidem S. T. Licentiatus, ac Pastor primùm S. Annæ, & Sacrarum Litterarum apud Brugenses Professor, pòst anno 1590. Canonicus Graduatus, & dein Archidiaconus Audomaropolitanus, scripsit

Laudationem funebrem in obitum Jacobi Pamelii, Episcopi Audomaropolitani designati. Antverpiæ, typis Petri Belleri, 1589. 4.

Brugis anno 1580. *Orationem Apologeticam pro Defensione Catholicæ Religionis* habuit; & *Disputationem De Verbo Dei non scripto*, cum sectæ Calvinisticæ Ministris. Excudit Lovanii Masius, 1588. 8. Ob hanc jussu Magistratûs Acatholici exulare coactus, reliquos vitæ dies exegit Audomaropoli, ubi & extremum obiit anno 1608, die XIX. Septembris, ætatis 68, sepultus Brugis apud FF. Guilielmitas, sub hujusmodi Epitaphio.

Datori Vitæ, Mortis Victori
Sacrum.
GUILIELMO TAELBOOM,
Brugensi, S. Th. Lic. in Urbe patriâ
Profess. publico,
Simul in Æde D. Annæ & S. Crucis
Flamini vigilantiss.
Subinde Canon. Archidiacono
Primario Audomarensi,
Dum munere suo hîc & illic
Defungitur,
Ac hostibus Religionis
Fortissimè restitit,
Excessit terris, annos natus LXVIII.
Ut cœlo frueretur,
XI. Kal. Octobr. M. D. C. VIII.
Patruo hæredes,
Et Avunculo carissimo
Piet. & Mem. caussâ H. M. P. C.
Hospes jacenti fausta precatus,
Diu vivas sospes.

GUILIELMUS TASSELON, Bruxellensis, Ord. Eremit. S. August. creatus in Academia Lovaniensi S. T. Doctor anno 1640. die 10. Januarii, hinc Definitor ac Visitator Ordinis. E Capitulo generali Romano in Belgium reversurus, Bergomi in Ditione Veneta moritur anno 1649. die 4. Novembris. Edidit

Theologiam Augustinianam, sive *Conclu-*

ſiones Theologicas de Deo uno & Trino, Angelis & primo homine, &c. Lovanii, typis Maſii 1643. 4.

Item *Concluſiones è Theologia univerſa.* Ibid. 1646.

GUILIELMUS TEELINCK,

Ziriczæus, Calviniani dogmatis Miniſter Middelburgi apud Zelandos, fœcundus (ſi quis alius) vernaculorum libellorum author. Fertur enim uſque ad 127. ſcripſiſſe aut edidiſſe, quorum plerìſque Religionem Catholicam impugnavit, aut per modum Exhortationum conterraneos ſuos in cœca pertinacia continuit. Elenchum vide in Zelandia Litteraria D. Petri de la Rue, editâ Medioburgi 1734. pag. 200.

Obiit *Guilielmus Teelingius*, Medioburgi die 8. Aprilis 1629. Fratrem habuit *Ewaldum Teelingium*, Juriſconſultum, patriæ civitatis Ziriczeæ Conſulem, & Ordinum Zelandiæ Tribunum Ærarii generalem: ſcriptis quoque Theologicis famoſum: ſed pleriſque pſeudonymis, ſub titulo *Irenæi Philalethii.* Obiit eo ipſo anno 1629. à Giſberto Voetio inter celebriores Calviniſtas memoratus. Extat Operum ejus Elenchus inter Scriptores Zelandiæ, ut ſupra, pag. 198.

GUILIELMUS A THENIS,

Brabantus, Dominicanus, ſub annum 1400 claruiſſe creditur. Scripſit

Commentarium in Libros IV. Sententiarum. Lecti fuere MSS. Lovanii, apud Auguſtinianos. Ex Bunderii Indice.

GUILIELMUS DE TORNACO,

Ex Ordine Prædicatorum Theologus, in Academia Pariſienſi claruit anno 1260. & 1275. Scripſit

In Libros IV. Sententiarum.

In univerſa Biblia.

In Matthæum, MS. Trecis, in Gallia, apud Dominicanos.

In Epiſtolas D. Pauli.

Tractatum de modo docendi pueros. MS. in Monaſterio Dunenſi, apud Brugas.

Sermones de Tempore & Sanctis. MS. Lovanii ad S. Martinum, in fol. Hæc ferè Bunderius. Plura vide inter Scriptores Ordinis Prædic. P. Echard, Tomo I. pag. 349.

GUILIELMUS DE TORNACO,

Ad S. Martinum Tornaci Monachus Benedictinus, claruit circa annum 1249, ac collegit

Flores ex Operibus D. Bernardi, id eſt *Opus Exceptionum ſive Florum*, ut auctor indigetat, *Bernardini* titulo, libris X. MS. Tornaci; hoc initio: *Cùm non eſſem alicui exercitio magnopere occupatus &c.* Extat Pariſiis vulgatum anno 1499. ac rurſus Lugduni anno 1556. ſed nomine auctoris utrobique ſuppreſſo.

GUILIELMUS,

Monaſterii Truncinienſis, Ordinis Præmonſtrat. juxta Gandavum Abbas XVI. & ultimus non mitratus; Vir eruditus, utravis oratione vinctâ ſolutâve diſertus. Obiit anno 1514. Scripſerat

Poëmata varia & *Epigrammatum* lib. I. qui hodieque ibidem adſervatur. Cætera anno 1566. Iconoclaſtarum furore perierunt.

GUILIELMUS VELDIUS,

Geldrienſis, (Trithemius Venlonienſem facit) Canonicus Regularis S. Auguſtini in Franckendael, Diœceſis Wormatienſis; Philoſophus, Mathematicus ac Coſmographus, Trithemii ævo atque elogio celebris, ingenio profundus: ſcripſit

Empy-

Empyreale majus, sive de toto Universo, libros XXIV.

Empyreale minus: prioris Compendium, libris VII.

Statuta Sororum Ordinis sui.

Mathematica nonnulla, *Sermones*, *Epistolas*, & alia. Ex Trithemio libro de claris Scriptoribus Germaniæ.

GUILIELMUS VANDE VELDE,

Bruxellensis, olim Lovanii primus in Scholis Artium è Pœdagogio Falconensi anno 1610; inde in Liliensi Professor Philosophiæ Primarius, nec non J. U. L. ac Decretorum Professor, Collegiique S. Ivonis seu Baccalaureorum Præses; postremò in Metropolitana Cameracensi Ecclesia Canonicus.

Scripsit *De Privilegiis Nominationum Academiæ Lovaniensis Tractatum* doctissimum, qui hactenus MS. apud plures Academicos legitur.

GUILIELMUS VERHEYDEN,

Graviensis, Brabanticæ sive Geldricæ ditionis, edidit

Orationem Venetam De Ortu & Occasu maximorum Imperiorum.

Orationem de Ratione studiorum suorum, impressam Hagæ-Comitis, & Lugd. Batavorum.

Obiit in expeditione Hulstana, in Flandria, anno 1591. Vitamque ejus dedit *Jacobus* frater.

GUILIELMUS VORNTKEN,

Ultrajectinus, Canonicus Regularis S. Augustini anno 1399. professus in Windesemensi Cœnobio, Prior II. in Monte S. Agnetis prope Zwollam, pòst XVII. annorum præfecturam ad propriam Domum, totumque Ordinem sive Capitulum Windesemense regendum revocatur, præfuitque ibidem Prior ordine quartus annos XXVIII. Ordinis sui decus & gloria. Scripsit

De Fundatoribus Monasterii Windesemensis, in Germania Inferiore, teste Joanne Bunderio in Indice. MS. in Biblioth. publica Ultrajectina, hoc titulo: *Regularium Canonicorum Viri Illustres*, *seu De Origine Collegii in Windesscime.* Incipit: *Illustrium Patrum gesta præclara.*

Moritur anno 1455. ætatis suæ LXXXII. professionis LVI. non sine sanctitatis opinione.

Vide Joannem Buschium Chron. Windesem. Lib. II. Cap. XLVIII. & Thomam à Kempis in Chronico Montis S. Agnetis.

GUILIELMUS DE WAAL A VRONESTEYN,

Ultrajecti apud Batavos nobili familiâ natus, postquam in Equestrem Ordinem Teutonicum fuisset adscriptus, sanctiùs Deo se in Societate Jesu dedicavit Romæ anno 1602. Concionatorem egit multis annis, Rectorem Trajecti, Lovanii Bruxellis per annos amplius 20. Provinciamque totam bis administravit. Vivere desiit Bruxellis pridie Kalendas Septembris 1659. Edidit

Coronam SS. Christi Vulnerum, 35. *Considerationibus illustratam.* 8. Antverpiæ 1649. & Bruxellis 1657. latinè; item flandricè Antv. 1654.

Epitomen Historiæ Crucis Caravacanæ, Flandrice. Antv. 1649.

Officium Passionis Domini, *& Methodum perveniendi ad bonam mortem.* 12. Bruxellis.

Epistolam Paræneticam ad Virgines Deo devotas, *adlaborantes in instituendis ad pietatem Christianam puellis.* flandricè Bruxellis 1656. & aliàs.

GUILIELMUS DE WARLINCOURT,

Bethuniensis, Poëta, lusit *Poëmata sacra & profana.*

Veteris & novi Testamenti Cantica, & *Jobææ Propheticæ partem* erudito carmine illustravit.

GUILIELMUS ZENOCARUS,

Aliàs SNOECKAERT, à Schauwenburgo, Brugensis, Eques, Toparcha arcis vetustæ ac nobilis de Binckhorst juxta Hagam-Comitis, Carolo V. Cæsari à Bibliothecis, & in Hollandiæ Senatu à Consiliis: Scripsit

De Republica, *Vita*, *& Gestis Caroli V. Aug.* libros VII. numero, (ut ait Marchantius) pondere & mensurâ. Excusi Gandavi, apud Manilium, 1560. fol.

Stemma *Guilielmi Zenocari* habes è subjecto parentum ejus Epitaphio, quod Brugis in Cathedrali D. Donatiani Ecclesia extat affixum parieti.

Deo Opt. Max.
Gravisf. ac eloquentissimo Viro,
Domino MARTINO ZENOCARIO,
Sacratissimi Imperatoris Caroli V.
Cæsaris Aug. Secretario,
Ac hujus celeberrimæ urbis
Archi-Graphiario,
Post XVII. annos
Diligentissimè atque sanctissimè
Hanc Rempublicam administratam,
Ac honestissimæ Matronæ
LIVINÆ BENNING,
Singularis naturæ fortunæque
Dotibus præditæ,
Parentibus bene meritis,
Neque testamento jussi,
Neque fideicommisso gravati,
Sed mortis memores,
Amoris ac pietatis ergo
Filii mæstissimi posuere.
Vixerunt
Ille ann. XLVII. menses VI. dies XX.
Hæc ann. XXXVII. menses IX. dies XV.
Obierunt
Anno post natum Christum,
Hæc M. D. XXVIII. mens. Feb. die
XXVIII. ille anno XXXIII. mens.
Octobris die VI.

GUIMANNUS,

Religiosus Vedastinus, Ord. S. Benedicti, descripsit prima *Domûs Vedastinæ* cunabula, & pleraque cùm Pontificum tum Imperatorum & Regum Privilegia collegit. Claruit anno 1160.

GUINANDUS RUTGERSIUS,

Dordracenus, Batavus, scripsit *Institutionum Metaphysicarum* libros II. Oppenhemii, 1610. 12. typis Lævini Hulsii. Filium reliquit *Joannem Rutgersium*, Gustavo magno Suecorum Regi à consiliis & Legationibus; de quo infra.

GUMMARUS CRANIUS,

Vulgo VAN CRAEN, è Wavria S. Catharinæ prope Mechliniam, Pastor in Zulsicke (quæ est Parochia Diœcesis Mechliniensis sub Decanatu Rothnacensi) Poëta elegans & facetus, in gratiam Ecclesiasticorum familiam alentium, ac præsertim Pastorum edidit, leonino versu, opusculum lectu dignum, cui titulus:

Æconomia moralis Clericorum, duobus Tractatibus Carmine leonino breviter ac lepidè descripta: qualiter domi cum domesticis, præsertim ancillâ; in consortio cum laïcis, præsertim feminis; in officio cum subditis, præsertim rusticis, vivendum. 8. Lovanii apud Coppenium 1653. item Antverp. apud Jouret 1710.

GUNTHERUS,

Monachus Elnonensis ad S. Aman-

dum; in Gallo-Flandria, Congregationis Cluniacensis, floruit temporibus Frederici Barbarossæ Imp. anno 1160. Poëta sœculo illo princeps, Theologus clari nominis; Sigeberto cap. 167. De Viris illustribus, ac Trithemio laudatus. Scripsit eleganti metro

Martyrium & Passionem SS. Cyriaci & Julittæ. MSS. ad S. Amandum.

De Oratione, Jejunio & Eleemosyna libros XIII. Basileæ, 1504. & 1507. apud Mich. Furterum, 4.

Ligurinum, sive *De Gestis Friderici Barbarossæ Imp.* libros X. versu heroïco. *Ligurinum* inscripsit, quòd bella Ligurum & Insubrium, hoc est Mediolanensium, contineat. Argentorati, 1531. Basileæ. 1569. cum Othone Frisingensi, Francofurti, 1584. fol. & Tomo tertio Rerum Germanicarum ex Bibliotheca Justi Reuberi J. C. cum Scholii *Jac. Spigelii*, atque alibi, cum Notis *Cunradi Rittershusii:* ut vel hinc libri illius æstimes sive doctrinam sive argumentum. Sed & Auctor ipse ad libri decimi finem de seipso ita cecinit:

Hoc quoque me famæ, si desint cetera, solùm Conciliare potest, quòd jam per multa latentes Sæcula, nec clausis prodire penatibus ausas Pierides vulgare paro, priscumque nitorem Reddere carminibus, tardosque citare Poëtas. &c. Consule Oudinum de Scriptor. Eccl. Tom. II. pag. 1651. qui hæc opera *Gunthero* Monacho Ord. Cist. Germano attribuit.

GYBERTUS LONGOLIUS,

Ultrajectinus, nobili Langerackiorum familiâ oriundus: græcè latinèque doctus, in patria, unà cum Corn. Valerio collega, Literas, cùm latinas, tum græcas potissimùm, didicit, docuitque. Medicus postea Andernacensis, ac domesticus Hermanni Archiepiscopi Coloniensis, (qui tum in apostasiam detestandam lapsus erat) in Ubiis circa annum 1544. fermento & ipse Luterano infectus periit. *Ea de causa* (inquit Chytræus, ejusdem farinæ homo, libro XII. Chronici Saxoniæ,) *cùm defuncto sepulturæ locus in cœmeteriis urbis Coloniensis negaretur; exuviæ corporis Bonnam delatæ sunt.* Scripta verò illius, utpote ad rem Medicam ac litterariam ferè spectantia, legi permittuntur:

Scholia brevia *in Des. Erasmi* libellum *De Civilitate morum puerilium.* Coloniæ, 1530. Parisiis & alibi.

Annotationes in Metamorphosin Ovidii. Coloniæ apud Gymnicum, 1534. & 1538. 8.

Annotationes ad loca difficiliora Rhetoricorum ad Herennium. Ibid. 1535. 8.

Scholia quædam *in Plautum.* Ibidem 1538. 8.

Scholia in libros Elegantiarum Laur. Vallæ. Ibid. 1539. 8.

Dialogus de Avibus (quas *Pulveratrices* appellant) *& earum nominibus*, græcis, & latinis & germanicis: ad intelligendos Poëtas utilis. Adjectum est *Longolii Carmen Elegiacum protrepticum ad bona studia.* Ibid. 1544. 8.

Scholia ad Vitas Imper. Græcorum Æmilii Probi. Coloniæ in 8.

Lexicon Græco-latinum auctum. Ibid. 1533. 8 apud Joan. Prælium.

Philostratus De Vita Apollonii Tyanei, interprete *Alemano Rhinuccimo*, ad græcum exemplar emendatus: *Annotationibus* etiam *ad marginem adjectis.* Ibid. 1532. 8.

Plutarchi Opuscula aliquot Moralia, à *Longolio* primùm Latinè reddita, I. *Num Seni gerenda sit Respublica.* II. *De parentum erga liberos amore.* III. *Causarum Naturalium liber.* IV. *Utrùm Aqua an Ignis sit utilior.* V. *Stoicos magis mirabilia, quàm Poëtas asserere* VI. *De tribus Reip. formis, Monarchia, Democratia, Oligarchia.* VII. *De Odio & Invidia.* Ibid. 1542. 8.

Denique *Concilium Nicænum* è græco quoque latinum fecit. Ibid. 1540.

H.

PP. HAGIOGRAPHI E SOCIET. JESU,

INter Historias Monumentaque Ecclesiastica, insignem sibi locum, communi Eruditorum consensu, vindicant libri, qui *Acta Sanctorum* inscribuntur. Opus vastissimum, ab Hagiographis Belgis, Societatis Jesu Theologis, exaratum: jam prope à sæculo inchoatum, atque hoc anno 1736. ad Tomum XXXIV. perductum, ac facile ultra LXX. producendum, cum nunc tantùm usque ad diem XII. Augusti perventum sit. Opus, in quo gesta Sanctorum omnium, omnis nationis, conditionis ac temporis, quotquot toto Orbe legitimum cultum habent, ex Latinis & Græcis, aliarumque Gentium antiquis monumentis eruuntur; ordine dierum ac mensium digeruntur, ac Commentariis prævìis Notisque illustrantur.

Fundamentalem Operis hujus lapidem posuit *P. Heribertus Rosweydus*, Ultrajectinus, Societ. Jesu Theologus ac Concionator Antverpiæ; qui dum Vitas Sanctorum sermone vernaculo dilucidat, diversa simul monumenta ad SS. spectantia, in variis Belgii Bibliothecis aut aliunde acquisita, collegit; & amplius quidpiam jam tum moliebatur, dum anno 1629. piis conatibus ejus mors finem Antverpiæ imposuit.

Tum jussu R. P. *Jacobi Stratii*, per Provinciam Flandro-Belgicam Præpositi Provincialis, Antverpiam accersitus est *P. Joannes Bollandus*, Limburgensis è Julio-monte, Vir multiplici scientiâ ac utili variarum Linguarum notitiâ præditus: ut rudem hanc indigestamque molem, à Rosweydo derelictam, accuratiùs discuteret, ac segregaret. Eâque occasione natus est *Bollando* animus, aggrediendi Operis solidioris, cui titulus: *Acta Sanctorum*. Quam provinciam verè arduam, solus ipse, amicis hortantibus, animo impavido suscepit, ac nonnulla scribere aggressus est horis subsecivis: nam plurimis aliis negotiis, atque imprimis concionibus latinis ad optimates habendis, distinebatur.

Cum vero tam magnum ac difficile opus sub manu solius *Bollandi* lentè procederet, Socius laboris ei adjunctus est P. *Godefridus Henschenius* Venradiensis Gelder. Atque ita prodiit anno 1643. curante *Bollando* Mensis Januarius, duobus magnæ molis Voluminibus, typis Joann. Meursii. *In quo M. C. LXX. nominatorum Sanctorum, & aliorum innumerabilium memoria, vel res gestæ illustrantur.*

Interea *Henschenius* gnaviter illustrabat Acta plurium SS. qui Mense Februario occurrebant: sed propter crebras *Bollandi* infirmitates, aliaque impedimenta, Mensis iste Februarius, qui tria Volumina complectitur, primùm anno 1658 in lucem prodire potuit. Dein P. *Daniel Papebrochius*, Antverpiensis, ad idem Opus promovendum eligitur.

Eo tempore *Bollandus* ab Alexandro VII. Pont. quocum olim familiare litterarum commercium habuit, atque ab aliis dignitate & eruditione eminentibus Viris, Romam invitabatur, ut pro SS. Actis majorem veterum Monumentorum copiam in hac alma Urbe conquireret. Sed ille, propter infirmam valetudinem se excusans, anno 1660. *Henschenium & Papebrochium* pro se Romam destinavit, ut in Italia, aliisve quà transeundum erat regionibus, ea colligerent documenta, quæ Operi perficiendo congrua judicarent. Successit ex voto iter: favente enim Summo Pontifice, aliisque Hagiophi-

lis subministrantibus, copiosam Historiarum sacrarum supellectilem sub finem anni 1662. Antverpiam retulerunt ad *Bollandum*; qui anno 1665, prope septuagenarius, labores sacros beato (ut sperare licet) fine complevit. Præfixum fuit ejus elogium Tomo I. SS. Martii.

Henschenius & *Papebrochius* conjunctis dein viribus tam alacriter Operi institerunt, ut anno 1668. Mensem Martium typis Meursianis, tribus ingentibus Voluminibus, & 1675. totidem Mensis Aprilis Tomos typis Cnobbartianis evulgaverint. Additus eis fuit socius *P. Daniel Cardon*, Antverpiensis, qui ad sublevandum onus aptissimus videbatur, utpote Scriptor elegans, ac septem linguarum peritus. Sed virum longiore vitâ dignissimum, anno 1678, ætatis suæ 34. contagiosus morbus avulsit: testante id ejus Elogio Tomo II. Mensis Maii præfixo.

Cum autem *Henschenius* & *Papebrochius* anno 1680. tres primos Mensis Maii Tomos è prælo Cnobbartiano produxissent, *Henschenius* tandem octuagenario major è vivis excessit anno 1681: debito celebratus encomio à consodale *Papebrochio*: quod ante Tomum VII. Mensis Maii conspicitur. Mox *Papebrochio* soli superstiti adjunxit se P. *Franciscus Baertius*, Iprensis Flander; & anno 1686. utrique accessit P. *Conradus Janningus*, Groninganus Batavus; atque sub hoc triumviratu prodiêre Mensis Maii Tomus IV. & V. anno 1685, item VI. & VII. 1688. apud Michaelem Cnobbartium.

Propter notas illius temporis controversias, citiùs expediri non potuit Mensis Junius, quam anno 1695. quo prodiit Tomus I. apud Henricum Theullier: secundus autem 1698. adjuncto interim novo Hagiographo P. *Nicolao Rayé*, Bruxellensi, qui pro eruditionis specimine exhibuit *Acoluthiam Græcorum* à se latinè redditam, eruditis notis explicatam, atque in idiomate utroque præfixam Tomo II. Junii. Verum novus iste adjutor, assidui tetricique laboris hujus cito pertæsus, Lovanium ad Professionem Theologicam pertransiit.

Locum Raeyei occupavit P. *Franciscus Verboeven*, Brugensis, vir ad studium hagiographicum aptissimus, magnæque expectationis, nisi immatura eum mors sustulisset; quemadmodum *Janningus* in brevi ipsius encomio testatur ante Tomum III. Mensis Junii, qui anno 1701. in publicum prodiit.

Itaque Hagiographi in Musæum suum evocarunt anno 1702. P. *Joannem Baptistam Sollerium*, qui anno 1669. in Herseaux territorii Cortracensis pago natales habuit. Hic *Martyrologium Usuardi* multis observationibus Notisque illustravit, & unà cum sociis studia contulit ad reliquos Mensis Junii Tomos: quorum IV. anno 1707. V. 1709. VI. pro primâ Parte 1715. ac pro altera Parte 1717. è prælo exierunt.

Post editionem vero Tomi V. *Papebrochius* ob ingravescentem ætatem ab elucidandis SS. Actis desistere coactus, tandem meritis ac senio gravis, anno 1714. longævam 86. annorum vitam cum morte commutavit. Elogium ejus, Tomo VI. Junii præfixum, concinnavit P. *Joannes Pinius*, Gandavi anno 1678. natus, & ad Musæum Hagiographorum anno 1713. cöoptatus.

Obiit quoque anno 1719. P. *Franciscus Baertius*, post quadriennalem ferme infirmitatem, annos tunc natus 68. Supplevit locum ejus P. *Guilielmus Cuperus*, Antverpiæ natus anno 1686, ac decessoris sui studia & insignia patientiæ exempla laudavit, in fronte Tomi II. Julii. Vix autem *Baertius* animam efflaverat, quando &

Janningus hemiplexiâ correptus est, quæ virum prope septuagenarium per annos circiter quatuor ad studia Hagiographica prorsus inutilem reddidit, eumque tandem anno 1723. ex hac miserâ vitâ eripuit. Interim ab anno 1721. inter Hagiographos adscitus fuit P. *Petrus Boschius*, Bruxellensis (natus anno 1686.) qui egregias *Janningi* decessoris sui virtutes susceptosque pro Hagiographia labores celebravit encomio, ante Tomum III. Julii præfixo.

Acta SS. Mensis Julii per antedictos Scriptores prælo Antverpiano subjecta fuerunt hoc temporis ordine: Tomus I. anno 1719. II. 1721. III. 1723. IV. 1725 V. 1727. VI. 1729. VII. 1731. Primus vero Mensis Augusti anno 1733. II. 1735: atque ita singulis nunc bienniis Volumen unum. Singulis quoque Tomis præfixi sunt Tractatus quidam Historici præliminares, quibus nomina Authorum suorum separatim adscribuntur, uti & quam quisque Vitam elucidandam sibi assumpserit.

Dum autem Hagiographi *Sollerius*, *Pinius*, *Cuperus & Bosschius*, hanc sui laboris societatem diuturniorem fore confidunt, ecce junior omnium Boschius tantâ capitis imbecillitate affligi cœpit, ut ab omni studio abstinere cogeretur, nullâ etiam recuperandæ valetudinis spe affulgente.

Huic itaque successit anno 1736. P. *Petrus Dolmans*, ex vico Limmel haud procul Mosæ-Trajecto anno 1697. ortus; qui Commentarios Tomo IV. Augusti inserendos parat, dum jam tertius Tomus sub prælo sudat. Faveant piis eorum conatibus Superi, pro quorum gloria tot labores vigiliasque consecrant!

HAIO HERMANNUS,

Frisius, J. U. Doctor, Caroli V. Cæsaris Consiliarius, primùm in Senatu Frisico, dein à 28. Februarii 1532. in Rheno Trajectino. Vir utriusque linguæ peritus, & Des. Erasmi litteris orbi notus, Luciani libellum, περί του μὴ ῥαδίως πιςέυειν τῆ διαβολῆ, *De non facilè credendis delationibus*, à Rudolpho Agricola eleganter latinè factum primus in lucem protulit; nactus è Bibliotheca Pompeii Occonis soceri sui: additâ doctissimâ Præfatione ad Erardum â Marca, Cardinalem & Episc. Leodicensem. Lovanii, apud Rutg. Rescium. 1530 8.

Exstant ejusdem *Epistolæ* aliquot ad Desid. Erasmum, volumini Epistolarum Erasmianarum insertæ, *quibus nihil purius, sanius aut suavius*, ut in Ciceroniano suo scribit Erasmus. Idemque præfando ad Senecam Philosophum meminit ejusdem, dum juvenis adhuc esset. *Felici*, inquit, *natus indole, ut unus videatur idoneus, qui Rodolphicæ laudis* (de Rodolpho Agricola loquitur) *successionem capessat, tantique viri gloriam sustineat, alioqui & patriam habens cum illo communem, & affinitate propinquus.*

HALITCHARIUS,

Sive Halitgarius, (quem Haicarium nominat Massæus in Chronico, ad annum 595.) XVII. Episcopus Cameracensis, vir doctrinâ Apostolicus, & ad res agendas natus, à Ludovico Pio Imp. Caroli Magni filio, Constantinopolim ad Michaëlem Imp. missus, benignè & honorificè ab illo susceptus fuit. Conscripsit ad instantiam & preces Ebonis Remensis Archiepiscopi,

De Remediis Peccatorum, & ordine vel judiciis Pœnitentiæ libros VI. ex SS. Patrum dictis Canonumque sententiis; qui meritò censeri debent inter primos Casuistas. Legi solebant MSS. Coloniæ ad S. Pantaleonem, Corbeiæ in Gallia, & alibi. Legitur in Chro-

nico Cameracenſi libro I. cap. XXXVIII. & apud Flodoardum Hiſt. Remenſis libro II. cap. XIX. Epiſtola Ebonis ad *Halitcharium*, quâ ad dicti libri editionem eundem hortatur, cum reſponſione *Halitcharii*. Edidit utramque, & *De Vitiis*, *Virtutibus*, *atque ordine Pœnitentium* libros V. itemque *Pœnitentiale* (qui Operis ejuſdem eſt liber ſextus) Henricus Caniſius J. C. Tomo V. Antiquarum Lectionum, ex manuſcripto exemplari celeberrimi Monaſterii S. Galli apud Helvetios, & Tomo XIV. Bibliothecæ Patrum edit. Lugdunenſis anno 1677.

Hugo Menard, Benedictinus Gallus, è Congregatione S. Mauri, eruditas præfato Operi Notas appoſuit, totumque ſuo Sacramentario S. Gregorii Tomo III. inſeruit.

Obiit Halitgarius Cameraci anno 830. in Abbatia Montis S. Eligii prope Atrebatum conditus.

HANNARDUS GAMERIUS,

Vulgò VAN GAMEREN, Moſæus, natus in Hemertenſi pago juxta Moſeicam, Medicinæ Licentiatus, ac Poëta laureatus, in Academia Ingolſtadienſi Græcam Linguam docuit, Scholæ inde Tungrenſi apud Eburones Præfectus. Scripſit

Viam Regiam ad Muſas: hoc eſt, Methodum de dictionum omnium ac ſyllabarum quantitatibus. Monachii, 1567. 8.

De conſcribendis Epiſtolis.

Bucolica, ad imitationem Principum Poëtarum conſcripta.

Orationem, verſu heroïco, *De laudibus Linguæ Græcæ*, Ingolſtadii 1564. die XII. Decembris in auſpiciis Profeſſionis publicè habitam.

Eccleſiæ Catholicæ Querimoniam.

Satyram de merito Chriſti.

Pornium, Tragœdiam ſacram. Simul edita Antver. apud Plant. 1568. 8.

Satyram contra Lutherum, *Brentium* &c. Leodici, 1570. 8.

Satyram contra impudens Jac. And. Smidelini *de Lutheranorum concordia mendacium.*

Spongiam adverſus fallaces Wolfangi Martii *ineptias*. Coloniæ, 1569. 8. apud Nic. Graphæum.

De Igne Purgatorio, *De Sanctorum Reliquiis*, carmine.

Præterea è Græco *Orpheum Poëtam De Lapidibus* verſu latino reddidit, & *Obſervationes* adjecit. Leodici, 4.

Item *Apollinarem Syrum De ætatibus hominum.* Ibid. 1575. 8.

E Germanico verò Latio dedit *Martini Eiſingrinii Orationem*, *Utrùm ſolis Scripturis Biblicis ſit credendum?* Dilingæ, cum aliis Eiſingrinii Orationibus.

Demùm caſtra ſecutus Joannis Auſtriaci, *Apologiis* pro eodem conſcriptis, civili obiit (incertum ubi) bello.

Apologias verò ac *Narrationem eorum, quæ ab adventu* Joannis Auſtriaci *in Belgio geſta ſunt*, excudit Luxemburgi Mart. Marchantius, 1578. 4. additis *Epiſtolis* aliquot à Joanne Auſtriaco partim ad Belgii Ordines ſeu Status, ut vocant, Generales, partim ad privatos homines & Epiſcopos ſcriptis, & à *Gamerio* latinè redditis.

HARINGUS SIFRIDI SYNNAMA,

Ex Hagis Friſiæ, qui territorii Wintbritſerani prope Snecam pagus eſt, oriundus, J. U. Doctor ac Profeſſor Coloniæ in Ubiis, pòſt Conſiſtorii Imperialis Aſſeſſor Spiræ, multa ſcripſit in Juris utriuſque titulos; quæ Trithemius recenſet, qui vulgò *Hermannum* dictum refert: quorum quędam Coloniæ edita, apud Joan. Roeloff Lubecenſem, 1494. hoc titulo:

Expoſitiones ſive *Declarationes Titulorum utriuſque Juris.*

HARIULPHUS,

In Pontivio apud Gallos natus, Monachus primum Centulenſis, ſeu S. Richarii in Pontivio, dein III. Aldenburgenſis in Flandria Abbas, inſtituti Benedictini, conſignavit literis ad Guilielmum Dorovernenſem ſeu Cantuarienſem Archiepiſcopum,

Dialogos De miraculis S. Petri Apoſtoli in Aldenburgo. MS. Ibidem.

Librum de Miraculis S. Richarii, editum à Mabillono Sæculo V. Benedictino pag. 567.

Vitam S. Angilberti Abbatis: apud præfatum Mabillonum, & apud Bollandum Tomo III. Menſis Februarii pag. 98.

Vitam S. Madelgiſili Confeſſoris & Eremitæ apud Mabillonum Sæculo IV. Bened. & apud Hagiographos Societ. Jeſu Tomo VII. Menſis Maii pag. 265.

Vitam S. Angelranni Abbatis Centulenſis: extat in Mabillonii Sœculo VI. parte I. pag. 494.

Vitam S. Arnulphi, Sueſſionenſium Epiſcopi, ad Archiepiſcopum Cantuar. apud Surium, Tomo IV. xv. Auguſti, ſed præfatione triplici omiſſâ, quæ leguntur MSS. in Urſicampo Ord. Ciſtercienſis Cœnobio, apud Noviomum Picardiæ urbem, hoc initio: *Domino* Lamberto *Dei gratiâ Tornacenſi Epiſcopi filiorum ultimus* Hariulphus &c. Extat item apud Mabillonum Sœculo VI. Bened. Parte II. pag. 502.

Vitam B. Gervini, II. Abbatis Aldenburgenſis, prædeceſſoris ſui: cujus compendium eſt apud Molanum in Natalibus SS. Belgii, 17. Aprilis. Utrumque ſcriptum Aldenburgi ſolebat aſſervari cum Miſſali & Pontificali, quibus ferunt B. Arnulphum fuiſſe uſum, teſte Molano in Natalibus 16. Auguſti. Mabillon, ut ſupra, pag. 318.

Chronicon Centulenſe ſeu S. Richarii in Pontivio; extat in Spicilegio Dacheriano Tom. IV. pag. 419.

Vitam produxit ad annum 1143. die 16. Auguſti, poſteaquam laudabiliter præfuiſſet annis 38. Suum ipſe Epitaphium ſcripſit, quod è Mabillonii Analectis Tomo I. pag. 431. huc tranſcribitur.

Pontivo natus, pronus ſtudiis Hariulfus,
Almi Richardi clauſtra puer ſubiit.
In quibus imbutus, deceat quid noſſe Magiſtrum,
Aldemborgenſis tertius Abba fuit.
Rem ſibi commiſſam pro viribus amplificavit,
Creſcere, Petre, tuas ſemper opes ſitiens.
Fratribus exemplum prætendens compatientis
Multa nimis tacuit, quæque loqui docuit.
Centula quos fratres retinet, coluit ſeniores,
Illis quod ſit honor cernere ſemper amans.

HAYMINUS,

Ordinis S. Benedicti Monachus ad S. Vedaſtum, in civitate Atrebatenſi, fuit Alcuini diſcipulus, Caroli Magni condiſcipulus. Obiit anno 834. relicto libro,

De Miraculis S. Vedaſti, cujus initium: *Sanè quæ nuper & oculis probavimus &c.* Legi is per Octavam in choro Baſilicæ Cathedralis Atrebatenſis ſolet.

Item *Sermonem de Virtutibus ejuſdem Sancti*, incipit: *Excitentur obſecro filii lucis corda veſtra.*

HECTOR BOURICIUS,

Friſius, operam ſtudio Juris dedit Lovanii, ibidemque Baccalaurei titulo anno 1610. donatus eſt. Poſt. J. U. D. & Profeſſor ordinarius in Academia Franekerana, ac poſtremò in ſuprema Friſiorum Curia Senator, edidit

Diſſertationes Academicas & Lectiones Juris. Amſtel. typis H. Laurentii.

Orationem de Ambitis.

Orationem funebrem in obitum Timæi Fabri, J. C. Franek. 1623. 4.

HEI-

HEIMERICUS DE CAMPO,

Gymnasii Coloniensis Vice-Cancellarius, in Philosophia Aristotelica nulli suo tempore secundus (inquit Trithemius) & disputator difficilium quæstionum egregius, claruit in Concilio Basileensi, ubi multa eum scripsisse, ad instantiam Nicolai Cusani, postea Cardinalis, auctor est idem Trithemius.

Coloniâ anno 1444. accitus Lovanium, annis quindecim Theologicam ibidem Professionem sustinuit, Canonicus Eccles. D. Petri Lovanii, item Anderlechti; vitâque anno 1460. defunctus. Scripsit

Compendium Quæstionum. Incipit: *Post plerosque occasio &c.*

Super Sententias libros IV. *Ut dicit Augustinus.*

De Esse & Essentia Incipit: *Esse non esse repugnant*

Compendium Divinorum. Incipit: *In hoc opusculo.*

De Auctoritate Concilii.

Quæstiones varias: & alia complura, inquit Trithemius, è quibus *in Magistrum Sententiarum* ἀυτόγραφον in Parcensi cœnobio, extra Lovanium, exstare dicitur. Meminit ejusdem Joannes Impens in Chronico Bethleemitico Manusc. libro V. art. XIII. §. 8. & contulisse ait Conventui istius loci duas partes suarum *Expositionum in Apocalypsin*, scripsisseque Tractatum, *De laude Solitudinis*, proque *Inclusione Canonicorum Regularium.*

Fertur quoque scripsisse *Apologiam, cur recesserit à Concilio Basileensi, & Eugenio IV. Papæ adhæserit.*

Item Tractatum *De imagine Christi, è Cruce depositi & in sinu matris funerali linteo involuti*, cujus meminit Molanus libro IV. de Picturis cap. XII.

Disputatio ejusdem *De Controversiis Fidei inter Bohemum & Catholicum*, exstat MS. apud Regulares Tungrenses.

Denique ad hunc *Heimericum* legitur *Dionysii Cartusiani* Epistola, de pueris anno 1458. catervatim euntibus ad S. Michaëlem, quam recitat Joannes à Meerhout in libro suo MS. de mirabilibus eventibus, cap. CXXIX. ubi & judicium subjungitur *Heimerici de Campo* de iisdem pueris.

HENRICA VAN ERP,

Abbatissa Cœnobii Monialium Benedictinarum, vulgò *Vrauwen-Clooster*, in suburbanis Ultrajectensibus, ab anno 1503. ad 1528. quo obiit. Reliquit vernaculè *Annales Trajectenses*, dein continuatos ad ann. 1583, quos primum cum Notis edidit *Antonius Matthæus*, J.U.D. inter Analecta Veteris Ævi Tomo I. pag. 130.

HENRICUS ADRIANI,

Presbyter Antverpiensis, & Pastor ad S. Elizabetham, edidit Brabantico idiomate,

Martyrologium Romanum, 1600. 4.

Item *Vitas & Miracula Sanctorum.* Antver. typis Verdussii, 1609. fol.

HENRICUS AGYLÆUS,

Silvæducis natus patre *Antonio*, Italicæ stirpis, atque à puero ad promovenda litteraturæ melioris, ac potissimùm Græcæ, studia inclinatus inter J. C. clarissimus; cum Jurisprudentiæ dat operam, è græco interpretatus est

Nomo-Canonem Photii Patriarchæ, sive ex Legibus & Canonibus compositum Opus, cum Commentariis Theodori Balsamonis. Basileæ, typis Oporini, 1561. fol.

Novellas Justiniani Imp. Constitutiones, à *Gregorio Haloandro* è græco versas & editas Norimbergæ anno 1531, revidit & emendavit, adjectâ Lectionum varietate. 4. Parisiis 1560. & alibi.

Justiniani etiam *Edicta*, *Justini*, *Tiberii*, *Leonis Philosophi Constitutiones*, *& Zenonis* unam. Excudit Henr. Stephanus Parisiis, 1560. in 8.

Scripsit & ad *Lætum Introitum Brabantiæ Philippi II.* Regis Catholici, 1620. 8. Ultrajecti: ubi anno 1586. in factione Licestriana supremæ Curiæ Senator & Fisci Patronus constitutus fuit. Eumdem Joannes Bochius in Opere suo Triumphali pag. 488. facit gladia toriæ factionis apud Silvæducenses ducem & antesignanum.

E vita abiit anno 1595. mense Aprili, annos natus LXII.

HENRICUS AQUILIUS,

Arnhemius, Geldrus, Historicus patriæ; edidit

Compendium Chronici Geldriæ. Coloniæ, 1567. 8. & Lugduni Batavorum cum Additamentis & Observationibus Petri Scriverii, 1609. 4. item 1650. fol.

Moralium libellos III. quorum tertius *Paraphrasin Orationis Dominicæ* complectitur. Coloniæ, 1568. 8.

Progymnasmatum De Passione Domini libros III. Daventriæ, 1565.

HENRICUS DE ARENA,

Canonicus Cameracensis Ecclesiæ, & Clementi VII. Anti-Papæ à Secretis, claruit anno 1379.

Ejus *Epistolæ*, sive *Epistolarium*, (ut habet titulus) leguntur in Bibliotheca Ecclesiæ Metropolitanæ Cameracensis.

Anglum Nortfolcensem, non Belgam fuisse, notat Oudinus in Supplemento Scriptorum Ecclesiastico; eumque postea professum Ord. FF. Carmelitarum, plura alia scripsisse, atque anno 1399. decessisse, asserit etiam Antonius Possevinus in Apparatu sacro.

HENRICUS BAERSIUS,

Aliàs VEKENSTYL, Mathematicus, & Typographus Lovaniensis, evulgavit Lovanii libellum suum,

De Compositione & usu Decretorii Planetarum, 1530. 4.

De Compositione & Usu Quadrantis. Ibid. 1535. 4.

Ejusdem Auctoris sunt, tametsi nomen non exprimatur, *Tabulæ perpetuæ Longitudinum ac Latitudinum Planetarum, ad Meridianum Lovaniensem*, editæ à Gilberto Masio 1528. 4.

HENRICUS BATENUS,

Machliniensis, Doctor Theologus & Cancellarius Parisiensis, nec non Cantor & Canonicus in Ecclesia Leodicensi; scripsit

Speculum Divinorum, partibus X. distinctum: quo de divinorum, ut loquitur, Entium intellectualium notitia agit, & præcipuas Philosophiæ quæstiones tractat. Legitur Lovanii ad S. Martinum, & in Tongerloënsi Ordinis Norbertini Cœnobio.

HENRICUS BOMMELIUS,

Gelder, Frater Domûs S. Hieronymi, & Rector Sororum B. Mariæ Magdalenæ in civitate Ultrajectina, obiit anno 1542. Descripsit *Bellum Ultrajectinum*, inter Geldriæ Ducem Carolum, & Henricum Bavarum Episc. Ultrajectinum. Marpurgi, 1542. 8.

Addit Bibliotheca Tigurina scripsisse *Lamentationes Petri*, seu *novum Esdram*, fuisseque Ecclesiasten Vesaliensem: verùm niger is est, & diversus ab hoc nostro, quem tu, Romane, caveto.

HENRICUS BOORT,

Silvæducensis Gymnasiarcha, collegit è probatis Poëtis *Fasciculum Mo-*

rum. Antverpiæ apud Henr. Eckert de Homberch in 4. & Silvæd. 1569. 8.

HENRICUS A BRA,

Doccomiensis, Frisius, Medicus nulli nostrâ ætate secundus (inquit Suffridus Decade XVI. de Scriptoribus Frisiæ) celeberrimas Italiæ Academias, Romanam, Florentinam, Bononiensem lustravit, & per Germaniam in patriam cogitans, Doctoralem Basileæ lauream anno 1580. ætatis suæ XXV. adeptus est, artemque Medicam Campis apud Trans-Isalanos, Leovardiæ & Doccomiæ factitavit. Scripsit

De Medicinis simplicibus & facilè parabilibus. Franekeræ, apud Ægid. Radæum, 1589. 8.

Medicamentorum simplicium adversum Icterum & Hydropen & Calculum Catalogum: & quomodo iis utendum. Ibidem, 1590. & 1597. 8.

Medicamentorum facilè parabilium adversus Pestilentiam Catalogum. Arnhemii, 1605. 8. Item *Adversus Epilepsiam.*

De curandis Venenis libros II. Leovardiæ 1616.

Quæstiones medicas de Febribus.

Descriptionem Febris popularis, quæ an. 1581. & 1582. in Frisia aliquot hominum millia absumpsit.

HENRICUS BRUCÆUS,

Alostanus, Flander, Romæ diu vixit, ac Mathesin docuit. Lutetiæ Adriano Turnebo ac Petro Ramo familiariter usus est. In Germaniam reversus, Medicinam ac Mathesin Rostochii apud Saxones annos XXV. explanavit.

Scripsit ibidem

De primo Motu libros III. 1580. 8.

Institutiones Sphæræ, in 8. editas.

Obiit Rostochii, anno 1593. ætatis LXII. pridie Nonas Januarii stilo veteri, ex apoplexia, febrim continuam secuta.

HENRICUS DE BRUXELLIS,

Monachus Ordinis S. Benedicti, Abbatiæ Affligemiensis, in Brabantia, scripsit

De Ratione Computi, librum I.

Calendarium de Incensionibus.

De Astrolabio &c.

Claruit circa annum 1300. Ex Trithemio.

HENRICUS BUSCHEY,

E Bastonia provinciæ Luxemburgensis opido, Ord. Minorum Ecclesiastes facundus. Vivere desiit in Cœnobio Antverpiano, anno 1600. relinquens vernaculè

Dialogum de sacra Oeconomia incarnati Verbi. Antver. typis Plantini, 1587.

Precationes ad SS. Trinitatem & Virg. MARIAM.

HENRICUS CANISIUS,

Noviomagus, Gelder, *Petri Canisii* Societatis Jesu Theologi eximii, è fratre nepos, juvenis Lovanii Jura didicit, usus præceptore *Petro Pecquio*, aliisque. Post J. U. Doctor, & SS. Canonum in Academia Ingolstadiensi apud Bavaros Antecessor perpetuus fuit.

Vir præter exactam Juris scientiam, melioris litteraturæ & elegantiæ studiosus, cui illud in primis curæ semper fuit, ut ex ipsis statim fontibus depromptam, id est, verè puram, simplicem, integramque Jurisprudentiam traderet, & non aliis quàm suis depictam coloribus. Qualis nimirum *Canisii* vita, talis & doctrina erat. Unde passim in Scriptis illius elucet perspicuitas doctrinæ, proba rerum dispositio, eruditio multa, maturum judicium. Scripsit

Summam Juris Canonici, in Libros

IV. Institutionum contractam.

Commentarium in Regulas Juris, è libro IV. Decretalium; cum Appendice *De differentiis Juris Canonici & Civilis.* Sæpius simul edita, Ingolstadii, Antver. Duaci in 8.

Commentarium in Rubricas libri VI. Decretalium. Additis Luitprandi, aliorumque opusculis. Ingolstadii, 1600. 4.

Prælectiones Academicas in Tit. duos singulares Juris Canonici. I. *De Decimis, Primitiis, & Oblationibus.* II. *De Usuris.* Ingolst. 1609. 8.

In librum III. Decretalium, seu Titulos illius celebriores, XIII. XVII. XVIII. XX. XXI. XXII. XXIII. XXVI. XXVII. XXXVIII. XLIX. Spiræ, 1615. 8.

De Sponsalibus & Matrimonio, in lib. IV. Decretalium. Ingol. 1613. 8.

Refutationem trium Tractatuum De Judice causarum Matrimonialium: quos Heydelbergæ quidam J. C. sub nomine *Marsilii de Padua* & *Guilielmi Occam* anno 1598 edidit. Ibid. 1599. 4.

Opera Canonica Canisii denuo prodierunt Lovanii apud Andream Bouvet anno 1649. in 4. item Coloniæ 1662.

Historiam miscellam Paulli Diaconi, à *Landulpho Sagaci* ad imperium Leonis IV. productam, *Notis* illustravit. Ibid. 1603. 8.

Postremò edidit *Tomos VI. Antiquæ Lectionis*, in quibus exhibet varia Scriptorum priscorum Monumenta, ad Historiam mediæ ætatis illustrandam, numquam antea evulgata, pleraque cum *Notis Canisii.*

TOMUS I. typis editus est Ingolstadii, 1601. 4. in quo præter cætera continentur:

Flacci Alcuini Epistolæ.

Tironis Prosperi Chronicon, vulgato ac Pithœano auctius.

Weingartensis de Guelfis Principibus, cum ejusdem *Chronico*, ad annum 1197.

Annales Henrici Steronis.

Annales Eberhardi Altassensis, à Rudolpho Habspurgio ad annum 1305.

San-Gallensis de Gestis Caroli Magni libri II.

Hermanni Contracti Chronicon auctius.

Concilia Salisburgensia tria, & *Viennense unum.*

Poëmata SS. Columbani, *Salomonis*, Episc. Constantiensis, *Waldrammi.*

Et *Quirinalia Metelli Tegernseensis*; omnia cum Notis *Canisii.*

TOMO II. anno 1602. 4. vulgato continentur,

Vita S. Emerani per Meginfredum & *Arnolfum*, Monachum S. Emerani.

S. Lamberti, *per* ἀνώνυμον.

Gesta Episcoporum Salisburgensium, *auctore S. Eberhardo.*

Vita S. Erminoldi, Abbatis Lorsacensis.

Vita S. Guntheri Turingii.

Collectio Historica Chronographica ex Idacio & aliis.

Item alia *Collectio ex Toromacho & aliis.*

Menologium Græcorum, interprete Card. *Sirleto.*

TOMO III. anno 1603. 4.

S. Gregorii Thaumaturgi Anathematismi, Græco-lat.

Hipolyti Thebani Chronicon, Græco-lat.

Anastasius Sinaita de Synaxi, & *in Psalmum VI.*

Anastasius Abbas contra Judæos.

Francicorum Annalium Fragmentum, *ab anno* 741. *ad annum* 793.

Ægidius Carlerius, Decanus Camerac. *ad Articulum Bohemorum*, *de corrigendis peccatis publicis.*

Disputatio Capituli Ecclesiæ Pragensis cum Rockyzana, *de Hussiticis Controversiis*, & alia, pleraque cum Notis *Canisii.*

TOMO IV. anno 1603. 4. insunt:

Leontius Byzantius, *contra Eutychianos*, *Nestorianos*, *Enantiodocetas*, *Apollinaristas*, *&c.*

S. Damascenus contra Acephalos, & *Nestorianos.*

Nicephori Opuscula varia.

Theodori Hagiopolitani Disputationes III. Omnia interprete Franc. Turiano.

Henricus Kalteiser de libera Prædicatione Verbi Dei

Joannes de Polemar contra IV. Articulum Bohemorum.

De civili dominio Clericorum.

Vita S. Bonifacii per Willibaldum & Othlonum Fuldensem.

Vita S. Willibaldi, ejusque fratris Wuribaldi.

Item *S. Solæ per Ermenoldum* scripta.

Vita S. Walpurgæ Virginis per Philippum *Episc. Eistetensem & Wolfhardum Hasenrietanum.*

Vita SS. Kiliani Episc. Wirceburgensis, *Karlemanni, & Totuani*, Martyrum.

Item *S. Burchardi* Wirceburg. Episcopi.

Itinerarium S. Willibaldi duplex. &c.

Tomo V. comprehenduntur Scriptores varii *contra Manichæos.*

Halitcharii Episc. Camerac. *De Vitiis, Virtutibus, & ordine Pœnitentium*, libri V.

Pœnitentiale ejusdem

Adelinus De Virginitate, deque VIII. *vitiis principalibus*, metro.

Alcuini Grammatica, Dialectica &c.

Genealogia Caroli Magni.

Guntheri Historia Constantinopolitana.

Guil. de Bandelsel Hodoeporicon ad Terram sanctam.

Tomo VI. *Barlaami Episc. Epistolæ.*

S. Anselmi, Episc. Lucensis, *contra Guibertum Antipapam* libri II.

Burchardi de Monte Sion, Descriptio Terræ sanctæ.

Vita S. Willibrordi per Alcuinum, carmine.

Vita S. Henrici Imp.

Officium de Carolo Magno.

Martyrologium Rabani & Notkeri Balbuli.

Catalogus Præsulum Salisburgensium &c.

Porrò *Thesaurus hic Monumentorum Ecclesiasticorum & Historicorum*, sive *Henrici Canisii Lectiones antiquæ*, ordine mutato, & per sæculorum seriem digesto, variisque Opusculis aucto, denuò cum Præfatione & animadversionibus *Jacobi Basnagii* Ministri Calviniani prodierunt fol. Amstelodami, pulchro charactere Fratrum Westeiniorum 1725. VII. Tomis, 4. vol. Mors ultima linea rerum, Authorem *Basnagium* in eadem Præfatione calamum sistere coegit anno 1723. Verumtamen in ipsa ejus eruditione elucet spiritus Calvinianus; ideoque posterior editio cautiùs legenda.

B. HENRICUS DE CALSTRIS,

Lovaniensis, ex antiqua nobilissimaque Calstrensium Patriciorum Lovaniensium familia natus, in Ordine Prædicatorum sanctitate & doctrinâ clarus, circa annum 1340. floruit, tempore videlicet Illuminati ejusdem Ordinis Theologi *Joannis Tauleri*, cui Coloniæ (ubi & obiisse fertur) familiaris fuit ipse *Henricus.*

Scripsit aliqua, Operibus *Tauleri* permixta; ut testatur Laurentius Surius in Epistola ad Adophum Archiepisc. Coloniensem, præfixâ iisdem Operibus Taulerianis, à se ex germanico in latinum sermonem translatis, ubi sic loquitur: *Quod autem inter ipsas* Tauleri *lucubrationes sparsim aliorum certè excellentium virorum, puta utriusque* Eccardi, D. Henrici Susonis, D. Joannis Rusbrochii *viri excellentissimi*, D. Henrici Lovaniensis, *& similia quædam admista sunt, &c.*

Nominatim autem inter Epistolas Joannis Tauleri legitur Epistola XXIX. sub nomine *Henrici Lovaniensis*, titulum hunc habens: *De sex quibusdam, quæ faciunt hominem immobiliter in divina unione persistere.* Hanc, velut omnem vitæ spiritualis doctrinam continentem, prælo subjecit *Andreas à Turri*, Ord.

oppoſuit : Imperator autem Carolus V. libellum Agrippæ dijudicandum ad Conſilium ſuum Mechlinienſe remiſit : mandatumque illi, ut quædam retractaret.

Apologia pro defenſione Declamationis de vanitate ſcientiarum, contra Theologiſtas Lovanienſes.

Querela ſuper calumnia, ob editam Declamationem ante dictam.

Commentaria in Artem brevem Raymundi Lulli, cum Tabula abbreviata Commentariorum.

Liber de triplici ratione cognoſcendi Deum.

Dehortatio Gentilis Theologiæ.

Expoſtulatio ſuper expoſitione ſua in librum de Verbo mirifico, adverſus F. Joannem Catilinetum Provincialem Franciſcanorum per Burgundiam.

Declamatio de Nobilitate & præcellentia fæminei Sexûs. Tranſlata in gallicam linguam ab anno 1578. per Ludovicum Vivant Andegavenſem, Pariſiis in 16. prodiit rurſus ibidem 1713. ex tranſlatione N. *d'Arnaudin* Abbatis Galli, & Leydæ 1726. in 12. tribus Tomis, cum recenſione & Notis *N. Guedeville*; item Anglicè per *H. Caré* Londini 1670.

De Sacramento Matrimonii, in quo Tractatu contra Doctores Catholicos Agrippa opinabatur, Matrimonium poſſe propter adulterium diſſolvi.

De Originali peccato diſputabilis Opinionis Declamatio. Conſtituit eſſentiam illius, in ipſo carnali proto-parentum commercio.

Sermo de Vita Monaſtica

Sermo de inventione Reliquiarum B. Antonii Eremitæ.

Contra peſtem Antidota ſecuriſſima.

De B. Annæ Monogamia ac unico puerperio, Propoſitiones abbreviatæ & articulatæ, juxta Diſceptationem Jacobi Fabri Stapulenſis, in libro, *De tribus & una.*

Defenſio Propoſitionum prænarratarum contra Claudium Fabrum Dominicanum, qui SS. Deiparæ Virg. Matrem Annam conatur oſtendere Poligamam.

Epiſtolarum ad familiares & eorum ad ipſum; Libri VII. nempe ab anno 1507. ad 1533.

Orationes decem.

Hiſtoriola de duplici Coronatione Caroli V. Cæſ. & Epigrammata nonnulla.

Sunt qui ei adſcribunt *Tractatum pro divortio Henrici VIII. Angliæ Regis* : ſed alii negant.

Teſtatur etiam ipſe Agrippa, ſe ſcripſiſſe *Tractatum de Homine*, *Commentarium in Epiſtolam ad Romanos*, *item in Mercurium Triſmegiſtum.*

Plura de hoc Viro curioſa invenies in Collectione Authorum ſcriptis illuſtrium P. Niceronii, Tomo XVII. pag. 1. & Tom. XX.

Hoc illi poſuit Epitaphium *Jacobus Latomus* Theol. Lovan. teſte Paulo Jovio.

Hunc tumulum haud Charites ſervant, ſed Erynnies atra,
Non Muſæ, at ſparſis anguibus Eumenides.
Colligit Alecto cineres, miſcetque aconito,
Grataque dat Stygio liba voranda cani.
Qui quod erat vivum comitatus, atrociter orci
Nunc quoque per cunctas raptat agitque vias.
Inſultatque adeo : & Furias quia noverat omnes,
Salveat, injungit, nomine quamque ſuo.
O miſeras artes, quæ ſolæ ea commoda præſtant,
Accedas Stygias notus ut hoſpes aquas.

HENRICUS COSTERIUS,

Bruxellenſis, Protonotarius Apoſtolicus, ad D. Virginem Antverpiæ Parochus, dein Eccleſiæ S. Gertrudis Bergizomenſis Decanus ultimus, pòſt Canonicus & Scholaſticus ad S Gudilam.

HENRICUS CUYCKIUS
II Ruremond. Episcopus, S.T.D. ac Decan:
S. Petri Lovan: Scriptis Clariss. obiit IX Octob:
1609. ætat. 63

Gudilam Bruxellis, homo acri, sed maligno ingenio, dedit

Modum orandi Deum, Antver. typis Plantini, in 24.

Preces in Vitam B. Virginis MARIÆ, in 8.

Vitam S. Georgii Martyris, vernaculè. Antver. apud Verdussium.

Moritur Vilvordiæ post octennem captivitatem, Dominicâ secundâ Quadragesimæ, anno 1618. vel sequente, inediâ voluntariâ extinctus.

HENRICUS CULENS,

Cortenbergensis, æquali Lovanium inter ac Bruxellam spatio, promotus inter primos anno 1585. è Pœdagogio Lilii; S. Theologiæ lauream Lovanii accepit anno 1597. IX. Kal. Octobres. Pòst oppidi Gerardimontani in Flandria per 50. & ultra annos Pastor jubilarius, edidit

Strenarum Spiritualium, seu *Concionum variarum Manipulum*, typis Plantini, 1613. 8. Antverpiæ.

Documenta Catholica, *seu Catechetica* XV. de Lege Dei seu Decalogo generatim. Ibid. apud Verduss. 1618. 8.

Jubilæi veteris Hebræi, & *novi Christianorum Collationem*: dicatam Illust. D. *Matthiæ Hovio*, Archiepiscopo Machliniensi, Sacerdotii jubilæum celebranti, 1618. 8. typis Moreti.

Thesaurum Locorum communium: in gratiam Pastorum & Concionatorum, Alphabeti serie. Ibid. 1622. 8.

HENRICUS CUYCKIUS,

Culenburgensis Gelder, *Joannis* filius, à *Georgio Macropedio* Ultrajecti bonis litteris probisque formatus moribus, ac Lovanium unà cùm *Cornelio* fratre ablegatus, decurso Philosophiæ stadio in Pędagogio Lilii, anno 1566. primum *Henricus*, & à primo non ita remotum *Cornelius*, raro profectò exemplo, locum obtinuit.

Annis exin novem elapsis, S. Theologiæ ornatus laureâ, eamdem primùm apud Canonicos Regulares ad S. Martinum, pòst apud Gertrudanos similiter Regulares, professus est: atque annos ipsos quatuordecim Professor Academicus Ethicen sive de Moribus Philosophiam publicè tradidit.

Tum S. Th. Doctor anno 1584. die 29. Augusti, unà cum Viris eximiis *Jacobo Jansonio* & *Joanne Clario* renunciatus, fuit & Vicarius generalis Archiepiscopi Machliniensis in Districtu Lovaniensi atque Officialis ejusdem, & anno 1589. post *Michaelem Baium* in D. Petri Lovanii Decanus. Tandem ad Ruræmundensem cathedram vocatur anno 1596. Quo munere summâ cum laude, tuendæque Religionis zelo functus est; atque Ecclesiæ Orthodoxæ vivo ore, scriptisque plurimùm profuit; ut pluribus commemorat *Arnoldus Havensius* Libro de novorum in Belgio Episcopatuum Erectione, qui ferme totus est est de rebus à Cuyckio gestis. Scripsit vero pleraque stilo & dictione eleganti:

Quæstionem Quodlibeticam de anno Jubilæo, Lovanii anno 1575. habitam. Excudit Plantinus eodem anno, in 8.

Orationes Panegyricas VII. I. *De Romana vera Christi Ecclesia.* II. *De Hæreticorum ortu atque interitu.* III. *De vitandis, & è Republ. proscribendis libris pernitiosis Hæreticorum.* IV. *Contra Politicos.* V. *De Vetusto rasuræ Clericalis more.* VI. *De Canonicorum Officio.* VII. *De beneficiorum Ecclesiasticorum pluralitate.*

Epistolam Paræneticam in Henricum Bochorinck, è Pastore ac Decano Thenensi infamem Catholicæ Religionis desertorem. Omnia Lovanii apud Zangrium, 1596. 8.

Epistolam Paræneticam ad Mauritium, Comitem Nassavium. Ibid. 1599. 8.

Epistolam alteram *Paræneticam ad eumdem Comitem* : cum Præfatione *De confœderatis cum Hollandia perduellibus in Belgio Provinciis*, *quæ se fucato & ementito titulo Unitas vocant*. Ibid. 1600. 8.

Epistolam Expostulatoriam ad Nystadiensis opidi in Palatinatu Præfectos. Ibid. 1601. 8.

Speculum Concubinariorum, *Sacerdotum Monachorum*, *Clericorum*. Coloniæ, 1599. & Lovanii 1601. 8.

Paræneticas tres, ad Clerum Ruræmundensem. I. *De renovando usu pristinæ rasuræ Clericalis*. II. *De moderatione Cleri*, *De Testamentariis tabulis Ecclesiasticorum*, *& anno gratiæ abolendo*. III. *De Ecclesiarum Rectoribus*, an rectè dicant præstare Concubinarios, quam nullos habere Pastores, *Exegetica Tractatio*.

Epistolam Paræneticam ad cives & populares suos Culenburgenses. Leodii 1605. in 8.

Epistolas *Paræneticas* tres. I. *Ad quendam Sacerdotem sæcularem Catholicæ fidei suique Sacerdotii desertorem*. II. *Ad Religiosum quendam*, *qui existimabat se votis relaxari posse*. III. *Ad quendam Doctorem Medicum*, *hæreticum*. Silvæducis apud Joan. Schefferum, 1609. 8.

Conciones XX. De Sacrificio Missæ novi Testamenti, ad Petrum Aldobrandinum S. R. E. Cardinalem.

Refutationem Articulorum XXIV. Mauritii Hassiæ Lantgravii, *De Reformata in ditione sua Fide* : ad Mauritium Nassavium.

Libellum Precationum Liturgicarum. Lovanii 1605. apud Masium.

Explicationem brevem *Sacramenti Confirmationis*, latinè, & belgicè.

De Sacramento Pœnitentiæ, belgicè.

Edidit quoque *Cassiani Opera*, recognita è MSS. exemplaribus, cum Annotationibus censoriis in loca aliquot, atque obscurarum Vocum & Sententiarum explicatione. Antver. typis Plantini ; 1578. 8.

Præterea *D. Bernardi de Consideratione ad Eugenium* libro V. & *De Præcepto ac Dispensatione* librum I. ad veteres Codices recensuit. Ibid. in 16.

Decessit Ruræmundæ, in Geldria, anno 1609. Nonis Octobris, sepultus in antiquâ Ecclesia Cathedrali S. Spiritûs, quam anno 1665. cum tota urbe flamma vorax absumpsit. Sequens Epitaphium posuit Præsuli suo ac patrono Confraternitas *Romanescorum*, id est, eorum qui limina Apostolorum aliquando salutarunt.

Hìc ante sepulchrum Domini
Positus est
Reverendiss. in Christo Dominus
D. HENRICUS CUYCKIUS,
Ruræmundensis Ecclesiæ Episcopus,
Atque Præpositus dignissimus,
Erectionis Confraternitatis,
Dictæ Romanescorum,
Ad honorem SS. Petri & Pauli
Confirmator, ejusdemque Patronus
Spiritualis electus,
Quam Confraternitatem & indulgentiis
Decoravit.
Obiit anno Dom. Salvatoris MDCIX.
VII. Idus Octob. qui pio Domino
(Quem omnes pii dolent)
Climactericus erat,
Cujus anima fruatur vitâ æternâ.
Confraternitas Romanescorum
Pietatis ergo posuit.
QUOD EST NOS ERIMUS.

HENRICUS DANCKERTS,

Zelandus, evulgavit vernaculè *Antiquas raritates Dumburgenses*, cum fig. Hagæ-Com. 1647. Porro Domburg fuit olim opidum Zelandiæ, aquis absorptum.

HENRICUS DOLENDORPIUS,

Carmelitarum in Belgio Prior Provincialis, moritur Coloniæ, anno

1366. IV. Idus Februarii, apud suos ibidem sepultus. Scripsit, teste Trithemio,

Super Sententiarum libros IV.

In Philosophiam Moralem, Libros X.

Sermones de Tempore & Sanctis.

HENRICUS DRISIUS,

Hasselensis, Ord. Erem. S. Aug. Concionator zelosus; animarum saluti intentus & rigidioris vitæ cupidus, ad Augustinianos Discalceatos in Galliam transiit, & dictus *Angelus à S. Clara.* Parisiis Catholicos confirmans, & hæreticos debellans è cathedra, ibidem obiit 10. Octobris 1633, cum nota sanctitatis.

Edidit *Politico-Sacra.* Parisiis.

HENRICUS ELVERICH,

Embricensis, Clivius, natus anno 1582. die XII. Aprilis, Societ. Jesu, græcè doctus, & Bibliothecæ Coloniensi præfectus: obiit anno 1636. edidit

Radices Linguæ Græcæ & Latinæ, Coloniæ typis Gualteri in 8. sæpiùs excusas.

HENRICUS ENGELGRAVE,

Antverpiensis, Societatis Jesu Theologus, Provincialis Flandro-Belgicæ anno 1655. Concionator eruditus ac facundus, Poëta elegans, atque in concinnandis præsertim Emblematibus mirè ingeniosus; uti testantur libri sequentes.

Lux Euangelica, sub velum sacrorum Emblematum recondita, in omnes anni Dominicas selectâ Historiâ & morali doctrinâ variè adumbrata 4. Partes duæ, primùm editæ Antverpiæ anno 1648. Quinta Editio ab ipso Authore recognita prodiit in 4. Coloniæ Agrippinæ apud Joan. Busæum 1655.

Lucis Euangelicæ sub velum sacrorum Emblematum reconditæ Pars tertia; hoc est, Cæleste Pantheon, sive Cœlum novum in Festa & Gesta Sanctorum. 4. Partes duæ, Antverpiæ anno 1647. Pars prima hujus Operis fuit dein Romæ per Congregationem Indicis prohibita, 2 Julii 1686.

Cœlum Empireum in Festa & Gesta sanctorum per annum, aliorumque Divorum tutelarium, & in Patriarchas Ordinum, cum Octavis. Fol. Coloniæ Agrippinæ per Joan. Busęum 2. vol. 1668. cum figuris.

Divûm Domus, facta & virtutes J. C. Mariæ, Apostolorum, Martyrum, Confessorum, Virginum &c. 4. Coloniæ 1688.

Meditationes in Passionem Domini J. C. flandricè 8. Antverpiæ typis Knobbartii, & alibi sæpius.

Obiit Author anno 1670. die 8. Martii Antverpię.

HENRICUS ERSMERS,

Graviensis (Brabantus, an Gelder, sub judice lis est) Ordinis S. Benedicti Monachus in Abbatia S. Pantaleonis Coloniæ, eruit è tenebris suisque observationibus adjunctis luci dedit inter alia, quæ necdum innotuêre,

Commentarium in Cantica Canticorum libr. IV. à Wolberone S. Pantaleonis Coloniensis Monacho & Abbate, scriptum circa annum 1150. Prodiit Coloniæ in 4. anno 1650.

HENRICUS FARNESIUS,

(In patria FURNIUS cognomen to) Leodicensis, J. U. Doctor, & Artis Oratoriæ Interpres Regius Ticini, apud Insubres: scripsit

De Imitatione Ciceronis, seu *De scribendarum Epistolarun ratione.* Antverp. apud Joan. Loëum, 1571. 8.

De Verborum splendore & delectu, Ap-

pendices duas ad Ambr. Calepini Dictionarium, Venetiis editum; 1590.

De simulacro Reipub. sive de Imaginibus Politicæ & Oeconomicæ Virtutis libros IV. Papiæ, 1595. 8.

Diphtheram Jovis, sive *De antiqua Principis Institutione* libros III. Mediolani, 1607. 4.

Infata concessit anno 1619. in Italia.

HENRICUS FLESSERS,

Tungrensis, ibidem in D. Virginis Vice-Plebanus, vixit circa annum 1440. reliquit

Conciones in Euangelia, & Passionem Domini. MSS. apud Regulares Tungrenses.

HENRICUS FLORENTIUS,

Batavus, Doctor Medicus, edidit

Tractatum Petri Pauwii de Peste, cum suis ad singula Capita Additamentis. Lugduni Batavor. apud Hieron. Commelinum, 1636. 12.

HENRICUS FRANCISCUS VANDER BURCH,

Gandavi in lucem editus die XXVI. Julii 1567. patre *Joanne*, Patricio Brugensi, prius supremi Consilii Mechliniæ, dein Sanctioris ac Regii Senatûs Præside, matre *Camillâ Margaretâ Diaceti*, è patricia apud Florentinos familia; juventutis annos Ultrajecti apud patruum *Lambertum* Ædis B. M. Decanum meritissimum exegit, studiisque litterariis ibidem eruditus, Philosophica Duaci, Juridica Lovanii absolvit.

Fuit in Cathedrali Atrebatensi, nec non in D. Germani Montibus Hanoniæ Canonicus; inde ab anno 1593. Metrop. Mechliniensis Decanus, item Archiepiscopi Matthiæ Hovii Vicarius generalis: qui sibi Coadjutorem exoptavit *Burchium*, ideoque Alberto & Isabellæ, Principibus nostris commendavit. Verumtamen prius ad Gandavensem Episcopatum nominatus est anno 1612, ac quarto pòst anno ad Archiepiscopalem Cameracensis Ecclesiæ dignitatem.

Publici juris fecit,

Decreta & Statuta Synodi Diœcesanæ Gandavensis, quam anno 1613. habuit; quamque successor *Phil. Erardus Vander Noot* anno 1716 recudi voluit Gand. apud Petr. Goesin.

Ordinata in Synodo Diœcesana Cameracensi anno 1617. in ipso sui Archiepiscopatûs exordio.

Brevem Elucidationem totius Missæ, interrogationibus & responsionibus distinctam. 12. Mont. per Franc. Waudræum, 1639. Libellus hic verè pius, ac Sacerdotibus omnibus utilissimus, recudendus propediem Lovanii.

Concilium Provinciale Cameraci habuit anno 1631, mense Maio, quod & Urbanus VIII. Pont. laudavit ac confirmavit: sed Acta illius hactenus impressa non extant.

Naturæ debitum solvit Præsul laudatissimus, Ecclesiarum, Monasteriorum ac pauperum inprimis benefactor munificus, Montibus Hannoniæ, anno 1644. sepultus ibidem apud PP. Societ. Jesu in Sacello S. Ignatii; erecto mausolæo magnifico, additoque hoc Epitaphio.

D. O. M.
Piæque memoriæ
Illustrissimi ac Reverendissimi Domini
D. FRANCISCI VANDER BURCH,
Archiepiscopi ac Ducis Cameracensis,
S.R.I. Principis, Comitis Cameracesii,
Cujus mens recta, mores angelici,
Vita omnis sancta.
Animâ in cœlum receptâ,
Corpore hîc in terrâ condito
Monumentum
Mœsti posuerunt tantæ virtutis hæredes.

Vixit annis LXXVII.
Mechliniæ Decanus annis XX.
Gandavi Episcopus III.
Cameraci Archiepiscopus XXVIII.
Ubique benignus Pater,
Vigilans Pastor,
Semper amabilis.
Devixit Montibus Hannoniæ
IX. Kal. Junii M. D. C. XLIV.

Epitomen Vitæ ejus *Virtutumque* typis edidit *Ludovicus Foulon*, Eccl. Cameracensis Canonicus, huic Præsuli quondam à secretis Epistolis. 4. Insulis apud Nicol. de Rache. 1647.

HENRICUS FRISO,

Cartusianus, obiit circa annum 1500. teste Suffrido libro de Scriptoribus Frisiæ Decade X. qui eumdem scripsisse refert

Chronicon sui Ordinis.

De Novitiorum Instructione.

De Vita librum I. Nihil horum adhuc visum.

Meminit quoque illius Jac. Wimphelingus in Epitome Rerum Germanicarum cap. LII. qui sub Friderico III. floruisse auctor est.

HENRICUS A GANDAVO,

Cognomento GOETHALS, sive BONI-COLLIUS, Archidiaconus & Canonicus Ecclesiæ Tornacensis, Doctor Sorbonæ Parisiensis, ac Philosophus sui sæculi celeberrimus, adeò ut communi Academiæ suffragio & recepto præconio *Doctoris solemnis* nomen meruerit. Scripsit

Commentariorum & Quæstionum in Physica Aristotelis libros VIII.

Item in *Metaphysica ejusdem* libros XIV.

Summam Theologiæ, seu *Quæstionum Ordinariarum*. Parisiis, apud Badium 1520. fol.

Quodlibeta Theologica in Libros IV. Sententiarum. Ibid. 1518. fol. & cum Commentariis *Vitalis Zuccolii* Ordinis Camuldulensis, Venetiis apud Majettum, anno 1613. duo Vol. in fol. Sed nota, ab hoc *Vitale* perperam adscribi *Henricum* Ordini Servorum B. M. de Monte Carmelo.

De Viris seu Scriptoribus Illustribus, usque ad annum 1280. post Sigebertum. Coloniæ, 1580. 8. cum aliis ejusdem argumenti libris, à *Suffrido Petro* editis, item Antverpiæ apud Jac. Mesium 1639. fol. cum Scholiis *Auberti Miræi.*

Vitam S. Eleutherii, Tornacensium Episcopi, hoc initio, *Temporibus Imperatorum Diocletiani & Maximiniani.* MS. ad S. Martinum. & *Elevationem corporis ejusdem S. Eleutherii.* MS. Ibid.

Summam de Pœnitentia. MS. Namurci, apud Cruciferos.

Quodlibetum de Mercimoniis & Negotiationibus. MS. olim in Valle B. Mariæ, apud Valencenates.

Alia ejusdem *Quodlibeta* de variis materiis, ordine Alphabetico digesta, extant MSS. Lovanii, ad S. Martinum, in fol.

Tractatum *De castitate Virginum & Viduarum.* MS. apud Reg. Tungrenses.

Sermonem de Purificatione Virg. Deiparæ, incipit: *Suscepimus Deus misericordiam tuam.* MS. Tornaci ad S. Martinum.

Sermones ejusdem MSS. olim Gandavi apud Dominicanos lecti fuerunt, & in Bibliotheca Curiæ Episcopalis Chiemensis anno 1606. reperti sunt.

Obiit Tornaci, anno 1293. III. Kal. Julias, qui dies Apostolorum principibus Petro & Paulo sacer; sed sepulcri memoria nulla exstat.

Ceterùm observet Lector, *Henrico* huic cognomentum *Mudani* tribui à Meyero in Annalibus, à Massæo in Chronico, & Marchantio in Flandria; à *Muda* suburbio, quod hodie urbis

pomerio inclusum: *Goethalsii* verò libri typis editi præferunt. Sunt etiam, qui Gandavi natum inficientur, ac Tornacensem faciant; quòd nonnullæ ibi familiæ sint, quibus ab urbibus cognomen datum. Pro quo facere putant sepulcrorum inscriptiones in porticu templi Virginis Deiparæ, ubi *Joannes à Gandavo*, Consiliarius Tornacensis anno 1385. 14. Maii, ac *Matthias à Gandavo*, anno 1422. 22. Februarii decessisse leguntur.

Sed & *Henrici* cujusdam GOETHALS ante chori ingressum visitur hoc Epitaphium: *Hic jacet quondam Venerabilis & circumspectus Vir, Magister* HENRICUS GOETHALS, *Magister in Artibus*, *& Baccalaureus in Theologia*, *Decanus Leodiensis*, *& Præpositus Insulensis*, *Canonicus hujus Ecclesiæ*, *Consiliarius illustrium Principum Dominorum Joannis & Philippi Ducum & Comitum Burgundiæ*, *Flandriæ & Artesiæ*, *qui obiit anno Domini* M. CCCC. XXXIII. *mensis Decembris die* XIV.

HENRICUS GARETIUS,

Lovaniensis, Medicæ artis scientiam didicit partim in patria, partim in Italia. Doctor Patavii anno 1558. die XXXI. Julii renunciatus, & in Belgium reversus, vixit annos aliquot Bruxellis, indeque Moguntiam evocatus Wolfgangi Archiepiscopi & Principis Electoris per annos plures Medicus fuit cubicularius, & à consiliis Status. Ejus operâ ac studio edita sunt

Consilia variorum, Jac. Silvii, Joannis Fernelii, Hieremiæ Triverii &c. *De Arthritidis præservatione ac curatione*. Præfatur de ratione ac methodo tractandi artem Medicam, & adversus vulgare illud, PROBATUM EST. Francof. 1592. 8.

Vivere Lovanii, natali in urbe, desiit anno 1602. Nonis Aprilis, conditus in D. Jacobi. Frater hujus fuit *Joannes Garetius*, Canonicus Regularis ad S. Martinum, scriptis item celebris.

HENRICUS A GAUDA,

Batavus, Ord. Eremitarum S. Augustini, claruit Doctor in Academia Heidelbergensi, circa annum 1435. & tum legendo ac docendo, tum componendo facilè suo tempore principatum obtinuit, teste Trithemio. Scripsit, eodem recensente,

In Sententias, incipit: *Fons hortorum.*

De celebratione Missæ.

Quæstiones disputatas, & alia.

HENRICUS GORCOMIUS,

Vulgò de GORRICHEM, (à Gorcomio Hollandiæ opido, quod in litteris publicis vetustioribus *Gorrichem* dicitur) Doctor Theologus anno 1420. renunciatus ac Vice-Cancellarius Coloniensis, & Philosophus insignis, sub Pio II. Pontifice Max. claruit; scripsitque

Tractatum *De Casibus* seu *Ceremoniis Ecclesiasticis*. Coloniæ, 1503. 4.

De celebritate Festorum. Ibid. 4. eod. anno.

Conclusiones & Concordantias Bibliorum ac Canonum in Libros Magistri Sententiarum: additis ad Distinctiones singulas Summariis; itemque erroribus Magistri Lombardi, Parisiis & in Anglia damnatis. Basileæ apud Nicol. Keslers, 1489. Coloniæ 1502. & 1513. & Venet. 1506. in fol.

Commentarium seu *Positiones in libros Aristotelis de Cœlo & Mundo.* Coloniæ 1501. apud Henr. Quentelium.

Quæstiones Metaphysicas de Ente & Essentia. Ibid. 1502.

Eidem adscribitur in Appendice Gersonis, Tomo II. Operum ejus,

Tractatus *de Puella apud Francos olim in armis equitante*; laudatque in Chronico Opmeerus ad annum 1407.

De superstitiosis quibusdam casibus Tractatus, item *de modo conjurandi & ejiciendi dæmones*, olim MS. Extant in *Malleo Maleficarum*, seu Collectione Authorum qui de iis scripserunt; Tomo III. Lugd. 1669.

Joannes Bunderius, Indice MSS. Codicum per Belgium, hæc insuper illi attribuit.

De Sepultura & Processionibus Ibid.

Contra Hussitas & Bohemos. MS. Averbodii apud Brabantos, & Gandavi olim in Carthusia. Fuit & in Bibliotheca Petri Francii Amstelod. ante annum 1705.

De Sacramento Eucharistiæ, & efficacia Missæ. MS. in Viridi Valle, apud Bruxellam.

Summam. MS. olim in Monasterio VII. Fontium, apud Bruxellam.

Complementum tertiæ Partis D. Thomæ. Ibid.

De Prædestinatione. MS. olim in Trajecto superiore, & Zutphaniæ, apud Dominicanos.

De divinis Nominibus. Ibid.

De Simonia. Ibidem.

De Bello justo. Ibidem.

De Obligationibus MS. olim Zyrixzeæ, in Zelandia.

In libros Physicorum Aristotelis. MS. olim Antver. apud Dominicanos.

In Libros Ethicorum ejusdem. MS. olim Bruxellæ, apud Tertiarios.

HENRICUS GRAVIUS,

Lovaniensis, Bartholomæi typographi filius, anno 1556. inter Magistros Artium quinto loco promotus, Pædagogii Porcensis alumnus; postmodum creatus anno 1570. die 30. Maii S. Theologiæ Doctor. Præses fuit primùm Collegii Minoris dein Majoris Theologorum ibidem: ipse magni nominis Theologus, eximiæque probitatis: primus Catechesios Professor Regius, Matheseos quoque non ignarus.

Hunc Virum, post quatuor lustrorum in florentissima Lovaniensi Academia publicam Professionem Sixtus V. Pont. Max. insignis eruditionis ergò, ut Bibliothecæ ac Typographeio Vaticano præesset, Bibliisque Vulgatæ Editionis cum aliis incumberet, Romam evocavit. Gregorius XIV. in Pontificiam Aulam excepit. Cardinales Caraffa, Borromæus, Columna, atque imprimis Baronius Antiquitatum Ecclesiasticarum Scriptor, singulari eum amicitiâ prosecuti sunt. Sed ampli oribus dignum honoribus, quinto ab adventu mense, dum aërem ferre Romanum non posset, Christus in cœlum evexit. Scripsit

Notas in Tomum VII. B. Augustini, qui est contra Hæreses; apud Plantinum, 1578. fol. cum Augustini Operibus, operâ & studio Theologorum Lovaniensium castigatis. Meminit in his Notis non semel *Commentarii* sui, quem meditabatur, *Rerum Donatisticarum*: cujus prima lineamenta, manu auctoris ducta, & designatio Capitum futuri operis, leguntur in Bibliotheca Academica Lovanii. Ut & *Oratio* anno 1586. Lovanii habita, quâ tractatur dictum illud Christi, Lucæ XVII. *Cùm feceritis omnia quæ præcepta sunt vobis, dicite: Servi inutiles sumus, quod debuimus facere fecimus.*

Opus ejus *Catechisticum*, aliaque, Romæ periisse putantur.

Famosa quoque *Censura Facultatis Theologicæ Lovaniensis, super Assertionibus de S. Scriptura, Gratiâ & Prædestinatione*, anno 1586. *Lovanii Scripto traditis*, de mandato ejusdem Facultatis ab Henrico Gravio conscripta fuit.

Obiit magno omnium doctorum luctu, anno 1591. IV. Nonas Aprilis, annos natus LV. sepultus ad S. Mariam

de Anima, quæ Germanorum ac Belgarum ibidem Basilica est. Tumulum cum Epitaphio sequente amico posuit Cæsar Cardinalis Baronius: justaque alumno suo persolvit Academia Lovaniensis, perorante *Jacobo Jansonio*, Doctore Theologo.

D. O. M.
Henrico Gravio,
Eximiæ probitatis, spectatæque
Eruditionis viro;
Quem post quattuor lustrorum
In florentissima Lovaniensi Academia
S. Theologiæ publicam Professionem
Sixtus V. P. M. insignis eruditionis
Ergo, Romam evocavit,
Gregorius XIV. in pontificiam aulam
Excepit. Sed amplioribus dignum
Honoribus, Christus in cœlum evexit,
Die 11. April. anno M. D. XCI.
Ætat. suæ LV.
Cæsar Baronius S. R. E. Card.
Amico posuit.

Notatu digna est Epistola Cardinalis Baronii ad Facultatem Theologicam Lovaniensem, de morte Gravii: quâ imprimis petit, *inter Collegas ejusdem laudatissimi Corporis annumerari.* Visum est, eam ex Archivis dictæ Facultatis nunc primùm erutam, hîc adjungere.

Præstantissimi atque Religiosissimi Patres.

Vix digitis inhæret calamus præ dolore, quo affectus est animus, hebetatum est corpus, amissione Clarissimi Viri Domini Henrici Gravii: quem anhelantem ad celestem patriam, invitum retinere in hac vita nullatenus potuimus, licet in hoc plurimum studii atque officii impenderimus.

Vix credi potest, quantum mœroris eruditi quique ac probi Viri in Urbe conceperint. Jam degustaverant egregiam ipsius eruditionem, & sinceram morum probitatem. In pluribus comitiis de nonnullis Ecclesiasticis controversiis, summæ peritiæ specimen edidit: quam ob causam cunctis admirationi ac venerationi pariter esse cœpit.

Coluit eum inter Illustrissimos ac Reverendissimos Cardinales, vitæ moribus & eruditione præclarus Cardinalis Borromeus: Columna etiam, Cusanus, & alii complures eum omni officio prosecuti sunt.

Ego autem indignus inter tales adnumerari, præ omnibus, dicam audacter, amplexus sum Virum, & instar Jonathæ cum Davide, conglutinata est anima mea cum anima illius: adeoque tenaci vinculo, ut nec mors ipsa, quæ solvit omnia, valuerit me ab eo separare. Versatur assiduè veneranda ejus imago in mente meâ, sonitus verborum ejus adhuc in auribus meis personat.

Repeto frequenter illud; O quando Gravi tecum Christo perfruar! Sed quid in his versor? luctum iterum provoco, & vos, quos solari debeo, acerbiori dolore conficio tanti jacturâ Viri.

Unum illud sic habetote Patres amantissimi, me ardentiore studio requirere in Vobis, quod jam possidebam in Gravio. Recipite me & connumerate inter Collegas vestros, allegite inter amicos Baronium vestrum, licet doctrinâ longè imparem, amore tamen nulli secundum. Sint hujus optatissimæ conjunctionis nexus digna merita Gravii. Valete, mihique hæc non sine lacrymis scribenti ignoscite. Romæ 3 Nonas Aprilis 1591.

Subscribebatur: Servus, Discipulus, & si quid ero, AMICUS, CÆSAR BARONIUS.

HENRICUS GRAVIUS,

Cognomento Vermolanus, patriâ Graviensis, Ordinis S. Dominici Noviomagi Prior ac S. Theologiæ Lector, trium SS. linguam peritissimus, vivere desiit in patria anno 1552. die 22. Octobris. Scripsit

Annotatiunculas breves *in B. Cyprianum*, Coloniæ, 1544. apud Quentelium: quibus postmodum usus Jacobus Pamelius in evulgatione Operum S. Cypriani.

Scholia & Annotationes in Hieronymi Epistolas:

Epistolas: quibus tamen Hieronymianæ dictionis politiem magis annotare voluisse visus est quàm loca corrupta sanare. Illarum primam Decadem edidit Antverpiæ Guil. Silvius, 1568. 8. Reliquas Parisiis excudi curavit Andreas Schottus, 1609. fol. & emendatiùs Coloniæ Agrippinæ, typis Antonii. Hierati, 1618.

S. Joannis Damasceni Opera, partim cum græcis exemplaribus contulit, ediditque Coloniæ typis Petri Quentel 1560. fol.

Divi quoque *Paulini Opera*, post Badii editionem, emendavit. Coloniæ, typis Cholini, 1560. 8.

Plura de hoc insigni Theologo vide inter Scriptores Ordinis Prædic. authore P. Echard, Tomo II. pag. 140.

HENRICUS HALMAELE,

Aliàs Mellis, Tungrensis, Canonicorum Regularium Ord. S. Augustini in patria Prior, vir in officii sui administratione strenuus: cujus potissimùm operâ atque industriâ Monasterii ejusdem & templi structura consummata est. E vivis abiit anno 1578. die v. Julii, relinquens,

Exhortationum Capitularium, & *Epistolarum piarum* volumen.

HENRICUS AB HEER,

Tungris patriciâ familiâ natus, Medicinæ Doctor, Philosophus & Mathematicus, trium, quas vocamus, linguarum, præter vernaculam, Germanicam, Gallicam, Hispanicam, Italicam atque Anglicam, peritissimus, Ernesti & Ferdinandi, Episcoporum & Principum Leodicensium, per triginta annos, & ultra Medicus cubicularius; Vir omnigenæ eruditionis, lectionis indefessæ, judicii atque ingenii acerrimi: scripsit libellum, cui titulus:

Spadacrene, de Spadano vicinisque Fontibus acidis, & eorum ad sanitatem servandam, recuperandamve bibendi modo. Leodii 1620. 8. item Lipsiæ 1645. Lugd. Bat. 1685. & aliàs.

Deplementum Supplementi de Spadanis Fontibus, adversus *Joannem Bapt. Helmontium*, Chymicum, quem *Os Inferni* interpretatur. Ibid. 1624. 8.

Observationes Medicas, oppido raras, in Spa & Leodii animadversas, cum medicamentis aliquot selectis. Leodii 1631. Lipsiæ 1645. &c.

HENRICUS HERPIUS,

Sive Harphius, vulgò *de Herph* aut *de Erp*, (qui pagus est Campaniæ Brabanticæ) Ordinis Minorum Theologus, & Provinciæ Coloniensis Minister: Vir, ut scripta loquuntur, non minus doctus quàm illuminatus; cui proprium fuit divina & cœlestia meditari, terrestria contemnere. Scripsit teutonicè

Directorium aureum Contemplativorum, quod latinè reddidit *Petrus à Blommevenna*, Cartusianus.

Collationes III. accommodatas pervenire cupientibus ad Christianæ Religionis perfectionem, *sive Compendium Directorii*, latinè. Antverpiæ simul excusa apud Henricum Eckertanum, 1513. 8. itemque Coloniæ 1556. fol. & 1611. 4. apud Arn. Quentelium, ac postremò Romæ, 1584. 4. per *Paulum Philippum*, Ord. Prædicatorum Doctorem Theologum, hoc titulo: *Theologiæ Mysticæ libri III.* quorum primus Cantica explanat: secundus Directorium complectitur. *P. de Machault*, Gallus, Theologiam hanc transtulit in idioma gallicum. 4. Paris. 1617.

Speculum aureum decem Præceptorum Dei. fol. impressum Moguntiæ 1474. sub ipsis Typographiæ incunabulis:

dein Norimbergæ 1481. Basileæ per Joann. Frobenium 1496. & Argentinæ 1486. & 1520. in 4.

Notatu digna sunt, quæ ad calcem primæ editionis apponuntur. *Opus præclarum in nobili Urbe Moguntia, quam imprimendi Arte ingeniosâ gratuitoque dono gloriosus Deus plus cæteris terrarum nationibus præferens, illustrare dignatus est: non atramento plumali, aereâve pennâ, cannâve, sed adinventione quadam perpulchrâ, per honorabilem Virum Petrum Schoeffer de Gernsheim feliciter est consummatum, anno Dominicæ Incarna- M. CCCC. LXXIIII, mens. sept. Id. quarto.*

Sermones De Tempore & Sanctis, de tribus Pœnitentiæ partibus, de triplici Adventu Christi. Spiræ, 1484. Haganoæ, 1509. 4.

Obiit Guardianus, ut vocant, Conventûs Machliniensis, anno 1477. die 22. Februarii, sepultus ibidem in medio chori.

De eo sic habet Martyrologium Franciscanum, ad diem XXII. Febr. *Mechliniæ* B. HENRICI HERPHII, *Confessoris, eximiæ eruditionis & contemplationis Viri, famâ sanctitatis, & Regulari observantiâ celebris.*

HENRICUS HOLLANDUS,

Vernaculè d'HOLLANDER, S. Theologiæ Doctor, descripsit

Arcam novi Fœderis, in SS. Missæ Canone repræsentatam. Antverpiæ typis Bellerorum fratrum, 1615. 8.

HENRICUS HORNKENS,

E territorio Silvæducensi oriundus, Philippo II. & III. Regibus Catholicis, ac deinde Alberto & Isabellæ, Belgarum Principibus (quibuscum ex Hispania Belgium repetiit) à sacris Oratorii, postremò Liræ ad S. Gummarum Decanus, obiit anno 1612. Edidit

Dictionarium Gallico-Hispanico-Latinum. Brux. apud Rutg. Velpium, 1599. 4.

HENRICUS HYVÆUS,

Vulgo d'Yve, ex pago cognomine juxta Insulas, Ord. Eremit. S. Augustini, professus Bruxellis anno 1597, dein Doctor Theologus in Universitate Tolosana, Ecclesiastes facundus ac disertus. Obiit Aureliæ in Gallia anno 1627. edidit

Libellum pium, cui titulus, *Jacula Animæ.*

Orationem Panegyricam, habitam in Ecclesia Cathedrali Carcassonensi, dum *Ludovicus XIII.* Rex Franciæ inauguraretur.

Vitam B. Thomæ de Villanova, Archiepisc. Valentini, gallicè. Bruxellis, 1621. 8.

HENRICUS JAUPEN,

Hasselensis Eburo, Ordinis S. Augustini, Prior Conventuum Leodiensis, Hasselensis, ac Mechliniensis, postea Provincialis Belgii annis 1589. & 1598; sublimis ac modesti animi vir, qui acerba tempora vidit. Nam & ipse factâ visitatione Conventûs Vesaliensis per hæreticos captus anno 1599. non nisi 2000. florenorum litro redemptus fuit. Ejus, curâ & industriâ Augustinianus Ordo in Belgio magnum sensit incrementum, ipseque Bruxellensis Conventus exurrexit, uti & quædam Litterarum humaniorum Gymnasia. Scripsit

Conciones disertas, à se Mechliniæ elaboratas, quas lucem visuras spondebat Swertius in Athenis Belg.

Exemptus rebus humanis Mechliniæ anno 1608. secundùm Provincialis:

sepultus ibidem inter suos, sub hoc Epitaphio.

H. S. E.
Venerabilis Pater
P. Henricus Jaupen,
S. Theol. Baccal.
Qui post-quam XXXV. ann.
In Conventu Priorem egit,
Et bis Provincialem, ætat. LXVII.
Relictis Fratribus suis
Multis & optimis pietatis
Et Religionis exemplis,
Obdormivit in Domino
Anno M. D. C. VIII. xxvi. Junii.
A. R. I. S. P.

HENRICUS JOANNIS,

Batavus, Lector publicus Coloniensis, scripsit

Commentaria in tres morales Præfationes Plinii. Coloniæ, typis Corn. Ziericzæi, 1514.

HENRICUS JONGHEN,

Hasselensis Eburo, Ord. FF. Minorum S. Th. Lector Jubilatus, Concionator emeritus, Provinciæ Diffinitor &c. evulgavit sequentia.

Medulla Sti. Euangelii, seu Regula FF. Minorum exposita. 1657. fig.

Nuptiæ Agni, sive Discursus exhortatorii pro sacris Vestitionibus, Professionibus, Jubilæis Religiosorum, item de Dedicationibus Ecclesiarum Strenisque spiritualibus. 4. Antver. 1658.

Brevis elucidatio Litteralis Libri Job. 8. Antv. 1661.

Vera Fraternitas, *declamanda Confratribus Sodalitatum*, *Rosarii Dominicani*, *Scapularis Carmelitani*, *Zonæ Augustinianæ*, *Funiculi Franciscani*. 4. Antv. 1662.

Hasseletum Mariale.

Novena pro cultu S. Antonii Paduani, &c.

Tandem in Custodem Provinciæ assumptus, laboribus & scribendis libris exhaustus, vivendi finem fecit in Conventu Mosæcano, die 20. Octobris 1669.

HENRICUS KALKARIENSIS,

Cognomento Æger, è Clivia oriundus, S. Theol. Baccalaureus fuit Parisiensis, & Canonicus Coloniensis ad S. Georgium. Ordinis hinc Cartusiani institutum amplexus, Arnhemii & Ruræmundæ in Geldria, Coloniæ & Argentinæ in Germania Prior Rectorque suis præfuit; Provinciæ illius viginti ipsos annos, & alibi in Gallia, Bohemia ac Moravia Visitator, vir multùm probatæ vitæ. Obiit octogenarius Coloniæ, in Cartusia, anno 1448. die 20. Decembris. Scripsit

De Ortu ac Progressu Ordinis Cartusiensis.

De Rhetorica. De Musica.

De Continentiis & Distinctione Scientiarum.

Scalam Spiritualis Exercitii.

De Holocausto quotidiano Spiritualis Exercitii.

Librum Exhortationis; ad Petrum quendam, Cartusiæ Confluentinæ Religiosum.

Modum faciendi Collationes more Cartusiano.

Sermones Capitulares. Epistolas varias.

Rosarium B. Virginis, 150. dictionibus constans. Legitur illud in Bibliotheca Cartusiana Theod. Petrei. Reliqua quoque adservari pleraque MSS. in Carthusia Coloniensi, testatur idem Petrejus.

HENRICUS KIFELIUS,

Aliàs Chifellius, Antverpianus, nascitur anno 1583. litterasque humaniores Antverpiæ, Philosophiam Lo-

vanii, Jurisprudentiam Ingolstadii apud Bavaros didicit. Inde Romam profectus, Doctor J. U. anno 1607. renuntiatus, tertioque pòst anno, incidente in oculos uberrimo catarrhi profluvio, utroque lumine orbatur, atque alterum Belgii nostri Didymum Alexandrinum imitatus, Romæ Eloquentiam publicè professus est in Archi-gymnasio Sapientiæ. Mœrorem è cœcitate contractum sublevavit *Joannis Baptistæ Coccini* Veneti, Romanæ Rotæ Decani profusa in *Kifelium* liberalitas, nec non ipsius Urbani VIII. Pont. & aliorum eruditorum applausus, qui miram ejus in condendis carminibus facilitatem commendarunt. Ab ejus ingenio hæc profecta sunt.

Panegyris de laudibus Pauli V. Pont. Max. Romæ 1613. 4.

Epithalamium Sereniss. Friderici de Ruvere, Urbinatium Ducis Filii, & Claudiæ Mediceæ, magni Etruriæ Ducis sororis. Ibid. apud Aloysium Zanetti. 1621. 4.

Lacippiados, seu *de Bello Granatensi per Ferdinandum Catholicum gesto* libri II. Romæ 1613. in 8. apud Guil. Franciottum. Quod opus postea libris IV. auxit.

Lucii Annæi Senecæ Thebaidos, chori totius, & quinti Actûs additione suppletâ. Romæ typis Faciotti 1625. in 8.

Panegyricum de laudibus Ludovici Card. Ludovisii, oratione solutâ. Romæ typis Vaticanis 1628. in 8.

HENRICUS KINSCHOTIUS,

Nascitur Turnhouti, opido Brabantiæ, anno 1541. *Ambrosio*, Quæstore Ducali, & *Annâ Gevartiâ* parentibus, familiâ ibidem ab aliquot sæculis notâ & nobili, agnomen hoc gentilitium à loco fortè cognomine ac feudo antiquo *de Kinschot* (quod possidere in clientela Ducum Brabantiæ majores ejus solent) mutuatâ; cuique & *Divitis* cognomentum apud Turnhoutanos datum fuisse legitur.

Ab illis, post studiorum tirocinia, Lovanium ablegatus ad uberiorem ingenii fructum capessendum, navatâ Philosophiæ operâ, se totum Jurisprudentiæ mancipavit: cujus etiam, ut & gallici idiomatis gratiâ, Galliam adiit, ac Lutetiæ Parisiorum aliquantisper commoratus fuit. Inde Lovanium postliminio reversus, anno 1566. III. Kal. Septembris rude Laureâque donandus, egregium experimentum fecit, Positionibus ex *L. Stipulationes non dividuntur*, *D. de Verb. obligat.* ad propugnandum publicè & novo intellectu propositis.

In foro ac praxi eundem formavit avunculus *Joannes Gevartius*, in Curia Brabantiæ celebris nominis Advocatus. Ipseque postmodum *Kinschotius* per quadraginta annos in eadem Curia Advocatum egit, eâ nominis celebritate & consiliorum integritate, ut certatim omnes ad domum ejus velut consultantium oraculum confluerent; ut plerique plurimùm se profecisse in praxi profiterentur, quibus domo ac lare, familiaritateque ejusdem frui datum esset; ut denique non semel ad illustres judicii gradus fuerit evocatus.

Verùm oblatas ille semper respuit dignitates, cùm quia ambitionis omnis expers: tum quia valetudo adversa privatam vitam deposceret, quippe quæ per viginti aut circiter annos hiberno eum tempore ferè domi detinuerit. Planè vir fuit, præter rerum experientiam, praximque, integer vitæ, non appetens alieni, justitiæ atque æquitatis in primis amans, pauperum juxta ac divitum Advocatus. Vivere desiit anno 1608. ætatis LXVII. mense Septembri: sepultus in D. Gudilæ.

Filium reliquit ex *Margareta Douglassia*, dictâ *de Schott*, *Francisci* Dom. de Bautershem Filiâ, *Franciscum de Kin-*

ſcbot, Equitem, Dom. de Clercamp, Rivieren &c. Regi Catholico à Conſiliis Statûs, & ſupremum ſacri Ærarii in Belgio Theſaurarium, dein Brabantiæ Cancellarium; filiam *Annam* nuptam *Hieronymo de Gaule*, eidem Regi à Conſiliis interioribus, & Geldriæ Zutphaniæque Cancellario. A morte auctoris prodierunt hæc ejus ſcripta, Lovanii anno 1633. fol. ſimul excuſa.

Reſponſa ſive Conſilia Juris.

De Reſcriptis Gratiæ, à ſupremo Brabantiæ Senatu nomine Ducis concedi ſolitis, Tractatus VII. videlicet,

1. *An Brabantia ſit patria Juris ſcripti, & quo modo à Juriſdictione Imperiali per Bullam auream ſit exempta.*
2. *De præſtantia & auctoritate Senatûs Brabantiæ.*
3. *De Remiſſionibus homicidiorum, cum Explicatione Edicti Caroli V. anni* 1541.
4. *De Solutionum induciis.*
5. *De Securitate corporis.*
6. *De Legitimationibus.*
7. *De Licentia teſtandi aut aliter diſponendi de Feudis.*

Hæc Opera iteratâ Editione emendatiora & auctiora; Reſponſis *Henrici*, Patris, *Franciſci Henrici* filii ejus, dein Brabantiæ Cancellarii, ſeparatis; cum Caſibus ſeu Quæſtionibus aliquot reſolutis, ſummariiſque & indicibus appoſitis à Clariſſ. Viro Valerio Andrea J. U. D. Lovan. prodiêre fol. Bruxellis apud Joann. Mommart 1653.

HENRICUS KISPENNING,

Venlonianus, Canonicus & Paſtor Sanctenſis in Clivia, edidit

De Meditatione Mortis, deque modis conſolandi eos, qui mortem obeunt lentam, ſubitam, vel violentam, libros VII. Coloniæ, 1573. & Antver. 1574. 8.

Precationes Chriſtianas, & Admonitiones ad piè vivendum; ex S. Scriptura & SS. Patribus. Coloniæ, 1581. 12.

HENRICUS LAMORMAINI,

Arduennas, è Ducatu Luxemburgenſi oriundus, *Guilielmum* fratrem ſecutus, anno 1596. ætatis XXI, Societati Jeſu nomen dedit. Libros pleroſque aſceticos, quò ad plures eorum manaret utilitas, è gallico latinè interpretatus eſt; nimirum.

Catechiſmum Controverſiarum Guil. Bailii, ex eadem Societate. Viennæ, 1626. 8. & Coloniæ typis Joan. Kinckii, 1627. 12.

Academiam Honoris Lud. Richeomi, S. I. Viennæ, 1635. 8.

Aulæ Sanctæ Nic. Cauſſini, S. I. Tomis III. deſcriptæ, *Prælatum, Equitem Chriſtianum, Politicum Chriſtianum.* Ibid. 1636. 1637. 1638. 8.

Sequebantur etiam, *Impietas Aularum, in exemplo Herodis: Pietas Aularum, in exemplo Theodoſii: Converſio Saxonum per Carolum Magnum: Nobilis fæmina Chriſtiana, in exemplo Clotildis Reginæ Francorum.*

Magnetem Amoris, trahentem efficaciſſimè cor humanum ad Jesu *Chriſti dilectionem*, auctore *Steph. Bineto.* S. I. Ibid. 1636. 8.

Aliaque, ſuppreſſo ſuo nomine, à ſe in latinam linguam tranſducta edidit. Vide Philippum Alegambe in Bibliotheca Scriptorum S. J.

Obiit Lamormainus ſeptuagenario major, Viennæ in Auſtria 26 Novembris 1647.

HENRICUS LANCILOTTUS,

Cornelii (de quo ſupra) frater, Machliniæ anno 1576. naſcitur. Adhuc puerulum parentes, Catholicæ religionis retinentiſſimi, quando perduelles Geuſii Machliniæ in ſacra profanaque graſſabantur, Antverpiam, ubi res adhuc pacatiores erant, ablegarunt, bonis litteris fideque orthodoxâ imbuendum.

Quantum verò tunc sudaverit, subsequens deinde ætas toti orbi testatum fecit.

Anno ætatis decimo octavo in Ordinem Augustinianum Machliniæ admissus est; missusque inde studiorum causâ Lovanium, cursu Philosophiæ ac Theologiæ absoluto, tituloque Licentiæ in sacra Facultate insignitus, annos vixdum natus XXV. suis præesse cœpit, Prioris officio functus Hasseleti, Treviris, Gandavi, Antverpiæ, & tertiùm in principe urbe Bruxella: Definitor Ordinis sui per Belgium, & in Germania per Tractum Rheni, ac Sueviæ Commissarius Generalis.

Lovanii Regens studii Theologici, anno 1617. primus, ex legibus Academiæ tunc præscriptis, post ternas publicè absque Præside habitas Disputationes, unà cum *Cornelio Jansenio*, Iprensium postea Antistite, S. Th. Doctor, applaudente Scholâ Theologicâ, renuntiatus est.

Vir fuit oris elegantiâ, verbi facundiâ & heroïcâ proceritate insignis: Fidei orthodoxæ & regularis observantiæ fervidus zelator, Hæreticorum, quos ad exemplum S. Patris sui Augustini & coram & scriptis perpetuò est insectatus, osor acerrimus. *Erat illi stilus pro gladio, Verbum Dei pro clypeo, doctrina pro subsidiis, pietas pro auspiciis*, ut verbis utar *Joannis Mantelii*, qui & ceteras *Lancilotti* virtutes in Oratione funebri (typis editâ) prosequitur. E Scriptis illius hæc publicè leguntur.

Pharos Apostolica, sive *Missionis illegitimæ omnium Ministrorum, præsertim Lutheranorum & Calvinistarum, Demonstratio Apostolica*. Antver. typis Verdussii, 1611. 8.

Capistrum Hunnium, sive *Apologeticus pro Demonstratione De illegitima Missione* &c. Ibid. 1616. 8.

Anatomia Christiani deformati, sive Exegesis Theologica, Catholica, Moralis Epistolæ Canonicæ D. Judæ Apostoli. Ibid. 8.

Hæreticum QUARE *per Catholicum* QUIA, *in omni penè materia Religionis clarè solutum*. Gandavi, 1615. 8. & alibi: legiturque Polonicè, Anglicè & Gallicè redditum.

Abecedarium Luthero-Calvinisticum, 1617. 8.

De Libertate Religionis è Republ. Christiana proscribenda. Moguntiæ 1622. 12.

Paralleli LXXIII. *Augustini Romano-Catholici, & Augustino-mastigis Hæretici*. Ibid.

Corona Calviniana, V. margaritis, in gratiam Euangelicorum adornata: unâ cum

Parænesi ad Ferdinandum II. Imp. pro Calvinismi è toto Imperio proscriptione. Antver. 1626. 8.

Parænesis ad Romano-Catholicos Duci-Silvios.

Os blasphemum Calvini, de Christi in Cruce desperatione, pænarum inferni perpessione, &c. obturatum.

Corona Justitiæ Ecclesiæ triumphantis, de Beatitudine animæ & corporis. Coloniæ, 1625.

Funiculus triplex Religiosæ Obligationis, Perfectionis & Observationis.

Viticula Mariana, XX. pampinis mysticis adornata. Gandavi, 1614. 24.

Lapis Adjutorii, hoc est, *Psalmi IV. Cùm invocarem &c. Exegesis Theologica, Catholica, Moralis*. Antver. typis Mart. Binnarti, 1641. 4.

Chronica Monasterii Bruxellensis. MS. Bruxellis.

Denique *Commentarium in omnes utriusque Testamenti Libros* parabat, eique usque ad Jonam Prophetam perducto immortuus est, moriensque illius perficiendi ex sparsim à se annotatis, & edendi curam demandavit prædicto *Joanni Mantelio*, ejusdem Ord. Theologo.

Obiit Antverpiæ, II. Idus Januarii, 1643. annos natus LXVII. sepulcro illa-

tus fraterno, hoc apposito Epitaphio.

Hîc resurrectionem exspectat
R. P. HENRICUS LANCELOTTUS,
S. Th. Doctor Lovaniensis,
StudiiqueTheol. ibid. Magister Regens,
Qui variis in Ordine suo
Summa cum laude,
Ac morum integritate
Administratis muneribus,
Fidei Orthodoxæ
Et regul. observantiæ fervidus Zelator:
Hæreticorum,
Quos ad exemplum S. P. Augustini,
Et coram & Scriptis
Perpetuò est insectatus,
Osor acerrimus.
In Cœlis coronam accepturus,
Cursum hujus vitæ consummavit
Antverpiæ, annos natus LXVII.
Religionem Augustianam professus LI.
Sacerdotio initiatus XLIII.

HENRICUS LAURENTII SPIEGELIUS,

Amstelodami patriciâ familiâ oriundus, Poëta vernaculus, linguâ suâ Lucilium aut Venusinum, aut si qui alii Romanorum Veterum rotundo & suo ore carmen dederunt, referre, atque in usum deducere studio habuit; ita de eo scribente in Descriptione Amstelodami Joanne Isacio Pontano. *Spiegelii* operâ atque industriâ editum est Chronicon vetus Hollandiæ, Rythmis vernaculis compositum, auctore *Æmilio Stoeckio*. Amstel. 1591.

Ad plures abiit Amstelodami anno 1612. Fratrem habuit *Joannem Spiegelium*, & ipsum linguâ nostrate Poëtam insignem, multoque rerum usu & variis in Republica functionibus clarum.

HENRICUS VANDEN LEEMPUTTE,

Quasi *Argillæ* sive *Glebæ puteum* dixeris, natus Silvæducis anno 1588. avum habuit maternum, virum litteratum *Joannem Lamfortium*: à quo latinis, & à *Petro Vladeraco* græcis atque hebraïcis imbutus litteris, Lovanii Philosophiam in Falcone, Theologiam in *Adriani VI.* Collegio æquè feliciter decurrit.

Peritia linguarum in eo non vulgaris effecit, ut subinde à Doctore suo Eximio *D. Jacobo Jansonio* in obscurioribus Scripturæ locis consuleretur, ad græci, & præsertim hebraïci, textûs reconditam energiam eruendam. Scholasticam & Moralem Theologiam tum Machliniæ tum Silvęducis multis annis professus est, non exiguo Sacerdotum & Pastorum bono.

Pòst in S. Theologia Lauream anno 1614. adeptus, ad Cathedralem Ecclesiam inter Graduatos Canonicus atque Archidiaconus adscitus fuit: Vir studii ac laboris planè indefessi, & de quo Lipsianum illud jure dixeris, MORIBUS ANTIQUIS.

Fuit dein primus Vicarius generalis Diœcesis Silvæducensis, ex quo illa suis orbata fuit Episcopis. Obiit septuagenarius circa annum 1657. Vide Historiam Episcopatûs Silvæduc. Bruxellis anno 1721. editam.

Theses Theologicas evulgavit, compendio tradentes universam doctrinam, Scholasticam & Moralem *de tribus Sacramentis characterem imprimentibus*. Silvæd. apud Turnhoutium. 1624. 4.

Dialepsin Quæstionum conducentium ad intelligentiam variorum locorum & verborum S. Scripturæ &c.

Refutationem prolixam & solidam libri Ministri cujusdam Calvinistæ; aliaque penes se adfecta & prælo destinata possidebat.

Novum quoque *Testamentum* à se in Flandricum idioma translatum, edidit Antverp. in 8. 1650.

HENRICUS A LINDHOUT,

Bruxellensis, Doctor Medicus, edidit

Speculum Astrologiæ: in quo vera Astrologiæ fundamenta & genethliacæ Arabum doctrinæ vanitates demonstantur. Hamburgi, 1597. 4.

Tractatum *Astrologicum*, seu *Introductionem in Physicam Judiciariam*, Lipsiæ, 1618. 4.

HENRICUS LOEN,

Aliàs DE LOE, civis & Theologus Lovaniensis, anno 1432. primus in Scholis Artium renunciatus, ipsis Academiæ incunabulis, primus quoque in patriâ Gymnasium Porcense (à Porci insigni nomen domui adhæsit) instituit, rexitque. Cartusiense dein Institutum amplexus, vitæ sanctitate eminuit; fertur aliquoties inter celebrandum tantâ devotione exarsisse, ut sublimis in aëra ferri videretur.

Domûs Cartusianæ in agro Bruxellensi, quæ *Nostra Domina de Gratia in loco de Scheut*, dicta fuit, primarius ipse initiator, uti & Prior fuit. Demum Domûs Capellæ prope Angiam in Hannonia Prior, in Domino ibidem obdormivit anno 1481. die 3. Februarii, ætatis LXXI. inter Beatos Ordinis sui recensitus.

Scripsit, Sutore ac Bostio testibus,

In Ethica Aristotelis.

In Psalmos Davidicos.

Sermones. Et alia.

HENRICUS LUYTENS,

Mechliniensis, è Pastore Ecclesiæ Parochialis S. Lamberti in Muysen, renunciatus anno 1562. Canonicus Ecclesiæ Metropolitanæ D. Rumoldi. Obiit senior Capituli sui, die 14. Novembris 1593. Ediderat

Sermones de Nativitate Christi. De VII. Donis Spiritûs Sancti. De IV. Virtutibus Cardinalibus. De VIII. Beatitudinibus: cum aliis. Excudit Plantinus, 1565. 8.

Enarrationes item *Evangeliorum Dominicalium*, ab Adventu ad Quadragesimam. Ibid.

HENRICUS MAMERANUS,

Luxemburgensis, Typographus Coloniensis, Poëta & Philologus, scripsit

Gratulatorium Carmen in Philippi Regis Angliæ &c. adventu in Germaniam, anno 1549. *In Angliam* verò anno 1554. *In Belgium* anno 1555.

Epitalamium Nuptiarum ejusdem cum Maria, Angliæ Regina. Coloniæ, apud Jac. Soterum, 1555. 4.

Strenam Kalendarum Januarii anno 1556. ad Amicos, carmine conscriptam, de *Leone & Asino.*

Priscæ Monetæ ad hujus nostri temporis diversas aliquot Nationum Monetas Supputatio; ab ipso Authore anno 1551. typis edita: dein etiam à *Reinero Budelio* Ruremundensi, in Tractatum Scriptorum de Monetis inserta, Coloniæ 1574. & 1591.

HENRICUS MARCELLI,

Rosmaliensis, haud procul Silvâducis, Brabantus, Societatis Jesu, Philosophiam & Mathesin Moguntiæ docuit, pulsusque inde motu metuque Suecico Theologiam Moralem Remis in Gallia. Postmodum rursus per annos plures vixit in Germania, ibique creatus fuit S. T. Doctor. In Academia Wirceburgensi Theologiam ac sacras Litteras professus est; atque publicavit

Armamentarium Scientificum, Tomis II. Parif. 1635. 8.

Canones explicandæ Scripturæ. 12. Herbipoli 1653.

Artem

Artem interpretandi Scripturas 4. Coloniæ 1658.

Commentarium in Librum Josuë. 4. Herbipoli 1661.

Theologiam divinæ Scripturæ sententiarum 4. Brux. 1658.

Orationem funebrem de Melchiore Otthone Episcopo Bambergensi. 4. Bambergæ 1653.

Et alia quædam Theologica. Mortuus est Author Bambergæ 25. Aprilis 1664.

HENRICUS MATHISIUS,

Patricius Brugensis, Caroli V. & Philippi II. Medicus domesticus, scripsit

In Aphorismos Hippocratis.

Bruxellis in D. Gudilæ sepulturam & Epitaphium habet, mortuus anno 1565. die XXIX. Junii. Idemne an diversus sit à Cornelio Henrico Mathisio (de quo supra) ignoro hactenus.

D. O. M.
HENRICO MATHISIO,
Patricio Brugensi,
Medico celeberrimo,
In comitatu Caroli V.
Et Philippi Hisp. Reg.
Suo munere
Probissimè & felicissimè functo,
Uxor & liberi poss.
Obiit anno M.D. LXV. XXIX. Junii.

HENRICUS A MAUDE,

Canonicus Regularis Ord. S. Augustini in Cœnobio Windesemensi, de quo illud memoratu dignum refertur, quòd recenter natus tam exiguæ fuerit extensionis, ut pedali pyxide includi posset; crevisse autem temporis successu in eam crassitiem, ut nullus ferè eo esset obesior: vir fuit prophetico spiritu dotatus, & celebris divinis revelationibus. Vide Joannem Buschium in Chronico suo Windesemensi. Multa ejus scripta recensentur, quæ legi olim manuscripta solebant in Windesemensi Bibliotheca:

Quo modo veterem hominem exuere debeamus.

De intimis Christi, & viis ad ea.

De perfecta Amoris altitudine.

De vera Sapientia.

Speculum Veritatis.

De luce Veritatis.

De tribus statibus hominis conversi.

Amorosa querela Animæ cum Deo.

Allocutio amantis Animæ cum amato.

De præparatione internæ habitationis.

De Vita spirituali & impedimento ejus.

De Vita contemplativa & impedimento ejus.

Dialogus inter Animam & Deum.

De raptibus & collocutionibus cum Deo.

Quibus addi debet Apocalypsis ejus, quam in Chronico suo habet Buschius. Quia verò Opuscula hæc omnia *Maudæus* scripsit suppresso nomine, fit, ut paucula eorum reperiantur. Putabat autem *Joannes Voetius*, Canonicus Regularis Tungrensis, *Maudæi* esse, quæ ibidem MSS. leguntur, simili ferè cum præcedentibus titulo, videlicet;

Colloquium JESU *& Monachi.*

De interna conversatione.

De Vita contemplativa.

Liber invitans ad spiritualem progressum.

Libellus ducens ad primordia perfectionis.

Piè in Domino obdormivit anno 1451. in Cœnobio suo Windesemensi.

HENRICUS DE MERICA,

Vernaculè VANDER HEYDEN, Oorschotanus è Majoratu Silvæducensi, vitam Canonicam professus est in Bethleem prope Lovanium, anno 1436. electusque ibidem Prior ordine nonus anno 1450. summa cum laude munus illud, quoad vixit, administravit. Fuit enim moribus, litteraturâ (ver-

ba ſunt Petri Impens in Chronico ſuo Bethleemitico) pietate, religione, dignitatis ſpecie inſignis, quem plures Lovanienſium Doctores, ob verecundam morum illius reverentiam & formæ dignitatem, ut Angelum Domini, dum illos inviſeret, ſe illum recipere profitebantur. Diem ſupremum obiit in Monaſterio ſuo, anno 1479. ætatis ſuæ LIX. Scripſit

Tractatum *de Deſolatione Civitatis & cladibus Terræ Leodienſis*, facta à *Carolo Audace Burgundiæ Duce*, *anno* 1469.

Extat MS. in Rubea Valle, item inter Codices Bibliothecæ Cottonianæ in Anglia, quorum Catalogum anno 1696. Thomas Smitus Oxonii evulgavit.

Item *Epiſtolas* ad diverſos, elegantes, & prudentiâ plenas.

In Capitulo Generali Windeſemenſi *Orationes* binas habuit.

HENRICUS METTECOVEN,

Trudonenſis, Juris Utr. Licentiatus, Leodii ad D. Dionyſium Canonicus, pietate & doctrinâ clarus, ſtudii indefeſſi, vivebat anno 1575, in ipſam uſque grandævam ſenectam ſcriptitans. Scripſit autem

De tribus connubiis S. Annæ, Matris Deiparæ Virginis.

Vitam, Miracula & Encomium S. Annæ.

Teſſeras XII. veræ Eccleſiæ.

Catholicam velitationem contra Hæreticos.

Scopas Hæreticorum, ad Gerardum à Groesbeeck, Epiſcopum Leodienſem. Quorum omnia autographa in folio conſcripta ſervantur apud Regulares Tungrenſes.

HENRICUS D'OULTREMAN,

Rombiſii Toparcha, Valentianæ apud Hannones naſcitur anno 1546. XI. Kalendas Septembres, nobili & antiquâ apud Gandavenſes familiâ, dictâ *Outermans* ſive *Woutermans*, oriundus. Puer in patria ubi litteraturæ melioris fundamentis egregiè imbutus fuit, Lovanium à parentibus anno 1562. miſſus, ibidem Philoſophiæ Juriſprudentiæque aliquamdiu operam dedit.

Verùm cùm eam facultatem ſine forenſi agitatione ſciret parum fructuoſam eſſe, ingenium ad humaniores convertit litteras, quibus natus & deſtinatus à natura videbatur; idque tantâ pertinaciâ, ut intra breve tempus, evolutis pleriſque linguæ latinæ, iiſque melioris notæ auctoribus, ad culmen ſolidæ eruditionis pervenerit. Memoriâ ſiquidem erat admodum tenaci, peracri judicio, nec minùs felici fœcundoque ingenio, valuitque poëſi cùm latinâ tum gallicâ.

In Senatum urbis patriæ adhuc juvenis adſcitus, per omnes dignitatis gradus ad ipſam tandem Præfecturam ſecundò admotus fuit, ſeque ſummis & imis acceptiſſimum reddidit. Pro ulteriore encomio ſit ipſa ejus Inſcriptio ſepulchralis, inferiùs recenſenda. Deſcripſit

Triumphum & *Spectacula Sereniſſimis Belgarum Principibus* ALBERTO & ISABELLÆ *in civitate Valentiana edita*. Antver. fol. typis Plantinianis, 1602. cum Spectaculis *Joannis Bochii.*

Epicedium in obitum Emanuëlis Lalani, Marchionis Rentiaci, verſu Elegiaco.

Geſta præcipua *& Elogia trium Principum*, *Alexandri Farneſii Parmæ Ducis*, *Alberti Auſtriæ Archiducis*, *& Caroli Croiaci*, *Ducis Areſchotani* MSS.

Varia ad hæc Poëmatia, cùm Latina, ad *Juſtum Lipſium*, cui per litteras familiariſſimus atque amiciſſimus, dum vixit, fuit, alioſque, tum Gallica, quorum maxima pars eſt rerum ſacrarum, *Paſſio*, *Reſurrectio*, *& Aſcenſio Chriſti*; *Peregrinus*, *Hyems Animæ*,

Hymni matutinales, *Triumphus S. Agnetis*.

Historiam Urbis & Comitatûs Valentianarum, gallicè. Duaci, 1639. fol. cum Vita Auctoris, edente *Petro d'Oultremanno*.

Decessit anno 1605. Kalendis Octobribus ætatis LIX. sepultus ad S. Joannem, in choro templi, ubi pulcherrimum è marmore atque alabastrite monumentum posuerunt, cum hac Inscriptione, marito vidua *Joanna de la Croix*, parenti liberi, *Henricus* Cartusianus, *Adrianus* Benedictinus, *Philippus* & *Petrus* Societ. Jesu Theologi & scriptis clari.

D. O. M.
HENRICO D'OUTREMANNO,
Rombisii Toparchæ,
Valentianarum secundùm Præfecto,
Viro nobili, docto, probo,
Antiquitatis, Legum,
Politices Consultissimo.
Gratiis non minùs quam Musis nato.
Religione in Deum, in Regem fide,
In Patriam pietate, in cives amore,
In amicos officio,
In omnes comitate eximio.
Summis juxta atque imis acceptissimo.
In rebus agundis prudentiâ,
In secundis modestiâ,
In adversis constantiâ, spectabili.
Non memoriæ ergo,
Quam immortalem scriptis & factis
Sibi ipse comparavit:
Sed ad desiderii solatium Hær. M. P.
Ex JOANNA DE LA CROIX,
Lectissimâ Matronâ suscepti,
Henricus, Carthusianus,
Philippus, Societatis Jesu,
Adrianus, Benedictinus,
Petrus, Societatis Jesu.
Maria, Carola, cœlibes;
Anna brevis ævi.
Vixit annos LIX. mensem I. dies VIII.
Obiit Kal. Octob. an. M. D. C. V.
Suo magis, quam aliorum tempore.
Tu, quisquis es, bene de te merito,
Bene apprecare.

Inferiùs ad ipsum Mausolæum leguntur hi duo versus.

Mel Sophiæ, Historiæ rivos, Aganippidos undas,
Et Legum pelagus hæc brevis urna capit.

HENRICUS PALUDANUS,

Minorita Leodicensis, ex hispano latinum fecit *Paradisum Gloriæ Sanctorum, eorumque Triumphum*, id est, *Conciones atque Exercitia pia in Festa anni totius*, auctore *Didaco de la Vega*, ejusdem Instituti.

HENRICUS PHILIPPI,

Arduennas, ex fano S. Huberti, Societatis Jesu S. Theol. Doctor, Philosophiam, Theologiam Scholasticam, & sacram Scripturam in Academiis Cæsareis Græcensi, Viennensi ac Pragensi professus, Sereniss. Ferdinando III. Regi Hungariæ ac Bohemiæ fuit à Studiis & sacris Confessionibus. In medio Aulæ strepitu procul ab Aulæ moribus, suisque intentus studiis nihil aut parum ad se pertinere credebat quicquid foris ageretur. Scripsit

Introductionem Chronologicam, seu *De Computo Ecclesiastico ad Chronologiam accommodato*. Coloniæ apud Joan. Kinckium, 1621. 4.

Synopsin generalem Sacrorum temporum. Ibid. 1624. 4.

Quæstiones Chronologicas de Annis Domini, Julianis, Nabonasseri & Æræ Julianæ componendis. Item *de Annis nati & passi Salvatoris*. Ibid. 1630. 4.

Tabulas Annorum expansorum pro Chronologia Ecclesiastica; nomine suo non adscripto. Viennæ, 1634.

Tractatum *de Olympiadibus*. Ibid. 1635.

Manuale Chronologicum Veteris Testamenti. Antver. apud. Joan. Meursium, 1635. 8.

Notas, & Quæstiones Chronologicas in Pentateuchum.

Notas & Quæstiones Chronologicas in Prophetas, Majores & Minores. Ibid. 1636.

A morte prodiit opus postumum, *Chronologiæ Veteris Testamenti accuratum Examen.* Coloniæ, 1637. 4.

Moritur autem Ratisbonæ, pridie Kal. Decembris, anno 1636. Plura vide apud Phil. Alegambe in Bibliotheca Scriptorum Societ. Jesu.

HENRICUS DE PIRO,

Aliàs Brunonis, quondam S. Pauli Leodiensis Canonicus, Legum Doctor & Professor in Academia Lovaniensi, anno 1427. in ipsa ejus erectione, è Coloniensi Universitate accitus. Quam deinde provinciam quadriennio vix elapso deseruit, & suam postliminio repetiit Agrippinam. Interfuit Concilio Constantiensi, in cujus Actis frequens ejus mentio habetur, tandemque fessus laborum, ac seculi pertæsus, Religionem Instituti Cartusiani amplexus est. Exstant ejus, typis editi,

Commentarii in Libros IV. Institutionum Juris Civilis.

Item *Quæstiones III. de emptione redituum.* Oppenheimii, 1514. 4.

Scripsit quoque *de Esu & abstinentia carnium, ad Bartholomæum S. Th. Prof. Carthusiensem in Ruremunda:* extat MS. in Bibliotheca Abbatiæ Hasnoniensis. Plura recenset Theodorus Petrejus in Bibliotheca sua Cartusiana.

Fallitur verò Theodoricus Loërius, ejusdem Instituti Religiosus, dum, præfando ad Dionysium Cartusianum in librum IV. Sentent. *Henricum à Piro* primùm Legum ac Canonum Professorem in nascente Gymnasio Treviren-si fuisse memorat.

HENRICUS A POMERIO,

Vernaculè Van-den-Bogaerde, Lovaniensis, Artium Magister, Canonicus Regularis in Viridi Valle, inde Prior in Monasterio septem Fontium juxta Bruxellam electus anno 1422, post annos circiter novem, ad proprii Cœnobii regimen revocatur. Tum rursus à Septifontanis anno 1454. in Priorem expetitus, cum tunc ageret annum ætatis LXXII. utiliter ubique præfuit. Sed tandem senio fatiscens, in Viridem Vallem rediit, ubi & obdormivit in Domino anno 1469, quarto Nonas Junii. Erat Theologus mysticus suo ævo celebris, qui scripto reliquit,

De Origine Monasterii Viridis Vallis. MS. in Viridi Valle, & in Bibliotheca publica Ultrajectina.

Vitam ac Miracula Ven. Patris Joannis Ruysbrockii, primi ibidem Prioris: & *Joannis de Leeuwis*, sive *Leonii*, primi ejusdem Monasterii coci. MSS. ibidem & apud Regulares Tungrenses.

Scutum veritatis & speculum charitatis. MS.

Librum de Prædestinatione.

Promptuarium Spiritualium Meditationum. MS. Ibid.

Exercitium super Pater noster & Ave Maria, Lovanii ad S. Martinum.

Dialogum inter animam & hominem de Passione Domini, & alia plura MSS. in Viridi Valle.

HENRICUS vander PORT,

Batavus, Medicus simul ac Poëta, *Hipocratis Aphorismos* metricâ paraphrasi græcè & latinè edidit. Ultrajecti 1657. in 24.

HENRICUS PREVOST,

Dictus de le Val, Eques, Dominus de Tenants, Fecialis Armorum ordinarius suæ Catholicæ Majestatis, titulo Comitatûs Arthesiæ, creatus 9. Februarii 1637.

Edidit gallicè librum hiſtoricum ſimul ac genealogicum,

La Vie exemplaire de pluſieurs Abbeſſes decedées en opinion de Sainteté, le Mauſolée des SS. les Eloges de l'Abbaie de Rooſenbergh, alias Waeſmunſter &c. 4. Leodii 1660.

HENRICUS PRIEM,

Silvæducenſis, Gymnaſiarcha apud Monaſterienſes in Weſtphalia, dedit *Scholia in Eraſmi libellum, de octo Orationis Partium conſtructione*, Tiguri impreſſa. Periit Embeccæ in incendio, ut habet Epitomator Geſneri.

HENRICUS PRUDENS,

Ordinis Cartuſiani, Prior Vallis Gratiæ prope Brugas, & Domûs S. Sophiæ juxta Silvamducis, in qua diem clauſit extremum anno 1484. VI. Idus Novembres. Scripſit, teſtibus Boſtio ac Trithemio, opus celeberrimum,

Tetralogum Devotionis: quod *Henrico Vroedio* adſcribit Petrus Sutor libro II. Vitæ Cartuſianæ.

HENRICUS PUTZIUS,

Marcoduro opido Ducatûs Juliacenſis oriundus, Societati SS. Nominis JESU nomen dedit anno 1586. Fuit raro & excellenti vir ingenio; nec minus probitate & pietate excelluit. Scripſit

Tragœdiam Joſue; aliaque Carmine eleganti.

Obiit Coloniæ anno 1596. die VI. Aprilis. Fratrem habuit germanum *Matthiam*, de eadem Societate.

HENRICUS RAMPEN,

Huenſis, Eburo, Linguam græcam Philoſophiamque Lovanii in Pædagogio Lilii docuit; Doctorque S. Theologiæ anno 1607. unà cum Ex. Viro *Joanne Wiggers* renuntiatus, Theologiam Scholaſticam in Cœnobio Parcenſi, & ſacram novæ Legis Scripturam in Scholis Academicis per decennium profeſſus eſt, vicariam impendens operam *Jacobo Janſonio*, qui ſenio gravis, corporiſque moleſtiis fractus, hanc illi provinciam demandarat.

Præfuit primùm Collegio S. Annæ, ac demum ab anno 1628. Collegio S. Spiritûs (vulgò Theologicum majus vocant) in quo delectam juventutem, ſtudiis ſacris operantem, & primaria ingenia habere, alereque ſolebat. Fuit & per Privilegia Academica in Cathedrali Antverpienſi Canonicus.

Ipſe vero ingraveſcente ætate cum acutiſſimis podagræ ac chiragræ cruciatibus diu conflictatus fuit, incredibili patientiâ, nihil interim remittere ſolitus de ſolita cura ac diſciplina cùm ſcholæ, tùm Collegii. Moritur anno 1641. IV. Martii, ad S. Petrum in Sacello S. Caroli Borromæi conditus. Edidit

Commentarium in IV. Euangelia, quo Euangeliorum inter ſe concordiam ſenſumque litteralem breviter & clarè explicat. Lovanii, typis Franciſci Simonis, 1632. Tomis III.

HENRICUS REGIUS,

Aliàs DE ROY, Ultrajectinus, Artium & Medicinæ Doctor, naſcente Academiâ Trajectenſi, primus Profeſſor extraordinarius Medicinæ Theoriæ ac Botanices inauguratus fuit 18. Martii 1638, ac vertente anno Ordinarius. Tandem Medicinæ primarius die 2. Decembris 1661. naturæ debitum ſolvit octuagenarius, die 18. Februarii 1679. Pro funere laudatus à *Joanne Georgio Grævio* Hiſtor. Prof. Claruit ſcriptis ſequentibus.

Phiſiologia, ſive cognitio ſanitatis, tri-

plici Disputatione proposita. Ultraj. 1641. in 4.

Fundamenta Physices. 4. Ibid. 1646. item 1661. sub tit. Philosophiæ naturalis. Compendium est Philosophiæ Carthesianæ.

Praxis Medica, Meditationum exemplis demonstrata. Ibid. 1657. in 4.

Explicatio mentis humanæ. Ultrajecti 1659. in 4.

Spongia pro eluendis Animadversionibus Jacobi Primirosii in Theses ipsius de circulatione sanguinis. 4. Leidæ apud Joh. le Maire 1641.

Fundamenta Medicinæ libris IV. Ultrajecti apud Theod. Ackersdyck. 1647. item 1657. dum cætera ejus Opera Medica simul edita sunt, ac tertiò cum auctario 1668. in 4.

Hortus Academicus Ultrajectinus. 8. Ultrajecti.

HENRICUS RHALA,

J. U. D. & Historiarum Professor in Academia Franekerana apud Frisios, dedit, præter *Topica Juris*, Francof. 1641.

Dissertationem Politicam ad I. Annal. Taciti, super illustri sententia, *Donec Augustus cuncta discordiis civilibus fessa* &c. Arnhemii, 1619. 4.

De Origine & progressu Jurisprudentiæ Romanæ. Franek. 1641. in 8.

Orat. De calumnia & delationibus.

Legitur Franekeræ hoc Epitaphium.

„ Anno 1640. 18. Novembris mor-
„ tuus est *Henricus Rhala*, Juris utriusque
„ que Doctor & Professor in Academia
„ Franekerana, natus annos XLIX.
„ Anno 1665. 3. Decembris mortua
„ est *Anna* ejus Uxor, nata LXII. &
„ jacent hîc sepulti.

Juris-Consulti hic HENRICI RHALA *sepulchrum est,*
Incomparabilis Viri.
Juris qui in Frisia, & qui præstantissimus olim
Professor Eloquentiæ.
Nox premit hunc, at fama, Viri post funera vixit,
Majorque post cineres venit.

P. P. I. R. S.

HENRICUS RYSWICH,

Legum Doctor, Sanctis Cliviorum vixit: vir, præter Juris scientiam, antiquitatis omnis perquàm studiosus, imitatus in hoc Doctorem suum Claudium Cantiunculam. Edidit

Paratitla, & Notas breves *ad Tit. D. De diversis Regulis Juris antiqui:* item *Librum singularem Regularum prætermissarum.* Coloniæ, typis Gymnici. 1572. in 8.

HENRICUS SAMERIUS,

Luxemburgensis, Societatis Jesu, historiæ omnis & præsertim Ecclesiasticæ peritissimus, & in annorum potissimùm temporumve supputationibus admodum accuratus. Edidit

Chronologiam Sacram, ab orbe condito ad Christum natum; confutatis multorum ad hanc diem calculis. Antver. typis Verdussii, 1608. fol.

Obiit in urbe natali, Nonis Januarii, anno salutis 1610. ætatis suæ LXX.

HENRICUS SANCT-ÆGIDIANUS,

Bruxellensis, Abbas Riddaghusani Ordinis Cisterciensis in Diœcesi Halberstadiensi Monasterii in Germania anno 1170. creatus; vir ad miraculum doctus, ut de eo loquitur Auctor Chronici Riddaghusensis, plurima scripsit, quorum Arnoldus Lubecensis, Helmoldi continuator libro II. cap. XVIII. & Crantius libro VII. cap. II. Metropoleos meminêre.

Notare hic lubet, sœculo XVI.

Lutheranos Riddaghusanum Cœnobium occupasse, & de Ministris suis Abbatem ac pseudo-Monachos constituisse; neque etiam in Chronico Meibomii extare nomen præfati Abbatis *Henrici*.

HENRICUS SCHOTANUS,

Frisius, J. U. D. primus ac primarius in Frisiorum Academia Franekerana Legum Professor, præter *Disputationes*, quas flagitantibus Legum candidatis ac Studiosis indulsit, *Erotemata* in aliquot libros Codicis concinnavit. Edita sunt illa, à morte auctoris, per Timæum Fabri J. U. D. Franekeræ, 1610. 8. & aliàs sæpius, hoc titulo:

Schotanus redivivus, sive *Commentarius Erotematicus aut Paratitla in tres priores Libros Codicis.* Prohibitus Romæ anno 1623. die 17. Februarii.

Moritur anno 1605. die XXII. Januarii. Cenotaphium doctori ac præceptori suo scripsit Marcus Lycklama lib. VII. Membran. Eclogâ XLII.

Filium reliquit *Bernardum Schotanum* J. U. D. in eadem Academia Franekerana ac Professorem celeberrimum, de quo plura superiùs.

HENRICUS DE SECLIN,

Patricius Gandavensis, Poëta, felicis venæ ac stili, lusit librum *Carminum*, typis vulgatum.

HENRICUS SEDULIUS,

Clivius, Ordinis Minorum in Belgio iteratò Minister Provincialis, Commissarius, ac Definitor generalis, variis in locis Guardianus &c. vitæ ac disciplinæ Monasticæ severus rigidusque Magister fuit: Vir ab eruditione, ceterisque ingenii dotibus, in primis verò ab accuratissima lectione & tractatione SS. Patrum laudatus: è quibus & contexere scripta sua ingeniosè solebat. Exemplo hujus rei sint;

Commentarius de Præscriptionibus Hæreticorum, Tertulliani exemplo & titulo. Antver. typis Plantinianis, 1606. 4.

Apologeticus adversus libellum famosum, cui titulus: Alcoranum Franciscanorum, pro libro conformitatum S. Francisci cum Christo &c. Ibid. 1607. 4.

Diva Virgo Mosæ-Trajectensis; Beneficia ejus ac Miracula Trajecti patrata. Eodem libro de SS. Imaginibus, Reliquiis, deque Processionibus sacris ex Antiquitate differitur. Ibid. 1609. 8.

S. Bonaventuræ Liber de Vita S. FRANCISCI, erudito *Commentario* illustratus. Ibid. 1597. 8.

Commentarius in Vitam S. Ludovici, ex Ord. Minorum Episcopi Tholosani. Ibid. S. 1602.

Imagines Religiosorum Ord. S. Francisci, in æs incisæ, cum brevibus Elogiis. Ibid. typis Gallæi, 1602.

Historia Seraphica, sive *Sanctorum Ordinis sui Vitæ*, cum *Notis*. Ibid. typis Nutii, 1613. fol.

Martyria FF. Minorum, Alcmariensium, Gorcomiensium, & aliorum, in Belgio ab hæreticis interemptorum. fig. 4. Antv. apud Nutium 1613.

Chronicon MSS. Weerthense, ubi omnium Belgii Monasteriorum Ord. S. Francisci, etiam Monialium, recenset Origines, viros illustres &c.

Denique *D. Bonaventuræ Speculum Disciplinæ* recensuit & *Notas* auxit, 1593. 12. apud Moretum: quod tamen comperit postmodùm non *Bonaventuræ* esse, sed *B. Davidis Augustani*, indicium ejus rei faciente Marco Velsero, viro doctissimo.

Decessit septuagenarius, Antverpiæ, anno 1621. die 25. Februarii, exactis in Ordine 52. annis; sepultus in choro.

HENRICUS SMETIUS,

A LEDA, anno 1537. III. Kal. Ju-

nii, nobili apud Aloſtanos in Flandria familiâ natus, puer triennis patre *Roberto* Medico Aloſtano orbatus fuit. A matre dein litterarum ſtudiis admotus, XV. annorum adoleſcens *Pythagoræ ac Phocylidis Gnomas Græcas*, item *Homeri Batrachomyachiam*, & *Suſannæ hiſtoriam* Latio donare cœpit; aliaque verſu cecinit. Medicæ artis initia accepit Lovanii: inſignia ac titulum Bononiæ, anno 1561. ætatis XXIV.

In patriam reverſus, ductâque uxore *Joannâ Corputiâ*, annos ſex Antverpiæ vixit. In Germaniam dein ob Calvinianam, quam profitebatur, religionem profugus, præfuit valetudini Friderici III. Comitis & Electoris Palatini ad Rhenum, ejuſque filii Caſimiri; & ſcientiam artemque ſimul Medicam Heydelbergæ docuit & exercuit. Edidit

Proſodiam: de ſyllabarum quantitate, ex veterum Poëtarum auctoritate, Francofurti, 1611. 8. & alibi ſæpiùs.

Juvenilia Sacra, ut *Regum Judaïcorum* libros III. *Elegiarum* libros II. *Odarum* lib. I. *Suſannæ* lib. I. Heydelbergæ, 1594. 8.

Miſcellanea Medica, libris XII. Francofurti, 1611. 8.

Heydelbergæ anno 1614. die XV. Martii in fata conceſſit; legiturque ibidem illius Epitaphium ſtylo Calviniano exaratum.

AUREA MEDIOCRITAS.

„ HENRICUS SMETIUS, à Leda,
„ natus Aloſti XXIX. Junii anno M.
„ D. XXXVII. per annos XXXXII.
„ Palatinatui, quà in Aulâ, quà in
„ Academia Medicinam faciens, do-
„ cens: JOANNÆ CORPUTIÆ Conju-
„ gi ſuaviſſ. & JOHANNÆ SMETIÆ
„ filiæ chariſſ. JANO GRUTERO vix
„ biennium nuptæ; nec non ELIZA-
„ BETHÆ CORPUTIÆ, FRANCISCI
„ JUNII Theologi uxori, matronis
„ caſtis, modeſtis, piis, hîc poſitis,
„ in ſpem vitæ cœleſtis appoſitus
„ quieſcit: defunctus XV. Martii an-
„ no Chriſti M. D. C. XIV.

HENRICUS SMEYERS,

Bruxellenſis, S. Theol. Licentiatus, Canonicus & Scholaſticus in D. Gudilæ, librorumque Cenſor, edidit à ſe habitam

Orationem de D. Thoma Aquinate, Doctore Angelico, divinæ & humanæ Sapientiæ Phœnice. Bruxel. 1624. 4.

HENRICUS SOETEBOOM,

Batavus, Hiſtoricus, multa ſcripſit vernaculè, inter quæ innotuêre,

Saan-lanſche Arcadia, libri V. ubi ſub fictione poetica agit de Batavorum & Caninefatum origine, urbium ſitu &c. 12. Amſtelod. 1658.

De Origine & interitu Veronæ Urbis, apud Friſios antiquiſſimæ, de qua vulgatum Chronographum: *eCCe CadIt Mater FrIsIæ*. 16. Amſtel. 1661.

De ortu & interitu Stauriæ Friſiorum Urbis, ſeu Chronicon ab anno 313. ante Chriſtum, uſque ad 1580. Amſtel. 1648. in 12.

HENRICUS SOMMALIUS,

Dionantenſis, Eburo, in Societatem Jeſu ab ipſo *S. Ignatio* Romæ anno 1551 admiſſus, Græcas litteras Laureti profeſſus eſt. Reverſus in Belgium, primus Collegium Duacenſe rexit, variiſque locis cum laude & fructu Eccleſiaſten egit; atque interim ſtudium non vulgare impendit eruendis, caſtigandis ac recenſendis veterum & ſacrorum Auctorum ſcriptis.

Senio & quadam ſatietate vitæ magis quam morbo victus, occubuit Valencenis die 30. Martii, anno 1619. ætatis 85. Ediderat

Thomæ

Thomæ à Kempis Opera, ad veterum Codicum ipsumque autographum emendata. Antverp. typis Mart. Nutii, 1600. 8. & alibi.

D. Augustini Confessionum libros XIII. Duaci 1608. 12. typis Belleri.

Meditationes, *Soliloquia* & *Manuale ejusdem*. Ibid.

Albertum Magnum de Paradiso animæ, seu de *Virtutibus*; quem & *Scholiis* illustravit. Antver. apud Joan. Moretum.

B. Anselmum de Excellentia B. M Virginis Similitudinum libellum, & *Epistolas*, eodem auctore. Ibid. 1605. 16. *B. Anselmi*, *Tractatum de* XIV. *dotibus Beatorum*. Ibid. in 12. Omnia hæc S. Anselmi Archiep. Cantuar. Opera denuo prodiêre Parisiis, fol. 1675. curante *Gabr. Gerberon*, Benedictino.

Joannis Tritbemii Abbatis Commentaria in Regulam S. Benedicti. Duaci apud Bellerum, 1608. & Valencenis apud Joannem Vervliet eod. anno in 8.

Denique, *Sommalio* collectore è SS. Patrum Opusculis, *Fasciculum Divini Amoris atque Devotionis*, excudit Duaci Bellerus, 1608. 16.

HENRICUS THABORITA,

Frisius, Canonicus Regularis S. Augustini in Thabor prope Snecam, scripsit Opus vastum, stylo tamen rudiore, quo complectitur Historiam mixtam, hoc est Ecclesiasticam simul & Politicam, à nativitate Christi ad annum 1501. quo floruit. Usus eo fuit Suffridus Petrus in suis Frisiæ Annalibus concinnandis.

HENRICUS,

Tornacensis Ecclesiæ Canonicus, S. Bernardo Abbati Clarævallensi contemporaneus, & Herimanno, ad S. Martinum in urbe Tornacensi Abbati notus.

Vitam S. Eleutherii, Episcopi Tornacensis, quam Sancto ipso revelante didicerat, scriptis mandavit. Exstat MS. in Bibliotheca Martiniana, hoc initio: *Temporibus Imperatorum Diocletiani & Maximiani &c.* ubi & sequentia verba eidem Vitæ antiquâ manu præfixa leguntur:

Erat Tornaci Clericus,
Puer, *Civis*, *Canonicus*,
Henricus *dictus nomine*,
Alumnus magnæ Dominæ,
Cui revelantur omnia
Hujus libri sequentia,
Quæ fuerant igni data
A gente nimis elata.

Scripsit prẹterea idem *Henricus* libellum *de Antiquitate Urbis Tornacensis*. MS. ibidem; sicque incipit: *Anno ab eversione Trojani imperii &c.*

Ceterùm quod ad ipsius visiones attinet, in Auctario ad Chronicon Anselmi Abbatis Gemblacensis, anno 1140. earum fit mentio, his verbis: *Apud Tornacum adolescens Clericus*, Henricus *nomine*, *multa in spiritu vidit. Vitam quoque S. Eleutherii*, *Tornacensis Episcopi*, *notitiæ hominum tradidit*, *& alia multa tam de ipsius urbis Episcopatu*, *quàm de ceteris rebus prophetavit.* Quibus consentientia scribit prædictus Herimannus Abbas, qui totam dictæ visionis & rei gestæ historiam, quam præsens oculis spectavit, fusè est prosecutus.

HENRICUS DE VICQ,

Oosthovii & Warnaviæ in Flandria Toparcha, natus est Valencenis in Hannonia, anno 1536. denatus Armenteriæ in Flandria anno 1596. IV. Idus Martias.

Adolescens studium Philosophiæ, & præcipuè Theologiæ, cum Jurisprudentia, cui operam ex præcepto parentum dabat, conjunxit; idque non in alium finem, ut alibi ipse scribit, quàm ut primùm sibi, dein necessariis

ſuis, & poſtremò quibuſcumque aliis prodeſſe poſſet. Quod eo profectu præſtitit, ut poſtea cùm jam conjugatus eſſet, publicè Ipris, ſub præſidio *Martini Rythovii* Præſulis, Theſes de Fide controverſas non ſemel in doctiſſimorum virorum conſeſſu propugnarit. Juriſconſulti verò titulum Duaci primos inter, naſcente Academiâ, adeptus fuit.

Luſtratâ hinc Italiâ, atque in Flandriam redux, Bergis S. Winoci ſubſtitit, eaque in urbe duodecim ipſos annos Conſulem laudabiliter egit, donec Calviniſtarum preſſus furoribus, relictis Bergis, Armenteriam quietis cauſâ ſeſe contulit: ubi & in libris ſacris volvendis placidè conſenuit. Scripſit

De Sacramentorum Chriſtianorum Natura, Officiis ac Numero. Lovanii, typis Bogardi, 1571. 8.

De Deſcenſu Chriſti ad Inferos. Antver. 1586. 4. apud Plantinum.

Apologiam ſacrarum imaginum, gallicè.

De Communione Sanctorum, ſive *Controverſiarum hujus temporis* librum ſingularem, XXXVII. conſtantem titulis. Atrebati, 1598. 4.

Dedit & *Conſilium, quo oſtendit è re fore Eccleſiæ Chriſtianæ, ut in locum Sententiarum* Petri Lombardi *in Scholis aliud opus ſubſtituatur, ad hæreſes perimendas accommodatius.* Duaci, in 4. 1596.

Obiit, ut dixi, anno 1596. Nipkerkæ in Majorum monumento conditus.

HENRICUS URANIUS,

Reſenſis Clivius, τρίγλωττος, Scholæ Embricenſis Moderator fuit. Edidit

Grammaticæ Hebrææ Compendium. Baſil. typis Henr. Petri. 1541. 8.

De Uſu & Officiis Litterarum Servilium: de Nominum diverſitate, de Punctorum mutatione, deque Radicum Inventione, apud Hebræos. Coloniæ, 1570. 8.

Commendationem Linguæ Græcæ. Ibid. 1571. 8.

Epitomen de Re Nummaria, Menſuris & Ponderibus, ex Budæo, Agricola, & aliis. Ibid. 1569. 8.

Tractatum, *quo ſapienti mortem non eſſe metuendam oſtendit.*

HENRICUS VANDEN WEYDEN,

Sive à PASCUIS, Aſtenſis, Brabantus, Paſtor Begginagii Silvæducenſis, vir pius, humilis, zeloſus, & non indoctus, varia ſcripſit Opuſcula pia, & inter alia *Precationum* libellum. Silvæd. in 16.

Item *Hiſtoriam miraculoſæ Imaginis B. Mariæ in Omel*; cujus loci Virginibus tunc, erat à ſacris Confeſſionibus.

HENRICUS WICKIUS,

Waſſenbergenſis, è provincia Juliacenſi, Profeſſor Oratoriæ Facultatis in Gymnaſio Laurentiano Coloniæ, habuit, ediditque

Orationem in Laudem ALBERTI MAGNI, Epiſcopi Ratisbonenſis.

Obiit prærnaturâ morte, in patria anno 1626. ipſo Paraſceves, juvenis apud omnes magnæ ſpei, magnæque exiſtimationis.

HENRICUS WILLOT,

Fontibus Epiſcopi, vulgò *Fontaine l'Eveque*, in finibus territorii Leodicenſis, natus, Ord. Minorum ſtrictioris Obſervantiæ, ut vocant, S. T. Lector, & Eccleſiaſtes facundiſſimus, Grammatices ac politioris litteraturæ ſtudiis Coloniæ imbutus, curſum Philoſophiæ abſolvit Lovanii in Gymnaſio Lilienſi, ac Theologiam Lute-

tiæ Parisiorum didicit, docuitque suos Namurci & Audomaropoli.

Fuit Ordinis sui Minister Provincialis & Commissarius generalis per Belgium, professusque è Conventu Leodicensi ad Capitulum generale Romam, ibidem diem clausit extremum in Conventu Aræ-Cœli anno 1599. die secundo Septembris. Ingenii sui monumenta hæc reliquit:

Athenas Orthodoxorum Sodalitii Francis cani; de Scriptoribus sui Ordinis. Leodii, 1598. 8.

Octavæ II. Homiliarum de SS Eucharistiæ Sacramento Prior edita Duaci, apud Joan. Bogardum, 1592. 8. altera Leodii, eodem anno.

Enochum Euangelicum, qui de judicio extremo apud Judam Apostolum prophetavit. Leodii, 1598. 4. Multa alia, eodem auctore, in Conventu Leodicensi adservantur, hoc ordine:

Syrachides Euangelicus.
Elias Euangelicus.
Eliezer Euangelicus.
Noëmi Euangelica.
Rebecca Euangelica.
Manna Euangelicum.
Daniel, *Helizeus*, *Jephte*, *Jonas*, *Isboset*, *Noë*, *Abel*, *Tobias*, *David*, *Moyses*, *Raphaël*, *Abimelech*, *Hieremias*, *Simon*, *Sampson Euangelicus.*

Populari verò idiomate, hoc est gallico, edidit *Conciones de Indulgentiarum vi*, *natura & antiquitate*; Namurci habitas in Sodalitio Cinguli Franciscani, à Sixto V. instituti. Lovanii, apud Masium.

Orationem in Exequiis Helenæ de Melun, conjugis Florentii Comitis Berlemontii. Ibid.

HENRICUS A WITTEM,

Poëta, lusit carmine gratulatorio *De pace Antverpiæ factâ inter Principem Parmensem & cives Antverpienses*, typis Plantin. in 4.

HENRICUS WORMERIANUS,

Hollandus, vixit Coloniæ, scripsitque ibidem *Epitomen Astronomiæ*, editam anno 1514.

HENRICUS VULPIUS,

Lingensis, (quod unicum est opidum, à quo ditio Lingana nomen habet) Rostochii in Germania Mathesin Artesque bonas docuit: & ibidem decessit, anno 1560. Prodierunt libelli duo Coloniæ excusi, anno 1544. *Vulpio* auctore,

De Arithmeticæ Practicæ Regulis.

De Minutis Physicis, & *Arithmeticæ Astronomicæ Regulis practicis.*

HENRICUS DE ZOEMEREN,

(Qui Brabantiæ vicus est, ante bellorum turbas & loci ambitu & platearum, ædium, incolarum numero ex Campaniæ maximis:) S. Theologiæ Doctor Parisiensis Academiæ, dein Lovaniensi incorporatus, ac S. T. Professor Lovanii, nec non Decanus Ecclesiæ B. M. V. Antverpiæ & Canonicus ad S. Joannem Sylvæducis.

Scripsit ad instantiam Bessarionis, Cardinalis Nicæni, Apostolici tum per Germaniam ac Belgium Legati,

Epitomen Dialogi Guilielmi Ockami de Hæreticis. Lovanii, 1481. fol. apud apud Joan. de Westphalia.

Epistolarum volumen. Ibid.

Epistolam de capta Constantinopoli, cujus in magno Chronico Belgico, Francofurti edito, fit mentio; recitatque totam Joannes à Meerhout in libro suo Manusc. de mirabilibus eventibus cap. 116.

Obiit anno 1472. XIX. Kal. Septembris; libris, calice, aliisque pro anniversario atque animæ suæ refrigerio relictis Parcensi Præmonstrat. Ordinis

Abbatiæ, extra muros urbis Lovaniensis.

HENRICUS ZOESIUS,

Amersfortius, Catholicis ac patriciç stirpis parentibus natus, jactis in patria primç litteraturç fundamentis, Lovanium, ad majorem ingenii cultum capessendum, ablegatus, Philosophiam Aristotelicam in Falconensi Gymnasio didicit, atque ibidem Rhetoricam Grçcamque Linguam docuit; interim Juris utriusque studio non ignavam dans operam: adeò ut qui Collegio Baccalaureorum J. U. Fisci ac Decani munere præesset, anno 1597. concordantibus collegarum omnium suffragiis dignus fuerit judicatus.

Hinc studiorum itinerisque comes datus Viro Nobili *Christophoro van Etten*, Domino Couwerburgio, in Hispanias profectus, Salmanticç aliquantisper substitit, Hispanis, quorum ad eum frequens concursus erat, mirantibus in juvene Belga reconditam scientiam Juris, & vel ab hoc uno Academiam Lovaniensem deprædicantibus.

Lovanium reversus anno 1603. Licentiç titulo insignitur, ac triennio pòst, id est anno 1606. pridie Idus Apriles, Linguæ Græcç publicus Professor in Collegio Trilingui Buslidiano constituitur: verùm sesqui-anno dumtaxat in ea functione versatus, ad Professionem Institutionum Imperialium ab Alberto Archiduce adsumitur.

Doctor utriusque Juris anno 1610. VI. Kal. Octobres unà cum *Andrea Vallensi* scriptis itidem claro renuntiatus, prima scientiæ legitimæ elementa tredecim ipsos annos eâ diligentiâ, constantiâ ac pertinaci studio tradidit, ut recurrente anno numquam eadem omninò auditoribus suis ad calamum dictaret, quin vel adderet vel detraheret quidpiam, sæpè etiam in totum reformaret, sibique, quoad vixit, otium nullum à Prçlectionibus atque exercitiis scholasticis, quà publicis quà privatis, daret.

Nam anno 1619. in Professione Legum ordinaria à S. P. Q. Lovaniensi surrogatus Viro Clariss. *Petro Gudelino*, Jura Pandectarum toto octennio ac pari assiduitate prælegit: cursuque illo studiorum absoluto, simul & vitæ suç cursum consummavit, annoque à parta generi humano salute 1627. XIV. Kal. Martii, publico luctu Magistratum temporalem (Rector tunc Academiæ) cum æterno mutaturus, præmissam in cœlos conjugem *Barbaram de Ayala*, Baltazaris J. C. & Regii Consiliarii filiam subsecutus est, relictâ filiâ unicâ *Agnete*, quæ à patris obitu nupsit Consultiss. *Joanni Snyers* J. C. apud Antverpienses Senatorii ordinis.

Sepulturam habet in primario D. Petri templo, ad Aram Virgini Deiparæ sacram, cui hæc inscripta leguntur.

D. O. M. S.
Monumentum
HENRICI ZOES, Amersfortii,
Et BARBARÆ DE AYALA, conjugum.
Ille cum esset J. U. Doctor & Professor,
A pietate & à Doctrina, & quà privatim
Quà publicè à docendi assiduitate
Celeberrimus,
Anno erectæ Academiæ ducentesimo,
In medio Jubilæi gaudio,
Publico luctu Magistratum temporalem
Cum æterno mutaturus,
Præmissam in cœlos Conjugem
Subsecutus est anno M. D. C. XXVII.
Die Febr. XVI.
Parentibus optimis filia mœsta P. C.

Ex lucubrationibus illius prodiere

Prælectiones sive *Commentarii De jure Feudorum*; Lovanii, typis Jacobi Zegeri, 1641. 4.

Commentarius seu Prælectiones ad Decretales Epistolas Gregorii IX. Pont.; sive *universum Jus Canonicum* fol. Lovanii per Nempæum 1647.

Additiones ad eundem Commentarium. 4. Coloniæ 1682.

Commentarius ad Institutiones Juris Civilis. cum Additionibus *Valerii Andreæ* J.U.D. 4. Lov. per Nempæum. 1653.

Commentarius ad Digestorum seu Pandectarum Juris Civilis Libros 50. cum Notis ejusdem *Valerii Andreæ* fol. Lovan. Editio quinta 1692. per Ægid. Denique ac rursus ibidem anno 1718, ex recensione *Henrici Antonii Poringo*, Thenensis J. U. D. Lovan.

Commentarius in Codicem Justinianæum. 4. Colon. 1660.

HENRICUS ZYPÆUS,

Vulgò VANDEN ZYPE, Machliniensis, Francisci, Jurisconsulti celeberrimi Antverpiensisque Archidiaconi frater, nascitur anno 1577. Philosophiam Duaci didicit; Theologiam cùm Lovanii, cum Duaci. Professus Monasticen Ipris Flandrorum, in Abbatia S. Joannis, Ordinis S. Benedicti, Sacras ibidem Litteras suis prælegit, & Prior præfuit. Eodem titulo ac munere dein Affligemium accitus fuit, ad formandam inibi disciplinam Monasticam, constitutus mox ejusdem Cœnobii Præpositus.

Postremò Abbas ad S. Andream, juxta Brugas, instituitur anno 1616. cum prærogativa mitræ, quam primus à Sede Apostolica impetravit anno 1623. Cœnobium suum ab iconoclastis sub finem sœculi XVI. devastatum, restauravit, suosque Religiosos è Brugensi refugio post 54. annorum exilium ad pristinos lares anno 1632. reduxit. Neque suis tantùm proficuus; sed & Abbatiam Monialium S. Godelevæ, Brugis, ad nihilum ferme redactam, in temporalibus ac spiritualibus, inductâ Reformatione tit. S. Mariæ de Pace, restituit, semperque protexit. Vitâ ac laboribus defunctus anno 1659. sepultus in Abbatia Andreana.

Scripsit librum, hoc titulo:

S. GREGORIUS MAGNUS, *Ecclesiæ Doctor, primus ejus nominis Pont. Romanus, ex nobilissima & antiquissima in Ecclesia Dei familia Benedictina oriundus*: quo *SS. Gregorium* atque *Equitium* Ordini suo, adversus Baronium, vindicat. Ipris, apud Franc. Belletum, 1611. 8.

Item Tractatum *De Vita, Consecratione & Religioso statu S. Scholasticæ, sororis S. Benedicti.* Cui aliud subjunxit opusculum, in quo curiosum atque utile miscuit dulci, dum Quæstionem illam examinat, *An magis expediat devotam in mundo, quam Religiosam in Monasterio vitam agere.* Brugis, 1631. 8. Et cùm pro ejusdem libri suppressione extinctioneque, libello supplice exhibito, decretum deinde esset, nulla ampliùs exemplaria distrahi posse, & abstinendum à traductione ejusdem in alias linguas, auctor *Considerationes* LIV. edidit, proponendas Consiliariis secretioris Concilii, in caussa libri sui; excusas ibidem eodem anno in 4.

Series Facti, & Motivum Juris in caussa coram Consilio privato &c. pro parte D. Abbatis S. Andreæ, adversus Abbatem S. Pantaleonis Congregationis Bursfeldensis Præsidem, ratione translationis ac Reformationis Abbatiæ S. Godelevæ Brugis. 4. Ibid. 1640.

Scripsisse etiam fertur, *de clausura Monialium, & de libertate confessionis Monialibus tribuenda.*

D. O. M.
Hoc conditur sub marmore
Reverendus admodum Dominus
HENRICUS VANDEN ZYPE,
Abbas hujus loci XXXIII.
Mitrâ redimitus primus,
Verbo simul & opere clarus,
Munificentiâ in pauperes eximius,
Suæque, ac Virginum
S. Godolevæ Abbatiis

ſit ediditque *Vitas Sanctorum*. Antver. typis Hieron. Verduſſii, 1619. 1629. & 1641. Tomis II.

Sylvam Eremitarum Ægypti ac Palæſtinæ, cum Figuris. Ibid. 1619. 4.

Hiſtoriam Eccleſiaſticam à Chriſto nato ad Urbanum VIII. Item *Hiſtoriam Eccleſiæ Belgicæ*. Ibid. apud Joan. Cnobbaert, 1623. fol. Tomis II.

Vitas Sanctarum Virginum, quæ in ſæculo vixerunt; cum Iconibus: addito Tractatu *De Statu Virginitatis*. Ibid. 1626. & 1642. 8. aliaque.

Obiit Antver. in Domo Profeſſa, die v. Octobris, anno 1629. ætatis LX.

HERIGERUS;

Ab anno 991. Abbas Laubienſis, (quod Inſtituti Benedictini in ditione Leodicenſi Cœnobium eſt, ſecundo milliari à Binchio Hannoniæ opido) vitâ & ſcientiâ etiam apud exteros clarus & inter ſapientes ſuo tempore ſapientiſſimus habitus fuit, in tantum carus & familiaris *Notgero*, Epiſcopo Leodicenſi, (ut ſcribit Continuator Fulcuini Lobienſis in Ordinis ſui Chronico,) ut non ſolùm in domeſticis vel Eccleſiaſticis rebus, ſed in palatinis quoque negotiis idem Epiſcopus inter primos eum ſemper habuerit, ejuſque obſequiis & conſiliis non in Lotharingia ſolùm, ſed & in Italia, ubi Ottoni II. adhuc puero regnum præparabat, uſus fuerit.

Obiit anno 1007. regiminis XVII. pridie Kal. Novembris, ante altare D. Thomæ ſacrum, in S. Urſmari templo, à ſe conſtructum depoſitus. Scripſit

Hiſtoriam & Geſta Epiſcoporum Leodicenſium. Exſtant ea MSS. Atrebati apud Vedaſtinos, & Leodici ad S. Martinum, cum *Notgeri* Epiſcopi ad Werenfridum Abbatem Stabulenſem Præfatione, in qua iſta leguntur: *Non modo S. Remacli, verùm etiam ceterorum noſtræ Sedis Pontificum tempora & geſta, quæ undecumque potuere corradi, ad noſtra uſque tempora collegi.* Unde factum, ut quæ *Herigeri* ſunt, *Notgero*, à multis adſcriberentur. Quin imò unà cum *Notgero* Epiſcopo ſcripſiſſe eum ſuſpicabatur Aubertus Miræus; aut certè ex *Notgeri* Collectaneis dictorum Pontificum geſta concinnaſſe: *Notgerum* verò, ut dignitate potiorem, iis procemium præmiſiſſe.

Verùm cum *Notgero* Hiſtoria illa nec à Sigeberto, nec à Trithemio tribuatur; neque meminerint illius Anſelmus Epiſtolâ ad Annonem Archiepiſcopum Colonienſem, & Ægidius Aureæ Vallis Monachus ad Mauritium Abbatem: adducor, ut ſolum *Herigerum* auctorem illius eſſe credam. Accedit, quòd in Alnenſi Cod. MS. & alibi, *Herigeri* nomen Præfationi diſertè præfigatur, nuſquam *Notgeri*. Edita eſt hæc *Herigeri Hiſtoria* Leodici, 1613. 4. curâ Joannis Chapeavillii illius Eccleſiæ Canonici. Scripſit præterea

De Vita & Miraculis S. Urſmari, MS. Gemblaci, carmine inculto ac Barbaro; de quo tamen agit Bollandus ad diem 18. Aprilis.

Vitam S. Amandi. Extat in Februario Bollandino Tomo I. pag. 855.

Vitam Stæ. Berlendis Virginis, Merbecæ in Flandria, evulgatam à Mabillonio inter Acta SS. Ord. S. Ben. Tomo III. & apud Bollandum ad diem 3. Februarii.

Vitam S. Remacli.

Vitam S. Landoaldi, ejuſque Tranſlationem, libris II. *Herigerum* enim illius quoque eſſe auctorem, non *Notgerum* Epiſcopum, (cui eam adſcribit Molanus ad Uſuardum, 19. Martii,) ex veteri manuſc. Chronico Gandenſi conſtat, in quo ad an. 981. ita legitur: *S. Landoaldi & ſociorum ejus Miracula veraciter divulgata, juſſu* D. Notgeri, *Pontificis eximii, ſunt collecta, & per* D. Herigerum, *ejus didaſcalum, ac muſi-*

cæ artis peritum, breviter quidem, sed satis disertè ac luculento sermone sunt descripta, & ipsius Episcopi auctoritate, atque sigilli ejus impressione roborata, & Wommaro Abbati Cœnobii Gandensis, omnibusque Fratribus feliciter sunt missa. Hæc Chronographus: alibi tamen idem Chronographus, ad annum 972. *Notgerum* auctorem Vitæ illius facit, conscriptæ tum ex antiquis libris, à Nortmannis & Danis olim ambustis, tum ex veterum fide dignorum relatione. Extat in Martio Bollandino Tomo III. pag. 35. Reliquit adhæc

Dialogum de Dissonantia Ecclesiæ, Adelboldo & Herigero interlocutoribus. MS. Gemblaci.

Congessit quoque contra *Ratbertum* multa Catholicorum Patrum scripta *De Corpore & Sanguine Domini*, teste Continuatore Fulcuini Lobiensis & Sigeberto, cap. 136. de Scriptoribus Ecclesiast. Ad quem locum Suffridus Petrus notat, è Cod. MS. Martiniano, *Ratherium* pro *Ratberto* legendum videri: quem *de Corpore & Sanguine Domini contra Berengarium* scripsisse constat ex eodem Sigeberto cap. 128. Verùm non ego credulus illi; præsertim cùm *Ratherii* labor, liberque à Sigeberto aliisque laudetur, & uterque ejusdem fuerit Cœnobii ac loci Religiosus.

Invenio quidem & *Pascasium Radbertum*, Abbatem Corbeiensem, de Sacramento Altaris scripsisse librum, cujus etiam meminit Trithemius in Catalogo Scriptorum Germaniæ: at verò eo in libro *Ratbertum* genuinum Ecclesiæ sensum ita primùm explicuisse, ut viam ceteris aperuerit, qui de eodem argumento multi postea scripsere, testatur Jacobus Sirmondus in editione Operum ejusdem *Radberti*, Paris. 1618.

Præfatum *Opus de Corpore & Sanguine Domini*, velut anonimum evulgavit *Ludovicus Cellot* Societ. Jesu Theologus, ad calcem *Historiæ Gottescalci Prædestinatiani*; quam edidit in fol. Parisiis anno 1655. Sebastianus Cramoisy.

HERIMANNUS,

Vel HERMANNUS, Monachus Benedictinus Abbatiæ S. Vincentii Laudunensis, floruit circa annum 1150, factus postea Abbas III. Monasterii S. Martini, in urbe Tornacensi. Is patre *Radulpho*, nobili Equite (qui relicto sæcularis militiæ cingulo, Regi Christo militaturus, cum uxore & quattuor filiis comam posuit, & ibidem Monachus effectus est) progenitus, conscripsit luculento stilo

Historiam reparationis seu instaurationis sui Monasterii per Odonem posteà Cameracensem Episc. factæ, ab anno Christi, 1092. usque ad annum 1162. Quod opus Romæ in Lateranensi Palatio scribere est aggressus, cùm ibidem apud Innocentium II. Pont. negotium Tornacensis Ecclesiæ pro pristina proprii Episcopi dignitate recuperanda prosequeretur. Multa per digressionem in eo Opere recitat de Regibus Galliæ & Comitibus Flandriæ, fuseque commemorat, quomodo Tornacensis Episcopatus à Noviomensi fuerit separatus, pristinæque dignitati ac libertati restitutus. Exstat MS. ibidem, & Atrebati apud Vedastinos.

Meminit *Herimanni* Monachi Chronicon Tornacense ἀνώνυμον: ait enim *Hermannum* locum illum paternis possessionibus copiosè ditasse: tertium regiminis locum obtinuisse, & ad annum usque sexagesimum vixisse.

Addunt monumenta prædicti Monasterii, eum, in administratione decem annis nondum expletis, gravem incurrisse ægritudinem, atque exinde, nemine prorsus cogente, sed propriâ voluntate & humilitate, curam sibi commissam, baculumque suscepti regiminis resignasse in manus *Simonis*, Torna-

Tornacenſium Epiſcopi : poſtea verò circa annum 1147. maximo cum comitatu Regum , Antiſtitum , Abbatum , Ducum, Comitum, &c. Jeroſolymam , Sepulcri Dominici viſendi cauſſâ , profectum fuiſſe : in itinere autem quid egerit, quid de eo actum fuerit , certò conſtare non potuiſſe.

Hiſtoriam *Herimanni* gallicè reddidit *Thomas le Roi* , Prior ad S. Martinum, cum paucis Additionibus, dein evulgavit eam ut ſcripta erat ab autore, Domnus Lucas d'Achery, Benedictinus Gallus è Congregatione S. Mauri , Tomo XII. ſui Spicilegii pag. 358.

Scripſit quoque *Herimannus Libros tres de Miraculis B. Mariæ Laudunenſis*, oblatos Bartholomæo Epiſcopo ; quos evulgavit idem Dacherius cum Operibus Guiberti Abbatis de Novigento impreſſis in fol. Pariſiis anno 1651. apud Lud. Billaine.

Item *Tractatum de Incarnatione Domini, ad Stephanum Viennenſem Archiepiſcopum* , MS. modo in Bibliotheca Abbatiæ S. Germani de Pratis Pariſiis. Ita Cæſar Oudin in Supplemento Scriptorum Eccleſiaſt. in 8. p. 385.

HERMANNUS A BORCULOO,

Delineavit ac deſcripſit *Civitatem Jeroſolymitanam , ac loca ſacra univerſæ Paleſtinæ*. Ultrajecti, 1538. Vide *ſupra de Chriſtiano Adrichomio.*

HERMANNUS A BURGUNDIA,

Comes Faleſius, vir omni ſcientiarum variarumque linguarum genere excultus , ſcripſit

Davidis Monomachi libros II.

Davidis adulteri librum I.

Abſalonis Fratricidæ librum I. Heroicis omnia verſibus , heroe tanto & æternâ lauro dignis.

Item *Miſcellaneorum* vario carminis genere lib. I. Leodii , 1624. 4. apud Joan. Ouwerx.

Vivendi finem fecit anno 1626. heros longiori vitâ dignus.

HERMANNUS CROMBACH ,

Coloniæ natus anno 1598. Societatem Jeſu ingreſſus eſt anno ætatis XVII. in qua dein variis perfunctus eſt muniis primariis ; Lauream quoque Doctoralem S. Theologiæ in Academia Agrippinenſi adeptus, neque Theologus ſolum , ſed & Hiſtoricus celeberrimus, & ſacrarum patriæ ſuæ antiquitatum vindex ſtrenuus. Obiit circa annum 1676. Ejus ſunt

Primitiæ Gentium , *ſive Hiſtoria SS. trium Regum Magorum Euangelicorum.* Coloniæ per Jo. Kinchium 1654. in fol. 2. Tomi.

S. Urſula Vindicata , ſeu Vita & Martyrium SS. Urſulæ & ſociarum XI. mille Virginum. Coloniæ fol. 2. vol. 1647 ; cui acceſſit additio 1669.

Idæa veri & pii Sacerdotis , *ſive Vita Jacobi Merlo-Horſtii* , *Paſtoris B. M. V. in paſculo, in opinione ſanctitatis defuncti.* (de cujus encomiis infra latiùs.) Coloniæ. 12. 1661.

Vita S. Gerardi , germanicè. Ibid. 1652.

HERMANNUS CRUSERIUS,

Campenſis , J.U. Doctor, primùm Medicæ ſcientiæ operam dedit , græcè in primis peritus , multaque Galeni latinitate donavit : verùm poſtea Juri Civili totum ſe addixit , functus Conſiliarii intimi officio apud Carolum Geldriæ Ducem , atque inde apud Guilielmum Clivium , Ducem Geldriæ electum. Vir fuit ſingulari facundiâ , famâque doctrinæ oppidò clarus. Scripſit

Commentarium in Hippocratis lib. I. &

III. De morbis vulgaribus; item *in librum de salubri diæta.* Basil. per Guarinum 1570. 8.

Galeni de differentia Pulsuum libros IV. *De dignotione Pulsuum* libros item IV. *De causis Pulsuum*, totidem; *de præsagitione ex Pulsibus*, totidem, è græco latinè reddidit. Basileæ, typis Frobenianis, in nova Galeni editione.

Item *Plutarchi Vitas* ac *Moralia.* Basileæ in fol. 1573. à Guarino excusa: qua in versione cum *Xylandro* meritò de palma contendit.

Obiit anno 1574. Regiomontii in Borussia, dum Eleonoram filiam Ducis Cliviæ Alberto Frederico Borussiæ Duci desponsam comitatus, in patriam reditum cogitaret; in majore urbis Regiomontanæ templo conditus.

HERMANNUS DOCCOMIENSIS,

Friso, Theologus & Pastor Leovardiæ ad S. Vitum, vixit circa annum 1514. Scripsit, inter alia, teste Suffrido Petro, Decade IX. cap. VI.

Commentaria in XVII. priores Psalmos Davidicos.

HERMANNUS A FOLKERSHEIM,

Frisius, nobili genere natus, adhuc adolescens è græco latinè reddidit

Marinum Neapolitanum de Vita Procli. Tiguri apud Gesneros fratres.

Scribit Epitomator Gesneri, eum in Gallia, cum Rotomagum peteret, ut inde in Angliam trajiceret, à latronibus trucidatum esse.

HERMANNUS FOLLINUS,

Frisius, Artium ac Medicinæ Doctor, & Reipublicæ Sylvæducensis Medicus; vocatus inde Coloniam Agrippinam ad publicam Medicinæ Professionem, ibidem peste extinguitur. Scripsit

De Luis pestiferæ fuga, deque remediis ejusdem, ex usu fere observatis, libros II. quos inscripsit *Amuletum Antonianum*; dicatos *Antonio* Baroni Grobbendoncano, urbis Gubernatori.

De Cauteriis, ad *Thomam Fienum*, Doctorem Medicum. Antver. 1618. 8. apud Verdussium.

Orationes II. De natura & curatione Febris peticularis: deque studiis Chymicis conjungendis cum Hippocraticis. Coloniæ habitas & editas, 1622. 8.

Algebram sive *De rebus occultis* lib. I. cui præmittitur *Arithmetica synthetica.* Ibid. 1622.

Naturæ humanæ, sive mores & temperamenta hominum, usque ad ultimos animorum secessus cognocendi modus, methodo Aristotelis illustratus. Hunc è belgico in latinum vertit *Follinus*; prodiitque Coloniç apud Jod. Calcovium 1649. in 12.

HERMANNUS GRETHUS,

Canonicus & Scholasticus Sanctensis apud Clivios, reliquit

Tractatum *de divinis Officiis*; quem aliquoties in Bibliotheca sua Ecclesiastica laudat Corn. Schultingius.

HERMANNUS HERMES,

Coloniensis, in ea Universitate Agrippinensi J. U. D. & ab anno 1636. Professor publicus, Dictator Fisci & Præses, Ordinisque Equestris Syndicus. Migravit inde ad Academiam Salisburgensem, Juris publici & Codicis Professor renunciatus: quam spartam ab anno 1652. & per XXVIII. sequentes, etiam in grandæva ætate egregiè exornavit: trium insuper Archiepiscoporum ac Principum Salisburgensium Consiliarius.

rgi die 28. Aprilis 1680.
sepultus ibidem, unà
ijuge Elisabethâ à Bü-
uliere, quæ fato fun-
unii 1684. annos nata
es
s publici, ex Labyrintho
, Feudali, & S. R. J.
s. 4. Salisburgi; edi-
ii. auctior 1674. III.

S HERTANIUS,

ictini Religiosus ad S.
Hannonia, græcè la-
edidit
mirabilibus Eucharisticis.
ricam de Translatione S.
anno 1604. Kalendis

'audem Linguæ Græcæ
typis Balth. Belleri.

NUS VANDER
YDEN,

Urbis ac Reipublicæ Gandavensis Doctor Medicus, vir cùm in arte sua tum in politiori litteratura multùm versatus; lusit

Elegias III in adventum Per-illustris Viri Caroli à Burgundia, magni Gandavensium Prætoris. Gandavi typis Gualt. Manilii, 1619. 4.

Postea idiomate gallico edidit *Discursus & Tract. Medicos de Fluxu ventris, de Cholera morbo, de Peste, Arthritide, Febri tertiana & quartana &c.* longâ experientia à se observatos & probatos. Ibid. typis Servatii Manilii, 1643. 4.

Discursus tres I. Seri lactis, in fluxu tormentali, & maximè dysenterico. II. *Aquæ frigidæ, inter inauditos & incredibiles alios effectus, Podagræ dolores vel sistentis vel mirabiliter demulcentis, & Ischiadicos novitios penitus extirpantis; & securè absque omni suppuratione & defiguratione, primo apparatu persanantis vulnera.* III. *Et aceti vini, in præservatione à Peste, & ejusdem curatione, aliisque morbis venenatis, ut in præcautione ab Hydrophobia, præstantissimæ facultates explicantur & commendantur:* multis additis Observationibus novis & scitu necessariis. Gandavi apud Servatium Manilium, 1649. in 8. item Londini 1653. in 12.

HERMANNUS HUGO,

Bruxel. natus 1686. promotus Lovanii in Scholis Artium loco quarto, Societatem Jesu dein amplexus, vivido atque excitato fuit ingenio. Litteris humanioribus probè excultus, iis non vulgarem Philosophiæ ac Theologiæ cognitionem conjunxit: docuitque apud suos Antverpiæ ac Bruxellæ. Atque hìc facilè in principum virorum amicitiam interiorem se insinuavit, cùm linguis uteretur, præter latinam, velut vernaculis, flandricâ, italicâ, hispanicâ, germanicâ, gallicâ. Scripsit

De prima scribendi origine & universæ rei litterariæ antiquitate; typis Plantinianis, 1617. 8.

De vera Fide capessenda, pro Consultatione *Leonardi Lessii*, ad Neo-Euangelicam Synodum Dordracenam, *libros Apologeticos* III. Ibid. 1610. 8.

Pia Desideria, Emblematis, Elegiis & affectibus SS. Patrum illustrata.. Ibid. typis Nutii, 1624. 8. & aliàs, in 12.

Obsidionem Bredanam, cui ipse interfuit, eratque tunc Marchioni *Spinulæ* à confessionibus, typis Plant. 1626. fol. item hispanicè, ibid. 1627.

De Militia Equestri, antiqua & nova, libros V. Ibid. 1630. fol.

Denique *Vitam Caroli Spinulæ*, Societ. Jesu, pro christiana Religione in Japonia mortui, à *Fabio Ambrosio Spinula* italicè scriptam:

Item *Vitam Joannis Berchmanni*, Dieſtenſis Brabanti, ex eadem Societ. à *Virgilio Cepario* ſimiliter italicè deſcriptam, latinè reddidit. Ibid. 1630. 8.

Anno 1629. in caſtris regiis febri contagioſâ correptus, ac Rhenobergam devectus, vivere ibidem deſiit, quarto Idus Septembris, in Æde ſacra Monialium S. Auguſtini conditus.

HERMAS LETHMATIUS,

Aliàs HERMANNUS, Gaudanus, Sorbonæ Pariſienſis Doctor primarius, Decanus ad S. Mariam Ultrajecti, ab anno 1530. & Cardinalis Guilielmi Enckevortii illius Sedis Epiſcopi Vicarius Generalis; Vir fuit ſingulari doctrinâ, pietate, ac morum gravitate: quo etiam nomine eidem ab Eraſmo lib. XVII. Epiſt. ad Nicol. Everardum, inſigne Elogium poſitum eſt.

Hermanus, inquit, cùm antequam ſtadium Theologicum ingrederetur, feliciter eſſet auſpicatus Græcarum, ac bonarum, ut vocant, litterarum notitiam, ita ſe geſſit in hoc curſu Sorbonicæ Theologiæ, ut omnium punctis primas meruerit, idque in ea Schola, quæ ſine controverſia in hoc ſtudiorum genere ſemper primas tenuit. Neque verò tantùm eſt inſtructus argutiis illis, quibus in ſcholis velitantur: nihil hiſtoriarum, nihil veterum Theologorum non excuſſit, atque adeò habet in promptu. Ingenium velox ac rapidum, diſcendi aviditas inexplebilis, judicium præſens & expeditum. Plura ſequuntur. Scripſit

De inſtauranda Religione, libros IX. Baſileæ, 1544. fol. apud Oporinum. Inſcripſit eos Carolo V. Imp.

Primus agit *De Religione*.

II. *De Deſertoribus*.

III. *De Vacillantibus*.

IV. *De exortu Eccleſiæ*.

V. *De illuſtri Eccleſiæ progreſſu*.

VI. *De Eccleſiaſtica varietate*.

VII. *De Eccleſiaſtica Juris adminiſtratione*.

VIII. *De auctoritate Scripturarum*.

IX. *De ſacris Ritibus*. Alardus Amſtelodamus, Præfat. verſionis Theophilacti Bulgariæ Epiſcopi, *Hermannum* ſcripſiſſe refert & edidiſſe, libros XXXV. quos inſcripſerit *Suſpirium* ſive *Deſiderium Matris Eccleſiæ ſuper redintegranda Religione*. Luſitque in hos libros elegantem Oden idem Alardus.

Deliberatum aliquando fuit, de *Lethmatio* unà cum aliis Theologis Lovanienſibus ad Tridentinum Concilium deputando: ſed aliter ſentiebat *Viglius*, Sanctioris Conſilii Præſes, in Epiſtola ſua ad *Ant. Granvellanum*, Epiſcopum tunc Atrebatenſem anno 1550. ſcriptâ; *Quidam*, inquit, *his adjiciunt Hermannum à Gauda Decanum S. Mariæ Trajectenſis: ſed aiunt eum plus ſatis eſſe cerebroſum*. Extat hæc Epiſtola Tomo III. Collectionis Diplom. Belgic. pag. 463. quæ prodiit Bruxellis apud P. Foppens 1734.

Obiit Ultrajecti, anno 1555. die D. Nicolao ſacro, ætatis anno LXIII. Decanatûs XXV. ſepultus in medio templi, è regione chori, ſub ſarcophago, cui lamina ærea cum inſcriptione impoſita fuit, militum ibidem hoſpitantium inſolentiâ detracta. Supereſt lapidi inciſa hæc inſcriptio:

JOANNES A NOORTWYCK,
Lethmatius, Canonicus,
Qui ætate abiens immaturâ
Juxta patruum humatus Idibus Martiis
M. D. LXX.

Meminit hujus Joannis à Noortwyck, Molanus in Natalibus SS. Belgii, & Surio complures olim Sanctorum Belgii Vitas ſuggeſſiſſe refert.

HERMANNUS LOEMELIUS,

Antverpienſis, S. Theol. Licentia-

tus, anno 1617. titulum illum Duaci adeptus, & Canonicus Cathedralis Ecclesiæ Audomarensis, edidit *Spongiam* quâ diluuntur calumniæ, nomine Facultatis Parisiensis impositæ libro, qui inscribitur, *Apologia circa regimen Catholicorum in Anglia &c.* Audomar. 1631. 4

Item *Ecclesiæ Anglicanæ querimoniam apologeticam.* 4. Audom. 1631. Cui anno sequente reposuit *Franciscus Hallier*, Sorbonæ Doctor ac dein Cavallicensis Episcopus, *Defensionem Hierarchiæ Ecclesiasticæ &c.* 4. Parisiis.

HERMANNUS MEYERUS,

J. C. Frisiæ Orientalis & Reipublicæ Embdanæ Consul, edidit

Tractatum *De Pignoribus & Hypothecis, & creditorum Privilegiis.* Francof. 1611. 4.

HERMANNUS NUENARIUS,

Sive à NOVA AQUILA, S. R. I. Comes, è Ditione Juliacensi oriundus, Præpositus major Ecclesiæ Metropolitanæ Coloniensis & Regalis Basilicæ Aquensis, à Carolo Hispaniarum Rege ablegatus fuit anno 1519. ut apud Principes Imperii electionem ejus ad diadema Cæsareum promoveret. Mortuus est anno 1530, ætatis xxxix. Augustæ Vindelicorum in Comitiis à Carolo V. indictis. Scripsit.

De origine & sedibus priscorum Francorum. Basil. apud Hervagium, 1532. Extat denuo cum *Conradi Peutingeri* sermonibus convivalibus, de finibus Germaniæ contra Gallos. Jenæ 1684. in 8.

De Gallia Belgica Commentarium, typis Plantin. 1584. 8. & rursus Jenæ 1684.

Annotationes aliquot Herbarum, cum Herbario *Othonis Bronsfeldii* editas, adjectâ *Formulâ excudendi Herbarii* per eundem *Nuenarium.* Basil. 1540.

De morbo seu febri sudatoria, vulgò *Sudorem Britannicum* vocant. Coloniæ apud Joan. Soterem, 1529. 4.

Carmina aliquot, *quibus Historia mortis* JESU *in septem horas distributa est.* Lipsiæ, 1592. cum Hymnis *Georgii Fabricii.*

Orationem in Comitiis Francofurtensibus, *pro Carolo Rom. Rege* recens electo, anno 1519. habitam.

Fl. Vegetii Renati de Arte Veterinaria sive Mulo-medicina libros IV. primus publicavit, Basil. 1528. 4.

Vitam Caroli Magni Cæs. per Eginhardum scriptam, primus omnium è latebris eruit, & anno 1521. Coloniæ edi curavit.

Sunt & qui accusant *Hermannum Nuenarium*, tamquam authorem partialem damnati à Leone X. Pont. libri, *Epistolarum obscurorum Virorum* &c. (de quo latiùs infra, sub nomine *Ortuini Gratii.*) Nec mirum: quippe *Nuenarius*, aliquantisper Lutheri hypocrisi deceptus, ut amicum coluerat atque protexerat: postmodum vero strenuus illius ac Lutheranorum adversarius fuit.

HERMANNUS OEM,

Ex clara vetustaque apud Dordracenos stirpe, Dordraco oriundus, J. U. D. olim familiæ S. Ignatii adscriptus, acceptis à Societate honestis dimissionis tabulis, in patriam redux, incolis suis ab anno 1626 ut Pastor deservìit. Assessor Vicariatûs Ultrajectini, dein & Archipresbyter Hollandiæ australis constitutus, obiit demum in patria, v. Maii 1639.

Vitam D. ac M. Hermanni Haeckii, J. U. L. Presb. ac Vicarii Ecclesiæ D. Nicolai Dordraci, sui olim cognati, ex veteribus & autographis monumentis ver-

naculè defcripfit, anno 1626. Item *Annales Ecclesiæ, in quibus titulus de ortu & progressu Urbis Dordracensis*, Zuyt-Hollandiæ primariæ; & Familiæ Dordracenæ. MS.

Item *Annotata in Historiam Dordracenem Valerii Gouthoven*. MS. apud confanguineos.

HERMANNUS DE PETRA,

Santdorpius, Carthufianus, ac Virginum Carthufianarum juxta Brugas per annos XXXIV. Cœnobiarcha, è vivis deceffit anno 1428. IX. Kal. Maii. Scripfit

Sermones 50. in Orationem Dominicam. Aldenardæ, 1480. apud Joan. Cæfarem, & Lovanii, typis Joan. de Weftphalia, 1484. fol. Prior editio *Hermannum de Petra*; pofterior *de Santdorpe*, auctorem præfert. Reliquit præterea

Sermones de Tempore & Sanctis.

Tractatum *De Immaculata Conceptione Virginis* MARIÆ.

De regimine Monialium. Aliaque, à Trithemio ac Sutore recenfita.

HERMANNUS RYD,

De Rhenen, quod opidum eft Geldriæ, fcripfit librum

De Vita & honestate Clericorum: editum cum aliis ejufdem argumenti, Bafileæ, 1555.

HERMANNUS THYRÆUS,

Novefii, in territorio ac Diœcefi Colonienfi, natus anno 1532. Romæ ab ipfo fundatore S. Ignatio anno 1556. in Societatem admiffus eft. Docuit Theologiam Ingolftadii & Treviris. Moguntiæ apoplexiâ prope fexagenarius tactus extinguitur anno 1591. die XXVI. Octobris. Scripfit

De Religionis libertate, latinè & germanicè.

Collegit & *sex millia dubiorum de Confessione Augustana, & duo millia irregularitatum*. Dilingæ, 1587. 4. & in fol.

HERMANNUS TORRENTINUS,

Zwollanus, Trans-Ifalanus, *Alexandrum Hegium* nactus Daventriæ præceptorem, infignis eâ tempeftate fuit Grammaticus, atque à morte Hegii cœpit *Grammaticam* five *Doctrinale Alexandri de Villa Dei* corrigere emendareque, verfibus tum obfcuris, vitiofis ac barbaris fublatis, tum melioribus magifque perfpicuis in eorum locum fubftitutis, cum nova vocabulorum interpretatione, Argentinæ 1516. multis tamen contra-nitentibus, operamque ejus ita lacerantibus, ut ad F. Joannem Torrentinum, Monachum regularem, coactus fuerit fcribere Apologiam. Scripfit præterea in ftudioforum gratiam,

Opufculum perutile *De Generibus Nominum, de Heteroclitis, de Patronymicis, & de Nominum significationibus*. Antverpiæ. 1514. 4. apud Vorfterman.

Commentarium in XIII. *Elegias Sabellici de B. Virgine, Gregorii Tipherni Hymnum & Baptistæ Mantuani Votum ad eamdem*. Silvæd. apud Fratres Gregorianos in 4.

Comment. in Bucolica ac Georgica Virgilii. Daventriæ, 1502. 4. Coloniæ apud Quentelium, & alibi.

Scholia in Euangelia Dominicalia, item *in Hymnos, & quas vocant Sequentias*.

Primus quoque confcripfit *Elucidarium Poëticum*. Bafileæ, 1535. typis Thomæ Wolphii excufum; cui Robertus Stephanus Parifiis, aliique dein alibi manum admoverunt & auxerunt.

Orationes familiares & elegantissimæ ex omnibus Publii Ovidii libris formatæ, per

Herm. Torrentinum, impressæ sunt in Officina ingenuorum liberorum Quentell. 4. Coloniæ 1510.

HERMANNUS A WOESTENRAEDT,

Leodiensis, Vir Nobilis, Collegii Patrum Ord. S. Crucis in patria Rector seu Prior, in divinis humanisque versatus scripturis, atque utravis oratione excellens, in defecta propemodum ætate, vitæ seu professionis Monasticæ jubilario major, versus tum faciles tum suaves ludere solebat. Ex ingenii ejus lucubrationibus hæc publici usus facta sunt.

Thomæ Malleoli à Kempis De Imitatione Christi, aureus libellus, carmine Elegiaco redditus. Leodii, 1623. 8.

Sidus lucidum peregrinantis animæ, XLII. *mansionum Israëlitarum umbris* erutum. Ibid. 1627. 4.

Monachus, sive Mystica Monachi elucidatio. Ibid.

Historia Josaphat & Barlaam, Joan. Damasceni carmine reddita.

Martyrologium Wandelberti Prumiensis auctum, adjectis Sanctis ex *Joanne Molano*. Aliaque.

HERMANNUS ZITTARDUS,

Ordinis Prædicatorum S. Th. Magister, Coloniæ vixit circa annum 1408. & scripsit metricè

Manuale Confessorum.

HERMES LE CLERCQ,

Tornacensis, Societ. Jesu, in Gallia vixit, & docuit in Billomensi Collegio. Versibus Elegiacis, exemplo Ovidii Nasonis & Ambrosii, lusit

Fastos sacros Sanctorum Sanctarumque.

Vitam S Ignatii de Loyola, carmine. Aliaque, nondum edita, teste Petro Ribadineira.

Fuit & alter *Hermes le Clercq*, Tornacensis, sui sæculi Proto-Medicus, sive Theoriam sive praxin attendas; qui & in arte sua aliquot scripsit Opuscula, teste Andrea Catullo in suo Tornaco, pag. 109. Hic tandem plenus dierum sese recepit in solitudinem Domûs Carthusianorum juxta Tornacum, in quâ filium habebat Priorem, nomine *Agathangelum*, aliàs *Jacobum le Clercq*, insignem Jurisconsultum, qui & Carthusiæ Bruxellensi cum laude præfuit. Obiit autem Hermes pater circa annum 1630.

HERMES HOUWAERT,

Rotnacenus, Flander, Ord. Minorum S. Francisci, Sacræ Theologiæ Lector in Conventu Lovaniensi, vita defungitur Machliniæ, Guardiani officio functus, anno 1567. die XII. Decembris. Scripsit

Commentarios in libros I. *&* II. *Sententiarum.* MSS. in Bibliotheca Machliniensi.

HERO AB INTHIEMA,

Frisius, J. C. exercitûs Ordinum Belgii fœderati in Frisia Censor militaris, edidit

Disquisitionem Juridicam, circa gentilitias familiarum domos, earumque prærogativas masculas, ac defunctorum super iisdem voluntates, pro *D. Georgio à Lyauckema*, Chiliarcho Brab. Ducis &c. Leovardiæ, 1609. 4. typis Abrah. Radæi.

HIEREMIAS TRIVERIUS,

Vulgò DRYVERE, Brachelius, qui pagus est Gerardimontanæ ditionis in Flandria, vulgo *Braeckel*; unde Gerardimontanum se in Actis Facultatis Medicæ scribere Lovanii solebat. Primus

illic in Scholis Artium renunciatus fuit anno 1522. è Pœdagogio Falconis; hinc anno 1537. creatus Medicinæ Doctor, ac postmodum Professor primarius à Magistratu urbico anno 1543. ob singularem, quâ in docendo valuit gratiam, huic cathedræ impositus. Varia scripsit, in quibus eruditionis firmitas, judicii acrimonia, ingenii felicitas elucet, quorum hic syllabus:

Oratio, ad Studiosos Medicinæ, *De duabus Medicorum Sectis, & ipsarum methodo.* Antverpiæ apud Mart. Nutium, 1544. 8.

Disceptatio cum Aristotele & Galeno super natura partium solidarum. Item *Argumenta aliarum multarum Disputationum quibus varia paradoxa, hactenus ambigua vel incognita, asseruntur.* Ibid. 1543. in 8.

Disceptatio de securissimo victu, à Neotericis perperam præscripto. Lovanii, typis Servatii Sasseni, 1531 4.

De Missione sanguinis in pleuritide, & aliis phlegmonis tam externis quàm internis omnibus, cum Petro Brissoto & Leon. Fuschio *Disceptatio*, ad Medicos Parisienses.

Item *Commentarius de Victu ab arthriticis morbis vindicante*; ubi quamplurimi Neotericorum errores deteguntur. Ibid. apud Barthol. Gravium, 1532. 4.

De Temporibus morborum & opportunitate auxiliorum.

Item *Elenchus Apologiæ* Leon. Fuschii *De missione sanguinis in pleuritide.* Ibid. typis Sasseni, 1535. 4.

Commentarii quatuor in libros III. Galeni, De temperamentis, & lib. I. De inæquali temperie. Ibid. 1535. 8.

In Artem Medicam Galeni. Lugduni apud Beringos fratres, 1547. 16.

In Lib. I. Aphorismorum Hippocratis. Antver. apud Matth. Crommium, 1547. & *in Libros VII. Aphorismorum.* Lugd. 1551. 4.

In Polibum, sive *Hippocratem de ratione victus Idiotarum aut privatorum.* Ibid. 1548. 8.

In Hippocratem de Ratione victus in morbis acutis. Ibid. 1552. 8.

In Corn. Celsum de Sanitate tuenda. Antver. 1539. 8. & Lugd. Batavor. typis Plant. 1592. 4.

Apophthegmata varia. Lugd. apud Beringos fratres, 1549. 12.

Consilia aliquot *Triverii de Arthritide* edidit *Henr. Garetius* Francof. 1592. 8.

Denique à morte Auctoris, procurante *Dionysio* filio, prodiit Lugd. Batavorum, 1592. 8. *Methodus* brevissima absolutissimaque *Medicinæ universæ.*

Vivere autem desiit, lentâ tabe confectus, anno 1554. mense Decembri, ad D. Petrum depositus.

HIERONYMUS BUSLIDIUS,

Vulgò BUSLEYDEN, Francisci Archiepiscopi Bizuntini ac S. R. E. Cardinalis designati frater, Arluno, Ducatûs Luxemburgensis opido, oriundus, J. U. Doctor, in Cathedralibus Leodiensi & Cameracensi, Mechliniæ in D. Rumoldi, Bruxellis in D. Gudilæ, & forte alibi, Canonicus, atque Aëriensis ad D. Petrum apud Artesios Præpositus, supremique Senatûs Belgici apud Machlinienses ab anno 1503. Consiliarius & Libellorum supplicum Magister, vir doctus, facundus & variis functus Legationibus, ad Julium II. Pont. & Franciscum I. Franciç, ac Henricum VIII. Angliæ Reges. Vixit admodum familiaris *Desiderio Erasmo*, *Thomæ Moro*, Angliæ Cancellario (ac quem legitur elegans *Buslidii Epistola*, Utopiæ ejusdem Mori præfixa) aliisque doctrinâ & dignitate illustribus. Auctor est ac Fundator celeberrimi apud Lovanienses Collegii, quod *Trilingue Buslidianum* vocant, quia tres in eo primariæ Linguæ, hebraica, græca ac latina, quotidie statutis horis docentur.

Planè

Planè virum fuisse inprimis eloquentem & politioris litteraturæ amantem insigniterque peritum, testantur abundè ingenii monumenta ab eo relicta, nimirum *Carmina*, *Orationes*, *& Epistolæ* variæ, quæ mirum est latuisse hactenus. Legebantur ea olim Lovanii, beneficio Viri Clarissimi *Olivarii Vredii*, qui Brugis Flandrorum reperta misit ad Clariss. Doctorem Valerium Andream.

Obiit *Buslidius* Burdigalæ, dum à Carolo, Belgarum Principe Legatus in Hispaniam mittitur, anno 1517. die XXVII. Augusti. Epitaphium bilingue, grçcum atque latinum, scripsit Erasmus ad imaginem ejusdem, libro tertio Epist. VI. Plura de eodem vide in Originibus prædicti Collegii Buslidiani in Fastis Academicis Valerii Andreæ.

Nominis BUSLIDIANI *proximum primo decus*,
Itane nos orbas, *virenti raptus ævo* HIERONYME?
Litteræ, *genus*, *Senatus*, *aula*, *plebs*, *Ecclesia*,
Aut suum sidus requirunt, *aut patronum flagitant.*
Nescit interire, *quisquis vitam honeste finiit.*
Fama virtutum perennis vivet usque posteris.
Eruditio Trilinguis, *triplici facundiâ*
Te loquetur, *cujus opibus restituta*, *refloruit.*

HIERONYMUS COCCIUS,

Vulgò COXIE, Antverpianus pictor & Iconographus, in œs incidit anno 1558. figuras libri (hodie rarissimi, ac magnis sumptibus exarati) cui titulus. *Thermæ Diocletiani Imp. quales hodie etiamnum extant*, *sumptibus & ardenti erga venerandam antiquitatem studio Antonii Perenoti Episcopi Atrebatensis in lucem eductæ*, *industriâ autem & incredibili labore Sebastiani ab Oya Caroli V. Imp. Architecti*, *tanti Heroïs impulsu*, *quam-exactissimè ad vivum à fundo usque descriptæ*, *ab ulteriori prorsus interitu vindicatæ*, *& ab Hieronymo Coccio*, *Antverpiano*, *&c. in œs incisæ*. Fol. Antverpiæ 1558.

HIERONYMUS COMMELIN,

Duacensis, Gallo-Flander, Typographorum omnium, post Henricum Stephanum, doctissimus, Græcos potissimùm Auctores typis suis vulgavit, cum Manusc. Codd. collatos, & quibusdam, ut *Heliodoro*, *Apollodoro*, aliisque *Notas* addidit. Adeoque morte hujus Litteras præsertim Græcas summam jacturam fecisse testatur Notis ad Senecam Tragicum, & in Epistolis Josephus Scaliger.

Filii ejus ac nepotes postmodum in Hollandiam transmigrantes, simul à Religione Catholica deviârunt, ibique artem typographicam multorum librorum editione claram exercuere.

Extat etiam de eo Testimonium *Thuani*, *in Historia sui temporis*, sub finem Libri C.XIX. in hæc verba. *Hieronymus Commelinus*, *aliàs Santandreanus dictus*, *natione Gallus*, *qui translato è patria Genevam primùm*, *dein in Heidelbergam*, *domicilio*, *rem litterariam multum juvit*; *editis tum veterum Græcorum plurimis nunquam antea editis monumentis*, *tum Athanasio imprimis & B. Jo Chrysostomi magnâ Operum parte*; *in quibus & propriâ industriâ multum contulit*, *& immaturâ morte hoc anno 1567. exeunte nobis ereptus*, *filiis eandem curam*, *quasi hæreditario jure*, *demandavit.*

HIERONYMUS ELENUS,

Balenus è Campinia Brabantus, Lovanii in Castrensi Gymnasio Philosophiæ operam dedit sanè diligentem,

atque anno 1542. ibidem primus Magisterio insignitus fuit. Inde ad Juris studium se transtulit, cœpitque tum litteris græcis ac latinis, quibus Jus omne conscriptum est, diligentiùs intendere; Historię etiam, Oratoriæ & & politicæ philosophiæ in primis incumbere.

Lovanio se contulit Aureliam, Jurisprudentiæ pleniùs hauriendæ gratiâ, nactus ibi familiaritatem *Joachimi Hopperi*, Frisii, juvenis tum undecumque doctissimi, quocum deinceps magna illi fuit consuetudo. Lutetiæ *Joannem Straselium*, Belgam, Græca interpretantem audivit. Lovanium reversus, tituloque Jurisconsulti auctus, græcas ipse quoque Litteras, Legesque publicè interpretatus est: postea Advocatum egit Antverpiæ. Scripsit

Diatribarum seu *Exercitationum ad Jus Civile*, libros III. I. continet *Orationes tres de Ratione studii Juris.* II. *Locorum quorumdam Juris Explicationes, & Legum Antinomias.* III. *Regulas Juris Civilis* Carmine expressas. Cui adjectum est Carmen eodem auctore, *De Jure Prætorii Antverpiensis.* Antver. typis Plant. 1576. 8. Prodierunt denuo curis *Everhardi Otthonis* J. U. D. & Antecessoris Ultrajectini, anno 1725, in *Thesauro Juris Romani, continente rariora meliorum Authorum Opuscula*, Tom. II. pag. 1393.

Joan. Lanceloti Institutiones Juris Canonici Annotationibus Legumque indiciis illustravit. Ibid. 1566. 8.

E vita præmaturè abiit Antverpiæ, anno 1576.

HIERONYMUS FRANCUS,

Vulgò DE FRANCE, Duacenus, Eques, primò Lovanii vixit, illustrium Bossutiorum studiis moribusque præfectus, & Jurisconsulti titulum ibidem accepit, Antecessorem Juris ac præceptorem nactus *Gabrielem Mudæum.* Relicto cum Bossutiis Lovanio, in Germaniam Helvetiamque concessit, & Friburgi Brisgoiæ rogatus, ut Juris ibi partem aliquam publicè explanandam susciperet, quod privatim Lovanii identidem præstiterat, Titulum D. De Regulis Juris in manus sumpsit, ac prælegit.

Postquam verò in Belgium rediit, annos plures S. P. Q. Duacensi fuit à consiliis: inde anno 1573. Machliniam ad magnum Senatum Belgicum vocatus est, ac demùm anno 1586. supremo Artesiæ Senatui datus Præses.

Commentarii in Regulas Juris Civilis usque ad L. 50. editi Basileæ, 1558. 8. apud Oporinum, item Lugduni 1593. cum Commentariis *Jacobi Ræ-vardi.*

Scripsit & *de Academiæ Duacensis Erectione*; in qua non infimas partes habuit, ac primas dedit in Jure Civili prælectiones.

Decessit dierum plenus, anno 1606. relicto *Rainutio* filio, paternæ doctrinæ & dignitatis hærede, summi Consistorii Belgici, quod Machliniæ est, Præside.

HIERONYMUS DE MEYERE,

Antverpianus, Ord. Minorum S. Francisci, descripsit versu Jambico ac facili, Extremam *Cœnationem Filii Dei*, assertoris nostri. Edidit Lovanii Masius, 1602. 4.

HIERONYMUS DU MORTIER,

Insulensis, Vir Nobilis, Poëta non infelix, eoque nomine *Augerio Gisleno Busbequio* laudatus, cecinit

De Victoriâ per Comitem Egmondanum apud Gravelingam obtentâ.

Insulis, natali in solo, obiit peste, annos natus LX. corporisque exuviæ

templo S. Mauritii illatæ sunt.

Ferdinandus de Maubus, Schoondorpii Toparcha, ex sorore pronepos, hoc Epitaphium ei scripsit.

Du Mortier *jacet hic*, *Musis gratissimus olim*,
Clarus & antiquâ Nobilitate patrum.
Cui conjux enixa prior deciesque quaterque est :
Altera sed sterili visa cubare thoro.
Hic ut lustra decem, totidemque expleverat annos,
Dignus perpetuò vivere, peste obiit.
Si tamen is moritur, cujus mellita leguntur
Carmina, quique volat docta per ora virûm.

HIERONYMUS PUTEANUS,

à S. Trudonis Fano, quod in Eburonibus est, cum *Henrico* fratre uno partu editus, domi Leodiique, cum eodem fratre suo, litterarum humaniorum imbutus elementis, deinceps iisdem, uti & Philosophicis Jurisque studiis incubuit Lovanii, atque uno eodemque die XXIX. Mensis Aprilis, anno 1546. Licentiæ uterque titulo insignitus fuit.

Dolam hinc Sequanorum profecti, & Cathedras nacti, docuerunt ambo, quod Lovanii didicerant. *Henricus* etiam Rector Academiæ ibidem moritur. *Hieronymus* verò gradu Doctoratùs suscepto, ac Româ, totâque Italiâ perlustratâ, Leodium rediit, forensibus negotiis & caussis agendis intentus, Scabinatu (qui honor ibi perpetuus est & summus) à Gerardo Groesbecano Episcopo-Principe Leodiensi donatus. In quo munere summâ vixit innocentiâ atque integritate annos plus minùs octo. Moriens reliquit

Consiliorum seu *Responsorum* Volumina aliquot.

Item *Comment. ad Consuetudines & Statuta Urbis ac Provinciæ Leodiensis*; quorum edendorum spem fecerat Gualterus filius J. C.

Obiit autem anno 1565. XVI. Kal. Augusti, sepultus in choro templi sui parochialis, D. Servatio sacri; apposito hoc carmine sepulchrali.

Conditus hoc tumulo quis sit si forte requiras,
Dum subscripta legas carmina, siste gradum.
Trudonis phanum patria est, Hieronymus illi
Nomen erat, columen gens Puteana tuum.
Præ multis quos prisca ætas & Legia vidit,
Hic fuit æterno dignus honore coli.
Nam sive doctrinam & sancti mysteria Juris,
Seu spectes stili flumina, primus erat.
Unde sibi propriâ nomen virtute paravit,
Perpetuum in terris & super astra locum.
MorItUr pUteanUs Ipso AleXIs DIe.

HIERONYMUS VERLENIUS,

Sylvæducensis Brabantus, admodum adolescens è celebri patriæ Gymnasio Lovanium venit, ibidemque post percepta Philosophiæ studia, Theologiæ & litteris sacris junxit melioris litteraturæ Linguæque græcæ peritiam.

Evocatus Lovanio, primùm scholæ patriæ Moderator fuit: mox S. Theologiæ Lector Ultrajecti apud Joannitas seu Rhodiensis Militiæ Religiosos: deinde in D. Jacobi Pastor, ac demùm Canonicus graduatus Cathedralis Ecclesiæ Harlemiensis, ejusdemque Scholasticus ac Pœnitentiarius, nec non Godefridi à Mierlo primi Harlemiensium Episcopi Vicarius generalis. Edidit

Epicteti Enchiridion, è sua interpretatione, cum *Scholiis*.

Hippocratis Epistolam de risu Democriti.

Fragmentum Xenophontis de sui cognitione, ex libro IV. de dictis & factis Socratis. Antverpiæ 1550. 8. apud Joan. Loeum.

B. Ignatii Antiochiæ Archiepiscopi &

Martyris Epistolas: cum *Scholiis*, typis Plantini 1588. 8.

Commentarium in Psalmos Davidicos. Lovanii 1558. fol. apud Bergaignium.

Desiit esse inter vivos Harlemi, anno 1586. die XVII. Augusti, in Æde summa ante altare summum depositus.

HIERONYMUS VERRUTIUS,

Groninganus Frisius, prima legitimæ scientiæ elementa didicit Lovanii: supremamque lauream apud Biturigas in Galliis adeptus, ac lustratis celebrioribus Italiæ, Germaniæ, Galliæque Academiis, Lutetiæ Parisiorum Jura explanavit; ediditque ibidem

Lexicon Juris, locupletatum; typis Mich. Sonnii, 1573. fol.

Alia molitum fuisse testatur Decade XVI. Script. Frisiæ Suffridus Petrus: sed nihil hactenus eorum videre licuit.

HILARIUS BERTULPHUS,

Gandavensis, Poëta, Epistolis Des. Erasmi notus; extantque & *Bertulphi* ad Erasmum aliquot eruditæ Epistolæ. Erat *Bertulphus* longitudine conspicuus, & rubentibus ardentibusque notis assiduâ potatione exasperatus. Unde jocus Erasmi, qui cùm, vocato ad prandium Berthulpho, ei dixisset, *Lude mihi carmen*, *cujus principium*, NASUS BERTULPHI; ille ex tempore Erasmo satisfecit. Ita Sanderus de Gandavensibus eruditione claris. Addit Bertulphum scripsisse multos *Ludicros Versus*, Coloniæ impressos, anno 1530.

HILDUINUS,

Cognomento TASSONIUS, ex Abbate Lobiensi, Ord. S. Ben. quorumdam machinatione intrusus in Sedem Leodiensem, ideoque à Papa excommunicatus; Dein fuit Veronensis Episcopus, pòst Mediolanensis Archiepiscopus. Scripsit Abbate Trithemio & Arnoldo Wiono testibus,

De Gestis Abbatum Lobiensium, librum I.

Sermones ad Fratres.

De peregrinatione S. Dionysii Areopagitæ.

De Gestis Apostolorum.

Claruit sub Hugone Ludovici III. filio Burgundiæ Duce, quem anno 933. Italiæ Regem in Basilica Ambrosiana coronavit, unà cum Lotario filio: imperaverunt enim simul, & Privilegia simul concesserunt.

Decessit è vita Hilduinus anno 936. die IX. Kal. Augusti, cum sedisset annos V. dies XXV. Ita Ughellus in Italia sacra Tomo IV. novę edit.

HILDEBRANDUS GOFFREDUS,

Frisius, Husemensis (qui ditionis Leovardiensis pagus est) Pastor, Theologus & Mathematicus, obiit anno 1500. Collegit

Statuta Episcoporum Ultrajectinorum: edita Goudæ 1484. 4. apud Gerardum de Leeuw.

Scripsit præterea *Commentaria in Epistolas Pauli.*

In Euangelia Dominicalia.

Postillam Euangelicam.

Vitas aliquot Sanctorum Frisiæ.

Principia Artis Geometricæ.

Quæ omnia manuscripta se vidisse testatur Suffridus Petrus, de Scriptoribus Frisiæ Decade X.

HILGERUS A BURGIS,

Ex Ord. FF. B. Mariæ de Monte Carmelo S. Th. Doctor & Professor, nec non Episcopus Buduanensis ac Suffraganeus in Diœcesibus Leodiensi atque Coloniensi. Obiit circa annum 1452, relinquens

Commentaria in omnes Epistolas S. Pauli. MS. in Bibliotheca Carmelitarum Coloniæ Agrip.

HIRNANDUS,

Canonicus & Archidiaconus Leodicensis, dedit

Descriptionem Victoriæ ac Triumphi Steppensis anno 1213. contra Henricum I. Comitem Lovaniensem, teste Alberico trium-Fontium Monacho in Chronico suo manusc. ad annum 1213. Legitur apud Chapeavillium Tomo II. Rerum Leodic. auctore anonymo.

HUBERTUS AB ASSONLEVILLE,

Racemensis, Hanno, Monasterii Altimontensis Ordinis S. Benedicti in Hannonia, Prior, vir à vitæ integritate, à morum sinceritate, à rigore disciplinæ Monasticæ meritò commendatus, concinnavit

Promptuarium Curiositatis alphabeticum, festivo, ut ipse indigetat, *Exemplorum ac Sententiarum apparatu exornatum.* Duaci, 1625, 4. typis Laur. Kellami.

Parœnesin sive *Commonitorium ad errantes in Fide omnes, ut ad Ecclesiæ Catholicæ unitatem se recipiant.* Ibid. 1632. 4. & Montibus. 1633. 8.

Moritur plenus dierum, anno salutis 1633. ætatis suæ 80. VI. Kal. Maii.

HUBERTUS AUDEJANS,

Brugensis, Litteris humanioribus sub *Justi Lipsii* disciplina, dum illi à Manibus atque Epistolis esset, egregiè excultus, quintus fuit Lovanii in Scholis Artium anno 1598. S. Theol. titulo auctus, atque ad D. Donatianum in patria Canonicus ac Pœnitentiarius, laudabiliter hoc suo munere perfunctus, ob candorem atque eruditionem gratus omnibus. Leguntur *Carmina* illius, amicorum operibus præfixa, planè elegantia. Mortem quoque *Abrahami Ortelii & Justi Lipsii* dignis laude Elegiis prosecutus est.

Obiit autem die 14. Septemb. 1615. æt. XLI. sepultus in D. Donatiani, hoc Epitaphio.

Deo Sacrum & Memoriæ
Ven. Viri D. HUBERTI AUDEJANTI,
Matthæi filii, Andreæ nepotis,
Qui litteris humanioribus
Sub LIPSIO egregiè excultus,
Etiam Theol. titulo auctus,
In Cathed. hac Æde D. Donatiani
Canonicus & Pœnitentiarius,
Munere suo annos X. menses X.
Laudabiliter perfunctus, abiit ad Beatos
XVIII. Kal. Octob. anno Ætatis XLI.
Christiano M. D. C. XV.
Instituitque Anniversarium solemne,
Pietatis & gratitudinis ergo,
Prudenti Viro..'.. AUDEJANTIO
Patruo optimè de se merito,
Qui Frācorum Senator PP. & bis Cōsul
Remp. fide gessit inculpatā;
Ejusque Uxori, Dominæ
MARTINÆ LEM.
Obiit Maritus XII. Kal. Aug. an. 1582.
Uxor 1583. excessit XIV. Kal. Novem.
Accenseri istis & venire in partem voluit
MATHÆUM Patrem, probis probatum
Viris, Matremque
D. AGNETEM DAMHOUDERAM,
JOANNIS F. Matronam bene moratam.
Ille egressus 72. annum,
Anno à partu Virginis 1616. hinc
Migravit XII. Kal. Julii.
Hæc fato functa est
Anno salutis instauratæ...
H. M. H. P. C.
Pax sit tranquilla sepultis.

HUBERTUS BARLANDUS,

Zelandus, Medicus Namurcensis,

familiaris vixit Basileæ Desiderio Erasmo, *Medicus ut eruditus, ita mirè comicis moribus.* Ita Erasmus lib. XX. Epist. 101. Vertit è græco

S. Basilii Orat. de agendis Deo gratiis; & de Julitta Martyre.

Galenum de medicamentis paratu facilibus, 1533. Veriæ; & cum Galeni Operibus.

Scripsit *Epistolam* Medicam *de Aquarum destillatarum facultatibus*, & *de Adriani Ælii Barlandi mortis genere.* Antver. 1536. 8. apud Joan. Stelsium.

Velitationem item Medicam *cum Arnoldo Nootsio*, Medicinæ apud Lovanienses Doctore, quâ docetur, vulgus Medicorum non paucis abuti medicaminibus simplicibus, uti capillo Veneris, spodio, &c. deque Avicennæ in plerisque horum hallucinatione. Ibid. 1532. 8.

Præfatus etiam est in *Dioscoridem*, Lugduni editum; promittebatque versionem omnium Arabum Medicorum; sed promisit tantùm.

HUBERTUS LE CLERCQ,

Insulensis, Presbyter, & in D. Petri Sacellanus, edidit

Poësin sacram: in qua sunt *Psalmi Davidis Pœnitentiales* carmine redditi, *Elegiæ*, *Epitaphia*, &c. Tornaci, 1610. typis Nicolai Laurentii.

Obiit Insulis plenus dierum, anno 1615. ætatis LXXXIV. depositus ad D. Petrum, addito Epitaphio, quod ipse sibi vivens scripsit:

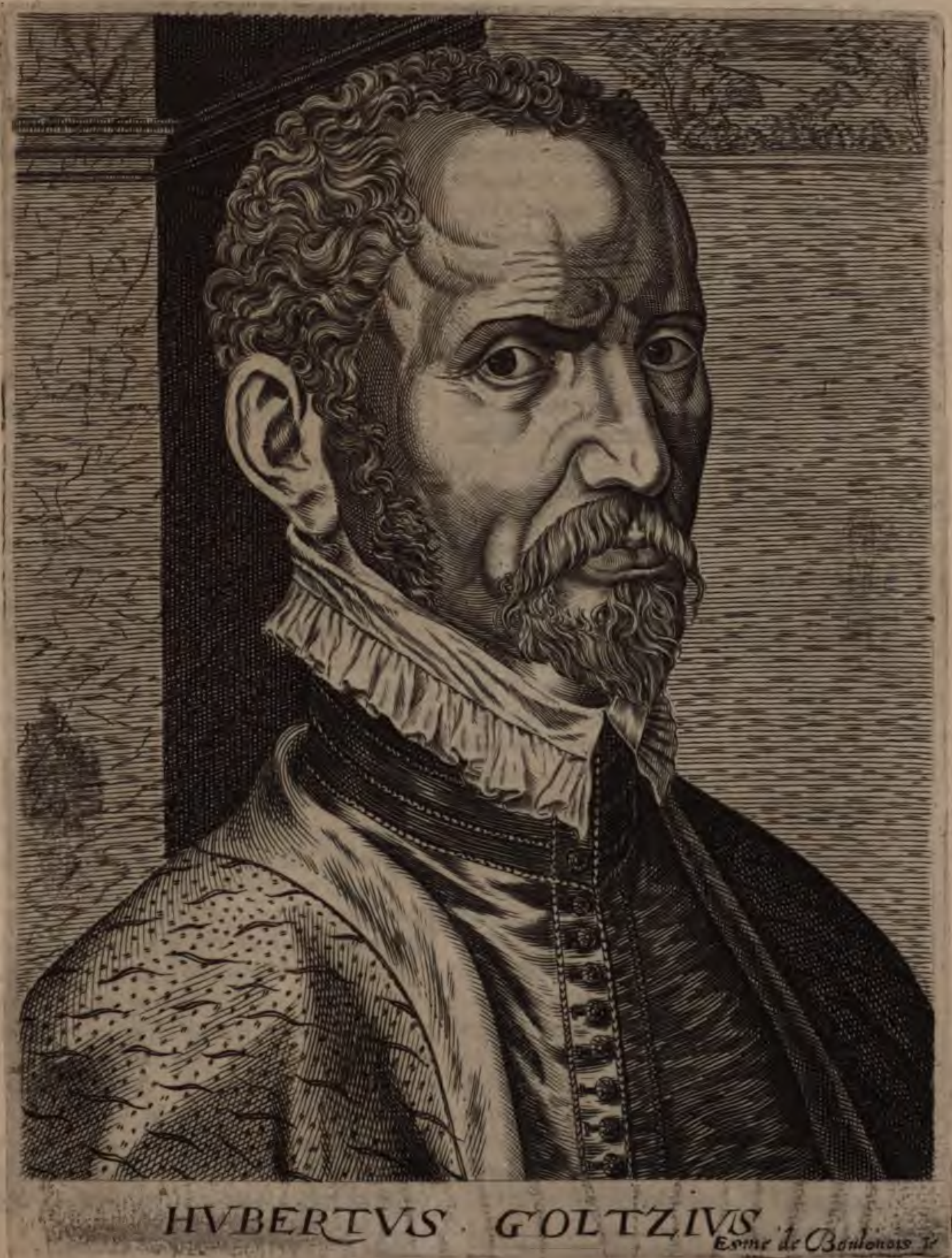
Hac quondam in celebri domo Sacerdos
Piscatori hominum dicatâ Petro,
Putris CLERICUS *hic cinis quiescit:*
Quem mors è medio tulit, peractis
Annis cum quatuor bis octo lustris.
Cui clara astra super novam, Viator,
Hæc qui scripta legis precare vitam.
Et dum fata sinunt, valentque sensus,
Cœlum suspice, provide saluti.

HUBERTUS GOLTZIUS,

Natus Venlonæ, apud Geldros, anno 1526. III. Kalendas Novembris, patre *Rutgero* Herbipolitâ: sculptor, & Antiquitatum omnis generis altissimus gurges, Adr. Junii elogio; familiaris admodum vixit nobilitate & doctrinâ claris *Marco* & *Guidoni Laurinis*, fratribus: quorum operâ ac hortatu anno 1558. Italiam, Galliam, Germaniamque lustravit, Antiquitatis vestigandæ atque eruendæ gratiâ. Quo in itinere patuerunt illi omnia omnium Musea, & antiquorum monumentorum armaria. Senatus verò Romanus hominem, advenam licet ac peregrinum, non solùm in Capitolium admisit, sed & reliquos Urbis thesauros aperiendos curavit, civitateque Romanâ donavit.

Extant Litteræ per almæ Urbis Consules datæ VII. Idus Martii 1567. in hæc verba; *Hubertum Goltzium Herbipolitam Venlonianum, bene de Romana Rep. meritum, cujusque virtus, singularisque erga Romanum nomen observantia, cùm præclarissimorum Civium testimonio, tùm editis nuper Scriptis Senatui planè claruit, Civem Romanum ex S. C. creavimus, creatum, in Senatum venire, Magistratus gerere, jus ferendi suffragii habere, Sacerdotia obtinere, bona ejus libera atque immunia esse, cæterisque Romanorum Civium honoribus atque Privilegiis honestari quibus illi perfruuntur, qui Cives Romani nati, aut jure optimo facti sunt, decrevimus & censuimus; eâ tamen lege, ut Urbem Romam sicut optimum quemque Civem decet, suâ virtute attollat, fideliter à quocumque vexante tueatur, Jura Pontificia Romanis concessa, atque Senatûs-Consulta observet, Romanosque omni dilectione prosequatur*, &c. *Datum in Palatio Capitolino*, ut supra.

Goltzius interea, præfatorum *Laurinorum* Dominorum de Waetervliet ære, favore ac studio adjutus, Brugis

HVBERTVS GOLTZIVS
Esme de Boulonois f.

intra proprios lares insignem typographiam instruxit, in qua editiones omnes manibus ejus tractabantur: quoniam verebatur, ne illaberentur menda in operum suorum impressionem. Excellebat præterea in cælandi arte: quare Numismata sua, in quibus colligendis sedulus erat (non tamen accuratus semper, ut notant eruditiores) nitidissimè ipse æri inscripsit.

Non desunt tamen, qui plagii *Goltzium* accusent, & quasi *Martini Smetii*, (de quo vide infra) Inscriptiones tamquam à se collectas, ediderit. Hinc orti versiculi *Adriani Damantii*.

Sed neque te Goltzi decuit, quæ Smetius olim
Priva reliquisset viduæ, tua dicere, cunctis
Vendereque: os hominis postliminione putasses,
Vindicias peterent manes & posthuma proles.

Matrimonio bis junctus fuit; ac primò quidem *Elisabethæ Hulst* (alii sororem *Petri Coeckii*, celebris apud Alostum pictoris nominant) è qua septem liberos sustulit, quibus nomina veterum Romanorum, *Julii*, *Marcelli* &c. ad sacrum baptismatis fontem imponi voluit: tantâ erga Romanam Antiquitatem veneratione ferebatur. Alia uxor, post longum viduitatis intervallum, fuit vidua *Martini Smetii*, Antiquarii celeberrimi.

Decessit è vivis Goltzius, anno 1583. annos natus 56. menses quatuor, Brugis Flandrorum. Ediderat illic

Imperatorum ferè omnium Vitas, ac vivas *Imagines*, à C. Julio Cæsare ad Carolum V. ex veteribus Numismatibus. Antverp. 1557. fol. Intra annos paucos prodiit iisdem typis translatio ejusdem Operis in gallicum, italicum & hispanicum.

Fastos Magistratuum & Triumphorum Romanorum, ab Urbe condita usque ad Augusti obitum; ex antiquis Numismatum ac Marmorum monumentis restitutos. Fol. Brugis 1566. & 1571.

Catalogum Consulum, ab Augusti obitu ad Justinianum.

Animadversiones in aliquot Fastorum locos.

De Origine & statu Populi Romani: deque Magistratuum apud Romanos initiis, & mutationibus. Simul edita Brugis, 1566. fol. & Antverpiæ 1618. typis Henrici Aertsii, cum *Notis Andreæ Schotti & Ludovici Nonii.*

Thesaurum Rei Antiquariæ, è veterum Numismatum ac Marmorum Inscriptionibus. Antver. 1579. apud Plantin. in 4. tum rursus in eadem Urbe in folio minori, 1618. operâ ac studio Joannis de Bie, Antverpiani Chalcographi.

Vitam & Res gestas C. Julii Cæsaris: cum Numismatibus ejusdem, ac Bruti, Cassii, M. Æmilii Lepidi, M. Antonii, &c.

Compendiosam eorum, quæ post cædem C. Julii Cæsaris usque ad Triumviratum gesta sunt, Narrationem.

Vitam & Res gestas Augusti Cæsaris, ex Nummis & Inscriptionibus antiquis &c. Brugis, 1580 fol. & Antverpiæ, 1617. cum Commentario Numismatum *Lud. Nonii*, Medici Antverpiani.

Siciliam & Magnam Græciam, sive *Historiam Urbium & populorum Græciæ*, ex antiquis Numismatibus, libris IV. Brugis, 1580. & Antver. 1617. cum *Scholiis Andreæ Schotti.*

Itinerarium per Italiam, Germaniam, ac Galliam, cum Topicis locorum descriptionibus ac Tabulis. Ibid. in 4.

Porrò *omnia Hub. Goltzii Numismatica Opera*, ad Romanæ ac Græcæ Antiquitatis illustrationem spectantia denuo evulgavit Tomis V. fol. Antverpiæ Balthasar Moretus annis 1644. & 1645. Non quidem quod ea impresserit, sed quod Antecessores Plantini totam Goltzii typographiam & tabulas æneas coëmerint. Addita tamen fuit Continuatio Imperatorum Romano-

rum ab Alberto II. Aug. ad usque Ferdinandum III. Augustum per 200. annos, stylo & operâ *Casperii Gevartii*, J. C. Archi-grammatæi Antverpiani & Historiographi Cæsarei, dicto anno 1645.

Postmodum pleraque Goltzii Opera inserta fuerunt *Thesauris Antiquitatum Romanarum & Græcarum*, per Jac. Gronovium & Joannem Georgium Grævium, apud Batavos, magnis curis & sumptibus per plura Voll. editis. Vide & P. Niceronum de Scriptoribus illustribus, Tomo XXXIV.

HUBERTUS LEONARDI,

Natus in agro Leodicensi, Ord. Fratrum B. Mariæ de Monte Carmelo, Doctor Theologus Academiæ Parisiensis, dein Episcopus Dariensis ac Ludovici Borbonii Leodiensis Principis Suffraganeus, claruit anno 1460. Scripsit inter alia,

De Regimine Principum libros III.

De immunitate Ecclesiastica, libros III.

De Genealogia Nobilium Francorum, & Gestis eorum, ad Ludovicum Borbonium Episcopum.

Contra Hæreticos Nivellenses, vulgò dictos *Homines Intelligentiæ*, è Picardia per Brabantiam dispersos. Vol. I.

Et alia, teste Abbate Trithemio, qui scribit in Hæreticos Nivellenses Inquisitorem fuisse datum, & ex Germania inferiore oriundum.

Obiit anno 1478, sepultus Leodii in Ecclesia PP. sui Ordinis.

HUBERTUS LOYENS,

Mosętrajectinus, J. U. L. Regiæ Majestatis in supremo Brabantiæ Consilio per annos plures Secretarius, Vir integerrimus, Juris æque ac Historiarum Belgicarum peritus. Obiit anno 1684. XIV. Junii, uxore præmortuâ Catharinâ Verheyen Arnoldi Senatoris Mechliniensis sorore. Sepultura utriusque extat Bruxellis apud FF. Prædicatores in choro.

D. O. M. S.
CATHARINÆ VERHEYEN, Trajecto
Ad Mosam oriundæ,
Spectatissimi Viri Theodori filiæ,
Matronæ, morum comitate singulari
Prudentissimæ & pietatis cultrici eximię
HUBERTUS LOYENS,
Regi in Supremo Brabantiæ
Senatu à Secretis
Conjux Conjugi Charissimæ,
Nec non & sibi posterisque
Hoc Monumentum memoriæ ergo
Et sacræ hujus Ædis exornandæ causa,
Vivens poni curavit anno 1672.
Vixit illa annos 58. in conjugio 32.
Menses VIII. dies VIII. Devixit quarto
Kal. Febr. Anno à pariente Virgine
M. D. C. L. XIV.
Hic verò mundo denascitur, ut cælo
Nasceretur, ætatis anno LXXXVI.
A nato Christo M. D. C. LXXXIV.
XIV. Junii.
*Certa dies nulli, mors certa, incerta suorum
Cura; locet tumulum, qui sapit ipse
suum.*

Evulgavit Tractatus sequentes, vigentibus Controversiis, pro jure prætenso Ludovici Regis XIV. ejusque conjugis Mariæ Theresiæ Austriacæ Reginæ Galliæ in Ducatum Brabantiæ.

Veridicus Belgicus, pupilli Advocatus, respondens Gallico Caussarum patrono, (Is autem erat Guido Joly Consiliarius Parisinus) *in vicem fictitii suppositi, in Dialogo, alioque Libello nuper per illum edito, super prætensis juribus Reginæ Christianissimæ in Provincias Belgicas.* 1669, in 8. Contra quem Hub. Loyens etiam edidit

Responsionem præcursoriam Tractatui pleniori de vera origine Ducatûs & Ducum Braban-

Brabantiæ mox secuturo : præmissam ad Vindicias Papinianas à quodam fabularum consarcinatore, sub nomine Veridici editas. 8. Brux. 1670.

Synopsis rerum maximè memorabilium bello & pace gestarum à Ducibus Lotharingiæ, Brabantiæ & Limburgi, usque ad annum 1633. Bruxellis apud Eugen. Frix. 1672. in 4.

Tractatus de Consilio Brabantiæ, ejusque origine, progressu, authoritate & prærogativa; cum elogiis Cancellariorum. 4. Bruxellis apud Franc. Foppens. 1667.

Bustum Urbis Aquisgranensis, publico datum anno 1656.

HUBERTUS PHALESIUS,

Antverpiensis, Monachus Benedictinus in Abbatia Affligemiensi, quondam Prior & Pastor Bornhemiensis, ac postea Supprior Affligemiensis, in sacris Litteris apprimè versatus. Edidit

Concordantias SS. Bibliorum, variis in locis expurgatas & locupletatas, cum Præambulis ad easdem. fol. typis Plantinianis 1642.

Item concinnavit *Chronicon Affligemiense*, MS. quod si ederetur in lucem, eruditis omnibus foret acceptum. Ejus etiam sunt Manuscripta sequentia, apud Affligemienses asservata: *Septimana Virginea*; *Zona parthenia exornata*, *Hebdomas annorum à Magdalena mystica decursa*; *&c.*

Obiit anno 1638, ipsâ Assumptæ Virginis, quam enixè coluerat, festivitate.

HUBERTUS RIETMAEKERS,

Bredanus, Thenensis Reipublicæ Medicus ac Consularis, præceptorem & Doctorem Lovanii habuit præstantissimi ingenii & doctrinæ virum *Thomam Fienum*. Vir erat ingenii liberalis & candidi; doctrinæ elegantis & variæ, judicii exacti. Edidit

Tractatum *De Nephritico dolore :* De causis, differentiis, signis prognosticis & remediis Calculi & Arenularum. Lovanii, 4. 1622. typis Henr. Hastenii. Item ibid. 1639. & Venetiis 1655. in 12.

Meditabatur *de Cura Sanitatis* libros III. verum mors præpropera hoc filum abrupit.

HUBERTUS RAOUL,

Audomarensis, Ordinis Cistertiensis, ex Priore Abbas in Claro-Marisco seu claræ-paludis Cœnobio, apud Audomaropolim Artesiæ oppidum, Alexandri Farnesii Parmæ Ducis, Belgarum Pro-regis, beneficio. Vivere desiit 21. Decembris 1594. ætatis anno 40. regiminis quinto. Scripsit, eidem Principi dicatum

Panegyricum de Rebus ab Alexandro Farnesio in Belgio gestis. Duaci, apud Joan. Bogardum, & Coloniæ, 1598. 8. apud Mylium, cum aliis similis argumenti libellis.

HUBERTUS SCUTEPUT,

Lovaniensis, Canonicus Regularis S. Augustini in Bethleemitico juxta Lovanium Cœnobio, concinnavit

Institutionem Vitæ beatæ, è SS. Litteris, & Patribus. Antver. apud Joan. Bellerum, 1558. 12.

Flores è S. Gregorii Magni Operibus. Parif. 1572. 16.

Flores B. Bernardi, cum Operibus ejus Antverpiæ recusos anno 1616.

Flores seu *Sententias locorum communium Lucii Annæi Senecæ*, Philosophi & Poëtæ. Antverpiæ 1576. 16.

Isidori item junioris, Hispalensis Episcopi, *Sententiarum de Bono* libros III. castigatos dedit. Ibid. 1566. 12.

HUBERTUS THOMAS,

Leodius, primùm Tetaniæ Frisio, Judicii Imperialis (quod tum Wormatiæ erat) Assessori, per septem annos à manibus, ductâque inde uxore Ludovico Principi Electori Palatino à litteris, ac demùm Frederico II. à consiliis atque epistolis gallicis, varias nomine ejusdem Electoris Frederici Legationes per orbem Christianum pænè universum in vicesimum ætatis annum sustinuit, ad Carolum V. Cæsarem, Regesque Franciscum I. Galliæ, & Henricum VIII. Angliæ, aliosque: ac continuas suas peregrinationes, nunc in Galliam, nunc in Hispaniam, nunc in Italiam, Angliam, & ad alia loca obequitationes, ipse alibi non uno loco enarrat. Scripsit enim

Commentarium de Tungris & Eburonibus. Argentorati, 1541. 8. & Antver. typis Plant. 1584. 8. item 1630. Extat apud Schardium de Scriptoribus Germanicis.

Annalium de Vita & rebus gestis Frederici II. Principis Electoris Palatini libros XIV. Francof. apud Joan. Ammonium, 1624. 4.

De Ædificiis ejusdem Principis Frederici &c.

De Heydelbergæ Antiquitatibus. Ibidem.

Bellum Sickingense, quod *Franciscus à Sickingen* Electori Trevirensi anno 1522. intulit. Meminit hujus libri ipse auctor Annalium suorum pag. 87. Item pag. 92. scribit, se peculiari libro descripsisse *Historiam Tumultuum rusticanorum in Germania anno 1525.*

Stemma Leostenianum, sive Genealogia illustrium & generosorum heroum Comitum in Leewesteyn. 4. Francofurti 1644.

HUCBALDUS,

Sive Hugbaldus, aut Hubaldus, Elnonensis, Ord. S. Benedicti, ad S. Amandum in Hannonia monachus, nepos Milonis ibidem monachi: litteris insignis, scriptis celebris, musicus quoque excellens fuit: & cantum multorum Sanctorum composuit, ut ait Chronicon Elnonense MS. & Sigebertus de Scriptoribus Eccles. cap. CVIII. itemque in Chronico ad an. 879.

Accersitus à Fulcone, Archiepiscopo Remensi, qui duas Remis scholas, Canonicorum ac ruralium Clericorum, pœnè collapsas, restituerat, Ecclesiam Remensem præclaris illustravit disciplinis, teste Flodoardo Historiæ Remensis libro IV. cap. x. Scripsit

Vitam S. Lebuini, Confessoris Daventriæ, ad Albricum Episcopum Trajectensem: apud Surium, Tomo VI. 12. Novembris.

Vitam S. Rictrudis, Abbatissæ Marchianensis: apud Surium Tomo III. 12. Maii: dein Actis SS. Mensis Maii insertam per PP. Societ. Jesu.

Vitam S. Aldegundis, Virginis, Abbatissę & Fundatricis Malbodiensis in Hannonia Monasterii: apud Surium Tomo VI. 13. Nov. Item *Vitam S. Adabaldi Ducis.* Extat utraque in Actis SS. Mensis Januarii; & apud Mabillonium Sæculo II. Bened.

Vitam S. Madelbertæ, Virginis & Abbatissæ Malbodiensis. Manusc. ad S. Gislenum, in Hannonia.

Historiam S. Ciliniæ, matris B. Remigii, Francorum Apostoli. Item *Officium & Cantum de eadem.* Molanus ad Usuardum 21. Octobris.

Vitam S. Brigidæ. MS. ad S. Amandum.

Eclogam sive *Carmen de laude Calvorum*, 136. versuum, (in Sigeberto malè excusum est 300. versuum) in quo versus omnes à C. littera incipiunt,

Carmina clarisonæ Calvis cantate Camœnæ &c.

ad Carolum Calvum Imper. Basileę, 1516. apud Nicolaum Lamperter; item 1546 Lovanii apud Hier. Wellæum.

Obiit *Hucbaldus* anno 930. VII. Kal. Julii, sepultus ad S. Amandum, in Milonis avunculi monumento, hoc Epitaphio:

Dormit in hac tumba simplex sine felle columba,
Doctor, flos, & honos tam Cleri, quàm Monachorum,
Hucbaldus, *famam cujus per climata mundi*
Edita Sanctorum modulamina, gestaque clamant.
Hic Cirici *membra pretiosa reperta Nivernis*
Nostris invexit oris, scripsitque triumphum.

HUGO BLOTIUS,

Delfius, J. C. Bibliothecę Cæsareæ Præfectus Viennæ Austrię: edidit dissertam

Orationem in duorum juvenum Adriani Frisii Tigurini, & Laurentii Eisleri, Patricii Viennensis, homicidas. Item

Orationem paræneticam ad juventutem in Quodlibeticis Lovanii Quæstionibus habitam, *An rectè parentes liberos suos Lovanium moribus studiisque informandos mittant?* adjectis Oratiunculis De *Elephante nuper in has regiones invecto*, & de *Horologiis Lovaniensibus.* Antverviæ typis Guil. Silvii, 1564. 4.

HUGO BOXELIUS,

Gorinchemiensis Batavus, J. U. D. & magni nominis causidicus,

Notis & Additionibus illustravit librum Hectoris Felicii J. C. Itali, De Communione & Societate, deque lucro & quæstu. 4. Gorichemii apud Paulum Vinck 1666.

Tractatum Cornelii Neostadii de Feudi juris scripti & Hollandici Westfrisicique successione, Notis & Commentariis auxit. 12. 1670. typis iisdem; aliaque forsan edidit, quæ necdum innotuere.

HUGO FAVOLIUS,

Middelburgi in Zelandia patre *Francisco* Pisano, matre Zelandâ natus, Poëta heroïco felix carmine, ac Medicus Reip. Antverpianæ, primi Episcopi Sonnii amicus intimus; scripsit

Hodœporicon Byzantinum, libris III. versu heroïco. Lovanii, typis Sasseni, 1563. 8.

De classica ad Naupactum contra Turcas victoria per Joannem Austriacum, carmine item heroïco, typis Plantinianis 1572.

Enchiridion Theatri Orbis terrarum, carmine illustratum. Ibid. 1585. 4.

Achrosticha duo, I. *In adventum Annæ Austriacæ*, Maximiliani II. Imp. filiæ, Philippo II. Hispaniarum Regi desponsæ. Alterum in *Lustrationem urbis Antverp. à Francisco Sonnio*, primo ejus Episcopo factam. Excusa in folio patenti, 1570. ab Antonio Tilenio.

Libellum, quo tractat, *Quo modo Deus locutus sit cum Prophetis.*

In summo dolore, quando cum morte luctaretur, Epitaphium hoc sibi scripsit, & poni voluit, in cœmeterio Ecclesiæ B. M.

Artis Apollineæ culturâ insignis & usu,
Phœbei cultor carminis, atque lyræ:
Pisano *genitore satus, genitrice* Zelandâ,
Hugo Favoliacæ *sollicitudo domus:*
Ætatis bis sex anno post lustra secundo,
Conditur hoc tumulo, spiritus astra tenet.
Obiit anno M. D. LXXXV. x. Aug.
Vixit ann. LXI. Mens. XI. dies XXIX.

HUGO FLOREFFIENSIS,

Canonicus Regul. Ordinis Præmonstratensis, (non Benedictinus, ut opinatur Arnoldus Wion, eumque secutus

Ant. Possevinus) in Ditione & Dioecesi Namurcensi, scripsit, jussu Joannis Huensis IX. Abbatis Floreffiensis,

Vitam & Gesta B. Ivettæ, Viduæ & Reclusæ apud Huium, in territorio Leodiensi, quam dictus Abbas anno 1227. sepelivit. Extat in Actis SS. Januarii, Tomo I. pag. 863.

Item *Vitas B. Idæ Nivellensis*, *& B. Idæ Leeuwensis*, Virginum ac Monialium, Ord. Cisterc. in Rameya Gallo-Brabantiæ Monasterio. Leguntur Manusc. in Villariensi ejusdem Ord. Cœnobio.

Ceterùm falsò *Hugo* hic *Floreffiensis* creditur à quibusdam auctor *Vitæ S Norberti*, quæ ἀνώνυμος hactenus circumfertur, quem constat toto sæculo posteriùs vixisse. At Vita à S. Norberti coætaneo scripta est, *quia aut vidit ea*, *quæ de ipso scripsit*, *aut audivit à viris relatoribus*, *qui viderunt*. Alii itaque *Hugoni Cameracensi*, qui B. Norberto in Præmonstratensis Ecclesiæ præfectura successit, eam attribuunt. Et veriùs fortassis: nisi quòd contrà facere videatur, eum cap. XIII. piæ & sanctæ conversationis hominem nuncupari; cujusmodi elogium sibi utique vir modestissimus non videtur attribuisse. Certè phrasis seu dictio, itemque vocabula gallica, quibus is auctor passim utitur, ipsum natione Gallum fuisse commonstrant. Ita Aubertus Miræus in Chronico Præmonstratensi, ad annum 1134.

HUGO DE FROIDEVAL,

Sive à FRIGIDA-VALLE, San-paulinas (quod opidum est in Artesia situm) Medicus, scripsit

De tuenda Sanitate libros VI. Antver. apud Plant. 1568. 8.

De Balneis & eorum usu μεθοδικὸν σύνταγμα. Duaci, apud Lud. de Winde, 1565. 8.

HUGO GROTIUS,

Delphis apud Batavos nascitur anno 1583. IX. Idus Apr., patre *Joanne Grotio* patricii ordinis viro Delphensi Consule & Academiæ Lugduno-Batavæ Curatore, matre *Alidâ d'Overschie*, avo *Hugone*, latinè, græcè, & hebraicè docto. Vix novennis versus fundere cœpit; quindecennis de Philosophicis argumentis publicè disputavit, ac Martiani Capellæ opus Notis suis ornatum evulgavit.

Anno 1599. Hagæ-Comitis admodum juvenis ordini Advocatorum adscriptus fuit; renuntiatus postea anno 1607. Fisci Hollandici Advocatus; & Roterodamensis urbis Syndicus anno 1613. vir in munere illo, ut hoc unum dicam, ceteris ad ingenii ac judicii commendationem, admirandus. Ab eo profecta sunt:

Λιμενευρετική, sive *de Portuum investigandorum ratione*: Metaphrasis latina est libri belgicè conscripti à *Simone Stevino*. Lugd. Bat. 1599.

Notæ in Martiani Capellæ Satyricon. Ibid. 1599. 8.

Syntagma Arateorum: id est *Arati Phænomena ex Methaphrasi H. Grotii*, *intertextis Ciceronis reliquiis*: *Notæ in ejusdem Arati Phænomena & Diosemeia*; *in Germanici Cæs. & Festi Avieni Interpretationem*; *in Fragmenta Ciceronis* &c. Ibid. 1600. 4.

Notæ in Lucani Pharsaliam. Ibid. 1614. 8.

Mare Liberum, sive de Jure, quod Batavis competit ad Indica commercia. Ibid. 1609. 4. & alibi sæpiùs. Romæ per S. Congregationem Indicis prohibit. anno 1610. Opposuit mox *Joannes Seldenus*, Anglus, *Tractatum de Mari clauso*. Londini 1639. in fol. Quod autem nunquam satis mirabitur posteritas; dum Augustiss. Cæsar *Carolus VI.* pro commercio suo Osten-

HVGO, GROTIVS, IVRISCONSVLTVS,

De, L'armessin, scul.

dano (quod anno 1722. instaurârat) Maris libertatem allegavit; Batavi, contra ipsa Grotii & antecessorum principia, Maris libertatem Cæsari occlusêre.

De Antiquitate Republicæ Batavicæ. Ibid. 1610. 4.

De Jure Belli ac Pacis libri III. Parif. 1613. 4. Amftel. 1632. & 1642. 8. *Annotatis* Auctoris locupletiores facti. Hic liber Romæ damnatus fuit; varias utique continens sententias Juri naturali contrarias, V. G. de mendacio, usuris, concubinatu &c. Attamen in omnes ferme alias linguas translatus, variis quoque aliorum Annotationibus ac Commentariis adauctus fuit, ut *Wolfangi Jageri*, Germani, *Antonii Courtin* Galli, *Jacobi Gronovii* Batavi, *Gasparis Ziegleri*, *Samuelis Puffendorpfii* & *Ulrici Abrecht* Germanorum, *N. Vander Meulen* Ultrajectini, *Joannis Barbeyrac* Prof. Groning. & aliorum.

Opera omnia Theologica Grotii, edita sunt Amstelodami, IV. Tomis apud Blauw in fol. 1670. item Londini & alibi.

Epistolæ ejus Theologicæ, Juridicæ, Historicæ & politicæ, quotquot reperiri potuerunt. fol. Amst. 1687.

Annales & Historiæ de Rebus ac tumultibus Belgicis, &c. fol. per Blauw Amst. 1657. item gallicè ibid. 1662.

Pietas Ordinum Hollandiæ & Westfrisiæ... dein sub hoc titulo: *De Imperio summarum potestatum circa sacra.* Sive de Jure in res ac personas Ecclesiasticas Magistratibus asserto. Hagæ-Comit. 1652. Prohib. Romæ.

Grollæ obsidio. fol. Amstelod. per Blauw. 1629.

Historia Gothorum, Vandalorum & Longobardorum 8. Amst. per Elzevir 1655.

Dissertationes de studiis instituendis. 12. Ibid. 1645. Prohib. Romæ.

De veritate Religionis Christianæ Oxonii è Theatro Sheldoniano 1675. in 12. Item alibi sæpiùs, etiam germanicè, gallicè, anglicè, &c. Prodiit denique cum recensione & Notis *Joannis Clerici*; cui accessit, *de eligenda inter Christianos dissentientes sententia, liber unicus.* Amstelod. 1709. Prohibentur Decreto Congreg. Indicis 15. Januarii 1714.

Epistolæ ad Gallos. 12. Lugd. Bat. per Elzevir. 1650.

Epistolæ ad Israëlem Jaski. 12. Dantisci 1670.

Annotata in Vetus Testamentum. 3. vol. fol. Parisiis 1644.

Annotata in IV. Euangelia. fol. Amst. 1641.

Annotata in Euangelium secundum Matthæum, Belgicè, interprete Davide van Hooghstraet, 4. Gaudæ 1685.

Annotata in Acta & Epistolas Apostolorum (ad Jacobi Epistolam inclusive) fol. Paris. 1646.

Annotata in binas Epistolas Pauli, Belgicè, interprete Davide van Hooghstraet 4. Amst. 1693.

Annotata in Epistolas Canonicas & in Apocalypsin 4. Ibidem 1650.

Porro hi omnes in Scripturam Commentarii suis dein locis inserti fuerunt inter *Criticos Sacros* à Pearsonio.

Sententia de ultimo Christi Paschate & Sabbatho deuteroproto. 12. Amstel. 1644.

Variantes Lectiones in universa Biblia, collectæ à Thoma Pierio. Exstant in Bibliis Waltoni Tom, VI.

Florilegium Stobæi, sive dicta vett. Poëtarum, quæ apud Stobæum extant, latino carmine reddita, cum brevibus *Notis*. Parif. 1623. 4.

Florum Sparsio, sive *Notæ* breves *ad Jus Justinianeum.* Amstel. 1623. 12.

Notæ breves & *Emendationes in Corn. Tacitum.* Lugd. Bat. 1640. 12.

Dissertatio de origine Gentium Americanarum. 8. Parisiis & Amstelod. 1642. Cum autem *Joannes de Laet*, Notis suis

eam refutaſſet anno ſequenti, oppoſuit mox Grotius

De origine Gentium Americ. Diſſertationem alteram, adverſus obtrectatorem, opaca bonum quem facit barba. 8. Pariſ. apud Cramoiſy 1643.

Adamus Exul, & *Chriſtus Patiens*, Tragœdiæ ſacræ. Ibid. 1601. & 1608. 8. Cetera Grotii *Poemata* collegit & edidit *Guilielmus Grotius* frater 1617. 8. Acceſſit his *Silva*, ad Franc. Aug. Thuanum, Jacobi Aug. filium, Pariſ. typis Rob. Stephani, 1611. Prohib. Romæ.

Ordinum Hollandiæ Pietas, à multorum calumniis & præſertim Sibrandi Luberti Epiſtolâ vindicata, auctore *Grotio*, edita eſt anno 1613. 4. Item *De Satisfactione Chriſti*, adverſus Socinum, 1617.

Diſquiſitio, an Pelagiana ſint ea Dogmata, quæ nunc ſub eo nomine traducuntur. Pariſ. 1622. 8.

Videntur hæc ſcripta fuiſſe in favorem Arminianorum ſive Remonſtrantium, qui eo tempore apud Batavos in materia Prædeſtinationis divinę, docentes eam ſub certa lege & conditione ſubnixam, ſecuti ea in re doctrinam *Jacobi Arminii*, diſceſſionem fecerant à *Franciſci Gomari* aſſeclis. (Eos *Contra-Remonſtrantes* appellari placuit.) Quęlibet factio anteſignanos ſuos habuit, Grotius autem cum nonnullis aliis Remonſtrantium factionem ſecutis apprehendi jubetur, poſtque octo menſium detentionem, carceri perpetuo in arce Loveſteinia propè Gorcomium mancipatur.

Ex illo tamen anno 1621. miro commento, *Mariæ Reigersbergiæ* uxoris fidiſſimæ auxilio, feliciter evaſit, arcæ ligneæ incluſus & per medias cuſtodias ab ipſis cuſtodibus, ſed ignaris & perſuaſis libros eſſe, ex arce delatus: vectuſque hinc Worcomium, atque inde veſte fictâ Antverpiam profectus eſt, finitiſque Induciis Belgicis Galliam petiit, & vixit annos aliquot Pariſiis, Galliarum Regis beneficio.

An verò jure aut injuriâ captus damnatuſque fuerit, oſtendit ipſe Grotius in *Apologetico eorum, qui Hollandiæ Weſt-Friſiæque & vicinis nationibus ex legibus præfuerunt, ante mutationem, quæ evenit anno 1616.* Quo libro ea refutantur, quæ adverſus *Grotium* atque alios acta & judicata fuerunt. Edidit eum Pariſ. 1622. 8.

Poſtea Reginæ ac Coronæ Suecicæ Legatus ordinarius apud Galliarum Regem Ludovicum XIII. ſedem quodammodò ſtabilem in illo Univerſi velut compendio, gratamque Muſis quietem nactus eſt. Hìc igitur dum per omne ſcriptorum genus, ſacrum juxta ac profanum, exſpatiatur, & in examinandis conciliandiſque articulis Fidei inter Catholicos atque hæreticos controverſis quemdam agit Ariſtarchum, eò tandem vi Veritatis preſſus dilabitur, ut in pleriſque capitalibus Fidei articulis, avorum ac majorum ſuorum exemplo, primitivam Eccleſiam, quæ Romanæ connectitur, adeoque Romanam, fateri cogatur ſolam orthodoxam eſſe. Qua in re Miniſtros ac Prædicantes, qui in Batavis rerum potiuntur, non parum offendit, qui variis libellis *Grotium Papiſſantem* (ita enim eos indigitant) ac criminationibus aggreſſi ſunt.

Eò ſpectant *Annotata in Conſultationibus Georgii Caſſandri*, & pro his *Animadverſiones* adverſus And. Rivetum.

Item *Votum pro pace Eccleſiaſtica*, contra Examen Andreæ Riveti, & alios irreconciliabiles; aliaque.

Poſtremo maximus ille Vir, eruditionis omnigenæ prodigium, dum obtenta à Fœderatis Ordinibus in patriam redeundi licentiâ, itineri ſeſe accingit, Roſtochii in Mechleburgenſi Ducatu in morbum lethalem incidit,

ibique diem extremum obiit 28. Augusti, seu veriùs 8. Septembris 1645. ætatis anno 62. Filios habuit tres, (præter filiam unicam) è quibus claruit *Petrus Grotius*, paternæ eruditionis ac famæ hæres, qui itidem pro Statibus Fœderatis Legatione ad Galliarum Regem perfunctus est.

Corpus *Hugonis Grotii*, dein Rostochio in Hollandiam transportatum fuit, ac Delphis in Æde primaria tumulatum. De vera Grotii Religione ita fuit disceptatum, ut dixerit aliquando *Ægidius Menagius* Poëta gallus, inter sua Menagiana; quod uti *Smyrna*, *Rhodus*, *Colophon*, *Salamina*, *Jon*, *Argos Athenæ*, contenderunt inter se de Patriâ *Homeri*, sic etiam Ariani, Sociniani, Arminiani, Lutherani, Calvinistæ & Romano-Catholici inter se disputârint, utra pars eum suæ sententiæ addiceret.

Notari merentur, quę de *Grotio* referunt *Guido Patinus* amicus ejus singularis, Tomo II. epist. 545. & *Henricus Valesius*, Oratione in obitum Dion. Petavii, Parisiis habitâ anno 1653.

Quid non præstitit Petavius, ut clarissimum Virum Hugonem Grotium ad Catholicam communionem adduceret? Erat ille quidem minimè à nobis alienus, ac pœne noster; quippe qui doctrinam Trid. Concilii in omnibus sese amplecti, palam profiteretur. Id unum supererat, ut Ecclesiæ sacrarium ingressus communioni nostræ sociaretur; quod ille, nescio quas ob causas, dum ad Catholicæ Fidei unitatem plurimos secum sperat adducere, consultò differebat.

De Operibus variæ eruditionis à Grotio quondam editis consule etiam *P. Niceron* in Notitia gallica Virorum illustrium Tomo XIX. pag. 315. item *Adrianum à Cattenbroeck* in Bibliotheca Scriptorum Remonstrantium pag. 78. ac potissimum *Vindicias Grotianas*, quod opus anonymum haud pridem apud Batavos editum in 8. per pag. prope 900. (absque loco & anno impressionis) quæcumque ad Grotium ejusque libros pertinent, accuratiùs prosequitur.

HUGO HELTELIUS,

Groningensis, Frisius, græcè & latinè peritissimus, vixit juvenis Lovanii: Salmanticæ in Hispania consenuit, & è vita decessit. Vertit è græco *Gregorii Nysseni Homiliam in Christi Natalem:* & alteram *in B. Stephanum.* Salmanticæ, 1553. 8.

Edidit etiam *Planisphærium.* Ibid. 4. Hispanicè.

Fertur præterea vertisse *Catenam Græcorum Patrum in Esaiam Prophetam*, è Codice Manuscripto Collegii S. Bartolomei Salmanticæ.

Fuit hic, dum Martinus Rossemius, Geldro-Gallici exercitus ductor, factâ in Brabantiam irruptione, Lovanium tentaret, studiosis & civibus auctor, ut hostem repellerent, & muris imminentem propulsarent. Cui mox accessit *Severinus à Feyta*, Harlingensis, itidem Frisius, qui unâ cum *Damiano à Goes*, Lusitano, studiosos in aciem eduxit, & laboris præmium Nobilitatem à Carolo V. Cæsare accepit.

HUGO DE ROY,

Batavus, J. U. Doctor edidit

Tractatum de eo quod justum est. 12. Ultrajecti 1645. recusum Jenæ in Germania 1670; in quo Philosophiam, Jurisprudentiam atque Theologiam conjungi debêre docet.

HUGO A SANCTO VICTORE,

Seu VICTORINUS, ita dictus à Monasterio Sancti Victoris Parisiis, in quo vitam regularem professus, sub I. ab-

bate Gilduino, magnum dein fuit ornamentum. Doctrinæ & phraseos S. Augustini tam sedulus fuit imitator, ut lingua *Augustini* communi eruditorum sui temporis adagio nuncuparetur. Æqualis fuit S. Bernardi, ut ex ejus Epistolis ad ipsum Hugonem constat. Edidit quam-plura Volumina, quæ apud plerosque veteres Bibliographos recensentur atque laudantur. Opera ejus Parisiis 1526. Venetiis 1588. Moguntiæ 1617. ac postremò Rothomagi III. Vol. in fol. anno 1648. fuerunt excusa unà cum ejus Vita, à Canonicis Regularibus S. Victoris Parisiis.

Agunt de eo *Henricus Gandavensis & Aub. Miræus* in Bibliotheca Scriptorum Ecclesiasticorum pag. 166. & 174. Plura etiam vide apud Oudinum de Scriptoribus Ecclesiasticis.

Hæc addit Domnus Mabillonius inter Vetera Analecta Parisiis edita anno 1723. pag. 133.

„ De Hugonis Victorini patria qui „ hactenus scripsêre, cum origine „ Saxonem fuisse tradunt. Verum potiùs accedo authoritati veteris Co„ dicis Aquicinctinensis, in quo hæc „ de eo leguntur: *Anno ab Incarnatio„ ne Domini M. C. XLII. obiit Dominus „ Hugo Canonicus S. Victoris, III Idus „ Febr. qui ex Iprensi Territorio ortus, à „ puero exulavit, & hæc & plura alia „ sui ingenii monumenta reliquit.* Tum „ subditur vulgatum Epitaphium Ma„ gistri Hugonis Theologi.

Dormit in hoc tumulo Doctor celeberrimus Hugo.
Quam brevis eximium continet urna Virum!
Doctor præclarus, nullique secundus in orbe,
Claruit ingenio, moribus, ore, stylo.

ALIUD.

Fons divinarum magnus defecit aquarum.
O fons plangendus, quia jam non inveniendus!
Semper inest animo fons lucidus & sine limo,
Qui dum manabat multorum corda rigabat.
Fons est siccatus, sapiens Hugo *tumulatus.*
Pro quo nunc orent ejus qui dogmate florent.

„ Hunc locum si legisset eruditus „ Vir Aubertus Miræus, sane corre„ xisset id, quod ad Henricum Gan„ davensem adnotavit, Hugonem na„ tione Saxonem fuisse: quin potiùs „ cum Belgicis Scriptoribus accensuis„ set, *pro magno suæ patriæ ornamento.*

Ita Mabillonius loco citato. Idem affirmat P. Natalis Alexander Tomo VI. Historiæ Ecclesiasticæ pag. 523.

HUGO VARDÆUS,

Hibernus Ultoniensis, patriâ Tirconallius, Salamanticæ Ordinem FF. Minorum Recollectorum in populariumi Conventu amplexus est. Studiorum curriculum in ea Academia emensus, missusque inde Lovanium, in Collegio S. Antonii à Padua primùm S. Theol. Lector, dein Guardianus, suæque Provinciæ Historicus constituitur. Elucidandis Actis SS. Hiberniæ aliisque antiquitatibus patriis præsertim incubuit; piisque laboribus immoritur Lovanii die 8. Novembris 1635. Opera ejus hæc sunt.

Tractatus de Nomenclatura Hiberniæ.

De Statu & processu veteris in Hibernia Reipublicæ.

Martyrologium ex multis vetustis *Latino-Hibernicum.*

Anagraphe magnalium S. Patricii.

Investigatio Ursulanæ expeditionis.

S. Rumoldi Martyris, Archiepiscopi Dubliniensis, Mechliniensium Apostoli, Acta, Martyrium, Liturgia antiqua & patria; cum Disquitione Historica, de genuina Scotia S. Rumoldi & contribulium Sanctorum. Opus hoc, incitante D. *Jacobo Boonen* Archiepiscopo Mechliniensi, inchoarat *Vardæus* anno 1631. sed P. *Thomas Sirinus* ejusdem Ordinis & Collegii Lector jubilatus, id postmodum recognovit, in nonnullis supplevit, ac edidit in 4. Lovanii apud

Sassenum

Saffenum anno 1662. Hunc tamen ſcopum *Vardæi* de titulo Archiepiſcopali S. Rumoldi, de Infulis Dublinienſibus, patriâ, ſtemmate regio &c. poſtmodum in Actis ejuſdem Sancti ad diem 1. Julii revocavit in dubium P. *Joannes Sollerius*, Societ. Jeſu Hagiographus.

HYACINTHUS CHOQUET,

Inſulenſis, Ord. Prædicat. Conventûs Antverpienſis, ſtudii ſui Theologici fundamenta poſuit in Academia Salmanticenſi, apud Hiſpanos. Hinc S. Theol. Doctor, Duaci anno 1615. die XXVIII. Julii renunciatus, & ibidem Studii Theologici Regens primarius; Collegii S. Thomæ Aquinatis Duaci pro Ordine ſuo erigendi primus author fuit ac promotor. Philoſophiam ac Theologiam Scholaſticam etiam Lovanii item Antverpiæ annos aliquot profeſſus fuit; Vir ingenio ſubtilis, judicio profundus. Scripſit

De Sanctis Belgii, ex Ordine Prædicatorum, librum ſingularem, Duaci, typis Belleri, 1618. 8. dein in gallicum & flandricum tranſlatum.

Diſſertationem Theologicam *de Confeſſione per litteras ſeu internuntium*. Ibid. 1623. & 1628. 8.

Tabellam Virtutum ac Miraculorum BB. Ambroſii Sancedonii, Senenſis, & Jacobi Salomonii Veneti Ord. Prædic. à Gregorio XV. anno 1622. Beatificatorum, evulgavit Duaci apud Bellerum 1623. in 8.

De Origine Gratiæ ſanctificantis. 4. Duaci 1628.

De mixtione aquæ in calice Euchariſtico, ejuſque in ſanguinem Chriſti converſione. Ibid. 1628. 4.

Vitam & Beatificationem B. Ingridis Suecæ, Monialis Ordinis Prædicatorum. Ibid. apud Joan. Fampoux. 1632. 18.

MARIÆ *Dei-paræ in Ord. Prædicatorum Viſcera materna* &c. Antver. 1634. 8. apud Joan. Cnobbarum. Suſpenſus à S. Congregatione Romæ liber, donec corrigatur, die 22. Februarii 1642.

Orationem in funere Michaëlis Ophovii, ex Ord. Prædic. VI. Silvæducenſium Epiſcopi, habitam Antverpiæ anno 1638. Nonis Januarii. Ibid. 4.

Triumphum Roſarii à Sede Apoſtolica decretum Sodalitati B. M. V. ob victoriam precibus ipſius partam de potentiſſima Turcarum claſſe, ſub Pio V. Pont. Antverp. apud Jo. Leeſtenium 1641. 8.

Orationem de S. Thoma Aquinate.

Obiit ſenio confectus Antver. die 6. Feb. 1645. Vide plura de illo in Belgio Dominicano Bruxellis edito pag. 230.

HYACINTHUS SCHELLENS,

Inſulenſis Flander, Ordinem Prædicatorum profeſſus in patria, vir pius, Novitiiſque inſtruendis aptiſſimus, devixit ibidem anno 1672. die 11. Maii, profeſſionis 37. Edidit, tacito nomine, libellum hunc,

Origine & progrez de la Confrairie des Ardens, & de la Chapelle miraculeuſe du joyau. Inſulis apud Rache. 1660. in 12.

I.

JACOBUS ADAMUS,

Frisius, Rector Scholæ Snecanæ, edidit *Colloquia Græca*, in gratiam puerorum, anno 1593.

Poëma, cui titulus, *Belgica Demologia*, quâ tumultus Belgici causa & res in Belgio gestæ ab anno 1557. ad annum 1595. recensentur. Franek. in 8.

JACOBUS ALTINGUS,

Natus Heidelbergæ in Palatinatu die 27. Septembris 1618; ast longo inter Batavos incolatu iisdem accensendus. Patrem habuit *Henricum Altingum*, celebrem apud Calvinistas Germanos Theologum & scriptis clarum, Principum Palatinorum quondam Præceptorem, ac demum ab anno 1627. in Academia Groningana Theologiæ Professorem; quod munus ibidem anno 1644. cum vita deposuit.

Jacobus parenti non degener, cum primùm inter Anglos claruisset, anno 1643 institutus fuit in Academia Groningana, post mortem *Francisci Gomari* Hebraïcæ linguæ Professor. Biennio sequente Artium Doctor, Concionator Academicus 1647. & Doctor Theologiæ anno 1667. renunciatus est. Fuerunt ei altercationes continuæ cum *Samuele Maresio*, altero Academiæ Groninganæ Professore Theologo, scriptis utrimque libris Thesibusque indesinenter animatæ: quæ vix cum morte Maresii desierunt.

Ipse Altingus anno 1679. die 20 Augusti Groningæ vivere desiit, recusatâ pridem cathedrâ Theologicâ, quam Curatores Academiæ Lugduno-Batavæ cum ampliore honorario obtulerant. Orientales linguas, præsertim Rabbinicam apprimè callebat, magnâque cum facundia, seu latinè, seu germanicè, seu anglicè, sive belgicè (id enim ei erat indifferens) perorabat.

Opera ejus omnia Theologica, Analitica, Exegetica, Problematica, Practica & Philologica, V. Volum. in fol. edita fuêre Amstelod. apud Ger. Borstium 1687. cum prævia Vita Authoris.

Item *Thesaurus Groninganus, sive Academicæ Dissertationes & Orationes*, iteratis typis in 4. Amstelod. 1698. E quibus aliquæ per S. Congregationem Indicis Romæ prohibitę fuerant à die 3. Aprilis 1685.

Compendium Historiæ sacræ 8. prodiit Tiguri 1691.

Plura de Henrico & Jacobo Altingis lege in Supplemento Dictionarii Historici.

JACOBUS ANGIANUS,

Eques, Castergatensis in agro Bruxellensi Toparcha, sermone gallico, *Historiam, Resque gestas Ducum Brabantiæ*, ad Philippum Bonum Burgundiæ ac Brabantiæ Ducem (cui pergratus & Oeconomus, dum viveret, fuit) deduxit. Vidit, & usus est Joannes Bapt. Gramajus.

Vixit auctor anno 1460, Bruxellis sepultus apud FF. Carmelitas in Sacello & monumento familiæ Angianæ, ab hæreticis everso, & à *Jacobo Angiano*, restituto, hac Epigraphe appositâ, autore *Justo Lipsio*.

Piæ Memoriæ Sacr.

Vides Sacellum hoc lector? id turbaverat
Fœdaveratque nuper impius furor
Turbantium fœdantiumque hîc omnia.
Erant sepulti Nobiles aliquot Viri
Ex ANGIANA *Stirpe, quos beaverat*
Et dignitate & opibus insimul Deus;
Atque hi vicissim, quidquid hoc erat, Deo
Construxerant, ornaverantque. At barbari

Nec hos reveriti jam quietos, nec Deum,
Evellerant disjecerantque hæc omnia.
Sed non tulit, qui Stirpis ejusdem cluet
Eques Jacobus Angianus. *Is Deo*
Cultum reposuit, & decus Majoribus,
Impendio suopte. Macte Vir ingeni
Deprædicande nunc, beande postea,
Cum cœles inter cœlites eris tuos.
His omnibus, Lector, faventiam exhibe,
Et vota pro quiete eorum suscipe.

JACOBUS DE ANGIA,

A loco natali, Hannoniæ Oppido, ita dictus, subinde etiam *Jacobus de Bruxellis*, quod Ordinem FF. Prædicatorum in Conventu urbis hujus professus fuisset. Studia sua Theologica partim Coloniæ Agrippinæ, partim Parisiis in Conventu San-Jacobæo sub P. Mag. *Petro de Bruxellis*, aliàs *Crokaert*, anno 1514. peregisse perhibetur. Vixit postmodum in Conventu Groningano; ac tandem in fata concessit Mechliniæ anno 1553, ætatis suæ 83. Scripsit

Annotationes in Summam D. Thomæ Aquinatis. Parisiis.

Ejus etiam operâ prodiit secundâ vice Parisiis *Secunda Secundæ D. Thomæ*, typis Claudii Chevallon, anno 1515. In cujus titulo additur: *liber nusquam citra montes hactenus impressus, gemino Indice illustratus, altero antiquo illo articulatim materias distinguente, altero alphabetico sibi nunc primùm adjecto, à Doctore optimè merito F. Petro Bruxellensi &c.*

JACOBUS ANTONII,

Middelburgus, Zelandus, Juris Pontificii Professor, Cantor ad D. Gudilam Bruxellis, & Cameracensis Episcopi Henrici de Bergis Vicarius Generalis, claruit anno 1500: scripsitque

De Præcellentia Potestatis Imperatoriæ. Antver. 1502. & Romæ, 1503. 4. De cujus libri argumento ac stilo luculentum habes testimonium Erasmi libro XI. Epist. 26. ad hunc *Jacobum* nostrum scriptâ. Laudat in grandi ætate ingenium ardens & vividum; in fortuna lauta industriam indefatigabilem; in tantis negotiis animum vigilantem; in opusculo cùm brevi tum penè tumultuario tam variam omnigenæ doctrinæ vim, tantam utriusque Juris, tantam Theologiæ, tantam Historiarum, tantam scriptorum omnium, & veterum & recentium, in omni genere notitiam.

JACOBUS ARMINIUS,

Alias Hermanni, ab Aqua-veteri Hollandiæ Oppido, novæ inter Calvinianos Sectæ autor, quæ Arminianorum aut Remonstrantium hodiedum appellatur: fuit in Academia Lugduno-Batava Doctor Theologus, ac magni nominis inter suos Professor, ab anno 1603, usque ad 1609, quo obiit ibidem die XVII. Octobris, anno ætatis suæ XLIX. Plura de Arminio, deque damnatis ejus dogmatibus à Conciliabulo Dordraceno, lege apud authores Batavos.

Opera omnia Theologica illius prodierunt in 4. Lugduni Bat. 1629. apud Basson. Præfixa est *Petri Bertii*, de Vita & obitu *J. Arminii* Oratio, dicta post ejus exequias, 22. Octobris 1609.

Item Vita Arminii, à Caspare Brantio exarata prodiit in 8. Amstelod. 1724.

JACOBUS ATREBAS,

Doctor Theologus, Abbas Montis S. Martini, Cœnobii Præmonstratensis in Diœcesi Cameracensi: vir pius & doctrinâ celebris, floruit anno 1220, ac scripsit

De Laudibus B. Mariæ *Virginis*, libros VIII.

De Conceptione B. Virginis, Epistolam: ad Præpositum, Decanum & Capitulum Atrebatense.

Responsionum ad Quæstiones sibi propositas, librum I.

In ultimam Visionem Ezechielis, librum I.

De triplici fructu Euangelico librum I.

Epistolarum & Sermonum ad populum volumen.

JACOBUS AURATA,

Antverpiensis, Juventutis apud Batavos Moderator, scripsit

De Studio Linguæ Latinæ, Hagæ-Comitis, typis Hildebrandi Jacobi, 1615. 8.

JACOBUS BACK,

Roterodamensis Batavus, Medicinæ Doctor, evulgavit, teste Lindenio de Scriptor. Medicis,

Renes calculosorum cur debito majores? Color calculorum & arenarum unde? Vesicæ corpus callosum totum à lapide occupatum, Epistola. Extat cum *Johannis Beverovicii* libro de Calculo. Lugduni Batav. apud Elzevirium 1638. in 12.

Dissertatio de Corde, in qua agitur *de nullitate Spirituum*, *de Hæmatosi: de viventium calore*, Roterodami apud Arnoldum Leers, 1648. in 12. Lugduni Batavorum, 1664. in 12. Extat etiam cum *Guilielmi Harvæi* Exercitationibus Anatomicis de motu cordis & sanguinis circulatione; &c.

JACOBUS BAYUS,

Vulgò DU BAY, *Michaëlis*, famosi Doctoris Theologi, è fratre nepos, ex Melinensi vico agri & territorii Athensis, in Hannonia, oriundus, patrui exemplo, consilio & auxilio, studiorum suorum encyclopediam cùm Athi tum Lovanii feliciter absolvit. Lovanium verò tantum-non puer destinatus, in Porcensi Pœdagogio anno 1563. inter Artium Magistros tertius nominatus fuit.

His præsidiis ad Theologiam accessit, Doctorque renunciatus anno 1586. XIII. Kalen. Junias, se suaque Urbi & Academiæ Lovaniensi mancipavit. Probavit utraque in illis rerum difficultatibus & angustiis temporum *Baii* prudentiam, operam & industriam. Decessit Regius Catecheseos Professor & Collegiatæ Ecclesiæ S. Jacobi primùm, inde S. Petri Decanus, anno 1614. III. Nonas Octobris, bonis universis in usum Collegii Bayorum relictis, de quo vide Fastos Academicos. Edidit

Orationem Panegyricam in adventum Sereniss. Principum Alberti & Isabellæ, quam nomine Academiæ, in prima eorum inauguratione, dixerat. Antver. typis Plant.

Orationem funebrem patrui sui Michaëlis Baii, ipse-met in Ecclesia D. Petri habuit, & edidit anno 1589. Lovanii typis Joannis Masii in 12.

Catechismum, sive *Institutionum Christianæ Religionis* libros IV. totius scientiæ Theologicæ Compendium. fol. Lovanii 1612.

De Venerabili Eucharistiæ Sacramento & Sacrificio Missæ, libros III. Lovanii, 1612. typis Flavii, & Coloniæ, apud Conr. Butgenium, in 4.

Extat in D. Petri hoc ejus Epitaphium.

D. JACOBO DU BAY, Athensi,
S. Theologiæ Doctori & Professori,
Hujus Ecclesiæ Canonico & Decano,
D. MICHAELIS DU BAY,
Ejusdem patriæ, studii, Ædis,
Doctoris, Professoris,
Canonici & Decani,
Ex fratre Nepoti,
Pio Fundatori suo
COLLEGIUM BAYANUM P. C.

JACOBUS BASELIUS,

Batavus, minister Calvinianus in vico de Kerckwerve apud Zelandos, Sulpitium Severum, nobilissimum olim Ecclesiasticæ Historiæ Scriptorem imitari conatus, evulgavit

Sulpitium Belgicum, sive Historiam Religionis instauratæ, corruptæ & Reformatæ in Belgio & à Belgis, à Nato Christo ad annum M. D. Lugduni Bat. 1657, in 12. E solo titulo libri autoris genius abundè percipitur.

JACOBUS BASILICUS MARCHETUS,

Scripsit *Dialogum*, *de Morini quod Teruanam vocant, atque Hedini expugnatione, deque prælio apud Rentiacum*, tempore Caroli V. Cæsaris. 8. Antver. apud Bellerum 1555.

JACOBUS DE BIE,

Antverpiæ anno 1581 natus; fuit Chalcographus celebris, rei antiquariæ, præsertim quæ in Numismatibus est, admodum studiosus, summusque admirator. Elaboravit

Imperatorum Roman. Numismata, à Julio Cæsare ad Heraclium, serie continuâ ex archetypis expressa. Antver. 1615. 4.

Numismata Græciæ, seu *Tabulas Insularum Græciæ*, quæ ex Goltzianis hactenus delituerant, eruit ediditque cum Notis, itemque Commentario Lud. Nonii, Medici. Ibid fol. typis Henr. Aertsii.

Numismata Imperatorum Romanorum, aurea, argentea, ærea, à Cajo Julio Cæsare usque ad Valentianum Augustum. fol. Antv. 1617. apud Verdussium & Bellerum.

Ejusdem studio atque operâ recusa sunt sculpta olim ab Huberto Goltzio pleraque Numismata, Thesaurus quoque rei antiquariæ, & alia plura.

La France metallique, contenant les actions celebres des Roys & Reynes, remarquées en leurs Medailles d'or, d'argent & de bronze, tirées des plus curieux Cabinets. fol. Parisiis apud Camusat 1636. Monendus est tamen lector, pleraque hæc Numismata conficta ad libitum, vix ullam apud Eruditos fidem mereri.

Les vrais Portraits des Rois de France, tirez de ce qui nous reste de leurs Monumens, Sceaux & Medailles & autres effigies, conservez dans les rares & curieux Cabinets. fol. Parisiis 1639. Prodiit ibidem paulò post secunda ejusdem libri editio, Iconibus & Vitis Regum adaucta, autore P. *Hilarione de Coste*, Gallo, Ordinis Minimorum.

Les Familles illustres de la France, par les Monumens des Medailles anciennes & modernes. fol. Parif. 1634. 1636.

Genealogie & descente de la Maison de Croy, avec le portrait en pied des principaux de cette Maison fol. Antv.

JACOBUS BLASÆUS,

Brugensis, celeberrimæ ibidem Scholæ, quæ *Bogardica* dicitur, quondam alumnus; postmodum ex Ordine Minorum S. Francisci ac Cœnobio Duacensi anno 1597. ad Namurcensem, inde anno 1601. ad Audomarensem Cathedram evectus est. Anno verò 1598. pridie Kal. Januar. Bruxellis in D. Gudilæ *Orationem* dixit *in funere Philippi II. Hispaniarum Regis Catholici*, sermone gallico, quo in primis excellebat; typis Velpii editam.

Decessit Audomaropoli in senectute bona, anno 1618. die Martii 21. Sepultus in Æde Cathedrali, hoc simplice Epitaphio.

Hic jacet
Frater JACOBUS BLASÆUS,
Quartus Episcopus hujus Ecc. Audom.
Obiit anno Domini M. D.C. XVIII.
Die XXI. Martii. R. I. P.

JACOBUS BOGARDUS,

Primùm Reip. Antverpiensis Medicus; pòst annos ipsos XXXVI. Medicinam Lovanii docuit: defunctâ etiam uxore Sacerdos; conditus ibidem in D. Petri ad Altare S. Lucæ. Leguntur in sepulchrali inscriptione è pluribus hi versus:

Sancta maritalis servavit fœdera lecti,
Clarus septenæ prolis honore pater.
Conjuge defunctâ thalamum tædasque perosus
Sacra sacerdotis munia castus obit.
Annis triginta nec non sex dogmate certo
Hic docuit Medicas Gymnasiarcha scholas.

Obiit anno 1520. die XVII. mensis Julii. Reliquit *Commentaria in Avicennæ Practicam.* Opus distinctum est quinque voluminibus, inscribiturque *Collectorium M. Jacobi Bogaert.* MS. Antver. in Bibliotheca publica.

JACOBUS BONFRERIUS,

Dionantensis, Eburo, natus anno 1573, dein Societatis Jesu Sacerdos, S. Theol. Doctor in Academia Duacena anno 1617. renunciatus, docuit ibidem in Collegio Aquicinctino annis aliquot Philosophiam, duobus Theologiam Scholasticam, hinc Linguam ac Scripturam Sanctam interpretatus est: multiplicis vir eruditionis, ingenii sagacitate, judicii maturitate, styli facilitate ac nitore, memoriæ denique tenacitate in primis excellens. Edidit

Commentarium luculentum *in Pentateuchum Moysis*, cum *Præloquiis in totam Sacram Scripturam*: typis Plantin. 1625. fol.

Item *in Josue*, *Judices*, *& Ruth.* Cui accessit

Onomasticum Urbium & Locorum Scripturæ sacræ, id est: *Liber de Locis Hebraïcis*, ab *Eusebio* primùm græcè, ab *Hieronymo* latinè scriptus, in ordinem commodiorem redactus; cum variis additamentis. Parif. typis Steph. Cramoisy, 1631. fol. Prodiit rursus Amstelodami apud fratres Westeinios anno 1707. Tomo II. Geographiæ sacræ, cum Notis Joannis Clerici.

In libros Regum & Paralipomenon. Tornaci, 1643. fol. Tomis II.

Paratum reliquit Tomum alterum, qui explicabat cæteros libros Historicos, *Esdram*, *Nehemiam*, *Tobiam*, *Judith*, *Esterem*, *Machabæos*, item Commentarios in Euangelia, Actus Apostolorum & Epistolas S. Pauli.

Adornabat etiam *Commentarium in Psalmos*, jamque confecerat usque ad Psalmum XXXIV. quando maturum cœlo mors occupavit Tornaci die 9. Maii 1643. ætat. 70.

Ceterùm hi omnes *Commentarii P. Bonfrerii*, quorum apud eruditos summa est æstimatio, novis typis prodière Luguni in Gallia anno 1736.

JACOBUS BONTIUS,

Leidensis, Batavus, Gerardi Bontii, Medicinæ in Academia Lugduno-Batava Professoris Filius, & ipse Medicus, artem illam in India Orientali sive Bataviâ novâ exercuit, ibique obiit. Reliquit opuscula postuma, Leidæ edita,

Annotationes in Garciam ab Orto.

De Herbis Indiæ Orientalis.

De Medicina Indorum libros IV. Extant quoque cum P. Albino de Medicina Ægyptiorum. 4. Parif. 1646. Hæc & alia ejusdem *Bontii* opera, denuò evulgavit *Guil. Piso*, de quo supra pag. 419.

JACOBUS BORDINGUS,

Antverpianus, Medicinæ Doctor & Professor in Rostochiensi Ducum Megapolitanorum Academia per septennium, indeque anno 1556. à Christiano III. Daniæ Rege ad Academiam Hafniensem evocatus, valetudini ejusdem Regis & Friderici II. præfuit. Reliquit

Enarrationes in libros VI. Galeni, de Sanitate tuenda.

Enarrat. in libros III. priores ejusdem, *de Caussis & Differentiis morborum.*

Consilia Medica. Rostochii simul edita 1615. 8.

Moritur Lutheranis infectus erroribus, Hafniæ anno 1560. Nonis Novemb.

De Vita & morte *Bordingi* Oratio legitur à *Joanne Spitevio* habita.

Habet hanc Inscriptionem sepulchralem in templo primario Hafniensi, Daniæ Metropoli.

D. O. M. S.

„ Dno JACOBO BORDINGO Antwer-„ piano, Viro in omni Philologia & Phi-„ losophia bene & eleganter versato: & „ & propterea *Sadoleti* quoque alio-„ rumque exterorum doctiss. monu-„ mentis publicè celebrato, primùm „ Patriæ, dein Ducum Megapp. & „ Sereniss. Daniæ Regum Christiani „ III. & Friderici II. Archiatro: „ Academiarum Rostochianæ & Haf-„ niensis ornamento: ob veræ pieta-„ tis, eruditionis, sapientiæ, & om-„ nium virtutum laudem, memoriam „ perennem jam pridem adepto; grati „ hoc animi memoraculum, Patri op-„ timo, sibique & omnibus bonis de-„ sideratiss. in beatæ reparationis spem, „ Jacobus Bordingus F. J. U. Doctor, „ Professor & Cancellarius Megalop. „ P. C.

„ Piè obiit Hafniæ anno Christi „ M. D. LX. Septembr. V. hora 4. „ vesp. anno ætatis 50.

Alia pro eodem Inscriptio extitit Rostochii, in primario templo Mariano, hisce verbis.

„ *D. Jacobo Bordingo*, Artis Medi-„ cæ Doctori, & Sereniss. Regis Da-„ niæ Archiatro, verâ sapientiâ, & „ cognitione totius Philosophiæ & „ trium linguarum, & veræ de Chri-„ sto doctrinæ, & omnium virtutum „ laude præstanti: Viro clarissimo & „ optimo: qui in hac quoque Urbe „ & Academia, annis septem vivens & „ docens, omnium bonorum & do-„ ctorum eximia studia, & honestis-„ simam ac perpetuam memoriam sibi „ comparavit: & tandem Hafniæ de-„ cessit, anno M. D. LX. die V. Sep-„ tembris, hora 4. vespertina: cum „ attigisset annum ætatis L. Conjunx „ *Francisca Nigrona*, & liberi posue-„ runt.

JACOBUS LE BOUCQ,

Valencenas, pictor celebris, sed in enucleandis Principum nobiliumque stemmatibus multò celebrior; quippe qui scientiam Genealogicam in Belgium invexisse perhibetur; creatus Heraldus (ut vocant) Velleris Aurei, sub Carolo V. Cæs. Multa de his rebus scripsit Volumina, quæ manuscripta Bruxellis in Bibliotheca Regia asservabantur, sed anno 1731. per fatale Aulæ incendium absorpta fuêre.

Obiit anno 1573. sepultus Valencenis in Ecclesia B. M. Majoris, in Sacello S. Lucæ, hac inscriptione.

Pictor JACOBUS LE BOUCQ, *imitator Apellis*
Egregius, jacet hoc marmore sub gelido.
Occidit in Maio florente, dieque secundo.
Corpore projecto gaudet in æthereis.

Annalistes Lecteurs; si entre les mortels
Aucuns ont merité de se rendre immortels,
Ce preux JACQUES LE BOUCQ, *dont le nom bruict encore,*
Ne se peut eloigner des Filles de memoire.
Car de prendre entre l'art; que mille & mille traicts
Fait les hommes revivre en ses divins pourtraits.
Et fut tant bien appris au faict des Armoiries,
Qu'il sçavoit les Quartiers de touttes Seigneuries.

Les descentes des Roys & Princes composoit,
Et leurs Progeniteurs tant dextremement comptoit,
Qu'au tems de Charlequint Empereur magnanime,
Herault d'armes fust fait, & tenu en extime.
Depuis au veuil du Roi, tant ordre en la saison
Que fut renouvellé dedans Gand son Toison.
Mais les fatales Sœurs aiant sur luy envie,
Luy ont tranché le faict de si honeste vie,
Deux jours en May l'an mil cinq cens septante trois.
A la terre est le corps, l'esprit au Roy des Roys.

JACOBUS BOURGESIUS,

Vulgò BOURGEOIS, Atrebatensis, Duaci Provincialis Ord. SS. Trinitatis & Redemptionis Captivorum: vir pius, & vitæ sanctimoniâ, morumque suavitate subditis ceterisque carus. Edidit latinè

Regulam & Statuta Ordinis sui.

Formam Reformationis ad præscriptum S. Concilii Tridentini, &c. Duaci, typis Joannis Bogardi, 1586. Gallico verò idiomate evulgavit sequentia.

Institutionem ac Fundationem Ordinis: cum Privilegiis atque Indulgentiis eidem concessis. Atrebati, 1600. typis Guil. Riverii.

Miracula illustriora SS. Eucharistiæ, Ibid. 1600.

Harmoniam Cytharæ Davidicæ: sive *Meditationes in Psalmos Horarum Canonicarum.* Ibid.

Mortificationem Perturbationum omnium: Meditationes in VII. Psalmos Pœnitentiales; aliasque *Orationes*. Duaci, apud Bogardum, 1579.

Promptuarium Orationum ad Sanctos, quorum in Ecclesia memoria est: ex Surio & Martyrologiis Ecclesiasticis. Ibid. 1596.

Vitas Veterum Patrum, ab eodem editas, citat Swertius.

Fontem Compunctionis. Montibus Hannoniæ, 1595. typis Car. Michaelis.

Decessit Duaci, anno sæculari 1600. ipsis Kalendis Augusti: conditus ibidem in sui Ordinis Æde sacra.

JACOBUS BOURICIUS,

Frisius Leovardiensis, in suprema ibidem Curia Advocatus, uti experientiâ ita & legum eruditione clarus extitit, anno 1610. Dein foro valedicens, SS. Scripturarum meditationi, librisque moralibus tum latinè tum belgicè scribendis totum se dedit. Nam de precatione, jejunio & eleëmosyna, de VII. peccatis capitalibus Tractatus duos se composuisse testatus est: item Dialogos de ægroto & pastore, de patris & filii officiis, de divite & paupere, sene & juvene, marito & uxore, virgine & conjugata &c. sed nescio, utrum hæc unquam lucem viderint. Evulgavit tamen Juridica hæc:

De Officio Advocati, librum singularem 4. Arnhemii 1606. Leovardiæ 1643, & alibi.

Captivum, *sive Enchiridion Defensionum.* 12. Amstelod. 1610. & 1644. Leovardiæ, & alibi.

Ad Pandectas, librum singularem Leovard. 1613. in 4.

Ejus dein, ac *Joannis Bouricii Opera Juridica*, denuo prodière Franekeræ 1700. in 4.

JACOBUS BRASSICA,

Vulgò COOL, Roterodamus, Raineri Snoii, Gaudani, è sorore nepos, vir optimus, totusque candidus, pius ac Catholicus. Mortuus est 4. Novembris 1637. Scripsit

De certo Vitæ genere deligendo: ad filium; 1598. 8.

Consolationem de Pestilentiæ morbo. 1584. 8.

Isagogen,

Isagogen, sive *Introductionem ad Mortem*, 1587.

Apologos, seu *Facetè dicta*, 1586.

Saturnalia, sive Sententias, ad imitationem Paradoxorum Ciceronis disputatas, anno 1601. Pluraque Lugd. Batavor. excusa sunt.

De Etymo Hollandiæ libellum Harlemi edidit, 1599. 8. Et Apologias pro eodem adversus Janum Dousam; videlicet *Responsionem ad Objectiones Dousæ*. Lugd. 1601. 8. *Saliare ad I. Philodusum*. Ibid. 1602. *Pemmata* ad eumdem. Delphis, 1603. 8.

Denique in lucem protulit *Reineri Snoii*, *De Rebus Batavicis* libros XIII. Francofurti, typis Aubrianis, 1620. in fol.

JACOBUS DE BROUWER,

Hooghstratanus Brabantus, Ordinem FF. Prædicatorum Antverpiæ professus, in Academia Duacena S. Theol. Doctor creatus est 14. Julii 1620. Fuit & Regens studiorum Ordinis sui Duaci ac Lovanii; anno 1623. jussu S. Congregationis de propaganda Fide Daniam peragravit, Apostolicarum illic Missionum Commissarius institutus; uti & anno 1631. Missionum Præfectus, quas Ordo Dominicanus in Hollandia retinuit. Tandem anno 1637. die 4. Novembris, viam universæ carnis ingressus est, Conventûs Antverpiensis Prior, Provinciæque Diffinitor. Scripsit

Clavim Apostolicam, seu *Demonstrationem Theologicam*, quâ concludit solidè, Fide divinâ credendum, Paulum V. esse verum ac legitimum Pontificem. Duaci apud Balth. Bellerum. 1621 in 8.

Ejus quoque operâ à multis mendis castigatæ prodierunt eruditæ *P. Mag. Dominici Soto ejusdem Ord. Quæstiones in VIII. Libros Physicorum Aristotelis.* Duaci apud Petrum Borremans 1613. in 8.

JACOBUS A BRUGIS,

Flander, Carmelita, claruit anno 1310. scripsitque

De impassibilitate Animæ, librum I.

De motu Intellectus, librum I. & alia.

Meminit ejus Joannes Bacontorpius, Anglus, Carmelita, in II. Sentent. Dist. 29. Qu. 1. ac *Godefridi Cornubiensis* Parisiis auditorem facit; ut habet Bibliotheca Tigurina, ex Juliano Hasarto, Angiensi, itidem Carmelita.

JACOBUS BUYENS,

Mollanus è Campinia Brabantina, Ord. S. Dominici, Conventûs Antverpiensis, vir pius, doctus, & humilis, assiduus in propagando cultu Virginis Dei-paræ per Rosarium ejusdem, & fervidus adversum Novatores Ecclesiastes. Varia Opuscula vernaculo sermone scripsit & vulgavit, ad vitam spiritualem manuducentia, merè grata ejusce vitæ sectatoribus: cujusmodi est

Exercitatio spiritualis ad assequendam cum Deo unionem, excusa Antverpiæ, Silvæducis, & alibi.

Item *Thesaurus Confraternitatis SS. Rosarii*. Antver. 1600. & 1614. apud Verdussium.

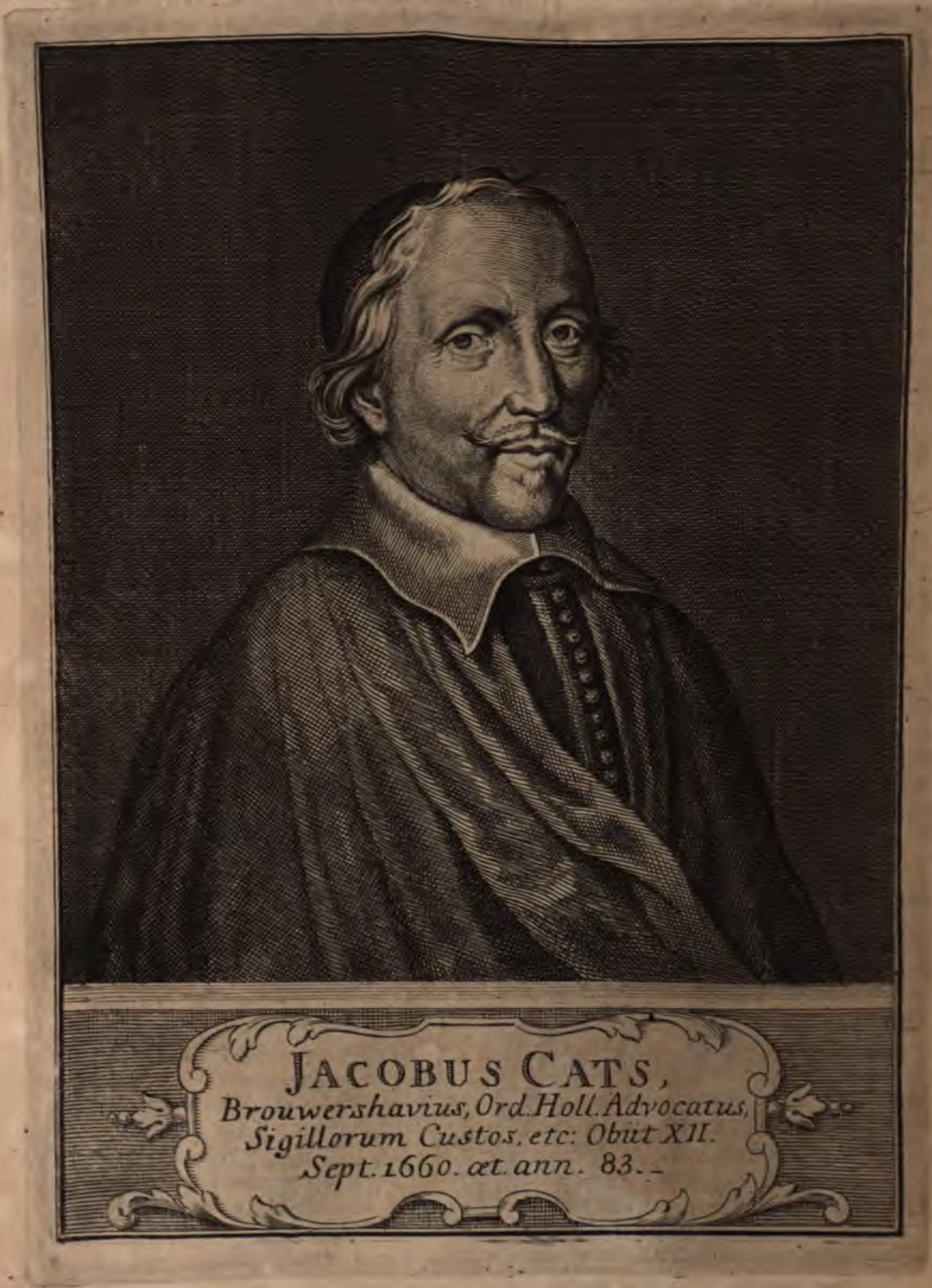
Vita B. Zegeri Insulensis, *Ord. Præd.* MS.

Vitæ Illustrium Virorum Anglorum, *Scotorum & Belgarum*, *Ordinis Præd.* MS. Antverpiæ in 4.

Vivere desiit Antverpię die 12. Junii 1604. sepultus in ambitu Conventûs.

JACOBUS CANISIUS,

Calcariâ Ducatûs Clivensis opido oriundus, Societatis Jesu Sacerdos, in

JACOBUS CATS,
Brouwershavius, Ord. Holl. Advocatus,
Sigillorum Custos, etc: Obiit XII.
Sept. 1660. æt. ann. 83.

D. O. M.
JACOBO A CASTRO,
Quem Amstelodamum terris dedit,
Lovanium S. Theol. Doctorem coluit,
Ruræmũda Episcopum tertium habuit,
Quod mortale fuit,
Hîc situm est.
Virtutem Viri immortalem,
Innocentiam, prudentiam, submissionẽ,
Auctoritatem, charitatem, bonorum,
Sed & vitæ
Subinde pro ovibus prodigam,
Quæ maximis cum prisci ævi
Præsulibus æquavit,
A qua plus lucis accepit Insula,
Quam contulit,
Breve marmor hoc capit.
Illum annis emeritum, non animis,
Mors ex insidiis aggressa,
Non improvisum sed vigilantem,
Ac eadem die sacris operatum,
Subito catarrho
Pœnè stantem oppressit
Anno M.D.C.XXXIX. Febr. XXIV.
Ætatis LXXIX. Sacerdotii LIV.
Episcopatûs XXIX.

Prodierunt ceu fœtus posthumus *Conciones* ejus doctissimæ, universim 110, in quibus potissimum materia de Sacramentis pertractatur, hoc titulo vernaculo: *Het Rycke Christi ofte Sermoonen*, *&c.* fol. Ruremundæ apud Gasp. du Prèe. 1649. Præfixa iisdem Vita Præsulis à Castro.

JACOBUS CATS,

Eques Auratus, Brauwershavii Zelandorum oppido natus est die 10. Novembris 1577 progenitoribus quondam Catholicæ Religionis tenacissimis, propatruo R. P. *Matthia Cats* à Brouwershaven, Ord. FF. Minorum Provinciali ac S. Th. Lectore meritissimo, qui Lovanii obiit die 6 Martii 1576. Ipse *Catsius* Ziriczeæ litteris humanioribus probè excultus, jam tum ex innato sibi genio versus cœpit tum latios tum vernaculos pangere: & (uti olim de Ovidio) *quidquid tentabat dicere versus erat.*

Pòst in Academia Lugduno-batava Philosophicis artibus, græcarum litterarum peritiam ac Jurium elementa adjunxit. Accedente dein peregrinandi animo in Galliam magnamque Britanniam abiit, supremamque Jurium lauream in Andegavensi Academia suscepit; Oxoniensem vero & Cantabrigensem, quæ Anglorum primariæ sunt, itidem perlustravit.

In patriam reversus, caussarum patronum egit primùm Middelburgi, sibique mox tantum nomen peperit, ut urbis illius Syndicus eligi promeruerit, ad idem postea munus evocatus à Senatu Dordracensi.

Anno 1634. die 3. Junii, ætatis suæ 56. electus est, voto communi, Ordinum Hollandiæ Zelandiæ Westfrisiæque Advocatus (quem magnum Pensionarium dicunt.) Accessit anno 1648. demandata ei custodia Sigilli, rerumque Feudalium præfectura. Dein etiam à Fœderati Belgii Ordinibus anno 1652. ad conturbatam Anglorum Rempublicam (gubernante Olivario Cromwello) Legatus.

Pensionarii munus summâ integritate gessit annis octodecim: neque eo tempore quidquam de Scriptis suis edidit, graviorum utique Patriæ negotiorum mole occupatus. Interim tamen relaxandi animi caussâ, inter Hagam-Comitum ac Schevelingam, in loco arenoso elegantem domum cum horto peramœno ædificavit, cui nomen indidit vernaculum *Zorgh-vliet*, quasi à curis receptaculum dixeris.

Huc frequenter concessit ac tandem omnino recessit anno 1652, dum amplissima quibus potiebatur munia, sponte abdicavit. Placidum illic vivendi finem habuit die 12. Septembris 1660. laboribus senioque confectus; quip-

pe annum tunc 83. prope attigerat. sepultus fuit Hagæ-Comitum, in Ecclesia vulgo dictâ *Clooster-Kercke*.

Vir erat corpore & animo ad omnem elegantiam, judicii ac constantiæ magnitudine ad Reipublicæ regimen factus, Poëta Belgicus laureatus, carminum gravitate alter Virgilius, amœnitate alter Ovidius. In quibus omnibus ejus versibus hoc Viro sæculari, Acatholico, & idiomate patrio scribenti, summæ laudi est, quod de virginali ac conjugali statu scribens ita attemperaverit calamum, ut castas aures nequaquam offenderit. Unde quæ postmodum in varias Editiones irrepserunt minus decentia, alieno calamo adulterata atque intrusa fuisse dicuntur.

Uxorem duxerat *Catzius*, *Elisabetham Van Valckenburg* Amstelodamensem, quæ tres ei genuit filios patri præmortuos, filiasque binas, *Annam* quæ *Cornelio Van Aerssem* Baronatûs Bredani Prætori nupsit, alteram *Elisabetham* uxorem *Cornelii Musch*, Ordinum generalium Belgii Fœderati apud Hagam-Comitis Graphæi.

Opera ejus omnia vernaculè (intermixtis subinde Versibus latinis) primùm sparsim apud diversos, dein simul edita fuerunt Amstelodami in fol. cum figuris circiter 400, anno 1655. apud Joann. Schippers; dein anno 1658. & 1665. in 4. & rursum 1700. Amstelodami fol. Horum Operum hic est Elenchus.

1. *Emblemata.*
2. *Emblemata moralia.*
3. *Monita Amoris virginei.*
4. *Authomachia*, vulgo *Zelfs-strydt.*
5. *Theatrum virilis præstantiæ.*
6. *Conjugium, sive Examen statûs conjugalis.*
7. *Querelæ Pastorales.*
8. *Querelæ Virginales.*
9. *Carmina honoraria.*
10. *Speculum prisci ac recentioris ævi.*
11. *Lapis lydius annuli conjugalis, adauctus Historiâ Facii & Alettæ.*
12. *Conjugium Spirituale Filii Dei.*
13. *Senectus & vita rustica.*
14. *Conceptus hortenses.*
15. *Aspasia, Tragi-Comædia.*
16. *Imago Connubii, sub imagine Nassæ.*
17. *Cogitationes incidentes super rebus occurrentibus.*
18. *Feretrum viventium.*
19. *Colloquium inter mortem & senem.*
20. *Colloquium inter animam & corpus.*
21. *Octuagenaria vita & domicilium in Zorg-vliet.*
22. *Cogitationes octuogenariæ.*

Posuit ei hoc Epitaphium Jacobus Westerbaen, Toparcha de Brandwyck, magni nominis poeta.

Conditur hac urnâ toto cantatus In orbe,
Palladis & Phœbi Catsius *unus amor.*
Cui faciles venâ manarunt divite versus,
Multaque Castaliis pagina fluxit aquis.
Nullo doctrinâ quæsitum nomen ab ævo
Excidet: ingenio stat sine morte decus.

JACOBUS CERATINUS,

Sive Hornanus (ab urbe ac loco natali ita dictus) cognomento Teyng, Batavus, *Exactissimi vir judicii, moribus sincerissimis, & ad amicitiam appositis, adeò ut non minùs videretur natus Gratiis, quàm Musis.* Sic de eo Erasmus libro XX. Epistolarum ad Henricum Stromerum.

Et paulò pòst, ad Georgium Saxoniæ Ducem ita scribit: *Venit huc meis litteris evocatus* Jacobus Ceratinus, *Græcanicæ litteraturæ tam exactè callens, ut unum aut alterum habeat Italia, quicum vix dubitem hunc committere: nec in latinis sui dissimilis est.* Iterum ad Bilibaldum Pirckheimerum an. 1525. *Vir est* (Ceratinus) *ita callens Græcè, nec minùs Latinè, ut posset cum dignitate vel in quavis Italiæ parte profiteri; tum moribus*

planè niveis, sed adeò modestus, ut penè putudilus.

Celebrat eumdem insigni elogio Adrianus Junius, συμπολίτης, Adagio, *Istic vellus non carpitur*, Cent. V. num. 4. & in Batavia sua, à singulari modestiâ ac virginali quodam pudore commendat.

Græcas Tornaci litteras docuit: unde pestis & bellum eum pepulere, uti Bernardo Buchoni libro XVII. Epist. 12. scribit Erasmus. Easdem postea Lovanii privatim professus est: ubi in ipso juventæ flore raptus vivere desiit anno 1530. die XX. Aprilis, sepultus apud FF. Minores sub Epitaphio sequente. Scripsit verò libellum eruditum

De sono Græcarum litterarum, ad Des. Erasmum. Colon. 1529. 8. cum Dialogo Erasmi de recta Pronunciatione. Prodierunt iterum Lugduni Batav. 1736. in Sylloge Scriptorum, qui de Linguæ Græcæ vera & recta pronunciatione Commentarios reliquêre, curante *Sigeberto Havercamp*, Historiarum & Linguę illius in Lugdunensi Academia Professore.

Primum & secundum Dialogum B. Joannis Chrysostomi de Sacerdotis dignitate Latio donavit. Augustæ Vindelicorum prodiit ex D. Hoeschelii editione.

Lexicon Græco-Latinum primus post Aldum Manutium, Aldi avum, auxit, & edidit, apud Frobenium 1524. prę-fante Erasmo.

Egregius Vir,
D. JACOBUS CERATINUS,
Ortus ex insigni oppido
Hornensi,
Presbyter Deo devotus,
Et tam græcè quam latinè doctus,
Ut testantur opera ab eo edita,
Obiit & hîc sepultus est
Anno M. D. XXX. April. XX.
Orate pro eo.

JACOBUS CHEYNEUS,

Ab ARNAGE, Scotus, J.C. Canonicus Cathedr. Ecclesiæ Tornacensis, Philosophiam Duaci in Collegio Regio professus, edidit

Analysin in libros XIV. Aristotelis de Prima seu Divina Philosophia, cum *Scholiis*.

Item *Scholas* sive *Orationes II. de perfecto Philosopho, & de Prædictionibus Astrologorum*. Duaci, typis Joan. Bogardi, 1577. 8.

Analysin in Physiologiam Aristotelicam.

JACOBUS CLERICUS,

Vulgò DU CLERCQ, Dominus de Beauvoir, vixit inter Nobiles palatinos sub Philippo Bono Burgundiæ Duce, fratremque habuit *Joannem Clericum*, Cœnobii Vedastini Antistitem clarissimum, qui anno 1462. ætatis suę LXXXVI. migravit ad Superos. Scripsit *Jacobus*

Historiam sui temporis, seu *Diarium earum rerum, quæ Atrebati & locis finitimis coutigerunt.* MS. in Biblioth. Vedastina.

JACOBUS CLERICUS,

Vulgò LE CLERCQ, Theologus, Pastor in D. Nicolai & Canonicus Ecclesiæ Cathedralis Atrebatensis, edidit sermone vernaculo,

Sermones in Orationem Dominicam,

De Pœnitentia, & Funebres aliquot do IV. Novissimis.

Ejaculationes sive Ecstases spirituales. Remis, 1609. 12.

JACOBUS DE CODT,

Iprensis, Flander, Societ. Jesu: Theologus, variæ & elegantis doctrinæ: cujus rei fidem faciunt *Orationes*

ac *Poëmata* varii generis, Gandavi edita.

Item Carmen Leoninum, elegans & argutum, quod suppresso nomine vulgavit, hoc titulo :

Norma Ministrorum seu simplex regula Morum,
Juxta iter errorum sine lege Reformatorum.

Leoninè item lusit *De Jubal & Tubalcaim : de Aureo Vellere : de Jubilæo Illustriss. D. Matthiæ Hovii, Archiepisc. Machliniensis.*

Moritur Brugis Flandrorum anno 1621. ætatis suæ XLIX. die IV. Decembris. Vide de hoc plura in Bibliotheca Scriptorum S. J.

JACOBUS COLIUS,

Antverpianus, Abrahami Ortelii è sorore nepos, nascitur anno 1563. pridie Kal. Januarii, postque, Londini in Anglia sedem fortunarum suarum elegit, & Mercurialibus negotiis intendit, summus interim rei antiquariæ admirator. Scripsit

Syntagma Herbarum encomiasticum. Lugd. Batavor. 1606. 4.

De statu civitatis Londinensis, peste laborantis. Middelburgi, 1604. 4.

Paraphrasin Psalmi CIV. & CXXVII. Ibid. 1626. Aliaque.

JACOBUS COEMANS,

Ab Horst, quod Pelandiæ Municipium est, fuit primum Canonicus in Ecclesia Collegiata S. Gereonis Coloniæ ; deinde Canonicus & Scholasticus Ecclesiæ Cathedralis S. Bavonis Gandavi, à *Viglio Zuichemio*, ejusdem ædis Præposito mitrato, eò evocatus. In Academia Lovaniensi S. Th. Doctor renunciatus fuit die 29. Augusti 1564, unà cum *Buchone à Montzima*, Frisio, Viglii nepote, qui & sumptus ad hunc actum necessarios utrique suppeditavit.

Scripsit Coloniæ *Defensionem pro Communione sub una specie*, adversus Hamelmannum. 1563.

In Ecclesia Cathedrali Gandavensi, ante cathedram concionatoriam legitur sequens ejus Epitaphium.

„ Sepultura eximii & venerabilis
„ Domini JACOBI COEMANS, ab
„ Horst, Sacræ Theologiæ Docto-
„ ris, & Ecclesiæ Cathedralis S. Ba-
„ vonis Scholastici, qui obiit die 10.
„ Septembris M. D. XC. II. Orate
„ pro eo.

JACOBUS COMELINUS,

Gandavensis, *Hieronymi* celeberrimi & doctissimi Typographi frater, sede rerum Embdam translatâ, plurima ibi *Poëmata*, latina & vernacula, meditatus fuit, edita ibidem anno 1568.

JACOBUS COREN,

Alcmarianus Batavus, J. U. D. in supremo Senatu Hollandiæ, Zelandiæ ac Westfrisiæ Caussarum patronus, dein ann. X. Consiliarius integerrimus. Ad subitaneam usque, quâ in ipso Senatu die 24. Oct. 1631. extinctus est, mortem, eâ diligentiâ causas retulit, curâ tractavit, comitate audivit, modestiâ expedivit, integritate decidit, ut pares quidem Collegas, superiores vix tamen non habuerit. Ita præfatum, in sequenti ejus Opere posthumo.

Observationes XLI. Rerum in eodem supremo Senatu judicatarum Quibus accedunt

Consilia XXX. in quibus multa idiomate vernaculo : excusa simul Hagæ-Comitis apud Theodorum Maire 1642. in 4. & iterum Amstelodami 1661. &c. Antonius Matthæus, J. U. D. in Tractatu suo de Criminibus lib.

VI. Tit. 3. de adult. num. 25. Corenum redarguit, quòd in varias contradictiones prolapsus fuerit: quod non rarum Consultantibus.

JACOBUS CRUCIUS,

Delphensis Batavus, edidit Delphis anno 1635. 8. *Mercurium Batavum, seu Epistolarum libros*, rursus editos Amstelodami 1664. verum caute legendos, ut à Reformatæ Religionis Ministro scriptos. Prohibiti sunt Romæ Decreto S. Congregr. Indicis 25. Januar. 1684.

Item *Suadam Delphicam, sive Orationes LXIX. varii argumenti, ad usum studiosæ juventutis* 12. Amstelodami & alibi sæpius.

JACOBUS CRUQUIUS,

Messinius (vulgò MEESSENE) Flander, juvenis Lovanii *Conradum Goclenium* latinam linguam in Collegio Buslidiano profitentem audivit, ipseque postea latinæ græcæque publicus Professor Brugis Flandrorum, successor fuit *Georgii Cassandri*, eruditi quidem Theologi, (non tamen melioris notæ, de quo vide supra) in ea lectione, quam Rev. P. Joannes de Witte, ex Ord. Prædicat. Cubanus Episcopus, Brugis in patria sua, studiosorum gratiâ liberaliter ante annos aliquot instituerat. Nomen posteritati dedit Cruquius, editis

Q. Horatii Flacci Operibus, ex MSS. Codicibus castigatis, cum Commentariis veterum & suis. Antverp. typis Plantin. & Leidæ apud Raphel. 1620. in 12.

Item *Enarratione in Orat. Ciceronis pro Milone*, 1582. 4. apud. Plantinum.

JACOBUS CURTIUS,

Vulgò DE CORTE, Brugensis, Hermanni filius J. C. operam Juri dedit potissimùm Aureliis in Gallia, usus præceptore *Petro Stella*. Brugis deinde in patria ordini Senatorio adlectus, primarius ejusdem Magistratûs fuit Consiliarius. Scripsit

Εἰκαςῶν seu *Conjecturalium* libros III. ad Curtium fratrem. Antver. 1550. 8. item alios III. ad Vividium Collegam, Lovanii, 1554. Præterea

Institutionum Juris Civilis libros IV. ex Græca Theophili Antecessoris paraphrasi latinos fecit, Pictavii, 1539. Coloniæ, & Lovanii editos.

Janus Lernutius hoc illi Epitaphium dicavit.

Curtius hic situs est, qui dum trahit aëris auras,
Laus Patriæ excellens justitiæque fuit.
Nunc illo fatis sublato, lumen ademptum
Et Patriæ periit justitiæque simul.
Illa tamen felix: nam sidera rursus adivit
Hoc Duce, & Icariæ Virginis astra tenet.
Infelix Patria est: quæ mox à funere CURTI
Ærumnis gravibus pœnè sepulta jacet.
Qui legis ista fave, sola hic sita corporis ossa;
CURTIUS *invitâ morte superstes agit,*
Perpetuumque decus famæ sibi fixit in arce,
Summani nequeat quod capere inde manus.

JACOBUS DAMIANUS,

Atrebas, Societ. Jesu, facili ad orationem cùm solutam tum ligatam oratione; edidit

Synopsin Historiæ Societ. Jesu primo sæculo. Tornaci, 1641. fol. quam dein Gallicè reddidit P. Franciscus Lahier ejusdem Societ. Tornaci 1642.

Bellum Mariale Germanicum pro Ferdinandis II. & III. Impp. Duaci 1642. dein recusum Francofurti in Parnasso Societatis 1654. 4.

Moritur Tornaci 16. Decembris 1650.

JACOBUS DAVENTRIENSIS,

Trans-Iſelanus, Geographus fuit non incelebris, cujus laboribus ex multis Ortelius uſum ſe fatetur. Et Munſterus *Friſiæ Deſcriptionem*, auctore Daventrienſi, operi ſuo Coſmographico inſeruit. Exſtant & *Brabantiæ*, *Geldriæ*, *Hollandiæ ac Zelandiæ Tabulæ*.

JACOBUS DRIESSCHIUS,

Flander, Religioſus ac Prior Guilielmitarum Brugenſium, ſcripſit

Chronicon Flandriæ. Vidit id Jacobus Meyerus, ad annum 1138. videturque vixiſſe familiaris Alberto Crantzio, qui illi inſcripſit Vitam S. Remberti Archiepiſcopi Bremenſis.

JACOBUS DYCK,

Ruræmundanus, Gelder, natus anno 1575. Societ. Jeſu Theologus, denatus eſt Gandavi ſexagenarius anno 1635. die XXVI. Maii. Ex hiſpanico latinè interpretatus fuerat

Praxin Vitæ ſpiritualis S. IGNATII, *Ludovico de Palma* auctore. Antver. typis Plant. 1635. 8. & Viennæ Auſtriæ eodem anno.

JACOBUS EYCKIUS,

Aliàs VANDER EYCK, Henrici filius, Dordracenus Batavus, J. C. nec non Secretarius Curiæ Hollandiæ Meridionalis, deſcripſit

Inſulam Dordracenam patrio ſermone, diſcurrens per pagos & villas, additis locorum & familiarum inſignibus, Dordraci 1628.

Obiit ibidem menſe Octobri 1634.

JACOBUS EYCKIUS,

Antverpienſis, urbi ab Eleëmoſynis & Senatorii Ordinis, vir priſci candoris, ſtudiique elegantioris, Poëta amœnus & ad veterum laudem aſſurgens, ut ex iis liquet, quæ, ut amicis gratificaretur, ſparſim edidit, tum verò ex *Epithalamio*, quod in nuptias Clar. Viri *Caſperii Gevartii* J. C. S. P. Q. Antverpienſis ab Actis, cecinit & vulgavit, typis Guil. à Tongris. 1625. in 4.

Item elegantibus verſibus edidit *Urbium Belgicarum Centuriam* 4. typis Plantinianis. 1651.

JACOBUS EYNDIUS,

Batavus, Vir Nobilis atque eruditus, arcique Woerdanæ præfectus, ſcripſit, cùm à publicis curis otium eſſet,

Ænigmatum lib. I. ſingula ænigmata diſtichis ſingulis complexus: quem Lugduni Batt. MS. olim adſervavit Marcus Zuerius Boxhornius.

Anno 1629. ſenio gravis fato conceſſit.

JACOBUS EYNDIUS,

Ab Haemſtede (quæ Zelandicæ Inſulæ, quàm Schaldiam vulgò *Schouwen*, vocant, pagus eſt, arce inſignis) Delphis Batavorum naſcitur patre cognomine, atque equeſtris familiæ: ipſeque ductor equitum cataphractorum apud Batavos ſtipendia meruit, & Marti Muſas junxit. Fuit enim & litteratiſſimus, & excellentis ingenii Poëta, cujus rei teſtes ſunt

Poëmata ab eo relicta, editaque Lugd. Batavor. 1611. 4. in quibus *Nugarum* lib. I. *Belli Flandrici* lib. II. *Senatus Convivalis*, *Mars exul*, &c.

Scripſit & *de Saltationibus Veterum* libel-

libellum, quem Jos. Scaligero in scripsit, sed eum vidêre non contigit.

A morte auctoris, Ordinum Zelandiæ decreto, editi sunt *Historiæ* sive *Chronici Zelandiæ* libri II. usque ad annum 1296. deducti. Middelburgi 4. 1634.

Extinguitur ante diem in arce sua Haemstedia anno 1614. III. Idus Septembris, lentâ tabe consumptus.

JACOBUS FONTANUS,

Brugensis, J. C. & Judex appellationum populi Rhodiensis, successit *Guilielmo Caoursino*, itidem Belgæ (de quo supra pag. 395.) fuitque Historicus Ordinis Equitum Jerosolymitanorum, qui modo Melitenses dicuntur. Familiaris erat Philippo de Villiers de l'Isle-Adam, Magno præfati Ordinis Magistro, sub quo Rhodus anno 1522. in potestatem Turcarum pervênit. Eapropter scripsit latinè & italicè

De Expugnatione Rhodi Epistolam ad Adrianum VI. Pont. editam Basileæ 1538. cum Jacobi Sadoleti Oratione de bello Turcis inferendo, aliorumque similis argumenti opusculis, apud Thomam Platterum.

Belli Rhodii Historiam, libris III. Romę 1525. item Paris. apud Wechelum, Haganoæ, 1527. 4. & Basileæ Tomo II. rerum Germanicarum.

Scholia in Justiniani Codicem.

In Constitutiones Bonifacii & Clementis.

Vitam Joannis XXII. P. M. Lutetię simul edita.

JACOBUS FRANQUART,

Bruxellensis, Pictor, Poëta, Geometra, & Architectus celeberrimus, Principibus nostris Alberto & Isabellæ imprimis charus: quorum jussu & impensis, duarum Ecclesiarum Bruxellis, nempe PP. Societatis Jesu, & Sororum Carmelitidum, insignem molem usque ad apicem perduxit.

Direxit quoque & edidit anno 1621. per 69. Tabulas æneas in folio *Pompam funebrem optimi potentissimique Principis Alberti Pii, Ducis Brabantiæ* &c. cui accessit Dissertatio historica ac moralis celeberrimi Viri Ericii Puteani Consiliarii & Historiographi Regii. Iterum edita fuit Bruxellis 1729. apud Joan. Leonard.

JACOBUS FROIUS,

Ramusius, agri Lætiensis, in Hannonia, Benedictinus Abbatiæ Lætiensis, græcè latineque doctus, facundus & eloquens, *Opera Ludovici Blosii*, cujus fuerat discipulus, in volumen unum redegit, ediditque latinè & gallicè.

Obiit Abbas Hasnoniensis, anno 1586.: fundato Valencenis Collegio PP. Societatis Jesu, dignus plane, cujus memoria conservetur in Epitaphio sequenti.

Reverendo in Christo Patri, Domino
D. Jacobo Froye
Abbati defuncto anno M.D.LXXXVI.
Ætatis LVIII. Regiminis XVII.
Optimè de Religione
Et hujus Ecclesiæ ornatu merito,
Leod. Tison Abbas
Vitam æternam piè precabatur
M. D. C. XVI.

JACOBUS GAUDANUS,

Batavus (alii Magdalium Jacobum appellant) ex Ordine S. Dominici S. Th. Doctor in Academia Coloniensi, Vir multarum scientiarum, græcè hebraïcèque doctissimus, claruit ab anno 1470. usque ad 1505. Edidit

Passionem Jesu Christi magistralem, ut vocat, cum Glossa interlineari Alberti Magni, & sententiis Doctorum

Ecclesiæ. Coloniæ, 1504.

Item *Correctorium Bibliorum*, & *Compendium metricum eorumdem.*, 257. Versibus. Ibid. 1508. in 4. typis Quentelii.

Flavii Josephi librum de imperatrice ratione, è græco latinè vertit, Colon. 1517. in 4.

Vitam Salomes, matris SS. Machabæorum, 63. distichis. Ibid. 1517.

Scripsit præterea *Poëmata Moralia*, ævo illo laudatissima. Legebantur ex his nonnulla MSS. Leidæ penes Marcum Zuerium Boxhornium; ampliorem autem Operum ejus elenchum lege in Bibliotheca Scriptorum Ordinis Prædic. per P. Echard, Tom. II. pag. 44. & 336.

JACOBUS GAIUS,

Sive GAY, Hondischotanus, Flander, Scholæ Furnensis præfectus, vulgavit libellum, cui titulus, *Dies Geniales*, vulgò *Bacchanalia*, quo luxum commessationesque perstringit. Duaci, 1611.8. typis Auroii.

JACOBUS GHERINUS,

Reipublicæ Antverpiensis Medicus ordinarius, scripsit flandrico idiomate

Tractatum *de præservatione ac curatione pestis*, anno 1555. Gorcomii, Worcomii, & alibi grassantis. Excudit Antverp. Guil. à Tongris, 1597.8.

JACOBUS GOLIUS,

Hagæ-Comitanus, Hollandus, post feliciter & seriò visitatum ac lustratum Orientem, ad Mathematum ac Linguæ Arabicæ Professionem à Curatoribus Academiæ Leidensis vocatus, anno 1625, ætatis 29.: siquidem in Oriente idioma, accentum & mores Arabum perdidicerat. Edidit charactere arabico

Achmedis Arabsiadæ Vitam, & rerum gestarum Timuri, qui vulgo Tamerlanes dicitur, Historiam. 4 Lugd. Bat. 1636. typis Elzevir.

Lexicon Arabico-Latinum, ex probatioribus Orientis Lexico-graphis contextum. fol. apud Janssonio-Waerbergios, Amstelod. 1653.

Obiit Golius anno 1667. die 28. Septemb. Extant in Catalogo Bibliothecæ publicæ Lugduno-Batavæ per Pet. vander Aa anno 1716. Manuscripti Libri Orientales, præsertim Arabici, Persici, Turcici, Hebraïci, Samaritani, Æthiopici, Armeniaci, Coptici &c. à Numero 1. usque ad 211, pag. 409, quos eidem Bibliothecæ aut donavit aut procuravit Golius.

Fratrem habuit Aleppone in Oriente agentem, professione Monachum Carmelitam Excalceatum, dictum in Ordine *Cælestinum à S. Lyduina*, qui plurimos libros Arabicè conscripsit, & inter alios *Thomæ à Kempis libellum de Imitatione Christi* in linguam Arabicam convertit. Vide supra.

JACOBUS VANDER GRAEF,

Toparcha de Hoogheveen, J. U. D. Consul Delphensis, Senatûs Delflandiæ Assessor, & anno 1654. Consiliarius in Senatu Hollandiæ; obiit 1674. Reliquit

Syntagma Juris Publici ad L. Non dubito ff. de Captivis & postliminio reversis. in 4. Lugduni Bat. anno 1645.

JACOBUS A GRUITROEDE,

(Qui Leodiensis Campiniæ vicus est) Prior Cartusiæ Leodicensis, vitâ & conversatione devotus, ut ait Trithemius, scripsit quintuplex *Speculum Prælatorum*, *Subditorum*, *Sacerdotum*, *Sæcularium hominum*, & *Senectutis*; falsò editum nomine *Dionysii Cartusiani*, Norimbergæ, 1495. & Coloniæ, 1540. (ita Oudinus Tom. III. pag. 2647.) ut etiam monuit Paulus Lan-

gius Trithemii æqualis, & ejusdem cum eo Instituti, in Chronico Citizensi, ad annum 1460. Extant ejusdem

Lavacrum Conscientiæ, Coloniæ editum, 1501. 4.

Colloquium Jesu & Peccatoris.

Pharetra divini Amoris.

Alloquium Jesu ad Animam fidelem. Ibid. 1576. 12.

Præter hæc recensentur à Trithemio

De veris Virtutibus, libri III.

De VII. Peccatis Mortalibus, lib. I.

De quatuor Novissimis, liber I.

De Vita Domini Jesu, lib. I.

De Præparatione ante Missam.

De definitione nominis Monachi.

Meditationes Passionis Christi.

Colloquium Jesu & Monachi.

Colloquium Jesu & Prælati.

Colloquium Jesu & Senis.

Colloquium Jesu & Heremitæ.

Colloquium Jesu & Discipuli.

Contemplatio S. Mariæ.

Coronula S. Mariæ.

Dialogi duo Mariæ & peccatoris.

Meditationes Compassionis B. Mariæ.

De nomine Jesu & Mariæ.

Sermones de Tempore & Sanctis.

Epistolæ. Et alia.

Addit his Bibliotheca Tigurina,

De septem statibus Ecclesiæ in Apocalypsi descriptis.

De Auctoritate Ecclesiæ ejusque reformatione.

De abusionibus Clericorum.

De erroribus modernorum.

De causis & remediis passionum animi.

Quod Prælati vitia curare debeant, &c.

Decessit è vita apud Eburones, anno 1472. pridie Idus Februarii; teste Theod. Petreio.

JACOBUS GUISIUS,

Montensis, Hanno, Doctor Theologus ex Ordine S. Francisci, annos plus minùs quinque ac viginti apud suos Theologiam, Mathesin, ac Philosophiam prælegit. Patriæ antiquitatis atque Historiarum studiosum fuisse, ostendunt

Chronica Hannoniæ: quæ Montibus Hannoniæ apud Franciscanos Manuscripta legebantur, III. Tomis comprehensa: sed igne consumpta fuerunt in obsidione Montensi anno 1691. Exstant ea ἐν ἐπιτομῇ & compendio edita Paris. 1531. fol. apud Franc. Regnaudum, Gallicè, ut & titulus indicat: *Extraict des Chronicques de Jacques de Guise.* Exstitit alia Epitome, Antverpiæ apud Gevartium, jussu Philippi Boni concinnata. Notet tamen Lector syncerae fidei, scrupulum aliquem in iis relinqui, præsertim ubi patriæ suæ antiquitatem à Trojanorum reperit initiis.

Obiit Valencenis anno 1398. id est 1399. juxta stilum Romanum, die VI. Februarii, apud suos sepultus ante odejum templi, hac Inscriptione.

„ *Chy gist Maistre Jacques de Guise,*
„ *Docteur & Frere Mineur, Autheur des*
„ *Cronicques de Haynau, qui tres-passa*
„ *l'an Mil IIIC. nonante-huict, le sixie-*
„ *me de Fevrier. Priez Dieu pour s'ame.*

Nicolaus Guisius, qui & Hannoniam scriptis illustravit, *Jacobo* sanguine junctus erat, ejusque libro non parum adjutum se fatetur.

JACOBUS HAMMIUS,

J. C. Gandavensis, & in suprema Curia caussarum Patronus, Poëtices studio animum addictum habuit, lusitque

Epigrammata varia atque *Epitaphia*, excusa Gandavi in 8. pluraque apud hæredes latere testabatur Sanderus.

JACOBUS HAUTIN,

Insulensis, Societatis Jesu, admissus anno 1617. Philosophiam atque

Theologiam Duaci docuit. Edidit

Tractatum *De Angelo Custode*, seu *de mutuis Angeli Custodis & Angelici Clientis officiis*. Antver. apud Joannem Cnobbaert. 1640. 12.

Rhetoricam, adolescentum ingeniis accommodatam. Duaci, in 8.

Vitam P. Vincentii Caraffæ, Societ. Jesu Præpositi generalis. 8. Leodii 1655.

Speculum Amoris Eucharistici, Opus Theologico-Concionatorium, duobus libris exhibitum. Fol. Insulis 1650.

Novum opus, de Novissimis, improbo acerbissimis, probo suavibus, 4. Insulis. 1671.

Patrocinium fidelium Defunctorum; ad usum præsertim eorum, qui per Octavam concionantur. Fol. Leodii 1665.

Obiit Insulis, die 24. Decembris 1671.

JACOBUS DE HEMRICOURT,

Eques Ord. S. Joannis Jerosolymitani nunc Melitensis, scripsit Gallicè

Speculum Nobilium *Familiarum Hasbaniæ & ditionum vicinarum*, ab anno 1353. usque ad annum 1398. quod Leodici & alibi passim MS. viri nobiles transscriptum legere solebant.

Descripsit etiam famosa *Bella inter Domum de Awans & Waroux* jam inde ab anno 1298. usque ad annum 1337. Legiturque etiam liber ille apud antiquarios Ultrajecti.

Obiit anno 1403. die 18. Decembris, sepultus Leodii in sacello quod Clericorum dicitur, ubi tale extitit ejus Epitaphium antiquo idiomate gallico.

Chi gist Messires Jaques de Hemricourt Chevalier de l'Ordene Sains Johan de Jerusalem, ki en ses veufvies & anciens jours entra en la dure Religion sur son propre patrimoine, sans prendre les binsai de celi, & trespassat l'an de grace M. CCCC. & trois, le XVIII. jour el mois de Decembre.

Libri ejus antea Manuscripti, typis editi fuere Bruxellis fol. apud Eugen. Frix anno 1673. hoc titulo;

Miroir des Nobles de Hasbaye composé en forme de Chronique par Jaques de Hemricourt, &c. avec l'Histoire des Guerres civiles dudit Pais &c. mis du vieux en nouveau langage, par le Sr. Salbray.

JACOBUS VAN HEUMEN,

Ultrajectinus, S. T. L. ex Pastore Schoonhoviensi, constitutus anno 1642. Pastor Roterodami primarius, nec non Vicariatûs Ultrajectensis à *Philippo Rovenio*, Archiepiscopo Philippensi ac Vicario Apostolico instituti, Assessor, ejusdemque Præses. (Nulla quippe tunc erat mentio Capituli, quod postea tantum somniatum est.) Fuit quoque Archipresbyter Oppidi Tractûsque Delphensis, actibus sacris ac variis scriptis clarus. Obiit Roterodami 26. Augusti 1673.

Immortalem Adamum docentem methodum rectè moriendi. Antv. 1651. in 4. flandricè dedit. Latinè vero hos: *Joseph Somnians complectens falsas variorum imaginationes, cum introductione Euangeliorum in Festa totius anni*. 8. Antver. 1666.

Alter *Joseph accrescens* inscribitur.

Tractatus *de Matrimonio Catholici cum Acatholica*. MS.

Job patiens, sive *Conciones sacræ*. 4. Antverpiæ.

JACOBUS HONORATUS DURANDUS,

Bruxellensis, Societatis Jesu, Lovanii Philosophicis, Mathematicis ac Theologicis disciplinis excultus, Græcii in Styria Philosophiam triennio explicuit, atque exinde ibidem Mathesin docuit. defunctus 28. Augusti 1644. Edidit

Elementa Euclydis à Christophoro Grienpergo S. J. contracta: quibus adjecit *Brevem Trigonometriam Planorum*, cum

tabulis sinuum tangentium & secantium ad partes radii 100000. *per sex prima scrupula.* Græcii 1636. 12.

Problema Mathematicum ex Architectonica Militari, de Mœnibus inferioribus, sive falsabraga: an ea infra horizontem an supra collocanda sit. Ibid. eodem anno, in 4. aliaque meditabatur.

JACOBUS HOOGSTRATANUS,

Brabantus, cognomentum tulit à natalis soli municipio, hodie Comitatûs titulo insigni. Philosophiæ cursum Lovanii absolvit in Pœdagogio Falconensi, & anno 1485. inter Artium Magistros ceteris palmam præripuit. Postea S. Dominici Regulam Religionemque professus, Conventûs Studiique Coloniensis Prior, Doctor Theologus ac Professor, Quæsitorque hæreticæ pravitatis per Diœceses Coloniensem, Moguntinam, Trevirensem.

Primos inter in Lutherum calamum strinxit: ob id, tum ab hæreticis, quos in primis oderat, tum etiam ab aliis vitæ atque ingenii liberioris, ut tunc tempora ferebant, scriptis lacessitus, & nominatim à Joanne Reuchlino, sive Capnione, Epistolis, quas *Obscuriorum virorum* titulo vulgavit. Hermannus quoque Comes Nuenarius, dum anno 1519. in Comitiis Francofurtensibus Carolo Austriaco, electo Romanorum Regi, nomine Studiosorum Germaniæ adgratulatur, in hæc verba erumpit: *Fraterculos quosdam*, inquit, *magnis titulis insanientes, jube suorum Cœnobiorum curam gerere, jube domi Fratribus suis regendis operam impendere, Sacris faciendis invigilare* &c. & paucis interjectis, *Unica, crede mihi, pestis est in Germania Jacobus Hochstratus; quem si restrinxeris,* ἐςαι πάντα καλῶς *homo præter ingentem suam audaciam, insigniter impudens atque temerarius. Omnes interroga, si libet, per Germaniam doctos viros. Omnes læsit, omnibus æque infestus est.* Quin & Erasmus libro XIX. Epist. XIII. ad Joannem à Lasco Præpositum Gnesnensem (dein Calvinistam) dum aliquot ex hostium suorum numero periisse scribit, iis annumerat & *Jacobum Hoghestratum*, coryphæum, ut ait, hujus tragœdiæ. Tam erat exosum libertinis nomen Quæsitoris sive Inquisitoris hæreticæ pravitatis. Porrò ingenii sui monumenta, stilo licet rudiori, reliquit hæc *Hoochstratanus*, omnia Coloniæ evulgata:

Margaritam Philosophiæ Moralis libris XII. 1521. 4.

Destructionem Cabalæ seu *Cabalisticæ perfidiæ*, libris IV. adversus Joannem Reuchlinum, ad Leonem X. Pont. M. 1518. 4. apud Quentelium.

Contra Dialogum de caussa Reuchlini falsò inscriptum *Gregorio Benigno*, Archiepiscopo Nazareno.

Apologias aliquot, contra Reuchlinum. Haganoæ, 1518.

Defensionem Principum Alemaniæ, adversus Petrum Ravennatem I. Quod sceleratos insepultos in ligno detineant.

Justificatorium Principum, contra eumdem.

Adversus petentes auxilium à maleficis.

Contra Presbyteros Concubinarios.

De Purgatorio, Antver. 1526. 8.

De Christiana libertate Tractatus V. contra Lutherum. Ibid. 1526. 8.

De Fide & Operibus.

Dialogum de veneratione & invocatione Sanctorum 1524.

Contra VIII. Lutheranorum blasphemias.

Colloquiorum cum D. Augustino, libros VI. contra Lutherum, typis Quentelianis 1524. De quibus singulis elucubrationibus plura vide accuratiora in Bibliotheca Scriptorum Ord. Prædic. per P. Echard Tomo II. pag. 67.

Diem ſupremum obiit Coloniæ, anno 1527. die XXI. Januarii : cui nec mortuo parcentes hæretici, tumulo ejus hoc carmen affinxêre :

Hic jacet Hoochſtratus, *viventem ferre patique*
Quem potuere mali, non potuere boni.

Veriùs tamen maledicus Poëta dixiſſet, inquit Miræus in Elogiis ſuis Belgicis :

Hic jacet Hoochſtratus, *viventem ferre patique*
Quem potuere boni, non potuere mali.

JACOBUS HUGUES,

Aliàs HUGONIS, Inſulenſis, S. T. Doctor, Eccleſiæ Collegiatæ S. Petri Inſulenſis Canonicus Theologus, cujus hæc ſunt :

Specimen optimi generis explanandi Scripturas, novem Pſalmorum expoſitione editum. 12. Inſulis apud Simon le Francq 1646.

Explanatio in Cantica Canticorum. 12. Duaci 1649.

Vera Hiſtoria Romana, ſeu Origo Latii vel Italiæ ac Romanæ Urbis, è tenebris longæ vetuſtatis in lucem producta, 4. Romæ 1655. liber à S. Congregatione Indicis prohibitus, 3. Auguſti 1656.

JACOBUS JANSONIUS,

Amſtelodamus, naſcitur anno 1547. parentibus, quod ad commendationem ſatis eſt, honeſtis, Deoque ac religioni avitæ addictiſſimis. Patre puer admodum orbatus, curæ matris viduæ relictus fuit, atque à primis ætatis ſuæ annis coævos inter modeſtiâ, verecundiâ, pietate eminuit, fugitque jam tum, ut & reliquo vitæ totius decurſu, incontinentiæ omnis vel minimas illecebras.

Ætate ſtudiiſque maturior, Lovanium à matre miſſus, curſum Philoſophiæ in Porcenſi Gymnaſio complevit anno 1562. promotus in prima linea loco duodecimo, Theologiamque in Collegio Adriani VI. P. M. didicit, Præſide & directore Eximio viro *Michaele du Bay*, S. Theol. Doctore & Profeſſore : quem ita ſibi devinxit, ut is *Janſonium*, non ita pridem S. Theol. Laureâ inſignitum, Collegio à ſe ad Leidam fluvium, in honorem S. Auguſtini noviter erigi cæpto an. 1575. primum Præſidem dederit ; annoque 1589. Baio vitâ functo, eidem in adminiſtratione Collegii Pontificii ſuffectus fuerit, cui & totis XXXV. annis prefuit.

Renuntiatus fuerat S. Theol. Profeſſor Ordinarius anno 1580. Doctor ac Magiſter anno 1584. die XXIX. Auguſti, & demùm anno 1595. in ſacrarum Litterarum interpretatione *Thomæ Stapletono*, Anglo, celeberrimi nominis Theologo, ſurrogatur. Quo in munere ita verſatus fuit, ut abditiſſimos quoſque ſacræ Scripturæ receſſus, SS. Patrum veſtigia ac verba ſecutus, penetraret, ipſamque medullam traderet.

Anno 1614. in Decanum Eccleſię Collegiatæ D. Petri, conſentientibus Capituli ſuffragiis, electus, ingraveſcente tum ætate, atque acutiſſimis chiragræ doloribus pœnè confectus, ægrè Profeſſorium munus ſuſtinuit, viceſque docendi alteri demandavit uſque ad ſupremum vitæ exitum.

Obiit anno 1625. ætatis LXXVIII. menſis Julii die XXX. non ſine ſanctitatis opinione, depoſitus in Sacello Collegii, cui præfuerat, ad latus ſiniſtrum *Michaelis Baii*, ut, quos idem doctrinæ ſpiritus fecerat conjunctiſſimos, tumulus non divideret.

Quòd ad ſcripta attinet, de iis Antonii Poſſevini breve hoc elogium eſt: *Dictio*, inquit, *in hoc Scriptore commo-*

da est, quæ, quod ad scribendi rationem attinet, ferit medium: nimirum ne concisior, neu laxior sit, in sensu nitens litterali, reliquos non omittens. Scripsit autem

Instructionem Catholici Ecclesiastæ. Lovanii, typis Joann. Masii, 1585. 8.

In sacrum Missæ Canonem, quo S.R. Ecclesia per orbem universum utitur. Ibid. 1586. 8. & 1605. 4.

Liturgica; sive *De Sacrificiis materiati altaris* libros 1604. 8.

Commentarium in Cantica Canticorum. 1596. & 1605. 8.

Commentarium & Expositionem in Psalmos Davidicos, 1597. 4.

Expositionem iteratam in Psalmos, à priori diversam, 1610. 4.

Enarrationem in Prophetam Job, 1623. fol. typis Henr. Hastenii.

Vittam Coccineam, sive *Enarrationem Passionis Dominicæ.* Ibid. apud Masium, 1600. 8.

Expositionem in Euangelium S. Joannis. Edidit à morte *Joannes Masius*, Abbas Parcensis, unà cum *Jansonii* Vita, 1631. in 8.

Orationem duplicem: alteram *in Obitum & Laudem Henrici Gravii*, Doctoris Theologi Lovaniensis: alteram *in funere Matthiæ Hovii*, Archiepisc. Machliniensis habitam in Metropoli Mechliniensi., Edita hæc 1620. 4. apud Rivium, Lovanii.

Denique belgico idiomate edidit *Processum de Melchisedecho*, sive *De Sacerdotio*, typis ejusdem Rivii, 1618. 8.

JACOBUS DU JARDIN,

Insulis Flandrorum anno 1585. natus, Societatis Jesu, in ea Litteras humaniores, in quibus excelluit, pluribus annis docuit, totoque septennio Leodii ad Sodales Parthenios pro concione dixit & mirè placuit.

Obiit Leodii die IX. Novembris, anno 1633. Edidit

Elegiarum de Christo, B. M. Virgine, & aliis, libros III.

De Arte forensi ad Jurisperitos libros II. Duaci & Monasterii Westphaliæ, 1636. 12.

JACOBUS DE LAET,

Lovaniensis, edidit Trajecti ad Mosam, *Encomium Musicæ*, prosâ oratione.

JACOBUS DE LALAING,

Ex illustri Lalainiorum familia apud Hannonios oriundus, vixit anno 1440. sub Philippo Burgundo & Carolo Comite Carolesii. Scripsit Gallicè

Historiam rerum suo tempore & à se gestarum. Lectum jam pridem MS. in Bibliotheca Vindocinensi, & alibi.

Extat in municipio de Lalaing haud procul Duaco, inque ejus parochiali Ecclesia, insigne hujus Herois mausolæum ad cornu Euangelii, hoc cœnotaphio.

„ *Chy gist le bon Chevalier Messire*
„ *Jacques de Lalaing, ainé fils de hault*
„ *& Noble Monseur Guitte, Seigneur de*
„ *Lalaing, qui trespassa au siege de-*
„ *vant Poucque le III. jour du mois de*
„ *Juillet l'an M. CCCC. LIIII. Priez*
„ *pour son ame.*

Vitam ejus olim scripserat *Georgius Castellanus*, Gandavensis; quam luce dignam judicavit Vir Clariss. *Julius Chiffletius*, Canonicus Bizuntinus, 4. Bruxellis 1634. hoc titulo: *Histoire du bon Chevalier Jacques de Lalain, Frere & Compagnon de l'Ordre de la Toison d'or.*

Fuit autem illustris istius Ordinis Eques creatus anno 1445. Gandavi, & inter primos ævi sui Duces reputatus est.

JACOBUS LANSBERGIUS,

Philippi Filius, Zelandus Goesanus, Medic. Doctor, Philosophus & Ma-

thematicus, docti patris filius non indoctus, edidit

Disputationem Scholasticam de Mosscho, adversus Medicos Middelburgenses.

Apologiam, pro Commentationibus ejusdem sui patris, *in Motum terræ diurnum & annuum*, adversus *Libertum Fromondum* S. T. D. Lovan. & *Joannem Baptistam Morium*, Doct. Medicum & Mathem. Parisiis Professorem. Middelburgi, 1633. 4.

Anno 1640. inter Senatores Urbis Medioburgensis adlectus est, ejusdemque dein anno 1649. Consul; sed exautoratus in Hollandiam recessit, ubi & vivere desiit anno 1657. ætatis suæ 67. Dictum illius erat: *Ars longa, vita brevis.*

JACOBUS LATOMUS,

Vulgo Masson, Camberonensis, Hannonius, Artium Doctor in Academia Parisiensi, inde à *Joanne Standonck*, S. T. Doctore, Parisiis è Collegio Montis-acuti Lovanium adductus circa annum 1500, ut primus esset Domûs suæ Standonicæ Rector.

E Facultate Artium ad Consilium Universitatis admissus, S. Theologiæ Doctor, unà cum *Ruardo Tappero*, renunciatus est Lovanii anno 1519. die 14. Augusti, favore atque impensis *Caroli* & *Roberti de Croy*. Erat *Carolus* tunc Administrator Cœnobii Affligemiensis, dein Episcopus Tornacensis, *Robertus* vero dein Cameracensis; *Latomus* utrique à studiis. Vir sanè multæ eruditionis, pietatis ac modestiæ, trium linguarum peritissimus, Hæreticæ Pravitatis Inquisitor vigilantissimus; qui cum statuisset Scripta sua ad incudem revocare, atque ampliùs erudire, mortis importunitas pulcherrima destinata intercepit. Scripsit porrò

Contra Articulos quosdam Mart. Lutheri, à Theologis Lovaniensibus damnatos.

Responsionem ad libellum à Luthero emissum pro iisdem Articulis.

De Primatu Pontificis, ad Lutherum. Extat etiam Tomo XIII. Bibliothecæ Maximæ Pontificiæ P. Rocaberti Romæ 1698.

De variis Quæstionum generibus, quibus certat Ecclesia intus & foris.

De Ecclesia.

De Ratione obligandi humanæ legis.

De Confessione secreta.

Ad Helleborum Joannis Oecolampadii, Responsionem.

De Fide & Operibus.

De Monachorum Institutis, Votis, & Obligationibus.

De trium Linguarum, & Studii Theologici ratione, Dialogos II. & *Apologiam pro iisdem.*

Adversus librum Erasmi, De sarcienda Ecclesiæ Concordia.

Confutationum adversus Guil. Tindalum, libros III.

De Matrimonio.

De quibusdam Articulis in Ecclesia controversis.

Disputationem Quodlibeticam, tribus Quæstionibus absolutam, quarum primâ quæritur *An vita activa melior sit, & statui Prælatorum magis conveniens quàm contemplativa?*

Hæc omnia à nepote *Jacobo Latomo* juniore in volumen unum redacta, Lovanii typis Barth. Gravii edita sunt, 1550 fol. Quibus addi debent *Epistolæ duæ* Antver. 1544. 8. excusæ: una in libellum de Ecclesia Philippo Melanchtoni inscriptum, altera contra Orationem factiosorum in Comitiis Ratisbonensibus habitam.

Moritur *Latomus*, piis defunctus laboribus, Lovanii anno 1544. die XXIX. Maii, ad D. Petrum sepultus: in chori ambitu, post aram summam posito hoc Epitaphio.

Venerabilis Vir D. & M.
JACOBUS LATOMUS
Hujus Ecclesiæ S. Petri Canonicus,
Artium

IACOBVS LATOMVS CAMBERONENSIS, HANNO,
DOCTOR THEOLOGVS LOVANIENSIS.

Ædificat Latomus multa et præclara disertus,
Disponensque manu construit artifice.
Qui loca quæsierit Fidei bene commoda nostræ,
Illa petat, doctus quæ posuit Latomus.

B. Arias Montanus.

Artium & S. Th. Professor clarissimus,
Qui hæreses, contra Catholicam Fidem
Suo tempore grassantes,
Doctrinâ & libris editis profligavit:
Vir sane multæ eruditionis,
Pietatis ac modestiæ,
Hîc sepultus est.
Obiit anno Dom. M. D. XLIV.
Maii XXIX.
R. I. S. P.

JACOBUS LATOMUS,

Jacobi è fratre nepos, Camberonensis, Canonicus Lovaniensis, in versibus felix ac facilis, reddidit Carmine Elegiaco *Psalmos Davidicos*, *Threnos Jeremiæ*, ac *Cantica*, cum *Silvula diversorum Carminum*. Antver. typis Plant. 1571. & 1587. 8.

Vixit ad decrepitam usque ætatem comis & hilaris, obiitque anno 1596. conditus in Æde D. Petro sacra, ad patrui sui tumulum, ubi versus isti in utriusque effigiem positi fuêre.

Lector in hac geminos miraris imagine vultus,
Miraris Latomum, *cumque minore senem.*
Hic primus Fidei subjecit terga ruenti,
Convellens fraudes, dire Luthere, tuas.
Alter ab ingenio studiorum læta secutus,
Contulit in faciles plurima sacra modos.

B. JACOBUS LACOPIUS,

Aldenardæ in Flandria natus, B. Mariæ Middelburgi Ordinis Præmonstratensis Canonicus, fuit prompto subtilique vir ingenio, quod & humanioribus disciplinis, & linguarum studiis excoluerat. Cæterum anno 1566. quo iconomachorum furor primaria aliquot Belgii oppida pervasit, ab hæreticis miserè seductus, Monasterium deseruit, & apud hæreticos concionandi munus obiens, libellum hæreticum procaci stylo conscripsit, titulo *Deflorationis aureæ Legendæ*. Verum post paucos menses facti pœnitentiâ ductus, ad Monasterium suum rediit, veniam errati coram universo Fratrum conventu rogavit, hæresique abjuratâ, scriptum à se libellum suis ipse manibus in ignem conjecit. Post hæc religiosè & inculpatè vivens scripsit *nonnulla adversus hæreticos*, studens nimirum hac ratione resarcire damnum, si quod ante seu scripto, seu verbo dedisset. Non multo autem pòst, unà cum Adriano Hilvaribecano, ejusdem Monasterii Religioso, & Pastore in pago, qui vulgo dicitur Munster, sub initium Julii anni 1572. à Geusiis piratis Brilam avectus est, & cum Martyribus Gorcomianis ab hæreticis perduellibus post constantem fidei confessionem suspendio necatus. A Clemente X. Pont. Beatorum Martyrum Catalogo adscriptus 1675. *Ita Petr. Wagenarius de Scriptoribus Ord. Præmonstrat.*

JACOBUS LAURENTII,

Amstelodamensis Batavus, Theologus Calvinianus, & Minister Naerdæ & in vico de Diemen &c. obiit anno 1644. Multa ab eo scripta sunt, à Catholico lectore devitanda, nempe

Carcer Regius, sive Expositio Historiæ Josephi Patriarchæ Gen. 37. & sequent. in 4. Harderovici 1630. Amstelod. 1640. & 1670.

Explicatio in loca difficiliora Epistolarum Pauli, in fol. Amstelod. 1624. & iterum 1642. in 4.

Epistola Jacobi, perpetuo Commentario explicata. Ibid. 1635. 1662.

Commentaria seu *Scholia in* I. *&* II. *Epistolam Petri.* 4. Amstelod. 1641. item 1647. & Genevæ 1689.

Pathmos, hoc est, Expositio VII. Epistolarum quas B. Joannes in Insula Pathmos scripsit, 4. Amstelod. 1629. Harderovici 1649.

Vulpina Jesuitica, *sive Censura admonitionis Sandæanæ*, contra Maximil. Sandæum S. J. Missionarium; prohibita Romæ 19. Martii 1633.

Conscientia Jesuitica &c. prohibitus liber die 18. Junii 1651.

Reverentia Ecclesiæ Romanæ erga SS. PP. Veteres subdola, *in XII. Articulos distributa*; *cui accedit Tractatus*, *de vera ac legitima*, *quæ S.Scripturæ & SS.PP. atque illorum Scriptis debetur*, *Authoritate* Liber Romæ prohibitus 22. Novembris 1663.

Fabula Papistica infernalis tripartita, hoc est, *Doctrina Ecclesiæ Romanæ*, *de tribus fictitiis locis infernalibus*, *Purgatorio*, *Limbo puerorum*, *& Limbo Patrum*, *decreta*, *confutata* &c. Amstelod. 1632. simul cum omnibus ejus Operibus Romæ damnata.

JACOBUS LERNUTIUS,

Jani Filius, Brugensis, patris exemplo Musas amœniores, eruditionemque variam ac miscellam amplexus, incertum moribus candidior, an ingenio amœnior, edidit

Preces Metricas, à *Macrino*, *Aurato*, *Bacherio*, *Victore Gizelmo*, & aliis Poëtis, exercitiis Christianæ pietatis aptatas.

JACOBUS LESSABÆUS,

Marchianensis Hanno, Presbyter, Historicus, ac Poëta, edidit

Chronicon Universale.

De Hannoniæ Urbibus, *Locis nominatioribus ac Cœnobiis libellum.* Item *de Pænia*, *sive Paupertate Declamatiunculam*, cum *Farragine Carminum.* Antverpiæ 1534. 8. apud Hillenium.

Decessit Tornaci Nerviorum anno 1557. Kalendis Julii.

JACOBUS LIBENS,

Antverpiensis, è Societ. Jesu Poëta elegans, nec ipsi Senecæ impar; edidit

Tragœdias duas in sacram Historiam Josephi.

Panegyricum B. MARIÆ *Virg. in cœlos receptæ.*

Item *S. Catharinæ Virginis Martyris.* Antver. 1639. 12.

Joseph patri redditum, Tragœdiam tertiam, Ipris 1656.

JACOBUS LOBETIUS,

Leodiensis, Societ. Jesu Theologus, Historicus, & Orator mirè facundus, Philosophiam Duaci pluribus annis docuit, rexitque Collegia Leodiense ac Tornacense. Mortuus est Leodii 18. Junii 1672. ætatis anno 80. Opera ejus omnigenæ eruditionis, primò sparsim ac diversis temporibus edita, simul collecta prodière Leodii typis Joan. Matth. Hovii, anno 1668. VI. volum. in fol.

I. Continet *Quæstiones Theologicas*, *historicas*, *morales in Euangelia Dominicarum ab Adventu ad Pentecosten.*

II. *Quæstiones ejusmodi in Euangelia Dominicarum à Pentecoste ad Adventum.*

III. *In Euangelia festorum totius anni.*

IV. *Gloriam Sanctorum*, *sive Quæstiones morales in festa SS. totius anni*, *themate libero explicatas.*

Et gloriam Patriarcharum, *sive Quæstiones morales in festa SS. Patriarcharum Ordinum Religiosorum.*

Itemque *Gloriam Leodiensis Ecclesiæ*, aliàs editam anno 1660. in 8.

V. *Opuscula moralia auctiora*, videlicet

1. Opus morale *de Peccato*, & in eodem Opusculo sub quarta Propositione Libri IV. *Flagella Peccatoris*, olim seorsim edita.

2. *Speculum Ecclesiasticorum ac Reli-*

giosorum, & in eo monumenta venerandæ antiquitatis, opportunaque morum documenta.

3. *Viam vitæ & mortis*, *Lib. III.*

4. *Tract. de Sacra Christi Domini Passione & morte.*

5. *De Religioso templorum cultu*, *adversus petulantem hujus sæculi licentiam.*

6. *De fortitudine & constantia Christiana* lib. III.

Tom. VI. *Tractatuum sive Concionum Asceticarum de Virtutibus Partes III. quarum postrema nunc primum prodit, uti & Pars unica quæ subjungitur de Vitiis.*

JACOBUS A LOGENHAGEN,

Antverpianus, Ord. S. Salvatoris sive S. Birgittæ, apud Teneræmundanos, Virginum Præfectus, edidit Antver. 1571. 12.

Annotationes in Epistolam Canonicam D. Jacobi.

Commentarium in Euangelium Lucæ, ex operibus D. Augustini. 1574. 8. apud Tilenium.

Obiit Teneræmondæ Sacerdos Jubilarius, ex acutissimis podagræ doloribus, anno 1611.

JACOBUS LOUCHIER,

Athensis, Tornaci Nerviorum ad S. Martinum Ordinis D. Benedicti Religiosus, edidit ibidem

Diadema Monachorum Smaragdi, Abbatis Monasterii S. Michaëlis in Saxonia, Ord. S. Benedicti, emendatum, Notisque marginalibus auctum; typis Car. Martini, 1610. 16.

JACOBUS LYDIUS,

Calvinianæ Sectæ Minister apud Dordracenses, evulgavit

Belgium gloriosum, in 12. primum vernaculè Amstelod. 1667. dein latinè Dordraci 1668.

Item *Agonistica sacra*, Roterod. 1657. in 12.

Syntagma Sacrum de re militari, *nec non de jurejurando Dissertatio Philologica*; quam denuò edidit, notisque ac figuris æneis illustravit *Salomon van Thil*, Professor Ultraj. 4. Dordraci 1698.

JACOBUS MAESTERTIUS,

Vulgò Maisterton, natus Teneræmondæ apud Flandros anno 1610. mense Augusto, patre *Adamo*, ex gente apud Britannos nobili. Linguam Latinam didicit in patria: Græcam & Oratoriam Bruxellæ apud Augustinianos: Philosophiam partim Lovanii, partim Sedani. Jura tractavit potissimùm Lovanii, ibidemque celebrem *Ericium Puteanum* in Politicis atque Historicis quâ publicè quà privatim diligentissimè audivit.

Inde repetitâ Bruxellâ, & ibidem jactis Linguæ hispanicæ fundamentis, mox iteratò Galliam, & in ea studiorum causâ Aurelias ad Ligerim, inde linguæ & animi gratiâ Angliam, atque Italiam adiit; sed hanc perlustrare impeditus, per Galliam, insciis & ignaris tunc parentibus, Lugdunum Batavorum petiit; mutatâque Religione, anno 1634. die XXIV. Maii Doctor J. U. renuntiatus, quadriennio pòst, *Petro Cunæo* vivis exempto, in numerum Professorum ordinariorum à Curatoribus illius Academiæ coöptatus est. Scripsit, ediditque

Dissertationem de artificio Juridicè disputandi. Lugduni Batavorum 1636. 8.

Tractatum *de S. C. Velleiano.* Lugd. 1630. in 8.

- - *De Emptione & Venditione.* Ibid.

Sedes Materiarum illustrium, *ex Libris universi Juris selectarum.* 8. Lugduni Bat. 1636. item cum augmento Ibid. 1664. in 4.

Dissertationem de imminuendo labore stu-

dii Juridici. Ibid. 1639. 4.

Tractatus III. *De Lege commissoria in pignoribus: de Compensationibus: & de secundis nuptiis*. Ibid. eod. anno in 8.

De Justitia Romanarum Legum Libros II. Ibid. 1634. & 1647. in 12. Reposuit his, pro justitia & æquitate Canonica pugnans, libros totidem de Injustitia Legum Romanarum *Cyprianus Regneri* J. C. & Prof. Ultrajecti.

De vi ac potestate, quam Juris Gentium Conventiones ad obligandum habent, Jure populi Romani. 4. Lugd. Bat. 1640.

In laudem Patriæ suæ edidit vernaculè *Descriptionem Urbis ac Territorii Teneramundani*, unà cum Consuetudinibus ac Statutis utriusque. 4. Leydæ apud Nicolaum Rosa. 1646.

Promiserat etiam editionem, *Analysis Juris Feudalis: Petri Castalii Opera, legum summariis ac Notis illustrata: Commentaria in Pandectas*; aliaque. Sed ejus conatus mors interrupit Lugduni Bat. Kalendis Septembris 1657. ætatis anno 47. Alibi tamen lego 5. Aprilis 1658.

JACOBUS MALBRANCQ,

Audomarensis, in Societatem Jesu admissus anno 1599. undevicennis, in eadem bonam ætatis partem erudiendæ juventuti impendit, dein magni nominis Historicus. Obiit Tornaci die 5. Maii 1653. E gallico vertit latinè,

Consolatoriam ægrorum Scholam, auctore *Stephano Bineto*, ejusdem Societ. Coloniæ, typis Henningii, 1619. 12.

Congressus Pomeridianos, seu Sermones Symposiacos Ant. Balingemii, ex eadem Societ. Ibid. apud Joann. Kinckium, 1620. 8.

Scripsit *De Morinis eorumque rebus ab anno ante Christum 309. ad annum ejusdem 751*. Tornaci 1639. Primus hic Tomus est; secundus editus fuit Tornaci apud Adrian. Quinque 1647. continens Chronologiam ab anno 752. ad 1094. Tertius, cui titulus, *De Morinis, & Morinorum Insulis Audomareâ, Iprensi, Bononicâ, de Bononicis Solymæ Regibus* &c. usque ad annum 1313. perductus, Tornaci iisdem typis excusus fuit anno 1654.

Porrò Historiam suam continuavit idem Author per 129. Capita, usque ad annum 1553, quo *DeLetI MorInI* & Teruana per Carolum V. Cæsarem excisa fuit. Latet Manuscriptum hoc Tornaci in Bibliotheca Novitiatûs PP. Societatis Jesu, quod utinam luce publicâ donaretur!

JACOBUS MARCHANTIUS,

Furnâ, Flandriæ occiduæ opido, oriundus, sed Neoporti natus, Jurisconsultus, Historicus & Poëta, virtute, eruditione, & antiquâ generis nobilitate conspicuus, primos adolescentis vitæ annos studiis humanioribus Lovanii impendit, datusque ibidem Pædagogus quatuor illustribus Meluniæ stirpis fratribus, quorum major natu *Carolus* Principatu Espinoiæ inclaruit, cum iisdem Italiam petiit, & biennium vixit in familia Ferdinandi Consalvi Cordubæi, Ducis Suessani & Insubrum Præfecti. Edidit adolescentibus adhuc annis,

De Rebus gestis à Flandriæ Comitibus Elegiarum librum. Lovanii 1557. 8.

De Rebus Flandriæ memorabilibus librum singularem, oratione solutâ: & *de Flandriæ Principibus* versu elegiaco, diverso ab altero, Lovanii edito: Antverp. apud Plant. 1567. 8. item inter Scriptores Belgicos Tomo II. Francofurti 1580.

Auxit pòst locis plurimis hanc ipsam Flandriæ suæ Historiam, & in libros *Commentariorum* IV. distribuit, quibus in Flandriæ origine, opidis, or-

dinibus, Principibus, civili armataque vita, aliisque memorabilibus disserit. Ibid. 1596. 8.

Obiit Bruxellis, annis gravis, anno 1609. ætatis LXXII. sepultus apud Dominicanos, relicto filio *Francisco*, Brabantiæ Consiliario & Finantiarum sive Ærarii Regii in Belgio Advocato Fiscali.

JACOBUS MARCHANTIUS,

Couviniensis, *Petri* frater, qui fuit in Ordine Seraphico venerandæ memoriæ Theologus; ipse S. Th. Licentiatus & Professor in Cœnobiis Floreffiensi ac Lobiensi, isto Ordinis Norbertini, hoc Benedictini ad Sabin fluvium, pòst Pastor ac Decanus Couviniensis, patriæ ac Diœcesis Leodicensis, multa utiliter scripsit, in usum potissimùm Pastorum ac Concionatorum; cujusmodi sunt sequentia:

Rationale Euangelizantium, sive *Doctrina & Veritas Euangelica, per anni circulum plebi è cathedris proponenda.* Montibus excudit Franc. Waudræus, 1637. 4. Tomis II.

Hortus Pastorum & Concionatorum.

Candelabrum Mysticum, de Sacramentis Ecclesiæ.

Virga Aaronis, sive *Directio Vitæ spiritualis.*

Tuba Sacerdotalis, sive *Tract. septemplex de VII. Vitiis capitalibus, & Virtutibus oppositis.*

Resolutiones Pastorales in X. *Præcepta Decalogi, & VII. Vitia capitalia.*

Praxis Catechistica &c. simul edita Coloniæ typis Joan. Huberti 1635. fol. pleraque etiam seorsim in 4. Coloniæ, Lovanii, & alibi.

Opuscula Pastoralia, Excusa Montibus, 1641.

Triumphus S. Joannis Baptistæ. 8. Montibus 1644.

JACOBUS MARINUS,

Weertensis, Scholæ Silvæ-ducensis Gymnasiarcha, latinè græceque doctus, edidit

Syntaxin Linguæ Latinæ, versu ac prosâ. Antver. typis Hillenii 1526. & Silvæd. 1542. 4.

JACOBUS DE MARQUAIS,

Atrebati nobilibus parentibus progenitus, & ibidem apud insignem D. Vedasti Abbatiam Religiosus & magnus Prior, à Philippo II. Rege Catholico anno 1584. nominatur Abbas ad S. Martinum Tornaci. Vir totus ad antiquitatis exemplar compositus, adeptam ob vitę meritum dignitatem mirificè decoravit: humilitatem, frugalitatem, modestiam, ut nemo alius coluit, disciplinam regularem promovit, interque rerum temporalium occupationes, spiritualium quoque sollicitudinem non omittens, divini verbi pabula (quæ assiduâ vel lectione vel meditatione congesserat) subditis suis sedulò ministravit. Scripsit

Commentarium amplissimum *in Regulam S. Benedicti.*

Speculum Pastorum, quo omnia Abbatum, aliorumque Prælatorum officia explicantur.

Speculum Exercitiorum Monachi.

De Institutione Novitiorum.

Explicationes in Psalmos, & Conciones varias.

Gesta Abbatum Monasterii sui. Pluraque alia, quæ ibidem MSS. adservantur.

Piè, uti vixerat, defunctus est, variis ac diutinis morborum molestiis confectus, anno 1604. regiminis XX. die IX. Maii, sepultus ad aram Virginis-Matris, cum Elogio hocce sepulcrali, quod sibi vivens scripserat:

Vivus moriturus
Sed annos æternos in mente habens,
Hoc ſibi monumentum
F. Jacobus de Marquais
Hujus Cœnobii Abbas XXXI. poſuit,
Ut hîc caro quieſcat,
Donec reſurgat in die Domini.
Tu, lector,
Exſpectanti quæ Deus promiſit
Diligentibus ſe,
Benè apprecare,
Idemque tu ſperantem adiuva.

JACOBUS A MEELLANDT,

Dammenſis Flander, Poëta, Orator, ac Philoſophus acer; laudatur à Warnewico libro 3. cap. 26. Hiſtoriæ Belgicæ, qui eum ſcribit præter alia ingenioſa Opuſcula liquiſſe librum Teutonicum, hoc titulo: *Der Naturen-blomme*, id eſt, florem naturæ miracula prædicantem. Scripſit quoque rythmis Flandricis *Vaticinium de Cladibus Flandriæ*, quod ab paucis annis in Hollandia editum fuit, inter vetuſtas cujuſdam Bibliothecæ chartas nunc primùm repertum. Hinc illi verſus.

Mellandus dixit, illo quo tempore vixit,
Quod Rex unus erit, qui Flandros perdere quærit.
In Bulſcamp ibit, & ibi moriendo peribit.
Bulſcamp ecce dies, quo tinctus ſanguine fies.

Fuit porro Jacobus à Meellandt Scriba, ſeu Graphæus Dammenſis oppidi, ubi & diem clauſit extremum anno 1300, ſepultus illic in templo ſub campanili. In ſarcophago antiquo marmoreo repræſentabatur ut Doctor Philoſophus, ſedens ante pulpitum cum libro, quem cum perſpicillis, intentè levato mento & capite inſpicit.

Hinc orta in vulgo fabula de viro Dammenſi, cui nomen *Thyl-Uyllen-Spiegel*; cujus Vita à neſcio quo confiҫta, ludibriiſque referta, in Scholis trivialibus paſſim manibus teritur. Ut verum à falſo diſcernas, lege Inſcriptionem ſequentem, ſæculo præcedente à *Nicolao Rommelio*, J. C. Brugenſi elaboratam.

Viator, quod dico paullum eſt,
Adſta & perlege.
Hoc eſt ſepulchrum
Jacobi a Mellant
Poëtæ & Oratoris clariſſ.
Qui a CCC.LXV. annis obiit,
Et hoc ſub lapide ſepultus jacet.
Viden' aſſidentem librario pluteo,
In veſte doctorali?
Fuit & olim appoſita noctua,
Vigilantiæ & ſapientiæ ſignum.
Sed dum ignorantia prioris ævi
Pluteum pro ſpeculo videt,
Illum *Ulenſpieghel* vocitavit.

In veteri ſepulcrali elogio, prætereuntium attrito veſtigiis, neſcio quis antiquitatis neſcius, auſus fuerat fingere & ſupponere hoc Epitaphium.

Sta Viator: Thilium Ulenspieghel *aſpice ſedentem.*
Et pro Ludii & Morologi ſalute Deum precare, ſupplicem

Vetus autem, verum, ſed attritum Elogium hoc fuit.

Hic recubat Jacob a Mellant, *ingenioſus,*
Trans homines gnarus, Rhetor, aſtuque diſertus,
Quem laus dictandi rythmos, proverbia fandi,
Tranſalpinavit, famaque perenne beavit.
Huic miſerere Deus, cujus ſextus Jubilæus
Poſt ſummum nomen numeri, proh! abſtulit omen.

JACOBUS MERLO-HORSTIUS,

Fuit patriâ Gelder, natus in Horſt, pago Diœceſis Ruræmundanæ, patre *Jacobo Merlero*, matre *Helenâ Mathen*, fortunæ mediocris, colonis. Annus ei natalis à ſalute partâ 1597. dies XXIV. Julii, pridie S. Jacobi; hinc & nomen *Jacobi* tulit. Parentem ei maturè

JACOBUS MERLO HORSTIUS, PASTOR COLONIÆ B.M.V. IN PASCULO. Obiit Anno MDCXLIV 20 Apr. Ætat. 48
IN LOCO PASCUÆ IBI ME COLLOCAVIT. Psal. XXII.

ſors acerbior ſuſtulit; quem ruri milites interemerunt: mater vero, pia religioſaque femina, ruſticanam ei præbuit octo fere primis annis educationem: ac tum deduxit Coloniam ad avunculum ſuum *Joannem Horſtium* Presbyterum ætate provectum, ac Metropolitani templi Vicarium.

Quo nutritio & parente, deinceps ad annum ætatis 30. uſus eſt: ac viciſſim *Jacobus* avunculo gratus omne præſtitit obſequium ætate jam decrepitâ, donec is annos natus 93. vitam cum immortalitate feliciter anno 1629. commutavit.

Interea humaniores Literas in Gymnaſio trium Coronarum apud Patres S.J. didicit, Philoſophiam vero ac Theologiam in Collegio Montano, Artium Magiſterio donatus anno 1616. Sacerdotio initiatus 1621. ac poſt biennium Paſtor paræciæ D. Virginis in Paſculo ex collatione Sereniſſ. Lotharingiæ Principis Franciſci Epiſcopi Virdunenſis ac Decani Metropolitici, cui *Jacobus* aliquamdiu à ſacris fuerat.

Mox ad alia quæcumque beneficia Eccleſiaſtica aditum ſibi præcluſit, voto ſpeciali edito: ac dicere ſolitus: *Dominus regit me & nihil mihi deerit, in loco Paſcuæ ibi me collocavit.*

Anno 1626. licentiæ gradum in S. Theologia ſuſcepit: ad Doctoratum quoque aptiſſimus, niſi tempus omne functionibus paſtoralibus, procurandę animarum ſaluti, omniumque virtutum exercitiis & exemplis dediſſet. Quod autem à negotiis liberum habuit, id totum piis & aſceticis libellis colligendis ac conſcribendis impendit. Decennio quoque Monaſterium S. Vincentii Virginum velatarum fructu maximo rexit & excoluit.

Tandem Vir, omnium opinione ſanctus, poſt quatuor hebdomadarum morbum ad extrema deductus eſt anno 1644. ætatis ſuæ 47. die 21. Aprilis, ſepultus in æde ſua parochiali. Epitaphium ſibi ab octennio ſcripſerat, quo brevem vitæ regulam complectebatur, quodque amicorum rogatu, nomine *Epitaphii hominis Chriſtiani*, publico donavit, adjectum dein ad calcem libri ejus, cui titulus, *Paradiſus animæ Chriſtianæ*. Hoc autem ei dein poſitum fuit.

Conditur hoc tumulo JACOBUS MERLO,
Sacerdos,
Curio dum Templo, maxima cura gregis.
Qui cæcis oculus, claudis pes, panis egenis,
Defeſſis requies, exulibuſque domus.
Manſuetus, ſuaviſque bonis, cenſorque malorum,
Caſtus & innocuus, juſtitiæque tenax.
Lux vitæ, morum ſpeculum, pietatis imago,
Sal populi, Cleri regula, forma gregis.
Laudibus his tantis tamen unica gloria major,
Poſt ſcriptis nituit congrua vita libris.

Hæc autem ſunt ejus Opera.

Enchiridion Officii Divini, tum Eccleſiaſticorum, tum aliorum divinis officiis piè intereſſe cupientium, uſui accommodatum. 12. Coloniæ 1623.

Viaticum quotidianum hominis Chriſtiani. 24. Col. 1633.

Monita ſapientiæ Chriſtianæ, ad mores & vitæ ſpiritualis officia omnemque pietatis cultum utilia. 1629. in 24.

Faſciculus myrrhæ & thuris. 1630.

Paradiſus Animæ Chriſtianæ, lectiſſimis omnigenæ pietatis deliciis amœnus: Coloniæ primum 1630. in 16. apud Joannem Kinckium, dein etiam alibi typis ac linguis omnium fere nationum excuſus.

Aphoriſmi Euchariſtici, id eſt, piæ celebrationis & Communionis monita. 1638. Col.

Chriſtianus Theodidactus, ſeu doctrina piè vivendi & beatè moriendi, formâ colloquii inter Chriſtum & hominem, verbis ferè ſacris expreſſa. 12. Coloniæ 1643.

Idæa vitæ ſpiritualis, 8. Brux. 1663.

Viator Christianus, rectâ ac regiâ viâ in cœlum tendens duce Christo &c. Ibid. 1643.

Septem Tubæ Orbis Christiani, ad reformationem Ecclesiasticæ disciplinæ toto orbe, & præsertim in Germania, instituendam excitantes, I. S. BERNARDI de Consideratione ad Eugenium Papam & de Vita & moribus Prælatorum &c. II. S. GREGORII MAGNI de Cura Pastorali. III. S. CHRYSOSTOMI de Sacerdotio. IV. S. PROSPERI de vita contemplativa & activa. V. S. PETRI DAMIANI Opuscula de fuga dignitatum, dignitate Sacerdotii &c. VI. PETRI BLESENSIS Canon Episcop. & disciplina Ecclesiast. VII. SALVIANI MASSILIENSIS Opera. Hæc omnia in 4. Coloniæ apud Kinckium 1635.

S. Bernardi Vita & Opera novis curis ad MSS. codices recensita, & in VI. Tomos seu libros digesta: quorum I. continet Epistolas. II. Sermones per annum & de diversis. III. Sermones in Cantica. IV. Libros & Tractatus varios. V. Aliena, dubia & supposititia. VI. ceu Appendix, Guerrici Abbatis Igniacensis, & Gilleberti de Hoilandia Abbatis Angli, discipulorum D. Bernardi Opuscula. Præmissa est Vita, VII. Libris distincta, cum elogiis & Chronologia Vitæ & scriptorum ejusdem. Omnia II. Tomis fol. Coloniæ 1641. apud Joannem Kinckium: iterumque adhibita in novis editionibus per Domnum *Joannem Mabillonum* Monachum Benedict. S. Mauri in Gallia.

Meditabatur insuper *Jacobus Merlo-Horstius*, nisi cœlo jam maturus fuisset, *Commentarium literalem & moralem in Psalmos, editionem Operum S. Gregorii Magni, Vitam S. Caroli Borr. Medullam sapientiæ, Theatrum agonis Christiani &c.*

Prodiit anno 1645. & aliàs Coloniæ, *Veri & pii Sacerdotis Idea, seu Vita Jacobi Merlo-Horstii Pastoris B. M. V. in Pasculo &c.* Authore *Hermanno Crombach*, S. J. libellus verè aureus. Quin & memoria ejusdem Viri hodieque apud Ubios in benedictione est.

JACOBUS MEYERUS,

Flander, natus est anno 1491 die XVII. Januarii, Vleternis, Balliolano in agro. A primis ætatis suæ annis litterarum, quibus ad humanitatem informamur, studium avidissimè complexus, Lutetiæ Philosophiæ ac Theologiæ operam dedit. Patriæ redditus, sacrisque initiatus, Ipris sedem posuit, Joanni Despauterio, nobili Grammatico, Desiderio Erasmo, aliisque carus ac familiaris.

Relictis deinde Ipris concessit Brugas, ac ludum ibidem aperuit litterarium, magno auditorum confluxu & fructu. Nihilque per omnem ætatem magis studio habuit, quàm ut pro suo in patriam amore res Flandricas utcumque illustraret, facultates ferè omnes, quæ modicæ erant, eam ob caussam libris atque itineribus impendens. Vergente jam in senium ætate, relictâque docendi provinciâ, Blancobergensem (municipium est Oceano adsitum, piscatione nobile, altero Brugis milliari) Ecclesiam Pastor administravit.

Sexagenario major, acutâ febre correptus, diem obiit extremum, anno 1552. Nonis Februarii, sepultus Brugis ad S. Donatianum, quo in opido domicilium pridem habuerat, quaque in Æde Beneficium possederat Ecclesiasticum; Vir meliore dignus fortunâ.

Balliolum *genuit*, *docuit* Lutetia, *humavit*
Donatianus Meyerum
Historicum. Vixit cœlebs, Christique Sacerdos.
Professus idem litteras,
Brugensem *instituit pubem. Dein C.rio cessit*
In fata Blancobergius.

Scripsit

Scripsit accuratè ac fideliter, omnium calculo, *Flandricarum Rerum* Tomos X. de Origine, Antiquitate, Nobilitate, ac Genealogia Comitum Flandriæ. Brugis apud Hub. Crocum, 1531. 4. Antver. apud Guil. Vorstermannum, eodem anno in 8.

Chronicon Flandriæ. Norimbergæ, 1538. 4. Quod deinde alterâ parte auctum, ad Maxæmiliani Cæsaris, & Mariæ Burgundicæ tempora deduxit: totum de integro castigaturus, si vixisset: id quod hoc versu ipsi archetypo adscripto testatus est:

Optime postremam., Lector, desidero limam.

Vindicavit verò ab interitu laborem patrui *Antonius Meyerus*, editis *Commentariorum* sive *Annalium Flandricorum* libris XVII. Antver. typis Joan. Steelsii, 1561. & Francof. 1580. fol. Tomo I. Scriptorum Rerum Belgicarum.

Edidit præterea *Hymnos* aliquot *Ecclesiasticos*, meliores redditos: & *Carmina pia*, à se conscripta: unà cum *Annotationibus in Hymnos duos Trochaicos Aurelii Prudentii, de Miraculis, & Duorum Martyrum*. Lovanii typis Rescii, 1537. 8.

Carmina item *miscellanea*. Antverp. 1534. cum *Philippeide*, de Bello à *Philippo*, Francorum Rege, cum *Othone* Aug. Anglis, Flandrisque gesto: quam ante annos 300. conscriptam ipse abstersâ barbarie emendavit.

Denique *Miracula* descripsit, *edita ad Reliquias SS.* Marcellini *& Petri*, Româ Gandavum ad Monasterium D. Bavonis translatas. Meminit ipse ad ann. 828. suorum Annalium.

Item *Vitam S. Ansgarii*, Episcopi Hamburgensis, ut ibidem ad an. 830. insinuat.

Item *Epistolarum Librum de Viris Illustribus*; ut habet Franc. Sweertius.

Hoc suum his versibus Testamentum Meyerus condidisse fertur.

Cœlo animam, do corpus humo, do cætera mundo:
Ut capiat partem quilibet inde suam.

Sepulchralis autem Inscriptio, ad introitum portæ septemtrionalis in D. Donatiani, sic habet.

Corpus nobilis hic Viri recumbit.
Qui transis, obiter require nomen,
Et vitæ genus & professionem.
Non inutile cogitare mortem est.
Nomen Meyerus. *Ecquid obstupescis?*
Auditum fuit hoc tibi ante nomen.
Natus Ballioli, sepultus hic est.
Cœlebs vixit & integer Sacerdos.
Nugarum fugitans & otiorum,
Sic sensisse videtur, omne tempus
Quod non Historiis daret, perire.
His rebus juvenis studere cœpit.
His mortuus ultimâ senectâ est.
Dum Flandros proceres & acta Regum
Nigris abdita vindicat latebris.
Si se versibus admodum dedisset,
Et versus potuit sonare doctos.
Cunctis auxilium tulit propinquis.
Si vel consilio, vel ære, vel si
Disciplinâ opus, artibusque haberent.
M. CCCCC. quinque, duobus II, L. uno
Sic anni numerantur à salute.
Mensis Februarii erat, diesque quintus,
Cum mors egregium caput peremit.
Lector manibus imprecare pacem.
Hoc saltem pretium ferat laborum.

JACOBUS MIDDENDORPIUS,

Oldensaliensis, Transisalanus, adolescens *Boëtio Eponi*, Frisio, tum Swollæ Gymnasiarchæ, in disciplinam traditus, magnum operæ precium utraque in lingua fecit. Hinc Coloniæ decurso Philosophiæ ac Jurisprudentiæ spatio, Doctorque J. U. ac S. Theologiæ Licentiatus, Philosophiam Peripateticam ibidem Montano in Gymnasio explanavit, atque alibi diversis in Academiis Professor publicus fuit.

Poſt multos magno ſemper animo exantlatos labores, varioſque ſcriptos libros, Metropolitanæ Eccleſiæ Colonienſis Presbyter Canonicus, ad D. Andream Decanus, atque Univerſitatis Pro-Cancellarius, iterumque Rector, tandem obdormivit in Domino, anno 1611. ætatis ſuæ LXXIII. die XIII. Januarii, conditus in D. Andreæ, ubi illuſtre ac magnificum ei poſitum eſt Epitaphium. Scripſit

De Academiis Orbis univerſi, earumque origine ac progreſſu, libros II. Coloniæ, 1572. 8. Qui in octo dein excreverunt. Ibid. 1602. 8. Cholini typis.

De Officiis Scholaſticis, libros II. Prior de Magiſtrorum, alter de Auditorum officiis eſt. Ibid. 1570. 8.

Originum Anachoreticarum Silvam, ſive *de Vita Cœnobiali*, ejuſque origine, progreſſu ac natura. Ibid. 1602. & 1615. 8.

Præterea *Hiſtoriam Ariſteæ De Scripturæ ſacræ per LXX. Interpretes tranſlatione*, ex Manuſcr. Græcis Latiniſque Codd. reſtituit, & *Commentariis* illuſtravit. Ibid. 1578. 8.

Prodiere ab ejuſdem manu *Quæſtiones Juridicæ, Theologicæ & Politicæ Imperatorum Regum & Principum, cum eorum reſponſis.* Ibid. in 8. apud Burgenium, & Monaſterii Weſtphaliæ 1593. in 8.

D. O. M.
JACOBO MIDDENDORPIO,
Philoſophiæ & J. U. Doctori,
ac SS. Theol. Licentiato,
In diverſis Academiis Profeſſori Publico,
Metropolitanæ Eccleſiæ Colon.
Canonico Presbytero,
Atque Univerſitatis Pro-Cancellario,
Iterumque Rectori,
Magnorum Principum Conſiliario,
Pietate, Doctrinâ, & rerum uſu Clariſſ.
Mœſti Collegæ & agnati poſſ.
Ut cujus ingenii monumenta
Æterna ſunt,
Ejus corporis quoque memoria
Ne a poſteris deſideraretur.
Nam poſt multos
Magno ſemper animo exantlatos labores
Varioſque ſcriptos doctos libros,
Tandem hujus Eccleſiæ Decanus,
Obdormivit in Domino
Anno ſal. M. D. C. XI. XIII. Januarii,
Ætatis ſuæ LXXIII.

JACOBUS MOSANDER,

Vernaculè MAESMAN, Flander, è Paſtore & Decano rurali Cartuſianus Colonienſis, poſt obitum *Laurentii Surii*, *Tomum VI. de Vitis Sanctorum* perfecit.

Item *Martyrologium Adonis* edidit auctius & emendatius, Colon. 1581. fol.

Obiit in Domo Vallis Joſaphat, prope Olomucium in Moravia, anno 1589. teſte Theodoro Petreio.

JACOBUS MUEVIN,

Tornaci natus, *Ægidii Mucidi* ibidem ad S. Martinum Abbatis, primùm Capellanus, exinde Prior clauſtralis, demùm vacante per Ægidii obitum Prælaturâ, ab Innocentio IX. Pont. Avenionem in Gallias accerſitus, & in Conſiſtorio privato Pontificis coram Patribus purpuratis diligenter examinatus, ab eodem Pontifice XVIII. dicti Cœnobii Abbas pronuntiatur, & à Cardinale Oſtienſi munus benedictionis maximâ ſolemnitate indipiſcitur anno 1355. die XI. Maii.

Auctor eſt idem Ægidius in Chronico ſuo, aliqua etiam per hunc *Jacobum* memoriæ conſignata eſſe, ſive regiſtrata, ut loquitur. Exſtatque Tornaci eo, ut creditur auctore ac ſcriptore,

Chronicon de rebus, quæ Tornaci potiſſimùm atque in Flandria contigerunt ab an. 1297. uſque ad annum 1339.

Spartâ suâ egregiè exornatâ naturæ debitum exsolvit anno 1367. die v. Julii, sepultus in templi odeio ad sinistram principis arę, cum hac circum caput epigraphe.

Istius Ecclesiæ Pastor dignè requisitus,
Quartâ nempe die Julii fit morte sopitus,
Anno milleno ter centum sex quoque deno
Juncto septeno, cœlo locatur amœno.

Circa sepulcrum vero :

Quem lapis iste tegit JACOBUS MEUENQUE *vocatus,*
Moribus ornatus, bona plurima sedulus egit.
Dum fuit hic juvenis, vir prudens atque benignus,
Simplex & lenis, ac divo munere dignus.
Semper devotus fuit, hic nulli maledixit,
Et castè vixit, nullâque libidine motus.
Extitit orator, librorum dogmata rodens,
Atque suis rodens multorum fuit reserator.
Tornaci natus, pravorum crimina sprevit.
Hic locus ornatus sub eo per singula crevit.
Hunc Monachum plora, non cesses omnibus horis,
Ut cœli choris jungatur, jugiter ora.

JACOBUS NAVARCHUS,

Hondiscotanus, Flander, Societatis Jesu presbyter, obiit Antverpiæ, 1576. VI. Nonas Maii. Scripsit

Epistolam, inter Indicas decimam octavam, *de Archiepiscopo Armachano.*

Item aliam benè longam, quam *Asiaticam* nominat, *De Rebus Asiaticis, ad Religionem spectantibus : de Nestorianis, Jacobitis &c.* de China, de Provincia magnæ Tangutię, de Tartaris, aliisque vicinis Regnis. Extatque edita cum Epistolis Indicis, Lovanii, apud Rutgerum Velpium, 1570. 8.

JACOBUS NICOLAIUS,

Loënsis, Flander, Morinis oriundus, græcè latinèque benè peritus, scripsit

Miscellaneorum Epiphyllidum libros IX. leguntur que in Appendice Tomi V. Lampadis Criticæ, edente Janô Grutero. Fuit Loënsibus suis à Secretis : persamiliaris *Paulo Leopardo*, cujus mortem luget libro VIII. Epiphyl. cap. XXIII.

JACOBUS NIGER,

Vulgò LE NOIR, Athensis, Ord. Minorum de Observantia, Ecclesiastes & Theologus insignis, Poëta latinus & gallicus, edidit gallico idiomate,

Viridarium spirituale Amoris. Leodii 1621.

Tractatum *De Reliquiis Sanctorum*, quem *Trophæum* inscripsit, adversus Hæreticos. Ibid. 1624. 8.

De Vita atque Invocatione S. Rochi, Confessoris, Patroni adversus pestem. Insulis, 1638. 8.

Dialogos duos, Latinè conscriptos. Primus inscribitur *Thorus immaculatus*, quo traditur, cavendum esse ab hæreticis, ubi & quando Catholicis placuerit inire conjugium. Alter, *Noli me tangere*, de libris hæreticorum, cujuscumque sint sectæ, non tractandis. MSS.

JACOBUS AB OUDENHOVEN,

Sylvæducensis Brabantus, sectæ Calvinianæ præco, primùm in vicis de Aelburgh & Heesbeen prope Heusdenum, dein in Nieuw-leckerland; antiquitatum Batavicarum sedulus indagator; vivere desiit ætate provectus circa annum 1683. Edidit linguâ vernaculâ

Beschryvinghe der Stadt en Lande van Heusden; id est, Civitatis Agrique Heusdani Descriptionem 4. Amstelod. 1651.

Beschryvinghe van de Stadt van s'Hertogenbossche, sive; Sylvamducis auctam & renatam. Prodiit primùm anno 1649.

dein auctior in 4. Sylvæducis 1670.

Beschryvinghe van Out en nieuw Dordrecht; sive antiqui recentisque Dordraci descriptio. 12 Harlemi 1660. & 1670.

Beschryvinghe van Zuyt-Hollandt; id est, Hollandiç meridionalis descriptio.

Haerlemsche Wieg, id est, Civitatis Harlemensis incunabula, antiquitates ac Privilegia. 12. Harlemi 1671..

Antiquitates Cimbricæ renovatæ, ubi simul de variis inundationibus terræ Batavæ. 12. Harlemi 1682.

Reliquit etiam ineditas vernaculè *Antiquitates Batavicas renovatas*, & *Antiquitates Hollandicas*, & *Descriptionem Oppidi Agrique Bommeliensis prope Sylvamducis.*

JACOBUS PAMELIUS,

Natus est Brugis, anno 1536. III. Idus Majas, *Adolpho* patre, Carolo V. Imperat. à sanctioribus consiliis, è nobili Baronum *de Pamele* stirpe. Puer Religiosis Boneffiensibus (quod est Ordinis Cisterciensis Cœnobium in Namurcensi agro) à parente litteris moribusque formandus traditus est.

Philosophiæ operam dedit Lovanii: ac novem ipsos annos sacris litteris diligentissimè incubuit, præceptoribus usus *Ruardo Tappero*, ac *Judoco Ravesteinio.* Quibus pleniùs percipiendis Sorbonam Parisiensem, aliasque Europæ Academias cum fructu & ingenii cultu visit. Lovanium reversus, Licentiæ Theologicæ accepto titulo, Brugas revocatur, donaturque ann. 1561. Canonicatu ad S. Donatianum. Hîc prima illi cura fuit Bibliothecam instituere, Veterum Patrum scripta conquirere: editaque priùs è manuscriptis codicibus emendare atque illustrare; non edita eruere & donare luce publicâ. Quam quidem operam suam mox omnibus probavit, editis *Cypriani ac Tertulliani* Operibus: disseritque de hoc suo instituto ad *Cassiodorum de Divinis Observationibus.* Fuit & Canonicus in D. Gudilæ Bruxellis, & D. Joannis Sylvæducis.

Res Brugis & circa turbantibus hereticis rebellibus, Audomaropolim Artesiæ secessit: cujus loci Episcopus eum Ecclesiæ suæ Archidiaconum creavit; Rex verò Catholicus Philippus II. Præpositum ad S. Salvatorem Ultrajecti, ac demùm faventibus omnium votis, Audomaropolitanæ urbis Episcopum nominavit. Cujus rei gratiâ Bruxellam dum cogitat, Montibus Hannoniæ morbo ac morte corripitur, anno 1587. ætatis suæ LII. die 19. Septembris, conditus ibidem in Æde D. Waldetrudi sacra, sub hac funebri Inscriptione.

D. O. M.
Nobili Viro, JACOBO,
Adolphi F. Franc. N. PAMELIO
Presbytero, summo Theologo,
D. Salvatoris Ultrajecti Præposito,
Ecclesiæ Audomaropolitanæ
Archidiacono, ejusdemque Nominato
Episcopo, multis in Tertullianum,
Cyprianum aliosque Scriptores Monum.
Editis Clarissimo,
Intempestivâ eheu! morte abrepto,
Fratres mœstiss. poss.
Natus est M. D. XXXVI.
III. Idus Maias
Mortuus M. D. LXXXVII.
XIII. Kal. Octob.

Funebri eum laudatione prosecutus est *Guilielmus Taelbomius*, concivis & in Archidiaconi munere ac dignitate successor. Edidit verò *Pamelius*,

Liturgica Latinorum, hoc est, de ritu Sacrificii Missæ, juxta veterem Ecclesiæ Catholicæ usum, ab Apostolis & SS. Patribus observatum, Tomis II. digesta. Coloniæ, 1571. 4. apud Quentelium. Item 1676. 2. Vol. ibid.

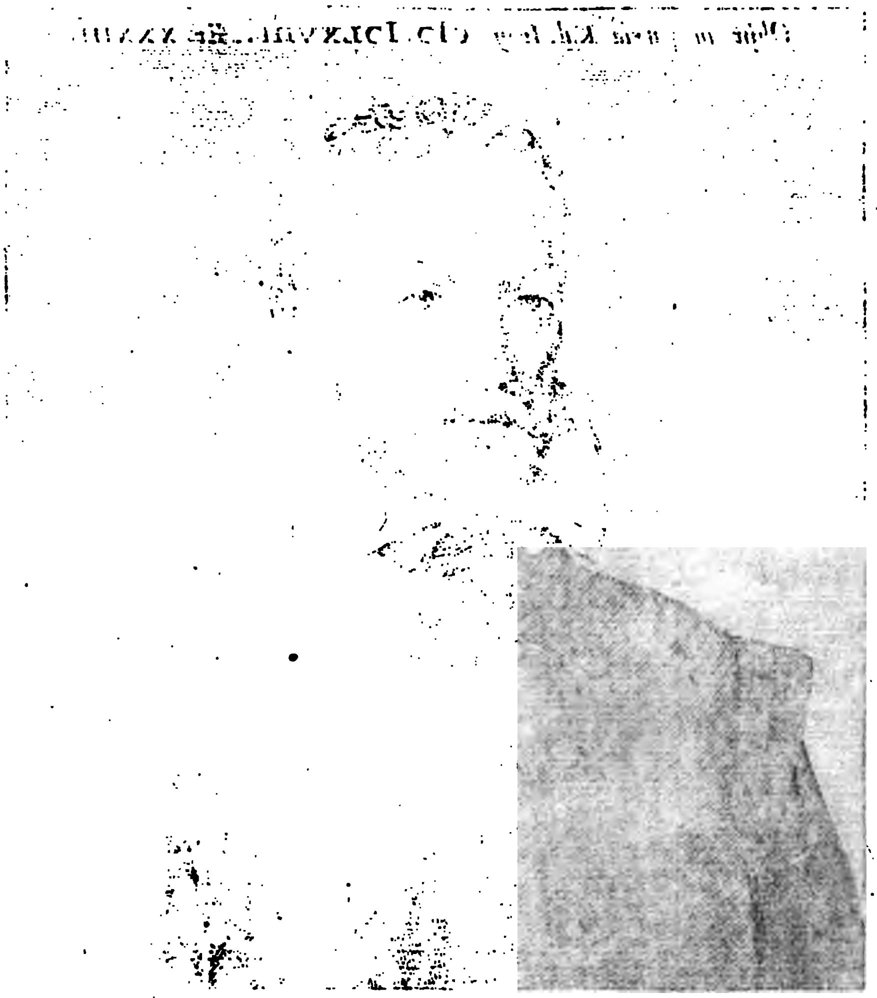
Relationem ad Belgii Ordines, de non admittendis una in Republica diversarum

IACOBVS PAMELIVS, EPISCOPVS AVDOMAROPOLITANVS DESIGNATVS.

Os tibi te dignum Naturæ dextra finxit,
Pamele, tu formasti ingenium ipse tuum.
Qui volet os spectare, tabellam hanc consulat, et qui
Nouisse ingenium, scripta tua ille legat.
Audomarum dici poterat te Præsule felix,
Maluit at ciuem te Superûm aula suum.

Ianus Lernutius.

IACOBVS RÆVARDVS BRVGENSIS
BELGII PAPINIANVS.

Geſsit ita os Ræuardus: habes quo lumina paſcas
Lector. Hic Aſtrææ Virginis hoſpes erat;
Quam profugam terris cælo reuocauit ab alto.
Verè diuinum prodit imago virum.

Ianus Lernutius V. N.

Religionum exercitiis. Antverp. apud Plant. 1589. 8.

Conciones Catechisticas, diversis temporibus editas.

Micrologum de Ecclesiasticis Observationibus, & Missâ ritè celebrandâ. Ibid. Porrò *Micrologus iste* (latinè parvus sermo) nomen est non Authoris, sed Operis: quod extat etiam in Bibliotheca SS. Patrum editionis Lugdunensis, Tomo XVIII. pag. 469.

Cassiodori Divinas Lectiones. Adjecit

Catalogum Commentariorum veterum selectiorum in universa Biblia; typis ejusdem Plantini.

B. Cypriani Opera omnia è Codd. manuscriptis accuratissimè recognovit: *Annotationibus* luculentis toti Operi sparsim insertis; præmissâque auctoris *Vitâ*, è scriptis illius à *Pamelio* collectâ. Antver. 1568. & 1589. Parisiis, 1574. fol. & 1616.

Porrò alii dein editores Operum S. Cypriani, ut Nicolaus Rigaltius Parisiis anno 1643, Joannes Fellus, Oxoniensis, anno 1682. & Joannes Pearsonius, Cestriensis, Pseudo-Episcopi Angli, anno 1700. in editione Amstelodamensi, Pamelii Notas, ac Dissertationes denuò evulgarunt.

Tertulliani quoque Opera à MSS. Codd. auxit ac recensuit: *Argumentis* & *Annotationibus* doctissimis toti Operi interjectis; cum *Tertulliani Vita* & *Paradoxis* ejusdem, quibus antidotum suum adjecit 1579. Antver. typis Plant. item Paris. 1598. fol. apud Sonnium; ac rursus Coloniæ 1617. itemque Parisiis 1635. & alibi. Quibus Pamelii Annotatis dein usi fuere Joannes Ludovicus de la Cerda, Hispanus Jesuita, Nicolaus Rigaltius Gallus, Georgius Capucinus Ambianensis, Carolus Moreau Augustinianus, aliique in Tertullianum Commentatores.

Magnentii Rhabani Mauri Opera, quę reperiri potuerunt omnia, *Pamelii* industriâ collecta, in lucem prodiêre curis *Antonii de Hennin*, Iprensium Episcopi. fol. Colon. Agripp. 1627. VI. Tom. 3. vol. atque iis inserti *Commentarii Pamelii in Librum Judith* Tomo III. & *in Epistolam Paulli ad Philemonem*, Tomo V.

Moliebatur & alia quædam, quæ prælo destinaverat, quæ in Oratione funebri recenset *Guilielmus Taelbomius*; veluti *Liturgica Græcorum*, & *de Græcæ ac Latinæ Ecclesiarum in Missæ Sacrificio concordia. Conciliorum Paralipomena*; aliaque.

JACOBUS DE LA PORTE,

Insulensis Flander, Ord. Erem. S. August. quondam Prior Conventuum Insulensis, Tornacensis ac Bassëensis, nec non Diffinitor ac Visitator Provinciæ Coloniensis: edidit

Meditationes de VII. Doloribus B. M. V. gallicè. Duaci apud Balt. Bellerum 1645.

Tractatum de Pane benedicto S. Nicolai Tolentinatis, gallicè. Duaci, iisdem typis 1647.

Chronicon Conventûs Tornacensis, ibidem MSS.

JACOBUS RÆVARDUS,

(Quem *Belgii nostri Papinianum* nuncupare *Justus Lipsius* solebat) Lissiwegam, quod est agri Brugensis municipium, natalem agnoscit locum circa annum 1536. parentes nactus, si non in excelso atque illustri loco positos, tamen domi celebres, opibusque & virtute honestos. Prima linguæ latinæ rudimenta didicit in schola *Joannis Geldrii*, Ludimagistri tunc temporis & docti & diligentis: annumque ætatis ingressus decimum-sextum Lovanium mittitur, Jurisprudentiæ studiis imbuendus; ubi ferè triennium transegit, studia incepta gnaviter urgendo.

Hinc in Gallias profectus, atque Aureliis, biennio vix exacto, auctus ho-

nore ac titulo Jurisconsulti, in Belgium reverti cogitur, ob exortum tunc bellum inter Reges Gallum & Hispanum, Brugisque, patria in urbe, fixâ sede sæpiùs in Ordinem Senatorium adlectus fuit, vimque ibidem ingenii sui, notitiâ antiquitatis ac boni & æqui non tincti leviter, sed penitùs imbuti, latè spargere cœpit, brevique spatio plurima scripsit, quæ nec dente suo livor arrodere, nec vetustas delere ulla poterit. Unde mox, accrescente viri doctissimi famâ, ab nova Universitate Duacena ad Juris Professionem evocatus, munus illud cum laude obiit.

Verùm quia vitium pulmonis (pthisin appellant Medici) ibi ab immodico studio contraxerat, & exsucco corpore tabescere paullatim incipiebat, Duaci non ultra sesqui-annum hæsit, ac Brugas reversus vixit æger ad annum 1568.

Ingenii monumenta hæc reliquit, Brugis Goltzii, & Antverpiæ Plantini typis ferè edita.

Variorum, sive *De Juris Ambiguitatibus* libros V. Brugis, 1565. & Antver. 1577. 8.

De Præjudiciis, libros II. Brugis, 1565. 8.

Protribunalium librum singularem. Ibid. 8. 1565. & Francof. 1601.

De auctoritate Prudentum librum I. Antverpiæ 1566. 8. item Helmstadii 1660. 4.

De Jure liberorum, lib. I.

De veris Usucapionum differentiis, adversus Tribonianum.

Commentarium ad Legem Scriboniam. Ibid. 1561. 8.

Commentarium ad Leges XII. Tabularum. Ibid. 1563. 8.

Commentarium ad Tit. Pandect. De diversis Regulis Juris antiqui. Ibid. 1568. 8.

Conjectaneorum libros III. opus postumum, estque pars secunda Tomi secundi Operum *Rævardi*, an. 1601. typis Wechelianis editorum.

Obiit, ut dixi, Brugis anno 1568. Kalendis Junii, ætatis XXXIV. quò valetudinis curandæ gratiâ concesserat. Sepultus in natali municipio, ubi marmorei aliquot majorum *Rævardi* tumuli visuntur.

Janus Lernutius amico suo *Rævardo* hoc Epitaphium scripsit.

Si fas est immortali mortalia flere,
Atque homini lacrymas persoluisse Deam,
Quum videt extinctas Leges Romanaque Jura,
Et tecum hinc raptam Flandria Justitiam.
Macte animis, RÆVARDE, *tuis: nam post tua cernis*
Fata, Deam lacrymis reddere justa tibi.

JACOBUS DE RANTRE,

Valencenensis J. U. L. publicavit *Description des choses les plus memorables arrivées pendant le siege de Valenciennes par l'Armée de France.* 4. Valencenis 1656. cum fig.

JACOBUS RANZONIER,

Burgundus, Societati Jesu adscriptus in Belgio anno 1619; navigavit in Paraquariam Occidentis Provinciam sub annum restauratæ salutis 1625. ibique in prima messe sacræ missionis, ac flore ætatis obiit circa annum 1630. Scripsit

Litteras Annuas Paraquariæ S. J. anni 1626. & 1627. Antver. typis Joan. Meursii, 1636. 8.

JACOBUS REIMOLANUS,

Flander, Carmelita, Mathematicus, Rhetor, & Poëta, scripsit

Odas de S. Joachimo.

Vitam S. Joachimi.

Idillion de bono conjugali.

De puritate B. Mariæ Virginis.

Exhortationes Christianorum.

Epistolas carmine, aliaque Poëmata.

Obiit in urbe Roma, anno 1508. laudatus à Roberto Gaguino, Trithemio Jodoco Badio, teste Bibliothecâ Tigurinâ.

JACOBUS RÆVIUS,

Daventriæ anno 1586. mense Novembri natus, patre Richardo tum Consule, matre Corneliâ Heyingiâ, Joannis pariter Daventriensis Consulis filiâ: primis politioris litteraturæ, ac linguæ græcæ elementis tinctus Amstelodami, eadem pleniùs hausit in Academia Lugduno-Batava, ubi & Philosophiæ ac Theologiæ studiis animum applicuit.

Subortis circa id tempus inter Arminium & Gomarum eorumque asseclas, Controversiis de Gratia Prædestinatione & capitibus annexis, eâ occasione usus Rçvius discessit Franequeram Frisiorum, ubi & linguç Hebraïcç principia delibavit. Hinc ab anno 1610. plerasque Galliæ lustravit Academias, Aureliis ad Ligerim in Assessorem sive Oratorem Nationis Germanicç adsumptus.

E Gallia redux anno 1612. Daventriæ sedem fixit, ibidem Præco doctrinæ Calvinianæ. Anno 1615. desponsavit sibi Christinam Augustiniam, Conrardi quondam Daventriensis Consulis filiam, è qua novem liberos sustulit, at filiam unicam superstitem reliquit. Anno 1641. Daventriâ Lugdunum-Batavorum evocatus fuit ad regimen Collegii Theologici Ordinum Hollandiæ & Westfrisiæ; die 7. Februarii anni sequentis, in Senatu Academico gradu Doctoratûs Theologici inauguratus.

Defunctâ anno 1643. priore conjuge, triennio pòst ad secundas nuptias transiit, ductâ Annâ Bartens, viduâ Marci de Witte. Multa edidit, quorum pleraque Theologum redolent Calvinianum: in Philosophicis verò Carthesiana Principia vehementer inpuggnavit.

Vivere desiit Lugduni-Batavorum die 15. Nov. 1658, ætatis suæ 72. Opera quæ publici juris fecit, sunt hæc.

Epistolæ Virorum illustrium ad Josephum Justum Scaligerum, à Rçvio gallicè editæ. 8. Harderovici 1624.

Belgicarum Ecclesiarum Doctrina & Ordo; hoc est, Confessio, Catechesis, Liturgia, Canones Ecclesiastici. græcè & latinè, Interpretibus Frid. Sylburgio & Jac. Revio. Daventriæ 1627. 8. Librum hunc pestiferum Constantinopolim inque alias Orientis partes destinari curarat *Rævius*, ad imbuendos (si fieri potuisset) Calvinianis erroribus Græcos Schismaticos.

Poëmata Hollandica. Daventriæ & Amst. 1630. 8.

Laurentii Vallæ de Collatione Novi *Testamenti libri duo, Notis Jacobi Rævii illustrati.* Amst. 1630. 8.

Historia Pontificum Romanorum contracta & ad annum 1632. perducta. Amst. 1632. 8.

Oratio inauguralis de Origine & usu Gymnasiorum, ac nominatim Collegii Theologici Lugdunensis apud Batavos Lugd. Batv. 1642. 4.

Historia vitæ, doctrinæ, ac rerum gestarum Davidis Georgii, Hæresiarchæ, conscripta ab ipsius genero Nicolao Blesdikio. Daventriæ 1642. 12.

Examen Dissertationis Nicolai Vedelii de Episcopatu Constantini Magni, seu, de potestate Magistratuum Reformatorum circa res Ecclesiasticas. Amstelodami 1642. 12.

Suarez repurgatus, sive, Syllabus Disputationum Metaphysicarum Francisci Suarez Societatis Jesu Theologi, cum notis Jacobi Rævii, quibus quæ ab Autore illo rectè tradita sunt, ubi opus est, illustrantur aut defenduntur, quæ verò in Philosophiam, ac præcipue Theologiam peccavit,

indicantur ac refelluntur. Lugd. Bat. 1644. 4.

Libertas Christiana circa usum capillitii defensa, quâ sex ejusdem Disputationes de Coma ab exceptionibus Viri cujusdam docti vindicantur. Lugd. Bat. 1647. in 12.

Methodi Cartesianæ consideratio Theologica. Lugd. Batv. 1648. 12.

Absterfio macularum, quæ ab Anonymo quodam, calumniosæ Præfationis in notas Cartesianas Autore, ipsi aspersæ fuerunt. Lugd. Batav. 1648. 12.

Joannis Pistorii Woerdenatis, ob Euangelicæ veritatis assertionem apud Hollandos primò omnium exusti Martyrium, descriptum à Guilielmo Gnaphæo, Hagiensi, tunc temporis in eundem cum beato Martyre (seu potiùs hæretico pertinaci) carcerem conjecto, nunc autem è MSS. editum. Lugd. Batav. 1659. 12.

Daventriæ illustratæ, sive Historiæ Urbis Daventriensis libri sex, perducti usque ad annum à nato Christo 1641. quibus etiam non pauca quæ ad universam Transisalaniam & Regiones finitimas spectant, per occasionem edisseruntur. Lugd. Bat. 1651. 4.

Extraits d'un livre de Charles Everwin, Ministre de l'Eglise de Gauda, sur la puissance du Magistrat par rapport à la deposition des Pasteurs, avec la reponse de Jaques de Reves. Leyde 1650. 12.

Statera Philosophiæ Carthesianæ, quâ Principiorum ejus falsitas & Dogmatum impuritas expenditur ac castigatur; cum responsione ad Adriani Herebortii virulentam Epistolam. Lugd. Bat. 1650. 12.

Cartesiomania, hoc est, furiosum nugamentum, quod Tobias Andreæ sub Tit. Assertionis Methodi Cartesianæ orbi litterato obtrusit. Lugd. Bat. 1654. 12.

Thekel, (id est) levitas defensionis Carthesianæ, contra Tobiam Andreæ. 12. Brielæ 1653.

Allaboravit item versioni vernaculæ Bibliorum & Psalmorum, ritûs Calvin.

JACOBUS ROGERIUS,

Tornacensis, Poëta, edidit Parisiis, 1539. 8. apud Joan. Ludovicum, *Neopægnia*, seu *Lusus pueriles.*

JACOBUS ROTARIUS,

A Bochout, Canonicus Regularis S. Augustini, ad Religionem grandior accessit: nam multos annos apud Sichenas Brabantiæ opidum, ludum aperuerat litterarium, ubi & sacerdotio fuerat initiatus. Multa de eo scribit Petrus Impens in Chronico suo Bethlcemitico libro 3. art. 3. §. 8. fuisse scilicet *suo tempore unum ex principalioribus Patribus totius Capituli Windesemensis, ac sæculum istud velut sidus illustrasse,* variisque in locis Priorem Rectoremque Monialium egisse. Scripsit piissimum & aureum libellum

De Religiosa Vita benè instituenda, ad quandam Monialem Vallis S. Barbaræ in urbe Thenensi.

Diem supremum obiit anno 1479. ætatis suæ LXXXI.

JACOBUS ROTARIUS,

Canonicus ad S. Dionysium Leodici, scripsit

Dialogum *De Actibus novissimis terræ Brabantinæ &c.* anno 1493. quo videlicet pacto Respublica Brabantiæ, diu felix ac beata, ruere in pejus cœperit, post Caroli Burgundi miserandam & damnosam necem. Legitur Lovanii ad ad S. Martinum.

JACOBUS LE SAIGE,

Duacenus, Eques Jerosolymitanus, descripsit sermone vernaculo, rudi & impolito, *Peregrinationem* suam *Jerosolymitanam* anno 1518. XV. Kalendas Aprilis susceptam, & novem mensium spatio

ſpatio abſolutam. Excudit Cameraci Bonaventura Braſſart in 4.

Moritur Duaci anno 1549. die XI. Februarii, conditus in D. Petri Collegiata Eccleſia.

JACOBUS SEGHERS,

Antverpienſis, Religioſus Ordinis Ciſtercienſis ac Prior Abbatiæ S. Salvatoris (vulgo dictæ Petri Potz, à ſuo fundatore) quondam etiam Confeſſarius Monialium Abbatiæ Vallis Ducis ejuſdem Ordinis prope Lovanium; obiit Antver. anno 1658. XVI. Kal. Octobris.

Conceptus concionatorii morales ſuper Dominicas totius anni. 4. Tomi tres, quorum primus prodiit Lovanii 1645.

Militia ſæcularis & ſpiritualis, quam Perſeus per-egregiis conceptibus ſacris & prophanis inſtructam, cum palma victoriæ & oliva Pacis exhibet. 4. Antverpiæ 1647.

JACOBUS SIMONIS,

Tornacenſis, Societatis Jeſu, ſeptuagenario major mortalitatem exuit in patria ſua, die 8. Octobris 1649, relictis ſequentibus;

Vita SS. Waldetrudis & Vincentii Conjugum, Comitum Hannonienſium, cum Annotationibus.

De bono uſu Sacramenti Euchariſtiæ & SS. Miſſæ Sacrificii.

Vita S. Giſleni Epiſcopi Athenienſis, cum Annotationibus.

JACOBUS SLUPERIUS,

Flander Herzelenſis ex pago Caſtellaniæ Winocibergenſis, Poëta & Sacerdos, varia à Geuſiis pro fide paſſus, bonis exutus, ſede patriâ pulſus, in Picardia annos aliquot vixit. Inde Atrebatum venit; ubi apud Antonium Mejerum Gymnaſiarcham ſedem fixit, & devixit: quem vitæ ſuæ curſum ipſe his verſibus delineavit:

Poëta Flander Herzelenſis SLUPERUS
Conſumptus annis hîc jacet ſenilibus.
Artes puer qui liberales imbibit
Villa in minore, prope amnem Lyziam.
Profectus hinc Lovanium, veteres Sophos
Evolvit, atque conſecutus lauream
In Flandriam reverſus eſt, & ſæculo
Spreto, ſacris ſe dedidit, atque cœlibem
Amplexus eſt vitam: ſolutus ut omnibus
Curis Deo vacare poſſet, & ſuis
Muſis, quibus toto juventæ tempore,
Nec non ſenectæ, pertinaciter fuit
Addictus, ut teſtantur, heu! Poëmata,
Atque alia, quondam ſoſpes ipſe quæ edidit.
Hæc dum recudit, ecce bella civica
Paſſim per urbes ſunt oborta Belgicas,
Quibus involutus ipſe Myſtes SLUPERUS
Per Geuſios conjectus eſt in vincula,
Boniſque perditis, fugatus Flandriâ.
Quos execratus patrium vertit ſolum,
Profectus in Picardiæ fines, ubi
Aliquot per annos ſubſtitit, donec ſenem
Mars rurſus emigrare Vatem compulit.
Hinc Atrebatum venit, ultimam ſibi
Sedem futuram, quippe poſt viceſimum
Annum ſenili fractus ævo concidit.
Tu quiſquis es, precare fauſta Manibus
Functi Poëtæ, ſortis humanæ memor.

Deſiit autem vivere, anno 1602. ipſis Kalendis Auguſti, ſeptuagenario major, ſepultus in Æde S. Cruci ſacrâ. Scripſit

Elogia Virorum bellicâ laude illuſtrium. Atrebati excudit Guil. Riverius, 1603.

Poëmata item varia, *Hymnos*, *Eclogas VII. Luſus Paſtorales*, *Epiſtolas &c.* Antver. 1575. 16. typis Belleri.

Reliquit *de Bello Africano à Carolo V. geſto* libros X. metro heroïco conſcriptos, & Mæcenati ſuo V. N. *Ferdinando Cardevacquio* inſcriptos. Autographum legebatur olim apud *Joan. Fr. Cardevacquium*, Ferdinandi nepotem; ut &

De bello à Martino Roſſemio circa Lovanium geſto libros duos, verſu item heroïco.

Poëtas ad hæc omnes, & antiquos & recentiores, versu Phaleucio conplexus est. MS. in Bibliotheca Vedastina.

JACOBUS DE SOMERE,

Gandavensis, Reipublicæ suæ Syndicus, Vir fuit prudens, rerumque politicarum apprimè guarus, teste Sandero, qui varia metrico præsertim stilo scripsisse refert, & (quod mirandum) nocturnis ferè horis, cùm per diem animum haberet aliis occupationibus detentum, vidisseque se sequentia apud Philippum filium,

De Legatione sua, quam *ad Hanseaticas Civitates*, Ordinibus Batavis confœderatas, jussu Sereniss. Principis Alberti &c. suscepit, *Poëma Heroïcum*.

De Legatione sua Anglica, quam obiit jussu Senatûs Hamburgensis.

De exsiccatione paludis in West-Flandria.

De aggere Albertino, undis excluso, qua in re industriam quoque suam probavit.

De Podagra Carmen.

De Gradibus, quibus ad Deum itur, Elegiam.

Elegiam item *in Nuptias Philippi Julii Pomeraniæ Ducis*; sed hanc typis editam.

Præterea *Thomæ à Kempis* aureum libellum *de Imitatione Christi* vertit carmine heroïco, & multimodis versum hunc admirabilem,

Crimina quot mundo, tot sunt tibi vulnera, Christe.

Vitam denique *suam ab anno ætatis* XIV. versu heroïco descripsit, vitæque finem fecit Gandavi anno 1623. die XV. Junii.

JACOBUS SPEECQ,

Antverpiensis, S. Theol. Baccalaureus Parisiensis, Licentiatus & demùm Doctor Lovanii anno 1640. die X. Januarii renuntiatus est. Philosophiam in Schola Cardinalitia Parisiis professus, edidit ibidem

Dissertationem Metaphysicam de Ente atque ei annexis, 1634. 8.

Postmodum S. T. Professor Ordinarius, in D. Petri Canonicus, ac tandem post *Libertum Fromondum* S. T. D. Decanus electus anno 1653., diuturnis morbis confectus interiit anno 1662. sepultus in medio chori, hoc Epitaphio.

Monumentum
Adm. Rev. atque Eximii D. ac M. N.
JACOBI SPEECQ, Antverp.
S. Th. Doctoris ac Prof. Ordinarii,
Hujus insignis Ecclesiæ D. Petri
Canonici & Decani,
Magni & præclari judicii,
Veri in pauperes eleëmosynarii,
Et in adversis summè pacifici,
Denati An. M.D.C.LXII. XI. Decemb.

JACOBUS STRATIUS,

Antverpianus, Societ. Jesu Theologus rexit Collegium Lovaniense ac Brugense, totamque Provinciam Flandro-Belgicam: solebatque pia Opuscula, uti *Rob. Card. Bellarmini de Arte benè moriendi*, *Soliloquium Animæ*, *Thomæ à Kempis*, aliaque popularibus suis transcribere; scripsitque ipse latinè,

Meditationes Liturgicas.

Stimulum Pietatis ad Sacrificium Missæ piè audiendum & faciendum. Antver. & Coloniæ, 1633. 24.

Apologiam Catholicam adversus Cantilenam gallicè editam in R. P. Petrum Cottonum. Brugis 1609.

Declarationem præcipuorum articulorum Fidei Catholicæ, qui à novatoribus hujus ævi in controversiam vocantur, Flandricè; Antver. typis Verdussii, 1617,

Demonstrationem Fidei Catholicæ. Ibid. apud Guil. Lesteens, 1629.

Lovanii die VII. Aprilis, anno

1634. ab ingressu Religionem LV. desiit agere in vivis.

JACOBUS SUSIUS,

Nobilis Batavus, utriusque peritus linguæ, antiquitatis ac poëtices etiam studiosus, edidit *Carmina* aliquot sacra ac profana, typis Franc. Raphelengii, 1590. 8. Sunt in iis Satyræ, Psalmi versibus expressi &c.

JACOBUS SUSIUS,

Alter, patriâ Brugensis, è Societate Jesu, varios libros ab aliis editos transtulit in linguam vernaculam; de quibus vide Bibliothecam Scriptorum Societ. Jesu. Obiit Lovanii 9. Aprilis 1639.

JACOBUS THEODARDUS SARTORIUS,

Bolswardiensis, Frisius, Pastor Ecclesiæ Durstensis in Westphalia, edidit luculentam *Epitomen Concionum Joannis Osorii*, Societatis Jesu, *de Dominicis & Festis*. Coloniæ, 1598. & 1613. 8.

JACOBUS TIRINUS,

Antverpianus, natus anno 1580. olim Lovanii secundus in Scholis Artium, dein Societ. Jesu Theologus, Domui Professæ Antverpiæ toto novennio, & quadriennio Missioni Hollandicæ præfuit: candidi vir ingenii, multæque atque accuratæ eruditionis. Edidit omnibus numeris absolutum,

Commentarium in Vetus & Novum Testamentum, Tomis III. Antver. typis Nutii, 1632. in fol. Tomo I. præmittitur

Chronicon sacrum à condito mundo usque ad excisam per Titum urbem & templum Jerosolymitanum.

Collatio antiquorum Ponderum & Monetarum cum modernis Italorum, Hispanorum, Belgarum &c.

Explicatio Idiotismorum Linguæ Hebraicæ ac Græcæ, qui sæpiùs in Scripturis occurrunt.

Tomo III. subjicitur, inter alios, *Index* accuratus *Controversiarum seu Quæstionum Fidei*, Capitibus XXX. distinctus & explicatus: item alter *Materiarum*, usui Concionantium accommodatus.

Moritur Antverpiæ die XIV. Julii, anno 1636. ætatis LVI.

JACOBUS TRAJECTINUS,

Monachus Congregationis Olivetanæ in Italia, edidit

Tractatum *De modo visitandi & corrigendi subditos*: & *de modo inquirendi in eorum defectus*. Brixiæ, ann. 1500. apud Angelum Britannicum.

JACOBUS A TRIEST,

Noviomagus, Geldrus, S. Theol. Licent. & Juridici Collegii Coronarum apud Agrippinates Rector, vir naturâ mitis, moribus candidus, ingenio festivus atque urbanus, edidit

Epigrammatum Moralium libros III. Coloniæ, typis Ant. Becquer, 1600.

JACOBUS TRIGLANDIUS,

Vianæ, ditionis Ultrajectinæ oppidulo Catholicis natus parentibus anno 1583. cum dein Lovanium ad Philosophiæ studia mitteretur, & Fœderatorum Ordinum decreta Batavis id prohiberent, mutato proprio nomine *Jacobi Verreyk*, *Triglandium* sese ac Gaudanum dixit. Inter Magistros Artium promotus est loco XIV. desertâque mox Religione Catholicâ ductâque anno 1604. uxore *Christianâ Theodori-Stoof*, ad hæresin Calvinianam transiit.

Unde suis exosus & ab iis rejectus, Prædicantis (ut vocant) munus suscepit anno 1606. primùm in Stolwyck prope Gaudam, tum ab anno 1610. Amstelodami usque ad 1634. cùm à Curatoribus Academiæ Lugduno-Batavæ ad primariam Theologiæ cathedram assumitur. Scribendo docendoque Remonstrantium sententias totis viribus impugnavit. Rectoratum Academicum gessit anno 1643. quo uxor ejus sexagenaria sexagenarium reliquit, superstitesque proles septem, è quibus *Cornelius*, Hagæ-Comitum, *Jacobus* Harlemi Præcones, *Theodorus* J. C. Advocatus coram Hollandiæ Curia. *Jacobus Triglandius* autem, Jacobi jam dicti filius, avo suo Jacobo in eadem cathedra Lugduno-Batava postmodum (nempe 1686.) successit.

Obiit ipse *Jacobus Triglandius senior* die 11. Aprilis 1654. ætatis anno 71. pro funere laudatus à Collega *Johanne Coccejo* Professore Theologo Lugdunensi. Scripsit autem vernaculè

Kerckelycke gheschiedenissen, sive *De progressu Ecclesiæ in Belgio*, contra Joannem Uyt-ten-Bogaert Theologum Remonstrantem. fol. Lugd. 1650.

De trina Dei Gratia. 8. Amstelod. apud J. Jansonium 1636.

De Episcopatu, contra Nicol. Vedelium, 12. Amstel. 1642. in favorem Ministrorum Sectæ suæ, contra supremam in rebus sacris authoritatem Magistratibus assertam à Grotio, aliisque.

Scripsit & *in Isaiam Prophetam*, item *Opuscula Theolog* aliaque.

JACOBUS TYMÆUS,

Amersfortius, Diœcesis Ultrajectinæ, Artium & S. Theologiæ Doctor, floruit Coloniæ circa ann. 1497. Regens Bursæ, ut vocant, Laurentianæ, & Pastor Ecclesiæ S. Joannis Baptistæ. Scripsit

Commentaria in Aristotelem de Generatione & Corruptione. Et

In *Meteora* ejusdem. Coloniæ, apud Henr. Quentelium, 1497.

Epitaphium illi scripsit Rodolphus Langius, Canonicus Monasteriensis, in quo inter alia legitur hoc dystichon.

Hunc terris Amsforda dedit, virtutis alumnum,
Doctrinæ columen: nunc tenet astra pius.

Interim dubitare licet, num hic *Jacobus Tymæus*, & *Everardus de Amersfordia*, de quo supra, unus idemque author sit: de quo alii judicent.

JACOBUS TYPOTIUS,

J. C. Diestemii in Brabantia natus, familiâ ibidem vetere & honoratâ, primùm in Academia Lovaniensi studio Jurisprudentiæ cognitionem artium liberalium ac politioris litteraturæ non vulgarem conjunxit, *Cornelii Valerii* familiaritate usus. Hinc alias Europæ celebriores, præsertim Italiæ, visit Academias; ubi etiam Jurisprudentiam professus traditur.

Ex Italia in Franciam orientalem evocatus, Herbipoli, procul à patriæ suæ turbis, cum fratribus duobus *Joachimo* S. Theologiæ, ac *Matthia* Medicinæ, Doctoribus consedit. Quorum ille (quod in suis de Fama libris *Jacobus* graviter dolet) immaturâ & subitâ morte præventus, nullum raræ eruditionis reliquit monumentum: hunc verò Christiernus III. Daniæ Rex ad se evocatum valetudini suæ, Archiatri titulo, præfecit.

Evocato interim & *Jacobo* quoque nostro à Joanne III. Succorum Rege, ut ei esset à consiliis, hominem peregrinum, in ferventi gratia Regis existentem, sibi præferri ægrè Aulicos ac Magnates quosdam habuit. Hinc invidia primùm (cui & Religionis causâ, odium quoddam accedebat adversus Romano-Catholicæ fidei

cultorem zelosum, in Regno tum hæresibus multùm infecto) dein conspirationes occultæ, ac criminationes confictæ apud Regem incautè credulum tantæ, ut strictis eum carceribus curaret includi.

Verùm Deus inultum diu malevolorum scelus passus non est: primo enim anno, quo in carcerem (quem *Tavastiensem* vocat) abreptus est, quattuor è vita, quam ei (sic ipse loquitur) invidebant, expulsi sunt: quorum unus inter festas dapes morbo correptus interiit; alter inter lavandum totus repente intumuit, & horis paucis pòst, non diebus, ut ille, extinctus est.

Mortuo deinde Suecorum Rege Joanne, ejus filius atque in Regno successor Sigismundus III. annitente etiam Daniæ Rege Christierno IV, *Typotium* pristinæ mox restituit libertati: eique tum imposita est provincia in ipsis Regni Comitiis Stocholmiæ Orationem illam, quam Inauguralem vocat, habendi, quâ Suecorum erga Regem suum fidei atque benevolentiæ causas disertè exposuit.

Rege autem in Regnum Poloniæ, quod ei per electionem accesserat, profecto, *Typotius* à Romanorum Imp. Rodolpho II. inter Aulæ suæ familiares adlectus, ac Cæsarei Historiographi titulo ornatus, Pragæ diem clausit extremum circa annum salutis millesimum sexcentesimum. Scripsit, ediditque

De Fortuna libros III.

De Justo, sive *de Legibus* libros II.

De Salute Reipublicæ libros II.

De Fama libros duos. Francof. typis Palthenianis, 1595. 8. Scripsit autem hæc & pleraque talia tempore captivitatis suæ, quod de se ipse confitetur, destitutus libris omnibus, & viris litteratis, quos consuleret, quorum catalogum libro I. quem de Fortuna edidit, contexuit, veluti *Sacrarum occupationum* libros IV. *de Monarchia* libros VI. *de Virtute* libros III. *de Summo Bono* libros III. aliaque. Edidit præterea

Orationem Inauguralem, admodum prolixam, *Sigismundo* III. Regi Suecorum inscriptam.

Orationes Genethliacas ad Annam Sueciæ & Poloniæ Reginam. Stocholmiæ, 1594.

Orationes tres. I. *Ad Christianos.* II. *Ad Reges, Principes, Magistratus, pro Christianis.* III. *Ad Rodolphum II. Imp. ut Christiani à se mutuò in Turcarum Tyrannum arma moveant.* Francof. 1595. 4.

Orationes Turcicas tres posteriores. I. *Pro Christianis, contra Turcas.* II. *Pro salute omnium contra paucorum insolentiam.* III. *Spes ostentatur contra opinionem Christianorum.*

Epistolas II. ad Ordines Imperii pro salute patriæ.

Jaurinum; quo opidi illius invictissimi in Pannonia, quod vulgò *Raab* dicitur, occupatio, auspiciis Cæsareis, anno 1598. describitur. Halæ Saxonum, 1598. 8.

Gamelion Philippi III. Hispan. Regis & Margaretæ Austriacæ. Francof. 1600. 4.

Symbola Divina & Humana Pontificum, Impp. Regum, cum *Iconibus* artificiosissimis, Tomis III. Pragæ. 1600. fol. edente Raphaële Sadelerio. Verùm observet Lector, altero Tomo vix absoluto vivere desiisse *Typotium*; ac tertium adjectum esse ab *Anselmo de Boodt*, Brugensi, Aulæ Cæsareæ interioris Medico. Quo factum est, ut eamdem utrique patriam adscripserit Franc. Sweertius. Prodiit iterum Francofurti 1652. fol.

JACOBUS DE VAUX,

Aureæ Vallis in Ducatu Luxemburgico, Monachus Cisterciensis & Monialibus Clari Fontis à sacris confessionibus, vixit ibidem circa annum 1630, descripsitque

Vitam, & res præclarè gestas B. Joannæ Abbatissæ ejusdem loci, quæ fuit filia Henrici Marchionis Luxemburgensis, Comitis Arlunensis;

Historiam item *fundationis & progressûs dicti Monasterii Clarifontis*, M. S. ibidem & in Aurea Valle.

JACOBUS VELDIUS,

Brugensis Eremita Augustinianus, Doctor Theologus Lovaniensis anno 1571. renunciatus, & sui Ordinis Prior Provincialis, Ecclesiastes facundus, edidit

Tabulas in Euangelia & Epistolas Quadragesimales, Lovanii, 1565. & Venetiis, 1566. 8.

Enarrationem Paraphrasticam Euangeliorum Quadragesimalium. Antver. apud Plant. 1570. 8.

Enarrationem Paraphrasticam Epistolarum Quadragesimalium. Lovanii, 1573. in 8.

In Passionem Domini. Antver. 1570. in 8.

Commentaria in Danielem Prophetam, pro Concione explicatum. Ibid. apud Bellerum, 1576. 8.

Scripsit etiam sermone vernaculo, *de vera Corporis Christi in Eucharistia præsentia*. Antver. 1580. 8.

Commentaria ejusdem *in Threnos Jeremiæ* leguntur Lovanii apud sui Ordinis sodales.

Decessit Audomaropoli Artesiorum, anno 1583. in Abbatia S. Bertini, ubi exul sacras profitebatur Litteras. Eò enim confugerat, Conventûs tunc Brugensis Prior, jussus à Magistratu hæretico, unà cum Fratribus, anno 1578. exulare; sed cui non antè aut aliter obedire voluit, quàm idem Magistratus scripto testaretur, se non ob aliquam improbitatem aut sinistrum rumorem, sed quia præsentis temporis ratio non pateretur illos secum commorari, jubere eos loco & urbe cedere.

Doctrinæ, Fidei, Suadæ, pietatis, honoris,
Nascitur in campis gloria quanta tuis!
Hinc quoque, dum Grudii constabit fama Licæi,
Flandriaci vives gloria magna soli.

JACOBUS VERHEYDEN,

Graviensis, Rector Scholarum Neomagensium, & anno 1618. Conciliabuli Dordraceni contra Arminianos assessor, edidit: heterodoxorum aliquot *Theologorum*, qui summum Pontificem (quem ille scurriliter *Romanum Anti-Christum* vocat) *præcipuè oppugnarunt, effigies*, æri incisas: quibus addita brevia elogia librorumque eorum Catalogi. fol. HagæCom. 1602. cum fig.

Edidit quoque *Vitam Guilielmi Verheyden*, fratris sui; supra memorati.

JACOBUS DE VITRIACO,

Aliàs DE VITREIO, natus Argentolii (quod est Diœcesis Parisiensis opidum ad Sequanam fluvium) ad studium directus Parisiense, famâ & sanctitate Mariæ Ogniacensis allectus, relictâ Sorbonâ & Ecclesia Parochiali, quam Lutetiæ habebat, Ogniacum ad Sabim fluvium, Diœcesis tunc Leodicensis, venit, ibidemque vitam Canonicam instituti S. Augustini professus est. Hic postea primùm Aconensis in Syria Episc.; dein Patriarcha Jerosolymitanus, ac postremo Tusculanus Episcopus, anno 1230. à Gregorio IX. creatus est S. R. E. Cardinalis, Sedisque Apostolicæ in Terra Sancta, in Germania & Francia Legatus: Scripsit

Historiæ Orientalis & Occidentalis libros III. quorum duo priores editi sunt Duaci, 1597. 8. typis Belleri, cum Vita auctoris, ab *Andrea Hoio* composita: tertium *Jacobus Gretserus* Hor-

tó Crucis inseruit. Eosdem libros *Jacobus Bongarsius* Hanoviæ anno 1611. Tomo I. Historiæ Orientalis publicavit.

Vitam B. Mariæ Ogniacensis libris II. quibus tertium adjecit *Thomas Cantipratanus.* Exstant apud Surium 23. Junii; item apud Hagiographos S. J.

Sermones in Euangelia & Epistolas totius anni. Antver. 1575.

Sermones de Sanctis. MSS. Tornaci ad S. Martinum.

Sermones de Operibus sex dierum. MS. Ibid.

Summam de Conversione peccatoris. MS. olim ibidem. Aliaque alibi lecta fuisse refert in Indice Joannes Bunderius.

Narratio Patriarchæ Jerosolymitani coram summo Pontifice de statu Terræ Sanctæ: sive Jacobi de Vitriaco Episcopi Acconensis & postea S. R. E. Cardinalis Episcopi Tusculani Historiæ Orientalis liber III. ab editis diversus ex MS. Codice Bibliothecæ Bigotianæ, nunc Bibliothecæ Regiæ. Hunc librum è tenebris eruerunt PP. Benedictini è Congregatione Gallicana S. Mauri, eumque ediderunt Tomo III. Thesauri Novi Anecdotorum Parisiis anno 1717. pag. 266. Accedunt ibidem pag. 287. & sequentibus *quatuor Epistolæ ejusdem.*

Obiit Cardinalis de Vitriaco Romæ anno 1244. in pervigilio SS. Petri & Pauli, corpusque suum transferri ex Urbe Ogniacum voluit; ubi & conditum est non longè à B. Mariæ Ogniacenæ tumulo. Ossa ejus ibidem anno 1636. solemniter exaltata fuere per Engelbertum Des-bois Namurc. Episcopum, curante Priore Simone de Heinsberghe. Agit quoque de scriptis ejus Cardinalis Bellarminus.

JACOBUS VIVARIUS,

Loemelanus, ex Campania Brabantica, primùm Herentalensi pòst Anderlacensi, juxta Bruxellas, Scholæ præfectus, scripsit Comœdias duas: prior *Redemptio nostra* inscribitur, edita Antverpiæ, 1580. 8. altera *Petrus Pœnitens.* Ibid. 8.

Dedit & *de Vellere Aureo* Carmen Heroïcum: cui subjecit *Querelam Belgicam*, versu Elegiaco, 1585. 4.

JACOBUS VLUGGIUS,

Amersfortius, Poëta, edidit juvenis paraphrasi poëticâ

Hymnorum Veteris & Novi Testamenti libros III. Franekeræ, apud Ægidium Radæum, 1600. 16.

JACOBUS VOLCARDUS,

Bergensis, (in Indice Val. Andreæ Winocibergensis dicitur) græcè latinèque apprimè doctus, scripsit

Orationem Quodlibeticam de usu Eloquentiæ in obeundis muneribus publicis. Excudit Antver. 1526. 4. Mich. Hillenius. Dixit Lovanii, dum inibi, cum *Viglio Zuichemo*, quem Hagæ-Comitis latinis græcisque litteris instituerat, versaretur; ac nobilium liberos in studiis formaret. Testatur de hoc suo doctissimo Professore *Viglius*, se nil quidquam eo inconsulto agere consuevisse.

Vixit & familiaris *Joanni Secundo*, Poëtæ celeberrimi nominis; qui amico & præceptori circa ann. 1536. erepto Næniam & hoc Epitaphium lusit.

Hospes qui calcas loca tristia defunctorum,
Siste gradum, cineres heic JACOBUS *habet;*
Aspera quem fata, & nostro nimis invida sæclo,
Non sunt maturos passa videre dies.
VOLCARDO *cognomen erat primordia vitæ*
Berga dedit; quo stas, nunc habet ossa, locus.
Quidquid Roma docet, quidquid docuistis Athenæ,
Noverat; obscurum non minus ivititer,

Illius ad tumulum Nimphæ Parnaſſides udas
Effundant lacrimas ; Pallas & ipſa gemat.
Illius ad Tumulum ſuccreſcat Apollinis arbor,
Mixtaque cum violis lilia, cumque roſis.

JACOBUS WEMMERS,

Antverpiâ oriundus & Monaſterii Carmelitani ibidem Religioſus profeſſus, S. T. Doctor, Linguarum Orientalium peritiſſimus fuit ; ea-propter Romam accitus, moxque inter S. Congregationis de Propaganda fide Conſultores adſcriptus. Tum annis pluribus Linguas Orientales docendo, ſacras Scripturas interpretando, arabicè vertendo, Æthiopes alioſque in fide & uſu Romano inſtruendo, conceptæ de ſua eruditione zeloque apoſtolico famæ plenè ſatisfecit.

Quoque prodeſſet magis, primus *Lexicon Æthiopicum* ex illa Lingua collegit & edidit. Primus illi *Grammaticam* dedit : quæ ad propagandam fidem, ſumptibus S. Congregationis Romæ edita fuerunt, 1638. 4.

In hebraïca, non ſecus ac in latinâ verſatus erat, feceratque & illam ſuam, quod & in Arabica præſtitit. Jam Oriens ſuas in eo linguas ſuſpiciebat ; ut poſſet & virtutes ſuſpicere, Innocentius X. Pont. effecit. Ideo magnæ avidus meſſis, illum mittit in Orientem, & Cayri ſeu Mempheos creat Epiſcopum, & Apoſtolicum per Æthiopiam Legatum. Iſtis oriturum terris, mors nullas reverens linguas, aggreſſa abripuit, & febri confectum Neapoli in magno Carmelitarum Conventu terræ dedit. Obiit anno 1645.

JACOBUS WESTERBAAN,

Eques, Toparcha Brandwici & Gybland, tempore Synodi Dordracenæ, Remonſtrantibus quorum partes ſectabatur, inſignem operam præſtitit. Poſtea Doctor Medicinæ creatus, & Equeſtri titulo inſignitus à Rege Galliæ ; duxit uxorem viduam Reineri ab Olden-Barnevelt, Domini Groeneveldiæ. Fuit Poëta Belgicus ſuo tempore celeberrimus ; ſolitus etiam Scriptorum illuſtrium apud Batavos encomia carminibus illuſtrare. Illius ſunt hæc.

Pſalmi Davidici, Belgico rithmo expreſſi. Hagæ-Com. 1655. in 8.

Cætera ejus *Poëmata*, poſt varias editiones collecta fuêre tribus voluminibus, Hagæ 1672. in 8.

JACOBUS A WYNSHEM,

Trans-Iſalanus, edidit habitam à ſe Lugduni Batavorum anno 1600. Senatûs Academici auctoritate,

Orationem parœneticam de Militia.

JACOBUS YETZWEIRTS,

Winoci-Bergenſis, Flander, Vir Nobilis togâ ac ſago clarus (miles enim ac ſignifer contra perduelles fuit Geuſios) & metrico præſertim ſtilo excellens, cujus rei præclarum ſpecimen dedit, edito inſigni Poëmate, cui titulum hunc præfixit,

Aldenardias, ſive de ſubdola ac furtiva Geuſiorum in civitatem Aldenardenſem irreptione, inauditiſque ibidem flagitiis deſignatis, &c. an. 1572. ductore *Jacobo Blommartio*. Gandavi, 1573. 4. apud Joann. Lapidanum.

Compoſuit & *Elegias* elegantes, nondum evulgatas, teſte Jacobo Marchantio, in Flandria.

JACOBUS YMMELOOT,

Iprenſis, Vir Nobilis, Toparcha de Steen-brugge, edidit Gallico idiomate

Methodum versificandi Gallicè & Flandricè.

Poëmata parallela, Latina, Gallica & Flandrica. Item Flandricum *de lite inter Bellonam & Astræam*, sive inter bellum & pacem. Ipris, 1626. 4. formâ oblongâ.

JACOBUS ZEVECOTIUS,

Gandensis, J. C. & Poëta Laureatus, juvenis in patria studiorum suorum initia fecit, & ingenii ac judicii præcocitate pares inter excelluit. Lovanii, datâ Philosophiæ ac Jurisprudentiæ operâ, statumque vitæ religiosum, in Ordine S. Augustini amplexus, composuit tunc varii argumenti Poëmata, semel iterumque cum multorum applausu, & citra noxam Religionis orthodoxæ, in lucem edita; nimirum

Tragœdias II. *Mariam Græcam & Rosimundam.*

Tragi-Comœdiam *Esther.*

Elegiarum libros III. & *Silvarum* librum singularem.

Romam anno 1624. profectus, cùm non ex animi sui sententia iter successisset, in reditu deflexit ad Batavos, factus excucullatus apostata: hæsitque primùm Lugduni, ubi Poëmata sua anno 1625. edidit auctiora & interpolata; nam puduit Elegiam primam, ad patrem, pro ingressu Religionis, aliaque ad Sodales suos Neomystas, Batavis parum religiosis offerre.

Item anno 1626 *Obsidionem Leydensem* Tragædiam versibus Belgicis expressam.

Postea Historiarum atque Eloquentiæ Professionem in Gymnasio Geldro-Velavico consecutus, edidit hîc

Observata Politica ad C. Suetonii Julium Cæsarem, seu veriùs Calumnias in Hispaniarum Regem Catholicum & Domum Austriacam. Amstelodami, 1630. 24.

Observationes maximè Politicas in L. Florum, ejusdem ferè notæ. Hardervici. 1633. 12.

Emblemata vernacula.

Moritur anno 1642. ætatis 46. die Martii 17. Marcus Zuerius Boxhornius, amico suo Zevecotio hoc scripsit Epitaphium

Flandria quem genuit, coluit quem Roma, Sycamber
Ambiit, & Phœbus prædicat esse suum,
Non istâ Vates tegitur ZEVECOTIUS *urnâ,*
Nec Vatem obscuri regia ditis habet.
Haud moritur, sibi qui totum monumenta per orbem
Ipse suâ posuit non peritura manu.

JACOBUS ZOVITIUS DRIESCHARUS,

A pago cognomine prope Ziriczæam, Zelandiæ opidum, sic denominatus (unde etiam se TRITURBIUM nominare placuit, voce deductâ à *tribus turbis*, quasi *Drie-Scharren*; quamvis eam ipsi Zelandi derivent à tribus alluvionibus: ita ut *Drye-Schor*, quasi à *drye-schorren* locus iste dictus sit, quod etiamnum hodie pagi est insigne) Poëta fuit Tragi-Comicus, Scholæque Hoochstratanæ ac Bredanæ apud Brabantos Moderator.

Edidit Comœdias aliquot, stylo familiari atque eleganti scriptas; *Ruth*, ex Veteri Testamento. Antver. 1533, 8. apud Hillenium: *Ovem perditam*, ex Novo Testam. Ibid. 1541. & Coloniæ apud Gymnicum, 1539. 8. Denique *Didascalum*, Antver. apud Steelsium 1534. & 1540. 8. typis Ægidii Copenii. Quas quidem Comœdias juvenis admodum, & Ruth annos vix natus XXI. scripsit atque exhibuit publicè.

Circumferuntur etiam *Adagia Latino-Belgica Jac. Zovitii*, quæ aliquando edisci in scholis à tironibus solebant.

JACQUEMANTIUS GRELÆUS,

Insulensis, Poëta gallicus antiquus circa annum 1290. Scripsit *Carmen fabulosum de nova Vulpe.* Satyra est in Reges, Principes, aliosque inferioris notæ homines. Librum MS. in variis Galliæ Bibliothecis adservari asserit ex Harduino Sanderus de Scriptor. Flandriæ.

JANUS BODECHERUS BANNINGIUS,

Natus Loosdrechti, qui pagus est Goylandiæ in Hollandia, Professor fuit Philosophiæ in Academia Lugduno-Batava, ab anno ætatis vicesimo-tertio, cumque Philosophia Poësin & amœniores Musas conjunxit; denatus ibidem anno 1642. Edidit

Orationem Inauguralem, anno 1629. habitam.

Satyricon in corruptos Juventutis mores.

Sermones III. Lugd. Batavor. 1631. in 12.

Disputationes Physicas & Ethicas.

Epigrammata Brasiliana: *& Poëmatum* libros, unà cum *Dissertatione Epistolica de Philosophiæ & Poëtices studiis conjungendis.* Ibid. 1637. 12.

JANUS DOUSA,

Vernaculè VANDER DOES, Vir nobilis, Toparcha de Noortwyck & Cattendyck, Nortwici juxta Lugdunum Batavorum nascitur 6. Decembris 1549. patre *Jano Dousa*, matre *Anna de Nienrode*, quibus in prima adolescentia orbatus est. Liræ in Brabantia & Delphis Batavorum prima litterarum tyrocinia fecit. Hinc Lovanium, Duacum, Lutetiam visit, & doctorum virorum amicitiâ floruit. *Lucam Fruterium*, Brugensem, amœnissimi ingenii poëtam, sed tenui fortunâ dotatum, studiorum socium, itinerumque comitem sibi inter hæc adscivit.

In patriam redux, curandorum aggerum Collegio adscriptus est; Principique Auriaco adhæsit fideliter; à quo constitutus Leydensis civitatis gubernator, una cum cognato *Jacobo Dousa*, totis viribus eam contra Hispanos Albani Ducis milites anno 1574. defendit. Solutâ memorabili hac obsidione, ut nova illic Academia erigeretur, autor principalis fuit, primusque illius Curator ab Auriaco designatus, fuit & benefactor munificus, & Bibliothecæ publicæ instaurator. Postremò die 3. Decembris 1591. in supremum Curiæ Hollandiæ Senatum adoptatus. Multiplex fuit huic viro lectio, incredibilis pene memoria. Græcarum ac latinarum litterarum, Historiæ veteris ac novæ nihil erat quod ipsum fugeret.

De illo *Justi Lipsii*, quocum familiarissimè vixit, hoc elogium est, libro 1. Elect. cap. v. VERA PROLES MUSARUM, ET ALUMNUS GRATIARUM. Scripta ejus hęc circumferuntur:

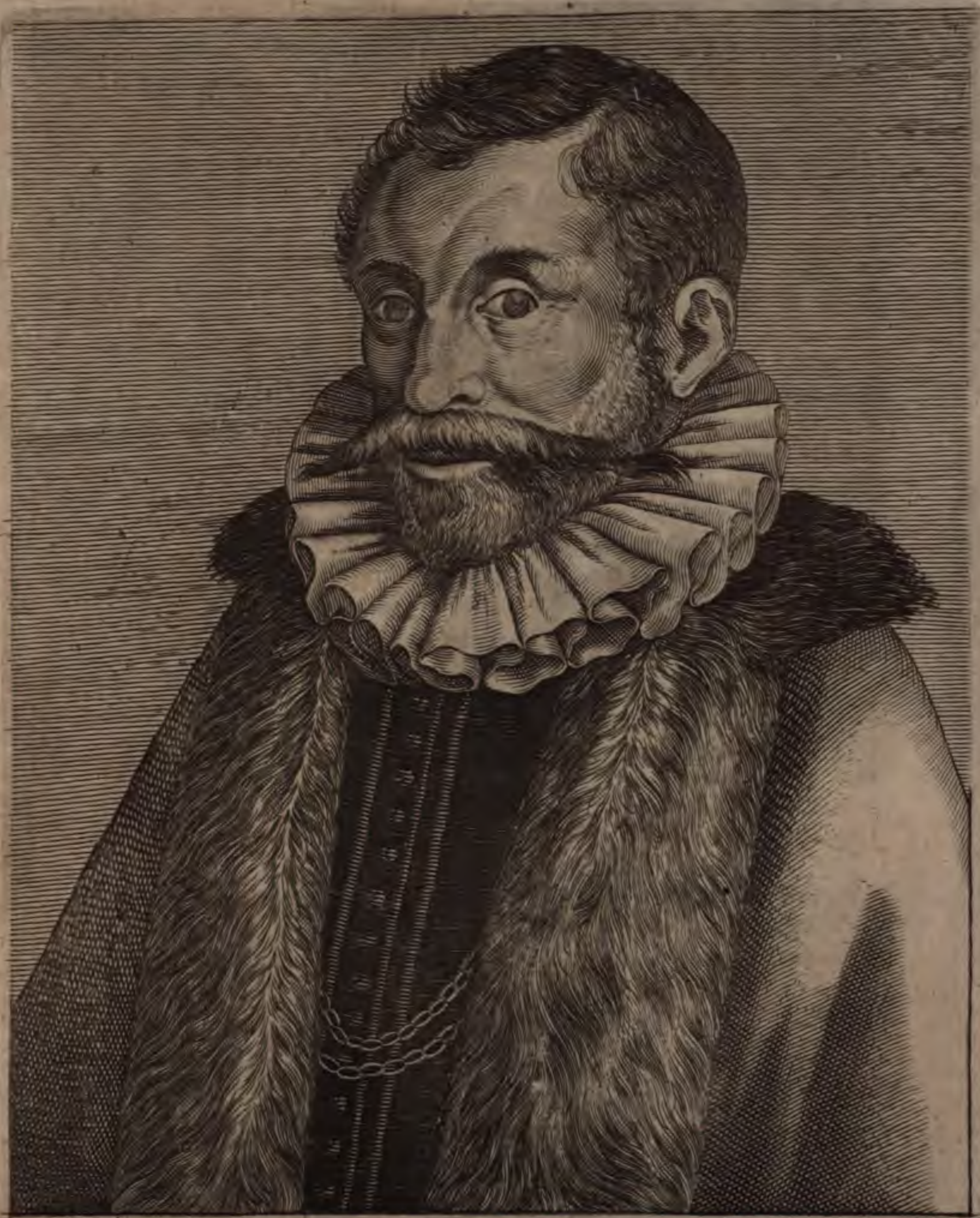
Commentariolus in Q. Horatium Flaccum, cum *Appendice succidanea ad eumdem.* Antver. apud Plant. 1582. 16. item Leidæ 1597.

Præcidanea pro Catullo & Tibullo. Quibus additur Epistola ad Gerardum Falkenburgium, continens *Tibulli* ac *Propertii*, partim *Enarrationes*, partim *Correctiunculas.* Ibid. 1582. 16.

Præcidanea pro Satyrico Petronii Arbitri. Ibid. 1583. 8. Edidit denuo Petrus Burmannus J. U. D. in nova Editione Petronii, anno 1709. Ultrajecti.

Notæ ad libros Historiarum Sallustii. Ibid. in 8.

Centurionatus, sive *Plautinarum Explanationum* libri IV. Francof. 1600. in 12.

IANVS, DOVSA,

De L'armessin, sculp,

Epodôn libri II. ex puris Jambis. Antver. 8. 1584.

Epigrammata, *Satyræ*, *Elegiæ*, & *Silvarum* libri II. Ibid. apud Silvium, 1570. 8.

Echo, sive *Halcedonia: Salinarum* sive *Epigrammatum* libri V. *Elegiarum* libri II. & *Silvarum* liber. Hagæ Comitis, 1603. 4.

Annales Hollandiæ, carmine Elegiaco; iidemque prosâ oratione, usque ad Diedericum II. quos inde filius ejus pertexuit usque ad Diedericum IV. Lugd. Batavor. 1601. item 1617. 4. cum Commentario Hugonis Grotii.

Epistolæ Apologeticæ II. una *de Annalibus Bataviæ*: altera *pro Pretore Nortwiceno*, peregrinitatis reo.

Sublatus è vivis est, dum è Frisia Nortwicam æger rediisset, anno 1604. die 8. Octobris, annos natus LIX. sepultus in Haga-Comitis, relictis ex *Elizabetha Van Zuylen*, Theodorici Domini de Haer & Sevender filiâ, filiis *Jano*, *Georgio*, *Francisco* & *Theodoro*; laudatus pro funere à Daniele Heinsio, Academiæ Leidensis nomine, item à Petro Bertio, & Justo Lipsio. Hic posuit breve Epitaphium.

DOUSA *meus jacet hîc; tecum mi* DOUSA *jacêre*
Candorem & Musas ingenuè fateor.

JANUS DOUSA,

Jani Filius, Philologus ac Poëta, & quod in tenera adhuc ætate mireris, Philosophus ac Mathematicus insignis, primusque Bibliothecæ Lugduno-Batavæ sub patris curâ Præfectus. Paternis insistens vestigiis, scripsit

Notas in Catulli, Tibulli, & Propertii Poëmata. Lugd. 1592. 12.

Spicilegium in Petronii Arbitri Satyricon. Ibid. 1594. 12.

Animadversiones breves *in Plauti Comœdias.* Ibid. 1596. 12.

Declamationem in laudem Umbræ; addito *Rerum Cœlestium* libro. Ibid. 1591. 8. Illa rursus edita est Lugduni 1638. inter Dissertationes ludicras variorum.

Præterea *Annales Bataviæ* sive *Hollandiæ* patris sui prosâ oratione, pertexuit. Ibid. 1601. & 1617. 4.

Sed & *Poëmata* varia edidit, ibidem excusa.

Obiit ante patrem, ex itinere Hungarico rediens, anno 1597. nondum expleto vicesimo sexto ætatis anno, Hagæ-Comitis conditus.

J. DOUSA, JANI F. hîc cubat,
Qui vixit ann. XXV. men. XI.
Dies IV.
JANI DOUZÆ Patris & Filii.

Uterque DOUZA, *uterque* JANUS *hic cubat*,
Paterque filiusque: morte quâ rogas?
Pater dolore, Natus asthmate, è via
Sibi labore quod crearat, occidit.
Precari at ipse ne gravere mortuis,
Negata vivo utrique quæ fuit quies.

Janus Gruterus amico singulari hanc inscriptionem gratus dicavit.

JANO DOUSÆ,
Nordovici Domino,
Antiquis moribus,
Literis, imaginibus omnium
Quos sol aspicit ornatiss.
Quod me
immortali mactaverit honore,
Dignatusque insuper per terras
Et maria
indefesso purioris famæ
Remigio, vehere secum
Arrhabonem,
Grati ac memoris animi
Lib. nimium meritoque
JANUS GRUTERUS Antverpius
Devotus nom. auctoritateque ejus
Ponebam
Lugduni Batavorum
A. M. D. XXCIII.
III. Non. Decemb.
Qui Dies mihi natalis.

JANUS GRUTERUS,

Antverpiæ nascitur, anno 1560. tertio Nonas Decembris, patre *Walthero* hujus Urbis Consule. Præfando ad Tomum Florilegii magni, quem ipse collegit, scribit se à matre *Catharina Tishem*, ab avia & esse & audire Anglum, eaque in Insula vixisse, adolevisse, studuisse aut Norwichi aut Cantabrigiæ ab anno ætatis quarto usque ad decimum nonum. Reliquos adolescentiæ suæ annos egit Lugduni Batavorum, Justi Lipsii toto septennio auditor.

Doctor Legum illic promotus, dum Antverpiam cogitat, ibidem domicilium fixurus, vix ingressus urbem, ab Alexandro Principe Parmensi mox obsidendam, parentis jussu in Galliam secessit. Atque exinde plerasque Europæ provincias obiit, ad publicam Historiarum Professionem interim à variis invitatus.

Verùm Heidelberga illi placuit, ubi & *Henrici Smetii*, à Leda, filiam matrimonio sibi copulavit. In hujus urbis direptione anno 1622. à milite Bavaro facta, & Bibliothecæ, quam XL. annorum spatio sibi privatim vix duodecim aureorum millibus comparârat, & reliquæ supellectilis, jacturam omnimodam fecit, solumque vertere coactus, Argentorati paullisper substitit, viteque ultimam stationem elegit Brittæ apud Oswaldum Smendium generum.

Vir fuit Græcè ac Latinè, omnisque adeò Antiquitatis, admodum peritus, qui dum à Curatoribus Academiæ Groninganæ delectus esset Historiarum ac Græcæ Linguæ Professor, prius quam itineri sese accingeret, anno 1627. die 10. Septembris supremum diem obiit, annos natus 66. menses 9. dies 17. Heidelbergæ in D. Petri depositus. Edidit

Poëmata varia; quibus ingenii sui facere periculum voluit, unde & *Pericula* inscripsit. Sunt in his *Elegiarum* libri IV. *Manium Guilielmiorum*, in funere Jani Guilielmi, liber I. *Epigrammata : Mnemosynes* sive *Ocellorum* lib. I. Heidelbergæ, 1587. 8.

Suspicionum libros IX. in quibus varia Scriptorum loca emendata & explicata. Witebergæ, 1591. 8.

Confirmationem Suspicionum Extraordinariarum, contra *Dion. Gothofredi* in Senecam Philosophum Conjecturas. Francof. 1591. 8.

Notas CRITICAS, sive *Emendationes* & *Animadversiones in Senecæ Philosophi Opera* omnia. Heidelbergæ, typis Comelini, 1594. fol.

Animadv. *In Senecæ Tragœdias*. Ibid. 1600. 8. item Leidæ 1621.

In Statii Papinii Poëmata. Ibidem eodem anno. 8.

In Martialis Epigrammata. Ibid. 8. 1600. Francof. 1602. Leidæ 1619.

In Sallustium. Francof. 8. 1607.

In Titi Livii omnes superstites libros, castigatos ad fidem MS. Codicis. Francof. 1609. in 8. &c. item 1628. fol.

In Corn. Tacitum, & *Discursus in eumdem*. Heidelbergæ, 1604. 4.

In Florum. Ibid. 1597. 8. & alibi.

In Velleium Paterculum. Francof. typis Jonę Rhodii, 1607. 12.

In Plinii Secundi Epistolas. Ibid. 1611.

In Panegyristas veteres. Ibid. 12. eodem anno.

In Historiæ Augustæ Scriptores VI. quos vocant minores, cum Notis politicis. Ibid. typis Marnii, 1611. fol. & Lugd. Batavorum, 1619. 12.

In Plautum. Wittemb. apud Scurerum, in 4. 1621.

In Querolum, incerti auctoris Comœdiam. typis Commelini, 1595. 8.

In Mimos Publii Syri : quibus similes è variis auctoribus adjecit *Sententias*,

a
I
r

l
f
f
r
I
y

a
t
b
r
a
d
&
n
e
v
t
n

q
ri
m
ri
p
u
di
g.
de

variis linguis. Item *Adagia* Gallica, Germanica, Belgica, Italica, & Hispanica. Francof. typis Rhodii 1610. 8. recusa Lugduni Batt. 1708. 8.

Inscriptionum Veterum Romanarum ingens vastumque volumen, typis Commelianis, 1601. fol. auspiciis *Marci Velseri & Josephi Scaligeri*, pòst *Martini Smetii* editionem.

Prodiit ejusdem libri nova eaque magnifica editio, hoc titulo, *Inscriptiones antiquæ totius Orbis Romani, in absolutissimum Corpus redactæ olim auspiciis Jos. Scaligeri, & Marci Velseri, industriâ autem & diligentiâ Jani Gruteri, nunc curis secundis ejusdem Gruteri & Notis Marquardi Gudii emendatæ, & tabulis æneis à Boissardo confectis illustratæ, denuo curâ J. G. Grævii recensitæ. Accedunt Adnotationum Appendix & Indices XXV. emendati & locupletati, ut & Tironis liber & Senecæ Notæ*. Amstelod. 1707. in fol. IV. vol.

Joannes Felix Palesius, Patavinus, *Corpus Inscriptionum Grutenianum, à Raphaele Fabretto* plus-quam 4000. novis adauctum, atque ordine meliori digestum, edi curavit Panormi anno 1733. & seqt.

M. Tullii Ciceronis Opera omnia, ex sola ferè manusc. Codicum fide Hamburgi, typis Frobenianis, 1618. fol. II. vol. & iterum Londini 1681. fol.

Chronicon Chronicorum, Ecclesiasticum & Politicum, collectore *Joanne Gualtero*. Verum is ipse *Janus Gruterus est*, qui nomen suum dissimulavit, quod multa in eo Chronico poneret, non usque adeo securè ponenda. Prodiit Francof. 1614. 8. Tomis VIII.

Lampadem, sive Facem Artium Liberalium, hoc est, *Thesaurum Criticum, in quo infinitis locis, Theologorum, Jurisconsultorum, Medicorum, Oratorum, Historicorum, Poëtarum, Grammaticorum &c. Scripta supplentur, corriguntur, & illustrantur*. Francof. 1602. & sequent. VI. vol. 8. *David Paræus* anno 1623. adjunxit volumen VII.

Florilegium Ethico-Politicum, cum Gnomis Parœmiisque Græcorum, Proverbiis Germanicis, Belgicis, Britannicis, Italicis, Belgicis, Hispanicis. Prancof. 1610. III. vol. 8.

Florilegii magni, sive Polianthea Tomum II. fol. Argentorati 1624.

Delicias Poëtarum Italorum, hujus superiorisque ævi illustrium; sub fictitio nomine *Ranutii Gheri*. Francof. 1608. II. vol. in 16.

Delicias Poëtarum Gallorum. Ibid. 1609. III. vol. in 16.

Delicias Poëtarum Belgicorum. Ibid. 1614. III. vol. in 16.

Bibliothecam Exulum, sive Enchiridion divinæ humanæque prudentiæ. Argentor. 1624. 12. & Francof. 1628. in 8.

Denique inter *Epistolas celebrium eruditorumque Virorum*, Amstelod. 1705. in 12. plures extant Jani Gruteri.

Orationem de Vita, Morte & Libris *Gruteri* edidit Frid. Hermannus Flayderus, Tubingæ, 1628. 12.

Vide & plura alia de eodem *Grutero* memorabilia, apud P. *Niceron* de præclaris Scriptoribus Tomo IX. pag. 388. & seqt.

JANUS HAUTENUS,

Batavus, S. P. Q. Leidensi à Secretis,

Plautinas Comœdias Rythmis Belgicis expressit: quam versionem Justus Lipsius probasse se testatur his verbis.

Belgarum decus & Batava Siren,
Nostrarum pater elegantiarum,
HAUTENE, *unice & une mi sodalis*,
O quam nos lepidâ tuâ camœnâ
Oblectas reficisque, dum latinas
Transfers ad Patrium solum Camænas,
Et Plauti numeros solutiores,
Verbis & numeris ligas Batavis,
Quod hæc atque alia invidebit ætas.

O joci Venereſque, ô Atticorum
Conditæ ſale collocutiones !
Vis verum tibi dici amice? dicam.
Te vivo pariter ſales Batavi
Vivent, & pereunte te peribunt.

JANUS LERNUTIUS,

Brugis Flandrorum naſcitur anno ſalutis 1545. Idibus Novembris. Poſt abſoluta ſtudiorum prima rudimenta Gandavi atque Antverpiæ, toto ſeptennio Lovanii Muſas coluit, totiſque viginti & uno annis Lutetiæ, Patavii, Romæ, & alibi rerum admirandarum inſpectioni ſe totum ſacravit, *Juſti Lipſii*, Galliæ, Italiæ, Germaniæque Academias atque antiquitates luſtrantis individuus comes; Vir eruditione & famâ magnus, candore incomparabilis, nulli gravis, omnibus acceptus, ab omni ambitione alienus.

Quo factum, ut opibus à parentibus relictis honeſtiſſimè ac modeſtiſſimè ad exemplum uſus, in beatiſſimis ſtudiis ætatem egerit, publica non affectaverit, uno Scabinatu Urbis patriæ contentus; quamque non ambiit Nobilitatem Rudolphus II. Imperator anno 1581. ipſi poſteriſque contulerit. Dedit vinctâ numeris oratione,

Ocellos, *Baſia*, *Elegias* &c. Antver. typis Plantini, 1579. 8.

Epinicium Ambroſio Spinulæ dicatum. Ibid. excudit Verduſſius, 1607. 4.

Epicedium, ſive *Funus Lipſianum.* Ibid. 1607. 4.

Idyllia Filio Dei & Magnæ Matri Virgini ſacra. Lovanii apud Maſium, 1602.

Præloquia Encomiaſtica Ordinibus Flandriæ. Brugis, 1604. 4.

Initia, ſive *De Creatione Mundi*, *Epitaphia*, aliaque Lugd. apud Batavos, 1614. 8.

Denique *Caroli Flandriæ Comitis Martyris Vitam*, proſâ oratione, editam Lutetiæ.

Denaſcitur Brugis, in patria, anno 1619. III. Kal. Octob. ſepultus ad S. Salvatorem, in ambitu templi, hoc Epitaphio.

D. O. M. Sacr.
Et Memoriæ
JANI LERNUTII, Viri Clariſſ.
Qui eruditione & famâ magnus,
Candore incomparabilis,
Nulli unquam gravis, omnibus acceptus,
In doctorum animis, dum vixit,
Quandiu vixerunt, ſedem habuit:
In demortuorum libris, ut & ſuis,
Etiam poſt obitum cū ipſis victurus eſt.
Tam ab omni ambitione alienus,
Quam virtute verâ præditus;
Quo factum, ut opibus à Parentibus
Relictis honeſtiſſimè ac modeſtiſſ.
Ad exemplum uſus,
In beatiſſimis ſtudiis ætatem egerit;
Publica non affectaverit,
Etiam oblata reſpuerit;
Uno Scabinatu Urbis Patriæ contentus,
Quo & ſæpe & diligenter eſt functus.
Liberos utriuſque ſexûs
Ex MARIA
JACOBI TORTELBOOMI Filia
Suſtulit XII.
Quam non ambiit Nobilitatem,
Rudolphus Imperator
Anno M.D. LXXXI.
Ipſi poſteriſque contulit.
Vidua & liberi, Viro & Patri ſuaviſſ.
M. H. P. C.
Natus anno M. D. XLV.
Idibus Novembris.
Anno M. D. C. XIX.
III. Kal. Oct. denatus.

Aliud.

Hunc tumulum aſpiciens, ne multa quærare, ſed illud
Ingeme, lux Morinis ultima rapta fuit.
JUSTUS RYCKIUS Gandenſis & C.R.
Amico magno poſ.

JANUS SEU JOANNES RUTGERSIUS,

J. C. Dordraci nascitur patriciâ stirpe, anno 1588. atque in patria Gerardo Joanni Vossio bonis litteris formandus traditur. Mox Lugdunum Batavorum missus, vixit ibi gratissimus Josepho Scaligero, & jam tum ingenii sui profectûsque in politiori litteratura dare specimen cœpit, Legumque Doctor promotus fuit.

Hinc Lutetiam profectus, & Frederici Morelli, viri doctissimi Græcæque Linguę Professoris, contubernio per aliquod tempus usus, ad suos deinde rediit. Unde iter in Sueciam suscepit, ibique Regius ejus Regni Consiliarius, & ad Fœderati Belgii Ordines Legatus designatus est: torque etiam aureo per Regem donatus anno 1619. Dum autem patriæ Regisque negotiis intendit, Hagæ-Comitis in ipso ætatis flore è vivis abripitur die 26. Octobris 1625. (non autem 1623, uti citat Val. Andreas) annum tunc agens 36. Bibliothecam, quam habebat instructissimam, *Danieli Heinsio*, sororio suo, legavit. Edidit

Variarum Lectionum libros VI. quibus utriusque linguæ Scriptores quà emendantur, quà illustrantur. Lugd. Batavorum, 1618. 4.

Notas in Martialem. Ibidem 1619. in 12.

Spicilegium in Apuleium. Francof. 1621. 8.

Emendationes in Q. Curtium Leidæ 1625. 12. cum Notis T. Popmę & Joann. Loccenii.

Poëmata. Leidæ 1653. ad calcem Poëmatum Nicolai Heinsii, nepotis Rutgersii.

Lectiones Venusinas, sive *Notas in Horatium* patriâ Venusinum; quas olim manu Nic. Heinsii scriptas, evulgavit Ultrajecti 1699. in 12. Clariss. *Petrus Burmannus*, Prof. Lugduno-Batavus.

Confutatio fabulæ Burdonum, quæ sub nomine *J. Rutgersii* 1608. Leidæ prodiit, non est illius, sed *Josephi Scaligeri.*

Vita Jani Rutgersii, Gustavi Magni, Suecorum Regis Consiliarii, & ad aliquot Principes Legati, ab ipso olim conscripta, & inter Schedas ejus reperta. Prodiit Lugd. Bat. 1646. in 4. edente *Guilielmo Goesio*, illius nepote, dein Senatûs Hollandiæ Assessore.

Vide etiam Notitias Litterarias P. Niceron Tomo XXXII. pag. 139.

JANUS VLITIUS,

Batavus, descripsit solutâ oratione & metro

Inaugurationem illustris Scholæ Collegiique Auriaci à Principe Frederico ejusque conjuge Amelia de Solms in Urbe Breda erecti 17. Septembris 1646. Accedunt Orationes auspicales Ludovici à Rencsse, Andreæ Riveti, Joannis Henrici Dauberi, Alberti Kyperi, Joannis Brosterhusii &c. 4. Bredæ 1647.

Accedit *Quinquatruum Bredanarum descriptio*, sive in Inaugurationem dicti Athenæi Poëma. Iisdem typis.

JASON PRATENSIS,

Vel à Pratis, Ziriczæus, Zelandus, Medicinæ Doctor, parentem habuit *Thomam*, Artis item medentis classicum Doctorem, ut ipse in Epitaphio libro tertio Carminum scribit: Vir insigniter eruditus, & heroïco stylo illustris, in versibus autem tersus & facilis. Medicinam primò in urbe patria exercuit, deinde ab Adolpho Burgundo, Marchione Veriæ, & Domino Beverensi (quem Principem suum appellat) requisitus, & in ar-

cem Sanderburgum evocatus, aulæ ejusdem, urbisque Verianæ Archiater fuit. Scripsit

De Uteris, & victu gravidis observando, libros II. Antver. typis Mich. Hillenii, 1524. 4.

De Pariente & Partu. 1527. 8.

De Sterilitate arcenda & progignendis liberis. 1531. 4.

De tuenda Sanitate libros IV. Ibid. 1538. 4. & apud Joan. Withagium an. 1558. in 4.

De Cerebri morbis curandis. Basileæ, typis Henr. Petri, 1549. 8.

Poëmata varia hoc titulo: *Sylva Carminum adolescentiæ D. Jasonis Pratensis.* Antver. typis Hillenii, 1530. 8.

Decessit in patria anno 1558. XI. Kal. Junii, conditus in Templi primarii choro.

Epithaphium
Eruditissimi ac celeberrimi Viri
JASONIS PRATENSIS,
Medici Zirizæi.
Obiit XI. Kal. Junii M. D. LVIII.

Scaldia, quæ pratis latisque extenderis agris,
Aspice Pratensis posthuma busta tui:
Hic situs est, non quem Colchis male sensit Jäson,
Aut qui Medeæ struxerat arte dolum:
Sed Urbs quem peperit Medicum, Zirizæa, suâque
Arte dedit firmâ posse salute frui.
Ecce per immensum diffusa volumina mundum
Optima victuri dant monumenta Viri,
Quæque per Aonios cecinit doctissimus hortos,
Et tot conspicuo carmina fulta pede.
Sufficiat genuisse duos: LÆVINUS, JASON,
Nomina sunt opibus splendidiora tuis.
Pangebat Adrianus Hofferus.

IDA, SEU IDELETTA DE GRE',

Leodiensis, scripsit idiomate Teutonico

Hortulum animæ, variis & amœnissimis Orationum flosculis consitum: quem Gallicum fecit & edidit F. C. V. Augustinianus, cique Tractatum *de pace animæ* subjunxit. Antver. apud Verdus. 1618. 12.

IDSARDUS GRAVIUS,

Frisius, Sacerdos & Historicus, fervente Saxonum contra Frisios bello, relictâ patriâ Romam concessit; scripsitque

Chronicon Frisiæ, ab anno M. CC. LXIII. Desinit in annum 1514. exemplo Joannis Becani Ultrajectini, quem videtur voluisse explere. Usus eo est Suffridus Petrus; qui & Decade IX. Scriptorum Frisiæ de *Idsardo* plura memorat.

JENCO A DOUMA,

Frisius, Historicus vixit circa annum 1505, ejusque elucubrationibus usum fuisse se fatetur Suffridus Petrus. Scripsit utique

Epitomen rerum in Frisia gestarum; quam vocat *Testamentum* suum.

JEREMIAS PIERSENÆUS,

Jacobi & Annæ Goethemiæ, matronæ nobili loco natæ filius, natale solum halum habet Beveram, non incelebre in Wasia Flandriæ municipium. Juvenis Lovanii *Justum Lipsium* docentem audivit, datâque studio J. U. operâ, ac lustratis exin præcipuis Europæ Academiis, lauream Doctoralem Aureliis è media Gallia reportavit.

In Belgium reversus in suprema Flandrorum Curia aliquantisper causarum patronum egit: mox Urbi & Territorio Iprensi ab Actis, Fisci demùm Curator ac Senator in eadem Flandriæ Curia Regius; Vir & Legum cogni-

tione

tione, & politiore litteraturâ clarus, & in poëtica facultate Catullianam prçcipuè phrasin singulari conatu imitatus, lusit Elegias plures sparsim editas, & plerasque in commendationem Auctorum Scriptorumque.

Carmen Gratulatorium Sereniss. Alberto & Isabellæ, Belgii Principibus. Gandavi, 1600. 4.

Epinicia in laudem Marchionis Ambrosii Spinulæ, receptâ post triennalem obsidionem Ostendâ.

Gratulatorium Carmen in adventum Sereniss. Principis Ferdinandi.

Elegiam in obitum Clariss. Justi Lipsii, ad *Petrum Pantinum*, *Nic. Oudartum & Janum Lernutium.* Legitur in Fama postuma ejusdem Lipsii. Aliaque.

IGNATIUS DERKENNIS,

Antverpiensis, in Societatem Jesu admissus anno 1614. postea apud suos Lovanii S. Theologiæ Professor, quorundam Collegiorum Rector &c. decessit Lovanii die 29. Julii 1656, ætatis anno 58. Edidit

Tractatum de Deo uno, trino, Creatore. 8. Bruxellis per Franc. Foppens. 1655.

Theses etiam *varias*, ac signanter anno 1641. Lovanii apud suos defensas, *De Gratia & libero arbitrio:* quibus doctrinam Libri Augustini-Janseniani primus ipse aggressus fuit. Prodiere hæ Theses fol. Antver. apud Meursium, eodemque anno 1641. Kal. Augusti per Urbanum VIII. Pont. prohibitæ fuêre, unà cum ipso Jansenii libro.

IGNATIUS DYCKERIUS,

Gandavensis Flander, Ord. FF. Eremitarum S. Augustini professus in patria anno 1608, dein S. Th. Doctor, Gandavi, Trajecti ad Mosam, Aquisgrani, Viennæ in Austria, & Moguntiæ quondam Prior, per Austriam, Bavariam, Rhenum & Sueviam Commissarius generalis, & anno 1652. Belgii Provincialis; Vir exactæ eruditionis, obiit Gandavi die 24. Septembris 1661. Opera ejus hæc sunt.

Tragædia de Theodoro Alexandrino.

Vita B. Joannis à S. Guilielmo, cum Notis.

Poëmatum, sive *Epigrammatum Sacrorum* libri III. Coloniæ 1639. Quibus accessit unus Sylvarum & duo Lyricorum. Colon. 1652.

Martyrologium Ordinis.

IGNATIUS HUART,

Abbatiæ de Alna, in Diœcesi Leodiensi, Religiosus Cisterciensis, Philosophus subtilis & S. Th. in suo Monasterio Professor; suspectus tamen non leviter, quod damnatæ doctrinæ Jansenianæ adhærcret: uti & è quibusdam Libris ejus patescit. Hæc evulgavit;

Bernardus Abbas, seu sanctus Prælatus: hoc est, Flores Pastorales ex selectissimis quibusque D. Bernardi Operibus collecti, in gratiam Prælatorum omnium tam sæcularium quam regularium. 4. Lovanii 1651 apud Hieron. Nempæum.

D. Bernardi Abbatis Clarævallensis, Doctoris mellifluі Tractatus de Gratia & libero arbitrio, periodicè dispunctus, Commentario illustratus, S. Augustino primario Gratiæ propugnatori consonus demonstratus, atque à filiorum alienorum depravationibus vindicatus: sub nomine anagrammatico *Ranutii Higati*, Lintrivallensis.

Librum hunc, qui S. Bernardum in Jansenii sententiam pertrahere moliebatur, acriter mox impugnavit *Bernardus Texerius*, Ord. Cisterc. S. T. D. Prior Bonifontis, editâ *Disputatione Theologica in Janseniana dogmata*, Carolopoli 1651. contra quem rescrip-

sit Huartius *Bernardum abbreviatum.*

Nec minus nervosè Huartium aggressus est *Matthias Hauseur*, ex Ordine FF. Minorum Theologus, edito libello hujus tituli: *Correctio fraterna Ranutii Higati, anagrammatici Ignatii Huarti.*

Hic vero reposuit: *Exceptiones & Vindicias pro Ranutio Higato, adversus criminationes & errores quibus ejus doctrina & mores impetuntur ab authore Libelli, cui titulus: Correctio fraterna, &c. ad Reverendiss. P. Petrum Marchantium Ord. FF. Minorum Regularis & strictioris Observantiæ Commissarium generalem* &c. Ac paulo post addidit: *Appendicem Vindiciarum pro Ranutio Higato.* Sed omnes hi libri Romę proscripti fuerunt anno 1654. per Innocentium X.

Reliquit item MSS. *Commentarium in Logicam Aristotelis, sive Aristotelem rationalem. &c.*

S. Bernardi faciem immaculatam.

Bernardum Monachum: ubi vita spiritualis, ipsius S. Doctoris verbis exprimitur.

ILDEPHONSUS GOETGEBUER,

Flander, Monachus Benedictinus ac Bibliothecarius Abbatiæ Elnonensis seu S. Amandi in Pabula, in Gallo-Flandriâ, ex pervetustis Manuscriptis Codicibus Bibliothecæ ejusdem eruit, evulgavit ac Notis illustravit Opus Jonæ Episcopi Aurelianensis (qui sæculo IX. vixit) antehac incognitum; cui titulus:

Via recta & antiqua, sive qualiter omnes homines vitam Deo placitam ducere oporteat: Opus tribus distinctum libellis &c. 12. Duaci per Joan. de Spira 1645.

ILICO UMMIUS,

Butiades, Frisius, J. U. Doctor & Consiliarius Oldenburgicus, edidit *Disputationes XXIII. de Processu Judiciario.* Jenæ, 1616. & 1619. 4.

JOACHIMUS AXONIUS,

Gravianus, J. U. Doctor, Poëta & Philologus græcè etiam doctus, Philippo Comiti Lalainio à studiis fuit, & plerasque Europæ provincias, ipsamque Græciam & Terram sanctam perlustravit. Vixit dein consenuitque Antverpiæ, Belgarum Principibus à Consiliis maritimis. E græco vertit

Maximi Planudis Orationem in Sepulchrum Christi. Dilingæ, 1559. 4.

Gregorii Palami, Philosophi Græci, *Dialogum*, cui titulus: *Lis inter Corpus & Animam, & Dei Judicium illud dirimentis.* Græcè Parisiis, latinè Lugduni.

Excerpta *Hesiodi de Justitia.* Item

Agapeti Præcepta Morum ad Justinianum Imp. Cui *Ferrandum* adjecit, Carthaginensem Diaconum, *de Officio Ducis Militaris.* Antver. typis Ant. Tilenii, in 16. 1578.

Scripsit & *Anemolegium*, seu *de Ventorum natura*, ex Aristotele ceterisque Philosophis, formâ tabulæ, quæ columnæ secundùm ventorum stationes queat affigi. Ibid. 1564.

De Libero Hominis arbitrio, adversus Lutherum & Calvinum.

Versibus verò lusit,

Carmen paramythicum in laudem Cosmographiæ.

Gamelion, seu *Nuptiale in nuptias Philippi, Lalani Comitis.*

Epicedion in mortem Antonii Burgundi, in Belgio maris Præfecti. Edita pariter. Ibid. 1578. 8.

Obiit Antverpiæ, anno 1605. VIII. Kalen. Septembres, conditus in D. Jacobi parochiali, hoc Epitaphio.

HUMILES ALTA JUVANT.

JOACHIMUS AXONIUS,

Gravianus, J. U. D.
Principib. nostris à Consiliis maritimis,
Barbara de Mangelaer
Ejus Uxor;
Magnus Wautherus,
Gasparis ex Barbara prædicta F.
Mortalitatem exuti
Hîc quiescunt,
Dum immortalitatem induant.
Obierunt Antverpiæ
Ille VIII. Kal. Sept. Ista pòst paulò
VI. Kal. Octob. Anno Christi MDCV.
Hic V. Idus Octob. an. MDCIV.
Defunctis bene apprecare.
Adrianus Marselaer genero
Cum Margareta de Wyse, Magni
Præclarâ Viduâ,
Piam memoriam procurante.

JOACHIMUS BAECXIUS,

Ultrajectinus, Presbyter, nascitur anno 1562. die x. Augusti, patre *Joanne*, Curiæ supremæ à Secretis. In hoc viro certavit cum sapientia simplicitas, cum doctrina humilitas, cum facundia loquendi parcitas; quas dotes ac virtutes scripta ejus passim spirant, pleraque vernaculo sermone evulgata.

Interpres sive *Advocatus omnium syncerorum Catholicorum.* Bruxellæ 1610.

Catholicorum pravorum τὸ Quare. Sylvæ-ducis 1614.

Bannum omnium Hæreticorum, Politicorum & Perversorum Catholicorum. Antver. 1616.

Scopæ Conscientiæ, gallicè. Bruxell. 1610. 12.

Moritur vir piissimus Ultrajecti, anno 1619. die xxiv. Septemb. ubi totum novennium hæreticorum conversioni impenderat, jejuniis & vigiliis seipsum macerando, excubandoque diu noctuque super gregem Dominicum, juxta symbolum, quod usurpare solebat: Hic amo excubias.

JOACHIMUS BRULIUS,

Vorstensis, è Campinia Leodiensi, Ordinis Eremit. S. Augustini professione Diestemiensis, S. Theol. Doctor Academiæ Bituricensis, Conventûs Coloniensis Prior, totiusque Provinciæ Belgicæ an. 1640. & 1649. præfectus, edidit

Resolutiones Casuum reservatorum apud Regulares. Coloniæ, 1640. apud Joan. Munich.

Confessiones B. Alphonsi de Orosco, ex lingua hispanica vertit in gallicam.

Vitam edidit *P. Joannis Chisii.* Antverp.

Historiam Peruanam Ord. Erem. S. August. libris XVIII. fol. Antv. 1652.

Historiæ Chinensis, Tomos II.

De sequestratione Religiosorum lib. I.

Registrum Conventûs Brugensis. MSS. Brugis in Conventu asservatur.

JOACHIMUS FORTIUS,

(Vulgò Sterck) Ringelbergius, Antverpianus, prima Linguæ Latinæ rudimenta, ceterasque disciplinas Lovanii hausit. Fuit ingenio facili, atque artium pænè omnium capaci: nam & juvenis, dum in aula Maxæmiliani Imperat. versaretur, pingendi cælandique artem didicit; & ætate crescente Lovanii, Lutetiæ, Aureliis ac Burdigalæ varias scientias, Oratoriam, Mathematicam, Cosmographicam, & his similes, Græcasque insuper Litteras (quarum eam cognitionem fuerat assecutus, ut Homerum ad unguem memoriter tantum-non recitare valeret) professus, encyclopædiam totam scripto complexus est. Scripsit enim

De ratione Studii, ubi multa de suis refert studiis. Antv. 1529.

De usu & differentiis Vocum quarundam, apud Latinos.

De usu Vocum, quæ non flectuntur.

Grammaticæ Græcæ Elementa.
De conſcribendis Epiſtolis.
Rhetoricam & quæ ad eam ſpectant, *Dialecticam* : *& Tabulas* in eamdem. Lugd. 1547.
Sphæram ſive *Inſtitutionum Aſtronomicarum* libros III. Baſileæ 1528. in 8.
Coſmographiam.
Chaos Mathematicum.
De Horoſcopo.
Optica.
Arithmeticam.
De Urina non viſa.
De Homine, ex Plinio.
De interpretatione Somniorum &c. Hæc omnia ſimul excuſa Lugduni, apud Gryphium, 1531. 8. Baſileæ, Antverpiæ, & alibi.

Obiit circa annum 1536. Vitam ipſe ſuam ferè propoſuit, ubi de Homine diſſerit : & ex eo deſcripſit eamdem Melchior Adamus, Sileſius, libro de Vitis Scriptorum Germaniæ.

JOACHIMUS HOPPERUS,

Friſius, Snecæ, antiquâ *Hopperorum* familiâ, anno 1523. III. Idus Novembris natus eſt. Puer linguæ utriuſque fundamenta jecit Snecæ in patria, & Harlemii apud Batavos. Philoſophiæ, maximè Platonicæ, & Juriſprudentiæ operam dedit Lovanii, præceptorem nactus *Gabrielem Mudæum*, purioris Juriſprudentiæ lumen, Academię columen.

Quo factum, ut (ſcribente Sebaſtiano Foxio, libro de ſtudii Philoſophici ratione) ob perfectam Philoſophiæ notitiam, quam habebat, non modò reliquos omnes Juriſconſultos, quicumque multis annis illam artem docuerant, in eaque magna cum laude verſati erant, ſuperaret; ſed illa etiam, quæ nemo ante illum tentarat, aut fieri poſſe putarat, inveniret, perficeret, & ſumma cum admiratione doceret. Luſtratis ergò Pariſienſi & Aurelianenſi Galliarum Academiis, Lovanium reverſus, anno 1549. XIII. Kalendas Septembres titulum Juriſconſulti, & quadriennio pòſt Doctoratûs inſignia accepit: nempe die 27. Auguſti 1553, cum *Vendevillio*, *Wameſio*, & *Peckio*, (quâ Doctorum quadrigâ nulla unquam clarior viſa eſt.) Docuit magno audientium concurſu & fructu Digeſtorum, ut vocant, Paratitla, novâ methodo novam utilemque Juris artem proponens: quò pleraque ejuſdem ſpectant ſcripta.

De Juris Arte libri III. unà cum Tabulis in eoſdem libros, nomine diſcipulorum editis. Lovanii, 1553. fol.

Ad Juſtinianum de obligationibus πιθανῶν libri V. Ibid. 1553. fol. & Col. in 8.

Diſpoſitio in Libros IV. Inſtitutionum. Coloniæ, 1557. 8.

Diſpoſitio in Libros Pandectarum. Ibid. 1558. 8.

Iſagoge in veram Juriſprudentiam, libris VIII. Priores quattuor continent *Paratitla Juris Civilis*: poſteriores *Elementa Juris*, ſive *Principia Juſti & injuſti.* Ibid. 1580. 8.

Seduardus: ſive *de vera Juriſprudentia*, libri XII. videlicet,

Νομοθεσίας ſive *de Juris ac Legum condendarum ſcientia*, libri IV.

Rerum divinarum & humanarum, ſive *de Jure publico*, libri IV.

Ad Pandectas, ſive *de Jure Civili privato*, libri IV.

Themis Hyperborea, ſive *de Tabula Regum Friſiæ*, libri I.

Ferdinandus, ſive *de Inſtitutione Principis*, liber I. Simul excuſa Antverpiæ typis Plant. 1590. fol. atque iterum Bronſvici 1656. 4. curis *Hermanni Conringii*, *J. U. D.*

Paraphraſis in Pſalmos Davidicos. Antver. 1591. 8.

Conceperat & *Epitomen de Origine Gentis Friſonicæ*, quam imperfectam hæredes adſervarunt: laudatque auctori-

tatem illius non ſemel *Martinus Hamconius*, in Friſia ſua.

Item *de Initiis Tumultuum Belgicorum*, gallicè; extat MS. in Bibliotheca elegantiſſima Eminentiſſ. Card. de Alſatia, Archiepiſcopi Mechlin.

Fuit verò HOPPERUS, poſtquam ex umbra in lucem, ex ſchola in forum aulamque prodiit, Regi Catholico in ſacro Conſiſtorio Machlinienſi, ac ſecretiori, quod Bruxellæ reſidet, à conſiliis, ab eodemque poſtea anno 1566. in Hiſpaniam eſt evocatus, ut eſſet rerum ſtatûs Germaniæ Inferioris apud Regem Conſiliarius & magni ejus ſigilli Præfectus; Equeſtri ibidem honore & titulo auctus, nominatuſque Dalemii Toparcha.

Litteræ Politicæ & Hiſtoricæ Viglii ad Hopperum, anno 1661 editæ à *Simone Abbes Gabbema*, ſcatent mendis erratiſque multiplicibus ac craſſiſſimis, & nullo ſunt ordine diſpoſitæ; quarum prima deſcriptio, dictante *Viglio* facta, ejuſque manu propriâ ſæpiſſimè emendata, extat MS. Lovanii in Bibliotheca Collegii à Proto-Præſide *Viglio* inſtituti.

Obiit Mantuæ Carpetanorum, anno ſalutis partæ, 1576. ætatis LIII. XVIII. Kal. Januarias, depoſitus in Æde SS. Trinitati ſacra. Plura de Vita ejus Suffridus Petrus, Decade XII. Script. Friſiæ cap. IX.

Filios reliquit ſuperſtites, *Gregorium*, Dalemii Toparcham, & ſanctioris Senatûs Aſſeſſorem, qui in patris Seduardum præfatus eſt, & *Caium Antonium*, ad D. Petrum Lovanii Præpoſitum & Academiæ Cancellarium.

CYPRIANUS VOMELIUS Friſius hoc illi breve Epitaphium poſuit.

Proh dolor! eripuit terris cita mors JOACHIMUM
HOPPERUM, *Friſiæ non mediocre decus.*
Sneca dole; tuus ecce jacet Patronus, at ingens
Gloria non ullo eſt interitura die.

Uxori vero ſpectatiſſimæ Bruxellis fato functæ, & in templo PP. Prædicatorum ſepultæ, liberorum pietas hoc Epitaphium ſtatuit.

„ *D. O. M. Hier leet begraven Vrouwe* CHRISTINA BERTHOLFF, *huyſvrouwe van wylen Heer* JOACHIM HOPPERS, *in ſyn leven Riddere, Heere van Dalem, Raet van Staeten, ende bewaerder der Seghels van den Lande van herrewaerts-over by den perſoon van ſyne Majeſteyt Philippus den tweeden, Coninck van Spanien &c. Sy ſterft op den derden dagh van November, in den jaere ons Heere M.D.XC. ſynde in haer LXV. jaer.*

JOACHIMUS JUNIUS,

Batavus, Presbyter, Lovanii vixit & obiit anno 1630. conditus in D. Petri. Ediderat

Aquarum Spadanarum Gryphos, ſive Ænigmata, eorumque explicationem proficiſcentibus ad Aquas Spadanas non minus utilem quam jucundam. 8. Lovanii 1614.

Luſit item in Symbolum Reverendiſſ. D. Joan Malderi, Epiſc. Antverpienſis, MALO DE RE; & ejus generis alia.

JOACHIMUS LITHOCOMUS,

Vulgò *Steen-houwer*, Duſſeldorpii in florente tum ſchola docuit, circa annum 1585. Circumſertur *Grammatica* illius *Latina*, *Syntaxis*, ac *Poëſis*, methodo ad captum puerilem accommodatiore diſpoſita. Lugd. Batavor. 1604. 8. & aliàs alibi.

JOACHIM MARTINUS GREGORIUS,

Gandavus, Medicus græcè doctus,

vixit admodum familiaris *Des. Erasmo*, cui in delitiis erat, partim ob eruditionem haud vulgarem, partim ob ingenii candorem; ejusque operâ in colligendis Proverbiis è Galeni Operibus illum usum fuisse, legere est ex Epist. 67. lib. xx. ad *Joachimum* scripta Fecit latinos

Galeni libros De alimentorum facultatibus; 4. Paris. apud Sim. Colinæum 1530.

De attenuante victûs ratione.

Introductionem in pulsus sectione secunda.

Leguntur Basileæ excusa, cum reliquis Galeni Operibus.

JOACHIMUS AB OPRODE,

Antverpiensis, in Academia Lovaniensi S. T. Doctor & Professor, dein Episcopus Hebronensis & Frederici Schenckii, Ultrajectensium primi Archiepiscopi in Pontificalibus Vicarius generalis & Suffraganeus, claruit ut Doctor ann. 1537. & uti Episcopus ab anno 1562.

Catechismum, jussu Ferdinandi I. Imper. anno 1567. latinè primùm editum, dein jubente Philippo II. Rege flandrico idiomate donavit, multis Instructionibus auctiorem. Ultraj. 1576.

Item varia pietatis *Opuscula*, hactenus MSS. apud Catholicos in Hollandia.

Epitaphium ejus, quod est in Metropoli Ultrajectina, recenset Valerius Andreas in Fastis Academicis pag. 122. in hæc verba; studiosè Episcopalem ejus titulum, ob metum nempe hęreticorum, omissum asserens.

„ *Anno M. D. LXXVI. die secundo*
„ *Julii decessit Rev. D.* JOACHIMUS ab
„ OPRODE, *S. Th. Doctor*, *hujus Ec-*
„ *clesiæ Canonicus*, *cujus memoria in be-*
„ *nedictione sit. Symb.* VIRTUTEM
„ NUMMIS PRÆPONITO.

JOACHIMUS POLITES,

Goesanus, Zelandus, S. P. Q. Antverpiensi ab Actis, sive Graphiarius, ut loquuntur, inclaruit versibus pangendis non illepidè, uti testantur *Poëmata* ejus edita Antverpiæ, 1548. 8. Musicesque amator & admirator fuit eximius. Fertur & *de Republica* libros IV. scripsisse; verùm illi hactenus lucem non viderunt.

Meminit illius Nicolaus Clenardus lib. I. Epist. XVII. ubi ad *Politem*, tunc Lovanii agentem, scribens, eum Professoribus accenset: *Vixisti*, inquit, *felicissimè*, *dum propter fortunam illam Zelandicam tibi res ad vestros Professores rediit* &c. Et libro II. Epist. ad Joannem Vasæum, scribit *Joannem Tartesium*, illum, quem tantopere laudavit in Meditationibus suis Græcanicis, Parisiis evocatum, venisse Burdigalam, comitatum viginti Professoribus, græcis, latinis, hebraïcis, è quorum numero fuerit & hic *Joachimus*, ut Academiam istic instauraret jam olim collapsam.

JOACHIMUS A PUTEO,

Antverpiensis, Ordinis S. Francisci tertii Instituti, quos Bogardos vocant, suis Antverpiæ ac Middelburgi præfuit, & Montibus S. Gertrudis Virginibus sacris fuit à Confessionibus. Scripsit vernaculo sermone

Contemplationes in VII. Effusiones Sanguinis Dominici,

De VII. Doloribus B. Mariæ Virginis.

Præparationem ad SS. Eucharistiam.

Speculum Virginum.

JOACHIMUS ROLANDUS,

Machliniensis, Medicus, vixit familiaris *Andreæ Vesalio*, qui de Radice Chinæ Epistolam benè longam ad *Joachimum* scripsit; *Joanni Secundo*, aliisque. Scripsit libellum

De novo morbo Sudoris, quem Anglicum vocabant, anno 1529. grassantis.

JOANNA DE CAMBRY,

Eximiæ pietatis ac puritatis Virgo, Duaci in lucem edita fuit die 15. Novembris 1581. patre *Michaële*, primario urbis Tornacenæ Senatore, matre *Ludovicâ de Guyon*, *Ferrici* generosissimi militis filiâ, quo duce rebelles & iconomachi apud Marchianam anno 1566. prostrati sunt, quique ob sua in Regem Catholicum fidemque orthodoxam merita, castro Bucciniano præfectus fuit.

Postea quam *Joanna* vix-dum decennis sese Deo per votum castitatis perpetuæ obstrinxisset, de virtute in virtutem progrediens, multisque revelationibus jam tum illustrata, religiosæ vitæ tyrocinium posuit in Abbatia B. M. V. de Pratis Porcinis, Ordinis S. August. Tornaci anno 1604, elapsoque novitiatu professa, omnibus exemplo præluxit. Inde translata in Monasterium de Syon, ejusdem Ordinis Monialium Tornaci anno 1619, ac post biennium fit Priorissa Hospitalis Menenensis.

Verùm ordinariis Monialium exercitiis necdum contenta, ad arctiorem vitam progressa est; obtentumque apud Ecclesiam S. Andreæ in suburbio Insulensi reclusorium ingressa anno 1623. ipso Episcopo Tornacensi Maximiliano Ganda-Villano novum perpetuæ clausuræ votum ab ea emissum excipiente: qui & nomen indidit *Sororis Joannæ Mariæ à Præsentatione*. Vixit hîc annos XVI. in summâ vitæ austeritate, atque interim singularibus inspirationibus gavisa, quas etiam scripto redegit.

Theologiâ mysticâ sic imbuta erat, ut multorum etiam Doctorum scientiam superarit; ipsis obstupescentibus, & ad quæsita ejus difficulter respondentibus. Probavit spiritum ejus *Maximilianus Gandavillanus*, Tornacensium Antistes piissimus, qui ut mysticos suos Tractatus in lucem ederet, permisit: quos etiam Doctores Eximii, *Georgius Colvenerius, Mathias Navæus, Carolus Veron, Joannes Boucher Archidiaconus Tornacensis* aliique, cum elogio approbarunt, ac tutò legi posse judicarunt.

Piè, uti vixerat, defuncta est, in prædicto suo Reclusorio, die 19. Julii 1639, annos nata 58. menses 8. sepulta in Ecclesia S. Andreæ prope sacellum S. Joannis. Vitam ejus, mirasque extases descripsit gallicè *Petrus de Cambry* Presbyter, Collegiatæ Ecclesiæ Rothnacensis Canonicus, ejusque patruelis; libro edito Antverpiæ in 4. 1659. quem Mechlin. Archiepiscopo Cruesenio inscripsit.

Opera ejus *Spiritualia*, primùm sparsim edita, dein simul Tornaci prodierunt 1665. in 4. apud Viduam *Adriani Quinque*: in quibus hæc tractantur.

Petit exercice, pour pouvoir acquerir l'amour de Dieu; prodierat primùm Tornaci 1620.

Traité de la ruine de l'amour propre, & bastiment de l'amour divin, en IV. livres. Tornaci. 1627. Paris. 1645.

Le Flambeau mystique, ou adresse des Ames pieuses ès secrets & cachez sentiers de la vie interieure. Tornaci. 1631.

Traité de la Reforme du Mariage. Ibid. 1655.

Traité de l'excellence de la solitude. 1656.

Lamentation de l'ame captive dans son corps mortel. Ibid. 1656.

Traité du triomphe de la Croix, ouvrage imparfait. &c.

JOANNES ACRONIUS,

Frisius, Medicus & Mathematicus, Basileæ utramque scientiam cum fructu & celebritate docuit, scripsitque

De Terræ motu: De Sphæra.

De Astrolabii & Annuli Astronomici Confectione.

Diem ibidem vitæ supremum anno 1563. ætate adhuc florente.

JOANNES ADAM,

Dictus, *le Songeur*; fecialis armorum, seu (ut vulgo vocant) *Roy-d'Armes*, sub Imperatore Carolo V. ad titulum Regni Granatensis, concinnavit versibus gallicis, qui vulgo *Quadrains* nuncupantur, *Chronicon* ab anno 1488, usque ad 1543. de rebus gestis in Belgio, aliisque ad Caroli V. Imperium spectantibus.

JOANNES ADAMUS SCHALL,

Coloniensis, magnum Religionis Catholicæ in regno Sinensi columen, Deo se in Societate Jesu dicavit Romæ anno 1611. ætatis suæ 20. Emensus sacræ Theologiæ curriculum, mathematicisque excultus disciplinis, unà cum P. *Nicolao Trigaltio*, S. J. Duacenate, revertente ex Europa, navigavit ad Sinas anno 1620. Cumque Astronomiæ imprimis peritus esset, jussu Imperatoris ad Aulam Pekinensem evocatus est, ut Calendarium Sinense emendaret, præcipue circa Eclipses solares, lunares, motus planetarum & similia; editis Sinensi linguâ 150. libellis, adeo feliciter, ut non modo magnam propterea ab Imperatore retulerit laudem, sed & supremus demum Mathematici Tribunalis Præfectus, sive (ut ibi loquuntur) *Mandarinus* propterea fuerit creatus.

Præfecturam illam 23. annorum spatio gessit: & tribus Imperatoribus, uni Sinico, duobus Tartaris in pretio fuit: præcipue postremo *Xun Chi* appellato, apud quem tantâ valuit gratiâ, ut eum magnifico titulo *Magistri Arcanorum coelestium* per Diploma suum exornarit, & si quid circa administrationem Regni suggerendum occurreret, censorem constituerit. Hinc ape...
erant aditus in intima palatii pene...
& quamvis Sinarum Reges nulli...
soleant populo conspicien...
men quater in anno, quamvis...
ad aedes *Joannis Adami* se confere...
miliares cum ipso miscere sermo...
quin & de fructibus horti domestic...
quid degustare, Ecclesiam q...
conjunctam domui inspicere nunc...
dignatus.

Hinc ingens per totum Sinarum...
perium Legi Christianorum a...
affirmatio: maxime postquam I...
rator suo illam Diplomate con...
set, & licentiam liberè eam pr...
di templaque vero Deo erigendi...
cessisset. Hinc etiam tanta N...
torum accessio facta est in ovile...
sti, ut ab anno 1651. usque ad...
ad centum & amplius millia fact...
tismatis undis fuerint abluti.

Verum quia placuit Deo serv...
tanquam aurum probare in forna...
flictionis, defuncto Imperatore...
volo, constituti quatuor Gube...
res Regni, (donec filius ejus...
tunc tantum octennis adole...
cum contra Religionem Chri...
inveterato ferrentur odio, facil...
res calumniis & criminationibu...
versus ipsum & P. Adamum pr...
runt.

Quocirca anno 1664. infim...
fuit P. Adamus & tres ejus socii r...
lionis, & pravæ legis disseminat...
Sinas, & nominatim, quod C...
patientis tanquam Dei mysteria,...
expressa, ipse defuncto Regi ad...
ferre fuisset. Itaque non obstant...
vi ętate, & paralysi quâ labora...
conjectus cum sociis in squallidam...
cerem, catenis ferreis onustus,...
tandem condemnatus, ut concisis m...
bratim corpore lentâ morte interf...
retur.

Quæ dum aguntur, afflixit ei...

jutor in opportunitatibus Deus, & variis de cælo prodigiis P. *Joannis Adami* & sociorum innocentiam tutatus est. Ac primò quidem Cometâ minace, mox terræ motibus adeo horrendis & crebris, ut multæ per urbem Pekinensem domus corruerent; denique repentino incendio quo ipsum Regis palatium conflagravit, tanto terrore, ut 400. circiter conclavia flammis fuerint absorpta. His aliisque prodigiis perterritus populus, succlamare cœpit, sanguinem innocentem P. *Joannis Adami* & sociorum cœlitùs vindicari. His etiam commoti Administratores Regni, ipsos vinculis absolutos, post sextum captivitatis mensem jusserunt domum remitti, rescissâ mortis sententiâ, & ab omni aliâ pœna liberos.

Interim P. *Schall* tot afflictationibus atque ęrumnis fractus, susceptis ritè Sacramentis Ecclesiæ, in pace migravit ad Christum Pekini die 15. Augusti 1666. ætatis anno 75. Societatis initæ 55. & Sinensis Missionis 44. Ediderat linguâ Sinensi, (cujus erat peritissimus) collato in plerisque studio cum P. *Jacobo Rhò* ejusdem Societatis, 150. libellos de Astronomia, Geometria, Arithmetica, aliisque Mathematicis disciplinis. Ex quibus delata dein fuerunt in Europam à P. *Prospero Intorceta* Procuratore Societatis apud Sinas, Volumina XIV. in 4. & ab eodem oblata Sanctiss. D. N. *Clementi* X. die 22. Decembris 1671; quæ Sanctitas suæ reponi jussit in Bibliotheca Vaticanâ. Horum primus continet

Libellos octo de Astronomia; ad Imperatorem Sinicum, ante incursionem Tartarorum.

II. Complectitur *Libellos alios quatuor de Astronomia*, ad Imperatorem Tartarum.

III. *Principia dimensionum, & Disceptationem Astronomicam*, libellis VII. ad eundem, sicut & sequentia.

IV. *Usum Sphæræ, Circini proportionalis, Telescopii*, &c. libellis V.

V. *Theoricam Solis, cum Tabulis solaribus* &c. libellis V.

VI. *Uranomicam cum omnibus suis Asterismis & Tabulis*, libellis VIII.

VII. *Theoricam Lunæ, cum Tabulis lunaribus* &c. libellis VIII.

VIII. *Theoricam Eclypsium, cum examine calculi*, libellis VIII.

IX. *Tabulas Eclypsium, & usum earum.* libellis IX.

X. *Theoricam quinque Planetarum*, libellis IX.

XI. *Tabulas quinque Planetarum.* libellis XI.

XII. *Tabulas sinuum, tangentium & secantium*; libellis quinque.

XIII. *Geometriam practicam & speculativam*: libellis decem.

XIV. *Comparationem Astronomiæ Europeæ cum Sinensi*; libellis quatuor.

Præter hos Mathematicos edidit linguâ Sinicâ librum P. Leonardi Lessii
De Providentia Dei. Item
De octo Beatitudinibus, &
Explicationem Imaginum Vitæ Christi Domini; quam obtulit Imperatori Sinico. Imagines autem elegantissimè elaboratas, auro minioque illustratas (dignum Principe tanto donum) dederat Sereniss. Maximilianus Dux Bavariæ P. *Nicolao Trigautio*, dum in Europa versaretur, ad Imperatorem Sinarum deferendas.

Denique ex latinis Litteris P. *Schall* collecta est

Historica narratio, de initio & progressu Missionis Societatis Jesu apud Sinenses, excusa Viennæ Austriæ, typis Matthæi Cosmerovii 1665. in 8. Hæc ex Bibliotheca Scriptorum Societ. per PP. Allegambe & Sotwellum.

JOANNES AENDEVOET, Winoci-Bergensis, Flander, sacræ

Diem ibidem vixit supremum anno 1563. ætate adhuc florente.

JOANNES ADAM,

Dictus, *le Songeur*; fecialis armorum, seu (ut vulgo vocant) *Roy-d'Armes*, sub Imperatore Carolo V. ad titulum Regni Granatensis, concinnavit versibus gallicis, qui vulgo *Quadrains* nuncupantur, *Chronicon* ab anno 1488, usque ad 1543. de rebus gestis in Belgio, aliisque ad Caroli V. Imperium spectantibus.

JOANNES ADAMUS SCHALL,

Coloniensis, magnum Religionis Catholicæ in regno Sinensi columen, Deo se in Societate Jesu dicavit Romæ anno 1611. ætatis suæ 20. Emensus sacræ Theologiæ curriculum, mathematicisque excultus disciplinis, unà cum P. *Nicolao Trigaltio*, S. J. Duacenate, revertente ex Europa, navigavit ad Sinas anno 1620. Cumque Astronomiæ imprimis peritus esset, jussu Imperatoris ad Aulam Pekinensem evocatus est, ut Calendarium Sinense emendaret, præcipue circa Eclipses solares, lunares, motus planetarum & similia; editis Sinensi linguâ 150. libellis, adeo feliciter, ut non modo magnam propterea ab Imperatore retulerit laudem, sed & supremus demum Mathematici Tribunalis Præfectus, sive (ut ibi loquuntur) *Mandarinus* propterea fuerit creatus.

Præfecturam illam 23. annorum spatio gessit: & tribus Imperatoribus, uni Sinico, duobus Tartaris in pretio fuit: præcipue postremo *Xum Chì* appellato, apud quem tantâ valuit gratiâ, ut eum magnifico titulo *Magistri Arcanorum cœlestium* per Diploma suum exornarit, & si quid circa administrationem Regni suggerendum occurreret, censorem constituerit. Hinc aperti illi erant aditus in intima palatii penetralia, & quamvis Sinarum Reges rarissimè se soleant populo exhibere spectandos, tamen quater in anno, quamdiu vixit, ad ædes *Joannis Adami* se conferre, familiares cum ipso miscere sermones, quin & de fructibus horti domestici aliquid degustare, Ecclesiam quoque conjunctam domui inspicere non est dedignatus.

Hinc ingens per totum Sinarum Imperium Legi Christianorum accrevit æstimatio: maximè postquam Imperator suo illam Diplomate confirmasset, & licentiam liberè eam prædicandi templaque vero Deo erigendi, concessisset. Hinc etiam tanta Neophitorum accessio facta est in ovile Christi, ut ab anno 1650. usque ad 1664. ad centum & amplius millia sacris baptismatis undis fuerint abluti.

Verum quia placuit Deo servos suos tanquam aurum probare in fornace afflictionis, defuncto Imperatore benevolo, constituti quatuor Gubernatores Regni, (donec filius ejus *Cam-hi* tunc tantùm octennis adolesceret) cum contra Religionem Christianam inveterato ferrentur odio, faciles aures calumniis & criminationibus adversus ipsam & P. Adamum præbuerunt.

Quocirca anno 1664. insimulatus fuit P. Adamus & tres ejus socii rebellionis, & pravæ legis disseminatæ per Sinas, & nominatim, quod Christi patientis tanquam Dei mysteria, typis expressa, ipse defuncto Regi ausus offerre fuisset. Itaque non obstante gravi ętate, & paralysi quâ laborabat, conjectus cum sociis in squallidum carcerem, catenis ferreis oneratus, ac tandem condemnatus, ut conciso membratim corpore lentâ morte interficeretur.

Quæ dum agitantur, adfuit eis adjutor

jutor in opportunitatibus Deus, & variis de cælo prodigiis P. *Joannis Adami* & sociorum innocentiam tutatus est. Ac primò quidem Cometâ minace, mox terræ motibus adeo horrendis & crebris, ut multæ per urbem Pekinensem domus corruerent; denique repentino incendio quo ipsum Regis palatium conflagravit, tanto terrore, ut 400. circiter conclavia flammis fuerint absorpta. His aliisque prodigiis perterritus populus, succlamare cœpit, sanguinem innocentem P. *Joannis Adami* & sociorum cœlitùs vindicari. His etiam commoti Administratores Regni, ipsos vinculis absolutos, post sextum captivitatis mensem jusserunt domum remitti, rescissâ mortis sententiâ, & ab omni aliâ pœna liberos.

Interim P. *Schall* tot afflictationibus atque ęrumnis fractus, susceptis ritè Sacramentis Ecclesiæ, in pace migravit ad Christum Pekini die 15. Augusti 1666. ætatis anno 75. Societatis initæ 55. & Sinensis Missionis 44. Ediderat linguâ Sinensi, (cujus erat peritissimus) collato in plerisque studio cum P. *Jacobo Rhò* ejusdem Societatis, 150. libellos de Astronomia, Geometria, Arithmetica, aliisque Mathematicis disciplinis. Ex quibus delata dein fuerunt in Europam à P. *Prospero Intorceta* Procuratore Societatis apud Sinas, Volumina XIV. in 4. & ab eodem oblata Sanctiss. D. N. *Clementi* X. die 22. Decembris 1671; quæ Sanctitas sułareponi jussit in Bibliotheca Vaticanâ. Horum primus continet

Libellos octo de Astronomia; ad Imperatorem Sinicum, ante incursionem Tartarorum.

II. Complectitur *Libellos alios quatuor de Astronomia*, ad Imperatorem Tartarum.

III. *Principia dimensionum, & Disceptationem Astronomicam*, libellis VII. ad eundem, sicut & sequentia.

IV. *Usum Sphæræ, Circini proportionalis, Telescopii*, &c. libellis V.

V. *Theoricam Solis, cum Tabulis solaribus* &c. libellis V.

VI. *Uranomicam cum omnibus suis Asterismis & Tabulis*, libellis VIII.

VII. *Theoricam Lunæ, cum Tabulis lunaribus* &c. libellis VIII.

VIII. *Theoricam Eclypsium, cum examine calculi*, libellis VIII.

IX. *Tabulas Eclypsium, & usum earum.* libellis IX.

X. *Theoricam quinque Planetarum*, libellis IX.

XI. *Tabulas quinque Planetarum.* libellis XI.

XII. *Tabulas sinuum, tangentium & secantium*; libellis quinque.

XIII. *Geometriam practicam & speculativam*: libellis decem.

XIV. *Comparationem Astronomiæ Europeæ cum Sinensi*; libellis quatuor.

Præter hos Mathematicos edidit linguâ Sinicâ librum P. Leonardi Lessii *De Providentia Dei.* Item

De octo Beatitudinibus, &

Explicationem Imaginum Vitæ Christi Domini; quam obtulit Imperatori Sinico. Imagines autem elegantissimè elaboratas, auro minioque illustratas (dignum Principe tanto donum) dederat Sereniss. Maximilianus Dux Bavariæ P. *Nicolao Trigautio*, dum in Europa versaretur, ad Imperatorem Sinarum deferendas.

Denique ex latinis Litteris P. *Schall* collecta est

Historica narratio, de initio & progressu Missionis Societatis Jesu apud Sinenses, excusa Viennæ Austriæ, typis Matthæi Cosmerovii 1665. in 8. Hæc ex Bibliotheca Scriptorum Societ. per PP. Allegambe & Sotwellum.

JOANNES AENDEVOET, Winoci-Bergensis, Flander, sacræ

Theol. & J. U. Licentiatus Duacenus, vir græcè atque hebraicè peritus, edidit Orationem de suscitatione Samuelis, hoc titulo:

Scutum Samuelis, sive de ementita Vatis inferi larva Scrutinium. Duaci, 1635. 4. typis Wion.

Vitam B. Francisci de Sales, Episcopi Gebennensis, à se Latinè scriptam, & alia quædam.

B. JOANNES AGNUS,

Dominicanus Gandavensis, Vir vitæ sanctimoniâ, ac miraculis etiam in vita clarus; ut habet Catalogus Beatorum illius Ordinis. Dolendum, nihil exstare de Vita viri sanctissimi, aut si quid exstiterit, periisse rebellione ac vastatione hæreticorum Belgarum. Obiit anno 1296. sepultus apud suos Gandavi. Joannes Bunderius in Indice, laudat, eo auctore,

Formulam vitæ cujustibet Christiani.

Vide Hyacinthum Choquetium de Sanctis sui Ordinis cap. VIII. item P. de Jonghe in Belgio Dominicano, pag. 60.

JOANNES ALBERTUS BANNIUS,

Harlemensis, Presbyter & Musicus insignis, scripsit, ediditque

Epistolam, ad Petrum Scriverium, *De Musico studio rectè instituendo, & instaurando.*

Item Belgicè *Totam Musices constitutionem.*

JOANNES ALDEBURGUS,

Flander, Carmelita, inter cetera ingenii monumenta reliquit

De Formalitatibus, librum I.

De sufficientia Syllogismorum, lib. I.

De Sensu & Sensato, libros II.

Et alia. Ex Arnoldo Bostio.

JOANNES A S. AMANDO,

Hanno, Medicus, & Tornaci in in Æde Cathedrali D. Virginis Canonicus; scripsit

De Balneis quædam, Venetiis à Juntis excusa cum diversorum de Balneis scriptis.

De usu idoneo Auxiliorum. Moguntiæ, 1534. 4.

Ejusdem *Expositio* sive *Additio super Antidotarium Nicolai*, excusa est cum Operibus Joannis Mesuæ. Venetiis, apud Juntam, 1527. fol. item 1589.

Exstabant MSS. *Areolæ* ejusdem *de virtutibus Simplicium*, apud Schenckium, ut ipse in Bibliotheca sua Medica testatur.

JOANNES AMOS COMENIUS,

Moravus, ob Lutherana, quibus infectus erat dogmata, è patria dimissus & exulans, Amstelodami sedem fixit, quorumdam liberalitate adjutus, uti & linguæ latinæ professione publicâ, in qua imprimis excelluit. Obiit ibidem octogenarius, circa ann. 1650. Illius hæc sunt.

Janua Linguarum reserata aurea, sive Seminarium linguarum & scientiarum omnium; hoc est, Compendiosa Latinam, (& quamlibet aliam) unà cum Scientiarum artiumque omnium fundamentis, perdiscendi Methodus, sub titulis centum, & periodis mille comprehensa. Prodiit primùm Amstelod. apud Jansonios 1631. in 8. item 1662. & aliàs sæpius, adjectis etiam belgico, gallico, anglico &c. idiomatibus.

Lexicon atriale latino-latinum, simplices & nativas rerum nomenclationes è Janua linguæ latinæ jam notas, in elegantes variè commutare docens. Prodiit iterato Amstelod. 1686. in 6.

Physicæ ad lumen divinum reformatæ; Synopsis. Lipsiæ 1633. in 8.

Item *Didactyca*, *Vestibulum &c.*

JOANNES ANTONIDES VAN-DER-LINDEN,

Natus Enchusæ apud Batavos anno 1609. patre Antonio, primùm Enchusani Gymnasii Rectore, & deinde ibidem, tandemque Amstelodami Doctore Medico felici (de quo supra pag. 67.) avo vero Henrico, Enchusæ Ministro Calviniano, & pòst in Academia Franekerana Theologiæ Professore: & proavo Antonio, Nardæ Ludimagistro & in choro cantore.

Porro *Joh. Antonius*, elegantis vir ingenii, ac multifariæ eruditionis, Franekeræ annò 1630. Medicinæ Doctor creatus, & 1639. ibidem Professor ejusdem declaratus est, ut & Academiæ illius Bibliothecarius. Quam spartam cum XII. fere annos exornasset, anno 1651. Lugdunum Batav. concessit, factus ibi Medicinæ Professor, ubi & diem clausit extremum anno 1664. die 5. Martii ætatis suæ 56.

Edidit *Universæ Medicinæ Compendium*, per V. Centurias ac X. Disputationes propositum. 4. Franek. 1630. Addita est *Centuria inauguralis Positionum Medico-Practicarum de Virulentia Venerea*, ibidem proposita & defensa, ad diem 18. Octobr. 1630.

De Scriptis Medicis Libros II. quorum prior, omnium tam Veterum quam Recentiorum, latino idiomate typis expressorum Scriptorum Medicorum, consummatissimum Catalogum continet: quo indicatur, quid singuli Autores scripserint, nec non ubi, quâ formâ & quo tempore omnes eorum Scriptorum editiones procusæ prostent.

Posterior vero Cynosuram Medicam, sive rerum & materiarum Indicem, omnium Titulorum & Thematum Medicorum potiorum Loca Communia alphabetico adornato ordine suis locis continet, unà cum Vitæ plurimorum Authorum Descriptione. Editio prima Amstelod. apud Jo. Blauw 1637. in 8. II. Ibid. 1651. III. Ibid. 1662. IV. Norimbergæ apud Endterum 1684. in 4. sub titulo: *Lindenii renovati*; quam *Georgius Abraham Mercklinus*, Doctor Reipublicæ Norimbergensis, Domûsque Teutonicæ ibidem Medicus Ordinarius adornavit.

Manuductio ad Medicinam. Amstel. 1637. Quam etiam *Vopiscus Fortunatus Plempius* Medic. Antecessor in Academia Lovaniensi, cum prævia ad studiosos suos Epistola, publici usûs fecit, Lov. apud Cœnesteinium, 1639. in 12.

Medulla Medicinæ, constans Part. IV. præmissâ *Oratione auspicali, de Medico futuro necessariis*, quam anno 1639. Author habuerat. Franek. 1642. in 8.

Medicina Phisiologica, novâ accuratâque methodo ex optimis Autoribus contracta, & propriis Observationibus locupletata. Amstelod. apud Joh. à Ravesteyn, 1653. in 4.

Selecta Medica, & ad ea Exercitationes XVI. Lugd. Bat. apud Joh. Elzevier, 1656 in 4.

Dissertatio de lacte: extat cum Antonii Deusingii Dissertat. duabus. Groningæ, 1655. in 12.

De Hemicrania menstrua, Historia & Consilium. Lugd. Bat. apud Joh. Elzevier 1660. & iterum 1668.

Meletemata Medicinæ Hippocraticæ. Lugd. 1660. in 4. item Francof. 1672. 4. editionem hanc adornante *Joh. Jac. Döbelio.*

Hippocrates de Circuitu Sanguinis. Lugd. apud Elzevir, 1661. 4.

Oratio funebris in excessum Adolphi Vorstii Med. Doct. & Prof. Lugd. Bat. Ibidem 1664. in 4.

Variorum item aliorum Medicorum libros recensuit, Notisque illustravit, uti *Hippocratis Coi Opera omnia*, græcè & latinè II. Vol. Leidæ 1665. in 8.

A. Corn. Celsi de Medicina libr. VIII. Ibid. 1657. & 1665.

Adriani Spiegelii Opera Medica. fol. Amst. 1645.

Et *Hier. Cardani de utilitate ex adversis capienda*, *libros IV.* Franek. 1648. De quibus plura leges in *Lindenio renovato*, & in Notitia Litteraria Scriptorum illustrium P. Niceron Tomo III. pag. 333.

JOANNES ANTONIUS A GURNEZ,

Mechliniensis, Presbyter Congregationis Oratorii, Scholarum Mechliniæ erectarum primus Præfectus, edidit præter complures Tragœdias, suis curis in ludo litterario ibidem repræsentatas,

Vitam & Martyrium S. Liberti, Malinatis, Mechliniensium Principum Adonis & Elisæ filii; cum eruditis Dissertationibus. 4. Mechliniæ 1639. Laudant opus istud Hagiographi S. J. in Actis D. Rumoldi, ipsumque Authorem de Mechliniensi historia aliisque Belgii nostri antiquitatibus optimè meritum.

Lacam, *Bruxellense suburbanum*, cultu ac prodigiis Deiparæ, à Normannorum temporibus celebrem &c. 4. Bruxellæ 1647; quem librum dein suæ Brabantiæ illustratæ integrè inseruit Ant. Sanderus.

JOANNES ANTONIUS PELTANUS,

Cognomen hoc à Pelta, loco natali, ditionis Leodicensis pago, mutuatus, Canonicus Norbertinus ad S. Michaëlem Antverpiæ, ac S. Theol. Baccalaureus, Philosophiam Theologiamque suis cum fructu prælegit, tituloque Prioris cum laude præfuit. Desiit in humanis esse anno 1606. ingenii studiique sui hæc relinquens monumenta,

Commentarium in varias Quæstiones Partis 2. & 3. Summæ D. Thomæ.

Vitam S. Norberti, versu Elegiaco. Celebravit etiam carmine pleraque Dei-Hominis mysteria.

JOANNES ARCERIUS THEODORETUS,

Frisius, edidit typis (opinor Commelinianis) græcè & latinè *Jamblichum* Chalcidensem *de Vita Pythagoræ.* De qua editione ac versione Conradi Rittershusii censura est (Notis ad Malchum seu Porphyrium De Vita ejusdem Philosophi, anno 1610. Altorfii editis:) Majorem, inquit, laudem promeriturus *Arcerius* erat, si & ab emendationibus plerumque temerariis, & à latina interpretatione abstinuisset manum: ac potiùs omninò talem exhibuisset *Jamblichum*, quantumvis corruptum, qualem in Manuscripto invenerat, cuilibet liberam relinquens correctionem &c.

Obiit Ultrajecti, subitâ morte, die XXVII. Julii, anno 1604. in Insulano suburbio, publico sumptu, terræ mandatus. Filium, ni fallor, reliquit *Sixtum Arcerium*, Linguæ Græcæ in Franekerana Frisiorum Academia Professorem.

JOANNES ARNOLDUS CORVINUS,

A Belderen, Lugduno-Batavus, fuit primùm in Urbe patria concionator, unus ex citatis Remonstrantium Ministris ad famosum Calvinistarum inter se diffidentium cætum, quem ipsi Synodum Dordracenam appellarunt. Postea sese totum Jurisprudentiæ dedit, & J.U. Doctor in Academia Lugduno-Batava creatus, suam apud Amstelodamen-

ses scientiam patefecit, Causarum Patronus celeberrimi nominis. Fuit dein Consiliarius intimus Archiepiscopi Electoris Moguntini, amploque stipendio honoratus, nec non in Academia Moguntina Juris Canonici Professor.

Evulgavit primò quà Theologus, *Christianam & seriam admonitionem ad R. Donteclock, de colloquio illius, de translatis Thesibus Gomari & Arminii. Flandricè*, anno 1609.

Instructionem contrariam adversus Gomari præmonitionem.

Defensionem Sententiæ J. Arminii de Prædestinatione, Gratiâ Dei, libero hominis arbitrio, &c. adversus Danielis Tileni Theologi Sedanensis Considerationem. 8. Lugd. Bat. 1613.

Responsionem ad Bogermanni Annotationes, pro Grotio. 1614.

Censura Anatomes Arminianismi, quâ omnia quæ Petrus Molinæus Calvinista Parisiensis, adversus Jacobi Arminii, & eorum quos in Belgio Remonstrantes vocant, doctrinam veritati (ut ait) Scripturarum consentaneam, de Prædestinatione &c. disputavit, singulatim examinantur. Francof. ad Mœnum 1622.

Item flandricè *Collationem scripturariam* habitam Hagæ-Comitis anno 1611. inter nonnullos Ministros, de Prædestinatione & Articulis affinibus, jussu Ordinum Hollandiæ impressam. 4. Hagæ-Com. 1612.

Quâ Juris-Consultus vero edidit sequentia.

Elementa Juris Civilis, additis Germani Cousinii receptarum Juris utriusque Regularum partitionibus. 12. Amstelod. 1645.

Enchiridion Juris Civilis, seu *Institutiones Imperiales*, insertis latioribus materiis, theoricè ac practicè per Erothemata digestas & explicatas. 12. Amstelodami typis Elzevirii 1640. 1657. & aliàs sæpius.

Digesta per Aphorismos strictim explicata. Ibid. 1642. 12.

Jus feudale Aphorismis explicatum. 12. Lugd. Bat. 1655. Amstelod. apud Elzevir 1680. & alibi.

Jus Canonicum Aphorismis explicatum. 12. Amstelod. 1648. dein cum Synopsi *Joannis Doujatii.* in 8. Paris. 1671. & alibi: demum cum Notis *Justi Henrici Boemher. Halæ* 1717.

Tractatus geminus de personis ac beneficiis Ecclesiasticis, seu Introductio ad Juris Canonici explicationem; opus posthumum 4. Francof. 1708. Tomi II.

Summarium Jurisprudentiæ Romanæ, seu Codicis Justinianæi methodica enarratio. 4. Amstel. per Elzevir 1644. & aliàs frequenter.

Posthumus Pacianus, seu Definitiones Juris utriusque Julii Pacii à Beriga posthumæ. 12. Amstelod. 1643. 1652. &c.

Ad Titulum ff. de Verborum significatione, Commentarius. 12. Amst. 1667.

Oratio in obitum Viri clariss. Casparis Barlæi, in ipso ejus funere recitata anno 1648. fol. Amstelod. apud Corn. Jansonium.

Arnoldi Clapmarii de Arcanis Rerumpublicarum libri VI. illustrati à Joanne Corvino J. C. præmissâ ejus Præfatione. 12. Amstelod. apud Elzevir. 1641. & 1644.

JOANNES AB ARUNDINE,

Vernaculè VAN RIEDT, Brugensis, Ord. Carmelitani Doctor Theologus, & Conventûs Ultrajectini primus Prior, pòst Episcopus Usbitensis, ac Suffraganeus Vicariusque in Pontificalibus Davidis à Burgundia & Frederici Marchionis Badensis, successivè Episcoporum Trajectensium ad Rhenum: Vir in Scripturis divinis eruditus, sæculique sui Ecclesiastes

summus, scripsit Trithemio ac Petro Lucio recensentibus,

Lecturam notabilem in librum Sapientiæ.

Commentarium in Epistolam Pauli ad Romanos.

In Psalmum Beati immaculati.

Sermones de Tempore & Sanctis &c.

Obiit Ultrajecti anno 1497. mensis Julii die XIII. sepultus in choro templi quondam Carmelitarum, dein Equitum Rhodiensium, cum duplici Epitaphio, altero ad parietem, altero in sarcophago, quod etiam-num ibi legitur.

JOANNES ASCANIUS, BOCHIUS,

Joannis filius, Antverpiensis, Philosophiæ Jurisprudentiæque dedit operam Lovanii, & inter pares excelluit, præfuitque Collegio Baccalaureorum J. U. Fisci ac Decani titulo. Licentiæ laureâ donatus, dum Galliam Italiamque visit, ante diem flos ille ingeniorum in Calabria extinguitur.

Poëmata illius amicis scripta & inscripta, sparsimque edita, collegit *Franc. Swertius*, & cum patris *Joan. Bochii*, Poëmatibus vulgavit, Coloniæ, typis Joan. Kinckii, 1615.

JOANNES AB ASSELDONCQ,

Silvæ-Ducensis, Philosophiæ ac Theologię dedit operam Lovanii, Lauream que Theologicam anno 1621. Duaci accepit. Pòst ad D. Gudilam Bruxellis Canonicus, consilio, quo plurimùm valuit, prodesse pluribus voluit & studuit. Edidit vernaculâ linguâ

Constitutiones Fraternitatis Sacramenti Miraculosi, in Ecclesia D. Gudilæ erectæ &c. Bruxel. 1629. 12.

Composuit prætereca utilem Tractatum *de Scrupulis, & eorum remediis*, sed quem ob adfectam valetudinem vulgare non licuit.

JOANNES ASSELIERS,

Antverpianus, eidem urbi à Secretis ac J. U. D. adolescens Italiam, Galliam, Germaniamque, florentissimas Europæ provincias, lustravit. E vivis abiit anno 1587. Delphis Batavorum. Scripsit

Historiam Tumultuum Belgicorum à discessu Philippi II. usque ad obitum Francisci Valesii, Ducis Alenzonii, olim MS. apud *Henricum* ejus filium, J. C. & Advocatum Bruxellis, qui dum ad magna gradum facit, miro quodam fato cæcitate percutitur, & tamen, stupentibus omnibus, in præfata urbe Advocati officium exercere perrexit, non minus celebris iis, qui quotidie libris incumbebant. Ita oculorum defectum ingenii vegeti acies supplevit.

JOANNES D'ASSIGNIES,

Nobili apud Hannones familiâ exortus, Cambronensis Abbatiæ Monachus Cisterciensis & Supprior, indeque adsumptus anno 1618. Abbas Nizellensis, vir pietate & doctrinâ præstantissimus. Obiit anno 1642. die 22. Maii, prope octuagenarius. Edidit

De Viris Virginibusque, Ordinis Cisterciensis, sanctitate illustribus, Tomos II. gallicè; prodiit prior Duaci 1598. apud Balth. Bellerum; posterior Montibus 1606. apud Car. Michel.

Antidotum salutare contra morbos pestiferos malæ linguæ. Antver. typis Plantin. 1633. 8. dein etiam gallicè redditum, Duaci.

Alphabetum salutis; gallicè, Duaci.

Fasciculum myrrhæ, librum singularem, Religiosis perutilem. Duaci 1630. apud Joann. Fampoux.

De vita & Miraculis S. Martini,

gallicè, Duaci 1625. apud Laurent. Kellami.

De Vita S. Dorothei. Ibid. 1625. 12.

Allumettes vives, pour embrazer l'ame à la hayne du peché & à l'amour de Dieu &c. XXI. Exercices. Duaci 1629. 8.

Le Paradis des Prieres, &c. extraites des Oeuvres spirituelles du Venerable Louis de Bloys. Audomari apud Car. Boscart. 1617. 12.

Directoire ou Instruction, pour devotement & attentivement s'acquitter de l'office divin &c. Montibus apud Car. Michel. 1609.

Doctrine spirituelle enseignant le moien de se perfectionner en la vertu. Duaci 1640. Et alios quosdam Tractatus asceticos è latino gallicos fecit, de quibus vide Bibliothecam Cisterc. Caroli de Visch, pag. 175.

JOANNES AUGUSTINUS BACCHERIUS,

Lovaniensis, Ord. Eremit. S. Augustini, litteras humaniores apud suos in patria plures annos professus est, voce stiloque elegans ac disertus. Fuit Prior, Definitor Provinciæ suæ &c.

Edidit perutilem junioribus poëtis libellum, cui titulus: *Flavissæ Poëticæ*, sive *Electorum Poëticorum Thesaurus, sacro-profanus, Notis & Observationibus amœnis illustratus.* Antver. apud Henr. Aertssens, 1635. & tertiâ parte auctior ornatiorque, ibid. 1643. 8. & aliàs sæpius.

Ejusdem circumferuntur *Carmina* elegantissima, sparsim edita.

JOANNES BAERLENUS,

Ex Baerle, territorii sive Baronatûs Bredani pago, Ord. Prædicatorum Conventûs Silvæducensis, S. Theol. Doctor in Universitate Heidelbergensi (tunc Catholicâ) & per Diœcesin Leodiensem Hæreticæ pravitatis Inquisitor: vivere desiit 4. Julii 1539. Scripsit

Lecturam in Librum I. Sententiarum, in Heidelbergensi Academia anno 1514. pronuntiatam ac compilatam: extat MS. apud Dominicanos Mechlinienses.

Item vernaculè *de Vita spirituali seu mystica* librum I. Silvæ-Ducis, typis Gerardi ab Hatart; aliaque.

JOANNES BALINUS,

Vesulii apud Sequanos natus, Presbiter, vixit in Belgio Legionis Burgundicæ sub Claudio de Rya, Barone Balançonio Curio seu Capellanus, & Vesaliæ Cliviorum vivere desiit. Scripsit

De Bello Belgico, auspiciis Ducis Ambrosii Spinulæ. Bruxellæ, apud Rutg. Velpium, 1609. 8. Aliaque ejus magno numero Opuscula præsertim Poëmata, quæ olim apud agnatos adservari dicebantur.

JOANNES BANELT,

Leodiensis, Ord. Fratrum S. Crucis, Conventûs Huensis, scripsit libellum

De translatione Reliquiarum corporis S. Odiliæ Coloniâ Agrippinâ ad Locum Clarum, sive Cœnobium Huense totius Ordinis primarium. Leodii, 1616. 8. gallicè, & Coloniæ latinè, 1621. 8. apud Ger. Grevenburchium.

JOANNES BAPTISTA CASTELET,

Bruxellensis, S. Theol. Licentiatus Lovaniensis, ubi & anno 1593. sextus in Scholis Artium fuit, & Litteras humaniores ibidem in Schola Gandensi sive Vaulxiana, Philosophiamque in Castrensi Pœdagogio annos plures professus est. Dein Antverpiam migravit

Ecclesiæ Cathedralis Canonicus. Edidit hîc patrio idiomate librum, hoc titulo:

Stella Maris, pro omnibus Christianis aberrantibus, sive *Declaratio brevis præcipuorum articulorum Fidei &c.* typis Guil. à Tungris, 1620. 8.

JOANNES BAPTISTA ENGELGRAVE,

Antverpiensis, Societatis Jesu, rexit Collegium Brugense, & Provincialis bis suam Provinciam Flandro-belgicam, demum Superior Domûs Professę Antverpiensis, è vitâ migravit 3. Maii 1658. Edidit latinè

Meditationes per totum annum in omnes Dominicas & Festa 4. Antverpiæ. 1658.

JOANNES BAPTISTA A GLANO,

Leodicensis, Doctor Theologus Parisiensis, Ord. Eremit. S. Augustini per Belgium seu Provinciam Coloniensem secundùm Provincialis: Vir magni & animi & meriti, quem Leodicum multis annis, Tornacum, Dionantum, Antverpia & Bruxella ex sacro pulpito dicentem obstupuêre, & in quo dubites, humilitatemne an doctrinam admirere. Unde de eo quidam ita rectè cecinit:

Continet invitam tua, Glane, *modestia linguam:*
Plus tamen interdum, qui tacet, insinuat.

Decessit in patria, anno Dom. 1613. III. Nonas Februarii.

Ejus hæc sunt, pleraque idiomate patrio edita:

Historia Pontificum Romanorum, seu demonstratio verę Ecclesiæ à Christo fundatæ. Rursum edita & aucta, 4. Leodii 1648.

Oeconomia Christiana, libris VIII.

De officio Puellarum libri II. Prior informat eas, quæ nuptiis destinantur, posterior eas, quæ Virginitati perpetuæ.

Europa, sive de primariarum Europæ Provinciarum ritibus, cæremoniis & vestibus.

Commentarii in Pentateuchum, & libros *Regum*, legebantur olim Leodici, apud sui Ordinis Sodales.

JOANNES BAPTISTA GRAMMAIUS,

Antverpianus, Juris-Consultus, Protonotarius Apostolicus, Ecclesiæ Collegiatæ S. Walburgis Arnhemiensis Præpositus titularis, è Sugambris sive Geldris originem majoresque suos habuit. Lovanii anno 1596. primos inter promotus in Artibus, Laureâque J. U. quam Licentiam vocant, anno 1600. die XXVI. Octobris ornatus, omne ferè deinceps disciplinarum genus tractavit, atque Eloquentiam Juraque Professor Academicus publicè docuit.

Pòst Belgii Principum ac Provinciarum Historicus, loca pleraque toto triennio lustravit, archiva inspexit, Antiquitates eruit & descripsit. Hinc Hollandicam Germanicamque peregrinationem instituit, ac demùm susceptо Italico atque Hispanico itinere, in Africam delatus fuit, captus à Barbaris, & plerasque Africæ Barbariæque oras lustravit. Atque hanc suam peregrinationem in *Diario Argelensi*, atque *Africâ illustratâ* breviter ipse proposuit.

Fuit insuper ab Archiducibus Alberto & Isabella nominatus Decanus Ecclesiæ Collegiatæ Luthosanæ in Hannonia, nec non honorariis & favoribus eorumdem Principum cumulatus; item aliquamdiu Præses Collegii Montensis Lovanii. Verum peregrinationis imprimis amans, plenâ jam ætate in Moraviam Silesiamque se contulit,

tulit, & Cardinali Francisco à Dietrichsteyn Olomucensi Episcopo adhæsit, Gymnasio celebri gubernando ab eodem admotus.

Negotiorum caussâ in Belgium inde dum rediisset, reditumque in Germaniam dum cogitaret, Lubecæ in Holsatia in morbum lethalem incidit, ibidemque anno 1635. vivere desiit, in Cathedrali illius urbis Basilica depositus. Ita de eo *Aubertus Miræus in Bibliotheca Ecclesiastica.*

In Oratione quam anno 1649. habuit & edidit Lovanii Antonius Dave S. T. Doctor, pro funere Nicolai Vernulæi Professoris Historici, dicitur *Joannes Baptista Grammaius* primò fuisse Professor Rhetorices in Gymnasio Porci; ac postremò ab Urbano VIII. Pontifice promotus ad titulum Archiepiscopalem Upsaliensem, simulque designatus Vicarius Apostolicus ad partes septemtrionales.

Illius Scripta, edita variis locis, brevi hoc indice exhibentur:

Constantinus, Comœdia. Coloniæ, apud Mylium.

Andromeda Belgica, in adventu Belgii Principum Lovanii exhibita. Ibidem, apud Kellamum.

Elias, Tragi-Comœdia. Lugd. typis Facheti.

Centuria Poëmatum: Genethliacorum, Epithalamiorum, Epiniciorum, Epicediorum, Odarum, Elegiarum &c. Coloniæ, apud Mylium.

Centuria Poëmatum Extemporaneorum: Epigrammatum, &c. Lovanii excudit Kellamus.

Poësis Bucolica, libri II. Ursellis Bircimannus.

Declamationes Heroïcæ. Francof. Wecheli hæredes.

Decas Orationum Academicarum. Coloniæ Mylius.

Libellus Phrasium, *& Epistolica.* Ibid. Hieratus.

Declamationes III. Partheniæ. Lovanii Kellamus.

Declamationes Quodlibeticæ IV. Ursellis Sorbenius.

Asia & XLII. ejus Gentium Historia. Antverp. 1604. 4. Joan. Keerbergius.

De primis precibus. Ibid. Bellerus.

Reliqua Historiam spectant, quâ Belgicarum Provinciarum, quâ Africanam:

Encomium Brabantiæ. Excudit Amstelodami Hondius.

Historia Brabantica, de Brabantiæ Ducibus. Lovanii Masius, 1606. 4.

Antiquitates Ducatus Brabantiæ, in quibus *Lovanii*, *Bruxellæ*, *Antverpiæ*, *Silvæducis*, aliorumque Opidorum, Municipiorum, Cœnobiorum &c. initia, incrementa, opera, aliaque tractantur; pleraque Bruxellæ ann. 1606. & 1610. separatim edita.

Antiquitates Bredanæ, latebant olim manuscriptę in Bibliotheca D. Copes, J. U. L. & Scabini Sylvæducensis; inde primùm editæ Lovanii anno 1708.

Antiquitates Comitatus Flandriæ, in quibus *Gandavi* & *Corturiaci Antiqq. primitias* excudit Antver. Verduss. 1611. 4. *Brugas Flandrorum*, Lovanii Dormalius 4. *Ipretum*, ibid. Rivius: *Trazeniacum*, Bruxellæ Velpius: *Flandriam Francam*, *Imperialem*, & *Ambachta*, *Pentapolim maritimam*, *Flandriam Gallicanam*, *Betuniam* & *Ariacum*, *Duacena* & *Orchiacum*, Insulis Beysius, *Flandriam Lyzanam*, Gandavi Faber.

Namurcum, Tomis II. de Comitibus Namurcensibus, deque Urbis ac Comitatus Antiquitatibus. Antverp. Nutius, 1607. 4. Tomum III. *Antiquitatum Namurcesii*, Lovanii Masius edidit.

Antiquitates Urbis & Provinciæ Machliniensis. Bruxellæ Velpius, 1607. 4.

Historiæ & Antiquitatum urbis Cameracensis summa Capita, idem Velpius 1608. 4.

Hasbaniæ illustratæ libros X. Excudit Tornaci Adr. Quinque, 1622. 4.

Diarium Argelense, sive Speculum miseriæ servorum Turcicorum. Athi Joan. Masius, 1622. 8.

Martyres Argelenses, ex Hispanico Haëdonis, Tornaci.

Anno 1708. Lovanii apud Ægid. Denique & Bruxellis apud fratres t'Serstevens, prodiit editio nova in fol. *Antiquitatum Belgicarum J. B. Grammaye, emendatiorum, atque auctiorum Antiquitatibus Bredanis tunc primum editis.* Accesserunt eidem editioni *Nicolai de Guyse Mons Hannoniæ*, & *Davidis Lindani Teneramunda.*

JOANNES BAPTISTA HANSENIUS,

Harlemius, Batavus, Juri ac litteris melioribus operam dedit Lovanii. Inde in Italiam profectus, Mediolani, Romæ ac Genuæ vixit: atque hîc quoque Historiam Romanam publicè interpretatus fuit, exorsus à Cornelio Tacito, editaque ibidem *Oratione auspicali de Funeris Romani antiquitate*, anno 1606. 4. Postea Tolosæ & Cadurci apud Gallos Jura professus, nomen famamque meruit, edito

De Jurejurando Veterum Commentario. Tolosæ, 1614. 4. qui dein insertus fuit Thesauro Antiquitatum Romanarum Grævii, Tomo V. pag. 797.

JOANNES BAPTISTA VAN HELMONT,

Toparcha in Merode, Oirschot, Royenborch, Pellines &c. Bruxellensis, Hippocraticus, Hermeticus, Pyrotechnicus, Chymiæ potissimum addictus fuit; hinc solitus vocare semetipsum *Medicum per ignem.* Mortuus est die 30. Decembris 1644. ætat. 67. relicto filio Francisco Mercurio, qui dein obiit in Helvetia Acatholicus. Edidit

Disputationem de Magnetica vulnerum curatione. Paris. 1621. 8.

Paradoxa de Aquis Spadanis. Leodii, 1628. 8.

Febrium Doctrinam inauditam. Antver. 1642. 12.

Arcana Paracelsi; sive de famoso *Alkaëst*, seu dissolvente universali. Cujus principia secutus est Joannes le Pelletier Rothomagensis Medicus libro ibidem edito 1704. in 12.

Opuscula Medica inaudita, 4. Amstelod. apud Elzevir 1648.

Ortus Medicinæ, id est, initia Physicæ inaudita; progressus Medicinæ novus, in morborum ultionem ad vitam longam.

Edidit Authoris filius *Franciscus Mercurius van Helmont*, fol. editione IV. Lugduni. 1667. dein rursus Opera omnia 4. Francof. 1707. Elenchum singulorum Tractatuum vide in Lindenio de Scriptis Medicis. Opera omnia in germanicam quoque linguam posthæc transtulit *Christianus Knorrius à Rosenroth*, suisque Notis illustravit.

Contra doctrinam Joannis Helmontii acriter insurrexit *Joannes Andreas Schmidius*, Lutheranus, in *Dissertatione de Helmontii in doctrina de statu integritatis erroribus.* Helmstadii 1696.

Quale judicium de persona, doctrina, & scriptis Helmontii ferendum sit, patet ex hoc Decreto, ex Archivis Archiepiscopatus Mechliniensis excerpta.

„ Jacobus, Dei & Apostolicæ Sedis gratiâ Archiepiscopus Mechliniensis, omnibus has visuris salutem in Domino.

„ Pro parte Domicellæ Margaritæ van Ranst viduæ quondam D. Joannis Helmontii Medici ejusque liberorum enixe fuimus rogati, ut nostrum de vita, moribus & fide di-

„ cti Helmontii proferre & scripto
„ mandare velemus judicium; cui re-
„ quisitioni satisfacientes dicimus quod
„ quamvis liber dicti Helmontii, in-
„ scriptus: Disputatio de Magnetica
„ vulnerum curatione, Parisiis impres-
„ sus, & pleraque scripta manu ejus
„ propria conscripta inter schedas ip-
„ sius reperta, postquam mandato
„ nostro apprehensus, & custodiæ
„ mandatus fuit ob graves errores &
„ plerasque assertiones judicio gravis-
„ simorum Facultatis Lovaniensis
„ Theologorum partim apertè hære-
„ ticas, partim hæresim non parum
„ redolentes, quæ dicto libro & sche-
„ dis continentur eum nobis de hæresi
„ & prava religione vehementer red-
„ diderint suspectum.
„ Quia tamen multa in dicto libro
„ contenta specialiter revocaverit &
„ detestatus fuerit, ac generaliter quæ-
„ cumque tum in eo, tum in cæteris
„ scriptis antedictis comprehenduntur,
„ judicio Sanctæ Romanæ Eccle-
„ siæ submiserit, & quidquid ab ea
„ reprobatum est, vel reprobandum,
„ reprobare se declaraverit, quamvis
„ non eâ formâ quæ de jure ad hoc re-
„ quiritur saltem in foro exteriori;
„ cumque præterea intellexerimus eum
„ omnibus Ecclesiæ Sacramentis mu-
„ nitum piè & catholicè obiisse,
„ ac multos viros doctos, graves, & re-
„ ligiosos de ipso & vita ejus bene sen-
„ tire, nec quicpiam in moribus ejus
„ reprehensione dignum nobis com-
„ pertum fuerit, quin potius ex rela-
„ tione fide dignorum nobis constet
„ multa cum bona opera præstitisse;
„ declaramus Nos eum non habere pro
„ hæretico, sed pie existimare quod
„ vixerit & obierit Catholicus & San-
„ ctæ Romanæ Ecclesiæ obediens fi-
„ lius. Datum Bruxellæ die vigesi-
„ mo tertio Octobris an. millesimo
„ sexcentesimo quadragesimo sexto.
„ Signat. JACOBUS Archiepiscopus
„ Mechlinien.

JOANNES BAPTISTA HOUWAERT,

Bruxellensis, Vir Nobilis & Magister Cameræ Rationalis Ducatus Brabantiæ, cui non unam Laurum Musæ vernaculæ debent, lusit numeris Belgicis

Hortum Pegasidos, sive *Viridarium Virginum*, libris XVI. typis Plantini, 1583. 4

De quatuor Extremis. Ibid.

De Constantia Querelam & Solamen Belgii.

Tragœdias IV. quarum hi tituli sunt, *Mars & Venus*, *Æneas & Dido*, *Narcissus & Echo*, *Leander & Hero.*

Obiit Bruxellis anno 1599. ætatis LXVIII. die XI. Martii, illatus in Sacellum suburbanum, D. Judoco sacrum, hoc Epitaphio, quod concivi suo posuit *Joannes Bochius*, S. P. Q. Antver. à secretis.

Non tibi pacificas excussit Martius artes
Horror, ad extremum funeris usque diem.
Vidimus ad geminas animum te vertere lauros,
Una decus patriæ quæ foret, una tuum.
Serta sed infelix necdum Peneia sumpsit
Belgica, digna tua præmia fronte virent.
Hanc tibi Belgiades Musæ, BAPTISTA, *corollam*
Munera post cineres haud peritura ferunt.
Donec & Ausoniis Arioste legeris in oris,
Donec & in Lauram scripta Petrarcha, tuam:
Jactabit Bruxella suum cultissima Vatem,
Et petet hinc numeros Belgica Musa suos.

JOANNES BAPTISTA LAMBERTINUS,

Antverpiensis, ex nobilissima Sena-

toriaque Lambertinorum Bononiensium familia oriundus, litteris humanioribus Cortraci imbutus, Philosophiam Jurisprudentiamque didicit Lovanii. Romam deinde & Italiam ferè totam lustravit, Bononiæque paullisper substitit, donec in Doctorem J. U. promoveretur. In Belgium ubi rediit, vix biennio expleto, alteram in Hispaniam instituit profectionem, quam & ad Herculis usque columnas obivit universam, iterumque ad suos rediit, Prætorque civitatis ac territorii Hallensis in Hannonia constitutus est. Edidit

Theatrum Regium, sive Tabulas Regum Hispaniæ, Lispaniæ, Lusitaniæ &c. Bruxellis, typis Meerbecii, 1628. in 4.

Vitam B. Imeldæ Lambertinæ (quæ die XII. Maii colitur) ex italico latinè redditam. Antver. typis Cnobbartii, 1625.

Parenesin ad Virtutem capessendam, & adulterinam voluptatem contemnendam. Ibid. apud Jac. Mesium, 1640. 8.

JOANNES BAPTISTA MAURISSENS,

Bruxellensis, Martini filius, qui artis Heraldicæ peritus, Armorum fecialem egit in Comitatu Flandriæ (sive ut vulgo dicimus *Roi & Heraut d'armes.*) Ipse vero idem officium pro Ducatu Gelriæ ab anno 1651. exercuit, artemque suam illustravit, elucidando stemmata & insignia Equitum Aurei Velleris, quotquot ab anno 1429. sive à primæva Ordinis per Philippum Bonum Burgundiæ Ducem Institutione, usque ad annum 1665. creati fuêre. Obiit autem anno 1673. relicto filio *Jacobo Francisco*, in eadem arte & officio successore.

Le Blason des Armoiries de tous les Chevaliers de l'Ordre de la Toison d'or, depuis la premiere Institution jusques à present, avec leurs noms, surnoms, titres & quartiers, ensemble leurs Eloges decrites en bref. Prodiit fol. cum scutis & insigniis gentiliciis, Hagæ-Comitum apud Joan. Rammazeyn, anno 1665.

JOANNES BAPTISTA DE TASSIS,

Bruxellensis, S. Rom. Imperii Liber Baro, Militaris Ordinis S. Jacobi Eques, ac Commendator *de los Sanctos* in Hispania; inclytis parentibus ortus, *Joanne Baptistâ de Tassis*, Maxæmiliani & Caroli V. Cæss. quondam Cubiculario, & primo cursorum, sive (ut vocant) Postarum per Germaniam ac Belgicam Præfecto, literis Cæsareis anno 1547. designato; & *Catharina à Wachtendonck*, è nobili apud Mechlinienses familiâ.

Joanni Austriaco, dum in Belgio Pro-Regem ageret, à secretioribus fuit consiliis, & Regum Catholicorum ad Reges Galliæ Legatus; nempe à Philippo II. ad Henricum III. & à Philippo III. ad Henricum IV. Postremus autem tantâ eum veneratione prosequebatur, ut patrem suum vocitaret. Vir ubique magnus, tum vero consilio & judicio summus. E legatione Gallica in Hispaniam redux, Belgicique quod penes Regem residebat Consilii Senator, extremum diem obiit circa annum 1610, ac Vallisoleti apud Augustinianos tumulo Comitum Villæmedianæ ac Tassiorum illatus.

Historiam tumultuum Belgicorum libris VIII. descripsit, usque ad ann. 1598. quo pax inter prædictos Reges firmata fuit. Extitit MS. in Bibliotheca Regia Schorialensi ad S. Laurentium. Erat quoque apud Clariss. *Lucam Torrium*, Cameræ Rationalis Insulis Flandrorum Assessorem, usque ad annum 1609. deducta, teste Valerio Andrea.

Nunc extat quoque in Bibliotheca Eminentiss. D. Cardin. de Alsatia Archiepisc. Mechl. Addit Swertius in Athenis Belgicis, cog natum suum *Godefridum Hastenium*, utriusque linguæ peritissimum, *Joanni Tassio* Parisiis œconomum, stylum ejus utcumque rudem polivisse, dolavisseque. Et subjungit Inscriptionem magnificam huic illustri Familiæ jam pridem positam in Ecclesia B. M. de Sabulone Bruxellis, quæ Principum Turrianorum beneficiis cumulata exurrexit.

TASSIORUM
Originem, virtutem, gloriam lege,
Quisquis magna aut capis aut miraris.
Origo apud Bergomates
Ab antiquo illustris fuit.
Virtus unâ urbe claudi nescia
Gloriam totâ Europâ peperit.
Sic nati, evecti, inclyti,
Austriæ Familiæ annos jam CC.
Incorruptâ fide & obsequio
Vixerunt.
Apud Cæsares Cursorum Magistri,
Quod munus & inveniendo
Sibi vindicarunt,
Et administrando magis meruerunt.
Honores item alios belli & sagi:
Nunc Legati ad Principes exteros:
Nunc à consiliis Statûs ac Belli:
Nunc copiis, nunc Provinciis præfecti:
Alibi Comites,
Hîc liberi Barones S. Imperii.
Sed istâ origine, virtute, gloriâ
Viros mori,
Hoc Monumentum indicat.
M. D. C. XIV.

Extat & in eadem Ecclesia Sabulonis Monumentum & Epitaphium Uxoris supra-dicti Joannis Baptistæ de Tassis.

D. O. M.
D. HELENÆ DE L'ESPINE'E,
Matronæ tam genere quam moribus
Lectissimæ conjugi,
Illustris D. JOAN. BAPT. DE TASSIS,
Eques, ac Ordinis D. Jacobi de l'Espada,
Commendator de los Sanctos,
Philippi II. Hispaniarum Regis
Statûs per Belgium Consiliarius,
Philippi III. Regis Catholici
apud Henricum IV. Galliæ Regem
Legatus, P. C.
Inter vivos esse desiit M. D. XCVIII.

JOANNES BAPTISTA DE VADDERE,

Bruxellensis, Presbyter, Ecclesiæ Collegiatæ D. Petri Anderlechti juxta Bruxellas annos decem Canonicus, Vir prisci candoris, cui Symbolum familiare: *Ama nesciri*: in antiquitatibus ac Diplomatibus eruendis, nec non in historiis apprimè eruditus. Vivere ibidem desiit 3. Februarii 1681. Edidit

Tractatum de Origine Ducum & Ducatûs Brabantiæ, nec non Officiorum Palatinorum hæreditariorum; Bruxellis 1672. in 4. apud Lamb. Marchant. Scripsit ac collegit præterea

Historiam Originis & excidii Carthusiæ Partheniæ ante tumultus Belgicos in Suburbano Bruxellensi, vulgo Scheut-velt: adjunctis Adnotationibus, in quibus primævæ aliquot Belgicæ Familiæ illustrantur, Antiquitates variæ, &c. MS.

Historiam Capituli Anderlechtensis. MS.

Diplomata & Epistolas diversorum MS.

Historiam Genealogicam Familiæ de Traisignies. MS.

Historiam & Vitam Stæ. Wivinæ primæ Abatissæ Majoris Bigardiæ MS.

Extant partim in Archivis præfati Capituli, partim in Bibliotheca *Dominici Xaverii Foppens* J. U. L. Presbyteri dictæque Ecclesiæ Canonici ac Thesaurarii: & insuper novem Vol. manuscripta in folio nunc apud prænob. Dominum Malo, Bruxellis. Extat & hoc Epitaphium in Sacello S. Guidonis in Ecclesia Anderlechtensi.

AMA NESCIRI.
D. O. M.
Duorum in hoc conditorio
Ossa computrescunt,
Domicellæ Annæ Heuze, &
R. D. JOANNIS BAPTISTÆ
DE VADDERE,
Hujus insignis Eccl. Canonici ac Sacerd.
Donec horrifico clangore tubæ,
Quæ orbi insonabit,
Mortui venire ad judicium expergefacti,
Pelle suâ rursum circumdabuntur.
Matri dies fatalis illuxit
III. Julii M. D. C. LXXX.
Proinde filio III. Febr. MDCLXXXI.
Requiem animabus pie lector apprecare.

JOANNES BAPTISTA VERJUYS,

Antverpiensis, Ordinem FF. Prædicatorum professus in patria; in Academia Lovaniensi creatus S. Th. Doctor die 6. Februarii 1646, dein Bruxellis & Lovanii Prior, hic quoque S. Theologiæ Professor ac studiorum Regens, Provinciæ Belgicæ Magister Provincialis, Missionumque quas habet Prædicatorius Ordo in Hollandia Præfectus Apostolicus ab anno 1657. Muneri huic immortuus est Antverpiæ die 21. Septembris 1667. ætatis 57.

Scripsit *Pastorale Missionariorum*, seu Resolutiones Casuum, in Missionibus apud Acatholicos occurrentium. 12. Bruxellis 1664. & rursum 1682.

JOANNES BAPTISTA UWENS,

Antverpiensis, *Henrici* Geldriæ Cancellarii filius, Societatis Jesu, natus anno 1587. in ea plures anno concionatoris partes, aliasque functiones sustinuit; denatus Bruxellis 14. Decembris 1657. Edidit

Commentarium Litteralem ac Moralem in Jonam Prophetam, per Lectiones sive Sermones exegeticos LX. distributum. Antver. apud Joan. Meursium, 1640. fol.

JOANNES BARATH,

Hannonius, Cœnobii Valencenensis Carmelita, & Doctor Theologus Parisiensis, claruit anno 1426. scripsitque

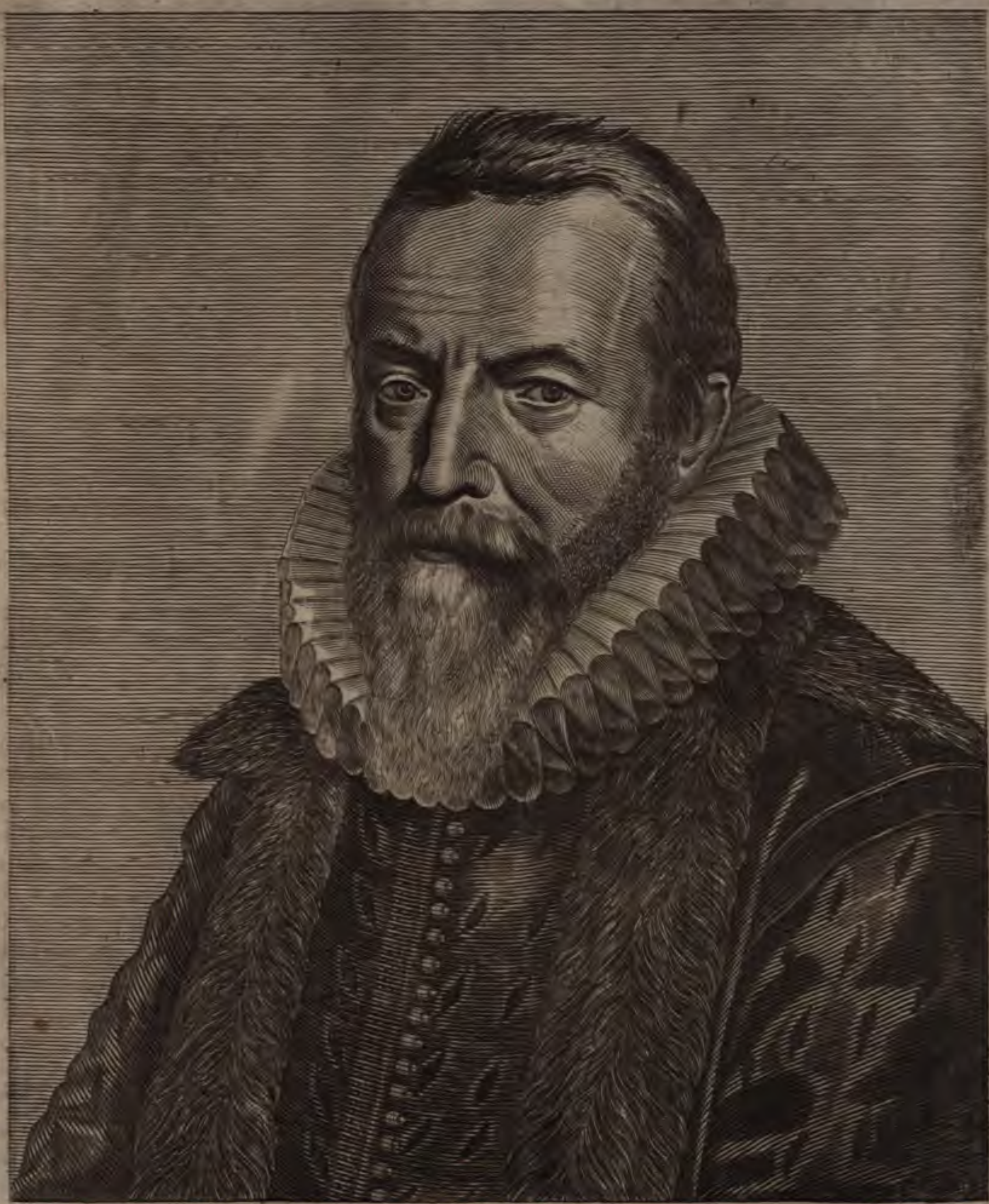
De revelatione Divinorum.
Determinationes S. Theologiæ.
De temporis sui malis.
In Sententias, libros IV.
Quæstiones Ordinarias.
Collationes Synodales.

Et alia, in Bibliotheca Tigurina recensita.

JOANNES A BARNEVELT,

Dictus etiam *Olden-Barnevelt*, Amersfortius, Eques, Toparcha de Stoutenburg, Tempel, Rodenrys, Berckel &c. patrem habuit, è nobili apud Gelros familiâ oriundum, matrem Delianam de Weede, è vetusta Amersfortentium Dominorum prosapiâ. In primis tumultibus Belgicis sumptibus propriis eques militavit Guilielmo Auriaco, & adhuc tempore obsidionis Harlemensis anno 1573. Post hæc Syndicus fuit Reipublicæ Roterdamensis.

Denique anno 1586. mense Martio, in summo Patronatu Ordinum Hollandiæ Westfrisiæque (*Pensionarii* munus vulgo ajunt) *Paulo Busio* itidem Amersfortio successit, singularique prudentiâ turbas in Republica ortas compescuit. Quinque legationibus ad Reges Statui Belgico confœderatos functus est, præterquam quod ad alios Principes & Resp. missus. Anno 1608. & 1609. à parte Ordinum cum Deputatis Regis Hispaniæ de Induciis egit. Fuit & Sigilli & Archivorum Custos &c. verbo dicam, vir maximæ apud omnes authoritatis.

IEAN DE BARNEVELT

DeLarmessin, sculp.

Notissimus est ex historiis belgicis funestus Viri hujus exitus. Quum enim Arminianorum partibus, unà cum Grotio aliisque viris primariis adhæret *Barneveldius*, Mauritii Principis Auriaci mandato, die 28. Augusti 1618. capitur & strictissimæ custodiæ mandatur: accusatus etiam, quòd conspirare cum Pontificiis & Hispanis, Catholicæque Religionis sacra in fœderati Belgii Rembublicam introducere velle videretur. Tandem die 13. Maii 1619. publicè in area palatii Hagiensis, infami carnificis manu decollatur Vir ille, quem suum velut *Lycurgum* hactenus Batavi coluerant.

Apologiam suam ipse in carcere detentus fecerat & evulgarat, hoc titulo: *Remonstratie des Heern Advocaet van Olden-Barneveld aen de Staeten van Hollandt*. in 4. in Hagæ-Com. 1618; quæ & prodiit latinè hoc tit. *Mysteria Hollandica, sive Jo. ab Olden-Barneveldt ad Status Holl. & Westfris. ex interpretatione & cum Notis Petri Holderi*. 4. Durocotori, id est, Remis, 1618. item Francofurti.

Vita vero & mors illius per varios descripta prodiit, ac signanter per *Grotium in Apologetico*; item Roterod. 1670. in 8. unà cum scriptis adjectis *Joannis Francken*, & cum fig.

Patris necem ulcisci tentantes filii *Reinerus* ac *Guilielmus*, conspirarunt in vitam Auriaci Principis: machinatione detectâ, Guilielmus evasit, sed Reinerus capitis pœnas luit. Cumque uxor & mater pro reo apud Principem intercederent: hic conversus ad matrem, *cur non pro marito priùs intercessisset*, interrogat. Illa autem generosè respondit: *innocens erat maritus, hic autem pro quo deprecor, verè reus est*. In obitum *Barneveldii* hos fecit versiculos *Nicolaus Burgundus*, J. C. Bruxellæ Senator Regius

Catte, quid hoc dicam? quantum mutatus ab illo?
Nunc hostis tortor factus es ipse tui.
Syndicus ad mortem damnatur! quot voluisset
Millibus hoc emptum Bœticus ante caput?

JOANNES BASIUS,

Leovardiensis, Frisius, J. C. & causarum patronus in patria, Jurisprudentiæ studia Lovanii absolvit, Lauream què è Galliis reportavit. Fuit posteà Senatui Delphensi in Hollandia à secretis. Scripsit

Paradoxarum Disputationum Juris Civilis libros IV. quibus dubiæ J. C. traditiones & responsa examinantur ac reconciliantur. Basil. 1575. fol. In hos libros pro *Francisco Hotomano* Doctore suo, edidit *Joannes Willielmus Neonobellus*, Jenensis, Vacantias Vindemiales, sive de Fatuitate Basiana Epistolam, Basileæ, 1579. 8. & non-nemo maledicus iisdem sequentes versus asscripsit,

Non liber, at variis repleta cloaca lituris,
(Ne titulo lector, decipiare) fui.
Latratus, ructus, stolidos sine mente boatus
Evomui in doctos, dum potui, usque viros.
Lucem, dum vixi, timui, fugique repertam;
Ad sordes natus scilicet & tenebras,
Præsidio solo noctis defensus opacæ,
Exegi vitæ tempora parva meæ.
Tandem Cumanum mea me vox prodit asellum,
Spernor, & in risum mox timor omnis abit.
Nunc jaceo tineis blattisque & vermibus esca,
Et vestire jubet pharmacopola piper.
Quin & tergendis damnata cloaca cloacis,
Auctoris culpam stultitiamque luo.
At te pro meritis auctor stolidissime tantis,
Pro fama maneat non peritura fames.

JOANNES BASTONIER,

A Brania Comitis, Hannonius, ad S. Martinum Tornaci Monachus Benedictinus professus, deinde Prior Cœnobii Gemblacensis in Brabantia, ac demùm cùm perfectioris strictiorisque vitæ desiderio teneretur, Ordinem Cartusianum in Monte S. Andreæ, prope Tornacum, amplexus, se totum rerum divinarum contemplationi ac meditationi, exercitiisque spiritualibus, mancipavit, symboli loco usurpare solitus hæc verba, NISI IN DEO GAUDIUM; quæ & passim libris scriptisque suis inscribebat, cùm hujusmodi protestatione: *Non credò me esse Cartusianum, neque etiam Religiosum, quamdiu optavero alibi occupare cor meum, quàm circa Deum creatorem meum & summum bonum.*

Scripsit, dùm adhuc in Ordine Benedictino degeret, libellum

De Cæremoniis ac consuetudinibus Reformationis Bursfeldensis: quem Gemblaci, dum ad Cartusianos transiret, reliquit. Carthusianus verò varios *Rythmos Gallicos*, de rebus præsertim spiritualibus; & alia nonnulla ad pietatem spectantia.

JOANNES DE BEKA,

Ex nobili familia de Stoutenburgh, quæ ex Amorsfortii Equestris familiæ viris descendit, oriundus, Canonicus Ultrajectinus, conscripsit

Chronicon Episcoporum Ultrajectensium & Comitum Hollandiæ, ad Joannem ab Arckel, Episcopum, & Guilielmum, Hollandiæ Comitem: in quo apud Egmondam per septennium cum assidua quadam sollicitudine plerosque labores explevit, ut ad dictum Comitem ipse præfatur. Edidit illud cum Appendice *Suffridus Petri*, & cum Notis *Bernardus Furmerius*, Franekeræ Frisiorum, 1612. 4. emendatius verò cum Notis, Observationibus atque Animadversionibus, *Arnoldus Buchelius in Corpore Historiæ Ultrajectinæ*, ibidem, 1643. in fol. apud Joannem à Doorn. Cui operi cum immoreretur *Buchelius*, vicem defuncti supplevit *Gisbertus Lappius à Waveren* J. C.

Idem *Chronicon*, jam olim versum belgicè ab Anonymo, & passim pluribus in locis auctum continuatumque, evulgavit anno 1701 *Antonius Matthæus*, J.U.D. Tomo V. Analectorum Veteris Ævi.

Ceterùm de Becano elogium hoc scripsit Philippus de Leydis libro De forte principantis Casu LX. *Quid laudis, quæ memoria, quis honor Comitibus Hollandiæ superesset, nisi felix Cœnobium S. Adalberti in Egmonda & monastica vita pro tempore illorum facta, & deinde brevi compendio* Joannes de Beka *Presbyter vigiliis æternasset?*

At vero *Gerardus Geldenhaur Noviomagus*, Præfatione ad Germanicarum Rerum illustrationem, Marpurgi editam, judicium *Gerardi Volpardi* Batavi secutus, scribit illum videri sibi similem imperito fabro lignario, qui cùm ędificandæ domus materiam, absque temporis delectu cæsam, convexerit, ignoraret, quæ ligna cui domus parti aptiora, quæ teredinibus & cossis maximè obnoxia, quæ ad firmitatem, quæ ad commoditatem, quæ ad ornatum sint utiliora. Hæc ille. Et certè vanus est & falsus, dum bella sub Episcopo Adelboldo & aliis nonnullis commemorat.

JOANNES BECARDUS,

Flander S. T. B. in Abbatia S. Nicolai apud Furnenses Præmonstratensis Canonicus, dein Pastor S. Nicolai Furnis, ejusque Districtûs uti & Neoportuensis Decanus, obiit 9. Februarii 1635. Scripserat

Appara-

Apparatum ad Annales Præmonstratenses, de statu rerum ante ejusdem Ordinis institutionem, maximè in Flandria, & ab Instituto Ordine usque ad annum 1133.

Indicem Scriptorum Ecclesiasticorum, & *de iis censuras.*

Quæstionem Theologicam, de pane & vino in exequiis defunctorum offerri solitis.

Argumenta Epistolarum Philippi ab Eleemosyna, & *Notationes varias in ejus Opera.*

Item *Notas in Opticam Servatii Lairveltii*. & *in Chronicon Præmonstr. Miræi.*

Manuale Iprensis Diœcesis, jussu Episcopi Georgii Chamberlain correxit & auxit: sed non edidit.

Vincentium Lyrinensem in linguam flandricam transtulit.

S. Thomæ Cantuariensis, & *Henrici II. Anglorum Regis Monomachiam, de libertate Ecclesiastica*, cum adjuncto ejusdem argumenti Dialogo. Coloniæ 1624, apud Corn. ab Egmont. Latêre voluit author sub nomine *Richardi Brunæi*: qui dum S. Martyris agones laudibus prosequitur, displicuit Ministris Regiis; ideoque mandatum Fisco Consilii Gandavensis, ut in Authorem libri, *veluti injuriosi, famosi, ac perniciosi, juribusque suæ Majestatis contrarii*, inquireretur. Ita decretum in Consilio Sanctiore, die 21 Julii 1627.

JOANNES BEER,

Aliàs DE PALUDE, Diestensis, Presbyter, Scholarum ad S. Servatium Trajecti, & ad S. Sulpitium in patria Rector, primusque dein Canonicus professus in Cœnobio Corsendoncano, apud Turnhautum, professionem ejus recipiente Abbate Averbodiensi, ex commissione Joannis de Bavaria, Episcopi Leodiensis, anno 1398. Vivere desiit 1418. Reliquit

Summam brevem, De arte Rhetorices. MS. ibidem. Virum fuisse divinis pariter & humanis litteris apprimè eruditum ac summè humilem, monumenta dicti Cœnobii produnt.

JOANNES DE BEETZ,

Brabantus, è vico hujus nominis apud Thenas, Carmelita & Prior Conventûs Thenensis, Doctor Theologus & Professor Lovaniensis, nomen Universitati dedit anno 1458. scripsitque

Præceptorium divinæ Legis, sive in Decalogum, libros X. Lovanii, 1486. fol. apud Ægidium van Heerstraeten.

Item *Quodlibeta*, Lovanii habita.

In Epistolam Pauli ad Romanos.

De Sacramento Altaris. &c. aliaque nunquam edita.

Mortuus est Thenis, apud suos conditus: cujus monumento hæc inscripta leguntur:

Hic jacet inhumatus
Venerandus Pater Magister
JOANNES DE BEETZ,
Sacræ Paginæ Professor eximius,
Regens ac ordinarius Legens
In Theologica Facultate Lovanii.
Qui obiit anno M. CCCC. LXX.
VI. die mensis Junii.

JOANNES BELIUS,

(Vulgò LE BEL) Canonicus ad D. Lambertum Leodici, & Joanni Hannoniæ Comiti à consiliis; scripsit

Chronicorum Opus rerum suo tempore à Francis & Anglis gestarun.

Claruit circa annum 1326. teste *Joanne Froissardo*, itidem Hannonio, qui in suis se Chronicis *Belii* potissimum vestigia secutum profitetur.

JOANNES BELLERUS,

Antverpiensis, Typographus, vir doctus,

Onomasticum, ex *Roberto Stephano* &

Scholia in Statii Papinii Opera, ad veteres Codices recensita. Antverpiæ typis Plantini 1594. 8. Nutii, 1607. 8.

Commentarium in Silvas ejusdem Poëtæ; typis iisdem, 1599. 8.

Commentarium & Notas in Boëthium de Consolatione Philosophiæ; à morte editum. Ibid. 1607. 8.

Vitam & Martyrium Mariæ Stuartæ Reginæ Scotiæ, Flandricè 8. Antver. 1588.

Orationem in funere Joannis Hauchini, II. Machliniensis Archiepiscopi, habitam. Lovanii, apud Masium, 1589. 8.

Item alteram, quâ funus *Michaelis Baii*, Doctoris Theologi Lovaniensis, prosecutus est. Ibid. anno eodem.

Nicolaus Oudartius amici Manibus versus hos lusit:

Hac tegitur parvâ magnus BERNARTIUS *urnâ*,
Clara nisi toto fama quod orbe volat.
Quam famam functi doctissima scripta merentur,
Sive ea ad Historiam, sive ea ad Aonidas,
Seu magis ad Sophiæ sint exornanda vireta.
Ah spes cum tanto quanta sepulta Viro!

JOANNES BERNARD,

Bapalmensis, Ord. S. Dominici, S. Theol. Licentiatus & Prior Conventûs Duacensis ut & Audomarensis, insignis apud suos per annos 40. Ecclesiastes: qui nec ultimis duodecim vitæ annis, cœcus licet, vel à sacro suggestu, vel à Pœnitentiæ tribunali sibi temperavit. In his operibus à morte comprehensus, lætus abiit ad superos die 2. Februarii 1620. ætatis anno 67. sepultus apud suos Duacenses. Edidit libellos gallicè

De Confraternitate Rosarii, annexisque Indulgentiis. Audomar. 1606. 12.

De Sodalitate Nominis JESU, *contra perjuros ac blasphemos.* Duaci 1608. & 1615. 12.

Flagellum pejerantium & blasphemantium in Sacratissimum nomen Dei J. C. & SS. Duaci apud Wion 1618. 8.

Item octo spissa Volumina MSS. de omni scibili reliquit.

JOANNES BEROTIUS,

(Vel ETROBIUS, ut auctor se per transpositionem litterarum in folio liminari, sive frontispicio indigetat) Valencenas, è gallico latinum fecit

Commentarium seu potiùs *Diarium Expeditionis Tuniceæ*, à Carolo V. anno 1535. susceptæ; excusum Antver. 1547. & Tomo II. Rerum Germanicarum anno 1575.

JOANNES BERTELIUS,

Lovaniensis, Petro & Mariâ Bollaertiâ natus; completis anno ætatis XVII. in Liliensi Gymnasio Philosophiæ studiis, S. Benedicti institutum in Monasteriensi Cœnobio intra muros urbis Luxemburgensis amplexus est; & anno 1576. VIII. Idus Augusti Abbas consecratus, annos XIX. præfuit.

Hinc ad Epternacensis ejusdem Ordinis Monasterii, à S. Willibrordo conditi, regimen admotus, doctrinæ laude, & vitæ, morumque Sanctitate claruit. Ab Hollandis interceptus, magno litro libertatem redimere coactus fuit, diuturnos carceres ærumnasque perpessus. Excessit è vivis, in Abbatia sua Epternacensi anno 1607. die 19. Junii. Commentatus fuerat

In Regulam D. Benedicti, Dialogis XXVI. Addidit

Catalogum & seriem Abbatum Epternacensium. Coloniæ, apud Cholinum, 1581. 8.

Dedit & *Historiam Ducatûs Luxemburgensis*, omnium eruditorum calculo

probatam. Adjecitque in fine

Commentarium de Diis ac Sacrificiis Gentilium, qui in Luxemburgo aliquando culti fuêre. Ibid. 1605. 4. typis Butgenii.

JOANNES,

Ad S. Bertinum Audomaropoli Monachus, Ord. S. Benedicti, jubente Simone II. Abbate, scripsit

Vitam B. Bernardi pœnitentis, ejusdem loci Religiosi. MS. ibid. Meminit Molanus in Natalibus SS. Belgii 19. Aprilis. Extat item in Aprili Bollandiano Tomo II.

JOANNES BERTOUL,

Prior Monasterii SS. Trinitatis de Redemptione captivorum juxta Atrebatum, descripsit

Iter suum Hungaricum, quo complures Christianos Turcicâ servitute, persoluto lytro, liberavit.

Novum item *Artesiæ typum* accurato penicillo in tabula expressit. Ex Locrio.

JOANNES BEVERUS,

A Beveris, Hannoniæ pago, juxta Angiam, sic dictus, vel ab ejusdem nominis municipio in territorio Wasiano, juxta quosdam, qui Flandrum fuisse volunt, à quo cognomentum ejus SERJACOPS abludere non videtur. Vir fuit acri ingenio, atque in omni disciplinarum genere, maximè verò in Philosophia versatus, in quâ ceteris condiscipulis anno 1536. palmam præripuit. Tum indefesso labore ac studio, quotidianisque multorum annorum prælectionibus tantum sibi eruditionis collegit, tantumque opinionis atque existimationis consecutus est, ut Scholæ Philosophicæ princeps, suique temporis ac sæculi Aristoteles haberetur.

Fuit quoque in S. Theol. Licentiatus, ac docuit Philosophiam Lovanii in Collegio Standonico, quod vulgò Porcense dicitur, totos XXIII. annos, obiitque anno 1563. ætatis XLVIII. conditus in Divi Petri, ad aram sancto Crispino sacram. Exstant ejus nomine editi

Commentarii in libros Aristotelis De Physica Auscultatione. Lovanii, 1567. fol.

JOANNES BEVEROVICIUS,

Vulgo BEVERWYCK, nobili apud Batavos genere ortus, matre *Vesaliâ* (cui familiæ non parum splendoris affulsit ab *Andrea Vesalio*) Senatoris filiâ & nepte, natus est Dordrechti Bataviæ metropoli, anno 1594. XV. Kal. Decembres. Puer traditus est in disciplinam *Gerardi Joan. Vossii* tunc Scholam ibi moderantis. Sexdecennis Lugdunum concessit, Batavorum Academiam, ubi in humanioribus *Baudium* & *Heinsium*, in Medicina audivit *Pauwium*, *Vorstium*, *Heurnium*.

Inde post quadriennii moram, ad uberiorem ingenii cultum capiendum profectus in Galliam, celeberimi nominis Professores nactus est Cadomi, Parisiis & Monspelii, celebri in primis Medicinæ emporio; coluit *Joannem Varandæum* ac *Franciscum Ranchinum*, ut & in Italia Patavii audivit, & ad praxim sectatus est, *Rodericum Fonsecam*, *Sanctorium*, *Joannem Baptistam Silvaticum*; ibidemque Philosophiæ & Medicinæ Doctor creatus, Bononiam abiit, ubi perpetuus apud ægros comes fuit *Fabritio Bartoleto*.

Tandem, salutato de via Basileæ *Felice Platero & Gaspare Bauhino*, Lovanii *Thoma Fieno*, auditoque *Erycio Puteano*, Dordrechtum rediit: statimque praxi non infeliciter admotus, factus Urbis Medicus, 1625. simulque

Excessit è vitâ Louanij postrid. Non. Nouemb. CIↃ.IↃLXIII. Æt. XLVIII.

IOANNES BEVERVS HANNO
PHILOSOPHVS.

Dum Sophiam illustras, et inania BEVERE *pellis*
Somnia, sis promus condus Aristotelis.
Nunc cælo colis, et quas rerum hîc dicere caussas
Non poteras plenis inde vides oculis.

Aub. Miræus.

illius Artis Professor publicus, mox Senator, & anno 1627. Præses Consilii civici, 1629. Consul, 1631. Præses Admiralitatis, & 1633. Orphanotrophii Administrator, ac nomine ejusdem Urbis suæ ad Ordinum generalium Comitia delegatus est. Obiit die 19. Januarii 1647. sepultus in Æde majori Dordracena, cum Epitaphio, ut infra sequitur. Scripta ab eo leguntur.

Epistolica Quæstio de Vitæ termino, fatali an mobili? cum Doctorum responsis. 8. Dordr. 1634. item auctior Leidæ 1636. 1639. & 1651. in 4. *Accedit de eadem Quæstione pars tertia, item doctiss. Annæ Mariæ à Schurman de eodem argumento Epistola; uti & alia à Joh. Elichmanno ex mente & monimentis Arabum & Persarum contexta.*

Epistolicæ Quæstiones, cum Doctorum responsis. Accedit Beverovicii, nec non Erasmi, Cardani, Melanchtonis Medicinæ Encomium. Roter. 1644. & 1665. in 8.

Idea Medicinæ Veterum. Ibid. typis Elzevir. 1637. 8.

De Calculo renum ac vesicæ. Ibid. iisdem typis.

Exercitatio in Hippocratis Aphorismum de Calculo, ad Claudium Salmasium. Ibid. 1641.

Montanus ἐλεγχόμενος, sive Refutatio argumentorum, quibus *Michael de Montaigne* impugnat necessitatem Medicinæ. Dordr. 1634. 8.

Thesaurus Salubrium, sive *de sanitate tuenda.* Flandricè.

Thesaurus Insalubrium, sive *de sanitate restituenda.* Flandricè.

De Excellentia Fœminei sexûs, qui cum iconibus & versibus *Cornelii Boy* prodiit Dordraci 1636. & 1639. in 8. & belgicè, sub titulo *Uytnementheydt der Vrouwen.* Adulatur imprimis eruditissimæ *Annæ Mariæ Schurmanniæ*, (de qua supra pag. 63.) quæ vicissim plura ad *Beverovicium* scripsit.

Introductio ad Medicinam indigenam, sive *De* αὐταρκεία *singularum regionum.* Lugduni Bat. 1644. 8.

Scripsit vernaculè *de Scorbuto*, *de Peste*, *de laudibus Chirurgiæ*, *de vulneribus*, *de ossibus & fracturis* Quæ unà cum aliis omnibus *Operibus Medicis Beverovicii*, rursum prodierunt idiomate vernaculo, ac celebris Poëtæ *Jacobi Catsii* versibus exornata, Amstelod. apud Joann. Schipper 1656. in 4.

Item vernaculè *Originem Hollandiæ in Dordraco*, cum descriptione ejusdem Urbis. 4. Dordraci 1640.

Hertogh van Alva, geessel van Nederlandt ende Portugael; id est, Diræ in Ducem Albanum. 12. Dordr. 1641.

Lex hic medendi, sanitatis Regula,
Salus salutis Civium, vitæ artifex,
Mortis fugator sedulus, victor suæ,
Scriptis superstes ipse post mortem sibi,
Dordrechti Apollo, & Æsculapius jacet.
Defuncto lubens mœrensque posuit
DANIEL HEINSIUS.

Vide etiam Lindenium renovatum de Scriptis Medicis, & P. Niceroni Notitiam Litterariam Tomo IX.

JOANNES DE BLAER,

Diesthemius, Prior cœnobii S. Jacobi Ordinis S. Benedicti, intra muros urbis Leodiensis, scripsit

Historiam Revelationis B. Julianæ Cornelienfis, divinitus factæ, & Institutionis Festi Venerabilis Sacramenti; quæ exstat in Speculo magno exemplorum, Duaci identidem edito.

De eodem Festo, hortatu B. Julianæ Virg. Officium proprium composuit *Joannes*, Ord. Cistertiensis Monachus in Monte S. Cornelii, scriptor modicæ litteraturæ (ut in Natalibus SS. Belgii 5. Aprilis scribit Molanus) sed obediens os suum aperiebat, & Dominus implebat illud. Quod Officium Leodii, Tungris, & alibi in

in usu fuit, priusquam ab Urbano IV. S. Thomæ Officium publicaretur.

JOANNES BLAEUW,

Civis ac Typographus Amstelodamensis celeberrimus & opulentissimus, ejusdem Urbis Senator, *Guilielmi* parentis sui artem & scientias mirificè imitatus, varia ejus Opera edidit, atque imprimis in Geographia, edendisque Chartis universas Orbis terraquei Regiones exhibentibus excelluit. Erat quidem externâ professione Acatholicus, sed Catholicis ab insigni gravitate, modestiâ, æquitate passim perquam æstimatus. Nullos ille libellos famosos, ut quidam alii, ad prelum recipiebat unquam, ac ne venales quidem apud se sustinebat haberi.

Favebat Catholicis ubicumque poterat, eorumque Presbyteros habebat honorificè. Summum autem Pontificem, quem Calvinistæ pro anti-Christo habent, sic coluit, ut cum suo Cosmographico & ubique notissimo XIII. tunc Tomorum Athlanti, regiâ quasi magnificentiâ & ingentibus sumptibus excuso, addidisset, duobus prægrandibus speciosissimisque Voluminibus, Civitatum & admirandorum Italiæ Theatrum anno 1663, *universum advolverit pedibus BB. Patris* (sic sonat titulus Dedicatorius) *Alexandri VII. Pontificis Maximi.*

Decem prela sua nulla re magis habebat occupata, quam imprimendis, sub nomine *Judoci Calcovii* omnis generis Missalibus ac Breviariis Romanis. Acta item Sanctorum Mensis Aprilis à PP. Societatis Jesu cupidissimè suscepit, cum Typographi nostrates sumptuoso operi humeros subtraherent, temporum difficultatibus causati. Ipse vero gloriosum sibi ducebat, terrestri (ut aiebat) Athlanti cœlestem jungere, simul habiturus duo maxima quæ uspiam extabant, aut unquam fortassis extitura essent, Opera.

Unde cum Deo placuit novam ipsius Typographiam funesto anni 1673. incendio perdere, non deerant hæterodoxi qui exprobrarent, hanc esse pœnam tot Papisticorum librorum, ac idololatriæ Missaticæ ministerium ejus typis excusorum, totoque orbe dispersorum. Tres post se reliquit filios clarissimos, Joannem, Wilhelmum & Petrum, omnes Civitatis Amstelodamensis Senatores. *Hoc ejus Elogium scripsit P. Papebrochius in Responso ad Exhibitionem Errorum P. Sebastiani à S. Paulo &c. Tomo II. pag.* 105. Ejus Opera sunt hæc.

Athlas major, sive Cosmographia Blaviana, in qua solum, salum, cælum, accuratissimè describuntur. Amstel. XI. Vol. in fol. 1662. typis propriis, gallicè, flandricè, latinè atque hispanicè. Verum hi libri post incendium typographiæ Blavianæ, facti sunt rarissimi, ut & sequentes.

Theatrum Civitatum & admirandorum Italiæ. Amstel. fol. 1663.

Theatrum Civitatum & admirandorum Neapolis & Siciliæ Regnorum. Ibid. fol.

Theatrum Statuum Sabaudiæ Ducis. Ibid. fol. II. vol. 1682.

Novum ac magnum Theatrum Urbium Belgicæ Fœderatæ. Ibid. fol. 1649.

Novum ac magnum Theatrum Urbium Belgicæ Regiæ. fol. 1649.

JOANNES DE BLOYS,

Eques Auratus, in Senatu Flandriæ Consiliarius, una cum *Ægidio Stalins*, tunc Collega, dein in supremum Regis Mechliniense Consilium evocato, compilavit & edidit vernaculè duos priores Tomos Edictorum Flandriæ, hoc titulo.

Tweeden Placcaert-Boeck, *inhoudende diversche Ordonnancien Edicten ende Plac-*

caeten, van de Koninckl. Majesteyten, ende haer Doorl. Hoogheden Graeven van Vlaenderen, mitsgaeders van heurlieden Provincialen Raede aldaer gepubliceert in den voorgenoemden Lande van Vlaenderen, t'sedert het jaer 1560. *tot ende met den jaere* 1629. Fol. Gandavi anno 1629.

Item *Tweeden Druck van den eersten Boeck der Ordonnancien, Statuten, Edicten &c. van Vlaenderen, nieuwelinghs vermeerdert.* Fol. Gandavi anno 1639.

JOANNES BOCHIUS,

Bruxellensis, natus est anno 1555. die Julii XXVII. Litterarum humaniorum tirocinia primùm Liræ in Brabantia, post Athi in Hannonia posuit, & æquales inter excelluit: in Poëtica palmam ceteris facilè præripuit, adeò ut alterum *Belgii* nostri *Maronem* nominare liceat. Olim Romæ domesticus Card. Radzivilii aliquamdiu studio Theologico dedit operam, Lectionesque Roberti Bellarmini, è Societ. Jesu, postea Cardinalis, diligenter audivit.

Insigni deinde ac periculosâ ἀποδημίᾳ Italiam, Poloniam, Russiam, Livoniam, Moscoviam, aliasque orbis partes peragravit; quam peregrinationem latè ipse prosequitur Observationibus in Psalmum 147. Lectu digna sunt, quæ illic ad vers. 17. refert, *de immanitate frigoris, & ferocitate ac barbarie Moscovitarum, quas Moscuæ anno* 1578. *perpessum se fuisse enarrat.* In patriam redux, simul ad amatas olim Musas rediit, & lusit versu heroïco

Panegyricum Alexandro Parmæ Principi, receptâ Antverpiâ; typis Plantini 8. Quæ Panegyris Farnesio ita placuit, ut *Bochium* S.P.Q. Antverpiensi jusserit esse à Secretis. Dedit etiam

Descriptionem Gratulationis, Spectaculorum, Ludorum in adventu Sereniss. ERNESTI, Archiducis Austriæ &c. Antverpię editorum.

De Belgii Principatu, à Romano in ea Provincia Imperio ad hæc usque tempora, *brevem Narrationem.*

Panegyricum Carmen in ejusdem Principis adventum.

Orationem funebrem in Archiducis Ernesti *obitum.* Simul edita iisdem typis, 1595. fol.

Historicam Narrationem Profectionis & Inaugurationis Sereniss. Principum ALBERTI & ISABELLÆ. Ibid 1602. fol.

Parodiam Heroïcam Psalmorum Davidicorum.

Observationes Physicas, Ethicas, Politicas, & Historicas, in eosdem Psalmos, è græcis latinisque Auctoribus.

Vitam Davidis, Prophetæ Regii. Ibid. 1608. 8.

Cetera ejus *Poëmata, Epigrammata, Elegias* &c. variè dispersa collegit & vulgavit Franciscus Swertius filius, unà cum Reliquiis Poëmatum *Joannis Ascanii Bochii*, Joannis filii J. C. Excudit Coloniæ Kinckius, 1615.

Obiit verò BOCHIUS Antverpiæ, anno 1609. Idibus Januariis, sepultus in D. Virginis, quà cœmeterium spectat: ubi disticon hoc, quod sibi ipse scripserat, cum ejus Epitaphio legitur:

Quis situs hic? BOCHIUS; *satis hoc:*
nam cetera dicent
Candor & Integritas, Ingeniumque Viri.

JOANNI BOCHIO, Bruxellensi,
S. P. Q. Antverp. à Secretis,
Præproperâ morte sublato,
Idib. Jan. M. D. C. IX.
Sabina Bochia F.
Ex asse hæres Parenti opt.
Cum lacrymis pos.
Sola virtus expers sepulcri.

JOANNES BODÆUS A STAPEL,

Amstelodamus, Medicus, græcè latinèque in paucis peritus, & miscellæ eruditionis; edidit

Theophrasti Eresii de Historia Planta-

rum libros X. *Notis*, *Commentariis*, & rariorum Plantarum plurimis *Iconibus* illuſtratos, unà cum græco contextu. Amſtelodami, apud Henr. Laurentii, 1638. Item fol. ibid. 1644.

JOANNES BODEN,

Silvæducenſis, Sacræ Theol. Licent. & Canonicus Graduatus ad S. Joannem in patria, Paſtoris atque Eccleſiaſtæ munere ante in D. Catharinæ annos plures functus, muneris illius fructum communem omnibus eſſe voluit, editis

Concionibus moralibus & doctrinalibus, quibus Catechiſmum explanat, *de Præceptis Decalogi*. Antver. typis Guil. à Tungris, 1621. 8.

De Fide & Symbolo, *de Spe*, *Oratione Dominica & Salutatione Angelica*. Lovanii, apud Dormalium, 1625. 8.

De VII. Sacramentis Eccleſiæ, *de Sacrificio Miſſæ*, *de Peccatis* &c. Antver. typis Nutii, 1631. 8.

JOANNES DU BOIS,

Gandenſis Urbis olim Syndicus, (quem Penſionarium vocant) dein Conſiliarius ab anno 1567. ac Procurator generalis ſupremi Conſilii Mechlinienſis; paulò poſt à Duce Albano deputatus eſt ad inſtituendam actionem de crimine læſæ Majeſtatis contra Comites Egmondanum & Hornanum, captivos in arce Gandavenſi. Extant ejus gravamina, ſimul cum Reſponſis utriuſque Comitis in libro gallico, cui titulus,

Supplement à l'Hiſtoire des Guerres Civiles de Flandre du Pere Strada & d'autres Auteurs; contenant les Proces criminels des Comtes d'Egmont & de Hornes, & autres Pieces 12. 1729. II. Tom. collectore Franc. Foppens Typographo Bruxellenſi.

Obiit autem præfatus *Joannes du Bois*, Mechliniæ anno 1585.

JOANNES BOLLANDUS,

Natus Tulii-monte in Ducatu Limburgenſi die 13. Auguſti 1596, in Societatem Jeſu admiſſus anno ætatis 16, litteras humaniores ſexennio docuit, ac dein ſcholis Mechlinienſibus præfuit. Defuncto Antverpiæ P. *Heriberto Roſweydo*, qui vaſtum opus de Vitis & geſtis Sanctorum primus molitus fuerat, eumque in finem apparatum non exiguum undique congregarat, delectus eſt à Superioribus *Bollandus*, qui in ſparta illa ornanda ei ſuccederet.

Itaque Antverpiæ curavit ſimul, & Confeſſionalem ſedem & Sodalitatem latinam, & ſubciſivis horis Acta Sanctorum. Et quamvis priora duo ex hiſce muniis totum facile occuparent hominem, tamen quâ par erat magnitudine animi auguſtiorem Operis ſpeciem, quam adumbrarat *Roſweydus*, inſtituto Epiſtolari commercio cum Viris tota Europa litteratis, provexit, ſubſidia operis undique conquiſivit; obtinuitque, ut latentia in regionibus etiam diſſitis Acta SS. ad ſe tranſmitterentur. Nactus deinde vaſtiſſimi Operis hujus adjutores *Godefridum Henſchenium & Danielem Papebrochium*, de quibus plura ſuperiùs pag. 428. ſub titulo, *de Hagiographis Societ. Jeſu.*

Porro licet doctrinâ hâc Eccleſiaſticâ, & ſcientiâ Sanctorum *Bollandus* mirificè excelluerit, non minus tamen virtutibus & vitâ religioſiſſimè traductâ eximius fuit: ut palam facit Vita ejus, quam P. *Godefridus Henſchenius* Tomo I. Actorum Martii præfixit. Demum annis gravis, laboribus fractus, ſymptomate apoplectico correptus, tranſivit (ut fas eſt ſperare) ad Sanctorum cœtum, de quibus bene meritus ſcribendo fuerat, Antverpiæ die 12. Septembris 1665.

Quanti fieret ab omnibus etiam exteris Viri hujus memoria, poſt mortem

tem patuit, dum apud plerosque Ordines Religiosos, tanquam de singulis bene merito solemniter illi parentatum est. Patres Dominicani, Franciscani, Carmelitæ Antverpiæ per triduum in suis singuli templis exequias illi celebrarunt. Abbas S. Michaëlis ibidem pontificalibus indutus solemne sacrum pro illo fecit. Denique Romæ Reverendiss. P. Generalis Carmelitarum in Templo S. Mariæ Transpontinæ funebre sacrum solemni ritu pro illo obtulit, & per omnia Ordinis sui Monasteria idem fieri mandavit. Edidit Bollandus

Acta Sanctorum omnium, qui in toto orbe coluntur, Mensis Januarii Fol. II. vol. Antverpiæ typis Jacobi Meursii 1643.

Acta SS. Mensis Februarii: tribus tomis in fol. Ibidem apud eundem 1647.

Acta SS. Mensis Martii, in quibus suam ille habuit partem cum Sociis Godefrido Henschenio & Daniele Papebrochio. Prodierunt post illius obitum Antverpiæ iisdem typis anno 1668. tribus Tomis in fol.

Pridem antea varia ediderat Carmina & Orationes. Edidit etiam separatim

Vitam S. Liborii Episcopi, calculo laborantium Patroni. 8. Antver. apud Meursios 1648.

Brevem Notitiam Italiæ ex Actis SS. Januarii & Februarii. 8. Antver. apud Meursios 1648.

Breves Notitias triplicis status, Ecclesiastici, Monastici & sæcularis, excerptas ex Actis SS. vulgatis à Bollando & Sociis. 8. Antv. 1648.

De P. Bollando leguntur hi Versus.

Scribendis Sanctorum obiit Bollandus in Actis;
Fallor: in his cœpit vivere, non obiit.

Addidit & *Renatus Rapinus* è Societ. Jesu, Gallus, Poëta celeberrimus, sequens Elogium funebre.

Bollandus sacrum Fastis dum scriberet annum;
Mors imperfectum barbara rupit opus.
Mandabat scriptis Divos, Divûmque labores,
Et quâ quisque olim vênit ad astra viâ.
Scriptori Mensis processerat unus & alter:
Tertius inceptum cum male solvit iter.
Parce tuo Bollande queri de funere, Fastis
His demum ipse tuis annumerandus eras.

JOANNES DE BOMALIA,

Vulgo Boumal (Gallo-Brabantus, ex vico haud procul à Geldonia) Ord. FF. Prædicatorum, Conventûs Lovaniensis aliquando Prior, Studiorum Regens, receptus ad Concilium novellæ Universitatis Lovaniensis anno 1434. successit postea in professione S. Theologiæ P. Mag. *Joanni à Wyningen*, & anno 1450. ad Cathedram promotus fuit ab eadem Universitate, eâ lege (inquit Valerius Andreas in Fastis) ut intra annum fieret Doctor.

A Paulo II. aut Sixto IV. institutus fuit per Belgium adversus hæreticam pravitatem Inquisitor generalis, eoque titulo ab Universitate Lovaniensi admissus VII. Idus Novembr. 1471. Primariis quoque in Ordine suo muniis perfunctus, decessit Lovanii ipso Natali Domini 1477. Hęc ejus extant Opera.

Planctus Religionis, super defectibus Religiosorum cujuscumque Ordinis. In quo libro sub persona Jeremiæ (cujus Lamentationum duo priora Alphabeta & quartum ad hunc usum explicando applicantur) Religio sancta, miserabilem Religiosorum lapsum lamentans & plangens, introducitur. Extitit aliquando MS. Lovanii, apud Regulares S. Martini.

Tractatum *Contra Monachos Proprietarios*: editum Paris. à Marneffiis charactere gothico minutiore circa annum

1500. cum aliis ejusdem argumenti Scriptoribus.

In *Proverbia*, *Ecclesiasten*, *Apocalypsin*, *Sententias*, *De Sacramento Eucharistiæ*, *De Virtutibus Theologicis*. Quæ omnia Bruxellis apud Dominicanos MSS. lecta fuisse testatur in Indice Joannes Bunderius Ord. Præd.

Denique *Quæstio*, *an Prælatus cum Religiosis dispensare possit in his*, *quæ concernunt Observantiam Regularem*. MS. extat in Abbatia Parcensi, & in Viridi Valle.

JOANNES BON-ENFANT,

Vel à Monasterii sui nomine, vel, quod magis crediderim, à vitæ simplicitate sic dictus, anno 1500 claruit Canonicus Regularis cœnobii Leodiensis, quod *Bonorum puerorum* dicitur; estque Virginum S. Sepulcri collegium, Monasterio virorum translato ad S. Leonardum, extra urbis muros, quà Trajectum pergitur. Scripta hujus piissima, exemplis seu historiis passim referta, leguntur sequentia, MSS. apud Regulares Tungrenses.

Speculum Mortalium, sub collocutione Jesu & & Mariæ.

Speculum Solitariorum, sub collocutione Patris & Discipuli.

JOANNES BONERUS,

Aliàs Boener, Geldrus, Ord. Minorum S. Francisci pius Sacerdos, scripsit latinè & belgicè

Compendium Historiæ Martyrum Gorcomiensium, cum Iconibus, atque Appendice martyrii quorundam aliorum Belgarum. Silvæducis 1623. 8. apud Schefferum.

Delineationem Historicam FF. Minorum Provinciæ Germaniæ inferioris à Geusiis occisorum, 4. Antv. cum fig. 1635. typis Plantin. latinè & flandricè.

JOANNES A BONONIA,

Nobilis Siculus, Francisci Cyphalæ & Capacii Baronis filius, Ecclesiæ Metrop. Panormitanæ Archidiaconus, Caroli V. Cæsaris Sacellanus, S. Theol. Baccalaureus in Academia Parisiensi, supremum Magisterii gradum in Lovaniensi adeptus est anno 1550. die 15. Julii, unà cum famoso *Michaële Baio*.

Edidit *Compendium Dialectices*, Lovanii, typis Barthol. Gravii 1550. 8.

De æterna Dei Prædestinatione & Reprobatione. Ibidem apud Anton. Mariam Bergagne, 1555. 8.

JOANNES BOSCHIUS,

Lonæus, Medicinæ Licentiatus, græcè ac latinè doctus,

Ocellum Luciani, qui & *Achilles* nominatur, *de universi orbis natura*, latinum fecit, Scholiisque illustravit. Lovanii, 1554. apud Pet. Colinæum.

Anno 1558. ad Ingolstadiensem Bavarorum Academiam evocatus, Orationem ibidem habuit auspicalem *De optimo Medico & Medicinæ Auctoribus*. Extat Tomo I. Orationum Ingolstadiensium.

Ejusdem *de Peste* liber, Ingolstadii, apud Alex. Weissenhorn, 1562. 4.

Item *Concordia Medicorum & Philosophorum de humano conceptu, fœtus corporatura, animatione*: præterea *de Centauris*, *Satyris* &c. Thesibus CXXI. comprehensa. Ibid. 1576. & apud Wolfangum Ederum, 1583. 4.

JOANNES A BOSCO,

Natus Antverpiæ anno 1613, Ordini FF. Minorum Recollectorum adscriptus Lovanii anno 1637; cucurrit ibidem in stadio studii Theologici, tam docendo quam scribendo, annos circiter 50. Lector bis Jubilatus, Provinciæ pluries Diffinitor & Custos, & ad

generalia Ordinis Comitia Prominister. Apud Academicos omnes mirum in modum æstimatus; *Theologus profundissimus* communi calculo comprobatus; in rebus summè arduis consultus, unique incumbens studio & pietati. His immortuus est Lovanii septuagenario major anno 1684. XI. Junii: sepultus in choro sub tumulo Virorum clarissimorum FF. Amandi à Ziericzea & Matthiæ à Brouwershaeven. Scripserat

Theologiam Sacramentalem, ad mentem Doctoris subtilis Joannis Duns Scoti, D. Augustino conformem: fol. Lovanii & Antverpiæ anno 1665. & sequent.

Theologiam Spiritualem, Scholasticam & Moralem, ad mentem ejusdem Scoti. Tomi bini, Antverpiæ 1686. apud Mich. Knobbaert.

JOANNES BOSQUILLON,

Ordinis Minorum Conventûs Atrebatensis, edidit

Theatrum Mortis, gallico idiomate.

De Aqua lustrali, Tractatum adversus sæculi sui Hæreticos.

JOANNES BOUTEILLIER,

Seu BOTTELGIER, Mortaniâ, vulgò Mortaigne, amplo municipio inter Valencenas ac Tornacum oriundus, Regum Caroli V. & VI. in Curia Parisiensi Consiliarius, scripsit *Summam Ruralem*, gallicè (librum Pragmaticis in primis utilem) post varias editiones à *Ludovico Charonda* J.C. Parisiensi castigatam & illustratam. Paris. 1603. 8. Eadem Summa flandricè reddita, editaque est Antverp. 1550. fol.

JOANNES BOUCHER,

Ortu (ut creditur) Parisinus, S. Theol. Doctor Sorbonicus, Ecclesiæ S. Benedicti Parisiis Pastor, sub finem sæculi XVI. inter zelosos in Gallia confœderatos contra Reges Henricum III. & IV. fuit facilè zelosissimus, imo & audacissimus. Variis concionibus contra utrumque Regem graviter invectus fuit: ac tandem Henrico IV. à Parisiensibus recepto die 22. Martii 1594. ipse Boucherius Parisiis jussu Regis proscriptus est.

In Belgium receptus (ubi & reliquum vitæ exegit) mox in Ecclesia Tornacensi Canonicatum obtinuit, & Diœcesi huic utilem operam impendit; dein etiam ab anno 1620. Archidiaconus Major, seu Tornacesii (non tamen Decanus, ut quidam notarunt.) Plura contra Boucherium ac singularia leguntur Tomo II. *Satyræ Menippeæ*, pag. 49, edit: 1726. Et tamen Sanderus inter Scriptores Flandriæ eum nominat *Virum eruditissimum & Orthodoxæ Religionis amantissimum, ob quam è Gallia profugus, in Belgium venit.*

Decessit Tornaci octuagenario major, & per annos plus quam XXVI. Archidiaconus, sepultus illic in navi Cathedralis Ecclesiæ, ante suggestum, quem doctissimis concionibus suis frequentissimè exornarat. Legitur ibidem hoc Epitaphium.

„ Memoriæ Nobilis ac Venerabilis
„ Viri, Domini ac Mag. JOANNIS
„ BOUCHER, hujus Ecclesiæ Cano-
„ nici & Archidiaconi, qui obiit....
„ Aprilis M. D. C. XLVI.

Enunciavit & edidit gallicè Tornaci *Orationem in funere Philippi II. Hispaniarum Regis*, 1598.

Item Parisiis, *Sermons de la simulée conversion & nullité de la pretendue absolution de Henri de Bourbon, Prince de Bearn, à S. Denis en France le Dimenche 25. Juillet* 1593. *sur le sujet de l'Evangile du mesme jour*, Attendite à falsis Prophetis &c. Matt. 7. *prononcez en l'Eglise de S. Merri à Paris depuis le* 1. *d'Aout prochainement suivant, jusques au* 9. *du même mois*. 8. Parisiis 1593. apud G. Gaudiere, R. Nivelle &c. dein

1594. rursum editi (ut fertur) Duaci. Dicaverat Author has IX. Conciones Philippo Sega Cardinali Placentino, Apostolico in Gallia Legato; sed tamen veluti sediciosæ manibus tortoris anno 1594 die 23. Martii Parisiis postridie adventûs Regii combustæ fuere, in loco nuncupato *la Croix du tiroir*. Vide etiam Thuani Historiam, ad ann. 1593.

Palam quoque ac nomine suo apposito edidit; *De justa Henrici III. abdicatione à Francorum Regno*, *libros IV*. Paris. apud Nicol. Nivelle 1589. item Lugduni 1591. 8. licet abjudicatus non fuerit *Henricus*, multas autem subditorum rebelliones expertus. Vide le Long Bibliothecam Historic. Num. 8141.

Author etiam habetur Anonymi hujus: *De justa Reipublicæ Christianæ in Reges impios & hæreticos authoritate*, *animadversione*, *justissimaque Catholicorum ad Henricum Navarræum & quemcumque hæreticum à Regno Galliæ repellendum*, *Confœderatione*. 8. Antverpiæ, 1592. Authorem libri hujus (seditiosi) quidam fecerunt *Guillelmum Gifford*, Anglum, dein Archiepiscopum Remensem, vel *Guilielmum Leslæum* Scotum, Episcopum Rossensem, tunc in Belgio exulantem: sed de utroque minùs rectè judicatum.

Sunt &, qui adscribant Boucherio, *Apologie pour Jean Chatel*, item *Apologie pour Jaques Clement*, (utroque scilicet Regicidâ) sed alii utrumque omnino negant.

Addit P. le Long in Biblioth. Scriptorum Galliæ, Num. 2457. *Avis contre l'Appel interjecté par Edmond Richer de la Censure de son livre: par Paul de Gimont Sr. d'Esclavolles*. 8. 1612. asserens Gimontii confictum nomen à Bucherio assumptum. Item Num. 8072. *Histoire tragique & memorable de Pierre Gaverston, Gentilhomme Gascon, jadis Mignon d'Edouard II. Roi d'Angleterre, tirée des Chroniques de Thomas Walsingham, & tournée de latin en françois, dediée au Duc d'Espergnon avec la Requete sur les Etats generaux de France*. 8. 1588. Vide eundem P. le Long, Num. 8166.

Couronne mystique, ou dessein de Chevalerie Chretiene, pour exciter les Princes Chretiens à rendre le debvoir à la pieté chretiene contre les ennemis d'icelle, & principalement contre les Turcs. 4. Torn. apud Quinque. 1623.

L'Usure ensevelie, ou Defense des Monts de Pieté, de nouveau erigez aux Paisbas, pour exterminer l'Usure; lib. III. Accedit hic; *Repartie au Discours latin du pretendu Docteur en Theologie J. D. L. M. contre les Monts de Pieté ès Paisbas* (Is erat *Joannes de Lillers*, de quo infra) 4. Tornaci apud Adrian. Quinquè. 1628.

Defense de Jean Boucher, Chanoine de Tournai, contre l'imputation calomnieuse à lui faite d'un libelle intitulé; *Ad Ludovicum XIII. Admonitio* &c. 4. Tornaci. 1626. & alia quædam præter hæc, ab ipso edita.

JOANNES BOUCQUET,

Liranus, Ord. Prædicatorum, S. Theol. Magister, Conventuum sui Ordinis Antverpiæ, Ipris, & Coloniç Prior, ac per Belgium anno 1623. electus Provincialis; Vir ingenio facili, comi ac benigno, & linguâ præsertim vernaculâ facundus. Fundationem Vicariatûs, nunc Conventûs, Lirani pro Ordine Prædicatorio anno 1612. inchoavit, ipseque principaliter promovit. Demum anno 1640. die 11. Julii Antverpiæ in fata concessit. In lucem protulit

Joannis Nider, ejusdem Ordinis, *De reformatione Religiosorum* libros III.

Disputationem De Imaginibus Catharinæ Senensis, auctore *Vincentio Justiniano*, cum ampla ad Religiosos Præfatione; typis Plantin. 1611. 8.

JOANNES BOUDINS,

Furnensis, Flander, Senator primarius in patria, scripsit eruditum

Commentarium de Jesu *Christi in terra versantis Vita, rerumque gestarum gloria.* Item *Compendium de rebus exterius ad Vitam Christi pertinentibus.* Antverpiæ, 1591. 8. apud Plantinum.

JOANNES BOURGESIUS,

Hopliniensis, ad Lisam fluvium, Dominus temporalis de la Caserie, Medicus & Mathematicus Iprensis, Latinitate donavit & Scholiis illustravit *Laurentii Jouberti*, Henrici III. Galliarum Regis Archiatri, librum *de Vulgi erroribus, Medicinæ, Medicorumque dignitatem deformantibus.* Antverpiæ apud Nutium, 1600. 8.

Præcepta, item *& Sententias insigniores de Imperandi ratione*, ex operibus *Franc. Guicciardini*, 8. typis Plant. 1587.

Demetrii item *Papagomeni lib. De Arthritide seu Podagra*, è græco gallicè redditum, auctore *Fed. Jamotio*, latinè interpretatus est. Audomari, 1619. 8. typis Boscardi.

JOANNES BOURGESIUS,

Malbodiensis, Societatis Jesu, Philosophiam ac Theologiam Scholasticam in Collegio Duacensi plures annos docuit, pluriumque Collegiorum Rector fuit: Vir in primis Religiosus, atque à vitæ sanctimonia plurimùm commendatus, ut vel ea attestantur, quæ publici usus esse voluit nempe.

Societas Jesu, Deiparæ Virgini sacra, sive *de Patrocinio & cultu Deiparæ Virginis ad homines ejusdem Societatis.* Duaci typis Balth. Belleri, 1620. 12.

De bono Sodalitatis Parthenicæ, & officiis Sodalis erga Deiparam patronam. Antver. typis Mart. Nutii, 1622. 12.

Vitæ, Passionis & Mortis Jesu *Christi Mysteria piis Meditationibus exposita*, cum *Iconibus.* Ibid. typis Hen. Aertsii, 1622. 8.

Exercitationes in XV. *Mysteria sacri Rosarii*, cum *Iconibus*, Ibid. 1622. 8.

Institutiones Christianæ pietatis. Duaci, 1634. 8.

De Humilitate Christiana, adversus Stoicorum decreta & Paradoxa. Ibid. apud Bellerum, 1633. 8.

Cato Major Christianus, sive *de Senectute Christiana.* Ibid. in 8.

Commentaria in Psalmos. 8. Duaci 1634. & 1637.

Historia & Harmonia Evangelica, Tabulis & Quæstionibus explicata. fol. Montibus 1644.

Peregrinus christianus mortalis. 8. Valencenis 1648.

Paraverat item *de contemptu mundi, suique ipsius;* &c. dum mors Authorem intercepit Malbodii, anno 1653.

JOANNES BRAMMART,

Carmelita Aquis-granensis, Doctor Theologus Parisiensis, & per Germaniam inferiorem Prior Provincialis, vir undequaque doctissimus, moritur Coloniæ in Ubiis anno 1407. ibidem apud suos conditus. A Senatu Coloniensi Romam delegatus fuit, ut ab Urbano VI. P. M. Privilegia, doctosque ad restituendam Universitatem Viros impetraret. Scripsit, testibus Trithemio ac Petro Lucio,

Commentarium in Magistrum Sententiarum. Incipit: *Verbum Domini super Joannem.*

Varias item *Quæstiones, Sermones.* Et alia.

JOANNES BRANDO,

Flander ex pago Hontenessa territorii Hulstensis, Monachus Dunensis, Cistertiensis Ordinis, S. Theol. Doctor Parisiensis; gradum tamen hunc ei negat *Adr. Budzius* alter ibi Historicus.

Obiit Brugis anno 1428. die 13. Julii. Scripsit

Chronicon ab origine Mundi, ad annum ferè 1413. Jacobus Meyerus in patriæ Annalibus concinnandis se illo adjutum profitetur. Reperitur adhuc in S. Bertini, Lovanii in Collegio Atrebat. III. Vol. fol. in pergameno Dunis, Gandavi in Blandinio (ut auctor est Joannes Bunderius in Indice) & continuatum fuit ab *Ægidio à Roya* ejusdem loci Dunensis Monacho.

JOANNES BRANTIUS,

J. C. natus est Antverpiæ, pridie Kalendas Octob. 1554. Imbutus utriusque linguæ principiis, ætate maturior Lovanium venit & Philosophię operam dedit Porcensi in Gymnasio. Inde ob turbas toto Belgio exortas, & sacra ista bella, in Gallias profectus, Aureliis *Joannem Robertum* & *Guil. Fornerium*, Biturigis magnum *Cujacium*, Doctores habuit: hujus etiam memoriam recolere eo libentiùs solitus, quòd ab eo Juris-Consulti titulum accepisset.

Deinde Italiam petiit; & lustratis Bononiâ, Patavio, Ticino, ac Româ, quâ visendi quâ discendi studio, in Belgium rediit. Cumque Bruxellis sedem vitæ eligere statuisset, & totum quinquennium in causis agendis consumpsisset, S. P. Q. Antverpiensis, ducta inibi uxore, Bruxellas denuò cogitanti manum injecit, & sibi ab Actis esse voluit, anno 1591. XI. Kal. Februarii.

Quo munere cùm annos amplius triginta cum laude functus esset, sexagenario major, ad eodem Senatu honestâ missione impetratâ, hoc effecit, ut uno omnium ore in patris locum *Henricus* filius succederet; ipseque paulò pòst, nihil tale ambiendo, in Senatorii ordinis viros coöptaretur.

Vir doctrinâ insigni, modestiâ, comitate & candore singulari prǽditus, & quod hac omnium virtutum sterili tempestate per quàm rarum est, inexplebili quadam juvandi litteras cupiditate flagrans, ut non temerè symboli loco usurpare solitus sit, LIBENTER, ARDENTER, CONSTANTER. Vitâ defungitur anno 1639. Dedit

Notas cum Politicas tum Criticas in C. Julii Cæsaris & A. Hirtii Commentarios. Francof. Marnii typis, 1606. 4. cum Cæsare græco-lat. aliisque X. Interpretibus.

Elogia Ciceroniana, sive *Virorum domi militiaque illustrium Historiam*, è Cicerone selectam. Antver. typis Verdussii, 4. 1613.

Vitam Philippi Rubenii S. P. Q. Antver. à Secretis & affinis sui, typis Plantini, 1615. 4. unâ cum Rubenii Postumis, *Brantii* curâ editis.

Senatorem, sive *de perfecti & veri Senatoris officio* libros II. Ibid. 1633. 4.

Prodiit & *Spicilegium Criticum in Apuleium.* typis Wechel. 1621.

Denique *in sex Terentii Comœdias Commentarius* affectus apud illum visus est. *Breves* item *Notæ ad Arnobium*, & *Minucii Felicis Octavium*: ut & *Belgio-graphia Ludov. Guicciardini*, ex italica latina facta; quam, quia in edendo ab aliis præventus, premere maluit.

JOANNES BREDEBACHIUS,

Dusseldorpius, è Ducatu Montano ad Rhenum, carmine dedit

Militiam Christianam: quâ docetur, quî contra vitia pugnandum. Dusseldorpii, apud Joan. Orydrium, 1560.

JOANNES BRIARD,

Natus Ballioli, in agro Athensi (unde *Athensis* in Academia audiit) posteaquam in Falconensi Gymnasio Philosophiam docuisset, anno 1491.

die 21. Junii, unà cum *Adriano Florentii*, dein P. M. renunciatur S. Th. Doctor, annoque sequente ad Concilium Universitatis assumitur, cujus & Pro-Cancellarius fuit. Quin & Margareta Eboracensis, Caroli Audacis Burgundiæ Ducis vidua, *Briardum* inter Consiliarios suos domesticos adscivit.

Vir Erasmi elogio, omnibus laudatissimus & tamen numquam satis laudatus; ita enim scribit ille Martino Dorpio libro VII. Ep. 7. Et lib. I. Ep. 2. ad Pet. Barbirium Annotationes suas in Novum Testamentum censuræ ejusdem Dorpii atque Athensis, ceterorumque Theologorum Lovaniensium subjiciens, ut, si quid judicarent in iis esse mutandum, monerent amanter, addit; *Athensem sic omnes præcelluisse judicio doctrinâque, quemadmodum præminebat auctoritate*, ut ex hoc uno cæteri potuerint æstimari.

Obiit 1520. die VIII. Januarii, in ambitu Cartusianorum sepultus, ubi hoc legitur Epitaphium.

Scilicet eximiis inhiat mors undique rebus,
Quicquid & excelsum est occidit ante diem.
Hoc si quando aliàs, nunc heu dolor! experimento
Gymnasium didicit Lovaniense gravi.
Unus erat, solusque adeo venerandus Athensis,
Haud alium posses cui reperire parem.
Divinæ legis, Dii! quâ integritate Professor,
Magna Theologicæ primaque fama Scholæ.
Hoc sine nil quondam secretorum arbitrio agebat
MARGARIS, *Anglorum Regibus orta Atavis.*
Ecce autem Clero vice-Cancellarius omni
Dum invigilat, rapiunt invida fata virum.
Anno M. D. XX. die VIII. Januarii.

Inferiùs habetur.

Clauditur hoc etiam tumulo pater illius, annis
Conspicuus, complens bis quoque lustra novem.

Quæstiones Quodlebiticæ V. Auctore *Briardo*, circumferuntur cum Quodlibeticis Hadriani VI. Excusæ Lovanii & Parisiis 1527. 8. & Lugduni 1547. in quarum ultima disputat *de Contractu Sortis* sive *Loteriæ*, ut vocant, sustinens illum esse licitum. Est & Quodlibetum aliud *de Causa Indulgentiarum*, editum Lipsiæ, 1510.

JOANNES BRISSELOT,

Montensis-Hanno, ex Ordine Carmelitano S. Th. Doctor in Academia Parisiensi, *Carolo V.* à sacris confessionibus & consiliis, ipso *Desiderii Erasmi* testimonio *unum è luminaribus Ecclesiæ* appellatur. Ante annum 1506. Abbas Commendatarius Altimontensis, Ordinis S. Benedicti in Hannonia, tum etiam Prior S. Salvii juxta Valencenas, S. Georgii apud Hesdinium & S. Georgii de Hanzines in Diœc. Leodiensi; dein circa annum 1511. Episcopus Berythensis simulque Vicarius in pontificalibus Cameracensis Episcopi; item ad S. Waldetrudem Montibus Canonicus fuit.

Neque hîc stetit favor, nam anno 1517. ad Archiepiscopatum Arborensem Regnique Sardiniæ Primatiam (*Oristagni* vulgo dicunt) evehi meruit. Verùm cum magis necessarius Belgio videretur, ad eam Italiæ insulam nunquam appulit, Vicario Archiepiscopali usus Magistro *Joanne Fabri*, Presbytero, ad S. Germanum Montibus Canonico; dein annuentibus Leone X. Pont. ac Carolo V. Cæs. Archiepiscopatum hunc (solo contentus titulo) cessit anno 1520. in favorem *Joannis le Clercq*, Mechliniensis, tunc in xx.

ætatis anno constituti. Ipse autem, ætate provectus, morteque subitaneâ oppressus, die 20. Septembris ejusdem anni 1520. occubuit in Abbatia Altimontensi, ubi corpus ejus terræ mandatum fuit, cor vero & intestina apud PP. Carmelitas Valencenenses, quorum olim Prior extiterat.

Has ejus elucubrationes citat Val. Andreas, sed hactenus ineditas.

Lectura Sententiarum, libris IV.

De Eucharistia, libris II.

In Psalmos Pœnitentiales.

De Oratione assidua, libro I.

Orationes XI. ad Clerum, & alia plura.

In templo Carmelitarum Valencenensium existit hoc ejus Epitaphium.

D. O. M.
Hic jacet Reverendiss. Dnus.
JOANNES BRISSELOT,
Quondam Parisiensis Doctor,
Cameracens. Diœc. Suffraganeus
Ac Abbas Altimontensis,
Qui sub Carolo V. Cæsare
Archiepiscopatum Arborensem
Regnique Sardiniæ Primatum adeptus,
Consiliarius, Confessorque
Vitam anno M.D.XX. Septembr. xx.
post Carmeli hujus regimen
terminavit.
Ora pro eo.

JOANNES BRISSELIUS,

Lovaniensis, Societatis Jesu, Eloquentiam Antverpiæ annos aliquot docuit: fuitque placidis vir moribus, & amabilis omnibus; attamen disciplinæ severioris rigidus exactor. Potissimam vitæ partem Romæ egit Præposito Generali ab Epistolis, & vivere ibidem desiit anno 1634. ad diem XII. Martii. E flandrico latinas fecit *Caroli Scribani Meditationes sacras*. Antver. 1615. 8. typis Nutii.

JOANNES BRONCHORSTIUS,

Noviomagus, J. C. & Mathematicus, Rector Scholæ Daventriensis, & Matheseos in Academia Rostochiensi Professor, obiit Coloniæ anno 1570. relicto filio *Everardo*, J. U D. ac Professore Academiæ Leidensis, de quo supra. Scripsit

Scholia in Dialecticam Georgii Trapezuntii Coloniæ, & Lugduni, apud Gryphium, 1537. 8.

Arithmeticam, sive de Numerorum ratione, libros II. Priori Logisticen & veterum numerandi rationem, posteriori Theoremata numerorum complectitur. Coloniæ & Paris. apud Wechelum, 1539.

De Astrolabii compositione. Coloniæ, 1533. 8.

Urbis Pictaviensis tumultus ejusque restitutionem, carmine Elegiaco. 4. Pictavis 1562.

Præterea Opus *Ven. Bedæ de sex mundi ætatibus*, Scholiis illustravit, atque à Bedæ ætate, sive anno IX. Leonis Isauri Imp. ad annum XXVI. Caroli V. continuavit, Coloniæ. 1537. typis editum.

Vertit & è Græco *Ptolomæi libros VIII. de Geographia*. Et quædam alia in Aristotelem fertur scripsisse.

JOANNES DE BRUGIS,

Mathematicus, scripsit *de Veritate Astronomiæ* Tractatum, excusum in 4. absque loci aut typographi nomine.

JOANNES BRUGMANNUS,

Kempensis (Vener. Thomæ à Kempis conterraneus atque contemporaneus) Ordinis Minorum celeberrimi nominis Ecclesiastes, & in Conventu Audomarensi S. Theologiæ Lector. Vixit apud Batavos, & nobilium inibi factiones

nes Hami & Aſelli (vulgo Hacx ſive Houckx & Cabelliau) compoſuit, ab ejuſque facundia manſit vulgare dicterium, *al cond ghy praeten als Brugman.* Obiit autem Noviomagi anno 1473. Scripſit

Vitam S. Lidwinæ, ſive *Lidwigis*, Batavis *Lydewydt*, Virginis Schiedamenſis, editam Schiedami, 1498. 4. & XIV. Aprilis apud Surium & apud PP. Hagiographos S. J.

Conſiderationes ejuſdem *de Paſſione Domini* laudat Joannes Mauburnus, auctor Roſeti Exercitiorum ſpiritualium, Tit. XXII.

JOANNES A BRUCK,

Alio, veroque nomine *David Georgius*, Delphis apud Batavos natus eſt, initio fatalis illius ſæculi XVI. quo novaturientes quam-plurimi ſectas novas aut excogitabant, aut eas pro libitu amplectebantur. Ita & fecit David Georgius.

Is cum 40. fere annos egiſſet in patria, Anabaptiſticæ ſectæ princeps, anno 1544. Baſileam cum aliquot comitibus venit, dicens ſe Euangelii cauſâ patriis ſedibus profugum, nuſquam tutum locum invenire. Petiit itaque à Senatu, ut cum uxore, liberis, clientibus & ſervis reliquoque ſat numeroſo comitatu in hanc Urbem admitteretur. Erat homini dignitas quædam apparens, forma elegans, ſermo gravis & ſedatus, inceſſus gravis, ceteraque ad omnem (ut videbatur) probitatem compoſita. Inſuper rei familiaris magnifica quidem ſed compoſita & tranquilla adminiſtratio.

Interim prædicabat inter ſuos, ſe verum illum eſſe *Davidem à Deo miſſum, ut extremis hiſce temporibus Regnum Iſraëlis reſtituat, Jacobique tabernaculum reſtauret*; atque in hanc ſententiam plura alia, ſcripto etiam vulgata; inter quæ erat hujus tituli liber;

Das Wonderbuch, daer innen das, was vonder werlt an verſchloſſen, veroffenbahret iſt. 1551. in fol. & alii quidam, igni dein per Baſilenſes addicti.

Quin & impoſtor ille pernicioſiſſimus, tantam gerebat inter domeſticos authoritatem, ut eum revererentur ceu Regem aut Meſſiam; imo nec moriturum ſperarent. Sed qui immortalem ſe fecerat, mortuus eſt Baſileæ anno 1556. VIII. Kal. Septembris, atque ſolito civitatis more, ac pro ea quam tunc gerebat perſona, honorificè in D. Leonardi æde ſepultus.

Cum autem poſtmodum impietatum ejus fama percrebuiſſet, Baſileenſis Senatus anno 1559. totam hujus Impoſtoris familiam & aſſeclas, (uxor enim haud multò ante eum deceſſerat) conjecit in carcerem, habitoque dogmatum illius per Doctores Academicos examine, tandem per ſententiam pronunciatum: „ *Davidis Georgii* cadaver, „ ſive oſſa, & quidquid reliquum in „ ejus ſepulchro fuerit, effodiendum, „ extra portam lapideam, in loco, „ ubi de condemnatis extremum ſupplicium ſumitur, unà cum libris & „ ejus effigie in haſta altè ſuſpenſâ, „ currui impoſita à carnifice trahantur, atque omnia ſimul rogo impoſita, in cineres redigantur; bona „ quæcumque & ubicumque ſint publicanda, atque in ærarium publicum inferenda.

Peracta ſunt hæc Baſileæ anno 1559. pridie Nonas Junii, accurrente ex omnibus regionibus vicinis multitudine tantâ, ut vix templo vel etiam urbe caperetur. Affuerunt etiam non poſtremi Davidis aſſeclæ, viri & mulieres omnes circiter triginta; qui & omnes ejus errores ejurare, Lutheranæ Confeſſionis publicam profeſſionem facere, ac demum de datis ſcandalis

veniam deprecari compulsi sunt.

Extat hujus Historiæ libellus, hoc titulo; *Davidis Georgii Hollandi Hæresiarchæ Vita & doctrina: quamdiu Basileæ fuit: tum quid post ejus mortem cum cadavere, libris, ac reliqua ejus familia actum sit; per Rectorem & Academiam Basileensem, in gratiam amplissimi Senatûs ejus Urbis conscripta. Witebergæ, excudebant hæredes Georgii Rhauu.* 1559. Idem prodiit germanicè, 4. Basileæ, anno eodem.

Historiam quoque *Vitæ, doctrinæ ac rerum gestarum Davidis Georgii, hæresiarchæ, conscriptam ab ipsius genero Nicolao Blesdikio*, evulgavit Daventriæ *Jacobus Revius*, Histor. Prof. 1642. in 12.

Legitur & inter *Epistolas clarorum Virorum a Simone Abbes Gabbema collectas*, & anno 1663. Harlingę editas, pag. 140. notabilis Epistola *Joannis Acronii* Frisii, Medicinæ & Mathem. apud Basileenses Professoris anno 1559. de Vita ac morte & XLV. damnatis Propositionibus præfati *Davidis Georgii.*

JOANNES BRUNIUS,

(Vulgò De Bruyn) Bruxellensis, Carmelita, ibidemque Prior Conventûs anno 1437. scripsit

Commentarios in Epistolas D. Pauli.

In Ecclesiasticum.

In Magistrum Sententiarum. Ex Arn. Bostio.

JOANNES DE BRUYN,

Gorcomiensis Batavus, in Academia Ultrajectina Philosophiæ ac Mathesios per annos 23 Professor, defunctus die 21. Octobris 1675. ætat. 55. Pro funere laudatus à Joh. Georgio Grævio. Dedit

Dissertationes, de Vi Altrice.

De Corporum gravitate & levitate.

De Cognitione Dei naturali.

De natura & proprietate lucis, ad Isaacum Vossium Epitolam. Amstelod. 1663. in 4.

JOANNES DE BRUXELLA,

S. Th. Doctor, Monachus Ordinis Cisterciensis, ac primùm Abbas Cristæ, dein Theoloci, illius Ordinis Cœnobiorum in Diœcesi Lingonensi, tum etiam Abbas Bellævallis in Diœcesi Bizuntina, ac demum Alnensis in Leodiensi, ab anno 1449. Vir magni nominis multæque eruditionis, qui in Capitulo generali anni 1430. nomine totius Ordinis, cum Abbate Cistercii & aliis deputatus est ad proximè celebrandum Concilium Basileense. Scripsit, teste Carolo de Visch in Bibliotheca Cisterc.

Librum Sermonum Moralium, MS. in Alna, & apud Regulares Tungrenses.

Item *Sermonem elegantem habitum in Capitulo generali.*

Sermones aliquot alios, de diversis materiis.

Et *Tractatum de Rota Spiritualis Prælationis, ad materialem comparatæ.* Omnia hæc MSS. Alnæ.

Obiit anno 1452, & forte seriùs, ultimâ die Martii; in Capitulo Alnensi sepultus, hoc Epitaphio.

Forma gregis factus Doctor fuit iste benignus.
Heu fleat Ordo pius, quia nunc flos decidit hujus.
Crista, Theo-que-locus, Bella quoque Vallis & Alna
Hunc plangant, quem sic mortis rapuit brevis hora.
Has bene nam rexit, quibus & bonus extitit Abbas,
Cui Deus in cœlis perfectas det tibi gazas.

JOANNES BRUSTHEMIUS,

Franciscanus, Trudonopolitanus; claruit anno 1545. Scripsit ad Georgium

Austrium, Episcopum Leodiensem,

Res gestas Episcoporum Leodiensium, & Ducum Brabantiæ, à temporibus S. Materni ad annum 1505. Extare MS. solebat Leodici, apud Virum CL. Joannem Curtium.

JOANNES BUCHERIUS,

Canonicus Regularis Cænobii S. Auberti, in urbe Cameracensi. Scripsit

De Religione & Religiosis Canonicis elegantem & doctum libellum.

JOANNES BUCHLERUS,

Gladbacensis, (quod Provinciæ Juliacensis opidum est) Grammaticus insignis, & ad instituendam juventutem velut natus, non tantùm vivâ voce, sed & stilo quoque prodesse voluit; quò spectant ab eo edita

Thesaurus Poëticus, & Institutio Poëtica.

Thesaurus conscribendarum Epistolarum, ex variis optimisque Authoribus desumptus. 12. Coloniæ, Antverpiæ & alibi.

Gnomologia, sive *Phrases Aldi Manutii* auctæ. Omnia Coloniæ sæpiùs excusa.

Vixit sub DD. Wickradiensibus, & quamvis Catholicæ Religionis ad mortem usque tenax, ob doctrinam tamen ab iis in honore habitus & post multorum annorum ejusdem Scholæ moderationem, etiam Præfecturâ Dominii honoratus.

JOANNES BUECKELIUS,

Helmondanus, Silvæducis, perceptis litterarum humaniorum fundamentis, inde Lovanium concessit, ibidemque Philosophiæ ac Theologiæ studia absolvit: vir totus candidus, integer vitæ, pius ac doctus, & Ecclesiastes facundus, non solùm ore Silvæducis, Aquisgrani, Bruxellæ, aliisque in locis, sed & scriptis libris eructavit verba salutaria.

Postea Bruxellæ ad S. Gaugericum Pastor, in eo totus fuit, ut reformationem morum in omnibus, & vel potissimùm in Clericis promoveret. Obiit 14. Augusti 1643. sepultus in choro Ecclesiæ suæ parochialis.

Libri ab eo vulgati sunt hi, linguâ ferè vulgari seu vernaculâ.

Schola aurea Pacis. Silvæducis apud Schefferum, 1613. 12.

Diva Virgo Aerlensis, juxta Helmondam. Ibid. 1614. 8.

Tabernaculum majus Catholicorum. Ibid. 1614. 12.

Tabernaculum minus Precationum. 1619. & 1621. 16.

Thesaurus Salutis, libri III. 1617. in 12.

De Invocatione Sanctorum & cultu imaginum &c.

De Consolatione divinâ, & *de Intentione.* Antverp. apud Verdus. 1625. 8.

Latinè *Consolatio Catholica* edita est 1630. 8.

JOANNES DU BUISSON,

Hanno, Romæ vixit, ediditque ibidem anno 1576. 8.

Historiam & Harmoniam Euangelicam, seu *Vitam* Jesu *Christi*, quatuor Euangelistis in unum Caput congestis.

JOANNES BUNDERIUS,

Gandavensis, Ordinis Prædicatorum S. Th. Lector (non tamen Doctor) Prædicator generalis, atque à Paulo III. Pont. institutus hæreticæ pravitatis Quæsitor, tertiùm Gandavi Prior, vir gravis & eruditus; decessit in suo Conventu Gandavensi 8. Junii 1557, ætatis anno 76. Ordinis ac Sacerdotii Jubilarius.

Varia scripsit adversus ævi hujus sectarios & sectas:

Compendium rerum Theologicarum, quę

hodie ab hæreticis in controversiam vocantur. Parisiis, 1549. Antver. 1555. & aliàs.

Collationem IV. *SS. Doctorum*, Ambrosii, Hieronymi, Augustini, & Gregorii, *super XXX. Articulis ab Hæreticis modernis agitatis.* Paris. apud Alardum Julianum, 1574. & 1577. in 16. & alibi, cum dicto rerum Theologicarum Compendio. Observat tamen P. de Jonghe in Belgio suo Dominicano pag. 73. Collationem hanc, tametsi ex Bunderii operibus collectam, opus esse F. *Natalis Taillepied*, Franciscani Pontisarensis.

Scutum Fidei Orthodoxæ, adversus *Joannem Anastasium Veluanum.* Antverpiæ, 1569. 8. apud Joan. Withagium, Lovanii, Gandavi, & alibi. In Flandricum transtulit *Petrus Bacherius*, ejusdem Ord. S. T. D. Lov. anno 1567.

De Baptismo, contra *Mennonem* Anabaptistam. Lovanii, 1553, Paris. 1574.

Detectionem nugarum Lutheri; & *Confutationem dogmatum Lutheranorum.* Lovanii, 1551. 8. typis Barthol. Gravii.

Collegerat quoque *Indicem Codicum Manuscriptorum per Belgium*, *vicinasque Provincias*; Alphabeti serie, ex schedis scriptisque *Guilielmi Carnificis*, Gandensis itidem Dominicani, qui Belgii Bibliothecas ferè omnes, & illustriores Germaniæ, Galliæ, Angliæ, ante exortas sæculi superioris hæreses, sedulò excusserat.

Viderat Clariss. Valerius Andreas Indicem illum MS. apud Lucam Opmerum, Delfium, J. C. sed dolendum thesaurum illum, nescio quo fato, periisse. Similis Catalogus Manuscriptorum librorum per Belgium extat MS. Lovanii ad S. Martinum, item alter, *Rolando de Rivo* auctore, fuit in Bibliotheca Georgii Colvenerii, Duaci quondam Doctoris Theologi, scriptus, ut apparet, à 180. annis ordine alphabetico: sed deest littera V.

JOANNES BURIDANUS,

Bethuniensis, Arthesius, Lutetiæ Parisiorum, dum viveret, Philosophorum Princeps audiit, sanè ingenio quam institutione felicior; notumque etiam hodie in Scholis proverbium, jactari de *Asino Buridano* solitum. Rector fuit Academiæ anno 1320. Et præterea Legatione Romanâ clarus, ut ad Logicam ejus præfando Joannes Dullardus testatur. Scripsit enim *Buridanus*

Commentarium in Aristotelis Logicam.

Quæstiones in libros Ethicorum & Politicorum Aristotelis. Prodierunt Oxoniæ 1637. (al. 1640.) in 4.

Quæstiones Metaphysicales, *super Libros Metaphys. Aristotelis.* Paris. 1518. fol. apud Badium.

JOANNES BUSÆUS,

Noviomagus, Societati Jesu adscriptus anno 1563. tum peractis Romæ studiis Doctor Theologus Moguntiæ celebris: quâ in urbe & Academiâ annos ampliùs viginti sacram Scripturam & Theologiam, quæ viâ ac ratione philosophatur, cum laude docuit. Multa adversus hæreticos scripsit, multa Veterum scripta primus eruit, ediditque; quædam etiam ex italica lingua in latinam duxit. Ac proprio quidem marte hæc scripsit:

Disputationem Theologicam, *de Jejunio & delectu Ciborum*, adversus *Chemnitium*, & ceteros Novatores. Moguntiæ, 1581.

De Persona Christi, adversus Ubiquetarios. Ibid. 1583. 4.

Apologeticum Disputationis de Persona Christi, adversus cavillationes *Stephani Gerlachii* Ubiquistæ. Ibid. 1588. 4.

Refutationem duplicem Cavillationum, à *Steph. Gerlachio* objectarum. Ibid. 1591. 1594. 1596.

LE R.P. JEAN BUSÉE DE LA COMPAGNIE DE JESU, *mort en 1611. agé de* LXIV *ans*.

De Descensu Christi ad Inferos, adversus Decretum libri Concordiæ Lutheranorum. Coloniæ, 1586. 4.

Paradoxa XXX. Gasparis Swevefeli, Hæresiarchæ, *de toto Christo Deo, & Homine*, in statera Sacræ Scripturæ, SS. Patrum, & Rationis expensa, & cum Ubiquistarum dogmate collata. Moguntiæ, 1595. 4.

Disputationem Apologeticam pro Kalendario Gregoriano, contra Jacobum Herbrandum, Doctorem Lutheranum Tubingensem. Ibid. 1585. 4.

Apodoxin Theologicam pro ritu orandi Rosarium B. MARIÆ *Virginis*. Ibid. 1587.

Hyperaspisten Rosarii, sive Depulsionem Cavillationum, quibus Calvinista quidam Heydelbergensis Apodoxin suam obscurare conatus est. Herbipoli, 1588.

Responsionem ad Theses, de Missa Pontificia & Cœnæ Dominicæ profanatione, à Theologis Lutheranis Magdeburgensibus positas. Moguntiæ, 1588.

Disputationem Theologicam de Baptismi necessitate.

Et *de Baptismo Constantini Magni*. Ibid. 1589.

Panarion, hoc est *Arcam Medicam*, *adversus Animi morbos*, variis divinæ Scripturæ priscorumque Patrum antidotis instructam. Ibid. 1609. 4. apud Joan. Albinum.

Viridarium Christianarum Virtutum ex SS. Scripturæ & Patrum sententiis constructum: opus Ecclesiasticis utile. Ibid. 1610. 4.

Enchiridion piarum Meditationum in omnes dies Dominicos, Sanctorum festa &c. Ibid. 1605. 12. apud Balthas. Lippium, Duaci, 1619. & 1626. 16. sępiusque alibi recusum. Has porro *Meditationes* in gallicum transtulit P. *Brignon*, ejusdem Societ. multiplici fructu editas Parisiis 1698. item Bruxellis apud Franc. Foppens 1707. in 8.

Modum rectè meditandi de rebus Divinis. Ibid. 1606.

De Statibus Hominum, Pontificis, Ecclesiasticorum, Laïcorum, &c. opus postumum. Ibid. 1613. 4.

E tenebris verò primus eruit, evulgavit, aut illustravit:

Anastasium S. R. E. Bibliothecarium, *de Vitis Pontificum Romanorum*.

Abbonis Floriacensis Epitomen, ex Anastasii Historia.

Luitprandum, Ticinensem Diaconum (sive is alius est) *de Vitis Romanorum Pontificum*. Omnia Moguntiæ edita, 1602. Hæc tamen editio non evasit censuram *Casim. Oudini* de Scriptor. Eccles. Tomo II. pag. 267. 285. &c.

Hincmari Rhemensis Archiepiscopi Epistolas aliquot, cum *Notis* brevibus. Extant etiam Tomo IX. Bibliothecę Patrum.

Vitam S. Wigberti, Confessoris. Et *Historiam S. Auperti*, Bingionum Ducis, auctore *S. Hildegarde*. Ibid. 1602.

Petri Blesensis, Bathoniensis in Anglia Archidiaconi, *Opera* correcta, & *Notationibus* illustrata. Ibid. 1600. & in Biblioth. Patrum Tomo XII.

Opusculorum Petri Blesensis, Joannis Trithemii, aliorumque Paralipomena. Ibid. 1605. 8.

Joannis Trithemii Opera de Scriptoribus Ecclesiasticis, cum *Appendicibus*. Ibid. 1602. & 1606.

Ex Italico denique latinè reddidit *Vincentii Bruni Meditationum*, Tomos IV. Et Tractatum *de Sacramento Pœnitentiæ*. Coloniæ, 1598. 12.

Lucæ Pinelli Meditationes de SS. Eucharistiæ Sacramento. Ibid. 1600. 12. Et

De Vita Christi, & B. Virginis. Ibid. 1601.

Franciscum Ariam de Imitatione B. Virginis. Ibid. 1602. 12.

Item *De Profectu spirituali*.

De Diffidentia sui: *De Mortificatione*. Ibid. 1603. 12.

Fulvii Androtii libellum *de frequenti Communione*. Moguntiæ, 1598.

Meditationes ejusdem de Passione Domini. Coloniæ, 1600. Utrumque simul recudit Petrus Henningius, 1612. in 12.

Bartholomæi Riccii Institutionem meditandi.

Responsionem Roberti Cardinalis Bellarmini ad Doctorem Theologum *de Censuris contra Venetos*.

Denique varias *Epistolas* annuas *Societatis Jesu*, de rebus Japonensium, deque statu Indiæ Orientalis, ab anno 1591. usque ad sæcularem 1600. ex idiomate italico latinas fecit, partim Coloniæ anno 1596. partim Moguntiȩ, 1600. editas.

Moritur vir piissimus Moguntiæ anno 1611. ætatis LXIV. professionis 48. III. Kalen. Junii.

JOANNES A BUSCO,

Sive Busschius, Canonicus Regularis S. Augustini, Capituli & Cœnobii Windesemensis, apud Swollam Trans-Isalanæ ditionis opidum, fuit è primis sacræ illius Congregationis Patribus, per Gerardum Magnum inchoatæ; perque Patres in Windesem conservatæ, uti ipse loquitur, in libro, quem scripsit

De Origine Cœnobii, & Capituli seu Congregationis Windesemensis, edito P. Heriberti Rosweydi, è Societ. Jesu operâ, Antver. 1621. 8.

Scripsit præterea *de Viris Illustribus Ordinis Canonicorum Regularium Cœnobii Windesemensis* libros II. MS. Lovanii ad S. Martinum, & apud Regulares Tungrenses; estque liber secundus Chronici Windesemensis, ab *Heriberto Rosweydo* S. J. editi.

Epistolam prolixam *de modo proficiendi in Religione*, è Teutonico in Latinum sermonem convertit.

Item *de Reformatione quorumdam Monasteriorum Congregationis suæ in Saxonia, Opuscula duo*. Extant Tomo II. Scriptorum Brunswicensium, auth. Guil. Leibnitsio, Hanov. 1710.

Fuit enim-vero *Buschius* aliquanto tempore Prior in Sulta Saxoniæ, Hildesemensis Diœcesis; vir studiosus in SS. Scripturis, moribus honestus, conversatione devotus. Claruit anno 1470, teste Trithemio de Viris sui sœculi illustribus, ac paulò post mortuus est.

JOANNES BUZELINUS,

Cameracensis, Societatis Jesu Theologus, sacrarum Historiarum atque Annalium callentissimus, diligens investigator Antiquitatis. Multa parantem mors occupavit Insulis XVIII. Kal. Novembris 1629. ætatis 55. Edidit latinè

Triumphum quo SS. Martyres Victor & Socii ab Urbe Roma Insulas invecti sunt, & in Templo Societatis collocati. 8. Insulis 1612. Extat etiam in Januario Bolland. Tom. II. pag. 554.

Annales Gallo-Flandriæ ab annis plusquam mille trecentis usque ab 1611. Fol. Duaci. 1624.

Gallo-Flandriam, sive Gallo-Flandriæ descriptionem, ejusque Antiquitates sacras & prophanas. folio. Duaci 1625.

JOANNES CÆSARIUS,

Juliacensis, Philosophus & Medicus, Parisiis Jacobum Fabrum Stapulensem in Philosophicis Doctorem habuit. Vixit deinde Coloniæ Agrippinæ: verùm causâ Religionis urbe ejectus, apud Guilielmum Nuenarium & Meursensem Comitem, hospitium invenit: quamvis pœnituisse postea ac recipuisse videatur. Obiisse enim Coloniæ anno 1551. nonagenarium testatur Petrus Merssæus, & in

Collegio Fratrum S. Hieronymi, ad rivum Salicum, prope summum altare sepultum esse, addito hoc Epitaphio, lapidi inciso:

A puero colui Musas studiosus honestas,
Cura quibus vitæ quælibet hujus abit.
Non mihi divitias contraxi turbidus altas,
Contentus modico parcior usque foco.
Ad senium veni cælebs, mea tempora cani
Ornarunt crines, barbaque cana fuit.
Sed breve momentum videor vixisse, quid in se
Portio temporis hæc quantula, quæso, capit?
Esse Dei Verbum Christo Doctore colendum
Duxi, quod superat cetera cuncta potens.
Hoc manet æternum florens dumtaxat, at ille,
Perpetuæ redit huc grande salutis opus.

Vide Præfationem Joannis Sturmii, ad Hermannum Archiepiscopum Coloniensem, in Tomum II. Orationum Ciceronis, quo loco plura de *Cæsario.* Ejus autem hæc leguntur;

Diomedes Grammaticus, emendatus, Scholiisque illustratus. Coloniæ; 1536. apud Soterum.

Rhetorica, Paris. apud Wechelum, & Friburgi 1541.

Dialectica, Coloniæ, 1532. & aliàs, cum Scholiis *Rayani* & *Henr. Glareani.*

Commentaria in Jodoci Clichthovei Introductionem cognitionis Terminorum. Paris. apud Wechelum.

Epitome Introductorii Geometrici Caroli Bovilli. Basileæ, apud Henr. Petri.

C. Plinii secundi Opus Historiæ Naturalis, cum Argumentis ad libros singulos, & brevibus ad marginem Scholiis. Coloniæ, 1524.

C. Plinii libri duo de Medicina Piscium, castigati, & Scholiis explanati. Argentorati, 1534. cum aliis ejusdem argumenti.

Boëtius de Consolatione Philosophiæ, recognitus. Coloniæ, 1535. cum Murmellii & Rod. Agricolæ Commentariis.

JOANNES CAILLET,

Duacensis, Societ. Jesu, collegit digessitque per Tomos VI. *Illustria Sanctorum Virorum Exempla & Facta lectissima per singulos anni dies*, ut habet Bibliotheca Scriptorum S. J.

Obiit Duaci anno salutis 1628. die IV. Septembris, annos natus quinquaginta.

JOANNES CALIGATOR,

Lovaniensis, Poëta sui ævi insignis, quem Magistratus Lovaniensis publico sumptu aluit; scripsit ad Wenceslaum Ducem circa annum 1358.

De Institutione Principis, teste Molano libro de Juramento quod à Tyranno exigitur, cap. ult. & Divæo libro IV. Rerum Lovaniensium.

Præterea versu complexus est *Vitam & Passionem SS. Apostolorum Petri & Paulli*, libro uno, cujus hoc exordium:

Roma caput mundi, primo Pastore beata.

Ex his tamen nihil visum hactenus.

JOANNES A CAMBIA,

Vulgò DE LE CAMBE, dictus GANTOIS, è celebri apud Insulenses familia, Ord. Minorum, S. Theologiæ Professor Lugduni in Gallia, edidit

Thesaurum Theologorum.

JOANNES CAMPENSIS,

Vulgò VAN CAMPEN, Transisalanus, Linguæ Sanctæ in Trilingui Gymnasio Buslidiano Lovanii Professor, anno 1521. à Leone X. Pont.

Max. Romam evocatus, motoriam deinceps egit fabulam, ut ad Conradum Goclenium in Epistolis postumis scribit Erasmus. Lustratis enim Germaniâ, Poloniâ, Italiâ, atque in Urbe habitus liberaliter, opimoque auctus Sacerdotio, dum in patriam cogitat, Friburgi Brisgoiæ anno 1538. VII. Idus Septembres peste corripitur ac moritur. Scripsit

Grammaticam Hebraïcam, ex variis libellis Eliæ Levitæ collectam. Lovanii, typis Theodorici Martini, 1528. 4. & Paris. 1535. 8.

Paraphrasin sive veriùs *Ecphrasin in omnes Psalmos.*

Item *In Ecclesiasten*: utramque ex hebraïca veritate, Lugduni, 1534. Antverpiæ 1535. 12. & alibi. Utraque & gallicè ac germanicè reddita legitur.

Commentariolos in Epistolas Pauli ad Romanos & Galatas. Venetiis, 1534. 8. nisi fortè hi alterius sint auctoris, diversi à superiore.

Alardus Amstelodamus hoc amico Epitaphium posuit:

Campensis præstans sanctæ mysteria linguæ,
Davidicos Psalmos fusius explicuit.
Non sine laude diu Veneta prælegit in urbe,
Obtinet hinc Romæ multa Sacerdotia.
Lovanii statuit vitam finire docendo;
Friburgum veniens peste repente perit.
Ne fortasse senem mutet fortuna secunda,
Hinc juvenem campos misit in elisios.
In nunc, rara studens hæbræis jungito græca:
Mors etiam doctos opprimit atra viros.

JOANNES CAMPENSIS,

Carmelita apud Frisios claruit anno 1404. scripsitque

Super Sententias libros, IV.

Quodlibetorum Opus.

Summulam Artium. Et alia.

Ita Bibliotheca Tigurina, ex Joanne Grosso, Carmelita Tholosano, qui Viridarium Institutionis & Progressus ejusdem Ordinis scripsisse dicitur.

JOANNES CAPETIUS,

Ex Pago de Ascq in Agro Insulensi, Lovanii inter Magistros Artium anno 1549. quinto loco promotus, dein Philosophiæ Professor ibidem in Pædagogio Castri, & S. T. Licentiatus, tum vigore Privilegiorum Academicorum Canonicus Ecclesię Collegiatæ D. Petri, in patria: scripsit

De vera Christi Ecclesia: deque Ecclesiæ & Scripturæ Auctoritate libros III. Duaci, apud Joan. Bogardum, 8. 1584.

De Hæresi, & modo coërcendi Hæreticos. Antver. apud Keerberg. 1591. 8.

De Origine Canonicorum, & eorum Officio; Item *de perpetua Sacerdotum castitate.* Ibid. 1592. 8.

De Indulgentiis. Insulis, 8. 1597.

Leguntur alia, luce & prælo digna, Insulis in D. Pauli Collegio,

De Jejunio: De Pœnitente & Pœnitentiæ Ministro.

De Pœnitentiis Canonicis & Satisfactione.

De Confessione secreta.

De statu hominis conditi, lapsi & redempti, libri III.

Expositio Symboli Apostolorum.

Commentarii in D. Pauli Epistolas, & Canonicas.

Orationes II. ad Clerum Insulensem.

Obiit Insulis, anno 1599. die XII. Maii.

gu